ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΤΡΑΓΩΔΊΑΙ ἙΠΤᾺ ΜΕΤᾺ ΣΧΟΛΊΩΝ ΠΑΛΑΙ-
ΩΝ ΚΑῚ ΠΆΝΥ ὨΦΕΛΊΜΩΝ.

SOPHOCLIS

TRAGOEDIAE SEPTEM

Cum interpretationibus uetustis
& ualde utilibus.

Τὰ τῶν τραγῳδιῶν ὀνόματα

Tragœdiarum Nomina.

Αἴας μαστιγοφόρος	Aiax flagellifer.
Ἠλέκτρα.	Electra.
Οἰδίπους τύραννος.	Oedipus tyrannus.
Ἀντιγόνη.	Antigone.
Οἰδίπους ὁ ἐπὶ κολωνῷ.	Oedipus coloneus.
Τραχίνιαι.	Trachiniæ.
Φιλοκτήτης.	Philoctete.

FLORENTIAE.

MDXLVII.

BERNARDVS IVNCTA
LECTORI SAL.

CVM IN Auctoribus græcis, Humaniſſime lector, qui olim ex officina noſtra prodierunt: hoc nobis propoſitum maxime fuiſſet, ut quam emendatiſſimi exirent: in Tragœdiis Sophoclis, quas eo tempore una' cũ ſcholiis excuſimus, ita nos ſtudioſe & ſollicite geſſimus: ut putaremus in ea editione, totius laboris & diligentię, quam in cæteris auctoribus adhibebamus, iudiciũ ſubituros. Itaq; non contenti eum librũ a' multis nec minimis mendis perpurgaſſe: dedimus etiam operam, ut auctiorem aliquanto quam antea fuerat, emitteremus. declarationeſq; nõ paucas addidimus, quas ex antiquis codicibus erutas, docti & pdiligẽtes uiri nobis benigne cõmunicarant: & omnino cũ multis partibus meliorẽ nobis reddidiſſe uiſi ſumus. Tulimus itaq; ſtatim diligentię noſtræ non mediocrẽ fructum: nam & conſilium noſtrum præclare' eruditis probari audiebamus: & libros ipſos cupidiſſime a' ſtudioſis arripi uidebamus: ut breui, ex magna illorum librorum copia, per pauci reliqui nobis forent. Sed cum ſæpius ſtudioſi græcarum litterarum eum a' nobis repeterent, atq; in dies impenſius efflagitarent: coacti tandem ſumus, eorum deſideriis ſatisfacere. Itaq; eundem auctorem iterum diuulgamus: multis etiam nunc ſcholiis auctum & locupletatum. Iiſdem. n. codicibus adhibitis: & diligentius pertractatis: multa quæ tunc nos fugerant, animaduertimus: & nõnulla loca, quæ temporum iniuria corrupta, aut etiam hominum incuria deprauata fuerant: ad priſtinã integritatem reuocauimus. Cum uero in hoc negocio imprimendorum librorum: hoc ſemper nobis ſpectandum eſſe duxerimus: ut nõ ſolum gloriæ, ſiqua hoc artificio comparari poteſt, aut etiam utilitatibus noſtris: uerum etiam multo magis cõmodis ſtudioſorum inſeruiremus: atq; propterea ſummam in eo munere induſtriam atq; fidẽ adhibuerimus: id certe nunc in Sophocle excudendo multo maxime præſtitimus. Nam pręter quam quod in ea re officii noſtri exiſtima-

tionem agi putauimus: illam etiam haud paulo iustiorem causam habuimus: eximium amorem, quo semper in hunc candidissimum auctorem flagrauimus: ut in eo purgando, omnem nostram operam, non modo quadam cum utilitate, sed multa etiam cum uoluptate, positam putauerimus. Hic.n. is est, qui cum grauitate sententiarum & admirabili quodam orationis sono: tum maxime exquisita coagmẽtatione rerum fabulæq; structura: ita pręcipuus est, ut parem non habeat. Et licet non desint, qui Euripidem sapientiorem arbitrentur, cumq; scenicum philosophum appellent: hic tamen primas omnium eruditorum consensu in grandi hoc poëmate consequutus est, & propè Sophoclæus cothurnus in prouerbium abiit. Hic (inquã) est, quẽ Diuinum poëtam, Cicero: Dii imortales, Delicias suas appellauerunt. Quod si Lacedæmonius Lysander rem longe gratissimã Diis fecisse putatus est: qui cum plenus irarum, Athenas infesto exercitu tunc obsideret, cum politissimus hic Musarum alumnus, excessit è uita: tamen Liberi Patris rogatu, pacem clarissimo funeri dedit: quãto sane ampliora præmia eos consequi uerisimile est: qui non cadauer eius humare: sed scripta potius, ueras illius diuini animi reliquias ab interitu uendicare: & totis uiribus illustrare pergunt? Nõ'ne fatendum est, eos sibi laudem ingentem hoc suo studio reperisse, & illis ipsis rem multo iucundiorem: hominibus etiam utiliorem effecisse? Sed ut hæc nunc omittamus, quę non sunt temporis tam augusti, illud te studiose Lector admonemus: in utroq; Oedipo & in Trachiniis, quædam à nobis immutata esse: multaq; ad fidem uetustorum codicum restituta. Habuimus.n. miræ uetustatis & fidei exemplaria: ex quibus & hæc ipsa: & declarationes quę ibidem additæ sunt, hausimus. Quæ quidem à Docti uiri, & adiuuandi ueteres auctores mirifice cupidi, sedulitate profecta sunt. Quod si in cæteris, idem nobis per eius occupationes licuisset: profecto non ueremur affirmare: nobilissimũ poëtam perfecte pleneq; suo nitori restituisse. Quod tamen aliquando, Deo iuuante, nos præstaturos putamus. Valete, atq; interim de his laboribus, quod uos pro uestra humanitate facturos confidimus, nos amate. VI. IDVS Nouemb. M. D. XLVII.

Επιγράμματα εἰς Σοφοκλέα.

Σιμωνίδου.

Εσβέσθης γηραιὲ σοφόκλεες, ἄνθος ἀοιδῶν,
οἰνωπὸν βάκχου βότρυν ἐρεπτόμενος.
ἠρέμ' ὑπὲρ τύμβοιο σοφοκλέος, ἠρέμα κισσὲ
ἑρπύζοις χλοεροὺς ἐκ προχέων πλοκάμους
καὶ πέταλον πάντη θάλλοι ῥόδον, ἥτε φιλορρὼξ
ἄμπελος, ὑγρὰ πέριξ κλήματα χευαμένη.
εἵνεκεν εὐμαθίης πινυτόφρονος. ἣν ὁ μελίχρους
ἤσκησεν, μουσῶν ἄμμιγα καὶ χαρίτων.

Ερυκίου.

αἰεί τοι λιπαρῷ ἐπὶ σήματι δῖε σοφόκλεις
σκηνίτης μαλακοὺς κισσὸς ἄλοιτο πόδας.
αἰεί τοι βούπαισι περιστάζοιτο μελίσσαις
τύμβος ὑμηττείῳ λειβόμενος μέλιτι.
ὡς ἄν τοι ῥέῃ μὲν ἀείναος ἀτθίδι δέλτῳ
κηρὸς. ὑπὸ στεφάνοις δ' αἰὲν ἔχοις πλοκάμους.

Διοσκορίδου.

τύμβος ὅδ' ἐστ' ὤνθρωπε σοφοκλέος. ὃν παρὰ μουσῶν
ἱρὴν παρθενίην ἱερὸς ὢν ἔλαχεν.
ὅς με τὸν ἐκφλοιοῦντος ἔτι τρίβολον πατέοντα
πρίνινον, ἐς χρύσεον σχῆμα μεθηρμόσατο.
καὶ λεπτὴν ἐνέδυσεν ἁλουργίδα. τοῦ δὲ θανόντος
εὔθετον ὀρχηστὴν τῇ δ' ἀνέπαυσα πόδα.
ὄλβιος. ὡς ἀγαθὴν ἔλαχε στάσιν. ἡ δ' ἐνὶ χερσὶ
κούριμος. ἐκ ποίης ἥδε διδασκαλίης.
εἴτε σὺ ἀντιγόνην εἰπεῖν φίλον. οὐκ ἂν ἁμάρτοις
εἴτε καὶ ἠλέκτραν ἀμφότεραι γὰρ ἄκρον.

Σοφοκλῆς. Σοφίλου, Κολωνῆθεν Ἀθηναῖος, τραγικός. τεχθεὶς κατὰ τὴν ογʹ ὀλυμπιάδα. ὡς πρεσβύτερος εἶναι Σωκράτους ἔτη ιζʹ. οὗτος πρῶτος τρισὶν ἐχρήσατο ὑποκριταῖς. καὶ τῷ καλουμένῳ τριταγωνιστῇ. καὶ πρῶτος τὸν χορὸν ἐκ πεντεκαίδεκα εἰσήγαγε νέων, πρότερον δυοκαίδεκα εἰσιόντων. προσηγορεύθη δὲ μέλιττα, διὰ τὸ γλυκύ, καὶ αὐτὸς ἦρξε τοῦ δρᾶμα πρὸς δρᾶμα ἀγωνίζεσθαι. ἀλλὰ μὴ στρατολογίαν. ἔγραψε δὲ ἐλεγείαν τε, καὶ παιᾶνας, καὶ λόγον καταλογάδην. περὶ τοῦ χοροῦ πρὸς Θέσπιν καὶ Χοίριλον ἀγωνιζόμενος. παῖδας δὲ οὓς ἔσχεν, οὗτοι. Ἰοφῶν. Λεωσθένης. Ἀρίστων. Στέφανος. Μενεκλείδης. τελευτᾷ δὲ μετὰ Εὐριπίδην ἔτη ϛʹ. ἐδίδαξε δὲ δράματα ρκγʹ, ὡς δέ τινες καὶ πολλῷ πλείω, νίκας δὲ ἔλαβε κδʹ.

ὙΠΌΘΕΣΙΣ ΑἼΑΝΤΟΣ ΜΑΣΤΙΓΟΦΌΡΟΥ.

Τὸ δρᾶμα τῆς Τρωικῆς ἐστι πραγματείας, ὥσπερ οἱ Ἀντηνορίδαι, καὶ Αἰχμαλωτίδες, καὶ Ἑλένης ἁρπαγή, καὶ Μέμνων. πεπτωκότος γὰρ ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Ἀχιλλέως, ἐδόκουν Αἴας τε καὶ Ὀδυσσεὺς ἐπ᾽ αὐτῷ πλέον τι ἀριστεύειν περὶ τὴν τοῦ σώματος κομιδήν. καὶ κρινομένων περὶ τῶν ὅπλων, κρατεῖ Ὀδυσσεύς. ὅθεν ὁ Αἴας τῆς κρίσεως μὴ τυχών, παρακεκίνηται, καὶ διέφθαρται τὴν γνώμην ὥστε ἐφαπτόμενος τῶν ποιμνίων, δοκεῖν τοὺς Ἕλληνας διαχρῆσθαι. καὶ τὰ μὲν, ἀνεῖλε τῶν τετραπόδων. τὰ δὲ, δήσας, ἀπάγει ἐπὶ τὴν σκηνήν. ἐν οἷς ἐστι καὶ κριός τις ἔξοχος, ὃν ᾤετο εἶναι Ὀδυσσέα. ὃν δήσας, ἐμαστίγωσεν. ὅθεν καὶ τῇ ἐπιγραφῇ πρόσκειται ὁ μαστιγοφόρος, ἢ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ Λοκροῦ. Δικαίαρχος δὲ, Αἴαντος θάνατον ἐπιγράφει. ἐν δὲ ταῖς διδασκαλίαις, ψιλῶς Αἴας ἀναγέγραπται.

Ταῦτα μὲν οὖν πράττει ὁ Αἴας, καταλαμβάνει δὲ Ἀθηνᾶ Ὀδυσσέα ἀπὸ τῆς σκηνῆς διοπτεύοντα τί ποτε ἄρα πράττει ὁ Αἴας. καὶ δηλοῖ αὐτῷ τὰ πραχθέντα, καὶ προσκαλεῖται εἰς τὸ ἐμφανὲς τὸν Αἴαντα ἔτι ἐμμανῆ ὄντα, καὶ ἐπικομπάζοντα ὡς τῶν ἐχθρῶν ἀνῃρημένων. καὶ ὁ μὲν, εἰσέρχεται ἐπὶ τὸ μαστιγοῦν τὸν Ὀδυσσέα. παραγίνεται δὲ χορὸς Σαλαμινίων ναυτῶν, εἰδὼς μὲν τὸ γεγονὸς, ὅτι ποίμνια ἐσφάγησαν Ἑλληνικὰ, ἀγνοῶν δὲ τὸν δράσαντα. ἔξεισι δὲ καὶ Τέκμησσα ἡ Αἴαντος αἰχμάλωτος παλλακὶς, εἰδυῖα μὲν τὴν σφαγὴν τῶν ποιμνίων ὅτι Αἴας ἐστὶν, ἀγνοοῦσα δὲ τίνος εἴη τὰ ποίμνια. ἑκάτεροι δὲ παρ᾽ ἑκατέρων μαθόντες τὸ ἀγνοούμενον, χορὸς μὲν παρὰ Τεκμήσσης ὅτι Αἴας ταῦτα δρᾷ, Τέκμησσα δὲ παρὰ τοῦ χοροῦ ὅτι Ἑλληνικὰ τὰ σφαγέντα ποίμνια, ἀπολοφύρονται. καὶ μάλιστα ὁ χορός. ὅθεν δὴ ὁ Αἴας προελθὼν, ἔμφρων γενόμενος, ἑαυτὸν ἀπολοφύρεται, καὶ τοῦτο ἡ Τέκμησσα δεῖται παύσασθαι τῆς ὀργῆς. ὁ δ᾽ ὑποκρινόμενος πεπαῦσθαι, ἔξεισι καθαρσίων ἕνεκα, καὶ ἑαυτὸν διαχρῆται. εἰσὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ δράματος λόγοι τινὲς Τεύκρου πρὸς Μενέλαον, κωλύοντα θάπτειν τὸ σῶμα. τὸ δὲ πέρας θάπτει αὐτὸν Τεῦκρος, ἀπολοφύρεται. παρίστησι δὲ ὁ λόγος τῆς τραγῳδίας, ὅτι δι᾽ ὀργῆς καὶ φιλονεικίας οἱ ἄνθρωποι ἥκουσιν ἐπὶ τὰ τοιαῦτα νοσήματα, ὥσπερ ὁ

Αἴας προσδοκήσας ἐγκρατὴς ἔσεσθαι τῶν ὅπλων, καὶ ἀποτυχὼν, ἔγνω ἑαυτὸν ἀνελεῖν. αἱ δὲ τοιαῦται νῖκαι, οὐκ εἰσὶν ἐπωφελεῖς, οὐδὲ τοῖς δοκοῦσι νενικηκέναι. ὅρα γὰρ καὶ παρ' Ὁμήρῳ τὰ περὶ τῆς ἥττης τοῦ Αἴαντος πάνυ δὴ βραχέων, καὶ περιπαθῶς.

» Οἴη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο,
» Νόσφιν ἀφεστήκει κεχολωμένη εἵνεκα τευχέων.
» εἶτα αὐτοῦ ἄκουε τοῦ κεκρατηκότος, Ὡς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῷδ' ἐπ' ἀέθλῳ.
» οὐχ ἐλυσιτέλησεν ἄρα αὐτῷ ἡ νίκη, τοιούτου ἀνδρὸς διὰ τὴν ἧτταν ἀποθανόντος.

Η σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν τῷ ναυστάθμῳ, πρὸς τῇ σκηνῇ τοῦ Αἴαντος. δαιμονίως δὲ εἰσφέρει προλογίζουσαν τὴν Ἀθηνᾶν. ἀπίθανον γὰρ τὸν Αἴαντα προϊόντα, εἰπεῖν περὶ τῶν αὐτῷ πεπραγμένων, ὥσπερ ἐξελέγχοντα ἑαυτόν. οὐδὲ μὴν ἕτερός τις ἠπίστατο τὰ τοιαῦτα, ἐν ἀπορρήτῳ, καὶ νυκτὸς τοῦ Αἴαντος δράσαντος. θεοῦ δὲ ἦν τὸ τοιοῦτον διασαφεῖν. καὶ Ἀθηνᾶς προσκηδομένης τοῦ Ὀδυσσέως, ἐφεξῆς,

» Καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην, τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυνηγίᾳ.

Περὶ δὲ τοῦ θανάτου τοῦ Αἴαντος, διαφόρως ἱστορήκασιν. οἱ μὲν γάρ φασιν ὅτι ὑπὸ Πάριδος τρωθεὶς, ἦλθεν εἰς τὰς ναῦς αἱμορροῶν. οἱ δὲ, ὅτι χρησμὸς ἐδόθη Τρωσὶ πηλὸν κατ' αὐτοῦ βαλεῖν, σιδήρῳ γὰρ οὐκ ἦν τρωτὸς, καὶ οὕτω τελευτᾷ. οἱ δὲ, ὅτι αὐτόχειρ αὑτοῦ γέγονεν, ὧν ἐστὶ καὶ Σοφοκλῆς. Περὶ δὲ τῆς πλευρᾶς ὅτι μόνην αὐτὴν τρωτὴν εἶχεν, ἱστορεῖ καὶ Πίνδαρος, ὅτι τὸ μὲν σῶμα ὅπερ ἐκάλυψεν ἡ λεοντῆ, ἄτρωτον ἦν. τὸ δὲ μὴ καλυφθὲν, τρωτὸν ἔμεινε.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ἀθηνᾶ.	Τέκμησσα.
Ὀδυσσεύς.	Ἄγγελος.
Αἴας.	Τεῦκρος.
Χορὸς Σαλαμινίων γερόντων.	Μενέλαος.
	Ἀγαμέμνων.

Προλογίζει δὲ ἡ Ἀθηνᾶ.

ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ ΤΩΝ ΠΑΝΥ ΔΟΚΙΜΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΣΩΖΟΜΕΝΑΣ ΤΩΝ ΣΟΦΟΚΛΑΙΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΩΝ.

Εἰς Αἴαντα, τὸν μαστιγοφόρον.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ἀθηνᾶ.	τέκμησσα.
Ὀδυσσεύς.	ἄγγελος.
Αἴας	Τεῦκρος.
χορὸς σαλαμινίων γερόντων.	μενέλαος
	ἀγαμέμνων.

προλογίζει δὲ ἡ Ἀθηνᾶ.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΙΑΣ ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΣ.

Ἀεὶ μὲν ὦ παῖ Λαρτίου δέδορκά σε
πεῖράν τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσαι θηρώμενον,
καὶ νῦν ἐπὶ σκηναῖς σε ναυτικαῖς ὁρῶ
Αἴαντος, ἔνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει,

Πάρεστιν ὁ Ὀδυσσεὺς ἐπὶ τὴν σκηνὴν ἀγωνιῶν καὶ πολυπραγμονῶν μή τι ἀπὸ ἐχθροῦ πάθῃ, πάντα δὲ τὰ τῆς ὑποθέσεως συντακτικῶς ἐδήλωσεν ἐν τῷ προοιμίῳ, πρὸς τίνα ὁ λόγος. καὶ ποῦ ἡ σκηνή. καὶ τί πράττει ὁ Ὀδυσσεύς. ἐν δὲ τῷ, πεῖράν τιν' ἐχθρῶν, λείπει ἡ κατά. ἤδη ἴχνος τι κατέθετο τῆς ὑποθέσεως ὡς παρ' ἐχθρῶν ἥκει. δεῖ δὲ τὰ τῆς ὑποθέσεως συντακτικὰ εἶναι ἐν ἀρχῇ. ἀεὶ ὁρῶ σε ὦ Ὀδυσσεῦ πεῖρας καὶ δόλους μετιόντα τοὺς ἐχθρούς. πεῖρα δὲ ἡ βλάβη ὡς καὶ ἐν Δανάῃ, οὐκ οἶδα τὴν σὴν πεῖραν. ἐν δ' ἐπίσταμαι, τοῦ παιδὸς ὄντος τοῦδ' ἐγὼ διόλλυμαι. τὸ δὲ ἀεὶ εἶπεν, ἀναφέρουσα εἰς ἐκεῖνο ὅτι καὶ μετὰ Διομήδους κατάσκοπος γενόμενος ἐπὶ τοὺς Τρῶας οὐκ ἔλαθεν αὐτήν. ὡς αὐτὸς μαρτυρῶν φησι, κλῦθί μοι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἥτε μοι αἰεὶ ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω. δυσχεραίνει δὲ ἡ Ἀθηνᾶ τῷ Αἴαντι ὅτι ἀπώσατο τὴν συμμαχίαν αὐτῆς. εἰς τὸ αὐτό. ἀεὶ ὁρῶ σε ὦ Ὀδυσσεῦ τὴν παρὰ τῶν ἐχθρῶν σοι γινομένην βλάβην ζητοῦντα προϋφαρπάσαι. οἷον, ἐπιβουλεύει σοί τις, σπουδάζεις τὴν ἐπιβουλὴν τὴν κατὰ σοῦ γινομένην αὐτῷ τῷ ἐπιβουλεύσαντι βλαβερὰν γενέσθαι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυνηγῶν, οἳ τὰ μικρὰ θηρία φονεύουσι προφυλαττόμενοι τὴν ἐξ αὐτῶν ἐσομένην βλάβην. πεῖρα δὲ ἀττικῶς, δόλος. καὶ τέχνη. ὅθεν καὶ πειραταὶ οἱ κατὰ θάλασσαν κακουργοῦντες. Λαρτίου. κτητικὸν ἀντὶ κυρίου. θηρώμενον. ἀντὶ τοῦ ἀνιχνεύοντα ἐπήνεγκε καὶ τὰ ἄλλα μεταφορικῶς καὶ τό.

πάλαι κυνηγετοῦντα, καὶ μετρούμενον
ἴχνη τἀκείνου νεοχάραχθ᾽, ὅπως ἴδῃς
εἴτ᾽ ἔνδον, εἴτ᾽ οὐκ ἔνδον. εὖ δέ σ᾽ ἐκφέρει
κυνὸς λακαίνης ὥς τις εὔρινος, βάσις.
ἔνδον γὰρ ἁνὴρ ἄρτι τυγχάνει, κάρα
στάζων ἱδρῶτι, καὶ χέρας ξιφοκτόνους.
καί σ᾽ οὐδὲν εἴσω τῆσδε παπταίνειν πύλης.
ἔτ᾽ ἔργον ἐστὶν, ἐννέπειν δ᾽ ὅτου χάριν
σπουδὴν ἔθου τήνδ᾽, ὡς παρ᾽ εἰδυίας μάθῃς.

ὀδ. ὦ φθέγμ᾽ Ἀθάνας φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν,
ὡς εὐμαθές σου κἂν ἄποπτος ᾖς, ὅμως
φώνημ᾽ ἀκούω, καὶ ξυναρπάζω φρενὶ,
χαλκοστόμου κώδωνος ὡς τυρσηνικῆς.
καὶ νῦν ἐπέγνως εὖ μ᾽ ἐπ᾽ ἀνδρὶ δυσμενεῖ
βάσιν κυκλοῦντ᾽ Αἴαντι τῷ σακεσφόρῳ.
κεῖνον γὰρ, οὐδέν᾽ ἄλλον ἰχνεύω πάλαι.
νυκτὸς γὰρ ἡμᾶς τῆσδε, πρᾶγος ἄσκοπον
ἔχει περάνας, εἴπερ εἴργασται τάδε.

ΜΕΤΡΟΥΜΕΝΟΝ. ἀριθμοῦντα, ζητοῦντα, ἀκολουθοῦντα τὰ ἴχνη τὰ ἐκείνου. Νεοχάρακτα. εὐφυῶς. ὁπόταν γὰρ νεωστὶ αἱ ἀποχαράξεις τῶν ζῴων γένωνται, μᾶλλον ἐπακολουθοῦσιν οἱ κυνηγέται πρὶν ὑπὸ ἀνέμου ἀφανισθῇ ἡ ὀδμή. ΝΕΟχάρακτα. νεωστὶ κεχαραγμένα. προσοχὴν δὲ ἐργάζεται τῷ ἀκροατῇ περὶ τῶν δηλωθησομένων. Εἴτ᾽ ἔνδον εἴτ᾽ οὐκ ἔνδον. οὐκ ἀναγκαῖον τὸ πολυπραγμονεῖν ἔτι εἰ ἔνδον ὁ αἴας. ἔνδον γάρ. ἀλλὰ λέγε διὰ τί τὴν σπουδὴν ταύτην ἔθου. ἵνα παρ᾽ ἐμοῦ μάθῃς τὰ ἀκριβέστατα. Εὖ δέ σ᾽ ἐκφέρει. ἔξω τῆς σκηνῆς τοῦ αἴαντος ἐπάγει τοῦτο ἡ βάδισις τοῦ αἴαντος δίκην κυνὸς εὐοσφράντου ἀπὸ τοῦ ἴχνους. ζητοῦντα εἰ ἔνδον γέγονεν ὁ αἴας. προσέλκονται γὰρ οἱ κυνηγέται αἱ κύνες ἐπὶ τὰ ἐπαγόμενα, παρ᾽ ὃ καὶ ἐπακτῆρας θέλουσιν ἔνιοι αὐτοὺς καλεῖσθαι, ὡς ἐπαγομένους ὑπὸ τῶν κυνῶν. Ὅμηρος, Πρὸ δ᾽ ἄρ᾽ αὐτῶν ἴχνη ἐρευνῶντες κύνες ἤϊσαν. οὐδὲν ἔτ᾽ ἔργον ἐστίν. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀναγκαῖόν ἐστιν. Ὦ φθέγμ᾽ ἀθάνας. καὶ τοῦτο ἄριστα πεποίηται. φθέγμα γὰρ εἶπεν ὡς μὴ θεασάμενος αὐτήν. δῆλον οὖν ὡς οὐκ εἶδεν αὐτήν, ἐκ τοῦ κἂν ἄποπτος ᾖς ὅμως. τουτέστιν ἀόρατος. Καὶ ξυναρπάζω φρενί. ἤτοι ὀξέως συνίημι καὶ ἀντιλαμβάνομαι. τῆς δὲ φωνῆς μόνης αἰσθάνεται ὡς ἐπιστάσης αὐτῷ οὔσης, ἔστη μέντοι ὑπὲρ τῆς σκηνῆς ἡ ἀθηνᾶ. δεῖ οὖν τοῦτο χαρίζεσθαι τῷ θεατῇ. προθεραπεύει δὲ τὴν θεὸν ὁ ὀδυσσεὺς καὶ οὕτω λέγει τὰ αἴαντος. Κώδωνος. ἡ κώδων θηλυκῶς ἀττικῶς. κώδων δὲ καλεῖται τὸ πλατὺ τῆς σάλπιγγος. ἀπὸ μέρους δὲ τὴν σάλπιγγά φησι. πολλὰ δὲ εἴδη σαλπίγγων. εἰσὶ γὰρ λιβυστικαὶ σάλπιγγες, εἰσὶν αἰγύπτιαι. εἰσὶ τυρσηνικαί. πρῶτος δ᾽ ἀρχώνδας συμμαχῶν τοῖς ἡρακλείδαις ἤγαγεν εἰς ἕλληνας τὴν τυρσηνικὴν σάλπιγγα. ὁ δὲ νοῦς, καί σου τὸ φώνημα ἀκούω ἐξαιρέτως ὡς τυρσηνικῆς σάλπιγγος ὀξυφωνοτάτης οὔσης. σακεσφόρος δὲ ὁ αἴας οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ κατ᾽ ἐξοχήν. Ὅμηρος, Αἴας δ᾽ ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠΰτε πύργον. οἰκεῖον δὲ τοῦτο τοῦ αἴαντος. Τρανές. σαφὲς ἀληθές. καλῶς δὲ τοῦτο ἐποίησεν ἵνα ἐπικρεμὴς ᾖ ἔτι ἡ ὑπόθεσις καὶ τὸ ἄπιστον εἰς ἀμφίγνοιαν ἄγηται. διὸ ἐθελοντὴς τοῦτο ὑπέστη τὸν κίνδυνον ἵνα γνῶσι τἀληθές, παντὸς τὴν αἰτίαν τοῦ γεγονότος εἰς αὐτὸν ἀναγοντος.

Α ΑΛΩΜΕΘΑ. ἀντὶ τοῦ πλανώμεθα. λείας ἁπάσας. τὰ ποίμνια τὰ βοσκήματα
» λείας φησίν. ἔνθεν καὶ ληιστὴς κατὰ τὸ κύριον. Ὅμηρος, ληίδα τ' ἐκ πεδίου
» συνελάσσαμεν. κατηναρισμένας, ἄκυρον, τὸ γὰρ σκυλεύειν ἐναρίζειν. ὅτι
τὰ ἔναρα σκῦλα παρὰ τὸ ἀρηρέναι καὶ ἐν τοῖς αὐτῶν εἶναι ἡμᾶς. καὶ τὸ παρ'
» Ὁμήρῳ τοιοῦτόν ἐστιν, ἤτοι βέλτερόν ἐστι κατ' οὔρεα θῆρας ἐναίρειν. τοὺς γὰρ
οἴονταί τινες σκυλεύειν τοὺς λέοντας εἰ μὴ εἴη καὶ ἐπὶ ἀλόγων ζώων τὸ σκυλεύειν.
Καλλίμαχος ἐπὶ τῆς λεοντείας δορᾶς, ὁ δὲ σκῦλον »
ἀνδρὶ καλύπτρη γιγνόμενον »
νιφετοῦ καὶ βελέων ἔρυμα. »

ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανές, ἀλλ' ἀλώμεθα.
κἀγὼ 'θελοντὴς τῷδ' ὑπεζύγην πόνῳ.
ἐφθαρμένας γὰρ ἀρτίως εὑρίσκομεν
λείας ἁπάσας, καὶ κατηναρισμένας
ἐκ χειρὸς, αὐτοῖς ποιμνίων ἐπιστάταις.
τήνδ' οὖν ἐκείνῳ πᾶς τις αἰτίαν νέμει.
καί μοί τις ὀπτὴρ αὐτὸν εἰσιδὼν μόνον
πηδῶντα πεδία σὺν νεορράντῳ ξίφει,
φράζει τε, κἀδήλωσεν. εὐθέως δ' ἐγὼ
κατ' ἴχνος ᾁσσω. καὶ τὰ μὲν, σημαίνομαι,
τὰ δ' ἐκπέπληγμαι. κοὐκ ἔχω μαθεῖν ὅτου.
καιρὸν δ' ἐφήκεις. πάντα γὰρ τά τ' οὖν πάρος,
τά τ' εἰσέπειτα, σῇ κυβερνῶμαι χερί.
ἀθ ἔγνων Ὀδυσσεῦ, καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην
τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυναγίᾳ.
ὀδ ἦ καὶ φίλη δέσποινα πρὸς καιρὸν πονῶ;
ἀθ ὡς ἔστιν ἀνδρὸς τοῦδε τἄργα ταῦτά σοι.
ὀδ καὶ πρὸς τί δυσλόγιστον ὧδ' ᾖξεν χέρα;
ἀθ χόλῳ βαρυνθεὶς τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων.
ὀδ τί δῆτα ποίμναις τήνδ' ἐπεμπίπτει βάσιν.
ἀθ δοκῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φόνῳ.

Ἐπιστάταις. τοῖς ποιμέσι καλῶς δὲ τοῦτο ἵνα μὴ παραγένοιτό τις ἀπαγγέλλων τὸ σαφές. πόθεν οὖν αὕτη ἡ ὑπόνοια, ὅτι εἶδέ τις αὐτὸν ἐν τῷ πεδίῳ πηδῶντα μετὰ τοῦ ξίφους νεωστὶ ξαινομένου ὑπὸ τοῦ αἵματος. Καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι. ἤγουν σηματίζομαι. διὰ σημείων γινώσκω. οἷον σημεῖα ἐμαυτῷ τινα ζητῶ ἀπὸ τοῦ ἴχνους. τὰ δ' ἀπορῶ. τοιοῦτον γὰρ συμβαίνει ἐπὶ τοὺς ἰχνευτάς, ἐπιταραττομένων τῶν ἰχνῶν. διὰ δὲ τὴν μανίαν συγχυθέντος καὶ ἐπιτεταραγμένη ἡ βάσις γέγονε τοῦ Αἴαντος. καὶ ὅλως ὁ Ὀδυσσεὺς ἀναμένει τὸ ἀκριβὲς γνῶναι ἵνα μὴ δοκοίη κατ' ἐχθροῦ προπετέστερα πράττειν. Καιρὸν δ' ἐφήκεις. εὐφυῶς ἄρχεται τῆς ὑποθέσεως ὁ ποιητὴς ὥστε φανῶσαι τὸ πᾶν διὰ τῆς Ἀθηνᾶς. θεραπεύει δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς τὴν Ἀθηνᾶν ἵνα καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς ἔχῃ αὐτὴν εὐμενῆ. Ἔγνων Ὀδυσσεῦ. ταῦτα πρὸς τὰ ἐξ ἀρχῆς ἵνα μὴ δόξῃ ἀγνοεῖν ἡ θεὰ τὸ πρᾶγμα. Ἦ καὶ φίλη δέσποινα. ἐν τοῖς ἀμοιβαίοις κατὰ βραχὺ δηλοῦται ἡ ὑπόθεσις. πυνθάνεται δὲ πρῶτον εἰ ἄρα πρὸς καιρὸν πονεῖ. εἰ γὰρ αὐτός ἐστιν ὁ τὸν φόνον δράσας, πρὸς καιρὸν ἂν εἴη πονῶν ὁ Ὀδυσσεύς. τὸ δὲ ἐν τῷ, ὡς ἔστιν ἀνδρὸς, ἀντὶ τοῦ ὄντως καὶ ἀληθῶς κεῖται. Καὶ πρὸς τί δυσλόγιστον. ἐπύθετο πρῶτον εἰ αὐτὸς ὁ δράσας. εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν πυνθάνεται. τὸ δὲ δυσλόγιστον, ὅμοιον τῷ, πρᾶγος ἄσκοπον. ἀγνοεῖ γὰρ ἔτι τὴν μανίαν.

Η Καὶ τὸ βούλευμα. ἐρωτᾷ πῶς μόνος ὢν πρὸς πλῆθος ἐδύνατο μάχεσθαι. μὴ λέγε βούλευμα φησίν· οὐ γὰρ ἦν βούλημα, ἀλλὰ πρᾶγμα. Κἂν ἐξεπράξατο εἰ κατημέλησ' ἐγώ. γράφεται καὶ ἐξέπραξεν. Ἦ καὶ παρέστη. ἀντὶ τοῦ ἐπλησίασεν ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ δηλονότι, ἀφίκετο. Στρατηγίσι πύλαις ταῖς τῶν σκηνῶν. Μαιμῶσαν. γράφεται καὶ διψῶσαν. Ἐγώ σφ' ἀπείργω. ὅτι προσκορὲς ἦν διηγηματικῶς εἰ ἔδει τὸ πᾶν διεξελθεῖν. τὸ δὲ ἑξῆς, ἐγώ σφ' ἀπείργω τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς. χαρὰν φησὶ τὴν ἐπὶ τῷ δοκεῖν τοὺς ἐχθροὺς ἀνῃρῆσθαι. ταύτης οὖν αὐτὸν τῆς χαρᾶς ἀπεῖρξα δυσφόρους γνώμας ἐμβαλοῦσα τοῖς ὄμμασι. καλῶς δὲ εἶπε γνώμας· οὐ γὰρ κλέψαι φησὶ τὴν ὄψιν ὥστε μὴ ὁρᾶν. ἀλλ' ἐπ' αὐτῇ γνώμην δύσφορον ἐπιβαλεῖν ὡς οἴεσθαι ἰδεῖν τὰ μὴ ὄντα. τοῦτο δὲ οὐ τῶν ὀφθαλμῶν ἁμάρτημα, ἀλλὰ πολὺ πρότερον τῆς διανοίας. Σύμμικτά τε. καὶ τὰ ἑξῆς. περιφραστικῶς τὰ βουκόλια. Ἄδαστα, ἀδιαίρετα. ἀμέριστα. πιθανὸν δὲ καὶ πρὸς τὸ πλῆθος. ἐλάσσονα γὰρ εἶναι εἰκὸς τὰ μεμερισμένα. Ἔκειρε. ἀντὶ τοῦ κέρων ἐποίει. Κύκλῳ ῥαχίζων. κατὰ πάντα τόπον τῆς ἐπαύλεως σφάζων καὶ διακόπτων. διὰ τὸ τὴν πρώτην καὶ μεγάλην διακοπὴν κατὰ ῥάχιν γίνεσθαι. ἐκ μεταφορᾶς καὶ τοὺς μεγάλως κακουργοῦντας ῥαχιστὰς φαμέν. Αὐτόχειρ κτείνειν ἔχων. γράφεται παρών. Ἐμπίπτων. γράφεται ἐμπεσὼν ἢ ἐμπιτνῶν. Ἐγὼ δὲ φοιτῶντα. ἀντὶ τοῦ μαινόμενον. φοῖτος γὰρ ἡ μανία. ἢ περιερχόμενον ἐν τοῖς ποιμνίοις διὰ τὴν μανίαν. λέγει γὰρ μανιάσι νόσοις ἢ ἀναστρεφόμενον ἐν τῇ μανίᾳ. Δισσοὺς Ἀτρείδας. πιθανῶς τούτων τὰ ὀνόματα εἶπεν. κατ' αὐτῶν γὰρ πλείων ἡ ἀγανάκτησις ὡς τῆς ἀδικίας προκαταρξαμένων. τὸ δὲ τοῦ Ὀδυσσέως ἐταμιεύσατο τῷ Αἴαντι, ἵνα καὶ μεῖζον εἴη τὸ πάθος αὐτοῦ φανερῶς παραπαίοντος. κἀπειδὴ γέλοιον προελθόντα τὸν Αἴαντα λέγειν καὶ παρενοχλεῖν τοῖς θεαταῖς ἃ προειρήκει πάντα ἡ Ἀθηνᾶ. Εἰς ἕρκη κακά. γράφεται εἰς ἑρκάνην κακήν. Ἐλώφησεν. ἐπαύσατο. ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων. ὅθεν καὶ τὸ εὐλόφως φέρειν.

ὀδ. ἦ καὶ τὸ βούλευμ' ὧδ' ἐπ' Ἀργείοις τόδ' ἦν;
ἀθ. κἂν ἐξέπραξεν, εἰ κατημέλησ' ἐγώ.
ὀδ. ποίαισι τόλμαις ταῖσδε, καὶ φρενῶν θράσει;
ἀθ. νύκτωρ ἐφ' ὑμᾶς δόλιος ὁρμᾶται μόνος.
ὀδ. ἦ καὶ παρέστη, κἀπὶ τέρμ' ἀφίκετο;
ἀθ. καὶ δὴ 'πὶ δισσαῖς ἦν στρατηγίσιν πύλαις.
ὀδ. καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου;
ἀθ. ἐγώ σφ' ἀπείργω, δυσφόρους ἐπ' ὄμμασι
γνώμας βαλοῦσα, τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς.
καὶ πρός τε ποίμνας ἐκτρέπω, σύμμικτά τε
λείας, ἄδαστα βουκόλων φρουρήματα.
ἔνθ' εἰσπεσὼν, ἔκειρε πολύκερων φόνον
κύκλῳ ῥαχίζων. κἀδόκει μὲν ἔσθ' ὅτε
δισσοὺς Ἀτρείδας αὐτόχειρ κτείνειν ἔχων
ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον, ἐμπιτνῶν, στρατηλατῶν.
ἐγὼ δὲ φοιτῶντ' ἄνδρα μανιάσιν νόσοις,
ὤτρυνον, εἰσέβαλλον εἰς ἕρκη κακά.
κἄπειτ' ἐπειδὴ τοῦδ' ἐλώφησεν φόνου,

ΤΟΥΣ ζῶντας. τοὺς ζῶντας τῶν βοῶν δήσας ὡς αἰχμαλώτους ἄνδρας ἄγει καὶ τὰ λοιπὰ ποίμνια. πιθανὸν δὲ καὶ τοῦτο προειρῆσθαι ἵνα ὅταν εἴπῃ ἡ τέκμησσα ταῦτα, τοῦ κυρίου προειπτάμεθα τοῦτο. Συνδήσας. συνδεῖν τὸ ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας δεσμεῖν. Δείξω δὲ καὶ σοί. πιθανὴ ἡ παρέισοδος τοῦ αἴαντος οὕτω, τὸ μεῖζον γίνεται τὸ πάθος τῆς τραγῳδίας τῶν θεατῶν, νῦν μὲν παραφρονοῦντα, ὀλίγῳ δ' ὕστερον ἔμφρονα θεωμένων. καὶ ἵνα ἰδὼν ὁ ὀδυσσεὺς ἐξείπῃ τοῖς

τοὺς ζῶντας αὖ δεσμοῖσι συνδήσας βοῶν,
ποίμνας τε πάσας, εἰς δόμους κομίζεται,
ὡς ἄνδρας, κοὐχ ὡς εὔκερων ἄγραν ἔχων.
καὶ νῦν κατ' οἴκους συνδέτους αἰκίζεται.
δείξω δὲ καὶ σοὶ τήνδε περιφανῆ νόσον,
ὡς πᾶσιν ἀργείοισιν εἰσιδὼν θροῇς.
θαρσῶν δὲ μίμνε, μηδὲ συμφορὰν δέχου
τὸν ἄνδρ'. ἐγὼ γὰρ ὀμμάτων ἀποστρόφους
αὐγὰς ἀπείρξω, σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν.
οὗτος, σὲ τὸν τὰς αἰχμαλωτίδας χέρας
δεσμοῖς ἀπευθύνοντα, προσμολεῖν καλῶ.
αἴαντα φωνῶ. στεῖχε δωμάτων πάρος.
ὀδ. τί δρᾷς ἀθάνα. μηδαμῶς σφ' ἔξω κάλει.
ἀθ. οὐ σῖγ' ἀνέξῃ, μηδὲ δειλίαν ἀρεῖς;
ὀδ. μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' ἔνδον ἀρκείτω μένων.
ἀθ. τί μὴ γένηται, πρόσθεν οὐκ ἀνὴρ ὅδ' ἦν;
ὀδ. ἐχθρός γε τῷδε τἀνδρί, καὶ τανῦν ἔτι.
ἀθ. οὔκουν γέλως ἥδιστος εἰς ἐχθροὺς γελᾶν.
ὀδ. ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ τοῦτον ἐν δόμοις μένειν.
ἀθ. μεμηνότ' ἄνδρα περιφανῶς ὀκνεῖς ἰδεῖν;
ὀδ. φρονοῦντα γάρ νιν οὐκ ἂν ἐξέστην ὄκνῳ.
ἀθ. ἀλλ' οὐδὲ νῦν σε μὴ παρόντ' ἴδῃ πέλας.
ὀδ. πῶς, εἴπερ ὀφθαλμοῖς γε τοῖς αὐτοῖς ὁρᾷ;

ἄλλοις ἕλλησιν. οὕτω δὲ καὶ ἡ εὔνοια τῆς ἀθηνᾶς ἐνδείκνυται ἐς τὸν ὀδυσσέα. Αποστρόφοις. ἐς τοὺς ὀπίσω ἐστραμμένοις, διάστροφοι ὀφθαλμοὶ οἵ τε μαινομένου καὶ οἱ ἐπ' ἄλλο βλέποντες εἶτα κατ' ἄλλο δοκοῦντες βλέπειν ἀπόστροφοι δὲ οἱ ὄπισθεν ἐστραμμένοι. Απευθύνοντα. ἀντὶ τοῦ τιμωρίαν ἀπαιτοῦντα. ἢ ἐπιβαλόντα μετὰ εὐθύνης. Προσμολεῖν. τουτέστιν, ἐξελθεῖν. Οὐ σῖγ' ἀνέξῃ. ἐπιστρέφει ἡ ἀθηνᾶ ὡς οὐδενὸς ἐσομένου κακοῦ. σῖγα ῥῆμα ἀντὶ τοῦ σιώπησον καὶ σῖγα ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ σιωπηλῶς ὅπερ ἔχει βραχεῖαν τὴν λήγουσαν. Μὴ πρὸς θεῶν. παραιτεῖται ὁ ὀδυσσεὺς οὐχ ὡς κωμῳδοῦντος τοῦ ποιητοῦ δειλίαν τοῦ ἥρωος. οὕτω γὰρ ἀφαιρεθείη τῆς τραγῳδίας τὸ ἀξίωμα. ἀλλὰ τὸ εὐλαβὲς ἐνδείκνυται. ἔμφρονος γὰρ ἦν τὸ, τῷ μεμηνότι παραχωρεῖν. ἄρα γὰρ οἷον ἦν προσελθόντα ἐκεῖνον θεάσασθαι τὸν νεκρόν. Τί μὴ γένηται. μή τι γένηται φοβῇ, οὐχ ὁ αὐτὸς ἦν καὶ πρότερον ἄνθρωπος, καὶ ἀλλ' οὐδὲν ὑμᾶς εἰργάσατο κακὸν ἡμῶν ἐπιμελουμένων. Τῷδε τἀνδρί. δεικτικῶς ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ τῷ ὀδυσσεῖ. Οὔκουν γέλως ἥδιστος. σκληρὸν μὲν τὸ λέγειν τὸ ἐπεγγελᾶν τοῖς ἐχθροῖς. ἀλλὰ θεός ἐστιν οὐκ εὐλαβουμένη τὸ νεμεσητόν. ἄλλως τε καὶ παροξύνουσα τὸν ὀδυσσέα φησίν. Ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ. μέτριον διεφυλάχθη τὸ τοῦ ὀδυσσέως ἦθος διὰ τὸ μὴ ἐντρυφᾶν τοῖς κακοῖς. Ες δόμους. ποιητικῶς εἴρηται ἀντὶ τοῦ ἐν δόμοις. Μεμηνότ' ἄνδρα ὀκνεῖς. ἀντὶ τοῦ φοβῇ. συχνῶς γὰρ τίθησι τὸ ὀκνεῖν ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι. Φρονοῦν

τα γάρ νιν. ἐν ἑκατέρῳ τὸ οἰκεῖον παράκειται καὶ οὐ χρὴ τὰ τοῦ Ὀδυσσέως φρονιμώτερα οἴεσθαι τῶν τῆς Ἀθηνᾶς. ἀλλ' ἐκεῖνο σκοπεῖν ὅτι ἡ μὲν, μετὰ παρρησίας διαλέγεται ὡς θεός. ὁ δὲ ὑπεσταλμένως ὡς θνητὸς τὸν καιρὸν ὁρᾷ ὅτι ὁμόσε χωρῆσαι τῇ μανίᾳ τοῦ ἐχθροῦ οὐχ ἁρμόζει. φρονοῦνται γὰρ αὐτὸν οὐκ αἰ' ἐξίστω δι' εὐλάβειαν. τὸ δὲ νιν ἐκστῆναι οὐ τῷ αἴαντι. ἀλλὰ τῇ μανίᾳ.

ἀθ. ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα.
ὀδ. γένοιτο μέντ' ἄν, πᾶν θεοῦ τεχνωμένου.
ἀθ. σίγα νῦν ἑστὼς, καὶ μέν' ὡς κυρεῖς ἔχων.
ὀδ. μένοιμ' ἄν. ἤθελον δ' ἂν ἐκτὸς ὢν τυχεῖν.
ἀθ. ὦ οὗτος Αἶαν, δεύτερόν σε προσκαλῶ.
τί βαιὸν οὕτως ἐντρέπῃ τῆς συμμάχου;
αἶ. ὦ χαῖρ' Ἀθάνα, χαῖρε διογενὲς τέκνον.
ὡς εὖ παρέστης. καί σε παγχρύσοις ἐγὼ
στέψω λαφύροις, τῆσδε ἄγρας χάριν.
ἀθ. καλῶς ἔλεξας, ἀλλ' ἐκεῖνό μοι φράσον,
ἔβαψας ἔγχος εὖ πρὸς Ἀργείων στρατῷ;
αἶ. κόμπος πάρεστι, κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή.
ἀθ. ἦ καὶ πρὸς Ἀτρείδαισιν ᾔχμασας χέρα;
αἶ. ὥστ' οὔποτ' Αἴανθ' οἵδ' ἀτιμάσουσ' ἔτι.
ἀθ. τεθνᾶσιν ἄνδρες, ὡς τὸ σὸν ξυνῆκ' ἐγώ.
αἶ. θανόντες ἤδη, τἄμ' ἀφαιρείσθων ὅπλα.
ἀθ. εἶεν. τί γὰρ δὴ παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου,
ποῦ σοι τύχης ἕστηκεν, ἢ πέφευγέ σε;
αἶ. ἦ τοὐπίτριπτον κίναδος ἐξήρου μ' ὅπου;

ΕΓΩ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα. εἰ καὶ βλέποντα τὰ βλέφαρα αὐτοῦ, ποιήσω μὴ δεδορκέναι. Ω οὗτος. διὰ τοῦ οὗτος καὶ τοῦ Αἴας, διπλῆ ἡ κλῆσις. ἢ ὅτι καὶ πρότερον ἐκάλεσεν αὐτὸν, ὅτε καὶ Ὀδυσσεὺς φησι, τί δρᾷς Ἀθάνα, ἢ ὡς καὶ πρότερον ὁπότε ἐδόκει συλλαμβάνειν αὐτῷ πρὸς τὴν ἀναίρεσιν. Τί βαιόν. οὐδέν. ὀλίγον. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὅλως. σύμμαχον δὲ αὐτὴν νομίζει ὡς καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς φησὶν ὡς εὖ παρέστης. Ω χαῖρ' Ἀθάνα. ἐπέγνω μετὰ τὴν Ἀθηνᾶν. τὰ δὲ ἑξῆς τοῦ παραπαίοντος. οὕτω γὰρ ἂν προκόψειεν ἡ ὑπόθεσις. οὐ παντελῶς δὲ ἀπώλετο αὐτοῦ τὸ ἡγεμονικόν. ἀλλ' ἡ μανία γέγονε περὶ τὸ λογιστικόν. ἐμέμνητο μὲν γὰρ ὡς ἐχθροὺς ἀνελὼν, περὶ τὸ πρόσωπον δὲ, ἐσφάλλετο, ὅτι ποίμνια ἀνεῖλε καὶ διελογίζετο ἄνδρας ἀνῃρηκέναι. Κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή. τὸ μὴ οὐχὶ βάψαι τὸ ξίφος εἰς τὸν στρατόν. Ηχμασας. τὴν αἰχμὴν ἐκίνησας. Ωστ' οὔποτ' Αἴανθ' οἵδε. ἐὰν δασυνθῇ τὸ οἵ, ἔστιν ἀντὶ τῶν ἀτρειδῶν. ἐὰν δὲ ψιλὸν, τὸ οἶδα ἀντὶ τοῦ ἐπίσταμαι. Ατιμάζουσι. καταφρονήσουσι· ἀτιμάζω τὸ καταφρονῶ. ἀτιμῶ δὲ τὸ ἄτιμον ποιῶ. Τἄμ' ἀφαιρείσθων. καλῶς τὰ ἐμὰ ἔφη ἀντὶ τοῦ τὰ ἀνήκοντά μοι. οὐχ ἃ δεῖ με λαβεῖν. ὡς ἰδίων ἀπεστερημένος. Ποῦ σοι τύχης. ἢ πέφευγέ σε; οὐχ ὡς διαστέλλουσά φησιν ὡς ἂν εἴποι τις ἔθανεν ἢ πέφευγέ σε. ἀλλὰ παροξύνουσα. φησὶ γὰρ πέφευγε δή σε ὁ Ὀδυσσεύς. Τοὐπίτριπτον κίναδος. τὸ ἐξώλες θηρίον καὶ πανοῦργον. κίναδος δὲ ἡ ἀλώπηξ. πάνυ δὲ κατατρέχει τοῦ Ὀδυσσέως ὡς ἐχθίστου. Εξήρου μ' ὅπου ἐστι τῆς τύχης ἐστὶ δηλονότι. Εγωγ', Ὀδυσσέα. οἱ ἀττικοὶ ἐν τοῖς λόγοις δεομένοις ἀποκρίσεως διὰ τοῦ ναὶ. λέγουσι τὸ ἔγωγε. ἢ μάλιστα ἢ τοιοῦτόν τι καὶ ἀρκοῦνται τούτοις, ἐν οἷς δὲ

τὸ οὐ ἁρμόζει ἐν τῇ ἀποκρίσει, λέγουσι τὸ μᾶ ἀπωμοτικὸν, καὶ ἀρκοῦνται τούτῳ.

ἀθ. ἔγωγ' Ὀδυσσέα τὸν σὸν ἐνστάτην λέγω.
αἰ. ἥδιστος ὦ δέσποινα δεσμώτης ἔσω
θακεῖ. θανεῖν γὰρ αὐτὸν οὔτι πω θέλω.
ἀθ. πρὶν αὖ τι δράσῃς, ἢ τι κερδάνῃς πλέον;
αἰ. πρὶν αὖ δεθεὶς πρὸς κίον' ἑρκίου στέγης,
ἀθ. τί δῆτα τὸν δύστηνον ἐργάσῃ κακόν;
αἰ. μάστιγι πρῶτον νῶτα φοινιχθεὶς, θάνῃ.
ἀθ. μὴ δῆτα τὸν δύστηνον ὧδέ γ' αἰκίσῃ.
αἰ. χαίρειν Ἀθάνα, τἄλλ' ἐγώ σ' ἐφίεμαι.
κεῖνος δὲ, τίσει τήνδε, κοὐκ ἄλλην δίκην,
ἀθ. σὺ δ' οὖν ἐπειδὴ τέρψις ἥδε σοι τὸ δρᾶν,
χρῶ χειρί. φείδου μηδὲν, ὧνπερ ἐννοεῖς
αἰ. χωρῶ πρὸς ἔργον. τοῦτό σοι δ' ἐφίεμαι,
τοιάνδ' ἀεί μοι σύμμαχον παρεστάναι.
ἀθ. ὁρᾷς Ὀδυσσεῦ τὴν θεῶν ἰσχὺν ὅση;
τούτου τίς ἄν σοι τἀνδρὸς ἢ προνούστερος
ἢ δρᾶν ἀμείνων ηὑρέθη τὰ καίρια;
ὀδ. ἐγὼ μὲν οὐδέν' οἶδ', ἐποικτείρω δέ νιν
δύστηνον, ἔμπης καίπερ ὄντα δυσμενῆ,
ὁθούνεκ' ἄτῃ συγκατέζευκται κακῇ,
οὐδὲν τὸ τούτου μᾶλλον, ἢ τοὐμὸν σκοπῶν

ΤΟΝ ΣΟΝ ἐνστάτην. ἀντὶ τοῦ ἐχθρὸν καὶ ἀντίπαλον. ἤτοι κατὰ πάντα ἐνιστάμενόν σοι. ἢ ἰδικῶς ἐπὶ τῆς κρίσεως μόνον. οἷον τὸν ἀντίδικον. κυρίως δὲ ἐνστάτης ὁ ἐν τῇ ὁδῷ ἀντιστάκων τινὶ ὡς εἰ λέγοι τις τὸν Οἰδίποδα τοῦ Λαΐου ἐνστάτην γεγενημένον. Ἥδιστος ὦ δέσποινα. καθ' ἡδονήν μοι. Δεσμώτης. δεσμώτης λέγεται καὶ αὐτὸς ὁ δέσμιος. ὡς ὁ δεσμώτης Προμηθεύς. καὶ ὁ δεσμῶν, ὡς Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ. ἐπὶ τῶν δεσμοφυλάκων " ὄψει γὰρ αὐτὴν ἐκ τῆς ἐκ " πολλῷ χρόνῳ παρὰ τοῖσι " δεσμώτῃσι κατακτυπουμένην. " Ἑρκίου στέγης. τοῦ περιφράγματος τῆς αὐλῆς. ἢ τῆς τοῦ δώματος στέγης. ἕρκιον γὰρ τὸ δῶμα. Μάστιγι πρῶτον. ἐντεῦθεν ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ δράματος. οὐ πρότερον φονεύσω αὐτὸν, πρὶν ἂν μαστίξω. χαίρειν Ἀθάνα τἄλλα. τὸ ἦθος τῆς ἀπαγγελίας ἀρχαῖον. ἔστι δὲ νῦν τὸ χαίρειν, ἀντὶ τοῦ χαρτὰ ἐμοὶ λέγεις. φησὶ δὲ ὡς κατὰ τὰ ἄλλα εἴκων τῇ θεῷ τοῦτο δὲ ἀντιβαίνων. ὑπερoπτικὸν δὲ τὸ ἦθος αὐτοῦ ἐντεῦθεν ἐνδείκνυται ὁ ποιητὴς, ἐπεὶ πάνυ προσέκειτο ὁ ἀκροατὴς τῷ Αἴαντι διὰ τὴν συμφοράν. καὶ μονονουχὶ χαλεπαίνει τῷ ποιητῇ. ἵνα δόξῃ ἀξιοπαθεῖν ὁ Αἴας, μὴ ὑποτεταγμένος τῇ δαίμονι. Ἐγώ σ' ἐφίεμαι. ἐφίεμαί σε εἰς τὰ ἄλλα κελεύειν μοι καὶ χαίρειν ὡς πειθομένου μου. εἰς τοῦτο δὲ μόνον οὐκ ἀκούσομαί σου. Ὧν περ ἐννοεῖς. γράφεται, ἐννέπεις. Ὁρᾷς Ὀδυσσεῦ παιδευτικὸς ὁ λόγος καὶ ἀποτρεπτικὸς ἁμαρτημάτων, καὶ διὰ τοῦτο ἐπιτηδὲς καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ καὶ τῷ θεατῇ ὑπέδειξε τὸν Αἴαντα δηλῶν ὡς ὁ πρότερον φρόνιμος καὶ πρακτικὸς, νῦν ἐξέστη διὰ τὸ θεομαχῆσαι. καὶ τοῦτο δὲ Ὁμήρου παίδευμα. ὅτι ἐφ' οἷς αὐχοῦσί τινες, τούτων στεροῦνται παρὰ θεῶν. ὧν καὶ Θάμυρις τῆς μουσικῆς, καὶ Νιόβη τῶν τέκνων.

ὉΡΩ͂ γὰρ ἡμᾶς. πρὸς τὸ πινδαρικόν. τί δέ τις. τί δ' οὔ τις. σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωποι. ἀντὶ ἀνύπαρκτον. τὸ ἀνυπαρκτότερον. ἐνταῦθα μέν τοι ὁ λόγος ἐστὶν ἐγγυτέρω τῆς ἀληθείας ἤπερ τὸ πινδαρικόν. ὁ μὲν γὰρ πίνδαρος ἀσυστάτοις πεποίηται τὴν ὑπερβολήν. ὁ δέ, ἐν τοῖς φαινομένοις καὶ δοκοῦσιν. οὐχ ὑπάρχουσι δὲ κατὰ ἀλήθειαν. ὁ δὲ ὅμηρος δι' ἑνὸς αὐτάρκως τοῦτο δεδήλωκεν, οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο. προνούστερος. προνοίας μᾶλλον ἐχόμενος. ἔμπας. ἴωνες ἔμπης φασίν. ἀττικοὶ δὲ ἔμπας καὶ ἔμπα. ἢ τοὐμὸν σκοπῶν. οἷον ἀφορῶν εἰς τὰ ἀνθρώπινα τὰ πάντων κοινά. εἴδωλα. ἀπεικασμένα. εἴδωλα. τὰ φαινόμενα ἐν τῷ ἀέρι φαντάσματα, ἅπερ ἅμα τῷ φανῆναι, ἀφανίζονται, ἀσύστατα ὄντα καὶ ἀβέβαια. ὑπέρκοπον. ἀντὶ τοῦ ὑπέρκομπον. φασὶ τὸν αἴαντα τρίτον ἠσεβηκέναι περὶ τοὺς θεούς. πρῶτον μὲν ἐκβαλεῖν τοῦ δίφρου τὴν ἀθηνᾶν βουλομένην αὐτῷ συμμαχεῖν. δεύτερον ἀπαλεῖψαι τὴν γλαῦκα τὴν ἐγγεγραμμένην τῷ ὅπλῳ αὐτοῦ ἐξ ἔθους πατρῴου. τρίτον, ὅτι οὐκ ἐπείσθη τῷ πατρὶ συμβουλεύοντι πείθεσθαι τοῖς θεοῖς. χειρί. δυνάμει. ὡς ἡμέρα κλίνει. ἡμέρα γὰρ μία ἐλαττοῖ καὶ πάλιν αὔξει. τοὺς δὲ σώφρονας. τὸ συναγόμενον τουτέστιν. ἐπειδὴ θεοφιλεῖς μόνον εἶναι τοὺς σώφρονας, καὶ μὴ τοὺς ἄλλως ἀλαζονεύεσθαι. τελαμώνιε παῖ. πιθανῶς αὐτῷ ὁ χορὸς ἐσκεύασται ἀπὸ σαλαμινίων ἀνδρῶν. τοῦτο μὲν παρρησιαζομένων ὡς ἐλευθέρων. τοῦτο δὲ συμπαθῶς ἐχόντων ὡς πολιτῶν, καὶ αἰδημόνως λαλούντων ὡς ὑπηκόων. οὐ γὰρ πιθανὸν ἦν ἀχαιῶν εἰσάγειν, καὶ διὰ τὸ μὴ συνάχθεσθαι. καὶ διὰ τὸ μὴ προσκρούειν τῷ βασιλεῖ. τὸ δὲ τῶν αἰχμαλώτων κηδεμονικὸν μέν, ὡς αἰσχύλος ἐν θρήσσαις. οὐ μὴν εὐπρόσωπον. ὅρα γοῦν οἷον τοὺς αἰχμαλώτους ἐπιτιμᾶν τῷ μενελάῳ. πιθανὴ δὲ καὶ ἡ εἴσοδος. ἀκούσας γὰρ ὁ ὀδυσσεὺς παρὰ τῆς ἀθηνᾶς, δείξω δὲ καὶ σοὶ τήνδε τὴν περιφανῆ νόσον ὡς πᾶσιν ἀργείοισιν εἰσιδὼν θροῇς, καὶ μαθὼν τὸ σαφές, δεδήλωκε τοῖς ἀχαιοῖς. ταύτης οὖν τῆς φήμης ἀκούσαντες οἱ σαλαμίνιοι παραγεγόνασι, μηδέπω ὑπὸ τῆς εὐνοίας πεπεισμένοι ὡς αὐτὸς εἴη ὁ πράξας. ἀλλ' ἀπιστοῦντες καὶ ὑπὸ ἐχθροῦ πεπλάσθαι οἰόμενοι. ὁ δὲ νοῦς. σοῦ μὲν εὖ πράσσοντος ἐν χαρᾷ ἐσμέν, καὶ τὸ ἀνάπαλιν. τὸ δὲ ὅλον, ἐν σοὶ ἐσμέν, τὰ δὲ πράγματα νῦν τοῦ αἴαντος φαῦλά εἰσι. καὶ οὐκ ἐνεχώρει αὐτῷ διηγήσασθαι τὰ ἀνδραγαθήματα. ἀμφιρύτου. ἀφεῖλε τὸ ἕτερον ρ. διὰ τὸ μέτρον. ἀμφίρρυτος γὰρ διὰ δύο ρρ ὀφείλει γράφεσθαι. βάθρον ἀγχιάλου. τὸ θεμέλιον. τὸ ἕδρασμα ἀντὶ τοῦ δι' ἐνίσταται ἡ σαλαμίς. οὐ πάντως δὲ αἱ ἀγχίαλοι. καὶ ἀμφίαλοί εἰσιν. οἷα

» ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο, πλὴν
» εἴδωλ', ὅσοιπερ ζῶμεν, ἢ κούφην σκιάν.
ἀθ. τοιαῦτα τοίνυν εἰσορῶν, ὑπέρκοπον
μηδέν ποτ' εἴπῃς αὐτὸς ἐς θεοὺς ἔπος,
μήδ' ὄγκον ἄρῃς μηδέν', εἴ τινος πλέον
ἢ χειρὶ βρίθεις, ἢ μακροῦ πλούτου βάθει,
» ὡς ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν
» ἅπαντα τἀνθρώπεια. τοὺς δὲ σώφρονας
» θεοὶ φιλοῦσι, καὶ στυγοῦσι τοὺς κακούς.
χο. Τελαμώνιε παῖ, τῆς ἀμφιρύτου
Σαλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀγχιάλου,

ἐστὶ καὶ ἡ Ἀλεξάνδρεια. ἀγχίαλος μὲν, οὐκ ἀμφίαλος δέ. αἱ δὲ νῆσοι, καὶ ἀγχίαλοι καὶ ἀμφίαλοί εἰσι.

σὲ μὲν εὖ πράσσοντ' ἐπιχαίρω.
σὲ δ' ὅταν πληγὴ Διὸς, ἢ ζαμενὴς
λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρους ἐπιβῇ,
μέγαν ὄκνον ἔχω, καὶ πεφόβημαι
πτηνῆς ὡς ὄμμα πελείας.
ὡς καὶ τῆς νῦν φθιμένης νυκτὸς,
μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς
ἐπὶ δυσκλείᾳ, σὲ τὸν ἱππομανῆ
λειμῶν' ἐπιβάντ', ὀλέσαι Δαναῶν
βοτὰ, καὶ λείαν,
ἥπερ δορίληπτος ἔτ' ἦν λοιπὴ,
κτείνοντ' αἴθωνι σιδήρῳ.
τοιούσδε λόγους ψιθύρους πλάσσων,
εἰς ὦτα φέρει πᾶσιν Ὀδυσσεὺς,
καὶ σφόδρα πείθει. περὶ γὰρ σοῦ νῦν
εὔπειστα λέγει. καὶ πᾶς ὁ κλύων,
τοῦ λέξαντος χαίρει μᾶλλον.
τοῖς σοῖς ἄχεσι καθυβρίζων.
» τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ἱεὶς,

ΣΕ ΜΕΝ εὖ πράσσοντ' ἐπιχαίρω. ἀντὶ τοῦ συγχαίρω. τουτέστιν, σοῦ μὲν εὖ πράσσοντος. ἢ οὕτως. εἰς σὲ μὲν εὖ πράσσοντα ἐπιχαίρω. ἵνα λείπῃ ἡ εἰς. Σὲ δ' ὅταν. ὑπὸ σὲ δὲ καὶ τὰ ἑξῆς. ζαμενὴς, ἀντὶ τοῦ δυσμενής. Ἐπιβῇ. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐπιβῇ. εἰς σὲ δὲ ὅταν νόσος ἐπιβῇ. κακοθρόους δὲ, οἷόν ἐστι καὶ τὸ ἑξῆς. Πτηνῆς ὡς ὄμμα. ἐπὶ περιδεὲς τὸ ζῶον. ὄμμα δὲ πελείας περιφραστικῶς ἡ πέλεια. Ὡς καὶ τῆς νῦν. ὡς καὶ τῆς παρελθούσης νυκτὸς ἐν φόβῳ γεγόναμεν ἐπὶ τῇ σῇ δυσκλείᾳ. πιθανῶς δὲ οὐκ ἐλέγχει τὸν βασιλέα ὡς ἡμαρτηκότα. ἀλλὰ τὴν δυσπραγίαν προσέλαβεν, ὡς ἀπὸ τῆς εἱμαρμένης. πάνυ δὲ εὖνοι ὄντες ἀπιστοῦσι. καὶ ὑπολαμβάνουσιν αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν συκοφαντεῖσθαι· ἐν δέει οὖν καθέστηκα ὅταν ᾖ, τι τοιοῦτον περὶ σέ. Σὲ τὸν ἱππομανῆ. τινὲς τὸν μεγαλομανῆ ἐξεδέξαντο, ὡς βούπεινα. ἤτοι τὸν μεγάλως μαινόμενον. ἀλλ' οὐκ ἐπίστευσεν ὁ χορὸς ὅτι ἐμαίνετο ὁ αἴας, σὲ τὸν ἵπποις μαινόμενον καὶ ἱππικόν. ἀλλ' οἱ νησιῶται οὐχ ἱππομανοῦσιν· οὐ δὲ ἱππήλατοί εἰσιν αἱ νῆσοι. τὸ ἱππομανῆ τοίνυν, πρὸς τὸν λειμῶνα ἐκληπτέον. ἄλλως. ἱππομανῆ ἢ αὐτὸν λέγει τὸν αἴαντα ὡς μεγάλως μαινόμενον ἀπὸ μεταφορᾶς. ἡ γὰρ τῶν ἵππων μανία χαλεπωτέρα ἐστίν. ἢ ὑπὸ ἵπποις μαινόμενον. τὸ γὰρ ἵππος ἐπὶ μεγάλου τάσσεται ὡς ἱπποσέλινον καὶ ἱππογνώμονα τὸν μεγαλογνώμονα. ἢ ἐπὶ τοῦ λειμῶνος. οἷον τὸν εὐανθῆ ἐφ' ὃν οἱ ἵπποι μαίνονται. ἢ τὸν ἄγαν μεμηνότα καὶ ἀνθοῦντα καὶ ἐνυβρίζοντα τῇ χλόῃ διὰ τὸ πλῆθος. Λειμῶνα. λειμὼν τόπος ὕδασι κατάρρυτος ἀπὸ τοῦ λείβω ἀφ' οὗ καὶ λιβάδιον. λειμωνιὰ δὲ ἐν τῷ χειμῶνι χλοή. Αἴθωνι σιδήρῳ. λαμπρῷ. Τοιούσδε λόγους. ὁ νοῦς. οὐδὲν ἐνέχυρον εἰδὼς ὁ Ὀδυσσεὺς, πλάττεται ψευδεῖς λόγους. ἀκούσας μόνον ὡς ἴδοι σε νεορράντῳ ξίφει. καλῶς δὲ καὶ τὸ ψιθύρους λόγους ἀντὶ τοῦ διαβόλους, ὡς διὰ πανουργίαν ἀδεῶς οὐ λέγοντος. ἀλλὰ πρὸς ἓν ἕκαστον ἐξαπατῶντα λάθρα. Περὶ γὰρ σοῦ νῦν εὔπιστα λέγει. ὅτι ἐν ἀτυχίᾳ καθέστηκας δηλονότι τῆς ἥττης χάριν. ἢ ἐπεὶ μέγας εἶ, ἔχεις τὸν φθόνον συμπράττοντα. Τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν. τροπικῶς ὡς ἐπὶ τῶν τοξευόντων κατὰ μεγάλου σώματος οὐχ ἁμαρτάνουσι. πιστὰ οὖν τοῖς ἀ-

» κύουσι τὰ κατὰ τῶν μεγάλων διὰ τὸν φθόνον. Πίνδαρος, ὄψον δὲ λόγοι φθονε-
» ροῖσιν· ἅπτεται δ' ἐσθλῶν, χειρόνεσσι δ' οὐκ ἐρίζει. ἱείς. ἀφιεὶς τοξεύων. ἀπὸ κοι-
νοῦ δὲ τὸ τίς. κατὰ μὲν τῶν μεγάλων ψυχῶν ἱείς τις, οὐκ ἂν ἁμάρτοι. κατ' ἐ-
μοῦ δὲ ἱείς τις, οὐ πείθει τὸν ἀκούοντα.

» Οὐκ ἂν ἁμάρτοι. κατὰ δ' ἄν τις ἐμοῦ
» τοιαῦτα λέγων, οὐκ ἂν πείθοι.
» πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἕρπει.
» καίτοι σμικροὶ μεγάλων χωρὶς,
» σφαλερὸν πύργου ῥῦμα πέλονται.
» μετὰ γὰρ μεγάλων βαιὸς, ἄριστ' ἂν
» καὶ μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ μικροτέρων.
ἀλλ' οὐ δυνατὸν τοὺς ἀνοήτους
τούτων γνώμας προδιδάσκειν
ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν θορυβῇ.
χ' ἡμεῖς οὐδὲν σθένομεν πρὸς ταῦ
τ' ἀπαλέξασθαι, σοῦ χωρὶς ἄναξ.
ἀλλ' ὅτε γὰρ δὴ τὸ σὸν ὄμμ' ἀπέδραν,
παταγοῦσιν ἅτε πτηνῶν ἀγέλαι,
μέγαν αἰγυπιὸν ὑποδείσαντες.
τάχ' ἂν ἐξαίφνης εἰ σὺ φανείης,
σιγῇ πτήξειαν ἄφωνοι.
ἦ ῥά σε ταυροπόλα Διὸς Ἄρτεμις,
ὦ μεγάλα φάτις, ὦ

ΚΑΤΑ δ' ἄν τις ἐμοῦ τοῦ δημοτικοῦ καὶ εὐτελοῦς. Πρὸς τὸν τὸν ἔχοντα. λείπει τὸ εὖ. Καίτοι σμικροί. πάνυ αἰδημόνως ὁ χορὸς ἐξελέγχει τὴν ἀτιμίαν τῶν Ἑλλήνων. οὐ τοῦτο ἄντικρυς ποιεῖ. ἀλλὰ ψιλῶς γνωμολογῶν. βούλεται γὰρ ἐπιτιμᾶν ὅτι κακῶς πράττουσι καθαιροῦντες τὸν αἴαντα. καὶ ἑαυτοῖς ἀσυμφόρως. φησὶ γὰρ ὅτι ἀσθενὴς φυλακὴ τοῖς μικροῖς ἄνευ τῶν μεγάλων. τοῦτο δὲ τείνει καὶ ἐπὶ τὸν αἴαντα, ὅτι δεηθήσονται αὐτοῦ. Καὶ μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ σμικροτέρων. οὐκ ἔστιν ἐναντίος ὁ λόγος. ἀλλὰ καὶ αὔξησιν ἔχει. εἰ γὰρ ὁ μέγας ὑπὸ τοῦ ἐλάττονος διασώζεται, πόσῳ μᾶλλον
» τῶν μειζόνων ἔχεσθαι χρή. κοινωνικὸς δὲ ὁ λόγος καὶ φιλάνθρωπος. καὶ Ὅμηρος, Συμ-
» φερτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν. Σφαλερὸν ῥῦμα. ἀντὶ τοῦ ἀσθενὴς φυλακή. Ἀλλ' οὐ δυνατὸν τοὺς ἀνοήτους. τοὺς Ἕλληνας. ἀνοήτους καὶ φθονεροὺς καὶ διαθρεῖν τὰ τοιαῦτα ἀνεπιστήμονας. κἀνθάδε δὲ τὸ θορυβῇ, σύμφωνόν ἐστι τῷ τοιούσδε λόγους ψιθύρους πλάσσων. μέχρι γὰρ νῦν, ἐν λόγοις ἐστὶν ἡ ἀδικία, καὶ θορύβῳ τῷ ἀπὸ τῆς βλασφημίας. Τούτων. τῶν λεχθέντων. Γνώμας. ὀρθὰς δηλαδὴ τὰς κρίσεις. Ἀπαλέξασθαι. ἀντιτάξασθαι. Ἅτε πτηνῶν ἀγέλαι. θηλυκῶς τῷ ἀγέλαι ἐπήγαγεν ἀρσενικὴν μετοχὴν τὴν ὑποδείσαντες πρὸς τὸ νοητόν. ἐν γὰρ ταῖς ἀγέλαις εἰσὶ καὶ ἄρσενες καὶ θήλειαι. ὁ νοῦς. διὰ τοῦτο κομπάζουσί σου ἀφανοῦς ὄντος ὡς πτηνῶν ἀγέλαι παταγοῦντες. καὶ τοῦτο εἰς τὸν κενὸν ψόφον. Αἰγυπιόν. εἶδος ἀετοῦ ὅν φασιν ἐν μεθορίῳ εἶναι ἀετοῦ καὶ γυπὸς ὡς καὶ ὄνομα μαρτυρεῖ. Ἦ ῥά σε. ὁ χορὸς οὐδέπω πεπιστευκὼς ὅτι Αἴας τὰ τεθρυλλημένα διεπράξατο. ἀλλ' οἰόμενος ἔκ τινος ὀργῆς θεῶν ταύτην τὴν φήμην γεγενῆσθαι, ποιεῖται πρὸς τὴν φήμην τὸν λόγον. Ταυροπόλα. ἢ ὅτι ἐν Ταύροις τῆς Σκυθίας τιμᾶται. ἢ ἀπὸ μέρους τῶν ποιμνίων ἡ προστάτις. ἢ ὅτι ἡ αὐτὴ τῇ σελήνῃ ἐστὶ καὶ ἐποχεῖται ταύροις. ἣν καὶ ταυρωπὸν ὀνομάζουσιν. τὸ ἑξῆς. ἦ ῥά σε ταυροπόλα ὥρμησεν ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας. τοὺς πολλοὺς γὰρ τῶν μαινομένων ἐκ σελήνης νοσεῖν ὑποτίθενται, διὰ τὸ νυκτερινῶν. δεν

ἀπόζειν φασὶ μετά. Ἄλλως. τὴν κατὰ ἀναίρεσιν τῶν ποιμνίων ὁ χορὸς προσδίδωσιν ὑπὲρ αἴαντος γενέσθαι. οὐκ ἐξ ἰδίας δὲ προνοίας. τὸ δὲ πᾶν τοιοῦτόν ἐστιν. ἢ Ἄρτεμις τοῦ Διὸς ἡ θυγάτηρ παρώρμησεν ἐπὶ τὰς πανδήμους βοῦς τὰς ἀγελαίας. ἢ διὰ χάριν τινὸς νίκης ἀκερδῆ, ἢ διὰ δώρων ψευσθεῖσα, ἢ ὁ Ἐνυάλιος ἐτίσατο λώβην, οὐ γὰρ οἴκοθεν ἔβης ἐπὶ τὰ ἀριστερά. Ὦ μεγάλα φάτις. διὰ μέσου ἡ ἀναφώνησις. ὦ θαυμαστὴ φήμη. ἥτις ἐγέννησάς μοι ταύτην τὴν αἰσχύνην. κοινή τις φησὶν ὑπῆρξε περὶ τοῦ αἴαντος.

μᾶτερ αἰσχύνας ἐμᾶς
ὥρμασε πανδάμους ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας,
ἤ πού τινος νίκας ἀκάρπωτον χάριν,
ἤ ῥα κλυτῶν ἐνάρων
ψευσθεῖσα δώροις, εἴτ' ἐλαφηβολίαις.
ἢ χαλκοθώραξ, ἤ τιν' Ἐνυάλιος
μομφὰν ἔχων ξυνοῦ δορὸς ἐννυχίοις μαχαναῖς
ἐτίσατο λώβαν.
οὔποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερὰ
παῖ Τελαμῶνος ἔβας,
τόσσον ἐν ποίμναισι πίτνων.
ἥκοι γὰρ ἂν θεία νόσος. ἀλλ' ἀπερύκοι
καὶ Ζεὺς κακὰν καὶ Φοῖβος Ἀργείων φάτιν.
εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι
κλέπτουσι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλεῖς,
ἢ τᾶς ἀσώτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς,

Πανδάμους. τὰς παντὸς τοῦ δήμου. ἢ τὰς συνηγμένας. Ἤ πού τινος νίκας. ἢ διὰ χάριν τινὸς νίκης. ἀκάρπωτον δὲ, ἧς καρπὸν οὐκ ἐδέξατο. οἷον γὰρ ἐκ τοῦ τὸν αἴαντα ἐμμανῆ εἶναι. ἆρα οὖν φησι χαριζομένη σοι τὸ νικᾶν; καρπὸν καὶ ἀπαρχὰς οὐκ ἐδέξατο τῆς νίκης. ἢ ἀπὸ κυνηγεσίων δῶρα οὐ λαβοῦσα. ὡς καὶ Ὅμηρος ἐπιλελησμένους τινάς φησι καὶ δίκην παρέχοντας τῆς λήθης. Ἢ χαλκοθώραξ ἤ τιν' Ἐνυάλιος. διαστέλλει τὸν Ἄρεα ἀπὸ τοῦ ἐνυαλίου, ὡς ἕτερον δαίμονα ὑπουργὸν τοῦ μείζονος θεοῦ. καὶ δῆλον ἐκ τῶν συνδέσμων. δηλοῦται γὰρ ὁ Ἄρης ἐκ τοῦ χαλκοθώραξ

ἢ καὶ ὁ Ἄρης μεμφόμενός σοι ὡς ἀπαρχὰς δορὸς οὐ λαβὼν, ἐτίσατό σε τῆς λώβης τῆς εἰς αὐτὸν γινομένης λήθης. ἐτίσατο δὲ ἐννυχίοις μηχαναῖς. ἐπὶ σοῦ ταύτης τῆς νυκτός. πιθανὰς δὲ πλείονας αἰτίας τιθέασιν ἀποροῦντες. οἱ γὰρ στοχαζόμενοι οὐ καθ' ἓν ἵστανται. Οὔποτε γὰρ φρενόθεν. οὐ γὰρ ἐπὶ τοσοῦτον ἀφρονεῖς ὡς ἄνευ αἰτίας θέλειν ἐμπεσεῖν τοῖς ποιμνίοις. Ἀριστερά. ἀριστερὰ οἱ παλαιοὶ τὰ μωρὰ ἐκάλουν. δεξιὰ δὲ τὰ συνετά. Ἥκοι γὰρ ἂν θεία νόσος. ἔοικε γὰρ εἶναι νόσος θεία ἢ ἐκ θεοῦ κατασκήψασα εἰς αὐτὸν τὴν νόσον αὐτοῦ, φήμην ἀργείων ὠνόμασεν. τὸ δὲ ἥκοι ἀντὶ τοῦ ἦλθεν ἄν. Ὑποβαλλόμενοι. πειθόμενοι. ἢ ὑποβλήτως λέγοντες. ἢ ἰδιοποιούμενοι. εἰ γὰρ οὐκ ἔστιν ἀληθῆ ταῦτα ἀλλὰ πεπλασμένα ὑπὸ τοῦ βασιλέως. ἢ ὀδυσσέως. Τᾶς ἀσώτου. τῆς ἐξώλους καὶ σώζεσθαι μὴ δυναμένης. Σισυφιδᾶν. γράφεται σισυφίδα. λέγεται γὰρ ἡ Ἀντίκλεια ἀποστελλομένη ἀπὸ ἀρκαδίας ἐπὶ Ἰθάκην πρὸς Λαέρτην ἐπὶ γάμον, κατὰ τὴν ὁδὸν σισύφῳ συνελθεῖν. ἐξ οὗ τὴν φύσει ὁ ὀδυσσεύς. ὁ δὲ σίσυφος κορίνθου βασιλεὺς πανοῦργος ἀνήρ. περὶ οὗ φησιν Ὅμηρος, ὃς κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν. ὅς τις ὑπὸ τοὺς ὄνυχας καὶ τὰς ὁπλὰς τῶν ζώων ἑαυτοῦ μονογράμματον ἔγραψεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. αὐτόλυκος δὲ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ἐκέκαστο κλεπτοσύνῃ θ' ὅρκῳ τε. καὶ αὐτὰ τὰ κλεπτόμενα παρ' αὐτοῦ τὴν μορφὴν ἤλλασσε. κλέψας οὖν καὶ σισύφου θρέμματα καὶ μεταβαλὼν, ὁμοίως οὐκ ἔλαθε τὸν σίσυφον. ἐπέγνω γὰρ αὐτὰ διὰ τῶν μονογραμμάτων. ἐπὶ τούτοις δὲ ἐξευμενιζόμενος τὸν σίσυφον, ἐξένισεν αὐτὸν καὶ τὴν

θυγατέρα αὐτοῦ Ἀντίκλειαν συγκατέκλινεν αὐτῷ. καὶ ἔγκυον δὲ αὐτοῦ
γενομένην τὴν παῖδα συνῴκισε Λαέρτῃ. διὸ Σισύφου ὁ Ὀδυσσεύς.

μὴ μή μ' ἄναξ,
ἔθ' ὧδ' ἐφάλοις κλισίαις ὄμμ' ἔχων,
κακὰν φάτιν ἄρῃ,
ἀλλ' ἄνα ἐξ ἑδράνων, ὅπου μακραίωνι
στηρίζῃ ποτὲ τᾷδ' ἀγωνίῳ σχολᾷ,
ἄταν οὐρανίαν φλέγων.
ἐχθρῶν δ' ὕβρις ὧδ' ἀτάρβητα
ὁρμᾶτ' ἐν εὐανέμοις βάσσαις,
πάντων καγχαζόντων γλώσσαις,
βαρυάλγητ'· ἐμοὶ δ' ἄχος ἕστακε.
Τε. ναὸς ἀρωγοὶ τῆς Αἴαντος,

Μὴ μή μ' ἄναξ. τὸ πλή-
ρες μή μή μοι. ὁ δὲ νοῦς. εἰ
πλάσσουσι ταῦτα καὶ οὐκ ἀ-
ληθείᾳ συνέδραμες, μὴ κέ-
τι κρυπτόμενος ἐν ταῖς ἐφά-
λοις κλισίαις κακὴν φάτιν
ἄρῃ καὶ περιποιήσῃ. ἤτοι ἐ-
πάρῃς αὔξησιν ἀπὸ σοῦ.
ἀλλὰ προελθὼν δεῖξον
ψευδῆ τὰ λογοποιούμε-
να. τὸν δὲ Ὀδυσσέα Σισύφου
συνήθως φησὶ Σοφοκλῆς
καὶ ἐν Συνδείπνῳ, ὦ πάντα πράσσων. ὡς ὁ Σίσυφος πολὺς ἐν δῆλος ἐν σοὶ
» πανταχοῦ μητρὸς πατήρ. καὶ Αἰσχύλος ἐν ὅπλων κρίσει, ἀλλ' Ἀντικλείας ἆσ-
» σον ἦλθε Σίσυφος τῆς σῆς λέγω τοι μητρὸς ἥ σ' ἐγείνατο. καὶ Εὐριπίδης ἐν Κύ-
» κλωπι, χαῖρ' ὦ ξέν' ὅστις δ' εἶ φράσον. πάτραν τε σὴν Ἴθακος Ὀδυσσεὺς γῆς
» κεφαλλήνων ἄναξ. οἶδ' ἄνδρα κρόταλον δριμὺ Σισύφου γένος. φαίνεται
δὲ τὸ κακόηθες αὐτοῦ καὶ διὰ τῆς γενέσεως. Ἀλλ' ἄνα ἐξ ἑδράνων. ἀνάστα ἐκ
τῶν θρόνων ὅπου πολὺν χρόνον σεαυτὸν ἐνεστήριξας, τὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεμ-
φθεῖσαν ἄτην αὔξων καὶ οἷον ἐμπυρευόμενος ὑπὸ τοῦ πάθους καὶ ἐν ἀγωνίᾳ πολ-
λῇ ὤν. Ὅπου μακραίωνι στηρίζῃ. ὅπου στηρίζῃ μακραίωνι σχολῇ. ὅ ἐστι πολυχρο-
νίῳ. βραδύνῃ τὸν ἀγῶνα ἐμποιούσῃ σοι. μακραίων δὲ αὐτοῖς δοκεῖ διὰ τὴν εὔ-
νοιαν. Ἄταν οὐρανίαν. τὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεμφθεῖσαν. ἤγουν μετέωρον καὶ μεγά-
λην. φλέγων δὲ, ζωπυρῶν. ἀνεγείρων. Ἐχθρῶν δ' ὕβρις. ἡ δὲ τῶν ἐχθρῶν ὕβρις
τῶν ταῦτα περὶ σοῦ λεγόντων. οὕτω μᾶλλον ἄφοβός ἐστι καὶ ἀδεῶς εἰς τὸ βλασφη-
μεῖν σε διὰ τὸ μὴ φαίνεσθαί σε τοῖς Ἀχαιοῖς. Ἀτάρβητα. ἀντὶ τοῦ ἀταρβή-
τως. ἀνειμένως. Ἐν εὐανέμοις βάσσαις. ὡς πῦρ ἐν εὐανέμοις βήσσαις.
τουτέστιν ἐν ἐκείνοις τοῖς τόποις, ὅπου τὰ ὑπὸ σοῦ ἀνῃρημένα ποίμνια ὁ-
ρῶντες ἐπεγγελῶσιν. ἢ ἐν εὐανέμοις βήσσαις, οἷον ἐν εὐδίᾳ καιρὸν ἔχον-
τες διαβάλλουσι. Καγχαζόντων. γελώντων. Βαρυάλγητα. βαρέα καὶ ἀλ-
γεινά. Ναὸς ἀρωγοί. ἔξεισι Τέκμησσα καὶ διδάσκει τὸν χορὸν ὅτι Αἴας ἐστὶν ὁ
σφάξας τὰ ποίμνια. πυνθάνεται δὲ παρὰ τοῦ χοροῦ ὅτι ἑλληνικὰ ἦν τὰ
σφαγέντα. ἑκάτερος οὖν παρ' ἑκατέρου τὸ ἀγνοούμενον μανθάνει. ἡ δὲ Τέκμησ-
σα, αἰχμάλωτος γυνὴ τοῦ Αἴαντος. πιθανῶς δὲ ἔξεισιν. οὐ γὰρ περὶ πολὺ δεῖ
ἀπολοφύρεσθαι τὸν χορόν. ἀλλὰ προκόπτειν τὰ τῆς ὑποθέσεως. ἡ δὲ διάθε-
σις εὖ ἔχει τῷ ποιητῇ. ἐπεὶ γὰρ ἄπεστι Τεῦκρος. καὶ ὁ Εὐρυσάκης ἐστὶ νήπιος, Τέκ-
μησσα κατολοφύρεται. οὐ γὰρ ἕτερον πρόσωπον γνήσιον τῷ Αἴαντι. αἱ δὲ τοιαῦ-
ται γυναῖκες ὑπετίθεντο εὔνοιαν πρὸς τοὺς δεσπότας. ὡς Βρισηῒς πρὸς Ἀχιλλέα.

γενεᾶς χθονίων ἀπ' Ἐρεχθειδᾶν,
ἔχομεν στοναχὰς οἱ κηδόμενοι
τοῦ Τελαμῶνος τηλόθεν οἴκου.
νῦν γὰρ ὁ δεινός, ὁ μέγας, ὠμοκρατὴς
Αἴας, θολερῷ
κεῖται χειμῶνι νοσήσας.
Χο τί δ' ἐνήλλακται τῆς ἀμερίας
νὺξ ἥδε βάρος
παῖ τοῦ Φρυγίου Τελεύταντος,
λέγ', ἐπεί σε λέχος δοριάλωτον
στέρξας, ἀνέχει θούριος Αἴας.
ὥστ' οὐκ ἂν ἄιδρις ὑπείποις.
Τε πῶς δῆτα λέγω λόγον ἄρρητον,
θανάτῳ γὰρ ἴσον πάθος ἐκπεύσῃ.
μανίᾳ γὰρ ἁλοὺς ἡμῖν ὁ κλεινὸς
νύκτερος Αἴας ἀπελωβήθη.
τοιαῦτ' ἂν ἴδοις σκηνῆς ἔνδον
χειροδάϊκτα σφάγι' αἱμοβαφῆ,
κείνου χρηστήρια τἀνδρός.
Χο οἵαν ἐδήλωσας ἀνδρὸς
αἴθονος ἀγγελίαν
ἄτλαπτον, οὐδὲ φευκτάν,
τῶν μεγάλων Δαναῶν

Γ ΕΝΕΑΣ χθονίων. διὰ τὸ τὴν Σαλαμῖνα συνῆφθαι τῇ Ἀττικῇ. καὶ περισπούδαστον τοῖς Ἀθηναίοις αὐτὴν κτήσασθαι. πρὸς εὔνοιαν οὖν τῶν ἀκροωμένων τοῦτό φησιν. ἢ ἐπεὶ δὲ Αἰγίνης ἐλθὼν ὁ Τελαμὼν ἐβασίλευσε Σαλαμῖνος. ἡ δὲ Αἴγινα τῆς Ἀττικῆς. Τηλόθεν οἴκου. μακρὰν γὰρ Φρυγία Σαλαμῖνος. ἢ οἱ πρὸ πολλοῦ κηδόμενοι καὶ οὐχὶ νῦν μόνον. ἢ οἱ τηλόθεν ὄντες. ὅ ἐστι ξένοι κατὰ γένος, καὶ ὅμως τοῦ Τελαμῶνος οἴκου φειδόμενοι εἰ καὶ μὴ προσήκομεν. Ὠμοκρατής. ὁ δυσαπέπαντον καὶ αὐτώνυμον ἔχων πάθος. ἢ ὁ ὠμὸς καὶ καρτερός. ἢ ὁ ὑπὸ ὠμότητος κεκρατημένος. ἢ ὁ γενναῖος ὁ καὶ τῶν ὤμων κρατεῖν δυνάμενος. Τί δ' ἐνήλλακται. τί αὐτῷ ἀντὶ τὴν ἡμέραν ὄχλησιν γέγονε βάρος, οἷον ἐν τίνι γέγονεν ὁ Αἴας βάρει ὥστε ἀλλοῖος γενέσθαι πρόσθεν ἢ κατὰ τὴν ἡμέραν. τί αὐτῷ βάρος ἐνήλλακται αὕτη ἡ νύξ. Τῆς ἀμερίας. γράφεται τῆς ἀνμερείας. ἀντὶ τοῦ τῆς ἀηδοῦς φορᾶς. καὶ ἔστιν ὁ νοῦς. ποῖον βάρος ἔλαβεν αὕτη ἡ νὺξ ἀπὸ τῆς προτέρας ἀνδρίας. Ἐπεί σε λέχος. ἐπεί σε ἔχειν ὁ Αἴας δοριάλωτον στέρξας τὸ λέχος σου. ἢ ἄλλως. ἐπεί σε ἀνέχει ὁ Αἴας τὸ δοριάλωτόν σου στέρξας λέχος. Ἀνέχει. ἀντὶ τοῦ ἔχει. παρέλκεται γὰρ ἡ ἀνά. ἄμεινον στέρξασαν γράφειν. ἢ ἀνέχει ἀντὶ τοῦ ἀνυψοῖ τιμᾷ. Λόγον ἄρρητον. κακόφημον μηδὲν λέγεσθαι ὀφείλοντα. Μανίᾳ γάρ. τὸ κεφάλαιον τοῦ κακοῦ πρῶτον ἐκτίθεται. ὅτι ἐφύβριστα εἰργάσθαι περὶ μανίᾳ πεσών. Ἀπελωβήθη. ἀντὶ τοῦ ἐφύβριστα εἰργάσατο. ἢ οὕτως ἐνυβρίσθη καὶ λωβητὸς γέγονε. Χειροδάϊκτα. ὑπὸ τῶν χειρῶν αὐτοῦ δαϊχθέντα. Κείνου χρηστήρια. ἃ διεχρήσατο ἐκεῖνος, τὰ τολμήματα καὶ πράξεις. ἢ τὰ διεφθαρμένα ποίμνια. παρὰ τὸ διαχρήσασθαι αὐτά. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις, καὶ τὸ μαντεῖον καὶ τὸν χρησμόν, καὶ τὸ ἱερεῖον. Αἴθονος. διαπύρου. θερμοῦ ἐν ταῖς μάχαις. ἢ τὸ θερμὸν νῦν ἀπὸ τοῦ παρακεκινηκότος κεῖσθαι.

ΚΛΗΙΖΟΜΕΝΑΝ. φημιζομένην ὑπὸ τῶν ἑλλήνων οὐ θεόθεν. Τὰν ὁ μέγας μῦθος. ἣν ἀγγελίαν πᾶς λόγος αὔξει. πρώην μὲν γὰρ μόνοι οἱ ἕλληνες ἔλεγον ταῦτα περὶ αἴαντος. ἡμεῖς δὲ ἠπιστοῦμεν. νῦν δὲ καὶ ἡμεῖς ἔγνωμεν. Ὤ μοι φοβοῦμαι. τὸ ἐκ τούτου φησὶν ἀποβησόμενον. εἰκὸς γὰρ τὸν νοῦν ἐξεστηκότα μηδὲ ἑαυτοῦ ἀνασχέσθαι. οὐ γάρ φησι φοβοῦμαι μὴ τιμωρηθῇ ὑπὸ τῶν βασιλέων. Περίφαντος. φανερός ἐστιν ὅτι ταῦτα ἑαυτὸν διατίθησι. Παραπλήκτῳ. τῇ μανικῇ. παραπλὴξ γὰρ ὁ μανικός. Βοτῆρας ἱππονόμους. τοὺς μεγάλως φυλάττοντας τὰ ποίμνια. οὗτοι γὰρ ἐνόμιζον καὶ ποιμένας αὐτὸν ἀνῃρηκέναι. Ὤμοι κεῖθεν. ὡς οἰκουροῦσα, τὰ ἔξω οὐκ ἐμηνύετο ἠγνόει. δεῖ οὖν τὸν χορὸν τὰ μὲν ἔνδον ἀπ' αὐτῆς γνῶναι. τὴν δέ, ἀπὸ τοῦ χοροῦ τὰ ἔξω. Ἣν μὲν. τὴν ποίμνην. Πλευροκοπῶν. κατὰ τῶν πλευρῶν τύπτων. Δύο δ' ἀργίποδας. ἀντὶ τοῦ λευκόποδας. ἴσως τὸν μὲν ἕνα ἐνόμιζεν ὀδυσσέα. τὸν δ' ἄλλον νέστορα ἢ μενέλαον. Τοῦ μὲν κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν. ἴσως ὃν ἐνόμιζε νέστορα ὡς ψευδῆ μαρτυρήσαντα κατ' αὐτοῦ. Μέγαν ἱπποδέτην ῥυτῆρα λαβὼν παίει. διπλώσας τὸν χαλινὸν παίει τὸν κριόν, ὡς λιγυρᾷ καὶ ὀξυφώνῳ μάστιγι. ἱπποδέτην δὲ ῥυτῆρα, χαλινὸν μέγαν.

ὑποκλονιζομέναν.
τάν, ὁ μέγας μῦθος ἀέξει.
ὤμοι, φοβοῦμαι τὸ προσέρπον.
περίφαντος ἀνὴρ
θανεῖται παραπλήκτῳ
χερί, συγκατακτὰς
κελαινοῖς ξίφεσι βοτά, καὶ
βοτῆρας ἱππονόμους.
τε ὤμοι. κεῖθεν κεῖθεν ἄρ' ἡμῖν
δεσμῶτιν ἄγων ἤλυθε ποίμναν
ὧν τὴν μέν, ἔσω σφάζ' ἐπὶ γαίας,
τὰς δέ, πλευροκοπῶν, δίχ' ἀνερρήγνυ.
δύο δ' ἀργίποδας κριοὺς ἀνελών,
τοῦ μέν, κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν ἄκραν
ῥιπτεῖ θερίσας, τὸν δ' ὀρθὸν ἄνω
κίονι δήσας,
μέγαν ἱπποδέτην ῥυτῆρα λαβών,
παίει λιγυρᾷ μάστιγι διπλῇ.
κακὰ δεννάζων ῥήμαθ' ἃ δαίμων
κοὐδεὶς ἀνδρῶν ἐδίδαξεν.
χο ὥρα τίν' ἤδη κρᾶτα
καλύμμασι κρυψάμενον,
ποδοῖν κλοπὰν ἀρέσθαι,
ἢ θοὸν εἰρεσίας
ζυγὸν ἑζόμενον,
ποντοπόρῳ ναῒ μεθεῖναι.

μέγαν δὲ πρὸς τὸ πικρότερον καθάψασθαι τοῦ ἐχθροῦ. Κακὰ δεννάζων. ἀντὶ τοῦ βλασφημῶν. περιστέλλει δὲ καλῶς τὸν λόγον φάσκουσα τὰ ῥήματα μὴ εἶναι τοῦ αἴαντος, ἀλλὰ θεοῦ τινος ὑποβολῇ. δαίμονα δέ φησι τὴν μανίαν. δεννάζων δέ, ἀπὸ τοῦ δεινὸν δεινάζω καὶ δεννάζω. ὡς φαεινός, φαεννός. Ὥρα τίν'. ὥρα τινὰ ἡμῶν ἀντὶ τοῦ ἕκαστον ἡμῶν προελκυσάμενον τὴν ἐσθῆτα τοῖς καλύμμασι τὴν κεφαλὴν κρυψάμενον. ὁρῶν δὲ ὁ χορὸς ὅτι ἐν μεγί

σῳ κακῷ ἐστιν αἴας, τὸ μὲν μετὰ τὴν νόσον. τὸ δὲ κατὰ τὴν ἀπειλὴν τῶν βασιλέων, διαπορεῖται τί πρακτέον αὐτῷ. πότερον ἐγκαλυψαμένους φεύγειν ὅποι ποτ' οὖν. ἢ ἀποπλεῖν ἐπιβάντας ἐπὶ τῶν νεῶν. καὶ οὐκ ἔστι μὲν μικρὸν τὸ, ἐάσαντας τὴν προστάτην ἀπαλλαγῆναι. ἀλλὰ σημαίνουσι διὰ τούτων ὅτι ἔστι τὰ ἐν ποσὶ δεινά. εἰώθασι γὰρ οἱ ἀπορροῦντες ἐξ ἀρχῆς τοιαῦτα προσφέρεσθαι. Μεθεῖναι. μετιέναι. φεύγειν. ἕκαστον ἡμῶν φησι δεῖ μεθεῖναι, τουτέστι ῥῖψαι ἑαυτὸν ἐν νηΐ. καὶ φυγεῖν. Τοίας. ἀντὶ τοῦ μεγάλας.

τοίας ἐρέσσουσιν ἀπειλὰς
δικρατεῖς Ἀτρεῖδαι
καθ' ἡμῶν. πεφόβημαι
λιθόλευστον ἄρη,
ξυναλγεῖν μετὰ τοῦδε τυπείς,
τὸν, αἶσ' ἄπλατος ἴσχει.
οὐκέτι. λαμπρᾶς γὰρ ἄτερ στεροπᾶς
ἀΐξας ὀξὺς νότος ὣς λήγει.
καὶ νῦν φρόνιμον νέον ἄλγος ἔχει.
» τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν οἰκεῖα πάθη
» μηδενὸς ἄλλου παραπράξαντος,
» μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει.
ἀλλ' εἰ πέπαυται, κάρτ' ἂν εὐτυχεῖν δοκῶ.
φρούδου γὰρ ἤδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος.
πότερα δ' ἂν εἰ νέμοι τις αἵρεσιν λάβοις,

ΕΡΕΣΣΟΥΣΙΝ. εὐτόνως κινοῦσιν. ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων, ἀντὶ τοῦ ἐλαύνουσι. κινοῦσι. Δικρατεῖς. οἱ δισσοί. Πεφόβημαι. εὐλαβοῦμαι τὸ λευσθῆναι. καὶ ἄλλως μετ' αὐτοῦ. ὃν δὴ μοῖρα τὶς κακὴ κατέχει. λέγει δὲ τὴν μανίαν. φησὶν οὖν ἡ τέκμησσα πεπαῦσθαι, ἀντὶ τοῦ συμπαθεῖν αὐτῷ τῆς μανίας. ἵνα προκόπτῃ τὰ τῆς ὑποθέσεως. Λιθόλευστον ἄρη. τὸν θάνατον. καὶ ὅμηρος, γίνετ' » ἄρης ἀλεγεινὸς ὀϊζυροῖσι βροτοῖσι. » Αἶσ' ἄπλατος. ἀντὶ τῆς » μεγάλη. οὐκ ἔτι κατέχει αὐτὸν ἡ μανία ἀλλὰ λήγει ὡς ὀξὺς νότος. ταχέως λήγει ὡς γινομένων τινῶν σημείων ἐπὶ τοῖς πνεύμασιν ὥστε παρατείνειν αὐτά· ἢ ταχέως πεπαῦσθαι. οἷόν ἐστι καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. » ἀλλ' ἔπεσε » ταχέως, δειλινὸς γὰρ ἤρξατο. καὶ νῦν φρόνιμος, ἔμφρων γενόμενος ἤρξατο συμπαρακολουθεῖν τῇ συμφορᾷ καὶ ἀλγεῖν. Μηδενὸς ἄλλου παραπράξαντος. οἷον μηδενὸς πράξαντος καὶ μετασχόντος τοῦ ἁμαρτήματος ἢ τῆς κοινωνίας τῶν ἁμαρτημάτων, φέρει τινὰ παραμυθίαν. περισσὴ δὲ ἡ παρὰ πρόθεσις. Φρούδου γὰρ, δηλονότι ὄντος. Μείων λόγος. ἀντὶ τοῦ οὐδεὶς λόγος. Πότερα δ' ἂν εἰ νέμοι, εἰ δοίη τὶς αἵρεσιν πότερον ἂν προκρίνειας. λυπῶν τοὺς φίλους αὐτὸς ἥδεσθαι, ἢ λυπῶν τοὺς φίλους καὶ αὐτὸς λυπεῖσθαι; ἄριστα δὲ ἔχουσιν αἱ ἀντιθέσεις τῶν μὲν οἰομένων ἐν εὐτυχίᾳ γεγενῆσθαι ἐπεὶ πέπαυται τὸ κακόν. τῆς δὲ βουλομένης παραστῆσαι ὅτι ἐν χείροσιν ἐστὶ τὰ τοῦ αἴαντος νῦν ὅτι τε καὶ παρακολουθεῖ τοῖς ἁμαρτήμασιν. εἰπόντος δὲ τοῦ χοροῦ ἐν εὐτυχίᾳ εἶναι ἐπεὶ πέπαυται ὁ αἴας τοῦ κακοῦ, ἐπάγει ἡ τέκμησσα, ὅτι κακόν ἐστι τῷ οὕτως πράξαντι καὶ τὸ πεπαῦσθαι τῶν δεινῶν. παρακολουθῶν γὰρ τοῖς πεπραγμένοις ἐν ὀδύνῃ πλείονι γίνεται. καὶ εὐριπίδης, » τὸ γὰρ ὀρθοῦσθαι γνώμην ὀδυνᾷ. πρὸς δὲ τὸ ὑπ' ἐκείνων εἰρημένον, ὅτι ἐν εὐτυχίᾳ ἂν εἶεν μὲν ἐπεὶ πέπαυται, ἀντιτίθησιν οὕτως πότερα ἂν ἕλοιο εἴ σοι δοίη τὶς αἵρεσιν.

λυπῶν τοὺς φίλους αὐτὸς ἐν ἡδονῇ διάγειν. ἢ κοινωνεῖν τοῦ παντός, καὶ αὐτόν τε λυπεῖσθαι καὶ τοὺς φίλους λυπεῖν. οἷον ὁ μὲν Αἴας ἐν τῇ μανίᾳ ὢν ἐτέρπετο οἰόμενος τιμωρεῖσθαι τοὺς ἐχθρούς, ἐγὼ δὲ ἐλυπούμην ὁρῶσα αὐτόν, νῦν δὲ παυσάμενος τῆς μανίας καὶ αὐτὸς λυπεῖται ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις. λυπεῖ δὲ πάλιν καὶ τοὺς φίλους, νυνὶ οὖν δεδιπλασίασται τὸ κακόν, τοῦτο δὲ ἀναπτύσσει ὁ χορὸς διὰ τῶν ἐπιφερομένων, τό τοι διπλάζον ὦ γύναι μεῖζον κακόν, οἷον τὸ ἀμφοτέρους λυπεῖσθαι.

φίλους ἀνιῶν αὐτὸς ἡδονὰς ἔχειν,
ἢ κοινὸς ἐν κοινοῖσι λυπεῖσθαι ξυνών;
χο. τό, τοι διπλάζον ὦ γύναι, μεῖζον κακόν.
τε. ἡμεῖς ἄρ' οὐ νοσοῦντες, ἀτώμεθα νῦν.
χο. πῶς τοῦτ' ἔλεξας, οὐ κάτοιδ' ὅπως λέγεις.
τε. ἀνὴρ ἐκεῖνος ἡνίκ' ἦν ἐν τῇ νόσῳ,
αὐτὸς μὲν ἥδεθ' οἷσιν εἴχετ' ἐν κακοῖς.
ἡμᾶς δὲ τοὺς φρονοῦντας ἠνία ξυνών.
νῦν δ' ὡς ἔληξε, κἀνέπνευσε τῆς νόσου,
κεῖνός τε λύπῃ πᾶς ἐλήλαται κακῇ,
ἡμεῖς θ' ὁμοίως οὐδὲν ἧσσον, ἢ πάρος.
ἆρ' ἐστὶ ταῦτα δὶς τόσ' ἐξ ἁπλῶν κακά;
χο. ξύμφημι δή σοι, καὶ δέδοικα μὴ 'κ θεοῦ
πληγή τις ἥκοι. πῶς γὰρ εἰ πεπαυμένος,
μηδέν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται;
τε. ὡς ὧδ' ἐχόντων τῶνδ', ἐπίστασθαί σε χρή.
χο. τίς γάρ ποτ' ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπτατο,
δήλωσον ἡμῖν τοῖς ξυναλγοῦσιν τύχας.
τε. ἅπαν μαθήσῃ τοὔργον, ὡς κοινωνὸς ὤν.
κεῖνος γὰρ ἄκρας νυκτός, ἡνίχ' ἕσπεροι
λαμπτῆρες οὐκέτ' ᾖθον, ἄμφηκες λαβών

ΦΙΛΟΥΣ ΑΝΙΩΝ αὐτὸς ἡδονὰς ἔχειν. ὥσπερ ὁ Αἴας ἐν μανίᾳ ὤν, λυπῶν ἡμᾶς αὐτὸς ἥδετο. Ἡμᾶς δὲ τοὺς φρονοῦντας. γράφεται βλέποντας. Πεπαυμένος. ἀντὶ τοῦ σωφρονῶν. Ὡς ὧδ' ἐχόντων ὅτι κάκιον νῦν ἐκεῖνος ἔχει. Ἡμεῖς ἄρ' οὐ νοσοῦντες. ἡμεῖς ἀντὶ τοῦ ὁ Αἴας νῦν μὴ νοσῶν ὀδυνᾷ ἑαυτὸν διὰ τὰ πεπραγμένα. Ἡμεῖς θ' ὁμοίως. ἐμοί φησι κατ' ἄμφω τοὺς καιροὺς συμβέβηκεν ἀνιᾶσθαι. αὐτοῦ μὲν τότε ἐξεστηκότος καὶ τερπομένου. νῦν δὲ σωφρονοῦντος καὶ λυπουμένου. Ἆρ' ἐστὶ ταῦτα δὶς τόσ' ἐξ ἁπλῶν. ἁπλοῦν μὲν τὸ τοὺς φίλους ἀνιᾶν. δὶς τόσα δὲ ὅτι καὶ αὐτὸς συναλγεῖ. Πῶς γὰρ εἰ πεπαυμένος. πῶς γὰρ οὐ βαιόν τι ἔτι τὸ κατὰ τὸν Αἴαντα. εἰ πεπαυμένος τοῦ κακοῦ μᾶλλον ἐν ἀνίᾳ διάγει. Τίς γάρ ποτ' ἀρχή. ἀντὶ τοῦ τίς ἡ προσβολὴ τοῦ κακοῦντος αὐτὸν θεοῦ. Κεῖνος γὰρ ἄκρας νυκτός, περὶ πρῶτον ὕπνον, πιθανῶς δὲ καὶ τὸ τοῦ χρόνου πρόσκειται. οἱ γὰρ ἐπιβουλεύοντες τότε τὰς ἐξόδους ποιοῦνται ὥστε λαθεῖν τὰς παραφυλακάς. Ἡνίχ' ἕσπεροι. οἱ κατὰ τὴν ἑσπέραν. ἢ ὅτε οὐκ ἔφαινον ἔτι οἱ ἕσπεροι ἀστέρες. ἢ ὅτε ἐσβέσθησαν οἱ λύχνοι. συνετῶς δὲ καὶ οὐ κατὰ μαινόμενον, καὶ ἐκ τῆς τοῦ καιροῦ γὰρ ἐννοίας ἐπιβουλεύοντος ἐπιθέσθαι περὶ πρῶτον ὕπνον. Λαμπτῆρες. οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν φαίνοντες λύχνοι. Ἦθον. ἀντὶ τοῦ ἤθοντο.

οὔτε τον.

οὔτε του. ὥσπερ παρὰ Αἰολεῦσι τὸ ὅτινα κοινόν ἐστι κατὰ γένος, οὕτω καὶ παρὰ Ἀττικοῖς τὸ, οὔτε του ὅταν οὕτως συντάσσηται κοινῶς λέγεται.

ἐμαίετ' ἔγχος ἐξόδους ἕρπειν κενάς.
κἀγὼ ᾽πιπλήσσω, καὶ λέγω, τί χρῆμα δρᾷς
Αἶας; τί τήνδ' ἄκλητος, οὔθ' ὑπ' ἀγγέλων
κληθεὶς, ἀφορμᾷς πεῖραν, οὔτε του κλύων
σάλπιγγος, ἀλλὰ νῦν γε πᾶς εὕδει στρατός.
ὁ δ' εἶπε πρός με βαί', ἀεὶ δ' ὑμνούμενα,
γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.
κἀγὼ μαθοῦσ', ἔληξ', ὁ δ' ἐσσύθη μόνος.
καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν, οὐκ ἔχω λέγειν πάθας.
εἴσω δ' ἐσῆλθε συνδέτους ἄγων ὁμοῦ
ταύρους, κύνας βοτῆρας, εὐκερῶντ' ἄγραν
καὶ τοὺς μὲν, ηὐχένιζε, τοὺς δ' ἄνω τρέπων,
ἔσφαζε, κἀρράχιζε. τοὺς δὲ, δεσμίους
ᾐκίζεθ' ὥστε φῶτας, ἐν ποίμναις πιτνῶν.
τέλος δ' ἀπαΐξας διὰ θυρῶν σκιᾷ τινὶ,
λόγους ἀνέσπα. τοὺς μὲν, Ἀτρειδῶν κάτα,
τοὺς δ' ἀμφ' Ὀδυσσεῖ, συντιθεὶς γέλων πολὺν,
ὅσην κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτίσαιτ' ἰών.
κἄπειτ' ἀπαΐξας αὖθις ἐς δόμους πάλιν,
ἔμφρων μόλις πως ξὺν χρόνῳ καθίσταται.
καὶ πλῆρες ἄτης ὡς διοπτεύει στέγος,
παίσας κάρα, θώυξεν. ἐν δ' ἐρειπίοις

ἘΜΑΙΕΤΟ ἐζήτει. Ἐξόδους κενάς. τὰς οὐκ ἐπὶ χρησίμως γινομένας. Ἔξοδος ἡ ἐξέλευσις· ἐκφορὰ δὲ ἡ τοῦ νεκροῦ. Ἐπιπλήσσω. ἐνίσταμαι. Πεῖραν. πορείαν ὁδόν. Ἀεὶ δ' ὑμνούμενα. ἀεὶ θρυλλούμενα ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων καὶ κοινά. ἢ ἀεὶ ὑπ' αὐτοῦ λεγόμενα πρὸς ἐμέ. ὅμοιον δὲ τὸ ἦθος ἐκείνῳ. ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε. Κἀγὼ μαθοῦσα. φοβηθεῖσα αὐτὸν οὐ διεκώλυσα. Καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν. ταῦτα μὲν ἀγνοεῖ ἡ Τέκμησσα λέγειν. ταῦτα δὲ προεῖπεν αὐτῷ ὁ ποιητὴς καὶ ἐνοχλεῖν οὐ δεῖ τὸν θεατὴν ταὐτὰ λεγόντα. Συνδέτους. τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας δεδεσμευμένους. Κύνας βοτῆρας. τοὺς ποιμενικοὺς κύνας, οὐ γὰρ ἀναιρεῖ κατὰ τὴν σκηνὴν ἄνθρωπον. ἀλλ' ὡς ἔξω τινὰς ἀνεῖλεν. Ηὐχένιζε. τὸν αὐχένα ἀπέκοπτεν. ἀλαιμοτόμει. Ἔσφαζε κἀρράχιζε. ὅπερ Ὅμηρος αὐερύειν φησίν. ὥστε κατὰ τοῦ λαιμοῦ γίνεσθαι τὴν σφαγήν. Ἠκίζεθ' ὥστε φῶτας. δηλονότι, κύνας βοτῆρας. Τέλος δ' ὑπαΐξας. ἡ μὲν Τέκμησσα ἀγνοεῖ τίνι διήλεκται ἐκ τοῦ προλόγου. ὅτι Ἀθηνᾶ ἦν ἡ λαλήσασα αὐτῷ. τὸ δὲ. Σκιᾷ τινί. ὅπου συνέβαλε τὰ περὶ τὴν θεόν· καὶ ὅτι ἴδιον τοῖς μαινομένοις καὶ τοῖς ματαίοις λαλεῖν. ἀγνοοῦσα δὲ ὅτι ἡ Ἀθηνᾶ ἐστὶ τὸν ἐκάλεσε διὰ τοῦ ἐπαΐξας, τὴν ἔξοδον τῇ μανίᾳ ἀνατίθησι. Συντιθεὶς γέλων πολύν. τουτέστι, ῥήματα καταγέλαστα λέγων κατὰ τῶν κριῶν, ὡς κατὰ αὐτῶν ἐποιεῖτο τὴν κόλασιν. Ἔμφρων καθίσταται. ἀντὶ τοῦ ἐν καταστάσει φρονήσεως ἐγένετο. Μόλις ξὺν χρόνῳ, ἤγουν σὺν βίᾳ, βραδίως. Καὶ πλῆρες ἄτης. οὐκ ὅτι τοῦτο ἀλγεινὸν τὸ ἀνελεῖν τὰ ποίμνια, ἀλλ' ὅτι διήμαρτε τῆς τιμωρίας τῶν ἐχθρῶν. Θώυξεν. ἐβόησε. Ἐν δ' ἐρειπίοις. τὸ ἑξῆς. ἐν δὲ τοῖς ἐρειπίοις τῶν νεκρῶν τῶν ἀρνείων φόνου ἐρειφθείς. ὅ ἐστιν ἐν δὲ τοῖς πτώμασι τῶν νεκρῶν καταπεσὼν ἔκειτο. θαυμαστῶς δὲ ὑπ' ὄψιν ἤγαγε τὰ πράγματα μεταξὺ τῶν πτωμάτων τὴν φαντασίαν ἐπιδεικνύς.

οἷον καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ ἐπὶ τοῦ Κύκλωπος, τανυσσάμενος διὰ μήλων.

νεκρῶν ἐρειφθεὶς, ἕζετ' ἀρνείου φόνου,
κόμην ἀπρὶξ ὄνυξι συλλαβὼν χερί.
καὶ τὸν μὲν ἧστο πλεῖστον ἄφθογγος χρόνον.
ἔπειτ' ἐμοὶ τὰ δείν' ἐπηπείλησ' ἔπη,
εἰ μὴ φανείην πᾶν τὸ συντυχὸν πάθος.
κἀνήρετ' ἐν τῷ πράγματος κυρεῖ ποτέ.
κἀγὼ φίλοι δείσασα τοὐξειργασμένον,
ἔλεξα πᾶν ὅσονπερ ἐξηπιστάμην.
ὁ δ' εὐθὺς ἐξῴμωξεν οἰμωγὰς λυγράς,
ἃς οὔποτ' αὐτοῦ πρόσθεν εἰσήκουσ' ἐγώ.
πρὸς γὰρ κακοῦ τε καὶ βαρυψύχου γόους
τοιούσδ' ἀεί ποτ' ἀνδρὸς ἐξηγεῖτ' ἔχειν.
ἀλλ' ἀψόφητος ὀξέων κωκυμάτων,
ὑπεστέναζε ταῦρος ὣς βρυχώμενος.
νῦν δ' ἐν τοιᾷδε κείμενος κακῇ τύχῃ,
ἄσιτος ἀνὴρ, ἄποτος, ἐν μέσοις βοτοῖς
σιδηροκμῆσιν, ἥσυχος θακεῖ πεσών.
καὶ δῆλός ἐστιν ὥς τι δρασείων κακόν.
τοιαῦτα γάρ πως καὶ λέγει, κὠδύρεται.

ΕΡΕΙΦΘΕΙΣ. ἀντὶ τοῦ καταπεσὼν ἐῤῥιμμένος. πάντα γὰρ τὰ ὑπὸ τὴν ὄροφαν πίπτοντα, ἐρείπια καλοῦνται, καὶ αἱ ἐρίπαι ἐντεῦθεν ὡς τὰ ἐρείπια. τινὲς δὲ ἐρεισθεὶς γράφουσιν. οἷον ἐπερεισάμενος. Ἀπρίξ. ὅλῃ δυνάμει, ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς, προσπεφυκότως, ὃ οὐχ οἷόν τε πρίσαι διὰ τὴν σύμφυσιν. Ἔπειτ' ἐμοί. οὐκ ἔχων ἐπιβολὴν τῆς αἰτίας τῶν πεπραγμένων, ἐμὲ ἠρώτα τὸ συμβάν. πάνυ δὲ περιπαθὴς, τὸν ἐμφρονέστατον Αἴαντα παρὰ τῆς γυναικὸς πυνθάνεσθαι τίνα ἐστὶν ἃ ἔπραξεν αὐτός. Κυρεῖ ποτέ. τὸ κυρῶ περισπωμένως φησὶν ἡ συνήθεια καὶ ἀττικοί. ἐν δὲ εὐκτικοῖς βαρύνουσιν αὐτὸ ἀττικοὶ μετὰ ἐκτάσεως τοῦ ῡ. κύροι λέγοντες ἀντὶ τοῦ κυροίη. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ κυρεῖ ὁριστικοῦ κεῖται. Ἐξῴμωξεν. ἐξάκουστον ᾤμωξεν. Ἃς οὔποτ' αὐτοῦ. οὐκ εἰώθει φησὶν ὁ Αἴας ἐν τοῖς κακοῖς ἀπολοφύρεσθαι. ἀλλ' ἦν καρτερικός. ἔλεγεν οὖν φησιν ἀεὶ, κακοῦ ἀνδρὸς τὸ ὀλοφύρεσθαι. ὁποῖόν φησι καὶ Ἡρακλῆς ἐν Τραχινίαις. ἀλλ' ἀστένακτος αἰὲν εἱπόμην κακοῖς. ὁ οὖν Αἴας πρὸ τούτου εἰ συνέβη τι αὐτῷ δεινὸν, ὡς ταῦρος ἀνεβρυχᾶτο ἀνεξάκουστον. οὐδέποτε δὲ εἰς προφανῆ γόον ἐξέπιπτεν. Κακοῦ. δειλοῦ, βαρυψύχου. μικροψύχου, καταπεπτωκότος τὴν ψυχήν. οἱ λέγοντες δὲ τὸ βαρύψυχον ἀντὶ τοῦ γενναίου, καὶ διὰ τοῦτο προστιθέντες τὸ οὐ. τ' ἀληθὲς ἠγνοήκασι, βαρύψυχος γὰρ ὁ βαρεῖαν καὶ λιθώδη καὶ ἀκίνητον ἔχων ψυχὴν ἀλλὰ μὴ πρὸς πόλεμον ὁρμητικὴν καὶ πρόθυμον. Τοιούσδ' ἀεί. ἤγουν, τοὺς γὰρ τοιούσδε γόους, ἀεί ποτε ἡρμήνευεν εἶναι ἰδίους δηλονότι, ἀνδρὸς κακοῦ καὶ βαρυψύχου. Ἐξηγεῖτο. ἡρμήνευσεν, ἡ γὰρ ἐξήγησις ἐπὶ θείων. ἑρμηνεία ἐπὶ τῶν τυχόντων. Ἀψόφητος ὀξέων κωκυμάτων. ἤγουν ἄνευ ὀξέων κωκυμάτων ὅμοιον τῷ ἄσκευος ἀσπίδων τε καὶ στρατοῦ, τὸ ὀξὺ ἐπὶ μὲν φωνῆς ἔχει ἐναντίον τὸ βαρὺ, ἐπὶ δὲ ὀφθαλμοῦ καὶ ξίφους τὸ ἀμβλὺ, ἐπὶ δὲ χυμῶν τὸ γλυκύ. Βρυχώμενος. τὸ βρυχᾶσθαι κυρίως ἐπὶ τῆς φωνῆς λέγεται. τῶν λεόντων. Σιδηροκμῆσιν. τῷ σιδήρῳ φονευθεῖσιν. ὡς ἀνδροκμῆσιν.

καὶ δῆλός ἐστι προσεκτικῶς πρὸς τὴν ἀκρόασιν. ἵνα προσέχῃ ἀκριβέστερον προσδοκῶν τὸ συμβησόμενον. Τοιαῦτα γάρ πως. τοιαῦτα κατά τινα τρόπον. καὶ λέγει κὠδύρεται. ὧν βούλεται δράσειν δηλονότι καὶ κτεῖναι.

ἀλλ' ὦ φίλοι, τούτων γὰρ οὕνεκ' ἐστάλην,
ἀρήξατ' εἰσελθόντες, εἰ δύνασθέ τι.
» Φίλων γὰρ οἱ τοιοίδε νικῶνται φίλοι.
χο Τέκμησσα δεινὰ παῖ Τελεύταντος λέγεις
ἡμῖν, τὸν ἄνδρα διαπεφοιβάσθαι κακοῖς.
αἴ ἰώ μοι μοι.
τε τάχ' ὡς ἔοικε μᾶλλον, ἢ οὐκ ἠκούσατε
Αἴαντος, οἵαν τήνδε θωΰσσει βοήν;
αἴ ἰώ μοι μοι.
χο ἀνὴρ ἔοικεν ἢ νοσεῖν, ἢ τοῖς πάλαι
νοσήμασι ξυνοῦσι λυπεῖσθαι παρών.
αἴ ἰὼ παῖ, παῖ.
τε ὤμοι τάλαιν', Εὐρύσακες, ἀμφὶ σοὶ βοᾷ.
τί ποτε μενοινᾷ; ποῦ ποτ' εἶ; τάλαιν' ἐγώ.
αἴ Τεῦκρον καλῶ. ποῦ Τεῦκρος; ἢ τὸν εἰσαεί

Ἀλλ' ὦ φίλοι. τοῦτο πρὸς τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς. πιθανὴν δὲ τὴν πρόφασιν τῆς ἐξόδου φησὶν, ἵνα μὴ δόξῃ τὸν αἴαντα ἐν τοιαύτῃ συμφορᾷ καταλελοιπέναι. Ἐστάλην. κυρίως ἐπὶ θαλάσσης. οἷον. ἐστείλατό τις τὸν πλοῦν. Φίλων γὰρ οἱ τοιοίδε φίλοι ὁποῖοι ἐστὲ ὑμεῖς, νικῶνται φίλων. ἤγουν ἡττῶνται. ἡττᾶται δὲ ὁ ἐρῶν; τινὸς, καὶ πολλὴν ἀγάπην εἰς αὐτὸν τρέφων κρατεῖ δὲ ὁ ἐρώμενος. Ἄλλως. Φίλων γὰρ οἱ τοιοίδε. δηλονότι, καὶ οἱ κακοπραγοῦντες ἀπονέμουσιν αἰδῶ τινα τοῖς φίλοις ἡ οὖν τέκμησσα ἅτε δὴ γυνὴ οὖσα καὶ αἰχμάλωτος, οὐχ οἷά τε αὐτὸν παραμυθεῖσθαι. ἀλλὰ τὸν χορὸν προτρέπεται εἰσιέναι. ἐπειδὴ δὲ ἄτοπον τὸν χορὸν ἀπολιπεῖν τὴν σκηνὴν, ἀναβοᾷ ἔνδοθεν ὁ αἴας ἵνα μένῃ ἐπὶ χώρας ὁ χορός. τοῦτο γὰρ ἐπόθει θεατής. Διαπεφοιβάσθαι. ἐκμεμηνέναι. παρὰ τὸν φοῖτον. ἢ ἀπὸ τῶν φοιβωμένων καὶ ἐνθουσιώντων. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι μανίᾳ τινὶ ὅμοιον πάσχουσί τι. Τάχ' ὡς ἔοικε. τάχα ὡς φαίνεται μᾶλλον στενάζει. ὡς νῦν αὐτοῦ μᾶλλον παροξυμένου ἢ πρότερον. εἶτα πρὸς τὸν χορὸν τὰ ἑξῆς. ἢ οὐκ
» ἠκούσατε αἴαντος οἵαν τήνδε θωΰσσει βοήν. ἐμφαντικῶς δὲ τὸ θωΰσσει. καὶ τὸ δεῖ τὸν ὑποκρινόμενον τὸ τοῦ αἴαντος πρόσωπον, ἀπηνεστέρῳ χρήσασθαι τῷ φθέγματι. καὶ κυνικώτερον βαΰζειν. διὰ τοῦτο εἶπεν θωΰσσει. Ἀνὴρ ἔοικεν. ἢ ἔτι νοσῶν ἀναβοᾷ ἢ μεταμελεῖ ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ὑπὸ τοῦ παλαιοῦ νοσήματος. Ἰὼ παῖ παῖ. παρέλκει τὸ παῖ. ἡ δὲ τέκμησσα ἐνόμισεν αὐτὸν τὸν παῖδα καλεῖν. Ἀμφὶ σοί. περὶ σοῦ. Ὤμοι τάλαιν'. ἀπορούσης τὸ ἦθος. τὸ μὲν ἀποιμώζει. τὸ δὲ καλεῖ τὸν παῖδα. εἶτα πρὸς ἑαυτὴν ἐπαπορεῖ. Τί ποτε μενοινᾷ. καὶ πάλιν καλεῖ τὸν παῖδα, καὶ ἑαυτὴν ἀπολοφύρεται. λεληθότως δὲ ἐνεφάνισε καὶ τὸ τοῦ παιδὸς ὄνομα. ἐδεδίει δὲ μὴ ἀνέλῃ αὐτὸν μαινόμενος. Ἄλλως. Τί ποτε μενοινᾷ. ἀντὶ τοῦ προθυμεῖ. πρὸς τὸν αἴαντα λέγει τοῦτο. ποῦ ποτ' εἶ. πρὸς τὸν Εὐρυσάκην ὁ γὰρ παιδαγωγὸς αὐτὸν ἔξω εἶχε. Τεῦκρον καλῶ. ποῦ Τεῦκρος. μεταβαίνει ὁ αἴας ἐπὶ πολλὰ, ἵνα δὴ πλείονες αἱ ἀγωνίαι γίγνωνται. Ἄλλως. ἴδιον τοῦ κακῶς ἔχοντος, τὸ μὴ ἐφ' ἑνὶ τῶν λυπούντων ποιεῖσθαι τὴν ἀναφοράν. ἐπιζητεῖ δὲ τεῦκρον ἵνα παράσχῃ αὐτῷ τὸν παῖδα, ἐν ἀφίησι τῷ χορῷ μὴ εὑρών·

τὸν τεῦκρον. τὸ δὲ ἀπεῖναι τεῦκρον, χρήσιμον τῇ οἰκονομίᾳ. παρὼν γὰρ ἐκώλυσεν αὐτὸν πρᾶξαι ἃ ἐβούλετο. νῦν δὲ μόνης τῆς γυναικὸς ἐγένετο κρείττων. ἄλλως. ποῦ ποῦ ἄτοπον μεταπίπτει εἰς ζήτησιν τοῦ τεύκρου ὑπὸ ἀμηχανίας ὡς περιπλανηθέντος ἐκείνου. Η τὸν αἰεί. ἤγουν κατὰ τὸν ἑξῆς χρόνον πάντα, τὸ ἀεὶ λέγεται ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος καὶ ἐπὶ τοῦ παρεληλυθότος καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος, τὸ δὲ εἰσαεὶ ἐπὶ τοῦ ἀεὶ μέλλοντος.

ληλατήσει χρόνον; ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι.
χο. ἀνὴρ, φρονεῖν ἔοικεν. ἀλλ' ἀνοίγετε.
τάχ' ἄν τιν' αἰδῶ κἀπ' ἐμοὶ βλέψας λάβοι.
τε. ἰδοὺ διοίγω, προσβλέπειν δ' ἔξεστί σοι
τὰ τοῦδε πράγη, καὐτὸς ὡς ἔχων κυρεῖ.
αἴ. ἰὼ φίλοι ναυβάται, μόνοι ἐμῶν φίλων,
μόνοι τ' ἐμμένοντες ὀρθῷ νόμῳ.
ἴδεσθέ μ' οἷον ἄρτι κῦμα
φοινίας ὑπὸ ζάλης.
ἀμφίδρομον κυκλεῖται.
χο. οἴμ', ὡς ἔοικας ὀρθὰ μαρτυρεῖν ἄγαν.

ΛΕΗΛΑΤΗΣΕΙ. λείαν ἐλάσει λαφυραγωγήσει, ληϊσεύσει, πορθήσει, ἁρπάσει. Ανὴρ φρονεῖν ἔοικεν. ἐκ τοῦ καλεῖν τὸν τεῦκρον στοχάζονται, καὶ ἀνοίγειν κελεύουσιν. ἵνα αἰδεσθείη θεασάμενος οἷον τάχ' ἂν αἰδεσθείη με. ἢ οἷον τάχα ἂν ἐφ' ἡμῖν αἰδεσθῇ ἀπολιπὼν ἡμᾶς ἀνάρχους καὶ ὑποχειρίους τοῖς ἐχθροῖς. Διοίγω. διοίγω. προσβλέπειν δ' ἔξεστί σοι. ἐνταῦθα ἐγκύκλημα, τι γίγνεται ἵνα φανῇ ἐν μέσοις ὁ αἴας ποιμνίοις. εἰς ἔκπληξιν γὰρ φέρει καὶ ταῦτα τὸν θεατὴν τὰ ἐν τῇ ὄψει περιπαθέστερα. δείκνυται δὲ ξιφήρης ἢ μαστιγῶν μεταξὺ τῶν ποιμνίων καθήμενος. Τὰ τοῦδε πράγη. τὰς πράξεις ἃς οὗτος εἰργάσατο. Ὡς ἔχων κυρεῖ. τουτέστιν ὡς διάκειται. Ἰὼ φίλοι ναυβάται. τάχιστα τὸ πᾶν ἀπήγγειλε διὰ τοῦ στροφικοῦ. βούλεται δὲ σημαίνειν, ὅτι ὥσπερ ἐκ μεγάλου χειμῶνος ὑπὸ κινήσεως ἀνέμων κῦμά, τι ὑπολειφθὲν ἀπὸ τοῦ γεγονότος χειμῶνος κυκλεῖ αὐτόν. μετὰ γὰρ τὸν χειμῶνα εἴωθε τὸ κῦμα ἐπὶ πλέον μένειν. λείπει δὲ τὸ ὡς, ἵν' ᾖ ὡς ἀμφίδρομον. οἷον τὸ πανταχόθεν περιτρέχον. διὰ τοῦ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ κακοῦ σημαίνει. ὅτι κατ' οὐδὲν αὐτῷ ἐν εὐδίᾳ ἦν τὰ πράγματα. Ὀρθῷ νόμῳ. ὀρθὸν νόμον τὸν τῆς φιλίας φησίν. νόμος ἐστὶν ἔγγραφος συνήθεια, συνήθεια δὲ ὁ ἄγραφος νόμος. Ἀμφίδρομον. τὸ ἑλικῶδες ὃ βαπτίζει τὰς ναῦς. Κυκλεῖται. στρέφεται, κυκλέω κυκλῶ τὸ στρέφω, κυκλόω δὲ κυκλῶ τὸ περιλαμβάνω. Οἴμ' ὡς ἔοικας. ὁ χορός ἐστιν ὁ λέγων. οὐ γὰρ εὐπρεπὲς τὴν τέκμησσαν τὸν λόγον ὑφαρπάζειν λεγόμενον πρὸς τὸν χορὸν. ἐν ταῖς γὰρ ἀμφιβολίαις τῶν προσώπων δεῖ τοῦ ἤθους στοχάζεσθαι καὶ διαστέλλειν τὸ πρόσωπον. ἔοικας οὕτω φησίν, ὅτι ἐν μεγάλῳ χειμῶνι γέγονας. τὸ ὡς ἀφροντίστως, οἷον διὰ τὸ μηδένα ἐπιμεληθῆναί σου ἐν χειμῶνι γέγονας. ἢ οὕτω πρὸς τὴν τέκμησσαν ὁ λόγος. νομίζω σε ἀληθῆ μοι μεμαρτυρηκέναι περὶ τῆς μανίας τοῦ αἴαντος. οὕτως γὰρ τὸ πρᾶγμα δείκνυσιν ἡμῖν ὅτι μανικῶς διετέθη. τὸ δὲ ὡς καὶ τὸ ἄγαν ἐκ παραλλήλου. κατήγορος ἐστὶ μάρτυς κακῶν, μάρτυς δὲ καὶ μαρτυρεῖν ἐπὶ καλῶν. ἐνταῦθα δὲ, τὸ μαρτυρεῖν ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς λέγειν λαμβάνεται.

ΑΦΡΟΝΤΙΣΤΩΣ. μανικῶς. ἀλόγως, χωρὶς λογισμοῦ. Ναΐας. τῆς ναυτικῆς. ἐπεὶ ναυτικοὶ δοκοῦσιν οἱ νησιῶται. Επέβας· τῶν νεῶν δηλονότι. Ελίσσων πλάταν. κωπηλατῶν. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἀμφιελίσσας. κωπηλατῶν δὲ ἀντὶ τοῦ κωπηλάτης ἵν᾽ ᾖ τὸ πᾶν ὃς κωπηλάτης ἐπέβης τῶν νεῶν. Ποιμένων. τῶν κηδεμόνων. τῶν βοηθῶν. ὡς καὶ ποιμαίνειν τὸ φροντίζειν. ποιμαινόντων καὶ θαλπόντων, τὴν αὐτὴν ὅσην μοι προαίρεσιν λάβε καὶ δέξαι με

δηλοῖ δὲ τοὔργον ὡς ἀφροντίστως ἔχει.
αἴ. ἰὼ γένος ναΐας ἀρωγὸν τέχνας,
ἅλιον ὃς ἐπέβας ἑλίσσων πλάταν.
σέ τοι, σέ τοι, μόνον δέδορκα
ποιμένων ἐπαρκέσοντ᾽, ἀλλά με συνδάιξον.
χο. εὔφημα φώνει, μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς
ἄκος, πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει.
αἴ. ὁρᾷς τὸν θρασὺν, τὸν εὐκάρδιον,
τὸν ἐν δαΐοις ἄτρεστον μάχαις,
ἐν ἀφόβοις με θηρσὶ δεινὸν χέρας;
οἴμοι γέλωτος, οἷον ὑβρίσθην ἄρα.
τε. μὴ δέσποτ᾽ Αἴας λίσσομαί σ᾽ αὔδα τάδε.
αἴ. οὐκ ἐκτός; οὐκ ἄψορρον ἐκνεμῇ πόδα;
αἶ, αἶ, αἶ.

ἀποθανεῖν. ἢ σφάζων με σὺν τοῖς θρέμμασιν. οὐ διὰ τὴν ἧτταν δὲ τῶν ὅπλων τῆς κρίσεως ὧν βούλεται ἀναιρεῖσθαι. ἀλλὰ τὸ ὄνειδος ἰφορῶμενος τῶν ποιμνίων. ἐν τούτῳ δὲ τὸ ἦθος. καὶ ἡ μεγαλοφροσύνη δείκνυται τοῦ αἴαντος. Επαρκέσοντα. ὑπηρετήσοντα. Συνδάιξον. ὁμοῦ διαφθείρατε καὶ σφάζετε σὺν τοῖς θρέμμασι. Εὔφημα φώνει. τὸ ἑξῆς. μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς ἄκος. μεῖζον ποίει τῆς ἄτης τὸ πῆμα. ἄτην δὲ τὴν μανίαν. πῆμα δὲ τὸν θάνατον ὅ ἐστι χεῖρον τῆς μανίας. τοῦτο δέ φησιν, ἐπεὶ ὁ αἴας λέγει τῷ χορῷ, ἀλλὰ σύν με δάιξον. Αλλως. μὴ θεραπείαν κακοῦ ἕτερον κακὸν ἐπεισαγάγῃς, ἤγουν μὴ τῷ θανάτῳ διαλύσῃς τὸ ὄνειδος. πῆμα δὲ ἄτης κατὰ περίφρασιν τὴν ἄτην. μὴ τὴν ἄτην πλείονα ποιήσῃς. ἀρκεῖ γὰρ ἡ παροῦσα. Εὐκάρδιον. ἤγουν τὸν ἀνδρεῖον. Εν ἀφόβοις με θηρσί. τοῖς μὴ φόβον ἐμποιοῦσι προβάτοις. Δεινόν. φοβερόν. Χέρας. κατὰ τὴν ἰσχύν. Οἷον ὑβρίσθην ἄρα. ὅτι οὐδὲν αὐτοῦ ἄλλο ἅπτεται ὡς τὸ τῆς ἀσχημοσύνης. ὅτι κατὰ τῶν μηδενὸς ἀξίων ἠνδρίσατο. Μή δέσποτ᾽ Αἴας. τοῦτο Τεκμήσσης ἐστὶ καὶ παρὰ μέρος γίνονται αἱ παραμυθίαι. οἷα τὰ τῶν φίλων ἐστὶν ἐν ταῖς τοσαύταις συμφοραῖς παραμυθουμένων. ἵνα ἐκεῖνος μὲν ἀπαραλείπτον ἔχῃ τὴν παραμυθίαν. οἱ δὲ ἐν μέρει τυγχάνουσιν ἀναπαύλης. Οὐκ ἐκτὸς οὐκ ἄψορρον. πρὸς τὴν Τέκμησσάν φησιν. ἐκείνοις μὲν γὰρ διαλέγεται Αἴας δεόμενος αὐτῶν. ἐνταῦθα δὲ τῇ Τεκμήσσῃ ἐπιπλήσσει, εἰώθαμεν γὰρ τοῖς ἐγγυτέροις παρρησιάζεσθαι. οὐχ ὡς αἰχμάλωτον ἐξουθενῶν. ἄψορρον δὲ, ὀπισθόρμητον. Εκνεμῇ. ἐξάξεις. νέμω τὸ βόσκω καὶ δίδωμι καὶ διοικῶ ποιητικῶς. νέμομαι δὲ τὸ βόσκομαι. καὶ νέμεται τὴν ὕλην τὸ πῦρ ἀπὸ τούτου καὶ νέμομαι τὸ πορεύομαι ποιητικῶς.

Ω ΠΡΟΣ θεῶν. ἐπεὶ ὁ χορὸς τῆς Τεκμήσσης σιωπησάσης διὰ τὴν ἐπιτίμησιν οὐ μὴν πρὸς ταῦτα ἀποκρίνεται ὁ Αἴας, ἀλλ' ἀνοιμώζει πάλιν. ἔστι γὰρ καὶ τοῦτο ἴδιον τῶν καμνόντων. ὥστε μὴ ἀκολούθως φθέγγεσθαι. Υπεικε. ὑποτάσσου, μαλάσσου. Ελίκεσσι βουσί. ἕλικας τὰς ποσὶν ἀσκάρπους ψέλια ἢ ἐνώτια λέγουσι καὶ ἑλικώτατον ὕδωρ τὸ ἑλικοειδῆ ἔχον τὴν ῥύσιν ἢ δι' αὐγῆς ἑλικῶπις καὶ ἑλικῶψ εὐόφθαλμος. Κλυτοῖς. κλυτὰ λέγει τὰ αἰπόλια, διὰ τὰς ἐν αὐτοῖς ταραχὰς καὶ φωνάς. Ερεμνόν. μέλαν. Επεξειργασμένοις. ἐπιτετελεσμένοις, καὶ ἴασιν οὐκ ἔχουσι κατὰ τὸ Σιμωνίδου. τὸ γὰρ γεγενη-
» μένον, οὐκ ἔτ' ἄρεκτον ἔσται.
» Ταῦθ' ὅπως. ὅπως ταῦτα μὴ οὕτως ἔχοι. οὐχ οὕτως διακεῖσθαι. Απάντων κακῶν ὄργανον. ἀντὶ τοῦ πανοῦργε καὶ περίεργε. Κακοπινέστατον. τὸ πινὸν ποτὲ μὲν ἐπὶ τῆς ἰδέας ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἤθους. ἐνταῦθα οὖν τὸ κακόηθες. ἀντὶ τοῦ κόλακευμα. ἄλημα. κακορύπαρον. πινώδες γάρ, ἀδόκιμον τῇ γνώμῃ καὶ οὐ καθαρόν. ἄλλο τι ἀλλαχοῦ νοῶν. πίνα ὁ ῥύπος δι' ἑνὸς ν. πίννα τὸ ὄστρεον διὰ δύο ν. Πολὺν γέλωτα. τοῦτο μάλιστα αὐτοῦ ἅπτεται τό, τῷ ἐχθρῷ καταγέλαστον εἶναι. Ξὺν τῷ θεῷ. κινδυνεύει εἰς ἐναντίον εἶναι τὸ διανόημα. ἐὰν νομίζωμεν φάσκειν τὸν χορόν, ὅτι θεοῖς ἀρέσκει γελᾶν ἐκεῖνον καὶ ἐφήδεσθαί σοι. τοῦτο γὰρ προτροπὴν μᾶλλον φέρει εἰς τὸν θάνατον Αἴαντι. ἀκουστέον οὖν οὕτως. οὐχ ὅτι θεῷ ἀρέσκει γελᾶν ἐκεῖνον. ἀλλ' ὅτι θεῶν βουλομένων καὶ τὰ κακὰ μεθίσταται εἰς τέρψιν. εἰκὸς οὖν καὶ ἡμῖν φησι βοηθῆσαι τὸ θεῖον. κοὔτως. θεὸς καὶ τὸ γελᾶν καὶ τὸ κλαίειν δίδωσι. πῶς οὖν σου ἔχει καταγελάσαι Ὀδυσσεὺς αἴτιός σοι γεγονὼς τῆς ἀτυχίας. ὅπου γε παρὰ θεῶν δίδοται. Ιδοιμι νιν. τοῦ χοροῦ τὸν περὶ θεοῦ λόγον ἐμβαλλομένου, οὐκ ἐφίεται ὁ Αἴας. ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἰδίας δυνάμεως ἐπαίρεται φησὶν οὖν ἴδοιμι αὐτὸν καίπερ οὕτως κακούμενος. δῆλον γὰρ ὅτι ἀμυνοῦμαι εἰ καὶ θεοὶ συλλαμβάνουσιν αὐτῷ. Ατώμενος. ἄτης πεπληρωμένος. Μηδὲν μέγ' εἴπῃς. ὁποῖον καὶ τὸ ἐν Ηλέκτρᾳ. μηδὲν μέγ' ἀΰσῃς. τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ἴδοιμι νιν καίπερ ὧδ' ἀτώμενος.

χο. ὦ πρὸς θεῶν ὕπεικε, καὶ φρόνησον εὖ.
αἰ. ὢ δύσμορος, ὃς χερσὶ μὲν
μεθῆκα τοὺς ἀλάστορας,
ἐν δ' ἑλίκεσσι βουσὶ καὶ
κλυτοῖς πεσὼν αἰπολίοις,
ἐρεμνὸν αἷμ' ἔδευσα.
χο. τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐξειργασμένοις;
οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχειν.
αἰ. ἰὼ πάνθ' ὁρῶν, ἁπάντων τ' ἀεὶ
κακῶν ὄργανον τέκνον Λαερτίου,
κακοπινέστατόν τ' ἄλημα στρατοῦ.
ἦ που πολὺν γέλωθ' ὑφ' ἡδονῆς ἄγεις.
χο. ξὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ, κὠδύρεται.
αἰ. ἴδοιμι νιν; καίπερ ὧδ' ἀτώμενος.
ἰώ μοι μοι.
χο. μηδὲν μέγ' εἴπῃς. οὐχ ὁρᾷς ἵν' εἶ κακοῦ;

Ὦ ΖΕΥ. αἱ τοιαῦται προσφωνήσεις οὐ διαλύουσι τὴν ὑπόθεσιν παραλαμβανόμεναι τὸ μέλλον. ἀλλὰ προσοχὴν ἐργάζονται τῷ θεατῇ προσδοκοῦντι πῶς τὸ δεινὸν ἀπαντήσει. Προγόνων. πρόγονοι, πατὴρ πάππος καὶ οἱ ἀνωτέρω, ἀπόγονοι υἱὸς ἔγγονος καὶ οἱ κατωτέρω. πρόγονοι καὶ οἱ ἀπὸ προτέρου γάμου γεγεννημένοι, ὧν ὁ πατὴρ ἢ ἡ μήτηρ εἰς δεύτερον ἦλθε γάμον, λέγονται δὲ πρόγονοι πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ δευτέρου γάμου γινομένους. ἐπίγονοι δὲ λέγονται οἱ ἀπὸ τοῦ δευτέρου γάμου.

αἰ. ὦ Ζεῦ προγόνων προπάτωρ,
πῶς ἂν τὸν αἱμυλώτατον,
ἐχθρὸν, ἄλημα, τούς τε δισ-
σάρχας ὀλέσας ∴ βασιλεῖς, ∴ βασιλῆς
τέλος θάνοιμι καὐτός;
τε. ὅταν κατεύχῃ ταῦθ', ὁμοῦ κἀμοὶ θανεῖν
εὔχου. τί γάρ δεῖ ζῆν με, σοῦ τεθνηκότος;
αἰ. ἰὼ σκότος ἐμὸν φάος, ἔρεβος ὦ φαεν-
νότατον ὡς ἐμοί,
ἕλεσθ' ἕλεσθέ μ' οἰκήτορα,
ἕλεσθέ μ'. οὔτε γὰρ θεῶν
γένος, οὔθ' ἁμερίων
ἔτ' ἄξιος βλέπειν τιν' εἰς
ὄνησιν ἀνθρώπων.
ἀλλά μ' ἁ Διὸς ἀλκίμα θεὸς,
ὀλέθριον αἰκίζει.
ποῖ τις οὖν φύγῃ;
ποῖ μολὼν μενῶ;
εἰ τὰ μὲν, φθίνει φίλοι,
τοῖσδ' ὁμοῦ πέλας

Προπάτωρ. ἀρχηγὸς τοῦ γένους τοῦ Αἴαντος ὁ Ζεὺς οὕτως. ὁ Αἰακὸς ἐλέγετο υἱὸς τοῦ Διός, ἐξ οὗ Πηλεὺς καὶ Τελαμών, ὧν Ἀχιλλεὺς καὶ Αἴας. Ἄλημα. πλάνη καὶ παραλογιστικὸν πανούργημα. ἢ περίτριμμα, παρὰ τὸ λέπειν. Ὅταν κατεύχῃ. ἐπειδὴ τῆς παραμυθίας οὐκ ἠδυνήθη αὐτὸν μεταθεῖναι. δοκεῖ ἐκ τούτων αὐτῶν μεταθεῖναι. κἀμοὶ οὖν εὔχου ἀποθανεῖν. εὔχομαι δὲ τῷ θεῷ καὶ εὔχομαι τῷ ἀνθρώπῳ. ὑπὲρ οὗ τὴν εὐχὴν ποιοῦμαι, κατεύχομαι δὲ τὸ καταρῶ. Ὡς ἐμοί. τουτέστιν, ὡς ἐμοὶ φαεινότατον τοῦ ἡλίου ἐμοὶ χρῆσθαι κρίνει. ἢ παρέλκει τὸ ὡς. λέγει δὲ σκότος ἐμὸν φάος, ὡς εἴ τις τὸν θάνατον σωτηρίαν νομίσειεν. Ἕλεσθε. ἕλοιτ' ἄν τι τοῦ προτιμῆσαι. καὶ εἵλετο νίκην τίς ἀντὶ τοῦ ἔλαβεν. ἐνταῦθα δὲ ἕλεσθε. ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς λάβετε. Οὔτε γὰρ θεῶν γένος οὔτε ἀνθρώπων γένος ὁρᾶν ἔτι ἄξιόν μοι εἰς ὠφέλειαν. ἄριστον τοίνυν ἐξιέναι τοῦ βίου. ἢ οὕτως, εἰς ὄνησιν ἀνθρώπων. ὠφέλειαι οὐκ εἰσί μοι οἱ ἄνθρωποι. οὔτε οἱ θεοί. τί οὖν ζῶ; Ἀλλά μ' ἁ Διός· καὶ ταῦτα χρησίμως κατὰ τὸν χορὸν, ἵνα ἐπίστανται καὶ ὅθεν ἡ καταρχὴ τῆς μανίας. ἔδει οὖν οὐ παρὰ ἄλλου μαθεῖν, ἢ παρ' ἐκείνου τοῦ πεπονθότος. συνίησι γὰρ πεπλανημένος ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς. ἡ γὰρ Τέκμησσα τὸ ὅλον ἀγνοεῖ. Ὀλέθριον. μέχρι θανάτου. ἀντὶ τοῦ ὀλεθρίως. Αἰκίζει ἀντὶ τοῦ αἰκίζεται ἤγουν μαστίζει. Φύγῃ. γράφεται φράσῃ. Ποῖ μολών. ποῖ ἐλθὼν παραμενῶ. πανταχοῦ γὰρ ἔπεται ἡ θεὸς αἰκιζομένη. Εἰ τὰ μέν φθίνει. ἤγουν ἡ ἐμὴ εὐτυχία φθείρεται διὰ τὴν κρίσιν τῶν ὅπλων.

ΜΩΡΑΙΣ δ' ἄγραις. διὰ τὴν ἀναίρεσιν τῶν βοτῶν ἃ λαβὼν μωρῶς διεχρήσατο. Δίπαλτος. ἀμφοτέραις ταῖς χερσίν. οἷον περιδεξίως με φονεύσει. παντισθενεῖ, ὡς Δίδυμος. ἢ ὁ στρατὸς με φονεύσει λαβὼν τὰ δίπαλτα δοράτια. ὡς Πίος φησί, ἀπὸ τοῦ πάλλω, ἀφ' οὗ ἐν ἄλλοις οὕτως πάλτον λέγει πῦρ τὸν κεραυνὸν ὡς ἄνωθεν παλλόμενον. χειρὶ φονεύει. τὴν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλὴν προβάλλεται. Τοιάδ' ἄνδρα. οὐκ ἂν ἔτλη γενναιότατος ὤν. Ἄνδρα χρήσιμον. χρήσιμον ἐπιτήδειον εἰς χρείαν ἤγουν τὸ συντελοῦν εἴς τι. θέλει οὖν ἐν τούτῳ δεῖξαι ὅτι ἀσυντελὲς φωνεῖν τοιάδε ἄνδρα ἃ οὐδέποτε οὗτος πρότερον ὑπέμεινεν ἂν φωνῆσαι. Ῥόοι. ποταμοί. Ἁλίρροθοι. εἰς θάλασσαν ῥέοντες μετὰ ἤχου. οὐ τὸν ἐν Σαλαμῖνι δέ φησιν. ἀλλὰ τὸν ἐν Τροίᾳ. Πάραλοι. ἤγουν παράλια τουτέστι παραθαλάσσια. Καὶ νέμος ἐπάκτιον. τὸ ἄλσος τοῦ ὄρους τῆς Ἴδης τὸ παράλιον. ἀκτὴ ὁ κρημνώδης τόπος ἐν θαλάσσῃ, αἰγιαλὸς δὲ ὁ ἐπίπεδος καὶ ὁμαλός. Κατείχετε ἔχετε. κατέχειν γὰρ λέγεται τὸ κρατεῖν, καὶ ἔχει τὸ ἐναντίον τὸ ἀπολύειν. Ἀλλ' οὐκ ἔτι. ἕξετε δηλονότι. Ἀμπνοὰς ἔχοντα. ἤγουν ζῶντα. Ἴστω. ὅτι οὐκ ἔχω ἔτι ζῆν. Ἰὼ Σκαμάνδριοι. οὐκ ἔστιν ἡ διαστολὴ πρὸς τοὺς Τρῶας, ὡς τοῦ Σκαμάνδρου μᾶλλον τὰ τῶν Ἑλλήνων αἱρουμένου. ἀλλ' οἷον ἐμοὶ ἐχθραὶ ῥοαί. εὔφρονες δὲ τοῖς Ἀργείοις τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς ταῦτα δὲ πάντα ἐστὶ τοῦ ἀνακρουομένου τὸν θάνατον. Εὔφρονες ἀργείοις, διὰ τὸ ποτόν. ἔμφρων μὲν γὰρ ὁ φρόνιμος. εὔφρων δὲ ὁ ἡδὺς καὶ εὐφραντικός. Οὐκ ἔτ' ἄνδρα. οὐ νεμεσητὸν τῷ Αἴαντι μεγαλαυχεῖσθαι ὅταν μὲν γάρ τις ἐν μετρίᾳ διαγωγῇ ᾖ, τότε εὔσχημον περιστέλλειν τὰ ἑαυτοῦ πλεονεκτήματα. ἀπηυδηκότα δὲ ἄνδρα οὐκ ἄν τις μέμψαιτο εἰ μεγαλαυχεῖται. ὁποῖα καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἐν τῷ τέλει ὢν περὶ τῆς ἀνδρείας αὐτοῦ διέξεισι. καὶ γίνεται ἐπίτασις τοῦ πάθους ὁπόταν τὸ τοιοῦτο διαφθείρηται. ἔτι δὲ αὔξεται τὸ πάθος οὐχ ὑπ' ἄλλου λεγόμενον ἀλλ' ὑπ' αὐτοῦ.

μωραῖς δ' ἄγραις προσκείμεθα.
πᾶς δὲ στρατὸς δίπαλτος ἄν με
χειρὶ φονεύοι.
τε. ὦ δυστάλαινα, τοιάδ' ἄνδρα χρήσιμον
φωνεῖν, ἃ πρόσθεν οὗτος οὐκ ἔτλη ποτ' ἄν;
αἰ. πόροι ἁλίρροθοι, πάραλά τ' ἄντρα, καὶ
νέμος ἐπάκτιον,
πολὺν πολύν με δαρόν τε δὴ
κατείχετ' ἀμφὶ Τροίαν
χρόνον, ἀλλ' οὐκέτι μ' οὐκέτι
ἀμπνοὰς ἔχοντα.
τοῦτό τις φρονῶν ἴστω.
ἰὼ Σκαμάνδριοι γείτονες ῥοαὶ
εὔφρονες Ἀργείοις,
οὐκέτ' ἄνδρα με
τόνδ' ἴδητ', ἔπος

ΕΞΕΡΕΩ μέγα. ἤγουν κομπάσω. Οὔ τινα. οὐδένα ἄλλον δηλονότι εἶδεν ἀπὸ στρατοῦ. Πρόκειμαι. προκείμενός εἰμι εἰς ὄψιν πάντων δηλονότι. Οὔτοι σ' ἀπείργειν. ὁ χορός ἐστιν ὁ λέγων. ἐνδίδωσι γὰρ τῷ χορῷ κάμνοντι ὅπερ ἐστὶν εἶδος παραμυθείας. ἡ τέκμηται τοῦτο οὐκ ἐποίει. ἀπείργω τινὰ· βουλόμενον ἐνεργεῖν τι. ἀνείργω δὲ τὸν ἀρξάμενον καὶ ὁσονοῦν τοῦ ἔργου ἀνύσαντα. Ἔχω. ἀντὶ τοῦ δύναμαι. Αἶ αἶ. ἐντεῦθεν μακρὰν ῥῆσιν μηκυνεῖ ὁ Αἴας. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ἀρχαιότροπον τὸ πρὸς τὰς ὀνομασίας ἐκφέρειν τὰς συμφοράς. καλῶς δ' ἐκεῖνο πράττων οὐκ ἂν ἐμέμνητο τοῦ διανοήματος, ἐν συμφορᾷ δὲ ὤν. Ἐπώνυμον. συνῳδὸν ἔσεσθαι καὶ ἐπώνυμον ταῖς ἐμοῖς κακοῖς. ἔπλεξε δὲ τὸ ὄνομα παρὰ τὸ αἶ αἶ τὸ θρηνητικόν. Ξυνοίσειν. συνδραμεῖν καὶ συνεχθῆναι καὶ εἰς ταυτὸν ἐλθεῖν. Ἐντυγχάνω. περιπίπτω. περιτυγχάνω. Ὅπου πατήρ. περιπαθῶς τὰ τοῦ πατρὸς κατορθώματα παραλαμβάνει. οὐκ ἐλάσσονα γὰρ τοῦ πατρὸς ποιήσας ἄτιμος ἐλαύνομαι. ὅτου δὲ οὔτινος. Ἰδαίας. ἰδαία τὸ πάλαι ἡ τροία ἐκαλεῖτο ἀπὸ τῆς ἴδης τοῦ ὄρους. Τὰ πρῶτα καλλιστεῖα. ὅτι εἴληφε τὴν ἡσιόνην παρὰ τοῦ Ἡρακλέους. πρεσβεῖον μὲν ἡ διὰ γῆρας προτίμησις καὶ τὸ διὰ τὸ διδόμενον γέρας κατὰ προτίμησιν, ἀριστεῖον δὲ τὸ ἕνεκα ἀριστείας γέρας, καλλιστεῖον τὸ ἐκλεγὲν τινὶ γέρας, πρωτεῖα τὰ τῆς πρώτης τάξεως γέρα, δευτερεῖα τὰ τῆς δευτέρας. Οὐδ' ἔργα μείω. πιθανῶς τὸ μὴ εἰπεῖν πλείονα τοῦ πατρὸς κατορθῶσαι. ἀλλὰ μὴ ἐλάττονα. Ἀρκέσας. δείξας. βοηθήσας. ποιήσας. λείπει δὲ ἡ διά. ἵν' ᾖ διὰ ἐμῆς χειρός. Ἄτιμος ἀργείοισιν. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ ἀργείων. ἢ ἀρκέσας, ἀργείοις ἄτιμος ὢν ἀπόλλυμαι. Καίτοι τοσοῦτόν γε. ἀντὶ τὸ τοῦτο. Ἐξεπίστασθαι δοκῶ. γινώσκειν νομίζω.

ἐξερέω μέγ', οἷον οὔ τινα
Τροία στρατοῦ
δέρχθη, χθονὸς μολόντ' ἀπὸ
Ἑλλανίδος. τανῦν δ' ἄτιμος
ὧδε πρόκειμαι.
χο. οὔτοι σ' ἀπείργειν, οὐδ' ὅπως ἐῶ λέγειν
ἔχω, κακοῖς τοιοῖσδε συμπεπτωκότα.
αἶ. αἶ, αἶ. τίς ἄν ποτ' ᾤεθ' ὧδ' ἐπώνυμον
τοὐμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς.
νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δὶς αἰάζειν ἐμοί,
καὶ τρίς. τοιούτοις γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω.
ὅτου πατὴρ μὲν τῆσδ' ἀπ' Ἰδαίας χθονὸς
τὰ πρῶτα καλλιστεῖ' ἀριστεύσας στρατοῦ,
πρὸς οἶκον ἦλθε πᾶσαν εὔκλειαν φέρων.
ἐγὼ δ' ὁ κείνου παῖς, τὸν αὐτὸν εἰς τόπον
Τροίας ἐπελθὼν οὐκ ἐλάσσονι σθένει,
οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς,
ἄτιμος ἀργείοισιν ὧδ' ἀπόλλυμαι.
καίτοι τοσοῦτόν γ' ἐξεπίστασθαι δοκῶ,

ΕΙ ΖΩΝ Ἀχιλλεύς. χαρίεν τὸ διανόημα. ἐπεξιὼν δὲ τὰς ἑαυτοῦ συμφορὰς καταλέγει. πρῶτον τὰ κατὰ τὴν ἀδικίαν τῆς κρίσεως. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ πρῶτον αὐτὸν λελυπηκός. εἶτα ὧν δὲ τὰ ἴδια κατορθώματα, διεξῆλθε καὶ ὡς συγγενικὴ αὐτῷ ἡ παρὰ τὸ χωρίον ἀνδραγαθία. Ἰωνῶν. τῶν ἑαυτοῦ. Κρίνειν ἔμελλε κράτος. ἀντὶ τοῦ μετὰ κρίσεως διδόναι τινὶ κράτος ἀριστείας. ἤγουν ἔμελλε κρίνειν τίς ὁ κρατῶν ἐστι διὰ τὰς αὐτοῦ ἀνδραγαθίας, οὐδεὶς ἄλλος κατεῖχεν αἳ ταῦτα πρὸ ἐμοῦ ἐν ταῖς ἀριστείαις. Ἔπραξαν. ἤγουν ἐνεργήσαντες ἔδωκαν. Κράτη. νίκην. Φρένες διάστροφοι. ἤγουν παράφοροι. Ἀπῆξαν. ἀντὶ τοῦ ἀπήγαγον. ἀπεῖρξαν δὲ ἀντὶ τοῦ ἐκώλυσαν. Ἐψήφισαν. ἐψηφίσαντο, ψηφίζω γὰρ τὸ λογαριάζω, ψηφίζομαι δὲ τὸ ψήφους τίθημι. Ἔσφηλεν. σφαλῆναι ἐποίησεν. Παντουργῷ. πάντα πράττοντι καὶ μηδὲν ὑποστελλομένῳ. πανούργῳ καὶ ἀναιδεῖ. Ἀνδρὸς τοῦδε. δεικτικῶς. ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ. Γνώμης ἀπῆξαν τῆς ἐμῆς. οἷον εἰ μὴ διὰ ἔκστασιν τοῦ δέοντος ἐξέπεσεν ἡ διάνοιά μου, οὐκ ἄν ποτε ἄλλου οὕτως ἀδίκως κατεψηφίσαντο. ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ, Ἦ γὰρ ἂν Ἀτρείδη νῦν ὕστατα λωβήσαιο. Γοργῶπις. ὀξυωποῦσα. Ἀδάμαστος θεά. παρθένος. ἄζυγος. Λυσσώδη. ἀντὶ τοῦ μανικὴν νόσον. λύσσα γὰρ εἶδος μανίας. Ἐμοῦ μὲν οὐχ ἑκόντος. γράφεται οὐκ ἔχοντος. τὸ ἔγκλημα τῆς φυγῆς αὐτῶν. πάνυ δὲ γενναίως ἐμμένει τῷ λήματι. τὸ γὰρ ἐφ' ἑαυτῷ ἀνῃρηκέναι φησὶ τοὺς Ἕλληνας. καὶ ἡττῆσθαι οὐχ ὑπ' ἐκείνων. ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπήρειαν τῆς θεοῦ. Φύγοι γ' ἄν. φεύγει τις διωκόμενος ὑπό τινος, φεύγει φυγαδευόμενος, καὶ ἐξοριζόμενος, καὶ φεύγει κατηγορούμενος. ἐξέφυγε δὲ ἀντὶ τοῦ ἐξελύσατο ἑαυτόν, διαφεύγει δέ τι ὅταν παραδράμῃ διωκόμενον. ἢ ὅταν παρεστραθῇ λαθὸν ἢ ὅταν κρατηθὲν διολισθήσῃ. Θεοῖς ἐχθαίρομαι. διὰ τὸ πεπλανῆσθαι ὑπὸ τῆς θεοῦ. ἀπὸ τοῦ ἔχθω τὸ μισῶ, ἔχθος τὸ μῖσος, καὶ ἐχθαίρω τὸ μισῶ, καὶ ἐχθαίρομαι τὸ μισοῦμαι.

εἰ ζῶν Ἀχιλλεὺς τῶν ὅπλων τῶν, ὧν πέρι
κρίνειν ἔμελλε κράτος ἀριστείας τινί,
οὐκ ἄν τις αὔτ' ἔμαρψεν ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ.
νῦν δ' αὔτ' Ἀτρεῖδαι φωτὶ παντουργῷ φρένας
ἔπραξαν, ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη.
κεἰ μὴ τόδ' ὄμμα, καὶ φρένες διάστροφοι
γνώμης ∴ ἀπῆξαν τῆς ἐμῆς, οὐκ ἄν ποτε
δίκην κατ' ἄλλου φωτὸς ὧδ' ἐψήφισαν.
νῦν δ' ἡ Διὸς γοργῶπις ἀδάμαστος θεά,
ἤδη μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπευθύνοντ' ἐμήν,
ἔσφηλεν, ἐμβαλοῦσα λυσσώδη νόσον,
ὥστ' ἐν τοιοῖσδε χεῖρας αἱμάξαι βοτοῖς.
κεῖνοι δ' ἐπεγγελῶσιν ἐκπεφευγότες,
» ἐμοῦ μὲν οὐχ ἑκόντος. εἰ δέ τις θεῶν
» βλάπτοι, φύγοι γ' ἂν χὠ κακὸς τὸν κρείσσονα.
καὶ νῦν τί χρὴ δρᾶν, ὅς τις ἐμφανῶς θεοῖς
ἐχθαίρομαι; μισεῖ δέ μ' Ἑλλήνων στρατός.

∴ ἀπεῖξαν

ΝΑΥΛΟΧΟΥΣ ἕδρας. τὸν ναύσταθμον. ἔνθα αἱ νῆες ἵστανται κατὰ λόχον. τουτέστι, κατὰ τάξιν, καὶ ἀπὸ τούτου ναύλοχοι ἕδραι ἤγουν ναυτικαί. Περῶ. ἀντὶ τοῦ περάσω. Καὶ ποῖον ὄμμα. αἰσχύνεται αὐτὸν ἀριστείων φανῆναι τῷ πατρί. καὶ φυγὰς ἀκούειν. δαιμονίως δὲ ἀνθυπάγει αὐτῷ καὶ τὰ τῆς ἀπαλλαγῆς. καὶ τοῦτο ἀναλύει ἵνα μὴ λυθῇ ἡ ὑπόθεσις. Γυμνὸν φανέντα. ἀντὶ τοῦ ἔρημον. μεγαλοφυῶς δὲ οἴεται ἑαυτὸν τὸ πᾶν εἶναι, τὸ δὲ γυ-

ἔχθει δὲ Τροία πᾶσα, καὶ πεδία τάδε.
πότερα, πρὸς οἴκους, ναυλόχους λιπὼν ἕδρας,
μόνους τ' Ἀτρείδας, πέλαγος Αἰγαῖον περῶ;
καὶ ποῖον ὄμμα πατρὶ δηλώσω φανεὶς
Τελαμῶνι, πῶς με τλήσεταί ποτ' εἰσιδεῖν;
γυμνὸν φανέντα τῶν ἀριστείων ἄτερ,
ὧν αὐτὸς ἔσχε στέφανον εὐκλείας μέγαν;
οὐκ ἔστι τοὔργον τλητόν. ἀλλὰ δῆθ' ἰὼν
πρὸς ἔρυμα Τρώων, ξυμπεσὼν μόνος μόνοις,
καὶ δρῶν τι χρηστόν, εἶτα λοίσθιον θάνω;
ἀλλ' ὧδέ γ' Ἀτρείδας ἂν εὐφράναιμί που.
οὐκ ἔστι ταῦτα. πεῖρά τις ζητητέα
τοιάδ', ἀφ' ἧς γέροντι δηλώσω πατρὶ,
μή τοι φύσιν γ' ἄσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγώς.
» αἰσχρὸν γὰρ ἄνδρα τοῦ μακροῦ χρῄζειν βίου,
» κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσεται.
» Τί γὰρ παρ' ἦμαρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει,

μνὸν καὶ τὸ ἄτερ ἐκ παραλλήλου ἀντὶ τοῦ μεμονωμένον καὶ κεχωρισμένον τῆς ἀριστείας ἤγουν τῶν ἕνεκα τῆς ἀριστείας γερῶν. Ἔρυμα. πρὸς τὸ τεῖχος. ἢ πολίχνιον· ἔρυμα γὰρ καὶ φρούριον. καὶ πολίχνιον ταυτόν. Ξυμπεσών. συμπεσεῖν τὸ συνελθεῖν εἰς μάχην. προσπεσεῖν τὸ ἐξαίφνης μὴ εἰδότα τινὰ ἀποκτεῖναι. Ἀλλ' ὧδέ γ' Ἀτρείδας. ἀλλ' εὐφρανθήσονται οἱ Ἀτρεῖδαι ἐάν τι γενναῖον δράσας πρὸς τοὺς Τρῶας ἀποθάνω. ἀγνοοῦντες ὅτι ἑκουσίως γέγονέ μοι ὁ θάνατος. καλῶς δὲ οὐκ ἐπήνεγκε τὴν ἀληθῆ δόξαν. ἕως ἂν δράσῃ ἅπερ αὐτὸς ὑπονοεῖ. Οὐκ ἔστι ταῦτα. οὐδέν εἰσι ταῦτα ἤγουν οὐδὲ τὸ μὴ τὰς ἕδρας τὰς ναυλόχους λιπεῖν ἀπιέναι πρὸς τὸν πατέρα οὔτε μὴν εἰς μάχην συνελθεῖν εἶτα τελευταῖον ἀποθανεῖν. Μή τοι φύσιν γ' ἄσπλαγχνος. τουτέστιν ἀσθενῆ καὶ ἀλλοίαν παρὰ τὴν τοῦ πατρός. ἄσπλαγχνος δὲ, ἄτολμος. ταπεινός. δειλός. ψυχρός. σπλάγχνις γὰρ ἡ καρδία, ἀφ' οὗ καὶ εὔσπλαγχνος ὁ εὐκάρδιος καὶ ἀνδρεῖος· ἄσπλαγχνος δὲ ὁ ἀκάρδιος καὶ δειλός. Τοῦ μακροῦ χρῄζειν βίου. τῆς ἐπὶ πολὺ ἐκτεινομένης ζωῆς. αἰσχροῦ δὲ εἴδη δ'. ἄδικον δειλὸν ἄκοσμον ἄμορφον. Ἐξαλλάσσεται. ὅς τις διαλλαγὴν οὐ δέχεται. ἀεὶ ἐν κακοῖς ἐξετάζεται. Τί γὰρ παρ' ἦμαρ. τί γὰρ ἡμέρα μία ἔχει προστεθεῖσα τὸ ζῆν καὶ ἀναβαλλομένη τοῦ θανεῖν τέρπειν τὸν ἄνθρωπον; Ἄλλως. τί γὰρ ἔχει τέρπειν ἡμέρα προστεθεῖσα ἑαυτῇ δηλονότι παρ' ἦμαρ, ἤγουν προστεθεῖσα ἐπ' ἤματι, καὶ ἀνατεθεῖσα τοῦ κατθανεῖν ἤγουν ἀπολυθεῖσα καὶ ἐλευθερωθεῖσα τοῦ θανάτου.

ΘΕΡΜΑΙ΄νεται. χλιαίνεται. θάλπεται. τὸ γὰρ τοιοῦτον ἐξαπατᾶν ἐστὶν ἑαυτὸν ἐν ψευδολογίᾳ διάγοντα. Ἄλλως θερμαίνεται, ἤγουν θαρρεῖ, καθ' ὃ λέγεται θάλπτων παρωνύμως τὸ θάρσος κατ' ἐναντιότητα τοῦ δέους, ὃ ψυχρὸν αὐτὸς λέγει, ψυχρὸν δέος εἷλεν. Τὸν εὐγενῆ. τὸν μεγαλοπρεπῆ καὶ γενναῖον, εὐγενεῖς γὰρ ὧν ἡ πατρὶς περιφανὴς καὶ τὸ γένος, καὶ ἀπὸ τούτου κατὰ μεταφορὰν καὶ εὐγενὴς ὁ μεγαλοπρεπὴς καὶ γενναῖος, καὶ εὐγενὲς ἦθος τὸ ἀστεῖον καὶ πεπαιδευμένον καὶ ὄγκον ἔχων καὶ εὐγενὴς ψυχὴ καὶ εὐγενὴς λόγος. Ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν. φιλοσόφως τὸ καλὸν ἐν ἀμφοτέροις. Ὡς ὑπόβλητον λόγον. ὑποβλιμαῖον, νόθον. γνήσια δὲ τῆς διανοίας τὰ εἰρημένα καὶ οὐχ ὑπόβλητα. οἰκεῖα οὖν σαυτοῦ εἶπας ὅμως γε διάπαυσαι, τὸ παῦ ἀναθεὶς ἡμῖν. Ὦ δέσποτ' Αἴας. Τεκμήσσης ὁ λόγος. οὐ γὰρ δεῖ τὸν χορὸν μηκύνειν τὸν λόγον. μικτὸς δὲ ὁ λόγος. τὸ μὲν γὰρ αὐτοῦ γενναῖον καὶ ἐλευθέριον διὰ τὴν παρρησίαν τῆς φύσεως. δούλη γὰρ ἐπ' ἀνάγκης γέγονε. τὸ δὲ συναρμόζον τοῖς καιροῖς. δηλοῦ τὴν φιλοστοργίαν ἐμφαῖνον. καὶ ὅταν τὰ ἑαυτῆς καταβάλῃ τεχνικῶς ἐπιχειρεῖ. μαλθακώτερόν πως καθιστῶσα τὸν Αἴαντα. δεῖ οὖν αὐτῆς εἶναι τοὺς λόγους ὅτι διὰ τὴν ἐλευθερίαν παρρησιάζεται. Τῆς ἀναγκαίας τύχης. τῆς δυστυχίας. τεχνικὸς ὁ λόγος ἐκ προοιμίου καὶ εἰς ἔλεον ἱκανὸς ἐπισπάσασθαι. διπλῶς δέ φησι τὸ ἀναγκαῖον. ποτὲ μὲν ἐπὶ τῶν κατὰ φύσιν ἀκολουθίαν τινὰ ἐχόντων. ὡς ἂν εἴποιμεν ἀναγκαίως τὸ πῦρ θερμόν. καὶ τὸ γάλα λευκόν. ποτὲ δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ ἐξ ἀνάγκης γιγνομένου ὡς καὶ νῦν ἀναγκαίας τύχης τοῦ βίου φησί. Σθένοντος ἐν πλούτῳ. εἴπερ τινὸς τῶν Φρυγῶν. ἀντὶ τοῦ, ὡς οὐκ ἄλλου τινός. Θεοῖς γάρ. συνίζησις τὸ δὲ ποῦ περισσόν. Καὶ σῇ μάλιστα χειρί. τῇ αἰχμαλωτισάσῃ με.

Εὖ φρονῶ τὰ σά. εὔνους σοι καθίσταμαι. εὖ νοῶ τοῖς σοῖς τὸ φρονῶ αἰτιατικῇ συντάσσεται καὶ τὸ εὖ φρονῶ ἐπεὶ διαλελυμένον ἐστί, τὸ δὲ εὐφρονῶ δοτικῇ ἐνίοτε καὶ αἰτιατικῇ.

„ προσθεῖσα, κἀναθεῖσα, τοῦ γε κατθανεῖν;
„ οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτὸν,
„ ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται.
„ ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν, ἢ καλῶς τεθνηκέναι
„ τὸν εὐγενῆ χρή. πάντ' ἀκήκοας λόγον.
χο οὐδεὶς ἐρεῖ ποθ' ὡς ὑπόβλητον λόγον,
Αἴας ἔλεξας, ἀλλὰ τῆς σαυτοῦ φρενός.
παῦσαί γε μέντοι, καὶ δὸς ἀνδράσιν φίλοις
γνώμης κρατῆσαι, τάσδε φροντίδας μεθείς.
τε ὦ δέσποτ' Αἴας, τῆς ἀναγκαίας τύχης,
„ οὐκ ἔστιν οὐδὲν μεῖζον ἀνθρώποις κακόν.
ἐγὼ δ' ἐλευθέρου μὲν ἐξέφυν πατρὸς
εἴπερ τινὸς σθένοντος ἐν πλούτῳ Φρυγῶν.
νῦν δ' εἰμὶ δούλη. θεοῖς γὰρ ὧδ' ἔδοξέ που,
καὶ σῇ μάλιστα χειρί. τοιγαροῦν ἐπεὶ
τὸ σὸν λέχος ξυνῆλθον, εὖ φρονῶ τὰ σά,

Καὶ σ᾽ ἀντιάζω. ἀντὶ τοῦ παρακαλῶ, ἀντιβολῶ. κάλλιστα δὲ ἀμφοτέροις τοῖς ὅρκοις ἐχρήσατο. μέγιστον γὰρ δικαίωμα τὸ τῆς αὐτῆς ἑστίας ἐπιτυχεῖν. ὁπότε καὶ τῶν πολεμίων φειδόμεθα. διὰ ταῦτα καὶ τὸ σεμνὸν τῆς κοίτης χρήσιμον. ὅπου γε καὶ τὸ σεμνότατον τῶν προσώπων περὶ δικαιωμάτων τῶν
» πρὸς ἄνδρα καὶ γυναῖκα διαλεγόμενον. αὐτὸ τοῦτο ὄμνυσι. σή θ᾽ ἱερὴ κεφαλὴ καὶ νωΐτερον λέχος. ὅρα δὲ ὅτι ἑκατέρωθεν θηλείαις ὁ τοιοῦτος λόγος πρό-

καί σ᾽ ἀντιάζω πρός τ᾽ ἐφεστίου Διός,
εὐνῆς τε τῆς σῆς, ᾗ συνηλλάχθης ἐμοί,
μή μ᾽ ἀξιώσῃς βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν,
τῶν σῶν ὑπ᾽ ἐχθρῶν χειρίαν ἀφείς τινί.
ᾗ γὰρ θάνῃς σύ, καὶ τελευτήσας ἀφῇς,
ταύτῃ νόμιζε κἀμὲ τῇ τόθ᾽ ἡμέρᾳ,
βίᾳ ξυναρπασθεῖσαν Ἀργείων ὕπο,
ξὺν παιδὶ τῷ σῷ δούλιον ἕξειν τροφήν.
καί τις πικρὸν πρόσφθεγμα δεσποτῶν ἐρεῖ
λόγοις ἰάπτων, ἴδετε τὴν ὁμευνέτιν
Αἴαντος, ὃς μέγιστον ἴσχυσε στρατοῦ,
οἵας λατρείας, ἀνθ᾽ ὅπου ζήλου τρέφει.
τοιαῦτ᾽ ἐρεῖ τις. κἀμὲ μὲν δαίμων ἐλᾷ.

σκειται. τὸ δὲ τοῦ Ὀδυσσέως καὶ ἄλλο τι οἰκειότερον ὄνομα ἐξεῦρεν, ἀσπάσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἵκοντο. τὴν εὔνοιαν δηλῶν τῶν οὕτως συνιόντων ἐπὶ μονῇ παιδοποιΐας. Ἐφεστίου Διός. ἀντὶ τοῦ συνοίκου. οἱ μὲν γὰρ συνοικοῦντες τὸν ἐφέστιον Δία προτείνουσιν. οἱ δὲ φίλοι τὸν φίλιον. οἱ δὲ ἐν τῇ μιᾷ τάξει καταλεγόμενοι καὶ μιᾷ συμμορίᾳ, ἑταιρεῖον· οἱ δὲ ξένοι, ξένιον· οἱ δὲ ἐνόρκους συμφωνίας ποιοῦντες, ὅρκιον· οἱ δὲ δεόμενοι, ἱκέσιον· οἱ δὲ ἀδελφοί, ὁμόγνιον. Συνηλλάχθης. συναλλαγὰς ἔχεις. γάμῳ συνεζεύχθης. συνηρμόσθης. ὅθεν καὶ συνάλλαγμα. Τῶν σῶν ὑπ᾽ ἐχθρῶν χειρίαν. ἡ ὑπὸ πρὸς τὸ χειρίαν. ἀποχειρίαν δοὺς τινὶ τῶν ἐχθρῶν σου. εἰδυῖα δὲ ἀγριαίνοντα τὸν Αἴαντα πρὸς τὰς ἐπιτιμήσεις, διαῤῥήδην μὲν οὔ φησι μὴ διάφθειρε σαυτόν. στοχαζομένη δὲ τοῦ καιροῦ, ἔξωθεν περιέρχεται τὰ ἐπακολουθοῦντα λέγουσα. ὅτι ὑποχειρίαν με τοῖς ἐχθροῖς σὺν τῷ παιδὶ καταλείψεις. Τελευτήσας. τὸν βίον δηλονότι. τελευτῶ τὸ ἔργον καὶ τελευτῶ ἀντὶ τοῦ ἀποθνήσκω ἐφ᾽ ᾧ συνυπακούεται τὸν βίον. ἵν᾽ ᾖ τελευτῶ τὸν βίον. καὶ τελευτῶ γὰρ λέγεται, καὶ τελευτῶ τὸν βίον ὥσπερ καταστρέφω καὶ καταστρέφω τὸν βίον. ἔστι δὲ τὸ τελευτῶ, καὶ τὸ καταστρέφω, καὶ ἔτι τὸ μεταλλάττω τὰ αὐτά, δηλοῖ δὲ τὸ ἀποθνήσκειν. Ταύτῃ νόμιζε. ἀντὶ τοῦ αὕτως. κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον. Δούλιον ἕξειν τροφήν. οὐ ψιλὸν τὸ τῆς δουλείας εἶπεν. ἀλλὰ καὶ ὅσα ἔνεστιν εἰπεῖν τινα ἰδόντα αὐτὸν ἐν δουλείᾳ καὶ ἡ τοιαύτη δὲ
» διδασκαλία ὁμήρου. μὴ παῖδ᾽ ὀρφανικὸν θείης. χήρην τε γυναῖκα. ἀποτρέψαι δὲ βούλεται αὐτὸν διὰ τῶν τοιούτων λόγων. Λόγοις ἰάπτων. γράφεται
» ἀτίζων. ὑβρίζων παρὰ τὸ ὁμηρικόν. Ἕκτορος ἥδε γυνή. Οἵας λατρείας. ἤγουν μεγάλας δουλείας ἀντὶ πολλοῦ μακαρισμοῦ τουτέστι εὐδαιμονίας. Τρέφει. αὔξει ἔχει. Δαίμων ἐλᾷ. δαίμων νῦν ἡ δουλεία. ἢ ἡ δυστυχία. ἐλᾷ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐλάσει. εἰς ταῦτα δηλονότι.

ΣΟΙ δ' αἰσχρὰ τἄπη. καὶ διὰ τὴν εὐγένειαν καὶ διὰ τὴν ἀνδρείαν. διὰ μὲν τοῦ σοὶ, τὴν ἀνδρείαν. διὰ δὲ τοῦ τῷ σῷ γένει, τὴν εὐγένειαν. τῶν προγόνους. θαυμαστῶς δὲ ἡ προσθήκη τοῦ γένους. αἶσχος γὰρ προστρίψῃ καὶ τῷ γένει τῷ τοιούτοις αὐτὸν καταλείπων. Αλλ' αἴδεσαι μέν. καλῶς τὸ τοῦ πατρὸς, ἐν γήρᾳ μακρῷ. τὸ δὲ τῆς μητρὸς, πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον. ὁ γὰρ τῶν ἀμφοτέρων ἑνὶ χρησάμενος ὀνόματι. ἐπιτεμνόμενός ἐστι τὸν λόγον. τὸ δὲ ἐγχρονίζειν ταῖς διηγήσεσιν, αἰνιγματωδέστερον.

σοί δ' αἰσχρὰ τἄπη ταῦτα, καὶ τῷ σῷ γένει.
ἀλλ' αἴδεσαι μὲν πατέρα τὸν σὸν, ἐν λυγρῷ
γήρᾳ προλείπων. αἴδεσαι δὲ μητέρα
πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον, ἥ σε πολλάκις
θεοῖς ἀρᾶται ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν.
οἴκτειρε δ' ὦναξ παῖδα τὸν σὸν, εἰ νέας
τροφῆς στερηθεὶς, σοῦ διοίσεται μόνος
ὑπ' ὀρφανιστῶν μὴ φίλων. ὅσον κακὸν
κείνῳ τε κἀμοὶ τοῦθ' ὅταν θάνῃς νεμεῖς.
ἐμοὶ γὰρ οὐκέτ' ἔστιν εἰς ὅ,τι βλέπω,
πλὴν σοῦ. σὺ γάρ μοι πατρίδ' ᾔστωσας δορὶ,
καὶ μητέρ', ἀλλ' ἡ μοῖρα τὸν φύσαντά με,
καθεῖλεν ᾅδου θανασίμους οἰκήτορας.
τίς δῆτ' ἐμοὶ γένοιτ' ἂν ἀντὶ σοῦ πατρίς;

θαυμαστῶς δὲ τῷ μὲν ἑαυτῆς οὐδαμοῦ τοῖς τοιούτοις ὀνόμασι χρῆται. οὔτε αἴδεσθητι, οὔτε οἴκτειρε. τῷ δὲ τῶν γονέων καὶ τοῦ παιδός. Κληροῦχον. μέτοχον κεκληρωμένην. κλῆρον ἐσχηκυῖαν, κληρούχους καὶ τοὺς γεωργοὺς φησὶ Ηρόδοτος, κληροῦχοι καὶ οὓς ἀθηναῖοι ἔπεμπον εἰς τὰς πόλεις ἃς ἐλάμβανον, κλήρους ἑκάστῳ διανέμοντες. Ησε πολλάκις. τοῦτο οἰκείως ἐκ τῆς φύσεως στοχαζομένη παρέλαβεν. Εἰ νέας. εἰ τῆς νέας τροφῆς σοῦ χωρὶς διάξει καὶ βιώσεται. τροφῆς δὲ ἀντὶ τῆς ἀνατροφῆς, λέγει δὲ ἀνατροφὴν ἣν ἀνατρέφουσιν αὐτοὶ ἄλλοι. Υπ' ὀρφανιστῶν. ὀρφανισταί εἰσιν οἱ τοὺς ὀρφανοὺς τρέφοντες. ἐλλιπῶς οὖν φησιν οὐ φίλους ὀρφανιστὰς καὶ θ' ὁ δυσμενεῖς. ἢ ὀρφανισταὶ, ἀρχὴ ἀθηνῆσιν τὰ τῶν ὀρφανῶν κρίνουσα. ἢ ὀρφανιστῶν τῶν τῆς ὀρφανίας ἐπιτρόπων. ὀρφανὸς δὲ ὁ ὅρον ἔχων τὸ οὐ φαίνεσθαι. ὁ ἄσημος καὶ μηκέτι ἐμφανής. ἀμέλει καὶ ὑπὸ τῶν ἀμφιβαλῶν ὡς ἐμφανῶν ἐλαύνεται, χηρωσταὶ δὲ οἱ τῶν χηρῶν ἐπίτροποι.

» Εμοὶ γὰρ οὐκέτι, καὶ τοῦτο ὁμηρικόν. Οὐδέ μοί ἐστι πατὴρ καὶ πό-
» τνια μήτηρ. εἶτα ἑξῆς. Ατὰρ σύ μοι ἐσσὶ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ. Ηἴστωσας. ἠφάνισας, ἀϊστῶ τὸ πεπτωκὸς ἐγείρω, ἀϊστόω δὲ ἀϊστῶ τὸ ἀφανίζω ἀπὸ τοῦ στερητικοῦ α. καὶ τοῦ ἴσημι ποιητικῶς τὸ γινώσκω, ἄϊστος, ἀφανὴς γεγονὼς καὶ ἐκπεπτωκὼς τῆς μνήμης, καὶ ἀπὸ τούτου ἀϊστόω ἀϊστῶ ῥῆμα. Αλλ' ἡ μοῖρα. ἤγουν ἡ εἱμαρμένη, ὡς τούτου ἰδίῳ θανάτῳ τετελευτηκότος. τὸ δὲ, ἀλλὰ, ἀντὶ τοῦ δὲ. Θανασίμους, ἤγουν νεκροῖς. οἱ ποιητικοὺς θανάτου. καθεῖλεν δὲ ἤγουν κατήγαγεν εἰς τοὺς θανασίμους.

ΕΓΩΓΕ σώζομαι. ὥσπερ εἰ ἔλεγεν, ἐσωζόμην ἐν πᾶσι, σώζομαι ἐν σοί. σώζεται δέ τις ἔν τινι, ὅταν ἐν αὐτῷ ἡ σωτηρία αὐτοῦ ᾖ, ὡς σωζομένου αὐτὸν σώζεσθαι, ἀπολλυμένου δὲ συναπόλλυσθαι. Ἀλλ' ἴσχε κἀμοῦ. καλῶς τὸ κἀμοῦ. οἷον μετὰ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν κἀμὲ ἔν τινι μοίρᾳ κατάθου. αἰδεῖται γὰρ τῆς τύχης ἐν ᾗ νῦν ἐστιν. ἀσχημόνως δὲ αὐτὸν ὑπομιμνήσκει τὰ τῆς εὐνῆς. διὰ τοῦτο γὰρ μάλιστα δοκεῖ αὐτὸν πείθειν. ὁ δέ γε Εὐριπίδης, μακροτικώτατα εἰσάγει τὴν

» Ἑκάβην λέγουσαν, ποῦ τὰς
» φίλας δῆτ' εὐφρόνας δέ-
» ξεις ἄναξ. ἢ τῶν εὐνῇ φιλ-
» τάτων ἀσπασμάτων. Τερπνόν. τὸ τέρψιν ποιοῦν, χαροπὸν δὲ τὸ χαρὰν ἔχον, οἷον χαροπὸν ὄμμα. Χάρις χάριν γάρ ἐστιν. ἡ φύουσα γὰρ τὴν χάριν χάρις, ἐστὶ προϋπάρξασα. Ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνῆστις. ἡ μνήμη τοῦ εὖ πεπονθέναι, οὗτοι οὐκ ἂν εἶεν εὐγενεῖς. σχεδὸν δὲ διὰ τούτων τῶν ἰάμβων ἤρτηται τὸ περὶ εὐχαριστίας καὶ ἀχαριστίας. Ἀπορρεῖ. τουτέστιν, ἀπόλλυται, ἀφ' οὗ ῥεῖ μνήμη. Ἔχειν σ' ἂν οἶκτον. ἔλεον ὅμοι ἀντὶ τοῦ ἐλεεῖν. δυσωπητικὰ δὲ τὰ τοιαῦτα. εἰ γὰρ ὁ ξένος ᾤκτειρε πόσῳ μᾶλλον ὁ Αἴας. Καὶ κάρτ' ἐπαίνου. οὐχὶ κατὰ εἶπεν. ἀλλ' ἐὰν πείθηται κατὰ πάντα ἐμοί. ὁ γὰρ Αἴας ἐγνωκὼς ἑαυτὸν ἀποσφάττειν, ἐβούλετο πρὸ τοῦ θανάτου τὸν παῖδα ἰδεῖν. ἐκ τούτου οὖν τοῦτο πάλιν λέγει. ὅτι ἄριστόν ἐστι τὴν γυναῖκα πειθαρχεῖν εἰς ἅπαντα τῷ ἀνδρί. ἔοικε γὰρ ὑφορᾶσθαι ὅτι ὀκνηρῶς ἐκδώσει τὸ παιδίον. Καὶ μὴν φόβοισί γ' αὐτόν. τοῦ φόβου χάριν, σώζεσθαι θέλουσα ἐξήγαγον. οὐκ ἄντικρυς μὲν ἀντιλέγει. ἀναβολὰς δὲ πλάττεται ὡς ὑποκεκινηκότι μὴ πιστεύουσα. λέγει δὲ καὶ μὴν ἐξελυσάμην αὐτὸν εἰς τοῦτο δηλονότι ἵνα σὺ ὁρᾷς αὐτόν. Ἐν τοῖσδε. ἤγουν ἐν τοῖς τῶνδε τῶν ἐμῶν δηλονότι κακῶν λέγεις, ἢ τί ἄλλο λέγεις. Πρέπον γέ τἂν ἦν. ἦν καὶ τοῦτο τοῦ ἐμοῦ δαίμονος. τὸ ὑπ' ἐμοῦ τὸν παῖδα ἀναιρεθῆναι. αὐτί τοι ἔπρεπε τῇ παρούσῃ μου τύχῃ, καὶ τὸ αὐτόχειρα με τοῦ παιδὸς κατασκευάσαι. Τοῦτό γ' ἀρκέσαι. εἰς τοῦτο ἀρκέσαι. τῷ παιδὶ ὑπηρετῆσαι καὶ ἀποσοβῆσαι τὸ θανεῖν.

τίς πλοῦτος; ἐν σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σώζομαι.
» ἀλλ' ἴσχε κἀμοῦ μνῆστιν. ἀνδρί τοι χρεὼν
» μνήμην προσεῖναι, τερπνὸν εἴ τί που πάθοι.
» χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ' ἀεί.
» ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνῆστις εὖ πεπονθότος,
» οὐκ ἂν γένοιτό ποθ' οὗτος εὐγενὴς ἀνήρ.
χο Αἴας, ἔχειν σ' ἂν οἶκτον ὡς κἀγὼ φρενὶ
θέλοιμ' ἄν. αἰνοίης γὰρ ἂν τὰ τῆσδ' ἔπη.
αἴ καὶ κάρτ' ἐπαίνου τεύξεται πρὸς γοῦν ἐμοῦ,
ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν.
τε ἀλλ' ὦ φίλ' Αἴας, πάντ' ἔγωγε πείσομαι.
αἴ κόμιζε νῦν μοι παῖδα τὸν ἐμόν, ὡς ἴδω.
τε καὶ μὴν φόβοισί γ' αὐτὸν ἐξελυσάμην.
αἴ ἐν τοῖσδε τοῖς κακοῖσιν, ἢ τί μοι λέγεις;
τε μή σοί γέ που δύστηνος ἀντήσας θάνοι.
αἴ πρέπον γέ τἂν ἦν δαίμονος τοὐμοῦ τόδε.
τε ἀλλ' οὖν ἐγὼ φύλαξα, τοῦτό γ' ἀρκέσαι.

ΕΠΗΝΕΣΑ. ἀντὶ τοῦ ἐπαινῶ. Τί δῆτ' ἄν. τί σε φησὶν ἐκ τῶν παρόντων ὠφελήσω. καὶ τί βούλει σοι γενέσθαι, ὠφελοίην ἔδει εἰπεῖν. ποιητικῇ δὲ ἀδείᾳ οὗτος οὕτω χρῆται τοῖς εὐκτικοῖς. ΕΚ τῶνδε. κατὰ τὰ μετὰ ταῦτα. Προσειπεῖν προσφθέγξασθαι ἀσπάζεσθαι λέγεις. Μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν. ἤτοι παρεῖναι. Ευθύνων κυρεῖς ἤγουν, διδάσκεις. παιδεύεις. κυβερνᾷς. δεῦρο ἄγε αὐτὸν ὅς τις ἀπὸ τῶν προσπόλων κυβερνᾷς αὐτὸν ταῖς χερσίν. Ερποντι φωνεῖς. ἐγγὺς ὄντι ἢ ἀπολιμπανομένῳ τῆς κλήσεως. ἤγουν οὐκ ἀκούοντι. Αἶρε δεῦρο. ἀντὶ τοῦ κόμιζε, πρόσφερε. » ὡς τό, μῆνιν οἶνον ἄειρε. φόνον. τὰ πτώματα τῶν πεφονευμένων. Εἴπερ δικαίως ἔστ' ἐμός. εἴπερ ἐστὶν ἐμοῦ, οὐκ εὐλαβηθήσεται τὸν φόνον τῶν ποιμνίων. Τὰ πατρόθεν. κατὰ τὰ πρὸς πατρὸς ἰδιώματα, λέγω δὴ ἀνδρείαν καὶ φρόνησιν καὶ τὸ γενναῖον ἐν συμφοραῖς. ἤγουν εἴπερ οὐ μόνον κατὰ τὴν σπορὰν ἐμός ἐστιν υἱός, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰ φυσικὰ πλεονεκτήματα ἐμὲ ἔοικεν ἀληθῶς. Αλλ' αὐτίκ' ὠμοῖς αὐτόν. νῦν τὸ ὠμοῖς ὡς κατὰ τῶν καρπῶν. ὅτε εἰσὶν ὠμοί, σκληρότεροί εἰσι καὶ ἰταμοί. μεγαλοφρονῶν δὲ νόμους τὴν φύσιν ὠνόμασε. καὶ τὸ ἔθος τοῦ γεγεννηκότος.

αἴ. ἐπῄνεσ' ἔργον, καὶ πρόνοιαν ἣν ἔθου.
τε. τί δῆτ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελοῖμί σε;
αἴ. δός μοι προσειπεῖν αὐτὸν, ἐμφανῆ τ' ἰδεῖν.
τε. καὶ μὴν πέλας γε προσπόλοις φυλάσσεται.
αἴ. τί δῆτα μέλλει μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν;
τε. ὦ παῖ, πατὴρ καλεῖ σε. δεῦρο προσπόλων
ἄγ' αὐτὸν, ὅσπερ χερσὶν εὐθύνων κυρεῖς.
αἴ. ἕρποντι φωνεῖς, ἢ λελειμμένῳ λόγου;
τε. καὶ δὴ κομίζει προσπόλων ὅδ' ἐγγύθεν.
αἴ. αἶρ' αὐτὸν αἶρε δεῦρο. ταρβήσει γὰρ οὔ
νεοσφαγῆ τοῦτόν γε προσλεύσσων φόνον,
εἴπερ δικαίως ἔστ' ἐμὸς τὰ πατρόθεν.
ἀλλ' αὐτίκ' ὠμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς
δεῖ πωλοδαμνεῖν, κἀξομοιοῦσθαι φύσιν.
ὦ παῖ, γένοιο πατρὸς εὐτυχέστερος.
τὰ δ' ἄλλ' ὅμοιος. καὶ γένοι' ἂν οὐ κακός.
καίτοι σε καὶ νῦν τοῦτό γε ζηλοῦν ἔχω,
ὁθούνεκ' οὐδὲν τῶνδ' ἐπαισθάνῃ κακῶν.
» Εν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν, ἥδιστος βίος.

Πωλοδαμνεῖν. ὡς πῶλον γυμνάζειν. πωλοδαμνεῖν ἐπὶ τῶν ἀλόγων λέγεται κυρίως, ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων τὸ παιδαγωγεῖν καὶ παιδοτριβεῖν ἀφ' ὧν παιδαγωγὸς καὶ παιδοτρίβης ὁ λεγόμενος βαίουλος. Ω παῖ γένοιο. μέτριος ὁ λόγος. ἡ δὲ ὁμοία εὐχὴ καὶ παρ' Ὁμήρῳ. » Ζεῦ ἄλλοι τε θεοὶ δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι παῖδ' ἐμὸν ὡς καὶ ἐγώ. Καίτοι σε καὶ νῦν. ἐπειδὴ κατηύξατο αὐτῷ εὐτυχίαν φησὶν ὅτι καὶ νῦν σε μακαρίζω. ὅτι μικρὸς ὢν οὐκ αἰσθάνῃ τῶν ἐμῶν κακῶν. Ζηλοῦν. μακαρίζειν. Εν τῷ φρονεῖν γάρ. ἐν τῷ μηδενὸς αἰσθάνεσθαι μήτε λυπηροῦ μήτε ἡδέος ἤτοι ἐν τῷ μὴ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν κακῶν. ἐπεὶ ἔσται γελοιότατον δόγμα ὡς τιμῶντος τὴν ἀφροσύνην,

ΤΟ ΜΗ φρονεῖν γάρ. δεῖ λαβεῖν τοῦτο ὡς ἐπὶ παιδίου. οὐ γὰρ καθόλου τὴν ἀφροσύνην προκρίνει. ὁ δὲ νοῦς. ἐν τῷ νηπίῳ κακὸν μὲν τὸ μὴ φρονεῖν. κακὸν δὲ ὅμως ἀνώδυνον, ἤγουν ἄλυπον, καὶ Εὐριπίδης. Νέα γὰρ φροντὶς οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ. τάχιστα δὲ διὰ τῶν ἑξῆς ἐσήμανε τὸ σωφρονιστικὸν, καὶ ὡς περὶ ἐστὶ σύμβολον τῆς φρονήσεως. τὸ γὰρ διακριτικὸν τῶν χαρτῶν καὶ τῶν λυπηρῶν, συνετοῦ ἐστι. Δεῖ σ' ὅπως ἀντὶ τοῦ δεῖ σε ἐκδικῆσαι τὸν πατέρα. τὸ ὅπως ἐπὶ παραγγελίας κείμενον οὐδέποτε κατὰ τοὺς ἀττικοὺς ὑποτάσσεται, ἀντὶ γὰρ τοῦ ὑπάρχει κεῖται. Οἷος ἐξ οἵου τράφης οὐ πρὸς τὸ ἐξ οἵου λέγεται τὸ ἐτράφης ἀλλὰ πρὸς τὸ οἷος ἐτράφης, τὸ δὲ ἐξ οἵου ἀντὶ τοῦ ἐξ οἵου πρὸς δηλονότι γεγονώς. τὸ πᾶν, οἷος ἀνετράφης ἐξ οἵου πατρὸς ὤν. Κούφοις πνεύμασι. κούφῃ καὶ ἁπαλῇ ζωῇ. τῇ μεταφορᾷ δὲ τῶν μικρῶν φυτῶν ἐχρήσατο. ἅτινα οὐδὲν σφοδρὸν δύναται ὑποφέρειν. οἱ καύσωνα. οἱ κἄνεμον. Ψυχὴν ἀτάλλων. ζωὴν βρεφικῶς διαβιβάζων καὶ τρέφων, ἀτάλλειν γὰρ τὸ νηπιάζειν καὶ σκιρτᾶν.

Τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ, κάρτ' ἀνώδυνον κακόν.
ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθῃς.
ὅταν δ' ἵκῃ πρὸς τοῦτο, δεῖ σ' ὅπως πατρὸς
δείξῃς ἐν ἐχθροῖς, οἷος ἐξ οἵου 'τράφης.
τέως δὲ κούφοις πνεύμασι βόσκου, νέαν
ψυχὴν ἀτάλλων, μητρὶ τῇδε χαρμονήν.
οὔτοι σ' Ἀχαιῶν οἶδα μή τις ὑβρίσῃ
στυγναῖσι λώβαις, οὐδὲ χωρὶς ὄντ' ἐμοῦ.
τοῖον πυλωρὸν φύλακα Τεῦκρον ἀμφὶ σοὶ
λείψω, τροφῆς ἄοκνον ἔμπα κεἰ τανῦν
τηλωπὸς οἰχνεῖ, δυσμενῶν θήραν ἔχων.
ἀλλ' ἄνδρες ἀσπιστῆρες, ἐνάλιος λεώς,
ὑμῖν τε κοινὴν τήνδ' ἐπισκήπτω χάριν,
κείνῳ τ' ἐμὴν ἀγγείλατ' ἐντολὴν, ὅπως
τὸν παῖδα τόνδε πρὸς δόμους ἐμοὺς ἄγων,

Οὔτοι σ' ἀχαιῶν. ἤγουν οἶδα ὅτι οὐ μὴ ὑβρίσῃ σε τὶς τῶν ἀχαιῶν. Οὐδὲ χωρὶς ὄντ' ἐμοῦ. διὰ τί φησιν ἐν τούτῳ σαφῶς ἐκφέρει τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ὁ αἴας ὅτι δεῖ ἑαυτὸν ἐξάγειν τοῦ βίου. ῥητέον οὖν ὅτι ἐν ἤθει. οἷον εἰ γένοιτό τις περὶ ἐμὲ συμφορὰ, μὴ δέδιθι. ἕξεις σὺ τὸν προνοοῦντα. ἀντὶ ἐμοῦ. ἢ ὅτι ἐκφέρει ταῦτα ὑπὸ τοῦ πάθους προαγόμενος. Πυλωρὸν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φυλασσόντων τὰς πύλας, λέγει νῦν τὸν ἀποσοβοῦντα καὶ μὴ ἐῶντα προσβάλλειν κακόν τι. Τροφῆς ἄοκνον ἔμπα κεἰ. ἀντὶ τροφῆς πρόθυμον φροντιστήν. Κεἰ τανῦν. καὶ εἰ ἔκδημος νῦν ἐστι. Τηλωπός. ἔκδημος, ἀντὶ τοῦ μακρὰν ὡς τὸ τηλουρὸν τὸ ὄνομα ἀντὶ ἐπιρρήματος, γράφεται καὶ τηλουργός. Δυσμενῶν θήραν ἔχων. φυλακὴν ἔχων τῶν ἐχθρῶν. λέγει δ' αὐτὸ τῶν θρακῶν. περὶ γὰρ τὰ τελευταῖα τοῦ τρωϊκοῦ πολέμου, ἐσυμμάχουν τοῖς τρωσὶν οἱ θρᾶκες. γνόντες δὲ τοῦτο οἱ ἕλληνες, φρουροὺς ἔταξαν προμηνύσοντας αὐτοῖς τὴν ἐκείνων ἔφοδον. ἵνα οὕτως ἐπελθόντων, κατὰ τὴν ὁδὸν συμβάλωσιν αὐτοῖς πρὶν ἐλθεῖν εἰς ἴλιον. καὶ πρέσβεις δὲ ἀποστείλαντες οἰκ ἔπεισαν. τὸ δὲ θήραν γράφεται καὶ φρουράν. Ἀσπιστῆρες. ἤγουν ὁπλῖται, πολεμικοί. Ἐνάλιος λεώς. ἐν τῇ θαλάσσῃ διατρίβων, ἤγουν ναῦται. Ὑμῖν τε κοινήν. προθυμοτέρους αὐτοὺς καθί

γῆσαι. κοινὴν γὰρ καὶ ἴσην φησὶ χάριν ὁμολογεῖν ἐκείνῳ τε τῆς ὑπουργίας, καὶ τούτοις τῆς ἐπαγγελίας. περιπαθῶς δὲ εἰς ἔσχατον περιεστώσης τῆς ἐλπίδος, ἐμφρόνως τὰ σπουδαιότατα τοῖς ἑταίροις ἐπισκήπτει οὐ τῇ γυναικί. ἐπισκήπτω δὲ τήνδε τὴν ἐντολὴν ὤφειλεν εἰπεῖν ὁ δὲ λέγει τήνδε τὴν χάριν. ἐπεὶ ὅπερ ἐντέλλεται ὡς χάριν ἐστὶν αἰτεῖ παρ' αὐτῶν.

Τελαμῶνι δείξῃ, μητρί τ' Ἐριβοίᾳ λέγω,
ὥς σφιν γένηται γηροβοσκὸς εἰσαεί,
μέχρις οὗ μυχοὺς κίχωσι τοῦ κάτω θεοῦ.
καὶ τἀμὰ τεύχη, μήτ' ἀγωνάρχαι τινὲς
θήσουσ' Ἀχαιοῖς, μήθ' ὁ λυμεὼν ἐμός,
ἀλλ' αὐτό μοι σὺ παῖ λαβὼν ἐπώνυμον
Εὐρύσακες, ἴσχε διὰ πολυρράφου στρέφων
πόρπακος ἑπτάβοιον ἄρρηκτον σάκος.
τὰ δ' ἄλλα τεύχη, κοίν' ἐμοὶ τεθάψεται.
ἀλλ' ὡς τάχος τὸν παῖδα τόνδ' ἤδη δέχου,
καὶ δῶμ' ἀπάκτου. μηδ' ἐπισκήνους γόους
» δάκρυε. κάρτα τοι φιλοίκτιστον γυνή.

ΩΣ ΣΦΙΝ γένηται. πάνυ περιπαθῶς. τὸ μὲν γονεῦσι καὶ παισὶ διαθήκας ποιῆσαι θαυμαστῶς δὲ πρὸς ἅπαντας τοὺς λόγους τῆς Τεκμήσσης ἂν ἠθέλεις ἐποιήσατο. οὐκ ἄντικρυς ἐστὶν ὑπισχνουμένου τοῦ ποιητοῦ. τοῦ μὲν μὴ ὑβρισθῆναι τὸν παῖδα ὑπὸ τῶν ἑλλήνων, τὴν ἀπὸ τοῦ Τεύκρου φυλακὴν προβαλλόμενος. τοῦ δὲ μὴ γελασθήσεσθαι ὑπ' ἐκείνων, τὴν τοῦ παιδὸς ἀρετήν. ὅ φησι καὶ ἐκδικήσειν αὐτὸν ἐν ἡλικίᾳ γενόμενον. πρὸς δὲ τὰ περὶ τῶν γονέων, ὅτι ἀντ' αὐτοῦ καταλείπεται ὁ Εὐρυσάκης. τὸ δὲ γηροβοσκῶ γράφεται καὶ μικρὸν ἀπὸ τοῦ γῆρος· ἔστι γὰρ ἡ εὐθεῖα τὸ γῆρας, καὶ μέγα ἀπὸ τῆς γενικῆς τοῦ γήρως. Μέχρις οὗ μυχοὺς κίχωσι. περιφραστικῶς ἤγουν, ἕως τελευτήσωσι. Καὶ τἀμὰ τεύχη. πιθανῶς τὸν Αἴαντα μὲν τὸν περὶ τῶν ὅπλων λόγον εἶναι συνεχῶς. ἅπτεται τοῦ αὐτοῦ μάλιστα. ἀνθρώπινον δὲ καὶ μάλα φυσικόν, τὸ συνεχέστερον μεμνῆσθαι περὶ ὧν ἐν νῷ ἔχομεν. τεῦχος μὲν τὸ ἀγγεῖον, τεύχη δὲ πληθυντικῶς τὰ ὅπλα. Ἀγωνάρχαι. ἀγωνοθέται. Λυμεὼν ἐμός. ὁ ἐμὸς φθορεὺς τουτέστιν ὁ Ὀδυσσεύς. Ἀλλ' αὐτό μοι σὺ παῖ. συντακτέον τὸ μὲν ἐπάνω γρ. τὰ δ' ἄλλα τεύχη. Ἀλλ' αὐτό μοι σὺ παῖ. πέπεισται ὡς οὐδὲν ἀπολειπομένου τοῦ παιδὸς τῆς αὐτοῦ ἀρετῆς. τὸ δὲ σάκος διὰ τὸ ἐξαίρετον τῷ παιδὶ φυλάσσειν κελεύει. τὰ δὲ ἄλλα τεύχη συνθάψαι φησὶν ἐπίσταται γὰρ καὶ αὐτὰ περιμάχητα ἐσόμενα. οἶδεν Ὅμηρος ὅπλα συγκαιόμενα.

» Ἀλλ' ἄρα μιν κατέκηε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι. τὸ δὲ πᾶν, ἀλλὰ σὺ Εὐρύσακες παῖ ἐμοὶ λαβὼν αὐτὸ τὸ σάκος τὸ ἑπτάβοιον τὸ ἄρρηκτον τὸ ἐπώνυμον σοὶ δηλονότι. ἔχε στρέφων διὰ τοῦ πολυρράφου πόρπακος, ἔστι δὲ πόρπαξ ὁ λῶρος δι' οὗ κατέχουσι τὴν ἀσπίδα, ὃς λέγεται καὶ ὄχανον. σάκος δὲ οὐδετέρως ὅπλων ἀσπίς. σάκκος δὲ ἀρσενικῶς καὶ αὐτὸ δι' ἑνὸς κ. ὁ θύλακος, καρυκὸν δέ, πλέγμα δικτυκὸν ἄρτων. Καὶ δῶμ' ἀπάκτου. κατὰ τῶν σκηνῶν ἄπαγε. τὸ δὲ ἀπάκτου. ἄγω ἄξω ἦχα ἦγμαι ἦχθαι ἀκτὸν ὄνομα καὶ ἀπὸ τούτου ἀπακτόω ἀπακτῶ ῥῆμα. Ἐπισκήνους λόγους. ἐπισκήνους λέγει ἐπεὶ καὶ ἐπιτάφιοί εἰσι καὶ ἐξόδιοι. ἐπίσκηνοι δὲ θρῆνοι οἱ μὲν τῆς σκηνῆς.

ΠΥΚΑΖΕ. ἀσφάλιζε. Θᾶσσον. ταχύτερον, λαμβάνεται δὲ ἐνταῦθα ἀντὶ ταχέως. οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ. οὐκ ἔστιν ἰατροῦ σοφοῦ. Θρηνεῖν ἐπῳδάς. ἀντὶ τοῦ ἐπιφωνεῖν. ἐπᾴδειν. ἐπῳδαῖς χρῆσθαι. Πρὸς τομῶντι. τομῆς δεομένῳ. τομῶντι ὡς τὸ θανατῶντι βασιλειῶντι. τὰ γὰρ τοιαῦτα δευτέρας ὡς ἐπίπαν συζυγίας τῶν περισπωμένων ἐστίν. ἔστι δὲ γλυκύτατος λέγειν τὸ τραῦμα τεμεῖν ἐπιθυμεῖν ὥσπερ εἰς αἴσθησιν ἔχειν. Πήματι. γράφεται τραύματι. Οὐ γάρ μ' ἀρέσκει. οὐκ ἀρέσκουσιν ἐμοὶ οἱ λόγοι σου θεραπευτὴς ὄντος. τὸ ὄργανον γὰρ λέγει τῶν λόγων ἀντὶ τοῦ λόγου. Δρασείεις. ἤγουν ἐπιθυμεῖς δρασεῖν. Μὴ κρίνε. ἤγουν ἀνάκρινε. Σωφρονεῖν. νῦν τὸ μὴ περιεργεῖν. ἐν τούτῳ γὰρ μάλιστα ἡ σωφροσύνη ταῖς γυναιξὶ διασώζεται, εἰ μὴ περιεργάζοιντο, ὅ τι πράττει ὁ ἀνήρ. Καὶ θεῶν ἱκνοῦμαι. συνήθως. τὸ δὲ ἱκνοῦμαι τὸ παρακαλῶ, ἀφικνοῦμαι δὲ τὸ παραγίνομαι. Προδούς. προδίδωμι ἀπὸ τῆς προδοσίας ἀφ' οὗ προδότης. προδίδωμι τὸ καταλιμπάνω ὡς ἐνταῦθα. Οὐ κάτοισθ' ἐγὼ θεοῖς, οὐκέτι φησὶν ἐν τούτῳ εἰμὶ ὥστε ὀφείλειν τοῖς θεοῖς ἐπαρκεῖν μοι, διὰ τὸ μὴ περιέχεσθαι τοῦ ζῆν. ὡς οὐκέτι τοῖς θεοῖς ὀφείλω λέγειν ἐγὼ ἐπαρκεῖν. ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ὑπὸ τιμῇ πράττειν τῶν θεῶν. πρὸς ὃ καὶ ἡ Τέκμησσα ἐπάγει, εὔφημα φώνει. Τοῖς ἀκούουσι. τοῖς πειθομένοις. Μαλάσσου. μεταβάλλου. Οὐ ξυνέρξεσθε. οὐ συγκλείσετε. κελεύει δὲ τοῖς θεράπουσιν αὐτὸν ἀποκλείειν. Μῶρά μοι. εὐήθης εἶ νῦν βουλομένη με μαλάσσειν ἐξακμάσαντος τοῦ καιροῦ.

" πύκαζε θᾶσσον. οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ
" θρηνεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πήματι.
χο δέδοικ' ἀκούων τήνδε τὴν προθυμίαν.
οὐ γάρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμένη.
τε ὦ δέσποτ' Αἴας, τί ποτε δρασείεις φρενί.
αἴ μὴ κρίνε, μὴ 'ξέταζε. σωφρονεῖν καλόν.
τε οἴμ' ὡς ἀθυμῶ, καί σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου,
καὶ θεῶν ἱκνοῦμαι, μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένῃ.
αἴ ἄγαν γε λυπεῖς. οὐ κάτοισθ' ἐγὼ θεοῖς
ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἴμ' ὀφειλέτης ἔτι.
τε εὔφημα φώνει.
αἴ τοῖς ἀκούουσιν λέγε.
τε σὺ δ' οὐχὶ πείσῃ;
αἴ πόλλ' ἄγαν ἤδη θροεῖς.
τε ταρβῶ γάρ, ὦναξ.
αἴ οὐ ξυνέρξεθ' ὡς τάχος;
τε πρὸς θεῶν μαλάσσου.
αἴ μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν,
εἰ τοὐμὸν ἦθος ἄρτι παιδεύειν νοεῖς.

ΧΟ. ὦ κλεινὰ Σαλαμὶς, σὺ μέν που
ναίεις ἁλίπλαγκτος εὐδαίμων,
πᾶσι περίφαντος ἀεί.
ἐγὼ δ' ὁ τλάμων
παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος
Ἰδαίᾳ μίμνω
λειμωνίᾳ πόᾳ μήλων
ἀνήριθμος, αἰὲν εὐνόμᾳ,
χρόνῳ τρυχόμενος, κακὰν
ἐλπίδ' ἔχων ἔτι μέ ποτ' ἀνύσειν
τὸν ἀπότροπον
ἀΐδηλον ἅδαν.
καί μοι δυσθεράπευτος Αἴας
ξύνεστιν ἔφεδρος, ἰώ μοι μοι,

ὨΚΛΕΙΝΑ Σαλαμίς. συγκέκλεισται ὁ Αἴας διαχρησάμενος ἑαυτόν. ἐπειδὴ οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ λόγον περιπαθῆ διεξιᾶσι. πρὸς μὲν γὰρ αὐτὸν λέγειν οὐκ ἦν εἰσελθόντα ἤδη. γέγονε δὲ αὐτοῖς ἡ ἀπολόφυρσις περὶ τὰ οἰκεῖα. καὶ ἔχει ἀκολουθίαν τὰ χορικά. ἀπεστερημένοι γὰρ τοῦ ἄρχοντος, καὶ ἄλλην ἀποστροφὴν οὐκ ἔχοντες, περὶ τῆς πατρίδος τὸν λόγον ποιοῦνται. ἐκπεπληγμένοι ἐν οἷς εἰσι χαλεποῖς καὶ ἐν οἷς ἔσονται οἱ γονεῖς αὐτοῦ πυθόμενοι ταῦτα. Ναίεις ἁλίπλαγκτος ἐνεργητικὴν ἀντὶ παθητικῆς ναίει. τὸ δὲ ἁλίπλαγκτος, ἁλίκλυστος, ἀντὶ τοῦ ἁλιπλάγκτως ἤγουν ἐν θαλάσσῃ οὔσῃ καὶ ἀτακτούσῃ περὶ σέ. περίφαντος. τὸ ἦθος ἐμιμήσατο τῶν ἀπεστώτων τῆς οἰκίας. ὁπόταν γὰρ δυσχερές τι ἀπαντᾷ, μακαρίζειν εἰώθασι τὰς πατρίδας. παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος. ἐκ πολλοῦ χρόνου. Ἰδαίᾳ. τῇ Τρωϊκῇ οἷον, ἐν τῷ τῆς Ἴδης χωρίῳ. τοῖς χλωροῖς καὶ λειμῶνας ἔχουσι διάγων. λειμωνίᾳ πόᾳ. ὅμοιον, τῷ τελαμώνιε. πόᾳ λειμωνίᾳ τῇ ἐν λειμῶνι χλόῃ. μήλων. γενικὸν ὄνομα ἐστὶ παρ' Ὁμήρῳ, εἰ τῶν γὰρ οὗτος μῆλα ἐπάγει ὄϊς τε καὶ αἶγες. Ἀνήριθμος. ἐν οὐδενὶ ἀριθμῷ τασσόμενος. ἀλλὰ ἀπερριμμένος. Εὐνόμα. ἤτοι τῷ εὐνομουμένῳ καὶ δικαίῳ. ἢ εὐκινήτῳ, ἢ εὐνόμᾳ λειμῶνι, τῷ καλὰς νομὰς ἔχοντι. τὸ δὲ ἑξῆς, παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος αἰὲν εὐνόμα χρόνῳ τρυχόμενος Ἰδαίᾳ μίμνω λειμωνίᾳ πόᾳ μήλων. ἀνήριθμος κακὴν ἐλπίδα ἔχων, πῶς με δεῖ τὸν ᾅδην ἀνύσειν. ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ἀγαθὸν προσδοκῶν ἀλλὰ κακῶς τελευτήσειν ἐν τῷ πολέμῳ ἐλπίζων. χρόνῳ τρυχόμενος. ἤγουν ὑπὸ τοῦ εὐκινήτου χρόνου δαμαζόμενος καὶ κακοπαθῶν. κακὰν ἐλπίδα. ἤγουν φόβον ἔχων ἀνύσειν ἐμὲ ἔτι ποτὲ τὸν ᾅδην, τουτέστι λήψεσθαι ἀπευδόντα εἰς ᾅδην, ἀνύω τὴν ὁδὸν ἀντὶ τοῦ τελειῶ, καὶ ἀνύω τὸ βραβεῖον ἤγουν ἀπουδέξες λαμβάνω καθ' ὃ λέγεται ἐνταῦθα. Τὸν ἀπότροπον. τὸν ἀποτρόπαιον ἤγουν τὸν ἀποστροφῆς καὶ ἀποτροπασμοῦ ἄξιον. ἀΐδηλον δὲ ᾅδην λέγει τὸν σκοτεινὸν, ἢ ὥσπερ ἄν τις εἴποι ἁλυκὴν ἅλα, ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀΐδης γίνεται τὸ ἀΐδηλον κατὰ παραγωγὴν καθ' ὃν τρόπον τὸ ἁλυκὸν ἀπὸ τοῦ ἁλός. Ἀνύσειν. ἀντὶ τοῦ ἐκπράξαι λείπει δὲ τὸ δεῖ. Καί μοι δυσθεράπευτος αἴας. οἷον πρὸς τοῖς πρώτοις κακοῖς, ὥσπερ δεύτερον ἐστὶ μοι κακὸν τὸ τοῦ αἴαντος ξυνεστηκός. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τό. ἔφεδρος. ἔφεδρος δέ ἐστιν ἐν τοῖς ἀγῶσιν ὁ μὴ πλανώμενος εἰς τὸ ἀγωνίζεσθαι τοῖς νικῶσιν. ἀλλ' ὅταν δύο τινὲς παλαίωσι, παλαίσειν τῷ νικήσαντι παρεσκευασμένος. ἐνταῦθα οὖν φησιν, ὅτι ἔσχατος καὶ ὡς ἔφεδρος ἐλείφθη μοι ὁ αἴας εἰς κακόν.

ΞΥΝΑΥΛΟΣ. κοινωνὸς, συνοίκος. Εξεπέμψω. ἀντὶ τοῦ ἔπεμψας ὧδε. Αρει. ἤγουν ἐν πολέμῳ. Νῦν δ' αὖ φρενὸς οἰοβώτας. αὐθαίρετος. ὡς ἄν εἴποι τις, αὐτὸς ἑαυτοῦ διάνοιαν βόσκων καὶ μηδενὶ πειθόμενος. ἢ μονωθεὶς ἐκ τῆς φρενός. ἢ μονότροπος, μεμονωμένος τῷ λογισμῷ, ἢ ποιμαίνων τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν καὶ μόναρχος ὢν τῷ λογισμῷ. ἢ οἷον διεφθείρων αὐτοῦ τὴν φρένα, παρὰ τὴν βόσιν. ἢ ὁ βαίνων ἐν ἐρημίᾳ διὰ τὸ συγκεκλεῖσθαι ἑαυτόν. καὶ ὅμοιόν ἐστι τὸ, ἐν-

θεία μανίᾳ ξύναυλος,
ὃν ἐξεπέμψω
πρὶν δή ποτε θουρίῳ
κρατοῦντ' ἐν Αρει.
νῦν δ' αὖ φρενὸς οἰοβώτας,
φίλοις μέγα πένθος εὕρηται.
τὰ πρὶν δ' ἔργα χερσὶ μέγι-
στ' ἀρετᾶς, ἄφιλα παρ' ἀφίλοις
ἔπεσ' ἔπεσιν
μελέοις Ατρείδαις.
ἦ που παλαιᾷ μὲν ἔντροφος ἁμέρᾳ,
λευκῷ δὲ γήρᾳ
μάτηρ νιν ὅταν νοσοῦντα
φρενομόρως ἀκούσῃ,
αἴλινον αἴλινον,

θυμὸν κατέδων πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων. ἢ φρενὸς οἰοβώτας, οὐ σὺν φρεσὶν, ἀλλ' ἐκτὸς φρενῶν διάγων. ἢ ἀποπλανηθείς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πλανηθέντων προβάτων καὶ μόνων βοσκομένων. Εὕρηται. ὁ. γράφεται γεγένηται. Τὰ πρὶν δ' ἔργα χερσίν. λείπει γινόμενα. τὰ δὲ πρότερα μέγιστα τῆς ἀρετῆς τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἔργα, ἐν ὀλιγωρίᾳ ἐστὶ παρὰ τοῖς Ατρείδαις. ἢ οὕτως. τὰ δὲ πρότερα αὐτοῦ ἀνδραγαθήματα, φροῦδα παρὰ τοῖς ἀτρείδαις. Αφιλα. ἀχάριστα παρὰ τοῖς πρώην αὐτοῦ φίλοις. νῦν δὲ πάντων ἐπιλελησμένοις. ἢ ἄφιλα παρ' ἀφίλοις, ἐχθρὰ παρ' ἐχθροῖς. Εντροφος ἡμέρα. παλαιὸν τὸ πάλαι ἀρξάμενον ᾧ ἀντίκειται τὸ νέον, νέον γὰρ τὸ νεωστὶ ἀρξάμενον, ἐνταῦθα οὖν ἔντροφος παλαιᾷ ἡμέρᾳ ἡ ἐντεθραμμένη παλαιῷ χρόνῳ. οἷον τῇ ἡλικίᾳ. ἀντὶ τοῦ πολυετής. ὁ δὲ νοῦς, ὄντως που ἡ τῇ παλαιᾷ ἡμέρᾳ. τουτέστι τῷ παλαιῷ χρόνῳ ἔντροφος. τὸ δὲ λευκῷ γήρᾳ, κατὰ κοινοῦ τὸ ἔντροφος ἡ μήτηρ αὐτοῦ. Λευκῷ γήρᾳ. ἐπειδὴ τὸ γῆρας λευκαίνει τὰς τρίχας. Φρενομόρως. ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν μοῖραν τῶν φρενῶν νοσοῦντα. ὅ ἐστι, φρενοβλαβῶς. μανικῶς. Αἴλινον. εἶδος θρήνου. Ησει δύσμορος. ἤσει γὰρ οὐ μέτριον κατὰ τὴν ἀηδόνα. ἀλλ' ὀξύν, ἢ ἀηδὼ δὲ, κατὰ μιτυληναίους. ἀηδόνος δὲ λέγει τῆς ἀφροσύνης ἐστερημένης διὰ τὸ ἀεὶ θρηνεῖν τὸν υἱὸν Ιτυν, παραβάλλει δὲ τὸν ἀηδόνος θρῆνον καὶ τὸν ἐριβοίας, καὶ εἰκάζει μείζω ἐκεῖνον ἔσεσθαι τῆς ἀηδόνος. Οξυτόνους. ὀξυφώνους, τόνος ὁ κοινὸς ἦχος καθ' ὃ λέγεται λύδιος τόνος καὶ φρύγιος. Αηδοῦς. ἡ ἀηδὼν τῆς ἀηδόνος καὶ ἡ ἀηδὼ τῆς ἀηδοῦς καὶ ἀηδοῖς ποιητικῶς.

ΟΥΔ᾽ οἰκτρᾶς γόον. οἷον οὐ μέτριον. ἀναστρεπτέον δέ. ἄρχει γὰρ τοῦ λόγου τὸ οὐ. ἵν᾽ ᾖ, οὐχ αἴλινον οὐδ᾽ οἰκτρᾶς γόον ἀηδοῦς ἥσει. ἀλλ᾽ ὀξυτόνους μὲν ᾠδὰς καὶ τὰ ἑξῆς. Καὶ πολιᾶς. ἤγουν λευκῆς ἀποσπάσματα κόμης· περιπαθὴς ἡ πρόσθεσις τῆς πολιᾶς. Κρείσσων γὰρ ἀΐδᾳ κεύθων. κρείσσων γάρ ἐστιν ὁ τεθνηκὼς, ἢ ὁ ζῶν καὶ νοσῶν μάτην. ὅ ἐστι μεμηνώς. μάτην γὰρ νοσεῖν, τὸ ἀθεραπεύτως μαίνεσθαι. Ἄλλως οὐ λέγει δὲ ὅτι ὅταν αὐτὸν πύθηται τετελευτηκότα. ὁ γὰρ μεμηνὼς καὶ τὰς φρένας διεφθαρμένος, κρείσσων ἀΐδᾳ κεύθων οἷον ἄμεινον τῷ μεμηνότι ἐξεῖναι τοῦ βίου. οἷον ἡγήσεται κρείσσονα τὸν θάνατον τῆς τοῦ Αἴαντος μανίας. μάτην δὲ ἀντὶ τοῦ ψευδῶς καὶ ἀντὶ τοῦ ματαίως ὡς ἐν ταῦτα. Κεύθων. ἀντὶ τοῦ, κευθόμενος, τὸ ἐνεργητικὸν ἀντὶ τοῦ παθητικοῦ. Ὃς ἐκ πατρῴας. ὃς ἄνωθεν κατὰ πατρῴας γενεᾶς ἄριστος ἥκων. λείπει γὰρ τὸ, ἄριστος. ὥστε προέχειν ἁπάντων τῶν ἑλλήνων κατὰ γένος, νῦν οὐκ ἔτι τοῖς πρώτοις ἤθεσιν ἐμμένει. Ὀργαῖς. ὁρμαῖς. τρόποις. Ἀλλ᾽ ἐκτὸς. τοῦ προσήκοντος δηλονότι. Ω τλᾶμον πάτερ. ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὸν Τελαμῶνα. οἵαν σε μένει πυθέσθαι. τοιαύτην ἄτην οἵαν οὐδεὶς πέπονθε τῶν Αἰακιδῶν. παραμυθία γάρ ἐστι τὸ μετέχειν τινὰ τῶν αὐτῶν κακῶν. Ἔθρεψεν. ἔσχεν. Ἄτερθε τοῦδε. χωρὶς τούτου τοῦ Αἴαντος. ἤτοι τοῦ χρόνου. Ἅπανθ᾽ ὁ μακρός. ἐξέρχεται ὁ Αἴας ὡς δὴ κατακληθεὶς ὑπὸ Τεκμήσσης μὴ σφάττειν ἑαυτόν. καὶ προφάσει τοῦ δεῖν εἰς ἐρημίαν ἐλθεῖν καὶ κρύψαι τὸ ξίφος. ἐπὶ τούτων ἀναχωρεῖ καὶ διαχειρεῖται ἑαυτόν. παρίστησι δὲ ὁ λόγος, ὅτι καὶ οἱ ἔμφρονες καὶ παρακολουθοῦντες τῇ φύσει τῶν πραγμάτων, ὅμως ὑπὸ τῶν τοιούτων παθῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἀπολισθαίνουσιν. ὡς ἐν Τραχινίαις ἡ Δηιάνειρα περὶ τοῦ ἔρωτος διαλεγομένη καὶ τοῦ ἀνδρός. ὅτι αὐτῷ οὐκ ἀντιστήσεται. οὐδὲ λυσιτελεῖ αὐτῇ ἀντιπράττειν τῇ ἐπιθυμίᾳ τοῦ ἀνδρὸς, πράττει μετὰ ταῦτα ἅπερ αὐτὴν ἀνέπεισεν ἡ ζηλοτυπία. τὸ δὲ σχῆμά ἐστι τοιοῦτον. ἅπαντα ὁ χρόνος φύει φησίν. εἶτα ἐξαλλαγῇ. καὶ ταῦτα φανέντα κρύπτεται ἢ τὸ κρύπτεσθαι ὑπὸ τοῦ χρόνου. ἀντὶ τοῦ κρύπτει. τοῦτο δέ φησιν ὡς μεταβεβλημένος ὑπὸ τῶν προτέρων νοημάτων.

οὐδ᾽ οἰκτρᾶς γόον ὄρνιθος ἀηδοῦς
ἥσει δύσμορος, ἀλλ᾽ ὀ
ξυτόνους μὲν ᾠδὰς
θρηνήσει. χερόπληκτοι
δ᾽ ἐν στέρνοισι πεσοῦνται
δοῦποι, καὶ πολιᾶς ἀμύγματα χαίτας.
» Κρείσσων γὰρ ἀΐδᾳ κεύθων, ἢ νοσῶν μάταν,
ὃς ἐκ πατρῴας ἥκων γενεᾶς,
πολυπόνων ἀχαιῶν,
οὐκέτι συντρόφοις
ὀργαῖς ἔμπεδος, ἀλλ᾽ ἐκτὸς ὁμιλεῖ.
ὦ τλάμων πάτερ, οἵαν
σε μένει πυθέσθαι
παιδὸς δύσφορον ἄταν,
ἃν οὔπω τις ἔθρεψεν
αἰὼν αἰακιδᾶν, ἄτερθε τοῦδε.
» Ἅπανθ᾽ ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος,
» φύει τἄδηλα, καὶ φανέντα, κρύπτεται.

ΑΛΙΣΚΕΤΑΙ. ἐξελέγχεται. φωρᾶται. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἁλισκομένων θηρίων ὑπὸ θηρατῶν. Χὠ δεινὸς ὅρκος. ὅτι καὶ ὀμόσαντές τινες ἐν μεταβολῇ γίνονται τῷ χρόνῳ. Περισκελεῖς. αἱ ἄγαν σκληραὶ ψυχαί. Ος τὰ δείν᾽ ἐκαρτέρουν τότε. γράφεται, ἐπηπείλουν ἔπη. ἢ λείπει τὸ ἔπη. ἵν᾽ ᾖ. ὅς τις τὰ δεινὰ ἔπη ἐκαρτέρουν λέγειν τότε ὡσανεὶ πρὸ τοῦ. Βαφῇ σίδηρος ὣς ἐθηλύνθην. ἐν τῇ βαφῇ οὐκ ἀνίεται ὁ σίδηρος. ἀλλὰ μᾶλλον σκληραίνεται. οὕτως οὖν διασταλτέον. κἀγὼ γάρ φησιν ὃς ἠπείλουν καὶ ἔζεον καὶ ἐβόων ὡς ἐν βαφῇ σίδηρος. ὡς Ὅμηρος, » Εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτεται μεγάλα ἰάχοντι. νῦν ἐθηλύνθην ὑπὸ τῶν λόγων τῆς γυναικός. ἢ ὅτι διασσῶς βάπτεται ὁ σίδηρος. εἰ μὲν γὰρ μαλθακὸν βούλονται αὐτὸν εἶναι, ἐλαίῳ βάπτουσιν. εἰ δὲ σκληρὸν, ὕδατι. Ἀλλ᾽ εἶμι πρός τε λουτρά. πιθανὴ αὐτῷ ἡ ἔξοδος ὡς ἐπὶ καθαρμόν. μονάσαι γὰρ βούλεται χάριν τῆς ἀναιρέσεως. Λύματα. μολυσμόν. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς ὅταν ἢ φόνον ἀνθρώπου ἢ ἄλλας σφαγὰς ἐποίουν ὕδατι ἀπονίπτειν τὰς χεῖρας εἰς κάθαρσιν τοῦ μιάσματος. Ἐξαλύσωμαι. φυλάξωμαι. ἐκκλίνω, ἐκφύγω. Μολών τε χῶρον. εὑρήσω φησὶ τόπον, οὗ οὐδεὶς ἐπιβήσεται. ἔστι δὲ πιθανόν. ἵνα μή τις αὐτῷ ἀκολουθήσῃ. πιθανὸν δὲ καὶ τὸ λαβεῖν τὸ ξίφος ἵνα εὐπορήσῃ ἑαυτὸν διαχρήσασθαι. Ἀστιβῆ. ἀδιόδευτον, ἀπάτητον. ἐν ᾧ οὐδεὶς βαδίζει αὐτός. Τόδ᾽ ἔγχος. ἀντὶ τοῦ τὸ ξίφος, ἤγουν σπάθην. Τοὐμὸν ἔχθιστον. τὸ ἔχθιστον τῶν βελῶν ἐμοί. βέλη δὲ ἀντὶ τῶν ἀμυντηρίων· βέλη γὰρ τὰ πεμπόμενα. Γαίας ὀρύξας. μὴ λάβε εἰς τὸ γαίας ἔξωθεν τὸ ἐν, ἀλλ᾽ οὕτω λέγε· κρύψω τὸ ἐμὸν ἔγχος ὀρύξας ἔνθα τῆς γαίας μή τις ὄψεται. Ἀλλ᾽ αὐτὸ νύξ. λέγει τὸ νὺξ καὶ τὸ ᾅδης, κατὰ μὲν τὸ φαινόμενον ἀντὶ τοῦ ἀφανείας καὶ φθορᾶς, τὸ δὲ ἀληθὲς διὰ τὴν μέλλουσαν αὐτὸν καταλήψεσθαι νύκτα καὶ θανάτου ὂν αἴτιον τὸ ξίφος. Σωζόντων. σωζέτωσαν, φυλαττέτωσαν. Δυσμενεστάτου. δυσμενὴς ὁ κακὰ νοῶν τινι, ὧν ἐναντίον ὁ εὐμενής. Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα. ὁ νοῦς ὅτι μηδὲ τὰ μέγιστα τῶν ἐχθρῶν ἐφίεσο. τῶν δὲ φίλων καὶ τὰ ἐλάχιστα. ἄδωρα δὲ, καὶ κίδδρα.

κοὐκ ἔστ᾽ ἄελπτον οὐδέν, ἀλλ᾽ ἁλίσκεται
χὠ δεινὸς ὅρκος, καὶ περισκελεῖς φρένες.
κἀγὼ γὰρ ὃς τὰ δείν᾽ ἐκαρτέρουν τότε,
βαφῇ σίδηρος ὣς, ἐθηλύνθην στόμα
πρὸς τῆσδε τῆς γυναικός. οἰκτείρω δέ νιν
χήραν παρ᾽ ἐχθροῖς, παῖδά τ᾽ ὀρφανὸν λιπεῖν.
ἀλλ᾽ εἶμι πρός τε λουτρὰ, καὶ παρακτίους
λειμῶνας, ὡς ἂν λύμαθ᾽ ἁγνίσας ἐμὰ,
μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλύσωμαι θεᾶς.
μολών τε χῶρον ἔνθ᾽ ἂν ἀστιβῆ κίχω,
κρύψω τόδ᾽ ἔγχος τοὐμὸν, ἔχθιστον βελῶν,
γαίας ὀρύξας, ἔνθα μή τις ὄψεται,
ἀλλ᾽ αὐτὸ νὺξ, ᾅδης τε, σωζόντων κάτω.
ἐγὼ γὰρ ἐξ οὗ χειρὶ τοῦτ᾽ ἐδεξάμην
παρ᾽ Ἕκτορος δώρημα δυσμενεστάτου,
οὔπω τι κεδνὸν ἔσχον Ἀργείων πάρα.
ἀλλ᾽ ἔστ᾽ ἀληθὴς ἡ βροτῶν παροιμία,
» Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, κοὐκ ὀνήσιμα.

Τοιγὰρ τὸ λοιπόν. ἐπιφθόνως ἔφρασεν ἐν εἰρωνείᾳ ἀντιστρέψας τὴν τάξιν. ἔδει εἰπεῖν θεοῖς μὲν σέβειν, εἴκειν δὲ Ἀτρείδαις. ὡς τῶν Ἀτρειδῶν οὖν ἤδη καὶ θεομαχούντων. Ἀτρείδας σέβειν. μιμεῖται μὲν τὸν σώφρονα. κινεῖται δὲ ὑπὸ τοῦ πάθους. τί μή; διὰ τί οὐχὶ ἄξιον εἴκειν. Καὶ γὰρ τὰ δεινά. εἰ γὰρ τὰ θεῖα ὑπείκει τιμῇ, πόσῳ μᾶλλον προσήκει τοῖς ἀνθρώποις ταῦτα πράττειν. τὸ δὲ τιμαῖς ὑπείκει, τοὺς ἀλλήλων διανομῆς εἶπεν. ἐκ γὰρ ἐναντιότητος τὸ πᾶν συνέστηκε. πρεσβύτης τις, ἐπεὶ καὶ νέος ἐλθόντι καθέζεται, ὅτι καὶ ἕστηκε.

τοιγὰρ τὸ λοιπὸν εἰσόμεσθα μὲν θεοῖς
εἴκειν, μαθησόμεσθα δ' Ἀτρείδας σέβειν.
ἄρχοντές εἰσιν, ὥσθ' ὑπεικτέον τί μή;
καὶ γὰρ τὰ δεινα καὶ τὰ καρτερώτατα,
τιμαῖς ὑπείκει. τοῦτο μὲν νιφοστιβεῖς
χειμῶνες, ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει.
ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανὴς κύκλος,
τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν.
δεινῶν τ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε
στένοντα πόντον. ἐν δ' ὁ παγκρατὴς ὕπνος,
λύει πεδήσας, οὐδ' ἀεὶ λαβὼν ἔχει.
ἡμεῖς δὲ, πῶς οὐ γνωσόμεσθα σωφρονεῖν;
* ἐγὼ δ' ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως, ὅτι
ἐχθ ὅ τ' ἐχθρὸς ἡμῖν, ἐς τοσόνδ' * ἐχθραντέος,
αρ ὡς καὶ φιλήσων αὖθις. ἔς τε τὸν φίλον
τέος τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι,
» ὡς αἰὲν οὐ μενοῦντα. τοῖς πολλοῖσι γὰρ
» βροτῶν, ἄπιστός ἐσθ' ἑταιρίας λιμήν.
ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τούτοισιν, εὖ σχήσει. σὺ δὲ,
ἔσω θεοῖς ἐλθοῦσα, διὰ τέλους γύναι
εὔχου τελεῖσθαι τοὐμὸν ὧν ἐρᾷ κέαρ:

Τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα. ἤγουν, τὰ θεῖα καὶ δέος μὴ ποιοῦντα. Νιφοστιβεῖς οἱ χιονοστιβεῖς. τουτέστιν οἱ χιόνας συντιθέντες. στοιβάζειν γὰρ καὶ τὸ συντιθέναι. Εὐκάρπῳ θέρει. ἀντὶ τοῦ καρποφόρῳ, ὅμοιον τῷ, εὔκαρπον ἄγραν. Ἐξίσταται. λέγεται τοῦτο καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ καὶ τάσσεται ἀεὶ ἐπὶ ὁδοῦ, τὸ δὲ ὑπανίστασθαι ἐπὶ καθέδρας. οἷον ὑπεξίσταμαί σοι τῆς ὁδοῦ, ὑπανίσταμαι δέ σοι τῆς καθέδρας. Λευκόπωλον δὲ λέγει τὴν ἡμέραν ἐπεὶ τὸν ἥλιον ὃς ποιεῖ τὴν ἡμέραν ἐπὶ ἅρματός φασιν ὀχεῖσθαι δύο ἵππους ἔχοντα λευκούς, ὧν τὸν μὲν λάμποντα τὸν δὲ φαέθοντα ὀνομάζουσιν. Αἰανὴς κύκλος. τουτέστιν ὁ σκοτεινός. ἢ ἀδιάλειπτος. Δεινῶν τ' ἄημα. λείπει ὑπὸ ἵν' ᾖ, ὑπὸ δεινῶν πνευμάτων στένοντα πόντον. ἄημα πρᾶον ἐκοίμισεν αὐτόν. ἀὴρ μέν οὖν ἐστιν ὃν ἀναπνέομεν. πνεῦμα δὲ ἄνεμος, ἀήτης ποιητικῶς καὶ αὖραι ἀὴρ κινηθείς, διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων, τῷ μὲν τὴν αὔραν ἐπὶ τῆς ἐξ ὑγρῶν ἐκπνοῶν τάττεσθαι, τὸν δὲ ἄνεμον ἐπὶ τῶν ἐν ἀέρι πνευμάτων, τὰ πνεύματα δὲ καὶ τὰς ἀήτας ἐπὶ παντὸς ἀέρος κινηθέντος. Ἐγὼ δ' ἐπίσταμαι. ἐπειδὴ τὸ πᾶν πρὸς τοὐναντίον γίνεται. εἰκὸς καὶ τοὺς Ἀτρείδας φίλους ἀντ' ἐχθρῶν γενέσθαι. δεῖ οὖν φησι προσέχειν τοῖς ἐχθροῖς, ὡς αὖθις φίλοις ἐσομένοις καὶ τοῖς φίλοις ὡς ἐχθροῖς. συμμέτρως οὖν φησι χρῆσθαι τοῖς πράγμασι. Λιμήν. ἡ φιλία. ἵν' ᾖ, ἤτοι ἑταιρείας φιλία. ἤτοι καταφυγὴ καὶ ὑποδοχή. Ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τούτοισιν. ὅρα πόσον ἐπικρατεῖται ὑπὸ τοῦ πάθους ὁ λογισμός. ὁ τὰ σοφώτατα γοῦν εἰπὼν ἑαυτὸν ἀναιρεῖ. τὸ δὲ ἀμφὶ τούτοισιν ἀντὶ τοῦ περὶ μὲν τούτων ἡ δοτικὴ ἀντὶ γενικῆς ἀττικῶς. Εὖ σχήσει. ἀντὶ τοῦ καλῶς ἕξει τὰ πράγματα.

ΤΙΜΑΤΕ. ἀντὶ τοῦ πείθεσθε, ποιεῖται. τιμᾷ ἀρετὴν τις ἀντὶ τοῦ ἐργάζεται, καὶ ἐπαινεῖ σιωπὴν ἀντὶ τοῦ σιωπᾷ. Υμῶν ἅμα. γράφεται ὑπόρμεγα. Εγὼ γὰρ εἶμ' ἐκεῖσε. αἰνιγματωδῶς ὁ λόγος ἐξενήνεκται. Καὶ τάχ' ἄν μ' ἴσως. ὁ μὲν χορὸς ἀπαλλάττεσθαι νομίζει λέγειν τῆς νόσου. ὁ δὲ αἰνίττεται τῶν κακῶν τοῦ βίου. Ἔφριξ' ἔρωτι. ἀντὶ τοῦ ὠρθώθην τῇ ἡδονῇ, τὰ μὲν τῆς ἀναιρέσεως δῆλα τῷ θεατῇ. ἀγνοεῖ δὲ ὁ χορός. πεπίστευκε γὰρ τοῖς ὑπ' αὐτοῦ λελεγμένοις, χρείας ἕνεκα τὸ

ὑμεῖς θ' ἑταῖροι ταὐτὰ τῇδέ μοι τάδε
τιμᾶτε. Τεύκρῳ τ' ἢν μόλῃ, σημήνατε,
μέλειν μὲν ἡμῶν, εὐνοεῖν δ' ὑμῖν ἅμα.
ἐγὼ γὰρ εἶμ' ἐκεῖσ', ὅποι πορευτέον.
ὑμεῖς δ' ἃ φράζω δρᾶτε, καὶ τάχ' ἄν μ' ἴσως
πύθοισθε κεἰ νῦν δυστυχῶ, σεσωσμένον.
Χο. ἔφριξ' ἔρωτι. περιχαρὴς δ' ἀνεπτάμαν.
ἰὼ, ἰὼ, Πὰν, Πάν.
ὦ Πὰν, Πὰν ἁλίπλαγκτε Κυλ
λανίας * χιονοκτύπου * χιονοτύπου
πετραίας ἀπὸ δειράδος φάνηθ', ὦ
θεῶν χοροποιὲ ἄναξ, ὅπως μοι
Νύσια Κνώσι' ὀρχήματ' αὐτοδαῆ
ξυνὼν ἰάψῃς.

χορικὸν νῦν παρείληπται. ἐξελθόντος γὰρ τοῦ Αἴαντος, ἔδει βραχὺ διάλειμμα γενέσθαι, ἵνα μὴ καταληφθῇ ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου. διὸ καὶ τὴν ὄρχησιν ποιοῦνται. ἐντεῦθεν καὶ βραχύ ἐστι τὸ χορικὸν, ὡς πρὸς χρείαν εἰλημμένον. Ἄλλως. τέρπεται ὁ χορὸς ἐπὶ τῷ παύεσθαι τῆς νόσου τὸν Αἴαντα. καί φησιν. ὑφ' ἡδονῆς ἔφριξα καὶ βούλομαι χορεῦσαι. συνεπίφορος δὲ ὁ ποιητὴς εἰς τὰς τοιαύτας μελοποιίας. ὥστε ἐντιθέναι τι καὶ τοῦ ἡδέος. Ἀνεπτάμαν. ἀνεπτερώθην. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ ἀνεπτάμην. οἱ εἰς ην γὰρ ἀόριστοι τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν εἰς μι. οὐ χρείαν ἔχουσι τῶν παθητικῶν καὶ τῶν μέσων χρόνων ἐπεὶ οὗτοι τὰ αὐτὰ ἐκείνοις δύνανται. οἷον ἵστημι, στήσω, ἔστησα ἐπὶ ἐνεργείας, ἔστην δὲ ἐπὶ πάθους· ἵπταμαι, πτήσομαι, ἔπτην. ἀφ' ὧν τὸ σταίην καὶ πταίην. Ἰὼ Πὰν Πάν. ἐπικαλοῦνται τὸν Πᾶνα, ὡς χορῶν πρόξενον. καὶ αὐτοὶ γὰρ τοῦτο ποιεῖν βούλονται, ὡς ἐγνωκότες τοῦ Αἴαντος μηκέτι τελευτᾶν. Ἁλίπλαγκτε. ἐπικαλοῦνται τὸν Πᾶνα ἢ ὅτι ἐβοήθησε τοῖς Ἀθηναίοις ἐν τῇ ναυμαχίᾳ. ἢ ὅτι τὸν Τυφῶνα δικτύοις ἤγρευσεν. ἢ ὅτι ἐν τοῖς ἀκρωτηρίοις τιμᾶται ἔνθα πλάζεται ἡ θάλασσα. ἢ ὅτι οἱ ἁλιεῖς τιμῶσι τὸν Πᾶνα, ὡς νόμιμον θεόν. ἢ ἁλίπλαγκτε, ἀντὶ τοῦ μεγαλόφωνε ἐν τῇ χρείᾳ. ὡς ἁλίβρομε. ὅτι τῆς ἠχοῦς ἐρᾷ. πολύηχος δὲ ἡ θάλασσα. ἁλίπλαγκτε δὲ ἐπὶ Κυλληνίας ὄρους Ἀρκαδίας. Χιονοτύπου. ὑπὸ χιόνος τυπτομένης. Δειράδος. ἀκρωτηρίου ἀπὸ τῆς δειρᾶς τοῦ τραχήλου. Ὅπως μοι νύσια. ὅπως μοι συνάψῃς ὄρχησιν ποιουμένῳ παντοίαν, τὴν οὐκ ἐκδιδαχθεῖσαν σοι γινομένην, ἀλλ' ἐκ φύσεως. οὐδεὶς γὰρ ἐδίδαξε τὸν Πᾶνα. Κνώσια. ἐν Νυσίᾳ καὶ ἐν Κνωσσῷ, ἐπιμελὴς ἡ ὄρχησις. ἢ νύσια τὰ ἐν τῇ Νύσῃ γινόμενα. ἔστι δὲ αὕτη Διονύσου ἱερὰ καὶ συνᾴδει τῷ κνώσια. καὶ ἡ Κνωσσὸς γὰρ Διονύσου. Ἄλλως. τῶν ὀρχήσεων αἱ μέν εἰσι Διονυσιακαί, αἱ δὲ κορυβάντιαι. καὶ ἐνόπλιοι. νύσιαι οὖν αἱ Διονυσιακαί, παρὰ τὴν Νύσην. κνώσιαι δὲ, αἱ κορυβάντιαι. καὶ Κνωσσὸς γὰρ πόλις Κρήτης. ἐν τῇ Κρήτῃ δὲ ὑπὸ τῶν κορυβάντων ἐτράφη ὁ Ζεύς. Αὐτοδαῆ. αὐτομαθῆ ἃ ἐκ φύσεως ἔχεις οὐ διδακτά, τῶν δὲ ὀρχήσεων ἡ μὲν βερεκυντιακὴ λέ-

γεται. ἡ δὲ κρητική. ἢ καὶ πυρρίχη. νύσια δὲ αἱ βερεκυντιακαί, τῆς γὰρ νυσίας ἡ βερέκυντος. κνώσια δὲ, κρητική.

νῦν γὰρ ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι.
ἰκαρίων δ' ὑπὲρ πελαγέων
μολὼν ἄναξ Ἀπόλλων
ὁ Δάλιος, εὔγνωστος,
ἐμοὶ ξυνείης διαπαντὸς εὔφρων.
ἔλυσε γὰρ αἰνὸν ἄχος ἀπ' ὀμμάτων ἄρης.
ἰὼ, ἰώ. νῦν αὖ,
νῦν ὦ Ζεῦ, πάρα λευκὸν εὐ-
άμερον πελάσαι φάος
θοῶν ὠκυάλων νεῶν, ὅτ' Αἴας
λαθίπονος πάλιν, θεῶν δ' αὖ
πάνθυτα θέσμι' ἐξήνυσεν, εὐνομίᾳ
σέβων μεγίστᾳ.
» πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει τε, καὶ φλέγει.
κοὐδὲν ἀναύδητον φατίξαι
μ' ἄν, εὖτέ γ' ἐξ ἀέλπτων
Αἴας μετεγνώσθη
θυμὸν Ἀτρείδαις μεγάλων τε νεικέων.
ἀγ. ἄνδρες φίλοι, τὸ πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω,
Τεῦκρος πάρεστιν ἄρτι Μυσίων ἄπο

ΝΥΝ γὰρ ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι. ἀναγκαίως καὶ τοῦτο ἡ αἰτία τῆς ὀρχήσεως. ἵνα μὴ δοκῇ ἀλόγως ἐπὶ τοῦτο ἀπαντᾶν. μέλει μοι τόδε πρᾶγμα καὶ τοῦδε τοῦ πράγματος καὶ τάδε τὰ πράγματα καὶ μέλουσί μοι τάδε τὰ πράγματα. Ἰκαρίων δ' ὑπὲρ πελαγέων. ὅτι ἐν τῷ ἰκαρίῳ πελάγει κεῖται ἡ Δῆλος. Μολὼν ἄναξ ἀπόλλων. παραγένοιτο δὲ καὶ ὁ ἀπόλλων διὰ τοῦ ἰκαρίου πελάγους. τουτέστι, τῆς Δήλου. καὶ συνείη μοι εὔφρων. εὔγνωστος, φανερὸς ὢν καὶ δῆλος ὅτι φιλεῖ με. ὁ Δήλιος δὲ ὁ ἐν τῇ Δήλῳ τιμώμενος. Ἀπ' ὀμμάτων ἄρης. ὁ Αἴας ὁ ἀρήϊος. ἢ ἄρης ὁ πόλεμος ὁ περὶ τὸν Αἴαντα. ἔλυσεν ἡμῶν τὸ σκότος καὶ τὴν κατήφειαν. ἢ ἀπὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ Αἴαντος. ὁ ἄρης δὲ, ἡ λύπη. ἢ μανία. Νῦν ὦ Ζεῦ πάρα. νῦν πάρεστιν ἡμέρα λαμπρὰ ἡμῖν ὥστε ἐγγίσαι τῶν νεῶν. πρότερον γὰρ ἐξετρεπόμεθα ἐπιμίγνυσθαι τοῖς Ἕλλησι διὰ τὴν αἰδῶ. Πελάσαι, ὥστε πελάσαι ὑπὸ τῶν νεῶν. Πάνθυτα. πάνσεπτα. Ἐξήνυσεν. ἐξεπλήρωσεν. Ὅτ' Αἴας λαθίπονος. ὅτε δὴ ὁ Αἴας πάρεστιν ἐκ μετανοίας ὑπὸ τὸ σέβειν τοὺς θεούς. καὶ κατατίθεται τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς τοὺς Ἀτρείδας. λαθίπονος. καὶ ἤγουν ἐπιλήσμων τῆς λύπης ἐγένετο. Πάνθ' ὁ μέγας χρόνος. τὰ ὑπὸ τοῦ Αἴαντος διὰ πολλῶν εἰρημένα διὰ βραχέων ἐξῆλθεν. Ἀναύδητον. ἀπόρρητον ἀνέλπιστον. ἄλεκτον. Εὖτέ γ' ἐξ ἀέλπτων. ὁπότε ἐξ ἀνελπίστων καὶ μεγάλων νεικέων ὁ Αἴας μετεπείσθη καὶ μετεβλήθη τὴν ψυχὴν, τοῖς ἀτρείδαις ἀπὸ τῆς ἔχθρας. ἀπορήσειεν αὖ τις ἐνταῦθα πῶς πρῶτον εἰς τὸ μετανεγνώσθη αἰτιατικὴν ἐπήνεγκε τὸν θυμὸν ἔπειτα γενικὴν τῶν μεγάλων νεικέων, καὶ φαμὲν ὅτι τὴν μὲν αἰτιατικὴν οὐ καθ' ὃ τὸ μετανεγνώσθη ἀπῄτει, ἀλλὰ καθ' ὅλον καὶ μέρος συνέταξε, καὶ μετανεγνώσθη λέγων κατὰ τὸν θυμόν. εἰς δὲ τῶν μεγάλων νεικέων κατὰ φύσιν. Ἄνδρες φίλοι ἄγγελος ἥκει ἀπὸ τοῦ στρατοῦ ἀγγέλλων τὴν παρουσίαν τοῦ τεύκρου. θαυμαστὴ δὲ ἡ εἴσοδος τούτου τοῦ ἀγγέλου. τοῦ Αἴαντος ἔξω ἑαυτὸν διαχειρισομένου, οὐκ εἶχον οἱ ἀπὸ τοῦ χο

ρου οὔτε ἡ τέκμησσα γνῶναι τὸ πραχθέν. πιθανῶς οὖν ὁ ἄγγελος ἀπαγγείλας παρασκευάζει αὐτὸν ἐξιέναι κατὰ ζήτησιν. καὶ οὕτως εὐτρεπίζονται τῷ πλάσματι. δεξιῶς δὲ καὶ τὸ, τὸν κάλχαντα μαθεῖν. οἰκεῖον γὰρ τῷ μάντει. καλῶς δὲ καὶ τὰ τῆς σκηνῆς ἐσκεύασται. Αἴαντος γὰρ καταλιπόντος, προεισῆλθεν ὁ ἄγγελος. εἶτα τοῦ χοροῦ τὴν σκηνὴν ἐάσαντος διὰ τὴν ζήτησιν, ἔξεισιν ὁ Αἴας ἐπὶ τὴν πρᾶξιν. τῷ δὲ θεατῇ οὐδὲν ἀργὸν παραλέλειπται, πεποικιλμένης διαφόρως τῆς ἐν τῇ σκηνῇ προσωποποιΐας.

κρημνῶν. μέσον δὲ προσμολὼν στρατήγιον,
κυδάζεται τοῖς πᾶσιν ἀργείοις ὁμοῦ.
στείχοντα γὰρ πρόσωθεν αὐτὸν ἐν κύκλῳ
μαθόντες, ἀμφέστησαν. εἶτ' ὀνείδεσιν
ἤρασσον ἔνθεν κἄνθεν. οὔτις ἔσθ' ὃς οὔ,
τὸν τοῦ μανέντος κἀπιβουλευτοῦ στρατοῦ
ξύναιμον ἀποκαλοῦντες, ὥς οὐκ ἀρκέσοι
τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς, θανεῖν.
ὥστ' εἰς τοσοῦτον ἦλθον, ὥστε καὶ χεροῖν
κολεῶν ἐρυστὰ διεπεραιώθη ξίφη.
λήγει δ' ἔρις δραμοῦσα τοῦ προσωτάτου,
ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου.
ἀλλ' ἡμὶν Αἴας ποῦ 'στιν, ὡς φράσω τάδε.
» τοῖς κυρίοις γὰρ πάντα χρὴ δηλοῦν λόγον.
χο οὐκ ἔνδον, ἀλλὰ φροῦδος ἀρτίως, νέας
βουλὰς νέοισιν ἐγκαταζεύξας τρόποις.
ἀγ ἰού. ἰού. ἰού.
βραδεῖαν ἡμᾶς ἆρ' ὁ τήνδε τὴν ὁδὸν

ΚΡΗμνῶν. τῶν χωρίων. Στρατήγιον. στρατήγιον δὲ τὸ στρατόπεδον ἁπλῶς. κυρίως δὲ στρατήγιον ὁ τόπος ἐν ᾧ τοῖς στρατηγοῖς ἀφιέρωται μετὰ τῶν ἄλλων τῶν προὐχόντων βουλεύεσθαι. Κυδάζεται. λοιδορεῖται. ὑβρίζεται ὑπὸ πάντων. καὶ ἐπίχαρμος ἐν ἀμύκῳ. ἄμυκε
» μὴ κύδαζέ μου τὸν πρεσβύ-
» τερον ἀδελφόν. καὶ αἰσχύ-
» λος ἐν ἰφιγενείᾳ. οὔτοι γυ-
» ναιξὶ κυδάζεσθαι. τί γάρ.
ἀρσενικῶς δὲ ὁ κύδος ἐπὶ τῆς ὕβρεως. Εν κύκλῳ ἀμφέστησαν. ἀντὶ τοῦ περιεκύκλωσαν. Ηρασσον. ἔπληττον. ἐβλασφήμουν πάντες ὁμοφωνοῦντες. Αποκαλοῦντες. ἀττικὸν ἔθος τὸ ἐπιφέρειν ἐνικῆς πληθυντικόν. καὶ ἀνάπαλιν. ὡς καὶ νῦν οὔτις ἔσθ' ὃς οὐχὶ ἔλεγε ξύναιμον αὐτὸν ἀποκαλοῦντες. Ως οὐκ ἀρκέσοι. ἐπὶ τοῦ τεύκρου. ὡς οὐκ ἀρκέσοι ἐκ τοῦ αὐτοῦ τὸ μὴ λιθόλευστος γενέσθαι. ὡς οὐ κωλύει αὐτὸν καταλιθωθῆναι. Πετροισιν. ἡ πέτρα κοινόν· ὁ πέτρος ἀττικόν. Καταξανθεὶς. ἤγουν διαλυθεὶς ὑπὸ τῶν πέτρων. Διεπεραιώθη. διεκλύσθη. διῆλθεν. ἐγυμνώθη. εἰ μὴ γὰρ εἰς πέρας ἐκλυθῇ, οὐκ ἐξέρχεται. Λήγει δ' ἔρις. ἡ ἔρις εἰς πολὺ δραμοῦσα καὶ προκύψασα, ἔστη τῇ συναντήσει τοῦ λόγου νέστορος. ἐκ τῆς ἀχιλλέως δὲ πρὸς ἀγαμέμνονα ἀρχῆς, παραγέγραπται καὶ ὥσπερ ὁ νέστωρ ἐκεῖ διαλλάσσει. οὕτως καὶ νῦν οἱ γέροντες. ἡ ἔρις οὖν προκύψασα προσωτάτω, λήγει ἐκ συναλλαγῆς λόγου τῶν γερόντων. οἷον ἐκ τῆς ὁμιλίας. Εν ξυναλλαγῇ λόγου. τῇ ἀμοιβῇ τοῦ λόγου καὶ συμβιβάσει. Οὐκ ἔνδον. ἐν συντόμῳ. οὐκ ἀναγκαῖον γὰρ διαλογεῖν περὶ ὧν ἤκουσεν ὁ ἀκροατής. Νέοισι. καινοῖς. ἐγκαταζεύξας. συνθείς. ἐφαρμόσας. Ιοὺ ἰού. ἰδὼν ἀπὸ τοῦ μάντεως ὅτι κακὸν αὐτῷ γίνεται, τοῦτο προαναφωνεῖ.

πέμπων ἔπεμψεν, ἢ 'φάνην ἐγὼ βραδύς;

χο. τί δ' ἐστὶ χρείας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον,

ἀγ. τὸν ἄνδρ' ἀπηύδα Τεῦκρος ἔνδοθεν στέγης
μὴ 'ξω παρήκειν, πρὶν παρὼν αὐτὸς τύχῃ.

χο. ἀλλ' οἴχεταί τοι πρὸς τὸ κέρδιστον τραπεὶς
γνώμης, θεοῖσιν ὡς καταλλαχθῇ χόλου.

ἀγ. ταῦτ' ἐστὶ τἄπη μωρίας πολλῆς πλέα,
εἴπερ τι Κάλχας εὖ φρονῶν μαντεύεται.

χο. ποῖον, τί δ' εἰδὼς τοῦδε πράγματος πάρει;

ἀγ. τοσοῦτον οἶδα, καὶ παρὼν ἐτύγχανον.
ἐκ γὰρ συνέδρου καὶ τυραννικοῦ κύκλου
Κάλχας μεταστὰς οἶος Ἀτρειδῶν δίχα,
ἐς χεῖρα Τεύκρου δεξιὰν φιλοφρόνως
θεὶς, εἶπε, κἀπέσκηψε παντοίᾳ τέχνῃ
εἶρξαι κατ' ἦμαρ τοὐμφανὲς τὸ νῦν τόδε,
Αἴανθ' ὑπὸ σκηναῖσι, μηδ' ἀφέντ' ἐᾶν,
εἰ ζῶντ' ἐκεῖνον εἰσιδεῖν θέλοι ποτέ.
ἐλᾷ γὰρ αὐτὸν τῇδε θἠμέρᾳ μόνῃ,
δίας Ἀθάνας μῆνις. ὡς ἔφη λέγων.
» Τὰ γὰρ περισσὰ κἀνόνητα σώματα,
» πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις

ΗΦΑΝΗΝ ἐγὼ βραδύς· ἢ περ. φησὶ δὲ ὅτι οὐκ ἐβράδυνα παραγενόμενος. ἀλλὰ βραδέως ἐπέμφθην. Τί δ' ἐστὶ χρείας. οἷον, τίς οὐ λείπει ὅ περ σπάνιόν ἐστι πρὸς τὴν χρείαν τὴν νῦν. ἐσπάνιζε δὲ τὸ ἄμεινον εἶναι πρὸ ὀλίγου αὐτὸν παραγενέσθαι. καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ ἐπὶ τοῦ πρὸς Αἰγέα ἀγγέλου πεμφθέντος. βιότῳ κέ σε μᾶλλον ὤνασα πρότερος ἐλθών. Ὑπεσπανισμένον. δεόμενον τῆς τοῦ Αἴαντος παρουσίας. Τὸν ἄνδρ' ἀπηύδα. ἀναγκαίως διηγεῖται ὁ πότ' ἔγνωκεν ἀπόντα τὸν Αἴαντα. ἔδει γὰρ δηλωθῆναι τῷ θεάτρῳ, λέγει δὲ ὅτι ἀπηγόρευσεν ὁ Τεῦκρος μὴ παρεῖναι τὸν ἄνδρα ἐκ τῆς σκηνῆς ἔξω, τοῦ δὲ μὴ καὶ παρόντος, καὶ ἀπόντος σώζεται ἡ εὔνοια. Παρήκειν. παρεῖναι ἥκειν. περισσὴ ἡ παρά. Πρὸς τὸ κέρδιστον. ἤγουν πρὸς τὴν ἐπικερδῆ καὶ ἐπωφελῆ γνώμην. Ὡς καταλλαχθῇ χόλου. πιθανῶς ὡς πολεῖται χόλον καὶ οὐ μανίαν λέγουσιν οἴχεται οὖν τραπεὶς πρὸς τὸ κέρδιστον τῆς γνώμης. ὅπως τὴν ἔχθραν καταθῆται καὶ διαλλαχθῇ τοῖς θεοῖς ἀπὸ τοῦ χόλου. Ταῦτ' ἐστὶ τἄπη. ἐπίσταται γὰρ ἀκηκοέναι τὰ παρὰ τοῦ Κάλχαντος. Πλέα. ἤγουν πεπληρωμένα, πλέον τὸ περισσότερον μικρὸν, καὶ κλίνεται πλέονες, πλέων δὲ τὸ ἀνάπλεων μέγα. Εἴπερ τι Κάλχας. εἰς παροιμίαν ὁ στίχος παρῆκται. ὃν καὶ Ἀριστοφάνης ἀναγράφει. ἐπίσταται γὰρ ἃ ἀκήκοε παρὰ τοῦ Κάλχαντος. Τυραννικοῦ. ἤγουν βασιλικοῦ.. Κύκλου. χοροῦ. Ἀτρειδῶν δίχα. πάνυ ἀξιοπίστως. ὅτι οὐκ αὐτήκοος τῶν βασιλέων ὁ μάντις διελέγετο. ἀλλ' ἐν ἀπορρήτῳ κατ' εὔνοιαν τοῦ Αἴαντος. Μεταστάς. μεταχωρήσας, μεθίστασθαι τὸ ἀμείβειν στάσιν ἐκστάσεως, καὶ μεταβαίνειν τὸ ἀμείβειν τόπον ἐκ τόπου. Εἶρξαι παντοίᾳ τέχνῃ. ἤγουν κωλῦσαι διὰ παντοίας τέχνης καὶ μηχανῆς τὸν Αἴαντα ὑπὸ ταῖς σκηναῖς κατὰ τὴν παροῦσαν ταύτην ἡμέραν. Ἀφέντ' ἐᾶν. ἤγουν ἀπολύσαντα, ὅμοιον δὲ τῷ ἔφη λέγων. Τοὐμφανὲς τῆς ἡμέρας ἐπίθετόν ἐστιν, ὡς λέγομεν νύκτα μέλαιναν. Ἐλᾷ γὰρ αὐτόν. πιθανῶς ὡς μάντις τὴν αἰτίαν λέγει τῆς μανίας. κατ' ἀρχὰς γὰρ ἡ Ἀθηνᾶ οὐδὲν τούτων προεῖπε. Τὰ γὰρ περισσὰ κἀνόνητα. τὰ παρέλκοντα καὶ ἄχρησιμα καὶ πέρα τοῦ μέτρου. τὰ χωρὶς δικαίου. Βαρείαις ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βαρέων σωμάτων καὶ δυσβαστάκτων.

» ΟΣΤΙΣ ἀνθρώπου φύσιν. περίσσαται ὁ νοῦς εἰς τὸ, γνῶθι σεαυτόν, πρὸς τὸ σημαινόμενον δὲ εἶπεν, ὅστις τὸ, ἀνθρώπου ἀποδοίς. ἅτινα δέον εἰπεῖν, εἰ καὶ μὴ πληθυντικῶς εἶπεν. ἁπλούστερον γὰρ ὅ τινες εἰπεῖν ἔδει. τὸ δὲ ὅλον, ὅστις ἄνθρωπος πεφυκὼς ἔπειτα μὴ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ. Φύσιν. οὐσία φύσεως διαφέρει. οὐσία μέν ἐστιν ἡ ὕπαρξις, φύσις δὲ ἡ ἐνοῦσα τινὶ δύναμις, οἷον φύσις τῆς γῆς τὸ ἀναβλαστεῖν βοτάνας. καὶ φύσις τοῦ πυρὸς τὸ θερμαίνειν, ἀφ' οὗ εὐφυὴς ὁ εὖ ἔχων τῆς φύσεως, καὶ εὐφυΐα περὶ τούτου, εἰκότως οὖν εὐφυΐα καὶ περὶ ἀνθρώπων λέγεται καὶ φυτῶν καὶ γῆς καὶ τῶν τοιούτων. λέγεται φύσις καὶ ἡ ποιότης, οἷον ἔρη δὲ προμήκη περιβέβληται φύσεως οὐ μιᾶς. ἤγουν ποιότητος φύσεως καὶ ἡ εὐφυΐα ἤγουν τὸ κάλλος. ὡς, λόγος τὸ εὔλογον. φύσις καὶ τὸ γένος ἀπὸ τοῦ φύειν, οὐ μαθὼν ὃς εἶ φύσιν. Ἀπ' οἴκων. ἀπὸ τῶν οἴκων τῶν πατρικῶν. Ὁ δ' ὑψικόμπως. παρατήρει κἀνταῦθα τὴν προθήκην τοῦ ποιητοῦ. ὅτι προσῆψε τῷ Αἴαντι γλωσσαλγίαν μονονουχὶ θεραπεύων τὸν θεατὴν μὴ ἄχθεσθαι τῇ συμφορᾷ τοῦ Αἴαντος. προσῳκειωμένοι γὰρ ἤδη τῇ ἀρετῇ αὐτοῦ, σχεδὸν καὶ τῷ ποιητῇ ὀργίζονται. Ὁμοῦ. τὸ ὁμοῦ ἀντὶ τῆς σύν, τὸ δὲ ἑξῆς. θεοῖς ὁμοῦ. Κείνων. τῶν θεῶν. Ἐπισπάσειν. ἀντὶ τοῦ ἐπισπάσασθαι ἤγουν λήψεσθαι,

» Ἔφασχ' ὁ μάντις. ὅστις ἀνθρώπου φύσιν
βλαστὼν, ἔπειτα μὴ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ,
κεῖνος δ' ἀπ' οἴκων εὐθὺς ἐξορμώμενος,
ἄνους καλῶς λέγοντος εὑρέθη πατρός.
» ὁ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐννέπει, τέκνον, δορὶ
» βούλου κρατεῖν μὲν, σὺν θεῷ δ' ἀεὶ κρατεῖν.
ὁ δ' ὑψικόμπως κἀφρόνως ἠμείψατο,
πάτερ, θεοῖς μὲν κἂν ὁ μηδὲν ὢν ὁμοῦ,
κράτος κατακτήσαιτ'. ἐγὼ δὲ καὶ δίχα
κείνων, πέποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος.
τοσόνδ' ἐκόμπει μῦθον. εἶτα δεύτερον
δίας Ἀθάνας, ἡνίκ' ὀτρύνουσά νιν
ηὐδᾶτ' ἐπ' ἐχθροῖς χεῖρα φοινίαν τρέπειν,
τότ' ἀντιφωνεῖ δεινὸν ἄρρητόν τ' ἔπος,
Ἄνασσα, τοῖς ἄλλοισιν Ἀργείων πέλας,
ἴσω, καθ' ἡμᾶς δ' οὔποτ' ἐκρήξει μάχη.
τοιοῖσδέ τοι λόγοισιν ἀστεργῆ θεᾶς
ἐκτήσατ' ὀργὴν, οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονῶν.
ἀλλ' εἴπερ ἐστὶ τῇδε θἠμέρᾳ, τάχ' ἂν
γενοίμεθ' αὐτοῦ σὺν θεῷ σωτήριοι.
τοιαῦθ' ὁ μάντις εἶφ'. ὁ δ' εὐθὺς ἐξ ἕδρας
πέμπει με σοὶ φέροντα τάσδ' ἐπιστολὰς
Τεῦκρος, φυλάσσειν. εἰ δ' ἀπεστερήμεθα,
οὐκ ἔστιν ἁνὴρ κεῖνος, εἰ Κάλχας σοφός.

σπῶ τὸ μεταλαμβάνω καὶ συντάσσεται γενικῇ· οἷον ἔσπασε τοῦ ὕδατος, ἐπισπῶμαι δὲ τὸ λαμβάνω, καὶ συντάσσεται αἰτιατικῇ. Εἶτα δεύτερον. πρὸς τὸ ἄνους καλῶς λέγοντες ἀποδίδοται, ἤγουν, τοῦ πατρὸς καλῶς λέγοντος, ἄνους ἐφωράθη, εἶτα δεύτερον, τῆς δίας Ἀθάνας λεγούσης δηλονότι ἄνους εὑρέθη. Ἴσω. ἵστασο. Καθ' ἡμᾶς δέ. ἡ καθ' ἡμᾶς μάχη. ἢ ἔνθα ἡμεῖς ἐσμεν. Ἀστεργῆ. ἀμάλακτον. ἀδιάθετον. Ἀλλ' εἴπερ ἐστί. εἴ πως ἔλθοι ταύτην τὴν ἡμέραν, σωθείη ἄν. μέχρι γὰρ τῆς σήμερον παρατείνειν τὴν ὀργὴν τῆς θεοῦ ἔλεγεν. Ὁ δ' εὐθὺς ἐξ ἕδρας. ἅμα μὲν διὰ τὸ ἀξιόπιστον τοῦ προσώπου. ἅμα δὲ ὡς μὴ δοκοίη δι' ἀπέχθειαν ταῦτα λέγειν. διὰ παντὸς δὲ διδάσκει, ὅτι κρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων ἡ εἱμαρμένη. καὶ γνῶναι μὲν τὰ ἐσόμενα διὰ μαντικῆς ἐστιν. οὐ μὴν καὶ φυλάξασθαι δυνατόν.

ΧΟ. ὦ δαΐα Τέκμησσα, δύσμορον γένος.
ὅρα μολοῦσα τόνδ' ὁποῖ' ἔπη θροεῖ.
ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο μὴ χαίρειν τινά.
ΤΕ. τί μ' αὖ τάλαιναν ἀρτίως πεπαυμένην
κακῶν ἀτρύτων, ἐξ ἕδρας ἀνίστατε,
ΧΟ. τοῦδ' εἰσάκουε τἀνδρός, ὡς ἥκει φέρων
Αἴαντος ἡμῖν πρᾶξιν, ἣν ἤλγησ' ἐγώ.
ΤΕ. οἴμοι, τί φῄς ὤνθρωπε, μῶν ὀλώλαμεν;
ΑΓ. οὐκ οἶδα τὴν σὴν πρᾶξιν. Αἴαντος δ' ὅτι
θυραῖος εἴπερ ἐστίν, οὐ θαρσῶ πέρι.

Ὦ ΔΑΙΑ Τέκμησσα. δάϊον κοινῶς τὸ πολέμιον, ἀττικῶς δὲ τὸ δύστηνον. τίνος δὲ ἕνεκα οὐκ ἐπιζητοῦσιν ἐξιοῦσαν τὴν Τέκμησσαν; ἵνα μετὰ τοῦ χοροῦ ἀκούσῃ τὰ περὶ τοῦ Αἴαντος ὡς ἐν τοῖς ἄλλοις δράμασιν. ἔν τε Ἠλέκτρᾳ καὶ Οἰδίποδι ἅμα τῷ χορῷ τὰς τῶν γυναικῶν προσόδους ποιεῖ, ἵνα μὴ διαπολογοῦσιν οἱ ἄγγελοι. ῥητέον οὖν ὅτι ὁ Αἴας ἐκώλυσεν αὐτὴν κατ' οἶκον δέξασθαι τοῖς θεοῖς, εἰπὼν καὶ δῶμ' ἀπάκτου. οὐ δὲ μὴν αἰχμαλώτου σχῆμα ἔχουσαν ἔδει συνεχῶς ἐξιέναι, μάλιστα ἐν τοιούτῳ καιρῷ ἠγρυπνηκυῖαν καὶ παρηκολουθηκυῖαν τῇ τοῦ Αἴαντος μανίᾳ, ἔδει οὖν μέγα τι φανῆναι τὸ ἐξάγον αὐτήν. διὸ πρὸς τὸν χορὸν ἔδει σε πρῶτον εἰπεῖν. οἱ ὡς ἀπὸ μεγάλης προφάσεως ἐκκαλοῦσιν αὐτήν. ἄλλως τε οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ οἰκειότεροί εἰσιν ὡς πολῖται τοῦ Αἴαντος. ὥστε καὶ ὁ ἄγγελος καλῶς οὐκ ἐζήτησε μεῖζον πρόσωπον. ἀλλὰ τὸν Αἴαντα οὐ καταλαβὼν ἔνδον πρὸς τὸν χορόν φησιν. εἰς ἀνάγκην δὲ γενόμενος ὁ ποιητὴς τοῦ διαλογίσαι, οὐδαμοῦ προσκορὴς ἐγένετο. ἀλλὰ τὰ δεύτερα διὰ βραχέων ἐξήνεγκεν.

Ἄλλως. Ὦ δαΐα. δηΐα πεπονθυῖα. ἢ κατακεκομμένη. κατατεπολεμημένη. κεκακωμένη. ὦ δύστηνε. ὦ πεπολεμημένη καὶ ἀθλία. ἀπρεπὲς γὰρ πολεμίαν αὐτὴν ἀποκαλεῖν. καὶ Αἰσχύλος ἀντὶ τοῦ ἀθλία κέχρηται τῇ λέξει. Ὅρα μολοῦσα. ἤγουν σκόπει ἐλθοῦσα. Ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ. ἅπτεται τῶν ἀναγκαίων τοῦ χρωτός. καὶ ἔστι παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπικινδύνων πραγμάτων ὅμοιον τῷ Ὥρα τιν' ἤδη κρᾶτα καλύμμασι κρυψάμενον. ξυρεῖ ἐν χρῷ. ἐνίοτε γὰρ καὶ τοῦ σώματος ἐφάπτεται ὁ σίδηρος. Ἄλλως. μέχρι βάθους ἐφικνεῖται. ὥστε μὴ χαίρειν. τὸ δὲ τινὰ παρέλκεται. Τί μ' αὖ τάλαιναν. πρὸς τὸ Εὐριπίδειον ἐν Δικτύι, ἤ μ' ἄρτι πημάτων λελησμένην ὀρθοῖς. Ἀτρύτων. πολυτρύτων πάνυ κακούντων. Ἐξ ἕδρας ἀνίστατε. οἰκοῦν διὰ τὸ κεκμηκέναι καὶ ἀναπαύσεως δέεσθαι ἔνδον διέτριβε. καὶ τὴν πρόφασιν τοῦ μὴ προϊέναι διασαφεῖ. Ἤλγησα. ἀλγεινῶς ἤκουσα. Τί φῄς ὤνθρωπε. ἐμπαθῶς ἀναβοᾷ πυθομένη ὅτι ἀγγέλλει τις νεώτερόν τι περὶ τοῦ Αἴαντος. ἴδιον δὲ τῶν φίλων τὸ τὰ χείρω ἀεὶ ὑπονοεῖν. Μῶν ὀλώλαμεν. τοιαῦτα ὧν ἔλεγεν ὅτι συναπολοῦμαί σοι ἐὰν σὺ ἀποθάνῃς. Οὐκ οἶδα τὴν σὴν πρᾶξιν, ἀντὶ τοῦ τὴν τύχην. εἴτουν εὐπραγίαν, ἢ δυσπραγίαν. πρὸς δὲ τὸ μῶν ὀλώλαμεν, ἐπήγαγεν ὁ ἄγγελος περὶ τοῦ Αἴαντος μόνου. οὐ γὰρ τοιοῦτός ἐστιν ὁ καιρὸς ὥστε σοφίζεσθαι καὶ τὰς φωνὰς ἐξετάζειν. καλῶς δὲ τὸ οὐ θαρσῶ. οὐ δὲ γὰρ αὐτὸς οἶδεν, ἀλλὰ ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ Κάλχαντος ἀγωνιᾷ φησιν. Οὐ θαρσῶ πέρι. περὶ τοῦ Αἴαντος δὲ οἶδα δηλονότι ὅτι εἴπερ ἐστὶ θυραῖος ἤγουν ἐκτός, καὶ δηλοῖ στάσιν, θύραζε δὲ ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ ἔξω, θύραθεν ἀντὶ τοῦ ἔξωθεν, καὶ δηλοῖ κίνησιν ἀπὸ τῶν ἐκτὸς εἰς τὰ ἔσω.

ΩΔΙΝΕΙΝ. ἀντὶ τοῦ ὀδυνᾶσθαι. ἀλγεῖν. ὥστε μ' ὠδίνειν. ἐμφατικῶς τὸ ὠδίνειν. οἰκεῖον γὰρ γυναικί. χαλεπώτατον δὲ τῶν γυναικείων πόνων ἡ ὠδίς. Ἐξεφίεται. ἀντὶ τοῦ ἐφίεται ἤγουν ἐντέλλεται. Κἀπὶ τῷ. ἤγουν ἐπὶ τίνι πράγματι διὰ τί λέγει ταῦτα; Ὀλεθρίως. ἀντὶ τοῦ ὀλεθρίαν, τὸ δὲ φέρειν τουτέστι δέχεσθαι. Ὕπαυλον. ἐνδόμυχον. ὑπὸ τὴν αὐλὴν τῆς σκηνῆς. Καθ' ἡμέραν τὴν νῦν. ἀμφιβόλως ἤτι μαθὼν τὴν νῦν ἡμέραν. ἢ ὅτι κατὰ τὴν νῦν ἡμέραν τεθνήξεται. Ὅτ' αὐτῷ θάνατον ἢ βίον. εἰ μὲν ἔνδον μενεῖ, σωθήσεται. εἰ δὲ μή, ἀπολεῖται διὰ τοῦ δὲ τὸ διττὸν τοῦ μοιριδίου δηλοῖ ὡς καὶ Ὅμηρος διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλος δέ. Πρόστητ' ἀναγκαίας τύχης. ἐπίκουροι γίνεσθε τῆς κατεπειγούσης δυστυχίας. ἤγουν προστάται γίνεσθε ἕνεκα τῆς ἀνάγκης καὶ βίας ἐχούσης τύχης. Ἐν τάχει. ἀντὶ τοῦ ταχέως, καὶ σὺν τάχει καὶ κατὰ τάχος καὶ ὅσον τάχος καὶ διὰ τάχους καὶ διὰ ταχέων ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. Οἱ μὲν Τεῦκρον. πιθανῶς καὶ Τεῦκρον μεταπέμπεται. ἵνα μὴ δεήσῃ ἄγγελον πέμπειν ὅτ' ἐντύχωσι τῷ σώματι. Ἑσπέρους. δυτικούς. Ἀγκῶνας. τὰς ἄκρας τῶν ὀρῶν τὰς πρὸς δύσιν. Ἀνθηλίους. ἑῴους, τοὺς ἀντικρὺ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου.

τε. καὶ μὴν θυραίας, ὥστε μ' ὠδίνειν. τί φῄς;
αγ. ἐκεῖνον εἴργειν Τεῦκρος ἐξεφίεται
σκηνῆς ὕπαυλον, μηδ' ἀφιέναι μόνον.
τε. ποῦ δ' ἐστὶ Τεῦκρος, κἀπὶ τῷ λέγει τάδε;
αγ. πάρεστ' ἐκεῖνος ἄρτι. τήνδε δ' ἔξοδον
ὀλεθρίαν Αἴαντος ἐλπίζει φέρειν.
τε. οἴμοι τάλαινα, τοῦ ποτ' ἀνθρώπων μαθών;
αγ. τοῦ Θεστορείου μάντεως καθ' ἡμέραν
τὴν νῦν, ἥτ' αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρει.
τε. οἲ ἐγὼ φίλοι, πρόστητ' ἀναγκαίας τύχης.
καὶ σπεύσαθ' οἱ μὲν Τεῦκρον ἐν τάχει μολεῖν.
οἱ δ' ἑσπέρους ἀγκῶνας, οἱ δ' ἀνθηλίους
ζητεῖτ' ἰόντες ἀνδρὸς ἔξοδον κακήν.
ἔγνωκα γὰρ δὴ φωτὸς ἠπατημένη,
καὶ τῆς παλαιᾶς χάριτος ἐκβεβλημένη.
οἴμοι τί δράσω τέκνον, οὐχ ἱδρυτέον.
ἀλλ' εἶμι κἀγὼ κεῖσ' ὅποιπερ ἂν σθένω.
χωρῶμεν, ἐγκονῶμεν, οὐχ ἕδρας ἀκμή,
σῴζειν θέλοντες ἄνδρα γ' ὃς σπεύδει θανεῖν.
χο. χωρεῖν ἕτοιμος, κοὐ λόγῳ δείξω μόνον.
τάχος γὰρ ἔργου καὶ ποδῶν ἅμ' ἕψεται.

Ἔγνωκα γὰρ δὴ φωτός. οἷον δι' ὧν δυνατῶς ἔπραξα εἰς αὐτόν, καταφρονήσας ἠπάτησέ με. Οἴμοι τί δράσω. περιπαθῶς ἐφάψασθαι τῆς ζητήσεως καὶ τῷ τέκνῳ κελεύει. καὶ ὥσπερ ἀπολογουμένη, ὅτι καταλιμπάνει αὐτόν. φησὶν ὦ σὺ ἀπόρῳ γινομένη, τί δράσω; οἷον πῶς μόνον σε καταλίπω; Οὐχ ἱδρυτέον. οὐκ ἄξιον καθέζεσθαι. Ὅποιπερ ἂν σθένω. οἷον τῆς προθυμίας οὐδὲν ἐλλείψω, καὶ εἰ τῷ σώματι ἀδυνατῶ. Ἐγκονῶμεν. ἤγουν σπεύδωμεν. τὸ ἐγκονεῖν. λέγουσιν ἀντὶ τοῦ σπεύδειν, ἐπεὶ οἱ μετὰ σπουδῆς πορευόμενοι κόνιν ἐγείρουσιν. Οὐχ ἕδρας ἀκμή. ἤγουν καθέδρας ἀναπαύσεως καιρός ἐστιν. Χωρεῖν ἕτοιμος. μετακινεῖται ἡ σκηνὴ τοῦ χοροῦ ἐξελθόντος. ἀναγκαία δὲ ἡ ἔξοδος. ἵνα εὕρῃ καιρὸν ὁ Αἴας διαχειρίσασθαι ἑαυτόν. Τάχος γὰρ ἔργου. ἤγουν ἅμα γὰρ ἕψεται ἀντὶ τοῦ συνδραμεῖται τάχος ἔργου καὶ ποδῶν ἤγουν πορείας, τουτέστι καὶ ταχέως ἅψομαι τοῦ ἔργου καὶ ταχέως ἐργάσομαι αὐτό.

Ο ΜΕΝ σφαγεὺς ἕστηκε. μετάκειται ἡ σκηνὴ ἐπὶ ἐρήμου τινὸς χωρίου ἔνθα ὁ αἴας εὐτρεπίσας τὸ ξίφος, ῥῆσιν τινὰ πρὸ τοῦ θανάτου προφέρεται ἐπεὶ γελοῖον ἦν κωφὸν εἰσελθόντα περιπεσεῖν τῷ ξίφει. ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα παρὰ τοῖς παλαιοῖς σπάνια. εἰώθασι γὰρ τὰ πεπραγμένα δι' ἀγγέλων ἀπαγγέλλειν. τί οὖν τὸ αἴτιον, φθάνει Αἰσχύλος ἐν Θρήσσαις τὴν ἀναίρεσιν αἴαντος δι' ἀγγέλου ἀπαγγείλας. ἴσως οὖν καινοτομεῖν βουλόμενος καὶ μὴ κατακολουθεῖν τοῖς ἑτέροις ὑπ' ὄψιν ἔθηκε τὸ δρώμενον. ἢ μᾶλλον ἐκπλῆξαι βουλόμενος. εἰκῆ γὰρ κατηγορεῖν ἀνδρὸς παλαιοῦ, οὐχ ὅσιον. πήξας δὲ τὸ ξίφος ταῦτά φησι. σφαγέα δὲ λέγει. ἢ τὸν καιρὸν τοῦ ἀποθανεῖν. ἢ τὸ εἰς σφαγὴν ξίφος. Η τομώτατος. ἀντὶ τοῦ ὅπου. πρέπον γὰρ ἂν εἴη τῷ ἀπηυδηκότι, ἀλογίστως εἶναι περὶ τὸ προκείμενον. ἕπεται δὲ τῷ λόγῳ, ὅτι τοῖς καρτερικοῖς καὶ ἅπαξ κρίνασι περί τινος, οὐ γίνεται ἀναβολή, οὐδὲ μετάνοια.

αἴ. ὁ μὲν σφαγεὺς ἕστηκεν, ᾗ τομώτατος
γένοιτ' ἄν, εἴ τῳ καὶ λογίζεσθαι σχολή.
δῶρον μὲν ἀνδρὸς Ἕκτορος ξένων ἐμοὶ
μάλιστα μισηθέντος, ἐχθίστου θ' ὁρᾶν.
πέπηγε δ' ἐν γῇ πολεμίᾳ τῇ Τρῳάδι,
σιδηροβρῶτι θηγάνῃ νεηκονής.
ἔπηξα δ' αὐτὸν εὖ περιστείλας ἐγὼ
εὐνούστατον τῷδ' ἀνδρὶ διὰ τάχους θανεῖν.
οὕτω μὲν εὐσκευοῦμεν. ἐκ δὲ τῶνδέ μοι,
σὺ πρῶτος ὦ ζεῦ, καὶ γὰρ εἰκὸς, ἄρκεσον.
αἰτήσομαι δέ σ' οὐ μακρὸν γέρας ⁘ λαχεῖν, (⁘ λαβεῖν)
πέμψόν τις ἡμῖν ἄγγελον, κακὴν φάτιν.
Τεύκρῳ φέροντα, πρῶτος ὥς με βαστάσῃ
πεπτῶτα τῷδε περὶ νεορράντῳ ξίφει,

ὥσπερ δὲ ἀποδίδοται τὸ ὡς πρὸς τὸ οὕτως, οὕτω καὶ τὸ ᾗ τὸ ἐπίρρημα πρὸς τὸ ταύτῃ ἐπίρρημα. Μάλιστα μισηθέντος. μεγαλόφρων ὁ αἴας. καὶ μέχρις ἐσχάτης ὥρας μισῶν τοὺς βαρβάρους. ὅτι δὲ δῶρον εἶπεν, ξένιον ἐπήνεγκε. ξένιον γὰρ λέγομεν τὸ δῶρον τὸ παρὰ ξένων διδόμενον. εἶτα προσέθηκεν, ἐμοὶ μάλιστα μισηθέντος. Ἐχθίστου θ' ὁρᾶν. ἐμοὶ δῆλον εἰς τὸ ὁρᾶν, ὅμοιον τῷ ἡδὺς ὁ ποταμὸς πιεῖν ἤγουν εἰς τὸ πιεῖν τινὰ ἐξ αὐτοῦ. Εἴ τῳ καὶ λογίζεσθαι. ὅμοιον τῷ ἵνα τι καὶ παραθεωρήσω, καὶ εἰ δεῖ οὕτως εἰπεῖν, καὶ τοῖς τοιούτοις, ἃ λέγεται ὅτε ἀνακύψει τι καὶ προαρπάσει οὕτως ὁ νοῦς, εὐθὺς γὰρ ἐπάγεται ταῦτα, ἵνα δηλώσῃ ὅτι καὶ ἕτερόν τι ἀνέκυψεν, ὅπερ οὐκ ἦν ἐν τῇ γνώμῃ τοῦ προκειμένου σκοποῦ, ἐμφαίνει δὲ ταῦτα εὐπορίαν τοῦ λέγοντος, ὡς μεταξὺ δύνασθαι καὶ διάζειν παρέργως καὶ ἑτέρας ἐπιβολάς. Πέπηγε δ' ἐν γῇ. πρόδηλον μέν. ὅμως διὰ τὸ περιπαθές. ὅτι ἐν πολεμίᾳ γῇ ὑπὸ δυσμενοῦς ἀπόλλυμαι. Θηγάνῃ. ἀκόνῃ. ὅθεν καὶ θήγειν τὸ ἀκονᾶν. Περιστείλας. εὐτρεπίσας. διαχειρισάμενος. περισφίγξας ἐν τῇ γῇ. Τῷδ' ἀνδρί. ἀντὶ τοῦ ἐμοί. Διὰ τάχους θανεῖν. λείπει τὸ, ὥστε διὰ τάχους θανεῖν. Εὐσκευοῦμεν. καλῶς παρεσκευάσμεθα. καὶ ἔχομεν πάντα ὧν δεῖ πρὸς θάνατον. Ἐκ δὲ τῶνδέ μοι. οἷον τὸ δὲ μετὰ ταῦτα. Καὶ γὰρ εἰκός. ἄρκεσον. ἀντὶ τοῦ ἐπάρκεσον ἤγουν βοήθησον, καὶ γὰρ εἰκὸς ἐπαρκέσαι δηλονότι πρῶτον, τοῦ

τὸ δὲ λέγει ἐπεὶ πρὸ ὀπάσσεις αὐτῷ ταύτην καὶ ταύτην δίκαιος ὑπὸ πρώτου αὐτοῦ τυγχάνειν βοηθείας. οὐ μακρὸν γέρας λαχεῖν. οὐ μεγάλου δώρου τυχεῖν, λαχεῖν κυρίως τὸ ἀπὸ κλήρου τυχεῖν, ἐνταῦθα δὲ ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ τυχεῖν, συντάσσεται δὲ τὸ μὲν λαχεῖν αἰτιατικῇ, τὸ δὲ τυχεῖν γενικῇ. φέροντα. ἀντὶ τοῦ οἴσοντα, φάτιν δὲ τὴν ἀγγελίαν. πεπτῶτα. περιπεπτωκότα κατὰ συγκοπὴν ἀπὸ τοῦ πεπτωκότα.

καὶ μὴ πρὸς ἐχθρῶν του κατοπτευθεὶς πάρος,
ῥιφθῶ κυσὶ πρόβλητος, οἰωνοῖς θ' ἕλωρ.
τοσαῦτά σ' ὦ Ζεῦ προστρέπω. καλῶ δ' ἅμα
πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσαι,
ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι,
πλευρὰν διαρρήξαντα τῷδε φασγάνῳ.
καλῶ δ' ἀρωγοὺς τὰς ἀεί τε παρθένους,
ἀεὶ δ' ὁρώσας πάντα τἀν βροτοῖς πάθη,

ΚΑΙ μὴ πρὸς ἐχθρῶν του. καταγέλαστος φασὶν ὁ Αἴας μὴ τῶν κυνῶν ἢ τῶν οἰωνῶν τὴν αἰκίαν ὑποστελλόμενος. ἀλλὰ τὴν θέαν τῶν ἑλλήνων. ῥητέον οὖν. ὅτι ἰδίωμα τῶν ἀνθρώπων τὸ μὴ βούλεσθαι τοὺς ἐχθροὺς ἐνυβρύνεσθαι αὐτοῖς. καὶ τούτου μόνου ἀντιποιοῦνται. Νεορράντῳ. προσφάτῳ. ἢ τῷ δι' ὀλίγου ῥαντισθησομένῳ ὑπὸ τοῦ αἵματος. Ῥιφθῶ. ἀντὶ τοῦ ῥιφῶ. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὅτε εἰσὶν οἱ εἰς ην παθητικοὶ δεύτεροι ἀόριστοι ἐν χρήσει, οἱ παθητικοὶ πρῶτοι ἀόριστοι ἄχρηστοι εἰσὶν εἰ μὴ παρὰ ποιηταῖς, οἷον ῥίπτω ῥίψω ἔρριψα ἐρρίφην ἐρρίφθην, φαίνω ἐφάνην ἐφάνθην. Οἰωνοῖς. ὄρνισιν κυρίως δὲ οἱ γύπες. Τοσαῦτά σ' ὦ Ζεῦ. γράφεται τοιαῦτα. προστρέπω δὲ, καθικετευτικῶς λέγω. προστρόπαιοι γὰρ οἱ ἱκέται. Πομπαῖον. τὸν ψυχοπομπόν. Εὖ με κοιμίσαι. θαυμαστῶς καὶ γενναίως. κοιμίσαι εἶπεν ὡς ἐπὶ ὕπνου τὸν θάνατον. καὶ Ὅμηρος, κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον. Ξὺν ἀσφαδάστῳ. ἀσκαρίστῳ καὶ σπασμὸν μὴ ἔχοντι. ἀντὶ τοῦ συντόμῳ. ὥστε καιρίας τῆς πληγῆς γινομένοις μὴ προσγίνεσθαι σπασμόν. μηδὲ πολλὴν ἐν τῷ θανάτῳ διατριβήν.
» καὶ παρ' Εὐριπίδῃ, ὁ δ' ἐσφάδαζεν οὐκ ἔχων ἀπαλλαγάς. σφαδάζειν ἔλεγον τὸ σπᾶσθαι καὶ σφακελίζειν. παραδεδομένον δὲ κατὰ ἱστορίαν, ὅτι κατὰ τὸ ἄλλο σῶμα ἄτρωτος ἦν ὁ Αἴας. κατὰ δὲ τὴν μασχάλην μόνην τρωτός. διὰ τὸ τὸν Ἡρακλέα τῇ λεοντῇ αὐτὸν σκεπάσαντα, κατὰ τοῦτο τὸ μέρος ἀσκέπαστον ἐᾶσαι, διὰ τὸν γωρυτὸν ὃν περιέκειτο. φησὶ δὲ περὶ αὐτοῦ Αἰσχύλος, ὅτι καὶ τὸ ξί-
» φος ἐκάμπτετο, οὐδαμῇ ἐνδιδόντος τοῦ χρωτὸς τῇ σφαγῇ, τόξον ὥς τις ἐντείνων. πρὶν δή τις φησὶ παροῦσα δαίμων, ἔδειξεν αὐτῷ κατὰ ποῖον μέρος δεῖ χρήσασθαι τῇ σφαγῇ. ὁ δὲ Σοφοκλῆς, ἐριθεῦσαι μέν τι ὡς πρεσβυτέρῳ μὴ βουληθείς. οὐ μὴν παραλιπεῖν αὐτὸ δοκιμάζων, ψιλῶς φησι πλευρὰν διαρρήξαντα, τῷ δὲ φασγάνῳ. κατὰ τί τὴν πλευρὰν μὴ εἰπών. Τὰς ἀεί τε παρθένους. μυθικόν ἐστι τὸ λέγειν τὰς ἐριννύας ἀειπαρθένους, νῦν δὲ τὰς ἀδωροδοκήτους. καὶ οὐχὶ χρανθῆναι δώροις δυναμένας ὑπὸ τῶν ἀδικούντων. Ἀεὶ δ' ὁρώσας. ἀντὶ τοῦ ἐφορώσας ἐκδικούσας τὰ ἀνθρώπινα πάθη.

Τανύποδας. τὰς ἀκοπιάστως ἐπιούσας. συναπτέον δὲ τῷ μαθεῖν, τὸ τανύποδας. οἷον ταχέως μαθεῖν τὸ κατ᾽ ἐμὲ, καὶ μὴ ἀμελῆσαι ἐπεξελθεῖν τὸν ἐμὸν φόνον. τὸ γὰρ τεῖναι τοὺς πόδας. ἐστὶ τὸ βαδίσαι. ἢ καθ᾽ ἑαυτὸ τὸ τανύποδας λεκτέον, τὰς πανταχοῦ τεινούσας τοὺς πόδας. Πανωλέθρους. ἀντὶ τοῦ πανωλεθρίους, τουτέστι παντελεῖ καὶ καθολικῷ ὀλέθρῳ. Συναρπάσειαν. ἀντὶ τοῦ ἀναρπάστους ὁμοῦ ποιήσειαν, ἀνάρπαστος δὲ ὁ αἰφνιδίως ἀποθανών.

σεμνὰς Ἐρινῦς, τανύποδας, μαθεῖν ἐμὲ
πρὸς τῶν Ἀτρειδῶν ὡς διόλλυμαι τάλας.
καί σφας κακοὺς κάκιστα καὶ πανωλέθρους
ξυναρπάσειαν. ὥσπερ εἰσορῶσ᾽ ἐμὲ
αὐτοσφαγῆ πίπτοντα, τὼς αὐτοσφαγεῖς
πρὸς τῶν φιλίστων ἐκγόνων ὀλοίατο.
ἴτ᾽ ὦ ταχεῖαι, ποίνιμοί τ᾽ Ἐρινύες,
γεύεσθε, μὴ φείδεσθε πανδήμου στρατοῦ.
σὺ δ᾽ ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν
ἥλιε, πατρῴαν τὴν ἐμὴν ὅταν χθόνα
ἴδῃς, ἐπισχὼν χρυσόνωτον ἡνίαν,
ἄγγειλον ἄτας τὰς ἐμὰς, μόρον τ᾽ ἐμὸν
γέροντι πατρὶ, τῇ τε δυστήνῳ τροφῷ.
ἤ που τάλαινα τήνδ᾽ ὅταν κλύῃ φάτιν,
ἥσει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει.
ἀλλ᾽ οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην,
ἀλλ᾽ ἀρκτέον τὸ πρᾶγμα σὺν τάχει τινί.
ὦ θάνατε, θάνατε, νῦν μ᾽ ἐπίσκεψαι μολών.
καίτοι σὲ μὲν κἀκεῖ προσαυδήσω ξυνών.
σὲ δ᾽ ὦ φαεννῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας,
καὶ τὸν διφρευτὴν ἥλιον προσεννέπω,
πανύστατον δὴ, κοὔποτ᾽ αὖθις ὕστερον.
ὦ φέγγος, ὦ γῆς ἱερὸν οἰκείας πέδον

Αὐτοσφαγῆ. αὐτοχειρίᾳ σφαγῇ. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπερρήματος. Τὼς αὐτοσφαγεῖς. ὥσπερ ἀπέβη τῷ Ἀγαμέμνονι. ὑπὸ γὰρ τῶν φιλτάτων ἀπώλετο. ταῦτα δὲ νοθεύεσθαί φασιν ὑποβληθέντα πρὸς σαφήνειαν τῶν λεγομένων. Πρὸς τῶν φιλίστων. παρὰ τῶν φιλτάτων, ἢ πρὸ τῶν φιλίστων ἤγουν ἔμπροσθεν. Ὀλοίατο. ὄλοιντο ἀφανισθεῖεν. Ποίνιμοι. τιμωροὶ αἱ ἐκδικοῦσαι τοὺς ἀδικουμένους. Γεύεσθε. τὸ ἑξῆς. γεύεσθε πανδήμου στρατοῦ. μὴ φείδεσθε. Σὺ δ᾽ ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανόν. ὑπερβολικῶς. εἰώθασι γὰρ περὶ τῶν δεινῶν λέγειν, ὅτι ἐπικαλυψάμενος ὁ ἥλιος τὰ τοιαῦτα παρέρχεται. ὁ δὲ πρὸς τὸν ἥλιόν φησι. καὶ ἀπάγγειλον ἐπαπτεύσας τοῖς γονεῦσι τὰ πεπραγμένα.

Ἐπισχὼν κωλύσας τῆς πορείας, τὴν ἡνίαν δὲ ἀντὶ τοῦ ἅρμα. Τῇ τε δυστήνῳ τροφῷ. καὶ ταῦτα περιπαθῆ καὶ ἀνίνα. ὅρα γὰρ ὅτι καὶ ἡρακλῆς περὶ τοῦ θανάτου τὴν μητέρα μεταπέμπεται. ὅθεν καὶ πάνυ οἰκτρῶς αὐτὴν ἀνακαλεῖ. καλεῖ δὲ τὴν τάλαιναν. ὡς ἀντιλαμβανόμενος δὲ ἑαυτοῦ ἐπάγει. ἀλλ᾽ οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην. ἄλλως. οἱ μὲν τῇ θρεψαμένῃ. οἱ δὲ καὶ περὶ τὸ σαφέστερον. Ἤπου. ὄντως. Ἥσει. ἀφήσει. ὁ δὲ κωκυτὸς καὶ ὁ γόος ποιαὶ φωναί. Ἀρκτέον. ἤτοι ἄξιον ἀρχὴν λαβεῖν τὸ πρᾶγμα. ἔστι γὰρ ὄνομα ἐπίθετον ἀλλ᾽ οὐκ ἐπίρρημα. τὰ μὲν οὖν οὕτω προφερόμενα ἐπιρρήματα, ἐνεργητικὴν ἔχουσι τὴν σημασίαν. τὰ δὲ ὀνόματα, παθητικήν. Πανύστατον. ἀντὶ τοῦ ὕστατον, τῶν ποιητῶν ἐστὶ τὸ προστιθέναι τοῖς ὑπερθετικοῖς ἑτέρας ἐπιτάσεις, οἷον ὕστατον πανύστατον ἄριστον πανάριστον.

Ἑστίας βάθρον. δύναται καὶ τὸ κράτος νοεῖσθαι. καὶ ὁ τόπος. καὶ ἡ βάσις τῆς ἑστίας. Κλειναί τ' ἀθῆναι. τῶν ἀθηναίων μέμνηται διὰ τὴν συγγένειαν. καὶ ὅτι ἐν ἀθήναις ὁ ποιητὴς ἠγωνίζετο ταῦτά φησιν, ἐπισπώμενος αὐτοὺς εἰς εὔνοιαν. Κρῆναί τε ποταμοί θ' οἵδε. καὶ ἐν ἀρχῇ ἔφη, ἐν γῇ πολεμίᾳ τῇ τρωάδι. νῦν δὲ τῷ τέλει, καὶ τὰς κρήνας καὶ τοὺς ποταμοὺς καλεῖ. παρ' οἷς μέλλει τελευτᾶν. καὶ ἔστιν εὐσεβοῦς ἀνδρὸς ἐξευμενίζειν πρὸ τοῦ θανάτου θεούς, τόπους

Σαλαμῖνος, ὦ πατρῷον ἑστίας βάθρον,
κλειναί τ' Ἀθῆναι, καὶ τὸ σύντροφον γένος,
κρῆναί τε, ποταμοί θ' οἵδε, καὶ τὰ τρωϊκὰ
πεδία, προσαυδῶ. χαίρετ' ὦ τροφεῖς ἐμοί.
τοῦθ' ὑμὶν Αἴας τοὔπος ὕστατον θροεῖ
τἄλλ' ἀλλ', ἐν ἅδου τοῖς κάτω μυθήσομαι.
ἡμι. πόνος πόνῳ, πόνον φέρει.
πᾷ, πᾷ;
πᾷ γὰρ οὐκ ἔβαν ἐγώ;
κοὐδεὶς ἐπίσταταί με συμμαθεῖν τόπος.
ἰδοὺ, ἰδού. δοῦπον αὖ κλύω τινά.
ἡμι. ἡμῶν γε ναὸς
κοινόπλουν ὁμιλίαν.
ἡμι. τί οὖν δή;
ἡμι. πᾶν ἐστίβηται πλευρὸν ἕσπερον νεῶν.
ἡμι. ἔχεις οὖν;
ἡμι. πόνου γε πλῆθος, κοὐδὲν εἰς ὄψιν πλέον.
ἡμι. ἀλλ' οὐδ' ἐμοὶ δὴ τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν
κέλευθον, ἀνὴρ οὐδαμοῦ δηλοῖ φανείς.

χώραν, πατρίδα. ἀδελφοὺς ὥστε μετ' εὐμενείας ἀποθανεῖν. ἴσως δὲ καὶ ἐπιμαρτυρόμενος λέγει. Σύντροφον γένος. οἱ ὁμήλικες. Θροεῖ. λέγει. Τοῦθ' ὑμῖν Αἴας. περιπαθῶς καὶ τὸ ὄνομα ἀνακαλεῖται. δεῖ δὲ ὑπονοῆσαι ὅτι περιπίπτει τῷ ξίφει, καὶ δεῖ καρτερόν τινα εἶναι τὸν ὑποκριτὴν, ὡς ἄξαι τοὺς θεατὰς εἰς τὴν τοῦ Αἴαντος φαντασίαν. ὁ ποῖα περὶ τοῦ ζακυνθίου τιμοθέου φασίν. ὅτι ἦγε τοὺς θεατὰς καὶ ἐψυχαγώγει τῇ ὑποκρίσει ὡς σφαγέα αὐτὸν κληθῆναι. Πόνος πόνῳ πόνον φέρει. λείπει ἡ πρὸς. ἵν' ᾖ, ὁ πόνος πρὸς τῷ πόνῳ, πόνον φέρει. καὶ ἔστι τὸ μὲν πόνος πόνῳ ἀρχαϊκόν. ὡς ἔργον ἐπ' ἔργῳ. τὸ δὲ δεύτερον πόνον κοινῶς. οἷον κάματον. Ἄλλως. οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ προΐασιν ὥσπερ ἐκ διαφόρων τόπων κατ' ἄλλην καὶ ἄλλην εἴσοδον, ζητοῦντες τὸν Αἴαντα. καὶ ἡ τέκμησσα ἐξ ἄλλων. ἥτις καὶ πρώτη ἐπιτυγχάνει τῷ πτώματι. ὁ δὲ νοῦς, ὁ πόνος τῷ πόνῳ πόνον φέρει. ὡς ὁ μη-
» ρος, ταύτῃ δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικται. καὶ ἐν τραχινίαις. Νὺξ γὰρ εἰσάγει καὶ
» νὺξ ἀπωθεῖ διαδεδεγμένη πόνον. Φέρει ἀντὶ τοῦ ἐπιφέρεται. Κοὐδεὶς ἐπίσταταί με οὐδεὶς οἶδέ με τόπος συμμαθεῖν. οἷον μεμαθηκότα τὸ γεγονὸς οὐδείς με οἶδε τόπος. ἀλλὰ μάτην περιῆλθον. Συμμαθεῖν. ἀντὶ τοῦ διδάξαι. εἰς μάθησιν ἀγαγεῖν τοῦ ζητουμένου. Ἰδοὺ ἰδού. πιθανὰ ταῦτα καὶ σχεδὸν τῆς ἀληθείας ἐγγύς. τὸ δὲ. Δοῦπον. ἐλπίζοντες τῷ σώματι περιπεσεῖν. Κοινόπλουν ὁμιλίαν. ἢ συναύται τῆς αὐτῆς νηὸς πλεύσαντες. ἢ τροπικῶς τὸν αὐτὸν ἡμῖν πλοῦν ἐσταλμένοι πρὸς τὴν ζήτησιν ὁμιλίαν κλύω, δηλονότι ἡμῶν τῆς κοινόπλου νηὸς ἤγουν τοῦ ναυτικοῦ λαοῦ τοῦ ἐμοῦ

ὑμῖν πληρώσαντος. Εχεις οἶμ. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐχόντων τι ἐν ταῖς χερσὶ, καθ' ὃ λέγεται οὐ κεναῖς χερσὶν ἐπανήκειν, καὶ ἀπὸ πραγμάτων μὴ χειρῶν δεομένων. Πᾶν ἐστίβηται ἤγουν ὅλον τὸ ἑσπέριον μέρος τῶν νεῶν διώδευται. Αλλ' οὐδ' ἐμοὶ δή. κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἀπὸ τῶν ἡλίου βολῶν, ἔστι δὲ καὶ οὕτως, ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ μολὼν, ἤγουν ἐλθὼν ὁ ἀνὴρ τὴν ὁδὸν τὴν ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἄγουσαν δηλοῦται φανεὶς οὐδαμοῦ, τουτέστιν ἐν οὐδενὶ τόπῳ φαίνεται. Δηλοῖ. αὐτὴ παθητικῶς δηλοῦται.

χο τίς ἂν δῆμοι, τίς ἂν
φιλοπόνων ἁλιαδᾶν
ἔχων ἀΰπνους ἄγρας,
ἢ τίς ὀλυμπιάδων θεῶν, ἢ ῥυτῶν
βοσπορίων ποταμῶν ἴδρις,
τὸν ὠμόθυμον εἴποθι πλαζόμενον
λεύσσων, ἀπύοι.
σχέτλια γὰρ ἐμέ γε τὸν μακρῶν ἀλάταν
πόνων, οὐρίῳ μὴ πελάσαι δρόμῳ,
ἀλλ' ἀμενηνὸν ἄνδρα μὴ λεύσσειν ὅπου.
τε ἰώ, ἰώ μοι μοι.
χο τίνος βοὴ πάραυλος ἐξέβη νάπους;
τε ἰὼ τλήμων.
χο τὴν δουρίληπτον δύσμορον νύμφην ὁρῶ
Τέκμησσαν, οἴκτῳ τῷδε συγκεκραμένην.
τε οἴχωκ', ὄλωλα, διαπεπόρθημαι φίλοι.
χο τί δ' ἔστιν;
τε Αἴας ὅδ' ἡμῖν ἀρτίως νεοσφαγὴς
κεῖται, κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχής.

ΤΙΣ ἂν δῆμοι. ὅλος ὁ χορὸς εἰς ἓν συνελθὼν ταῦτά φησι. τίς ἂν φιλοπόνων ἁλιαδᾶν. τίς τῶν ἁλιέων ἀεὶ ἀγρυπνεῖν εἰθισμένων διὰ τὴν ἄγραν. ἢ τίς θεὰ ὀλυμπιάς. ἢ ποταμῶν ἴδρις. τουτέστι ναῒς, ἀπαγγεῖλαι εἴπου λεύσσειν τὸν ὠμόθυμον. ἁλιὰς τὸ ἁλιευτικὸν πλοῖον. ἁλιάδαι δὲ οἱ παῖδες τῶν ἁλιέων ἤγουν οἱ ἁλιεῖς, ὡς ἀσκληπιάδαι οἱ ἰατροί. ῥυτῶν. τῶν ῥεόντων παρὰ τὴν ῥύσιν. ἤγουν ἢ τίς θεὰ ἴδρις τῶν ῥυτῶν ποταμῶν τῶν βοσπορίων. Βοσπορίων. ἴσως τῶν ἑλλησποντίων. τῶν εἰς τὸν βόσπορον ῥεόντων τρωϊκῶν ποταμῶν. δύο δέ εἰσι βόσποροι. ὁ μὲν κατὰ τὴν προποντίδα. ὁ δὲ θρακικὸς ὥς φησι φιλέας. Απύοι. εἴποι. Σχέτλια γὰρ ἐμέ γε. δεινὰ γὰρ πράγματα ἐμὲ τὸν ἐπιπόνως πλανηθέντα, μὴ εὐθυδρομῆσαι εἰς τὸ τῆς ζητήσεως μέρος. καθὸ ὁ αἴας ἐποιήσατο τὴν ἔφοδον. τοῦτο γὰρ ἂν εἴη οὔριον. Αλλ' ἀμενηνόν. ἐφ' ἑαυτοῦ οὐκ ἀπὸ τοῦ αἴαντος. σχέτλια ἂν εἴη μὴ ἐπιτετυχηκέναι αὐτῷ. ἀλλ' ἠσθενηκέναι με τῇ ζητήσει. Πάραυλος. παρατεταμένη, ἐγγὺς παρὰ τὴν αὐλήν. ἢ θρηνητικὴ παρὰ τοὺς αὐλούς. Ιὼ τλήμων. τοῦτο ἐν τῷ ἐμφανεῖ γενόμενον, ὅπερ δηλοῖ ὁ χορός. Αλλως. Τέκμησσα βοᾷ ἐπιτυχοῦσα τῷ σώματι. φαίνεται δὲ οὐδέπω ἐνόπιος οὖσα τῷ χορῷ. Τὴν δουρίληπτον. ἤγουν τὴν τέκμησσαν ὁρῶ τὴν δύσμορον τὴν δορίληπτον, τουτέστι τὴν ἐν αἰχμαλωσίᾳ νυμφευθεῖσαν. Κρυφαίῳ. τῷ λαθραίως τῶν φίλων γεγονότι. ἢ ἀποκεκρυμμένῳ. εἰς δέδυκέ τι εἰς τὸ σῶμα. τὸ δὲ περιπτυχὴς, κυριώτατα μὲν ὠνόμασται. ἡμῖν δὲ δυσμετάβλητον, τινὲς δὲ περικεκυλισμένος.

χο ἰώμοι ἐμῶν νόσων.
ἰώ μοι, κατέπεφνες ἄναξ
τόνδε συνναύταν.
ἰὼ τάλας. ἰὼ ταλαίφρων γύναι.
τε ὡς ὧδε τοῦδ' ἔχοντος, αἰάζειν πάρα.
χο τίνος ποτ' ἆρ' ἔπραξε χειρὶ δύσμορος;
τε αὐτὸς πρὸς αὑτοῦ δῆλον. ἐν γάρ οἱ χθονὶ
πηκτὸν τόδ' ἔγχος περιπετὲς κατηγορεῖ.
χο ἰώ μοι ἐμᾶς ἄτας. οἷος ἄρ' αἱμάχθης,
ἄφρακτος φίλων.
ἐγὼ δ' ὁ πάντα κωφός,
ὁ πάντ' ἄϊδρις, κατημέλησα.
πᾶ πᾶ
κεῖται ὁ δυστράπελος,
ὁ δυσώνυμος αἴας;
τε οὔτοι θεατός. ἀλλά νιν περιπτυχεῖ
φάρει καλύψω τῷδε παμπήδην, ἐπεὶ
οὐδεὶς ἂν ὅστις καὶ φίλος τλαίη βλέπειν
φυσῶντ' ἄνω πρὸς ῥῖνας. ἔκ τε φοινίας

ΙΩ ΜΟΙ ἐμῶν νόσων. ἐν πρώτοις ὑπὲρ ἑαυτῶν ὀλοφύρονται. τόνδε συνναύταν. ἀντὶ τοῦ ἐμὲ τὸν χορὸν συνήθως. Τίνος ποτ' ἄρ' ἔπραξε. ἤγουν διὰ χειρὸς τίνος ἄρα ἔπραξε τὸν φόνον, οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἄρα ὅταν μὲν ἐρωτηματικὸν ᾖ, τροχαϊκῶς γράφουσιν ὅταν δὲ ὡς σύνδεσμος συναπτικὸς λέγηται, ἀδιαφόρως ποτὲ μὲν τροχαϊκῶς ποτὲ δὲ πυρριχιακῶς. Ἐν γάρ οἱ χθονί. αὐτὸ τὸ σχῆμά φησι δηλοῖ, ὅτι ὑφ' ἑαυτοῦ ἀνῃρέθη. πᾶν δὲ ἀμυντήριον, καὶ δόρυ καὶ ἔγχος καλοῦσιν οἱ νεώτεροι. Πηκτόν. περιπετὴς αὐτῷ. Κατηγορεῖ. σημαίνει, λέγει. τὸ δὲ ὅλον οὕτως, πηκτὸν γὰρ ὂν δηλονότι ἐν τῇ χθονὶ τόδε τὸ περιπετὲς ἔγχος αὐτοῦ, κατηγορεῖ ἤγουν παριστᾷ ὅτι ὑφ' ἑαυτοῦ δηλονότι ἐφονεύθη, κατηγορῶ σου ἀγαθὰ ἢ φαῦλα ἀπὸ γενικῆς εἰς αἰτιατικήν, κατηγορεῖν δὲ τὸ παριστᾶν καὶ δεικνύειν μετὰ αἰτιατικῆς μόνης λέγεται. Οἷος ἄρ' αἱμάχθης. μόνος ἢ ματώθης. Περιπετής. ὦ περιέπεσε. τοῦ δὲ θεατοῦ εἰδότος τὸν τρόπον τῆς ἀναιρέσεως, ἔδει καὶ τὸν χορὸν ἢ τὴν τέκμησσαν πολυπραγμονῆσαι. Ἄφρακτος φίλων ἀφύλακτος. οὐ πεφραγμένος καὶ τετειχισμένος τοῖς φίλοις. διὰ τὸ ἀπατηθέντας καταλιπεῖν σε. Ὁ πάντα κωφός. τὰ πάντα εἰς τὴν ἀπάτην. ἐγὼ δέ φησιν ὁ ἀναίσθητος κατημέλησα. Πᾶ πᾶ. τοῦτο κατ' ἄλλης ἀρχῆς. βουλόμενοι τὸ σῶμα θεάσασθαι τοῦτο λέγουσιν. ὃ διακωλύει ἡ τέκμησσα. Ὁ δυστράπελος. δύσκολος, δυσκίνητος. ἀμετάτρεπτος. ὃς οὐχ εὗρεν ἐκφυγὴν τῷ πάθει. οὕτω λέγουσι καὶ δυστράπελον τὸ ὄρυγμα τὸ οὐκ εὐδιάλλακτον. Ἄλλως. δυστράπελόν φασιν ἀττικῶς τὸν ἀμετακίνητον ἐν ὀργῇ ἢ διαθέσει ἢ φυλαργυρίᾳ. τὸν αὐτὸν δὲ καὶ ἀτράπελον. Ὁ δυσώνυμος αἴας. ὡς καὶ αὐτὸς λέγει ὁ αἴας. λέγεται δυσώνυμος καὶ οὗ τὸ ὄνομα ἀπεχθῶς οἱ ἄνθρωποι δέχονται διὰ τὸ μῖσος ὅπερ ἔχουσι πρὸς αὐτόν, καθ' ὃ λέγεται δυσώνυμος ὁ ἰούδας. Φάρει καλύψω. ἦθος γυναικὸς τὸ μὴ ἀσχημόνως δεικνύναι τὸ σῶμα. Παμπήδην. παντελῶς. ὅλον τὸ σῶμα. Οὐδεὶς ἂν ὅς τις καὶ φίλος. ὑπερβολικῶς. ἐπεὶ οὐκ εἰκὸς ἐν τοῖς δεινοῖς τοὺς φίλους μαλακίζεσθαι. Τλαίη βλέπειν. ὑπομείνῃ, τλῶ τὸ ὑπομένω καὶ τολμῶ, οὐ μέλλων τλήσω ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔτλην τὸ εὐκτικὸν τλαίην.

ΜΕΛΑΝΘΕΝ αἷμα. χυθὲν ὤφειλεν εἰπεῖν, ἢ γεγονὸς ἀπὸ τῆς οἰκείας σφαγῆς. ὁ δὲ διὰ τὸ μέλαν εἶναι τὸ αἷμα μελανθὲν αἷμα λέγει. Τίς σε βαστάσει φίλων. πάντα τὰ ἀπορηματικὰ, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν πρώτων προσώπων τῶν ἐνικῶν ὑποτακτικῷ γράφεται. Ὡς ἀκμαῖος. καίριος. κατὰ καιρόν. παρὰ τὴν ἀκμὴν τοῦ καιροῦ. καλῶς δὲ ζητεῖ τὸν Τεῦκρον ἵν᾽ ἡ κηδεία γένηται ἀπὸ τοῦ συγγενοῦς. Συγκαθαρμόσαι. περιστεῖλαι. Ὡς καὶ παρ᾽ ἐχθροῖς. αὔξησις περὶ τὸ πάθος. ὡς καὶ τοὺς δυσμενεῖς ἐλεεῖν. ἔμελλες τάλας. ἰακῶς. ἐῴκεις ἄρα καὶ δῆλος ἦς. Στερεόφρων. οἷον ἐφ᾽ οἷς ἐνόησας καὶ ἤλγεις περιυβρισμένος ὑπὸ τῶν Ἀτρειδῶν, ἔμελλες πληρώσειν κατὰ τὰς φρένας τὴν μοῖραν. Παννύχα καὶ φαέθοντα. κατὰ νύκτα καὶ ἡμέραν. φαέθων ὁ ἥλιος καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἡλίου. Ὠμόφρων. ἀπηνῶς μέγα, οὕτοι οἱ τὰς αὐτὰς ἔχουσι ὀρθὰς καὶ κλητικὰς, οὕτω καὶ ὦ δυσμόρ᾽ αἴας ἀντὶ τοῦ αἴαν. Ἄρχων χρόνος. ἀρχηγὸς ἡγεμονικὰ δὲ, ἢ ἰσχυρά. Ἀριστόχειρ. ὁ γενναῖος ἐπὶ τὰ ἀριστεῖα. τὸ δὲ ὅλον, μέγας ἄρα ἄρχων ἤγουν ἐπιστάτης ἦν πημάτων, ὁ χρόνος ἐκεῖνος ἡνίκα περὶ τῶν ὅπλων ἔκειτο ἀγὼν, ἀριστόχειρ, ἤγουν ὑπὲρ τοῦ φανέντα τὸν ἄριστον ταῖς χερσίν. Οὐδέν σ᾽ ἀπιστῶ. εἰώθασιν οἱ τοῖς πάθεσιν καὶ συγχωρεῖν τοῖς ἀλγοῦσι. φέρει γὰρ τοῦτο καὶ κέρδον τοῦ θρήνου καὶ παραμυθίαν. Σοὶ μὲν δοκεῖν. σοὶ μὲν ταῦτα ἐν δόξῃ καταλαμβάνεται, ἐγὼ δὲ σαφῶς ἐπίσταμαι. ἔστι μὲν γὰρ τῷ χορῷ οἰκειότης πρὸς Αἴαντα. ἀλλ᾽ οὐχ ὅσον πρὸς τὴν Τέκμησσαν. Δοκεῖν. δοξάζειν. Ἄγαν φρονεῖν. τὸ αἰσθάνεσθαι τῆς λύπης. Δουλείας ζυγά. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ζυγῶν τῶν ζευγνυμένων ἐπὶ βοῦς. Σκοποί.

πληγῆς, μελανθὲν αἷμ᾽ ἀπ᾽ οἰκείας σφαγῆς.
οἴμοι, τί δράσω; τίς σε βαστάσει φίλων;
ποῦ Τεῦκρος; ὡς ἀκμαῖος εἰ βαίη, μόλοι,
πεπτῶτ᾽ ἀδελφὸν τόνδε συγκαθαρμόσαι.
ὦ δύσμορ᾽ Αἴας, οἷος ὤν, οἵως ἔχεις,
ὡς καὶ παρ᾽ ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν.
χο. ἔμελλες τάλας,
ἔμελλες χρόνῳ στερεόφρων
ἄρ᾽ ἐξανύσειν κακὰν
μοῖραν ἀπειρεσίων
πόνων. τοῖά μοι
πάννυχα καὶ φαέθοντ᾽
ἀνεστέναζες ὠμόφρων
ἐχθοδόπ᾽ Ἀτρείδαις
οὐλίῳ σὺν πάθει.
μέγας ἄρ᾽ ἦν ἐκεῖνος ἄρχων χρόνος
πημάτων, ἦμος ἀριστόχειρ
ὅπλων ἔκειτ᾽ ἀγὼν πέρι.
τε. ἰώ μοι μοι.
χο. χωρεῖ πρὸς ἧπαρ, οἶδα, γενναία δύη.
τε. ἰώ μοι μοι.
χο. οὐδέν σ᾽ ἀπιστῶ καὶ δὶς οἰμῶξαι, γύναι,
τοιοῦδ᾽ ἀποβλαφθεῖσαν ἀρτίως φίλου.
τε. σοὶ μὲν δοκεῖν ταῦτ᾽ ἔστ᾽, ἐμοὶ δ᾽ ἄγαν φρονεῖν.
χο. ξυναυδῶ.
τε. οἴμοι τέκνον, πρὸς οἷα δουλείας ζυγὰ
χωροῦμεν, οἷοι νῷν ἐφεστᾶσι σκοποί.
χο. ὤμοι ἀναλγήτων
διοσῶν ἐθρόησας

οἱ Ἀτρεῖδαι. ὤ μοι ἀναλγήτων, ἀσυμπαθῶν εἰ τοιαῦτα πράξαιεν. ἢ τῶν μὴ δ' ὅλως ἀλγούντων ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς τῶν ἄλλων. ἢ πολυαλγήτων τῶν εἰς πολλὰ ἄχη ἡμᾶς ἐμβεβληκότων. Ἄλλως. γράφεται ἰώμοι. περιπαθῶς δὲ ὁ χορὸς ἀναβοᾷ ἐπὶ τῷ τεκμηρίῳ τοῦ λόγου.

αἴσχιστον ἔργον Ἀτρειδῶν τῷδ' ἄχει.
ἀλλ' ἀπείργοι θεός.
τε. οὐκ ἂν τάδ' ἔστη τῇδε, μὴ θεῶν μέτα.
χο. ἄγαν γ' ὑπερβριθὲς ἄχθος ἤνυσαν.
τε. Τοιόνδε μέντοι Ζηνὸς ἡ δεινὴ θεὸς
Παλλὰς φυτεύει πῆμ' Ὀδυσσέως χάριν.
χο. ἦ ῥα κελαινώπαν
θυμὸν ἐφυβρίζει
ὁ πολύτλας ἀνήρ,
γελᾷ δὲ τοῖς μαινομένοισιν ἄχεσιν
πολὺν γέλωτα; φεῦ, φεῦ,
ξύν τε διπλοῖ βασιλῆες
κλύοντες Ἀτρεῖδαι;
τε. οἱ δ' οὖν γελώντων, κἀπιχαιρόντων κακοῖς
τοῖς τοῦδ'. ἴσως τοι κεἰ βλέποντα μὴ 'πόθουν,
θανόντ' ἂν οἰμώξειαν ἐν χρείᾳ δορός.
» Οἱ γὰρ κακοὶ γνώμαισι, τἀγαθὸν χεροῖν
» Ἔχοντες, οὐκ ἴσασι, πρίν τις ἐκβάλῃ.
ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκεν, ἢ κείνοις γλυκύς,
αὑτῷ δὲ τερπνός. ὧν γὰρ ἠράσθη τυχεῖν,
ἐκτήσαθ' αὑτῷ θάνατον, ὅνπερ ἤθελεν.
πῶς δῆτα τοῦδ' ἐπεγγελῷεν ἂν κάτα.

ΑΝΑΥΔΟΝ ἔργον. ἔργον ἄρρητον ὅπερ δηλονότι ἔχουσιν ἐν τῇ γνώμῃ πράττειν, εἴρηκας ἐν τῇ δὲ τῇ λύπῃ τῶν ἀσυμπαθῶν δηλονότι τῶν Ἀτρειδῶν, ἄρρητον δὲ τὸ μὴ δυνάμενον ῥηθῆναι, καὶ τὸ μὴ ἄξιον ῥηθῆναι ἢ ὡς ἀπότροπον οὐκ ἔστιν ἄξιον, λέγεσθαι ἢ ὡς αἰσχρόν, ἢ ὡς μυστηριῶδες, ἄρρητον ὑπερβολικῶς καὶ τὸ μέγα καὶ τὸ πολύ. Τῷδ' ἄχει. τῇ παρούσῃ συμφορᾷ. Οὐκ ἂν τάδ' ἔστη. οὐκ ἂν ταῦτα ἐπράχθη οὕτω μὴ θεῶν βουλομένων. ὥστε καὶ ταῦτά ἐστι προσδοκᾶν παρὰ τῶν Ἀτρειδῶν. Ἄλλως. πρὸς τὸ εἰρημένον ὑπὸ τοῦ θεοῦ. ἀλλ' ἀπείργοι θεός φησὶν οὐκ εἰκὸς συλλήψεσθαι ἡμῖν τοὺς θεούς. ἐπεὶ οὐδ' ἂν ἐπράχθη ταῦτα. Ἄγαν γ' ὑπερβριθές. μέγα καὶ βαρὺ ἤνυσαν οἱ πράξαντες τὰ περὶ τὸν Αἴαντα. ὅ ἐστιν οἱ αἴτιοι τούτων. Φυτεύει. ἀντὶ τοῦ ἐφύτευσεν. ἤγουν τοιαύτης βλάβης ἀφορμὴν ἔδωκε Παλλὰς ἡ μεγάλη θεός, ἡ θυγάτηρ τοῦ Διός, εἰς χάριν τοῦ Ὀδυσσέως, τὸ φυτεύειν ἐπὶ φυτῶν λέγεται κυρίως ἤγουν τὸ τὴν ῥίζαν αὐτῶν καταβάλλειν, ἀπὸ τούτου δὲ παρὰ τοῖς ποιηταῖς καὶ ἐπ' ἄλλων. ὡς παρ' Εὐριπίδου οὗτος φυτεύει Πέλοπα, καὶ ἁπλῶς ἐπὶ τοῦ καταβάλλειν ἀρχὴν ἔν τινι πράγματι ὡς ἐνταῦθα. Κελαινώπαν. οἷον οὐκ ἐν τῷ φανερῷ ἀλλ' ἐν σκότῳ ἤδη βλεπόμενον καὶ μέλανα· καὶ οἷον κεκρυμμένον καὶ δόλιον. καὶ οὐχ ἁπλοῖν θυμὸν ἐφυβρίζει. ἔξωθεν δὲ ἡ κατά. τὸ δὲ ἡμᾶς λείπει. ἵν' ᾖ, κατὰ τὸν θυμὸν ἐφυβρίζει ἡμᾶς. κελαινώπαν δὲ θυμὸν ἤγουν βαθυγνώμονα ψυχήν. Τοῖς μαινομένοις. τοῖς διὰ μανίαν συμβεβηκόσιν. Γελώντων. ἀντὶ τοῦ γελάτωσαν. Κἀπιχαιρόντων. ἤγουν καὶ ἐπιχαιρέτωσαν. Ἴσως τοι κεἰ βλέποντα. καὶ νῦν βλέποντα εἶπεν ἀντὶ τοῦ ζῶντα. διὸ τὸ χ̄ προσέθηκα. τὸ δὲ οἰμώζω ἀμεταβάτως καὶ οἰμώζω τὸν τεθνηκότα. Ἐμοὶ πικρὸν τέθνηκε. μᾶλλον ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκεν, ἤπερ ἐκείνοις γλυκύς. ἐπεὶ ὧν ἐπεθύμει ἔτυχεν. οὐκ ἂν οὖν ἐπεγγελῷεν αὐτῷ οἱ ἐχθροί, ὡς αὐτοὶ τῆς ἀπωλείας αἴτιοι γενόμενοι.

ΘΕΟΙΣ τέθνηκε. θεῶν βουλομένων. οὐ γὰρ οἱ ἕλληνες τὴν τοιαύτην αἰτίαν αὐτῷ παρέσχον. ἰώ μοί μοι. δεῖ γενέσθαι βοήν. ἣν ἀκούσας ὁ χορὸς ἐφίστησι, γνωρίζων τὸ φθέγμα τοῦ Τεύκρου βοῶντος. Ἐπίσκοπον μέλος. σημαντικόν. ἔφορον. οὐχ ἡμαρτηκὸς τῆς συμφορᾶς. ἀλλ' ἐστοχασμένον. Ὦ φίλτατ' Αἴας. ἔρχεται μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Τεκμήσσης. Ἆρ' ἠμπόληκας. ἐνεπόλησας. ἐκέρδανας. καὶ ἐπὶ φαύλου λέγεται. τραγικῶς δὲ, ἀντὶ τοῦ περιεποίησας. Ὡς ὧδ' ἐχόντων. τὸ ἑξῆς ὡς ὧδε ἐχόντων πάρα στενάζειν. Περισπερχές. ἀντὶ τοῦ βαρύ. ἤτοι ἀμηχανίαν ἐμποιοῦν περισσῶς καὶ κατεπεῖγον ἀπὸ τοῦ περισπέρχεσθαι τὸ περιστρέφεσθαι οἱ ἐν δεινῷ τινὶ καταστάντες ἢ χρείᾳ καὶ μὴ εὑρίσκοντες λύσιν τούτων ἄνω καὶ κάτω φέρονται πλανώμενοι ὑπ' ἀπορίας ἐφ' ὧν λέγεται καὶ τὸ ἀλύειν, ὃ γίνεται ἀπὸ τῆς ἄλης ἡ πλάνη. Τί γὰρ τέκνον τὸ τοῦδε. καὶ πρὶν ἀκοῦσαι τῶν ἐντολῶν ὁ Τεῦκρος ἔδειξε τὴν περὶ τὸν παῖδα κηδεμονίαν ἀφ' ἑαυτοῦ φρονίμως. Ὡς κενῆς σκύμνον λεαίνης. κεκενωμένης. καὶ ἐστερημένης τῆς συζύγου. καλῶς δὲ τῷ παραδείγματι χρῆται. οἱ γὰρ κυνηγοὶ τηροῦσι τὸν καιρὸν ὁπότε ἔρημοι τῶν μητέρων γίνονται οἱ σκύμνοι. Ὁδός θ' ὁδῶν. οὐ λέγει τὴν ἐπὶ τὴν μυσίαν. ἐπιφέρει γάρ. ἣν δὴ νῦν ἔβην. ἀλλὰ ταύτην ἣν ἦλθεν ἐπὶ τὸ ἰδεῖν τὸν νεκρόν. Διώκων. ἤγουν φθάσαι ζητῶν. Κἀξιχνοσκοπούμενος. κατ' ἴχνος ἀκολουθῶν.

θεοῖς τέθνηκεν οὗτος, οὐ κείνοισιν, οὔ.
πρὸς ταῦτ' Ὀδυσσεὺς ἐν κενοῖς ὑβριζέτω.
Αἴας γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἐστὶν, ἀλλ' ἐμοὶ
λιπὼν ἀνίας, καὶ γόους, διοίχεται.
τευ. ἰώ μοί μοι.
χο. σίγησον. αὐδὴν γὰρ δοκῶ Τεύκρου κλύειν,
βοῶντος ἄτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος.
τευ. ὦ φίλτατ' Αἴας, ὦ ξύναιμον ὄμμ' ἐμοὶ,
ἆρ' ἠμπόληκας ὥσπερ ἡ φάτις κρατεῖ;
χο. ὄλωλεν ἀνὴρ Τεῦκρε, τοῦτ' ἐπίστασο.
τευ. ὤμοι βαρείας ἆρα τῆς ἐμῆς τύχης.
χο. ὡς ὧδ' ἐχόντων,
τευ. ὦ τάλας ἐγὼ τάλας.
χο. πάρα στενάζειν.
τευ. ὦ περισπερχὲς πάθος.
χο. ἄγαν γε Τεῦκρε.
τευ. φεῦ τάλας. τί γὰρ τέκνον
τὸ τοῦδε, ποῦ μοι γῆς κυρεῖ τῆς Τρῳάδος;
χο. μόνος παρὰ σκηναῖσιν.
τευ. οὐχ ὅσον τάχος
δῆτ' αὐτὸν ἄξεις δεῦρο, μή τις ὡς κενῆς
σκύμνον λεαίνης δυσμενῶν ἀναρπάσῃ;
» ἴθ', ἐγκόνει, σύγκαμνε. τοῖς θανοῦσί τοι
» φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγελᾶν.
χο. καὶ μὴν ἔτι ζῶν Τεῦκρε, τοῦδέ σοι μέλειν
ἐφίεθ' ἀνὴρ κεῖνος, ὥσπερ οὖν μέλει.
τευ. ὦ τῶν ἁπάντων δὴ θεαμάτων ἐμοὶ
ἄλγιστον, ὧν προσεῖδον ὀφθαλμοῖς ἐγώ.
ὁδός θ' ὁδῶν ἁπασῶν ἀνιάσασα δὴ
μάλιστα τοὐμὸν σπλάγχνον, ἣν δὴ νῦν ἔβην
ὦ φίλτατ' Αἴας, τὸν σὸν ὡς ἐπῃσθόμην
μόρον διώκων, κἀξιχνοσκοπούμενος,

ΟΞΕΙΑ γάρ σου βάξις. οὐ κοινῶς τὸ ὀξὺ ἐπὶ τῆς φήμης. ἀλλ' ὁρμὴν ἔχει ἐπὶ τοῖς ἀξιώμασι προβεβηκόσι. Ως θεοῦ ἤτοι ὡς ἀπὸ θεοῦ. ἢ ὥσπερ θεὸς τοῦ τι δὲ πρὸς τὴν φήμην μόνον. ἐπεὶ γίγνεται βλάσφημον διὰ τῶν ἑξῆς. Υπεστέναζον. ἴσως ἡσύχως ἐστέναζε δεδοικὼς τοὺς ἐχθρούς. Ἴθ' ἐκκάλυψον. πρὸς τὸν χορόν φησιν. ἢ τινὰ τῶν θεραπόντων. ἡ γὰρ τέκμησσα ἐπὶ τὸν παῖδα ἀπῄει. Ω δυσθέατον. ὡς ἀνακαλύψας αὐτὸ φησί. Κατασπείρας. δαιμονίως καὶ τὸ

ὀξεῖα γάρ σου βάξις ὡς θεοῦ τινος,
διῆλθ' Ἀχαιοὺς πάντας, ὡς οἴχῃ θανών.
ἁγὼ κλύων δύστηνος, ἐκποδὼν μὲν ὤν,
ὑπεστέναζον. νῦν δ' ὁρῶν, ἀπόλλυμαι.
οἴμοι.
ἴθ' ἐκκάλυψον, ὡς ἴδω τὸ πᾶν κακόν.
ὦ δυσθέατον ὄμμα, καὶ τόλμης πικρᾶς,
ὅσας ἀνίας μοι κατασπείρας, φθίνεις.
ποῖ γὰρ μολεῖν μοι δυνατὸν, εἰς ποίους βροτοὺς
τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἐν πόνοισι μηδαμοῦ.
ἦ που τελαμὼν σὸς πατὴρ, ἐμός θ' ἅμα,
δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος, ἵλεώς τ' ἴσως
χωροῦντ' ἄνευ σοῦ; πῶς γὰρ οὐχ. ὅτῳ πάρα
μήδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν, ἥδιον γελᾶν.
οὔτις, τί κρύψει; ποῖον οὐκ ἐρεῖ κακόν;
τὸν ἐκ δορὸς γεγῶτα πολεμίου νόθον,
τὸν δειλίᾳ προδόντα, καὶ κακανδρίᾳ
σὲ φίλτατ' Αἴας, ἢ δόλοισιν, ὡς τὰ σὰ
κράτη θανόντος, καὶ δόμους νέμοι μισούς.
τοιαῦτ' ἀνὴρ δύσοργος ἐν γήρᾳ βαρὺς
ἐρεῖ πρὸς οὐδὲν, εἰς ἔριν θυμούμενος.
τέλος δ' ἀπωστὸς γῆς ἀπορριφθήσομαι,

σπείρας. οἷον ἀρχὴν κακῶν παρασχών. ἢ τὸ σπείρας ἐπὶ πλήθους κακῶν τακτέον. Η που τελαμών. ἅμα μὲν πρὸς τῆς ἱστορίας, ὅτι ἐκβέβληται. ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὸ πιθανὸν τῆς ὑπονοίας. Εὐπρόσωπος. ἀντὶ τοῦ εὐπροσώπως τουτέστιν ἱλαρῷ προσώπῳ, εὐπρόσωπος δὲ ὁ εὐειδὴς καὶ ἀπὸ τούτου εὐπρόσωπος αἰτία, ἡ πιθανὴ καὶ εὐπρεπής, (συνάγει δὲ τὸ ἐναντίον ὁ λόγος ἤγουν οὐκ εὐμενῶς με δέξεται, πρὸς ὃ ἐπάγεται, πῶς γὰρ οὐχ, ὅτῳ πάρα ἤγουν ὅτῳ μηδέν ποτε ἔτι μηδαμῶς πάρεστιν ἐδ' εὐτυχοῦντι γελᾶν ἡδέως. Πῶς γὰρ οὐχ ὅτῳ πάρα. πῶς γὰρ οὗτός με ἡδέως δέξεται ᾧ καὶ εὐτυχοῦντι τὸ προσηνὲς ἄπεστι καὶ ἱλαρόν. οὐχ ὅτῳ πάρα, οὐχ ᾧ τινι οὐδ' εὐτυχοῦντι πάρεστι τὸ γελᾶν. εὐτυχοῦντι δὲ εἶπεν οὐκ ἐπὶ τῷ υἱῷ ἐσφαγμένῳ. ἀλλ' ἐπὶ ταῖς ἀνδραγαθίαις τοῦ υἱοῦ καὶ τῇ ἁλώσει τῆς τροίας. Ποῖον οὐκ ἐρεῖ κακόν. οἷον, τίνος ἀπόσχοιτο λόγου. Τί κρύψει. κακὸν σημήσει ἀπὸ κοινοῦ. Τὸν ἐκ δορός. ἤγουν τὸν γεγονότα νόθον ἐκ δορὸς πολεμίου τουτέστιν ἐκ γυναικὸς μάχῃ πολεμίᾳ κρατηθείσης. Ως τὰ σά. ὅπως τὰ σά. Τοιαῦτ' ἀνὴρ δύσοργος. τὸ μὲν δύσοργος ἐκ φύσεως. λέγει γὰρ αὐτὸν ἀεὶ σκυθρωπόν. τὸ δὲ ἐν γήρᾳ εἰς ἐπίτασιν. Πρὸς οὐδέν. πρὸς οὐδὲν ἀληθές. ἢ αἴτιον μοι. Εἰς ἔριν. εἰς μάχην. ἔρις ὁ ζῆλος καὶ ἡ μίμησις καὶ ἔρις ἡ μάχη. Τέλος. κατὰ τὸ τέλος ἐπιρρηματικῶς. Απορριφθήσομαι. ἐκπεσοῦμαι τῆς γῆς τῆς πατρῴας.

ΔΟΥΛΟΣ λόγοισιν. ταῖς τοῦ πατρὸς λοιδορίαις. πολλοὶ μὲν ἐχθροί. πολλοὶ ἐχθροὶ ἄλλως τε καὶ φύσεις. ὀλίγοι δὲ ὠφελήσιμοι ἄλλως. πῶς ἀποσπάσω. πῶς φησι τὸ σῶμα ἀπὸ τοῦ ξίφους ἑλκύσω. συμπληρῶσαι δὲ βούλεται καὶ θάπτειν αὐτόν. καλῶς δὲ τῇ μὲν τεκμήσσῃ περιῆψε τὸ σκεπάσαι αὐτὸν ὡς γυναικί. τῷ δὲ τεύκρῳ ὡς ἀνδρὶ καὶ ἀδελφῷ, τὰ δέοντα ποιεῖν περὶ τὸ σῶμα. τοῦδ' αἰόλου κνώδοντος. τῆς ἀκμῆς τοῦ ξίφους. τῆς ὀξείας εἰς τὸ καίνειν ὡς ὀδοὺς. ὀδοῦσι γὰρ περιβάλλεται ὀξέσιν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἄκρου τὸ ξίφος δηλοῖ. αἰόλου. τὴν συνεχῆ κίνησιν πράττοντος διὰ τὴν λεπτότητα. πρισθεὶς. ἤγουν δεθεὶς. ἀντύγων. ἤγουν ἁρμάτων. πεσήματι. ἀντὶ τοῦ πτώματι. κἀκεῖνον. δηλονότι τὸν ζωστῆρα. ἐγὼ μὲν οὖν. καλῶς τὸ φάναι πάντα κατὰ γνώμην θεῶν γίνεσθαι. εἰσὶ γάρ τινες ἑτεροδοξοῦντες. ὅτῳ δὲ μὴ τόδ' ἐστί. τὸ ἐκ θεῶν μηχανᾶσθαι ταῦτα. κεῖνα στεργέτω. τὰ ἑαυτοῦ δόγματα. γέγονε δὲ τοῦτο καὶ παροιμιακόν. μὴ τεῖνε. ἀντὶ τοῦ μὴ ἀπότεινε λόγον. δηλονότι. τὸ ἀποτείνειν γὰρ ἐπὶ λόγου λέγεται οἷον ἀπέτεινε λόγον μακρόν. ἀλλὰ φράζου. σκόπει ὅπως κρύψεις τὸν ἄνδρα ἐν τάφῳ, ὅπως ἀντὶ τοῦ πῶς, καὶ ἀντὶ τοῦ ἵνα καὶ ἀντὶ τοῦ καθὰ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ πῶς. χὤ, τι μυθήσῃ τάχα. καὶ ὅτι μυθήσῃ πρὸς τὴν ἔφοδον μενελάου. τουτέστι τὴν ἄφιξιν. ἤτοι πρὸς αὐτὸν μενέλαον. ἐξίκοιτ' ἀνήρ. πιθανῶς. πάρεστιν ὅτι οὐ συμπαθήσων πάρεστιν. οὐκ ἀργῶς δὲ τοῦτο. ἀλλ' ὥσπερ προπαρασκευάζων τὸν τεῦκρον. λέγει δὲ ἐξίκοιτο ἂν ἤγουν διεξέλθοι ἃ ἀνὴρ κακοῦργος ἐξίκοιτο ἂν δηλονότι. τίς δ' ἐστὶν ἤγουν τίς δὲ ἀνήρ ἐστιν ἀπὸ τοῦ στρατοῦ ὃν προσλεύσσεις ἤγουν βλέπεις. ἐστείλαμεν. ἀντὶ τοῦ ἐστειλάμεθα,

δοῦλος λόγοισιν ἀντ' ἐλευθέρου φανείς.
τοιαῦτα μὲν κατ' οἶκον. ἐν Τροίᾳ δέ μοι,
πολλοὶ μὲν ἐχθροί, παῦροι δ' ὠφελήσιμοι.
καὶ ταῦτα πάντα, σοῦ θανόντος εὑρόμην.
οἴμοι, τί δράσω; πῶς σ' ἀποσπάσω πικροῦ
τοῦδ' αἰόλου κνώδοντος; ὦ τάλας, ὑφ' οὗ
φονέως ἄρ' ἐξέπνευσας. εἶδες ὡς χρόνῳ
ἔμελλέ σ' Ἕκτωρ καὶ θανὼν ἀποφθίσειν;
σκέψασθε πρὸς θεῶν τὴν τύχην δυοῖν βροτοῖν.
Ἕκτωρ μέν, ᾧ δὴ τοῦδ' ἐδωρήθη πάρα,
ζωστῆρι πρισθεὶς, ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων
ἐγνάπτετ' αἰέν, ἔστ' ἀπέψυξεν βίον.
οὗτος δ' ἐκείνου τήνδε δωρεὰν ἔχων,
πρὸς τοῦδ' ὄλωλε θανασίμῳ πεσήματι.
ἆρ' οὐκ ἐρινὺς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος,
κἀκεῖνον ᾅδης δημιουργὸς ἄγριος;
ἐγὼ μὲν οὖν καὶ ταῦτα, καὶ τὰ πάντ' ἀεὶ
φάσκοιμ' ἂν ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεούς.
» ὅτῳ δὲ μὴ τάδ' ἐστὶν ἐν γνώμῃ φίλα,
» κεῖνός τ' ἐκεῖνα στεργέτω, κἀγὼ τάδε.
ΧΟ. μὴ τεῖνε μακράν, ἀλλ' ὅπως κρύψεις τάφῳ
φράζου τὸν ἄνδρα, χὤ τι μυθήσῃ τάχα.
βλέπω γὰρ ἐχθρὸν φῶτα. καὶ τάχ' ἂν κακοῖς
γελῶν, ἃ δὴ κακοῦργος ἐξίκοιτ' ἀνήρ.
ΤΕΥ. τίς δ' ἐστὶν ὅντιν' ἄνδρα προσλεύσσεις στρατοῦ;
ΧΟ. μενέλαος, ᾧ δὴ τόνδε πλοῦν ἐστείλαμεν.
ΤΕΥ. ὁρῶ. μαθεῖν γὰρ ἐγγὺς ὢν, οὐ δυσπετής.

στέλλω τὸ κοσμῶ, στέλλομαι δὲ ἐπὶ τῆς ἐν θαλάσσῃ πορείας, οἷον ἐστείλατό τις τόνδε τὸν πλοῦν. Μαθεῖν γὰρ ἐγγύς. ἤγουν ἐγγὺς γὰρ ὢν οὐ δυσπετής ἐστιν εἰς τὸ θεαθῆναι. δυσπετὴς ὁ δυσκόλως ὑπείκων ἤγουν ὁ δυσχερής, ᾧ ἐναντίον ὁ εὐπετὴς ὁ εὐκόλως ὑπείκων, προπετὴς ὁ ἔμπροσθεν κείμενος, προπέτης δὲ παροξυτόνως ὁ προαρπάζων τὸ πρᾶγμα καὶ παρὰ τὸν καιρὸν παρρησιαζόμενος, ἀπὸ τῶν στρουθίων τῶν πρὸ τοῦ καιροῦ ζητούντων πέτεσθαι.

με. οὗτος, σὲ φωνῶ, τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν
μὴ συγκομίζειν, ἀλλ' ἐᾶν ὅπως ἔχει.
τευ. τίνος χάριν τοσόνδ' ἀνήλωσας λόγον;
με. δοκοῦντ' ἐμοί, δοκοῦντα δ' ὃς κραίνει στρατοῦ.
τευ. οὔκουν ἂν εἴποις ἥντιν' αἰτίαν προθείς;
με. ὁθ' οὕνεκ' αὐτὸν ἐλπίσαντες οἴκοθεν
ἄξειν Ἀχαιοῖς ξύμμαχόν τε καὶ φίλον,
ἐξεύρομεν ζητοῦντες ἐχθίω Φρυγῶν.
ὅστις στρατῷ ξύμπαντι βουλεύσας φόνον,
νύκτωρ ἐπεστράτευσεν, ὡς ἕλοι δορί.
κεἰ μὴ θεῶν τις τήνδε πεῖραν ἔσβεσεν,
ἡμεῖς μὲν ἂν τήνδ' ἣν ὅδ' εἴληχεν τύχην
θανόντες ἂν προὐκοίμεθ' αἰσχίστῳ μόρῳ.
οὗτος δ' ἂν ἔζη. νῦν δ' ἐνήλλαξεν θεὸς
τὴν τοῦδ' ὕβριν, πρὸς μῆλα καὶ ποίμνας πεσεῖν.
ὧν οὕνεκ' αὐτὸν οὔτις ἔστ' ἀνὴρ σθένων
τοιοῦτον, ὥστε σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ.

Οὗτος σὲ φωνῶ. ὑβριστικὸν τὸ ἦθος Μενελάου. ἴσως ἐκ τῆς συνωμοσίας ἐδυναστείας. Ὃ δὴ τόνδε πλοῦν. ἀντὶ τοῦ δι' ὅν τινα τὸν ἐπὶ Τροίαν ἐστειλάμεθα πλοῦν. Ἀλλ' ἐᾶν ὅπως ἔχει. ἀντὶ τοῦ ἄθαπτον. Μὴ συγκομίζειν. μὴ θέλε συγκομίζειν ἤγουν θάπτειν ἀπὸ τῶν συναγομένων καρπῶν εἰς τὰς ἀποθήκας (ἐπ' ἐκείνων γὰρ λέγεται) κυρίως τὸ συγκομίζειν καὶ συγκομιδή. Ὁθ' οὕνεκα. ἀντὶ τοῦ ὅτι ἐκ παντὸς ἀλλήλου. Οἴκοθεν. ἀπὸ τοῦ οἴκου καὶ ἀπὸ τούτου οἴκοθεν ἀντὶ τοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ. Ἐξεύρομεν. ἀντὶ τοῦ εὕρομεν, εὑρίσκει τις τὸ ὄν, ἐξευρίσκει δὲ καὶ ἐφευρίσκει τὸ μὴ ὄν. Ζητοῦντες. ἐξετάζοντες ζητῶ τὸ ἐρευνῶ καὶ ζητῶ τὸ ἐξετάζω. Δοκοῦντ' ἐμοί. διὰ τὴν ἐξουσίαν. οὐ διὰ δικαιολογίαν. Ὁθ' οὕνεκ' αὐτόν. πρῶτον κεφάλαιον, ὅτι ἐπίβουλος ἦν τῶν Ἑλλήνων. δεύτερον, ὅτι ἀπειθής. ἐντεῦθεν δὲ τὴν πρόφασιν τῆς ἀντιλογίας λήψεται ὁ Τεῦκρος. ὅτι οὐκ εἰσὶν αὐτῷ βασιλεῖς οἱ Ἀτρεῖδαι. Ὡς ἕλοι δορί. γράφεται ὡς ἐλοιδόρει. ὡς λοιδορουμένους ἐπηγγείλατο. ταῦτα γὰρ εἶπεν ὁ Αἴας. Ὧν οὕνεκ' αὐτόν. οὐδείς ἐστιν ἀνὴρ σθένων τοιοῦτον ὥστε τυμβεῦσαι τάφῳ, ἤγουν ἐνταφιάσαι αὐτόν, εἶτα ἐπάγει τὸ σῶμα καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων, ἐφ' οἷς ὅλον τι δείκνυται καὶ μέρος. προαρπάζει δὲ τὸ ὅλον τὴν δύναμιν τοῦ ῥήματος, εἶτα ὥσπερ ἐκ μεταμελείας δίδωσιν αὐτὴν τῷ μέρει, συνυπακούεται δὲ ἐν τούτοις ἐπὶ τοῦ μέρους ἡ κατὰ πρόθεσις ἵνα ᾖ οὕτως. ποῖον ἔπος ἔφυγέ σε λέγω κατὰ τὸ ἕρκος τῶν ὀδόντων. καὶ οὐδείς ἐστιν ἀνὴρ σθένων τοσοῦτον ὥστε τυμβεῦσαι τῷ τάφῳ αὐτόν, λέγω κατὰ τὸ σῶμα.

ΑΜΦΙ χλωρὰν ψάμαθον. διὰ τὰ ἐκεῖσε φυτά. Μηδὲν δεινόν. στοχάζεται τοῦ ὅτι ὁ Τεῦκρος οὐ δίχα ὀργῆς δέξεται τοὺς λόγους. ἤγουν μὴ ἀντάρῃς δεινὸν μένος τουτέστι χαλεπὴν ἔνστασιν, τὸ ἀνταίρειν κυρίως ἐπὶ τῶν ἀντιπαρατασσομένων λέγεται χερσὶν αἰρομένοις ἢ ῥάβδοις ἢ τοιούτοις τισὶ καὶ ἀπὸ τούτου καὶ ἐπὶ γνώμης καὶ ἐπὶ τοιούτων τινῶν, οἷον ἀνταίρει γνώμην καὶ ἀνταίρει μένος. Παρευθύνοντες ἐκτρέποντες, ἀπὸ τῶν μὴ ἐώντων τινὰς βαδίζειν τὴν ἑαυτῶν ὁδὸν, ἀλλὰ παρεκκλινόντων αὐτούς. Οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου. οὐκ ἔστιν ὅπου ἀντὶ τοῦ οὐδαμοῦ, τουτέστιν οὐκ ἔστι τόπος ὅπου, οὐκ ἔστιν ὅτε, ἀντὶ τοῦ οὐδέποτε, ἤγουν οὐκ ἔστι χρόνος ὅτε, οὐκ ἔστιν ὅπως ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔστι τρόπος ὅπως. Δικαιοῦν. δικαιοῦν κρίνειν, κλύειν δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπακούειν. φέροιντ' ἄν. ἤγουν διοικοῖντο. ἔνθα μὴ καθεστήκῃ δέος. καὶ ἐπίχαρ- » μος. ἔνθα δέος, ἐνταῦθα καὶ » αἰδώς. Δέος γὰρ ὅτῳ. καὶ » Ὅμηρος, αἰδομένων δ' ἀν- » δρῶν πλέονες σόοι ἠὲ πέφαν- » ται. Καίριον. πάνυ ἀσφαλῶς τὸ καίριον. Καὶ μὴ δοκῶμεν. ἐὰν ποιοῦντές τι παρὰ φύσιν ἡδώμεθα, μὴ ὑπολαμβάνωμεν ὅτι οὐκ ἀντιτίσωμεν. προλαβὼν δὲ τὸ δρῶντες λαμβάνει τὴν αἰτιατικὴν οἰκείως εἶτα ἐπάγει τὸ ἡδώμεθα, ἀποδεδομένον πρὸς τὴν προηγησαμένην πτῶσιν καὶ ἐπὶ τοῦ ἐφεξῆς στίχου τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ἐφ' ἑτέρων πλείστων. Ἂν λυπώμεθα. ἀντὶ τοῦ δι' ὧν λυπώμεθα. τοῦτο δὲ δηλοῖ, ὅτι ὃ οἱ πολλοὶ τιμῶσιν ἡδὺ, τοῦτο οὐκ ἔστι παραμένον. ἀλλὰ γίνεται μεταβολὴ τῆς ἡδονῆς εἰς λύπην. Παραλλὰξ. ἤγουν κατὰ διαδοχήν. ἀλλάττομαι τοῦ δὲ τόδε ἤγουν διὰ τοῦδε τόδε, ἐναλλάττειν τὸ μετατιθέναι τὴν τάξιν ἀντιστρόφως, ἐξαλλάττειν τὸ ἀμείβειν καὶ ἀλλοιοῦν, οἷον ἐξαλλάττειν τὸ χρῶμα, συναλλάττειν ἐπὶ συμφασίας γάμου, ἀφ' οὗ συνάλλαγμα, καταλλάττειν καὶ διαλλάττειν τὸ εἰς φιλίαν συνάγειν τινάς. καταλλάττεσθαι δὲ καὶ διαλλάττεσθαι τὸ εἰς φιλίαν συνάγεσθαι, μεταλλάττειν τὸ

ἀλλ' ἀμφὶ χλωρὰν ψάμαθον ἐκβεβλημένος,
ὄρνισι φορβὴ παραλίοις γενήσεται.
πρὸς ταῦτα, μηδὲν δεινὸν ἐξάρῃς μένος.
εἰ γὰρ βλέποντος μὴ δυνήθημεν κρατεῖν,
πάντως θανόντος γ' ἄρξομεν, κἂν μὴ θέλῃς,
χερσὶν παρευθύνοντες. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου
λόγων ἀκοῦσαι ζῶν ποτ' ἠθέλησ' ἐμῶν.
» Καίτοι κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ἄνδρα δημότην
» Μηδὲν δικαιοῦν τῶν ἐφεστώτων κλύειν.
» Οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς
» Φέροιντ' ἂν, ἔνθα μὴ καθεστήκῃ δέος,
» Οὔτ' ἂν στρατός γε σωφρόνως ἄρχοιτ' ἔτι,
» Μηδὲν φόβου πρόβλημα, μηδ' αἰδοῦς ἔχων.
» Ἀλλ' ἄνδρα χρὴ κἂν σῶμα γεννήσῃ μέγα,
» Δοκεῖν πεσεῖν ἂν, κἂν ἀπὸ σμικροῦ κακοῦ.
» Δέος γὰρ ᾧ πρόσεστιν, αἰσχύνη θ' ὁμοῦ,
» Σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ἐπίστασο.
» Ὅπου δ' ὑβρίζειν, δρᾶν θ' ἃ βούλεται παρῇ,
» Ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ
» Ἐξ οὐρίων δραμοῦσαν, εἰς βυθὸν πεσεῖν.
ἀλλ' ἑστάτω μοι καὶ δέος τι καίριον,
καὶ μὴ δοκῶμεν δρῶντες ἂν ἡδώμεθα,
οὐκ ἀντιτίσειν αὖθις, ἂν λυπώμεθα.
ἕρπει παραλλὰξ ταῦτα. πρόσθεν οὗτος ἦν

βαίνειν ἀπό τινος εἰς τι, καθὸ λέγεται τὸ μετήλλαξε τὸν βίον. παραλλάττειν τὸ τῇ διαθέσει ἀλλοῖον δείκνυσθαι, ἀφ' οὗ παραλλὰξ ἐπίρρημα, ὅταν ἐφεξῆς ἕτερον ἑτέρῳ ἀλλοῖον κέηται, καὶ ἁπλῶς τὸ ἐφεξῆς ἑτέρῳ ἕτερον κεῖσθαι, ἀπαλλάττειν τὸ ἐλευθεροῦν καὶ τὸ διάγειν, ὑπαλλάττειν τὸ μὴ κύριον ἀντὶ τοῦ κυρίου λέγειν.

αἴθων ὑβριστής, νῦν δ' ἐγὼ μέγ' αὖ φρονῶ.
καί σοι προφωνῶ τόνδε μὴ θάπτειν, ὅπως
μὴ τόνδε θάπτων, αὐτὸς εἰς ταφὰς πέσῃς.
χο Μενέλαε, μὴ γνώμας ὑποστήσας σοφὰς,
εἶτ' αὐτὸς ἐν θανοῦσιν ὑβριστὴς γένῃ.
τευ οὐκ ἄν ποτ' ἄνδρες ἄνδρα θαυμάσαιμ' ἔτι,
ὃς μηδὲν ὢν γοναῖσιν, εἶθ' ἁμαρτάνει.
ὅθ' οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι,
τοιαῦθ' ἁμαρτάνουσιν ἐν λόγοιν ἔπη.
ἄγ' εἴπ' ἀπ' ἀρχῆς αὖθις. ἦ σὺ φὴς ἄγειν
τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς δεῦρο σύμμαχον λαβὼν,
οὐκ αὐτὸς ἐξέπλευσεν ὡς αὑτοῦ κρατῶν;
ποῦ σὺ στρατηγεῖς τοῦδε; ποῦ δέ σοι λεῶν
ἔξεστ' ἀνάσσειν, ὧν ὅδ' ἡγεῖτ' οἴκοθεν;
Σπάρτης ἀνάσσων ἦλθες, οὐχ ἡμῶν κρατῶν.
οὐδ' ἔσθ' ὅπου σοι τόνδε κοσμῆσαι πλέον
ἀρχῆς ἔκειτο θεσμὸς, ἢ καὶ τῷδε σέ.
ὕπαρχος ἄλλων δεῦρ' ἔπλευσας. οὐχ ὅλων
στρατηγὸς, ὥστ' Αἴαντος ἡγεῖσθαί ποτε.
ἀλλ' ὧνπερ ἄρχεις, ἄρχε, καὶ τὰ σέμν' ἔπη
κόλαζ' ἐκείνους, τόνδε δ' εἴτε μὴ σὺ φὴς,
εἴθ' ἅτερος στρατηγὸς, εἰς ταφὰς ἐγὼ
θήσω δικαίως, οὐ τὸ σὸν δείσας στόμα.

ΑΙΘΩΝ ὑβριστής. οὐχ ἵσταται ἐπὶ τῶν αὐτῶν. ἦν τότε ὑβριστὴς οὗτος. ἀλλὰ νῦν ἐν μεταβολῇ γέγονε. καὶ ἡμεῖς οἱ πρότερον κρατούμενοι ὑπ' αὐτοῦ, νῦν κρατοῦμεν καὶ μέγα φρονοῦμεν. Μὴ γνώμας ὑποστήσας σοφάς. ἐπειδὴ τὰ περὶ τῆς εὐπειθείας ἄριστα ἐγνωμολόγησε, διάκειται μὲν ὁ χορὸς πρὸς τὸν Τεῦκρον. ὑπεσταλμένως δὲ διαλέγεται διὰ τὸ τοῦ βασιλέως ἀξίωμα. Οὐκ ἄν ποτ' ἄνδρες. πρὸ τῆς ἀντιλογίας βούλεται μαλάξαι τὸν Μενέλαον ὅτι εὐγενὴς ὤν, οὐκ ἄξια τοῦ γένει ἐξαμαρτάνει. ὁ δὲ λόγος ποιεῖ δεῖν τοὺς εὐγενεῖς μὴ ἁμαρτάνειν. Μηδὲν ὢν γοναῖσιν. οὐδ' ἀμινὸς ὢν τῷ γένει. ἤτοι δυσγενὴς ὤν. Οἱ δοκοῦντες. ἤτε οἱ νομίζοντες, τὸ δὲ ὅπου ἁρμόζει μετὰ τοῦ καί. Ἢ σὺ φὴς ἄγειν. κατ' ἐρώτησιν. Ποῦ σὺ στρατηγεῖς τοῦδε. πῶς τῷ Αἴαντι προστάσσεις ὁ μὴ τὴν ὑπὸ Αἴαντι ἔχων ἐξουσίαν. Σπάρτης ἀνάσσων ἦλθες. ὁ λόγος ἅπας, ὅτι σύμμαχος ἦλθεν οὐχ ὑπήκοος. Οὐδ' ἔσθ' ὅπου σοι. οὐδ' ἐστὶν ὅπου σοι πλέον προὔκειτο τοῦτον κοσμεῖν. ἀλλ' οὐχὶ σὲ ὑπὸ τούτου κοσμεῖσθαι. Ἢ καὶ τῷδε σέ. γράφεται. ἢ καὶ τοῦ δέ σοι. Ὕπαρχος ἄλλων. ἀντὶ τοῦ καὶ αὐτὸς ἑτέροις ὑποτέτακτο. Τὰ σέμν' ἔπη. διὰ τῶν σεμνῶν ἐπῶν κόλαζε τοὺς ὑπὸ σέ. Κόλαζε. ἤγουν δίδασκε. κολάζειν τὸ παιδεύειν ἀφ' οὗ κεκολασμένα ἤθη τὰ πεπαιδευμένα καὶ ἀκόλαστα τὰ ἀπαίδευτα. Εἴθ' ἅτερος στρατηγός. τὸν περὶ τῆς ἐπιβουλῆς λόγον ἀποφεύγει ὡς δυσέντρεπτον. ἐνδιατρίβει δὲ τῷ ὅπου πάντων εἰσὶν ἄρχοντες.

ΟΥ ΓΑ'Ρ ΤΙ τῆς σῆς. ἀντετίθει γάρ τις ὅτι διὰ τὴν Ἑλένην ἡ στρατεία ἐγένετο. ὅπερ οὖν ἔθλιβεν αὐτὸν ἀνεσκεύασεν. Οἱ πόνου πολλοῦ πλέῳ. οἱ φιλοκίνδυνοι. οἱ πλήρεις τῶν πόνων. λέγει δὲ τοὺς μισθοφόρους. οὐχ ὥσπερ μισθοφόρος τις ἐπὶ μισθῷ ἐστρατεύετο. Ἀλλ' οὕνεχ' ὅρκων. τῶν γὰρ ἀριστέων συνελθόντων ἐπὶ τὴν τῆς Ἑλένης μνηστείαν, ὁ Τυνδάρεως, πάντας ὅρκους ἀπῄτησεν συναγωνίσασθαι τῷ γαμοῦντι αὐτήν. καὶ στρατεύειν, εἴ τις ἁρπαγὴ γένοιτο περὶ τὴν Ἑλένην τῷ γήμαντι.

οὐ γάρ τι τῆς σῆς οὕνεκ' ἐστρατεύσατο
γυναικός, ὥσπερ οἱ πόνου πολλοῦ πλέῳ,
ἀλλ' οὕνεχ' ὅρκων, οἷσιν ἦν ἐνώμοτος,
σοῦ δ' οὐδέν. οὐ γὰρ ἠξίου τοὺς μηδένας.
πρὸς ταῦτα, πλείους δεῦρο κήρυκας λαβών,
καὶ τὸν στρατηγόν, ἧκε. τοῦ δὲ σοῦ ψόφου,
οὐκ ἂν στραφείην, ὡς ἂν ᾖς οἷός περ εἶ.
με. οὐδ' αὖ τοιαύτην γλῶσσαν ἐν κακοῖς φιλῶ.
τευ. τὰ σκληρὰ γάρ τοι κἂν ὑπέρδικ' ᾖ, δάκνει.
με. ὁ τοξότης ἔοικεν οὐ σμικρὰ φρονεῖν.
τευ. οὐ γὰρ βάναυσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην.
με. μέγ' ἄν τι κομπάσειας, ἀσπίδ' εἰ λάβοις.
τευ. κἂν ψιλός, ἀρκέσαιμι σοί γ' ὡπλισμένῳ.
με. ἡ γλῶσσά σου τὸν θυμὸν ὡς δεινὸν τρέφει.
τευ. ξὺν τῷ δικαίῳ γὰρ μέγ' ἔξεστι φρονεῖν.
με. δίκαια γὰρ τόνδ' εὐτυχεῖν κτείναντά με;
τευ. κτείναντα; δεινόν γ' εἶπας, εἰ καὶ ζῇς θανών.
με. θεὸς γὰρ ἐκσώζει με, τῷδε δ' οἴχομαι.
τευ. μή νυν ἀτίμα θεούς, θεοῖς σεσωσμένος.
με. ἐγὼ γὰρ ἂν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους;
τευ. εἰ τοὺς θανόντας οὐκ ἐᾷς θάπτειν παρών.
με. τούς γ' αὐτὸς αὑτοῦ πολεμίους, οὐ γὰρ καλόν.
τευ. ἦ σοὶ γὰρ Αἴας πολέμιος προὔστη ποτέ;
με. μισοῦντ' ἐμίσει. καὶ σὺ τοῦτ' ἠπίστασο.

Σοῦ δ' οὐδέν. ὅλως γάρ σε οὐκ εἶχεν ἐν ἀριθμῷ. πεποιθὼς δὲ Ἀγαμέμνονι ὑβρίζει Μενέλαον. συνάδει γὰρ τῷ Τεύκρῳ φίλη κεφαλή. Οὐδ' αὖ τοιαύτην γλῶσσαν. ὑπὸ τὴν θέσιν τῷ Τεύκρῳ παύεται τῆς κατηγορίας. καὶ μάλιστα ἐν τοιούτῳ καιρῷ. ἐν ᾧ δυσεπιβούλευτός ἐστιν. ἢ τὸ ἐν κακοῖς, τοῦτο δηλοῖ. οὐκ ἐπιπρέπει ἡ συμφορὰ ἄλλο τι νῦν πράσσειν, ἢ περὶ τὸ ἐνεστὸς κακὸν γίνεσθαι. Κἂν ψιλός. τὰ τοιαῦτα σοφίσματα οὐκ οἰκεῖα τραγῳδίας. μετὰ γὰρ τὴν ἀναίρεσιν ἐπεκτεῖναι τὸ δρᾶμα θελήσας, ἐψυχρεύσατο. καὶ ἔλυσε τὸ τραγικὸν πάθος. Κτείναντά με, δεινόν. ὁ μὲν εἶπεν ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ. δὲ τῆς φωνῆς ἀντιλαμβάνεται. τὸ δὲ τοιοῦτο κωμῳδίας μᾶλλον. οὐ τραγῳδίας. Τῷδε δ' οἴχομαι. ἤγουν ὅσον τὸ ἐπὶ τούτῳ. Ἀτίμα. ἤγουν ἀτίμους ποίει, ἀτιμάζω τὸ καταφρονῶ, ἀτιμῶ τὸ ἄτιμον ποιῶ, καὶ ἠτιμωμένος ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ κατὰ τὸν παθητικὸν παρακείμενον ἐν τῇ τρίτῃ συζυγίᾳ. Τούς γ' αὐτός. ἤγουν τοὺς πολεμίους αὐτὸς αὑτοῦ ἀντὶ τοῦ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐῶ δηλονότι θάπτειν. Πολέμιος προὔστη ποτέ. ἤγουν προστάτης πολέμου ἐγένετο κατὰ σοῦ, πολέμιος ὁ ἀπ' ἀλλοτρίας χώρας ἐχθρός, ἐχθρὸς δὲ ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς. Κλέπτης ἤγουν δόλιος κριτὴς αὐτοῦ ἐφωράθης.

τευ κλέπτης γὰρ αὐτοῦ ψηφοποιὸς εὑρέθης.
με ἐν τοῖς δικασταῖς, κοὐκ ἐμοί, τόδ᾽ ἐσφάλη.
τευ πόλλ᾽ ἂν καλῶς λάθρα σὺ κλέψειας κακά.
με τοῦτ᾽ εἰς ἀνίαν τοὔπος ἔρχεταί τινι.
τευ οὐ μᾶλλον ὡς ἔοικεν, ἢ λυπήσομεν.
με ἕν σοι φράσω, τόνδ᾽ ἐστὶν οὐχὶ θαπτέον.
τευ σὺ δ᾽ ἀντακούσῃ τοῦτον, ὡς τεθάψεται.
με ἤδη ποτ᾽ εἶδον ἄνδρ᾽ ἐγὼ γλώσσῃ θρασὺν,
ναύτας ἐφορμήσαντα χειμῶνος τὸ πλεῖν,
ᾧ φθέγμ᾽ ἂν οὐκ ἂν εὗρες, ἡνίκ᾽ ἐν κακῷ
χειμῶνος εἴχετ᾽, ἀλλ᾽ ὑφ᾽ εἵματος κρυφεὶς,
πατεῖν παρεῖχε τῷ θέλοντι ναυτίλῳ.
οὕτω δὲ καὶ σὲ καὶ τὸ σὸν λάβρων στόμα,
σμικροῦ νέφους τάχ᾽ ἄν τις ἐκπνεύσας μέγας
χειμὼν, κατασβέσειε τὴν πολλὴν βοήν.
τευ ἐγὼ δέ γ᾽ ἄνδρ᾽ ὄπωπα μωρίας πλέων,
ὃς ἐν κακοῖς ὕβριζε τοῖσι τῶν πέλας.
κᾆτ᾽ αὐτὸν εἰσιδών τις ἐμφερὴς ἐμοὶ,
ὀργήν θ᾽ ὅμοιος, εἶπε τοιοῦτον λόγον,
ὤνθρωπε, μὴ δρᾶ τοὺς τεθνηκότας κακῶς.
εἰ γὰρ ποιήσεις, ἴσθι πημανούμενος.
τοιαῦτ᾽ ἄνολβον ἄνδρ᾽ ἐνουθέτει παρών.
ὁρῶ δέ τοί νιν, κἄστιν ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
οὐδείς ποτ᾽ ἄλλος, ἢ σύ. μῶν ᾐνιξάμην;
με ἄπειμι. καὶ γὰρ αἰσχρὸν εἰ πύθοιτό τις
λόγοις κολάζειν, ᾧ βιάζεσθαι πάρα.
τευ ἄφερπέ νυν. κἀμοὶ γὰρ αἴσχιστον κλύειν
ἀνδρὸς ματαίου φλαῦρ᾽ ἔπη μυθουμένου.
χο ἔσται μεγάλης ἐριδός τις ἀγών.

ΨΗΦΟΠΟΙΟΣ. μιᾷ ψήφῳ φασὶ κατακριθῆναι τὸν Αἴαντα ὑπὸ Μενελάου. πόλλ᾽ ἂν καλῶς. ἤγουν πολλὰ ἂν κακὰ καλῶς κλέψειας σὺ, ἤγουν μετὰ κλοπῆς ἐργάσαιο λάθρα. οὐ μᾶλλον ὡς ἔοικε. συνεκδοχικῶς. λείπει τὸ, λυπηθησόμεθα. ἵν᾽ ᾖ. οὐ μᾶλλον λυπηθησόμεθα, ἢ λυπήσομεν. τουτέστι, πλέον λυπήσομέν σε ἀντιβαίνοντα ἡμῖν, ἢ λυπηθησόμεθα ὑπὸ σοῦ. ἢ οὕτως. οὐ μᾶλλον ἦλθέ σοι εἰς ἀνίαν τοῦτο τὸ ἔπος, ἢ λυπήσομεν. ἤτοι πλέον λυπήσομεν ἔτι, ἢ ἐλυπήσαμεν. τόνδ᾽ ἐστὶν οὐχὶ θαπτέον. ἤγουν οὐκ ἄξιόν ἐστι θάπτειν τόνδε, θαπτέον κοινῶς, θαπτέον ἐστὶν ἀττικῶς, οἱ γὰρ ἀττικοὶ ἀπὸ τοῦ συνήθους ἀεὶ καὶ χθαμαλοῦ τὸν λόγον ἐπαίροντες, ἐπεὶ εὗρον ἐν τῇ συνηθείᾳ τὸ θαπτέον τὸ ποιητέον καὶ τὰ τῆς ἀκολουθίας ταύτης χωρὶς προσθήκης τινὸς λεγόμενα, προστιθέασιν αὐτοῖς τὸ ἐστίν, ὃ συνυπηκούετο ἔξωθεν παρὰ τοῖς κοινοῖς, ἵνα καινότερον τὸν λόγον ἐργάσωνται. Ναύτας ἐφορμήσαντα. ὁρμήσαντα ἐπὶ τὸ πλεῖν, τὸ δὲ ὁρμήσαντα ἀντὶ τοῦ παρορμήσαντα. Πατεῖν παρεῖχε. παρεῖχεν ἑαυτὸν δηλονότι τῷ θέλοντι ναυτίλῳ ὥστε καταπατεῖν. Οὕτω δὲ καὶ σέ. οὕτω δὲ τάχα ἂν κατασβέσειε καὶ σὲ καὶ τὸ σὸν θρασὺν στόμα κατὰ τὴν πολλὴν βοήν μεγάλη ζάλη ἀνέμων ἐκ νέφους σμικροῦ πνεύσασα. Ἐγὼ δέ γ᾽ ἄνδρα. καὶ οὗτος ἀντιτίθεται ὡς ἐφ᾽ ἑτέρου τὸν λόγον ποιούμενος. Ἐν κακοῖς. ἢ ἐν ἀντὶ τῆς ἐπί. Μὴ δρᾶ. μὴ ποίει, δρῶ σε κακῶς μετὰ ἀπατικῆς καὶ δρᾶσε κακὸν ὁμοίως. Ἄνολβον. ἀνόητον, ὄλβος γὰρ κυρίως ἡ φρόνησις. Ἠνιξάμην. δυστόχως παρείκασα. Κἀμοὶ γὰρ αἴσχιστον κλύειν. οὐδαμῇ ὑπείκει ὁ Τεῦκρος. κἀμοὶ δέ φησιν αἴσχιστόν ἐστιν ἀνέχεσθαί σου φλυαροῦντος.

Ἀλλ' ὡς δύνασαι, Τεῦκρε, ταχύνας. ὁ χορὸς ταχύνει τὸ ταφῆναι τὸ σῶμα, πρὶν παραγενέσθαι τοὺς Ἀτρείδας. ταχύνας δὲ ἀντὶ τοῦ ταχύνας σπεῦσον, κατ' ἐπίτασιν λέγεται τῆς σπουδῆς. Ἀείμνηστον. τὸν ἐσόμενον τοῖς ἀνθρώποις τάφον ἀείμνηστον. Κάπετον. τάφον. Εὐρώεντα. σεσημμένον σκωληκώδη. τὸ δὲ ὅλον ἔνθα καθέξει οὗτος δηλονότι τὸν εὐρώεντα τάφον τὸν ἀείμνηστον ἐσόμενον δηλονότι τοῖς βροτοῖς ἤγουν ὑπὸ τῶν βροτῶν. Ἐς αὐτὸν καιρὸν οἵδε πλησίοι. πάρεισιν ἡ Τέκμησσα μετὰ τοῦ παιδός. οὐχ ὅτι δὲ ἱκανὰ τὰ πρόσωπα φυλάξαι τὸ σῶμα, ἀλλ' ὅτι κινεῖσθαι δυνατά. Προστρόπαιος. προστετραμμένος αὐτῷ. ἢ ἱκετεύων. Ἱκτήριον θησαυρόν. πρὸς πολλὰς ἱκεσίας, ἢ τὸ πλῆθος τῶν ἱκετευόντων. Ἄλλως. τὸ ἱκέσιον κτῆμα. λέγει δὲ τὰς τρίχας. ἱκτήριοι δὲ κλάδοι δι' ὧν ποιοῦνται τὰς ἱκετηρίας· καὶ ἱκτήριος θησαυρὸς ὁμοίως. Ἐξημημένος. ἤγουν ἀφῃρημένος. Αὔτως. ἀντὶ τοῦ ὡσαύτως ὥσπερ ἀπὸ τοῦ οὗτος γίνεται οὕτως ἐπίρρημα παρὰ τοῖς κοινοῖς καὶ δηλοῖ δύο, λαμβάνεται γὰρ καὶ ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, καὶ ἔχει ἀνταποδοτικὸν τὸ ὡς· οἷον, οὕτως ποιῶ ὡς ἐκέλευσας· καὶ ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν, οὕτως ἀπὸ τοῦ αὐτὴ τὸ οὕτως παρὰ ποιηταῖς, κατὰ τὰ δύο ταῦτα σημαινόμενα, λέγεται γὰρ τὸ αὔτως καὶ ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ἐφ' ᾧ σημαινομένῳ τὸ ὡσαύτως λέγεται παρὰ τοῖς κοινοῖς μετὰ τοῦ ὡς, καὶ ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν. Ὑμεῖς τε. καλῶς. ἐγείρει τοὺς στρατιώτας πρὸς βοήθειαν. τὸν δὲ παῖδα πρὸς οἶκτον προβάλλεται καθ' ἡλικίαν. Κἂν μηδεὶς ἐᾷ. ἀπονενοημένου φασὶ τὰ πάντα τῷ αὐτῷ ἀναδιδέναι, ὅτι μόνος κρατήσει τῶν ἐχθρῶν βιαζομένων. ῥητέον οὖν ὅτι ὑπὸ φιλοστοργίας, πάντα λέγει ὑπομένειν. Τίς ἄρα νέατος. ὁ χορὸς πάλιν καθ' ἑαυτὸν γενόμενος ἐν ἀναλογισμῷ γίγνεται. καί φησι, τίς ἄρα ἡμῖν ὁ ἔσχατος τῶν ἐτῶν

ἀλλ' ὡς δύνασαι, Τεῦκρε, ταχύνας,
σπεῦσον κοίλην κάπετόν τιν' ἰδεῖν
τῷδ', ἔνθα βροτοῖς τὸν ἀείμνηστον
τάφον εὐρώεντα καθέξει.
καὶ μὴν ἐς αὐτὸν καιρὸν οἵδε πλησίον
πάρεισιν ἀνδρὸς τοῦδε παῖς τε, καὶ γυνή,
τάφον περιστελοῦντε δυστήνου νεκροῦ.
ὦ παῖ, πρόσελθε δεῦρο. καὶ σταθεὶς πέλας,
ἱκέτης ἔφαψαι πατρὸς, ὅς σ' ἐγείνατο.
θάκει δὲ προστρόπαιος, ἐν χεροῖν ἔχων
κόμας ἐμὰς, καὶ τῆσδε, καὶ σαυτοῦ τρίτου,
ἱκτήριον θησαυρόν. εἰ δέ τις στρατοῦ
βίᾳ σ' ἀποσπάσειε τοῦδε τοῦ νεκροῦ,
κακὸς κακῶς ἄθαπτος ἐκπέσοι χθονός,
γένους ἅπαντος ῥίζαν ἐξημημένος
αὔτως, ὅπωσπερ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον.
ἔχ' αὐτὸν ὦ παῖ, καὶ φύλασσε. μηδέ σε
κινησάτω τις, ἀλλὰ προσπεσὼν ἔχου.
ὑμεῖς τε μὴ γυναῖκες ἀντ' ἀνδρῶν πέλας
παρέστατ', ἀλλ' ἀρήγετ', ἔστ' ἐγὼ μόλω,
τάφου μεληθεὶς τῷδε, κἂν μηδεὶς ἐᾷ.
τίς ἄρα νέατος ἐς πότε λήξει

ἀριθμὸς

ἀριθμὸς τῶν πολυπλάγκτων. ἐς πότε λήξει ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐμοὶ πόνους παρασκευάζων. τουτέστι τῶν κατὰ πόλεμον μόχθων. κατὰ τὴν σύμπτυσαν ἡμᾶς ἐσίαν τῷ χρόνῳ, τὴν Τροίαν λέγω τὸ δύστηνον ὄνειδος τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν ἐν αὐτῇ χρονίαν διατριβήν, νέατος δὲ ὁ ἔσχατος, καὶ νεάτη ἡ ἐσχάτη, ἀφ' οὗ νήτη κατὰ κρᾶσιν ἡ τελευταία χορδὴ τῆς μουσικῆς.

πολυπλάγκτων ἐτέων ἀριθμός,
τὰν ἄπαυστον αἰὲν ἐμοὶ
δορυσσόντων μόχθων
ἄταν ἐπάγων
ἀνὰ τὰν εὐρώδη Τροίαν,
δύστανον ὄνειδος Ἑλλάνων.
ὤφελε πρότερον αἰθέρα δῦναι
μέγαν, ἢ τὸν πολύκοινον ᾅδαν
κεῖνος ἀνήρ, ὃς στυγερῶν
ἔδειξεν ὅπλων Ἕλλασι κοινὸν Ἄρη.
ἰὼ πόνοι πρόγονοι πόνων.
κεῖνος γὰρ ἔπερσεν ἀνθρώπους.
ἐκεῖνος οὔτε στεφάνων
οὔτε βαθειᾶν κυλίκων
νεῖμεν ἐμοὶ τέρψιν ὁμιλεῖν,

ΠΟΛΥΠΛΑΓΚΤΩΝ. Καθὸ πολλὰ ἐν πλανώμεθα ἀλλοδαπῇ. Δορυσσόντων. ἀντὶ τοῦ πολεμικῶν. μετοχὴ ἀντὶ ὀνόματος. Εὐρώδη. σκοτεινὴν καὶ ἀερώδη τοῖς Ἕλλησιν. ἢ σεσηπυῖαν. ἔνθα ἐχρονίσαμεν. Ὤφελε πρότερον. ὤφελε πρότερον ἀφανὴς γενέσθαι ἐκεῖνος ὁ ἀνὴρ ὁ πρῶτος εἰσενεγκὼν εἰς Ἕλληνας πολεμιστήρια ὅπλα. ὡς ἅμα τῇ εὑρέσει ἡκόντων τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τὸ ἀδικεῖν. τὸ δὲ ὤφελεν ἀπὸ τοῦ ὀφείλω ὤφειλεν ἐκβολῇ τοῦ ι. ὃ ἐξ ἀνάγκης γράφεται διὰ τοῦ ω. μεγάλου, τάσσεται δὲ ἀεὶ μετὰ ἀπαρεμφάτου, λέγεται καὶ μετὰ τοῦ οὐκ, οἷον οὐκ ὤφελον, καὶ μετὰ τοῦ ὡς, καὶ τοῦ μή. ἢ τοῦ οὐκ προτασσομένου τοῦ ὡς. οἷον ὡς μὴ ὤφελεν ἢ οὐκ ὤφελεν οἷον ἐπεὶ ἐγένετο τόδε ὡς οὐκ ὤφελον γενέσθαι δηλονότι, συνυπακούεται γὰρ ἐξ ἀνάγκης τὸ ἀπαρέμφατον, καὶ ἐπεὶ παραγενόμην ὡς μὴ ὤφελον παραγενέσθαι δηλονότι, ἀφ' οὗ ὤφελες ἐπὶ δευτέρου καὶ ὤφελε ἐπὶ τρίτου, λαμβάνεται δὲ ἀντὶ τοῦ ἔπρεπεν ὄφελον δὲ ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ εἴθε διὰ τοῦ ο, μικροῦ καὶ τάσσεται ἀεὶ μετὰ εὐκτικοῦ ἢ μετὰ παρεληλυθότος χρόνου, λέγεται τοῦτο ἐνίοτε καὶ μετὰ τοῦ ὡς, οἷον ὡς ὄφελόν γε καὶ σὲ τῇ κακοδοξίᾳ νενεκρωμένον.

Πρόγονοι πόνων. ἢ παλαιοί. ἢ ἀρχηγοὶ τῶν πόνων. οἷον, ὅτε ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ὅπλων ἐγένετο. οὐδὲν δὲ ἀπειροκάλως ζητεῖν τίς πρῶτος ἐχρήσατο ὅπλοις. Ἐκεῖνος οὔτε στεφάνων. ἐκεῖνος ὁ εὑρὼν τὰ ὅπλα ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ, οὐ στεφάνων. οὐ κύλικος, οὐκ αὐλῶν τέρψιν μοι ἔνειμεν. ἀλλὰ πᾶσάν φησι τερπνὴν ἐξέκοψεν. ἥδιστος δὲ ὢν ὁ Σοφοκλῆς, πάλιν ἐπὶ τὸ ἴδιον ἦθος ἔκλινεν ἐν τοῖς μέλεσιν. ὅθεν καὶ μέλιττα ἐκλήθη.

Ὄττοβον. ὁμαδὸν ἦχον. πάταγος ὁ ἦχος δι' ἑνὸς τ. ὄτοβος τὸ αὐτὸ διὰ δύο. Ἐννυχίαν. τὴν ἐν παννυχίσιν. ἢ τὴν ἐν κοίτῃ. Ἐρώτων. τῶν ἐρωτικῶν. καὶ ἄκαιρον μὲν περὶ ἐρώτων μεμνῆσθαι ἐν τοῖς παροῦσι. ὅμως δὲ ἀκολουθίαν ἔχει πρὸς τὰ προκείμενα. ἰαύειν δὲ διατελεῖν ἀΰειν. Κεῖμαι δ' ἀμέριμνος. ἤτοι πολυμέριμνος. οἷον μὴ σκοπῶν περὶ θυμηδίας μηδέν. ἀλλ' ἐν δρόσοις τεγγόμενος. ἀφ' ὧν ἔστι μοι μνημόσυνα εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον, ἢ ἐνταῦθα κακῆς παθείας. ἢ ἐν οἷς δὲ μιᾷ μεμνημῶν. ἢ μόνον περὶ πολέμων. Ἐννυχίου. τῆς νυκτερινῆς ἐφόδου τῶν πολεμίων. καὶ τῶν βελῶν ἀλεξητήριον ἦν ὁ Αἴας. Γενοίμαν ἵν' ὑλᾶεν. ἔνθα ὑλώδης ἡ ἐξοχὴ τῆς θαλάττης. εὔχονται δὲ ἀπαλλαγῆναι. ἐπὶ τὰ οἰκεῖα. γενοίμην ὅπου φησὶν ἐπὶ τὴν ἄκραν πλάκα τοῦ Σουνίου. διὰ γὰρ Σουνίου ὁ πλοῦς τοῖς ἀπὸ Τροίας ἐπὶ Σαλαμῖνα. τὸ δὲ ὅλον. εἴθε γενοίμην ὅπου ἐστὶν ἐπὶ τοῦ πόντου τὸ ζώδενδρον ἀκρωτήριον τὸ κλυζόμενον ὑπὸ τοῖς ἁλὸς, λέγω ὑπὸ τὴν ἄκραν πλάκα ἤγουν γῆν τοῦ Σουνίου ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τὸ ἄκρον τῆς γῆς τοῦ Σουνίου. ἔστι δὲ τὸ Σούνιον ὄνομα ἀκρωτηρίου. Τὰς ἱεράς. φιλοτέχνως εὐφραίνει τοὺς ἀκροωμένους, διὰ τῶν ἐπαίνων τῆς ἀττικῆς. Καὶ μὴν ἰδών. ὁ Τεῦκρος ἀκηκοὼς ἥκειν τὸν Ἀγαμέμνονα, ἔρχεται μετὰ σπουδῆς. Σκαιὸν στόμα. σκαιοὺς λόγους ἤγουν κακοὺς, σκαιὸν γὰρ καὶ τὸ κακὸν καὶ τὸ ἀπαίδευτον καὶ τὸ ἀριστερόν. Τλῆναι. τολμῆσαι. Ἀνοιμωκτεί. χωρὶς οἰμωγῆς, ἀτιμωρητί.

οὔτε γλυκὺν αὐλῶν ὄτοβον,
δύσμορος, οὔτ' ἐννυχίαν
τέρψιν ἰαύειν
ἐρώτων.
ἐρώτων δ' ἀπέπαυσεν, ὤμοι.
κεῖμαι δ' ἀμέριμνος οὕτως,
ἀεὶ πυκιναῖς δρόσοις
τεγγόμενος κόμας λυγρᾶς,
μνήματα Τροίας.
καὶ πρὶν μὲν ἐννυχίου
δείματος ἦν μοι προβολὰ,
καὶ βελέων θούριος Αἴας.
νῦν δ' οὗτος ἀνεῖται στυγερῷ
δαίμονι, τίς μοι, τίς ἔτ' οὖν
τέρψις ἐπέσται;
γενοίμαν
ἵν' ὑλᾶεν ἔπεστι πόντου
πρόβλημ' ἁλίκλυστον ἄκραν
ὑπὸ πλάκα Σουνίου,
τὰς ἱερὰς ὅπως προσεί-
ποιμεν Ἀθάνας.
ΤΕΥ. καὶ μὴν ἰδὼν ἔσπευσα τὸν στρατηλάτην
Ἀγαμέμνον' ἡμῖν δεῦρο τόνδ' ὁρμώμενον.
δῆλος δέ μοὔστι σκαιὸν ἐκλύσων στόμα.
ΑΓ. σὲ δὴ τὰ δεινὰ ῥήματ' ἀγγέλλουσί μοι
τλῆναι καθ' ἡμῶν ὧδ' ἀνοιμωκτεὶ χανεῖν;
σέ τοι τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλώτιδος λέγω.
ἦ που τραφεὶς ἂν μητρὸς εὐγενοῦς ἄπο,
ὑψήλ' ἐφώνεις, κἀπ' ἄκρων ὡδοιπόρεις,

Χανεῖν. εἰπεῖν. Ἐκ τῆς αἰχμαλώτιδος. τῆς Ἡσιόνης. Κἀπ' ἄκρων. ἐπ' ἄκρων δακτύλων ἔβαινες γαυριῶν.

Ὅτ' οὐδὲν ὤν. οὐδὲν μὴ ὢν διὰ τὴν δυσγένειαν τοῦ μηδὲν δὲ, τοῦ αἴαντος πλουτήσαντος. Διαμόσω. γράφεται διαρίσω. Πικροὺς ἔοιγμεν. πικροὺς ἀγῶνας ἐοίκαμεν κηρῦξαι τοῖς ἀργείοις τότε ἕνεκα τῶν ἀχιλλείων ὅπλων εἰ πανταχοῦ φανοίμεθα κακοὶ ἐκ τεύκρου, ἐν μὲν τῷ ἔοιγμεν λείπει τὸ κ. εἰς γ. ἀπὸ τοῦ ἐοίκαμεν ἐν δὲ τῷ σύξαι τὸ γ. εἰς κ. ἀπὸ τοῦ σιωπῶ ἔθιν τὸ σύξαι.

ὅτ' οὐδὲν ὢν, τοῦ μηδὲν ἀντέστης ὕπερ,
κοὔτε στρατηγοὺς, οὔτε ναυάρχους μολεῖν
ἡμᾶς Ἀχαιῶν, οὔτε σοῦ διαμόσω.
ἀλλ' αὐτὸς ἄρχων ὡς σὺ φῂς Αἴας ἔπλει.
ταῦτ' οὐκ ἀκούειν μεγάλα πρὸς δούλων κακά;
ποίου κέκραγας ἀνδρὸς ὧδ' ὑπέρφρονα.
ποῦ βάντος, ἢ ποῦ στάντος, οὗ περ οὐκ ἐγώ;
οὐκ ἄρ' Ἀχαιοῖς ἄνδρες εἰσὶ, πλὴν ὅδε;
πικροὺς ἔοιγμεν τῶν ἀχιλλείων ὅπλων
ἀγῶνας Ἀργείοισι κηρῦξαι τότε,
εἰ πανταχοῦ φανούμεθ' ἐκ Τεύκρου κακοί.
κοὐκ ἀρκέσει ποθ' ὑμὶν οἱ δ' ἡσσημένοις
εἴκειν, ἃ τοῖς πολλοῖσιν ἤρεσκε κριταῖς,
ἀλλ' αἰὲν ἡμᾶς ἢ κακοῖς βαλεῖτέ που,
ἢ σὺν δόλῳ κεντήσεθ' οἱ λελειμμένοι;
» Ἐκ τῶνδε μέντοι τῶν τρόπων, οὐκ ἄν ποτε
» Κατάστασις γένοιτ' ἂν οὐδενὸς νόμου,
» Εἰ τοὺς δίκῃ νικῶντας ὑπωθήσομεν,
» Καὶ τοὺς ὄπισθεν, ἐς τὸ πρόσθεν ἄξομεν.
» Ἀλλ' εἰρκτέον τάδ' ἐστίν. οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς
» Οὐδ' εὐρύνωτοι φῶτες ἀσφαλέστατοι,
» Ἀλλ' οἱ φρονοῦντες εὖ, κρατοῦσι πανταχοῦ.
» Μέγας δὲ πλευρὰν βοῦς, ὑπὸ σμικρᾶς ὅμως
» Μάστιγος, ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται.
καὶ σοὶ προσέρπον τοῦτ' ἐγὼ τὸ φάρμακον
ὁρῶ τάχ' εἰ μὴ νοῦν κατακτήσῃ τινά.
ὃς ἀνδρὸς οὐκέτ' ὄντος, ἀλλ' ἤδη σκιᾶς,
θαρσῶν ὑβρίζεις, κἀξελευθεροστομεῖς.
οὐ σωφρονήσεις; οὐ μαθὼν ὃς εἶ φύσιν,
ἄλλον τιν' ἄξεις ἄνδρα δεῦρ' ἐλεύθερον,
ὅστις πρὸς ἡμᾶς ἀντὶ σοῦ λέξει τὰ σά;
σοῦ γὰρ λέγοντος, οὐκέτ' ἂν μάθοιμ' ἐγώ.

Εἴκειν. οὐκ ἄξετε καὶ ἐμμενεῖτε τοῖς κεκριμμένοις.

Πολλοῖσι. πιθανῶς. Καὶ κακοῖς δηλονότι λόγοις. Βαλεῖτε. ἀντὶ τοῦ βλασφημήσετε. Οἱ λελειμμένοι. οἱ ἡττηθέντες ἐν τῇ κρίσει. ὑπὸ δὲ πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ αἴαντος. Κατάστασις γένοιτ' ἄν. γνήσιος ὁ λόγος. εἰ ὁ ἡττώμενος ἰδίῳ δικαίῳ παριστανόμενος πάλιν μάχοιτο καὶ οὐκ ἀξιοῖ τοῖς κεκριμμένοις, οὐδέ ποτε κατάστασις ἔσται. Κατάστασις καὶ ἡ εὐταξία. εὐταξία δὲ νόμῳ, ἣν ὁ νόμος ποιεῖ. Τοὺς ὄπισθεν. τοὺς ἡττωμένους. ἔστι δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δρομέων. Ἀλλ' εἰρκτέον. δεῖ φησιν ἐμμένειν τοῖς ἅπαξ κεκριμμένοις ἐπεὶ δὴ δὲ αὐτοῦ τὴν κατὰ σῶμα ἀρετὴν καὶ ἰσχὺν διαβάλλειν βούλεται, εἰς ἀφροσύνην αὐτὸν λοιδορεῖ. Ἀλλ' οἱ φρονοῦντες εὖ. ἤγουν οἱ φρόνιμοι κρατοῦσιν, καὶ πρὸς τοῦτο ἐπάγεται, τὸ μέγας δὲ βοῦς ὢν τὴν πλευρὰν καὶ τὸ ἑξῆς. Ὀρθός. ἤγουν κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν ὁδὸν πορεύεται οὐ παρακλίνων. Προσέρπον. ἀκόλουθον. Τοῦτ' ἐγὼ τὸ φάρμακον. τὸ τῆς μάστιγος. Ἀλλ' ἤδη σκιᾶς. ὑπὸ ἀνδρὸς οὐκ ἔτι ζῶντος ἀλλὰ ἐν τῇ σκιᾶς τουτέστι ἀνυποστάτου.

ΤΗΝ βάρβαρον τὴν γλῶσσαν. σκώπτει αὐτὸν εἰς τὴν μητέρα. Εἴθ' ὑμῖν. ἐπεὶ οὐ συμβουλεύει διὰ τὸ Ἀγαμέμνονος ἀξίωμα ὁ χορὸς, ἐν τῇ εὐχῇ τὴν γνώμην κατέθηκε. Φεῦ τοῦ θανόντος. περιπαθὴς ὁ λόγος εἰς ἀχαριστίαν ἐνδύων, ὅτι ταχεῖα διαρρεῖ ἡ χάρις τοῦ ἀποθανόντος. Ταχεῖά τις. τὸ μὲν τί ζητεῖ οὐσίαν πράγματος οἷον τί τί δ' ἐστὶν ἄνθρωπος τυχὸν ἢ ἵππος, τὸ δὲ τὶς ὑπόστασιν καὶ πρόσωπον οἷον τίς ὅδε ἐστὶ Σωκράτης τυχὸν ἢ Πλάτων, καὶ τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν, ἐν τούτῳ γὰρ ὁ ἐρωτῶν οἶδε μὲν ὅτι ἀνὴρ πρὸς ὃν τὴν ἐρώτησιν ποιεῖται, ζητεῖ δὲ τοὔνομα ᾧ ἂν οὗτος τῶν ἄλλων ἀνδρῶν χωρίζοιτο, ἐπεὶ δὲ πρὸς τὸ τὶς οὐκ ὄνομα μόνον ἀπαντᾷ κύριον, ἀλλὰ καὶ σὺν ἐπιθέτῳ ἐνίοτε κύριον, οἷον τίς ὅδ' ἐστὶν ὁ ἡδὺς Λουκιανὸς, διὰ τοῦτο οὐκ ὀνόματι μόνον κυρίῳ ὑποτάσσεται τὸ τὶς, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ ἐπιθέτῳ οἷον Λουκιανός τις ἐποίησε τὸ δὲ, καὶ ὁ Λουκιανὸς ἡδύς τις ἐστὶν, ἐντεῦθεν οὖν ἡ χάρις ὡς ἐπίθετον ἔχει τὸ ταχεῖα ὄνομα, εἰ καὶ ἄλλως τοῦτο ἐπιρρηματικὴν ἔχει σημασίαν, διὸ μετὰ τοῦ τὶς αὐτὸ ἐπάγεται, καὶ ταχεῖά τις αὕτη λέγεται διαρρεῖν· κατὰ ταῦτα λέγεται καὶ τὸ ὅστις καὶ τὸ ὁποῖός τις καὶ τὸ μὲν ὅστις νοεῖται ἐπὶ κυρίου ὀνόματος, τὸ δὲ ὁποῖός τις ἐπὶ ἐπιθέτου ὡς παρὰ Λουκιανῷ, τὸ δὲ ὅλον οἱ δῆμοι οὐκ ἐξετάζοντες ὁποῖός τις ἐστὶν ὁ τοῖς πράγμασιν ἐφεστηκὼς, εἴτε καλὸς δηλονότι εἴτε τὸ ἐναντίον ἀπὸ ἐπιθετικῶς λέγεται. Προδοῦσα. ἀντὶ τοῦ προδεδομένη καταλαμβάνεται. Εἰ σοῦ γ' ὅδ' ἀνήρ. εἰ σοῦ γε ὦ Αἶαν ὅδε ὁ ἀνὴρ οὐκ ἔτι ἔχει μνήμην. Οὗ σὺ πολλάκις. οὐκ ἀξιοῦται τῆς παρὰ
» σοῦ μνήμης. οὐ πολλάκις ὦ Αἶαν, προεκινδύνευσας ἐν πολέμοις. παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν, Αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζων. Οὐ μνημονεύεις κα-
» λῶς πρὸς τὸ Γοῦ βαίνοντος. ἢ ὅπου στάντες οὐ περ οὐκ ἐγώ. Ερκέων λείπει ἐντός. Εγκεκλεισμένους. ἢ ἐν ἀντὶ τοῦ ἐντὸς κεκλεισμένους. Εν τροπῇ δορός. ἐν ἥττῃ τοῦ πολέμου, τρόπαιον ἡ νίκη, τροπὴ δὲ ἡ ἧττα, τρόπαιον ἐπὶ τῶν διωκόντων, τροπὴ ἐπὶ τῶν διωκομένων. Ακροισιν ἤδη. ἐπὶ μὲν τοῖς ἄκροις ναυτικοῖς ἑδωλίοις τῶν νεῶν ἤγουν ὑποστρώμασι ἢ ἐνιδρύμασι, τοῦ πυρὸς ἤδη ἀπτομένου καὶ ἀναφλεγομένου. Αρδην. αἴρω τὸ ἀφανίζω καὶ τὸ ὑψῶ, ἀφ' οὗ ἄρδην ἀντὶ τοῦ μετεώρως καὶ κούφως ὡς ἐνταῦθα, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφανιστικῶς καὶ ὁμοῦ.

» Τὴν βάρβαρον γὰρ γλῶσσαν οὐκ ἐπαΐω.
ΧΟ. Εἴθ' ὑμὶν ἀμφοῖν νοῦς γένοιτο σωφρονεῖν.
τούτου γὰρ οὐδὲν σφῷν ἔχω λῷον φράσαι.
ΤΕΥ. Φεῦ. τοῦ θανόντος ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς
» χάρις διαρρεῖ, καὶ προδοῦσ' ἁλίσκεται
εἰ σοῦ γ' ὅδ' ἀνὴρ οὐδ' ἐπὶ σμικρῶν λόγων
Αἴας ἔτ' ἴσχει μνῆστιν οὗ σὺ πολλάκις
τὴν σὴν προτείνων προὔκαμες ψυχὴν δορί.
ἀλλ' οἴχεται δὴ πάντα ταῦτ' ἐρριμμένα.
ὦ πολλὰ λέξας ἄρτι κἀνόνητ' ἔπη,
οὐ μνημονεύεις οὐκέτ' οὐδὲν, ἡνίκα
ἑρκέων ποθ' ὑμᾶς οὗτος ἐγκεκλεισμένους,
ἤδη τὸ μηδὲν ὄντας ἐν τροπῇ δορὸς
ἐρρύσατ' ἐλθὼν μοῦνος, ἀμφὶ μὲν νεῶν
ἄκροισιν ἤδη ναυτικοῖς ἑδωλίοις
πυρὸς φλέγοντος, εἰς δὲ ναυτικὰ σκάφη
πηδῶντος ἄρδην Ἕκτορος τάφρων ὕπερ;
τίς ταῦτ' ἀπεῖρξεν; οὐχ ὅδ' ἦν ὁ δρῶν τάδε;

ΟΥΔΕ Συμβῆναι ποδί. πρὸς τὸ τοῦ φεύγοντος ἢ τοῦ στάντος. συμβῆναι δὲ ἀντὶ τοῦ συνελθεῖν ἐνταῦθα, βαίνω γὰρ τὸ πορεύομαι, καὶ τὸ ἵσταμαι ἀφ' οὗ βάσιν ἀνδριάντος. Λαχών τε. ἤγουν κληρωθείς. ἀφ' οὗ λαχμὸς ὁ κλῆρος ποιητικῶς. Κἀκέλευστος ἦλθεν ἐναντίος. αὐτοκέλευστόν φησιν αὐτὸν ἀναστῆναι εἰς τὸ μονομάχιον. ἐπαινῶν αὐτὸν οὐχ ὁμηρικῶς. Οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον. οὐδὲν πανουργήσας περὶ τὸν κλῆρον, ἀλλ' εὐξάμενος λαχεῖν αὐτόν. τοῦτο δὲ ἱστορεῖται περὶ Κρεσφόντου καὶ τῶν Ἀριστοδήμου παίδων. ὅτι πανούργως ὁ Κρεσφόντης βῶλον ὑγρὰν εἰς τὴν ὑδρίαν ἐνέβαλε κληρουμένων περὶ Μεσσήνης. ἐκ ἄτοπον δὲ τὸν Τεῦκρον λοιδορεῖν Ἀγαμέμνονι ὑπὸ τοῦ πάθους προαγόμενον. καὶ γὰρ Ἀχιλλεὺς οὐκ ἀπείχετο λοιδορίας. καὶ οὐκ ἂν ἐν τοιούτῳ πάθει. Κλῆρον. κλῆρος δ' ἂν ἐκληροῦντο, καὶ κλῆρος αὐτὸ τὸ κληροῦσθαι. Ἀρούρας. ἤγουν ἠροτριασμένης γῆς. χέρσος γὰρ ἡ ξηρὰ γῆ, ἄρουρα ἡ ἠροτριασμένη, ἤγουν τὸ ἔχον ἀστάχυας χωράφιον. Ἀλλ' ὃς εὐλόφου. ὅστις κλῆρος ἐκ τῆς εὐλόφου κυνῆς ἤμελλε πρῶτος κουφιεῖν τὸ ἅλμα τοῦ Αἴαντος. Ἅλμα. πήδημα. ἅμα, πάλμα, καὶ πήδημα ταυτόν. Ποῖ βλέπων. ἤγουν ἀφορῶν ἤγουν εἰς ποίαν εὐγένειαν σὴν ἀφορῶν ταῦτα λέγεις. Οὐκ οἶσθα σοῦ πατρός. εἰκότως καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια ἐξεῦρεν. ἐν δὲ εἰπὼν Ἀγαμέμνων, μυρία ἤκουσεν. Αὐτὸς δὲ μητρός. οὐχ ὡς βαρβάρων τῶν Κρητῶν ὄντων ὀνειδίζει αὐτῷ τὰ περὶ τῆς μητρός. ἀλλ' οἷον ἐξ ἀλλοφύλων γεγένησαι τὸ γένος. Ἐπακτόν. ἐπείσακτον ἤγουν μοιχόν, ἐφῆκεν δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπέταξε δοθῆναι. Φυτεύσας. γεννήσας, φυτεύειν τὸ τῇ γῇ φυτὸν ἐνθεῖναι, ψιλὸν τὸ φυ. καὶ βραχύ, φιτύειν τὸ σπείρειν ποιητικῶς, ὃ παράγεται ἀπὸ τοῦ φίτυς ὁ πατήρ. τὸ ι καὶ μακρὸν ὃ καὶ ἐνταῦθα τῷ ποιητῇ τέτακται, τοῖς δ' ὕστερον ἡμάρτηται. Ἐφῆκεν ἐλλοῖς. ἤτοι ἀφώνοις. ἡ ἱστορία ἐν ταῖς Κρήσσαις Εὐριπίδου. ὅτι διαφθαρεῖσαν αὐτὴν λάθρα ὑπὸ θεράποντος, ὁ πατὴρ Ναυπλίῳ παρέδωκεν ἐντειλάμενος ἀποποντῶσαι. ὁ δὲ οὐκ ἐποίησεν, ἀλλ' ἐνεγγύησε Πλεισθένει. Ὅστις στρατοῦ. ἤγουν τὰς τῆς πρώτης μοίρας ἀνδραγαθίας.

ἐν οὐδαμοῦ φῂς οὐδὲ συμβῆναι ποδί;
ἆρ' ὑμὶν οὗτος ταῦτ' ἔδρασεν ἔνδικα;
χὤτ' αὖθις αὐτὸς Ἕκτορος μόνος μόνου
λαχών τε, κἀκέλευστος ἦλθεν ἀντίος;
οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον ἐς μέσον καθεὶς
ὑγρᾶς ἀρούρας βῶλον, ἀλλ' ὃς εὐλόφου
κυνῆς ἔμελλε πρῶτος ἅλμα κουφιεῖν.
ὅδ' ἦν ὁ πράσσων ταῦτα. σὺν δ' ἐγὼ παρὼν
ὁ δοῦλος, οὑκ τῆς βαρβάρου μητρὸς γεγώς.
δύστηνε. ποῖ βλέπων ποτ' αὐτὰ, καὶ θροεῖς;
οὐκ οἶσθα σοῦ πατρὸς μὲν, ὃς προὔφυ πατὴρ,
ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα;
Ἀτρέα δ', ὃς αὖ σ' ἔσπειρε δυσσεβέστατον,
προθέντ' ἀδελφῷ δεῖπνον οἰκείων τέκνων;
αὐτὸς δὲ μητρὸς ἐξέφυς Κρήσσης, ἐφ' ᾗ
λαβὼν, ἐπακτὸν ἄνδρ' ὁ φυτεύσας πατὴρ,
ἐφῆκεν ἐλλοῖς ἰχθύσιν διαφθοράν.
τοιοῦτος ὢν, τοιῷδ' ὀνειδίζεις σποράν;
ὃς ἐκ πατρὸς μέν εἰμι Τελαμῶνος γεγώς.
ὅστις στρατοῦ τὰ πρῶτ' ἀριστεύσας, ἐμὴν

ἩΦΥΣΕΙ μὲν ἦν βασίλεια. ἀνασκευάζει τὰ εἰρημένα περὶ δυσγενείας αὐτοῦ. φύσει δὲ ἐπὶ γένους λέγεται κυρίως, ἐπὶ δὲ τῶν υἱοθετουμένων τὸ θέσει, καὶ ἀπὸ τούτων μετάκειται ταῦτα καὶ ἐφ' ἕτερα. Τοὺς πρὸς αἵματος. τοὺς συγγενεῖς. ἴσως δεικτικῶς εἰς τὸν αἴαντα, ἵν' ᾖ περιπαθὴς ἡ λέξις. Ὠθεῖς ἀθάπτους. πιθανῶς πάλιν εἰσέβαλεν εἰς τὸν λόγον τοῦ δράματος. Βαλεῖτε χἠμᾶς. ἑαυτὸν λέγει καὶ τὴν τέκμησσαν καὶ τὸν εὐρυσάκην. Ἄλλως. Τρεῖς ὁμοῦ συγκειμένους ἐμὲ καὶ σεαυτὸν. καὶ μενέλαον. οὐ γὰρ λέγει περὶ τῆς τεκμήσσης καὶ τοῦ παιδός. ἐλεεινὸς γὰρ ὁ λόγος οὐκ ἀπειλητικός. Ἐπεὶ καλόν μοι. καλόν μοι ἐστὶν προδήλως ὑπὲρ τοῦδε πονουμένῳ μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ ὑπὲρ τῆς σῆς γυναικὸς λέγω τοῦ σοῦ ἀδελφοῦ. Θανεῖν προδήλως. ἀντὶ τοῦ λαμπρῶς. ἀνδρείως. λέγει δὲ ὅτι ταῦτα ἃ βούλεσθε περὶ τὸν αἴαντα δρᾶσαι, πρότερον οὐ δράσετε πρὶν ἢ κἀμὲ ἀποκτεῖναι. ἀποθνήσκων μέντοι σὺν ὑμῖν ἀπολοῦμαι. Βουλήσῃ ποτέ. μεταμεληθήσῃ ὡς προπετὴς εἰς ἐμὲ εὑρεθεὶς. καὶ μὴ ἀποδειλιάσας περὶ τὸ ἄρχειν. ἀμυνοῦμαι γάρ σε. ἢ βουλήσῃ ποτὲ καὶ δειλὸς εἶναι καὶ μὴ ὑπ' ἐμοῦ ἀναιρεθῆναι. δειλὸς δὲ καὶ θρασὺς ἐναντία κατὰ ὑπερβολὴν ἔχοντα καὶ ἔλλειψιν, μέσον δὲ τούτων ἡ ἀνδρεία. Ἢν ἐμοί. ἤγουν ἢ ἐν ἐμοί. Ἄναξ ὀδυσσεῦ. ἵνα μὴ εἴη αὐτῷ εἰς μακρὰν ἡ φιλονεικία, διαλλακτὴν εἰσήνεγκε τὸν ὀδυσσέα. τοιοῦτον γὰρ ὁ καιρὸς ἐζήτει. εἰσῆκται δὲ ὀδυσσεὺς ὡς σοφὸς καὶ ἀμνησίκακος. καιρὸν δὲ ἀντὶ τοῦ εἰς καιρὸν ἤγουν ἐγκαίρως. Ξυνάψων αὐτοὺς δηλονότι εἰς τὴν μάχην ἀλλὰ διαλύσων καὶ χωρίσων πάρει ἀντὶ τοῦ παρεγένου. Βοὴν ἀτρειδῶν. οὐκ ἐξ ἑτοίμου φησὶν ὅτι ἥκοι ἀναστελῶν Ἀγαμέμνονα. ἀλλ' ἐπιμελόμενος τί πράττουσιν οἱ βασιλεῖς. τὴν δὲ ἑαυτοῦ γνώμην ἐδήλωσε διὰ τοῦ, ἀλκίμῳ νεκρῷ, ὅτι γενναίαν αὐτοῦ ἐδήλωσε τὴν τελευτήν. διδάσκει δὲ ὁ λόγος, ὅτι οὐ δεῖ κατὰ τεθνεώτων λέγειν, κἂν ἐχθροὶ ὦσιν. Οὐ γὰρ κλύοντες. ἆρα γὰρ οὐ κλύοντές ἐσμεν αἰσχίστους λόγους ὦ ἄναξ ὀδυσσεῦ ὑπὸ τοῦδε τοῦ ἀνδρός. συλλήπτορα δὲ θέλων ἔχειν τὸν Ὀδυσσέα, καλεῖ αὐτὸν ἄνακτα.

ἴσχει ξύνευνον μητέρ', ἣ φύσει μὲν ἦν
βασίλεια, Λαομέδοντος. ἔκκριτον δέ νιν
δώρημα κείνῳ δῶκεν Ἀλκμήνης γόνος.
ἆρ' ὧδ' ἄριστος ἐξ ἀρίστοιν δυοῖν
βλαστὼν ἂν αἰσχύνοιμι τοὺς πρὸς αἵματος,
οὓς νῦν σὺ τοιοῖσδ' ἐν πόνοισι κειμένους
ὠθεῖς ἀθάπτους, οὐδ' ἐπαισχύνῃ λέγων;
εὖ νῦν τόδ' ἴσθι. τοῦτον εἰ βαλεῖτέ που,
βαλεῖτε χἠμᾶς τρεῖς ὁμοῦ συγκειμένους
ἐπεὶ καλόν μοι τοῦδ' ὑπερπονουμένῳ,
θανεῖν προδήλως μᾶλλον, ἢ τῆς σῆς ὑπὲρ
γυναικός, ἢ τοῦ σοῦ θ' ὁμαίμονος λέγω.
πρὸς ταῦθ' ὅρα μὴ τοὐμὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ σόν.
ὡς εἴ με πημανεῖς τι, βουλήσῃ ποτὲ
καὶ δειλὸς εἶναι μᾶλλον, ἢ 'ν ἐμοὶ θρασύς.
χο. ἄναξ Ὀδυσσεῦ, καιρὸν ἴσθ' ἐληλυθώς,
εἰ μὴ ξυνάψων, ἀλλὰ συλλύσων πάρει.
οδ. τί δ' ἐστὶν ἄνδρες; τηλόθεν γὰρ ᾐσθόμην
βοὴν Ἀτρειδῶν τῷδ' ἐπ' ἀλκίμῳ νεκρῷ.
αγ. οὐ γὰρ κλύοντές ἐσμεν αἰσχίστους λόγους
ἄναξ Ὀδυσσεῦ τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως;

Ἐγὼ γὰρ ἀνδρί. συνετῶς ὁ Ὀδυσσεύς, οὐκ εὐθὺς προστιθέμενος τῇ ὀργῇ. ἔστι γὰρ συγγνώμη καὶ τῷ κακῶς εἰπόντι, εἰ κακῶς πάσχων ἀμύνεται διὰ λόγων. Ἤκουσεν αἰσχρά. οὔτε θρασύνει Ὀδυσσέα ὁ Τεῦκρος διὰ τὸν ἀδελφόν. οὔτε ἂν λέγει διὰ τὸν καιρόν. Τί γάρ σ' ἔδρασεν. τί δέ σε ἐποίησεν τοιοῦτο, δηλονότι ὥστε καὶ ὑπέχειν σοι βλάβην. Οὔ φησ' ἐάσειν. διατείνεται οὐκ ἐάσειν. Ἄμοιρον. ἀμέτοχον. Ἀλλὰ πρὸς βίαν. ἀλλὰ διατείνεται θάψειν αὐτὸν πρὸς βίαν ἐμοῦ, βίαν λέγειν ἣν βιάσεται αὐτόν. Ἔξεστιν οὖν. ἐρωτηματικῶς ἡ ἐπιτήρησις. ἠπίστατο γὰρ ὅτι πάντες ἄνθρωποι πρὸς τὸ ἀληθὲς ἀγανακτοῦσι. καὶ ἀντιλέγουσι. τὸ δὲ ἑξῆς, ἔξεστιν ἐμοὶ τῷ φίλῳ σου εἰπόντα ἀληθῆ. καὶ τὰ ἑξῆς. Ξυνηρετμεῖν. συμφρονεῖν φίλον ὄντα, συνερέχειν ὡς πρότερον, ἐκ μεταφορᾶς τῶν κοινῶς ἐρεσσόντων. Μηδ' ἡ βία σε. μὴ ἡ ἐξουσία βιασάσθω σε ὥστε πρᾶξαί τι παρὰ τὸ δίκαιον. τουτέστι μὴ ὑπὲρ τοῦ ἐνδείξασθαι τοῦτο τὴν ἐξουσίαν παραβῇς τὸ δίκαιον. Κἀμοὶ γὰρ ἦν ποθεν. ἱκανὸς ὁ λόγος εἰς πειθώ, ὅτι κἀγώ ποτε ἐχθρὸς ὤν, ἐνδέδωκα νῦν διὰ τὸ δίκαιον. Ἀλλ' αὐτὸν ἔμπας. ἀλλ' ὅμως ἐγὼ ὄντα αὐτὸν ἐμοὶ τοιόνδε, ἤγουν, ἔχθιστον οὐκ ἂν ἀπαξιώσαιμι, ὥστε μὴ λέγειν καὶ τὰ ἑξῆς. Βλάπτειν τὸν ἐσθλόν. δύναται καὶ ἐπὶ τοῦ μισοῦντος εἶναι. τὸν ἐσθλὸν οὐ δεῖ μνησικακεῖν. δύναται καὶ ἐπὶ τοῦ μισουμένου. καὶ τετελευτηκότος. τὸν ἐσθλὸν οὐδὲ βλάπτεσθαι, οὐδ' ἐὰν μισούμενος ᾖ. συγκαταλλάκτως τὸ δεῖ πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς ἔχειν. Οὐ γὰρ θανόντι. οὐ σὲ χρὴ θανόντι καὶ προσεπεμβῆναί σε, τουτέστι πρὸς τῷ μισεῖν ἐπεμπανδῆσαι, ἀπὸ τῶν λὰξ ἐναλλομένων λέγεται τὸ ἐπεμβῆναι. Μὴ χαῖρε. ἤγουν μὴ πρόσκεισο.

Ὀδ. Ποίους; ἐγὼ γὰρ ἀνδρὶ συγγνώμην ἔχω
κλύοντι φλαῦρα, συμβαλεῖν ἔπη κακά.
Αγ. Ἤκουσεν αἰσχρά· δρῶν γὰρ ἦν τοιαῦτά με.
Ὀδ. Τί γάρ σ' ἔδρασεν, ὥστε καὶ βλάβην ἔχειν;
Αγ. Οὔ φησ' ἐάσειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς
ἄμοιρον, ἀλλὰ πρὸς βίαν θάψειν ἐμοῦ.
Ὀδ. Ἔξεστιν οὖν εἰπόντι τἀληθῆ φίλῳ
σοὶ μηδὲν ἧσσον ἢ πάρος ξυνηρετμεῖν;
Αγ. Εἴπ'· ἦ γὰρ εἴην οὐκ ἂν εὖ φρονῶν, ἐπεὶ
φίλον σ' ἐγὼ μέγιστον Ἀργείων νέμω.
Ὀδ. Ἄκουέ νυν. τὸν ἄνδρα τόνδε πρὸς θεῶν
μὴ τλῇς ἄθαπτον ὧδ' ἀναλγήτως βαλεῖν.
μηδ' ἡ βία σε μηδαμῶς νικησάτω
τοσόνδε μισεῖν, ὥστε τὴν δίκην πατεῖν.
κἀμοὶ γὰρ ἦν ποθ' οὗτος ἔχθιστος στρατοῦ,
ἐξ οὗ κράτησα τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων.
ἀλλ' αὐτὸν ἔμπας ὄντ' ἐγὼ τοιόνδ' ἐμοί,
οὔκουν ἀτιμάσαιμ' ἄν, ὥστε μὴ λέγειν,
ἕν' ἄνδρ' ἰδεῖν ἄριστον Ἀργείων, ὅσοι
Τροίαν ἀφικόμεσθα, πλὴν Ἀχιλλέως.
ὥστ' οὐκ ἂν ἐνδίκως γ' ἀτιμάζοιτό σοι.
οὐ γάρ τι τοῦτον, ἀλλὰ τοὺς θεῶν νόμους
φθείροις ἄν. ἄνδρα δ' οὐ δίκαιον εἰ θάνοι,
βλάπτειν τὸν ἐσθλόν, οὐδ' ἐὰν μισῶν κυρῇς.
Αγ. Σὺ ταῦτ' Ὀδυσσεῦ τοῦδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί;
Ὀδ. Ἔγωγ'· ἐμίσουν δ' ἡνίκ' ἦν μισεῖν καλόν.
Αγ. Οὐ γὰρ θανόντι καὶ προσεμβῆναί σε χρή;
Ὀδ. Μὴ χαῖρ' Ἀτρείδη κέρδεσιν τοῖς μὴ καλοῖς.

ΤΟ'Ν τοι τύραννον. ὁ λόγος, ὅτι οὐ πάντη τῷ δικαίῳ ἀκολουθητέον. ἀλλά τι πρὸς τὸ συμφέρον ῥέπειν χρὴ τὸν τύραννον. ἀπρεπὲς γὰρ ὑπὸ ἀγαμέμνονος ὁμολογεῖσθαι. πᾶς τύραννος ἀδικεῖ ὑπὸ τῆς ἐξουσίας. ὅθεν τὰ τοιαῦτα τῶν ἔργων ταύτην προβαλλόμενος. Ἀλλ' εὖ λέγουσι. κατὰ κοινοῦ τὸ ῥᾴδιον. ἔστιν οὖν ὁ νοῦς τοιοῦτος. ἀλλὰ ῥᾴδιόν ἐστι τοῖς καλῶς συμβουλεύουσι, φίλοις τιμὰς νέμειν. ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ καλῶς σοι συμβουλεύοντι, τιμὴν ἀπόδος. τοῦτ' ἔστιν, ἄκουσόν μου. Κλύειν τὸν ἐσθλόν. ἀκριβῶς αἱ ἀντιθέσεις. ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς ὑπὸ τιμῆς τῶν φίλων ὑφεῖναι τὸν βασιλέα τῆς ἐξουσίας παρακαλεῖ. ὁ δὲ ἀντιστρέψας φησὶν, ὅτι τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα χρὴ πείθεσθαι τοῖς βασιλεῦσι. κλύειν δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπακούειν. Ἐσθλόν. ἤγουν τὸν ἀγαθὸν, ἐσθλὸς ὁ ἐσθλὸν τῆς μαχόμενος, ἤγουν ἀνδρεῖος καὶ ἀπὸ τούτου ὁ ἀγαθός.

αγ. Τόν τοι τύραννον εὐσεβεῖν οὐ ῥᾴδιον;
οδ. ἀλλ' εὖ λέγουσι τοῖς φίλοις, τιμὰς νέμειν.
αγ. κλύειν τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα χρὴ τῶν ἐν τέλει.
οδ. παῦσαι. κρατεῖς τοι τῶν φίλων νικώμενος.
αγ. μέμνησ' ὁποίῳ φωτὶ τὴν χάριν δίδως.
οδ. ὅδ' ἐχθρὸς ἀνὴρ, ἀλλὰ γενναῖός ποτ' ἦν.
αγ. τί ποτε ποιήσεις, ἐχθρὸν ὧδ' αἰδῇ νέκυν;
οδ. νικᾷ γὰρ ἡ 'ρετή με τῆς ἔχθρας πολύ.
αγ. τοιοίδε μέντοι φῶτες ἔμπληκτοι βροτοῖς.
οδ. ἦ κάρτα πολλοὶ νῦν φίλοι, καὖθις πικροί.
αγ. τοιούσδ' ἐπαινεῖς δῆτα σὺ κτᾶσθαι φίλους;
οδ. σκληρὰν ἐπαινεῖν οὐ φιλῶ ψυχὴν ἐγώ.
αγ. ἡμᾶς σὺ δειλοὺς τῇδε θ' ἡμέρᾳ φανεῖς.
οδ. ἄνδρας μὲν οὖν Ἕλλησι πᾶσιν ἐνδίκους.
αγ. ἄνωγας οὖν με τὸν νεκρὸν θάπτειν ἐᾶν;

Τῶν ἐν τέλει. τῶν ἐν ἀρχῇ, τῶν βασιλέων. Μέμνησο. ἀντὶ τοῦ ἀναλογίζου. Τί ποτε ποιήσεις. ἐν ἐρωτήσει ὁ λόγος. ποδαπός τις ἔσῃ πρὸς ἐχθρούς. καὶ τί αὖ τὸν διαθήσεις δεινὸν, ὁ πότε οὕτως ὑπὸ νεκροῦ ἡττήσας. Ἡ 'ρετή. ἡ ἀρετὴ ἤγουν ἡ ἀνδρεία. Πολύ. ἀντὶ τοῦ πλέον. Τοιοίδε φῶτες. οἱ τοιοίδε φῶτες οἷος οὗτος ὁ Αἴας δηλονότι εἰς μάχην ῥᾳδίως μεταβαλλόμενος, ἔμπληκτοι εἰσὶν παρὰ τοῖς βροτοῖς, πρὸς ὃ ἀπαντᾷ ὁ Ὀδυσσεύς, ὄντως πλεῖστοι ἄλλοι δηλονότι νῦν εἰσὶ φίλοι, καὶ κατὰ τὸ ἑπόμενον ἄλγους πρόξενοι. ἔμπληκτος δὲ καὶ ἀπόπληκτος καὶ παραπλὴξ ταυτὸ, λέγεται δὲ ταῦτα ἐπὶ τῶν ἐκπεπληγμένων τὴν ψυχήν. Ἔμπληκτοι βροτῶν. οἱ μὴ ἐμμένοντες τῇ ἀρχαίᾳ ἀρετῇ καὶ φιλίᾳ ἄφρονες παρὰ τοῖς ἀνθρώποις. Ἄλλως. ἔμπληκτοι. κοῦφοι. εὐμετάβολοι. ὀνειδίζει δὲ δὲ ὁ Ὀδυσσεῖ ὡς εὐμεταβλήτῳ, οἱ τοιοῦτοι οὖν ἔμπληκτοι παρὰ τοῖς βροτοῖς λέγονται. ὡς καὶ Ὅμηρος, Ἐμπλήγδην ἕτερον μὲν ἵει βροτόν. Ἦ κάρτα πρὸς ταῦτα ὁ Ὀδυσσεὺς ἀντιλέγει. ὅτι οὐκ ἐν τῇ ταυτότητι μένει τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος. ἀλλὰ ποτὲ μὲν φίλοι εἰσὶ, ποτὲ δὲ ἐχθροί. πολύ φησι τὸ τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ τὸ κατὰ καιρὸν μεταβάλλεσθαι εἰς φιλίαν, ἢ εἰς ἔχθραν. Ἐνδίκους. ὁ μὲν, τὸ τῆς ἀνδρείας. ὁ δὲ, τὸ τῆς δικαιοσύνης προβάλλεται. λέγει δὲ, μᾶλλον μὲν οὖν δείξω πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἄνδρας ἐνδίκους εἶναι ὑμᾶς, ἤγουν δικαίους. Ἄνωγας. συμβουλεύεις.

ΚΑΙ γὰρ αὐτός. καὶ γὰρ αὐτὸς ὑπόκειμαι τῇ ὁμοίᾳ τύχῃ τῇ ἀνθρωπίνῃ, ἢ καὶ αὐτὸς ἵξομαι πρὸς τὸ θάψαι αὐτόν. Η πάνθ' ὁμοῖα. ὄντως πάντα τὰ ἀνθρώπινα ὅμοια. πᾶς γὰρ ἄνθρωπος τὴν οἰκείαν πραγματεύεται σωτηρίαν. ἔχει δέ τινα δυσκολίαν. καὶ ἔστιν οὕτως κοινὸν ἔγκλημα τοῦτο τοῖς ἀνθρώποις, τὸ εἶναι ἕκαστον φίλαυτον. τοῦτο δὴ ἐγκαλεῖ τῷ Ὀδυσσεῖ, ὁ Ἀγαμέμνων, ὅτι δυσδοξίαν σοι ἐργάζεται τὸ ὑπείκειν ταφῆναι τὸν Αἴαντα. οὐδ' ἅμα τὸ κεχαρισμένον ἑτέρῳ διαπράττει. καὶ ὁμολογεῖ Ὀδυσσεὺς τὸ φίλαυτον, ἵνα μὴ δόξῃ πᾶσιν ἀντιλέγειν. Η πάνθ' ὁμοῖα. ὄντως πᾶς ἀνὴρ συμφέροντα ἑαυτῷ πάντα πονεῖ, τὸ γὰρ ὁμοῖα ἀντὶ τοῦ ἁρμοδίως συμφέροντα. Τῷ γάρ με μᾶλλον. τίνι γὰρ ἄλλῳ δηλονότι ἀντὶ τοῦ τίνος ἄλλου χάριν εἰκός ἐστιν πονεῖν ἐμέ, ἢ χάριν ἐμαυτοῦ. Σὸν γάρ. ἀντὶ τοῦ δή. Ως ἂν ποιήσῃς. καθά, ἤγουν καθ' ὁποῖον δή τινα τρόπον ἂν ποιήσῃς. Πανταχῆ. ἐν πᾶσι. Αλλ' εὖ γε μέντοι. τοῦτο μὲν ποιήσω δηλονότι, ἀλλ' εὖ γε τοῦτο ἐπίστασο καὶ τὸ ἑξῆς, συγκατάθεσις δὲ συνυπακούεται, πρὸς ἣν ἐπάγεται, ἀλλ' εὖ γ' ἐπίστασο. Απὸ τοῦδε. ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας. ἀγγέλλομαι καὶ σημαίνω αὐτῷ φιλίαν. Αγγέλλομαι. ἀντὶ τοῦ ἐπαγγέλλομαι ὑπισχνοῦμαι. Συνθάπτειν θέλω. καλῶς τὸ θέλω. εἰ ἐπιτρέψοιτε. συν σοὶ θάπτω τόνδε. διττῶς δύναται νοεῖσθαι οὗτος ὁ λόγος, ἢ ὅτι καί σε θάπτω μετὰ τοῦδε, ἢ ὅτι τοῦτον ἐγὼ καὶ σὺ θάπτομεν. Αριστ' ὀδυσσεῦ. εὐγνωμόνως πρὸς τὸ παρὸν ὁ Τεῦκρος θεραπεύει τὸν ὀδυσσέα, καταπειθόμενος καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν. Καί μ' ἔψευσας. ψευσθῆναι ἐποίησας τῆς ἐλπίδος, ἣν κακὴν εἶχον περὶ σέ. Παρέστης χερσίν. συνεμάχησας ἔργῳ οὐ λόγῳ, τοῦτο δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν μετὰ σπουδῆς ἐργαζομένων τι.

ὀδ. ἔγωγε. καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνθάδ' ἵξομαι.
ἀγ. ἢ πάνθ' ὅμοια πᾶς ἀνὴρ αὑτῷ πονεῖ.
ὀδ. τῷ γάρ με μᾶλλον εἰκὸς, ἢ 'μαυτῷ πονεῖν;
ἀγ. σὸν γὰρ ἄρα τοὔργον, οὐκ ἐμὸν κεκλήσεται.
ὀδ. ὡς ἂν ποιήσῃς, πανταχῆ χρηστός γ' ἔσῃ.
ἀγ. ἀλλ' εὖ γε μέντοι τοῦτ' ἐπίστασ', ὡς ἐγὼ
σοὶ μὲν νέμοιμ' ἂν τῆσδε καὶ μείζω χάριν.
οὗτος δὲ κἀκεῖ, κἀνθάδ' ὢν, ἔμοιγ' ὁμῶς
ἔχθιστος ἔσται. σοὶ δὲ δρᾶν ἔξεσθ' ἃ χρή.
χο. ὅστις σ' Ὀδυσσεῦ μὴ λέγει γνώμῃ σοφὸν
φῦναι τοιοῦτον ὄντα, μῶρός ἐστ' ἀνήρ.
ὀδ. καὶ νῦν γε Τεύκρῳ τἀπὸ τοῦδ' ἀγγέλλομαι,
ὅσον τότ' ἐχθρὸς ἦν, τοσόνδ' εἶναι φίλος.
καὶ τὸν θανόντα τόνδε συνθάπτειν θέλω,
καὶ ξυμπονεῖν, καὶ μηδὲν ἐλλείπειν, ὅσον
χρὴ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν πονεῖν βροτούς.
τεῦ. ἄριστ' Ὀδυσσεῦ, πάντ' ἔχω σ' ἐπαινέσαι
λόγοισι καί μ' ἔψευσας ἐλπίδος πολύ.
τούτῳ γὰρ ὢν ἔχθιστος Ἀργείων ἀνὴρ,
μόνος παρέστης χερσίν. οὐδ' ἔτλης παρὼν,
θανόντι τῷδε, ζῶν ἐφυβρίσαι μέγα.

Οὑμβρόντητος. ὃν εἰώθαμεν λέγειν ἐμβρόντητον. ἐμβρόντητος δέ ἐστιν ὁ ἐκπλαγεὶς τὰς φρένας ὑπὸ ἤχου βροντῆς. Λωβητόν, ἐφύβριστον. Τοιγάρ σφ' Ὀλύμπου. διὰ αὐτὸ τὴν ἐν Ὀλύμπῳ θεῶν τὰ πρεσβεῖα ἔχων πατὴρ ἤγουν ὁ Ζεύς, μνήμων τ' Ἐριννὺς τῶν ἀδικημάτων δηλονότι, ἤγουν ἡ ταμιεύουσα τὰς τιμωρίας. Ἐριννῦς δέ εἰσιν αἱ κατάραι καὶ ἔφοροι τῶν καταρῶν θεαί. Τάφου μὲν τοῦδ' ὀκνῶ. πιθανῶς καὶ εὐσχημόνως τοῦτο λέγει ὁ Τεῦκρος. ὄκνος. ὁ φόβος καὶ ἡ ἀναβολή. Κεἴ τινα στρατοῦ. κεἴ τινα ἄλλον δηλονότι ἀπὸ τοῦ στρατοῦ. Πορσυνῶ. παρέξω. Ἀλλ' ἤθελον. συνεργῆσαι δηλονότι εἰς τὴν ταφήν, μάλιστα καινόσχημον τοῦτό γε. Εἶμ' ἐπαινέσας τὸ σόν. πιθανὴ ἡ ἔξοδος διὰ τὴν σπουδὴν τῆς ταφῆς. Ἅλις ἤδη. ἀντὶ τοῦ ἀρκούντως ἔχει τὸ πρᾶγμα. πολὺς οὖν ἤδη χρόνος ἀφ' οὗ τετελεύτηκεν ὁ Αἴας καὶ ἤδη δεῖ αὐτὸν ταφῆναι. Κοίλην κάπετον. ἤγουν τάφον. Χερσὶ ταχύνετε. μετὰ σπουδῆς ὀρύξατε. Ἐπίκαιρον. τὸ εὔκαιρον. καιρὸς γὰρ ἤδη καὶ τοῦτου ὥστε ἀπολοῦσαι τὸ σῶμα. καθᾶραι. Τοὶ δ' ὑψίβατον. οἱ δὲ θέτε ἐπὶ τοῦ πυρὸς δηλονότι ἐπίκαιρον ἀντὶ τοῦ ἐπικαίρως ἤγουν ἐγκαίρως, χυτρόποδα. Ἀμφίπυρον. ἀμφοτέρωθεν τὸ πῦρ δεχόμενον, ὑψίβατον ὑψηλὴν βάσιν ἔχοντα. Λουτρῶν ὁσίων. τουτέστιν ἐπιταφίων. χυτρόπους δὲ ὁ κοινῶς πυροστάτης ὁ καὶ λάσανον λέγεται, ἀπὸ δὲ τῆς θέσεως τοῦ χυτρόποδος νοεῖται ὁ λέβης καὶ τὸ θερμαινόμενον ὕδωρ. Ἐκκλισίας. τῆς σκηνῆς. Ἴλη σύστημα. κυρίως δὲ φατρία. Ὑπασπίδιον. ἐνόπλιον. Παῖ σὺ δέ. τραγικὰ καὶ ταῦτα καὶ πάθους ἐχόμενα.

ὡς ὁ στρατηγὸς οὑμβρόντητος μολὼν
αὐτός τε χὠ ξύναιμος ἠθελησάτην
λωβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν, ταφῆς ἄτερ.
τοιγάρ σφ' Ὀλύμπου τοῦδ' ὁ πρεσβεύων πατὴρ
μνήμων τ' Ἐριννὺς, καὶ τελεσφόρος δίκη,
κακοὺς κακῶς φθείρειαν, ὥσπερ ἤθελον
τὸν ἄνδρα λώβαις ἐκβαλεῖν ἀναξίως.
σὲ δ' ὦ γεραιοῦ σπέρμα Λαέρτου πατρὸς,
τάφου μὲν ὀκνῶ τοῦδ' ἐπιψαύειν ἐᾶν,
μὴ τῷ θανόντι τοῦτο δυσχερὲς ποιῶ.
τὰ δ' ἄλλα, καὶ ξύμπραττε. κεἴ τινα στρατοῦ
θέλεις κομίζειν, οὐδὲν ἄλγος ἕξομεν.
ἐγὼ δὲ τἆλλα πάντα πορσυνῶ. σὺ δὲ
ἀνὴρ καθ' ἡμᾶς ἐσθλὸς ὢν, ἐπίστασο.
ὀδ. ἀλλ' ἤθελον μὲν, εἰ δὲ μὴ 'στί σοι φίλον
πράσσειν τάδ' ἡμᾶς, εἶμ' ἐπαινέσας τὸ σόν.
τεῦ. ἅλις. ἤδη γὰρ πολὺς ἐκτέταται
χρόνος. ἀλλ' οἱ μὲν, κοίλην κάπετον
χερσὶ ταχύνετε. τοὶ δ' ὑψίβατον
τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὁσίων
θέσθ' ἐπίκαιρον. μία δ' ἐκ κλισίας
ἀνδρῶν ἴλη, τὸν ὑπασπίδιον
κόσμον φερέτω.
παῖ, σὺ δὲ πατρός γ' ὅσον ἰσχύεις,
φιλότητι θιγὼν, πλευρὰς σὺν ἐμοὶ
τάσδ' ἐπικούφιζ'. ἔτι γὰρ θερμαὶ

Σύεγγυς. ἀναδύσεις. αἱ ὁποῖαι τῆς πληγῆς. Μέλαν μένος. ἀντὶ τοῦ τὴν δύναμιν τοῦ μέλαν αἷμα μετὰ ἰσχύος. Πᾶς φίλος. ὅστις τῶν παρόντων φίλος ἐστὶ, συνδέτω εἰς τὴν ταφήν. Σούσθω παρακινείσθω. Βάτω. πορευέτω. Τῷ πάντ᾽ ἀγαθῷ. οἱ τοιοῦτοι ἔπαινοι περὶ τῶν ἰδίων λεγόμενοι περιπαθέστεροί εἰσιν. Ἦ πολλὰ βροτοῖς. οἰκείως ἔχει τοῖς ἀπαλλαχθήσεσθαι μέλλουσιν ἡ τελευταία γνώμη. ὅτι πλεῖστά ἐστι τοῖς ἀνθρώποις γνῶναι ἐπ᾽ αὐτῶν τῶν πραγμάτων γινομένων. προμηθεία δὲ, ἀδύνατον χρήσασθαι καὶ μαντεύσασθαι. ὅ, τί ποτε ἀποβήσεσθαι μέλλει. ταῦτα δὲ ἅμα λέγοντες προπέμπουσι τὸν νεκρόν. καὶ γίνεται ἔξοδος πρέπουσα τῷ λειψάνῳ. Ὅ, τι πράξει. ἤγουν ἢ εὐπραγήσει ἢ δυσπραγήσει. ἀμφότερα γὰρ ἡ λέξις δηλοῖ ἤγουν ὅπως διακείσεται.

σύεγγυς ἄνω φυσῶσι μέλαν
μένος. ἀλλ᾽ ἄγε πᾶς φίλος ὅστις ἀνὴρ
φησὶ παρεῖναι, σούσθω βάτω.
τῷδ᾽ ἀνδρὶ πονῶν τῷ πάντ᾽ ἀγαθῷ,
κοὐδενί πω λῴονι θνητῶν
Αἴαντος. ὅτ᾽ ἦν, τότε φωνῶ.
χο ἦ πολλὰ βροτοῖς ἐστὶν ἰδοῦσι
γνῶναι. πρὶν ἰδεῖν δ᾽, οὐδεὶς μάντις
τῶν μελλόντων ὅ, τι πράξει.

ΤΈΛΟΣ ἈΊΑΝΤΟΣ ΜΑΣΤΙΓΟΦΌΡΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΗΛΕΚΤΡΑΣ.

Ὑπόκειται ὧδε τροφεὺς, δεικνὺς Ὀρέστῃ τὰ ἐν Ἄργει. μικρὸν γὰρ αὐτὸν ὄντα κλέψασα ἡ Ἠλέκτρα, ἡνίκα ὁ πατὴρ ἐσφάζετο, δέδωκε τῷ τροφεῖ, δείσασα μὴ καὶ αὐτὸν κτείνωσι. ὁ δὲ ὑπεξέθετο αὐτὸν εἰς Φωκίδα πρὸς τὸν Στρόφιον, νῦν δὲ μετὰ εἰκοσιετῆ ἐπανιὼν σὺν αὐτῷ πρὸς τὸ Ἄργος δείκνυσιν αὐτῷ τὰ ἐν Ἄργει. Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ἄργει. ὁ δὲ χορὸς, συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων παρθένων. προλογίζει δὲ ὁ παιδαγωγὸς Ὀρέστου.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Παιδαγωγὸς τροφεύς.
Ὀρέστης.
Ἠλέκτρα.
Χορὸς ἐξ ἐπιχωρίων
Παρθένων.
Χρυσόθεμις.
Κλυταιμνήστρα.
Αἴγισθος.

Προλογίζει δὲ ὁ Παιδαγωγός.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΑΝ.

Ἀπειρόκαλον τὸ λέγειν, ὅτι ὃν τρόπον τὰ κατὰ μέρος τῆς Ἰθάκης ἡ Ἀθηνᾶ ἔδειξε τῷ Ὀδυσσεῖ, οὕτως ἔδει καὶ τὸν παιδαγωγὸν τῷ Ὀρέστῃ δεῖξαι. τῷ μὲν γὰρ ἀγνοοῦντι, δείκνυσιν ὁ παιδαγωγός. τῷ δὲ ἀπιστοῦντι, ἡ Ἀθηνᾶ. ἅπαντα δὲ ἡμῖν φιλοτέχνως ἐν βραχεῖ δεδήλωκεν ὁ ποιητής. τὸν τόπον τῆς σκηνῆς. τὸν τρόπον ὡς παρέλαβεν αὐτὸν παρὰ τῆς ἀδελφῆς, καὶ πρὸς τὸν Στρόφιον ἐξέθετο. τὸν καιρὸν ἐν ᾧ πάρεισιν εἰς τὰς Μυκήνας. τὸν συνόντα, ὅτι Πυλάδης. φησὶ γὰρ ὑποκατιών. Πυλάδη τί χρὴ δρᾶν ἐν τάχει βουλευτέον.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ὦ ΤΟΥ στρατηγήσαντος ἐν Τροίᾳ ποτέ. Πολλάκις παρατηροῦμεν ὅτι οἱ παλαιοὶ τὰ συνεκτικὰ τῶν ὑποθέσεων ἐν ἀρχαῖς ἡμῖν δηλοῦσι. καὶ νῦν δηλοῖ πρὸς τίνα ὁ λόγος. ὅπερ ἦν ἀναγκαῖον πρόσωπον. Νῦν ἐκεῖν᾽ ἔξεστί σοι. προσοχὴν ὁ λόγος ἀπεργάζεται σκοπούντων ἡμῶν, τί δή ποτε προθυμεῖται τὴν πόλιν ἰδεῖν. Ὧν πρόθυμος ἤγουν ἐπιθυμῶν ὀρεγόμενος. ἦσθα ὑπῆρχες, ἔστι δὲ ἀττικισμὸς ἀντὶ τοῦ ἐπεθύμεις. Τὸ γὰρ παλαιὸν Ἄργος. Ὅμηρος χωρίζει τὸ Ἄργος καὶ τὴν Μυκήνην. οἱ δὲ νεώτεροι, τὴν αὐτὴν Μυκήνην καὶ Ἄργος φασίν. Ἄλλως. Ἄργος ὁμωνύμως τῇ χώρᾳ, ὡς Ὅμηρος.
» Ἄργος τε Σπάρτη τε πα-
» λαιὸν δὲ, ἢ ὅτι Ἄργος ὁ προπάτωρ αὐτῶν γηγενὴς ἦν. ἢ ὅτι καὶ αὐτοὶ πρωτογενεῖς ἀντιποιοῦνται εἶναι. ἔστι δὲ ἔτι καὶ τὸ περὶ τοῦ πυρὸς μέχρι τοῦ νῦν δεικνύμενον καὶ λεγόμενον ὡς ἀπ᾽ οὐρανοῦ πρῶτον ἐκεῖσε κατηνέχθη. ἄλλως τὸ παλαιὸν ἐνίοτε μὲν πρὸς ἕτερον λέγεται νέον, ὡς παλαιὰ Ῥώμη λέγεται πρὸς τὴν νέαν, ἐνίοτε δὲ οὐ τῶν πρός τι ἐστὶν ἀλλὰ δηλοῖ μόνον τὸ πάλαι γεγονὸς, οἷον παλαιὰ πρᾶξις ἡ πάλαι γεγονυῖα, καὶ ἁπλῶς τὸ παρῳχηκὸς, ἢ τὸ πάλαι μὲν τὴν ἀρχὴν εἰληφός. οὐ μὴν δὲ παυσάμενον, καθ᾽ ὃ λέγεται παλαιὸν Ἄργος, Ἄργος δὲ τὰ περὶ τὰς Μυκήνας χωρία λέγει καὶ αὐταὶ αἱ Μυκῆναι λέγονται Ἄργος, Μυκῆναι δὲ ἡ προκαθεζομένη τοῦ Ἄργους πόλις ὥσπερ Σπάρτη, ἡ προκαθεζομένη πόλις τῆς Λακεδαιμονίας, Λακεδαιμονία δὲ τὰ περὶ αὐτὴν χωρία. εἰσὶ δὲ τὸ Ἄργος καὶ ἡ Λακεδαιμονία ἐντὸς τῆς Πελοποννήσου. Τῆς οἰστροπλῆγος. τῆς οἴστρῳ ἤγουν μανίᾳ πληγείσης, τὰ ἀπὸ τοῦ πλήττω εἰ μὲν εἰς ος. λήγει, παθητικά εἰσιν ἀεί, οἷον ἔμπληκτος, ἀπόπληκτος ἃ λέγεται ἐπὶ τῶν πληγέντων τὴν γνώμην καὶ τραπέντων, εἰ δὲ εἰς. ηξ. ἐνίοτε μὲν ἐνεργητικὰ, οἷον βουπλὴξ τὸ κέντρον τὸ τὸν βοῦν πλῆττον, ἐνίοτε δὲ παθητικὰ, οἷον παραπλὴξ ὁ φθαρεὶς τὰς φρένας, καταπλὴξ ὁ συνεχῶς πεπληγμένος, καὶ

Τοῦ στρατηγήσαντος ἐν Τροίᾳ ποτὲ
Ἀγαμέμνονος παῖ, νῦν ἐκεῖν᾽ ἔξεστί σοι
παρόντι λεύσσειν, ὧν πρόθυμος ἦσθ᾽ ἀεί.
τὸ γὰρ παλαιὸν Ἄργος οὑπόθεις, τόδε.
τῆς οἰστροπλῆγος ἄλσος Ἰνάχου κόρης.

Μέλαινά τ' ἄστρων. ἐχρῆν οὕτως εἰπεῖν. μελαίνης νυκτὸς τὰ ἄστρα ἐκλέλοιπεν. » ὡς τὸ, ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίφθη. ἢ οὕτως. ἐκλέλοιπε τὴν ἄστρων ἡ μέλαινα εὐφρόνη. ἵν' ᾖ τὸ ἄστρων, πρὸς τὸ ἐκλέλοιπεν. Ἀκμή. σπουδή. πιθανῶς δὲ ἐγείρει τὸν ἀκροατὴν προσέχειν τοῖς ἔργοις, ἃ ταχέως συμβουλεύει τελεσθῆναι.

Ξυνάπτετον λόγοισιν. ἤγουν συνέρχεσθαι διὰ λόγων. Ἐμέν. ἀντὶ τοῦ ἐσμὲν, ἀναλογώτερον δὲ τὸ ἐμὲν τοῦ ἐσμὲν, ἀπὸ τούτου γὰρ γίνεται τὸ ἐσμὲν πλεονασμῷ τοῦ σ.

μέλαινά τ' ἄστρων ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη.
πρὶν οὖν τιν' ἀνδρῶν ἐξοδοιπορεῖν στέγης,
ξυνάπτετον λόγοισιν. ὡς ἐνταῦθ' ἐμὲν,
ἵν' οὐκέτ' ὀκνεῖν καιρὸς, ἀλλ' ἔργων ἀκμή.
ὀρέ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν προσπόλων, ὥς μοι σαφῆ
σημεῖα φαίνεις, ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγώς.
» Ὥσπερ γὰρ ἵππος εὐγενὴς, κἂν ᾖ γέρων,
» Ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν,
» Ἀλλ' ὀρθὸν οὖς ἵστησιν, ὡσαύτως δὲ σὺ
» Ἡμᾶς τ' ὀτρύνεις, καὐτὸς ἐν πρώτοις ἕπῃ.
τοιγὰρ, τὰ μὲν δόξαντα δηλώσω, σὺ δὲ,
ὀξεῖαν ἀκοὴν τοῖς ἐμοῖς λόγοις διδοὺς,
εἰ μή τι καιροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον.
ἐγὼ γὰρ ἡνίχ' ἱκόμην τὸ πυθικὸν
μαντεῖον, ὡς μάθοιμ' ὅτῳ τρόπῳ πατρὸς
δίκας ἀροίμην τῶν φονευσάντων πάρα,
χρῇ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος, ὧν πεύσῃ τάχα.
ἄσκευον αὐτὸν ἀσπίδων τε καὶ στρατοῦ,
δόλοισι κλέψαι χειρὸς ἐνδίκους σφαγάς.
ὅτ' οὖν τοιόνδε χρησμὸν εἰσηκούσαμεν,
σὺ μὲν μολὼν, ὅταν σε καιρὸς εἰσάγῃ

Ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν. διδάσκει ἡμᾶς μεθ' οἵων ἀνδρῶν δεῖ τὰ ἀπόρρητα ποιεῖν καὶ λέγειν. Ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγώς. τὸ ἐστὶ πιστὸς εἰς ἡμᾶς. Εὐγενής. ἀπὸ ἀγαθοῦ γένους. εὐγενεῖς, ὧν ἡ πατρὶς περιφανὴς καὶ τὸ γένος, γένος γὰρ καὶ ἡ πατρὶς καὶ ἡ γενεά, εὐπατρίδαι δὲ παρὰ ἀττικοῖς οἱ αὐτόχθονες, καὶ κατὰ τὴν περιφανεῖς οἷον οἱ εὖ ἔχοντες ἕνεκα τῆς πατρίδος, ὡς ἐστὶ τὸ εὐγενεῖς ἐπὶ πλέον τῶν εὐπατριδῶν. ὥστε εἴ τις εὐπατρίδης, καὶ εὐγενής, οὐ μὴν εἴ τις εὐγενὴς καὶ εὐπατρίδης, εἴη γὰρ ἂν κατὰ τὸ ἕτερον μέρος εὐγενὴς οὐ κατὰ τὴν πατρίδα. ὡς ἐνταῦθα εὐγενὴς ἵππος, ὁ ἀπὸ ἀγαθοῦ γένους, οὐ μὴν ὁ εὖ ἔχων ἕνεκα πατρίδος, οὐ γὰρ ἔχουσιν οἱ ἵπποι πατρίδας ἀπὸ τοῦ εὐγενὴς ψυχὴ εὐγενὴς λόγος καὶ εὐγενὲς ἦθος. Ἐν τοῖσι δεινοῖσι. ἐν τοῖς πολέμοις. Ἐν πρώτοις ἕπῃ, ἀκολουθεῖς. διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ γήρως εὐβουλίαν. Ὀξεῖαν ἀκοήν. εὐήκοον ἐπεὶ οἱ γέροντες ὠτοκωφοῦσιν. ἢ ὀξεῖαν καὶ σύντονον, ἐπεὶ ἐπιτροχάδην μέλλει λέγειν τοὺς λόγους. μεθάρμοσον ἀπὸ τῆς μουσικῆς, ὅταν μὴ οὖσα ἡρμοσμένη πρὸς ὃν σκοπὸν βούλεται μεθαρμόζει αὐτήν. Εἰ μή τι καιροῦ. εἴ τι σοι δοκῶ μὴ καλῶς βεβουλεῦσθαι, μεθάρμοσον, ὅ ἐστιν, ἐπανόρθωσον. ἔδει δὲ ἀγάλλεσθαι τὸν νεανίσκον. ὅτι μὴ πάνυ αὐθέκαστος φαίνεται. ἐπὶ μουσικῆς δὲ κυρίως λέγεται τὸ μεθαρμόζειν. ἤγουν τὸ μετατιθέναι τὴν ἁρμονίαν. Ἐγὼ γὰρ ἡνίχ' ἱκόμην. διὰ τῆς διηγήσεως ταύτης, τὸ λεῖπον τῆς ἱστορίας προσανεπλήρωσεν ἡμῖν. Ἀροίμην. ἀντὶ τοῦ λάβοιμι. ἀροίμην μακρὸν τὸ α. ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ ἀορίστου, ἀροίμην δὲ βραχὺ ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ μέλλοντος. Χρῇ. ἔχρησεν ἀνεῖλεν. Ἄσκευον αὐτόν. ἢ αὐτὸν τὸν αἴγισθον ἄπαξ ἀσκεύαστον ὄντα, ἢ τὸν ὀρέστην, οἷον μὴ μετὰ πολέμου ἐπεμβῆναι.

δόμων ἔσω τῶνδ᾽, ἴσθι πᾶν τὸ δρώμενον.
ὅπως ἂν εἰδὼς, ἡμῖν ἀγγείλῃς σαφῆ.
οὐ γάρ σε μὴ γήρᾳ τε καὶ μακρῷ χρόνῳ
γνῶσ᾽, οὐδ᾽ ὑποπτεύσουσιν ὧδ᾽ ἠνθισμένον.
λόγῳ δὲ χρῶ τοιῷδ᾽, ὅτι ξένος μὲν εἶ
φωκεὺς, παρ᾽ ἀνδρὸς φανοτέως ἥκων· ὁ γὰρ
μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων.
ἄγγελλε δ᾽ ὅρκῳ προστιθεὶς, ὅθ᾽ οὕνεκα
τέθνηκ᾽ Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης,
ἄθλοισι πυθικοῖσιν ἐκ τροχηλάτων
δίφρων κυλισθείς. ὧδ᾽ ὁ μῦθος ἑστάτω.
ἡμεῖς δὲ πατρὸς τύμβον ὡς ἐφίετο,
λοιβαῖσι πρῶτον καὶ καρατόμοις χλιδαῖς
στέψαντες, εἶτ᾽ ἄψορρον ἥξομεν πάλιν

ΙΣΘΙ ΠΑΝ. Γεγέργασαι τὰ πραττόμενα. Οὐ γάρ σε μὴ γήρᾳ τε. τοῦ πιθανοῦ χάριν. οὕτως εἶπε. οὐ μὴ γὰρ ἀναγνωρίσωσιν, οὐδ᾽ ὑποπτεύσουσιν ἤγουν ὑπονοήσουσιν οὕτως ἠνθισμένον τουτέστι κεχρωματισμένον ὑπὸ γήρως καὶ χρόνου μακροῦ. Ηνθισμένον. τινὲς ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἤκουσαν. οἷον τοὺς πολιοὺς ἠνθισμένον. τοῦτο δὲ ἀπίθανον. ἐγνώσθη γὰρ ἂν εἰ καὶ τοσοῦτον ἤλλαξε τὴν κεφαλήν. δοκεῖ οὖν μοι τὸ ἠνθισμένον ἀντὶ τοῦ ἠσκημένον. οὐ μὴ οὖν σε ἐπιγνῶσι τοιαῦτα πλαττόμενον. εἰ δὲ τὸ ἠνθισμένον ἐπὶ ἡλικίας δεξαίμεθα, ἔστιν οὐκ ἐπὶ τῶν τριχῶν, ἀλλ᾽ ἐπὶ παντὸς τοῦ σώματος. φωκεὺς. τὸν φωκέα προσθεὶς, ἐπήνεγκε φανοτέα ἀπὸ τοῦ ὅλου εἰς τὸ μερικὸν καταβαίνων. ὁμοίως ἐστὶ, Ἡ δ᾽ ἐς κύπρον ἵκανε φιλομειδὴς ἀφροδίτη ἐς πάφον. ἐλέγοντο γὰρ ὁλοσχερέστερον μὲν φωκεῖς, ἐπὶ μέρος δὲ κρισαῖοι. φανοτεῖς. πόλεως δὲ ὄνομά φασι τὸ, φανοτέως. Δορυξένων. ἀντὶ τοῦ φίλων κυρίως δὲ, οἱ ἐν πολέμῳ γινόμενοι φίλοι. ὥσπερ γλαῦκος καὶ Διομήδης. Αγγελλε δ᾽ ὅρκῳ. μὴ μικρολόγως τις ἐπιλάβηται. ὡς κελεύοντος ἐπιορκεῖν τοῦ ποιητοῦ. δεῖ γὰρ αὐτὸν πείθεσθαι τῷ θεῷ, τὸ πᾶν δόλῳ πράσσειν παρακελευομένῳ. ὥστε ἐν οἷς δοκεῖ ἐπιορκῶν δυσσεβεῖν. διὰ τούτων εὐσεβεῖ πειθόμενος τῷ θεῷ. ἔχει δὲ ἀξιοπιστίαν ὁ λόγος, ὡς ἐν φωκίδι τρεφόμενον καταβῆναι ἐς τὰ πύθια. ἀνήκουσι δὲ τοῖς χρόνοις. ἀπὸ τριπολέμου γάρ φασι γενέσθαι πυθικὸν ἀγῶνα ἑξακοσίοις ἔτεσιν ὕστερον. τοῦτο δὲ ἀντιστρόφως λέγεται ἀντὶ τοῦ προστιθεὶς τὸν ὅρκον τῇ ἀγγελίᾳ. Οθ᾽ οὕνεκα. ἐκ παραλλήλου. Εξ ἀναγκαίας τύχης. βιαίως. οἷον ἀναγκαστῷ μόρῳ. καὶ οὐκ ἐκ ταὐτομάτου. ἐκ βίας. ἐκ συντυχίας. οὐκ ἰδίῳ θανάτῳ. Αθλοισι πυθικοῖσι. τοῖς χρόνοις ἀνήκει. νεώτερος γὰρ ὀρέστου ἐστὶν ὁ πυθικὸς ἀγών. Ωδ᾽ ὁ μῦθος ἑστάτω. ἡ ἔκβασις τοῦ λόγου. ἢ τὸ κεφάλαιον ἢ ἐνταῦθα ὁ λόγος ὁριζέσθω. πιθανὸν δέ ἐστι, ἐν φωκίδι ἀνατρεφόμενον τὰ πύθια ἀγωνίζεσθαι. Εστάτω. δεδόχθω. Ως ἐφίετο. ὁ ἀπόλλων δηλονότι ὡς ἐκέλευσεν. Λοιβαῖσι πρῶτον καὶ καρατόμοις. τοῖς ἀπὸ κρατὸς τετμημένοις βοστρύχοις. λέγει δ᾽ αὖ χλιδὰς, ἤτοι καθόλου τοὺς πλοκάμους. οἵ εἰσι τρυφὴ τῆς κεφαλῆς. ἢ παρ᾽ ὅσον τρυφὴ, καὶ κόσμος ἀπετίθετο τοῖς νεκροῖς οἱ πλόκαμοι ἐν τῷ τάφῳ. ἄλλως. καρατόμοις θριξὶν ὤφειλεν εἰπεῖν ἐπεὶ δὲ αἱ τρίχες ἀβρότητα καὶ καλλωπισμὸν ἐμπαρέχουσι τοῖς ἀνθρώποις φησὶ καρατόμοις χλιδαῖς.

τύπωμα. τὸ ἄγγος. τὴν ὑδρίαν. ἐν ᾗ δῆθεν τὰ δοκοῦντα εἶναι ὀστέα ὀρέστου ἀπέκειτο. Ἠρμένοι. ἀντὶ τοῦ ἠρμένον ἔχοντες, ὅμοιον τῷ πώγωνα καθειμένος, ἀντὶ τοῦ κεχαλασμένον ἔχων. Κλέπτοντες. ἀπατῶντες. παραλογιζόμενοι.
» ὅμηρος, Κλέπτε νόῳ. Ἤδη γὰρ εἶδον. πυθαγόρας καθείρξας ἑαυτὸν ἐν ὑπογείῳ, λογοποιεῖν ἐκέλευσε τὴν μητέρα ὡς τεθνηκὼς εἴη. καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιφανεὶς, περὶ παλιγγενεσίας. καὶ τῶν καθ' ᾅδου τινὰ ἐτερατεύετο. διηγούμενος πρὸς τοὺς ζῶντας περὶ τῶν οἰκείων. οἷς ἐν ᾅδου συντετυχηκέναι ἔλεγεν, ἐξ ὧν τοιαύτην ἑαυτῷ δόξαν περιέθηκεν. ὡς πρὸ μὲν τῶν τρωϊκῶν αἰθαλίδης ἦν ὁ ἑρμοῦ. εἶτα εὔφορβος. εἶτα ἑρμότιμος. εἶτα πύθιος ὁ δήλιος. εἶτα ἐπὶ πᾶσι πυθαγόρας. εἰς τοῦτον ὡς ἔοικεν ἀποτείνεσθαι ὁ σοφοκλῆς. ἔνιοι δὲ οἴονται ἀπιθάνως, εἰς ὀδυσσέα ἀποτείνεσθαι. οὐ γὰρ πέπρακταί τι τοιοῦτον ὀδυσσεῖ, ἐφυλάξατο δὲ ὀνομάσαι τὸν ἄνδρα καὶ μὴ τῶν θαυμαστῶν εἶναι δόξῃ ἐν τραγῳδίᾳ. καὶ μύθῳ παλαιῷ τετόλμηκέ τι καινὸν θεῖναι εἰπεῖν. καὶ προσκρουστικὸν εἰς τοὺς καθ' ἑαυτόν. ὃ μᾶλλον ἥρμοζε κωμῳδίᾳ. Ὡς κἀμέ. διὰ τὸ μέτρον ἴσως οὕτω γίνεται. ἥρμοζε γὰρ μᾶλλον, ὡς κἀγὼ ἐπαυχῶ, καὶ θαρρῶ πέποιθα καὶ ἐμὲ ζῶντα λάμψειν τοῖς ἐχθροῖς εἰς τὸ ἑξῆς ὥσπερ ἄστρον ἀπὸ τῆς φήμης ταύτης. Δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα. ἐπ' εὐτυχίᾳ με δέξασθε ὥστε ταύτας τὰς ὁδοὺς τελεσθῆναι. ἢ οὕτως. δέξασθέ με εὐτυχοῦντα. καὶ εὐτυχῶς ἐπιχειροῦντα ταύταις ταῖς μηχαναῖς. Ἀρχέπλουτον. ἄρχοντα πλούτου. καὶ τὴν ἀρχαίαν τύχην ἀπολημψόμενον. ἀρχέπλουτος, ὁ ἐξ ἀρχῆς πλούσιος. Καταστάτην. εὐπρεπιστήν. Εἴρηκα μέν. κατὰ τὸ παρὸν ταῦτα ἱκανὰ δηλονότι, κατὰ ἀπόθεσιν λέγεται, ὡς τό. εἶεν. καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, καὶ ταῦτα μὲν οὕτως, καὶ εἴρηται λόγος καὶ τὰ τοιαῦτα. Σοὶ δ' ἤδη γέρον. σοὶ δὲ ἀπὸ τοῦ νῦν ὦ γέρον μελέτω τὸ σόν, ἤγουν ὅπερ ἐτάχθης καὶ χρεωστεῖς πληρῶσαι, λέγω τὸ πορευθέντι κατασκοπῆσαι, καιρὸς γὰρ νῦν ἐστιν δηλονότι, ὅς ἐστι τοῖς ἀνδράσι μέγιστος ἐπιστάτης, ἤγουν ἡγεμὼν ἔργου παντός.

τύπωμα χαλκόπλευρον ἠρμένοι χεροῖν,
ὃ καὶ σὺ θάμνοις οἶσθά που κεκρυμμένον,
ὅπως λόγῳ κλέπτοντες, ἡδεῖαν φάτιν
φέροιμεν αὐτοῖς, τοὐμὸν ὡς ἔρρει δέμας
φλογιστὸν ἤδη, καὶ κατηνθρακωμένον.
τί γάρ με λυπεῖ τοῦθ', ὅταν λόγῳ θανὼν,
ἔργοισι σωθῶ, κἀξενέγκωμαι κλέος.
» Δοκῶ μὲν οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν.
ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς
λόγῳ μάτην θνήσκοντας. εἶθ' ὅταν δόμους
ἔλθωσιν. αὖθις ἐκτετίμηνται πλέον.
ὡς κἄμ' ἐπαυχῶ τῆσδε τῆς φήμης ἄπο
δεδορκότ' ἐχθροῖς ἄστρον ὣς, λάμψειν ἔτι.
ἀλλ' ὦ πατρῴα γῆ, θεοί τ' ἐγχώριοι,
δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα ταῖσδε ταῖς ὁδοῖς.
σύ τ' ὦ πατρῷον δῶμα. σοῦ γὰρ ἔρχομαι
δίκῃ καθαρτὴς πρὸς θεῶν ὡρμημένος.
καὶ μή μ' ἄτιμον τῆσδ' ἀποστείλητε γῆς,
ἀλλ' ἀρχέπλουτον, καὶ καταστάτην δόμων.
εἴρηκα μὲν νῦν ταῦτα. σοὶ δ' ἤδη γέρων,
τὸ σὸν μελέσθω βάντι φρουρῆσαι χρέος.

νῷ δ' ἐξίμεν· καιρὸς γάρ, ὅσπερ ἀνδράσι
μέγιστος ἔργων παντός ἐστ' ἐπιστάτης.
ἠλέ. ἰώ μοί μοι δύστηνος.
παι. καὶ μὴν θυρῶν ἔδοξα προσπόλων τινὸς
ὑποστενούσης ἔνδον αἰσθέσθαι τέκνον.
ὀρέ. ἆρ' ἐστὶν ἡ δύστηνος Ἠλέκτρα; θέλεις
μείνωμεν αὐτοῦ, κἀνακούσωμεν γόων;
παι. ἥκιστα. μηδὲν πρόσθεν, ἢ τὰ Λοξίου
πειρώμεθ' ἔρδειν, κἀπὸ τῶνδ' ἀρχηγετεῖν,
πατρὸς χέοντες λουτρά. ταῦτα γὰρ φέρει
νίκην τ' ἐφ' ἡμῖν, καὶ κράτος τῶν δρωμένων.

Νῷ δ' ἐξίμεν. ἐξιέναι βούλονται διὰ τὴν εἴσοδον τοῦ χοροῦ. Καιρὸς γὰρ ὥσπερ. ἐφ' ἑκάστου πράγματος τὸ καίριον καὶ χρησιμώτατον, ὁ καιρός ἐστιν ὅπου καὶ τὰ σπουδαῖα παρὰ καιρὸν γινόμενα οὐκ ἀποδέχονται. ὡς ἰατρὸν τῷ κάμνοντι περὶ τῆς φύσεως τοῦ νοσήματος διαλεγόμενον. ὡς εἴ τις τοῖς μεθύουσι περὶ σωφροσύνης διαλέγοιτο. Καὶ μὴν θυρῶν. τὸ ἑξῆς ἔνδον θυρῶν. θαυμαστῶς δὲ ὁ γέρων οὐκ ἐπιβέβηκε τῷ ἀληθεῖ. ἀλλ' ἀποστῆσαι βουλόμενος τὸν Ὀρέστην, προσπόλων τινός φησιν. Προσπόλων. θεραπαινίδων· οὐ μόνον ἀρσενικῶς ἀλλὰ καὶ θηλυκῶς ὁ πρόσπολος ὥσπερ ἐνταῦθα καὶ ἑτέρωθι. Ἆρ' ἐστὶν ἡ δύστηνος. ὑπὸ νεότητος Ὀρέστης παράγεται φιλοπυστεῖν. ὁ δὲ πρεσβύτης τὸ χρήσιμον σκοπεῖν ἀναγκάζει. Ἀνακούσωμεν. ἐπακούσωμεν. Μηδὲν πρόσθεν. ἅμα μὲν εἰς τὸ χρήσιμον συμβουλεύει πείθεσθαι τῷ θεῷ. ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν. διελύθη γὰρ ἂν τὸ πᾶν ἐξ ἀρχῆς μηνυθέντος Ὀρέστου. Ὦ φάος ἁγνόν. ὀλοφυρμός ἐστι τῆς Ἠλέκτρας ἐν ταῖς μονῳδίαις. ὅπερ σύνηθες τοῖς τραγικοῖς, κινητικὸν τοῦ πένθους. ἄτοπον δὲ τὸ πρόσωπον σύνουν ἐστὶ τῷ ἀποθανόντι. ἐπεὶ δὲ ἀηδές ἐστι πρὸς τοὺς θεατάς, ἢ πρὸς ἑαυτὴν ταῦτα διαλέγεσθαι, ὡς ἀπομεμφομένη τοῖς θεοῖς ἢ μάρτυρας τῶν θρήνων καλοῦσα, πρὸς τὰ στοιχεῖα ποιεῖται τὸν λόγον. καὶ οὕτως ἡμῖν δηλωθήσεται ὅπως διέκειτο ἐπὶ τῷ συμβάντι κατὰ τὸν πατέρα. ἰσόμοιρον δέ φησιν εἶναι τὴν γῆν τῷ ἀέρι, παρ' ὅσον παρατείνειν ἀλλήλοις τὰ στοιχεῖα πρέπει. καὶ τοῖς φιλοσόφοις ἴσος δοκεῖ εἶναι κατὰ ἀνάλυσιν ὁ ἀὴρ τῇ γῇ. συνέστραπται γὰρ ἡ γῆ εἰ δὲ διαλυθῇ ἰσωθήσεται αὐτῷ. οὕτως ἔχει καὶ τὸ ἡσιόδειον, » γαῖα δέ τοι πρῶτον » μὲν ἐγείνατο ἶσον ἑαυτῇ, οὐρανόν. ἰσόμοιρον δὲ γῆς ἀέρα τὸν σκότον φησίν, ἵνα τὸ, φάος ἁγνὸν ἀντιδιαστέλληται. καὶ γῆς φησιν ἰσόμοιρος ἀήρ, ἴσην μοῖραν ἔχων τῇ γῇ. πανταχοῦ γάρ ἐστιν ἀήρ. ἢ ὅτι γῆ καὶ ἀὴρ στοιχεῖα. ἰσότιμα γὰρ τὰ τέσσαρα στοιχεῖα ἀλλήλοις. τινὲς δὲ ὅτι μέση ἀέρος ἐστὶν ἡ γῆ, διὰ τὰ ἀπὸ κέντρου διαστήματα. ἰσόμοιρος οὖν, διὰ τὸ ἴσον ἀπέχειν πανταχόθεν τῆς γῆς. καὶ ταῦτα δὲ Φερεκράτης παρῴδηκεν τὸ δὲ ἀήρ, τὸ ᾱ συνέστειλε διὰ ῥυθμὸν ἢ μέτρον. Ἄλλως. κατὰ τὴν ἴσην ἐναντιότητα ὄντων, ὁ μὲν ἀὴρ ἰσόμοιρος τῆς γῆς, τὸ δὲ ὕδωρ τοῦ αἰθέρος, ἔστι γὰρ ὁ μὲν ἀὴρ θερμὸς καὶ ὑγρὸς ἐξαίρετον ἔχων τὸ ὑγρόν, ἡ δὲ γῆ ψυχρὰ καὶ ξηρά, ἐξαίρετον ἔχουσα τὸ ξηρόν, καὶ ὁ αἰθὴρ θερμὸς καὶ ξηρὸς ἐξαίρετον ἔχων τὸ θερμόν, τὸ δὲ ὕδωρ ψυχρὸν καὶ ὑγρὸν ἐξαίρετον ἔχον τὸ ψυχρόν.

Ὦ φάος ἁγνόν. ὅσα μοι ᾠδὰς θρηνούσῃ, καὶ κοπτομένῃ. τὸ δὲ κατάλληλον οὕτως. ὡς πολλὰς μὲν ᾠδὰς ᾔσθου. πολλὰς δὲ πληγὰς αἱμασσομένων τῶν στέρνων. πλαγὰς ἀντήρεις. τραγικώτερον δέ πως ἀπήγγελται ὥστε τὴν διάλυσιν αὐτῶν μὴ πάνυ πολιτικὴν εἶναι. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων. οἷον πληγὰς κατὰ τὸ ἐναντίον τῶν στέρνων ἐλαυνομένας. ἢ ἀντήρεις, ἀντιτύπους. ἀντὶ τοῦ ἴσας τοῖς θρήνοις. μετῆκται ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων ὅταν κατ' ἴσον ἐρέσσωσι καὶ μὴ εἰς θάτερον ὠθῆται ἡ ναῦς. ἀντήρεις οὖν, ἀντιτυπούσας τοῖς θρήνοις. θρηνοῦσα γὰρ ἔτυπτε τὸ στῆθος πρὸς ἕκαστον. ᾜσθου. ἀντὶ τοῦ ἔμαθες. ᾠδαῖς αἱμασσομένων. διὰ τοῦτο ἡ ἐπίτασις. αἱμασσομένων αἱματηρῶν γινομένων ὑπὸ τοῦ πλήττεσθαι. ὁπόταν δνοφερά. ὅσα μὲν ἔφησε διὰ νυκτὸς κλαίω, αἱ εὐναὶ ἴσασι. ὅσα δὲ δι' ἡμέρας, ὁ ἀήρ. καὶ τὸ φῶς. λέγει δὲ, ὅτι οὐ διαλείπω οὔτε νυκτὸς. οὔτε ἡμέρας κλαίουσα. ὑπολειφθῇ. παρέλθῃ. ὅσα τὸν δύστηνον. κατὰ βραχὺ ἐνδείκνυσι τὰ τῆς ὑποθέσεως. ἰδοὺ γὰρ ἔγνωμεν ὅτι ἀδελφὴ τοῦ Ὀρέστου. καὶ διὰ τί θρηνεῖ. πρὶν γὰρ ἠμφιβάλλετο εἴτε Ἠλέκτρα ἐστὶν, εἴτε πρόσπολος. ὃν κατὰ μὲν βάρβαρον. παρὰ τὸ ὑπὸ Ἀγαμέμνονος ἐν τῇ νεκυίᾳ. οὔτε με ἀνάρσιοι ἄνδρες. καὶ τὰ ἑξῆς. πάνυ δὲ περιπαθὴς ὁ λόγος, εἰ καὶ πολεμίων πικροτέρα ἐφάνη Κλυταιμνήστρα τῷ ἰδίῳ ἀνδρί. πάνυ γὰρ περιπαθὲς τὸ, τὸν τηλικοῦτον καὶ τοσαῦτα διαπραξάμενον τὸ εἰπεῖν, ὅπως δρῦν ὑλοτόμοι. τὸ δὲ ὅλον. μήτηρ δὲ ἡ ἐμὴ καὶ ὁ συγκαθεύδων αὐτῇ Αἴγισθος ἔσχισαν αὐτὸν κατὰ τὸ κάρα διὰ φονικοῦ πελέκεως, καθὰ δρῦν δενδροτόμοι σχίζουσιν δηλονότι. τὸ μὲν κάρα ἔχει τὸ πρότερον βραχὺ, καὶ τὸ δεύτερον μακρὸν, παύσας κάρα θώϋξε, τὸ δὲ κρᾶτα τὸ πρότερον μακρὸν καὶ τὸ δεύτερον βραχύ. οὐκ ἐξένισεν. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπέκτεινε. ξένια οἱ ἄρεος, τραύματα. φόνοι. καὶ Ἀρχίλοχος, ξείνια δυσμενέεσσι λυγρὰ χαριζόμενοι. μήτηρ δ' ἡ 'μή. μήτηρ δὲ ἡ ἐμὴ, καὶ ὁ συγκαθεύδων αὐτῇ Αἴγισθος ἔσχισαν αὐτὸν κατὰ τὸ κάρα διὰ φονικοῦ πελέκεως καθὰ δρῦν δενδροτόμοι, σχίζουσι δηλονότι. ἢ μὲν φέρεται δὲ καὶ τὰ τῆς Χρυσοθέμιδος παραλείπεται, αὕτη γὰρ διὰ τὸ πάνυ ἀλγεῖν ἐδύνατο κατ' ἀξίαν φροντίζειν τῶν γεγονότων οἴεται ἢ μόνη αὐτῶν. ἀδίκως οἰκτρῶς τε. [illegible] ὑπόκειται ἀντὶ τοῦ ἀδίκως ἀεικῶς. καὶ οἰκτρῶς μὲν, διὰ τὸ βίᾳ καὶ ἐπιβουλευθέντα. ἀεικῶς δὲ, ὅτι πελέκει αὐτὸν μεθ' ὕβρεως ἐπάταξε.

ἠλ. ὦ φάος ἁγνὸν, καὶ γῆς
ἰσόμοιρος ἀὴρ, ὥς μοι
πολλὰς μὲν θρήνων ᾠδὰς,
πολλὰς δ' ἀντήρεις ᾔσθου
στέρνων πλαγὰς αἱμασσομένων,
ὁπόταν δνοφερὰ νὺξ ὑπολειφθῇ.
τὰ δὲ παννυχίδων ἤδη, στυγεραὶ
ξυνίσασ' εὐναὶ μογερῶν οἴκων.
ὅσα τὸν δύστηνον ἐμὸν θρηνῶ
πατέρ', ὃν κατὰ μὲν βάρβαρον αἶαν
φοίνιος Ἄρης οὐκ ἐξένισε.
μήτηρ δ' ἡ 'μὴ, χὠ κοινολεχὴς
Αἴγισθος, ὅπως δρῦν ὑλοτόμοι,
σχίζουσι κάρα φονίῳ πελέκει.
κοὐδεὶς τούτων οἶκτος ἀπ' ἄλλης,
ἢ 'μοῦ φέρεται, σοῦ πάτερ οὕτως
ἀδίκως οἰκτρῶς τε θανόντος.

Ἀλλ' οὐ μὴν δὴ λήξω. ὁ νοῦς· ἀλλ' οὐ λήξω θρήνων οὔτε ἡμέρας οὔτε νυκτὸς ὀδυρομένη, ἕως ἂν νύκτα καὶ φῶς βλέπω. ὥστε μὴ ἀηδόνος τρόπῳ ἠχώ τινα προπέμπειν τῶν θρήνων πρὸ τῶν πατρῴων θυρῶν. Ἠχώ. ἀντὶ τοῦ ἦχον, ὃν οἱ ποιηταὶ ἠχὴν λέγουσιν, ἠχὼ γὰρ τὸ τῆς φωνῆς ἀντίφθεγμα. Σεμναί τε θεῶν. εὐφήμως ὡς καὶ τὸ εὐμενίδες. Ὑποκλεπτομένους τοὺς ζημιουμένους λάθρα. Μούνη γὰρ ἄγειν. ἢ τὸ καταβαροῦν καὶ καταφερόμενον ὃ φέρειν οὐ δύναμαι. ἢ ἐπὶ τοῦ ὀρέστου ἀκούειν δεῖ οὕτως τὸ ἀντίρροπον. ὃ γὰρ ἂν εἶχεν ἐκεῖνος φέρειν πατρῷον. ὥστε κοινῇ ἡμᾶς αὐτὸ φέρειν. μόνη γὰρ φέρειν οὐκ ἔτι σωκῶ. ἀντὶ τοῦ ἰσχύω. οἱ δὲ νεώτεροι, ἀντὶ τοῦ σώζω. Ἰὼ παῖ παῖ. πάροδός ἐστι χοροῦ γυναικῶν, τῇ Ἠλέκτρᾳ συναχθομένων. Δυστανοτάτας. τῆς ἐξολεστάτης τῆς κακῆς. οὐ γὰρ ἐπὶ οἴκτου ἐστὶν ὁ λόγος. Ἀκόρεστον. ἀντὶ τοῦ ἀκορέστως. Τίν' ἀεὶ τάκεις ἀντὶ τοῦ διὰ τί τήκῃ τῇ ἀκορέστῳ οἰμωγῇ. ἤγουν τίς ἐστιν ἡ οἰμωγὴ ἣν οὕτως ἀκορέστως ἀεὶ τήκουσα ἑαυτὴν οἰμώζεις, τὸν πάλαι ἁλόντα ἀπάταις Ἀγαμέμνονα ἐξ ἐνεργείας τῆς δολερᾶς τῆς ἀσεβεστάτης μητρὸς καὶ ἔκδοτον γενόμενον δηλονότι χειρὶ κακῇ, ἤγουν κακοτρόπῳ καὶ φονικῇ. Ἀθεωτάτας. ἀσεβεστάτης. Ματρὸς ἁλόντα. λίαν αἰδήμων ὁ χορὸς ἐπὶ τὸν αἴγισθον τρέπει τὴν αἰτίαν. καὶ γυναικῶν ἐστιν ἴδιον, μηδὲ ἐπὶ τοῖς προφανέσιν ἁμαρτήμασι καταλέγειν ἄλλης γυναικός. Καὶ τὸ. Εἴ μοι θέμις τάδ' αὐδᾶν. λίαν ἠθικὸν καὶ ἁρμόζον γυναιξίν. ἐπεὶ κατ' ἀρχόντων ἦν ὁ λόγος. ἢ ἐπεὶ δοκεῖ δυσφημεῖν, φησίν. εἰ δίκαιόν ἐστιν οὕτως εὔχομαι ἄλλως· οὕτως ὡς ὁ ἀγαμέμνων ἀπώλετο οὕτω εἴθε ἀπόλοιτο ὁ τάδε παρέχων. θέμις δὲ τὸ ἔννομον ὅσιον δὲ τὸ δίκαιον, ὅμως καὶ ἀμφότερα ἐπὶ θεοῦ, τὸ δὲ δίκαιον ἐπὶ ἀνθρώπων.

ἀλλ' οὐ μὴν δὴ λήξω θρήνων
στυγερῶν τε γόων, ἔστ' ἂν
λεύσσω παμφεγγεῖς ἄστρων
ῥιπάς. λεύσσω δὲ τόδ' ἦμαρ
μὴ οὐ τεκνολέτειρ' ὥς τις ἀηδὼν
ἐπὶ κωκυτῷ τῶνδε πατρῴων
πρὸ θυρῶν ἠχὼ πᾶσι προφωνεῖν.
ὦ δῶμ' ἀΐδου, καὶ Περσεφόνης,
ὦ χθόνι' Ἑρμῆ, καὶ πότνι' ἀρά,
σεμναί τε θεῶν παῖδες Ἐριννύες,
αἳ τοὺς ἀδίκως θνήσκοντας ὁρᾶτε,
τοὺς εὐνὰς ὑποκλεπτομένους,
ἔλθετ' ἀρήξατε τίσασθε πατρὸς
φόνον ἡμετέρου.
καί μοι τὸν ἐμὸν πέμψατ' ἀδελφόν.
μούνη γὰρ ἄγειν οὐκέτι σωκῶ
λύπης ἀντίρροπον ἄχθος.
χο. ἰὼ παῖ παῖ δυστανοτάτας
Ἠλέκτρα ματρὸς, τίν' ἀεὶ
τάκεις ὧδ' ἀκόρεστον οἰμωγὰν
τὸν πάλαι ἐκ δολερᾶς ἀθεωτάτας
ματρὸς ἁλόντ' ἀπάταις Ἀγαμέμνονα,
κακᾷ τε χειρὶ πρόδοτον. ὡς
ὁ τάδε πορὼν
ὄλοιτ', εἴ μοι θέμις τάδ' αὐδᾶν.
ἠλέ. ὦ γενέθλα γενναίων πατέρων,

ΩΓΕΝΕΘΛΑ. Ὦ παῖδες τῶν εὐγενῶν μυκηναίων. Ἥκετ' ἐμῶν καμάτων. οἶδα φησὶν ἃ πράττω. καὶ οὐ λανθάνει με ὅτι ὑπὲρ τὸ δέον ποιῶ. ἢ οἶδα ὅτι μοι συνοῖτε, ἵνα ὦσι ἀπὸ τῆς προκειμένης, ἥκετ' ἐμῶν καμάτων παραμύθιον. ἄμεινον δὲ τὸ πρῶτον. Φυγγάνει. ἤγουν διαφεύγει, ἀπὸ τοῦ φεύγω γίνεται φευγάνω, καὶ ἐκβολῇ τοῦ. ε. καὶ πλεονασμῷ τοῦ. ν. εἶτα διὰ τὸ ἐπαχύμενον. γ. τροπῇ τούτου

ἥκετ' ἐμῶν καμάτων παραμύθιον.
οἶδά τε καὶ ξυνίημι τάδ'. οὔτι με
φυγγάνει, οὐδ' ἐθέλω προλιπεῖν τόδε,
μὴ οὐ τὸν ἐμὸν στενάχειν πατέρ' ἄθλιον.
ἀλλ' ὦ παντοίας
φιλότητος ἀμειβόμεναι χάριν,
ἐᾶτέ μ' ὧδ' ἀλύειν.
αἰαῖ ἱκνοῦμαι.
Χο. ἀλλ' οὔτοι τόν γ' ἐξ ἀΐδα
παγκοίνου λίμνας πατέρ' ἀν-
στάσεις, οὔτε γόοις, οὔτε λιταῖσιν.
ἀλλ' ἀπὸ τῶν μετρίων, ἐπ' ἀμήχανον
ἄλγος ἀεὶ στενάχουσα διόλλυσαι,
ἐν οἷς ἀνάλυσίς ἐστιν οὐδεμία κακῶν.
τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίῃ.
Ηλ. νήπιος, ὃς τῶν οἰκτρῶς
οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται.
ἀλλ' ἐμέ γ' ἁ στονόεσσ' ἄραρε φρένας,
ἃ, Ἴτυν αἰὲν Ἴτυν ὀλοφύρεται,

εἰς. γ. φυγγάνω, οὕτω γίνεται καὶ τὸ τυγχάνω ἀπὸ τοῦ τεύχω ἀχρήστου, καὶ τὸ ἁνδάνω ἀπὸ τοῦ ἥδω, καὶ τὸ πυνθάνομαι ἀπὸ τοῦ πεύθομαι, καὶ τὸ ἐρυγγάνω ἀπὸ τοῦ ἐρεύγομαι, καὶ ἕτερα. Ἐᾶτέ μ' ὧδε. τοιοῦτοι γὰρ πολλάκις οἱ ἐν τοῖς πάθεσι παρηγορούμενοι, παρακαλοῦντες συγχωρεῖσθαι θρηνεῖν. Ἀλύειν. θρηνεῖν ἐν ἄλλοις δυσφορεῖν σημαίνει, ἐνίοτε δὲ τὸ γεγηθέναι, ἀπὸ τῆς ἀλέας καὶ διαχύσεως. ὅμηρος, Ἦ ἀλύεις ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην. Ἱκνοῦμαι. ἀντὶ τοῦ παρακαλῶ, ἀφικνοῦμαι δὲ ἀντὶ παραγίνομαι καὶ φθάνω. Ἀλλ' οὔτι τόν γ' ἐξ ἀΐδα. ὅμηρος. Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο. Παγκοίνου λίμνας. εἰς ἣν ἅπαντας ἐφικέσθαι δεῖ. Οὔτε γόοις οὔτε λιταῖσιν. οὔτε ὀδυρομένη οὔτε παρακαλοῦσα τοὺς θεούς. καὶ αἰσχύλος. Μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ, μόνος οὐ δέχεται γλυκείας μέρος ἐλπίδος. Ἐπ' ἀμήχανον. ἤγουν ἀνίκητον, ἀθεράπευτον, πρὸς ὃ οὐκ ἔστι τί μηχανήσασθαι. Ἐφίῃ. ἐπιθυμεῖς. τί μοι φησὶ τούτων γλίχῃ ἃ πορεῖν οὐκ εὐκόλως φέρειν. Θρήνους καὶ πένθη. Νήπιος. ὁ ἐν βρεφικῇ ὢν ἡλικίᾳ καὶ ἀπὸ τούτου ὁ ἀνόητος. καὶ μωρός. Ἀλλ' ἐμέ γ' ἁ στονόεσσ' ἄραρεν. ἀττικῶς τὸ ἄραρέ με, ἀντὶ τοῦ ἤρεσέ μου ταῖς φρεσίν, καὶ ἀεὶ στοφώνης, σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει. τὸ δὲ ἄραρεν, ἀντὶ τοῦ σύμφωνα πρὸς ὅσομεν ἐγὼ καὶ ἡ ἀηδὼν ἕνεκα τοῦ θρηνεῖν. Ἄλλως. οἷον συνήρμοσταί μου ταῖς φρεσίν. τουτέστιν, ἐκείνην ζηλῶ τὴν ἀεὶ τὸν Ἴτυν στενάζουσαν. Ἄλλως. οὐ τὰς ἣν ῥᾴδιον λέγεσθαι, ἀλλ' ἐμὲ ἤρεσε κατὰ τὰς φρένας ἡ περὶ τὸ στενάζειν ἀσχολουμένη ἡ τοῦ διὸς ἄγγελος ὄρνις, ἥτις ταραττομένη ἀεὶ ὀλοφύρεται Ἴτυν Ἴτυν, νυνὶ δὲ συνυπάγει τὸν λόγον τῷ ὑποτακτικῷ ἄρθρῳ, καὶ λέγει ἥτις ὄρνις διὸς ἄγγελος ἀτυζομένη ἀεὶ ὀλοφύρεται Ἴτυν Ἴτυν.

Ἀτυζομένα. ἐκπληττομένη τοῖς συμβεβηκόσι, καὶ ὀδυρομένη. Διὸς ἄγγελος. ὅτι δὲ τὸ ἔαρ σημαίνει, Ὅμηρος. Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρη χλωρηὶς ἀηδὼν, Καλὸν ἀείδησιν ἔαρος νέον ἱσταμένοιο. ἢ ὅτι τὴν ἡμέραν σημαίνει. ἢ ὅτι τὰ ἑαυτῆς ἀγγέλλει κακά. καὶ τὴν παραθρυλλουμένην ἀγγελίαν. καὶ τὸ πάθος. ἢ ἄγγελον εἶπεν, οἷον τέρας καὶ τὸ παρ' αὐτοῦ γινόμενον εἰς τερατείαν τῆς φύσεως. καὶ Σαπφώ, Ἦρος ἄγγελος ἱμερόφωνος ἀηδών. Σὲ δ' ἔγωγε νέμω θεόν. ἀντὶ τοῦ ἐν τιμῇ τῶν θεῶν μείζω σέ ἡγοῦμαι θεόν σε ἔχω καθότι δακρύεις ἐν τάφῳ πετραίῳ, τὸ δὲ αἶ αἶ καθ' ἑαυτὸ λέγει. Ἐν τάφῳ πετραίῳ. τουτέστιν, ἀπολιθωθεῖσα. καὶ Ὅμηρος. Ἐν σιπύλῳ ὅτι φασὶ τυφωέως ἔμμεναι εὐνάς. Περισσά. πρὸς τὸ ἄχος περισσή. ἀντὶ τοῦ ἄμετρος ἐν τῷ θρηνεῖν. περισσῶς φησιν ὀδύρῃ παρὰ τούτους οἳ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους τυγχάνεις. ὥστε καὶ ἕτερόν τι διδάσκει ἡμᾶς. ὅτι καὶ ἀδελφαὶ αὐτῇ εἰσὶ δύο μετριώτερον τὴν συμφορὰν φέρουσαι. Οἵα Χρυσόθεμις. ἢ Ὁμήρῳ ἀκολουθεῖ εἰρηκότι τρεῖς τὰς θυγατέρας τοῦ Ἀγαμέμνονος. ἢ ὡς ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας τέσσαράς φησι. Κρυπτᾷ τ' ἀχέων. ἢ μετοχή ἐστι τὸ ἀχέων ἀντὶ τοῦ δυσφορῶν ἐπὶ τῷ κεκρύφθαι. ἢ ὁ ἐν ἥβῃ κρυπτῇ λυπούμενος. Ὄλβιος ὅν. συνυπάγει κἀνταῦθα τὸν λόγον τῷ ὑποτακτικῷ ἄρθρῳ, ὀφείλων γὰρ λέγειν ὄλβιος ὁ Ὀρέστης, ὃν ἡ κλεινὴ γῆ δέξεται τῶν Μυκηναίων, ὁ δὲ λέγει ὄλβιος ὅν τινα Ὀρέστην ἡ κλεινὴ γῆ τῶν Μυκηναίων δέξεται ποτὲ, εὐπατρίδην ἀντὶ τοῦ περιφανῆ μολόντα εἰς τήνδε τὴν γῆν, βήματι εὔφρονι ἀντὶ τοῦ πομπῇ ἡδείᾳ τοῦ Διός. Βήματι. ἀντὶ τοῦ ὁδῷ, πομπῇ. Ἀκάματα. ἀκαμάτως καὶ ἀδιαλείπτως. λέγοι δ' ἂν ταῦτα ἐν ὑποκρίσει. ἢ οὐ κεκμηκότως. Οἰχνῶ. περιέρχομαι. οἰχνῶ δὲ γέγονεν ἀπὸ τοῦ οἴχομαι παρενθέσει τοῦ ν. μετέπεσε δὲ εἰς τὴν τῶν περισπωμένων συζυγίαν, ὥσπερ καὶ τὸ ἀφικνοῦμαι, γενόμενον ἀπὸ τοῦ ἵκομαι παρενθέσει τοῦ ν. ἀπὸ δὲ τοῦ οἰχνῶ καὶ ἴχνος διὰ τοῦ ι.

ὄρνις ἀτυζομένα Διὸς ἄγγελος.
ἰὼ παντλάμων
Νιόβα, σὲ δ' ἔγωγε νέμω θεόν,
ἅτ' ἐν τάφῳ πετραίῳ
αἶ αἶ δακρύεις.
χο. οὔτοι σοὶ μούνᾳ τέκνον
ἄχος ἐφάνη βροτῶν,
πρὸς ὅ,τι σὺ τῶν ἔνδον εἶ περισσά,
οἷς ὁμόθεν εἶ, καὶ γονᾷ ξύναιμος.
οἵα Χρυσόθεμις
ζώει, καὶ Ἰφιάνασσα,
κρυπτᾷ τ' ἀχέων ἐν ἥβᾳ.
ἠλέ. ὄλβιος, ὃν ἁ κλεινὰ
γᾶ ποτὲ Μυκηναίων
δέξεται εὐπατρίδαν Διὸς εὔφρονι
βήματι μολόντα τάνδε γᾶν Ὀρέσταν.
ὃν ἔγωγ' ἀκάματα
προσμένουσ' ἄτεκνος,
τάλαιν' ἀνύμφευτος αἰὲν οἰχνῶ,

Μυδαλέα, διάβροχος τοῖς δάκρυσιν. Ἀνήνυτον. ἀτελεύτητον. Ὧν τ' ἔπαθεν. ὧν τ' ἐδάη. ὧν ἔπαθε παρ' ἐμοῦ εὐεργεσιῶν. διέσωσε γὰρ αὐτόν. ὧν δ' ἐδάη ἤγουν ἔμαθεν. συνεχεῖς ἔπεμπεν ἀγγέλους δηλοῦσα τὰ κατ' Αἴγισθον. Τί γὰρ ἀγγελίας. ἤγουν τί εἶδος ἀγγελίας οὐκ ἔρχεται ἐμοὶ ἀπατώμενον, ἤγουν ἀπάτην ἔχον, τουτέστι ψευδές. Ἀεὶ γὰρ ποθεῖ. ὁ Ὀρέστης φανῆναι ἀπὸ κοινοῦ. Ὦ τὸν ὑπεραλγῆ χόλον. ᾧ τινι τῷ Διί, τὸν ὑπεραλγοῦντα. τὸν ἄγαν ὀδυνηρὸν καὶ λυπηρὸν χόλον τοῖς πεπραγμένοις νέμουσα, μὴ ὑπερβολῇ χρῶ τοῖς λυπηροῖς καὶ δεινοῖς. μήτε ἐπιλάθου αὐτῆς. ἀλλὰ μέμνησο μὲν αὐτῶν. γενναίως δὲ φέρε. ἢ μήτε ὑπὲρ τὸ δέον ἔχθαιρε. μήτε ἐπιλανθάνου τῆς ἔχθρας. Χρόνος γὰρ εὐμαρής. ὁ γὰρ χρόνος εὐμαρῶς παρέρχεται. εἴποτε δὲ οὖν μετ' ὀλίγον ἀνυομένου τοῦ χρόνου ἥξει Ὀρέστης. ἢ δι' χρηστός ἐστιν ὁ χρόνος ὥστε μετελθεῖν τοὺς ἀδίκους. Κρίσαν. φωκικήν. Κρίσα γὰρ πόλις Φωκίδος. Τὴν ἀκτὴν τὴν Κρίσαν. ἀντὶ τοῦ κτητικοῦ τουτέστι τῆς Κρίσης. Βουνόμον. βοῶν θρεπτικήν. » Ἀπερίτροπος. ἀνεπίστροφος. ἀνεπέλευστος, ὅθεν καὶ τὸ, περιτροπέων ἐνιαυτός, ἀπὸ κοινοῦ δὲ ληπτέον τὸ, ἀπερίτροπος. οὔτε Ὀρέστης ἀπερίτροπος. ὃς ἐν τῇ Φωκίδι τρέφεται. οὔτε ὁ κάτω θεός. ἀλλὰ καὶ ὑπὸ Ὀρέστου τιμωρηθήσονται. καὶ ἀπὸ τῶν χθονίων θεῶν ἔσεσθαι τὴν τιμωρίαν τοῦ ἀδίκως ἀνῃρημένου προσδόκα. τινὲς δὲ τὸ ἀπερίτροπος ἐπὶ μὲν Ὀρέστου, ἀνεπέλευστος. ἐπὶ δὲ τοῦ Πλούτωνος, ἀνεπίστροφος τοῦ τοὺς ἐχθροὺς μετελθεῖν. πολλάκις γὰρ τὸ κατὰ κοινοῦ λαμβανόμενον διαφόρως νοεῖται. καὶ Ὅμηρος, Ἔνθ' ἑλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε δήμου ἀρίστω. τὸ ἑλέτην κατὰ κοινοῦ ἐστιν. ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοῦ δίφρου, ἀντὶ τοῦ ἔλαβον. ἐπὶ δὲ τῶν ἀνδρῶν, ἀντὶ τοῦ ἐφόνευσαν. Οὔθ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα. οὔτε ὁ ᾅδης ἀνεπίστροφος. ἀπὸ κοινοῦ γὰρ τὸ, ἀπερίτροφος. τοῦ τοὺς ἐχθροὺς μετελθεῖν. ἀλλ' ἔχει ἐπιστροφὴν, καὶ ἐπιμέλειαν ποιεῖται. Οὔθ' ὁ παρὰ τὸν, ἄλλως παρὰ ἀντὶ τῆς κατὰ, καὶ ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ ἐν χρήσει αὕτη ἡ σύνταξις τῆς παρὰ προθέσεως.

δάκρυσι μυδαλέα, τὸν ἀνήνυτον
οἶτον ἔχουσα κακῶν. ὁ δὲ, λάθεται
ὧν τ' ἔπαθ', ὧν τ' ἐδάη. τί γὰρ οὐκ ἐμοὶ
ἔρχεται ἀγγελίας ἀπατώμενον.
αἰεὶ μὲν γὰρ ποθεῖ.
ποθῶν δ', οὐκ ἀξιοῖ φανῆναι.
Χο. θάρσει μοι θάρσει τέκνον,
ἔστι μέγας ἐν οὐρανῷ
Ζεὺς, ὃς ἐφορᾷ πάντα, καὶ κρατύνει.
ᾧ τὸν ὑπεραλγῆ χόλον νέμουσα,
μήθ' οἷς ἐχθαίρεις
ὑπεράχθεο, μήτ' ἐπιλάθου,
» χρόνος γὰρ εὐμαρὴς θεός.
οὔτε γὰρ ὁ τὰν Κρίσαν
βουνόμον ἔχων ἀκτὰν
παῖς Ἀγαμεμνονίδας ἀπερίτροπος,
οὔθ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσων.

Ἀλλ᾽ ἐμὲ μὲν ὁ πολύς. οἷον τὸ πλεῖστον τοῦ βίου ἐβίωσα ἐν κακοῖς. καὶ ὁ πλείων μέ φησι βίος ἀπολέλοιπε. μηδέ ποτε ἐν ἀγαθῇ ἐλπίδι γενομένην. ἐπεὶ μέχρι νῦν, οὐδὲν ὑπὲρ ἐκδικίας ἀγαμέμνονος πέπρακται. Ἇς φίλος οὔτις ἀνήρ. ἤτοι ἧς φίλος οὐδεὶς προΐσταται ἀλλὰ πάντες εἰσὶν ἐν ἀτυχήμασιν διαλαβούμενος. ἢ
υ ἐκεῖνο. Ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι. Ὑπερίσταται. ὑπερμαχεῖ. Ἔποικος. ἀντὶ τοῦ μέτοικος. ξένη. ἐν ἀλλοτρίᾳ οἰκίᾳ οὖσα.

ἠλέ. ἀλλ᾽ ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς
ἀπολέλοιπεν ἤδη
βίοτος ἀνέλπιστος. οὐδέτ᾽ ἀρκῶ.
ἅτις ἄνευ τοκέων κατατάκομαι.
ἇς, φίλος οὔτις ἀνὴρ ὑπερίσταται,
ἀλλ᾽ ἅπερ εἴτις ἔποικος ἀναξία,
οἰκονομῶ θαλάμους πατρός. ὧδε μὲν
ἀεικεῖ σὺν στολᾷ.
κεναῖς δ᾽ ἐφίσταμαι τραπέζαις.
χο. οἰκτρὰ μὲν νόστοις αὐδά,
οἰκτρὰ δ᾽ ἐν κοίταις πατρῴαις,
ὅτε σοι παγχάλκων ἀνταία
γενύων ὡρμάθη πλαγά.
δόλος ἦν ὁ φράσας, ἔρος ὁ κτείνας,
δεινὰν δεινῶς προφυτεύσαντες
μορφάν. εἴτ᾽ οὖν θεὸς, εἴτε βροτῶν
ἦν ὁ ταῦτα πράσσων.
ἠλέ. ὦ πασᾶν κείνα πλέον ἁμέρα
ἐλθοῦσ᾽ ἐχθίστα δή μοι.

Ἀναξία. ἀξίαν οὐκ ἔχουσα ἀλλὰ ἄτιμος. Οἰκονομῶ. ἀντὶ τοῦ διαιτῶμαι ἐν τοῖς πατρῴοις οἴκοις. Ὧδε μὲν ἀεικεῖ. δεικτικῶς τὸ ὧδε. ἐλεεινὸν δὲ τὸ τοιοῦτον. καὶ λεληθότως ἐμφαῖνον τὸ σχῆμα τῶν ὑποκριτῶν. ἀεικεῖ δὲ ἀντὶ τοῦ αἰσχρᾷ ἀπρεπεῖ παρὰ τὸ μὴ ἐοικέναι, ὃ δηλοῖ τὸ καθήκειν. Οἰκτρὰ μὲν νόστοις αὐδά. ἡ ἀγγελία ἡ περὶ τοῦ νόστου τοῦ πατρὸς οἰκτρὰ ἐγένετο, εὐθέως ἀναιρεθέντος. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ, αὐδά. οἰκτρά σοι οὖν γέγονεν ἡ φωνὴ ἡ ἀγγέλλουσα περὶ τὸν νόστον τοῦ πατρός. οἰκτρὰ δὲ καὶ περὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ. οἷον οἰκτρὰ πέπονθας. καὶ ὅτε ἤκουσας παρεῖναι ἀγαμέμνονα. προσδοκῶσα ὅτι ἐπιβουλευθήσεται· οἰκτρὰ δὲ, ὅτι καὶ ἡ πρᾶξις γέγονε. καὶ ἀνῃρέθη. Ἀνταία γενύων. ὅτε ἀνταίαν ἐπλήγη ἀπὸ γενύων παγχάλκων. ὅ ἐστι πελέκεων. γένυς τὸ εἶδος πελέκεος. Δόλος ἦν ὁ φράσας. ἀντὶ τοῦ ὁ φρασάμενος. ἐπινοησάμενος. ὁ δὲ ἀνελὼν ἔρως. δι᾽ ἔρωτα γὰρ ἑαυτῶν ἀνεῖλον ἀγαμέμνονα. δόλος ὁ φρασάμενος τὴν ἑστίασιν, ἐν ᾗ ἀνῃρέθη. Ἔρος ὁ κτείνας. ἔρος μικρὸν διὰ τὸ μέτρον, ὅτι δὲ καὶ μικρὸν γράφεται δῆλον ἐκ τῆς αἰτιατικῆς, τὸν ἔρον γὰρ λέγομεν, καὶ ὅμηρος. ἐξ ἔρον ἕντο. Προφυτεύσαντες. προσκεψάμενοι. προκατασκευάσαντες. Μορφάν. μορφὴν τύπον. τὴν δὲ μοιχείαν φησὶ τοῦ αἰγίσθου ἢ τὴν ὄψιν ἣν εἰργάσατο τοῦ φόνου. Εἴτ᾽ οὖν θεός. πάνυ αἰδημόνως ὁ χορὸς τὸ μὲν πρᾶγμα λέγει. τὸν δὲ πράξαντα οὐκ ἐλέγχει. Εἴτε βροτῶν. εἴτε τις ἀπὸ βροτῶν. Ὦ πασᾶν κείνα. ὦ ἡμέρα ἐκείνη ἡ ἐλθοῦσα ἐμοὶ ἐχθίστη. ἡ μάλιστα μεμισημένη πασῶν ἡμερῶν. τὸ δὲ πλέον, περισσόν.

Ω̃ Δείπνων ἀῤῥήτων. τῶν ὑπὸ αἰγίσθου φησὶ τῷ ἀγαμέμνονι παρασκευασθέντων ἐπ' ὀλέθρῳ. ἃ οὐδὲ ὀνομάσαι καλόν. Εκπαγλ' ἄχθη. μεγάλα. γράφεται καὶ ἔκπαγλα πάθη. Τοὺς ἐμὸς ἴδε. ὤφειλεν εἰπεῖν πρὸς τὸ ἔκπαγλα ἄχθη, ἃ ὁ ἐμὸς ἴδε πατήρ. ὁ δὲ πρὸς τὸ σημαινόμενον ἀποδοὺς λέγει, οὓς θανάτους ἀπρεπεῖς εἶδεν ὁ ἐμὸς πατὴρ ἀπὸ διδύμων χερῶν.

ὦ νὺξ. ὦ δείπνων ἀῤῥήτων
ἔκπαγλ' ἄχθη.
τοὺς ἐμὸς ἴδε πατὴρ
θανάτους ἀεικεῖς διδύμαιν χειροῖν,
αἳ τὸν ἐμὸν εἷλον βίον
πρόδοτον, αἵ μ' ἀπώλεσαν.
οἷς θεὸς ὁ μέγας ὀλύμπιος,
ποίνιμα πάθεα παθεῖν πόροι.
μηδέ ποτ' ἀγλαΐας ἀπονοίατο,
τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα.
Χο φράζου μὴ πόρσω φωνεῖν.
οὐ γνώμαν ἴσχεις ἐξ οἵων
τὰ παρόντ' οἰκείας εἰς ἄτας
ἐμπίπτεις οὕτως ἀεικῶς;
πολὺ γάρ τι κακῶν ὑπερεκτήσω,
σᾷ δυσθύμῳ τίκτουσ' αἰεὶ
ψυχᾷ πολέμους. τὰ δὲ, τοῖς δυνατοῖς
οὐκ ἐριστὰ πλάθειν.
Ηλ ἐν δεινοῖς ἠναγκάσθην. ἐν δεινοῖς

Διδύμαιν χεροῖν. τῆς κλυταιμνήστρας καὶ τοῦ αἰγίσθου. Αἳ τὸν ἐμὸν εἷλον βίον. πάνυ περιπαθῶς. αἵτινες χεῖρες αἱ ἀνελοῦσαι τὸν ἀγαμέμνονα, τὸν ἐμὸν βίον ἀνεῖλον. καὶ προέδωκαν τοῖς ἐχθροῖς. Οἷς θεὸς ἀπὸ τῶν χειρῶν μεταβαίνει ἐπὶ τοὺς ἐργαζομένους ταῖς χερσί. Ποίνιμα πάθεα. ἀντέκτισιν ἔχοντα. ἢ ποινῆς ἄξια. ποινὴ δὲ λέγεται, ἐπὶ μόνης καταβολῆς χρημάτων. ὅμηρος, Ποινὴν οὐ παιδὸς ἐδέξατο τεθνειῶτος καί, Αλλ' ὁ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ πόλλ' ἀποτίσας. Τοῦ δὲ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ. ποινὴν δεξαμένῳ. Αγλαΐας. ἡδονῆς. δόξης. Φράζου μὴ πόρσω φωνεῖν. ὁ χορὸς ἐπιτιμᾷ τῇ ἠλέκτρᾳ μὴ ἄντικρυς ταῖς βλασφημίαις κατὰ κλυταιμνήστρας καὶ αἰγίσθου χωρεῖν. Οἰκείας. ἤτοι τὰς συγγενικάς. ἢ ἀπὸ σοῦ ἐσομένας καὶ οὐκ ἀλλαχόθεν. Οὐ γνώμαν ἴσχεις. οὐ νοεῖς. οὐ γινώσκεις φησὶν ἐξ οἵων ἀγαθῶν εἰς τὰ ἀνιαρὰ ἐλήλυθας. Σᾷ δυσθύμῳ τίκτουσ' ἀεί. σαυτῇ γεννῶσα ταῦτα, ἐξ ὧν πολεμεῖταί σου ἡ ψυχή. ὡς ἐν ἀθυμίαις αὐτῆς οὔσης. Αλλως. πολὺ ἐκτήσω τὸ πλῆθος τῶν κακῶν διὰ τῆς σῆς δυσθύμου ψυχῆς, τίκτουσα ἀεὶ ταραχὰς καὶ ἔριδας. δύσθυμος δὲ σκληρὸς βαρύθυμος, ὡς ἐναντίον ὁ εὔθυμος. Πλάθειν. πελάζειν. Τὰ δὲ τοῖς δυνατοῖς οὐκ ἐριστά. τοῖς κρατοῦσιν, οὐ δι' ἔριδος δεῖ εἰς ταῦτα προσπελάζειν. ἀντὶ τοῦ οὐχ οἷόν τέ σε ἐρίζειν τοῖς δυνατοῖς. καὶ ἄλλως ταῦτα δὲ ἃ πράττεις οὐκ ἐριστὰ τοῖς κρατοῦσιν ἐστί. τουτέστι, περὶ τούτων φιλονεικίαν πρὸς τοὺς κρατοῦντας ποιεῖσθαι, ἀσύμφορον. ἐριστὴς δὲ ὁ φιλόνεικος, ἐριστικὸς δὲ ὁ ἐπιτηδειότατα ἔχων εἰς τὸ ἐρίζειν, ὥσπερ φιλικὸς, ὁ ἐπιτήδειος εἰς φιλίαν, ἐριστὸν δὲ τὸ ἀξίαν ἔχον τοῦ ἐρίζειν, ὥσπερ παικτὸν παίγνιον τὸ ἄξιον παίζεσθαι, καὶ παικτὴ παιδιὰ ἡ ἀξία παίζεσθαι.

Ἔξοι δ' οὐ λάθει με. τοῦτο τὸ ἔπος φησὶν οὐ λανθάνει με. ἀλλ' οἶδα τὸ ἀσφαλὲς καὶ συμφέρον. διὰ δὲ τὴν ὑπέρβασιν τῶν δεινῶν, ἀναγκάζομαι καὶ ἐπικινδυνώδη τινὰ φθέγγεσθαι. Τίνι γάρ ποτε. παρὰ τίνος γὰρ ἂν ἀκούσαιμι τὰ συμφέροντα, ἢ παρ' ὑμῶν τῶν συνοίκων. ὥστε μοι συγχωρῆσαι ἐν δεινοῖς οὔσῃ, παρηγορίαν τινὰ ἴσχειν ἐκ τῶν ὀδυρμῶν καὶ θρήνων, οὐ γὰρ πρὸς ξένους ἔχω. ἀλλὰ πρὸς ὑμᾶς συνοούσας.

ἔξοι δ'. οὐ λάθει μ' ὀργά.
ἀλλ' ἐν γὰρ δεινοῖς οὐ σχήσω
ταύτας ἄτας,
ὄφρα με βίος ἔχῃ.
τίνι γάρ ποτ' ἂν ὦ φιλία γενέθλα
πρόσφορον ἀκούσαιμ' ἔπος;
τίνι φρονοῦντι καίρια;
ἄνετέ μ' ἄνετε παράγοροι.
τάδε γὰρ ἄλυτα κεκλήσεται. οὐδέ
ποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι,
ἀνάριθμος ὧδε θρηνῶν.
χο. ἀλλ' οὖν εὐνοίᾳ γ' αὐδῶ,
μάτηρ ὡσεί τις πιστά,
μὴ τίκτειν σ' ἄταν ἄταις.
ἠλέ. καὶ τί μέτρον κακότητος ἔφυ; φέρε,
πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοις ἀμελεῖν καλόν.
ἐν τίνι τοῦτ' ἔβλαστεν ἀνθρώπων.
μήτ' εἴην ἔντιμος τούτοις.
μήτ' εἴ τῳ πρόσκειμαι χρηστῷ,

Ω φιλία γενέθλα. ὦ προσφιλὴς ἐμοὶ γενεά. Τίνι γὰρ φρονοῦντι. παρὰ τίνος φρονοῦντος καίρια. ἤγουν συμφέροντα. Ανετέ μ' ἄνετε. ἐάσατε. οἷον παύσασθαί με παραμυθούμεναι. ἢ οὕτως ὑμεῖς με παραμυθούμεναι ἄνετε. ὃ ἐστὶν ἐπιτρέπετε ὀδύρεσθαι. καὶ αὔξετέ μου διὰ τῆς παραμυθίας τὸν ὀδυρμόν. Τάδε γὰρ ἄλυτα. τὸ θρηνεῖν τὸν πατέρα ἄλυτόν μοι ἐστίν. ὅ ἐστιν, οὐδέποτε παύσομαι. ἀλλ' ἀεὶ ἐν τῷ θρηνεῖν ἔσομαι. ἡ δὲ ἔκ, περισσή. Ανάριθμος ὧδε θρηνῶν. εὐτελεῖ κεῖται ἀνάνομος. οἷον ἀεὶ νεμομένη ἐν αὐτοῖς καὶ οὔποτε χωρὶς οὖσα τῆς τῶν δακρύων νομῆς. κεῖται δὲ καὶ ἀνήριθμος. καὶ ἔστιν ὁ λόγος, οὐκ ἔσομαι ἀνήριθμος θρηνῶν. ἀλλ' ἐν θρήνοις ἀριθμήσομαι. ἢ οὕτως. ἀνάριθμος, οἷον οὐκ ἀριθμοῦσα τοὺς θρήνους ἀλλὰ δαψιλέσι χρωμένη αὐτοῖς. Καὶ τί μέτρον. ἔχει τόδε τὸ κακόν. ὥστε μετρίως θρηνεῖν. πρὸς γὰρ ἄμετρον κακὸν, καὶ αμέτρων δεῖται θρήνων. Κακότητος. τῆς συνεχούσης με. Μήτ' εἴην ἔντιμος τούτοις τοῖς ἀμελοῦσι τῶν γονέων. μὴ εἴη μοι ταύτης τῆς τιμῆς, τὸ τοὺς γονέας μὴ μέχρι τοῦ παντὸς ὀδύρεσθαι. τουτέστι, μὴ θέλοιμι ἔχειν τιμὴν ὑπὸ τούτων.

Μήτ' εἴ τῳ πρόσκειμαι χρηστῷ. μήτε εἴ τινι ἀγαθῷ καὶ χρηστῷ πρόσκειμαι φίλῳ, συνοικοίην σύγκηλος. οἷον, μηδὲ εἰ ἀγαθός τις ἐστὶν ᾧ ἐγὼ πρόσκειμαι, μηδὲ τούτῳ συνοικοίην δὴ ζηλοῦσα αὐτὸν καὶ ἀποδεχομένη. εἰ τοιοῦτος περὶ τοὺς γονέας φαίνοιτο. μήτε οὖν αὐτὴ γνησίμην, μήτε εἰ ὁ ξυνοικῶν μοι τοιοῦτος εἴη ζηλοίην τὰ ἐκείνου, ὥστε καταφρονεῖν τῶν γονέων. ἢ οὕτως. μηδὲ εἰ συνοικοίην χρηστῷ τινι ἀνδρὶ, ζηλώσαιμ' ἂν τὰ ἐκείνου ἢ συγχαίρουσα. καὶ κατέχουσα τοὺς ὑπὲρ παρὰ γονέας.

Γονέων ἐκτίμους. τῶν περὶ τοῖς γονεῦσιν ὀξυτόνων γόων τὰς πτέρυγας ἴσχουσα ἐκτίμους. ἀντὶ τοῦ ἐκ τῆς τιμῆς. ἀλλ' ἐν τῷ τιμᾶν τοὺς πατέρας εἶναι ἰδία τῶν γονέων. πτέρυγας δὲ ὀξυτόνων γόων εἴρηκε, διὰ τὸ ταχύ. ἅμα μὲν γὰρ τῇ μνήμῃ καὶ ὀδυρμός, οὐδενὸς τοῦ μεταξὺ ὄντος. ὀξυγόους δέ, διὰ τὸ σφοδρόν. καὶ τὸ εἰς ὀξὺ τείνεσθαι. τουτέστιν, εἰς ἄκρον ἐλθεῖν. Πάλιν δώσουσιν. ἀντὶ τοῦ ἀνταποδώσουσιν ἀντισταθμήσουσι τοῦ φόνου. Αἰδώς. ἤτε αἰδὼς ἔρροι. καὶ ἡ περὶ πάντας εὐσέβεια, εἰ τὸ ἀδίκως ἀνῃρημένον μὴ τιμωρία ἔσται. Σὺ νίκα. τὸ σὺ νίκα, πάνυ ἀναγκαίως. ἵν' ἀφορμὴ γένηται μακρὰν ἐκτεῖναι ῥῆσιν τῇ Ἠλέκτρᾳ. ἐν ᾗ πάντα τὰ καθ' ἑαυτὴν παραλήψεται. Αἰσχύνομαι μέν. αἰδοῦμαι. εἰ δοκῶ ὑμῖν βαρέως πενθεῖν. καὶ ἀπαραμυθήτως ἔχειν. Δυσφορεῖν. ἀγανακτεῖν, τὸ δυσφορεῖν κυρίως ἐπὶ νόσου λέγεται, ᾧ ἐναντίον τὸ εὐφορεῖν, ὡς παρ' Ἱπποκράτει. Εὐφόρως φορέουσι.
» Ἀλλ' ἡ βία γάρ. ἐπεὶ πρὸ ἐν τοῖς
» φθάσασιν ἐπετίμησαν αὐτῇ διὰ τὸ ἀμέτρως θρηνεῖν, περὶ τούτου πρῶτον ἀπολογεῖσθαι βούλεται. λέγει οὖν ἀλλὰ σύγγνωτε ἡ βία γὰρ ἀναγκάζει με δρᾶν ταῦτα. Ἁγὼ κατ' ἦμαρ. ἀναγκαίως κέχρηται τῷ ὀνόματι περὶ μὲν γὰρ γενομένῳ πράγματι καὶ παρελθόντι, εἰκὸς καὶ παύσασθαι τὸν ἀθυμοῦντα. ὁπότε δὲ αὐτὴν οὐ μόνον τοῦ πατρὸς λυπεῖν. ἀλλὰ καὶ τῆς μητρός. καὶ τὰ Αἰγίσθου ὁσημέραι γινόμενα εἰκότως παρατείνεται καὶ τὸ πενθεῖν. Καταφθίνοντα. μαινόμενα κατὰ μεταφορὰν ἀντὶ τοῦ μειούμενα. τὸ θάλλειν ἐπὶ τῶν φυτῶν λέγεται κυρίως, καὶ ἔχει ἐναντίον τὸ μαραίνεσθαι ἢ τὸ φθίνειν, φθίνειν γὰρ καὶ μαραίνεσθαι ταὐτόν, καὶ ἀπὸ τούτων καὶ ἐπ' ἄλλων ὡς ἐνταῦθα θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνοντα ἀντὶ τοῦ αὐξανόμενα μᾶλλον καὶ τρεφόμενα ἢ μειούμενα. Ἐν τοῖς ἐμαυτῆς. ἀνιαρὸν λίαν τὸ ἐν τοῖς ἐμαυτῆς. ὅτι ἀδικοῦμαι ὑπὸ τῶν ἐν τοῖς ἐμαυτῆς. κἀκ τῶνδ' ἄρχομαι. καὶ βασιλεύομαι ὑπ' αὐτῶν. ἔπειτα δὲ τοῦτο χαλεπώτερον, τὸ καὶ τούτοις ὑποτετάχθαι. Ἄρχομαι τὸ ἀρχὴν ποιοῦμαι καὶ τὸ ἀρχὴν λαμβάνω. ὡς ἐνθένδ' ἄρχεται δὲ ὁ πόλεμος ἐνθένδε ἤδη τῶν ἐπισκόπων. καὶ ἄρχομαι τὸ ἐξουσιάζομαι.

ξυνναίοιμ' εὔκηλος, γονέων
ἐκτίμους ἴσχουσα πτέρυγας
ὀξυτόνων γόων.
εἰ γὰρ ὁ μὲν θανὼν γᾶ τε καὶ οὐδὲν ὤν,
κείσεται τάλας οἱ δὲ, μὴ πάλιν
δώσουσ' ἀντιφόνους δίκας,
ἔρροι τ' ἂν αἰδὼς, ἁπάντων
τ' εὐσέβεια θνατῶν.

Χο. ἐγὼ μὲν ὦ παῖ, καὶ τὸ σὸν σπεύδουσ' ἅμα
καὶ τοὐμὸν αὐτῆς, ἦλθον. εἰ δὲ μὴ καλῶς
λέγω, σὺ νίκα. σοὶ γὰρ ἑψόμεσθ' ἅμα.

Ἠλ. αἰσχύνομαι μὲν ὦ γυναῖκες, εἰ δοκῶ
πολλοῖσι θρήνοις δυσφορεῖν ὑμῖν ἄγαν.
ἀλλ', ἡ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάζει με δρᾶν,
σύγγνωτε. πῶς γὰρ ἥτις εὐγενὴς γυνὴ
» πατρῷ' ὁρῶσα πήματ', οὐ δρῴη τάδ' ἄν,
» ἁγὼ κατ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ἀεὶ
θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνονθ' ὁρῶ;
ᾗ πρῶτα μὲν τὰ μητρὸς ἥ μ' ἐγείνατο,
ἔχθιστα συμβέβηκεν. εἶτα δώμασιν
ἐν τοῖς ἐμαυτῆς, τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς
ξύνειμι. κἀκ τῶνδ' ἄρχομαι. κἀκ τῶνδέ μοι
λαβεῖν θ' ὁμοίως καὶ τὸ τητᾶσθαι πέλει.
ἔπειτα ποίας ἡμέρας δοκεῖς μ' ἄγειν,

Ὅταν θρόνοις αἴγισθον. καὶ γὰρ μετὰ τὸ φονεῦσαι ἀγαμέμνονα αἴγισθος, ἐβασίλευσεν. ὅμηρος, Αἴγισθος ἤνασσε πολυχρύσοιο μυκήνης, Κτείνας ἀτρείδην. δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ. Φοροῦντ' ἐκείνῳ ταυτά. οὐχ ὅμοια βασιλικά. ἀλλὰ τὰ ἐκείνου. πάνυ τὸ ἔπος περιπαθές. καὶ εἰς ὑπόμνησιν ἄγον τὴν μείρακα τοῦ πατρός. ἐσθήματα μὲν καὶ ἐσθήσεις ἐν πεζῷ λόγῳ ἄχρηστα, ἐσθὴς δὲ ἐν χρήσει.

ὅταν θρόνοις Αἴγισθον ἐνθακοῦντ' ἴδω
τοῖσιν πατρῴοις. εἰσίδω δ' ἐσθήματα
φοροῦντ' ἐκείνῳ ταυτά, καὶ παρεστίους
σπένδοντα λοιβάς, ἔνθ' ἐκεῖνον ὤλεσεν.
ἴδω δὲ τούτων τὴν τελευταίαν ὕβριν,
τὸν αὐτοφόντην ἡμὶν ἐν κοίτῃ πατρὸς
ξὺν τῇ ταλαίνῃ μητρὶ, μητέρ' εἰ χρεὼν
ταύτην προσαυδᾶν, τῷδε συγκοιμωμένην.
ἡ δ' ὧδε τλήμων, ὥστε τῷ μιάστορι
ξυνέστ', Ἐρινὺν οὔτιν' ἐκφοβουμένη,
ἀλλ' ὥσπερ ἐγγελῶσα τοῖς ποιουμένοις.
εὑροῦσ' ἐκείνην ἡμέραν, ἐν ᾗ τότε
πατέρα τὸν ἁμὸν ἐκ δόλου κατέκτανεν,
ταύτῃ χοροὺς ἵστησι, καὶ μηλοσφαγεῖ
θεοῖσιν ἔμμην' ἱερὰ τοῖς σωτηρίοις.
ἐγὼ δ' ὁρῶσ' ἡ δύσμορος κατὰ στέγας,
κλαίω. τέτηκα. κἀπικωκύω πατρὸς
τὴν δυστάλαιναν δαῖτ' ἐπωνομασμένην,
αὐτὴ πρὸς αὐτήν. οὐδὲ γὰρ κλαῦσαι πάρα
τοσόνδ', ὅσον μοι θυμὸς ἡδονὴν φέρει.
αὕτη γὰρ ἡ λόγοισι γενναία γυνὴ
φωνοῦσα, τοιάδ' ἐξονειδίζει κακά.

Καὶ πατρεσίους. ἤγουν ἐφεστίους, ἐφέστιοι δὲ λοιβαὶ αἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ τελούμεναι. Σπένδοντα λοιβάς. τὸ τῆς ἀσεβείας αἰγίσθου κατηγόρημα, εἰ σπένδει θεοῖς, ὅπου ἄδικος φόνος εἴργασται. σπένδω λοιβὰς ὡς λέγω λόγον, ἢ σπένδειν ἐπὶ τῶν ὑγρῶν λέγεται. Ἴδω δὲ τούτων. ζηλοτυπίας μεστὸν τὸ πρᾶγμα. κινητικὸν δὲ πρὸς οἶκτον τὸ αὐτοέντην πρὸς κοίτῃ πατρός. Αὐτοφόντην. γράφεται αὐτοέντην. τὸ δὲ, ἡμῖν, παρέλκει, ἀττικῶς. Μητέρ' εἰ χρεών. χρεὼν ἀντὶ τοῦ χρέος, καὶ ἀπὸ τούτου πρέπον, ὡς τὸ ὠφελεῖν ἀντὶ τοῦ ἐχρεώστει, καὶ ἀπὸ τούτου ἀντὶ τοῦ ἔπρεπεν. Τλήμων. τολμηρὰ ἀναιδής. Μιάστορι. λυμεῶνι φονεῖ, μιάστωρ ὁ διὰ τὸν παρ' ἑαυτῷ μιασμὸν καὶ τοὺς ἄλλους μιαίνων. ὥστε τῷ μιάστορι ξυνέστι. συνυπακούεται ὁ καὶ σύνδεσμος, τὸ γὰρ ὥστε μόνον μετὰ ἀπαρεμφάτου ζητεῖ τάττεσθαι. Εὑροῦσ' ἐκείνην ἡμέραν. τὸ εὑροῦσα, τὸν πόθον, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς γυναικὸς σημαίνει οἷον ἡδέως αὐτὴν θεωμένη. Ἁμόν. τὸν ἡμέτερον ἤγουν τὸν ἐμόν, ἡμέτερον μὲν ὃ πολλοὶ ἔχομεν. ἐμὸν δὲ ὃ μόνος ἐγὼ ἔχω. Θεοῖσιν ἔμμην' ἱερά. οἱ ἀργολικοὶ συγγραφεῖς τρισκαιδεκάτην εἶναί φασι μηνὸς γαμηλιῶνος. ὡς Δεινίας ἐν ἑβδόμῃ ἀργολικῶν. Κωκύω. δακρύω. λέγομεν δὲ δακρύω τὸν τεθνηκότα, ἐπιδακρύω δὲ τῷ τεθνηκότι. Ἐπωνομασμένην. ἐφ' ᾧ ὠνομάσθη. Ὅτε πολυτελῆ τράπεζαν ἴδωμεν. λέγομεν ταύτην τὴν παροιμίαν. ἀγαμέμνονος. Ὅσον μοι θυμός. ἐπικουφίζεται γὰρ τοῖς δακρύοις ἡ συμφορά. αἰσχύλος. Οἵ τε στεναγμοὶ τῶν πόνων ἐρείσματα, Γενναία. εὐγενὴς λόγος καὶ οὐ πράξεσιν.

Ὦ δύσθεον. καὶ ταῦτα ἀριστοφάνης παρῴδηκεν ἐν γηρυτάδῃ. δύσθεον δὲ, ἀσεβές. ὑλακτεῖ. ἐμμανεῖς· καὶ ἀναιδῶς βοᾷ, ὡς κύων. Σοὶ μόνη πατὴρ τέθνηκεν. οὐκ ἀνῃρέθη φησίν. ἀλλὰ τέθνηκε. τῷ προσχήματι τῆς λέξεως παραλογιζομένη τὴν παρανομίαν. Ὁ κλεινός. κατὰ εἰρωνείαν. Σὺν δ' ἐποτρύνει. συμπαροξύνει δὲ πρὸς ταῦτα ὁ νυμφίος αὐτῆς ὁ ἔνδοξος παρὼν πέλας. ἤγουν ζωωθεῖ, λέγεται δὲ

ὦ δύσθεον μίσημα, σοὶ μόνη πατὴρ
τέθνηκεν, ἄλλος δ' οὔτις ἐν πένθει βροτῶν;
κακῶς ὄλοιο. μηδέ σ' ἐκ γόων ποτὲ
τῶν νῦν ἀπαλλάξειαν οἱ κάτω θεοί.
τάδ' ἐξυβρίζει. πλὴν ὅταν κλύῃ τινὸς
ἥξοντ' Ὀρέστην, τηνικαῦτα δ' ἐμμανὴς
βοᾷ παραστᾶσ', οὐ σύ μοι τῶνδ' αἰτία;
οὐ σὸν τόδ' ἐστὶ τοὔργον; ἥτις ἐκ χερῶν
κλέψασ' Ὀρέστην τῶν ἐμῶν ὑπεξέθου;
ἀλλ' ἴσθι τοι τίσουσά γ' ἀξίαν δίκην.
τοιαῦθ' ὑλακτεῖ· σὺν δ' ἐποτρύνει πέλας
ὁ κλεινὸς αὐτῇ ταῦτα νυμφίος παρών.
ὁ πάντ' ἄναλκις οὗτος. ἡ πᾶσα βλάβη.
ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος.
ἐγὼ δ' Ὀρέστην τῶνδε προσμένουσ' ἀεὶ
παυστῆρ' ἐφήξειν ἡ τάλαιν', ἀπόλλυμαι.
μέλλων γὰρ αἰεὶ δρᾶν τι, τὰς οὔσας τέ μου
καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν.
ἐν οὖν τοιούτοις, οὔτε σωφρονεῖν φίλαι,
οὔτ' εὐσεβεῖν πάρεστιν. ἀλλ' ἐν τοῖς κακοῖς,
πολλή 'στ' ἀνάγκη κἀπιτηδεύειν κακά.
χο φέρ' εἰπὲ, πότερον ὄντος Αἰγίσθου πέλας
λέγεις τάδ' ἡμῖν, ἢ βεβῶτος ἐκ δόμων;
ηλ ἦ κάρτα. μὴ δόκει μ' ἄν, εἴπερ ἦν πέλας,
θυραῖον οἰχνεῖν. νῦν δ' ἀγροῖσι τυγχάνει.
χο ἦ κἂν ἐγὼ θαρσοῦσα, μᾶλλον ἐς λόγους
τοὺς σοὺς ἱκοίμην, εἴπερ ὧδε ταῦτ' ἔχει.
ηλ ὡς νῦν ἀπόντος, ἱστόρει τί σοι φίλον.

τὸ ζωωθεῖν ὑπὸ τῶν ἀμφοτέρας ταῖς χερσὶν ὠθούντων, ὅμοιον τῷ ναύτας ἐφορμήσαντα χειμῶνος τὸ πλεῖν. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τὸ πλεῖν παρορμήσαντα. Ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας, συνεργούσης γὰρ κλυταιμνήστρας ἀνεῖλε τὸν ἀγαμέμνονα· καὶ Ὅμηρος Αἰγίστου ὑπὸ χερσὶ, καὶ οὐλομένης ἀλόχοιο. Ἐγὼ δ' ὀρέστην τῶνδε. γράφεται. ἐγὼ δ' ὀρέστην προσμένουσ' ἀεί ποτε. Τὰς οὔσας. τὰς παρούσας. Καὶ τὰς ἀπούσας. ἤγουν καὶ ἃς εἶχον, καὶ ἃς ἔμελλον ἀνακύψειν, λέγεται δὲ ὑπερβολικῶς. Ἐν οὖν τοιούτοις. θαυμαστῶς καὶ ἀνθρωπίνως δικαιολογεῖται. ἐπεὶ οἱ ἐν δεινοῖς καὶ ἔξω λογισμοῦ τινὰ πράσσουσι, καὶ εἰς θεοὺς ἀσεβῆ φθέγγονται. Φέρ' εἰπέ. ἐπεὶ θρασυτέρῳ λόγῳ ἡ ἠλέκτρα κέχρηται, ὁ χορὸς βουλόμενος περὶ ὀρέστου πυθέσθαι, ἐρωτᾷ εἰ πάρεστιν αἴγισθος. Ἦ κάρτα. ἐν ἤθει. οἷον πολλοῦ γε δεῖ. Μὴ δόκει. ἀντὶ τοῦ ἤγουν. δαιμονίως οἰκονόμηται τοῦτο πρὸς τὴν χρῆσιν κλυταιμνήστρας ἀποβεία τοῦ ὕπνου. πῶς Αἰγίσθου ὄντος ἐνδὸν τοιαῦτα φησὶν. Ἠλέκτρα, ἀλλ' ὥστε ἐπεὶ μέλλουσι οἱ περὶ τὸν Ὀρέστην ἐλθόντες ἀνελεῖν τὴν Κλυταιμνήστραν, πῶς ἔμελλον τοῦτο ποιῆσαι. τοῦ Αἰγίστου ὄντος ἐκεῖσε, διὰ τοῦτο οἰκονομεῖται ἀπεῖναι τὸν Αἴγιστον τὸ ἐνεργὸν πάροδον, παρεὶς παθὲς μὲν πρὸς τὴν μείρακα. χρήσιμον δὲ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν. Θυραῖον οἰχνεῖν. ἀντὶ τοῦ θυραίαν διατρίβειν. θυραῖος ἀντὶ τοῦ θυραία, καὶ ῥαγδαῖος ἀντὶ τοῦ ῥαγδαία καὶ βίαιος ἀντὶ τοῦ βιαία, καὶ ὅσα εἰς ος ἀρσενικὰ ἀντὶ θηλυκῶν λέγεται εἰς. α. ληγόντων, ἀττικά ἐστι. χρυσέος

δὲ ἀντὶ τοῦ χρυσῆ, καὶ κλυτὸς ἀντὶ τοῦ κλυτή, καὶ ὅσα εἰς ος ἀρσενικὰ ἀντὶ θηλυκῶν λέγεται εἰς. η. ληγόντων, ποιητικά. Η κἀν ἐγώ. ὄντως εἰς ταῦτα οὕτως ἔχει καὶ ἐγὼ αἰ θαρροῦσα μᾶλλον ἀφικόμην εἰς τοὺς σοὺς λόγους γράφεται καὶ ἤ, δ' αἰ. Ιστόρει. ἐρώτα, ἱστορεῖν τὸ διέρχεσθαι τίνος παρὰ τοῖς κοινοῖς, παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς τὸ ἐρωτᾶν. Τοῦ κασιγνήτου τί φῄς. λείπει ἢ περί. Μέλλοντος. βραδύνοντος ἢ ἥξοντος δὲ λέγει, ὅταν ἐξελθὼν τὴν ὁδὸν ἀνύει. τὸ δὲ μέλλοντος τὸ οὐδὲ ἐπιχείρησιν ἐλθεῖν. μέλλει δὲ ἐπιχειρῆσαι. Φιλεῖ γὰρ ὀκνεῖν. δύναται τὸ ὀκνεῖν ὁ μετοικῶ, ἐρῆσθαι ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι. Οκνέω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν ὀκνείχων. οὕτω δὲ συντακτέον πᾶς ἀνὴρ πράσσων μέγα, πρᾶγμα φιλεῖ καὶ εἴωθε ὀκνεῖν. Πράσσων. ἐπιχειρῶν πράττειν. Επεί τἂν. ἐπεί τοι ἄν. Πέφυκεν ἐσθλός. ἤγουν ἀγαθὸς ὑπάρχει, ὥστε ἐπαρκεῖν, τουτέστι βοηθεῖν τοῖς φίλοις. Ως δόμων ὁρῶ τὴν σὴν ὅμαιμον φησί τινὲς ὅτι οὐχ ὡς τῆς χρυσοθέμιδος τἀναντία φρονούσης τῇ ἠλέκτρᾳ ταῦτα φησὶν ὁ χορὸς ἀλλ' ἐπειδὴ ὁρῶσιν ἐνταφίσματα βαστάζουσαν, τούτων πρῶτον πυθέσθαι βουλόμενοι καταλύουσιν αὐτὴν τῶν ἑξῆς λόγων. Τὸ δ' ἀληθέστερον οἶμαι, ὅτι βούλονται τῆς χρυσοθέμιδος ῥημάτων ἀκοῦσαι πρῶτον, πρὸς τῆς Ηλέκτρας τῶν τοῦ Αἰγίσθου καὶ τῆς Κλυταιμνήστρας μέρει προστιθεμένης καὶ δῆλον ἐκ τῶν ἑξῆς. Φύσιν. κατὰ φύσιν, ἤτοι φύσει καὶ οὐ θέσει, τοί γνησίου εναντίον ὁ μὴ φυσικὸς ὁ λεγόμενος νόθος, τοῦ δὲ φύσει υἱοῦ ὁ θέσει, ἤγουν ὁ υἱοθετούμενος. Τίν' αὖ σὺ τήνδε. τὸ ἑξῆς τίνα φάτιν φωνεῖς. ἐπιτηδεύει δὲ τοῖς ἀγρίοις ἤθεσιν ἀντιπαρατάττουσι πρᾷα, καθάπερ νῦν τῇ ἠλέκτρᾳ χρυσόθεμιν συνέζευξε. καὶ τῇ ἀντιγόνῃ τὴν ἰσμήνην. ἕνεκα τοῦ διαποικίλλειν ταῖς ἀντιθέσεσι τὰ δράματα. Καίτοι τοσοῦτον γ' οἶδα. ὡς εἰ ἔλεγεν οἶδα ὅτι καὶ αὐτὴ ἀλγῶ ἐπὶ τοῖς παροῦσιν. Ωστ' ἂν εἰ σθένος. γία γὰρ παραινοῦσιν εἰς δ... ἔσθαι τι, βούλησις δύναμις καὶ ἐπιστήμη. Υφειμένη δοκεῖ. μὴ ... τὸ ἱστίον ἀναπετασθέν. ἀντὶ τοῦ δοκεῖ μοι ταπεινῶς διαλέγειν καὶ ὑποπτήσως, μεταφορικῶς δὲ λέγεται ἀπὸ τῶν πλεόντων. οἱ πρὸς τὴν βίαν τῶν ἀνέμων οὐκ ἀντισχόντες ὑφιᾶσι τὸ ἱστίον. Εἰς τὸ αὐτό. ὑφήσειν τὸ ἱστίον. ὅθεν συστέλλειν τὸ φρόνημα. καὶ ἀντικρὺς μάχεσθαι. οἱονεὶ τῇ προαιρέσει χρῶμαι.

ΧΟ. καὶ δή σ' ἐρωτῶ. τοῦ κασιγνήτου τί φῄς,
ἥξοντος, ἢ μέλλοντος; εἰδέναι θέλω.
ΗΛΕ. φησίν γε. φάσκων δ', οὐδὲν ὧν λέγει ποιεῖ.
ΧΟ. φιλεῖ γὰρ ὀκνεῖν πρᾶγμ' ἀνὴρ πράσσων μέγα.
ΗΛΕ. καὶ μὴν ἔγωγ' ἔσωσ' ἐκεῖνον. οὐκ ὄκνῳ.
ΧΟ. θάρσει. πέφυκεν ἐσθλὸς ὥστ' ἀρκεῖν φίλοις.
ΗΛΕ. πέποιθ', ἐπεί τἂν οὐ μακρὰν ἔζων ἐγώ.
ΧΟ. μὴ νῦν ἔτ' εἴπῃς μηδὲν, ὡς δόμων ὁρῶ
τὴν σὴν ὅμαιμον ἐκ πατρὸς ταὐτοῦ φύσιν
χρυσόθεμιν, ἔκ τε μητρὸς, ἐντάφια χεροῖν
φέρουσαν, οἷα τοῖς κάτω νομίζεται.
ΧΡΥ. τίν' αὖ σὺ τήνδε πρὸς θυρῶνος ἐξόδοις
ἐλθοῦσα φωνεῖς ὦ κασιγνήτη φάτιν;
κοὐδ' ἐν χρόνῳ μακρῷ διδαχθῆναι θέλεις,
θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κενά;
καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα κἀμαυτὴν, ὅτι
ἀλγῶ 'πὶ τοῖς παροῦσιν. ὥστ' ἂν εἰ σθένος
λάβοιμι, δηλώσαιμ' ἂν οἷ' αὐτοῖς φρονῶ.
νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένῃ δοκεῖ.
καὶ μὴ δοκεῖν μὲν δρᾶν τι, πημαίνειν δὲ μή.
τοιαῦτα δ' ἄλλα καὶ σὲ βούλομαι ποεῖν.

Τὸ μὲν δίκαιον. ὁ νοῦς· τί ὄφελος τῆς δικαιοσύνης, εἴ τις διὰ ταύτην τοῖς δεινοῖς περιπέσῃ. Ἀκουστέα. ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἀκουστέον, τουτέστιν ἄξιόν ἐστιν ὑπακούειν κατὰ πάντα, τῶν ἀρχόντων. Μέλειν. φροντίζειν. Ἅπαντα γάρ σοι. ταῦτα ὁποῖά ἐστι τὰ ὑπὸ τῇ ἀντιγόνῃ. ὅπου τῇ ἰσμήνῃ λοιδορεῖ, καί φησιν αὐτῇ τὰ κρέοντος φρονεῖν. Τἀμὰ νουθετήματα. οἷον ἃ εἶπας ἐμὲ νουθετοῦσα. Ἔπειθ' ἑλοῦ γε. ὁμολόγησον σαυτὴν ἢ φρονεῖν κακῶς, προστιθεμένην τοῖς ἐχθροῖς, ἢ φρονοῦσαν, τῶν φιλτάτων ἀμνημονεῖν. οἷον θάτερά σε δεῖ ὁμολογῆσαι. ἢ ὅτι κακῶς φρονεῖς. ἢ ὅτι ἑκοῦσα ἁμαρτάνεις καὶ παρορᾷς. τὸ δὲ θάτερα ἀντὶ τοῦ θάτερον ἀττικῶς εἴρηται. τὸ δὲ ἔπειθ' ἑλοῦ γε. ἀντὶ τοῦ εἰ δὲ μή τοι ἔκλεξαι θάτερον. Τὸ τούτων μῖσος. λείπει ἡ κατά. Τήν τε δρῶσαν. ἀντὶ τοῦ ἐμέ. Ἐκτρέπεις. ἡ ἐκ ἀντὶ τῆς ἀπό. ἀποτρέπεις. ἐκτρέπειν τὸ παρακλίνειν τῆς ὁδοῦ, καὶ τροπὴ ὅταν τις ἣν βαδίζει ὁδὸν ἀφεὶς, ἑτέραν βαδίσῃ. Κακῶς μὲν οἶδα. κακῶς μὲν ζῶ ἀλλ' ἀπὸ τοῦ λυπεῖν τοὺς ἐχθροὺς [illegible] πράττω. οὐ γὰρ ἐφίεμαι τρυφερώτερον ζῆν. Λυπῶ δὲ τούτους. διὰ τὸ τιμᾶν τὸν πατέρα. Ἐμοὶ γὰρ ἔστω. ἐμοί φησιν ἔστω τροφὴ ἡ τῇ ἀνάγκῃ μόνον ἁρμόζουσα. καὶ τὴν πεῖναν ἀπελαύνουσα. οὐ δέομαι γὰρ τοιαύτης τροφῆς ἀφ' ἧς ἡδονὴν σχήσω. ἢ οὕτως. τοῦτο μόνον ἐμὲ βοσκέτω τὸ μὴ λυπεῖν ἐμαυτὴν, εἰ τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς πείθεσθαι ἀναγκασθήσομαι. Οὐδ' ἂν σὺ σώφρων. οὐδὲ σὺ εἰ ἐσωφρόνεις ἁβρῶς ἔζης ἠμεληκυῖα τοῦ πατρός. Νῦν δ' ἐξόν. ἀδείας οὔσης. τὸ ἐξὸν τὸ παρὸν τὸ ἐνὸν, καὶ ὅσα ἄλλα οὐδέτερα μετοχικὰ, οὐδέποτε οἱ ἀττικοὶ πλαγιάζουσιν, ὅτε πλαγιασμὸν ἡ σύνταξις ἀπαιτεῖ.

καίτοι τὸ μὲν δίκαιον, οὐχ ᾗ 'γὼ λέγω,
ἀλλ' ᾗ σὺ κρίνεις. εἰ δ' ἐλευθέραν με δεῖ
ζῆν, τῶν κρατούντων ἐστὶ πάντ' ἀκουστέα.
ἠλ. δεινόν γέ σ' οὖσαν πατρὸς, οὗ σὺ παῖς ἔφυς,
κείνου λελῆσθαι, τῆς δὲ τικτούσης μέλειν.
ἅπαντα γάρ σοι τἀμὰ νουθετήματα,
κείνης διδακτὰ, κοὐδὲν ἐκ σαυτῆς λέγεις.
ἔπειθ' ἑλοῦ γε θάτερ', ἢ φρονεῖν κακῶς,
ἢ τῶν φίλων φρονοῦσα, μὴ μνήμην ἔχειν.
ἥτις λέγεις μὲν ἀρτίως ὡς εἰ λάβοις
σθένος, τὸ τούτων μῖσος ἐκδείξειας ἄν.
ἐμοῦ δὲ πατρὶ πάντα τιμωρουμένης,
οὔτε ξυνέρδεις, τήν τε δρῶσαν ἐκτρέπεις.
οὐ ταῦτα πρὸς κακοῖσι δειλίαν ἔχει,
ἐπεὶ δίδαξον, ἢ μάθ' ἐξ ἐμοῦ, τί μοι
κέρδος γένοιτ' ἂν τῶνδε ληξάσῃ γόων,
οὐ ζῶ; κακῶς μὲν οἶδ', ἐπαρκούντως δέ μοι
λυπῶ δὲ τούτους, ὥστε τῷ τεθνηκότι
τιμὰς προσάπτειν, εἴ τις ἔστ' ἐκεῖ χάρις.
σὺ δ' ἡμὶν ἡ μισοῦσα, μισεῖς μὲν λόγῳ,
ἔργῳ δὲ, τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς ξύνει.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἄν ποτ' οἰδ' εἴ μοι τὰ σὰ
μέλλοι τις οἴσειν δῶρ', ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾷς,
τούτοις ὑπεικάθοιμι. σοὶ δὲ πλουσία
τράπεζα κείσθω, καὶ περιρρείτω βίος.
ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοὐμὲ μὴ λυπεῖν μόνον
βόσκημα. τῆς σῆς δ' οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν.
οὐδ' ἂν σὺ σώφρων γ' οὖσα. νῦν δ' ἐξὸν πατρὸς

Καλοῦ. ἀντὶ τοῦ κλήθητι. λέγου. ὀνομάζου. Μηδὲν πρὸς ὀργήν. ἀντὶ τοῦ ὀργίλως, καὶ πρὸς βίαν ἀντὶ τοῦ βιαίως, καὶ πρὸς δυσσέβειαν ἀντὶ τοῦ δυσσεβῶς καὶ πρὸς ἀλήθειαν ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς, καὶ πολλὰ ἕτερα λέγεται οὕτως ἀντὶ ἐπιρρήματος. Εἰ σὺ μὲν μάθοις. εἰ συγκεράσετε τοὺς τρόπους, οὓς ἀνέχει. ἡ μὲν γὰρ αὐστηρά. ἡ δὲ ἀνειμένη. Ἠθάς εἰμι. ἀντὶ τοῦ ἐν συνηθείᾳ εἰμί. ἔθος ἡ συνήθεια, ἦθος δὲ ὁ τρόπος, ἐνταῦθα οὖν ἐθὰς ὤφειλεν εἶναι, διὰ δὲ τὸ μέτρον ἐτέθη τὸ ἠθὰς ἀπὸ τοῦ ἦθος, ἐπεὶ πλησιάζει τὸ ἔθος καὶ τὸ ἦθος. Τῶν τῆσδε μύθων. τῶν παρὰ ταύτης λεγομένων μύθων. Μακρῶν. μεγάλων. ἢ πολυχρονίων. Σχήσει. ἐφέξει. κωλύσει. Γόων. γράφεται. καὶ λόγων. Ἀλλ' ἐξερῶ τοι. γράφεται, σοι. Ἐνταῦθα πέμψειν. ἐκεῖσε. τὸ ἐνταῦθα νοεῖται ἐν πρώτῳ προσώπῳ, ἤγουν ἐνταῦθα ἔνθα εἰμὶ ἐγώ. τὸ αὐτοῦ ἐν δευτέρῳ, οἷον αὐτοῦ ἔνθα εἶ σύ, τὸ ἐκεῖ ἐν τρίτῳ, οἷον ἐκεῖ ἔνθα ἐστὶν ἐκεῖνος, ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ ἐκεῖσε λέγεται τὸ ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ἐπιρρήματος. Κατηρεφεῖ. κατεσκεπασμένῃ σκοτεινῇ. Ὑμνήσεις. θρηνήσεις. ὕμνος κυρίως ἡ εἰς θεὸν ᾠδή. παρὰ δὲ ποιηταῖς ἁπλῶς ἡ ᾠδή, εἴτε ἀπὸ ποιητικῆς ἐμμελείας, ἀφ' οὗ λέγεται ὑμνοπόλος παρ' αὐτοῖς ταὐτὸν τῷ ἀοιδοπόλος, εἴτε ἐπὶ μέλους θρηνῳδοῦς, καθ' ὃ λέγεται ἐνταῦθα τὸ ὑμνήσεις. Ἐν καλῷ. ἔγκαιρον. νῦν φησιν εὔκαιρόν ἐστι καλῶς φρονῆσαι. Ἦ ταῦτα δή με. ἆρα δή μοι καὶ βεβούλευνται. ἤγουν οὐκ ἠπείλουν μόνον ταῦτα, ἀλλ' ἤδη καὶ βουλῇ κηροῦσιν. Ἀλλ' ἐξίκοιτο. ἁρμόζει μάλιστα τὸ πρόσωπον Ἠλέκτρας τῇ ἀντιγόνῃ. Ἀφ' ὑμῶν. πάνυ θυμικῶς καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς συγκαταλέγει ὡς τὰ αὐτῆς αἱρουμένης.

πάντων ἀρίστου παῖδα κεκλῆσθαι, καλοῦ
τῆς μητρός. οὕτω γὰρ φανῇ πλείστοις κακή,
θανόντα πατέρα, καὶ φίλους προδοῦσα σούς.
χο μηδὲν πρὸς ὀργὴν πρὸς θεῶν, ὡς τοῖς λόγοις
ἔνεστιν ἀμφοῖν κέρδος, εἰ σὺ μὲν μάθοις
τοῖς τῆσδε χρῆσθαι, τοῖς δὲ σοῖς αὕτη πάλιν.
χρυ ἐγὼ μὲν ὦ γυναῖκες, ἠθάς εἰμί πως
τῶν τῆσδε μύθων. οὐδ' ἂν ἐμνήσθην ποτέ,
εἰ μὴ κακὸν μέγιστον εἰς αὐτὴν ἰὸν
ἤκουσ', ὃ ταύτην τῶν μακρῶν σχήσει γόων.
ἠλέ φέρ' εἰπὲ δὴ τὸ δεινόν. εἰ γὰρ τῶνδέ μοι
μεῖζόν τι λέξεις, οὐκ ἂν ἀντείποιμ' ἔτι.
χρυ ἀλλ' ἐξερῶ τοι πᾶν ὅσον κάτοιδ' ἐγώ.
μέλλουσι γάρ σ', εἰ τῶνδε μὴ λήξεις γόων,
ἐνταῦθα πέμψειν, ἔνθα μή ποθ' ἡλίου
φέγγος προσόψει, ζῶσα δ' ἐν κατηρεφεῖ
στέγῃ, χθονὸς τῆσδ' ἐκτὸς ὑμνήσεις κακά.
πρὸς ταῦτα φράζου. καί με μή ποθ' ὕστερον
παθοῦσα μέμψῃ. νῦν γὰρ ἐν καλῷ φρονεῖν.
ἠλέ ἦ ταῦτα δή με καὶ βεβούλευνται ποεῖν;
χρυ μάλισθ', ὅταν περ οἴκαδ' Αἴγισθος μόλῃ.
ἠλέ ἀλλ' ἐξίκοιτο τοῦδέ γ' οὕνεκ' ἐν τάχει.
χρυ τίν' ὦ τάλαινα τόνδ' ἐπηράσω λόγον.
ἠλέ ἐλθεῖν ἐκεῖνον, εἴ τι τῶνδε δρᾶν νοεῖ.
χρυ ὅπως πάθῃς τί χρῆμα; ποῦ ποτ' εἶ φρενῶν;
ἠλέ ὅπως ἀφ' ὑμῶν ὡς προσωτάτ' ἐκφύγω.
χρυ βίου δὲ τοῦ παρόντος οὐ μνείαν ἔχεις;

Καλὲς

Καλὸς γάρ. εἰρωνεύεται ἐν ἤθει. Ὥστε θαυμάσαι. ἀντὶ τοῦ ἀγαπῆσαι βίον αὐτῆς δηλονότι τὸν βίοτον, θαυμάζει τις ἀρετὴν, ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾷ ἐργάζεσθαι ἀρετὴν, καὶ θαυμάζει λόγους ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾷ κτᾶσθαι λόγους, κατὰ τοῦτο λέγεται κἀνταῦθα τὸ θαυμάσαι. ἤγουν καλὸς γάρ ὁ ἐμὸς βίος ὥστε θαυμάσαι αὐτὸν δηλονότι. Ἀλλ' οὐ διδάσκω. ἀλλ' οὐ διδάσκω κακὴν εἶναι τοῖς φίλοις, διδάσκω δὲ εἴκειν τοῖς ἄρχουσιν. Ἀβουλίας. ἐξ αἰτίας τῆς κακοβουλίας. Εἰ χρή. εἰ ἀπόκειται. Τιμωρούμενοι. ἀντὶ τοῦ τιμωροῦντες. Πατὴρ δὲ τούτων. οἶδα ὅτι ὁ πατὴρ ἕνεκα τούτων συγγνώμην ἔχει ἡμῖν δηλονότι. Ταῦτ' ἐστὶ τἄπη. κακῶν ἐστιν ἐπαινέσαι ταῦτα τὰ ἔπη. Νοῦ κενή. ἀντὶ τοῦ ζωὴ στερὰς κούφη. Ἐστάλην. ἀντὶ τοῦ ἀπεστάλην, στέλλομαι ἀντὶ τοῦ πορεύομαι, ἀποστέλλομαι δ' ὑφ' ἑτέρου ἀντὶ τοῦ πέμπομαι. Οἷπερ ἐστάλην ὁδοῦ. καὶ τὸ οἷ μόνον ἱκανόν ἐστιν. οἷ ἂν πορεύσομαι οἷ ἀπεστάλην, ἐπεὶ δὲ ὁδὸς ἄγει ἐκεῖσε ὅποι ἀπεστάλη λείπει οἷ τῆς ὁδοῦ. Τυμβεῦσαι. ἀπεῖσαι τῷ τύμβῳ. Ὦ θεοὶ πατρῷοι. θεοὶ πατρῷοι, ἐφέστιοι θεοὶ ἐγγενεῖς, οἱ ὑπὸ τῆς συγγενείας πάσης τιμώμενοι. θεοὶ ἐγχώριοι, οἱ ὑπὸ τῆς χώρας σεβόμενοι. Συγγένεσθε. συμμαχήσατε. συνεργήσατε. συμπράξατε ἡμῖν κἂν νῦν. ἀκούσασα δὲ ὅτι ἐν τοῖς ὀνείροις δείματά τινα τῇ Κλυταιμνήστρᾳ γέγονε, θαρσεῖ καὶ ἐπικαλεῖται τοὺς θεοὺς εἰ καὶ μὴ πρότερον, κἂν νῦν παρεστάναι. Τὴν ὄψιν. ἥγουν ὃ εἶδεν. ὄψις τὸ θεαθὲν καὶ ἡ ὁρατικὴ δύναμις καὶ τὸ πρόσωπον. Πλὴν ἐπὶ σμικρόν ἀντὶ τοῦ πλὴν ὀλίγων. Λέγ' ἀλλὰ τοῦτο. λέγε κἂν τοῦτο. Πολλά τοι. ἀντὶ τοῦ κατὰ πολὺ ἐπιρρηματικῶς, ὅτι ἐστὶν ἀττικὸν ὡς καὶ τὸ ποῖ ἕτερα ἀντὶ τοῦ πότερον. Ἔσφηλαν. ἔσφαλαν σφαλῆναι ἐποίησαν. Λόγος τις αὐτήν. λόγον λέγει, ἐπεὶ οὐκ αὐτὴ παρ' ἐκείνης ἔμαθεν ἀλλὰ παρ' ἄλλου διηγουμένου. Δευτέραν ὁμιλίαν. ὡς αὖθις αὐτοῦ ἀναζήσαντος. καὶ προσομιλήσαντος. ὁμιλία δὲ ἐπὶ τῶν ἐνουμένων, κοινωνία ἐπὶ τῶν συμμετεχόντων τινὸς, ἐπεὶ δὲ ἡ ἕνωσις καὶ διὰ λόγων γίνεται

ἠλε καλὸς γὰρ οὑμὸς βίοτος, ὥστε θαυμάσαι.
χρυ ἀλλ' ἦν ἄν, εἰ σύ γ' εὖ φρονεῖν ἠπίστασο.
ἠλέ μή μ' ἐκδίδασκε τοῖς φίλοις εἶναι κακήν.
χρυ ἀλλ' οὐ διδάσκω. τοῖς κρατοῦσι δ' εἰκάθειν.
ἠλέ σὺ ταῦτα θώπευ', οὐκ ἐμοὺς τρόπους λέγεις.
χρυ καλόν γε μέντοι μὴ 'ξ ἀβουλίας πεσεῖν.
ἠλέ πεσούμεθ' εἰ χρὴ, πατρὶ τιμωρούμενοι.
χρυ πατὴρ δὲ τούτων οἶδα συγγνώμην ἔχει.
ἠλέ ταῦτ' ἐστὶ τἄπη πρὸς κακῶν ἐπαινέσαι.
χρυ σὺ δ' οὐχὶ πείσῃ, καὶ ξυναινέσεις ἐμοί;
ἠλέ οὐ δῆτα. μή πω νοῦ τοσόνδ' εἴην κενή.
χρυ χωρήσομαί τἄρ' οἷπερ ἐστάλην ὁδοῦ.
ἠλέ ποῖ δ' ἐκπορεύῃ; ποῖ φέρεις τάδ' ἔμπυρα;
χρυ μήτηρ με πέμπει πατρὶ τυμβεῦσαι χοάς.
ἠλέ πῶς εἶπας. ἦ τῷ δυσμενεστάτῳ βροτῶν;
χρυ ὃν ἔκταν' αὐτή. τοῦτο γὰρ λέξαι θέλεις.
ἠλέ ἐκ τοῦ, φίλων πεισθεῖσα, τῷ, τοῦτ' ἤρεσεν;
χρυ ἐκ δείματός του νυκτέρου δοκεῖν ἐμοί.
ἠλέ ὦ θεοὶ πατρῷοι, συγγένεσθέ γ' ἀλλὰ νῦν.
χρυ ἔχεις τι θάρσος τοῦδε τοῦ τάρβους πέρι;
ἠλέ εἴ μοι λέγεις τὴν ὄψιν, εἴποιμ' ἂν τότε
χρυ ἀλλ' οὐ κάτοιδα. πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι.
ἠλέ λέγ' ἀλλὰ τοῦτο. Πολλά τοι σμικροὶ λόγοι
» ἔσφηλαν ἤδη, καὶ κατώρθωσαν βροτούς.
χρυ λόγος τις αὐτήν ἐστιν εἰσιδεῖν πατρὸς
τοῦ σοῦ τε κἀμοῦ δευτέραν ὁμιλίαν,

καὶ διὰ μίξεως ἀφροδισίων καὶ δι' ἑτέρων, λέγεται ἡ ὁμιλία καὶ ἀντὶ συνουσίας καὶ ἀντὶ διαλέξεως, ὁμιλεῖ γάρ τις τινὶ, ἤγουν διαλέγεται, καὶ ὁμιλεῖ βιβλίῳ ἀντὶ τοῦ εἰς λόγους ἔρχεται, λόγους τοῦ τὸ βιβλίον ἐμπεριέχει. ὁμιλεῖ δὲ θανάτῳ ἀντὶ τοῦ, ἑνοῦται, καὶ ὁμιλεῖ συμφορᾶς ἀντὶ τοῦ ἑνοῦται καὶ συγκίρνεται. Κοινωνοῦσι δέ τινες ἢ μεταδιδόντες ἀλλήλοις καὶ μεταλαμβάνοντες παρ' ἀλλήλων φιλίας ἢ γνώσεως ἢ τινὸς τοιούτου τῶν παρ' ἑαυτοῖς ἢ ἑτέρου τινὸς ἔξω ἑαυτῶν συμμετέχοντες, οἷον τραπέζης, ἢ χωρίων ἢ τοιούτων τινῶν.

Ἐφέστιον. ἐπὶ τὴν οἰκίαν γενόμενον. τουτέστιν ἐπ' οἶκον. ἐφέστιος. ὁ οἰκῶν ἐν ἀλλοτρίᾳ οἰκίᾳ. ὡς παρ' Ὁμήρῳ. Ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων. καὶ ὁ ἔχων οἰκίαν, ὡς παρὰ τῷ αὐτῷ, Τρῶας μὲν λέξασθε, ἐφέστιοι, ὅσσοι ἔασιν. ἐφέστιος ἁπλῶς καὶ ὁ ἐν οἰκίᾳ ὤν, ὡς ἐνταῦθα. ὁ μέτοικος δὲ καὶ συνέστιος ὁ ἐν μιᾷ οἰκίᾳ μεθ' ἑτέρου ὤν. Θαλλόν. θαλλὸς καὶ θύρσος τὸ αὐτό. ἔστι δὲ ὁ ἁπαλὸς κλάδος. Ἐσήμαινε δὲ αὐξησόμενον τὸν Ὀρέστην. Ἡνίχ' ἡλίῳ. τοῖς τῶν παλαιοῖς ἔθος ἦν, ἀποτροπιαζομένους τῷ ἡλίῳ διηγεῖσθαι τὰ ὀνείρατα.

ἐλθόντος ἐς φῶς. εἶτα τόνδ' ἐφέστιον
πῆξαι λαβόντα σκῆπτρον, οὗ φόρει ποτὲ
αὐτὸς, τανῦν δ' Αἴγισθος. ἔκ τε τοῦδ' ἄνω
βλαστεῖν βρύοντα θαλλόν. ᾧ κατάσκιον
πᾶσαν γενέσθαι τὴν Μυκηναίων χθόνα.
τοιαῦτά του παρόντος ἡνίχ' ἡλίῳ
δείκνυσι τοὔναρ ἔκλυον ἐξηγουμένου.
πλείω δὲ τούτων οὐ κάτοιδα, πλὴν ὅτι
πέμπει με κείνη τοῦδε τοῦ φόβου χάριν.
ἠλέ. πρὸς νῦν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν,
ἐμοὶ πιθέσθαι. μηδ' ἀβουλίᾳ πεσεῖν.
εἰ γάρ μ' ἀπώσῃ, σὺν κακῷ μέτει πάλιν.
ἀλλ' ὦ φίλη, τούτων μὲν ὧν ἔχεις χεροῖν,
τύμβῳ προσάψῃς μηδέν. οὐ γάρ σοι θέμις,
οὐδ' ὅσιον, ἐχθρᾶς ἀπὸ γυναικὸς ἱστάναι
κτερίσματ' οὐδὲ λουτρὰ προσφέρειν πατρί.
ἀλλ' ἢ πνοαῖσιν, ἢ βαθυσκαφεῖ κόνει
κρύψόν νιν. ἔνθα μή ποτ' εἰς εὐνὴν πατρὸς
τούτων πρόσεισι μηδὲν, ἀλλ' ὅταν θάνῃ,
κειμήλι' αὐτῇ ταῦτα σωζέσθω κάτω.

Ἡλίῳ. ἀντὶ τῆς ἡμέρας. ἤκουσά φησι τοῦ ὀνείρου ἡνίκα ἡμέρας γενομένης διηγεῖτο αὐτό τινι. κἀκεῖνος ἐμοί. Ἐξηγουμένου. ἀντὶ τοῦ διηγουμένου. Ἑρμηνεία συνθήκη λόγου δηλοῦσά τι, καὶ ἡ τῆς τυχόντων διασάφησις. ἐξήγησις δὲ διασάφησις θείων, διήγησις δὲ ἡ ἁπλῶς ἀφήγησις. Εἰ γάρ μ' ἀπώσῃ, εἰ γὰρ νῦν φησι δεομένην σου ἀπώσῃ με, κακοῖς σοι τινὸς γενομένου μετὰ ταῦτα. αὐτὴ μετελεύσῃ με. καὶ ἀξιώσεις μετὰ σοῦ γενέσθαι. Ἄλλως, μέτει ἀντὶ τοῦ κολακεύσεις, μετέρχομαι τὸ ὑπέρχομαι καὶ κολακεύω καὶ τὸ κολάζω. Οὐ γάρ σοι θέμις. ἵνα μὴ ἀποτρέψῃ, ἔτι κακὸν μέλλει γενέσθαι ἀπὸ τῶν ὀνείρων. σύνην δὲ νῦν τὸ σάφον. θέμις τὸ εὔνομον, ὅσιον τὸ δίκαιον, ὅμως ἀμφότερα τὰ θεοῦ, δίκαιον δὲ ἐπὶ ἀνθρώπων. Βαθυσκαφεῖ κόνει. εἰς βάθος ὀρωρυγμένῃ, πρὸς μὲν τὸ βαθυσκαφεῖ κόνει, ἁρμοδίως λέγεται τὸ κρύψον, πρὸς δὲ τὸ πνοαῖς οὐ δύναται ἁρμόσαι, δεῖ οὖν συνυπακούειν ἔξωθεν ῥῆμα κατὰ ἀναλογίαν, ἢ τὸ ῥίψον, ἢ τὸ δός. ἢ τὶ τῶν τοιούτων. καὶ ἐν ἑτέροις οὕτω γίνεται πολλοῖς ὡς παρ' Ὁμήρῳ ἦχι ἑκάστῳ ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο. οὐ γὰρ οἱ ἵπποι ἔκειντο, ἵν' ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔκειντο λέγηται μετασχηματισμένον ἀπὸ τοῦ ἔκειτο ἀλλ' εἱστήκεισαν.

Εἰ μὴ τλημονεστάτη. καθόλου φησὶν εἰ μὴ τολμηροτάτη πασῶν ἐτύγχανεν, οὐκ ἂν ποτε ταῦτα ἔπραττεν ἐπὶ τιμῇ τοῦ πατρὸς, ὃν αὐτὴ ἀνεῖλεν. εἰκὸς οὖν αὐτὴν εἶναι ἐπί τινι λυσιτελοῦντι πράττειν. ᾧ μὴ ὑπουργήσῃς σύ. Εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ. σκέψαι γὰρ εἰ σοὶ αὐτῇ δοκεῖ ὁ νέκυς δέξασθαι ἐν τοῖς τάφοις προσφιλῶς τάδε δῶρα. Ἐμασχαλίσθη. ὑπὸ τὰς μασχάλας ἔλαβε τὰ ἄκρα, ἀντὶ τοῦ ἠκρωτηριάσθη. ἢ ἐπειδὴ εἰώθεσαν εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν ἀναιρουμένων ἀπομάσσειν τὰ ξίφη ὥσπερ ἀποστοπαζόμενοι τὸ μύσος τὸ ἐν τῷ φόνῳ. κάρα δὲ κατὰ τὴν κεφαλὴν ἑαυτοῦ δηλονότι. Τὸ δ' ἐξαίμαξεν. ἐπὶ τοῦ ἀγαμέμνονος. ὃς ἐμασχαλίσθη ὑπὸ τῆς κλυταιμνήστρας καὶ τὸ κάρα, αὐτοῦ, τὰς κηλῖδας τούτων τὰς ἐπὶ τῷ φόνῳ ἐξαίμαξεν. οὐδεὶ δὲ διαφωνίαν δοκεῖν εἶναι πρὸς τὸν ὅμηρον. ἐπεί φησιν ἐκεῖνος. Δει-

ἀρχὴν δ' ἄν, εἰ μὴ τλημονεστάτη γυνὴ
πασῶν ἔβλαστε, τὰς δὲ δυσμενεῖς χοὰς
οὐκ ἄν ποθ' ὅν γ' ἔκτεινε, τῷδ' ἐπέστεφε,
σκέψαι γάρ, εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ,
γέρα τάδ' οὖν τάφοισι δέξασθαι νέκυς,
ὑφ' ἧς θανὼν ἄτιμος ὥστε δυσμενής,
ἐμασχαλίσθη, κἀπὶ λουτροῖσιν κάρα
κηλῖδας ἐξαίμαξεν. ἆρα μὴ δοκεῖς
λυτήρι' αὐτῇ ταῦτα τοῦ φόνου φέρειν;
οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν μέθες. σὺ δὲ
τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας,
κἀμοῦ ταλαίνης, σμικρὰ μὲν τάδ', ἀλλ' ὅμως
ἄχω, δὸς αὐτῷ τήνδ' ἀλιπαρῆ τρίχα,

» πνίσσας ὥστις τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ. ἤρκει γὰρ τὰ ὅλα συμφωνεῖν τῷ πράγματι. τὰ γὰρ κατὰ μέρος ἐξουσίαν ἔχει ἕκαστος ὡς βούλεται πραγματεύεσθαι, εἰ μὴ τὸ πᾶν βλάπτῃ τῆς ὑποθέσεως. Ἄλλως. εἰώθεσαν οἱ δρῶντες ἐμφύλιον φόνον ἀκρωτηριάζειν τοὺς ἀναιρεθέντας ἐκ παντὸς μέρους τοῦ σώματος ἀποταμνόμενοι καὶ περιάπτειν ἑαυτοῖς τὰ ἄκρα συνείροντες. διὰ τούτων ὥσπερ τὴν δύναμιν ἐκείνων ἀφαιρούμενοι. διὰ τὸ μὴ παθεῖν ἐς ὕστερον τι δεινὸν παρ' ἐκείνων. ἔφερον δὲ εἰς τὰς μασχάλας τὰ ἄκρα. ὃ καὶ μασχαλισθῆναι ἔλεγον. Ἄλλως. Κηλῖδας ἐξαίμαξεν. ἢ τῇ ἑαυτῆς κεφαλῇ ἀπέμασσον τοῦ ξίφους τὰς κηλῖδας. ἢ τῇ τοῦ φονευομένου, ὥσπερ τὰς ἐπὶ τῷ μύσει κηλῖδας ἀποτρεπόμενοι. Ἄλλως. ἐπὶ ταῖς καθάρσεσι τῶν φονευθέντων τὰ ἄκρα ἔτεμνον. καὶ περὶ τὰς μασχάλας αὐτοῦ ἐκρέμαζον αὐτά, ἵνα φησὶν ἀ-
» σθενὴς γένοιτο πρὸς τὸ ἀντιτίσασθαι τὸν φονέα. καὶ ἀπολλώνιος, Ἐξάργματα τέμνε θανόντος. ὁ ἰάσων τοῦ ἀψύρτου. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν μέθες. προοικονομικῶς ἀποστέλλει αὐτὴν εἰς τὸν τάφον ἐπὶ τὸ εὑρεῖν τὸν βόστρυχον ὀρέστου. Ἀλιπαρῆ τρίχα. περιπαθῶς μὲν τὸ τῆς πενίας. τὸ δὲ ἀλιπαρῆ, ἀντὶ τοῦ αὐχμηράν. ἐν δὲ τῷ ὑπομνήματι, λιπαρῆ, ὅ ἐστιν ἐξ ἧς αὐτὸν λιπαρήσομεν. ὡς εἰ ἔλεγεν ἱκέτιν τρίχα.

Καὶ ζῶμα τοὐμόν. σύμφωνον τοῦτο τῷ, ὧδε μὲν ἀσκεῖ ζῶν στολᾷ. ζῶμα δὲ νῦν τὴν ζώνην δηλοῖ, οὐ τὸ ἔνδυμα. ἵνα τούτῳ στέφῃ τὸν τάφον ἀντὶ μίτρας. δίδωσι γὰρ τὸ ζῶμα ἀντὶ τῆς ταινίας. γράφεται καὶ, ζῶσμα. Ἐξ ὑπερτέρας. ἀντὶ τοῦ ἰσχυροτέρας. μετὰ δυνάμεως μείζονος. Κοινῷ πατρί. τῷ σῷ καὶ ἐμῷ. Τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον. οὐκ ἔχει λόγον τὸ φιλονεικεῖν περὶ τοῦ δικαίου. ὥστε περὶ αὐτοῦ δύο ὄντας ἐρίζειν. δεῖ γὰρ τὸν ἕτερον τῷ ἑτέρῳ πείθεσθαι. ἢ τὸ οὐκ ἔχει λόγον, ἀντὶ τοῦ οὐ παρέχει πρόφασιν. ἄλλως. οὐ διαστιγμοῦ φησι καὶ ἀμφιβολίας προσδεῖσθαι τοῖς δύο πότερον δεῖ τοῦτο ποιεῖν. ἢ προαιρεῖσθαι. Σιγὴ παρ᾽ ὑμῶν. εὐλαβὴς οὖσα ἡ χρυσόθεμις, χρύπτειν ἀξιοῖ τὸν χορόν. Ἀλλ᾽ ἐπισπεύδειν. ἀλλὰ παρέχει σπεύδειν ἐπὶ τὸ δρᾶν. σπεύδω ἐπὶ τόδε, ἐπισπεύδω δὲ ἕτερον ἤγουν ἐπείγω. Ὡς εἰ τάδ᾽ ἡ τεκοῦσα. ὅτι εἰ ἀκούσεται ταῦτα ἡ τεκοῦσα ἀλγεινὴν νομίζω εἰς τὸ ἑξῆς τολμήσειν ἐμὲ τήνδε τὴν πεῖραν, ἤγουν εἰς ἄλγος ἐμὲν τολμήσειν τήνδε τὴν ἐπιχείρησιν εἰ ἀκούσεται ταῦτα ἡ τεκοῦσα. ὀφείλει δὲ μᾶλλον οὕτω λέγεσθαι πικρὰν δοκῶ ἐγὼ τολμήσειν τήνδε τὴν πεῖραν, ὅμοιον δὲ ὡς καὶ μὴ ἐπιτυχῶ. Εἰ μὴ ἐγὼ παράφρων. ἀνόητος. ὁ χορὸς ἐκ τοῦ ὀνείρου προμαντευόμενος, θαρρεῖν παραινεῖ τὴν ἠλέκτραν. Εἶσιν ἁ πρόμαντις. ἡ προμαντευομένη τὰ μέλλοντα. ἢ τοῖς συνετοῖς προγινωσκομένη. Δίκαια φερομένα. δίκαια φερομένη κράτη χεροῖν ἤγουν ἰσχὺν δικαίαν ἐπιφερομένη διὰ τῶν χειρῶν. Μέτεισι. μέτεισί φησι παρέχουσα τούτοις δύναμιν, ὡς χειρώσασθαι τοὺς ἐχθρούς. ἄλλως μέτεισι κολάσει οὐ διὰ μακροῦ χρόνου.

καὶ ζῶμα τοὐμὸν, οὐ χλιδαῖς ἠσκημένον.
αἰτοῦ προσπιτνοῦσα, γῆθεν εὐμενῆ
ἡμῖν ἀρωγὸν αὐτὸν εἰς ἐχθροὺς μολεῖν.
καὶ παῖδ᾽ Ὀρέστην ἐξ ὑπερτέρας χερὸς
ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ᾽ ἐπεμβῆναι ποδὶ,
ὅπως τὸ λοιπὸν αὐτὸν ἀφνεωτέραις
χερσὶ στέφωμεν, ἢ τανῦν δωρούμεθα.
οἶμαι μὲν οὖν οἶμαί τι κἀκείνῳ μέλον
πέμψαι τάδ᾽ αὐτῇ δυσπρόσοπτ᾽ ὀνείρατα.
ὅμως δ᾽ ἀδελφὴ, σοί θ᾽ ὑπούργησον τάδε,
ἐμοί τ᾽ ἀρωγὰ, τῷ τε φιλτάτῳ βροτῶν
πάντων, ἐν ᾅδου κειμένῳ κοινῷ πατρί.
Χο. πρὸς εὐσέβειαν ἡ κόρη λέγει. σὺ δὲ
εἰ σωφρονήσεις ὦ φίλη, δράσεις τάδε.
Χρυ. δράσω. τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον
δυοῖν ἐρίζειν, ἀλλ᾽ ἐπισπεύδειν τὸ δρᾶν.
πειρωμένῃ δὲ τῶνδε τῶν ἔργων ἐμοὶ,
σιγὴ παρ᾽ ὑμῶν πρὸς θεῶν ἔστω φίλαι.
ὡς εἰ τάδ᾽ ἡ τεκοῦσα πεύσεται, πικρὰν
δοκῶ με πεῖραν τήνδε τολμήσειν ἔτι.
Χο. εἰ μὴ ἐγὼ παράφρων
μάντις ἔφυν, καὶ γνώμας
λειπομένα σοφᾶς,
εἶσιν ἁ πρόμαντις
δίκα, δίκαια φερομένα
χεροῖν κράτη. μέτεισιν ὦ
τέκνον οὐ μακροῦ χρόνου.
ὕπεστί μοι θάρσος
ἁδυπνόων κλύουσαν ἀρ-
τίως ὀνειράτων.

Οὐ γάρ ποτ' ἀμνηστεῖ. οὐ γὰρ ἀμνημονεῖ φησι τῶν τολμηθέντων κατ' ἑαυτοῦ ὁ βασιλεύς. ἀλλ' ἐπεξελεύσεται κατὰ τῶν ἐχθρῶν. χαλκόπληκτος. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀμνηστεῖ οὐδ' ἀμνημονεῖ φησιν ἡ χαλκόπληκτος γένυς, ἡ ἑλοῦσα αὐτόν. ἀλλὰ καὶ αὐτὴ τιμωρὸς ἥξει κατὰ τῶν δρασάντων. χαλκόπληκτος δὲ λέγεται ὑπὸ χαλκοῦ πληγείς. ἐνταῦθα δὲ χαλκόπληκτος γένυς ἡ ὑπὸ χαλκοῦ ἠλασμένη πα-

οὐ γάρ ποτ' ἀμναστεῖ γ' ὁ φύσας
Ἑλλάνων ἄναξ,
οὐδ' ἁ παλαιὰ χαλκόπληκτος
ἀμφήκης γένυς,
ἅ νιν κατέπεφνεν αἰ-
σχίσταις ἐν αἰκίαις. Ἥξει καὶ πολύπους,
καὶ πολύχειρ, ἁ δεινοῖς
κρυπτομένα λόχοις
χαλκόπους Ἐρινύς,
ἄλεκτρ', ἄνυμφα γὰρ ἐπέβα
μιαιφόνων γάμων ἁμιλ-
λήμαθ', οἷσιν οὐ θέμις.
πρὸ τῶνδέ τοι μ' ἔχει,
μή ποτε μή ποθ' ἡμῖν ἀ-
ψεγὲς πελᾶν τέρας.
τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν ἤτοι
μαντεῖαι βροτῶν

λαιὰ δὲ ἀναφέρεται πρὸς τὴν πρᾶξιν ἥτις πάλαι ἐγένετο. Αἰκίαις. ὕβρεσιν. αἰκία ὕβρις ἀπὸ τοῦ μὴ ἐοικέναι, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἀεικής. Γένυς. δὲ, εἶδος πελέκεως. Ἥξει καὶ πολύπους. ἡ ἐρινὺς ἡ ἐκείνῳ τῷ φόνῳ ἀκολουθήσασα. οὕτως ἐν τῷ ὑπομνήματι. Πολύπους. ἐν ὑπερβολῇ τοῦτο ἔθηκεν. ἐν δὲ τῷ ὑπομνήματι κεῖται πολύπους. ἐπεὶ γάρ φησιν ἐς τῷ ὀρέσῃ τὴν πᾶσαν ἐλπίδα ἔχουσι, τὸ πολύπους ἐν ὑπερβολῇ ἔθηκεν. ἡ πολλὰ κακὰ τίκτουσα. χαλκόπους. ἡ στερεὰ καὶ ἀκαταπόνητος ἐν τῷ ἐπιέναι κατὰ τῶν φονέων. Ἄλεκτρ' ἄνυμφα. δύσλεκτρα καὶ κακόνυμφα. ἀντὶ τοῦ μὴ νενομισμένα. ἀλλὰ παράνομα διὰ τὴν μοιχείαν. Μιαιφόνων γάμων. ἤτοι περὶ τῆς ἐρινύος ἐστὶν ὁ λόγος. ἐπέβη γὰρ περὶ ἁμιλλήματι γάμων ἄλεκτρα καὶ ἀνύμφευτα. ἐπέβη δὲ τούτοις οἷς οὐ θέμις. οὓς οὐκ ἐχρῆν γάμον ἤγαγεν ἡ ἐρινύς. διόπερ καὶ νῦν αὐτοὺς μετελεύσεται. ἢ περὶ τῆς κλυταιμνήστρας ἐστὶ τὸ λεγόμενον. τὸ δέ. Οἷσιν οὐ θέμις. περὶ τῶν γάμων. φησὶν οὖν ὅτι ἐνέβη γάμοις ἡ κλυταιμνήστρα οἷς οὐκ ἔπρεπε. Πρὸ τῶνδέ τοι μ' ἔχει. τὸ, τοι σύνδεσμος παραπληρωματικός. λείπει δὲ τὸ, ἐλπίς. ἢ θάρσος με ἔχει, μὴ πρὸ τούτων τῶν προειρημένων αἴγισθόν φησι καὶ κλυταιμνήστραν τοῦτο τὸ ὄναρ ἄψεκτος ἡμῖν προσπελάζειν. ἀλλ' ἀκουσόμεθα ψεγομένου αὐτοῦ παρὰ τῶν θεασαμένων αὐτόν, λεγόντων ὅτι κακῶν ἦν σημαντικόν. ἄλλως. θαρρῶ ὅτι τοῖς δρῶσι ταῦτα τὰ ἄδικα καὶ συνδρῶσιν, αὐτοῖς οἰκεῖος ἔσται ἄψεκτος ὁ ὄνειρος. παθόντες γὰρ ψέξουσι τὸ ὀφθέν. ἄλλως. ὑπὲρ τῶνδε ἔχει ἐμὲ τοῦτο, μή ποτε πελᾶν. ἤγουν πλησιάζειν ἡμῖν τοῖς δρῶσι καὶ τὰ ἑξῆς τὸ τέρας ἀντὶ τοῦ σημεῖον. Τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν. ὑμῖν ταῖς δρώσαις ὑπὲρ ἀγαμέμνονος. καὶ ἡμῖν ταῖς συνδρώσαις καὶ συναχθομέναις. Τέρας. τὸ τοῦ ὀνείρου τέρας λέγει. Ἤτοι μαντεῖαι ἢ μαντεῖαι ἀνθρώπων οὐκ εἰσὶν ἐν ὀνείροις δεινοῖς ἀντὶ τοῦ ἀληθεύουσιν, οὐδὲ ἐν θεσφάτοις, ἤγουν χρησμοῖς ἀληθεύουσιν. εἰ μὴ τὸ φάσμα τόδε τῆς νυκτὸς εὖ κατασχήσει ἀντὶ τοῦ εὖ ἕξει.

Ἐν δεινοῖς ὀνείροις. τοῖς ἐκφοβοῦσι τοὺς ὁρῶντας ὅταν ὦσι δεινοί. Θεσφάτοις. τοῖς τῶν ὀνείρων. Εὖ κατασχήσει. οὐ τοῖς ἑωρακόσιν, ἀλλὰ τῇ Ἠλέκτρᾳ. Ὦ Πέλοπος. οἷον ἦν καὶ τὸ πρῶτον. πολύφθορόν τε δῶμα Πελοπιδῶν. τόδε. φησὶ δὲ Φερεκύδης, ὅτι Πέλοψ νικήσας τὸν ἀγῶνα καὶ λαβὼν τὴν Ἱπποδάμειαν, ὑπέστρεφεν εἰς τὴν Πελοπόννησον μετὰ τῶν ὑποπτέρων ἵππων καὶ τοῦ Μυρτίλου, κατὰ τὴν ὁδὸν δὲ καταλαβὼν αὐτὸν προϊόντα πρὸς τὸ φιλῆσαι αὐτήν, ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. Πολύπονος ἱππεία. πολύπονος γενομένη πᾶσιν Ἀργείοις. ἐξερμηνεύει αὐτό, λέγων ὡς ἔμολες αἰανὴ τᾶδε γᾷ. αἰανὴ δὲ θρηνητική. ἐξ οὗ γίνεται. αἲ αἲ. ἱππασία παρὰ τοῖς κοινοῖς, ἱππεία δὲ καὶ ἱπποζώνη παρὰ τοῖς ποιηταῖς. Εὖτε γὰρ ὁ ποντισθείς. ὁ νοῦς τοιοῦτός ἐστιν. ἀφ' οὗ ὁ Μυρτίλος ἀπέθανεν, οὐ διέλιπεν αἰκία τοὺς πολυκτήμονας δόμους. ὁ γὰρ Ἑρμῆς πατὴρ Μυρτίλου, ἐμήνισε τοῖς Πελοπίδαις. Αἰκίαις. αἰκισμοῖς, ὕβρεσι. Πρόρριζος. ἀντὶ τοῦ παντάπασιν. Ἀνειμένη. ἄνεσιν ἔχουσα. πανταχόθεν δὲ διαφόροις ἐξαλλαγαῖς, τὸν Ἠλέκτρας διαγράφει ὁ ποιητής. Στρέφῃ. ἀναστρέφῃ. γράφεται στρέφῃ. ἀντὶ τοῦ διάγεις.

Αἰσχύνειν. ἀντὶ τοῦ καθ' ὑμῶν λέγειν, ἄλλως. ὅς ἐπεῖχέ σε μὴ αἰσχύνειν τοὺς φίλους. ἁρμόζει δὲ καὶ χωρὶς τοῦ μὴ λέγεσθαι, οἷον ἐπεῖχέ σε μὴ αἰσχύνειν τοὺς φίλους, ἔνθα τὸ ἐπεῖχε τὸ ἐκώλυε μόνον δηλοῖ, ἐν δὲ τῷ ἐπεῖχε μὴ αἰσχύνειν ἀντὶ τοῦ κωλύων ἐποίει λαμβάνεται, τέθνηκεν ἐδύνατο δὲ λέγεσθαι καὶ μετὰ μετοχῆς, τεθνηκὼς πατήρ.

οὐκ εἰσὶν ἐν δεινοῖς ὀνείροις,
οὐδ' ἐν θεσφάτοις,
εἰ μὴ τόδε φάσμα νυκτὸς
εὖ κατασχήσει.
ὦ Πέλοπος ἁ πρόσθεν
πολύπονος ἱππεία,
ὡς ἔμολες αἰανὴ
τᾶδε γᾷ.
εὖτε γὰρ ὁ ποντισθεὶς
Μυρτίλος ἐκοιμάθη
παγχρύσων δίφρων
δυστάνοις αἰκίαις
πρόρριζος, ἐκριφθεὶς,
οὔτις πω,
ἔλειπεν ἐκ τοῦδ' οἴκου
πολύπονος αἰκία.
Κλυ. ἀνειμένη μὲν ὡς ἔοικας αὖ στρέφῃ.
οὐ γὰρ πάρεστ' Αἴγισθος, ὅς σ' ἐπεῖχ' ἀεί,
μή τοι θυραίαν γ' οὖσαν αἰσχύνειν φίλους.
νῦν δ' ὡς ἄπεστ' ἐκεῖνος, οὐδὲν ἐντρέπῃ
ἐμοῦ γε. καίτοι πολλὰ πρὸς πολλούς με δὴ
ἐξεῖπας, ὡς θρασεῖα καὶ πέρα δίκης
ἄρχω, καθυβρίζουσα καὶ σὲ, καὶ τὰ σά.
ἐγὼ δ' ὕβριν μὲν οὐκ ἔχω. κακῶς δέ σε
λέγω, κακῶς κλύουσα πρὸς σέθεν θαμά.
πατὴρ γάρ, οὐδὲν ἄλλο σοι πρόσχημ' ἀεί.

Ἐξ ἐμοῦ. καλῶς. ἴδιον εὐτρεπικῆς, τὸ μὴ ἀρνεῖσθαι μέν. πιθανὴν δὲ τῶν δεδραμένων ἐπιφέρειν αἰτίαν. οὐχ ὡς δίκαια δὲ πραττούσης συνηγορεῖ ὁ ποιητής, ἀλλ' ἵνα μὴ ἀργὸν εἴη τὸ πρόσωπον. Πότερον ἐκείνῳ παῖδες. λαμβάνονταί τινες τοῦ ποιητοῦ ἐκ τῶν ὁμηρικῶν. ἐπεὶ ἐκεῖνος μίαν γεγονέναι τῷ μενελάῳ τὴν ἑρμιόνην φησίν. οὗτος δὲ διπλοῦς ὁμομητρίους φησὶν αὐτῷ γεγονέναι. ὅμως συμφωνεῖ τῷ

» ἡσιόδῳ λέγοντι, Ἣ τέκεθ' ἑρμιό-
» νην δουρικλυτῷ μενελάῳ.
» Ὁπλότατον δ' ἔτεκεν νικόστρα-
» τον ὄζον ἄρηος.

ὡς ἐξ ἐμοῦ τέθνηκεν. ἐξ ἐμοῦ· καλῶς
ἔξοιδα. τῶνδ' ἄρνησις οὐκ ἔνεστί μοι.
ἡ γὰρ δίκη νιν εἷλεν, κοὐκ ἐγὼ μόνη·
ᾗ χρῆν σ' ἀρήγειν, εἰ φρονοῦσ' ἐτύγχανες.
ἐπεὶ πατὴρ οὗτος σός, ὃν θρηνεῖς ἀεί,
τὴν σὴν ὅμαιμον μοῦνος Ἑλλήνων ἔτλη
θῦσαι θεοῖσιν. οὐκ ἴσον καμὼν ἐμοὶ
λύπης ὅτ' ἔσπειρ', ὥσπερ ἡ τίκτουσ' ἐγώ.
εἶεν. δίδαξον δή με, τοῦ χάριν τίνος
ἔθυσεν αὐτήν. πότερον ἀργείων ἐρεῖς;
ἀλλ' οὐ μετῆν αὐτοῖσι τήν γ' ἐμὴν κτανεῖν.
ἀλλ' ἀντ' ἀδελφοῦ δῆτα Μενέλεω· κτανὼν
τἄμ', οὐκ ἔμελλε τῶνδέ μοι δώσειν δίκην;
πότερον ἐκείνῳ παῖδες οὐκ ἦσαν διπλοῖ,
οὓς τῆσδε μᾶλλον εἰκὸς ἦν θνήσκειν, πατρὸς
καὶ μητρὸς ὄντας, ἧς ὁ πλοῦς ὅδ' ἦν χάριν;
ἢ τῶν ἐμῶν ᾅδης τιν' ἵμερον τέκνων
ἢ τῶν ἐκείνης, ἔσχε δαίσασθαι πλέον;
ἢ τῷ πανώλει πατρί, τῶν μὲν ἐξ ἐμοῦ
παίδων πόθος παρεῖτο, Μενέλεω δ' ἐνῆν;
οὐ ταῦτ' ἀβούλου καὶ κακοῦ γνώμην πατρός;
δοκῶ μέν, εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω·
φαίη δ' ἂν ἡ θανοῦσά γ' εἰ φωνὴν λάβοι.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ εἰμὶ τοῖς πεπραγμένοις
δύσθυμος. εἰ δέ σοι δοκῶ φρονεῖν κακῶς,
γνώμην δικαίαν σχοῦσα, τοὺς πέλας ψέγε.
ἠλ. ἐρεῖς μὲν οὐχὶ νῦν γέ μ' ὡς ἄρξασά τι
λυπηρόν, εἶτα σοῦ τάδ' ἐξήκουσ' ὕπο.
ἀλλ' ἢν ἐφῇς μοι, τοῦ τεθνηκότος γ' ὕπερ
λέξαιμ' ἂν ὀρθῶς, τῆς κασιγνήτης θ' ὁμοῦ.

οὐ πάνυ μεγάλων δὲ αἱ τοιαῦται διαφωνίαι τοῖς ποιήμασιν. ὥστε οὐ πάνυ δεῖ αὐτοῖς περὶ τῶν τοιούτων ἐνοχλεῖν, ἀφεμένους τῶν ἀναγκαιοτέρων, ἅπερ παρατηρεῖν ἐχρῆν. ταῦτα δέ ἐστι τὰ ἠθικὰ καὶ χρήσιμα ἡμῖν τοῖς ἐντυγχάνουσιν. ὅρα οὖν πῶς ἐκείνῳ τῷ μέρει τῆς ἱστορίας κατεχρήσατο, ὅτι συνέφερε τῷ λόγῳ τῆς κλυταιμνήστρας. Παῖδες διπλοῖ. ἑρμιόνη καὶ νικόστρατος. Ἢ τῶν ἐμῶν ᾅδης. τὸ ἑξῆς· ἢ τῶν ἐμῶν τέκνων δαίσασθαι πλέον ἵμερόν τινα ᾅδης ἔσχεν ἢ τῶν ἐκείνης. Παρεῖτο. ἠμελεῖτο, παρῃρεῖτο.

Δύσθυμος. μετάμελος, κακόβουλος. Γνώμην δικαίαν. οἷον λογισμῷ χρησαμένη δικαίῳ. τότε δηλονότι.

Τοὺς πέλας ψέγε. ἡμᾶς μὴ τὸ πᾶν ὀργῇ καταχαριζομένη. τινὲς τοὺς πέλας, τὸν περὶ ἀγαμέμνονα ἔγνωσαν.

Ἐρεῖς μὲν οὐχὶ νῦν. οὐκ ἂν εἴποις ὡς λυπήσασά με τοιαῦτα ἀντακήκοας. ἐμοῦ γὰρ εἰπούσης οὐδέν, σὺ προκατήρξω τῆς εἰς ἐμὲ λοιδορίας.

Εἰ δέ μ' ὧδ' ἀεὶ λόγοις. εἰ πρὸ τῶν λόγων ἐπυνθάνου, εἰ τὸ λέγειν σοι ἐφίημι, οὐκ ἂν ἦς λυπηρά. Κλύειν. εἰς τὸ ἀκούεσθαι. Πατέρα φὴς κτεῖναι. ὡς ῥήτωρ διεῖλεν εἰς κεφάλαια τὸν λόγον. καὶ πρῶτον κεφάλαιον, ὅτι οὐδὲν χαλεπώτερον τούτου, εἴγε δικαίως. δεύτερον, ὅτι οὐ δικαίως, ἀλλὰ πεισθεῖσα αἰγίσθῳ. δείκνυσι δὲ ὅτι ἀκουσίως ὁ ἀγαμέμνων ἔθυσε τὴν ἰφιγένειαν ἐν τῇ αὐλίδι. Αἴσχιον ἔτι. ἀντὶ τοῦ ἀκμὴν παρὰ τοῖς κοινοῖς οἷον ἔτι νέος ἐστὶ, καὶ ἔτι ποιῶ τόδε. λέγεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τούτῳ, λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ ἑξῆς οἷον οὐ μὴ ἔτι ποιήσω τόδε. ἔστι καὶ ἀόριστον ὡς ἐνταῦθα. Ἔσπασε. παρήγαγε. παρέπεισεν. παρεβιάσατο. Ὡς οὐ δίκῃ γ' ἔκτεινας. ἐναντίον τῷ ἡ γὰρ δίκη νιν εἷλε, τὸ ὡς οὐ δίκῃ γ' ἔκτεινας. Ἀλλά σ' ἔσπασε πειθώ. αὕτη γὰρ ἀπόδειξις, οὐ διὰ τὴν θυγατέρα. ἀλλὰ διὰ τὸν μοιχὸν πεφονεῦσθαι τὸν ἀγαμέμνονα, τὸ καὶ μέχρι τοῦ νῦν αὐτῷ συνεῖναι καὶ συνοικεῖν. Τίνος ποινῆς. λείπει ἡ διά. Ἐξεκίνησεν. ἐξεδίωξεν. Πολλά. κἀντιβάς. ἀντιπαρατατόμενος. καὶ μὴ βουλόμενος. διὰ δὲ τῆς λέξεως, δηλοῖ τὸ ἀκούσιον τῆς προαιρέσεως. ἀντιβαίνειν δὲ καὶ ἀντιπατεῖν καὶ ἀντιτείνειν ταυτόν. παρὰ δὲ τοῖς κοινοῖς ἀντιπατεῖν. Εἰ δ' οὖν, ἐρῶ γὰρ καὶ τὸ σόν. πιθανῶς κατασκευάζει, ὅτι εἰ νομοθετεῖς ἄλλον ἀντ' ἄλλου ἀναιρεῖσθαι κατὰ ταύτης νομοθετεῖς. Μετάγνοιαν. ἀντὶ τοῦ μετάνοιαν τουτέστι μεταμέλειαν. ἄγνοια ἡ παντελὴς ἀφροσύνη, ἄγνοια δὲ ἡ ἐνὸς τινὸς πράγματος. μετάνοια δὲ καὶ μετάγνοια ταυτόν, πλὴν ὅτι τὸ μὲν ἐστὶν ἐν χρήσει, παρὰ τοῖς κοινοῖς τὸ μετάνοια, τὸ δὲ μετάγνοια παρὰ τοῖς ποιηταῖς.

κλυ. καὶ μὴν ἐφίημ'. εἰ δέ μ' ὧδ' ἀεὶ λόγοις
ὑπῆρχες, οὐκ ἂν ἦσθα λυπηρὰ κλύειν.
ἠλε. καὶ δὴ λέγω σοι. πατέρα φὴς κτεῖναι. τίς ἂν
τούτου λόγος γένοιτ' ἂν αἴσχιον ἔτι,
εἴτ' οὖν δικαίως, εἴτε μή; λέξω δέ σοι,
ὡς οὐ δίκῃ γ' ἔκτεινας, ἀλλά σ' ἔσπασεν
πειθὼ κακοῦ πρὸς ἀνδρός, ᾧ τανῦν ξύνει.
ἐροῦ δὲ τὴν κυναγὸν Ἄρτεμιν, τίνος
ποινῆς, τὰ πολλὰ πνεύματ' ἔσχ' ἐν αὐλίδι.
ἢ 'γὼ φράσω. κείνης γὰρ οὐ θέμις μαθεῖν.
πατήρ ποθ' οὑμός, ὡς ἐγὼ κλύω, θεᾶς
παίζων κατ' ἄλσος, ἐξεκίνησεν ποδοῖν
στικτὸν κεράστην ἔλαφον. οὗ κατὰ σφαγὰς
ἐκκομπάσας ἔπος τι τυγχάνει βαλών.
κἀκ τοῦδε μηνίσασα Λητῴα κόρη
κατεῖχ' Ἀχαιούς, ὡς πατὴρ ἀντίσταθμον
τοῦ θηρὸς, ἐκθύσειε τὴν αὑτοῦ κόρην,
ὧδ' ἦν τὰ κείνης θύματ'. οὐ γὰρ ἦν λύσις
ἄλλη στρατῷ πρὸς οἶκον, οὐδ' εἰς Ἴλιον.
ἀνθ' ὧν βιασθεὶς πολλὰ, κἀντιβὰς, μόλις
ἔθυσεν αὐτὴν, οὐχὶ Μενέλεω χάριν.
εἰ δ' οὖν, ἐρῶ γὰρ καὶ τὸ σὸν, κεῖνον θέλων
ἐπωφελῆσαι ταῦτ' ἔδρα, τούτου θανεῖν
χρῆν αὐτὸν οὕνεκ' ἐκ σέθεν; ποίῳ νόμῳ;
ὅρα τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς,
μὴ πῆμα σαυτῇ καὶ μετάγνοιαν τίθῃς.
εἰ γὰρ κτενοῦμεν ἄλλον ἀντ' ἄλλου, σύ τοι

Πρώτη θάνοις ἄν. ἀντὶ τοῦ ἀγαμέμνονος. Ἀλλ᾽ εἰσόρα. ὅρα φησὶ μὴ παρακάλυμμα τῶν σαυτῆς ἀδικημάτων ταύτην κομίζῃ τὴν πρόφασιν. Παλαμναίῳ. φονεῖ. παλαμναῖος ὁ τοῖς οἰκείαις χερσὶ φόνον ἐργασάμενος. Ἐκβαλοῦσ᾽ ἔχεις. ἐξέβαλες ἀπέρριψας. ἐδίωξας. Ἀλλ᾽ οὐ γὰρ οὐδὲ νουθετεῖν ἔξεστί σε. ἐπεὶ πάνυ αὐτὴν διήλεγξεν περὶ τῇ μοιχείᾳ, ὥσπερ ἐπιλαμβανομένη αὐτῆς, κἀκείνην ἐκμειλισσομένη

πρώτη θάνοις ἄν, εἰ δίκης γε τυγχάνεις.
ἀλλ᾽ εἰσόρα. μὴ σκῆψιν οὐκ οὖσαν τίθης.
εἰ γὰρ θέλεις, δίδαξον ἀνθ᾽ ὅτου τανῦν
αἴσχιστα πάντων ἔργα δρῶσα τυγχάνεις,
ἥτις ξυνεύδεις τῷ παλαμναίῳ. μεθ᾽ οὗ
πατέρα τὸν ἀμὸν πρόσθεν ἐξαπώλεσας,
καὶ παιδοποιεῖς. τοὺς δὲ πρόσθεν εὐσεβεῖς
κἀξ εὐσεβῶν βλαστόντας, ἐκβαλοῦσ᾽ ἔχεις.
πῶς ταῦτ᾽ ἐπαινέσαιμ᾽ ἄν. ἢ καὶ τοῦτ᾽ ἐρεῖς
ὡς τῆς θυγατρὸς ἀντίποινα λαμβάνεις;
αἰσχρῶς δ᾽, ἐάνπερ καὶ λέγῃς. οὐ γὰρ καλὸν
ἐχθροῖς γαμεῖσθαι τῆς θυγατρὸς οὕνεκα.
ἀλλ᾽ οὐ γὰρ οὐδὲ νουθετεῖν ἔξεστί σε,
ἣ πᾶσαν ἵεις γλῶσσαν, ὡς τὴν μητέρα
κακοστομοῦμεν. καί σ᾽ ἔγωγε δεσπότιν
ἢ μητέρ᾽ οὐκ ἔλασσον εἰς ἡμᾶς νέμω.
ἣ ζῶ βίον μοχθηρόν, ἔκ τε σοῦ κακοῖς
πολλοῖς ἀεὶ ξυνοῦσα, τοῦ τε συννόμου.
ὁ δ᾽ ἄλλος ἔξω χεῖρα σὴν μόλις φυγὼν
τλήμων Ὀρέστης, δυστυχῆ τρίβει βίον.
ὃν πολλὰ δή με σοὶ τρέφειν μιάστορα
ἐπῃτιάσω. καὶ τόδ᾽ εἴπερ ἔσθενον,
ἔδρων ἄν. εὖ τοῦτ᾽ ἴσθι, τοῦδέ γ᾽ οὕνεκα,
κήρυσσέ μ᾽ εἰς ἅπαντας, εἴτε χρὴ κακήν,
εἴτε στόμαργον, εἴτ᾽ ἀναιδείας πλέαν.
εἰ γὰρ πέφυκα τῶνδε τῶν ἔργων ἴδρις,
σχεδόν τι τὴν σὴν οὐ καταισχύνω φύσιν.
χο ὁρῶ μένος πνέουσαν. εἰ δὲ σὺν δίκῃ
ξύνεστι, τοῦδε φροντίδ᾽ οὐκέτ᾽ εἰσορῶ.
ηλ ποίας δέ μοι δεῖ πρός γε τήνδε φροντίδος,
ἥτις τοιαῦτα τὴν τεκοῦσαν ὕβρισε,

φησίν. ὅτι οὐδὲ νουθετεῖν σε δεῖ. χαλεπαίνεις γὰρ ὡς λοιδορουμένη. τὸν ἔλεγχον οὖν νουθεσίαν ὠνόμασεν. Πᾶσαν ἵεις γλῶσσαν ἀντὶ τοῦ πάντα λόγον κινεῖς, ἀκρατῶς πάντα λέγεις, ἐπεὶ ὄργανα τοῦ λόγου εἰσὶν ἡ γλῶττα, τὰ χείλη καὶ τὸ στόμα, οἰκείως ἐνίοτε ταῦτα ἀντὶ τοῦ λόγου λαμβάνεται. τὸ δὲ Κακοστομοῦμεν, ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ κακῶς λέγομεν, ἀτιμάζομεν. Εἴτε στόμαργον. εἰ γέγονα τούτοις τοῖς κακοῖς ἔνοχος. στόμαργος καὶ ἀναιδὴς ὡς φής, οὐ καταισχύνασα σου τὴν φύσιν. ἐλάττων σου οὖσα. ἀλλ᾽ ὁμοία σοι φυήσομαι ζηλῶ σέ φησιν. ὥσπερ γὰρ σὺ κατὰ ἀγαμέμνονος αἴγισθον ἔθρεψας, οὕτω κατὰ σοῦ τὸν ὀρέστην ἐγώ. Σχεδόν τι. ἴσως καὶ αὐτὴ τοῦ πλησίον. Καταισχύνω. ἐξουθενημένην ποιῶ τὴν σὴν φύσιν ἐπεὶ καὶ αὕτη οὐκ ἀμέτοχος τούτων ἐστίν. Ὁρῶ μένος πνέουσαν. ὁ χορὸς τεθαυμακὼς περὶ τοῖς λόγοις, φησίν. ὁρῶ μένος πνέουσαν τὴν παῖδα. εἰ δὲ σὺν δίκῃ αὐτῇ τοῦτο τὸ μένος σύνεστιν, τούτου τοῦ μένους φροντίδα οὐκέτι ὁρῶ γιγνομένην ὑπό τινος. δυσχημόνως δὲ ἐς τὴν κλυταιμνήστραν τὸν λόγον ἀποτείνουσιν. ἀντιλαμβανομένη οὖν ἐκείνη τοῦ λόγου φησί, ποίας δέ μοι δεῖ πρός γε τήνδε φροντίδος. Οὐκέτ᾽ εἰσορῶ. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐννοῶ. Ποίας δέ μοι. ποίας γνώσεως χρεία ἐστὶν ἐμοὶ εἰς τὸ ἰδεῖν, εἰ δίκαια αὕτη λέγει, ἥτις τοιαῦτα ὕβρισε τὴν τεκοῦσαν.

καὶ ταῦτα τηλικοῦτος. ὑπὲρ ἐπιτάσεως. ὅτι εἰ καὶ δοίη τις ἐξουσίαν ἀντιλέγειν τοῖς γονεῦσιν, ἀλλ' οὐ ταύτῃ παρθένῳ οὔσῃ ἔπρεπε τηλικαύτῃ. Αἰσχύνης ἄτερ· ἀντὶ τοῦ ἀναισχύντως. τὸ χωρὶς τὸ ἄνευ καὶ τὸ δίχα κοινά, τὸ δὲ ἄτερ ποιητικόν. Ἔξωρα πράσσω. κἀγώ φησιν αἰσθάνομαι ἐπονείδιστα πράσσουσα. καὶ οὐ κατὰ τὴν ἐμὴν ὥραν. Καὶ τὰ σὰ ἔργα, ἐξαναγκάζει με. ἐμφαντικώτερον τὸ ἐξαναγκάζει με, διὰ τῆς προθέσεως. Ἡ σ' ἐγὼ καὶ τἄμ' ἔπη. ὡς δὴ καὶ τοῖς ἔργοις καὶ τοῖς λόγοις μεγαλιάζουσα πρὸς αὐτήν, ταῦτά φησιν ἡ Κλυταιμνήστρα. Θράσους τοῦδ' οὐκ ἀλύξεις, εὖτ' ἂν Αἴγισθος μόλῃ. πιθανῶς ἐπὶ τῶν ἀγρῶν ἔφη τὸν Αἴγισθον, ὑπὲρ τοῦ παρρησίαν δοθῆναι τῇ κόρῃ. Ἐκφέρῃ. ἐκκλίνεις. τὸ ἐκφέρεσθαι κυρίως ἐπὶ νεκροῦ λέγεται, καὶ ὅταν φέρῃ τινὰ ἵππος ἔξω τῆς εὐθείας ὁδοῦ, ἀφ' οὗ κατὰ μεταφορὰν λέγεται ἐνταῦθα τὸ πρὸς ὀργὴν ἐκφέρῃ. ἡγεμὼν γάρ ἐστιν ὁ λογισμός, ὁ δὲ θυμὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία ὡς ἄλογα τινὰ ζῶα. νικώμενος οὖν ὁ λογισμὸς ὑπὸ τούτων, ἐκφέρεται τοῦ προσήκοντος, ὥσπερ ὑπὸ ἵππων. Χρῄζοιμι. θέλοιμι. χρῄζω τὸ χρείαν ἔχω καὶ τὸ θέλω, ὧν τὸ μὲν συντάσσεται γενικῇ τὸ χρείαν ἔχω, τὸ δὲ θέλω αἰτιατικῇ. Οὔκουν ἐάσεις. ἐκ ἐμμελῶς οἷς πρότερον εἶπε. ἔφη γάρ, καὶ μὴν ἐφίημι. πιθανῶς δέ, οὐ γὰρ χρὴ ἐν ταῖς ἀντιλογίαις θυμοῦσθαι τὸν ἡττώμενον. Ἐῶ. κελεύω. θῦε. μηδ' ἐπαιτιῶ. δεῖ γὰρ καὶ προκόπτειν τὴν ὑπόθεσιν. διὸ οὐ ποιεῖται πλείονας ἀντιρρήσεις. Ἔπαιρε δὴ σύ. πρὸς θεράπαιναν φησί. Θύματα θυμιάματα. Πάγκαρπα. ἐπίπαν σωτήρια ἔθυον τοῖς θεοῖς. Εὐχὰς ἀνάσχω· ἀναπέμψω. ἀνέχω τὰς εὐχὰς τὸ ἀναπέμπω. ἀνέχω τὰς χεῖρας ἀντὶ τοῦ ὑψῶ, ἀνέχω τὰ βάρους ἀντὶ τοῦ βαστάζω, ἀνίσχει δὲ ὁ ἥλιος ἀντὶ τοῦ ἀνατέλλει. καὶ ἀνίσχει ἡ βοτάνη ἀντὶ τοῦ βλαστάνει. ἀνίσχομαι δὲ παθητικῶς τὸ ὑπομένω. Κλύοις ἂν ἐπάκουε. ἐπὶ γὰρ μεγάλων προσώπων, ἐφ' ὧν ἐδόκει βαρὺ τὸ φανερῶς προστάττειν, ἐχρῶντο οἱ Ἀττικοὶ εὐκτικῷ μετὰ τοῦ ἄν, ὡς ἐνταῦθα. Προστατήριε. ὅτι πρὸ τῶν θυρῶν ἵδρυται.

καὶ ταῦτα τηλικοῦτος. ἆρ' οὔ σοι δοκεῖ
χωρεῖν ἂν εἰς πᾶν ἔργον αἰσχύνης ἄτερ;
ἠλέ. εὖ νῦν ἐπίστω τῶνδέ μ' αἰσχύνην ἔχειν,
κεἰ μὴ δοκῶ σοι· μανθάνω δ' ὁθούνεκα
ἔξωρα πράσσω, κοὐκ ἐμοὶ προσεικότα.
ἀλλ' ἡ γὰρ ἐκ σοῦ δυσμένεια, καὶ τὰ σὰ
ἔργ' ἐξαναγκάζει με ταῦτα δρᾶν βίᾳ.
» αἰσχροῖς γὰρ αἰσχρὰ πράγματ' ἐκδιδάσκεται.
κλυ. ὦ θρέμμ' ἀναιδές, ἦ σ' ἐγὼ καὶ τἄμ' ἔπη,
καὶ τἄργα τἀμὰ πόλλ' ἄγαν λέγειν ποεῖ;
ἠλέ. σύ τοι λέγεις νιν, οὐκ ἐγώ. σὺ γὰρ ποεῖς
» τοὔργον, τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους εὑρίσκεται.
κλυ. ἀλλ' οὐ μὰ τὴν δέσποιναν Ἄρτεμιν, θράσους
τοῦδ' οὐκ ἀλύξεις, εὖτ' ἂν Αἴγισθος μόλῃ.
ἠλέ. ὁρᾷς; πρὸς ὀργὴν ἐκφέρῃ. μεθεῖσά μοι
λέγειν ἃ χρῄζοιμ', οὐδ' ἐπίστασαι κλύειν.
κλυ. οὔκουν ἐάσεις οὐδ' ὑπ' εὐφήμου βοῆς
θῦσαί μ', ἐπειδὴ σοί γ' ἐφῆκα πᾶν λέγειν;
ἠλέ. ἐῶ. κελεύω θῦε. μηδ' ἐπαιτιῶ
τοὐμὸν στόμ', ὡς οὐκ ἂν πέρα λέξαιμ' ἔτι.
κλυ. ἔπαιρε δὴ σὺ θύμαθ' ἡ παροῦσά μοι
πάγκαρπ' ἄνακτι τῷδ', ὅπως λυτηρίους
εὐχὰς ἀνάσχω δειμάτων, ὧν νῦν ἔχω.
κλύοις ἂν ἤδη Φοῖβε προστατήριε.

βάξιν. λόγον. Οὐ γὰρ ἐν φίλοις. οὐκ εἰς τὸν χορὸν ἀποτείνεται, ἀλλ' εἰς τὴν ἠλέκτραν. Σπείρῃ ματαίαν. τὸ ματαίαν οὐκ ἔστι ψευδῆ, ἀλλ' ἀνωφελῆ. τί γὰρ πράξει τοὺς κρατοῦντας διαβάλλουσα ματαίαν γοῦν, κενὴν λέγει διὰ τὸ μηδὲν αὐτὴν δύνασθαι πρᾶξαι. Ἀλλ' ὣς δ' ἄκουε. οὕτως ἐμοῦ λεγούσης. Τῇδε γάρ. ἀντὶ τοῦ τούτῳ τρόπῳ. Διστῶν ὀνείρων. ἢ διπλῆν ἐχόντων φύσιν, ὡς καὶ ὅμηρος, Δοιαὶ
» γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσὶν
» ὀνείρων. δύναται δὲ τὸ δισσῶν, καὶ ἀριθμὸν ἐμφαίνειν. ὡς δύο αὐτῆς ὀνείρους θεασαμένης. καὶ τὸ μὲν ἓν, φάσμα ἡγησαμένης εἶναι, ὑπὲρ οὗ καὶ πέπομφεν ἀποτροπιασθησομένην τὴν χρυσόθεμιν. τάχα δὲ καὶ ἕτερον αὐτὴν κεκίνηκεν, ὑπὲρ οὗ καὶ εὔχεται τῷ ἀπόλλωνι. ὅπερ οὐδὲ ἐξεῖπε πρός τινα. οὐδὲ πρὸς τὸν ἀπόλλωνα. ἢ δισσῶν ὀνείρων, τῶν ἀμφιβόλων καὶ δισσεποιῶν. ἔλυσε δὲ αὐτὸ, εἰποῦσα. εἰ μὲν πέφηνεν ἐσθλὰ, δὸς, τελεσφόρα. εἰ δ' ἐχθρὰ, τοῖς ἐχθροῖσιν ἔμπαλιν μέθες. Ἀλλ' ὧδέ μ' ἀεὶ ζῶσαν. τὸ ὅλον ὑπὲρ τοῦ αἰγίσθου εὔχεται διὰ δὲ τοῦ πληθυντικοῦ τοῦ φίλους, τὸ τολμηρὸν τοῦ λόγου ἐπεκάλυψεν. Ἀμφέπειν τὸ γὰρ διέπειν εὐθετεῖν, περιέπειν δὲ τὸ φίλον τινὰ κυβερνᾶν καὶ σκέπειν. Φίλοισί τε ξυνοῦσαν. ἀκατάλληλον φαίνεται τὸ ὅλον. ἐὰν μὴ ᾖ τὸ οἷς ξύνειμι νῦν, ἀπὸ κοινοῦ λαμβανόμενον. φίλοισί τε καὶ τέκνοις ξυνοῦσαν, οἷς ξύνειμι νῦν. τὸ δὲ δύσνοια, ἀπ' αὐτῶν εἰς ἐμέ. ἢ ἀπ' ἐμοῦ εἰς αὐτούς. Εὐημεροῦσαν. ἑκάστην ἡμέραν εὖ διάγουσαν. Τὰ δ' ἄλλα πάντα. τὰ περὶ τῆς τελευτῆς ὀρέστου ἔοικεν εὔχεσθαι. ζητοῦσι δὲ διὰ τί ἐνταῦθα μὲν οὐκ ἐμφαίνει περὶ τοῦ ὀρέστου, ὕστερον δὲ τοῦ ἀγγέλου ἐλθόντος φαίνεται ἐφηδομένη; ῥητέον οὖν, ὅτι νῦν μὲν προσδοκῶσα αὐτὸν ἥξοντα ζῶντα, ὑποστέλλεται περὶ αὐτοῦ· τότε δὲ ὡς κατὰ ἀποθανόντος παρρησιάζεται ἄφοβος γενομένη.

κεκρυμμένην μου βάξιν· οὐ γὰρ ἐν φίλοις
ὁ μῦθος. οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρέπει
πρὸς φῶς, παρούσης τῆσδε πλησίας ἐμοί.
μὴ σὺν φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ βοῇ,
σπείρῃ ματαίαν βάξιν ἐς πᾶσαν πόλιν.
ἀλλ' ὧδ' ἄκουε. τῇδε γὰρ κἀγὼ φράσω.
ἃ γὰρ προσεῖδον νυκτὶ τῇδε φάσματα,
δισσῶν ὀνείρων, ταῦτά μοι λύκει' ἄναξ,
εἰ μὲν πέφηνεν ἐσθλὰ, δὸς τελεσφόρα.
εἰ δ' ἐχθρὰ, τοῖς ἐχθροῖσιν ἔμπαλιν μέθες.
καὶ μή με πλούτου τοῦ παρόντος εἴ τινες
δόλοισι βουλεύουσιν ἐκβαλεῖν, ἐφῇς.
ἀλλ' ὧδέ μ' αἰεὶ ζῶσαν ἀβλαβεῖ βίῳ,
δόμους Ἀτρειδῶν σκῆπτρά τ' ἀμφέπειν τάδε,
φίλοισί τε ξυνοῦσαν, οἷς ξύνειμι νῦν
εὐημεροῦσαν, καὶ τέκνων ὅσων ἐμοὶ
δύσνοια μὴ πρόσεστιν, ἢ λύπη πικρά.
ταῦτ' ὦ λύκει' Ἄπολλον ἵλεως κλύων,
δὸς πᾶσιν ἡμῖν, ὥσπερ ἐξαιτούμεθα.
τὰ δ' ἄλλα πάντα, καὶ σιωπώσης ἐμοῦ,

Ἐπαξιῶ. ἀξιῶ παρακαλῶ, ἀξιῶ ποιεῖν τόδε, καὶ ἀξιῶ σε τοῦδε καὶ ἀμφότερα ἀντὶ τοῦ ἄξιον κρίνω, ἀξιῶ δὲ τὸ παρακαλῶ καὶ συντάσσεται αἰτιατικῇ μόνῃ. Ξέναι γυναῖκες. ὁ παιδαγωγὸς ἥκει πλασάμενος τὰ περὶ τοῦ θανάτου Ὀρέστου. τὸ δὲ ἦθος αὐτοῦ μέσον ἐστίν. οὔτε ἀποικτιζομένου πανταπάσιν. οὔτε ἡδομένου. ἀλλ' ὡς ξένου. εὐκαίρως δὲ ἥκει ἔξω οὐσῶν ἀμφοτέρων. πρῶτον ἵνα μὴ διοστολογοίη πρὸς ἀμφοτέρας ἀπαγγέλλων. δεύτερον, πρὸς τὸ δηλωθῆναι τὴν γνώμην ἀμφοτέρων. πιθανῶς δὲ ἐρωτᾷ ὡς ἀγνοῶν. Πρέπει γὰρ ὡς τύραννος· στοχάζεται ἐκ τῆς στολῆς καὶ τῶν βασιλείων. Ἐδεξάμην. λείπει ἡ ἀπὸ ἵν' ᾖ, ἀπεδεξάμην. Τί φῂς τί φῂς. οἱ ἡδέως ἀκούοντες λόγου, κἂν πάνυ σαφῶς ἀκούσωσι, δὶς καὶ τρὶς τὰ αὐτὰ ἀκούειν βούλονται. Μὴ ταύτης κλύε. οἷον μὴ διὰ ταύτην φυλάξῃς εἰπεῖν τὰ ἑξῆς. Τῷ τρόπῳ διόλλυται. ἴδιον καὶ τοῦτο τῶν ἡδομένων. μαθόντες γὰρ τὸ πᾶν, καὶ τὸ κατὰ μέρος ἡδόμενοι πυνθάνονται. ἔπειτα ὁ ποιητὴς βούλεται συνδοκιμεῖν περὶ ἀγῶνος λέγων ἑλληνικοῦ. Δελφικῶν ἄθλων χάριν. οὔπω ἦν ἐπὶ Ὀρέστου ὁ πυθικὸς ἀγών. Δρόμου δ' ἰσώσας. τοῦ ἐκ ποδὸς δρόμου· τινὲς δολιχόν φασιν ἀγωνίσασθαι Ὀρέστην, ὅς ἐστιν εἴκοσι στάδια. εἴκοσι τῶν ὄντα. ὥστε τῇ φύσει ἴσα τὰ τέρματα τοῦ δρόμου ἐποιήσατο. Ἄλλως. Δρόμου δ' ἰσώσας ὅλον, οὐκ ἐλλείπων κατὰ τὰ τέρματα. ἀλλ' ἴσος φανεὶς τοῖς τέρμασι. κατὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν τῆς νίκης ἔτυχεν. ἀλλ' ὁμοίως καὶ ἴσως τε θαυμασμένος ἐν τῷ ἀγωνίσματι ὡς ἐπὶ τῇ μορφῇ. ἀντὶ τοῦ ὡς θαυμαστὸς ἐπὶ τῇ μορφῇ, οὕτω καὶ τῷ ἔργῳ. ἐφάνη. ὡς ἐπὶ τῷ εἴδει, οὕτω καὶ ἐπὶ τῷ ἔργῳ.

ἐπαξιῶσε δαίμον' ὄντ' ἐξειδέναι.
» Τοὺς ἐκ Διὸς γὰρ εἰκός ἐστι πάνθ' ὁρᾶν.
παι. ξέναι γυναῖκες, πῶς ἂν εἰδείην σαφῶς
εἰ τοῦ τυράννου δώματ' Αἰγίσθου τάδε;
χο. τάδ' ἐστὶν ὦ ξέν'. αὐτὸς εἴκασας καλῶς.
παι. ἦ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κυρῶ
κείνου; πρέπει γὰρ ὡς τύραννος εἰσορᾶν.
χο. μάλιστα πάντων· ἥδε σοι κείνη πάρα.
παι. ὦ χαῖρ' ἄνασσα. σοὶ φέρων ἥκω λόγους
ἡδεῖς φίλου παρ' ἀνδρὸς, Αἰγίσθῳ θ' ὁμοῦ.
κλυ. ἐδεξάμην τὸ ῥηθέν. εἰδέναι δέ σου
πρῶτιστα χρῄζω, τίς σ' ἀπέστειλε βροτῶν.
παι. Φανοτεὺς ὁ Φωκεὺς, πρᾶγμα πορσύνων μέγα.
κλυ. τὸ ποῖον ὦ ξέν', εἰπέ. παρὰ φίλου γὰρ ὢν
ἀνδρὸς, σάφ' οἶδα, προσφιλεῖς λέξεις λόγους.
παι. τέθνηκ' Ὀρέστης. ἐν βραχεῖ ξυνθεὶς λέγω.
ἠλέ. οἲ 'γὼ τάλαιν', ὄλωλα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ.
κλυ. τί φῂς, τί φῂς ὦ ξεῖνε; μὴ ταύτης κλύε.
παι. θανόνθ' Ὀρέστην νῦν τε καὶ τότ' ἐννέπω.
ἠλέ. ἀπωλόμην δύστηνος. οὐδέν εἰμ' ἔτι.
κλυ. σὺ μὲν τὰ σαυτῆς πρᾶσσ'. ἐμοὶ δὲ σὺ ξένε,
τἀληθὲς εἰπὲ, τῷ τρόπῳ διόλλυται.
παι. κἀπεμπόμην πρὸς ταῦτα, καὶ τὸ πᾶν φράσω.
κεῖνος γὰρ ἐλθὼν εἰς τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
πρόσχημ' ἀγῶνος, Δελφικῶν ἄθλων χάριν,
ὅτ' ᾔσθετ' ἀνδρὸς ὀρθίων κηρυγμάτων
δρόμον προκηρύξαντος, οὗ πρώτη κρίσις,
εἰσῆλθε λαμπρὸς, πᾶσι τοῖς ἐκεῖ σέβας.
δρόμου δ' ἰσώσας τῇ φύσει τὰ τέρματα,
νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάντιμον γέρας.
χ' ὥπως μὲν ἐν πολλοῖσι παῦρά σοι λέγω,
οὐκ οἶδα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἔργα καὶ κράτη.
ἓν δ' ἴσθ', ὅσων γὰρ εἰσεκήρυξαν βραβεῖς

Πεντάεθλ᾽ ἃ νομίζεται. ἅλμα. δίσκον. ἄκοντα. δρόμον. πάλην. καὶ ταῦτα ἐν μιᾷ τις ἠγωνίζετο ἡμέρᾳ. » Ὅταν δέ τις θεῶν. ὅμοιον τούτῳ τὸ πινδαρικόν. Θεὸς ὁ καὶ πτερόεντ᾽ αἰετὸν κίχε, καὶ θαλασσαῖον παραμείβεται δελφῖνα. » Εἰσῆλθε πολλῶν. φιλοτίμως. διὰ πιθανότητα ταῦτα ἐπεξεργάζεται. Κἀκεῖνος ἐν τούτοισιν ὁ ὀρέστης. Λεύκιππος αἰνιάν. ἐμοὶ δοκεῖ ὄνομα εἶναι. οὐδὲν γὰρ, ἄτοπον ἐπίθετον εἶναι.

δρόμων διαύλων πεντάεθλ᾽, ἃ νομίζεται,
τούτων ἐνεγκὼν πάντα τἀπινίκια,
ὠλβίζετ᾽, ἀργεῖος μὲν ἀνακαλούμενος,
ὄνομα δ᾽ Ὀρέστης. τοῦ τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
Ἀγαμέμνονος στράτευμ᾽ ἀγείραντός ποτε
» καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦθ᾽. ὅταν δέ τις θεῶν
» Βλάπτῃ, δύναιτ᾽ ἂν οὐδ᾽ ἂν ἰσχύων φυγεῖν.
κεῖνος γὰρ ἄλλης ἡμέρας, ὅθ᾽ ἱππικῶν
ἦν, ἡλίου τέλλοντος, ὠκύπους ἀγὼν,
εἰσῆλθε πολλῶν ἁρματηλατῶν μέτα.
εἷς ἦν ἀχαιός, εἷς ἀπὸ Σπάρτης. δύο
λίβυες ζυγωτῶν ἁρμάτων ἐπιστάται.
κἀκεῖνος ἐν τούτοισι, θεσσαλὰς ἔχων
ἵππους ὁ πέμπτος. ἕκτος, ἐξ Αἰτωλίας
ξανθαῖσι πώλοις. ἕβδομος, μάγνης ἀνήρ.
ὁ δ᾽ ὄγδοος, Λεύκιππος Αἰνιὰν γένος.
ἔνατος, Ἀθηνῶν τῶν θεοδμήτων ἄπο.
βοιωτὸς ἄλλος δέκατον ἐκπληρῶν ὄχον.
στάντες δ᾽ ὅθ᾽ αὐτοὺς οἱ τεταγμένοι βραβεῖς
κλήροις ἔπηλαν, καὶ κατέστησαν δίφρους,
χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ᾖξαν. οἱ δ᾽ ἅμα
ἵπποις ὁμοκλήσαντες, ἡνίας χεροῖν
ἔσεισαν. ἐν δὲ πᾶς ἐμεστώθη δρόμος,
κτύπου κροτητῶν ἁρμάτων. κόνις δ᾽ ἄνω
φορεῖθ᾽. ὁμοῦ δὲ πάντες ἀναμεμιγμένοι,
φείδοντο κέντρων οὐδέν. ὡς ὑπερβάλοι
χνόας τις αὐτῶν, καὶ φρυάγμαθ᾽ ἱππικά.
ὁμοῦ γὰρ ἀμφὶ νῶτα καὶ τροχῶν βάσεις,
ἤφριζον εἰσέβαλλον ἱππικαὶ πνοαί.
κεῖνος δ᾽ ὑπ᾽ αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων,

ὄνομα γὰρ κύριον οὐ προτέθηκε πρὸς τὸ τοῦ πράγματος ἀνεξέλεγκτον. ὅλη γὰρ ἡ διήγησις τοῦ ἀγῶνος πέπλασται. οἱ δὲ, αἰνιᾶνες, τῶν θεσσαλῶν. ἢ θρακῶν. ὅμηρος, Τῷ δ᾽ ἐνιῆνες ἕποντο. μενεπτόλεμοί τε περαιβοί. Ἔνατος. ἐννέα δύο νν. ἔνατος ἕν. Ἀθηνῶν τῶν θεοδμήτων ἄπο. προχαρίζεται τοῖς ἀθηναίοις, ἐν ἀθηναίοις λέγων. Ὄχον. ὄχος ἀρσενικῶς τὸ ἅρμα. Ὄχεα δὲ πληθυντικῶς παρ᾽ ὁμήρῳ οὐδετέρως. ὄχημα δὲ παρὰ τοῖς κοινοῖς, τὸ αὐτὸ, ὡς παρὰ λουκιανῷ, καὶ ἡ ἕξις ὄχημα » ξύγγυναθ αὐτῷ. Ὡς ὑπερβά» λοι χνόας τις αὐτῶν. οἷον πρῶτος τοῦ δρόμου γένηται. χνόας δὲ τὰς τοῦ ἄξονος σύριγγας. καὶ τὰ ἱππικὰ φρυάγματα. ἀπὸ δὲ μέρους τὸ ὅλον ἅρμα. σύριγξ δέ ἐστι, τὸ εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ τροχοῦ ἐμβαλλόμενον μέρος τοῦ ἄξονος. καὶ αὐτὴ δὲ ἡ ὀπὴ τοῦ τροχοῦ, οὕτως καλεῖται. λείπει δὲ τὸ, ἐλαύνων. τὸ δὲ χνόας, βαρέως. τὰ γὰρ εἰς η δισύλλαβα τῷ ο παραληγόμενα, ἀπὸ δύο συμφώνων ἀρχόμενα ὧν προηγεῖται δασὺ, βαρύνεται. χνόη. φθόη, χλόη. τὸ δὲ πνοὴ, οὐκ ἔχει δασύ. Ὑπερβάλοι, ὑπεκδράμοι. Φρυάγματα. φυσήματα. πνεύματα. Στήλην. τὸν λίθον τὸν καμπτῆρα. στῆλαι κυβοειδεῖς λίθοι ἐπιγράμματα τινῶν ἔχοντες, ἐσχάτην δὲ λέγει, ἐπεὶ καὶ ἄλλαι ἦσαν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δρόμου.

οἷ᾽ ἔργα δράσας, οἷα λαγχάνει κακά.
φορούμενος πρὸς οὖδας, ἄλλοτ᾽ οὐρανῷ
σκέλη προφαίνων. ἔστε νιν διφρηλάται
μόλις κατασχέθοντες ἱππικὸν δρόμον,
ἔλυσαν αἱματηρὸν, ὥστε μηδένα
γνῶναι φίλων ἰδόντ᾽ ἂν ἄθλιον δέμας.
καί νιν πυρᾷ κέαντες εὐθὺς, ἐν βραχεῖ
χαλκῷ μέγιστον σῶμα, δειλαίας σποδοῦ
φέρουσιν ἄνδρες Φωκέων τεταγμένοι,
ὅπως πατρῴας τύμβον ἐκλάχοι χθονός.
τοιαῦτά σοι ταῦτ᾽ ἐστίν. ὡς μὲν ἐν λόγοις,
ἀλγεινά. τοῖς δ᾽ ἰδοῦσιν, οἵπερ εἴδομεν,
μέγιστα πάντων, ὧν ὄπωπ᾽ ἐγὼ κακῶν.

χο φεῦ φεῦ. τὸ πᾶν δὴ δεσπόταισι τοῖς πάλαι
πρόῤῥιζον ὡς ἔοικεν ἔφθαρται γένος.

κλυ ὦ Ζεῦ, τί ταῦτα. πότερον εὐτυχῆ λέγω,
ἢ δεινὰ μὲν, κέρδη δέ. λυπηρῶς δ᾽ ἔχει,
εἰ τοῖς ἐμαυτῆς τὸν βίον σώζω κακοῖς.

παι τί δ᾽ ὧδ᾽ ἀθυμεῖς ὦ γύναι τῷ νῦν λόγῳ.

κλυ δεινὸν τὸ τίκτειν ἐστίν. οὐδὲ γὰρ κακῶς
πάσχοντι, μῖσος ὧν τέκῃ προσγίνεται.

παι μάτην ἄρ᾽ ἡμεῖς ὡς ἔοικεν ἥκομεν.

κλυ οὔτοι μάτην γε. πῶς γὰρ ἂν μάτην λέγοις
εἴ μοι θανόντος πίστ᾽ ἔχων τεκμήρια
προσῆλθες. ὅστις τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγὼς,
μαστῶν ἀποστὰς, καὶ τροφῆς ἐμῆς, φυγὰς
ἀπεξενοῦτο. καί μ᾽ ἐπεὶ τῆσδε χθονὸς
ἐξῆλθεν, οὐκέτ᾽ εἶδεν. ἐγκαλῶν δέ μοι
φόνους πατρῴους, δείν᾽ ἐπηπείλει τελεῖν.
ὥστ᾽ οὔτε νυκτὸς ὕπνον, οὔτ᾽ ἐξ ἡμέρας
ἐμὲ στεγάζειν ἡδύν. ἀλλ᾽ ὁ προστατῶν
χρόνος διῆγέ μ᾽ αἰὲν ὡς θανουμένην.
νῦν δ᾽, ἡμέρα γὰρ τῇδ᾽, ἀπήλλαγμαι φόβου
πρὸς τῆσδ᾽ ἐκείνου θ᾽· ἥδε γὰρ μείζων βλάβη
ξύνοικος ἦν μοι, τοὐμὸν ἐκπίνουσ᾽ ἀεὶ
ψυχῆς ἄκρατον αἷμα. νῦν δ᾽ ἕκηλά που

λαγχάνει. γράφεται καὶ τυγχάνει. ἔλυσαν αἱματηρὸν ὥστε μηδένα. καὶ ἵνα ἀξιόπιστος εἴη ὁ ἄγγελος. ἵνα πάλιν τὸ περιπαθὲς εἴη τῇ ἠλέκτρᾳ. αἱματηρὸν ᾑμαγμένον. αἱματηραὶ γὰρ σταγόνες αἱ ἀπὸ αἵματος στάζουσαι. ᾑμαγμέναι δὲ τῷ αἵματι μεμιγμέναι. ἐν βραχεῖ χαλκῷ. ἀγγείῳ. ἡ δὲ ἰδέα ὁ βραχὺς χαλκὸς ὃ δηλοῖ τὴν οὐσίαν τοῦ χαλκοῦ καὶ τὴν ὕλην, ἀπὸ δὲ τῆς ὕλης ἐνταῦθα δηλοῦται τὸ ἀγγεῖον τὸ ἐκ τῆς ὕλης. μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ. ἀντίπτωσις. ἀντὶ τοῦ σποδὸν δειλαίαν μεγίστου σώματος. ὦ ζεῦ. ὡς μὲν γυνὴ κεκίνηται ἐπὶ τῷ πάθει. πρὸς δὲ τὸν κίνδυνον ἀποβλέπουσα ἥδεται. διὰ δὲ τὸν χορὸν ἀλγεῖν ὑποκρίνεται. ἡδεῖα μέν. λυπηρὸν ἐστὶ, εἰ ἐν τοῖς τοσούτοις δεινοῖς τὴν ζωήν μου διαβιώσω. φυγάς. ἀντὶ τοῦ φυγὼν. φυγάδες γὰρ κυρίως οἱ διωχθέντες ἀπὸ τῆς οἰκείας πατρίδος. ἐνταῦθα δὲ τὸ φυγὰς ἀντὶ τοῦ φυγὼν ἐστι. ὦ προστατῶν χρόνος. ὁ ἐπιγινόμενος. ξύνοικος ἦν μοι τοῦτο οἰκονομικῶς. εἰ γὰρ ἀπὸ ῥήσεως τοῖς ἠγγελμένοις ἀπέκλινεν ἑαυτὴν, διελύετο ἂν ἡ ὑπόθεσις.

Ἡμερεύσομεν. διημερεύσομεν. διημερεύω τὸ τὴν ἡμέραν διαβιβάζω, οὕτω καὶ διανυκτερεύω, ἐνταῦθα δὲ τὸ διημερεύσομεν ἀντὶ τοῦ βιώσομεν. Νέμεσι, ἤγουν δίκη. Νέμεσις, δίκη καὶ Ἀδράστεια ταυτόν. Πολλῶν ἂν ἄξιος. ἄξιος ἂν εἴης ὦ ξένε διὰ τὴν ὁδὸν ἣν ἦλθες τυχεῖν πολλῶν ἀγαθῶν. Πορεύσαντες. ἀποστείλαντος. πορεύομαι ἐγὼ καὶ πορεύω ἕτερον ἀντὶ τοῦ ἄγω.
» ὡς παρὰ πλάτωνι. ὦ κλυδὴ
» προσέταττου γὰρ ἐνθένδε, ἐκεῖ-
» σε πορεῦσαι, ἀντὶ τοῦ ἀγαγεῖν. ἐνταῦθα δὲ πορεύσαντος ἀντὶ τοῦ πέμψαντος, λέγεται. Ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω. περισσὸν τὸ εἴσω· τὸ γὰρ εἴσιθι τὸ εἴσω ἐλθὲ δηλοῖ, εἰσῆλθε δὲ εἰς τὴν οἰκίαν λέγεται κατὰ λόγον, τὸ γὰρ εἰσῆλθε δηλοῖ μὲν τὸ εἴσω ἦλθεν, οὐ μὴν καὶ ὅποι εἰσῆλθεν ὡρισμένως, διὸ ἐπάγεται εἰς τὴν οἰκίαν ἢ εἰς τὴν πόλιν καὶ οὐ δοκεῖ φορτικόν.

τῆς δ' ἀπειλῶν οὕνεχ' ἡμερεύσομεν.
ἠλέ. οἴμοι τάλαινα. νῦν γὰρ οἰμῶξαι πάρα
Ὀρέστα τὴν σὴν ξυμφοράν. ὅθ' ὧδ' ἔχων,
πρὸς τῆς δ' ὑβρίζῃ μητρός. ἆρ' ἔχει καλῶς;
κλυ. οὔτοι σύ. κεῖνος δ' ὡς ἔχει, καλῶς ἔχει.
ἠλέ. ἄκουε Νέμεσι τοῦ θανόντος ἀρτίως.
κλυ. ἤκουσεν ὧν δεῖ, κἀπεκύρωσεν καλῶς.
ἠλέ. ὕβριζε. νῦν γὰρ εὐτυχοῦσα τυγχάνεις,
κλυ. οὐκοῦν Ὀρέστης καὶ σὺ, παύσετον τάδε.
ἠλέ. πεπαύμεθ' ἡμεῖς. οὐχ ὅπως σε παύσομεν.
κλυ. πολλῶν ἂν ἥκοις ὦ ξέν' ἄξιος τυχεῖν,
εἰ τήνδ' ἔπαυσας τῆς πολυγλώσσου βοῆς.
που. οὐκοῦν ἀποστείχοιμ' ἄν, εἰ τάδ' εὖ κυρεῖ.
κλυ. ἥκιστ'. ἐπεί περ οὔτ' ἐμοῦ κατ' ἀξίως
πράξειας, οὔτε τοῦ πορεύσαντος ξένου.
ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω. τήνδε δ' ἔκτοθεν βοᾶν
ἔα τά θ' αὑτῆς, καὶ τὰ τῶν φίλων κακά.
ἠλέ. ἆρ' ὑμὶν ὡς ἀλγοῦσα κὠδυνωμένη
δεινῶς δακρῦσαι, κἀπικωκῦσαι δοκεῖ
τὸν υἱὸν ἡ δύστηνος ὧδ' ὀλωλότα;
ἀλλ' ἐγγελῶσα φροῦδος. ὦ τάλαιν' ἐγώ,
Ὀρέστα φίλταθ', ὥς μ' ἀπώλεσας θανών.
ἀποσπάσας γὰρ τῆς ἐμῆς οἴχῃ φρενὸς,
αἵ μοι μόναι παρῆσαν ἐλπίδων ἔτι,
σὲ πατρὸς ἥξειν ζῶντα τιμωρόν ποτε,
κἀμοῦ ταλαίνης. νῦν δὲ, ποῖ με χρὴ μολεῖν.
μόνη γάρ εἰμι, σοῦ τ' ἀπεστερημένη,
καὶ πατρὸς ἤδη, δεῖ με δουλεύειν πάλιν
ἐν τοῖσιν ἐχθίστοισιν ἀνθρώπων ἐμοὶ,
φονεῦσι πατρός. ἆρά μοι καλῶς ἔχει;
ἀλλ' οὔτι μὴν ἔγωγε τοῦ λοιποῦ χρόνου
ξύνοικος ἔσομ'. ἀλλὰ τῇδε πρὸς πύλῃ
παρεῖσ' ἐμαυτὴν, ἄφιλος αὐανῶ βίον.
πρὸς ταῦτα, καινέτω τις, εἰ βαρύνεται
τῶν ἔνδον ὄντων ὡς χάρις μὲν ἢν κτάνῃ,
λύπη δ' ἐὰν ζῶ. τοῦ βίου δ', οὐδεὶς πόθος.

Ποῦ ποτὲ κεραυνοὶ Διός. ἐν τοῖς ἔμπροσθεν παραμυθούμενος ὁ χορὸς τὴν Ἠλέκτραν ἔλεγε. θάρσει μοι τέκνον θάρσει. ἔστι μέγας ἐν οὐρανῷ Ζεύς. καὶ τὰ ἑξῆς. νῦν οὖν πανταχόθεν ἀπεγνωσμένης τῆς σωτηρίας. καὶ προστεθείσης τῆς κατὰ τὸν Ὀρέστην συμφορᾶς, εἰκότως παρακεκινδυνευμένῳ τῷ λόγῳ ἐχρήσατο, ὥστε καὶ περὶ θεῶν τι εἰπεῖν. καὶ ὅλως ἀμφιβάλλειν, εἰ ὅλως ἐν οὐρανῷ εἰσιν. εἴγε περιορῶσι τοιαῦτα γινόμενα. καὶ τὸν μὲν ἥλιον, ὡς πάντα ἐφορῶντα παρέλαβεν. τὸν δὲ Δία, ὡς πάντων δεσπότην ὄντα. δεῖ δὲ τὸν ὑποκριτὴν ἅμα τῇ βοῇ ἀναβλέψαντα εἰς οὐρανόν, καὶ τὰς χεῖρας ἀνατεῖναι. ὃ δὴ κωλύει ὁ χορός, μηδὲν μέγ' ἀΰσῃς. Φαέθων. ἐπίθετον ὄνομα ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ λάμπων. λέγεται δὲ Φαέθων καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἡλίου καὶ ὁ ἕτερος τῶν ἵππων αὐτοῦ. Εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες κρύπτουσιν. οἷον, οὐκ ἄγουσιν εἰς φῶς τὴν τούτων παρανομίαν. Ἒ ἔ. αἶ αἶ. θρηνεῖ ἡ Ἠλέκτρα τὸν ἀδελφόν. ἐλεεινὸν δὲ λίαν τὸ τοιοῦτον μέρος. Ἀπολεῖς. ἀποκναίεις με φησὶν ἐν τοῖς ἀθεραπεύτοις παρηγοροῦσα. δαιμονίως δὲ τοῦτο ἐπήγαγεν. οὐ γὰρ ἀμελήσασα τῶν ἀπὸ τοῦ χοροῦ ἐπιτιμήσεων, ἐρεῖ τι ἀπρεπὲς εἰς θεούς. ἐπεὶ καὶ τελέως ἀμηχανεῖ ὁ Σοφοκλῆς εἰς τοὺς θεοὺς βλασφημῶν. καὶ γὰρ εἷς τῶν θεοσεβεστάτων. ἀλλ' ὡς περὶ δυσχεραίνουσα ταῖς ἐπιτιμήσεσιν, ὡς ψυχραῖς τοῦτό φησιν. οἱ δὲ ἐν τοῖς προφανέσι καὶ ἀθεραπεύτοις πάθεσι, μετριάζειν αὐτὴν ἀξιοῦσιν. Οἶδα γὰρ ἄνακτ' Ἀμφιάρεων χρυσοδέτοις. ταῖς διὰ χρυσοῦ γενομέναις τέχναις, τοῦ δοθέντος ὅρμου Ἐριφύλῃ διὰ τὴν Ἀμφιαράου ἔξοδον. διὰ τὰς τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἀπάτας. Ἄλλως. χρυσοδέτοις ἕρκεσιν. ἢ περὶ τὴν ἁρμάτων φύσιν. οἷον τοῖς χρυσῷ δεδεμένοις καὶ κατεσκευασμένοις, ἅπερ ἕρκη εἶπεν, οἷον περιφράγματα καὶ τείχη. ὧν οὐχ ὑπέφυγεν ὁ Ἀμφιάραος. ἀλλ' ἐνεσχέθη ἐν αὐτοῖς. ἢ χρυσοδέτοις τῷ ὅρμῳ. ὃς ἦν ἐκ χρυσοῦ πεποιημένος. τὸ δὲ ἕρκεσιν, οἷον τοῖς δεσμοῖς. καὶ φράγμασι. καὶ τῇ ἀνάγκῃ τῇ ἀπὸ τοῦ ὅρμου γενομένῃ.

χο. ποῦ ποτὲ κεραυνοὶ Διός, ἢ ποῦ φαέθων
Ἅλιος εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες,
κρύπτουσιν ἕκηλοι.
ἠλέ. ἒ ἔ, αἶ αἶ.
χο. ὦ παῖ τί δακρύεις.
ἠλέ. φεῦ
χο. μηδὲν μέγ' ἀΰσῃς.
ἠλέ. ἀπολεῖς.
χο. πῶς.
ἠλέ. εἰ τῶν φανερῶς οἰ-
χομένων εἰς ἀΐδαν
ἐλπίδ' ὑποίσεις κατ' ἐμοῦ
τακομένας,
μᾶλλον ἐπεμβάσῃ.
χο. οἶδα γὰρ ἄνακτ' Ἀμφιάρεων
χρυσοδέτοις
ἕρκεσι κρυφθέντα

Γυναικῶν ἀπάταις. ἢ τῇ ἀπὸ τῆς γυναικὸς ἀπάτῃ. ἢ καθόλου τὸν χρυσὸν γυναικῶν ἀπάτην εἶπεν. θαυμαστῶς δὲ εἴκασεν, ὅτι καὶ οὗτος διὰ γυναικῶν ἀπώλετο. Ἄλλως. οἶδα γὰρ ἄνακτ᾽ ἀμφιάρεων. ὁ χορός φησιν, ὅτι καὶ ἐν αὐτῷ τῷ θανάτῳ ἔστι τις εὐτυχία τιμῶν δὲ αὐτῷ φησιν ἔσεσθαι, διὰ τὸ μαντεύεσθαι αὐτόν. Ἒ ἔ. οὐ προσιεμένη οὐδὲ τοὺς τοιούτους λόγους, θρηνεῖ ἡ ἠλέκτρα. Πάμψυχος ἀνάσσει. ἀντὶ τοῦ πασῶν ψυχῶν ἀνάσσει. ἃ δὴ ἐν χρείᾳ καθεστᾶσι τῆς ἐκείνου μαντικῆς. ἢ πάμψυχος, ὁ διασώσας πᾶσαν τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν. ἢ ὁ διὰ παντὸς τὴν ψυχὴν σώζων. ὅ ἐστιν ἀθάνατος. Φεῦ. μνησθεῖσα τῆς ἐριφύλης ἡ ἠλέκτρα, ἀναβοᾷ τῷ ἤθει αὐτῆς δυσχεραίνουσα. Φεῦ δῆτ᾽ ὀλοὰ γάρ. ὁ χορὸς συγκατατιθέμενός φησιν, ὅτι δικαίως ἀνεβόησας. ὀλοὴ γὰρ ἦν ἡ ἐριφύλη. ὅρα δὴ οὖν εἰ ἔπραξέ τι ὁ χορός. ἀπέσπασε γὰρ αὐτὴν τοῦ θρηνεῖν, ἐμβαλὼν τὸ κατ᾽ αὐτὴν μύθευμα. Ἐδάμη. ἡ ἐριφύλη δηλονότι. ὁ δὲ λόγος ἀποφαντικός. ὁ χορὸς δὲ ὡς πυνθανομένης, ἐπάγει τό, ναί.

γυναικῶν ἀπάταις.
κρύφιος ὑπὸ γαίας.
ἠλέ. ἒ ἔ. ἰώ ἰώ.
χο. πάμψυχος ἀνάσσει.
ἠλέ. φεῦ.
χο. φεῦ δῆτ᾽. ὀλοὰ γάρ.
ἠλέ. ἐδάμη.
χο. ναί.
ἠλέ. οἶδ᾽ οἶδ᾽. ἐφάνη γὰρ
μελέτωρ ἀμφὶ τὸν ἐν
πένθει. ἐμοὶ δ᾽ οὔτις ἔτ᾽. ὃς
γὰρ ἔτ᾽ ἦν,
φροῦδος ἀναρπασθείς.
χο. δειλαία, δειλαίων κυρεῖς.
ἠλέ. κἀγὼ τοῦδ᾽ ἴστωρ ὑπερίστωρ,
πανσύρτῳ παμμήνῳ πολλῶν
δεινῶν, στυγνῶν τ᾽ ἀχέων.
χο. εἴδομεν ἃ θροεῖς.

Οἶδ᾽ οἶδ᾽ ἐφάνη. οἶδα ὅτι ἐδάμη. ἐφάνη γὰρ ὁ ἐπιμελούμενος τοῦ ἐν τῷ φόνῳ. τουτέστι τιμωρὸς τοῦ πατρός. ἐμοὶ δὲ οὐδεὶς πάρεστιν ἀποθανόντος ὀρέστου. ὁ μὲν οὖν χορὸς παρέβαλε τὸν ἀγαμέμνονα τῷ ἀμφιαράῳ, ἵνα ἡ ἠλέκτρα εὔελπις εἴη περὶ τοῦ πατρός, ὅτι τεύξεται τιμῆς τινος. ἡ δέ φησιν ὅτι ἀμφιάραος ὑπὸ τοῦ ἀλκμαίωνος ἔτυχε τιμωρίας. πάνυ δὲ περιπαθῶς τὸ πάθος τοῦ ἀγαμέμνονος εἰς ἑαυτὴν μεταφέρει, διὰ τοῦ ἐμοὶ δ᾽ οὔτις. Μελέτωρ. φροντιστής. ᾧ ἐπιμελὲς γέγονε μετελθεῖν τὸν τοῦ πατρὸς θάνατον. τοῦ ἀμφιαράου. Δειλαία δειλαίων καὶ τοῦτο εἶδος παραμυθίας τὸ ἔτι παραχωρεῖν τοῖς λυπουμένοις. καὶ συγχωρεῖν αὐτοῖς κλαίειν, ὡς ἐπὶ ἀπαρηγορήτοις κακοῖς. Ἄλλως. εἴρηται ὑπερβολικῶς ὡς τὸ ἑορτὴ ἑορτῶν. οὕτω ἀθλιωτάτη ἀθλιωτάτων. κυρεῖς ἤγουν ὑπάρχεις. Κἀγὼ τοῦδ᾽ ἴστωρ, οἶδα φησιν ὅτι δειλαία εἰμὶ αὐτῷ τούτῳ τῷ πανσύρτῳ τῶν πολλῶν ἀχέων. Πανσύρτῳ. τῷ πάντα σύροντι τὰ κακά. ἢ πανσύρτῳ. τῷ μετὰ πάσης ὁρμῆς τῶν κακῶν ὡρμημένῳ. Παμμήνῳ. τῷ πολυχρονίῳ. διηνεκεῖ. δειλαία οὖν εἰμὶ οἷον κατ᾽ αὐτὸ τοῦτο, καθὸ πάντα τὰ ἄχη εἰς ἡμᾶς συνεσύρη. καὶ διηνεκῆ παρέμεινεν. Ἄλλως. Κἀγὼ τοῦδ᾽ ἴστωρ. κἀγὼ τούτου ἐπιστήμων εἰμί. ὅτι ταλαίπωρός εἰμι.

Μή με νῦν μηκέτι. μηκέτι οἶμαι φησὶ παρηγορήσῃ τε. ὅπου γε οὐ πάρεισιν αἱ τῶν ἐλπίδων ἀρωγαί. αἱ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν. Τί φής. τοῦτο διὰ μέσον. Κοινοτόκων. τῶν ἀπ᾽ ἀμφοῖν τῶν γονέων. τινὲς τῶν πᾶσι κοινῶν. διὰ δὲ τοῦ εὐπατριδᾶν. ηὔξησε τοῦ πατρὸς τὸ ἐγκώμιον. οἷον εὐγενῶν καὶ γενναίων. οἷος ἦν καὶ ὀρέστης, γεγονὼς ἐξ ἀγαμέμνονος, ἢ κοινοτόκων, τῶν ἀδελφικῶν τῶν τοῦ αὐτοῦ πατρὸς κεκοινωνηκότων. Η καὶ χαλαργοῖς. τοῖς λευκόποσιν. ἢ τοῖς ταχείαις ἐν τοῖς χηλαῖς. χηλὰς δὲ ἀντὶ τῶν ὁπλῶν παρέλαβεν, εἰπόντος δὲ τοῦ χοροῦ, πᾶσι θνητοῖς ἔφυ μόρος, ἀντιτίθησιν ἡ ἠλέκτρα. ἆρα οὖν οὕτω πέπρωται τοῖς θνητοῖς τελευτᾶν ἐν ταῖς ἁμίλλαις ταῖς ἱππικαῖς ὡς ἐκείνῳ τῷ ἀθλίῳ· Τμητοῖς ὁλκοῖς. τμητοῖς λώροις τοῖς ἱμᾶσιν. ὁλκοὺς οἶμαι ἀντὶ τοῦ τῶν ἱμάντων ἐν οἷς εἱλκύσθη. Ἄσκοπος. ἀπροόρατος ὁ θάνατος. Πῶς γὰρ οὔκ. εἰ ξένος. τοῦ χοροῦ εἰπόντος ἀπροοίδης ἢ κατὰ τὸν ἀγῶνα. ἡ ἠλέκτρα πρὸς ἕτερον ἐπήγαγεν, ὅτι δὴ πέπονθεν ἀπροσδοκήτως, ἐπ᾽ ἀλλοδαπῆς τελευτῶν καὶ ἐμοῦ χωρίς. Κέκευθεν. ἀντὶ τοῦ κρύπτεται. Υφ᾽ ἡδονῆς τοι. ἡ χρυσόθεμις παραγίνεται τὰ ὑπὸ τοῦ ὀρέστου ἐγκείμενα τῷ τάφῳ εὑροῦσα. τοῦτο τὸ πρόσωπον εἰσήγαγεν, ἵνα μὴ εἰς μακρὸν ἡ ὀλόφυρσις ἡ ἠλέκτρας γένηται. Σὺν τάχει μολεῖν. λείπει ἡ ὑπέρ. ὑπὲρ τοῦ σὺν τάχει μολεῖν. Κἀνάπαυλαν. ἀνάπαυσις καὶ κατάπαυσις λέγεται, ἀνάπαυλα δὲ μόνον; οὐχὶ καὶ κατάπαυλα. Τῶν ἐμῶν σὺ πημάτων τῶν νοσημάτων τὰ θεραπεύεται προσκαίροις ραπείαι. ὅπερ ἐστὶν ἄρηξις. τὰ δὲ, θεραπεύεται παντελῶς. ὅπερ ἐστὶν ἴασις. κατ᾽ οὐδένα οἶμαι τρόπον προκόπτει τὰ ἡμέτερα ἐπὶ τὸ βέλτιον. Κλύουσ᾽. ἐναργῶς. ἐπὶ τοῦ κλύουσα πρὸς βραχὺ διαστικτέον. ἵν᾽ ᾖ, παρέστ᾽ ἐναργῶς. ἴσθι τοῦτο κλύουσα ἐμοῦ.

ἠλέ μὴ μὲ νυῶ μηκέτι
παραγάσῃς ἰν᾽ οὔ.
χο τί φῄς. αὐδᾷς δὲ ποῖον.
ἠλέ πάρεισιν ἐλπίδων ἔτι κοινοτόκων,
εὐπατριδᾶν τ᾽ ἀρωγοί.
χο πᾶσι θνατοῖς ἔφυ μόρος.
ἠλέ ἦ καὶ χαλαργοῖς ἐν ἁμίλλαις
οὕτως ὡς κείνῳ δυστάνῳ
τμητοῖς ὁλκοῖς ἐγκῦρσαι;
χο ἄσκοπος ἁ λώβα.
ἠλέ πῶς γὰρ οὔκ. εἰ ξένος
ἄτερ ἐμᾶν χερῶν.
χο παπαῖ.
ἠλέ κέκευθεν οὔτε του τάφου ἀντιάσας,
οὔτε γόων παρ᾽ ἡμῶν.
χρυ ὑφ᾽ ἡδονῆς τοι φιλτάτη διώκομαι,
τὸ κόσμιον μεθεῖσα τῷ τάχει μολεῖν.
φέρω γὰρ ἡδονάς τε, κἀνάπαυλαν, ὧν
πάροιθεν εἶχες, καὶ κατέστενες κακῶν.
ἠλέ πόθεν δ᾽ ἂν εὕροις τῶν ἐμῶν σὺ πημάτων
ἄρηξιν, οἷς ἴασιν οὐκ ἔνεστ᾽ ἰδεῖν.
χρυ πάρεστ᾽ ὀρέστης ἡμῖν. ἴσθι τοῦτ᾽ ἐμοῦ
κλύουσ᾽ ἐναργῶς ὥσπερ εἰσορᾷς ἐμέ.
ἠλέ ἀλλ᾽ ἦ μέμηνας ὦ τάλαινα, κἀπὶ τοῖς
σαυτῆς κακοῖσι, κἀπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾷς;
χρυ μὰ τὴν πατρῴαν ἑστίαν, ἀλλ᾽ οὐχ ὕβρει
λέγω τάδ᾽, ἀλλ᾽ ἐκεῖνον ὡς παρόντα νῷν.
ἠλέ οἴμοι τάλαινα. καὶ τίνος βροτῶν, λόγον
τόνδ᾽ εἰσακούσασ᾽, ὧδε πιστεύεις ἄγαν;
χρυ ἐγὼ μὲν ἐξ ἐμοῦ τε κοὐκ ἄλλου σαφῆ
σημεῖ᾽ ἰδοῦσα, τῷδε πιστεύω λόγῳ.
ἠλέ τίν᾽ ὦ τάλαιν᾽ ἰδοῦσα πίστιν, ἐς τί μοι.

Βλέψασα θάλπει. ἀντὶ τοῦ παρακόπτεις τὰς φρένας, ὡς ἐν πυρετῷ. ἀνηκέστῳ δὲ πυρὶ, ὡσεὶ ἔλεγεν ἀνιάτῳ ἐλπίδι. ἀνέλπιστον γὰρ τὸ παραγενέσθαι Ὀρέστην ἤδη ἀπολωλότα. Ἀρχαῖον τάφον. τὸν ἐκ πολλοῦ ᾠκοδομημένον. Πηγὰς γάλακτος. πολὺ γάλα. ὡς τὸ δακρύων πηγὰς, ἀντὶ τοῦ πολλὰ δάκρυα. Θήκην πατρός. τὴν σορὸν λέγει. ἔνθα τὸ λείψανον ἐτέθη. Νεωρῆ. τὸν νεωστὶ ἠρτημένον. ἢ ἐκ νέου τινὸς καὶ ὥραν ἔχοντος νέαν. Σύνηθες ὄμμα. ὅραμα ὃ ἀεὶ ἐφανταζόμην κατὰ ψυχήν. Μή του, τόδ' ἀγλάϊσμα. μὴ παρά τινος ἄλλου δηλονότι τὴν ταύτην τιμὴν καὶ τὰ ἑξῆς. Τῷ γὰρ προσήκει πλήν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ τόδε. τὸ ἀποκείρασθαι τὰς κόμας δηλονότι. τὸ μὲν τὸ ἀπὸ τῆς ὄψεως τοῦ βοστρύχου κινεῖσθαι ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν, γελοῖον. πιθανῶς οὖν ἐπάγει, ὅτι οὐδενὶ ἄλλῳ ἢ τῷ πάνυ συνημμένῳ κατὰ γένος τὰ τοιαῦτα προσήκει.

Τοιαῦτα πράσσειν. τὰ ἐπὶ τῇ τιμῇ γινόμενα τοῦ πατρός.

Ταῦτα τἀπιτίμια. γράφεται τἀγλαΐσματα.

βλέψασα, θάλπει τῷδ' ἀνηκέστῳ πυρί.
χρυ. πρὸς νῦν θεῶν ἄκουσον. ὡς μαθοῦσά μου
τὸ λοιπὸν, ἢ φρονοῦσαν ἢ μώραν λέγῃς.
ἠλέ. σὺ δ' οὖν λέγ', εἴ σοι τῷ λόγῳ τις ἡδονή.
χρυ. καὶ δὴ λέγω σοι πᾶν, ὅσον κατειδόμην.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθον πατρὸς ἀρχαῖον τάφον,
ὁρῶ κολώνης ἐξ ἄκρας νεορρύτους
πηγὰς γάλακτος. καὶ περιστεφῆ κύκλῳ
πάντων ὅσ' ἐστὶν ἀνθέων θήκην πατρός.
ἰδοῦσα δ', ἔσχον θαῦμα. καὶ περισκοπῶ
μή πού τις ἡμῖν ἐγγὺς ἐγχρίμπτῃ βροτῶν.
ὡς δ' ἐν γαλήνῃ πάντ' ἐδερκόμην τόπον,
τύμβου προσεῖρπον ἆσσον. ἐσχάτης δ' ὁρῶ
πυρᾶς νεωρῆ βόστρυχον τετμημένον
κεὐθὺς τάλαιν' ὡς εἶδον, ἐμπαίει τί μοι
ψυχῇ σύνηθες ὄμμα φιλτάτου βροτῶν
πάντων Ὀρέστου τοῦθ' ὁρᾶν τεκμήριον.
καὶ χερσὶ βαστάσασα, δυσφημῶ μὲν οὔ,
χαρᾷ δὲ πίμπλημ' εὐθὺς ὄμμα δακρύων.
καὶ νῦν θ' ὁμοίως, καὶ τότ' ἐξεπίσταμαι,
μή του, τόδ' ἀγλάϊσμα πλὴν κείνου μολεῖν.
τῷ γὰρ προσήκει πλήν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ τόδε,
κἀγὼ μὲν οὐκ ἔδρασα τοῦτ' ἐπίσταμαι,
οὐδ' αὖ σύ. πῶς γὰρ, ᾗ γε μὴ δὲ πρὸς θεοὺς
ἔξεστ' ἀκλαύστῳ τῆσδ' ἀποστῆναι στέγης.
ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ μητρὸς, οὔθ' ὁ νοῦς φιλεῖ
τοιαῦτα πράσσειν, οὔτε δρῶσ' ἐλάνθανεν.
ἀλλ' ἐς Ὀρέστου ταῦτα τἀπιτίμια.
ἀλλ' ὦ φίλη, θάρσυνε, τοῖς αὐτοῖσί τοι
οὐκ αὐτὸς αἰεὶ δαιμόνων παραστατεῖ.
νῷν δ' ἦν τὰ πρόσθεν στυγνός. ἡ δὲ νῦν ἴσως

πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν.
ἠλέ φεῦ τῆς ἀνοίας. ὥς σ' ἐποικτείρω πάλαι.
χρυ τί δ' ἔστιν; οὐ πρὸς ἡδονὴν λέγω τάδε;
ἠλέ οὐκ οἶσθ' ὅποι γῆς, οὐδ' ὅποι γνώμης φέρῃ.
χρυ πῶς δ' οὐκ ἐγὼ κάτοιδ' ἅ γ' εἶδον ἐμφανῶς;
ἠλέ τέθνηκεν ὦ τάλαινα. τἀκείνου δέ σοι
σωτήρι' ἔρρει. μηδὲν εἰς κεῖνόν γ' ὅρα.
χρυ οἴμοι τάλαινα. τοῦ τάδ' ἤκουσας βροτῶν;
ἠλέ τοῦ πλησίον παρόντος, ἡνίκ' ὤλλυτο.
χρυ καὶ ποῦ 'στιν οὗτος; θαῦμά τοί μ' ὑπέρχεται.
ἠλέ κατ' οἶκον, ἡδὺς, οὐδὲ μητρὶ δυσχερής.
χρυ οἴμοι τάλαινα. τοῦ γὰρ ἀνθρώπων πότ' ἦν
τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφον κτερίσματα.
ἠλέ οἶμαι μάλιστ' ἔγωγε τοῦ τεθνηκότος
μνημεῖ' Ὀρέστου ταῦτα προσθεῖναί τινα.
χρυ ὦ δυστυχής. ἐγὼ δὲ σὺν χαρᾷ λόγους
τοιούσδ' ἔχουσ', ἔσπευδον, οὐκ εἰδυῖ' ἄρα
ἵν' ἦμεν ἄτης. ἀλλὰ νῦν ὅθ' ἱκόμην,
τά τ' ὄντα πρόσθεν, ἄλλα θ' εὑρίσκω κακά.
ἠλέ οὕτως ἔχει σοι ταῦτ'. ἐὰν δέ μοι πίθῃ,
τῆς νῦν παρούσης πημονῆς λύσεις βάρος.
χρυ ἢ τοὺς θανόντας ἐξαναστήσω ποτέ;
ἠλέ οὐκ ἔσθ' ὅ γ' εἶπον. οὐ γὰρ ὧδ' ἄφρων ἔφυν.
χρυ τί γὰρ κελεύεις, ὧν ἐγὼ φερέγγυος.
ἠλέ τλῆναί σε δρῶσαν, ἅν σ' ἐγὼ παραινέσω.
χρυ ἀλλ' εἴ τις ὠφέλειά γ', οὐκ ἀπώσομαι.
ἠλέ ὅρα. πόνου τοι χωρὶς, οὐδὲν εὐτυχεῖ.
χρυ ὁρῶ. ξυνοίσω πᾶν ὅσονπερ ἂν σθένω.
ἠλέ ἄκουε δή νυν ᾗ βεβούλευμαι τελεῖν,
παρουσίαν μὲν οἶσθα καὶ σύ που φίλων,
ὡς οὔτις ἡμῖν ἐστιν, ἀλλ' ᾅδης λαβὼν,
ἀπεστέρηκε, καὶ μόνα λελείμμεθον.
ἐγὼ δ' ἕως μὲν τὸν κασίγνητον βίῳ
θάλλοντά γ' εἰσήκουον, εἶχον ἐλπίδας
φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἵξεσθαι πατρός.
νῦν δ' ἡνίκ' οὐκέτ' ἐστίν, εἰς σὲ δὴ βλέπω,
ὅπως τὸν αὐτόχειρα πατρῴου φόνου,
ξὺν τῇδ' ἀδελφῇ μὴ κατοκνήσῃς κτανεῖν
Αἴγισθον. οὐδὲν γάρ σε δεῖ κρύπτειν μ' ἔτι.

Κῦρος ὑπάρξει. ἐπιτυχίαν ἄρξει. Οὐδὲ μητρὶ δυσχερής. καὶ ἔστιν, οὐ κατὰ τοῦτο τῇ μητρὶ δυσχερὴς ὀφθείς. καὶ διὰ τῆς ἀγγελίας λυπήσας αὐτήν. γράφεται καὶ μητρὶ δυσμενής.

Μνημεῖ' ὀρέστου. τοῦ ὀρέστου μνημόσυνα. Ὧν ἐγὼ φερέγγυος. ὧν ἐγὼ εἰς τὸ πράττειν ἀσφαλής εἰμι. φερέγγυος λέγεται, ὁ ἐκδεξάμενός τι καὶ δυνάμενος ἀποτῖσαι. οἷον ἀξιόχρεως. δυναμένη ἀναδέξασθαι. Ἀλλ' εἴ τις ὠφέλειά γ'. τοῦτο τῷ προτέρῳ ὅμοιον. ἢ τοὺς θανόντας ἐξαναστήσω ποτέ.

Εὐτυχεῖ. ἀντὶ τοῦ ἐπιτυγχάνεται. Ποιεῖν. γράφεται. τελεῖν. Συνοίσω. συμπονήσω. τοῦτο σύνῳδον τῷ τί γὰρ κελεύεις ὧν ἐγὼ φερέγγυος.

Πράκτορα. ἔκδικον. ἀπαιτητήν. πράκτωρ ὁ ἀπαιτητὴς ἀπὸ τοῦ εἰσπράττομαι τὸ ἀπαιτῶ.

Σοὶ γὰρ μενεῖς. ἀντὶ τοῦ εἰς τίνα χρόνον ῥαθυμήσεις. Ἄλεκτρα ἐπίρρημα. Οὐ γὰρ ὧδ' ἄβουλος. προειποῦσα τὰ δεινὰ τὸ χαλεπώτερον ἐπιφέρει, ὡς οὐδὲ μεταβολῆς τυχεῖν ἐλπὶς ἔνεστι. Τίς γάρ ποτ' ἀστῶν. ὁρᾷς, τούτῳ τῷ λόγῳ τὰς ἐπιχειρήσεις ἐστὶ τῆς ἠλέκτρας, ὅτι πάντα τέθεικε τὰ ἀγαθά. ἅπερ αὐταῖς παρέσται, ἀνελούσαις τὸν αἴγισθον. τὰ δὲ ἕτερα ὑπεξήρηκεν. ὁποῖα πείσονται ἁλοῦσαι. καίτοι ἦν κατὰ τὸ πάθος τῆς ἠλέκτρας κἀκεῖνα προσθῆναι, ὅτι καλόν μοι ἀποθανεῖν οὕτω δυστυχούσῃ. ὁποῖα καὶ πρόσθεν ἔλεγεν. ὡς χάρις μὲν, ἂν θάνω. λύπη δὲ ἂν ζῶ. ἀλλ' ᾔδει τὸ περίφοβον τῆς χρυσοθέμιδος, ὥστε ἑκοῦσα τοὺς δειλοτέρους τῶν λόγων ὑπεξεῖλεν. ὥστε μηδὲ εἰς ἔννοιαν τῶν κινδύνων ἐκείνην καταστῆσαι. Δεξιώσεται. ἤγουν φιλοφρονήσεται. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰς δεξιὰς ἐμβαλλόντων ἀλλήλοις μετὰ φιλοφρονήσεως. Ἴδεσθε τώδε. ἀντὶ τοῦ τάσδε. ἀντὶ τῶν θηλυκῶν τοῖς ἀρσενικοῖς ἄρθροις » κέχρηται. ὅπερ σύνηθές ἐστιν » ἀττικοῖς. τὼ χεῖρε γάρ φασι. καὶ ὅμη» ρος, Τὼ δὲ βάτην τρήρωσι πε» λειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι. Ὣ προὐστήτην. ἀντὶ τοῦ αἵτινες προέστησαν περὶ τοῦ φόνου τῶν ἐχθρῶν. Τούτω. ἀντὶ τοῦ ταύτας. τοιαῦτα πᾶς τις ἐρεῖ ἤγουν, οὕτως ἐπαινέσεται ἡμᾶς. ὥστε μὴ λιπεῖν ἡμῖν τὸ κλέος καὶ ζώσαις καὶ θανούσαις. Ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστίν. ὁ χορὸς ὑπερτεθαυμακὼς τὸ τολμηρὸν τῆς ἠλέκτρας φησὶν, ὅτι μετὰ προνοήσεως καὶ ἀσφαλείας δεῖ τὰ τοιαῦτα καὶ λέγειν καὶ ἀκούειν. Προμηθία. τῆς νεωτέρας ἰάδος ἐστὶ, τὸ λέγειν τὴν προμήθειαν, προμηθίαν, καὶ τὴν εὐέπειαν, εὐεπίαν καὶ τὰ τοιαῦτα. διὰ μακροῦ τοῦ ᾱ. καὶ συστολῇ τῆς παραληγούσης.

σοὶ γὰρ μενεῖς ῥάθυμος. ἐς τίν' ἐλπίδων
βλέψασ' ἔτ' ὀρθήν. ᾗ πάρεστι μὲν στένειν,
πλούτου πατρῴου κτῆσιν ἐστερημένῃ.
πάρεστι δ' ἀλγεῖν, ἐς τοσόνδε τοῦ χρόνου
ἄλεκτρα γηράσκουσαν, ἀνυμέναιά τε.
καὶ τῶνδε μέντοι μηκέτ' ἐλπίσῃς ὅπως
τεύξῃ ποτ', οὐ γὰρ ὧδ' ἄβουλος ἐστ' ἀνὴρ
Αἴγισθος, ὥστε σόν ποτ' ἢ κἀμὸν γένος
βλαστεῖν ἐᾶσαι, πημονὴν αὑτῷ σαφῆ.
ἀλλ' ἢν ἐπίσπῃ τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασι,
πρῶτον μὲν εὐσέβειαν ἐκ πατρὸς κάτω
θανόντος οἴσῃ, τοῦ κασιγνήτου θ' ἅμα.
ἔπειτα δ' ὥσπερ ἐξέφυς ἐλευθέρα,
καλῇ τὸ λοιπὸν, καὶ γάμων ἐπαξίων
» τεύξῃ. φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὁρᾷν.
λόγων γε μὴν εὔκλειαν οὐχ ὁρᾷς ὅσην
σαυτῇ τε κἀμοὶ προσβαλεῖς πεισθεῖσ' ἐμοί;
τίς γάρ ποτ' ἀστῶν ἢ ξένων ἡμᾶς ἰδὼν,
τοιοῖσδ' ἐπαίνοις οὐχὶ δεξιώσεται.
ἴδεσθε τώδε τὼ κασιγνήτω φίλοι,
ὣ τὸν πατρῷον οἶκον ἐξεσωσάτην.
ὣ τοῖσιν ἐχθροῖς εὖ βεβηκόσιν ποτὲ,
ψυχῆς ἀφειδήσαντε, προὐστήτην φόνου.
τούτω φιλεῖν χρή. τώδε χρὴ πάντας σέβειν
τώδ' ἔν θ' ἑορταῖς, ἔν τε πανδήμῳ πόλει
τιμᾶν ἅπαντας οὕνεκ' ἀνδρείας χρεών.
τοιαῦτά τοι νὼ πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν,
ζώσαιν, θανούσαιν θ', ὥστε μὴ κλιπεῖν κλέος.
ἀλλ' ὦ φίλη, πείσθητι. συμπόνει πατρί.
σύγκαμν' ἀδελφῷ. παῦσον ἐκ κακῶν ἐμέ.
παῦσον δὲ σαυτὴν, τοῦτο γινώσκουσ', ὅτι
» ζῆν αἰσχρὸν αἰσχρῶς τοῖς καλῶς πεφυκόσιν.
ΧΟ. ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστὶν ἡ προμηθία
καὶ τῷ λέγοντι, καὶ κλύοντι σύμμαχος.
ΧΡΥ. καὶ πρίν γε φωνεῖν ὦ γυναῖκες, εἰ φρενῶν

ἐτύγχαν' αὕτη μὴ κακῶν, ἐσώζετ' ἂν
τὴν εὐλάβειαν, ὥσπερ οὐχὶ σώζεται.
ποῖ γάρ ποτ' ἐμβλέψασα, τοιοῦτον θράσος
αὐτή θ' ὁπλίζῃ, κἄμ' ὑπηρετεῖν καλεῖς.
οὐκ εἰσορᾷς; γυνὴ μὲν, οὐδ' ἀνὴρ ἔφυς.
σθένεις δ' ἔλαττον τῶν ἐναντίων χερί.
δαίμων δὲ, τοῖς μὲν, εὐτυχὴς καθ' ἡμέραν,
ἡμῖν δ' ἀπορρεῖ, κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται.
τίς οὖν τοιοῦτον ἄνδρα βουλεύων ἑλεῖν,
ἄλυπος ἄτης ἐξαπαλλαχθήσεται.
» Ὅρα κακῶς πράσσοντε, μὴ μείζω κακὰ
» Κτησώμεθ', εἴ τις τούσδ' ἀκούσεται λόγους.
» Λύει γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν οὐδ' ἐπωφελεῖ
» Βάξιν καλὴν λαβόντε, δυσκλεῶς θανεῖν.
» Οὐ γὰρ θανεῖν ἔχθιστον, ἀλλ' ὅταν θανεῖν
» Χρῄζων τις, εἶτα μηδὲ τοῦτ' ἔχῃ λαβεῖν.
ἀλλ' ἀντιάζω πρὶν πανωλέθρους τὸ πᾶν
ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι, κἀξερημῶσαι γένος,
κατάσχες ὀργήν. καὶ τὰ μὲν λελεγμένα,
ἄρρητ' ἐγώ σοι κἀτελῆ φυλάξομαι·
αὐτὴ δὲ νοῦν σχές. ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ
σθένουσα μηδὲν. τοῖς κρατοῦσιν εἰκάθειν.
χο Πείθου. προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ
» Κέρδος λαβεῖν ἄμεινον, οὐδὲ νοῦ σοφοῦ.
ἠλ ἀπροσδόκητον οὐδὲν εἴρηκας. καλῶς
δ' ᾔδειν σ' ἀπορρίψουσαν ἁπηγγελλόμην.
ἀλλ' αὐτόχειρί μοι μόνῃ τε δραστέον
τοὔργον τόδ', οὐ γὰρ δὴ κενόν γ' ἀφήσομεν.
χρυ φεῦ. εἴθ' ὤφελες τοιάδε τὴν γνώμην, πατρὸς
θνῄσκοντος εἶν', πάντα γὰρ κατειργάσω.
ἠλ ἀλλ' ἦν φύσιν γε. τὸν δὲ νοῦν, ἥσσων τότε.
χρυ ἄσκει τοιαύτη νοῦν δι' αἰῶνος μένειν.
ἠλ ὡς οὐχὶ συνδράσουσα νουθετεῖς τάδε;

Ἐσώζετ' ἂν τὴν εὐλάβειαν. οὐ σώζει φησὶ τὴν εὐλάβειαν. ἀλλ' ἐστὶ θρασεῖα καὶ ἐπικίνδυνος. Τοιοῦτον θράσος αὐτή θ' ὁπλίζῃ λίαν ἐμφαντικῶς τῷ θράσει φησὶν αὐτὴν ὁπλίζεσθαι ὡς μηδὲν ἀμυντήριον αὐτὴν ἔχουσαν, εἰ μὴ μόνον θράσος. Γυνὴ μέν. ταῦτα πάντα ὅμοια τοῖς ἐν Ἀντιγόνῃ, εἴ τις παραβάλοι εἴσεται τοῖς αὐτοῖς διανοήμασι χρησάμενον Σοφοκλέα. Σθένεις δ' ἔλαττον. τοῦτο δεύτερον κεφάλαιον. Δαίμων δέ. τὸ τρίτον. κεφάλαιον καὶ ἀναγκαιότερον, ὡς οὐδὲ ἐκ παραδόξου κατορθῶσαι ἡμᾶς τὴν ἐπιχείρησιν εἰκὸς, τῆς τύχης μὴ συλλαμβανομένης. Ἀπορρεῖ. ἐλαττοῦται. μαραίνεται. Λύει γὰρ ἡμᾶς οὐδέν. οὐ λυσιτελεῖ τι ἡμῖν φησιν οὐκ ἀπαλλάσσει τῶν κακῶν. ἢ ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ἡμᾶς ἐκλύσεται. Δυσκλεῶς θανεῖν. ἐνταῦθα δηλοῖ τὸ μετ' αἰσχρᾶς τιμωρίας ἀποθανεῖν. καὶ Ὅμηρος,
» Μὴ μὲν δὴ καθαρῷ θανά-
» τῳ ἀπὸ θυμὸν ἑλοίμην. Ἀλ-
» λ' ὅταν θανεῖν χρῄζων. ὅρα ὅτι
τοῦτο δηλοῖ τὸ δυσκλεῶς. Εἶτα μηδὲ τοῦτ' ἔχῃ λαβεῖν. οὐ τὸ τοῦ θανάτου δεινόν. ἀλλ' ὅταν ἐπιθυμῶν τις ἀποθανεῖν, ὥστε τὰς παρούσας κολάσεις ἐκφυγεῖν, τότε μηδὲ τούτου τύχῃ. τοιαῦτα οὖν πεισόμεθα, ὧν ὁ θάνατος αἱρετώτερος. Τὸ πᾶν, ἀντὶ τοῦ παντάπασι, περισσὸν δὲ ἐστὶν ἐνταῦθα. Ἀπηγγελλόμην. ἀντὶ τοῦ ἠξίουν. τὸ δὲ παρακαλεῖν, ἀπαγγέλλειν φησίν. Ἀλλ' αὐτόχειρί μοι. παρατήρει καὶ ὧδε τὴν εὐτολμίαν. ὡς καὶ ἐν Ἀντιγόνῃ.

Εἰκὸς γὰρ ἐγχειροῦντα. εἰκὸς γὰρ τὸν κακῶς ποιεῖν ἐπιχειροῦντα, καὶ πάσχειν κακῶς.
» στυγῶ δὲ τὴν δειλίαν. Ἐπεὶ ἐξε-
» ζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν. Ζηλῶ σε. μακαρίζω σε ἕνεκα τοῦ νοῦ ἤγουν τῆς φρονήσεως, ἕνεκα δὲ τῆς δειλίας μισῶ. Χὤταν εὖ λέγῃς. οἷον ἔσται καιρὸς ὅτε με εὐφημήσεις. ἤτοι πεισθήσομαι καὶ ἐπαινέσω σε ὅταν εὖ λέγῃς. Ἀτιμίας μὲν οὔ. οὐκ ἀτιμάζω σε, ἀλλὰ προνοοῦμαί σου. Ἦ δεινὸν εὖ λέγουσαν. δεινὸν ἐμὲ καλλῶς λέγουσαν δοκεῖν ἐξαμαρτάνειν. ἐπειδὴ ἡ χρυσόθεμις καλῶς λέγει, δοκεῖ δὲ ἁμαρτάνειν διὰ τὸ μὴ πράσσειν τὰ δίκαια ὑπὲρ ἐκδικίας τοῦ πατρὸς πρὸς ταῦτα ἡ ἠλέκτρα, δεινόν ἐστι συμφορᾷ δοκοῦσαν συμβουλεύειν ἄδικα πράσσειν καὶ ἁμαρτάνειν ὅπερ ἡ χρυσόθεμις εἰς ἠλέκτραν φέρει ἐν τῷ ἑξῆς στίχῳ. Εἴρηκας ὀρθῶς ᾧ σὺ πρόσκεισαι κακῷ τῷ ἁμαρτάνειν. λέγουσα τὸ δίκαιον καὶ εὖ πρέπειν ἐν αὐτοῖς ἁμαρτάνεις. ἀλυσιτελῆ γὰρ ἐπιχειρεῖς ποιεῖν. Ἀλλ' εἰ ποιήσεις ταῦτα. οἷον τοῖς δεινοῖς περιπεσοῦσα, ἐπαινέσεις με συμφορᾶς σοι συμβουλεύσασαν. Πάλιν. εἰς τοὐπίσω. εἰς τὸ ἐναντίον. Μεθέψομαι. αὐτῇ τοῦ κοινωνήσω. Ὅταν γὰρ ἐν
» κακοῖς. παρὰ τὸ ὁμηρικόν. ῥε-
» χθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω. Τί τοὺς

χρυ εἰκὸς τὸ ἐγχειροῦντα, καὶ πράττειν κακῶς.
ἠλέ ζηλῶ σε τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δειλίας στυγῶ.
χρυ ἀνέξομαι κλύουσα, χὤταν εὖ λέγῃς.
ἠλέ ἀλλ' οὔ ποτ' ἐξ ἐμοῦ γε μὴ πάθῃς τόδε.
χρυ μακρὸς τὸ κρῖναι ταῦτα χὠ λοιπὸς χρόνος.
ἠλέ ἄπελθε. σοὶ γὰρ ὠφέλησις οὐκ ἔνι.
χρυ ἔνεστιν. ἀλλὰ σοὶ μάθησις οὐ πάρα.
ἠλέ ἐλθοῦσα, μητρὶ ταῦτα πάντ' ἔξειπε σῇ.
χρυ οὐδ' αὖ τοσοῦτον ἔχθος ἐχθαίρω σ' ἐγώ.
ἠλέ ἀλλ' οὖν ἐπίστω γ' οἷ μ' ἀτιμίας ἄγεις.
χρυ ἀτιμίας μὲν οὔ, προμηθείας δὲ σοῦ.
ἠλέ τῷ σῷ δικαίῳ δῆτ' ἐπισπέσθαι με δεῖ;
χρυ ὅταν γὰρ εὖ φρονῇς, τόθ' ἡγήσῃ σὺ νῷν.
ἠλέ ἦ δεινὸν εὖ λέγουσαν ἐξαμαρτάνειν.
χρυ εἴρηκας ὀρθῶς ᾧ σὺ πρόσκεισαι κακῷ.
ἠλέ τί δ'. οὐ δοκῶ σοι ταῦτα σὺν δίκῃ λέγειν;
χρυ ἀλλ' ἔστιν ἔνθα χἠ δίκη βλάβην φέρει.
ἠλέ τούτοις ἐγὼ ζῆν τοῖς νόμοις οὐ βούλομαι.
χρυ ἀλλ' εἰ ποιήσεις ταῦτ', ἐπαινέσεις ἐμέ.
ἠλέ καὶ μὴν ποιήσω γ', οὐδὲν ἐκπλαγεῖσά σε.
χρυ καὶ τοῦτ' ἀληθὲς οὐδὲ βουλεύσῃ πάλιν;
ἠλέ βουλῆς γὰρ οὐδέν ἐστιν ἔχθιον κακῆς.
χρυ φρονεῖν ἔοικας οὐδὲν, ὧν ἐγὼ λέγω.
ἠλέ πάλαι δέδοκται ταῦτα, κοὐ νεωστί μοι.
χρυ ἄπειμι τοίνυν. οὔτε γὰρ σὺ τἄμ' ἔπη
τολμᾷς ἐπαινεῖν, οὔτ' ἐγὼ τοὺς σοὺς τρόπους.
ἠλέ ἀλλ' εἴσιθ'. οὔ σοι μὴ μεθέψομαί ποτε,
οὐδ' ἢν σφόδρ' ἱμείρουσα τυγχάνῃς. ἐπεὶ
» πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά.
χρυ ἀλλ' εἰ σεαυτῇ τυγχάνεις δοκοῦσά τι
φρονεῖν, φρόνει τοιαῦθ'. ὅταν γὰρ ἐν κακοῖς
ἤδη βεβήκῃς, τἄμ' ἐπαινέσεις ἔπη.
χο τί τοὺς ἄνωθεν φρονιμωτάτους
οἰωνοὺς ἐσορώμενοι
τροφᾶς κηδομένους, ἀφ' ὧν
τε βλαστῶσιν, ἀφ' ὧν τ' ὄνησιν εὕρω

ἄνωθεν φρονιμωτάτους. τὸ ἄνωθεν ἢ τόπου ἢ χρόνου ἐστίν. ἄνωθεν ἐκ φύσεως ἢ τοὺς ἐν τῷ ἀέρι. οἰκεῖον δὲ τῷ χορῷ ἀγανακτοῦντι ἐπὶ τῇ κλυταιμνήστρᾳ τὸν περὶ τῶν ἀλόγων ἐνταῦθα παραλαβεῖν λόγον, ὅτι ἐν τοῖς ἀλόγοις ζώοις φυσική τις ἐστὶ φιλοστοργία. ἡ δὲ κλυταιμνήστρα ἄστοργος. τὸ δὲ ἑξῆς, τί τοὺς ἄνωθεν

φρονιμωτάτους οἰωνοὺς ὁρῶντας καλῶς κηδομένους τῆς τροφῆς. ἀφ' ὅτων τε αἱ βλαστῶσι. καὶ ἀφ' ὧν αὖ ὄνησιν εὕρωσιν. ἀντὶ τῶν τέκνων τὰ δύο. ἀφ' ὧν τ' αὖ τοῖς βλαστῶσι τὰ τέκνα. ἀφ' ὧν τε καὶ ὄνησιν εὕρωσι. λέγονται δὲ οἱ πελαργοὶ γεγηρακότας τοὺς γονεῖς, βαστάζειν τοῖς πτεροῖς ἕως ὅπου πτεροφυήσωσι. Τάδ' οὐκ ἐπ' ἴσας. καλῶς ὁ χορὸς καὶ ἑαυτὸν συγκαταλέγει, ἵνα μὴ δοκῇ φορτικὸς εἶναι τούτοις, καθάπερ τὸν λόγον πεποίηται.

σι, τάδ' οὐκ ἐπ' ἴσας τελοῦμεν;
ἀλλ' οὐ μὰ τὰν Διὸς ἀστραπὰν,
καὶ τὰν οὐρανίαν θέμιν,
δαρὸν οὐκ ἀπόνητοι.
ὦ χθονία βροτοῖσι φάμα,
κατά μοι βόασον οἰκτρὰν
ὄπα τοῖς ἔνερθ' Ἀτρείδαις,
ἀχόρευτα φέρουσ' ὀνείδη.
ὅτι σφίσιν ἤδη τὰ μὲν ἐκ δόμων,
νοσεῖ. τὰ δὲ πρὸς τέκνων,
διπλῆ φύλοπις οὐκέτ' ἐξι-
σοῦται φιλοτασίῳ διαίτᾳ.
πρόδοτος δὲ μόνα σαλεύει
Ἠλέκτρα τὸν ἀεὶ πατρὸς
δειλαία στενάχουσ', ὅπως
ἁ πανόδυρτος ἀηδὼν
οὔτε τι τοῦ θανεῖν προμηθὴς,
τό τε μὴ βλέπειν ἑτοίμα
διδύμαν ἑλοῦσ' Ἐρινὺν.
τίς ἂν οὖν εὔπατρις ὧδε βλαστοῖ.
» Οὐδεὶς τῶν ἀγαθῶν ζῶν κακῶς,
» Εὔκλειαν αἰσχύναι θέλει
» Νώνυμος ὦ παῖ παῖ.
ὡς καὶ σὺ πάγκλαυστον αἰ-
ῶνα κοινὸν εἵλου,

Οὐκ ἀπόνητοι. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀντὶ πολὺ ἔσονται ἀθῷοι οἱ περὶ αἴγισθον καὶ κλυταιμνήστραν. Ὦ χθονία βροτοῖσιν. ἢ τὴν κατὰ γῆς χωρῆσαι δυναμένην. Τοῖς ἔνερθ' Ἀτρείδαις ἢ ἀγαμέμνονα, ἢ ὀρέστην. δοκοῦσι γὰρ αὐτὸν τεθνηκέναι. Ἀχόρευτα φέρουσ' ὀνείδη. ἐφ' οἷς οὐκ ἄν τις χορεύσειεν ὀνείδη. ἢ τὰ πένθιμα ὀνείδη ἐπειδὴ ὀνειδός ἐστιν τῇ κλυταιμνήστρᾳ ἐπιχαίρειν. ὀρέστῃ. Ὅτι σφίσιν ἤδη. ἡ ἀπόστασις πρὸς τὴν κλυταιμνήστραν. ἄγγειλον οὖν φησιν, ὅτι τὰ κατ' οἶκον νενόσηκε. καὶ οὐκ ἔστιν ὑγιῆ. Οὐκέτ' ἐξισοῦται. οὐκέτι ἴσα φρονοῦσιν ὡς ἐν φιλίᾳ διατώμεναι. ἀλλὰ στασιάζουσι πρὸς ἀλλήλας. Πρόδοτος δὲ μόνα σαλεύει. κινδυνεύει. ἐκ μεταφορᾶς τῶν νηῶν. μόνη δὲ αὕτη ἐφ' ἑαυτῆς χωρὶς ἀγκύρας. Τὸν ἀεὶ πατρὸς. λείπει ἡ περί. περὶ τοῦ πατρὸς
» στενάχουσα. ὡς τὸ ὁμηρικὸν, Τῶν πάν-
» των οὔτις τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ.
Ὡς ἐνός. τὸ δὲ ἑξῆς, ἀεὶ τὸν τοῦ πατρὸς μόνον στενάχουσα. ἢ τὸν ἀεὶ, εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον. Οὔτε τι, τοῦ θανεῖν προμηθής. πρόνοιαν οὐκ ἔχουσα τοῦ μὴ ἀποθανεῖν. ὅ ἐστιν ἀφειδοῦσα τῆς ἰδίας τύχης, καὶ φιλοκινδυνοῦσα. Τό τε μὴ βλέπειν ἑτοίμα. ἑτοίμη καὶ τῆς ὄψεως στέρεσθαι. τουτέστιν, ἀποστερηθῆναι τῶν ὀμμάτων. ἀντὶ τοῦ ἀποθανεῖν ἑτοίμη. καὶ ζῶσα κολάζεσθαι καὶ τοῦτο λέγει διδύμην ἐριννύν. ἢ ἀντὶ τοῦ θανάτου τὰ δύο. ἑτοίμη μὴ βλέπειν αὐτούς. ἀλλ' ἐν σκότει γενέσθαι τοῦ θανάτου. ἐν τῇ ἐριννύϊ γενομένη τῷ ἀγαμέμνονι. ὅ ἐστι διπλῆ ἐριννύς. Διδύμαν. αἴγισθον καὶ κλυταιμνήστραν. Νώνυμος. νώνυμος τῆς εὐκλείας θέλων γενέσθαι. Ὦ παῖ παῖ. οὕτω καὶ σὺ ὦ παῖ εἵλου τὸν αἰῶνα πάγκλαυτον. Κοινόν. διηνεκῆ καὶ κοινὸν, ἀντὶ παντὸς αἰῶνος ἑαυτῆς.

Καθοπλίσασα. καταπολεμήσασα τὸ αἰσχρὸν, καὶ νικήσασα. οἷον τοὺς ἐχθροὺς καταγωνισαμένη. Ἃ δὲ μέγιστα ἔβλαστε νόμιμα. ἃ φυσικὰ καὶ μέγιστα νόμιμα ἔβλαστε, τούτων ἀποφερομένην τὰ ἄριστα. ἢ ἄριστα, ἀμφοτέρως τῇ εὐσεβείᾳ τῇ τοῦ διός. ἢ ἄριστα τῇ εὐσεβείᾳ. ἢ ἄν τις εὕροι, αὐτὴ τῇ περιουσίᾳ δεξιῶς προσφερομένην τῇ εὐσεβείᾳ τὰ νόμιμα. αὐτὴ μὲν εὐσεβείας πράττουσαν. Τᾷ διός. γράφεται τᾷ ζηνός. Ἆρ' ὦ γυναῖκες. ὀρέστης πάρεστι σὺν τῷ πυλάδῃ νομίζων τὰ λείψανα τῶν λογοποιουμένων ὀστῶν ἑαυτοῦ. θαυμαστὴ δὲ ἡ οἰκονομία τοῦ ποιητοῦ μὴ ἅμα τῇ ἀπαγγελίᾳ τοῦ θανάτου κομίσαι τὰ λείψανα. ἵνα εὔλογος πρόφασις γένηται τῆς παρόδου τῷ ὀρέστῃ, καὶ παρ' αὐτὰ ὁ ἀναγνωρισμὸς πρὸς αὔξησιν τοῦ πάθους. Ἱστορῶ. γράφεται ματεύω. Ἀζήμιος. ἀληθὴς καὶ οὐχ ὑπέχων ζημίαν τοῦ ψεύδους. Ἐφεῖτο. ἀντὶ τοῦ ἐνετέλλετο. Εἴπερ τι κλαίεις. ἀξιοπίστως ἄγαν ὀρέστης σκληρός ἐστιν, οὐχ οἷον δεῖ ἄγγελον εἶναι, καὶ συναχθόμενον τοῖς ἀτυχήμασιν ἔσθ' ὅτε. Δόθ' ἥτις ἐστίν. εἰκὸς αὐτοῖς ἕπεσθαί τινας. περιπαθῶς δὲ λίαν τὸ, ἥτις ἐστί.

τὸ μὴ καλὸν καθοπλίσασα,
δύο φέρειν ἐν ἑνὶ λόγῳ,
σοφά τ' ἀρίστα τε παῖς κεκλῆσθαι.
ζῴης μοι καθύπερθε χειρὶ,
καὶ πλούτῳ τῶν ἐχθρῶν, ὅσον
νῦν ὑπὸ χεῖρα ναίεις.
ἐπεί σ' ἐφηύρηκα μοί
ρᾳ μὲν οὐκ ἐν ἐσθλᾷ
βεβῶσαν. ἃ δὲ μέγιστ' ἔβλαστε,
νόμιμα, τῶνδε φερομέναν
ἄριστα, τᾷ Διὸς εὐσεβείᾳ.

ὀρέ. ἆρ' ὦ γυναῖκες ὀρθά τ' εἰσηκούσαμεν,
ὀρθῶς δ' ὁδοιποροῦμεν ἔνθα χρῄζομεν;
χο. τί δ' ἐξερευνᾷς, καὶ τί βουληθεὶς πάρει;
ὀρέ. Αἴγισθον ἔνθ' ᾤκηκεν ἱστορῶ πάλαι.
χο. ἀλλ' εὖ θ' ἱκάνεις, χὠ φράσας ἀζήμιος.
ὀρέ. τίς οὖν ἂν ὑμῶν τοῖς ἔσω φράσειεν ἂν
ἡμῶν ποθεινὴν κοινόπουν παρουσίαν;
χο. ἥδ', εἰ τὸν ἄγχιστόν γε κηρύσσειν χρεών.
ὀρέ. ἴθ' ὦ γύναι, δήλωσον εἰσελθοῦσ', ὅτι
Φωκεῖς ματεύουσ' ἄνδρες Αἴγισθόν τινες.
ἠλέ. οἴμοι τάλαιν'. οὐ δή ποθ' ἧς ἠκούσαμεν
φήμης φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια;
ὀρέ. οὐκ οἶδα τὴν σὴν κληδόν', ἀλλά μοι γέρων
ἐφεῖτ' Ὀρέστου Στρόφιος ἀγγεῖλαι πέρι.
ἠλέ. τί δ' ἔστιν ὦ ξέν'. ὥς μ' ὑπέρχεται φόβος.
ὀρέ. φέροντες αὐτοῦ μικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ
τεύχει θανόντος, ὡς ὁρᾷς κομίζομεν.
ἠλέ. οἲ 'γὼ τάλαινα. τοῦτ' ἐκεῖν' ἤδη σαφὲς
πρόχειρον ἄχθος ὡς ἔοικε δέρκομαι.
ὀρέ. εἴπερ τι κλαίεις τῶν Ὀρεστείων κακῶν,
τόδ' ἄγγος ἴσθι σῶμα τοὐκείνου στέγον.
ἠλέ. ὦ ξεῖνε, δός νυν πρὸς θεῶν εἴπερ τόδε
κέκευθεν αὐτὸν τεῦχος, εἰς χεῖρας λαβεῖν
ὅπως ἐμαυτὴν καὶ γένος τὸ πᾶν ὁμοῦ,
ξὺν τῇδε κλαύσω, κἀποδύρωμαι σποδῷ.
ὀρέ. δόθ', ἥτις ἐστὶ προσφέροντες. οὐ γὰρ ὡς
ἐν δυσμενείᾳ γ' οὖσ' ἐπαιτεῖται τάδε.
ἀλλ' ἢ φίλων τις, ἢ πρὸς αἵματος φύσιν.
ἠλέ. ὦ φιλτάτου μνημεῖον ἀνθρώπων ἐμοὶ,

ψυχῆς Ὀρέστου λοιπόν. ὡς ἀπ' ἐλπίδων
οὐχ ὧνπερ ἐξέπεμπον εἰσεδεξάμην.
νῦν μὲν γὰρ οὐδὲν ὄντα βαστάζω χεροῖν.
δόμων δέ σ' ὦ παῖ λαμπρὸν ἐξέπεμψ' ἐγώ.
ὡς ὤφελον πάροιθεν ἐκλιπεῖν βίον,
πρὶν ἐς ξένην σε γαῖαν ἐκπέμψαι χεροῖν
κλέψασα ταῖνδε, κἀνασώσασθαι φόνου.
ὅπως θανὼν ἔκεισο τῇ τόθ' ἡμέρᾳ,
τύμβου πατρῴου κοινὸν εἰληχὼς μέρος.
νῦν δ' ἐκτὸς οἴκων, κἀπὶ γῆς ἄλλης φυγάς,
κακῶς ἀπώλου, σῆς κασιγνήτης δίχα.
κοὔτ' ἐν φίλαισι χερσὶν ἡ τάλαιν' ἐγὼ
λουτροῖς ἐκόσμησ', οὔτε παμφλέκτου πυρὸς
ἀνειλόμην ὡς εἰκὸς ἄθλιον βάρος.
ἀλλ' ἐν ξένῃσι χερσὶ κηδευθεὶς τάλας,
σμικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει.
οἴμοι τάλαινα, τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς
ἀνωφελήτου τὴν, ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ
πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον. οὔτε γάρ ποτε
μητρὸς σύ γ' ἦσθα μᾶλλον ἢ κἀμοῦ φίλος,
οὔθ' οἱ κατ' οἶκον ἦσαν, ἀλλ' ἐγὼ τροφός,
ἐγὼ δ' ἀδελφὴ σὴ προσηυδώμην ἀεί.
νῦν δ' ἐκλέλοιπε ταῦτ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ
θανόντι σὺν σοί. πάντα γὰρ συναρπάσας
θύελλ' ὅπως, βέβηκας. οἴχεται πατήρ.
τέθνηκ' ἐγὼ σοί. φροῦδος αὐτὸς εἶ θανών.
γελῶσι δ' ἐχθροί. μαίνεται δ' ὑφ' ἡδονῆς
μήτηρ ἀμήτωρ. ἧς ἐμοὶ σὺ πολλάκις
φήμας λάθρα προὔπεμπες ὡς φανούμενος
τιμωρὸς αὐτός. ἀλλὰ ταῦθ' ὁ δυστυχὴς
δαίμων ὁ σός τε, κἀμὸς, ἐξαφείλετο.
ὅς σ' ὧδέ μοι προὔπεμψεν ἀντὶ φιλτάτης
μορφῆς, σποδόν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῆ.
οἴμοι μοι.
ὦ δέμας οἰκτρόν. φεῦ. φεῦ.
ὦ δεινοτάτας, οἴμοι μοι,
πεμφθεὶς κελεύθους φίλταθ', ὥς μ' ἀπώλε
ἀπώλεσας δῆτ' ὦ κασίγνητον κάρα. (σας

Ψυχῆς ὀρέστου λοιπόν. λοιπὸν μνημεῖον. τοῦτο δέ φησι λαβοῦσα τοῦ τεύχους. ὑπερφυῶς δὲ ἔχει τῇ διαθέσει. λαβοῦσαν καὶ βαστάζουσαν τὰ ὀστᾶ ὀδύρεσθαι. Εἰσεδεξάμην. δέχομαι ἁπλῶς τὸ, τὸ ἐρχόμενον εἰς ἐμὲ λαμβάνω. εἰσδέχομαι δὲ ἀπὸ οἰκίας ἢ λιμένος, ἢ τοιούτου τινός. οὐκ ἐδεξάμην σε ἀπὸ τῶν ἐλπίδων ὧν ἐξέπεμπον λαμβάνω ἀπὸ σοῦ τόδε, ὅταν ἄκοντος σοῦ λαμβάνω. καὶ λαμβάνω ἀπὸ σοῦ ὅταν σύ μοι διδῷς. καθὸ
» λέγεται ἐνταῦθα. Οὐκ ὧνπερ
» ἐξέπεμπον. ὅμηρος, ζωὸν μέν
» σ' ἔλιπον ἐγὼ κλισίηθεν ἰοῦσα.

Σῆς κασιγνήτης δίχα. οἷον τῆς μόνης σου κηδεμένης. ὅλα δὲ ἐπιτέταται τῷ πάθει, διὰ τὸ παρεῖναι τὸν ὀρέστην. ὡς καὶ πηνελόπη παρόντα ὀδυσσέα θρηνεῖ παρ' ὁμήρῳ. ἐν οἷς φησι. Σὸν ἄνδρα παρήμενον. ἐνθάδε δὲ δίκαιον δηλοῦσθαι ὅτι ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐστὶν, ἢ ἐν τῷ λόγῳ· ἀγνοῶν γὰρ αὐτὴν ὀρέστης, ἀπολοφυρομένην γνώσεται. Οὔτε γάρ ποτε οὐ γὰρ ἦς φησὶ τῆς μητρὸς ποτὲ ἢ καὶ ἐμοῦ μᾶλλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ ἦσθα διεσείλωμεν. οὐκ ἦσθα τῆς μητρὸς, ἀλλὰ μᾶλλον καὶ ἐμοῦ. οἷον, ἐγώ σοι μᾶλλον ἤμην μήτηρ ἤπερ ἡ κλυταιμνήστρα. Ἀμήτωρ κακομήτως.

τὸ δὲ φίλος. ἀντὶ τοῦ ὄφελος. Ἄλλως. οὐκ ἦς τῆς μητρὸς φίλος μᾶλλον ἢ ἐμοῦ. ἀντὶ τοῦ, οὐ τῇ μητρὶ προσέκεισο μᾶλλον. ἄμεινον δὲ τὸ ἕτερον. διὰ τὴν ἡλικίαν τοῦ ὀρέστου. ἐφ' ᾗ τὸ φίλον εἶναι αὐτὸν, καὶ διακρίνειν τινὰ τότε οὐκ ἐνεχώρει. νήπιος γὰρ ἦν. Θνητοῦ πέφυκας πατρὸς ἠλέκτρα φρόνει. πιθανῶς πρόσκειται τὸ ὄνομα τῆς ἠλέκτρας, ἵνα μάθῃ ὀρέστης. οὐ γὰρ μόνη ἦν αὐτῷ ἀδελφή. τοῖς δὲ κοινοῖς βοηθήμασι χρῆται ὁ χορὸς ἐν τῇ παρηγορίᾳ. Φεῦ φεῦ τί λέξω; ἀναγκαῖον ἐμφανισθῆναι τὸν ὀρέστην. διεφθάρη γὰρ τὸ συνεκτικὸν τῆς ὑποθέσεως σιωπῶντος αὐτοῦ.

Γλώσσης. γράφεται γνώμης. τί δ' ἔσχες. πρὸς τί ἀπὸ κοινοῦ ἡ πρόθεσις. Τόδ' ἔστ' ἐκεῖνο. ἔδει δυνάσθαι μὲν ἡ ἠλέκτρα λέγειν, εὐπρεπέστερον δὲ τῷ χορῷ περίκειται. ἵνα μὴ περὶ τοῦ ἑαυτῆς εἴδους εἴπῃ τι. θαυμαστῶς δὲ τὴν μὲν κλυταιμνήστραν ἀπὸ τοῦ λαμπροῦ σχήματος ὁ ἄγγελος ἐγνώρισεν. οὗτος δὲ οὐ γινώσκει τὴν ἠλέκτραν διὰ τὸ κεκακῶσθαι τὸ σῶμα. Ω δ' ἐποικτείρων στένεις. ἀντὶ τοῦ, ἀμφ' ἐμοὶ καθορῶν στενάζεις. Ἐν τῷ δείγματι; ἐν τίνι. ἢ διατί. ποίῳ λόγῳ εἰρημένῳ ἔστιν ζητῆσαι τὸν λόγον. Τῇδε. εἰς ἔστι.
Μητρὶ δ' οὐδὲν ἐξισοῖ. οὐκ ἴσα πράττει τῷ τῆς μητρὸς ὀνόματι.

τοι σὺ, σὺ δέξαι μ' ἐς τὸ σὸν τόδε στέγος
τὴν μηδὲν, εἰς τὸ μηδὲν. ὡς ξὺν σοὶ κάτω
ναίω τὸ λοιπόν. καὶ γὰρ ἡνίκ' ἦσθ' ἄνω,
ξὺν σοὶ μετεῖχον τῶν ἴσων. καὶ νῦν ποθῶ
τοῦ σοῦ θανοῦσα μὴ 'πολείπεσθαι τάφου.
„ Τοὺς γὰρ θανόντας οὐχ ὁρῶ λυπουμένους.
χο θνητοῦ πέφυκας πατρὸς Ἠλέκτρα, φρόνει.
θνητὸς δ' Ὀρέστης. ὥστε μὴ λίαν στένε.
„ Πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν.
ὀρέ φεῦ. φεῦ. τί λέξω. ποῖ λόγων ἀμηχανῶν
ἔλθω. κρατεῖν γὰρ οὐκέτι γλώσσης σθένω.
ἠλέ τί δ' ἔσχες ἄλγος. πρὸς τί τοῦτ' εἰπὼν κυρεῖς.
ὀρέ ἦ σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἠλέκτρας τόδε;
ἠλέ τόδ' ἔστ' ἐκεῖνο, καὶ μάλ' ἀθλίως ἔχον.
ὀρέ οἴμοι ταλαίνης ἄρα τῆσδε συμφορᾶς.
ἠλέ τί δή ποτ' ὦ ξέν' ἀμφ' ἐμοὶ στένεις τάδε;
ὀρέ ὦ σῶμ' ἀτίμως κἀθέως ἐφθαρμένον
ἠλέ οὔτοι ποτ' ἄλλην ἢ 'μὲ δυσφημεῖς ξένε.
ὀρέ φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς.
ἠλέ τί δή ποτ' ὦ ξέν' ὧδ' ἐπισκοπῶν στένεις.
ὀρέ ὡς οὐκ ἄρ' ᾔδειν τῶν ἐμῶν οὐδὲν κακῶν.
ἠλέ ἐν τῷ διέγνως τοῦτο τῶν εἰρημένων
ὀρέ ὁρῶν σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσιν.
ἠλέ καὶ μὴν ὁρᾷς γε παῦρα τῶν ἐμῶν κακῶν.
ὀρέ καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδ' ἔτ' ἐχθίω βλέπειν;
ἠλέ ὁθούνεκ' εἰμὶ τοῖς φονεῦσι σύντροφος.
ὀρέ τοῖς τοῦ; πόθεν τοῦτ' ἐξεσήμηνας κακόν.
ἠλέ τοῖς πατρός. εἶτα τοῖσδε δουλεύω βίᾳ.
ὀρέ τίς γάρ σ' ἀνάγκη τῇδε προτρέπει βροτῶν.
ἠλέ μήτηρ καλεῖται, μητρὶ δ' οὐδὲν ἐξισοῖ.
ὀρέ τί δρῶσα πότερα χερσὶν, ἢ λύμῃ βίου;
ἠλέ καὶ χερσὶ, καὶ λύμαισι, καὶ πᾶσιν κακοῖς.
ὀρέ οὐδ' οὑπαρήξων, οὐδ' ὁ κωλύσων πάρα;
ἠλέ οὐ δῆθ'. ὃς ἦν γάρ μοι, σὺ προὔθηκας σποδόν.
ὀρέ ὦ δύσποτμ', ὡς ὁρῶν σ' ἐποικτείρω πάλαι
ἠλέ μόνος βροτῶν νυν ἴσθ' ἐποικτείρας ποτέ.
ὀρέ μόνος γὰρ ἥκω τοῖσι σοῖς ἀλγῶν κακοῖς.

ἠλέ οὐ δή ποθ' ἡμῖν ξυγγενὴς ἥκεις ποθέν;
ὀρέ ἐγὼ φράσαιμ' ἄν, εἰ τὸ τῆσδ' εὔνουν πάρα.
ἠλέ ἀλλ' ἔστιν εὔνουν, ὥστε πρὸς πιστὰς ἐρεῖς.
ὀρέ μέθες τόδ' ἄγγος νῦν, ὅπως τὸ πᾶν μάθῃς.
ἠλέ μὴ δῆτα πρὸς θεῶν τοῦτό μ' ἐργάσῃ ξένε.
ὀρέ πείθου λέγοντι, κοὐχ ἁμαρτήσῃ ποτέ.
ἠλέ μὴ πρὸς γενείου, μὴ 'ξέλῃ τὰ φίλτατα.
ὀρέ οὔ φημ' ἐάσειν.
ἠλέ ὦ τάλαιν' ἐγὼ σέθεν.
Ὀρέστα, τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς.
ὀρέ εὔφημα φώνει. πρὸς δίκης γὰρ οὐ στένεις.
ἠλέ πῶς τὸν θανόντ' ἀδελφὸν οὐ δίκῃ στένω;
ὀρέ οὔ σοι προσήκει τήνδε προσφωνεῖν φάτιν.
ἠλέ οὕτως ἄτιμός εἰμι τοῦ τεθνηκότος;
ὀρέ ἄτιμος οὐδενὸς σύ. τοῦτο δ' οὐχὶ σόν.
ἠλέ εἴπερ γ' Ὀρέστου σῶμα βαστάζω τόδε.
ὀρέ ἀλλ' οὐκ Ὀρέστου, πλὴν λόγῳ γ' ἠσκημένον.
ἠλέ ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνου τοῦ ταλαιπώρου τάφος;
ὀρέ οὐκ ἔστι. τοῦ γὰρ ζῶντος οὐκ ἔστι τάφος.
ἠλέ πῶς εἶπας ὦ παῖ;
ὀρέ ψεῦδος οὐδὲν, ὧν λέγω.
ἠλέ ἦ ζῇ γὰρ ἁνήρ;
ὀρέ εἴπερ ἔμψυχός γ' ἐγώ.
ἠλέ ἦ γὰρ σὺ κεῖνος;
ὀρέ τήνδε προσβλέψασά μου
σφραγῖδα πατρὸς, ἔκμαθ' εἰ σαφῆ λέγω.
ἠλέ ὦ φίλτατον φῶς.
ὀρέ φίλτατον συμμαρτυρῶ.
ἠλέ ὦ φθέγμ' ἀφίκου;
ὀρέ μηκέτ' ἄλλοθεν πύθῃ.
ἠλέ ἔχω σε χερσίν.
ὀρέ ὡς τὰ λοίπ' ἔχοις ἀεί.
ἠλέ ὦ φίλταται γυναῖκες, ὦ πολίτιδες,
ὁρᾶτ' Ὀρέστην τόνδε μηχαναῖσι μὲν
θανόντα, νῦν δὲ μηχαναῖς σεσωσμένον;
χο ὁρῶμεν ὦ παῖ, κἀπὶ συμφοραῖσί μοι
γεγηθὸς ἕρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο.
ἠλέ ἰὼ γοναί, γοναὶ σωμάτων ἐμοὶ φιλτάτων.
ἐμόλετ' ἀρτίως.
ἐφεύρετ' ἤλθετ' εἴδεθ' οὓς ἐχρῄζετε.

Πρὸς δίκης γάρ. ἢ πρὸς αὐτῆς μετά.

Οὕτως ἄτιμός εἰμι τοῦ τεθνηκότος. ἤγουν ἀνάξιος ὥστε μή τε ὀνομάζειν αὐτὸν δηλονότι. Τοῦτο δ' οὐχὶ σόν. οὔ σοι προσῆκον. Ἠσκημένον. κατεσκευασμένον. ἀσκήματα. Σφραγῖδα πατρός. τὸν δακτύλιον. Ὦ φθέγμ' ἀφίκου λείπει φίλτατον. Γοναὶ σωμάτων. ἀντὶ τοῦ ἑνικοῦ γονὴ σώματος. ἐμοὶ φιλτάτου, τοῦ Ἀγαμέμνονος. Εἴδεθ' οὓς ἐχρῄζετε. ἀντὶ τοῦ ἐμέ.

ὀρέ. παρέσμεν, ἀλλὰ σίγ᾽ ἔχουσα πρόσμενε.
ἠλέ. τί δ᾽ ἔστιν;
ὀρέ. σιγᾶν ἄμεινον, μή τις ἔνδοθεν κλύῃ.
ἠλέ. ἀλλ᾽ οὐ μὰ τὰν Ἄρτεμιν τὰν αἰὲν ἀδμήταν,
τόδε μὲν οὔποτ᾽ ἀξιώσω τρέσαι,
περισσὸν ἄχθος ἔνδον γυναικῶν ὂν ἀεί.
ὀρέ. ὅρα γε μὲν δή, κἀν γυναιξὶν ὡς Ἄρης
ἔνεστιν. εὖ δ᾽ ἔξοισθα πειραθεῖσά που.
ἠλέ. ὀτοτοῖ.
ἀνέφελον ἐπέβαλες,
οὔποτε καταλύσιμον,
οὐδέποτε λησόμενον
ἁμέτερον
οἷον ἔφυ κακόν.
ὀρέ. ἔξοιδα καὶ ταῦτ᾽ ἀλλ᾽ ὅταν παρουσία
φράζῃ, τότ᾽ ἔργων τῶνδε μεμνῆσθαι χρεών.
ἠλέ. ὁ πᾶς ἐμοὶ
ὁ πᾶς ἂν πρέποι παρὼν ἐννέπειν
τάδε δίκαια χρόνος.
μόλις γὰρ ἔσχον νῦν ἐλεύθερον στόμα.
ὀρέ. ξύμφημι κἀγώ. τοιγαροῦν σῴζου τόδε.
ἠλέ. τί δρῶσα.
ὀρέ. οὗ μή 'στι καιρὸς μὴ μακρὰν βούλου λέγειν.
ἠλέ. τίς οὖν ἀξίαν γε σοῦ πεφηνότος
μεταβάλοιτ᾽ ἂν ὧδε σιγὰν λόγων,
ἐπεί σε νῦν ἀφράστως
ἀέλπτως τ᾽ ἐσεῖδον.
ὀρέ. τότ᾽ εἶδες, ὅτε θεοί μ᾽ ὤτρυναν μολεῖν.
ἠλέ. ἔφρασας ὑπερτέραν
τᾶς πάρος ἔτι χάριτος
εἴ σε θεὸς ἐπῶρσεν
ἁμέτερα πρὸς μέλαθρα,
δαιμόνιον
αὐτὸ τίθημ᾽ ἐγώ.
ὀρέ. τὰ μέν, σ᾽ ὀκνῶ χαίρουσαν εἰργάθειν. τὰ δ᾽,

Σῖγ᾽ ἔχουσα πρόσμενε. ἀντὶ τοῦ σιγῶσα ἕως ἂν κατὰ νοῦν ἀποβῇ τὸ πᾶν. Τί δ᾽ ἐστίν; παράκειται ἑκάστῳ τὸ οἰκεῖον. ἡ μὲν γὰρ γυνή τε οὖσα καὶ παρὰ προσδοκίαν εὐτυχοῦσα, θρασυτέρα ἐστίν. ὁ δὲ ἧττον ἀσφαλής, διὰ τὸ νῦν πρῶτον ἐπιχειρεῖν τοιούτῳ κινδύνῳ. Ἀλλ᾽ οὐ μὰ τὰν ἄρτε. ἡ ἀπότασις πρὸς Κλυταιμνήστραν. ὅρα δὲ εἰ οἰκεῖα ταῦτα τῇ Ἠλέκτρᾳ παρόντος Ὀρέστου, ὅ ποτε καὶ μόνη οὖσα τοσοῦτον ἐθρασύνετο. Ἀδμήταν. παρθένον. Ὅρα γε μὲν δή. ὑπὲρ τὴν Κλυταιμνήστραν τείνων φησίν, ὅτι τὸν Ἀγαμέμνονα ἀνεῖλεν. Ὀτοτοῖ. ἐπεί περ ὑπέμνησεν αὐτὴν τῆς τοῦ πατρὸς ἀναιρέσεως διὰ τῶν προειρημένων δύο στίχων φησίν, ὅτι ἐνέβαλές μοι κακὸν ἀνέφελον. καλυφθῆναι μὴ δυνάμενον. ἀσκίαστον ὡς εἰ ἔφη διάδηλον κακόν, ὑπὸ μηδεμιᾶς νεφέλης κρυβῆναι δυνάμενον. Οὔποτε καταλύσιμον. οὐδέποτε λησόμενον, οὐ καλυόμενον. ὁ δὲ νοῦς, λήθης τυχεῖν μὴ δυνάμενον. Ἀλλ᾽ ὅταν παρουσίαν φράζῃ. ὅταν ἐπιτρέπῃ ὁ καιρὸς καὶ καλῇ. ἢ ὁπόταν ἡ παρουσία τούτων ᾖ. καὶ ὁ καιρὸς ἐπιτήδειος. τὸ γὰρ διεξιέναι τὰ κατὰ τὸν Ἀγαμέμνονα, δι᾽ ὄχλου ἦν τοῖς θεαταῖς ἐπισταμένοις τὸ πᾶν, καὶ περιμένουσι ἰδεῖν τὰ ὑπὸ Ὀρέστου γινόμενα. Ὁ πᾶς ἂν πρέποι. ὁ πᾶς χρόνος πρέποι τῇ δίκῃ λέγειν με ταῦτα. Τάδε δίκαια. γράφεται τάδε δίκα. Σῴζου τόδε. ποῖον. τὸ ἐλευθεροστομεῖν. τοιγαροῦν ἀντέχου τῆς ἐλευθεροστομίας. Μὴ μακρὰ ἀντὶ τοῦ μὴ μακρῶς. Τίς οὖν ἀξίαν γε, τίς ἄν φησι σοῦ ἀφανέντος δικαίως ἕλοιτο ἀντὶ λόγων σιωπήν. Ὑπερτέραν, λείπει χάριν. Τὰς

δέδοικα λίαν ἡδονῇ νικωμένην.
ἠλέ. ἰὼ χρόνῳ μακρῷ φιλτάταν ὁδὸν
ἐπαξιώσας ὧδέ μοι φανῆναι,
μή τί με πολύπονον ὧδ' ἰδών.
ὀρέ. τί μὴ ποιήσω.
ἠλέ. μή μ' ἀποστερήσῃς
τῶν σῶν προσώπων ἡδονὰν μεθέσθαι.
ὀρέ. ἦ κάρτα κἂν ἄλλοισι θυμοίμην ἰδών.
ἠλέ. ξυναινεῖς;
ὀρέ. τί μὴν οὔ.
ἠλέ. ὦ φίλαι, ἔκλυον ἂν
ἐγὼ οὐδ' ἂν ἤλπισ' αὐδάν.
ἔσχον ὀργὰν ἄναυδον.
οὐδὲ σὺν βοᾷ κλύουσα τάλαινα.
νῦν δ' ἔχω σε. προὐφάνης δὲ
φιλτάταν ἔχων πρόσοψιν,,
ἇς ἐγὼ οὐδ' ἂν ἐν κακοῖς λαθοίμαν,
ὀρέ. τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων, ἄφες
καὶ μήτε μήτηρ ὡς κακὴ δίδασκέ με,
μήθ' ὡς πατρῴαν κτῆσιν Αἴγισθος δόμων
ἀντλεῖ. τὰ δ' ἐκχεῖ. τὰ δὲ, διασπείρει μάτην
χρόνου γὰρ ἄν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος.
ἃ δ' ἁρμόσει μοι τῷ παρόντι νῦν χρόνῳ,
σήμαιν'. ὅπου φανέντες, ἢ κεκρυμμένοι,
γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν τῇ νῦν ὁδῷ.
οὕτως δ', ὅπως μήτηρ σε μὴ 'πιγνώσεται,
φαιδρῷ προσώπῳ, νῷν ἐπελθόντων δόμους
ἀλλ' ὡς ἐπ' ἄτῃ τῇ μάτην λελεγμένῃ,
στέναζ'. ὅταν γὰρ εὐτυχήσωμεν, τότε
χαίρειν παρέσται καὶ γελᾶν ἐλευθέρως.
ἠλέ. ἀλλ' ὦ κασίγνηθ' ὧδ', ὅπως καὶ σοὶ φίλον
καὶ τοὐμὸν ἔσται τῇδ'. ἐπεὶ τὰς ἡδονὰς]
πρὸς σοῦ λαβοῦσα, κοὐκ ἐμὰς ἐκτησάμην
κοὐδ' ἄν σε λυπήσασα βουλοίμην βραχὺ
αὐτὴ μέγ' εὑρεῖν κέρδος. οὐ γὰρ ἂν καλῶς
ὑπηρετοίμην τῷ παρόντι δαίμονι
ἀλλ' οἶσθα μὲν τἀνθένδε. πῶς γὰρ οὔ. κλύων
ὁθ' οὕνεκ' Αἴγισθος μὲν, οὐ κατὰ στέγας
μήτηρ δ' ἐν οἴκοις, ἣν σὺ μὴ δείσῃς ποθ', ὡς
γέλωτι φαιδρὸν τοὐμὸν ὄψεται κάρα.

παρὲς ἔτι χαίρετος. τῆς σῆς παρουσίας.

Ὦ δ' ἰδών. γράφεται ὧδ' ἰδών. Μή μ' ἀποστερήσῃς. μὴ ἀποστερήσῃς με φησὶ τοῦ μεθέσθαι τῶν προσώπων καὶ ἀπαλλαγῆναι μετὰ ἡδονῆς, ὅπερ μοι παρέσται τὸ πλέον μετεχούσῃ σου. καὶ ἀπολαυνούσῃ, οὕτω γὰρ ἀπαλλαγήσομαι μετὰ ἡδονῆς. ἐὰν δὲ ἤδη ἀποστερήσῃς ἑαυτοῦ, μετὰ λύπης ἀπαλλαγήσομαι. Ὦ φίλαι ἔκλυον ἂν ἐγώ. ὦ φίλαι οἵαν ἤκουσα φήμην περὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἀπροσδόκητον ἐφ' ᾗ οὔτε σιωπῆσαι ἂν ἠδυνάμην οὔτε ἀκούσασα βοῆσαι. καὶ γὰρ ἡ ἡδονὴ προετρέπετο αὐτὴν βοῆσαι. καὶ ὁ φόβος, ὁ περὶ τὸν αἴγισθον. καὶ τὴν μητέρα, σιωπῆσαι. ὅμως δὲ ἔχω σε φιλτάτην ἔχοντα πρόσοψιν. ὁ νοῦς. ἔκλυον αὐδὴν. ἣν οὐδέποτε ἤλπισα καὶ ἔσχον τρόπον ἄναυδον διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἀκούειν δυναμένη, οὕτως ἐξέστην ἐμαυτῆς. λέγει δὲ περὶ τῆς ἀπωλείας τοῦ ὀρέστου ὅτε ἤκουσεν. Μήθ' ὡς πατρῴαν. ἐμφαντικὸν τὸ συνεχὲς τῆς ταυτολογίας. ἤρκει γὰρ καὶ ἓν τῶν λελεγμένων. Χρόνου γὰρ ἄν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος. ἀφαιρεῖται γάρ φησι τὴν εὐκαιρίαν τῶν μελλόντων πραχθῆναι τῶν λόγων ἡ ἀδολεσχία. Λέξαιμι βραχύ, γράφεται βουλοίμην βραχύ. Δαίμονι ἤγουν τύχῃ. Ἀλλ' οἶσθα μὲν τἀνθένδε. εἰκὸς γὰρ καὶ ἔξωθεν ταῦτα πεπύσθαι τὸν ὀρέστην.

μῖσός τε γὰρ παλαιὸν ἐντέτηκέ μοι.
κἀπεί σ᾽ ἐσεῖδον, οὔποτ᾽ ἐκλήξω χαρᾶς
δακρυῤῥοοῦσα. πῶς γὰρ ἂν λήξαιμ᾽ ἐγώ,
ἥτις μιᾷ σε τῇδ᾽ ὁδῷ θανόντα τε,
καὶ ζῶντ᾽ ἐσεῖδον; εἴργασαι δέ μ᾽ ἄσκοπα.
ὥστ᾽ εἰ πατήρ μοι ζῶν ἵκοιτο, μηκέτ᾽ ἂν
τέρας νομίζειν αὐτὸ, πιστεύειν δ᾽ ὁρᾶν.
ὅτ᾽ οὖν τοιαύτην ἡμὶν ἐξήκεις ὁδὸν,
ἄρχ᾽ αὐτὸς, ὥς σοι θυμός. ὡς ἐγὼ μόνη,
οὐκ ἂν δυοῖν ἥμαρτον. ἢ γὰρ ἂν καλῶς
ἔσωσ᾽ ἐμαυτὴν, ἢ καλῶς ἀπωλόμην.

ὀρέ. σιγᾶν ἐπῄνεσ᾽, ὡς ἐπ᾽ ἐξόδῳ κλύω
τῶν ἔνδοθεν χωροῦντος.

ἠλέ. εἴσιτ᾽ ὦ ξένοι.
ἄλλως τε καὶ φέροντες, οἷ᾽ ἂν οὔτε τις
δόμων ἀπώσαιτ᾽ οὔτ᾽ ἂν ἡσθείη λαβών.

παι. ὦ πλεῖστα μῶροι, καὶ φρενῶν τητώμενοι.
πότερα παρ᾽ οὐδὲν τοῦ βίου κήδεσθ᾽ ἔτι,
ἢ νοῦς ἔνεστιν οὔτις ὑμὶν ἐγγενής;
ὅτ᾽ οὐ παρ᾽ αὐτοῖς, ἀλλ᾽ ἐν αὐτοῖσιν κακοῖς
τοῖσιν μεγίστοις ὄντες, οὐ γινώσκετε.
ἀλλ᾽ εἰ σταθμοῖσι τοῖσδε μὴ ᾽κύρουν ἐγὼ
πάλαι φυλάσσων, ἦν ἂν ὑμὶν ἐν δόμοις
τὰ δρώμεν᾽ ὑμῶν πρόσθεν, ἢ τὰ σώματα.
νῦν δ᾽ εὐλάβειαν τήνδε προὐθέμην ἐγώ,
καὶ νῦν ἀπαλλαχθέντε τῶν μακρῶν λόγων,
καὶ τῆς ἀπλήστου τῆσδε σὺν χαρᾷ βοῆς,
εἴσω παρέλθεθ᾽, ὡς τὸ μὲν μέλλειν, κακὸν
ἐν τοῖς τοιούτοις ἔστ᾽, ἀπηλλάχθαι δ᾽ ἀκμή.

ὀρέ. πῶς οὖν ἔχει τἀντεῦθεν εἰσιόντι μοι.
παι. καλῶς. ὑπάρχει γάρ σε μὴ γνῶναί τινά.
ὀρέ. ἤγγειλας ὡς ἔοικεν ὡς τεθνηκότα.
παι. εἷς τῶν ἐν ᾅδου μάνθαν᾽ ἐνθάδ᾽ ὢν ἀνήρ.
ὀρέ. χαίρουσιν οὖν τούτοισιν, ἢ τίνες λόγοι.
παι. τελουμένων εἴποιμ᾽ ἄν. ὡς δὲ νῦν ἔχει,
καλῶς τὰ κείνων πάντα, καὶ τὰ μὴ καλῶς.

ἠλέ. τίς

Μῖσός τε γὰρ παλαιὸν ἐντέτηκέ μοι. πρὸς τὴν μητέρα δηλονότι. Ἔσωσ᾽ ἐμαυτήν. ἀναιροῦσα αὐτόν. Σιγᾶν ἐπῄνεσα. τινὲς τὸν χορόν φασι λέγειν ταῦτα. Εἴσιτ᾽ ὦ ξένοι. τοῦ παιδαγωγοῦ μέλλοντος ἐξιέναι, ὁ ὀρέστης αἰσθόμενος τοῦ ψόφου, ἀγνοῶν, κελεύει αὐτὴν σιγᾶν. διὸ καὶ ἡ ἠλέκτρα ὡς ξένοις διαλέγεται. Καὶ φέροντες οἷ᾽ ἂν οὔτε τις. τοιαύτην ἀγγελίαν δηλονότι φέροντες ἣν οὐκ ἄν τις ἀπώσαιτο, λαβεῖν τὰ ὀστᾶ. οὐδὲ ἡδέως λάβοι, ὅτι κακή ἐστιν. Ὦ πλεῖστα μῶροι. ἐπιτιμᾷ αὐτοῖς, ὅτι φανεροὶ τοῖς ἐχθροῖς γίνονται. Ἐγγενής. ἐγγεγεννημένος, ἢ ἄξιος τοῦ γένους. ἔμφυτος, γνήσιος. Πρόσθεν ἢ τὰ σώματα. οἷον πρὶν ἰδεῖν τὰ σώματα ὑμῶν οἱ ἐχθροὶ, ἔγνωσαν ἂν τὰ βουλεύματα τῆς ψυχῆς. Ἐν τοῖς τοιούτοις. καιροῖς δηλονότι. Τελουμένων εἴποιμ᾽ ἄν. θαυμαστῶς ὑπὲρ τοῦ μὴ τὸ πλέον διατρίβειν ὡς καὶ ὀρέστης ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, τὰ μὲν παριστάντα τῶν λόγων ἀφείς. ὁ δὲ νοῦς. καὶ τὰ μὴ καλῶς. ἀλλὰ κακῶς ἂν τοῖς ἔχοντα καὶ αὐτὰ νῦν καλῶς ἔχει, ἕως οὐδέπω τιμωρίας τυγχάνουσιν. ἅπερ λεγόμενα πρὸς ἄκρον ἐστὶ παροξυντικά.

ἠλέ τίς οὗτος ἔστ' ἀδελφὲ πρὸς θεῶν φράσον.
ὀρέ οὐχὶ ξυνίεις;
ἠλέ οὐδέ γ' ἐς θυμὸν φέρω.
ὀρέ οὐκ οἶσθ' ὅτῳ μ' ἔδωκας ἐς χεῖράς ποτε;
ἠλέ ποίῳ; τί φωνεῖς.
ὀρέ οὗ τὸ Φωκέων πέδον
ὑπεξεπέμφθην σῇ προμηθείᾳ χεροῖν.
ἠλέ ἦ κεῖνος οὗτος, ὅν ποτ' ἐκ πολλῶν ἐγὼ
μόνον προσηῦρον πιστὸν ἐν πατρὸς φόνῳ;
ὀρέ ὅδ' ἐστί. μή μ' ἔλεγχε πλείοσιν λόγοις.
ἠλέ ὦ φίλτατον φῶς, ὦ μόνος σωτὴρ δόμων
Ἀγαμέμνονος, πῶς ἦλθες. ἦ σὺ κεῖνος εἶ,
ὃς τόνδε κἀμ' ἔσωσας ἐκ πολλῶν πόνων;
ὦ φίλταται μὲν χεῖρες, ἥδιστον δ' ἔχων
ποδῶν ὑπηρέτημα· πῶς οὕτω πάλαι
ξυνών μ' ἔληθες, οὐδ' ἔφαινες. ἀλλά με
λόγοις ἀπώλλυς, ἔργ' ἔχων ἥδιστ' ἐμοί.
χαῖρ' ὦ πάτερ, πατέρα γὰρ εἰσορᾶν δοκῶ.
χαῖρ' ἴσθι δ' ὡς μάλιστά σ' ἀνθρώπων ἐγὼ
ἤχθηρα, κἀφίλησ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.
παι ἀρκεῖν δοκεῖ μοι. τοὺς γὰρ ἐν μέσῳ λόγους,
πολλαὶ κυκλοῦσι νύκτες, ἡμέραι τ' ἴσαι,
αἳ ταῦτά σοι δείξουσιν Ἠλέκτρα σαφῆ.
σφῷν δ' ἐννέπω γε τοῖν παρεστώτοιν, ὅτι
νῦν καιρὸς ἔρδειν. νῦν Κλυταιμνήστρα μόνη.
νῦν οὔτις ἀνδρῶν ἔνδον. εἰ δ' ἐφέξετον,
φροντίζεθ' ὡς τούτοις τε καὶ σοφωτέροις
ἄλλοισι, τούτων πλείοσιν μαχούμενοι.
ὀρέ οὐκ ἂν μακρῶν ἔθ' ἡμὶν οὐδὲν ἂν λόγων
Πυλάδη, τόδ' εἴη τοὔργον ἀλλ' ὅσον τάχος.
χωρεῖν ἔσω, πατρῷα προσκύσανθ' ἕδη
θεῶν, ὅσοι περ πρόπυλα ναίουσιν τάδε.
ἠλέ ἄναξ Ἄπολλον, ἵλεως αὐτοῖν κλύε,
ἐμοῦ τε πρὸς τούτοισιν. ἥ σε πολλὰ δὴ
ἀφ' ὧν ἔχοιμι, λιπαρεῖ προὔστην χερί.
νῦν δ' ὦ λύκει' Ἄπολλον ἐξ οἵων ἔχω,
αἰτῶ. προπιτνῶ. λίσσομαι. γενοῦ πρόφρων
ἡμῖν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων.
καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τἀπιτίμια

Τίς οὗτος ἔστ' ἀδελφέ. οὐκ ἠρώτησε τοῦτο ὀρέστην πρότερον ἡ ἠλέκτρα ὑπὸ τῆς χαρᾶς. ἀλλ' ἐφύλαξε νῦν ὁ ποιητὴς εἰς ἕτερον ἀναγνωρισμόν. Οὗ τὸ φωκέων πέδον ὑπεξεπέμφθην, σῇ προμηθίᾳ. Αἳ ταῦτά σοι. τὰ κατ' ἐμέ φησι. Αἳ ταῦτά σοι δείξουσι. τοὺς ἐν μέσῳ λόγους εἰπών, ὤφειλεν ἀποδοῦναι, αἳ τούτους σοι δείξουσιν. ὁ δὲ ποιεῖται τὴν σύνταξιν πραγματικὴν δὲ ἀποδίδωσιν, αἳ ταῦτά σοι δείξουσι, ἤγουν δὲ τοὺς λόγους δὲ εἴτι τοιοῦτον. συνήθες δὲ τοῦτο τὸ σχῆμα, τὸ ἄρχεσθαι λόγως, εἶτα ὥσπερ ἐκ μεταμελείας ἀποδιδόναι τὸν λόγον
» λόγως ὡς παρὰ Φιλοστράτῳ.
» φαίρεται μὲν οὖν χρυσοῦ πάσται
» ἢ χρυσαῖ δὲ τὰ ἐν αὐτοῖς βέ-
» λη, γυμνὴ τούτων ἡ ἀγέλη πᾶ-
» σα.

Νῦν κλυταιμνήστρα μόνη. ἐν ταῦθα ἀνεκάλυψε τὸ χρήσιμον τῆς ἀποδημίας αἰγίσθου. Ἐφέξετον. μελλήσετε, βραδύνετε. Ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ἂν λόγων. τὸ οὐδὲν παρέλκει.

Λιπαρῆ προὔστην χερί. ἀντὶ τοῦ λιπαρῶς. συνεχῶς. Ἐξ οἵων ἔχω. ἐξ ὧς δυνάμεως ἔχω, λόγοις ἀξιοῦν. οὐδὲν. Τἀπιτίμια. τοὺς μισθούς.

Ἴδεθ᾽ ὅπου προνέμεται. αὐτὴ τοῦ προβιβάζει. τοῦ ὀρέστου δὲ εἰσελθόντος, ὁ χορὸς ταῦτά φησιν. ἄλλως. εἰσεληλύθασι μὲν ἐνταῦθα οἱ περὶ ὀρέστην καὶ πυλάδην· ἔστω δὲ ἤτοι ὁ χορὸς φησί. καὶ τῆς ἠλέκτρας συνεισελθούσης αὐτοῖς. καὶ τὸ ἴδετε πρὸς ἀλλήλας φασὶν αἱ τοῦ χοροῦ. ἢ ὅτι ἔξω οὖσα ἡ ἠλέκτρα, λέγει πρὸς τὸν χορὸν τοὺς δύο στίχους. καὶ οὕτως εἰσέρχεται. καὶ δεῖ διάλειμμα ὥστε ἐξελθοῦσαν αὐτὴν ἄρχεσθαι τοῦ ὦ φιλτάται γυναικῶν. παρατήρει δὲ ὅτι ἐπὶ μὲν τῇ τοῦ ἀγγέλου παρουσίᾳ, προοικονομεῖ ὁ ποιητὴς ἔξω διατρίβειν τὴν κλυταιμνήστραν δι᾽ ἃς προείπομεν αἰτίας. ἐνταῦθα δὲ τῶν λόγων γενομένων πρὸς τὴν ἠλέκτραν ἐκ τοῦ ὀρέστου, οὐδὲν λείπει εἰς ἀνελεῖν τὴν κλυταιμνήστραν, ἅπερ ἐν τῷ ἐμφαίνειν ὁ ποιητὴς οὐκ εἰσήγαγεν. Τὸ δυσέριστον αἷμα φυσῶν. οἷον ὁ ἄρης συναγελάζεται αὐτοῖς φυσῶν αἷμα καὶ φόνον. Δυσέριστον. τὸ δι᾽ ἔριν γινόμενον κακόν. τὸ δὲ κακόν, οὐχ ὡς κατηγοροῦσά φησι. ἐναντίον γὰρ τὸ ἤθει τοῦ χοροῦ. ἀλλ᾽ ὅτι τὰ τοιαῦτα ἔργα οὐχ ἡδέα τοῖς ἀνθρώποις. Ἄφυκτοι κύνες. ἤτοι εἰς τὸν ὀρέστην ἀποτείνεται ἐν τῷ ἄφυκτοι κύνες, ἢ ἐπὶ τῶν ἐριννύων. εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον αἱ ἐριννύες. ἃς οὐκ ἔστι φυγεῖν. Ὥστ᾽ οὐ μακράν. οὐ πολὺ τοῦ ὀνείρου τῆς κλυταιμνήστρας φησί. τοῦτο γὰρ βέλτιον. ἀλλὰ τοῦτό φησιν. ἃ κατ᾽ ἐμαυτὴν ὠνειροπόλουν, οὐκ εἰς μακρὰν ἔσται μετέωρα. ἀλλ᾽ εὐθέως τελεσθήσεται. Παράγεται γὰρ ἐνέρων δολιόπους. ἡ ἐριννὺς ἀφόβως χωροῦσα. ἢ δαίμων τις ἁπλῶς βοηθὸς νεκρῶν. ἢ ἐπὶ τοῦ ὀρέστου. παρέρχεταί φησιν ἔσω στέγης ὁ ὀρέστης. Ἐνέρων δὲ ἀρωγός. ἤτοι τοῦ ἀγαμέμνονος ἢ τῶν χθονίων θεῶν βοηθός. ὅ ἐστιν ὑπηρέτης. Ἀρχαιόπλουτα πατρὸς εἰς ἑδώλια. ἑδράσματα ἀρχαῖα. παλαιὰ οἰκήματα. Νεακόνητον αἷμα. τὸ ξίφος τὸ ἠκονημένον εἰς αἷμα καὶ φόνον. Ὁ Μαίας δὲ παῖς. ὁ ἑρμῆς αὐτὸν ἄγει πρὸς αὐτὸ τὸ τέρμα κατακρύψας σκότῳ τὸν ὑπ᾽ αὐτοῦ γινόμενον λόγον. Ὦ φίλταται γυναικῶν. ἐξερχομένη ταῦτά φησιν. Ἡ μὲν ἐς τάφον. ἐς τὸ περίδειπνον τὸ ἐπὶ τῷ ὀρέστῃ δοκοῦντι ἀπολωλέναι.

τῆς δυσσεβείας, οἷα δωροῦνται θεοί.
χο. ἴδεθ᾽ ὅπου προνέμεται
τὸ δυσέριστον αἷμα φυσῶν Ἄρης.
βεβᾶσιν ἄρτι δωμάτων ὑπόστεγοι
μετάδρομοι κακῶν πανουργημάτων
ἄφυκτοι κύνες.
ὥστ᾽ οὐ μακρὰν ἔτ᾽ ἀμμενεῖ
τοὐμὸν φρενῶν ὄνειρον αἰωρούμενον.
παράγεται γὰρ ἐνέρων
δολιόπους ἀρωγὸς εἴσω στέγας,
ἀρχαιόπλουτα πατρὸς εἰς ἑδώλια
νεακόνητον αἷμα χεροῖν ἔχων.
ὁ Μαίας δὲ παῖς
Ἑρμῆς, σφ᾽ ἄγει δόλον σκότῳ (νει.
κρύψας πρὸς αὐτὸ τέρμα κοὐκέτ᾽ ἀμμέ-
ἠλέ. ὦ φίλταται γυναικῶν, ἄνδρες αὐτίκα
τελοῦσι τοὔργον. ἀλλὰ σῖγα πρόσμενε.
χο. πῶς δή; τί νῦν πράσσουσιν;
ἠλέ. ἡ μὲν ἐς τάφον
λέβητα κοσμεῖ. τὼ δ᾽ ἐφέστατον πέλας.

χο. σὺ δ᾽ ἐκτὸς ᾖξας, πρὸς τί;
ἠλέ. φρουρήσουσ᾽ ὅπως
Αἴγισθος μὴ λάθῃ μολὼν ἔσω.
κλυ. αἶ, αἶ, αἶ, αἶ. ἰὼ στέγαι
φίλων ἔρημοι, τῶνδ᾽ ἀπολλύντων πλέαι.
ἠλέ. βοᾷ τις ἔνδον. οὐκ ἀκούετ᾽ ὦ φίλαι;
χο. ἤκουσ᾽ ἀνήκουστα δύ-
στανος, ὥστε φρῖξαι.
κλυ. οἴμοι τάλαιν᾽. Αἴγισθε, ποῦ ποτ᾽ ὢν κυρεῖς;
ἠλέ. ἰδοὺ μάλ᾽ αὖ θροεῖ τις,
κλυ. ὦ τέκνον, ὦ τέκνον,
οἴκτειρε τὴν τεκοῦσαν.
ἠλέ. ἀλλ᾽ οὐκ ἐκ σέθεν
ᾠκτείρεθ᾽ οὗτος, οὔθ᾽ ὁ γεννήσας πατήρ.
χο. ὦ πόλις, ὦ γενεὰ τάλαινα. νῦν σε
μοῖρα καθημερεία φθίνει.
κλυ. ὤμοι. πέπληγμαι.
ἠλέ. παῖσον εἰ σθένεις διπλῆν.
κλυ. ὤμοι μάλ᾽ αὖθις.
ἠλέ. εἰ γὰρ Αἰγίσθῳ θ᾽ ὁμοῦ.
χο. τελοῦσιν ἀραί. ζῶσιν οἱ
γᾶς ὑποκείμενοι.
πολύῤῥυτον γὰρ αἷμ᾽ ὑπεξαιροῦσι τῶν
κτανόντων οἱ πάλαι θανόντες.
ἠλέ. καὶ μὴν πάρεισιν οἵδε. φοινία δὲ χεὶρ
στάζει θυηλῆς Ἄρεος. οὐδ᾽ ἔχω λέγειν
Ὀρέστα, πῶς κυρεῖ.
ὀρέ. τἀν δόμοισι μὲν,
καλῶς, Ἀπόλλων εἰ καλῶς ἐθέσπισε.
τέθνηκεν ἡ τάλαινα. μηκέτ᾽ ἐκφοβοῦ
μητρῷον ὥς σε λῆμ᾽ ἀτιμάσῃ ποτέ.
χο. παύσασθε. λεύσσω γὰρ
Αἴγισθον ἐκ προδήλου.
ἠλέ. ὦ παῖδες, οὐκ ἄψορρον;
ὀρέ. εἰσορᾶτέ που
τὸν ἄνδρ᾽ ἐφ᾽ ἡμῖν;
ἠλέ. οὗτος ἐκ προαστίου
χωρεῖ γεγηθώς.
χο. βᾶτε κατ᾽ ἀντιθύρων ὅσον τάχιστα.

Σὺ δ᾽ ἐκτὸς ᾖξας πρὸς τί; ἐν τούτοις δῆλον ὅτι εἰσῆλθεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν Ἠλέκτρα. Αἶ αἶ ἰὼ στέγαι. ὁ λέγεις ἀποτείνεται εἰς Αἴγισθον. ἔθος δὲ ἔχουσι τὰ γεγονότα ἔνδον ἀπαγγέλλειν τοῖς ἔξω οἱ ἄγγελοι. νῦν δὲ διὰ τὸ μὴ διατρίβειν ἐν τῷ δράματι οὐκ ἐπιτήδευσε τοῦτο. προκείμενον δὲ τὸ κατὰ τὴν Ἠλέκτραν ἐστὶ πάθος νῦν τοίνυν βοώσης ἐν τῇ ἀναιρέσει τῆς Κλυταιμνήστρας ὁ θεατὴς ἀκούει καὶ ἐναργέστερον τὸ πρᾶγμα γίγνεται, ἢ δι᾽ ἀγγέλου σημαινόμενον. καὶ τὸ μὲν φορτικὸν τῆς ὄψεως ἀπέστη. τὸ δὲ ἐναργὲς οὐδὲν ἧσσον καὶ διὰ τῆς βοῆς ἐπραγματεύσατο. Βοᾷ τις ἔνδον. οἰκεῖον τὸ διανόημα γυναικῶν. τὸ δὲ ἀνήκουστα. οὐχ ὡς καταγινώσκουσα τοῦ Ὀρέστου φασίν, ἀλλὰ πᾶν τὸ πρᾶγμα ἐκπληττόμεναι. Ὦ πόλις ὦ γενεά. ὦ γενεὰ τοῦ οἴκου τούτου. κατὰ ταύτην σε τὴν ἡμέραν ἡ μοῖρα εἰς φθορὰν καὶ ἐλάττωσιν ἄγει τοῦ γένους. Τελοῦσιν ἀραί. ἀντὶ τοῦ ἐπεξέρχονται αὐτούς. Ὑπεξαιροῦσιν. ἐκχέουσι τὸ αἷμα τῶν φονευσάντων οἱ φονευθέντες. Ἀπόλλων εἰ καλῶς ἐθέσπισεν. οἷον οὐκ ἀπ᾽ ἐμαυτοῦ ἐπιβαλλόμενος ἔπραξα. ἀλλὰ πειθόμενος τῷ θεῷ.

Λεύσσω γὰρ Αἴγισθον ἐκ προδήλου. οἷον ὑποστρέψαντα. μετεκέκλητο γὰρ ὑπὸ Κλυταιμνήστρας.

νῦν τὰ πρὶν εὖ θέμενοι, τάδ᾽ ὡς πάλιν.
ὀρέ. θάρσει. τελοῦμεν ἣν νοεῖς.
ἠλέ. ἔπειγε νῦν.
ὀρέ. καὶ δὴ βέβηκα.
ἠλέ. τἀνθάδ᾽ ἂν μέλοιτ᾽ ἐμοί.
δι᾽ ὠτὸς ἂν παῦρά γ᾽ ὡς
ἠπίως ἐννέπειν,
πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι
λαθραῖον ὡς ὀρούσῃ πρὸς
δίκας ἀγῶνα.
αἴγι. τίς οἶδεν ὑμῶν ποῦ ποθ᾽ οἱ Φωκεῖς ξένοι,
οὕς φασ᾽ Ὀρέστην ἡμὶν ἀγγεῖλαι βίον
λελοιπόθ᾽ ἱππικοῖσιν ἐν ναυαγίοις;
σέ τοι, σὲ κρίνω· καὶ σὲ τὴν ἐν τῷ πάρος
χρόνῳ θρασεῖαν, ὡς μάλιστά σοι μέλειν
οἶμαι. μάλιστα δ᾽ ἂν κατειδυῖαν φράσαι.
ἠλέ. ἔξοιδα. πῶς γὰρ οὐχί; συμφορᾶς γὰρ ἂν
ἔξωθεν εἴην τῶν ἐμῶν τε φιλτάτων.
αἴγι. ποῦ δῆτ᾽ ἂν εἶεν οἱ ξένοι; δίδασκέ με.
ἠλέ. ἔνδον. φίλης γὰρ προξένου κατήνυσαν.
αἴγι. ἦ καὶ θανόντ᾽ ἤγγειλαν ὡς ἐτητύμως;
ἠλέ. οὔκ. ἀλλὰ κἀπέδειξαν οὐ λόγῳ μόνον.
αἴγι. πάρεστ᾽ ἄρ᾽ ἡμῖν ὥστε κἀμφανῆ μαθεῖν;
ἠλέ. πάρεστι δῆτα. καὶ μάλ᾽ ἄζηλος θέα.
αἴγι. ἦ πολλὰ χαίρειν μ᾽ εἶπας οὐκ εἰωθότως.
ἠλέ. χαίροις ἄν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνει τάδε.
ἔγι. σιγᾶν ἄνωγα, κἀναδεικνύναι πύλας
πᾶσιν Μυκηναίοισιν, Ἀργείοις θ᾽ ὁρᾶν.
ὡς εἴ τις αὐτῶν ἐλπίσιν κεναῖς πάρος
ἐξῄρετ᾽, ἀνδρὸς τοῦδε νῦν ὁρῶν νεκρὸν,
στόμια δέχηται τἀμά. μηδὲ πρὸς βίαν
ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχὼν φύσῃ φρένας.
ἠλέ. καὶ δὴ τελεῖται τἀπ᾽ ἐμοῦ. τῷ γὰρ χρόνῳ,
νοῦν ἔσχον, ὥστε συμφέρειν τοῖς κρείττοσιν.
αἴγι. ὦ Ζεῦ, δέδορκα φάσμ᾽ ἄνευ φθόνου μὲν οὐ
πεπτωκός. εἰ δ᾽ ἔπεστι Νέμεσις, οὐ λέγω.
χαλᾶτε πᾶν κάλυμμ᾽ ἀπ᾽ ὀφθαλμῶν, ὅ
τὸ συγγενές τε κἀπ᾽ ἐμοῦ θρήνων τύχῃ. (πως

Νῦν τὰ πρὶν εὖ θέμενοι· τὰ μὲν πρὶν εὖ θέμενοι τὰ κατὰ τὴν Κλυταιμνήστραν. ὡς καὶ ὑμῖν εὖ εἴη τὰ κατὰ Αἴγισθον. Δι᾽ ὠτὸς ἂν παῦρα. μὴ ἀνατεταμένως φθέγγεσθαι ἀλλ᾽ ἐλαφρῶς ἐν τῷ λαλεῖν δεῖ. μηδὲ μηκύνειν τὸν λόγον. Ως ἠπίως ἐννέπειν. γράφεται νηπίῳ. ὡς ἂν μικρῶν παίδων ῥήματα, οὕτως αὐτῷ ἀφελῶς διαλέγεσθαι δεῖ μὴ ἀνακαλύπτοντας εὐθέως τὸ γεγονὸς κατὰ τὸν οἶκον. Πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι. καθ᾽ ὑπερβατόν. συμφέροι ἂν πρὸς τοῦτον τὸν ἄνδρα ὀλίγα δι᾽ ὠτὸς αὐτοῦ ἐννέπειν, ὡς ἂν ἀνοήτῳ διαλεγόμενον. λείπει δὲ τῷ λόγῳ, διαλεγόμενον τῷ νηπίῳ. ἢ πρὸς αἰτιατικὴν μετακτέον πρὸς τὸν ἄνδρα συμφέρει τοῦτον ὡς πρὸς νήπιον ἐννέπειν ὀλίγα διὰ τοῦ ὠτός. ὅπως ἂν ἀπατηθεὶς ἐμπέσῃ εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς δίκης τὸν λάθρα κατ᾽ αὐτοῦ γινόμενον. Χαίροις ἂν εἴ σοι χαρτά. ἐπισαρκάζουσα λέγει τάδε. Δίδασκέ με. γράφεται μήνυέ μοι. Σιγᾶν ἄνωγα. κελεύει ὁ Αἴγισθος ἐμφανῶς δείκνυσθαι τὸ σῶμα τοῦ Ὀρέστου. οἱ δὲ ἐπιδεικνύουσι τὸ τῆς Κλυταιμνήστρας. Μηδὲ πρὸς βίαν. ἐὰν μὴ πείθηται πρὸς βίαν κολάσεως τυχών, τότε φύσει φρένας καὶ ἔσεται ὅτι ἄμεινον ἦν πείθεσθαι τῷ κρατοῦντι. Ἄνευ φθόνου μέν. οἷον ἐφθονήθη. καὶ ἔπεσεν ὁ Ὀρέστης. Εἰ δ᾽ ἔπεστι νέμεσις οὐ λέγω. εἰ δὲ μεμφόμεθα τοῖς θεοῖς ἐπὶ αὐτῷ συμβᾶσιν οὐ λέγω.

ὀρέ αὐτὸς σὺ βάσταζ', οὐκ ἐμὸν τόδ', ἀλλὰ σὸν
τὸ ταῦθ' ὁρᾶν τε, καὶ προσηγορεῖν φίλως.
αἴγι ἀλλ' εὖ παραινεῖς, κἀπιπείσομαι. σὺ δὲ
εἴ που κατ' οἶκόν μοι Κλυταιμνήστρα, κάλει.
ὀρέ αὕτη πέλας σοῦ. μηκέτ' ἄλλοσε σκόπει.
αἴγι οἴμοι, τί λεύσσω.
ὀρέ τίνα φοβῇ; τίν' ἀγνοεῖς;
αἴγι τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις
πέπτωχ' ὁ τλήμων.
ὀρέ οὐ γὰρ αἰσθάνῃ πάλαι
ζῶν τοῖς θανοῦσιν οὕνεκ' ἀνταυδᾷς ἴσα;
αἴγι οἴμοι, ξυνῆκα τοὔπος. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
ὅδ' οὐκ Ὀρέστης ἔσθ' ὁ προσφωνῶν ἐμέ.
ὀρέ Καὶ μάντις ὢν ἄριστος, ἐσφάλου πάλαι.
αἴγι ὄλωλα δὴ δείλαιος. ἀλλά μοι πάρες
κἂν σμικρὸν εἰπεῖν.
ἠλέ μὴ πέρα λέγειν ἔα
πρὸς θεῶν ἀδελφέ, μηδὲ μηκύνειν λόγους.
» Τί γὰρ βροτῶν ἂν σὺν κακοῖς μεμιγμένων
» Θνήσκειν ὁ μέλλων, τοῦ χρόνου κέρδος φέροι.
ἀλλ' ὡς τάχιστα κτεῖνε. καὶ κτανὼν, πρόθες
ταφεῦσιν, ὧν τόνδ' εἰκός ἐστι τυγχάνειν.
ἄποπτον ἡμῶν ὡς ἐμοὶ τόδ' ἂν κακῶν
μόνον γένοιτο τῶν πάλαι λυτήριον.
ὀρέ χωροῖς ἂν εἴσω σὺν τάχει. λόγων γὰρ οὐ
νῦν ἐστιν ἀγὼν, ἀλλὰ σῆς ψυχῆς πέρι.
αἴγι τί δ' ἐς δόμους ἄγεις με; πῶς τόδ' εἰ καλὸν
τοὔργον, σκότου δεῖ, κοὐ πρόχειρος εἶ κτανεῖν;
ὀρέ μὴ τάσσε. χώρει δ' ἔνθαπερ κατέκτανες
πατέρα τὸν ἀμὸν, ὡς ἐν ταὐτῷ θάνῃς.
αἴγι ἦ πᾶσ' ἀνάγκη τήνδε τὴν στέγην ἰδεῖν
τά τ' ὄντα, καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακά.
ὀρέ τὰ γοῦν σ', ἐγώ σοι μάντις εἰμὶ τῶνδ' ἄκρος
αἴγι ἀλλ' οὐ πατρῴαν τὴν τέχνην ἐκόμπασας.
ὀρέ πόλλ' ἀντιφωνεῖς, ἡ δ' ὁδὸς βραδύνεται.
ἀλλ' ἕρφ'.
αἴγι ὑφηγοῦ.
ὀρέ σοὶ βαδιστέον πάρος.
αἴγι ἦ μὴ φύγω σε.

Ζῶν. ὅτι σὺ πάλαι ζῶν, νῦν ἀνδᾷ ἴσα τοῖς θανοῦσι ἡμῖν.

Μὴ πέρα λέγειν ἔα. περισσὴ γὰρ καὶ ἀπίθανος διατριβὴ πρὸς τῷ τέλει ἐκτείνειν λόγους.

Πρόθες ταφεῦσιν. ὧν τόνδ' εἰκός ἐστι τυγχάνειν. ἤγουν οἰωνοῖς καὶ κυσὶ πρόθες αὐτόν. Ὡς ἐμοὶ τόδ' ἄν. τὸ ἄταφον αὐτὸν ἀναιρεθῆναι. Μὴ τάσσε. μὴ ἐπίτασσε. Χώρει δ' ἔνθαπερ κατέκτανες. πρόφασιν ἱκανὴν εὗρε τοῦ μὴ ἐν τῷ ἐμφανεῖ φονεῦσαι αὐτόν.

ὁρᾷ μὲν ἡμῶν οὐδ' ὅπως καθ' ἡδονὴν
θάνῃς. φυλάξαι δεῖ με τοῦτό σοι πικρόν.
» χρῆν δ' εὐθὺς εἶναι τήνδε τοῖς πᾶσιν δίκην,
» ὅστις πέρα πράσσειν γε τῶν νόμων θέλει,
» κτείνειν. τὸ γὰρ πανοῦργον, οὐκ ἂν ἦν πολύ.

χο. ὦ σπέρμ' Ἀτρέως, ὡς πολλὰ παθὸν
δι' ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες,
τῇ νῦν ὁρμῇ
τελεωθέν.

Ὡς πολλὰ παθόν. ἀντὶ τοῦ μετὰ πολλῶν καμάτων μόλις ἠλευθερώθης.

ΤΕΛΟΣ ΗΛΕΚΤΡΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ ΤΥΡΑΝΝΟΥ ΕΜΜΕΤΡΟΣ ΠΑΡ' ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.

Λιπὼν Κόρινθον Οἰδίπους, πατρὸς νόθος
Πρὸς τῶν ἁπάντων λοιδορούμενος ξένος,
Ἦλθεν πυθέσθαι πυθικῶν θεσπισμάτων.
Ζητῶν ἑαυτὸν, καὶ γένους φυτοσπόρον.
Εὑρὼν δὲ τλήμων ἐν στεναῖς ἁμαξιτοῖς,
Ἄκων ἔπεφνε Λάϊον γεννήτορα.
Σφιγγὸς δὲ δεινῆς θανάσιμον λύσας μέλος.
Ἤσχυνε μητρὸς ἀγνοουμένης λέχος.
Λοιμὸς δὲ Θήβας εἷλε, καὶ νόσος μακρά.
Κρέων. δὲ πεμφθεὶς δελφικὴν πρὸς ἑστίαν,
Ὅπως πύθηται τοῦ κακοῦ παυστήριον,
Ἤκουσε φωνῆς μαντικῆς θεοῦ παρά,
Τὸν λαΐειον ἐκδικηθῆναι φόνον.
Ὅθεν μαθὼν ἑαυτὸν οἰδίπους τάλας,
Διπλαῖς τε χερσὶν ἐξανάλωσεν κόρας.
Αὐτὴ δὲ μήτηρ, ἀγχόναις διώλετο.

ΔΙΑ' ΤΙ' ΤΥ'ΡΑΝΝΟΣ Ε'ΠΙΓΕ'ΓΡΑΠΤΑΙ.

Ὁ τύραννος Οἰδίπους, ἐπὶ διακρίσει θατέρου ἐπιγέγραπται. χαριέντως δὲ τύραννον ἅπαντες αὐτὸν ἀπέγραφον, ὡς ὑπερέχοντα πάσης τῆς Σοφοκλέους ποιήσεως, καίπερ ἡττηθέντα ὑπὸ Φιλοκλέους, ὥς φησι Δικαίαρχος. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ πρότερον αὐτὸν οὐ τύραννον ἐπιγράφοντες, διὰ τοὺς χρόνους τῆς διδασκαλίας, καὶ διὰ τὰ πράγματα. ἀλήτην γὰρ καὶ πηρὸν Οἰδίποδα τὸν ἐπὶ Κολωνῷ εἰς τὰς Ἀθήνας ἀφικνεῖσθαι. ἴδιον δέ τι πεπόνθασιν οἱ μεθ' Ὅμηρον ποιηταὶ, τοὺς πρὸ τῶν Τρωϊκῶν βασιλεῖς τυράννους προσαγορεύοντες, ὀψέ ποτε τοῦδε τοῦ ὀνόματος εἰς τοὺς Ἕλληνας διαδοθέντος, κατὰ τοὺς Ἀρχιλόχου χρόνους, καθάπερ Ἱππίας ὁ σοφιστής φησιν. Ὅμηρος γοῦν τὸν πάντων παρανομώτατον Ἔχετον, βασιλέα φησὶ, καὶ οὐ τύραννον, » Εἰς Ἔχετον βασιλῆα βροτῶν δηλήμονα. προσαγορευθῆναι δέ φασι τὸν τύραννον ἀπὸ τῶν Τυρρηνῶν. χαλεποὺς γάρ τινας περὶ λῃστείαν τούτους γενέσθαι. οἱ δὲ, λέγουσιν αὐτὸν γεννηθῆναι ἀπὸ Τύρου πόλεως. εἴρηται δὲ τύραννος κατὰ τὸ ἔτυμον, οἱονεὶ τείρων τοὺς λαοὺς, καὶ αἰτίας ἐπιφέρων, ἢ τυρεύων δόλους κατὰ τῶν ὑπ' αὐτόν. ὅτι δὲ νεώτερον τὸ τοῦ τυράννου ὄνομα, δῆλον. οὔτε γὰρ Ὅμηρος, οὔτε Ἡσίοδος, οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν, τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει. ὁ δ' Ἀριστοτέλης ἐν Κυμαίων πολιτείᾳ, τοὺς τυράννους φησὶ, τοπρότερον αἰσυμνήτας προσαγορεύεσθαι. εὐφημότερον γ' ἐκεῖνο τοὔνομα.

ΧΡΗΣΜΟΣ ΔΟΘΕΙ'Σ ΛΑΙ'Ω ΤΩ' ΘΗΒΑΙ'Ω.

Λάϊε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς;
Δώσω τοι φίλον υἱόν. ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστὶ
Σοῦ παιδὸς χείρεσσι λιπεῖν φάος. ὡς γὰρ ἔνευσε
Ζεὺς Κρονίδης Πέλοπος στυγεραῖς ἀραῖσι πιθήσας.
Οὗ φίλον ἥρπασας υἱόν. ὁ δ' ηὔξατό σοι τάδε πάντα.

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ.

Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπον. οὗ μία φωνή.
Καὶ τρίπον. ἀλλάσσει δὲ βοὴν μόνον, ὅσ' ἐπὶ γαῖαν
Ἑρπετὰ κινεῖται, ἀνά τ' αἰθέρα, καὶ κατὰ πόντον.
Ἀλλ' ὁπόταν πλείστοισιν ἐπειγόμενον ποσὶ βαίνῃ,
Ἔνθα τάχος γυίοισιν ἀφαυρότατον πέλει αὐτοῦ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Οἰδίπους.
Ἱερεὺς πρεσβύτης Διός.
Κρέων.
Χορὸς ἐκ Θηβαίων γερόντων.
Τειρεσίας.
Ἰοκάστη.
Ἄγγελος.
Θεράπων Πολύβου.
Ἕτερος ἄγγελος.

Προλογίζει δὲ Οἰδίπους.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

Ὦ τέκνα Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή. φιλόδημον καὶ προνοητικὸν τοῦ κοινῆ συμφέροντος τὸ τοῦ Οἰδίποδος ἦθος. καὶ εὔνοιαν ἔχει ἀπὸ τοῦ πλήθους δι᾽ ὧν αὐτοὺς εὐηργέτησεν. εἰκότως οὖν κέχρηται τῷ τέκνα ὡσπερεὶ πατήρ. νέοι ὄντες νῦν ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου Κάδμου· οἰκτρὸν δὲ τὸ, νέα. Ὦ τέκνα ἐμά. Κάδμου. Κάδμου τοῦ πρὸ μακροῦ γεγονότος ἀπόγονοι, νῦν βλαστήσαντες.

Τέκνα Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή,
τίνας ποθ᾽ ἕδρας τάσδε μοι θοάζετε
ἱκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι;
πόλις δ᾽ ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,
ὁμοῦ δὲ παιάνων τε, καὶ στεναγμάτων.
ἁγὼ δικαιῶν μὴ παρ᾽ ἀγγέλων τέκνα
ἄλλων ἀκούειν, αὐτὸς ὧδ᾽ ἐλήλυθα,
ὁ πᾶσι κλεινὸς Οἰδίπους καλούμενος.

Τροφή. ἀνατροφὴ ἣν ἀνατρέφει τις τινὰ ἢ ἣν ἀνατρέφεταί τις ὑπό τινος, ἐνταῦθα δὲ νέαν ἀνατροφὴν λέγει τοὺς ἀνατραφέντας νῦν. τὸ δὲ προοίμιον τοῦτο ἐστὶ προσφωνητικόν. Τίνας ποθ᾽ ἕδρας. περισσὸν τὸ ποτέ. τίνες εἰσὶν αἱ καθέδραι αὗται, ἃς καθῆσθε χάριν ἐμοῦ, κάθημαι τὴν δὲ τὴν καθέδραν καὶ βαδίζω ταύτην τὴν ὁδὸν, καὶ ὑβρίζω τοιαῦτα τινὰ, τὸν αὐτὸν ἔχουσι σχηματισμὸν τῷ λέγω λόγον καὶ γράφω γραφὴν καὶ τοῖς τοιούτοις. Ἐμοὶ δὲ εἰκότως εἴρηκεν δι᾽ αὐτὸν γὰρ ἐκάθηντο. Θοάζετε. κατὰ διάλυσιν. ἀντὶ τοῦ θάσσετε, ἢ βοᾶς προσκάθησθε. Ἱκτηρίοις κλάδουσιν. ἀντὶ τοῦ ταῖς ἱκετηρίαις. τὸ δὲ ἐξεστεμμένοι. ἀντὶ τοῦ κεκοσμημένοι. εἰώθασι γὰρ τὸ στέφειν χρῆσθαι ἀντὶ τοῦ κοσμεῖν. στέμμα δέ ἐστι τὸ προσειλημμένον ἔριον τῷ θαλλῷ. Πόλις δ᾽ ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων. οἱ μὲν μηδὲν πεπονθότες ἐπὶ ἀποτροπῇ τοῦ κακοῦ θύουσι, καὶ παιᾶνας ᾄδουσιν. οἱ δὲ ἐπταικότες, ἐπὶ τοῖς οἰκείοις κακοῖς ἀποιμώζουσιν. τὸ δὲ ὁμοῦ ἐπὶ συνάπτει δύο κώλων λεγόμενον ἐπὶ τοῦ προτέρου κώλου δύναται λέγεσθαι καὶ τοῦ δευτέρου, ὥσπερ τὸ ἅμα καὶ ὁ καὶ σύνδεσμος, καθὸ λέγεται ἐνταῦθα ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει, ὁμοῦ δὲ παιάνων. Ἁγὼ δικαιῶν. οὐ δι᾽ ἀγγέλων μαθεῖν τὴν αἰτίαν ἠξίωσα. ἀλλ᾽ αὐτὸς παραγενόμενος προκηδόμενος ὑμῶν. Ὁ πᾶσι κλεινός. ἢ πᾶσι τοῖς ἐπιτηδεύμασιν, ἢ ὑπ᾽ ἀνθρώπων πάντων. πιθανῶς δὲ τὸ ὄνομα τοῦ προλογίζοντος

ἐδήλωσεν. ἅμα τε καὶ εἰς ἐπιθυμίαν φέρει τὸν θεατὴν τῆς ὄψεως τοῦ οἰδίποδος. οὐκ εὐθὺς δὲ τὰς αἰτίας τῆς δόξης ἐπάγει. ἀλλὰ ταμιεύεται κατὰ βραχὺ ἐν καιρῷ ἐνθήσειν. καλῶς δὲ οὐδ' ἀγγέλων ἐπήγγελται ἵνα διαλεγομένου αὐτοῦ ἐκ δελφῶν εἰσαγάγῃ τὸν κρέοντα.

ἀλλ' ὦ γεραιὲ, φράζ', ἐπεὶ πρέπων ἔφυς
πρὸ τῶνδε φωνεῖν, τίνι τρόπῳ καθέστατε.
δείσαντες, ἢ στέρξαντες; ὡς θέλοντος ἂν
ἐμοῦ προσαρκεῖν πᾶν. δυσάλγητος γὰρ ἂν
εἴην, τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτείρων ἕδραν,
ἱερ. ἀλλ' ὦ κρατύνων Οἰδίπους χώρας ἐμῆς,
ὁρᾷς μὲν ἡμᾶς ἡλίκοι προσήμεθα
βωμοῖσι τοῖς σοῖς. οἱ μὲν, οὐδέπω μακρὰν
πτέσθαι σθένοντες. οἱ δὲ, σὺν γήρᾳ βαρεῖς,
ἱερεῖς. ἐγὼ μὲν, Ζηνός. οἱ δέ τ' ἠιθέων
λεκτοί. τὸ δ' ἄλλο φῦλον ἐξεστεμμένον,

Ἀλλ' ὦ γεραιέ. εὐτάκτως ἑκάστῳ τὸ δέον ἀπένειμε. διὰ μὲν τῶν παίδων τὸν οἶκτον τῆς ἱκετείας, διὰ τοῦ πρεσβύτου, ἡ πρὸς βασιλέα ἀπόκρισις. εἰς γὰρ τοῦτο ἀπρεπὲς τὸ τῶν νέων πρόσωπον. δεδήλωται οὖν ἡμῖν τὸ χρήσιμον τῆς παρουσίας τοῦ γέροντος. Τίνι τρόπῳ. ἀντὶ τοῦ ποίᾳ προφάσει ἱκετεύετε. εἶτα ἐπιφέρει τὰς αἰτίας. ἢ γὰρ διὰ δέος κολάσεως ἢ παθόντες ἐκδικίας τυχεῖν ἀξιοῦτε. ὅπερ ἐδήλωσε διὰ τοῦ στέρξαντες. οἷον ἤδη πεπονθότες. Δυσάλγητος. σκληρός. δυσμετάκλαστος. ἀναλγής. ἀπαθής. ἀνελεής. ἴσος τὸ ἀνάλγητος. καὶ σκληρός. Τοιάνδε ἕδραν. ἀνθρώπους οὕτω καθημένους ἐλεεινῶς. Ἀλλ' ὦ κρατύνων. ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ ἐγνώκαμεν τὸ ὄνομα τοῦ ἰδίποδος. καὶ ὅτι παιᾶνες εἰσὶν ἐν τῇ πόλει. νῦν δὲ διὰ τῆς ἐντέχνου ἐπεξεργασίας, ὅτι καὶ βασιλεὺς καὶ τὴν αἰτίαν τῶν παιάνων. προσαγωγὸν δὲ εἰς πειθὼ τὸ προοίμιον. Ἡλίκοι προσήμεθα. τοῦτο καὶ τὴν ἡλικίαν σημαίνει καὶ δυσωπητικόν πως τυγχάνει. ὡς γὰρ τῶν θεοῦ βωμοὺς παρέδρευσιν. τῶν ὄντων πρὸ τῶν βασιλείων ἱδρυμένους. τὸ ἡλίκος δὲ πρὸς τὸ τηλικὸς δὲ ἔχει τὴν ἀναφοράν, λέγεται δὲ καὶ ἀμφότερα τῶν ἡλικίαν κυρίως, οἷον τηλικὸς δὲ ἐστὶν ἀντὶ τοσοῦτος τὴν ἡλικίαν, καὶ ἀπὸ τούτου τῶν μεγέθους ἁπλῶς. ἔστι δὲ αὕτη προκατάστασις καὶ διήγησις τῶν συμβάντων αὐτοῖς ἐκ τοῦ λοιμοῦ. Βωμοῖσι. ναοῖσι, βωμὸς τὸ οἰκοδόμημα ἐν ᾧ ἔθυον, ἀπὸ τούτου βωμὸς καὶ ὁ περιέχων τοῦτον ναός, βωμὸς καὶ ἐν ᾧ τὰ ἅρματα ἐ-
» πίθετο ὡς παρ' Ὁμήρῳ ἅρματα δ' ἂμ βωμοῖσι τίθει, ναὸς καὶ ἱερὸν πᾶν τὸ οἰκοδόμημα ὑφ' οὗ περιέχεται, ὁ βωμὸς πρόναος ἔμπροσθεν τοῦ ναοῦ, Τέμενος ἐν ᾧ καθιδρύετο τὸ ἄγαλμα. λέγεται τέμενος ἁπλῶς, καὶ ὁ ἀποκεκριμένος καὶ ἀνατεθειμένος τόπος τινί. Πτέσθαι. ἀντὶ τοῦ βαδίσαι. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ νεοττῶν. τὸ δέ. Σὺν γήρᾳ βαρεῖς. ἐφ' ἑαυτοῦ τῷ πληθυντικῷ ἐχρήσατο. καὶ τὸ ἱερεῖς ὁμοίως. βαρὺς δὲ ἐνίοτε μὲν λέγεται τῶν ψυχῆς, ὡς ἐν τῷ τοιαῦτα ἀνὴρ δύσοργος ἐν γήρᾳ βαρύς. ἐνίοτε δὲ τῶν τοῦ σώματος
» ὡς ἐνταῦθα. Λεκτοί, τὸ λεκτοί, τάχα μὲν εἰς σύστασιν τῶν παίδων. τάχα δὲ καὶ δημοσίαν ἐκφαίνει τὴν ἐκπομπήν. ὡς ἐπιλεχθεῖσαν. καὶ προπεμφθεῖσαν παρὰ τοῦ κοινοῦ.

Πρός τε Παλλάδος διπλοῖς ναοῖς. δύο ἱερὰ ἐν ταῖς Θήβαις ἵδρυνται τῇ Ἀθηνᾷ. τὸ μὲν Ὀγκαίας, τὸ δὲ, Ἰσμηνίας. οἱ δὲ οὕτως. τὸ μὲν Ἀλαλκομενίας. τὸ δὲ Καδμείας. τινὲς δὲ τὸ τῆς Ἀλαλκομενείας οὐκ ἐν Θήβαις, ἀλλ' ἐν κώμῃ εἶναί φασιν. Ἐπ' Ἰσμηνοῦ τε μαντείᾳ σποδῷ, καὶ γάρ ἐστι παρὰ τῷ Ἰσμηνῷ Ἀπόλλωνος ἱερόν. διό φησι μαντείᾳ σποδῷ. σποδῷ δὲ ἀντὶ τοῦ βωμῷ. ὅτι διὰ τῶν ἐμπύρων ἐμαντεύοντο οἱ ἱερεῖς ὥς φησι Φιλόχορος.

ἀγοραῖσι θακεῖ, πρός τε Παλλάδος διπλοῖς
ναοῖς, ἐπ' Ἰσμηνοῦ τε μαντείᾳ σποδῷ,
πόλις γὰρ ὥσπερ καὐτὸς εἰσορᾷς, ἄγαν
ἤδη σαλεύει. κἀνακουφίσαι κάρα
βυθῶν, ἔτ' οὐχ οἵα τε φοινίου σάλου·
φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονὸς,
φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις, τόκοισί τε
ἀγόνοις γυναικῶν. ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
σκήψας ἐλαύνει λοιμὸς ἔχθιστος πόλιν,
ὑφ' οὗ κενοῦται δῶμα Καδμεῖον. μέλας
δ' Ἅιδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται.
θεοῖσι μέν νυν οὐκ ἰσούμενόν σ' ἐγὼ,
οὐδ' οἵδε παῖδες, ἑζόμεσθ' ἐφέστιοι,
ἀνδρῶν δὲ πρῶτον ἔν τε συμφοραῖς βίου.
κρίνοντες, ἔν τε δαιμόνων ξυναλλαγαῖς,
ὅς γ' ἐξέλυσας ἄστυ Καδμεῖον μολὼν,
σκληρᾶς ἀοιδοῦ δασμὸν, ὃν παρείχομεν.
καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν οὐδὲν ἐξειδὼς πλέον,

Μαντείᾳ σποδῷ. μαντικῇ. χρησμὸς μὲν ἡ τῶν θεῶν, μαντεία δὲ καὶ μάντευμα, τὸ ἀπὸ μάντεων ἀνθρώπων, ἐνταῦθα δὲ τὸ ἁπλοῦν ἀντὶ κτητικοῦ. Ἤδη σαλεύει, ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν χειμαζομένων νεῶν. Φθίνουσα μὲν κάλυξι. σὺν τοῖς βλαστήμασιν. οὐ μόνον ἀφορίαν φησὶν εἶναι τῆς γῆς. ἀλλὰ καὶ τοὺς πεφυκότας καρποὺς διαφθείρεσθαι ὑπὸ τοῦ λοιμοῦ. Ἀγόνοις. κακογόνοις. Πυρφόρος θεός. ὁ λοιμὸς ὁ πυρετοφόρος. τὸν γὰρ πυρετὸν, πῦρ καλοῦσι. καὶ τὸ ἐναντίον, ὡς Ὅμηρος, Καί τε φέρει πολλὸν πυρετόν. Σκήψας ἐπιβαλών. Δῶμα Καδμεῖον. περιφραστικῶς ἡ πόλις. ἢ ἀντὶ τοῦ τὰ δώματα πάντα τὰ τῆς πόλεως.

Ἀνδρῶν δὲ πρ. οὐ μόνον σοῦ ὡς βασιλέως δέονται, ἀλλὰ καὶ σοφοῦ. κατὰ βραχὺ δὲ παρεμβάλλει ἡμῖν ὁ ποιητὴς τὰ τῆς ἱστορίας τοῦ Οἰδίποδος. Συμφοραῖς. ταῖς βιωτικαῖς συντυχίαις. Ἔν τε δαιμόνων συναλλαγαῖς. καὶ ἐν ταῖς πρὸς τὸ θεῖον κοινωνίαις καὶ φιλίαις. τὸ στοχάζεσθαι τῆς τῶν θεῶν διανοίας. ἐκ τούτου δὲ παθητικωτέραν τὴν τραγῳδίαν ποιεῖ, ὅταν ὁ τοιοῦτος εἶναι νομιζόμενος, φανῇ κοινοῖς μύσεσιν ἔνοχος. Ὅς γ' ἐξέλυσας ἄστυ Καδμεῖον μολών. ὅστε μολὼν ἄστυ Καδμεῖον. ἵνα καὶ ἡ ἀπὸ ξένης αὐτοῦ ἄφιξις δηλωθῇ. Σκληρᾶς ἀοιδοῦ. ὅτι τὰ ἀοιδοῦ εὔφημόν ἐστι, προσέθηκε σκληρᾶς. ὅ ἐστι δυσκόλου. διὰ τὸ αἴνιγμα. ἢ φονικῆς. Οὐδὲν ἐξειδὼς πλέον. οὐδὲν πλέον εἰδὼς, οὐδὲν εἰς προσθήκην τῆς σῆς γνώσεως. Τὸ πλέον οὕτω τιθέμενον οὐ περιττὸν τίθεται, ἀλλ' ἔχον ἀεὶ ὅποι ἀποδοθήσεται, οἷον σπουδάσας οὐδὲν πλέον ἤνυσα, ἀντὶ τοῦ οὐδὲν πλέον τῆς σπουδῆς καὶ δενδρέσιν εὐκάρποις οὐδὲν πλέον, τῆς εὐκαρπίας δηλονότι, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως.

οὐδ᾽ ἐκδιδαχθείς. οἷον οὐ προακηκοὼς παρ᾽ ἡμῶν τὸν τρόπον τῶν αἰνιγμάτων. ὅ ἐστι προσυνελάμβανέ πως σοι πρὸς τὴν λύσιν ὡς πρὸς θεοφιλῆ οὖν καὶ εὐτυχῆ ἅπαν τοῦτ᾽ ἐστι. περιττεύει δὲ ἡ ἐξ. ἢ ἡ ὑπό. Προσθήκῃ. συμβουλῇ. ἐπικουρίᾳ. Ὀρθῶσαι βίον. ἀνορθῶσαι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κλινομένων, ὅταν αὐτά τις ἀνορθοῖ. Ὦ κράτιστον πᾶσιν Οἰδίπου κάρα. ἢ ὑπὸ πάντων κράτιστος εἶναι ὑπολαμβανόμενος. ἢ πᾶσι τοῖς προειρημένοις. Τύχῃ. συνέσει. θεοφιλίᾳ. Πρόστροποι. προσπεπτωκότες. προστετραμμένοι. ἴσως δὲ τοῦτο εἰπὼν ὁ ἱερεὺς προσπίπτει πρὸς τοὺς πόδας τοῦ ἄρχοντος. Φήμην. χρησμόν. ἐπὶ μὲν θεῶν χρησμὸς ἁπαντᾷ οἰκείως, ἐπὶ δὲ τοῦ ἀνδρὸς προσυπακούεται ἡ μαντεία κατ᾽ ἀναλογίαν. Ὡς τοῖσιν ἐμπείροισιν. ἐν τοῖς συνετοῖς. τὰς συντυχίας. καὶ τὰς ἀποβάσεις τῶν βουλευμάτων ὁρῶ ζώσας καὶ οὐκ ἀπολλυμένας. οὐ σφάλλεται ἀλλὰ τὸ ἀποβησόμενον στοχάζεται καλῶς. Ζώσας. ἐνεργεστέρας. Ἴθ᾽ ὦ βροτῶν ἄριστε.

οὐδ᾽ ἐκδιδαχθείς, ἀλλὰ προσθήκῃ θεοῦ,
λέγῃ, νομίζῃ θ᾽ ἡμῖν ὀρθῶσαι βίον.
νῦν τ᾽ ὦ κράτιστον πᾶσιν Οἰδίπου κάρα,
ἱκετεύομέν σε πάντες οἵδε πρόστροποι,
ἀλκήν τιν᾽ εὑρεῖν ἡμῖν, εἴτε του θεῶν
φήμην ἀκούσας, εἴτ᾽ ἀπ᾽ ἀνδρὸς οἶσθά που.
ὡς τοῖσιν ἐμπείροισι, καὶ τὰς ξυμφορὰς
ζώσας ὁρῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων
ἴθ᾽ ὦ βροτῶν ἄριστ᾽, ἀνόρθωσον πόλιν.
ἴθ᾽, εὐλαβήθηθ᾽, ὡς σὲ νῦν μὲν ἥδε γῆ,
σωτῆρα κλῄζει τῆς πάρος προθυμίας.
ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς μηδαμῶς μεμνώμεθα,
στάντες τ᾽ ἐς ὀρθόν, καὶ πεσόντες ὕστερον.
ἀλλ᾽ ἀσφαλείᾳ τήνδ᾽ ἀνόρθωσον πόλιν.
ὄρνιθι γὰρ καὶ τὴν τότ᾽ αἰσίῳ τύχην
παρέσχες ἡμῖν. καὶ τανῦν ἴσος γενοῦ.

διεξελθὼν τὰ τῆς πόλεως κακά. καὶ ὅτι ἱκανός ἐστιν ἐπινοῆσαι ἀπαλλαγὴν ἐπάγει ὅτι, καὶ χρήσιμον σῶσαι τὴν πόλιν. μᾶλλον δὲ κινδυνῶδες τὸ ἀμελῆσαι. ἴθι οὖν καὶ εὐλαβήθητι, μὴ τὴν ὑπάρχουσαν δόξαν ἐπὶ τῇ εὐποιΐᾳ ἀπολέσῃς. πάνυ δὲ αἰδημόνως οὐκ εἶπεν ὅτι οὐκ ἔτι τιμήσει σε ἡ πόλις. ἀλλὰ σὺν τῇ εὐχῇ τὸ ὅλον κατέθηκεν. εἰώθαμεν δὲ καὶ τῶν ἀτυχημάτων. καὶ τῶν εὐημεριῶν μνημονεύειν καθὼς ἄρχοντες ἀποβῶσιν. ἔασον οὖν φησιν ἀκέραιον τὴν προγεγενημένην σοι δόξαν. ἵνα αὐτὸ τοῦτο λέγωμεν, ὅτι ὑπὸ Οἰδίποδος τῆς σφιγγὸς ἀπαλλαγέντες, εὖ διαγεγόναμεν. Ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς. ὧν κατ᾽ ἀρχὰς ἐποίησας οὐδαμῶς μεμνησόμεθα. Ἀλλ᾽ ἀσφαλείᾳ. γνώμῃ ἀσφαλεῖ, καὶ ἰσχυρᾷ εὐβουλίᾳ, τὸ ἐμπεσὸν κακὸν τῇ πόλει ἀνόρθωσον. Ὄρνιθι αἰσίῳ. μαντείᾳ εὐσυμβόλῳ. ὄρνιθες ἁπλῶς μὲν πάντα τὰ πετόμενα, ἰδίως δὲ οἱ εἰς μαντείαν συντείνοντες, ἀφ᾽ οὗ ἔλεγον καὶ πᾶν τὸ εἰς μαντείαν συντεῖνον ὄρνιν, οἷον πταρμὸν ἢ παλμὸν ἢ τοιοῦτόν τι, οὐ μόνον δὲ τὰ εἰς μαντείαν συντείνοντα, ἀλλ᾽ ἤδη καὶ αὐτὴν ἁπλῶς τὴν μαντείαν ὄρνιν καλοῦσι, καθ᾽ ὃ λέγεται ἐνταῦθα. τὸ αἴσιον δὲ καὶ τὸ ἀπαίσιον ἐπὶ τῆς τῶν ὀρνίθων μαντείας κυρίως λέγεται, καὶ ἀπὸ τούτου καὶ ἐπ᾽ ἄλλων οἷον ἀπαίσιοι ὄρνιθες οἱ δυσοιώνιστοι, αἴσιοι δὲ τὸ ἐναντίον οἷον οἱ εὔσυμβολοι καὶ τὰ ἀγαθὰ σύμβολα δηλοῦντες.

Ὡς εἴπερ ἄρξεις τῆσδε. τὸ πᾶν τοῦ κινδύνου φησὶν εἰς σὲ φθάνει. τίνος γὰρ ἄρξεις.
ἢ ποίαν ἕξεις πολιτείαν, ἀπολωλότων τῶν οἰκούντων. Ὡς οὐδέν ἐστι. καὶ Ἀλ-
» καῖος φησὶν, ἄνδρες πόλεως πύργοι ἀρήϊοι, καὶ Δημοσθένης, ἄνδρες γὰρ πό-
» λεις. καὶ οὐ τείχη. ὅμοιον δὲ τὸ τῶν νεῶν ταῖς πόλεσιν. ὅθεν καὶ τροπικοῖς τοῖς
ὀνόμασιν ἀπὸ τῶν εἰωθότων χρῶνται ἐπὶ τῶν πόλεων, οἴακας νῦν ἀντὶ τοῦ ἄρ-
χοντας λέγοντες. καὶ ὀρθῶς
πλεῖν τὴν πόλιν φάσκοντες.

ὡς εἴπερ ἄρξεις τῆσδε γῆς ὥσπερ κρατεῖς.
ξὺν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενῆς κρατεῖν.
» Ὡς οὐδέν ἐστιν οὔτε πύργος οὔτε ναῦς
» Ἔρημος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω.
οἱ δ' ὦ παῖδες οἰκτροὶ, γνωτὰ κοὐκ ἄγνωτά
προσήλθεθ' ἱμείροντες. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι (μοι
νοσεῖτε πάντες. καὶ νοσοῦντες, ὡς ἐγὼ
οὐκ ἔστιν ὑμῶν, ὅστις ἐξ ἴσου νοσεῖ.
τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος, εἰς ἕν' ἔρχεται
μόνον καθ' αὑτὸν κοὐδέν' ἄλλον. ἡ δ' ἐμὴ
ψυχὴ, πόλιν τε, κἀμὲ, καί σ' ὁμοῦ στένει.
ὥστ' οὐχ ὕπνῳ γ' εὕδοντά μ' ἐξεγείρετε,
ἀλλ' ἴστε πολλὰ μέν με δακρύσαντα δὴ,
πολλὰς δ' ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλά-
ἣν δ' εὖ σκοπῶν εὕρισκον ἴασιν μόνην, (νοις
ταύτην ἔπραξα. παῖδα γὰρ Μενοικέως
Κρέοντ', ἐμαυτοῦ γαμβρὸν, ἐς τὰ πυθικὰ
ἔπεμψα Φοίβου δώμαθ', ὡς πύθοιθ', ὅτι
δρῶν, ἢ τί φωνῶν, τήνδε ῥυσαίμην πόλιν.
καί μ' ἦμαρ ἤδη ξυμμετρούμενον χρόνῳ,
λυπεῖ. τί πράσσει. τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα,
ἄπεστι πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου.
ὅταν δ' ἵκηται, τηνικαῦτ' ἐγὼ κακὸς
μὴ δρῶν ἂν εἴην, πάνθ' ὅσ' ἂν δηλοῖ θεός.

Ὦ παῖδες οἰκτροί. οὐκ εἰς τὴν
ἡλικίαν τοσοῦτον τὸ ὦ παῖδες.
ὡς ἂν ἁρμόζον ἐστὶ τῷ φιλοφρο-
νουμένῳ ἤθει. οἷον καὶ τὸ ὦ τέκ-
να ἐν ἀρχῇ. τοὺς γὰρ παῖδας
δὲ διαλέγεται, ὡς οἰκτροτέρους
καὶ μᾶλλον βοηθείας δεομένους.
ἅμα δὲ καὶ διὰ τὸ πλῆθος ὡς ἐ-
πικρατέστερον. Ὥστ' οὐχ ὕπ-
νῳ. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀμέριμνόν με
ὄντα παρακαλεῖτε φροντίζειν,
ἀλλὰ πρὸ πολλοῦ πεφροντικό-
τα. Πολλὰς δ' ὁδοὺς ἐλθών.
πολλὰς γνώμης ἐπιβολὰς ἐν τῇ
σκέψει πλανώμενος ἦλθον, ἕως
οὗ ἀνεῦρον τὴν ἐπὶ τὸν θε-
ὸν καταφυγήν. ἀρσενικῶς δὲ ἐ-
χρήσατο πλάνοις, ἀντὶ θηλυκοῦ
πλάναις. Κρέοντ' ἐμαυτοῦ.
οὐ τὸν τυχόντα ἔπεμψα. ἀλ-
λὰ τὸν ἀναγκαῖον. Γαμβρὸν
δὲ ἁπλοϊκῶς ἀντὶ τοῦ κηδεστήν.
Λυπεῖ. τί πράσσει. λυπεῖ
ἀποροῦντα δηλονότι πράτ-
τει. φυσικὸς δέ ἐστιν ὁ λόγος ἀπὸ
τῶν ἐπαγομένων συνυπακούειν τὰ πρέποντα πρότερον λέγεσθαι. ὡς ἐν ταῦ-
θα, ἀντὶ τοῦ τί πράσσει ἀπορίαν ἐμφαίνοντος γνώμης ζητούσης ὑπὸ ἐρέσει, συν-
υπακούεται τὸ ἀποροῦντα. καὶ ἐν τῷ οὐ γὰρ ἂν κλύοντες ἐσμὲν αἰσχίστους λόγους
» ἄναξ ὀδυσσεῦ τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως. Τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα. οὐ πρέπον-
τα ποιῶν ἄπεστι πλέον τοῦ καθήκοντος χρόνου. Ἀλλ' εἰς καλόν. καὶ μὴν κα-
λῶς καὶ κατὰ τὸν προσήκοντα χρόνον ἐμνήσθης καὶ ἀνεζήτησας αὐτὸν, καὶ
οὗτοι μηνύουσι καὶ τὰ ἑξῆς.

ἱε. ἀλλ' εἰς καλὸν σύ τ' εἶπας. οἵδε τ' ἀρτίως
Κρέοντα προσστείχοντα σημαίνουσί μοι.
οἰδί. ὦναξ Ἄπολλον, εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τῳ
σωτῆρι βαίη λαμπρὸς ὥσπερ ὄμματι.
ἱε. ἀλλ' εἰκάσαι μὲν, ἡδύς. οὐ γὰρ ἂν κάρα
πολυστεφὴς ὧδ' εἷρπε παγκάρπου δάφνης.
οἰδί. τάχ' εἰσόμεσθα. ξύμμετρος γὰρ ὡς κλύειν.
ἄναξ, ἐμὸν κήδευμα, παῖ Μενοικέως,
τίν' ἡμὶν ἥκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων,
κρέ. ἐσθλήν. λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι
κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα, πάντ' ἂν εὐτυχεῖν,
οἰδί. ἔστιν δὲ ποῖον τοὔπος, οὔτε γὰρ θρασὺς,
οὔτ' οὖν προδείσας εἰμὶ τῷ γε νῦν λόγῳ..
κρέ. εἰ τῶνδε χρῄζεις πλησιαζόντων κλύειν,
ἕτοιμος εἰπεῖν. εἴτε καὶ στείχειν ἔσω.
οἰδί. ἐς πάντας αὔδα. τῶνδε γὰρ πλέον φέρω
τὸ πένθος, ἢ καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι.

Οἵδε τ' ἀρτίως. οἱ ἱερεῖς πρὸς τὸ οὖς αὐτοῦ φασιν ὅτι παρεστι κρέων ὡς ὀξυωπέστεροι. δι' αἰδῶ δὲ τοὺς λόγους παρῃτήσαντο. ὁ δὲ ἱερεὺς ἅμα μὲν ὡς πρεσβύτης οὐχ ὁρᾷ ἅμα δὲ κατὰ νοῦν ἔχων τὸν λόγον τοῦ βασιλέως. Ὦναξ ἄπολλον. εἰκότως πρὸς ἀπόλλωνα ἡ ἀναβόησις. ἐν γὰρ τῷ ἀπὸ θεοῦ ἐκδοθησομένῳ χρησμῷ, κεῖται τὸ τῆς ἀπαλλαγῆς. εἴθε οὖν παραγένοιτο κρέων ἐπί τινι σωτηρίῳ τύχῃ λαμπρὸς, ἐκ τῆς περὶ τὸ πρόσωπον καταστάσεως φαιδρός ἐστι. λεληθότως δὲ δείκνυσιν ἡμῖν τὸ σχῆμα τοῦ ὑποκειμένου ὁποῖον εἰσῆλθε. Εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τῳ. εἴθε γὰρ ἐν τύχῃ τινὶ, ὥσπερ παρὰ τῆς αἰολίδος τὸ ὄν τινα κοινόν ἐστι κατὰ γένος οὕτω καὶ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς τὸ του. καὶ τὸ τῳ. κοινῶς λέγεται, οὔτε του κλύων σάλπιγγος, καὶ τοῦ χρείας καὶ ἐν τύχῃ γέ τῳ. Κάρα πολυστεφής. οἱ γὰρ ἐπί τινι αἰσίῳ παραγενόμενοι ἐκ δελφῶν, ἐστεμμένοι ἐπανήεσαν. ὡς καὶ ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ φησί. Ξύμμετρον γὰρ ὡς κλύειν. οὐκ ἔστι φησὶ μακράν. ἀλλ' ἐγγύς. καὶ μέτρον ἔχων τοῦ ἀκούειν διὰ τὸ πλησίον γενέσθαι. ἄλλως. ἀντὶ τοῦ διαστήματος ὀφείλων θεῖναι τὸ σύμμετρον ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ προσώπου τίθησιν ἀντιστρόφως, τὸ σχῆμα δὲ ἀντὶ τοῦ λόγου καὶ τῷ πεζῷ λόγῳ σύνηθες ὥσπερ καὶ τὸ ταχὺς ἦλθεν. Ἄναξ ἐμὸν κήδευμα. ἴδιον τῶν ἐν χρείᾳ καθεστώτων φιλοφρονεῖσθαι μείζοσιν ὀνόμασι τοὺς ταπεινοτέρους. Ἐσθλήν. λέγω γάρ. ὁ μὲν οἰδίπους τίς εἴη ὁ χρησμὸς ἐπυνθάνετο. ὁ δὲ οὐκ εὐθὺς αὐτὸ τὸ ἔπος ψιλὸν εἶπεν. ἀπὸ γὰρ τῶν εὐφήμων ἄρξασθαι θέλει. ὁ δὲ νοῦς, λέγω γὰρ πάντα ἂν εὐτυχεῖν τὴν πόλιν, εἰ καὶ τὰ δύσφημα τύχοι ἂν κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα τουτέστιν, εἰ τὰ ἄγνωστα γνωσθείη, τὸ τίς ἐστιν ὁ φονεὺς λαΐου. οὐδὲν γὰρ χαλεπὸν ἔνι ἐν τῷ χρησμῷ, ἀλλ' ἀγνοεῖται μόνον τὸ ὑπ' αὐτοῦ ῥηθέν. Καὶ τὰ δύσφορ' εἰ τύχοι. καὶ τὰ χαλεπὰ εἰ τύχοι κατ' ὀρθὸν προϊόντα, πάντα εὐτυχεῖν ἡμᾶς λέγω. ἔστι δὲ ποῖον τοὔπος; ὅτι ἀσαφῆ τὸν λόγον εἶπεν, ἐπιζητεῖ αὐτοῦ τοῦ ῥητοῦ ἀκοῦσαι. μέχρι γὰρ νῦν οὔτε θαρσήεις. οὔτε ἔμφοβός εἰμι τῶν ὑπὸ σοῦ ἀκούσας. Πλέον φέρω τὸ πένθος. περὶ τούτων πλέον ἀγωνίζομαι. ἢ περὶ τῆς ἐμαυτοῦ ψυχῆς. Ἐς πάντας αὔδα. ἀξίως τοῦ βασιλικοῦ ἤθους δημοσίᾳ φράζειν κελεύει. ἅμα μὲν ἐπεὶ μηδὲν ὑποπτεύων περὶ ἑαυτοῦ, οἴεται καὶ θεοφιλὴς εἶναι. ἅμα

δὲ καὶ ὑπὲρ τοῦ, ἐν μέσῳ ἐκτεθέντων αὐξηθῆναι τὰ τῆς ἀναζητήσεως. αὔξει δὲ ὁ ποιητὴς τὸ ὡς συνοικὸν ἦθος τοῦ οἰδίποδος, ὅπως αὔξοιτο τὰ τῆς τραγῳδίας, ὕστερον αἴτιον αὐτοῦ τῶν κακῶν ἀναφαινομένου.

κρέ λέγοιμ' ἂν οἷ' ἤκουσα τοῦ θεοῦ πάρα.
ἄνωγεν ἡμᾶς Φοῖβος ἐμφανῶς ἄναξ,
μίασμα χώρας ὡς τεθραμμένον χθονὶ
ἐν τῇδ' ἐλαύνειν, μηδ' ἀνήκεστον τρέφειν.
οἰδί ποίῳ καθαρμῷ; τίς ὁ τρόπος τῆς ξυμφορᾶς;
κρέ ἀνδρηλατοῦντας, ἢ φόνῳ φόνον πάλιν
λύοντας, ὡς τόδ' αἷμα χειμάζον πόλιν.
οἰδί ποίου γὰρ ἀνδρὸς τήνδε μηνύει τύχην;
κρέ ἦν ἡμῖν ὦναξ, λάϊός ποθ' ἡγεμὼν
γῆς τῆσδε, πρὶν σὲ τήνδ' ἀπευθύνειν πόλιν.
οἰδί ἔξοιδ' ἀκούων. οὐ γὰρ εἰσεῖδόν γέ πω.
κρέ τούτου θανόντος, νῦν ἐπιστέλλει σαφῶς
τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν τινάς.
οἰδί οἱ δ' εἰσὶ ποῦ γῆς; ποῦ τόδ' εὑρεθήσεται
ἴχνος παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἰτίας;
κρέ ἐν τῇδ' ἔφασκε γῇ. τὸ δὲ ζητούμενον,
ἁλωτόν. ἐκφεύγει δὲ τἀμελούμενον.
οἰδί πότερα δ' ἐν οἴκοις, ἢ 'ν ἀγροῖς ὁ λάϊος,
ἢ γῆς ἐπ' ἄλλης τῷδε συμπίπτει φόνῳ;
κρέ θεωρὸς ὡς ἔφασκεν ἐκδημῶν, πάλιν
πρὸς οἶκον οὐκέθ' ἵκεθ' ὡς ἀπεστάλη.
οἰδί οὐδ' ἄγγελός τις, οὐδὲ συμπράκτωρ ὁδοῦ
κατεῖδ', ὅτου τις ἐκμαθὼν ἐχρήσατ' ἄν.

Λέγοιμ' ἂν οἷ' ἤκουσα. ὅτι πολλάκις ἐκπίπτουσι λοξοὶ χρησμοί. Εμφανῶς. ἵνα μὴ γένηται ἀφορμὴ τοῦ παραπέμψασθαι τοὺς χρησμοὺς οὕτως εἶπεν. Ως τόδ' αἷμα χειμάζον. ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ αἵματος χειμάζοντος τὴν πόλιν τοῦ λαΐου. Πρὶν σὲ τήνδ' ἀπευθύνειν. πρὸ τοῦ κυβερνᾶν σε τήνδε τὴν πόλιν, τὸ εὐθύνειν καὶ τὸ ἀπευθύνειν ἀπὸ τῶν ὀρθουμένων λοξῶν λέγεται καὶ ἀπὸ τῶν κυβερνωμένων νεῶν, καὶ ἀπὸ τούτων κατὰ μεταφορὰν καὶ ἀπὸ τοῦ κολάζειν καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλως διοικουμένων, καθ' ὃ λέγεται ἐνταῦθα. Επιστέλλει. ἐντέλλεται ὑποτίθεται. Τοὺς αὐτοέντας. τοὺς φονέας τούτου τιμωρεῖσθαι. Δυστέκμαρτον. δυσκατέργαστον, δυσεύρετον. δυσκατάληπτον εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν κυνῶν τῶν τὸ ἴχνος σκοπούντων. Αλωτόν. ὥστε καὶ εὐχερῶς μὴ εἰς πολλὰ πλανομένους ἐξευρεῖν ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἔφασκε. λέγει δὲ τὸ πρᾶγμα. Εκφεύγει. λανθάνει. καὶ ἀπὸ τῶν θηρίων λέγεται τῶν ἁλισκομένων, ἢ ἐκφευγόντων. Πότερα δ' ἐν οἴκοις. ὡς συνετὸς ὁ οἰδίπους ζητεῖ τὰ καθέκαστα, εἶτα οὕτως ἀπὸ τὴν ἀναζήτησιν ἔξεισι μεταπεμψάμενος τοὺς πολίτας, ἵνα καὶ ἀφορμὴ τῆς εἰσόδου γένηται. Θεωρὸς δὲ, ὁ πρὸς τοὺς θεοὺς διὰ χρησμὸν ἀπερχόμενος. Εκδημῶν πάλιν πρὸς οἶκον. οὐκέτι πάλιν ἀφίκετο ἀντὶ τοῦ ἐπανέτρεψε πρὸς οἶκον. Ως ἀπεστάλη. καθὰ ἀπεδήμησεν. ἀπεστάλη τις ὑπό τινος ἀντὶ τοῦ ἐπέμφθη, ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπῆλθε καὶ ἀπεδήμησεν. Οὐδ' ἄγγελος οὐδὲ συμπράκτωρ οἷον οὐδὲ ἀκόλουθος παρ' οὗ τις ἂν μάθοι καὶ χρήσαιτο πρὸς ζήτησιν.

Θνήσκουσι γάρ. οἷον πάντες οἱ ἀκολουθοῦντες αὐτῷ ἀνῃρέθησαν. δηλονότι ὑπεραγωνιζόμενοι τοῦ δεσπότου, πλὴν ἑνός. ὃς διὰ δειλίαν ἐκ φυγῶν οὐδὲν ἀκριβὲς εἶχεν εἰπεῖν. πλὴν ὅτι ὑπὸ λῃστῶν ἀνῃρέθη. ἄκρως ἐνέγραψε τὸ ἦθος τῶν δειλῶν. ἅμα μὲν γὰρ ἐπαίρουσι τὰ πεπραγμένα, ἵνα μὴ δόξωσι διὰ δειλίαν φυγεῖν. ἅμα δὲ καὶ ἐν παραφρονήσει ὄντες, τὰ βραχέα μείζω δοξάζουσι, καλῶς δὲ ᾠκονόμηται, ἵνα τέως μὴ ἐλέγχοιτο τὸ κατὰ τὸν οἰδίποδα. Οὐ μιᾷ ῥώμῃ. ἀντὶ τοῦ οὐχ ἕνα μόνον, ἀλλὰ καὶ πολλούς. Εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ. ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ ὑπὸ κέρδους. τείνει δὲ τοῦτο εἰς κρέοντα. ὡς αὐτοῦ συνθεμένου τῷ τοῦ λαΐου φονεῖ, διὰ τὴν βασιλείαν. Ενθένδε οὖν. ἐκ τῆς πόλεως ταύτης. Δοκοῦντα ταῦτ' ἦν. καὶ τότε φησὶ ταῦτα ὑπενοεῖτο, ὅτι ἐπιβεβούλευται. Η ποικιλῳδὸς. ἠνάγκαζεν ἡμᾶς ἡ σφὶγξ μεθέντας τὰ ἀφανῆ τὰ κατὰ τὸν φόνον τοῦ βασιλέως. τοῦτο γὰρ ἀφανές, τὸ παρὰ ποσὶ κακὸν σκοπεῖν. ἢ οὕτως. ἡ σφὶγξ ἠνάγκαζεν ἡμᾶς μεθέντας τὸ σκοπεῖν τὰ κατὰ τὸν φόνον, τὰ πρὸς ποσὶν φανῆ ζητεῖν. τουτέστι τὰ ἀφανῆ αἰνίγματα. Αλλ' ἐξ ὑπαρχῆς. αὖθις ζητεῖν τὰ παρακείμενα ἡμῖν. οἷον ἀναδραμοῦμαι ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ πράγματος. καὶ εἰς φῶς ἄξω. ἴσως δὲ λελυθότως καὶ τὸ ἕτερον ἔγκειται ἐν τῷ ἐγὼ φανῶ.

κρέ. θνήσκουσι γάρ. πλὴν εἷς τις. ὃς φόβῳ φυγὼν,
ὧν εἶδε, πλὴν ἕν, οὐδὲν εἶχ' εἰδὼς φράσαι.
οἰδί. τὸ ποῖον; ἓν γὰρ, πόλλ' ἂν ἐξεύροι μαθεῖν,
ἀρχὴν βραχεῖαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδος.
κρέ. λῃστὰς ἔφασκε ξυντυχόντας, οὐ μιᾷ
ῥώμῃ κτανεῖν νιν, ἀλλὰ σὺν πλήθει χερῶν.
οἰδί. πῶς οὖν ὁ λῃστής, εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ
ἐπράσσετ' ἐνθένδ' ἐς τόδ' ἂν τόλμης ἔβη;
κρέ. δοκοῦντα ταῦτ' ἦν. λαΐου δ' ὀλωλότος
οὐδεὶς ἀρωγὸς ἐν κακοῖς ἐγίνετο.
οἰδί. κακὸν δὲ ποῖον ἐμποδὼν, τυραννίδος
οὕτω πεσούσης, εἶργε τοῦτ' ἐξειδέναι;
κρέ. ἡ ποικιλῳδὸς Σφὶγξ τὰ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν
μεθέντας ἡμᾶς, τἀφανῆ προσήγετο.
οἰδί. ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς αὖθις αὔτ' ἐγὼ φανῶ.
ἐπαξίως γὰρ Φοῖβος, ἀξίως δὲ σὺ
πρὸ τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφήν,
ὥστ' ἐνδίκως ὄψεσθε κἀμὲ ξύμμαχον,
γῇ τῇδε τιμωροῦντα, τῷ θεῷ θ' ἅμα.
ὑπὲρ οὐχὶ τῶν ἀπωτέρω φίλων,
ἀλλ' αὐτὸς αὑτοῦ τοῦτ' ἀποσκεδῶ μύσος.
ὅστις γὰρ ἦν ἐκεῖνον ὁ κτανὼν, τάχ' ἂν
κἄμ' ἂν τοιαύτῃ χειρὶ τιμωρεῖν θέλοι.
κείνῳ προσαρκῶν οὖν, ἐμαυτὸν ὠφελῶ.
ἀλλ' ὡς τάχιστα παῖδες, ὑμεῖς μὲν βάθρων

ὅπερ οὔ φησι μὲν ὁ οἰδίπους, μανθάνει δὲ ὁ ἀκροατὴς ἐπεὶ τὸ πᾶν ἐν αὐτῷ φανήσεται. Τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφήν. γράφεται τήνδε θεσπίζει γραφήν. Τιμωροῦντα. προσβοηθοῦντα. Υπὲρ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπωτέρω φίλων. οὐ μόνον, ὑπὲρ τοῦ ἀνῃρημένου βασιλέως ἄξιον ποιήσασθαι τὴν ἀναζήτησιν. ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐμοῦ. ὁ γὰρ ἐκείνῳ ἐπιχειρήσας, ἴσως κἀμοὶ ἐπιβουλεύσει. πεπλαγίασται δὲ πάλιν ὁ λόγος καὶ τὴν ἀλήθειαν αἰνίττεται τῷ θεάτρῳ. ὅτι αὐτὸς δράσας τὸν φόνον ὁ οἰδίπους καὶ ἑαυτὸν τιμωρήσεται. Κείνῳ πρ. καὶ τοῦτο κινητικὸν τοῦ θεάτρου. τὰ γὰρ ἐναντία ἀποβήσεται. Ιστασθε. ἀνίστασθε.

Ἱκτῆρας. τοὺς ἱκετευτικούς. Ἄλλος δὲ Κάδμου λαόν. πιθανὴ ἡ εἴσοδος τοῦ χοροῦ. σκέπτεσθαι γάρ φησι δεῖν μετὰ τοῦ δήμου περὶ τῶν πρακτέων. Ὦ παῖδες. ἔξεισιν ὁ ἱερεὺς πράξας διὸ περ ἦλθεν. ἅμα δὲ καὶ ὑπὲρ τοῦ χώραν εἶναι ἑτέρῳ ὑποκριτῇ. Ἐξαγγέλλεται. ἐξαγγέλλει. ἡ δὲ χρῆσις ἀττική. Ὦ Διὸς ἁδυεπές. κατὰ τὴν πρόσταξιν τοῦ βασιλέως πάρεισι πρεσβῦταί τινες. ἐξ ὧν ὁ χορὸς συμπληροῦται. Διὸς δὲ ἡδυεπῆ φάτιν τὴν μαντείαν φησίν. ὁ γὰρ Ἀπόλλων ὑποφήτης δοκεῖ εἶναι τοῦ πατρὸς καὶ παρ' ἐκείνου λαμβάνειν τὰς μαντείας καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐκφέρειν. καὶ Ὅμηρος, Διὸς ἄγγελος ὅσσα δεδήει. λείπει δὲ ἡ ἀπό, ἵν' ᾖ ἀπὸ τῆς Πυθῶνος. ἡ δι' ἄστεος διαδιδωμένη. Τίς ποτε τὰς πολυχρύσου. ἥτις ποτέ ἐστιν. ὅτι μὲν γὰρ πάρεστι λόγιον ἀπὸ τῆς Πυθῶνος ἀκηκόασι. τὸ δὲ ἐντὸς αὐτοῦ ζητοῦσιν. Ἐκτέταμαι. ἐκπέπληγμαι. Φοβερὰν φρένα. τὴν περίφοβον. καὶ Ἀλκαῖος, ἐλάφῳ δὲ βρόμος ἐν στήθεσι φύει φοβερός. ἀντὶ τοῦ περίφοβος. Δείματι πάλλων. γράφεται καὶ πολλῷ, ἀντὶ τοῦ παλλόμενος φόβῳ. ἀγωνιῶν. ἐστι δὲ τοῖς περὶ αὐτοῦ συναπτέον. ἀγωνιῶν τὴν φρένα ἐπὶ τοῖς ἀπὸ σοῦ χρησμοῖς, σεβόμενος τὰ ἀπὸ σοῦ εἰρημένα. Ἰήιε Δάλιε παιάν. διὰ μέσου ἐστί. ἐπὶ δὲ τὸν παιᾶνα λέγεται, τὸ ἰήιος, ἐπεὶ τοιούτῳ μέλει ᾖδον τοὺς παιᾶνας, ἐπεὶ δὲ πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα ᾖδοντο οἱ παιᾶνες, ἐλέγετο καὶ ὁ Ἀπόλλων ἰήιος ὡς ὑπὸ τοιούτου μέλους ὑμνούμενος, ὥσπερ εὔιος ὁ Διόνυσος, καὶ ἐπὶ τοῦ παιᾶνος τὸ αὐτὸ ἐστι συμβαίνει, λέγεται γὰρ παιὰν ὁ εἰς τὸν Ἀπόλλωνα ὕμνος, καὶ ἀπὸ τούτου καὶ ὁ Ἀπόλλων καθὸ καὶ ἐνταῦθα, δείκνυται δὲ καὶ ἐν τούτοις ἐστὶ σαφέστερον, ὑμνείω παιᾶνα μέγαν θεὸν Ἀπόλλωνα. Ἢ περιτελλομέναις ὥραις. εἰς τὸν ἑξῆς χρόνον προϊούσης τῆς ὥρας ὁ δὲ νοῦς. τί μοι ἢ νῦν. ἢ μετὰ χρόνον ἀνύσεις. Ἐλπίδος ἄμβροτε φάμα. καλῶς παρ' ὅσον ἐν ἐλπίδι τινὶ γινόμενοι οἱ ἄνθρωποι οὕτω φημίζουσι πρὸς τὸ λόγιον. παρ' ὅσον ὑπὸ ἐλπίδος, καὶ χρησμοὺς αἰτοῦσιν ἀπὸ θεῶν.

ἵστασθε, τοὺς δ' ἄραντες ἱκτῆρας κλάδους.
ἄλλος δὲ Κάδμου λαὸν ὧδ' ἀθροιζέτω,
ὡς πᾶν ἐμοῦ δράσοντος· ἢ γὰρ εὐτυχεῖς
σὺν τῷ θεῷ φανούμεθ', ἢ πεπτωκότες.
ιε ὦ παῖδες, ἱστώμεθα. τῶνδε γὰρ χάριν
καὶ δεῦρ' ἔβημεν, ὧν ὅδ' ἐξαγγέλλεται.
Φοῖβος δ' ὁ πέμψας τάσδε μαντείας, ἅμα
σωτήρ θ' ἵκοιτο, καὶ νόσου παυστήριος.
Χο ὦ Διὸς ἁδυεπὲς φάτι, τίς ποτε
τᾶς πολυχρύσου Πυθῶνος
ἀγλαὰς ἔβας Θήβας,
ἐκτέταμαι φοβερὰν φρένα,
δείματι πάλλων,
ἰήιε Δάλιε παιάν
ἀμφὶ σοὶ ἁζόμενος,
τί μοι ἢ νέον, ἢ περιτελλομέναις
ὥραις πάλιν ἐξανύσεις χρέος.
εἰπέ μοι ὦ χρυσέας τέκνον
ἐλπίδος ἄμβροτε φάμα

πρῶτά σε κεκλόμενος
θύγατερ Διὸς ἄμβροτ᾽ Ἀθάνα,
γαιάοχόν τ᾽ ἀδελφεὰν
Ἄρτεμιν, ἃ κυκλόεντ᾽ ἀγορᾶς
θρόνον εὐκλεᾶ θάσσει,
καὶ Φοῖβον ἑκαβόλον. ἰὼ, ἰώ.
τρισσοὶ ἀλεξίμοροι προφάνητέ μοι,
εἴποτε καὶ προτέρας ἄτας ὕπερ
ὀρνυμένας πόλει, ἠνύσατε
ἐκτοπίαν φλόγα πήματος,
ἔλθετε καὶ νῦν, ὦ πόποι.
ἀνάριθμα γὰρ φέρω πήματα.
νοσεῖ δέ μοι πρόπας στόλος.
οὐδ᾽ ἔνι φροντίδος ἔγχος,
ᾧ τις ἀλέξεται. οὔτε γὰρ
ἔκγονα κλυτᾶς χθονὸς
αὔξεται, οὔτε τόκοισιν
ἰηΐων καμάτων ἀνέχουσι
γυναῖκες. ἄλλον δ᾽ ἂν
ἄλλῳ προσίδοις
ἅπερ εὔπτερον ὄρνιν
κρεῖσσον ἀμαιμακέτου πυρὸς
ὄρμενον ἀκτὰν πρὸς ἑσπέρου
θεοῦ, ὧν πόλις ἀνάριθμος

Θύγατερ Διός. μεταβαίνει λοιπὸν εἰς τὸ ἐπικαλεῖσθαι τινὰς τῶν θεῶν. Πρῶτά σε γράφεται πρῶτον γε. Γαιάοχόν τ᾽. ἐπειδὴ ἡ αὐτή ἐστι τῇ ἑκάτῃ. ἡ δὲ θεὸς αὕτη ἐν ταῖς ἀγοραῖς εἰλεῖται, καὶ τιμᾶται ἐν ταῖς τριόδοις, ἢ ἀντὶ τοῦ, πλὴν πολιοῦχον. ὥστε τὴν γῆν ἀντὶ τῆς πόλεως εἴληφεν. Εὐκλεᾶ θάσσει. εὔκλεια ἄρτεμις. οὕτως παρὰ βοιωτοῖς τιμᾶται. Καὶ Φοῖβον. τάχα μὲν δὴ τὸ τῶν λοιμῶν τὴν εὐχὴν γενέσθαι, ὧν αἴτιος εἶναι δοκεῖ. τάχα δὲ διὰ τὴν μαντείαν. Καὶ προτέρας ἄτας. τῆς ἀπὸ τῆς σφιγγός. τὸ δὲ ἠνύσατε ἀντὶ τοῦ ἐφθείρατε. καὶ Ὅμηρος.
» Ἦ θήν σ᾽ ἐξανύω γε καὶ ὕστε-
» ρον ἀντιβολήσας.
Ἐκτοπίαν. ξένην. καὶ ἀλλόκοτον. ἢ ἠνύσατε αὐτὴν ἐκτοπίαν γενέσθαι. ὅ ἐστιν ἐκτὸς. καὶ ἀπὸ τῶν τόπων τῆς πόλεως. Φλόγα πήματος· περιφραστικῶς τὴν πημονὴν τὴν διάπυρον. Πρόπας στόλος. ἡ πᾶσα δύναμις. ὁ πᾶς λαός. Φροντίδος ἔγχος. ἀλληγορικῶς ἡ βοήθεια παρὰ τὸ ἔχεσθαι. οἷον οὐκ ἔνεστι τῷ νῷ τῆς φροντίδος ἔγχος. ἄλλως δὲ, οἷον τὸ διὰ τῆς βουλῆς καὶ προμηθείας γινόμενον ἀλέξημα καὶ ἀμυντήριον. Ἔκγονα χθονός. ἢ τὰ δένδρα, ἢ τοὺς παῖδάς φησιν. Οὔτε τόκοισιν. οὔτε γυναῖκες τῶν καμάτων ἐν τοῖς τόκοις οὐκ ἀνέχουσι. τουτέστιν οὐ περιγίνονται τῶν πόνων. τὸ δὲ ἀνέχουσιν, ἤτοι ἐλευθεροῦνται καὶ ἄνω ἑαυτὰς ἔχουσιν, ἢ ἄγουσιν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀνανευόντων μόγις ἐν τῷ νήχεσθαι, ἢ ἄνεσιν ἔχουσιν. Ἰηΐων. ἤτοι τῶν μετ᾽ εὐχῆς γινομένων. ἢ τῶν λοιμικῶν. ἰήιος γὰρ ὁ ἀπόλλων. εἰς ὃν ἡ αἰτία τῶν λοιμῶν ἀναφέρεται. ἢ ὅτι ἐπίφθεγμα κοινόν ἐστι καὶ ἀρτέμιδος. αἱ δὲ γυναῖκες ἐν ταῖς ἀνάγκαις τὰς τοιαύτας ἀφιᾶσι φωνάς. οἱ δὲ ἀκούουσι τῶν θρηνητικῶν. Ἑσπέρου θεοῦ. τοῦ ᾅδου. Ἄλλον δ᾽ αὖ ἄλλῳ. ἄλλον ἐπ᾽ ἄλλῳ ἴδοις ἀποθνήσκοντα. ὡς ὄρνιθας ἐν τῇ πτήσει ἄλλος ἐπ᾽ ἄλλῳ πέτεται. Κρεῖσσον ἀμαιμακέτου πυρός. ἢ οἷον ὀξυτέρου πυρὸς εἰς τὸ σπεύδειν εἰς ᾅδην, ἢ κρεῖσσον πυρὸς, ὡς μὴ καταλαμβάνειν τὸ πῦρ τὸ τῶν ἀποθνησκόντων πλῆθος κατακαίειν. καὶ γὰρ ὑπερβολὴ καὶ ἐπίτασις τοῦ πάθους. Ἀλ-

λως. εὐπνώτατον τῆς περιουσίας μεγάλης φλογὸς, καὶ πρὸς ἣν οὐκ ἔστι μῆκος παραβαλεῖν. Ὅρμενον. κινούμενον πρὸς τὴν παραλίαν τοῦ ἑσπέρου θεοῦ ἤγουν σκοτεινοῦ· περιφραστικῶς δὲ τοῦ ᾅδου, πρὸς ὃν ἔλεγον διὰ τῆς ἀχερουσίας λίμνης κατάγεσθαι τὰς ψυχάς.

ἔλλυται. νηλέα δ᾽ ἀγένεθλα
πρὸς πέδῳ θανατηφόρῳ
κεῖται ἀνοίκτως. ἐν δ᾽ ἄλοχοι
πολιαί τ᾽ ἐπὶ ματέρες
ἀκτὰν παραβώμιον
ἄλλοθεν ἄλλαι λυγρῶν πόνων
ἱκτῆρες ἐπιστενάχουσι.
παιὰν δὲ λάμπει, στονόεσσά τε γῆρυς,
ὅμαυλος. ὧν ὕπερ, ὦ χρυσέα
θύγατερ Διὸς, εὐῶπα, πέμψον
ἀλκάν. Ἄρεά τε τὸν μαλερὸν,
ὃς νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων
φλέγει με περιβόητος ἀντιάζων,
παλίσσυτον δράμημα νωτίσαι
πάτρας ἄπουρον, εἴτ᾽ ἐς μέγαν
θάλαμον Ἀμφιτρίτας,
εἴτ᾽ ἐς τὸν ἀπόξενον ὅρμον
Θρηίκιον κλύδωνα.
τέλει γὰρ εἴ τι νὺξ ἀφῇ,
τοῦτ᾽ ἐπ᾽ ἦμαρ ἔρχεται.

Νηλέα δὲ γενέθλα. νηλέα τὰ μὴ τυχόντα ἐλέους. τὸ αὐτὸ δέ ἐστι τῷ ἀνοίκτως. οὐκ ἠλέουν δὲ ἀλλήλους. ἴσως ὑπὸ τῆς συνηθείας τοῦ κακοῦ, ἢ ὑπὸ φόβου καὶ προσδοκίας, τῶν ὁμοίων. Ἀκτὰν παραβώμιον. ἀντὶ τοῦ παραχώριον. ὅπου οἱ βωμοὶ τῶν ναῶν εἰσιν. ἐκ τούτου δῆλον ὅτι καὶ τέλειον ἀπέθνησκον. Ἄλλως. ἐπὶ ἄκταν παραβώμιον, ἐπὶ τὴν παρὰ τοῖς βωμοῖς ἐξοχήν. ἄλλοθεν ἄλλαι, ἤγουν ἀπ᾽ ἄλλου μέρους ἄλλαι κείμεναι. Ἱκτῆρες. ἱκέτιδες ἐπιστενάχουσιν ἕνεκα τῶν χαλεπῶν πόνων. Παιὰν δὲ λάμπει. ἀντὶ τοῦ ἀκμάζει λαμπρῶς τῇ φωνῇ. λέγεται πρὸς ἀποτροπὴν τῶν κακῶν. Ὧν ὕπερ ὦ χρυσέα θύγατερ. πρὸς τὴν φήμην πάλιν φησὶ τῆς μαντείας. ἐλπίζουσι γὰρ ἐπί τινι ἀγαθῷ τὸ μάντευμα ἀποβῆναι. χρυσέα δὲ, τιμία. φασὶ γὰρ οὕτως τιμᾶσθαι χρυσῆν. Ὅμαυλος. ὁμόθρους. ὁμόφωνος. τοῦτο δὲ ὅμοιόν ἐστι, τῷ ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων. Ἀρεά τε τὸν μαλε. ἀντὶ τοῦ, τὸν καταμαραίνοντα. τάττει δὲ τοῦτο ἐπὶ τοῦ δίκην ἀναιροῦντος πολέμου. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ πέμψον. Ὃς νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων. οὐ χρώμενος ὅπλοις φλέγει ἡμᾶς. περιβόητος δὲ, περὶ ὃν ἕκαστος βοᾷ μετὰ βοῆς καὶ οἰμωγῆς ἐπιών, ὡς ἐπὶ πολέμου πάλιν. Πάτρας ἄπουρον. ἤτοι ἐπ᾽ οὖρον. ὅ ἐστιν εἰς ἄνεμον. ὅμηρος. Εἰς ὅρος ἢ εἰς κῦμα ἢ ἄπορον. ἀπὸ τῶν ὅρων τῆς πόλεως. Νωτίσαι. ἀπελάσαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ νῶτα διδόντων ἐν ταῖς φυγαῖς, ἢ οὕτως, πέμψον ἀλκὴν ὥστε παλινόρμητον αὐτὸν γενέσθαι, τὰ νῶτα τῇ πόλει δόντα. λείπει δὲ τὸ δός. Εἴτ᾽ ἐς μέγαν θάλ. κατὰ τοῦ βυθοῦ. οὗτος γάρ ἐστι θάλαμος ἀμφιτρίτης. ἤγουν ἔνθα αἱ συμπληγάδες πέτραι εἰσίν. Εἴτ᾽ ἐς τὸν ἀπόξενον. ἴσως τὸν ἀλμυδησσόν φησι. περὶ ὃν ἱστορεῖται πολλὰ ναυάγια γίνεσθαι. ὥστε μὴ μόνον ἐξ ἁπάσης γῆς ἐξεληλάσθαι. ἀλλὰ μηδὲ ἐν κοινῇ θαλάσσῃ εἶναι, ἀπόξενον δὲ. δυσχείμερον. Τέλει γὰρ εἴ τι νὺξ ἀφῇ. ἀντὶ τοῦ εἴ τι ἡ νὺξ ἀγαθὸν καταλείπεται, τοῦτο ἐν ἡμέρᾳ ἀναιρεῖται. βούλεται δὲ λέγειν ὅτι τὰ κακὰ ἀδιάλειπτον ἔχει. εἰ γάρ τι ἡ νὺξ ἀφῇ ἐπὶ τῷ ἑαυτῆς τέλει ἀβλαβὲς μὴ φθάσασα αὐτὸ ἀπολέσαι, τοῦτο μεθ᾽ ἡμέραν ἀνήρπασται.

Τόν, ὦ πυρφόρων. τὸν ἀντὶ τοῦ ὅν. τὸν μαραντικὸν ἄρεα κεραύνωσον ὦ Ζεῦ. Ἄλλως. ὦ νέμων ἤγουν διοικῶν τὰ κράτη τῶν πυρφόρων ἀστραπῶν. ἢ οὕτως, ὦ νέμων τῷ κράτει τῷ σῷ καὶ τὰ διὰ τῆς ἰσχύος τὴν πυρφόρον ἀστραπήν. Λύκει᾽ ἄναξ. βουλοίμην δὲ καὶ τὰ σὰ βέλη ὦ Ἄπολλον τὰ ἀδάμαστα καταμερίζεσθαι εἰς αὐτόν. καὶ τὰς λαμπάδας Ἀρτέμιδος. Ἐνδατεῖσθαι. ἐν μερισμῷ δίδοσθαι καὶ διατρίβειν. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν διανεμομένων. Τὸν χρυσομίτραν. τὸν θηβαῖον Διόνυσον, τὸν ταῖς βάκχαις συνοικοῦντα. Μονόστολον. γράφεται ὁμόστολον. Ἐπὶ τὸν ἀπότιμον θεόν. λέγει τὸν λοιμόν. τὸν μὴ μετέχοντα τῆς τιμῆς τῶν θεῶν. θεῶν γάρ ἐστι τὸ εὐεργετεῖν τοὺς ἀνθρώπους. Αἰτεῖς. ὧν δ᾽ αἰτεῖς ἀλκὴν λάβοις ἂν κἀνακούφισιν κακῶν. ἐὰν θέλῃς τὰ ἐμὰ ἔπη δέχεσθαι, ἃ δὴ ἔπη ἐξερῶ ξένος ὢν καὶ τοῦ πράγματος καὶ τοῦ λόγου. οἷον οὐκ ἀκηκοὼς πρότερον περὶ τοῦ φόνου τοῦ Λαΐου. οὐδὲ μὴν κατὰ τὸν χρόνον ἐπράχθη ὁ φόνος παρών. Ὑπηρετεῖν. ἐπαρκεῖν καὶ συμπράττειν. Τοῦ λόγου. τοῦ λεχθέντος ὑπὸ Ἀπόλλωνος. Τοῦ πραχθέντος. τοῦ φόνου. Οὐ γὰρ ἂν μακράν. οὐ γὰρ ἄν φησι τοσούτου ὄντος τοῦ χρόνου μεταξὺ ἀνεζήτουν τὸ πρᾶγμα, εἰ μὴ ᾔδειν καταληψόμενος. ἐλπίδα δ᾽ αὐτοῖς ὑποβάλλει ὅτι δυνάσθαι ἀνευρεῖν τὸν φονέα. ἵνα προθυμότερον συλλάβωνται αὐτῷ. Σύμβολον. τῆς γνώσεως. Νῦν δ᾽ ὕστερος γὰρ ἀστός. μεταφέρει ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς πόλεσι ξένων τελούντων τῇ μετοικίᾳ. ἀντὶ τοῦ πεπολιτογράφημαι καὶ ἄρτι ἀστὸς ἐνομίσθην ξένος ὤν, καὶ ἐβασίλευσα. Ἄλλως. νῦν δὲ εἰς ἀστοὺς τελῶ. δοκῶν γὰρ εἶναι ξένος, τῆς βασιλείας τετύχηκα. ἐπεὶ οὖν φησι συντελῶ εἰς τὴν πολιτείαν, καὶ μέλει μοι τῶν κοινῶν, ταῦτα ὑμῖν προφωνῶ. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν συντελούντων ἐν ταῖς πόλεσι, καὶ τὴν ἰδίαν δύναμιν εἰς τὸ κοινὸν φερόντων.

τόν, ὦ πυρφόρων ἀστραπᾶν
κράτη νέμων, ὦ Ζεῦ πάτερ,
ὑπὸ σῷ φθίσον κεραυνῷ.
Λύκει᾽ ἄναξ, τά τε σὰ χρυσοστρόφων
ἀπ᾽ ἀγκύλων βέλεα θέλοιμ᾽ ἂν
ἀδάμαστ᾽ ἐνδατεῖσθαι,
ἀρωγὰ προσταθέντα.
τάς τε πυρφόρους Ἀρτέμιδος
αἴγλας, ξὺν αἷς Λύκει᾽ ὄρεα
διάσσει. τὸν χρυσομίτραν
τε κικλήσκω τᾶσδ᾽ ἐπώνυμον
γᾶς οἰνῶπα Βάκχον εὔιον
μαινάδων μονόστολον
πελασθῆναι φλέγοντ᾽ ἀγλαῶπι πεύκᾳ
ἐπὶ τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς θεόν.
Οἰδί. Αἰτεῖς. ἃ δ᾽ αἰτεῖς, τἄμ᾽ ἐὰν θέλῃς ἔπη
κλύων δέχεσθαι, τῇ νόσῳ θ᾽ ὑπηρετεῖν,
ἀλκὴν λάβοις ἂν, κἀνακούφισιν κακῶν.
ἁγὼ ξένος μὲν τοῦ λόγου τοῦδ᾽ ἐξερῶ,
ξένος δὲ τοῦ πραχθέντος. οὐ γὰρ ἂν μακρὰν
ἴχνευον αὐτὸς μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον.
νῦν δ᾽ ὕστερος γὰρ ἀστὸς εἰς ἀστοὺς τελῶ.
ὑμῖν προφωνῶ πᾶσι Καδμείοις τάδε,
ὅστις ποθ᾽ ὑμῶν Λάϊον τὸν Λαβδάκου
κάτοιδεν, ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο,

τοῦτον κελεύω πάντα σημαίνειν ἐμοί.
κεἰ μὲν φοβεῖται τοὐπίκλημ', ὑπεξελὼν
αὐτὸς καθ' αὑτοῦ. πείσεται γὰρ ἄλλο μὲν
ἀστεργὲς οὐδέν. γῆς δ' ἄπεισιν ἀβλαβής.
εἰ δ' αὖ τις ἄλλον οἶδεν ἐξ ἄλλης χθονὸς
τὸν αὐτόχειρα, μὴ σιωπάτω. τὸ γὰρ
κέρδος τελῶ 'γώ, χἠ χάρις προσκείσεται.
εἰ δ' αὖ σιωπήσεσθε, καί τις ἢ φίλου
δείσας ἀπώσει τοὔπος, ἢ χαὐτοῦ τόδε,
ἃ 'κ τῶνδε δράσω, ταῦτα χρὴ κλύειν ἐμοῦ.
τὸν ἄνδρ' ἀπαυδῶ τοῦτον ὅστις ἐστὶ γῆς
τῆσδ', ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω,
μήτ' εἰσδέχεσθαι, μήτε προσφωνεῖν τινά,
μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι, μήτε θύμασι
κοινὸν ποιεῖσθαι, μήτε χέρνιβας νέμειν.
ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων πάντας, ὡς μιάσματος
τοῦδ' ἡμὶν ὄντος. ὡς τὸ πυθικὸν θεοῦ
μαντεῖον ἐξέφηνεν ἀρτίως ἐμοί.
ἐγὼ μὲν οὖν τοιόσδε τῷ τε δαίμονι
τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι σύμμαχος πέλω.
κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότ', εἴτε τις
εἷς ὢν λέληθεν, εἴτε πλειόνων μέτα,
κακὸν κακῶς νιν ἄμοιρον ἐκτρίψαι βίον.
ἐπεύχομαι δ' οἴκοισιν εἰ ξυνέστιος
ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτ' ἐμοῦ συνειδότος,
παθεῖν ἅπερ τοῖσδ' ἀρτίως ἠρασάμην.
ὑμῖν δὲ ταῦτα πάντ' ἐπισκήπτω τελεῖν,
ὑπέρ τ' ἐμαυτοῦ, τοῦ θεοῦ τε, τῆσδέ τε
γῆς, ὧδ' ἀκάρπως κἀθέως ἐφθαρμένης.
οὐδ' εἰ γὰρ ἦν τὸ πρᾶγμα μὴ θεήλατον,
ἀκάθαρτον ὑμᾶς εἰκὸς ἦν οὕτως ἐᾶν,
ἀνδρός γ' ἀρίστου βασιλέως τ' ὀλωλότος,
ἀλλ' ἐξερευνᾶν. νῦν δ' ἐπικυρῶ τ' ἐγώ.
ἔχων μὲν ἀρχὰς, ἃς ἐκεῖνος εἶχε πρὶν,
ἔχων δὲ λέκτρα, καὶ γυναῖχ' ὁμόσπορον,

Πάντα σημαίνειν ἐμοί. τὰ πραχθέντα δηλονότι. Κεἰ μὲν φοβεῖται. καὶ εἰ μὲν αὐτὸς εἴη πράξας. καὶ φοβεῖται λέγειν αὐτὸς καθ' αὑτοῦ, τὸν φόβον ὑπεξελὼν λεγέτω. οὐδὲν γὰρ δεινὸν πείσεται, εἰ μὴ ὅτι τῆσδε τῆς γῆς ἀπαλλάξεται. εἰ δὲ ξένον τις οἶδε τὸν φονέα, μηνυσάτω. καὶ εὐθὺς μὲν παρέξω κέρδος καὶ εἰς ἀεὶ χάριν ἕξω. πανταχόθεν οὖν προτρέπεται τοὺς μηνύοντας. Τὸν ἄνδρ' ἀπαυδῶ. πλὴν ἔλεον ἐργάζεται ὁ λόγος ὅτι κατηγορεῖ ἑαυτοῦ ἀγνοῶν. πρότερον δὲ τὰ φιλάνθρωπα εἰρηκὼς τελευταῖα ἐπήνεγκε τὰ σκληρότερα. Ἃ 'κ τῶνδε. οἷον ἀπ' αὐτῶν ἀναγκασθεὶς τῶν πραγμάτων. Τῷ δὲ δαίμονι τῷ ταῦτα μαντευσαμένῳ Ἀπόλλωνι, κατεύχομαι. καταρῶμαι τὸν φονέα. Ἄμοιρον. ἤτοι κακόμοιρον. ἢ μηδενὸς τῶν νενομισμένων μετειληφότα. ἀλλ' ἄταφον ἐκβληθῆναι. ἀγνοῶν δὲ ἐπαρᾶται ἑαυτῷ, εἰ ξύνοιδε τὸν φονέα δίς. καὶ περιπαθέστερος γίνεται ὁ λόγος. Ὑμῖν δὲ ταῦτα πάντ' ἐπισκήπτω. ἐνόρκως ἐντέλλομαι τὸ ἀπελάσαι τὸν φονέα ἢ ἀποθεῖσθαι τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν θυσιῶν, πρὸς τὸ ἐγὼ μὲν τοιόσδε. ἀποδίδοται τὸ ὑμῖν δέ. Ὑπέρ τ' ἐμαυτοῦ. ἐπισκήπτω ταῦτα ἐπειδὴ εὑρημένου τοῦ φονέως καὶ δίκην δεδωκότος ἀπαλλάξεται μὲν φροντίδος, ἀσφαλέστερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ πράγματα ἕξει τῆς κατὰ τῶν βασιλέων τόλμης ὑποσταλμένης τῷ τὸν ἅπαξ τετολμηκότα κεκολάσθαι. Τοῦ θεοῦ τε. τοῦ Ἀπόλλωνος. Οὐδ' εἰ γὰρ ἦν. καὶ γὰρ εἰ

μὴ ἦν ὅλως τὸ ἄγος ὑπὸ θεῶν ἐλαυνόμενον. καὶ οἱονεὶ πολυπραγμονούμενον, ὑμᾶς ἔδει κινουμένους οἴκοθεν. καὶ μὴ ἀναμείναντας τὴν ἐκ θεῶν πρᾶξιν ἀναζητεῖν. Μὴ θεήλατον. οἷον χωρὶς θείας βοηθείας.

Κοινῶν τε παίδων κοίν' ἄν. κοινὰ ἀδελφὰ τοῖς ἐξ ἡμῶν. οἷον καὶ ἡμῖν ἂν ἐγένετο εἰ ἦν τέκνα τῷ Λαΐῳ γενόμενα.

Μὴ 'δυστύχησεν. ὥστε μὴ παιδοποιήσασθαι. Τὸ ἐκείνου κρᾶτα. τὴν ἐκείνου κεφαλήν. Ἀνθ' ὧν ἐγώ. αἱ τοιαῦται ἔννοιαι οὐκ ἔχονται μὲν τοῦ σεμνοῦ. κινητικαὶ δέ εἰσι τοῦ θεάτρου. τοῖς καὶ πλεονάζει Εὐριπίδης. ὁ δὲ Σοφοκλῆς πρὸς βραχὺ μὲν αὐτῶν ἅπτεται, πρὸς τὸ κινῆσαι τὸ θέατρον. Τοῖς μὴ δρῶσι. τοῖς μὴ δεικνύουσί μοι τὸν φονέα. Ἀνιέναι. τουτέστι καρπόν. Ὧδ' ἄναξ ἐρῶ. οὕτως ἐρῶ καὶ αὐτὸς ἐπομνύμενος καὶ κατὰ τὰς ἀρὰς ἐπαρώμενος. μήτε δρᾶσαι τὸν φόνον μήτε τοὺς δράσαντας ἐπίστασθαι. Τὸ δὲ ζήτημα. ἀπορῶν ὁ χορὸς ἐπὶ τὸ θεῖον πάλιν ἀναφέρει. Δίκαι' ἔλεξας. τοῦτό φησιν. ἵνα μὴ πάλιν πέμψωσιν εἰς θεοῦ. καὶ γένηται διαβολὴ ἐν τῷ δράματι, ὥσπερ ὑπόψυχρον. Τὰ δεύτερ' ἐκ τῶνδ' ἄν. τὰ ἐκ τῶνδε δεύτερα, ἤγουν τὰ ἐν δευτέρᾳ τάξει μετὰ ταῦτα λέγοιμι ἂν ἅμοι δοκεῖ ἤγουν φαίνεται δεύτερα. Ἄνακτ' ἄνακτι. ἀποκλειομένου τοῦ πέμψαι εἰς θεὸν, καταφεύγουσιν εἰς τὴν ὁμοίαν μαντικήν. ᾧ αὐτοῦ δὲ ὀνόματι προσαγορεύει τὸν Τειρεσίαν, ᾧ καὶ τὸν θεόν. καὶ τὰ αὐτὰ ὁρᾶν ἐκείνῳ φησίν. Ἀλ

κοινῶν τε παίδων κοίν' ἄν, εἰ κείνῳ γένος
μὴ 'δυστύχησεν, ἦν ἂν ἐκπεφυκότα.
νῦν δ' ἐς τὸ κείνου κρᾶτ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη.
ἀνθ' ὧν ἐγὼ τάδ' ὡς περεὶ τοὐμοῦ πατρὸς
ὑπερμαχοῦμαι, κἀπὶ πάντ' ἀφίξομαι
ζητῶν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου λαβεῖν,
τῷ Λαβδακείῳ παιδὶ, Πολυδώρου τε, καὶ
τοῦ πρόσθε Κάδμου, τοῦ πάλαι τ' Ἀγήνορος.
καὶ ταῦτα τοῖς μὴ δρῶσιν, εὔχομαι θεοὺς,
μήτ' ἄροτον αὐτοῖς γῆν ἀνιέναι τινὰ,
μήτ' οὖν γυναικῶν παῖδας, ἀλλὰ τῷ πότμῳ
τῷ νῦν φθερεῖσθαι, κἄτι τοῦδ' ἐχθίονι.
ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοισι Καδμείοις, ὅσοις
τάδ' ἐστ' ἀρέσκονθ', ἥτε σύμμαχος δίκη,
χοἰ πάντες εὖ ξυνεῖεν εἰσαεὶ θεοί.
χο. ὥσπερ μ' ἀραῖον ἔλαβες, ὧδ' ἄναξ ἐρῶ
οὔτ' ἔκτανον γὰρ, οὔτε τὸν κτανόντ' ἔχω
δεῖξαι. τὸ δὲ ζήτημα, τοῦ πέμψαντος ἦν
Φοίβου τόδ' εἰπεῖν, ὅστις εἴργασταί ποτε.
οἰδί. δίκαι' ἔλεξας. ἀλλ' ἀναγκάσαι θεοὺς,
ἂν μὴ θέλωσιν, οὐδὲ εἷς δύναιτ' ἀνήρ.
χο. τὰ δεύτερ' ἐκ τῶνδ' ἂν λέγοιμ', ἅμοι δοκεῖ.
οἰδί. εἰ καὶ τρίτ' ἐστὶ, μὴ παρῇς τὸ μὴ οὐ φράσαι.
χο. ἄνακτ' ἄνακτι ταὔθ' ὁρῶντ' ἐπίσταμαι
μάλιστα Φοίβῳ Τειρεσίαν. παρ' οὗ τις ἂν
σκοπῶν τάδ' ὦναξ, ἐκμάθοι σαφέστατα.
οἰδί. ἀλλ' οὐκ ἐν ἀργοῖς οὐδὲ τοῦτ' ἐπραξάμην.
ἔπεμψα γὰρ Κρέοντος εἰπόντος, διπλοῦς
πομπούς. πάλαι δὲ μὴ παρὼν, θαυμάζεται.
χο. καὶ μὴν τά γ' ἄλλα κωφὰ καὶ παλαί' ἔπη.
οἰδί. τὰ ποῖα ταῦτα; πάντα γὰρ σκοπῶ λόγον.
χο. θανεῖν ἐλέχθη πρός τινων ὁδοιπόρων.
οἰδί. ἤκουσα κἀγώ. τὸν δ' ἰδόντ', οὐδεὶς ὁρᾷ.
χο. ἀλλ' εἴ τι μὲν δὴ δείματός τ' ἔχει μέρος,
τὰς σὰς ἀκούων, οὐ μενεῖ τοιάσδ' ἀράς.

λως. ἄνακτα λέγει τὸν ἀπόλλωνα καὶ τὸν τειρεσίαν. τὸν μὲν ὡς φύσει ἀνάσσοντα, τὸν δὲ τειρεσίαν ὡς ὑπὸ τῶν ἀνώνυμων τιμώμενον διὰ τὸ κράτος τῆς μαντικῆς. Ἀλλ' οὐκ ἐν ἀργοῖς. κἀνταῦθα τὸ κηδεμονικὸν τοῦ ἤθους διετήρησε. τὸ μὲν οὖν διπλοῦς πομποὺς, τῆς σπουδῆς ἐστι τεκμήριον. τὸ δέ. Κρέοντος εἰπόντος, πιθανὸν εἰς τὰ ἑξῆς, ἵνα ἡ ὑπόνοια αὐτοῦ πίστιν ἔχοι. τὸ πεπεισμένον ὑπὸ τοῦ κρέοντος τὸν τειρεσίαν, μαντεύεσθαι κατὰ τοῦ οἰδίποδος τὰ ψευδῆ. Κωφά. ψυχρά. καὶ οὐδὲν σαφὲς ἔχοντα τὰ ψιθυριζόμενα.

οἰδί. ᾧ μή 'στι δρῶντι τάρβος, οὐδ' ἔπος φοβεῖ.
χο. ἀλλ' οὑξελέγξων αὐτόν ἐστιν. οἵδε γὰρ
τὸν θεῖον ἤδη μάντιν ὧδ' ἄγουσιν, ᾧ
τἀληθὲς ἐμπέφυκεν ἀνθρώπων μόνῳ.
οἰδί. ὦ πάντα νωμῶν Τειρεσία, διδακτά τε,
ἄῤῥητά τ', οὐράνιά τε, καὶ χθονοστιβῆ,
πόλιν μὲν εἰ καὶ μὴ βλέπεις, φρονεῖς δ' ὅμως
οἵᾳ νόσῳ σύνεστιν. ἧς σε προστάτην
σωτῆρά τ', ὦναξ, μοῦνον ἐξευρίσκομεν.
Φοῖβος γὰρ, εἰ καὶ μὴ κλύεις τῶν ἀγγέλων,
πέμψασιν ἡμῖν, ἀντέπεμψεν ἔκλυσιν
μόνην ἂν ἐλθεῖν τοῦδε τοῦ νοσήματος
εἰ τοὺς κτανόντας Λάϊον μαθόντες εὖ
κτείναιμεν, ἢ γῆς φυγάδας ἐκπεμψαίμεθα
σύ δ' οὖν φθονήσας μήτ' ἀπ' οἰωνῶν φάτιν,
μήτ' εἴ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδὸν,
ῥῦσαι σεαυτὸν, καὶ πόλιν. ῥῦσαι δ' ἐμέ.
ῥῦσαι δὲ πᾶν μίασμα τοῦ τεθνηκότος
» ἐν σοὶ γάρ ἐσμεν. Ἄνδρα δ' ὠφελεῖν ἀφ' ὧν
» Ἔχοι τε, καὶ δύναιτο, κάλλιστος πόνων.
τει. φεῦ. φεῦ. Φρονεῖν ὡς δεινὸν, ἔνθα μὴ τέλη
λύει φρονοῦντι. ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ
εἰδὼς, διώλεσ'. οὐ γὰρ ἂν δεῦρ' ἱκόμην.
οἰδί. τί δ' ἔστιν; ὡς ἄθυμος εἰσελήλυθας,
τει. ἄφες μ' ἐς οἴκους. ῥᾷστα γὰρ τὸ σόν τε σὺ,
κἀγὼ διοίσω τοὐμὸν, ἢν ἐμοὶ πίθῃ.
οἰδί. οὔτ' ἔννομ' εἶπας, οὔτε προσφιλὲς πόλει
τῇδ', ἥ σ' ἔθρεψε, τήνδ' ἀποστερῶν φάτιν.

Ὧι μή 'στι. ὁ μὴ τὸ ἔργον δεδοικὼς, οὐδὲ τὸν λόγον φοβεῖται, ἢ οὐδὲ ὁ λόγος φόβον αὐτῷ ἐντίθεται. Ἀλλ' οὑξελέγξων. καὶ ταῦτα εἰς σύστασιν τῶν προσώπων, ἵνα μηδὲ ὕστερον δυνηθείη ἀρνήσασθαι. Χθονοστιβῆ. τὰ ἐν τῇ γῇ, τὰ ἐπίγεια. Ῥῦσαι δ' ἐμέ. ὅρα τὸ τοῦ κηδεμόνος, ὅτι τελευταῖον ἑαυτὸν ἔταξεν, ὅπως ἀφέλοιτο τὸ φορτικὸν τῆς ἐξουσίας. Ἄνδρα δ' ὠφελεῖν, παιδευτικὸς ὁ λόγος. ἔδει ἅπαντας ἀφ' ὧν δύναιντο ὠφελεῖν τοὺς πέλας. Φρονεῖν ὡς δεινόν. ὡς δεινόν φησι τὸ φρονεῖν, ὅταν τὸ φρονούμενον τῷ φρονοῦντι μὴ λυσιτελῇ. σχετλιάζει δὲ μὴ βουλόμενος εἰς φῶς ἄγειν τὰ τοῦ οἰδίποδος. διαλελυμμένως γὰρ εἶπε. Τέλη λύῃ. ἀντὶ τοῦ λυσιτελῇ. Ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγώ. τὰ συμβησόμενά μοι, ὅτι ἀναγκασθήσομαι λέγειν, ἃ μὴ βούλομαι. τὸ ἐξελέγχειν τὸν οἰδίποδα. ταῦτα εἰδὼς διώλεσα αὐτά. οὐ γὰρ ἂν δεῦρο ἠρχόμην. Ἢν ἐμοὶ πιθῇ. ἐάν με ἀπελθεῖν ἐάσῃς. Τήνδ' ἀποστερῶν φάτιν. μὴ λέγων τὸν χρησμόν.

τὸ δὲ ἀποστερῶ ἐνίοτε μὲν ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς γενικὴν ἔχει τὴν σύνταξιν, ἐνίοτε δὲ καὶ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς αἰτιατικὴν ὡς ἐν τούτῳ.

Ὁρῶ γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημ᾽ ἰόν. οὐ γὰρ συμφορός σοι οὐδὲ κατὰ καιρὸν ἡ ζήτησις γίνεται. ἵνα οὖν μὴ ἐκ τούτου μέμψις ἀκολουθήσῃ, σιωπῶ. τὸ μὲν κατὰ λόγον ἐλλιπές ἐστι. τὸ δὲ κατὰ διάνοιαν πλῆρες. ὃ δὲ βούλεται λέγειν, ὁρῶ τὸ σὸν φώνημα μὴ πρὸς καιρὸν ἐξιόν. κἀγὼ οὖν φωνὴν μὴ πρὸς καιρὸν ἀφιεῖσαι φυλάσσομαι. Μὴ πρὸς θεῶν. ὑποβαλόντος τοῦ Τειρεσίου ἀρχὴν ὅτι ἐπίσταται, ὁ χορὸς κατὰ λιπαρεῖ εἰπεῖν. εἶτα ἀρνουμένου, ἐξάγεται εἰς λοιδορίαν πρὸς αὐτὸν ὁ Οἰδίπους. ὅθεν παροξυνθεὶς λέγει. ἔχει οὖν τὰ τῆς ὑποθέσεως ἄειστα. Ἐγὼ δ᾽ οὐ μή ποτε. οὐκ ἐμφανῶ τὰ ἐμὰ ἔπη, ἵνα μὴ τὰ σὰ εἴπω κακά. ἤδη δὲ φανερόν φησιν ὅτι τὰ αὐτοῦ κακὰ ἀποκρύπτεται. Ἐγώ τ᾽ ἐμαυτὸν οὔτε σ᾽ ἀλγυνῶ. ἑαυτὸν ἀλγύνειν ἔφη, ἴσως ἐπιστάμενος ὅτι κακῶς ἀκούσεται ὑπ᾽ αὐτοῦ ἀπιστούμενος. τάχα δὲ καὶ βουλόμενος ἀποκρύπτειν συμπεριέλαβεν ἑαυτόν, ὡς καὶ ἔμπροσθεν τἄμ᾽ ὡς ἂν εἴπω μὴ τὰ σ᾽ ἐκφήνω κακά. Οὐκ ὦ κακῶν κάκιστε. ἐν ὑπερβατῷ ὁ λόγος. οὐ λέξεις ὦ κακῶν κάκιστε. Ἀλλ᾽ ὧδ᾽ ἄτεκτος κἀτελεύτητος φανῇ. καὶ γὰρ ἂν πέτρου φύσιν σύ γ᾽ ὀργανείας. ὅ ἐστι ταράξειας. καὶ εἰς ὀργὴν ἐκβάλλειας. ἀπολογεῖται δὲ περὶ τῆς ὕβρεως λέγων ὅτι καὶ πέτρου φύσιν σύ γ᾽ ὀργανείας. Ἄτεκτος. δέ, ἀντὶ τοῦ ἀσυμπαθής. καὶ ἀδάκρυτος. τέγγειν γὰρ τὸ βρέχειν. Ἀτελεύτητος. δυσεξίωτος. δυσπαράκλητος. ἀμείλικτος. Ἥξει γὰρ αὐτά. ἤγουν αὐτόματα. Πρὸς τάδ᾽ εἰ θέλεις θυμοῦ. τὸ θυμοῦ, οὐκ ἔστι γενική, ἀλλὰ ῥῆμα προστακτικόν. Καὶ μὴν παρήσω γ᾽ οὐδέν. ὀργιζόμενος οὐδὲν σιωπήσομαι. ὧν πέπεισμαι, καὶ ὑπονοῶ. Εἰργάσθαι δ᾽ ὅσον μὴ χερσί. εἰργάσθαι τὰ ἄλλα τοῦ φόνου χωρὶς τῆς ἀπὸ τῶν χειρῶν ἐνεργείας. εἰ δὲ ἔβλεπες, ἐκάλουν ἄν σε καὶ φονέα αὐτόχειρα.

ΤΕΙ. ὁρῶ γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημ᾽ ἰὸν
πρὸς καιρόν, ὡς οὖν μήδ᾽ ἐγὼ ταὐτὸν πάθω.
ΧΟ. μὴ πρὸς θεῶν, φρονῶν γ᾽ ἀποστραφῇς. ἐπεὶ
πάντες σε προσκυνοῦμεν οἵδ᾽ ἱκτήριοι.
ΤΕΙ. πάντες γὰρ οὐ φρονεῖτ᾽· ἐγὼ δ᾽ οὐ μήποτε
τἄμ᾽, ὡς ἂν εἴπω, μὴ τὰ σ᾽ ἐκφήνω κακά.
ΟΙΔΙ. τί φῄς; ξυνειδὼς οὐ φράσεις; ἀλλ᾽ ἐννοεῖς
ἡμᾶς προδοῦναι καὶ καταφθεῖραι πόλιν;
ΤΕΙ. ἐγώ τ᾽ ἐμαυτόν, οὔτε σ᾽ ἀλγυνῶ. τί ταῦ-
τ᾽ ἄλλως ἐλέγχεις; οὐ γὰρ ἂν πύθοιό μου.
ΟΙΔΙ. οὐκ ὦ κακῶν κάκιστε, καὶ γὰρ ἂν πέτρου
φύσιν σύ γ᾽ ὀργάνειας, ἐξερεῖς ποτέ,
ἀλλ᾽ ὧδ᾽ ἄτεγκτος, κἀτελεύτητος φανῇ;
ΤΕΙ. ὀργὴν ἐμέμψω τὴν ἐμήν. τὴν σὴν δ᾽ ὁμοῦ,
ναίουσαν, οὐ κατεῖδες, ἀλλ᾽ ἐμὲ ψέγεις.
ΟΙΔΙ. τίς γὰρ τοιαῦτ᾽ ἂν οὐκ ἂν ὀργίζοιτ᾽ ἔπη
κλύων, ἃ νῦν σὺ τήνδ᾽ ἀτιμάζεις πόλιν,
ΤΕΙ. ἥξει γὰρ αὐτά, κἂν ἐγὼ σιγῇ στέγω.
ΟΙΔΙ. οὐκοῦν ἅ γ᾽ ἥξει, καὶ σὲ χρὴ λέγειν ἐμοί.
ΤΕΙ. οὐκ ἂν πέρα φράσαιμι. πρὸς τάδ᾽ εἰ θέλεις
θυμοῦ, δι᾽ ὀργῆς, ἥτις ἀγριωτάτη.
ΟΙΔΙ. καὶ μὴν παρήσω γ᾽ οὐδέν, ὡς ὀργῆς ἔχω,
ἅπερ ξυνίημ᾽, ἴσθι γὰρ δοκῶν ἐμοὶ
καὶ ξυμφυτεῦσαι τοὔργον, εἰργάσθαι θ᾽ ὅσον
μὴ χερσὶ καίνων. εἰ δ᾽ ἐτύγχανες βλέπων,
καὶ τοὔργον ἂν σοῦ τοῦτ᾽ ἔφην εἶναι μόνου.

Ἀληθες· ἐννέπειν. λέγω σε τῷ κηρύγματι ὑπεύθυνον εἶναι τῷ ὑπὸ σοῦ εἰρημένῳ. Οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας. οἴεται αὐτὸν πλασάμενον διαφεύξεσθαι. ἢ οὕτως δὲ ἀπιστεῖται ὡς δι᾽ ὀργὴν εἰρηκὼς. εἰ δὲ ἐπιστεύθη κατ᾽ ἀρχὴν ὁ μάντις, τὰ ἑξῆς τοῦ δράματος ἀνῄρητο τοῦ ἀναγνωρισμοῦ. ἐν οἷς καταγίγνεται μάλιστα ὁ ποιητής. Οὐ γὰρ ἔκ γε τῆς τέχνης. φανερῶς εἰς Κρέοντα ἡ ἀπότασίς ἐστι. Λεληθέναι. σέ φημι σὺν τοῖς φιλτάτοις. εὐσχημόνως ἀπήγγειλε τὸ περὶ τῆς μητρός.

Τει. ἄληθες· ἐννέπω σε τῷ κηρύγματι,
ᾧπερ προσεῖπας ἐμμένειν, κἀφ᾽ ἡμέρας
τῆς νῦν, προσαυδᾶν μήτε τούσδε, μήτ᾽ ἐμὲ,
ὡς ὄντι γῆς τῆσδ᾽ ἀνοσίῳ μιάστορι.
Οἰδί. οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε
τὸ ῥῆμα; καὶ ποῦ τοῦτο φεύξεσθαι δοκεῖς;
Τει. πέφευγα. τἀληθὲς γὰρ ἰσχῦον τρέφω.
Οἰδί. πρὸς τοῦ διδαχθείς; οὐ γὰρ ἔκ γε τῆς τέχνης.
Τει. πρὸς σοῦ. σὺ γάρ μ᾽ ἄκοντα προὐτρέψω λέγειν.
Οἰδί. ποῖον λόγον; λέγ᾽ αὖθις, ὡς μᾶλλον μάθω.
Τει. οὐχὶ ξυνῆκας πρόσθεν; ἢ ᾽κπειρᾷ λέγειν;
Οἰδί. οὐχ ὥστε γ᾽ εἰπεῖν γνωστόν, ἀλλ᾽ αὖθις φράσον.
Τει. φονέα σε φημὶ τἀνδρὸς, οὗ ζητεῖς κυρεῖν.
Οἰδί. ἀλλ᾽ οὔτι χαίρων, δίς γε πημονὰς ἐρεῖς.
Τει. εἴπω τι δῆτα κἄλλ᾽, ἵν᾽ ὀργίζῃ πλέον;
Οἰδί. ὅσον γε χρῄζεις, ὡς μάτην εἰρήσεται.
Τει. λεληθέναι σε φημὶ σὺν τοῖς φιλτάτοις
αἴσχισθ᾽ ὁμιλοῦντ᾽, οὐδ᾽ ὁρᾶν ἵν᾽ εἶ κακοῦ.
Οἰδί. ἦ καὶ γεγηθὼς ταῦτ᾽ ἀεὶ λέξειν δοκεῖς;
Τει. εἴπερ τί γ᾽ ἐστὶ τῆς ἀληθείας σθένος.
Οἰδί. ἀλλ᾽ ἔστι, πλὴν σοί, σοὶ δὲ τοῦτ᾽ οὐκ ἔστ᾽, ἐπεὶ
τυφλὸς τά τ᾽ ὦτα, τόν τε νοῦν, τά τ᾽ ὄμματ᾽ εἶ.
Τει. σὺ δ᾽ ἄθλιός γε ταῦτ᾽ ὀνειδίζων, ἃ σοὶ
οὐδεὶς, ὃς οὐχὶ τῶνδ᾽ ὀνειδιεῖ τάχα.
Οἰδ. μιᾶς τρέφῃ πρὸς νυκτὸς, ὥστε μήτ᾽ ἐμὲ,
μήτ᾽ ἄλλον, ὅστις φῶς ὁρᾷ, βλάψαι ποτ᾽ ἄν.
Τει. οὐ γάρ με μοῖρα πρός γε σοῦ πεσεῖν, ἐπεὶ
ἱκανὸς Ἀπόλλων, ᾧ τάδ᾽ ἐκπρᾶξαι μέλει.
Οἰδί. Κρέοντος, ἢ σοῦ ταῦτα τἀξευρήματα;
Τει. Κρέων δέ σοι πῆμ᾽ οὐδὲν, ἀλλ᾽ αὐτὸς σὺ, σοί.

Ἀλλ᾽ ἔστι πλὴν σοί. δέον εἰπεῖν σοῦ πρὸς τὸ πλὴν πρὸς τὴν ὄπισθεν ἔξωθεν νοουμένην, εἰς τὸ ἔστι δοτικὴν ἐπήνεγκε τὸ σοί.

Σοὶ δὲ τοῦτ᾽ οὐκ ἔστ᾽ ἐπεί. ἴσον ἐστὶν ὁ Οἰδίπους παραβαλλόμενος, ὡς ὁ Ἀγαμέμνων πρὸς τὸν Κάλχαντα.

Ἃ σοὶ οὐδείς. οὐδείς ἐστιν ὃς οὐ ταῦτα ὀνειδίσει ἅπερ μοι ὠνείδισας. τὸ δὲ τάχα, ἀντὶ τοῦ ταχέως. οἷον καὶ σὲ μετ᾽ ὀλίγον ἐροῦσι τυφλόν. καὶ περὶ τῆς πηρώσεως δὲ, λεληθότως αὐτῷ, μαντεύεται.

Μιᾶς τρέφῃ, πρὸς νυκτός. διπλοῦν τὸ διανόημα. ἤτοι οὕτως. ὑπὸ μιᾶς νυκτὸς τῆς ἀορασίας τῆς διηνεκῶς κατεχούσης σε τρέφῃ ὡς μηδὲν διαθεῖναι κακὸν τοὺς ὁρῶντας. ἢ οὕτως. διὰ τὸ πηρὸν εἶναι ἐλεοῦσί σε πάντες. ἀπόχρη γὰρ καὶ τὸ τῆς πηρώσεως.

Μιᾶς νυκτός. συνεχοῦς τυφλώσεως.

Ἱκανὸς Ἀπόλλων ᾧ τάδ᾽ ἐκπρᾶξαι μέλει. ἀντὶ τοῦ, τὰ κατ᾽ ἐμὲ ἐκδικῆσαι. λεί-
πει ἐάν με φονεύσῃς.

Ὦ πλοῦτε. πεποίηκε τὸν Οἰδίπουν ὑπονοεῖν ἐξ ὑποβολῆς Κρέοντος ταῦτα εἰρῆσθαι, ἵνα ζητοῦντος αὐτοῦ ἀφορμὴν εὔλογον, ἔχῃ τὰ λοιπὰ τοῦ δράματος. Οὑξ ἀρχῆς φίλος. ἐν εἰρωνείᾳ. Ὑπελθών. ὑπέρχομαι τὸ ὑποκάτω τινὸς ἔρχομαι, καὶ ἀπὸ τούτου τὸ κολακεύω, οἱ γὰρ κολακεύοντες ὑπὸ τὴν γῆν σχηματίζονται, ἐνταῦθα δὲ τὸ ὑπελθὼν ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παλαιόντων λέγεται, ὅταν τοὺς ἀντιπάλους ὑπέρχονται λαβόντες, ἵνα εὐχειρώτους αὐτοὺς ποιήσαντες οἱ δὴ καταστρέψωσι. Μηχανορράφον. τὰ φαῦλα μηχανώμενον. μάγους δὲ ἐκάλουν τοὺς ψευδεῖς φαντασίας περιτιθέντας. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τοὺς φαρμακεῖς μάγους ἔλεγον. Ἀγύρτην. πτωχόν. ὀχλαγωγόν. Δέδορκεν. ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ δύναμιν ἔχει τοῦ ὁρᾶν λαμβάνεται. καὶ ἔστιν ἀμετάβατον, εἰ δὲ ἐλέγετο μεταβατικῶς διὰ τῆς εἰς προθέσεως μετέβαινεν αὐτῆς δηλούσης κίνησιν καὶ εἶχεν ὁ λόγος οὕτως ὅστις εἰς τὰ κέρδη δέδορκε μόνον, οὐ διὰ τῆς ἐν ἥτις ἀεὶ στάσεως ἐστὶ δηλωτική. Ῥαψῳδός. ἡ σφίγξ ἡ ῥάπτουσα τὰς ᾠδάς. τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ῥαψῳδοῦ κατὰ Ὅμηρον ἢ μεθ' Ὅμηρον ἦν. κύνα δὲ αὐτὴν καλεῖ, διὰ τὸ ἁρπακτικόν. Οὐχὶ τοὐπιόντος ἦν. τοῦ τυχόντος. ἀντὶ τοῦ, οὐ τοῦ τυχόντος ἦν σαφηνίσαι. διὰ τούτων δὲ αὔξει τὸ ἴδιον κατόρθωμα μεῖζον καὶ μαντικῆς καὶ πάσης ἀνθρωπίνης συνέσεως. Παραστατήσειν πέλας. ἐκ παραλλήλου τὸ δὲ παραστατήσειν τὸ πέλας στήσεσθαι δηλοῖ. Ἀγηλατήσειν. ἐὰν δασέως. τὸ ἄγος ἀπελάσειν τὸ ἀπὸ τοῦ Λαΐου. ἐὰν δὲ ψιλῶς, ἀντὶ τοῦ βασιλεύειν. Ἐξισωτέον. λείπει ἐμέ. Τοῦδε γὰρ κἀγὼ κρατῶ. τοῦ ἐξ ἴσου λέγειν.

οιδί ὦ πλοῦτε, καὶ τυραννὶ, καὶ τέχνη τέχνης
ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ,
ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται.
εἰ τῆσδέ γ' ἀρχῆς οὕνεχ', ἣν ἐμοὶ πόλις
δωρητὸν οὐκ αἰτητὸν εἰσεχείρισεν,
ταύτης Κρέων ὁ πιστὸς, οὑξ ἀρχῆς φίλος,
λάθρα μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἱμείρεται,
ὑφεὶς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον.
δόλιον ἀγύρτην. ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσι
μόνον δέδορκε, τὴν τέχνην δ' ἔφυ τυφλός.
ἐπεὶ, φέρ' εἰπὲ, ποῦ σὺ μάντις εἶ σαφής;
πῶς οὐχ ὅθ' ἡ ῥαψῳδὸς ἐνθάδ' ἦν κύων,
ηὔδας τι τοῖσδ' ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον;
καί τοι τό γ' αἴνιγμ', οὐχὶ τοὐπιόντος ἦν
ἀνδρὸς διειπεῖν, ἀλλὰ μαντείας ἔδει.
ἣν οὔτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προὐφάνης ἔχων,
οὔτ' ἐκ θεῶν του γνωτόν. ἀλλ' ἐγὼ μολὼν
ὁ μηδὲν εἰδὼς Οἰδίπους, ἔπαυσά νιν
γνώμῃ κυρήσας, οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθών.
ὃν δὴ σὺ πειρᾷς ἐκβαλεῖν, δοκῶν θρόνοις
παραστατήσειν τοῖς Κρεοντείοις πέλας.
κλαίων δοκεῖς μοι καὶ σὺ, χ' ὡ ζυνθεὶς τάδε,
ἀγηλατήσειν. εἰ δὲ μὴ 'δόκεις γέρων
εἶν, παθὼν ἔγνως ἂν οἷά περ φρονεῖς.
χο ἡμῖν μὲν εἰκάζουσι, καὶ τὰ τοῦδ' ἔπη
ὀργῇ λελέχθαι, καὶ τά σ' Οἰδίπου δοκεῖ.
δεῖ δ' οὐ τοιούτων. ἀλλ' ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ
μαντεῖ' ἄριστα λύσομεν, τόδε σκοπεῖν.
τει εἰ καὶ τυραννεῖς, ἐξισωτέον τὸ γοῦν
ἴσ' ἀντιλέξαι. τοῦδε γὰρ κἀγὼ κρατῶ.
οὐ γάρ τι σοὶ ζῶ δοῦλος, ἀλλὰ Λοξίᾳ.

Ὡς οὐ κρέοντος προστάτου γεγράψομαι δεήσομαι. ὅρα δὲ καὶ τὴν διαφορὰν τοῦ ὀνόματος. τῷ μὲν γὰρ ἐπιφθονωτέρῳ ὄντι τῷ οἰδίποδος ἐχρήσατο, τῷ δούλος. τῷ δὲ εὐπρεπεστέρῳ ὄντι τοῦ κρέοντος. Προστάτου. προστάτης λέγεται ὁ ἐν πολέμῳ ἔμπροσθεν ἱστάμενος καὶ βοηθὸς τῆς ὄπισθεν. καὶ ὁ τῷ ἀξιώματι προέχων τῶν ἄλλων.

Αμφιπλήξ. ἡ ἐξ ἀμφοτέρων ἐλασία ἡ ἑκατέρωθεν πλήττουσα. ἔκ τε πατρὸς καὶ μητρός. Δεινόπους. ἡ διὰ τῶν ποδῶν δέος ποιοῦσα. Βλέποντα νῦν μὲν ὄρθ' ἔπειτα δὲ σκότον. καινότερον εἶπεν βλέποντα σκότον ὡς περ ἔτις εἴπε σιωπὴν λέγοντα. Ποῖος οὐκ ἔσται λιμήν. τὸν λιμένα τίθησιν ἀεὶ ἀντὶ τοῦ τόπου. ποιητικῶς δὲ, ἀντὶ τοῦ ποῦ οὐκ ἐλεύσῃ βοῶν.

ὥστ', οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράψομαι.
λέγω δ' ἐπειδὴ καὶ τυφλόν μ' ὠνείδισας,
σὺ καὶ δέδορκας, κοὐ βλέπεις ἵν' εἶ κακοῦ,
οὐδ' ἔνθα ναίεις, οὐδ' ὅτων οἰκεῖς μέτα.
ἆρ' οἶσθ' ἀφ' ὧν εἶ, καὶ λέληθας, ἐχθρὸς ὢν
τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέρθε, κἀπὶ γῆς ἄνω;
καί σ' ἀμφιπλὴξ μητρός τε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς
ἐλᾷ ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπους ἀρά,
βλέποντα νῦν μὲν, ὄρθ'. ἔπειτα δὲ, σκότον.
βοῆς δὲ τῆς σῆς, ποῖος οὐκ ἔσται λιμήν;
ποῖος Κιθαιρὼν οὐχὶ σύμφωνος τάχα,
ὅταν καταίσθῃ τὸν ὑμέναιον, ὃν δόμοις
ἄνορμον εἰσέπλευσας εὐπλοίας τυχών;
ἄλλων δὲ πλῆθος οὐκ ἐπαισθάνῃ κακῶν,
ἅ σ' ἐξισώσει σοί τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις.
πρὸς ταῦτα, καὶ Κρέοντα, καὶ τοὐμὸν στόμα
προπηλάκιζε. σοῦ γὰρ οὐκ ἔστι βροτῶν
κάκιον, ὅστις ἐκτριβήσεταί ποτε.
οἰδί ἦ ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν;
οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐχὶ θᾶσσον; οὐ πάλιν
ἄψορρος οἴκων τῶνδ' ἀποστραφεὶς ἄπει;
τει οὐδ' ἱκόμην ἔγωγ' ἂν, εἰ σὺ μὴ 'κάλεις.
οἰδί οὐ γάρ τι σ' ᾔδειν μῶρα φωνήσοντ'. ἐπεί,
σχολῇ σ' ἂν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην,
τει ἡμεῖς τοιοίδ' ἔφυμεν. ὡς μὲν σοὶ δοκεῖ,
μῶροι, γονεῦσι δ' οἵ σ' ἔφυσαν, ἔμφρονες.
οἰδί ποίοισι; μεῖνον. τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν;
τει ἥδ' ἡμέρα φύσει σε, καὶ διαφθερεῖ.
οἰδί ὡς πάντ' ἄγαν αἰνικτὰ, κἀσαφῆ λέγεις.
τει οὔκουν σὺ ταῦτ' ἄριστος εὑρίσκειν ἔφυς.
οἰδί τοιαῦτ' ὀνείδιζ', οἷς ἔμ' εὑρήσεις μέγαν.

Οταν καταίσθῃ. ὅταν αἰσθανθῇς. καὶ νοήσῃς. Εκτριβήσεται. ἀντὶ τοῦ διαλείψει ἐν τοῖς κακοῖς. ἢ ἀπολεῖται ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν σμηχομένων ἀργύρων. ἢ χαλκῶν. ἢ ἄλλων τοιούτων. ἅπερ ἐν τῷ πλύνεσθαι σφόδρα τριβόμενα ἐλαττοῦται. Σχολῇ σ' ἄν. ἀντὶ τοῦ βραδέως. οὐδαμῶς. Ηδ' ἡμέρα φύσει σε. ἀντὶ τοῦ οἵων εἶ γονέων δείκνυσι.

Διαφθερεῖ δέ. διὰ τὴν πήρωσιν καὶ τὴν λοιπὴν τοῦ βίου ἀναστροφήν. Αἰνικτά. ἀσαφῆ. καὶ κεκρυμμένα.

Οὔκουν ταῦτ' ἄριστος. ὥσπερ εἰρωνευόμενός φησιν. αἴνιγμά ἐστι. σὺ θᾶττον νοήσεις. ὅτι καὶ σφιγγὸς αἴνιγμα πρῶτος ἐξεῦρες. ὃ δέχεται εἰς κάπουνον.

Αὕτη γε μέντοι σ' ἡ τύχη διώλεσεν. τὸ δὲ διαγνῶναι τὸ αἴνιγμα. Ἀλλ' εἰ πόλιν τήνδε. πάνυ τοῦτο προσαγωγὸν τοῦ πλήθους. Εἰπὼν ἄπειμι. ἐνταῦθα παῤῥησιάσας κώτερον ὅλον τὸ πρᾶγμα παρεμφαίνει, ἀμφοτέρων τοῦ ποιητοῦ στοχαζομένου. τοῦτε τῷ δράματι συμφέροντος, ὅπως μὴ ἀνακαλύπτηται ἡ ὑπόθεσις. διὸ αἰνιγματωδῶς πάντα φησί. τοῦτε τῷ προσώπῳ πρέποντος. ἔδει γὰρ εἰπεῖν τὸν μάντιν τὰ μετ' ὀλίγον φανησόμενα. Τὸν ἄνδρα τοῦτον. ὥσπερ εἰ ἑτέρου λέγων αὐτὸν αἰνίττεται. Τῇ ξυμφορᾷ. τῇ δυστυχίᾳ. Σκήπτρῳ προδεικνύς. τὸ σκῆπτρον δεικνὺς σύμβολον τῆς ἑαυτοῦ συγγενείας, ὅτι ἐκ βασιλέως πτωχὸς ἐγένετο. Καὶ τοῦ πατρὸς ὁμόσπορος. τοῦ αὐτὴν σπείρων γυναῖκα. Τίς ὅντιν' ἁ θεσπιέπεια. ἀκόλουθα εἰσὶ τὰ τοῦ χοροῦ πρὸς τὰ προειρημένα. νῦν δὲ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς τὸ πρόσωπον ἀναλογίζεσθαι περὶ ὧν εἶπεν ὁ μάντις διὸ ἀναλέγεται τὸ μαντεῦμα τοῦ θεοῦ. ὁ δὲ νοῦς, τίς ἐστιν οὗτος, ὅν τινα ἐμφανίζει τὸ μαντεῖον. ἢ οὕτως, τίς ἐστιν οὗτος, ὃν κατώπτευσεν ἡ δελφὶς πέτρα. οἷον, ὃ μὴ λαβὼν τὸ μαντεῖον τοῦ ἀπόλλωνος. Ἄρρητ' ἀρρήτων. ὑπερβολικῶς ὡς τὸ δειλαία δειλαίων. Ὥρα νιν. καιρός ἐστι κινεῖν αὐτὸν πόδα συντονώτερον ἀνέμοις ἰσοταχῶν ἵππων. Κῆρες ἀναμπλάκητοι. αἱ εἰς μηδὲν ἁμαρτάνουσαι. ἀλλὰ πάντων κρατοῦσαι. κῆρες δὲ τοῦ τελευτήσαντος λαΐου. ἢ οὕτως, ἄφυκτοι. ἀπλάνητοι. ἀπροσπέλαστοι. ἀφανεῖς. ἃς οὐκ ἔστιν ἀποφυγεῖν.

ΤΕΙ. αὕτη γε μέντοι σ' ἡ τύχη διώλεσεν.
ΟΙΔ. ἀλλ' εἰ πόλιν τήνδ' ἐξέσωσ', οὔ μοι μέλει.
ΤΕΙ. ἄπειμι τοίνυν. καὶ σὺ παῖ κόμιζέ με.
ΟΙΔ. κομιζέτω δῆθ'. ὡς παρὼν σύ γ' ἐμποδὼν
ὀχλεῖς. συθείς τ' ἂν, οὐκ ἂν ἀλγύναις πλέον.
ΤΕΙ. εἰπὼν, ἄπειμ', ὧν οὕνεκ' ἦλθον, οὐ τὸ σὸν
δείσας πρόσωπον. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου μ' ὀλεῖς.
λέγω δέ σοι τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν πάλαι
ζητεῖς, ἀπειλῶν κἀνακηρύσσων φόνον
τὸν λαΐειον, οὗτός ἐστιν ἐνθάδε,
ξένος λόγῳ μέτοικος. εἶτα δ' ἐγγενὴς
φανήσεται θηβαῖος. οὐδ' ἡσθήσεται
τῇ ξυμφορᾷ. τυφλὸς γὰρ ἐκ δεδορκότος,
καὶ πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου, ξένην ἔπι
σκήπτρῳ προδεικνὺς γαῖαν ἐμπορεύσεται.
φανήσεται δὲ παισὶ τοῖς αὑτοῦ ξυνὼν
ἀδελφὸς αὑτὸς, καὶ πατὴρ, κἀξ ἧς ἔφυ
γυναικὸς, υἱὸς, καὶ πόσις, καὶ τοῦ πατρὸς
ὁμόσπορός τε, καὶ φονεύς. καὶ ταῦτ' ἰὼν
εἴσω, λογίζου, κἂν λάβῃς μ' ἐψευσμένον,
φάσκειν ἔμ' ἤδη μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν.
ΧΟ. τίς, ὅντιν' ἁ θεσπιέπεια
δελφὶς εἶπε πέτρα
ἄρρητ' ἀρρήτων τελέσαντα,
φοινίαισι χερσίν.
ὥρα νιν ἀελλοπόδων ἵππων
σθεναρώτερον, φυγᾷ πόδα νωμᾶν.
ἔνοπλος γὰρ ἐπ' αὐτὸν
ἐπενθρώσκει
πυρὶ καὶ στεροπαῖς
ὁ Διὸς γενέτας. δειναὶ
δ' ἅμ' ἕπονται κῆρες ἀναμπλάκητοι.

Ἔλαμψε γάρ. ὁ χρησμὸς γὰρ τοῦ παρνασοῦ τοῦ χιονώδεος ὁ φανεὶς ἀρτίως ἐδήλωσε πᾶσι τοῖς θηβαίοις ζητεῖν τὸν κρυπτόμενον ἄνδρα ἤγουν τὸν φονέα. Φοιτᾷ γὰρ ὑπ' ἀγρίαν ὕλαν. ἐκεῖνος ὁ πεφονευκώς, πανταχοῦ κρυπτόμενος οὐ βούλεται ἑαυτὸν ἐμφανίσαι. Ἐξιχνεύειν. ἀντὶ τοῦ ἐπάγαγε. καὶ τὰ ἄλλα ὀνόματα ποιητικῶς, ὡς περὶ ἀγρίας ταύρων τῶν ὑπὸ πάντων ζητουμένων καὶ ὥσπερ ἐν ὕλῃ κεκρυμμένων. οἰκεῖα δὲ ταῦτα τὰ ὀνόματα ἄντρα καὶ πέτραι. Μελέῳ ποδὶ χηρεύων. ἀντὶ τοῦ μηδενὶ γιγνωσκόμενος τῇ φυγῇ μονάζων. ἢ καὶ αὐτὸ οἰκεῖον τῇ θηριώδει διαίτῃ. Τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπονοσφίσων. ἀντὶ τοῦ φυγών. ὃν δὲ εἶπεν ἀντὶ τῶν χρησμῶν. οἷον, τοὺς χρησμοὺς διαφεύγει μέχρι νῦν ὁ μηνυθεὶς ὑπὸ τοῦ θεοῦ. ὅτι δὲ ἡ πυθὼ μεσόμφαλος, δηλοῖ καὶ ἡ περὶ τῶν ἀετῶν ἱστορία. καὶ ὅτι χρύσεοι ἀετοὶ διὰ τοῦτο ἀνάκεινται. καὶ ὅτι τούτου χάριν ἐκεῖσε ὁ ζεὺς τὸ μαντεῖον ἱδρύσατο. Μαντεῖα δ' ἀεὶ ζῶντα. ἀλλ' οὐδὲν ἧττον τὰ μαντεύματα περιποτᾶται ζῶντα καὶ ἰσχύοντα τῇ ἀληθείᾳ. Δεινὰ μὲν οὖν δεινά. μεταβάλλουσιν περὶ τὰ εἰρημένα ὑπὸ τειρεσίου. σοφὸν μὲν οὖν αὐτὸν ὁμολογοῦσιν. Σοφὸς οἰωνοθέτας. τειρεσίας ὁ τὰς πτήσεις τῶν οἰωνῶν διατιθείς. Οὔτε δοκοῦντα. οὔτε πιστὰ οὔτε ἄπιστα. Δεινά. ταράσσει. τούτῳ ἐχρήσατο, ἐπεὶ ἔδοξε δυσχερῶς ἐνεχθῆναι πρὸς τὸν ἄρχοντα. Τί γὰρ ἢ λαβδακίδαις. εἰκότως ἀποροῦσι ποῖον τὸ νεῖκος γέγονε τοῖς ὑπὸ λαβδάκου πρὸς τὸν πόλυβον. ἔτι γὰρ νομίζουσιν αὐτὸν εἶναι πολύβου. Λαβδακίδαις. τῷ λαΐῳ. Τῷ πολύβου. τῷ οἰδίπου. Πρὸς ὅτου δὴ βασάνῳ. ἀντὶ τοῦ ποίῳ λογισμῷ. τίνος πράγματος κρίσει χρησάμενος τοῖς λεγομένοις πιστεύσω οἰδίποδα ἤγουν κατὰ οἰδίποδος. Φάτιν εἶμ'. τὴν κατὰ τοῦ οἰδίποδος γιγνομένην παρὰ τειρεσίου.

Ἀλλ' ὁ μὲν ζεύς. θέλουσιν ἀναιρέψαι τὰ ὑπὸ τοῦ τειρεσίου εἰρημένα.

ἔλαμψε γὰρ τοῦ νιφόεντος
ἀρτίως φανεῖσα φάμα Παρνασοῦ,
τὸν ἄδηλον ἄνδρα πάντ' ἰχνεύειν.
φοιτᾷ γὰρ ὑπ' ἀγρίαν ὕλαν,
ἀνά τ' ἄντρα, καὶ πέτρας ὡς ταῦρος,
μέλεος μελέῳ ποδὶ χηρεύων,
τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπονοσφίζων
μαντεῖα. τὰ δ' ἀεὶ ζῶντα περιποτᾶται.
δεινὰ μὲν οὖν, δεινὰ ταράσσει
σοφὸς οἰωνοθέτας.
οὔτε δοκοῦντ', οὔτ' ἀποφάσκοντ'.
β. ὅ, τι λέξω δ' ἀπορῶ.
πέτομαι δ' ἐλπίσιν,
οὔτ' ἐνθάδ' ὁρῶν, οὔτ' ὀπίσω.
τί γὰρ ἢ Λαβδακίδαις, ἢ τῷ
Πολύβου νεῖκος ἔκειτ',
οὔτε πάροιθέν ποτ' ἔγωγ',
οὔτε τανῦν πω ἔμαθον
πρὸς ὅτου δὴ
βασάνῳ, ἐπὶ τὰν ἐπίδαμον
φάτιν εἶμ' Οἰδιπόδα,
Λαβδακίδαις ἐπίκουρος
ἀδήλων θανάτων.
ἀλλ' ὁ μὲν οὖν Ζεύς, ὅ, τ' Ἀπόλλων,
ξυνετοί, καὶ τὰ βροτῶν εἰδότες·

καί φασιν ὅτι οἱ μὲν θεοὶ συνετοὶ καὶ μόνοι τὰ τῶν ἀνθρώπων εἰδότες. ὅτι δὲ οἱ μάντεις μᾶλλον τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων τι ἐπίστανται οὔ φημι. καὶ οὐδὲ ἡ κρίσις αὕτη ἀληθής ἐστι. γένοιτο μὲν γάρ τις κατὰ σύνεσιν ἕτερος ἑτέρου προήκων. οὐ μὴν αὕτη γε ἡ ἐπιστήμη ἐκ μαντικῆς ἐστιν. ἀλλ' ἐκ φύσεως, καὶ ἐντρεχείας ἑκάστῳ πάρεστιν.

ἀνδρῶν δ' ὅτι μάντις
πλέον ἢ 'γὼ φέρεται,
κρίσις οὐκ ἔστιν ἀληθής.
σοφίᾳ δ' ἂν σοφίαν
παραμείψειεν ἀνήρ.
ἀλλ' οὔποτ' ἔγωγ' ἂν πρὶν ἴδοιμ'
ὀρθὸν ἔπος, μεμφομένων
ἂν καταφαίην, φανερὰ γὰρ
ἐπ' αὐτῷ πτερόεσσ' ἦλθε κόρα
ποτέ, καὶ σοφὸς ὤφθη,
βασάνῳ θ' ἡδύπολις. τῷ
ἀπ' ἐμᾶς φρενὸς, οὔποτ'
ὀφλήσει κακίαν.

Κρέ. ἄνδρες πολῖται, δείν' ἔπη πεπυσμένος
κατηγορεῖν μου τὸν τύραννον Οἰδίπουν.
πάρειμ' ἀτλητῶν. εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς
ταῖς νῦν νομίζει πρός τ' ἐμοῦ πεπονθέναι,
λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν εἰς βλάβην φέρον,
οὔτοι βίου μοι τοῦ μακραίωνος πόθος,
φέροντι τήνδε βάξιν. οὐ γὰρ εἰς ἁπλοῦν
ἡ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει,
ἀλλ' ἐς μέγιστον, εἰ κακὸς μὲν ἐν πόλει,
κακὸς δὲ πρὸς σοῦ, καὶ φίλων κεκλήσομαι.

Ἀνδρῶν δ' ὅτι μάντις. οὕτω πιστεύω ὅτι οἱ μάντεις πλέον ἐμοῦ φρονοῦσιν. Σοφίᾳ δ' ἂν σοφίαν. σοφίαν νῦν φησὶ τὸν στοχασμόν. ὃ γὰρ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν ὅτι ἐν τῷ στοχάζεσθαι ἄλλος ἄλλον, ἔλθοι καὶ νικήσειεν. Ἀλλ' οὔποτ' ἔγωγ' ἄν. ἐγὼ δὲ οὐκ ἄν ποτε ἐπαινέσοιμι τοὺς μεμφομένους τὸν βασιλέα, οὐδ' ὀρθὸν ἂν αὐτῶν τὸ ἔπος φαίην, πρὶν ἴδοιμι σαφῆ τὰ ἔργα καὶ τὴν ἀπόβασιν. Φανερὰ γάρ. ἃ μὲν ἐγκαλοῦσιν αὐτῷ ἄδηλα καὶ οὐ πάντως ἀληθῆ. ἃ δὲ κατώρθωσε φανερά, ὅτε ἐπελθούσης αὐτῷ τῆς σφιγγὸς ὤφθη σοφός. Βασάνῳ θ' ἡδύπολις. κρίσει τε ἡδὺς ὤφθη τῇ πόλει. ἢ οὕτως. ἀπὸ τῆς βασάνου δὲ τῆς σφιγγὸς, ἡδέως διετέθη ἡ πόλις πρὸς τὸν Οἰδίποδα. Ἄνδρες πολῖται. ἔρχεται ὁ Κρέων ἐπὶ τῇ κατὰ ἑαυτοῦ ὑπονοίᾳ ἀγανακτῶν, καὶ ἀπολογήσασθαι βουλόμενος. πολίτης δὲ ἐμός ἐστιν ὁ δεῖνα, οὐδέποτε δὲ μετὰ τῆς σῆς. ἤγουν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐστὶν ἐμοὶ πόλεως. συμπολιτεύεται δέ μοί τις μετὰ τῆς σῆς. ἤγουν τὴν αὐτὴν ἐμοὶ πόλιν οἰκεῖ. Ἀτλητῶν. μὴ καρτερῶν. μὴ φέρων. δυσανασχετῶν. Εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς. ἐν ταῖς δυστυχίαις ταῖς νῦν νομίζει τι πεπονθέναι παρ' ἐμοῦ εἰς βλάβην φέρον, εἴτε διὰ λόγων εἴτε δι' ἔργων, οὐδαμῶς ἐστὶν ἐμοὶ ἐπιθυμία τῆς ἐπὶ πολὺ χρόνον παρατεινομένης ζωῆς φέροντι τήνδε τὴν κατηγορίαν. Οὐ γὰρ εἰς ἁπλοῦν. τὸ ἁπλοῦν ἐνίοτε δηλοῖ τὸ ἀποίκιλον οἷον ἁπλοῦν ἦθος καὶ ἁπλοῖς λόγοις. ἐνίοτε δὲ τὸ ἀσύνθετον. ἐνταῦθα δὲ τὸ ἓν δηλοῖ κατὰ ποιητικὴν ἐξουσίαν, ἀλλ' εἰς πολλὰ ὀφείλων εἰπεῖν

πρὸς τὸ οὐ γὰρ εἰς ἁπλοῦν ἡ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει, ὃ δὲ εἰς μέγιστον ἀποδίδωσι συνάγων τὰ πολλὰ μετὰ ἐπιτάσεως εἰς τὴν τοῦ μεγίστου ὑπέρθεσιν.

Ἀλλ' ἦλθε μὲν δή. ἐπειδὴ τὸ τοῦ χοροῦ πρόσωπον ἰσόρροπον δεῖ ἐν τοῖς διαίτοις εἶναι, διὰ τοῦτο καὶ νῦν παραμυθεῖται τὸν κρέοντα, ὅτι ἴσως κατ' ὀργὴν τοῦτο εἶπεν ἐρεθισθεὶς ὑπὸ τοῦ μάντεως.

χο ἀλλ' ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο τοὔνειδος τάχ' ἂν
ὀργῇ βιασθὲν μᾶλλον, ἢ γνώμῃ φρενῶν.
κρέ τοῦ πρὸς δ' ἐφάνθη, ταῖς ἐμαῖς γνώμαις ὅτι
πεισθεὶς ὁ μάντις, τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοι;
χο ηὐδᾶτο μὲν τάδ'. οἶδα δ' οὐ γνώμῃ τίνι.
κρέ ἐξ ὀμμάτων ὀρθῶν δὲ κἀξ ὀρθῆς φρενὸς
κατηγορεῖτο τοὐπίκλημα τοῦτό μου;
χο οὐκ οἶδ'. ἃ γὰρ δρῶσ' οἱ κρατοῦντες, οὐχ ὁρῶ.
αὐτὸς δ' ὅδ' ἤδη δωμάτων ἔξω περᾷ.
οἰδί οὗτος σύ, πῶς δεῦρ' ἦλθες; ἢ τοσόνδ' ἔχεις
τόλμης πρόσωπον, ὥστε τὰς ἐμὰς στέγας
ἵκου, φονεὺς ὢν τοῦδε τἀνδρὸς ἐμφανῶς,
λῃστής τ' ἐναργὴς τῆς ἐμῆς τυραννίδος;
φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν, δειλίαν ἢ μωρίαν
ἰδών τιν' ἐν ἐμοί, ταῦτ' ἐβουλεύσω ποεῖν,
ἢ τοὔργον ὡς οὐ γνωριοῖμί σου τόδε
δόλῳ προσέρπον, κοὐκ ἀλεξοίμην μαθών;
ἆρ' οὐχὶ μῶρόν ἐστι τοὐγχείρημά σου,
ἄνευ τε πλήθους καὶ φίλων τυραννίδα
θηρᾶν, ὃ πλήθει χρήμασίν θ' ἁλίσκεται;
κρέ οἶσθ' ὡς ποίησον; ἀντὶ τῶν εἰρημένων
ἴσ' ἀντάκουσον, κᾆτα κρῖν' αὐτὸς μαθών.
οἰδί λέγειν σὺ δεινός, μανθάνειν δ' ἐγὼ κακὸς
σοῦ. δυσμενῆ γὰρ καὶ βαρύν σ' εὕρηκ' ἐμοί.
κρέ τοῦτ' αὐτὸ νῦν μου πρῶτ' ἄκουσον, ὡς ἐρῶ.
οἰδί τοῦτ' αὐτὸ μή μοι φράζ', ὅπως οὐκ εἶ κακός.
κρέ εἴτοι νομίζεις, κτῆμα τὴν αὐθαδίαν
εἶναί τι τοῦ νοῦ χωρίς, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖς.
οἰδί εἴτοι νομίζεις ἄνδρα συγγενῆ κακῶς
δρῶν, οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην, οὐκ εὖ φρονεῖς.
κρέ ξύμφημί σοι ταῦτ' ἔνδικ' εἰρῆσθαι. τὸ δὲ
πάθημ' ὁποῖον φῂς παθεῖν, δίδασκέ με.
οἰδί ἔπειθες, ἢ οὐκ ἔπειθες, ὡς χρείη μ' ἐπὶ

Πρὸς τοῦ δ' ἐφάνθη. κατ' ἐρώτησιν ὁ λόγος.

Ἐξ ὀμμάτων ὀρθῶν δέ. τοῦ χοροῦ οὐκ ἔχοντος λέγειν τίνι γνώμῃ ταῦτα ἐλέγετο, ἀπὸ τῆς ἔξωθεν συμβάλλειν βουλόμενος ὁ κρέων. περὶ τοῦ βλέμματος καὶ τοῦ σχήματος ἐν ᾧ ταῦτα ἔλεγεν ὁ οἰδίπους πυνθάνεται.

Τοῦδε τἀνδρός. ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ καὶ τοῦ λαΐου.

Οἶσθ' ὡς ποίησον. ἀντὶ τοῦ ποιήσεις. ἔστι δὲ ἀττικισμός.

Λέγειν σὺ δεινός. σὺ μὲν δεινὸς εἶ ἐν τῷ λέγειν. ἐγὼ δὲ οὐ μετὰ εὐνοίας σου ἀκούω διὰ τὴν δυσμένειαν.

Οὐκ ἐκτίσειν τὴν τιμωρίαν. ὑπέχει τὰ νῶτα ἡ θάλασσα τῷ διονύσῳ ἤγουν ὑποκείμενα ἔχει. καὶ ὑπέχει τίς τινι δίκην, ὑποκείμενον ἔχει ἑαυτὸν εἰς δίκην. ὅτε δὲ ἄνευ δοτικῆς ἐστὶν συνυπακούεται.

τὸν σεμνόμαντιν. ἐν εἰρωνείᾳ. οὐ δῆθεν γὰρ θέλει λέγειν τὸν τειρεσίαν.
οὐ γὰρ ἐννοῶ. ἐπεὶ κατὰ παράληψιν εἶπε, λέγεται μὲ ἐρωτᾷς ἀγνοῶ.

ἀλλ' οὐκ ἔρευναν. ζήτησιν. δοκιμασίαν.

ὅθ' οὕνεκ' εἰ μὴ σοὶ ξυνῆλθεν. ὁ μάντις εἰ μὴ ἐλάμβανε σε κοινωνὸν τοῦ βουλεύματος, οὐκ ἂν με ἔφη τοῦ λαΐου φονέα.
ἂν. τὸ τέλειον, ἃ ἂν αὐτὴ τοῦ ἅτινα ἄν.

τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα πέμψασθαί τινα.
κρέ. καὶ νῦν ἔτ' αὐτός εἰμι τῷ βουλεύματι.
οἰδί. πόσον τιν' ἤδη δῆθ' ὁ λάϊος χρόνον;
κρέ. δέδρακε ποῖον ἔργον; οὐ γὰρ ἐννοῶ.
οἰδί. ἄφαντος ἔρρει θανασίμῳ χειρώματι.
κρέ. μακροὶ παλαιοί τ' ἂν μετρηθεῖεν χρόνοι.
οἰδί. τότ' οὖν ὁ μάντις οὗτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ;
κρέ. σοφός γ' ὁμοίως, κἀξ ἴσου τιμώμενος.
οἰδί. ἐμνήσθη τ' οὖν ἐμοῦ τι τῷ τότ' ἐν χρόνῳ;
κρέ. οὔκουν, ἐμοῦ γ' ἑστῶτος οὐδαμοῦ πέλας.
οἰδί. ἀλλ' οὐκ ἔρευναν τοῦ θανόντος ἔσχετε;
κρέ. παρέσχομεν. πῶς δ' οὐχί; κοὐκ ἠκούσαμεν.
οἰδί. πῶς οὖν τόθ' οὗτος ὁ σοφὸς οὐκ ηὔδα τάδε;
κρέ. οὐκ οἶδ'. ἐφ' οἷς γὰρ μὴ φρονῶ, σιγᾶν φιλῶ.
οἰδί. τοσόνδε γ' οἶσθα, καὶ λέγοις ἂν εὖ φρονῶν.
κρέ. ποῖον τόδ'; εἰ γὰρ οἶδά γ', οὐκ ἀρνήσομαι.
οἰδί. ὅθ' οὕνεκ' εἰ μὴ σοὶ ξυνῆλθε, τὰς ἐμὰς
οὐκ ἄν ποτ' εἶπε λαΐου διαφθοράς.
κρέ. εἰ μὲν λέγει τάδ', αὐτὸς οἶσθ'. ἐγὼ δέ σου
μαθεῖν δικαιῶ ταὔθ', ἅπερ κἀμοῦ σὺ νῦν.
οἰδί. ἐκμάνθαν'. οὐ γὰρ δὴ φονεὺς ἁλώσομαι.
κρέ. τί δῆτ'; ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γήμας ἔχεις;
οἰδί. ἄρνησις οὐκ ἔνεστιν, ὧν ἀνιστορεῖς.
κρέ. ἄρχεις δ' ἐκείνῃ ταὐτά, γῆς ἴσον νέμων;
οἰδί. ἂν ᾖ θέλουσα, πάντ' ἐμοῦ κομίζεται.
κρέ. οὔκουν ἰσοῦμαι σφῷν ἐγὼ δυοῖν τρίτος.
οἰδί. ἐνταῦθα γὰρ δὴ καὶ κακὸς φαίνῃ φίλος.
κρέ. οὐκ εἰ διδοίης γ', ὡς ἐγώ, σαυτῷ λόγον.
σκέψαι δὲ τοῦτο πρῶτον, εἴ τιν' ἂν δοκεῖς
ἄρχειν ἑλέσθαι ξὺν φόβοισι μᾶλλον, ἢ
ἄτρεστον εὕδοντ', εἰ τάγ' αὔθ' ἕξει κράτη.
ἐγὼ μὲν οὖν οὔτ' αὐτὸς ἱμείρων ἔφυν
τύραννος εἶναι μᾶλλον, ἢ τύραννα δρᾶν,
οὔτ' ἄλλος ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.
νῦν μὲν γὰρ ἐκ σοῦ πάντ' ἄνευ φόβου φέρω.
εἰ δ' αὐτὸς ἦρχον, πολλὰ κἂν ἄκων ἔδρων.
πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν
ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας ἔφυ;
οὔπω τοσοῦτον ἠπατημένος κυρῶ,

ὥστ' ἄλλα

ὥστ' ἄλλα χρῄζειν ἢ τὰ σὺν κέρδει καλά.
νῦν πᾶσι χαίρω. νῦν με πᾶς ἀσπάζεται
νῦν οἱ σέθεν χρῄζοντες, ἐκκαλοῦσί με.
τὸ γὰρ τυχεῖν αὐτοῖς ἅπαντ' ἐνταῦθ' ἔνι.
πῶς δῆτ' ἐγὼ κεῖν' ἂν λάβοιμ' ἀφεὶς τάδε,
οὐκ ἂν γένοιτο νοῦς κακὸς, καλῶς φρονῶν.
ἀλλ' οὔτ' ἐραστὴς τῆσδε τῆς γνώμης ἔφυν,
οὔτ' ἂν μετ' ἄλλου δρῶντος ἂν τλαίην ποτέ.
καὶ τῶνδ' ἔλεγχον, τοῦτο μὲν πυθώδ' ἰὼν,
πεύθου τὰ χρησθέντ' εἰ σαφῶς ἤγγειλά σοι
τοῦτ' ἄλλ' ἐάν με τῷ τερασκόπῳ λάβῃς
κοινῇ τι βουλεύσαντα, μή μ' ἁπλῇ κτάνῃς
ψήφῳ, διπλῇ δὲ, τῇ τ' ἐμῇ καὶ σῇ λαβών.
γνώμῃ δ' ἀδήλῳ μή με, χωρὶς, αἰτιῶ.
» Οὐ γὰρ δίκαιον οὔτε τοὺς κακοὺς μάτην
» χρηστοὺς νομίζειν, οὔτε τοὺς χρηστοὺς κακούς.
» Φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν, ἴσον λέγω,
» Καὶ τὸν παρ' αὐτῷ βίοτον, ὃν πλεῖστον φιλεῖ.
ἀλλ' ἐν χρόνῳ γνώσῃ τάδ' ἀσφαλῶς. ἐπεὶ
» Χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν μόνος.
» Κακὸν δὲ, κἂν ἐν ἡμέρᾳ γνοίης μιᾷ.
χο. καλῶς ἔλεξεν εὐλαβουμένῳ πεσεῖν
» ἄναξ. φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς.
οἰδί. ὅταν ταχύς τις οὑπιβουλεύων λάθρα
χωρῇ, ταχὺν δεῖ κἀμὲ βουλεύειν πάλιν.
εἰ δ' ἡσυχάζων προσμενῶ, τὰ τοῦδε μὲν
πεπραγμέν' ἔσται, τἀμὰ δ' ἡμαρτημένα.
κρέ. τί δῆτα χρῄζεις, ἤ με γῆς ἔξω βαλεῖν;
οἰδί. ἥκιστα. θνῄσκειν, οὐ φυγεῖν σε βούλομαι.
κρέ. ὅταν προδείξῃς. οἷόν ἐστι τὸ φθονεῖν.
οἰδί. ὡς οὐχ ὑπείξων, οὐδὲ πιστεύσων λέγεις;
κρέ. οὐ γὰρ φρονοῦντά σ' εὖ βλέπω.

Πῶς δῆτ' ἐγὼ κεῖν' ἄν. προκατασκευάζεται ὡς ἄμεινόν ἐστιν αὐτῷ τοῦ τυραννεῖν τὸ ἀφόβως κοινωνεῖν τῇ τυραννίδι, τοῦτο ἐπήνεγκεν. ὁ γὰρ νοῦς, ὁ ταῦτα τὰ συμφέροντα ἐνθυμούμενος, οὐκ ἂν γένοιτο κακός. ὥστε ἑτέρῳ τινὶ ἀσυμφόρῳ ἐπιχειρῆσαι. Φρονῶν. ἀντὶ τοῦ φρονοῦντα. ἢ οὕτως. ὁ καλῶς φρονῶν νοῦς, οὐκ ἂν κακὸς γένοιτο. Καὶ τῶνδ' ἔλεγχον. τοῦτο μὲν πυθώδ' ἰὼν, ζήτησον φησὶν εἰ τὸν χρησμὸν ὑγιῶς ἀφῖγμαί σοι φέρων. εἶτα εἰ κατεκοινώνησα τοῦ μαντείου τῷ τειρεσίᾳ. Διπλῇ δὲ τῇ τ' ἐμῇ καὶ σῇ. ὅτι καὶ αὐτὸς τὸν ἐμαυτοῦ καταψηφίζομαι θάνατον. Χρηστοὺς νομίζειν. ἀγαθούς. τῷ χρηστῷ ἐναντίον, ὁ φαῦλος, ἐστὶ δὲ χρηστὸς οὗ ἡ ὁμιλία ὠφέλειαν ἐμποιεῖ, φαῦλος δὲ οὗ ὁ βίος ἄτακτος καὶ ἀκόλαστος, ὡς καὶ ἄλλους βλάπτεσθαι ἀπὸ τῆς αὐτοῦ ὁμιλίας. τῷ ἀγαθῷ δὲ ἐναντίον ὁ κακὸς, τῷ καλῷ δὲ ὁ αἰσχρὸς καὶ ὁ δυσειδής. Φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν. ἴσον γάρ ἐστι κακὸν, ἀποβάλλεσθαι φίλον καὶ τὸν ἑαυτοῦ βίον. Καλῶς ἔλεξεν. σοὶ εὐλαβουμένῳ πεσεῖν. καὶ ἐπιβουλευθήσεσθαι παρ' αὐτοῦ, καλῶς ἔλεξεν ὁ κρέων ὅτι ἐν χρόνῳ γνώσῃ τάδ' ἀσφαλῶς. ὁ ποῖός εἰμι περὶ σέ. ὁ γὰρ ταχὺ βουλευόμενος καὶ μὴ πολλάκις βασανίζων τὴν γνώμην, σφάλλεται. πρὸς ὃ οἰδίπους φησὶν, ὅτι πρὸς τὰς ταχείας ἐπιβουλὰς δεῖ ταχεῖαν καὶ τὴν ἄμυναν εἶναι. Τὰ τοῦδε μέν. τὰ τοῦ κρέοντος τοῦ ἐμοὶ ἐπιβουλευσαμένου. Τἀμὰ δ' ἡμαρτημένα. ἡ ἄμυνα. Ὡς οὐχ ὑπείξων. οὕτως λέγεις ὡς μὴ πεισθησόμενός μοι ἀλλ' ἀντιλέξων τῇ κελεύσει.

οἰδί. τὸ γοῦν ἐμόν.
κρέ. ἀλλ' ἐξ ἴσου δεῖ κἀμόν.
οἰδί. ἀλλ' ἔφυς κακός.
κρέ. εἰ δὲ ξυνίεις μηδέν;
οἰδί. ἀρκτέον γ' ὅμως.
κρέ. οὔτοι κακῶς γ' ἄρχοντος.
οἰδί. ὦ πόλις, πόλις.
κρέ. κἀμοὶ πόλεως μέτεστι τῆσδ', οὐ σοὶ μόνῳ.
χο. παύσασθ' ἄνακτες. καιρίαν δ' ὑμῖν ὁρῶ
τήνδ' ἐκ δόμων στείχουσαν Ἰοκάστην. μεθ' ἧς
τὸ νῦν παρεστὼς νεῖκος εὖ θέσθαι χρεών.
ιο. τί τὴν ἄβουλον ὦ ταλαίπωροι στάσιν
γλώσσης ἐπήρατ', οὐδ' ἐπαισχύνεσθε γῆς
οὕτω νοσούσης, ἴδια κινοῦντες κακά;
οὐκ εἶ σύ τ' οἴκους; σύ τε Κρέων κατὰ στέγας;
καὶ μὴ τὸ μηδὲν ἄλγος εἰς μέγ' οἴσετε;
κρέ. ὅμαιμε, δεινά μ' Οἰδίπους ὁ σὸς πόσις
δρᾶσαι δικαιοῖ, δυοῖν ἀποκρίνας κακοῖν.
ἢ γῆς ἀπῶσαι πατρίδος, ἢ κτεῖναι λαβών.
οἰδί. ξύμφημι. δρῶντα γάρ νιν ὦ γύναι κακῶς
εἴληφα τοὐμὸν σῶμα σὺν τέχνῃ κακῇ.
κρέ. μή νυν ὀναίμην, ἀλλ' ἀραῖος, εἴ σέ τι
δέδρακ', ὀλοίμην, ὧν ἐπαιτιᾷ με δρᾶν.
ιο. ὦ πρὸς θεῶν πίστευσον Οἰδίπους τάδε,
μάλιστα μὲν τόνδ' ὅρκον αἰδεσθεὶς θεῶν.
ἔπειτα, κἀμὲ, τούσδε θ', οἳ πάρεισί σοι.
χο. πιθοῦ θελήσας, φρονήσας
τ' ἄναξ λίσσομαι.
οἰδί. τί σοι θέλεις δῆτ' εἰκάθω;
χο. τὸν οὔποτε πρὶν νήπιον,
νῦν τ' ἐν ὅρκῳ μέγαν,
καταίδεσαι.
οἰδί. οἶσθ' οὖν ἃ χρῄζεις;
χο. οἶδα.
οἰδί. φράζε δὴ τί φῄς.
χο. τὸν ἐναγῆ φίλον μήποτ' ἐν αἰτίᾳ
σὺν ἀφανεῖ λόγῳ ἄτιμον ἐκβαλεῖν.

Τὸ γοῦν ἐμόν. ὅσον ἥκει εἰς ἐμὲ, καλῶς βουλεύομαι. ἢ οὕτως, τὸ γοῦν ἐμαυτῷ σύμφορον ποιῶ. πρὸς ὅ φησιν ὁ Κρέων, ὅτι καὶ τὸ ἐμὸν συμφέρον δεῖ σε σκοπεῖν, ὅτι οὐ δεῖ με ἀκαίρως ὑπονοεῖσθαι. Εἰ δὲ ξυνίεις μηδέν. ὧν ὑπονοεῖς. Ἀρκτέον γ' ὅμως. ἀλλὰ χρὴ βασιλεύειν. Ἴδια κινοῦντες κακά. φιλονεικοῦντες. Οὐκ εἶ σύ τ' οἴκους. αὐτὴ τοῦ οἴκου ἐλθοῦσα. καλῶς δὲ οὐ πυνθάνεται τὴν αἰτίαν τῆς ἔριδος, ἐκ παντὸς ἀπαλλαγῆναι αὐτοὺς βουλομένη. ἅμα δὲ καὶ ἵνα μὴ διλογία ᾖ.

Δυοῖν ἀποκρίνας. ἓν τῶν δύο ποιήσας. Μὴ νῦν ὀναίμην. τοῦ βίου δηλονότι.

Τοὺς δὲ θ' οἵ. τοὺς τοῦ χοροῦ.

Πιθοῦ θελήσας, φρονήσας τ' ἄναξ. οἷον, μὴ τῇ ὀργῇ εἴκων, ἀλλὰ τὰ δέοντα διασκεψάμενος. καλῶς τὸ θελήσας. πολλάκις γὰρ τῶν ταῖς ὀργαῖς μεταγνῶναί τις ὀφείλων, αἰδούμενος ἐμμένει τοῖς ἁμαρτήμασι.

Τὸν οὔποτε πρὶν νήπιον. ἢ τὸν ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ. ἢ τὸν ἐν τῷ εἰρημένῳ λόγῳ ἀπελογήσατο γάρ, νῦν δὲ μεγάλην πίστιν ἐπαγόμενον ἀπὸ τοῦ ὅρκου αἰδέσθητι.

Τὸν ἐναγῆ φίλον. γράφεται φίλον ἐναγῆ. ἐναγὲς δὲ, τὸ σεβάσμιον καὶ ἁγνόν. ἄγος γὰρ τὸ ἱερὸν σέβας. ὅθεν καὶ τὸ, ἄγημ' ἔχει. καὶ, ὥστε γυναῖ ἄγαμοι. κατ' εὐφημισμὸν δὲ καὶ τὰ μιάσματα ἄγη λέγει, καὶ οἱ μιαροὶ ἐνα-

γεῖς καλοῦνται. ὁ δὲ νοῦς, τὸν μηδέποτε ὑπὸ φίλων ἐν ἀφανεῖ αἰτίᾳ γενόμενον, ἀλλὰ καθαρὸν ὄντα. δεόμεθα μὴ λόγον ἄτιμον ἐκβαλεῖν. ἀλλὰ προσδέξασθαι αὐτοῦ τὴν ἀπολογίαν. ἢ ἐναγῆ τὸν ἐνεχόμενον μίσει, οὕτως δεόμεθα τοῦ μηδέποτε ἐναγοῦς γενομένου εἰς φίλους, μὴ ἐν ἀφανεῖ αἰτίᾳ ἄτιμον ποιήσῃς τὸν λόγον ἢ τὸν ἐναγῆ, τὸν σοὶ νομιζόμενον ἐναγῆ.

οἰδί. σὺ νῦν ἐπίστω. ταῦθ᾽ ὅταν ζητῇς, ἐμοὶ
ζητῶν ὄλεθρον ἢ φυγὴν ἐκ τῆσδε τῆς γῆς.
χο. οὐ τὸν πάντων θεῶν
πρόμον ἅλιον.
ἐπεὶ, ἄθεος, ἄφιλος,
ὅ,τι πύματον ὀλοίμαν,
φρόνησιν εἰ τάνδ᾽ ἔχω
ἀλλά μοι δυσμόρῳ
γᾶ φθίνουσα, τρύχει ψυχάν.
καὶ τάδ᾽ εἰ κακοῖς κακὰ
προσάψει τοῖς πάλαι τὰ πρὸς σφῷν.
οἰδί. ὁ δ᾽ οὖν ἴτω, κεἰ χρή με παντελῶς θανεῖν,
ἢ γῆς ἄτιμον τῆσδ᾽ ἀπωσθῆναι βίᾳ.
τὸ γὰρ σὸν, οὐ τὸ τοῦδ᾽ ἐποικτείρω στόμα
ἐλεεινόν. οὗτος δ᾽ ἔνθ᾽ ἂν ᾖ, στυγήσεται.
κρέ. στυγνὸς μὲν εἴκων, δῆλος εἶ. βαρὺς δ᾽, ὅταν
θυμοῦ περάσῃς. αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις,
αὑταῖς δικαίως εἰσὶν ἄλγισται φέρειν,
οἰδί. οὔκουν μ᾽ ἐάσεις, κἀκτὸς εἶ;
κρέ. πορεύσομαι,
σοῦ μὲν τυχὼν ἀγνῶτος. ἐν δὲ τοῖσδ᾽, ἴσος.
χο. γύναι, τί μέλλεις κομίζειν
δόμων τόνδ᾽ ἔσω;
ἰο. μαθοῦσά γ᾽ ἥτις ἡ τύχη.
χο. δόκησις. ἀγνὼς λόγων
ἦλθε. δάπτει δὲ καὶ
τὸ μὴ ᾽νδικον.

Εὖ νῦν ἐπίστω. γίγνωσκε ὅτι τούτῳ συνηγορῶν ἐμὲ ἀδικεῖς. οὐδὲν γὰρ ἄλλο, ἢ ὄλεθρόν μοι ἐπάγεις, εἰ παρόψομαι τὸν ἐπιβεβουλευκότα. Οὐ τὸν πάντων θεῶν. ἐπὶ ὅρκον καταπέφευγεν. ὑφ᾽ οὗ μάλιστα ἐδόκει πεῖσαι, τὸν βασιλέα. ἥλιον δὲ ὄμνυσιν ὅτι πάντα ἑωρακὼς αὐτὸς συνήδει τὸ πᾶν.

Ο,τι πύματον ὀλοίμαν. ἀντὶ τοῦ ἔσχατος ἀπολοίμην. Ο δ᾽ οὖν ἴτω. τὸ φιλόκοινον αὐτοῦ κἀνταῦθα δείκνυσιν ὡς οὐ δι᾽ ἑαυτὸν παρακεχωρηκότος. ἀλλὰ διὰ τὴν πόλιν καὶ ἐνδεῆ αὐτὸν πεισθέντα καταδυσωπῆσαι. Στυγνὸς μὲν εἴκων. δῆλος, εἰ ἀηδῶς εἴκων. ὅταν δὲ ἐπὶ τὸ πέρας ἔλθῃς τῆς ὀργῆς, τότε βαρέως οἴσεις τὸ πρᾶγμα. οἷον μετανοήσεις. καὶ ἀδικίας ἐνθυμηθήσῃ. ἔτι δὲ ἐμμένει ὁ κρέων τῇ αὐτῇ παρρησίᾳ, ἐπιστάμενος ὡς οὐδὲν ἐσκευώρησεν. Σοῦ μὲν τυχὼν ἀγνῶτος. σοῦ μὲν μὴ ἐπισταμένου τὴν ἐμὴν προαίρεσιν. οἷον ἠγνοηκότος με. παρὰ δὲ τούτοις τῆς ὁμοίας δόξης ἦν καὶ πρώην εἶχον περὶ ἐμέ. Γύναι τί μέλλεις. ὡς κατέγνωκεν ὁ χορὸς τοῦ οἰδίποδος, παρακελεύεται τῇ γυναικὶ εἰσάγειν αὐτόν. Μαθοῦσά γ᾽ ἥτις ἡ τύχη. πιθανῶς μετὰ τὸ διαλλάχθαι αὐτοὺς, ἐπιζητεῖ τὴν αἰτίαν. ἅμα δὲ καὶ ἵνα ἀρχὴ γένηται τοῦ ἀναγνωρισμοῦ. Δόκησις ἀγνὼς λόγων. ὁ χορὸς ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἀπολογεῖται ὑπὲρ μὲν τοῦ κρέοντος, ὅτι ἀπ᾽ ἀδήλοις ἐγκέκληται. ὑπὲρ δὲ τοῦ οἰδίποδος, ὅτι εἰκότως ὀργίζεται, ἐπὶ τοιούτοις διαβληθείς.

οἰ ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν.
χο ναίχι.
ἰο καὶ τίς ἦν ὁ λόγος;
χο ἅλις ἔμοιγ' ἅλις γᾶς προπονουμένας
φαίνεται, ἔνθ' ἔληξεν αὐτοῦ μένειν.
οἰδί ὁρᾷς ἵν' ἥκεις ἀγαθὸς ὢν γνώμην ἀνήρ,
τοὐμὸν παριεὶς, καὶ καταμβλύνων κέαρ;
χο ὦναξ, εἶπον μὲν οὐχ ἅ-
παξ μόνον, ἴσθι δὲ
παραφρόνιμον ἄπορον
ἐπὶ φρόνιμα πεφάνθαι
μ' ἂν εἴ σε νοσφίζομαι.
ὅστ' ἐμὰν γᾶν φίλαν
ἐν πόνοις ἀλύουσαν,
κατ' ὀρθὸν οὔρισας.
τανῦν τ' εὔπομπος εἰ δύναιο, γενοῦ.
ἰο πρὸς θεῶν δίδαξον κἄμ' ἄναξ, ὅτου ποτὲ
μῆνιν τοσήνδε πράγματος στήσας ἔχεις.
οἰδί ἐρῶ. σὲ γὰρ τῶνδ' ἐς πλέον γύναι σέβω,
Κρέοντος, οἷά μοι βεβουλευκὼς ἔχει;
ἰο λέγ'. εἰ σαφῶς τὸ νεῖκος ἐγκαλῶν ἐρεῖς.
οἰδί φονέα με φησὶ Λαΐου καθεστάναι.
ἰο αὐτὸς ξυνειδὼς, ἢ μαθὼν ἄλλου πάρα;
οἰδί μάντιν μὲν οὖν κακοῦργον εἰσπέμψας, ἐπεὶ
τό γ' εἰς ἑαυτὸν, πᾶν ἐλευθεροῖ στόμα.
ἰο σὺ νῦν ἀφεὶς σεαυτὸν, ὧν λέγεις πέρι,
ἐμοῦ 'πάκουσον. καὶ μάθ' οὕνεκ' ἐστί σοι
βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης.
φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα.
χρησμὸς γὰρ ἦλθε Λαΐῳ ποτ', οὐκ ἐρῶ.
φοίβου γ' ἀπ' αὐτοῦ, τῶν δ' ὑπηρετῶν ἄπο;
ὡς αὐτὸν ἥξει μοῖρα πρὸς παιδὸς θανεῖν,
ὅστις γένοιτ' ἐμοῦ τε κἀκείνου πάρα.
καὶ τὸν μὲν, ὥσπερ γ' ἡ φάτις, ξένοι ποτὲ
λῃσταὶ φονεύουσ' ἐν τριπλαῖς ἁμαξιτοῖς.

Ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν. οἷον ἀμφότεροι τῆς διαφορᾶς αἴτιοί εἰσι.

Ἅλις ἔμοιγ' ἅλις. αὔταρκές μοι φαίνεται στῆσαι τὸν λόγον ἔνθα ἔληξεν. ἀντὶ τοῦ ἱκανὰ λέλεκται καὶ αὔταρκές ἐστιν ἀναπεπαῦσθαι τὰ τοῦ λόγου, ἔνθα ἔληξεν ἡ στάσις.

Ὁρᾷς ἵν' ἥκεις ἀγαθὸς. τοῦτό φησιν ὁ οἰδίπους ἀγανακτῶν. δὴ τί πρὸς ἕτερον ἀποφεύγεις; καίτοι ἀγαθὸς ὢν ἀνὴρ καὶ οὐχ ὁμολογεῖς τὰ λυπήσαντά με τῇ ἰοκάστῃ. δὴ τί οὖν οὐ συνοργίζῃ μοι. ἀλλὰ πραΰνεις με ὑπὲρ τοῦ κρέοντος.

Εἶπον μὲν οὐχ ἅπαξ μόνον. πολλάκις φησὶ τὰ ἐπελθόντα κατὰ τὴν ἐμὴν διάνοιαν εἶπόν σοι, οἷα καὶ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ὤμνυον.

Ἴσθι δὲ παραφρόνιμον. ἴσθι πεφάνθαι με παραφρόνιμον. ἀντὶ τοῦ παράφρονα καὶ ἀνόητον, καὶ ἄπορον ἐπὶ τὰ φρόνιμα. δὶς δὲ τὸ αὐτὸ εἶπεν ἀντὶ τοῦ μωρὸν κατὰ διάνοιαν, καὶ ἄπορον.

Εἴ σε νοσφίζομαι. εἰ ἀλλότριον καὶ οὐκ οἰκεῖον νενόμικα. ἢ οὕτως, εἴ σε ἀποκρύπτομαι. ἢ ἐκτρέπομαι. καὶ οὐ συγγίνομαί σοι. ἢ οὕτως εἰ βούλομαί σε ἐκβαλεῖν τὸν τοσαῦτα ἡμᾶς εὐεργετήσαντα.

Κατ' ὀρθὸν οὔρισας. ἔστησας. ἔσωσας. Λέγ' εἰ σαφῆ. λέγε εἰ σαφῆ ἐστιν ἃ μέλλεις ἐγκαλεῖν. οἷον ὡμολογημένα. Τό γ' εἰς ἑαυτόν. ὅσον κατὰ τὸν εἰς ἑαυτὸν ἧκον μέρος. ἤγουν κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν. Φανῶ δέ σοι σημεῖα. εὖ τὸ ἅμα παρακαλοῦσαν ἐκτίθεσθαι τὰ εἰς τὴν ὑπόνοιαν αὐτὸν ἐμβαλοῦντα.

παιδὸς δὲ βλάστας, οὐ διέσχον ἡμέραι
τρεῖς. καί νιν ἄρθρα κεῖνος ἐνζεύξας ποδοῖν,
ἔρριψεν ἄλλων χερσὶν εἰς ἄβατον ὄρος.
κἀνταῦθ' Ἀπόλλων οὔτ' ἐκεῖνον ἤνυσεν
φονέα γενέσθαι πατρὸς, οὔτε Λάϊον
τὸ δεινὸν οὗ φοβεῖτο πρὸς παιδὸς, θανεῖν.
τοιαῦτα φῆμαι μαντικαὶ διώρισαν.
ὧν ἐντρέπου σὺ μηδὲν, ὧν γὰρ ἂν θεὸς
χρείαν ἐρευνᾷ, ῥᾳδίως αὐτὸς φανεῖ.
οἰδ' οἷόν μ' ἀκούσαντ' ἀρτίως ἔχει γύναι,
ψυχῆς πλάνημα κἀνακίνησις φρενῶν.
ἰο ποίας μερίμνης τοῦθ' ὑποστραφεὶς λέγεις;
οἰδ' ἔδοξ' ἀκοῦσαι σοῦ τόδ', ὡς ὁ Λάϊος
κατασφαγείη πρὸς τριπλαῖς ἁμαξιτοῖς.
ἰο ηὐδᾶτο γὰρ ταῦτ', οὐδέ πω λήξαντ' ἔχει.
οἰδ' καὶ ποῦ 'σθ' ὁ χῶρος οὗτος, οὗ τόδ' ἦν πάθος;
ἰο Φωκὶς μὲν ἡ γῆ κλῄζεται, σχιστὴ δ' ὁδὸς
ἐς ταὐτὸ Δελφῶν κἀπὸ Δαυλίας ἄγει.
οἰδ' καὶ τίς χρόνος τοῖσδ' ἐστὶν οὑξεληλυθώς;
ἰο σχεδόν τι πρόσθεν, ἢ σὺ τῆσδ' ἔχων χθονὸς
ἀρχὴν ἐφαίνου, τοῦτ' ἐκηρύχθη πόλει.
οἰδ' ὦ Ζεῦ, τί μου δρᾶσαι βεβούλευσαι πέρι;
ἰο τί δ' ἐστί σοι τοῦτ' Οἰδίπους ἐνθύμιον;
οἰδ' μήπω μ' ἐρώτα. τὸν δὲ Λάϊον φύσιν
τίν' εἶχε φράζε. τίνα δ' ἀκμὴν ἥβης ἔχων;
ἰο μέγας. χνοάζων ἄρτι λευκανθὲς κάρα.
μορφῆς δὲ τῆς σῆς, οὐκ ἀπεστάτει πολύ.
οἰδ' οἴμοι τάλας. ἔοικ' ἐμαυτὸν εἰς ἀρὰς
δεινὰς προβάλλων ἀρτίως, οὐκ εἰδέναι.
ἰο πῶς φῄς; ὀκνῶ τοι πρὸς σ' ἀποσκοποῦσ' ἄναξ.
οἰδ' δεινῶς ἀθυμῶ, μὴ βλέπων ὁ μάντις ᾖ.
δείξεις δὲ μᾶλλον, ἢν ἓν ἐξείπῃς ἔτι.
ἰο καὶ μὴν ὀκνῶ μέν. ἃ δ' ἂν ἔρῃ, μαθοῦσ' ἐρῶ.
οἰδ' πότερον ἐχώρει βαιὸς, ἢ πολλοὺς ἔχων
ἄνδρας λοχίτας, οἷ' ἀνὴρ ἀρχηγέτης;
ἰο πέντ' ἦσαν οἱ ξύμπαντες. ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦν
κῆρυξ. ἀπήνη δ' ἦγε Λάϊον μία.
οἰδ' αἰ, αἴ. τάδ' ἤδη διαφανῆ. τίς ἦν ποτε
ὁ τούσδε λέξας τοὺς λόγους ὑμῖν γύναι;

ο. Παιδὸς δὲ βλάστας, καλῶς τὸν τόπον προστίθησιν, ἵνα εἰς ὑπόμνησιν ἀγάγῃ τὸν οἰδίπουν. Φωκὶς μὲν ἡ γῆ κλῄζεται. σχιστὴ δ' ὁδός. περὶ Δαυλίδα φησὶ τὴν σχιστὴν ὁδόν. ὁ δὲ Αἰσχύλος περὶ Ποτνίας, οὕτως. ἐπήειμεν τῆς ὁδοῦ τροχήλατον, σχιστῆς κελεύθου τρίοδον, ἔνθα συμβολὰς τριῶν κελεύθων Ποτνιάδων ἠμείβομεν. τινὲς δὲ τὴν Δαυλίδα ἀναχρίδα λέγουσιν οὕτως.

ο. Κείσαντι ζαθέην καὶ ἀνακεῖσθαι πανοπία.

ο. Ω Ζεῦ. τί μοι δρᾶσαι. ἀναμιμνήσκεται οἰδίπους καὶ τοῦ χρόνου. καὶ τοῦ τόπου ποιήσεις. Τίνα δ' ἀκμὴν ἥβης. ἡλικίας κυρίως δὲ ἡ ἀκμὴ τῆς ἡλικίας. Μέγας χνοάζων. οὐ τὰ πρὸ φωνῆς ταῦτα σημεῖα εἶπεν. Ὀκνῶ. δέδοικα. καὶ ὅμηρος. Ὀκνείω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν.

Ιο. οἰκεύς τις. ὅσπερ ἵκετ' ἐκσωθεὶς μόνος.
Οἰδ. ἦ κἀν δόμοισι τυγχάνει τανῦν παρών;
Ιο. οὐ δῆτ'· ἀφ' οὗ γὰρ κεῖθεν ἦλθε, καὶ κράτη
σέ τ' εἶδ' ἔχοντα, Λάϊόν τ' ὀλωλότα,
ἐξικέτευσε τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγών,
ἀγρούς σφε πέμψαι, κἀπὶ ποιμνίων νομὰς
ὡς πλεῖστον εἴη τοῦδ' ἄποπτος ἄστεως.
κἄπεμψ' ἐγώ νιν. ἄξιος γὰρ οἷ' ἀνὴρ
δοῦλος φέρειν ἦν τῆσδε καὶ μείζω χάριν.
Οἰδ. πῶς ἂν μόλοι δῆθ' ἡμὶν ἐν τάχει πάλιν;
Ιο. πάρεστιν. ἀλλὰ πρὸς τί τοῦτ' ἐφίεσαι;
Οἰδ. δέδοικ' ἐμαυτὸν ὦ γύναι, μὴ πόλλ' ἄγαν
εἰρημέν' ᾖ μοι, δι' ἅ νιν ἐσιδεῖν θέλω.
Ιο. ἀλλ' ἵξεται μὲν, ἀξία δέ που μαθεῖν
κἀγὼ, τά γ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντ' ἄναξ.
Οἰδ. κοὐ μὴ στερηθῇς γ' ἐς τοσοῦτον ἐλπίδων,
ἐμοῦ βεβῶτος. τῷ γὰρ ἂν καὶ μείζονι
λέξαιμ' ἂν ἢ σοὶ, διὰ τύχης τοιᾶσδ' ἰών.
ἐμοὶ πατὴρ μὲν Πόλυβος ἦν κορίνθιος,
μήτηρ δὲ, Μερόπη δωρίς, ἠγόμην δ' ἀνὴρ
ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ, πρίν μοι τύχη
τοιάδ' ἐπέστη. θαυμάσαι μὲν ἀξία,
σπουδῆς γε μέντοι τῆς ἐμῆς οὐκ ἀξία.
ἀνὴρ γὰρ ἐν δείπνοις μ' ὑπερπλησθεὶς μέθης
καλεῖ παρ' οἴνῳ πλαστὸς ὡς εἴην πατρί.
κἀγὼ βαρυνθεὶς, τὴν μὲν οὖσαν ἡμέραν
μόλις κατέσχον. θἠτέρᾳ δ' ἰὼν πέλας
μητρὸς πατρός τ', ἤλεγχον, οἱ δὲ, δυσφόρως
τοὔνειδος ἦγον τῷ μεθέντι τὸν λόγον.
κἀγὼ τὰ μὲν κείνοιν ἐτερπόμην. ὅμως
δ' ἔκνιζέ μ' αἰεὶ τοῦθ'. ὑφεῖρπε γὰρ πολύ.
λάθρᾳ δὲ μητρὸς καὶ πατρὸς πορεύομαι
Πυθώδε. καί μ' ὁ Φοῖβος ὧν μὲν ἱκόμην,
ἄτιμον ἐξέπεμψεν. ἄλλα δ' ἄθλια
καὶ δεινὰ, καὶ δύστηνα προὔφηνεν λέγων,
ὡς μητρὶ μὲν χρεῖ' ἦ μεμιχθῆναι γένος
δ' ἄτλητον ἀνθρώποισι δηλώσοιμ' ὁρᾶν.
φονεὺς δ' ἐσοίμην τοῦ φυτεύσαντος πατρὸς
κἀγὼ 'πακούσας ταῦτα, τὴν κορινθίαν

Οἰκεύς τις. οἰκέτης. ἐκ τοῦ αὐτοῦ οἴκου ὤν. Ἄξιος γὰρ ὅ γ' ἀνήρ. οἷον τὸ αἴτημα οὐχ ὑπέρβαλε δοῦλον. Πάρεστιν. οἷον νόμιζε αὐτὸν παρεῖναι. Μήτηρ Μερόπη. Φερεκύδης φησὶ Μέδουσαν τὴν Πολύβου γυναῖκα, θυγατέρα δὲ Ὀρσιλόχου τοῦ ἀδελφοῦ. οἱ δὲ Ἀντιοχίδα τὴν Χάλκωνος.

Δωρίς. πελοποννησιακή.

Θαυμάσαι μὲν ἀξία. ἔδει γὰρ πρὸς τὸ ὀξὺ μὲν ἀκούσαντα ὡς εἴη νόθος θαυμάζειν. οὐ μὴν τοσοῦτον φροντίσαι τοῦ πράγματος. Σπουδῆς γε μέν τοι. τῆς ἀρετῆς. Πλαστὸς. προσποιητὸς. ἀλλότριος. νόθος. Θατέρᾳ. τῇ ἑτέρᾳ τῇ ἑξῆς. Ἔκνιζε. ἐλύπει. κυρίως δὲ ἐρωτικῶς λυπεῖν.

Ἄτιμον. ἀνήκουστον. περὶ ὧν γὰρ ἀπῆλθεν οὐκ εἶπεν.

Ἄτλητον ὁρᾶν. τὸ μὴ δυνάμενον ὑπὸ ἀνθρώπων ὁρᾶσθαι.

ἄστροις τὸ λοιπὸν ἐκμετρούμενος χθόνα,
ἔφευγον. ἔνθα μή ποτ' ὀψοίμην κακῶν
χρησμῶν γ' ὀνείδη τῶν ἐμῶν τελούμενα.
στείχων δ' ἱκνοῦμαι τούσδε τοὺς χώρους, ἐν οἷς
σὺ τὸν τύραννον τοῦτον ὄλλυσθαι λέγεις.
καί σοι γύναι, τἀληθὲς ἐξερῶ. τριπλῆς
ὅτ' ἦν κελεύθου τῆσδ' ὁδοιπορῶν πέλας,
ἐνταῦθά μοι κῆρυξ τε κἀπὶ πωλικῆς
ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβὼς, οἷον σὺ φῂς,
ξυνηντίαζον. κἀξ ὁδοῦ μ' ὅ θ' ἡγεμὼν
αὐτός θ' ὁ πρέσβυς πρὸς βίαν ἠλαυνέτην.
κἀγὼ τὸν ἐκτρέποντα, τὸν τροχηλάτην,
παίω δι' ὀργῆς. καί μ' ὁ πρέσβυς ὡς ὁρᾷ
ὄχου παραστείχοντα, τηρήσας μέσον
κάρα, διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο.
οὐ μὴν ἴσην γ' ἔτισεν. ἀλλὰ συντόμως
σκήπτρῳ τυπεὶς ἐκ τῆσδε χειρὸς, ὕπτιος
μέσης ἀπήνης εὐθὺς ἐκκυλίνδεται.
κτείνω δὲ τοὺς ξύμπαντας. εἰ δὲ τῷ ξένῳ
τούτῳ προσήκει Λαΐῳ τι συγγενὲς,
τίς τοῦ δέ γ' ἀνδρὸς νῦν ἔστ' ἀθλιώτερος;
τίς ἐχθροδαίμων μᾶλλον ἂν γένοιτ' ἀνήρ,
ᾧ μὴ ξένων ἔξεστι, μηδ' ἀστῶν τινὰ
δόμοις δέχεσθαι. μηδὲ προσφωνεῖν τινὰ,
ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων. καὶ τάδ' οὔτις ἄλλος ἦν
ἢ 'γὼ 'π' ἐμαυτῷ τάσδ' ἀρὰς ὁ προστιθείς.
λέχη δὲ τοῦ θανόντος ἐν χεροῖν ἐμαῖν
χραίνω, δι' ὧνπερ ὤλετ'. ἆρ' ἔφυν κακὸς;
ἆρ' οὐχὶ πᾶς ἄναγνος; εἴ με χρὴ φυγεῖν,
καί μοι φυγόντι, μήτε τοὺς ἐμοὺς ἰδεῖν,
μήτ' ἐμβατεύειν πατρίδος. ἢ γάμοις με δεῖ
μητρὸς ζυγῆναι, καὶ πατέρα κατακτανεῖν
Πόλυβον, ὃς ἐξέφυσε, κἀξέθρεψέ με.
ἆρ' οὐκ ἀπ' ὠμοῦ ταῦτα δαίμονος, τις ἂν
κρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἂν ὀρθοίη λόγον,
μὴ δῆτα μὴ δῆτ' ὦ θεῶν ἁγνὸν σέβας,
ἴδοιμι ταύτην ἡμέραν. ἀλλ' ἐκ βροτῶν
βαίην ἄφαντος πρόσθεν, ἢ τοιάνδ' ἰδεῖν
κηλῖδ' ἐμαυτῷ συμφορᾶς ἀφιγμένην.

Ἄστροις τὸ λοιπὸν ἐκμετρούμενος. χρόνον τινά φησιν. ἐπεὶ πρὸς τοὺς ἀστέρας ἠρίθμουν τὸν χρόνον. ἢ οὕτως. ὑπὸ τὰ ἄστρα ἀπορευόμην. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰ πελάγη μετρούντων. ὡς αὖ δι' ἄστρων τεκμαιρομένων τὸν πλοῦν. Κἀπὶ πωλικῆς. ὑπὸ ἐζευγμένης.

Κἀγὼ τὸν ἐκτρέποντα, τὸν τροχηλάτην. τὸν ἔμπροσθεν τῶν τροχῶν πορευόμενον.

Ὄχου. ἅρματος.

Διπλοῖς κέντροισι. πληγαῖς δὶς ἔπαισέ με τοῖς κέντροις, οἷς ἐκέντριζε τοὺς ἵππους. οὐκ ἐπίσης δὲ καὶ παρ' ἐμοῦ ἔλαβεν.

Εἰ δὲ τῷ ξένῳ τοῦ ὑπ' ἐμοῦ φονευθέντος εἰ ἦν τις πρὸς Λάϊον συγγένεια. ἢ οὕτως. εἰ δὲ οὗτος ὁ ξένος ὃν ἀπέκτεινα Λάϊός ἐστιν, οὔπω γὰρ οἶδεν εἰ αὐτός ἐστιν.

Τίς τοῦδέ γ' ἀνδρός. ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ.

Δι' ὧνπερ ὤλετο. ὧν χειρῶν.

Ἄναγνος ἀντὶ τοῦ μιαρός.

Ἐμβατεύειν. ἐπιβαίνειν.

Κηλῖδα συμφορᾶς. ἀντιστρόφως συμφορὰν κηλῖδος καὶ μολυσμοῦ.

Ἔχ' ἐλπίδα. ἀντὶ τοῦ μὴ ἀθύμει. πρὶν ἂν τὸ ἀληθὲς καταμάθῃς. Πεφασμένου. φανεροῦ γενομένου. καὶ ἐλθόντος τοῦ ποιμένος, τίνα ἕξεις γνώμην. Σοὶ ταὔτ'. σοὶ ὅμοια, καὶ τὰ αὐτά. Ἔφασκες αὐτόν. τὸν βοτῆρα. Οἰόζωνον. μονόζωνον. μόνον. Τοῦτό γ' ἐκβαλεῖν πάλιν. ἀποκρύπτεσθαι, ἢ ἀποστρέψαι, τουτέστιν οὐ δύναται ἀρνεῖσθαι ὁ βουκόλος. Τόν γε Λαΐου φόνον φανεῖ. αὐτὸς ὁ θεράπων. Ὥστ' οὐχὶ μαντείας. ὅθεν ἐγὼ χάριν τῆς μαντείας, οὔτε ἐπ' ἐκεῖνα τὰ ῥήματα οὔτε ταῦτα βλέψαιμι. οὔτε ἑκατέροις πιστεύσαιμι. ἀλλ' ἀπορῶ. Εἴ μοι ξυνείη φέροντι. εἴθε μοι συνοικοίη τὴν ἄχραντον καὶ σεβασμίαν ἀλήθειαν διασώζοντι. οἷον, εἴθε μοι συνείη εὐτυχία, καὶ λόγων καὶ πραγμάτων ἁγνείαν φυλάττοντι. μοῖρα γὰρ ἡ εὐτυχία. οἷον, εἰ ἀληθεύω, γένοιτό μοι καὶ εὐτυχεῖν τὸ ἀληθὲς διασώζοντι. ταῦτα δέ φησι τὴν Ἰοκάστην αἰτιώμενος, ὅτι ἀσεβῶς ἔφη ψεύδεσθαι τὸν Ἀπόλλωνα. φέροντι οὖν τὴν εὔσεπτον ἁγνείαν τῶν λόγων. καὶ τῶν ἔργων τῶν περὶ τῶν θεῶν. περὶ ὧν νόμοι πρόκεινται ἔργων καὶ λόγων, τὴν περὶ τούτων λέγοντες ἀκρίβειαν. καὶ τῶν μαντειῶν ὅτι οὐδὲν αὐτοῖς ὑγιές ἐστιν. Οὐρανίαν δι' αἰθέρα. ἀντὶ τοῦ ἐν οὐρανῷ τεχθέντι. Ὧν Ὄλυμπος. ὧν νέμων τῶν ὀρθῶς ἐχόντων· Οὐδέ νιν θνατὰ φύσις. οὔτε ὑπὸ αἰῶν εὕρηται

χο ἡμῖν μὲν ὦναξ ταῦτ' ὀκνήρ'. ἕως δ' ἂν οὖν
πρὸς τοῦ παρόντος ἐκμάθῃς, ἔχ' ἐλπίδα.
οἰδί καὶ μὴν τοσοῦτόν γ' ἐστί μοι τῆς ἐλπίδος
τὸν ἄνδρα τὸν βοτῆρα προσμεῖναι μόνον.
ἰο πεφασμένου δὲ, τίς ποθ' ἡ προθυμία;
οἰδί ἐγὼ διδάξω σ'· ἢν γὰρ εὑρεθῇ λέγων
σοὶ ταὔτ', ἔγωγ' ἂν ἐκπεφευγοίην πάθος.
ἰο ποῖον δέ μου περισσὸν ἤκουσας λόγον;
οἰδί λῃστὰς ἔφασκες αὐτὸν ἄνδρας ἐννέπειν,
ὥς νιν κατακτείνειεν. εἰ μὲν οὖν ἔτι
λέξει τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, οὐκ ἐγὼ κτανον.
οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν εἷς γε πολλοῖς ἴσος.
εἰ δ' ἄνδρ' ἓν οἰόζωνον αὐδήσει, σαφῶς
τοῦτ' ἐστὶν ἤδη τοὔργον εἰς ἐμὲ ῥέπον.
ἰο ἀλλ' ὡς φανέν γε τοὔπος ὧδ' ἐπίστασο.
κοὐκ ἔστιν αὐτῷ τοῦτό γ' ἐκβαλεῖν πάλιν.
πόλις γὰρ ἤκουσ', οὐκ ἐγὼ μόνη τάδε.
εἰ δ' οὖν τι κἀκτρέποιτο τοῦ πρόσθεν λόγου,
οὔτοι ποτ' ὦναξ τόν γε Λαΐου φόνον
φανεῖ δικαίως ὀρθὸν, ὅν γε Λοξίας
διεῖπε, χρῆναι παιδὸς ἐξ ἐμοῦ θανεῖν.
καί τοι νιν οὐ κεῖνός γ' ὁ δύστηνός ποτε
κατέκταν', ἀλλ' αὐτὸς πάροιθεν ὤλετο.
ὥστ' οὐχὶ μαντείας γ' ἂν, οὔτε τῇδ' ἐγὼ
βλέψαιμ' ἂν οὕνεκ', οὔτε τῇδ' ἂν ὕστερον.
οἰδί καλῶς νομίζεις. ἀλλ' ὅμως τὸν ἐργάτην
πέμψον τινὰ στελοῦντα. μηδὲ τοῦτ' ἀφῇς.
ἰο πέμψω ταχύνασ'. ἀλλ' ἴωμεν ἐς δόμους.
οὐδὲν γὰρ ἂν πράξαιμ' ἂν, ὧν οὐ σοὶ φίλον.
χο εἴμοι ξυνείη φέροντι μοῖρα τὰν
εὔσεπτον ἁγνείαν λόγων
ἔργων τε πάντων, ὧν νόμοι
πρόκεινται ὑψίποδες οὐρανίαν
δι' αἰθέρα τεκνωθέντες. ὧν
Ὄλυμπος πατὴρ μόνος. οὐδέ νιν
θνατὰ φύσις ἀνέρων ἔτικτεν,
οὐδὲ μήν ποτε λάθα κατακοιμάσει.

ὁ περὶ θεῶν λόγος. Μέγας ἐν τούτοις θεός. ἐν τοῖς νόμοις μέγας ἐστὶν ὁ θεός. τουτέστι, θεία δύναμις. καὶ μεγάλη τοῖς νόμοις ἔνεστιν. Ὕβρις φυτεύει τύραννον. διὰ τῆς ὕβρεως φύεται. καὶ ἀνανεοῦται ὁ τύραννος. ὅταν φησὶ πολλὰ διαπράξηται, τότε εἰς μεγάλα ἐμπίπτει διὰ τῆς ὕβρεως ἐπαρθείς. ταῦτα μὲν φησι περὶ τῆς ἰοκάστης, ὅτι ἀνεπιτήδεια λέγει περὶ τῶν θείων νόμων. τὸ δὲ λέγειν ποιοῦσι περὶ τῆς τυραννίδος, ἵνα μὴ δόξωσιν ἐμφανῶς αὐτὴν διελέγχειν. ὁ δὲ νοῦς. ὕβρις φυτεύει τύραννον. ὁπόταν πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάτην. ἃ ἐστι μὴ δὲ ἐπίκαιρα. μηδὲ ἑαυτῷ ἐκείνῳ συμφέροντα. ἀσυνδέτως δὲ εἶπεν. ὕβρις φησὶ μηδὲν καίριον διαπραττομένη, εἰς δύσβατον ἀκρώρειαν ἀναβιβάσασα τοὺς χρωμένους αὐτῇ, κατεκρήμνισεν. ἢ οὕτως. ἀπότομον ὤρουσεν εἰς ἀνάγκην. ἥλατο εἰς τοῦτο, ὥστε αὐτὸν εἰς ἀνάγκην γενέσθαι ὑφ' ἑτέρων κρατηθῆναι. Ἔνθ' οὐ ποδὶ χρησίμῳ. αὐτίκα ἀχρήστως τὰς πορείας ποιεῖται. καὶ εἰ μὲν οὖν τὸν ἀπὸ ὕβρεως δυσσεβοῦντος ἔσται οὕτως. οὐ βαδίζει ὀρθὴν ὁδόν. οὐδὲ χρῆται τοῖς ποσὶ δεόντως. εἰ δὲ οὖν τὸν ἀπὸ ἀνάγκης βιαζομένου, οὐ χρῆται τοῖς αὐτοῖς ποσίν. Πάλαισμα. ζήτησιν τοῦ φόνου τοῦ λαΐου. Δίκας ἀφόβητος. τὴν δίκην μὴ δεδοικώς. Μή ποτε λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι. ἀξιῶ τὸν θεὸν μὴ λῦσαι τὸ συμφέρον τῇ πόλει. ὑπὲρ οὗ κρατεῖ τῶν ἀντιπάλων. Δυσπότμου. χάριν χλιδᾶς. ἕνεκα φησὶ τῆς ἀνοσίου τρυφῆς καὶ ὑπερηφανίας. ἀπὸ τρυφῆς γὰρ καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ οἱ τύραννοι παραγίνονται. Καὶ τῶν ἀσέπτων. ὁ τοιοῦτος ἐν κακῇ εἴη μοίρᾳ, ὃς μὴ ἀφέξεται τῶν ἀσέπτων. ἢ ἕξεται τῶν ἀθίκτων. ὅ ἐστιν ὧν οὐ χρὴ ἔχεσθαι. Ἕρξεται. παύσεται. ἐκτὸς ἔσται. Ματάζων. ματαιοφρονῶν. Ἕξεται δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμήσει τῶν ἀσέπτων. καὶ ἀθίκτων. Τίς ἔτι ποτέ. τίς ἔτι τῶν ἀδίκων ἀφέξεται τῷ θυμῷ ἀντὶ τοῦ τὰς τῆς ψυχῆς κακίας ἀπελαύνων. ἢ οὔτις ἂν ἀπελάσειεν αὐτοῦ τὴν τιμωρίαν τοιαῦτα πράττων.

μέγας ἐν τούτοις θεὸς,
οὐδὲ γηράσκει.
ὕβρις φυτεύει τύραννον. ὕβρις, εἰ
πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάταν,
ἃ μὴ ἐπίκαιρα μηδὲ συμφέρον
τ' ἀκρότατον εἰσαναβᾶσ' ἀπότομον,
ὤρουσεν εἰς ἀνάγκαν.
ἔνθ' οὐ ποδὶ χρησίμῳ χρῆται.
τὸ καλῶς δ' ἔχον πόλει πάλαισμα,
μή ποτε λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι.
θεὸν οὐ λήξω ποτὲ προστάταν ἴσχων.
εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν ἢ λόγῳ
πορεύεται δίκας ἀφόβητος,
οὐδὲ δαιμόνων ἕδη σέβων,
κακά νιν ἕλοιτο μοῖρα,
δυσπότμου χάριν χλιδᾶς,
εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως,
καὶ τῶν ἀσέπτων ἔρξεται,
ἢ τῶν ἀθίκτων ἕξεται ματάζων.
τίς ἔτι ποτ' ἐν τοῖσδ' ἀνὴρ
θυμῷ βέλη ἔρξεται
ψυχᾶς ἀμύνειν. εἰ γὰρ
αἱ τοιαίδε πράξεις τίμιαι,
τί δεῖ με χορεύειν.
πονεῖν καὶ ἢ τοῖς θεοῖς.

Οὐκέτι τὸν ἄθικτον εἶμι. οὐκ ἔτι ἄπειμι πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα. οὐδὲ πρὸς τὸν ἄχραντον ἀπροσπέλαστον αὐτοῦ ναόν. Ἀβαῖσι ναόν. Ἀβαὶ τόπος Λυκίας. ἔνθα ἱερόν ἐστιν Ἀπόλλωνος. ἢ δὴ τὴν σαμίαν, ὅτι καὶ ἐκεῖ μαντεύονται, ὡς καὶ Πίνδαρος. ἢ
» ἀπὸ τῶν πανηγύρεων. ὅτι καὶ τῶν τοιούτων ἀφέξομαι, εἰ μὴ ταῦτα φανερωθῶσιν. Εἰ
» μὴ τάδε. εἰ μὴ ταῦτα τῶν χρησμῶν. ἢ τὰ λεχθέντα ὑπὸ Ἰοκάστης, φανερὰ καὶ κατάδηλα γένηται. οὐκέτι τιμήσω θεούς. Φθίνοντα. ἀντὶ τοῦ παλαιά. παρεληλυθότα. γράφεται φθινόντων. ἵν᾽ ᾖ μὴ λάθοισε ὁ Λάϊος φθίνων. ἀλλὰ δέξαις αὐτοῦ τὸν θάνατον. τὰ γὰρ περὶ Λαΐου μαντεύματα ἐκβάλλουσι. καὶ οὐ παραδέχονται τὰ παρὰ τῶν θεῶν εἰρημένα ὡς ἀληθῆ ἐξαιροῦσιν. ἀφανίζουσι. τὰ γὰρ τῷ Λαΐῳ θεσπισθέντα ἐκφαυλίζεται ὑπὸ Ἰοκάστης. καὶ παραγράφεται. καὶ ψευδῆ νομίζεται. Χώρας ἄνακτας φησὶ τοὺς τῆς χώρας. οἷον βασιλικοὺς καὶ ἐντίμους. Ὑψοῦ γὰρ αἴρει. ἀντὶ τοῦ μετεωρίζεται τὴν ψυχήν. καὶ ὑπερβαλλόντως ἄχθεται πάντα λογιζόμενος, αὐτὸν τὸν φόνον. τὸ τὴν γυναῖκα ἔχειν τοῦ ἀνῃρημένου. τὴν προσδοκωμένην φυγήν. τὸ μὴ δύνασθαι ἀναστρέψαι πρὸς τοὺς οἰκείους. τὸ δέος τῶν χρησμῶν. Οὐδ᾽ ὁποῖ᾽ ἀνὴρ ἔννους. οὐχ ὡς συνετὸς ἀνήρ. διὰ τῶν φθασάντων τὰ παρόντα γινώσκει. εἰ γὰρ ὁ ὑπὸ Ἀπόλλωνος δοθεὶς τῷ Λαΐῳ χρησμὸς ἠκύρωται, δῆλον ὅτι καὶ ἃ νῦν ἐμαντεύσατο ὁ Τειρεσίας, ψευδῆ ἐστιν. Ἀλλ᾽ ἔστι τοῦ λέγοντος. μόνοις προσέχει τοῖς τὰ δεινὰ καὶ φοβερὰ ἀπαγγέλλουσι. τῶν δὲ παραμυθουμένων οὐκ ἀνέχεται. Πρὸς σ᾽ ὦ Λύκει᾽ Ἄπολλον. Λύκειον γυμνάσιόν ἐστιν Ἀθήνησιν, ἔνθα Ἀπόλλων τιμᾶται. καὶ Καλλίμαχος, Ἐγὼ δ᾽ ἤντησα
» Λυκείου καλὸν αἰεὶ λιπόωντα κατὰ δρόμον Ἀπόλλωνος. ἄγχιστος ὤν, καθὸ
» οὐ πόρρω τῆς Ἀττικῆς αἱ Θῆβαι ἦν. καὶ ἐν Θήβαις ὁμώνυμον ἦν γυμνάσιον Λυκείου Ἀπόλλωνος. νῦν οὖν οὐ τὸν ἐν Λυκίᾳ, ἀλλ᾽ ἢ τὸν ἐν Θήβαις, ἢ τοῖς πλησιοχώροις Ἀθηναίοις τιμώμενον.

οὐκέτι τὸν ἄθικτον εἶμι.
γᾶς ἐπ᾽ ὀμφαλὸν σέβων,
οὐδ᾽ ἐς τὸν Ἀβαῖσι ναόν,
οὐδὲ τὰν Ὀλυμπίαν, εἰ μὴ τάδε
χειρόδεικτα πᾶσιν ἁρμόσει βροτοῖς.
ἀλλ᾽ ὦ κρατύνων, εἴπερ ὀρθ᾽ ἀκούεις
Ζεῦ πάντ᾽ ἀνάσσων, μὴ λάθοι σε τάν τε σὰν
ἀθάνατον αἰὲν ἀρχάν.
φθίνοντα γὰρ Λαΐου θέσφα
τ᾽ ἐξαίρουσιν ἤδη. κοὐδαμοῦ
τιμαῖς Ἀπόλλων ἐμφανής.
ἔρρει δὲ τὰ θεῖα.
χώρας ἄνακτες δόξα μοι παρεστάθη
ναοὺς ἱκέσθαι δαιμόνων, τάδ᾽ ἐν χεροῖν
στέφη λαβούσῃ, κἀπιθυμιάματα.
ὑψοῦ γὰρ αἴρει θυμὸν Οἰδίπους ἄγαν
λύπαισι παντοίαισιν. οὐδ᾽ ὁποῖ᾽ ἀνὴρ
ἔννους, τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται,
ἀλλ᾽ ἔστι τοῦ λέγοντος, ἢν φόβους λέγῃ.
ὅτ᾽ οὖν παραινοῦσ᾽, οὐδὲν ἐς πλέον ποιῶ,
πρὸς σ᾽ ὦ Λύκει᾽ Ἄπολλον, ἄγχιστος γὰρ εἶ,
ἱκέτις ἀφῖγμαι τοῖσδε σὺν κατεύγμασιν,
ὅπως λύσιν τιν᾽ ἡμὶν εὐαγῆ πόροις.
ὡς νῦν ὀκνοῦμεν πάντες, ἐκπεπληγμένον
κεῖνον βλέποντες ὡς κυβερνήτην νεώς.

ἄγ ἆρ' ἂν παρ' ὑμῶν ὦ ξένοι, μάθοιμ', ὅπου
τὰ τοῦ τυράννου δώματ' ἐστὶν Οἰδίπου;
μάλιστα δ' αὐτὸν εἴπατ' εἰ κάτοισθ' ὅπου.
χο στέγαι μὲν αἵδε. κ' αὐτὸς, ἔνδον ὦ ξένε.
γυνὴ δὲ μήτηρ ἥδε τῶν κείνου τέκνων.
ἄγ ἀλλ' ὀλβία τε καὶ ξὺν ὀλβίοις ἀεὶ
γένοιτ' ἐκείνου γ' οὖσα παντελὴς δάμαρ.
ἰο αὔτως δὲ καὶ σύ γ' ὦ ξέν' ἄξιος γὰρ εἶ
τῆς εὐεπείας οὕνεκ'. ἀλλὰ φράζ' ὅτου
χρῄζων ἀφῖξαι, χ' ὅ, τι σημῆναι θέλων.
ἄγ ἀγαθὰ δόμοις τε καὶ πόσει τῷ σῷ γύναι.
ἰο τὰ ποῖα ταῦτα; παρὰ τίνος δ' ἀφιγμένος;
ἄγ ἐκ τῆς Κορίνθου. τὸ δ' ἔπος οὑξερῶ τάχα,
ἥδοιο μέν. πῶς δ' οὐκ ἄν; ἀσχάλλοις δ' ἴσως.
ἰο τί δ' ἔστι; ποίαν δύναμιν ὧδ' ἔχει διπλῆν;
ἄγ τύραννον αὐτὸν οὑπιχώριοι χθονὸς
τῆς ἰσθμίας στήσουσιν, ὡς ηὐδᾶτ' ἐκεῖ.
ἰο τί δ' οὐχ ὁ πρέσβυς Πόλυβος ἐγκρατὴς ἔτι;
ἄγ οὐ δῆτ'. ἐπεί νιν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει.
ἰο πῶς εἶπας. ἦ τέθνηκε Πόλυβος;
ἄγ εἰ δὲ μὴ
λέγ' ἐγὼ τἀληθὲς, ἀξιῶ θανεῖν.
ἰο ὦ πρόσπολ', οὐχὶ δεσπότῃ τάδ' ὡς τάχος
μολοῦσα λέξεις; ὦ θεῶν μαντεύματα,
ἵν' ἐστέ. τοῦτον Οἰδίπους πάλαι τρέμων
τὸν ἄνδρ', ἔφευγε μὴ κτάνῃ· καὶ νῦν ὅδε,
πρὸς τῆς τύχης ὄλωλεν, οὐδὲ τοῦδ' ὕπο.
οἰδί ὦ φίλτατον γυναικὸς Ἰοκάστης κάρα,
τί μ' ἐξεπέμψω δεῦρο τῶνδε δωμάτων;
ἰο ἄκουε τἀνδρὸς τοῦδε, καὶ σκόπει κλύων
τὰ σέμν' ἵκει, τοῦ θεοῦ μαντεύματα.
οἰδί οὗτος δ' τίς ποτ' ἐστὶ, καὶ τί μοι λέγει;
ἰο ἐκ τῆς Κορίνθου, πατέρα τὸν σὸν ἀγγελῶν
ὡς οὐκέτ' ὄντα Πόλυβον, ἀλλ' ὀλωλότα.
οἰδί τί φὴς ξέν'. αὐτός μοι σὺ σημάντωρ γενοῦ.
ἄγ εἰ τοῦτο πρῶτον δεῖ μ' ἀπαγγεῖλαι σαφῶς,
εὖ ἴσθ' ἐκεῖνον θανάσιμον βεβηκότα.

Ἆρ' ἂν παρ' ὑμῶν. ἔρχεται ἄγγελος ἀπὸ κορίνθου ἀπαγγέλλων τὸν θάνατον πολύβου. καὶ ἀντ' αὐτοῦ τύραννον τὸν οἰδίποδα αἱρεῖσθαι. οὗτος δέ ἐστιν ὁ ἐκτεθέντα τὸν οἰδίποδα εὑρὼν καὶ δοὺς πολύβῳ. Γυνὴ δὲ μήτηρ. κἀνταῦθα ἔθηκε τὸ ἀμφίβολον. ὃ τέρπει τὸν ἀκροατήν. Ἐκείνου γ' οὖσα παντελὴς δάμαρ. τοῦτο πρὸς τὸ γυνὴ τε μήτηρ τε τῶν κείνου τέκνων. τοῦτο γὰρ τέλειον ἐν γάμῳ. ὅθεν καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου ὅμηρος φησι, Καὶ δόμος ἡμιτελής. Ἥδοιο μὲν. διὰ μὲν τὸ εὖ πράσσειν. καὶ ἑτέρας ἀρχῆς ἀντιλαβέσθαι, ἡσθήσεσθαι φησὶν αὐτήν. ἀσχάλλειν δὲ διὰ τὸ ἀπεῖναι οἰδίπουν ἀπὸ τὰ οἰκεῖα. Τύραννον αὐτόν. πιθανῶς ὁ ἄγγελος τὰ ἡδέα πρῶτον ἀπαγγέλλει πρὶν εἰπεῖν τὰ περὶ θανάτου. Τῆς ἰσθμίας. τῆς κορινθίας. ἐκεῖσε γὰρ ὁ ἰσθμός. Ὦ πρόσπολ'. θεραπαινίδι κελεύει τοῦτο ἡ ἰοκάστη ἀσμένως γὰρ ἀκήκοε τὰ περὶ τοῦ θανάτου. ἵνα πάλιν ἀνατρέψῃ τὰ μαντεύματα. οἶδε γὰρ τὸν οἰδίποδα τοῦτον δεδοικότα. Ὦ θεῶν μαντεύματα ἵν' ἐστέ. ὅπου ἐστέ. καὶ ἔγκειται παιδευτικόν τι τῷ δράματι. ὡς οὐδὲ εἰ καταφρονεῖν τῶν θείων οἱ τὰ τοιαῦτα φθεγξάμενοι μετ' ὀλίγον φανήσονται οἷοί εἰσι. Σκόπει κλύων. δοκίμαζε. Εἰ τοῦτο πρῶτον δεῖ μ' ἀπαγγέλλειν. ἠθικῶς. ὁ ἄγγελος οὐχ ὡς ἀπὸ τούτων θέλων ἄρξασθαι. ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἡδέων.

Ξυναλλαγῇ. κοινωνίᾳ νόσου. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ νόσου. Σμικρὰ παλαιά. ἡ τυχοῦσα πρόφασις ἐξαρκεῖ, ὥστε τὸ παλαιὸν σῶμα ἐξενεγκεῖν τοῦ βίου. Εὐνάζει. κατακοιμίζει. Καὶ τῷ μακρῷ γε. ὥσπερ ὁ ἄγγελός φησιν ὡς παραμυθούμενος, ὅτι μακραίων ἀπέθανε. καὶ οὐ δεῖ ἐπ᾽ αὐτῷ ἀπολοφύρεσθαι. Ὧν ὑφηγητῶν. ὑφ᾽ ὧν μαντείαν δεχόμενος. τῶν ὀρνεοσκόπων. καὶ μάντεων. Κεύθει κάτω γῆς. ἀντὶ τοῦ κεύθεται. κρύπτεται. καὶ ἐν αὐτῇ γῇ. Μητρὸς δ᾽ ἐν ἅδου καὶ πατρὸς κεκευθότοιν. Ἐγὼ δ᾽ ὅδ᾽ ἐνθάδε. ἐγὼ ὁ ἐνταῦθα ὤν, οὐκ ἔλαβον δόρυ, ἵνα αὐτὸν ἀποκτείνω. εἰ μή τις εἴποι ὅτι τάχα διὰ τὸν ἐμὸν πόθον ἀπέθανεν. Οὕτω δ᾽ ἂν θανών. ὥσπερ ὡς ἐπιμωκώμενός φησι. δῆλον δὲ ἐκ τῶν ἑξῆς. ὁ γὰρ Πόλυβος τὰ παλαιὰ θεσπίσματά φησι παραλαβὼν μηδενὸς ἄξια, κεῖται παρὰ τῷ ἅδῃ. Καὶ πῶς τὸ μητρός. ὑπὲρ τοῦ λείποντος εὐλαβεῖται, τοῦ μιχθῆναι τῇ μητρί. Ὦ τὰ τῆς τύχης. ὧν ἡ τύχη δεξιῶς ἔχει. ἀντὶ τοῦ τῆς ἀγαθῆς τύχης ἐπικρατούσης. Πρόνοια πρόγνωσις. Εἰκῆ κράτιστον. καλὸν τὸ ζῆν ἀλόγως. Καὶ μὴν μέγας ὀφθαλμός. ὄψις καὶ τεκμήριον τοῦ μὴ κατὰ τὴν μητέρα ἀποβήσεσθαι ἡ πατρὸς τελευτή.

οἰδ. πότερα δόλοισιν, ἢ νόσου ξυναλλαγῇ;
ἀγ. σμικρὰ παλαιὰ σώματ᾽ εὐνάζει ῥοπή.
οἰδ. νόσοις ὁ τλήμων ὡς ἔοικεν ἔφθιτο.
ἀγ. τῷ μακρῷ γε συμμετρούμενος χρόνῳ.
οἰδ. φεῦ φεῦ. τί δῆτ᾽ ἄν ὦ γύναι σκοποῖτό τις
τὴν πυθόμαντιν ἑστίαν, ἢ τοὺς ἄνω
κλάζοντας ὄρνις; ὧν ὑφηγητῶν, ἐγὼ
κτανεῖν ἔμελλον πατέρα τὸν ἐμόν. ὁ δὲ, θανὼν
κεύθει κάτω δὴ γῆς. ἐγὼ δ᾽ ὅδ᾽ ἐνθάδε,
ἄψαυστος ἔγχους, εἴ τι μὴ τὠμῷ πόθῳ
κατέφθιθ᾽. οὕτως δ᾽ ἂν θανὼν εἴη ἐξ ἐμοῦ.
τὰ δ᾽ οὖν παρόντα συλλαβὼν θεσπίσματα
κεῖται παρ᾽ ἅδῃ Πόλυβος, ἄξι᾽ οὐδενός.
ιο. οὔκουν ἐγώ σοι ταῦτα προὔλεγον πάλαι;
οἰδ. ηὔδας. ἐγὼ δὲ τῷ φόβῳ παρηγόμην.
ιο. μὴ νῦν ἔτ᾽ αὐτῶν μηδὲν ἐς θυμὸν βάλῃς.
οἰδ. καὶ πῶς τὸ μητρὸς λέκτρον οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ;
ιο. τί δ᾽ ἂν φοβοῖτ᾽ ἄνθρωπος, ᾧ τὰ τῆς τύχης
κρατεῖ. πρόνοια δ᾽ ἐστὶ οὐδενὸς σαφής.
εἰκῆ κράτιστον ζῆν, ὅπως δύναιτό τις.
σὺ δ᾽ εἰς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νυμφεύματα
πολλοὶ γὰρ ἤδη κἀν ὀνείρασι βροτῶν
μητρὶ ξυνευνάσθησαν. ἀλλὰ ταῦθ᾽ ὅτῳ
παρ᾽ οὐδέν ἐστι, ῥᾷστα τὸν βίον φέρει.
οἰδ. καλῶς ἅπαντα ταῦτ᾽ ἂν ἐξείρητό σοι,
εἰ μὴ 'κύρει ζῶσ᾽ ἡ τεκοῦσα νῦν δ᾽ ἐπεὶ
ζῇ, πᾶσ᾽ ἀνάγκη κεἰ καλῶς λέγεις, ὀκνεῖν.
ιο. καὶ μὴν μέγας ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφοι.
οἰδ. μέγας. ξυνίημ᾽, ἀλλὰ τῆς ζώσης φόβος.
ἀγ. ποίας δὲ καὶ γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ᾽ ὕπερ;
οἰδ. Μερόπης γεραιὲ, Πόλυβος ἧς ᾤκει μέτα.
ἀγ. τί δ᾽ ἔστ᾽ ἐκείνης ὑμὶν ἐς φόβον φέρον;
οἰδ. θεήλατον μάντευμα δεινὸν ὦ ξένε.
ἀγ. ἦ ῥητόν; ἢ οὐ θεμιτὸν ἄλλον εἰδέναι;
οἰδ. μάλιστά γ᾽, εἶπε γάρ με Λοξίας ποτὲ
χρῆναι μιγῆναι μητρὶ τἠμαυτοῦ. τό, τε
πατρῷον αἷμα, χερσὶ ταῖς ἐμαῖς ἑλεῖν.
ὧν οὕνεχ᾽ ἡ Κόρινθος ἐξ ἐμοῦ πάλαι,
μακρὰν ἀπῳκεῖτ᾽. εὐτυχῶς μὲν, ἀλλ᾽ ὅμως

τὰ τῶν τεκόντων ὄμμαθ' ἥδιστον βλέπειν.
ἄγ ἦ γὰρ τάδ' ὀκνῶν κεῖθεν ἦσθ' ἀπόπτολις;
οἰδί πατρός τε χρῄζων μὴ φονεὺς εἶναι γέρον.
ἄγ τί δῆτ' ἔγωγ' οὐχὶ τοῦδε τοῦ φόβου σ' ἄναξ,
ἐπείπερ εὔνους ἦλθον ἐξελυσάμην;
οἰδί καὶ μὴν χάριν γ' ἂν ἀξίαν λάβοις ἐμοῦ.
ἄγ καὶ μὴν μάλιστα τοῦτ' ἀφικόμην, ὅπως
σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος, εὖ πράξαιμί τι.
οἰδί ἀλλ' οὔποτ' εἶμι τοῖς φυτεύσασίν γ' ὁμοῦ.
ἄγ ὦ παῖ, καλῶς εἶ δῆλος, οὐκ εἰδὼς τί δρᾷς.
οἰδί πῶς ὦ γεραιέ; πρὸς θεῶν δίδασκέ με.
ἄγ εἰ τῶνδε φεύγεις οὕνεκ' εἰς οἴκους μολεῖν.
οἰδί ταρβῶν γε μή μοι Φοῖβος ἐξέλθῃ σαφής.
ἄγ ἦ μὴ μίασμα τῶν φυτευσάντων λάβῃς;
οἰδί τοῦτ' αὐτὸ πρέσβυ, τοῦτό μ' εἰσαεὶ φοβεῖ.
ἄγ ἆρ' οἶσθα δῆτα πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμων;
οἰδί πῶς δ' οὐχί, παῖς γ' εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφυν;
ἄγ ὁθ' οὕνεκ' ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει.
οἰδί πῶς εἶπας; οὐ γὰρ Πόλυβος ἐξέφυσέ με;
ἄγ οὐ μᾶλλον οὐδὲν τοῦδε τἀνδρὸς, ἀλλ' ἴσον.
οἰδί καὶ πῶς ὁ φύσας ἐξ ἴσου τῷ μηδενί;
ἄγ ἀλλ' οὔ σ' ἐγείνατ', οὔτ' ἐκεῖνος, οὔτ' ἐγώ.
οἰδί ἀλλ' ἀντὶ τοῦ, δή παῖδά μ' ὠνομάζετο;
ἄγ δῶρόν ποτ' ἴσθι τῶν ἐμῶν χειρῶν λαβών.
οἰδί κᾆθ' ὧδ' ἀπ' ἄλλης χειρὸς ἔστερξεν μέγα;
ἄγ ἡ γὰρ πρὶν αὐτὸν ἐξέπεισ' ἀπαιδία.
οἰδί σὺ δ' ἐμπολήσας, ἢ τεκών μ' αὐτῷ δίδως;
ἄγ εὑρὼν ναπαίαις ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.
οἰδί ὡδοιπόρεις δὲ πρὸς τί τούσδε τοὺς τόπους;
ἄγ ἐνταῦθ' ὀρείοις ποιμνίοις ἐπεστάτουν.
οἰδί ποιμὴν γὰρ ἦσθα, κἀπὶ θητείᾳ πλάνης;
ἄγ σοῦ τ' ὦ τέκνον σωτήρ γε τῷ τότ' ἐν χρόνῳ.
οἰδί τί δ' ἄλγος ἴσχοντ' ἐν καιροῖς με λαμβάνεις;
ἄγ ποδῶν ἂν ἄρθρα μαρτυρήσειεν τὰ σά.
οἰδί οἴμοι. τί τοῦτ' ἀρχαῖον ἐννέπεις κακόν;
ἄγ λύω σ' ἔχοντα διατόρους ποδοῖν ἀκμάς.

Καὶ μὴν μάλιστα τοῦτ' ἀφικόμην. ἤγουν διὰ τοῦτο.
Σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος. ἀντὶ τοῦ εἰς κόρινθον.
Ω παῖ καλῶς. ἀντὶ τοῦ περιφανῶς.
Αρ' οἶσθα δῆτα. ἆρ' οἶσθα ὅτι ἀδίκως εὐλαβῇ.
Τῶνδε γεννητῶν. τῶν γεγεννηκότων.
Οθ' οὕνεκ' ἦν σοι πόλυβος. ὅτι οὐδέν σοι διαφέρει κατὰ γένος ὁ πόλυβος.
Εξ ἴσου τῷ μηδενί. τῷ ἠλλοτριωμένῳ καὶ μὴ οἰκείῳ. ἔτι γὰρ πολύβου νομίζει ἑαυτὸν.
Αλλ' οὔ σε γείνατ' οὔτ' ἐκεῖνος οὔτ' ἐγώ. ὥσπερ οὐ γέγονας ἐξ ἐμοῦ, οὕτως οὐδὲ ἐκ πολύβου.
Κᾆθ' ὧδ' ἀπ' ἄλλης. ἴδιον τῶν ἐν παραδόξοις ἀκούσμασι, τὸ αὐτὸ πολλάκις ἐπερωτᾶν.
Σὺ δ' ἐμπολήσας. ὅ ἐστιν ἀγοράσας. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ, εὑρών. Κἀπὶ θητείᾳ πλάνης. ἤτοι μίσθιος. καὶ τῷ μισθῷ πλάνης. ἔστι δὲ ἀρσενικόν.
Τί δ' ἄλγος ἴσχοντ' εἰπόντος τοῦ γέροντος ὅτι σωτήρ σοι γέγονα. ὥσπερ κοινὸν τῶν πάντων ἐκτεθειμένων, ἀναπυνθάνεται, ὁ οἰδίπους, ὅτι ἐν ποίῳ ἄρα κακῷ ὄντα κατὰ τὴν ἔκθεσιν. ἵνα ἐκεῖνος εἴπῃ τὸ πάθος τῶν ποδῶν. ὅπερ ἐπιγιγνώσκει ἡ ἰοκάστη.

Δεινόν γ' ὄνειδος σπαργάνων. ἐκ σπαργάνων χαλεπὴν αἰσχύνην, δηλονότι τὴν τῶν ἄρθρων βλάβην. Πρὸς μητρὸς, ἢ πατρὸς φράσον. ὑπὸ μητρὸς ὠνομάσθην, ἢ ἀπὸ τοῦ πατρὸς Οἰδίπους. ἢ πρὸς θεῶν τίνος εἰμὶ μητρὸς, ἢ ποίου πατρός. Ὑμεῖς γ' ἄριστ' εἰδεῖτ' ἄν. αὐτὶ τοῦ εἰδέναιτε ἄν. Οἴμαι μὲν οὐδέν' ἄλλον. ἐστοχάζετο ὁ χορὸς ἐκεῖνον εἶναι τὸν τὴν ἔκθεσιν ποιησάμενον τοῦ παιδίου, διὰ τὸ ἤδη συνοικεῖν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ στῆσαι τῷ οἴκῳ.

Οὐχ ἥκιστα. ἀντὶ τοῦ πάνυ. αἱ γὰρ δύο ἀρνήσεις μίαν συγκατάθεσιν ποιοῦσι. μάλιστ' ἂν ταῦτα εἴποι ἡ Ἰοκάστη.

Ὅντιν' εἶπε. συνίησιν ἤδη τὸ πᾶν ἡ Ἰοκάστη. καὶ θέλει ἤδη ἑαυτὴν διαχειρίσασθαι, πρὶν ἔκπυστα γενέσθαι τὰ κακά. τοῦτο δὲ δηλοῖ διὰ τὸ, ἅλις νοσοῦσ' ἐγώ. Οὐδ' ἂν ἐκ τρίτης ἐγώ. τρίτον πεπραμένος καὶ αὐτὸς τρίπρατος. οἴεται δὲ τὴν Ἰοκάστην δυσγένειαν αὐτῷ συνειδυῖαν, ἀποκρύπτειν καὶ κωλύειν τὴν ζήτησιν.

Πλουσίῳ χαίρειν γένει. ἤτοι τρυφᾶν καὶ ἐναβρύνεσθαι.

Ἰοὺ δύστηνε. ἐννοουμένη τὰ τῆς ἀναιρέσεως, αὐτὴ μὲν ἀπήλλακται. ὁ δὲ Οἰδίπους περιλέλειπται. τὸ γὰρ αὐτοῦ πρόσωπόν ἐστι τὸ περιπαθὲς, περὶ ὃ πᾶσα ἡ διάθεσις τοῦ δράματος.

οἰδ. δεινόν γ' ὄνειδος σπαργάνων ἀνειλόμην.
ἄγ. ὥστ' ὠνομάσθης ἐκ τύχης ταύτης, ὃς εἶ.
οἰδ. ὦ πρὸς θεῶν, πρὸς μητρὸς, ἢ πατρὸς, φράσον.
ἄγ. οὐκ οἶδ'. ὁ δοὺς δὲ ταῦτ', ἐμοῦ λῷον φρονεῖ.
οἰδ. ἢ σὺ παρ' ἄλλου μ' ἔλαβες, οὐδ' αὐτὸς τυχών;
ἄγ. οὐκ, ἀλλὰ ποιμὴν ἄλλος ἐκδίδωσί μοι.
οἰδ. τίς οὗτος; ἦ κάτοισθα δηλῶσαι λόγῳ;
ἄγ. τῶν Λαΐου δήπου τις ὠνομάζετο.
οἰδ. ἦ τοῦ τυράννου τῆσδε γῆς πάλαι ποτέ;
ἄγ. μάλιστα τούτου τἀνδρὸς οὗτος ἦν βοτήρ.
οἰδ. ἦ κἄστ' ἔτι ζῶν οὗτος, ὥστ' ἰδεῖν ἐμέ;
ἄγ. ὑμεῖς γ' ἄριστ' εἰδεῖτ' ἂν οὑπιχώριοι.
οἰδ. ἔστιν τις ὑμῶν τῶν παρεστώτων πέλας,
ὅστις κάτοιδε τὸν βοτῆρ', ὃν ἐννέπει,
εἴτ' οὖν ἐπ' ἀγρῶν, εἴτε κἀνθάδ' εἰσιδών;
σημήναθ', ὡς ὁ καιρὸς εὑρῆσθαι τάδε.
χο. οἶμαι μὲν οὐδέν' ἄλλον, ἢ τὸν ἐξ ἀγρῶν,
ὃν κἀμάτευες πρόσθεν εἰσιδεῖν. ἀτὰρ
ἥδ' ἂν τάδ' οὐχ ἥκιστ' ἂν Ἰοκάστη λέγοι.
οἰδ. γύναι, νοεῖς ἐκεῖνον ὅντιν' ἀρτίως
μολεῖν ἐφιέμεσθα, τόνδ' οὗτος λέγει;
ιο. τίς δ' ὅντιν' εἶπε; μηδὲν ἐντραπῇς. τὰ δὲ
ῥηθέντα, βούλου μηδὲ μεμνῆσθαι μάτην.
οἰδ. οὐκ ἂν γένοιτο τοῦθ', ὅπως ἐγὼ λαβὼν
σημεῖα τοιαῦτ', οὐ φανῶ τοὐμὸν γένος.
ιο. μὴ πρὸς θεῶν, εἴπερ τι τοῦ σαυτοῦ βίου
κήδει, ματεύσῃς τοῦθ'. ἅλις νοσοῦσ' ἔχω.
οἰδ. θάρρει· σὺ μὲν γὰρ οὐδ' ἂν ἐκ τρίτης ἐγὼ
μητρὸς φανῶ τρίδουλος, ἐκφανῇ κακή.
ιο. ὅμως πιθοῦ μοι λίσσομαι, μὴ δρᾶν τάδε.
οἰδ. οὐκ ἂν πιθοίμην μὴ οὐ τάδ' ἐκμαθεῖν σαφῶς.
ιο. καὶ μὴν φρονοῦσά γ' εὖ, τὰ λῷστά σοι λέγω.
οἰδ. τὰ λῷστα τοίνυν ταῦτά μ' ἀλγύνει πάλαι.
ιο. ὦ δύσποτμ', εἴθε μήποτε γνοίης ὃς εἶ.
οἰδ. ἄξει τις ἐλθὼν δεῦρο τὸν βοτῆρά μοι;
ταύτην δ' ἐᾶτε πλουσίῳ χαίρειν γένει.
ιο. ἰοὺ, ἰοὺ δύστηνε. τοῦτο γάρ σ' ἔχω
μόνον προσειπεῖν, ἄλλο δ' οὔποθ' ὕστερον.

χο τί ποτε βέβηκεν οἰδίπους ὑπ' ἀγρίας
ἄξασα λύπης ἡ γυνή; δέδοιχ' ὅπως
μὴ 'κ τῆς σιωπῆς τῆσδ', ἀναρρήξῃ κακά.
οἰδί ὅποῖα χρήζει ῥηγνύτω. τοὐμὸν δ' ἐγὼ
κεἰ σμικρόν ἐστι σπέρμ'. ἰδεῖν βουλήσομαι.
αὕτη δ' ἴσως, φρονεῖ γὰρ ὡς γυνὴ μέγα,
τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰσχύνεται.
ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν παῖδα τῆς τύχης νέμων
τῆς εὖ διδούσης, οὐκ ἀτιμασθήσομαι.
τῆς, γὰρ πέφυκα μητρός. οἱ δὲ συγγενεῖς
μῆνές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν.
τοιόσδε δ' ἐκφὺς, οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι
ποτ' ἄλλος, ὥστε μὴ 'κμαθεῖν τοὐμὸν γένος
χο εἴπερ ἐγὼ μάντις εἰμὶ,
καὶ κατὰ γνώμην ἴδρις,
οὐ τὸν ὄλυμπον, ἀπείρων
ὦ Κιθαιρὼν οὐκ ἔσῃ
τὰν αὔριον πανσέληνον,
μὴ οὐ σέ γε καὶ πατριώταν
Οἰδίπου, καὶ τροφὸν, καὶ
μητέρ' αὔξειν, καὶ χορεύεσθαι
πρὸς ἡμῶν, ὡς ἐπίηρα
φέροντα τοῖς ἐμοῖς τυράννοις.
ἰήιε Φοῖβε, σοὶ δὲ ταῦτ' ἀρέστ' εἴη,
τίς σε τέκνον, τίς ἔτικτε
τῶν μακραιώνων; ἆρα
Πανὸς ὀρεσσιβάτα προσπελασθεῖσα;
ἢ σέ γε τις θυγάτηρ Λοξίου;
τῷ γὰρ πλάκες ἀγρονόμοι
πᾶσαι φίλαι εἴθ' ὁ Κυλλάνας
ἀνάσσων, εἴθ' ὁ βακχεῖος θεὸς,
ναίων ἐπ' ἄκρων ὀρέων,
εὕρημα δέξατ' ἔκ του νυμφᾶν
ἑλικωνιάδων, αἷς πλεῖστα συμπαίζει;

Τί δή ποτε βέβηκεν οἰδίπου. ἀντὶ τοῦ, ὦ οἰδίπου. ἔστι δὲ ἀττικόν. Εγὼ δ' ἐμαυτὸν παῖδα τῆς τύχης νέμων. ἀντὶ τοῦ ἐμαυτὸν τῇ τύχῃ παραδοὺς, ἀτιμίαν ἐκφεύξομαι. Τοιός δ' ἐκφύς. τοιοῦτος πεφυκὼς, οὐκ ὀκνήσω τὸ γένος ἐξερευνῆσαι τὸ ἡμέτερον. Εἴπερ ἐγὼ μάντις εἰμί. ὑπονοοῦσιν οἱ κατὰ τὸν χορὸν χρηστότερόν τι περὶ τοῦ οἰδίποδος ὅτι θεοτέρου γένους τυγχάνει ἀπό τινος τῶν ὀρείων νυμφῶν. ποιοῦνται δὲ τὸν λόγον πρὸς τὸν κιθαιρῶνα. καί φασιν, οὐκ ἔσῃ ἐς τὴν αὔριον ἀπείρατος τοῦ ἡμᾶς αὔξειν σε, ὡς τροφὸν καὶ μητέρα τοῦ οἰδίποδος, Καὶ κατὰ γνώμην ἴδρις. ἔμπειρος κατὰ τὴν γνώμην. ὅ ἐστι συνετός. Αὔξειν. μεγαλύνειν. λέγειν. Καὶ χορεύεσθαι. ἀντὶ τοῦ ὑμνεῖσθαι. τιμᾶσθαι. Ως ἐπίηρα φέροντα. ὡς περ τὰ θυμήρη παρέχοντα τοῖς ἐμοῖς βασιλεῦσι. ἐνόμιζε γὰρ ὁ χορὸς τὸν ἀναγνωρισμὸν ὑπὲρ οἰδίποδος γίγνεσθαι. Ιήιε φοῖβε. ἀναγκαίως πρὸς τὸν ἀπόλλωνα ἀποτείνει, δεῖ δ' ἄρξαι τῶν χρησμῶν. Αρα πανὸς ὀρεσσιν. ἆρά τις προσπελασθεῖσα τοῦ πανὸς, ἢ τοῦ ἀπόλλωνος θυγάτηρ. καὶ γὰρ οὗτος νόμιος. Τῷ γὰρ πλάκες ἀγρονόμοι. αἱ ἐξοχαί. αἱ ἀνατάσεις τῶν ὀρῶν. Αγρονόμοι. ἔνθα τὰ ἄγρια νέμεται. ὅ ἐστι, τὰ μὴ ἥμερα θηρία. Εἴθ' ὁ κυλλάνας. εἴτε ὁ ἑρμῆς. νόμιος γάρ. εἴτε ὁ διόνυσος. ἀπό τινος νύμφης γεννηθέντα σε ἀνεδέξατο.

Μὴ ξυναλλάξαντά πω. μὴ κοινωνήσαντα. μὴ συναλλάξαντα. τουτέστι, μὴ συντυχόντα. μὴ εἰς ἀμοιβὴν καὶ ὁμιλίαν ἐλθόντα. θεασάμενος δὲ ὁ οἰδίπους τὸν πρεσβύτην ἐρχόμενον ὃν μετεπέμψατο, στοχάζεται μὲν εἶναι αὐτὸν ἐκ τοῦ γήρως. καὶ τῶν ἀγόντων οἰκετῶν. τὴν δὲ ἐπιστήμην καὶ ἀκριβῆ γνῶσιν, τῷ χορῷ ἀνατίθησι. Τῷδε τἀνδρὶ ξύμμετρος. τῷ κορινθίῳ. ὁμῆλιξ καὶ ἴσος ἐστὶ κατὰ τὴν ἡλικίαν. Τῇ δ' ἐπιστήμῃ. τῇ γνώσει ὑπερβάλλοις. ὡς καὶ πρὶν αὐτὸν θεασάμενος. Δεῦρό μοι φώνει βλέπων. ἀντὶ τοῦ, ἐγνωκώς. Ην δὲ πρόσχωρος τόπος. ἀντὶ τοῦ ἢ ξένοι πλησιόχωροι. Οἶσθα τῇδέ που μαθών. ἀντὶ τοῦ ἐκεῖ μαθών. Ὁ μὲν διπλοῖσι ποιμνίοις. δύο ἀγέλας. Ἐπλησίαζον τῷδε. συνῆμην φησὶ τούτῳ. ἔαρ. θέρος. φθινόπωρον. καὶ οὗτοι αὖ εἰσιν οἱ τρεῖς χρόνοι. Ἐμμήνους. δέ, τοὺς ἐν μησὶν ὁριζομένους. οὐκ ἐνιαυτοῖς. Ἐξ ἦρος εἰς ἀρκτοῦρον. τὴν ἑῴαν ἐπιτολὴν ποιούμενον. ποιεῖ δὲ ταύτην, ἡλίου ὄντος ἐν τῇ παρθένῳ. Λέγεις ἀληθῆ. συγκατατίθεται ὁ γέρων. ἔδει γὰρ ταῦτα πρῶτον ὁμολογῆσαι. εἶτα ἐπάγειν τὰ συνεκτικώτατα, ἵνα μὴ ᾖ ἔξαρνος. Ἱστορεῖς. ἐρωτᾷς. ζητεῖς.

εἰ χρή τι κἀμὲ μὴ ξυναλλάξαντά πω.
πρέσβεις σταθμᾶσθαι, τὸν βοτῆρ' ὁρᾶν δοκῶ,
ὅνπερ πάλαι ζητοῦμεν, ἔν τε γὰρ μακρῷ
γήρᾳ ξυνᾴδει τῷδε τἀνδρὶ ξύμμετρος.
ἄλλως τε, τοὺς ἄγοντας, ὥσπερ οἰκέτας
ἔγνωκ' ἐμαυτοῦ. τῇ δ' ἐπιστήμῃ σύ μου
προὔχοις, τάχ' ἄν που τὸν βοτῆρ' ἰδὼν πάρος.
χο. ἔγνωκα γὰρ σάφ' ἴσθι. Λαΐου γὰρ ἦν
εἴπερ τις ἄλλος πιστὸς, ὡς νομεὺς ἀνήρ.
οἰδ. σὲ πρῶτ' ἐρωτῶ, τὸν Κορίνθιον ξένον,
ἦ τόνδε φράζεις;
αγ. τοῦτον, ὅνπερ εἰσορᾷς.
οἰδ. οὗτος σὺ πρέσβυ, δεῦρό μοι φώνει βλέπων
ὅσ' ἄν σ' ἐρωτῶ. Λαΐου ποτ' ἦσθα σύ;
θε. ἦν δοῦλος, οὐκ ὠνητὸς, ἀλλ' οἴκοι τραφείς.
οἰδ. ἔργον μεριμνῶν ποῖον, ἢ βίον τίνα;
θε. ποίμναις τὰ πλεῖστα τοῦ βίου ξυνειπόμην.
οἰδ. χώροις μάλιστα πρὸς τίσι ξύναυλος ὤν;
θε. ἦν μὲν Κιθαιρὼν, ἦν δὲ πρόσχωρος τόπος.
οἰδ. τὸν ἄνδρα τόνδ' οὖν οἶσθα τῇδέ που μαθών;
θε. τί χρῆμα δρῶντα; ποῖον ἄνδρα καὶ λέγεις;
οἰδ. τόνδ', ὃς πάρεστιν. ἦ ξυναλλάξας τί πω;
θε. οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν ἐν τάχει μνήμης ὕπο.
αγ. κοὐδέν γε θαῦμα δέσποτ'. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς
ἀγνῶτ' ἀναμνήσω νιν. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι,
κάτοιδεν. ἦμος τὸν Κιθαιρῶνος τόπον
ὁ μὲν, διπλοῖσι ποιμνίοις, ἐγὼ δ' ἑνὶ
ἐπλησίαζον τῷδε τἀνδρὶ τρεῖς ὅλους
ἐξ ἦρος εἰς ἀρκτοῦρον ἐμμήνους χρόνους.
χειμῶνι δ' ἤδη, τἀμά τ' εἰς ἔπαυλ' ἐγὼ
ἤλαυνον. οὗτός τ' εἰς τὰ Λαΐου σταθμά.
λέγω τι τούτων, ἢ οὐ λέγω πεπραγμένον;
θε. λέγεις ἀληθῆ, καίπερ ἐκ μακροῦ χρόνου.
αγ. φέρ' εἰπὲ νῦν, τότ' οἶσθα παῖδά μοί τινα
δοὺς, ὡς ἐμαυτῷ θρέμμα θρεψαίμην ἐγώ;
θε. τί δ' ἔστι; πρὸς τί τοῦτο τοὔπος ἱστορεῖς;
αγ. ὅδ' ἐστὶν ὦ τᾶν κεῖνος, ὃς τότ' ἦν νέος.

Οὐκ εἰς

θε. οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐ σιωπήσας ἔσῃ;
οἰδί. ἆ, μὴ κόλαζε πρέσβυ τόνδ᾽, ἐπεὶ τὰ σὰ
δεῖται κολαστοῦ μᾶλλον ἢ τὰ τοῦδ᾽ ἔπη.
θε. τί δ᾽ ὦ φέριστε δεσποτῶν ἁμαρτάνω;
οἰδί. οὐκ ἐννέπων τὸν παῖδ᾽, ὃν οὗτος ἱστορεῖ.
θε. λέγει γὰρ εἰδὼς οὐδέν, ἀλλ᾽ ἄλλως πονεῖ.
οἰδί. σὺ πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἐρεῖς, κλαίων δ᾽ ἐρεῖς.
θε. μὴ δῆτα πρὸς θεῶν τὸν γέροντά μ᾽ αἰκίσῃ.
οἰδί. οὐχ ὡς τάχος τις τοῦδ᾽ ἀποστρέψει χέρας;
θε. δύστηνος. ἀντὶ τοῦ; τί προσχρῄζων μαθεῖν;
οἰδί. τὸν παῖδ᾽ ἔδωκας τῷδ᾽, ὃν οὗτος ἱστορεῖ;
θε. ἔδωκ᾽. ὀλέσθαι δ᾽ ὤφελον τῇδ᾽ ἡμέρᾳ.
οἰδί. ἀλλ᾽ εἰς τόδ᾽ ἥξεις μὴ λέγων γε τοὔνδικον.
θε. πολλῷ γε μᾶλλον ἢν φράσω, διόλλυμαι.
οἰδί. ἁνὴρ ὅδ᾽ ὡς ἔοικεν, ἐς τριβὰς ἐλᾷ.
θε. οὐ δῆτ᾽ ἔγωγ᾽. ἀλλ᾽ εἶπον ὡς δοίην πάλαι.
οἰδί. πόθεν λαβών; οἰκεῖον, ἢ 'ξ ἄλλου τινός;
θε. ἐμὸν μὲν οὐκ ἔγωγ᾽, ἐδεξάμην δέ του.
οἰδί. τίνος πολιτῶν τῶνδε, κἀκ ποίας στέγης;
θε. μὴ πρὸς θεῶν, μὴ δέσποθ᾽, ἱστόρει πλέον.
οἰδί. ὄλωλας, εἴ σε ταῦτ᾽ ἐρήσομαι πάλιν.
θε. τῶν Λαΐου τοίνυν τις ἦν γεννημάτων.
οἰδί. ἢ δοῦλος, ἢ κείνου τις ἐγγενὴς γεγώς;
θε. οἴμοι. πρὸς αὐτῷ γ᾽ εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν.
οἰδί. κἄγωγ᾽ ἀκούειν. ἀλλ᾽ ὅμως ἀκουστέον.
θε. κείνου γέ τοι δὴ παῖς ἐκλήζεθ᾽. ἡ δ᾽ ἔσω
κάλλιστ᾽ ἂν εἴποι σὴ γυνὴ τάδ᾽ ὡς ἔχει.
οἰδί. ἦ γὰρ δίδωσιν ἥδε σοι;
θε. μάλιστ᾽ ἄναξ.
οἰδί. ὡς πρὸς τί χρείας;
θε. ὡς ἀναλώσαιμί νιν.
οἰδί. τεκοῦσα τλήμων;
θε. θεσφάτων γ᾽ ὄκνῳ κακῶν.
οἰδί. ποίων;
θε. κτενεῖν νιν τοὺς τεκόντας ἦν ὁ λόγος.
οἰδί. πῶς δῆτ᾽ ἀφῆκας τῷ γέροντι τῷδε σύ;
θε. κατοικτίσας ὦ δέσποθ᾽. ὡς ἄλλην χθόνα
δοκῶν ἀποίσειν, αὐτὸς ἔνθεν ἦν. ὁ δὲ
κάκ᾽ εἰς μέγιστ᾽ ἔσωσεν. εἰ γὰρ οὗτος εἶ

Οὐκ ἐς ὄλεθρον. αὐθάδης ὁ γέρων τοῦ παντός, ἀρνήσασθαι βούλεται οὐχ ὡς εἰδὼς καὶ ἀποκρυπτόμενος.

Ἀντὶ τοῦ. ἀντὶ τοῦ τίνος.

Τί προσχρῄζων μαθεῖν. λείπει ταῦτά με διατίθης.

Ὀλέσθαι δ᾽ ὤφελον. ἀντὶ τοῦ πάλιν, οὐχ ὡς εἰδὼς ὅτι αὐτὸς εἴη ὁ ἐκτιθέμενος. ἀλλ᾽ ὅτι διὰ τὴν ἔκθεσιν ἀντὶ τοῦ πάσχει.

Ἀλλ᾽ εἰς τόδ᾽ ἥξεις. εἰς τὸ ἀποθανεῖν. μὴ λέγων τὸ ἀληθές.

Ἐς τριβὰς ἐλᾷ. ἤγουν εἰς βραδυτῆτα. καὶ διατριβάς. καὶ ἀναβολάς.

Ὄλωλας εἴ σε ταῦτα. εἰ δευτέραν ἀναμένοις ἐξέτασιν.

Ὡς ἀναλώσαιμί νιν. ἀντὶ τοῦ ἀπολέσαιμι.

Τεκοῦσα τλήμων; κατ᾽ ἐρώτησιν.

Κτενεῖν νιν τοὺς τεκόντας. ἀντὶ τοῦ κατὰ σύλληψιν. οὐ γὰρ φονεύει τὴν μητέρα.

Πῶς δῆτ᾽. παρατηρητέον ὅτι τὸν γέροντα μετεπέμψατο ὑπὲρ τοῦ ἀνακρῖναι τὸν φόνον τοῦ Λαΐου. καὶ προβληθέντες ἑτέρου τινός, ὑπὲρ τοῦ ἀναγκαιότερον τρέπεται.

ΕΞΙΚΟΙ σαφῆ. ἀντὶ τοῦ ἀποβαίη. Ω φῶς τελευταῖόν σε. οὐ πεπλαγίασται ὁ λόγος, οὐχ ὡς τὴν πήρωσιν αἰνιττομένου. ἀλλ' ἐπὶ τὸν θάνατον αὐτῷ ὁ λόγος. ἀπορήσας γὰρ ξίφους ἑαυτὸν ἐτύφλωσεν.

Ὡς ὑμᾶς ἴσα καὶ τὸ μηδέν. οὕτως καὶ ἐν αἴαντι. Ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο, πλὴν εἴδωλ' ὅσοιπερ ζῶμεν. ἢ κούφην σκιάν. καὶ πίνδαρος. Τί δέ τις. τί δ' οὔτις σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωποι. Ἐναριθμῶ, ἐναριθμοῦμαι. ἵν' ᾖ ῥῆμα πρώτου προσώπου. καὶ οὐ δοτικὴ ἀρσενικοῦ. Ὅσον δοκεῖν. ὅσον δόξαι εὐδαίμων εἶναι. κατὰ ἀλήθειαν δὲ παρὰ ἀνθρώπῳ οὐκ ἔστι. τὸ τῆς τύχης γὰρ ῥεῦμα μεταπίπτει ταχύ. Ἀποκλῖναι. πεσεῖν ἢ ἀποβαλεῖν. Τὸ σόν τι παράδειγμ' ἔχων. τὸν σὸν βίον παράδειγμα ἔχων, οὐδένα μακαρίζω καὶ εὐδαιμονίζω. Τοξεύσας. ἐπιτυχών. εὐτυχήσας. Γαμψώνυχα παρθένον τὴν σφίγγα. Θανάτων δ' ἐμᾷ χώρᾳ. θανάτων τῶν ὑπὸ τῆς σφιγγὸς γινομένων. Πύργος δέ, ἀντὶ τοῦ ἀσφάλεια, καὶ ἀπαλέξησις, γέγονε. Τανῦν δ' ἀκούειν, εἰς τὸ ἀκούειν. Ξύνοικος ἀλλαγᾷ βίου. συνοικῶν τῇ τοῦ βίου μεταβολῇ. Ω μέγας λιμήν. ὦ ὑποδοχὴ εἰς τὸ ἄμφω δέξασθαι, σὲ καὶ τὸν πατέρα. ἢ ὅτι μήτηρ ἦν καὶ γυνὴ ἡ ἰοκάστη. ἣν λέγει λιμένα. Θαλαμηπόλῳ. νυμφίῳ. Ἄλοκες. ἀντὶ τοῦ αὔλακες. αἱ κοῖται. αἱ σποραί. οἱ γάμοι. Σῖγ' ἐδυνάσθησαν. πῶς φησι φωνὴν οὐκ ἔρρηξαν.

ὅν φησιν οὗτος, ἴσθι δύσποτμος γεγώς.
οἰδί. ἰού, ἰού. τὰ πάντ' ἂν ἐξήκοι σαφῆ.
ὦ φῶς, τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νῦν.
ὅστις πέφασμαι, φύς τ' ἀφ' ὧν οὐ χρῆν, ξὺν οἷς
τ' οὐ χρῆν μ' ὁμιλῶν. οὕς τέ μ' οὐκ ἔδει κτανών.
χο. ἰὼ γενεαὶ βροτῶν,
ὡς ὑμᾶς ἴσα καὶ τὸ μηδὲν
ζώσας ἐναριθμῶ
τίς γάρ τις ἀνὴρ πλέον
τᾶς εὐδαιμονίας φέρει,
ἢ τοσοῦτον, ὅσον δοκεῖν,
καὶ δόξαντ', ἀποκλῖναι.
τὸ σόν τοι παράδειγμ' ἔχων,
τὸν σὸν δαίμονα τὸν σὸν ὦ τλᾶμον,
Οἰδίποδα, βροτῶν οὐδένα μακαρίζω,
ὅστις καθ' ὑπερβολὰν τοξεύσας,
ἐκράτησας τοῦ πάντ' εὐδαίμονος ὄλβου.
ὦ Ζεῦ. κατὰ μὲν φθίσας τὰν γαμψώνυχα
παρθένον χρησμῳδόν.
θανάτων δ' ἐμᾷ χώρᾳ πύργος ἀνέστας.
ἐξ οὗ καὶ βασιλεὺς καλῇ ἐμός.
καὶ τὰ μέγιστ' ἐτιμάθης,
ταῖς μεγάλαισιν ἐν Θήβαις ἀνάσσων.
τανῦν δ' ἀκούειν, τίς ἀθλιώτερος;
τίς ἐν πόνοις; τίς ἄταις ἀγρίαις
ξύνοικος ἀλλαγᾷ βίου;
ἰὼ κλεινὸν Οἰδίπου κάρα.
ᾧ μέγας λιμὴν αὐτὸς ἤρκεσεν
παιδὶ καὶ πατρὶ θαλαμηπόλῳ πεσεῖν.
πῶς ποτε πῶς ποθ' αἱ πατρῷαι
σ' ἄλοκες φέρειν τάλας
σῖγ' ἐδυνάσθησαν ἐς τοσόνδε;
ἐφεῦρέ σ' ἄκονθ' ὁ πάνθ' ὁρῶν χρόνος.
δικάζει τὸν ἄγαμον γάμον πάλαι,
τεκνοῦντα καὶ τεκνούμενον.
ἰὼ Λαΐειον τέκνον.
εἴθε σ' εἴθε μή ποτ' ἰδόμαν.

ὀδύρομαι γὰρ ὡς περίαλλα
ἰαχέων ἐκ στομάτων.
τὸ δ' ὀρθὸν εἰπεῖν, ἀνέπνευσά τ' ἐκ σέθεν, καὶ
κατεκοίμησα τοὐμὸν ὄμμα.
ὦ γῆς μέγιστα τῆσδ' ἀεὶ τιμώμενοι,
οἷ' ἔργ' ἀκούσεσθ'. οἷα δ' εἰσόψεσθ'. ὅσον
δ' ἀρεῖσθε πένθος, εἴπερ ἐγγενῶς ἔτι
τῶν Λαβδακείων ἐντρέπεσθε δωμάτων.
οἶμαι γὰρ οὔτ' ἂν Ἴστρον οὔτε Φᾶσιν ἂν
νίψαι καθαρμῷ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα
κεύθει. τὰ δ' αὐτίκ' εἰς τὸ φῶς φανεῖ κακὰ
ἑκόντα κοὐκ ἄκοντα. τῶν δὲ πημονῶν
μάλιστα λυποῦσ' αἳ φανῶσ' αὐθαίρετοι
λείπει μὲν οὐδ' ἃ πρόσθεν ᾔδειμεν τὸ μὴ οὐ
βαρύστον' εἶναι. πρὸς δ' ἐκείνοισιν, τί φής;
ὁ μὲν τάχιστος τῶν λόγων εἰπεῖν τε καὶ
μαθεῖν, τέθνηκε θεῖον Ἰοκάστης κάρα.
ὦ δυστάλαινα, πρὸς τίνος ποτ' αἰτίας;
αὐτὴ πρὸς αὑτῆς. τῶν δὲ πραχθέντων, τὰ μὲν
ἄλγιστ', ἄπεστιν. ἡ γὰρ ὄψις οὐ πάρα.
ὅμως δ' ὅσον γε κἀν ἐμοὶ μνήμης ἔνι,
πεύσῃ τὰ κείνης ἀθλίας παθήματα.
ὅπως γὰρ ὀργῇ χρωμένη παρῆλθ' ἔσω
θυρῶνος, ἵετ' εὐθὺ πρὸς τὰ νυμφικὰ
λέχη, κόμην σπῶσ' ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς.
πύλας δ' ὅπως εἰσῆλθ' ἐπιρρήξασ' ἔσω,
κάλει τὸν ἤδη Λάϊον πάλαι, νεκρὸν
μνήμην παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσ'. ὑφ' ὧν,
θάνοι μὲν αὐτός. τὴν δέ, τίκτουσαν λίποι
τοῖς οἷσιν αὐτοῦ δύστεκνον παιδουργίαν
γοᾶτο δ' εὐνάς. ἔνθα δύστηνος διπλοῦς
ἐξ ἀνδρὸς ἄνδρας, καὶ τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι
χὤπως μὲν ἐκ τῶνδ' οὐκέτ' οἶδ' ἀπόλλυται
βοῶν γὰρ εἰσέπεσεν Οἰδίπους. ὑφ' οὗ
οὐκ ἦν τὸ κείνης ἐκθεάσασθαι κακόν.
ἀλλ' εἰς ἐκεῖνον περιπολοῦντ' ἐλεύσσομεν.
φοιτᾷ γὰρ ἡμᾶς ἔγχος ἐξαιτῶν πορεῖν.
γυναῖκά τ' οὐ γυναῖκα, μητρῴαν δ' ὅπου
κίχοι διπλῆν ἄρουραν, οὗ τε, καὶ τέκνων.

Ὡς περίαλλα. περιάλλως. ὑπερβολικῶς. Ἀνέπνευσά τ' ἐκ σέθεν. ἤγουν ἀνέπνευσα διὰ σέ. καὶ νῦν κατέμυσα τὸ ὄμμα. ἐξ οὗ δηλοῖ, καὶ νῦν ἐπήρθημεν περισωθέντες.

Ὦ γῆς μέγιστα. ἐξάγγελος ἔρχεται ἀπαγγέλλων ὅτι ἀγχόνῃ ἐτελεύτησεν ἡ Ἰοκάστη. καὶ ὁ Οἰδίπους ἑαυτὸν ἐτύφλωσεν.

Ἀρεῖσθε πένθος, ἀντὶ τοῦ λήψεσθε.

Ἐγγενῶς. γνησίως.

Αἳ φανῶσ' αὐθαίρετοι. ἑκουσίως γὰρ ἑαυτὸν καὶ ὁ Οἰδίπους ἐτύφλωσε, καὶ ἡ Ἰοκάστη ἀπήγξατο μάλιστά φησι τῶν κακῶν λυπεῖ τὰ μὴ ἐκ τύχης συμβάντα. ἀλλ' ὥσπερ ἐπίτασι καὶ αὐτάργετα γινόμενα.

Πύλας δ' ὅπως εἰσῆλθ'. τὸ ἑξῆς, ὅπως εἰσῆλθεν ἔσω ἐπιρρήξασα τὰς πύλας τουτέστι, κλείσασα. ὅμηρος.

» Τὸν, τρεῖς ἐπιρρήσσεσκον ἀχαιοί,
» τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον. καλῶς δὲ
» τοῖς λέκτροις ἐπιμαίνεται. δι' αὐτὰ γὰρ ἀπόλλυται.

Τὴν δὲ τίκτουσαν λίποι. τὴν δὲ γυναῖκα. λίποι τὴν ἑαυτοῦ. τουτέστι, τῷ υἱῷ γυναῖκα παιδοποιόν.

Περιπολοῦντα. περιερχόμενον, ὥσπερ ἐμμανῆ.

Ἐκ δὲ πυθμένων. ἀνέτρεψε τὰς πύλας καὶ κατέβαλεν ἐκ τῶν πυθμένων.

Πλεκταῖς ἐώραις. ἐώρα λέγεται, κρέμασι. ὕψωσις. μετάρσις.

Ἀρτάνην. τὴν ἐναρτητικήν. κυρίως δὲ ἀρτάνη λέγεται, ἡ ἐκ τῶν καλωδίων ἀγχόνη.

Ἀλλ' ἐν σκότῳ τὸ λοιπὸν, οὓς μὲν οὐκ ἔδει ὀψοίαθ'. οὓς δ' ἔχρῃζεν οὐ γνωσοίατο. τὸ συμβαῖνον πᾶσι τοῖς τυφλοῖς εἶπεν. οὐχ ὁρῶντες γὰρ πολλάκις συμπίπτουσιν οἷς οὐκ ἂν ἠβούλοντο. οὐχ ὁρῶσι δὲ, ὧν δέονται. ἐν σκότῳ οὖν ἔσται καὶ ἀγνωσίᾳ.

Ἐφυμνῶν. ἀνοιμώζων.

Ἤρασσ' ἐπαίρων βλέφαρα. ἀναπετάσας τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔπαιεν.

Ἐν τίνι σχολῇ. οἷον ἐν ποίᾳ διατριβῇ.

Βοᾷ διοίγειν κλῆθρα. πιθανὴ ἡ αἰτία τοῦ ἐξιέναι αὐτὸν, ἵνα φησὶ δείξῃ τοῖς πολίταις, ὅτι ἀξίως ἑαυτὸν ἐτιμωρήσατο, ἐπὶ ἀκουσίοις παθήμασι. καὶ ὡς μέλλων ἑκόντι ἐξιέναι τῆς πόλεως διὰ τὰς ἀρὰς, ἃς ἔφθασεν ἐπαρασάμενος.

λυσσῶντι δ' αὐτῷ δαιμόνων δείκνυσί τις·
οὐδεὶς γὰρ ἀνδρῶν, οἳ παρῆμεν ἐγγύθεν.
δεινὸν δ' ἀΰσας ὡς ὑφ' ἡγητοῦ τινος,
πύλαις διπλαῖς ἐνήλατ'. ἐκ δὲ πυθμένων
ἔκλινε κοῖλα κλεῖθρα, κἀμπίπτει στέγῃ.
οὗ δὴ κρεμαστὴν τὴν γυναῖκ' εἰσείδομεν,
πλεκταῖς ἐώραις ἐμπεπλεγμένην. ὁ δὲ,
ὅπως ὁρᾷ νιν, δεινὰ βρυχηθεὶς τάλας,
χαλᾷ κρεμαστὴν ἀρτάνην. ἐπεὶ δὲ γῇ
ἔκειθ' ὁ τλήμων, δεινὰ δ' ἦν τἀνθένδ' ὁρᾶν.
ἀποσπάσας γὰρ εἱμάτων χρυσηλάτους
περόνας ἀπ' αὐτῆς, αἷσιν ἐξεστέλλετο,
ἄρας, ἔπαισεν ἄρθρα τῶν αὑτοῦ κύκλων,
αὐδῶν τοιαῦθ'. ὁθούνεκ' οὐκ ὄψοιτό νιν,
οὔθ' οἷ' ἔπασχεν, οὔθ' ὁποῖ' ἔδρα κακά.
ἀλλ' ἐν σκότῳ τὸ λοιπὸν, οὓς μὲν οὐκ ἔδει,
ὀψοίαθ'. οὓς δ' ἔχρῃζεν, οὐ γνωσοίατο.
τοιαῦτ' ἐφυμνῶν πολλάκις τε κοὐχ ἅπαξ,
ἤρασσ', ἐπαίρων βλέφαρα. φοίνιαι δ' ὁμοῦ
γλῆναι γένει' ἔτεγγον. οὐδ' ἀνίεσαν
φόνου μυδώσας σταγόνας. ἀλλ' ὁμοῦ μέλας
ὄμβρος χαλάζης αἵματος ἐτέγγετο.
τάδ' ἐκ δυοῖν ἔρρωγεν, οὐ μόνου κακά,
ἀλλ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμμιγῆ κακά.
ὁ πρὶν παλαιὸς δ' ὄλβος, ἦν πάροιθε μὲν
ὄλβος δικαίως. νῦν δὲ τῇδε θἠμέρᾳ,
στεναγμός. ἄτη. θάνατος. αἰσχύνη. κακῶν
ὅσ' ἐστὶ πάντων ὀνόματ' οὐδέν ἐστ' ἀπόν.
χο νῦν δ' ἔσθ' ὁ τλήμων ἐν τίνι σχολῇ κακοῦ;
ἀγ βοᾷ διοίγειν κλῆθρα, καὶ δηλοῦν τινὰ
τοῖς πᾶσι Καδμείοισι, τὸν πατροκτόνον,
τὸν μητρὸς, αὐδῶν ἀνόσι', οὐδὲ ῥητά μοι.
ὡς ἐκ χθονὸς ῥίψων ἑαυτὸν, οὐδ' ἔτι
μενῶν δόμοις ἀραῖος ὡς ἠράσατο.
ῥώμης γε μέντοι καὶ προηγητοῦ τινὸς
δεῖται. τὸ γὰρ νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν.
δείξει δὲ καὶ σοί. κλῆθρα γὰρ πυλῶν τάδε,
διοίγεται. θέαμα δ' εἰσόψει τάχα
τοιοῦτον, οἷον καὶ στυγοῦντ' ἐποικτίσαι.

χο. ὦ δεινὸν ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις,
ὦ δεινότατον πάντων ὅσ᾽ ἐγὼ
προσέκυρσ᾽ ἤδη. τίς σ᾽ ὦ τλῆμον
προσέβη μανία; τίς ὁ πηδήσας
μείζονα δαίμων τῶν μακίστων
πρὸς σῇ δυσδαίμονι μοίρᾳ;
φεῦ, φεῦ. δύστανος. ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἐσιδεῖν
δύναμαί σε, θέλων πόλλ᾽ ἀνερέσθαι,
πολλὰ πυθέσθαι, πολλὰ δ᾽ ἀθρῆσαι,
τοίαν φρίκην παρέχεις μοι.
οἰδί. αἶ, αἶ, αἶ.
φεῦ, φεῦ. δύστανος ἐγώ. ποῖ γᾶς
φέρομαι τλάμων; πᾷ μοι φθογγὰ
διαπέταται φοράδην;
ἰὼ δαῖμον, ἵν᾽ ἐξήλου.
χο. ἐς δεινὸν, οὐδ᾽ ἀκουστὸν, οὐδ᾽ ἐπόψιμον.
οἰδί. ἰὼ σκότου νέφος ἐμὸν ἀπότροπον,
ἐπιπλώμενον ἄφατον,
ἀδάμαστόν τε, καὶ δυσούριστον. οἴμοι.
οἴμοι μάλ᾽ αὖθις. οἷον εἰσέδυ μ᾽ ἅμα
κέντρων τε τῶνδ᾽ οἴστρημα, καὶ μνήμη κακῶν.
χο. καὶ θαῦμά γ᾽ οὐδὲν ἐν τοσοῖσδε πήμασι,
διπλᾶ σε πενθεῖν, καὶ διπλᾶ φορεῖν κακά.
οἰδί. ἰὼ φίλος. σὺ μὲν ἐμὸς
ἐπίπολος ἔτι μόνιμος.
ἔτι γὰρ ὑπομένεις ἐμὲ
τὸν τυφλὸν κηδεύων. φεῦ, φεῦ.
οὐ γάρ με λήθεις, ἀλλὰ γινώσκω σαφῶς
καίπερ σκοτεινὸς, τήν γε σὴν αὐδὴν ὅμως.
χο. ὦ δεινὰ δράσας, πῶς ἔτλης τοιαῦτα σὰς
ὄψεις μαρᾶναι; τίς σ᾽ ἐπῆρε δαιμόνων;
οἰδί. Ἀπόλλων τάδ᾽ ἰὼ Ἀπόλλων ὦ φίλοι,
ὁ κακὰ τελῶν,
ἐμὰ τάδ᾽ ἐμὰ πάθεα.
ἔπαισε δ᾽ αὐτόχειρ νιν
οὔτις ἀλλ᾽ ἐγὼ τλάμων.
τί γὰρ ἔδει μ᾽ ὁρᾶν,
ὅτῳ γ᾽ ὁρῶντι, μηδὲν ἦν ἰδεῖν γλυκύ;
χο. ἦν ταῦθ᾽, ὅπωσπερ καὶ σὺ φῇς.

Ὦ δεινὸν ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις. ἴσως οἱ κατὰ τὸν χορὸν ἰδόντες ἀπεσχάφησαν, μὴ δυνάμενοι θεάσασθαι τὸ πάθος. Δύστανος ἐγώ. ποῖ γᾶς. ποῦ εἰμι. ἐν ποίῳ χωρίῳ ἡ φθογγή μου φέρεται. τίνος ἀκούω. ποῦ ἐστιν ἡ φθογγή. ἥτις σφόδρα μοι διαπέταται. ἧς φερομένης ἀκούω. ἢ οὕτως, ἀντὶ τοῦ ἀπέπτη ἡ φωνή.

Ἵν᾽ ἐξήλου. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀγωνιζομένων περὶ ἆθλον καὶ ἁλλομένων.

Ἀπότροπον, ὃ ἄν τις ἀποτρέψαιτο. Ἄφατον. ἀφάτως ἐπεληλυθός. Δυσούριστον. ὅρον μὴ ἔχον. ἀλλ᾽ ἀεὶ παραμένον. δυσπεριόδευτον.

Ἀδάμαστον. ἀνίατον. ὃ οὐδεὶς δαμάσαι δυνήσεται. ἢ σκληρὸν καὶ τραχὺ, ἀπὸ τοῦ ἀδάμαντος.

Οἷον εἰσέδυ μ᾽ ἅμα. ὅμοιον ὁμοῦ με εἰσέδυ, ἥ τε ἀπὸ τῆς πηρώσεως ἀλγηδών. καὶ ἡ τῶν κακῶν ὑπόμνησις.

Κέντρων τε τῶνδε. ἐλήφει γὰρ αὐτὸν ὀδύνη, ἐπεὶ νεωστὶ τοῖς κέντροις ἐπεπήρωτο.

Ἐπίπολος. περιπολῶν ἐμὲ καὶ περιμένων ἔτι. νῦν δὲ τὸν ἀπὸ τοῦ χοροῦ γνωρίζει. ἴσως δὲ τὸ τεταράχθαι αὐτὸν τῷ τοσούτῳ προσφάτῳ κακῷ.

Τίς σ᾽ ἐπῆρε δαιμόνων. ἤγουν ἔπεισε. ἢ συνεπείθης.

Ὅστις μ᾽ ἐπάρας ἔργον ἀνοσιώτατον.

ΔΕΙΛΑΙΕ τοῦ νοῦ, δείλαιε τῆς συνέσεως ἕνεκεν. καὶ τῆς συμφορᾶς χάριν. χαλεπὸν γὰρ συνετῷ, ἀνθρώπῳ, τὰ τοιαῦτα συνενεχθῆναι. Ὄλοιθ' ὅστις ἦν. ἀπόλοιτό φησιν ὅστις ἀπὸ τῆς ἀγρίας πέδης τῆς διανεμομένης τοὺς πόδας μου, ἔλαβε καὶ διέσωσέ με. Νομάδος ἐπιποδίας. ἐν τῇ δημοσίᾳ ὁδῷ, τῇ ὑπὸ τῶν νομέων πατουμένῃ. Οὐδὲν εἰς χάριν. εἰς οὐδενὸς χάριν τὴν ἐμὴν σωτηρίαν ἐργαζόμενος. ἀντὶ τοῦ, μηδὲν χρηστὸν ἐργασάμενος ἐν τῷ διασῶσαί με. Τότε γὰρ ἂν θανών. ἀντὶ τοῦ θανόντος. ἢ τὸ ἦν, ἀντὶ τοῦ ἤμην.

Ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔφυν τάλας. ἐξ ὧν ἐτέχθη, ἐξ αὐτῶν καὶ τέτοκα. Εἰ δέ τι πρεσβύτερον. εἴ τι κακοῦ κάκιον, τοῦτ' ἔλαχεν Οἰδίπους. Ὡς μὲν τάδε. τὰ τῆς τυφλώσεως. Ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδ' ὄμμασιν. φησὶ περὶ τοῦ θανάτου ταῦτα διαθεῖναι, ὅπως ἂν τοῖς γονεῦσι καθ' ᾅδου μὴ συντυγχάνῃ ὁρῶν. ἦν γὰρ αὐτῷ τοῦτο αἰσχρόν. Οἷν ἐμοὶ δυοῖν ἔργ' ἐστὶ κρείσσον' ἀγχόνης εἰργασμένα. ἀγχόνης ἐπικρατέστερα. ἅπερ οὐκ ἦν ἰᾶσθαι οὐδὲ ἐν θανάτῳ. διὰ τούτου οὖν ἀπολογεῖται ὅτι μεῖζον κακὸν διεπράξατο εἰς ἑαυτὸν, ἢ εἴπερ ἦν τελευτήσας. Ἀλλ' ἡ τέκνων δῆτ' ὄψις. ἐν ἐρωτήσει.

οἰδί. τί δῆτ' ἐμοὶ βλεπτὸν, ἢ στερκτὸν, ἢ προσή-
ἔτ' ἔστ' ἀκούειν ἡδονᾷ φίλοι; (γορον
ἀπάγετ' ἐκτόπιον ὅτι τάχιστά με.
ἀπάγετ' ὦ φίλοι, τὸν ὀλέθριον μέγαν.
τὸν καταρατότατον. ἔτι δὲ
καὶ θεοῖς ἐχθρότατον βροτῶν.
χο. δείλαιε τοῦ νοῦ, τῆς τε συμφορᾶς ἴσον,
ὥς σ' ἠθέλησα μήδ' ἀναγνῶναι ποτέ.
οἰδί. ὄλοιθ' ὅστις ἦν, ὃς ἀπ' ἀγρίας πέδας
νομάδος ἐπιποδίας
ἔλυσεν, ἀπό τε φόνου
ἔρρυτο, κἀνέσωσεν, οὐδὲν εἰς χάριν
πράσσων. τότε γὰρ ἂν θανὼν,
οὐκ ἦν φίλοισιν, οὐδ' ἐμοὶ τοσόνδ' ἄχος.
χο. θέλοντι κἀμοὶ τοῦτ' ἂν ἦν.
οἰδί. οὔκουν πατρός γ' ἂν φονεὺς ἦλθον,
οὐδὲ νυμφίος βροτοῖς ἐκλήθην, ὧν ἔφυν ἄπο.
νῦν δ', ἄθλιος μέν εἰμ'. ἀνοσίων δὲ παῖς.
ὁμογενὴς δ' ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔφυν τάλας.
εἰ δέ τι πρεσβύτερον ἔφυ κακοῦ κακὸν,
τοῦτ' ἔλαχ' Οἰδίπους
χο. οὐκ οἶδ' ὅπως σε φῶ βεβουλεῦσθαι καλῶς.
κρείσσων γὰρ ἦσθα μηκέτ' ὢν, ἢ ζῶν τυφλός.
οἰδί. ὡς μὲν τάδ' οὐχ ὧδ' ἔστ' ἄριστ' εἰργασμένα,
μή μ' ἐκδίδασκε, μηδὲ συμβούλευ' ἔτι.
ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδ' ὄμμασιν ποίοις βλέπων,
πατέρα ποτ' ἂν προσεῖδον εἰς ᾅδου μο-
οὐδ' αὖ τάλαιναν μητέρ'. οἷν ἐμοὶ δυοῖν (λὼν
ἔργ' ἐστὶ κρείσσον' ἀγχόνης εἰργασμένα.
ἀλλ' ἡ τέκνων δῆτ' ὄψις ἦν ἐφίμερος
βλαστοῦσ', ὅπως ἔβλαστε προσλεύσσειν ἐμοί;
οὐ δῆτα, τοῖς γ' ἐμοῖσιν ὀφθαλμοῖς ποτέ,
οὐδ' ἄστυ γ', οὐδὲ πύργος, οὐδὲ δαιμόνων
ἀγάλματ' ἱερὰ, τῶν ὁ παντλήμων ἐγὼ
κάλλιστ' ἀνὴρ εἷς ἔν γε ταῖς Θήβαις τραφεὶς,
ἀπεστέρησ' ἐμαυτόν. αὐτὸς ἐννέπων
ὠθεῖν ἅπαντας, τὸν ἀσεβῆ, τὸν ἐκ θεῶν
φανέντ' ἄναγνον, καὶ γένους τοῦ Λαΐου

ποίαν δ' ἐγὼ κηλῖδα μηνύσας ἐμὴν,
ὀρθοῖς ἔμελλον ὄμμασι τούτους ὁρᾶν;
ἥκιστά γ'. ἀλλ' εἰ τῆς ἀκουούσης ἔτ' ἦν
πηγῆς δι' ὤτων φραγμὸς, οὐκ ἂν ἐσχόμην
τὸ μὴ ἀποκλεῖσαι τοὐμὸν ἄθλιον δέμας,
» ἵν' ἦν τυφλός τε καὶ κλύων μηδέν. τὸ γὰρ
» τὴν φροντίδ' ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν, γλυκύ.
ἰὼ Κιθαιρών. τί μ' ἐδέχου; τί μ' οὐ λαβὼν,
ἔκτεινας εὐθὺς, ὡς ἔδειξα μή ποτε
ἐμαυτὸν ἀνθρώποισιν ἔνθεν ἦν γεγώς;
ὦ Πόλυβε, καὶ Κόρινθε, καὶ τὰ πάτρια
λόγῳ παλαιὰ δώμαθ', οἷον ἆρά με.
κάλλος κακῶν ὕπουλον ἐξεθρέψατε;
νῦν γὰρ κακός τ' ὢν, κἀκ κακῶν εὑρίσκομαι.
ὦ τρεῖς κέλευθοι, καὶ κεκρυμμένη νάπη,
δρυμός τε, καὶ στενωπὸς ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς
αἳ τοὐμὸν αἷμα, τῶν ἐμῶν χειρῶν ἄπο
ἐπίετε πατρός. ἆρά μου μέμνησθ', ὅτι
οἷ' ἔργα δράσας ὑμὶν, εἶτα δεῦρ' ἰὼν
ὁποῖ' ἔπρασσον αὖθις; ὦ γάμοι.
ἐφύσαθ' ἡμᾶς. καὶ φυτεύσαντες, πάλιν
ἀνεῖτε ταὐτὸν σπέρμα, κἀπεδείξατε
πατέρας, ἀδελφοὺς, παῖδας, αἷμ' ἐμφύλιον
νύμφας, γυναῖκας, μητέρας τε, χὠπόσα
αἴσχιστ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίγνεται.
» Ἀλλ' οὐ γὰρ αὐδᾶν ἔσθ' ἃ μηδὲ δρᾶν καλόν.
ὅπως τάχιστα πρὸς θεῶν ἔξω μέ που
καλύψατ', ἢ φονεύσατ', ἢ θαλάσσιον
ἐκρίψατ'. ἔνθα μή ποτ' εἰσόψεσθ' ἔτι.
ἴτ'. ἀξιώσατ' ἀνδρὸς ἀθλίου θιγεῖν.
πείθεσθε. μὴ δείσητε. τἀμὰ γὰρ κακὰ,
οὐδεὶς οἷός τε πλὴν ἐμοῦ φέρειν βροτῶν.
χο ἀλλ' ὧν ἐπαιτεῖς, ἐς δέον πάρεσθ' ὅδε
Κρέων, τὸ πράσσειν καὶ τὸ βουλεύειν ἐπεὶ
χώρας λέλειπται μοῦνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ.
οἰδί οἴμοι. τί δῆτα λέξομεν πρὸς τόνδ' ἔπος;
τίς μοι φανεῖται πίστις ἔνδικος; τὰ γὰρ
πάρος πρὸς αὐτὸν, πάντ' ἐφεύρημαι κακός.
κρέ οὐχ ὡς γελαστὴς Οἰδίπους ἐλήλυθα,

Κακῶν ὕπουλον. ὕποπτον. κρυπτόν. ὡς εἰ ἔλεγε, τὸ κράτιστον τῶν κακῶν.

Ἀλλ' ὧν ἐπαιτεῖς. ὧν χρείαν ἔχεις εἰς βοήθειαν.

οἶδ' ὡς ὀνειδιῶν τι τῶν πάρος κακῶν.
ἀλλ' εἰ τὰ θνητῶν μὴ καταισχύνεσθ' ἔτι
γένεθλα, τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλόγα
αἰδεῖσθ' ἄνακτος ἡλίου. τοιόνδ' ἄγος
ἀκάλυπτον οὕτω δεικνύναι, τὸ, μήτε γῆ
μήτ' ὄμβρος ἱερὸς, μήτε φῶς προσδέξεται.
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐς οἶκον ἐσκομίζετε.
» Τοῖς ἐν γένει γὰρ τἀγγενῆ μάλισθ' ὁρᾶν
» Μόνοις τ' ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχει κακά.
οἰδί. πρὸς θεῶν, ἐπείπερ ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας
ἄριστος ἐλθὼν πρὸς κάκιστον ἄνδρ' ἐμὲ,
πιθοῦ τί μοι. πρὸς σοῦ γὰρ οὐδ' ἐμοῦ φράσω.
κρέ. καὶ τοῦ με χρείας ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν;
οἰδί. ῥῖψόν με γῆς ἐκ τῆσδ' ὅσον τάχισθ', ὅπου
θνητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος.
κρέ. ἔδρασ' ἂν εὖ τοῦτ' ἴσθ' ἂν, εἰ μὴ τοῦ θεοῦ
πρώτιστ' ἔχρῃζον ἐκμαθεῖν τί πρακτέον.
οἰδί. ἀλλ' ἥ γ' ἐκείνου πᾶσ' ἐδηλώθη φάτις,
τὸν πατροφόντην, τὸν ἀσεβῆ μ' ἀπολλύναι.
κρέ. οὕτως ἐλέχθη ταῦθ'. ὅμως δ' ἵν' ἕσταμεν
χρείας, ἄμεινον ἐκμαθεῖν τί δραστέον.
οἰδί. οὕτως ἄρ' ἀνδρὸς ἀθλίου πεύσεσθ' ὕπερ;
κρέ. καὶ γὰρ σὺ νῦν τ' ἂν τῷ θεῷ πίστιν φέροις.
οἰδί. καὶ σοί γ' ἐπισκήπτω τε, καὶ προτρέψομαι
τῆς μὲν κατ' οἴκους, αὐτὸς ὃν θέλεις τάφον,
θοῦ. καὶ γὰρ ὀρθῶς τῶν γε σῶν τελεῖς ὕπερ.
ἐμοῦ δὲ, μή ποτ' ἀξιωθήτω τόδε
πατρῷον ἄστυ, ζῶντος οἰκητοῦ τυχεῖν.
ἀλλ' ἔα με ναίειν ὄρεσιν. ἔνθα κλῄζεται
οὑμὸς Κιθαιρὼν οὗτος, ὃν μήτηρ τέ μοι
πατήρ τ' ἐθέσθην ζῶντε, κύριον τάφον.
ἵν' ἐξ ἐκείνων οἵ μ' ἀπωλλύτην, θάνω.
καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα, μήτε μ' ἂν νόσον,
μήτ' ἄλλο πέρσαι μηδέν. οὐ γὰρ ἄν ποτε
θνήσκων ἐσώθην, μὴ 'πί τῳ δεινῷ κακῷ.
ἀλλ' ἡ μὲν ἡμῶν μοῖρ', ὅποιπερ εἶσ', ἴτω.
παίδων δὲ τῶν μὲν ἀρσένων, μή μοι Κρέον
προσθῇ μέριμναν. ἄνδρες εἰσίν. ὥστε μὴ
σπάνιν ποτὲ σχεῖν, ἔνθ' ἂν ὦσι, τοῦ βίου.

Πιθοῦ τί μοι πρὸς σοῦ γάρ. ὑπὲρ σοῦ καὶ οὐχ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ λέξω.

Οὕτως ἐλέχθη ταῦθ'. ὅμως δ' ἵν' ἕσταμεν. ὁ μὲν τῷ προειρημένῳ χρησμῷ ἀξιοῖ ἀκολουθεῖν, ὅτι δεῖ ῥίπτειν αὐτὸν ἀπὸ τῆς χώρας· ὁ δὲ Κρέων ἐπανερέσθαι φησὶ δεῖν, ὅτι καὶ Λαΐου παῖς, καὶ βασιλεὺς τυγχάνει.

Ὅμως δ' ἵν' ἕσταμεν χρείας. ἡ χρεία ἡ κατέχουσα ἡμᾶς φησι, ταῦτα αἰτεῖ.

Καὶ γὰρ σὺ νῦν τ' ἂν τῷ θεῷ πίστιν φέροις. ἵνα καὶ μὴ γνώμης θεοῦ ἀπέλθῃς.

Κύριον τάφον. ἴδιον, ἢ ὀφειλόμενον καὶ κεκυρωμένον.

Ἵν' ἐξ ἐκείνων οἵ μ' ἀπωλλύτην θάνω. ἵνα δόξω νῦν αἱρεῖσθαι ἐν τῷ Κιθαιρῶνι, καθὼς τοῖς γονεῦσιν ἐδόκει. καὶ νῦν τῷ βουλήματι αὐτῶν ἀπόλλυμαι.

ταῖν δ᾽ ἀθλίαιν οἰκτραῖν τε παρθένοιν ἐμαῖν,
αἷν οὔποθ᾽ ἡ ᾽μὴ χωρὶς ἐστάθη βορᾶς
τράπεζ᾽ ἄνευ τοῦδ᾽ ἀνδρός. ἀλλ᾽ ὅσων ἐγὼ
ψαύοιμι, πάντων τώδ᾽ ἀεὶ μετειχέτην,
αἷν μοι μέλεσθαι. καὶ μάλιστα μὲν χεροῖν
ψαῦσαί μ᾽ ἔασον, κἀποκλαύσασθαι κακά.
ἴθ᾽ ὦ ᾽ναξ.
ἴθ᾽ ὦ γονῇ γενναῖε. χερσί τἂν θιγὼν,
δοκοῖμ᾽ ἔχειν σφᾶς, ὥσπερ ἡνίκ᾽ ἔβλεπον.
τί φημι;
οὐ δὴ κλύω που πρὸς θεῶν τοῖν μοι φίλοιν
δακρυρροούντοιν, καί μ᾽ ἐποικτείρας Κρέων,
ἔπεμψέ μοι τὰ φίλτατ᾽ ἐκγόνοιν ἐμοῖν.
λέγω τί;
κρέ. λέγεις. ἐγὼ γάρ εἰμ᾽ ὁ πορσύνας τάδε,
γνοὺς τὴν παροῦσαν τέρψιν, ἥν εἶχες πάλαι.
οἰδί. ἀλλ᾽ εὐτυχοίης, καί σε τῆσδε τῆς ὁδοῦ
δαίμων ἄμεινον ἢ ᾽μὲ φρουρήσας τύχοι.
ὦ τέκνα, ποῦ ποτ᾽ ἐστέ; δεῦρ᾽ ἴτ᾽, ἔλθετε
ὡς τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰς ἐμὰς χέρας.
αἳ τοῦ φυτουργοῦ πατρὸς ὑμὶν, ὧδ᾽ ὁρᾶν,
τὰ πρόσθε λαμπρὰ προὐξενήσαν ὄμματα.
ὃς ὑμὶν ὦ τέκν᾽, οὔθ᾽ ὁρῶν, οὔθ᾽ ἱστορῶν,
πατὴρ ἐφάνθην, ἔνθεν αὐτὸς ἠρόθην.
καὶ σφὼ δακρύω. προσβλέπειν γὰρ οὐ σθένω,
νοούμενος τὰ λοιπὰ τοῦ πικροῦ βίου,
οἷον βιῶναι σφὼ πρὸς ἀνθρώπων χρεών.
ποίας γὰρ ἀστῶν ἥξετ᾽ εἰς ὁμιλίας;
ποίας δ᾽ ἑορτὰς, ἔνθεν οὐ κεκλαυμέναι.
πρὸς οἶκον ἵξεσθ᾽ ἀντὶ τῆς θεωρίας;
ἀλλ᾽ ἡνίκ᾽ ἂν δὴ πρὸς γάμων ἥκητ᾽ ἀκμὰς,
τίς οὗτος ἔσται; τίς παραρρίψει τέκνα,
τοιαῦτ᾽ ὀνείδη λαμβάνων, ἃ τοῖς ἐμοῖς
γονεῦσιν ἔσται σφῷν θ᾽ ὁμοῦ δηλήματα;
τί γὰρ κακῶν ἄπεστι; τὸν πατέρα πατὴρ
ὑμῶν ἔπεφνε. τὴν τεκοῦσαν ἤροσεν,
ὅθεν περ αὐτὸς ἐσπάρη. κἀκ τῶν ἴσων
ἐκτήσαθ᾽ ὑμᾶς, ὧνπερ αὐτὸς ἐξέφυ.
τοιαῦτ᾽ ὀνειδιεῖσθε. κᾆτα, τίς γαμεῖ;

Οὐ δὴ κλύω που πρὸς θεῶν. αἰσθάνεται τῶν θυγατέρων παρουσῶν.

Τοῖν μοι φίλοιν δακρυρροοῦντοιν. ἀντὶ τοῦ τῶν ἐμῶν θυγατέρων. δέον δὲ εἰπεῖν δακρυρροούσαιν, ἀρσενικῶς ἐξήνεγκεν. ἔστι δὲ ἀττικώτερον. ὡς τὸ, μὰ τὼ θεώ. καὶ τὼ χεῖρε.

Αἳ φυτουργοῦ πατρός. αὗται αἱ χεῖρες τὰ πρόσθεν λαμπρὰ ὄμματα τοῦ ὑμετέρου πατρὸς, ὧδε ὁρᾶν προυξένησαν.

Οἷον βιῶναι. πῶς ὑμῖν βιῶναι ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἀνάγκη. ἢ ἡ πρὸς ἀντὶ τῆς μετά. ἀντὶ τοῦ, μετὰ ἀνδρῶν.

Τοιαῦτ᾽ ὀνειδιεῖσθε. ὑβρισθήσεσθε.

ὙΠΌΘΕΣΙΣ ἈΝΤΙΓΌΝΗΣ.

Ἀποθανόντα Πολυνείκην ἐν τῇ πρὸς τὸν ἀδελφὸν μονομαχίᾳ, Κρέων ἄταφον ἐκβαλὼν, κηρύττει μηδένα αὐτὸν θάπτειν, θάνατον τὴν ζημίαν ἀπειλήσας. τοῦτον ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ Ἀντιγόνη θάπτειν πειρᾶται. καὶ δὴ λαθοῦσα τοὺς φύλακας, ἐπιβάλλει χῶμα. οἷς ἐπαπειλεῖ θάνατον ὁ Κρέων. εἰ μὴ τὸν τοῦτο δράσαντα, ἐξεύροιεν. οὗτοι τὴν κόνιν τὴν ἐπιβεβλημένην καθαίροντες, οὐδὲν ἧττον ἐφρούρουν. ἐπελθοῦσα δὲ ἡ Ἀντιγόνη, καὶ γυμνὸν εὑροῦσα τὸν νέκυν, ἀνοιμώξασα, ἑαυτὴν εἰσαγγέλλει. ταύτην ὑπὸ τῶν φυλάκων παραδεδομένην, Κρέων καταδικάζει. καὶ ζῶσαν, εἰς τύμβον καθεῖρξεν. ἐπὶ τούτοις Αἵμων ὁ Κρέοντος υἱὸς, ὃς ἐμνᾶτο αὐτὴν, ἀγανακτήσας. ἑαυτὸν προσεπισφάζει τῇ κόρῃ ἀπολομένῃ ἀγχόνῃ, Τειρεσίου ταῦτα προθεσπίσαντος. ἐφ᾽ ᾧ λυπηθεῖσα ἡ Κρέοντος γαμετὴ Εὐρυδίκη, ἑαυτὴν κατασφάζει. καὶ τέλος, θρηνεῖ Κρέων τὸν τοῦ παιδὸς καὶ τῆς γαμετῆς θάνατον.

Ἄλλως Ἀριστοφάνους τοῦ γραμματικοῦ.

Ἀντιγόνη παρὰ τὴν πρόσταξιν τῆς πόλεως θάψασα τὸν Πολυνείκην, ἐφωράθη. καὶ εἰς μνημεῖον κατάγειον ἐντεθεῖσα παρὰ τοῦ Κρέοντος, ἀνήρηται. ἐφ᾽ ᾗ καὶ Αἵμων δυσπαθήσας διὰ τὸν εἰς αὐτὴν ἔρωτα, ξίφει ἑαυτὸν διεχρήσατο. ἐπὶ δὲ τῷ τούτου θανάτῳ, καὶ ἡ μήτηρ Εὐρυδίκη ἑαυτὴν ἀνεῖλε. Κεῖται ἡ μυθοποιΐα καὶ παρ᾽ Εὐριπίδῃ ἐν Ἀντιγόνῃ. πλὴν ἐκεῖ φωραθεῖσα μετὰ τοῦ Αἵμονος, δίδοται πρὸς γάμου κοινωνίαν, καὶ τίκτει τὸν Μαίμονα.

Η μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος, ὑπόκειται ἐν Θήβαις ταῖς βοιωτικαῖς. ὁ δὲ χορὸς, συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων γερόντων. προλογίζει δὲ ἡ Ἀντιγόνη. ὑπόκειται δὲ τὰ πράγματα ἐπὶ τῶν Κρέοντος βασιλείων. τὸ δὲ κεφάλαιόν ἐστι, τάφος Πολυνείκους, καὶ Ἀντιγόνης ἀναίρεσις, καὶ μόρος Εὐρυδίκης τῆς τοῦ Αἵμονος μητρός. φασὶ δὲ τὸν Σοφοκλέα ἠξιῶσθαι τῆς ἐν Σάμῳ στρατηγίας, εὐδοκιμήσαντα ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς Ἀντιγόνης. λέλεκται δὲ τὸ δρᾶμα τοῦτο. λβ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ἀντιγόνη.
Ἰσμήνη.
Χορὸς Θηβαίων γερόντων.
Κρέων.
Ἄγγελος.
Φύλαξ ἄγγελος.
Αἵμων.
Τειρεσίας.
Ἐξάγγελος.
Εὐρυδίκη.
Οἰκέτης.

Προλογίζει δὲ ἡ Ἀντιγόνη.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ὦ κοινὸν αὐτάδελφον Ἰσμήνης κάρα. περιφραστικῶς, ὦ ἀδελφὴ Ἰσμήνη. αὐτάδελφον δὲ εἶπεν, ὅτι ἐκ τῶν αὐτῶν γεγόνασι. πολλάκις δὲ ὁ Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ ἀδελφοῦ τὸ κοινὸν τίθησιν, ὡς νῦν. ἐπειδὴ τὸ ἀδελφὸς κοινῶς λέγεται ἐπὶ τῶν μὴ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ὄντων ἀδελφῶν, ἐπήγαγε τὸ αὐτάδελφον. ὥσπερ περιίστησι τοὺς ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς καὶ μητρὸς γεγονότας. τὸ δὲ κοινὸν ὁ Σοφοκλῆς συνεχῶς ἐπὶ τοῦ ἀδελφοῦ τίθησιν. οἷον καὶ ἐν τοῖς ὑδροφόροις τέταχε. τὸ λύκοινον ἀμφιτείται. ἀντὶ τοῦ πολυάδελφον. Ἆρ' οἶσθ' ὅ,τι Ζεύς. τὸ ὅ,τι ἀντὶ τοῦ ὁποῖον. ὁ δὲ νοῦς, ἆρά γε ἐστὶ τῶν ἀπ' Οἰδίποδος κακῶν ὁποῖον οὐχὶ ὁ Ζεὺς ζώσαις ἡμῖν ἐπιτελεῖ; ὡς εἰ ἔλεγεν ἆρα ἔχει τι ὁ Ζεὺς τούτων τῶν κακῶν μεῖζον ποιῆσαι εἰς ἡμᾶς. εἶπε δὲ διττῶς. πρῶτον μὲν, ὅ,τι, ἔπειτα δὲ ὁποῖον, ἀρκοῦντος θατέρου. Οὔτ' ἄτης ἄτερ. Δίδυμός φησιν, ὅτι ἐν τούτοις τὸ ἄτης ἄτερ, ἐναντίως συντέτακται τοῖς συμφραζομένοις. λέγει γὰρ οὕτως, οὐδὲν γάρ ἐστιν οὔτε ἀλγεινὸν οὔτε ἀτηρὸν, οὔτε αἰσχρὸν ὃ οὐκ ἔχομεν ἡμεῖς, ἄτης ἄτερ δέ ἐστι τὸ ἀγαθόν. ἀόριστον δέ ἐστι καὶ τὸ ἕτερον οὐ. ὥστε ὥσπερ ἀπόφασιν εἶναι. συνήθης δὲ τοῦτο τοῖς τραγικοῖς. Καὶ νῦν τί τοῦτ' αὖ φασιν. ἐγκλιτικῶς προσενεκτέον τὸ τι. οὐ γάρ ἐστιν ἐν ἐρωτήσει ὁ λόγος, ἀλλ' ἐν ἀποφάσει ἀορίστως. Πανδήμῳ πόλει. πάσῃ τῇ πόλει. Ἤ σε λανθάνει. ἢ λανθάνει σε τὰ τῶν ἐχθρῶν μηχανήματα ἐπὶ τοὺς φίλους ἰόντα. τὰ ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν κακὰ εἰς ἡμᾶς στείχοντα. ἢ ὁ πρὸς, ἀντὶ τῆς ἐπὶ ληπτέα. Ἀντιγόνη φίλων. λείπει ἡ περί. ἵν' ᾖ περὶ φίλων.

κοινὸν αὐτάδελφον Ἰσμήνης κάρα.
ἆρ' οἶσθ' ὅ,τι Ζεὺς τῶν ἀπ' Οἰδίπου κακῶν
ὁποῖον οὐχὶ νῷν ἔτι ζώσαιν τελεῖ;
οὐδὲν γὰρ οὔτ' ἀλγεινὸν, οὔτ' ἄτης ἄτερ,
οὔτ' αἰσχρὸν, οὔτ' ἄτιμόν ἐσθ', ὁποῖον οὐ
τῶν σῶν τε κἀμῶν οὐκ ὄπωπ' ἐγὼ κακῶν.
καὶ νῦν, τί τοῦτ' αὖ φασὶ πανδήμῳ πόλει
κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγὸν ἀρτίως.
ἔχεις τι, κεἰσήκουσας; ἤ σε λανθάνει
πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν ἐχθρῶν κακά;
ἐμοὶ μὲν οὐδεὶς μῦθος Αντιγόνη φίλων
οὔθ' ἡδὺς, οὔτ' ἀλγεινὸς ἵκετ', ἐξ ὅτου
δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστερήθημεν δύο,

Διπλῆ χερί. τῇ ὑπ' ἀλλήλων. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ διπλῇ. οἷον ὑπ' ἀλλήλων ἀναιρεθέντων τῶν ἀδελφῶν. Ἐπεὶ δὲ φροῦδος. ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ. ὅμηρος, Ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον. τὸ δὲ φροῦδος, καθ' ὑπερβολὴν εἴρηται. Οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον. ἀντὶ τοῦ πλέον. οἷον, οὐκ οἶδα ἐν τίσιν εἰμί. ἢ ἐν ἀγαθοῖς, ἢ ἐν κακοῖς. Ἀτωμένη. ἄτῃ συνεχομένη. Ἤδειν καλῶς. ἀντὶ τοῦ ᾔδειν καὶ ἤδειν σε καλῶς τὰ τοιαῦτα μὴ πολυπραγμονοῦσαν. Τοῦδ' οὕνεκ' ἐξέπεμπον. ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτό σε ἤγαγον ἐνταῦθα. τὸ δὲ ἐξέπεμπον, ἀντὶ τοῦ μετεπεμπόμην. Καλχαίνουσα. ἀντὶ τοῦ πορφύρουσα. καὶ τεταραγμένως φροντίζουσα. κάλχη γάρ ἐστιν ὁ κόχλος τῆς πορφύρας. ἥτις ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης ἀνιοῦσα, βάπτει τὴν καλλίστην πορφύραν. ἀφ' οὗ καὶ καλχαίνω λέγομαί τις. Ἄλλως. ἐκ βάθους τι μεριμνῶσα. ὡς τὸ βυσσοδομεύων. Οὐ γὰρ τάφου νῷν. ἀντὶ τοῦ ἡμῖν. ὁ δὲ λόγος κατ' ἐρώτησιν οὕτω πρὸς τὸ ἑξῆς. οὐ γὰρ τῶν κασιγνήτων ἡμῶν τὸν μὲν ἐτίμησε τάφῳ ὁ Κρέων. τὸν δὲ οὔ. Σὺν δίκῃ χρησθεὶς δικαίᾳ. ἀντὶ τοῦ δικαίᾳ κρίσει χρησάμενος. Πολυνείκους νέκυν. ἀντὶ τοῦ αὐτὸν τὸν πολυνείκην. Γλυκὺν θησαυρόν. ἕρμαιον. εὕρημα. Πρὸς χάριν βορᾶς. πρὸς τέρψιν τροφῆς. Τοιαῦτά φασι. τὸ ἑξῆς, τοιαῦτά φασι τὸν ἀγαθὸν Κρέοντα, σοὶ, κἀμὲ κεκηρυχέναι. τὸ δὲ. Λέγω γὰρ κἀμὲ, διὰ μέσου μετὰ πάθους ἀνεφώνησε. λέγω γάρ φησιν ὅτι κἀμὲ προσπεριείληφε τῷ κηρύγματι. ἔτι γὰρ καὶ ἐμαυτὴν ἐν τοῖς ζῶσι καταριθμῶ. τὸ δὲ. Ἀγαθόν. ἐν εἰρωνείᾳ. Κηρύξαντ' ἔχειν. ἀντὶ τοῦ κεκηρυχέναι. ὡς τὸ σιγήσας ἔχω, ἀντὶ τοῦ σιγῶ. λέγει δὲ εἴπερ δεῖ κἀμὲ συγκαταριθμεῖσθαι ἐν τοῖς ζῶσι. Καὶ δεῦρο νεῖσθαι. ἀντὶ τοῦ ἥκειν. ... Εἴτ' ἐσθλῶν κακή. λείπει γονέων. ἵν' ᾖ ἐσθλῶν γονέων.

μιᾷ θανόντων ἡμέρᾳ διπλῇ χερί.
ἐπεὶ δὲ φροῦδός ἐστιν Ἀργείων στρατὸς
ἐν νυκτὶ τῇ νῦν, οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον,
οὔτ' εὐτυχοῦσα μᾶλλον, οὔτ' ἀτωμένη.
ἤδειν καλῶς. καί σ' ἐκτὸς αὐλείων πυλῶν
τοῦδ' οὕνεκ' ἐξέπεμπον, ὡς μόνη κλύοις.
τί δ' ἔστι; δηλοῖς γάρ τι καλχαίνουσ' ἔπος.
οὐ γὰρ τάφου νῷν τὼ κασιγνήτω Κρέων,
τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει;
Ἐτεοκλέα μὲν, ὡς λέγουσι, σὺν δίκῃ
χρησθεὶς δικαίᾳ, καὶ νόμῳ, κατὰ χθονὸς
ἔκρυψε, τοῖς ἔνερθεν ἔντιμον νεκροῖς.
τὸν δ' ἀθλίως θανόντα Πολυνείκους νέκυν,
ἀστοῖσί φασιν ἐκκεκηρῦχθαι τὸ μὴ
τάφῳ καλύψαι, μὴ δὲ κωκῦσαί τινα.
ἐᾶν δ' ἄκλαυστον, ἄταφον, οἰωνοῖς γλυκὺν
θησαυρὸν, εἰσορῶσι πρὸς χάριν βορᾶς.
τοιαῦτά φασι τὸν ἀγαθὸν Κρέοντά σοι,
κἀμοὶ, λέγω γὰρ κἀμὲ, κηρύξαντ' ἔχειν.
καὶ δεῦρο νεῖσθαι ταῦτα τοῖς μὴ εἰδόσι
σαφῆ προκηρύξοντα. καὶ τὸ πρᾶγμ' ἄγειν,
οὐχ ὡς παρ' οὐδὲν. ἀλλ' ὃς ἂν τούτων τι δρᾷ,
φόνον προκεῖσθαι δημόλευστον ἐν πόλει.
οὕτως ἔχει σοι ταῦτα. καὶ δείξεις τάχα
εἴτ' εὐγενὴς πέφυκας, εἴτ' ἐσθλῶν κακή.

Εἰ τάδ᾽ ἐν τούτοις. ταῦτα κρέων ἐκέλευσε. Προσθείμην, ἀντὶ τοῦ ποιήσαιμι. Οὐχ ὡς παρ᾽ οὐδέν. οὐχ ὡς ἔτυχεν ἔχειν τὸ πρᾶγμα. ἀντὶ τοῦ οὐκ εὐτελῶς, καὶ ὡς πάρεργον. ἀλλ᾽ ὡς μέγα. ἢ οὕτως, οὐχ ὡς οὐδέν, ἀλλὰ μέγα. Τί δ᾽ ὦ ταλαίφρον τὸ ἑξῆς, τί δὲ αὖ σοι ἐγὼ προσθείμην πλέον. ἀντὶ τοῦ, σοὶ γενοίμην χρήσιμος, εἰ ταῦτα οὕτως ἔχοι. λύουσα τὸν νόμον καὶ θάπτουσα τὸν ἀδελφόν. εἰ δὲ γράφεται ἢ θάπτουσα, ἀντὶ τοῦ λύουσα τὸν νόμον. ἢ ἐβεβαιοῦσα αὐτόν.

ἰσ τί δ᾽ ὦ ταλαῖφρον, εἰ τάδ᾽ ἐν τούτοις, ἐγὼ
λύουσ᾽ ἂν ἢ θάπτουσα προσθείμην πλέον;
ἀν εἰ ξυμπονήσεις, καὶ ξυνεργάσῃ σκόπει.
ἰσ ποῖόν τι κινδύνευμα; ποῦ γνώμης ποτ᾽ εἶ;
ἀν εἰ τὸν νεκρὸν ξὺν τῇδε κουφιεῖς χερί.
ἰσ ἦ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ᾽ ἀπόρρητον πόλει;
ἀν τὸν γοῦν ἐμόν, καὶ τὸν σόν, ἢν σὺ μὴ θέλῃς,
ἀδελφόν. οὐ γὰρ δὴ προδοῦσ᾽ ἁλώσομαι.
ἰσ ὦ σχετλία, Κρέοντος ἀντειρηκότος;
ἀν ἀλλ᾽ οὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν εἴργειν μέτα.
ἰσ οἴμοι. φρόνησον ὦ κασιγνήτη, πατὴρ
ὡς νῷν ἀπεχθής, δυσκλεής τ᾽ ἀπώλετο,
πρὸς αὐτοφώρων ἀμπλακημάτων διπλᾶς
ὄψεις ἀράξας αὐτὸς αὐτουργῷ χερί.
ἔπειτα μήτηρ καὶ γυνή, διπλοῦν ἔπος,
πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον.
τρίτον δ᾽ ἀδελφὼ δύω μίαν καθ᾽ ἡμέραν
αὐτοκτονοῦντε τὼ ταλαιπώρω, μόρον
κοινὸν κατειργάσαντ᾽ ἐπ᾽ ἀλλήλοιν χεροῖν.
νῦν δ᾽ αὖ μόνα δὴ νὼ λελειμμένα, σκόπει
ὅσῳ κάκιστ᾽ ὀλούμεθ᾽, εἰ νόμου βίᾳ
ψῆφον τυράννων ἢ κράτη παρέξιμεν.

Ποῖόν τι κινδύνευμα. ἐκ τούτου ἤδη τὸ ἦθος ὅρα, κινδύνευμα καλούσης τὸ ἔργον. τὸ δέ, ποῖ γνώμης ποτ᾽ εἶ. ὡς ἀδυνάτοις ἐπιχειρούσης λέγει.

Ἢ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ᾽ ἀπόρρητον πόλει. τὸν ἀπηγορευμένον. καὶ κεκωλυμένον ὑπὸ τῆς πόλεως τολμᾷς θάπτειν σύ.

Τὸν γοῦν ἐμὸν καὶ τὸν σόν. εἰ μὴ σὺ θέλεις θάπτειν, ἐγὼ τοῦτο ποιήσω μόνη. ἢ οὕτως. κἂν μὴ προσποιῇ αὐτὸν εἶναι σὸν ἀδελφόν, ἀλλ᾽ ἀλλοτριοῖς σαυτὴν τῆς συγγενείας, ἐγὼ θάψω τὸν ἐμὸν καὶ σὸν ἀδελφόν. δίδυμος δέ φησιν ὑπὸ τῶν ὑπομνηματιστῶν τὸν ἑξῆς στίχον νενοθεῦσθαι. Ὦ σχετλία κρέοντος. αἱ ἀντιλογίαι δῆλαί εἰσιν. ἡ μὲν γὰρ τῷ πράγματι. ἡ δὲ τῇ οἰκειότητι ἀκολουθεῖ. Ἀλλ᾽ οὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν. οὐ μέτεστιν αὐτῷ εἴργειν με ἀπὸ τῶν ἐμῶν. ἢ οὕτως. οὐ μετῆν αὐτῷ τὰ ἡμέτερα βουλεύματα εἴργειν. Πατὴρ ὡς νῷν ἀπεχθής. τὰς συμφορὰς σκόπησον τοῦ παντὸς γένους. καὶ πῶς πατὴρ ἀκλεῶς ἀπώλετο. οὐ μόνον δὲ ἀκλεὴς ἀλλὰ καὶ ἀπεχθὴς διὰ τὸν γενόμενον λοιμόν. Πρὸς αὐτοφ. ἀμπλακ. αὐτὸς γὰρ ἑαυτὸν ἐφώρασε. καὶ ἔγνω συνὼν τῇ μητρί. ἢ ὧν αὐτὸς ἐπόπτης ἐγένετο. ἢ τῶν φανερῶν καὶ πᾶσιν ἐγνωσμένων. Διπλοῦν ἔπος. διπλοῦν ὄνομα ἔχουσα. μήτηρ τε καὶ γυνή. Ἀρτάναισιν. ἀγχόναις. Λωβᾶται. ἀφανίζει. ἀπόλλυσι. Μόνα δὴ νὼ λελειμμένα. μηδενὸς δηλονότι ἐπικούρου ὄντος ἡμῖν. Εἰ νόμου βίᾳ ψῆφον τυράννων. εἰ τὴν γενομένην ψῆφον τῶν τυράννων τῇ τοῦ νόμου ἀνάγκῃ παραβαίημεν. τουτέστιν, εἰ τὴν ἐξουσίαν τὴν ἐκ τῶν νόμων τοῖς τυράννοις ἑπομένην παραβαίημεν. Κράτη. τὰς βασιλείας.

Ἀλλ' ἐννοεῖν χρὴ τοῦτο πρῶτον μὲν ὅτι ἀσθενεῖς ἐσμὲν ἐκ φύσεως καθὸ γυναῖκες. » ἔπειτα καὶ ὑπὸ τῆς τύχης ἀσθενέστεραι, καθὸ ἀσθενέστεραι. παρὰ τὸ εὐριπίδειον » Γυνὴ γὰρ τἆλλα φόβου πλέα, κακή δ' ἐς ἀλκὴν, καὶ σίδηρον εἰσορᾶν. Κἄτι τῶνδ' ἀλγίονα. λυπηρότερα. λείπει δὲ, τὸ ὥστε ἀκούειν ταῦτα. καὶ τὰ τούτων χείρονα. Τοὺς ὑπὸ χθονός. ἢ τὸν πολυνείκη. ἢ τοὺς χθονίους δαίμονας.

ἀλλ' ἐννοεῖν χρὴ τοῦτο μὲν, γυναῖχ' ὅτι
ἔφυμεν ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχουμένα.
ἔπειτα δ' οὕνεκ' ἀρχόμεσθ' ἐκ κρεισσόνων.
καὶ ταῦτ' ἀκούειν, κἄτι τῶνδ' ἀλγίονα.
ἐγὼ μὲν οὖν αἰτοῦσα τοὺς ὑπὸ χθονὸς
ξύγγνοιαν ἴσχειν ὡς βιάζομαι τάδε,
» τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι. τὸ γὰρ
» περισσὰ πράσσειν. οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα.
αὖ οὔτ' ἂν κελεύσαιμ', οὔτ' ἂν εἰ θέλοις ἔτι
πράσσειν, ἐμοῦ γ' ἂν ἡδέως δρῴης μέτα.
ἀλλ' ἴσθ' ὁποία σοι δοκεῖ. κεῖνον δ' ἐγὼ
θάψω. καλόν μοι τοῦτο ποιούσῃ, θανεῖν.
φίλη μετ' αὐτοῦ κείσομαι. φίλου μέτα,
ὅσια πανουργήσασ'. ἐπεὶ πλείων χρόνος
ὃν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω, τῶν ἐνθάδε.
ἐκεῖ γὰρ αἰεὶ κείσομαι, σοὶ δ' εἰ δοκεῖ,
τὰ τῶν θεῶν ἔντιμ', ἀτιμάσασ' ἔχε.
ισ ἐγὼ μὲν οὐκ ἄτιμα ποιοῦμαι. τὸ δὲ
βίᾳ πολιτῶν δρᾶν, ἔφυν ἀμήχανος.

πιθανῶς δὲ καὶ τοῦ πρέποντος ἐφρόντισε. φησὶ γάρ. ὅτι ἀπολογήσομαι τοῖς κατὰ χθονός. Ξύγγνοιαν ἴσχειν. συγγνώμην ἔχειν. ὅτι βιαζομένη πράσσω ταῦτα. Τοῖς ἐν τέλει. τοῖς βασιλεῦσι. Τὸ γὰρ περισσὰ πράσσειν. γνωμολογικῶς ἀπαλλάττεται. τὸ γὰρ παρὰ δύναμίν τι πράττειν, ἠλίθιον. Οὔτ' ἂν κελεύσαιμ' οὔτ' ἂν εἰ θέλοις ἔτι πράσσειν ἐμοῦ γ' ἂν ἡδέως δρῴης μέτα. τὸ τέλειον. οὔτ' ἂν κελεύσαιμι τὸ δὲ ἑξῆς, οὔτε εἰ θέλοις πράττειν ἐμοῦ μέτα, ἡδέως ἂν δρῴης. δαιμόνιον δὲ τὸ ἦθος. φησὶν οὔτε σε ἀναγκάσω ἀλλ' οὔτ' ἂν θέλοις, ἡδέως ἂν δέξομαί σου τὴν ἐπικουρίαν. Ἀλλ' ἴσθ' ὁποία σοι δοκεῖ. γίνωσκε ὁποία σὺ θέλεις. τὸ πείθεσθαι τοῖς τυράννοις. ἢ τοιαύτη γίνου ὁποία καὶ βούλει. Καλόν μοι τοῦτο ποιούσῃ. θαπτούσῃ τὸν ἀδελφόν. ἀντὶ τοῦ καλός μοι ἔσται ὁ ὑπὲρ ἀδελφοῦ θάνατος. τουτέστιν, εὐκλεέστατος. Ὅσια πανουργήσασα. δίκαια. μετὰ πανουργίας ἐργασαμένη ὡς αὐτὴ λέγεις. ἐπεὶ προεῖπε τὸ γὰρ περισσὰ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα. ἢ οὕτως, ὅσια πανουργήσασα, ἀντὶ τοῦ εὐσεβῶς πάντα ἐργασαμένη. Τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε. γενναῖον καὶ τοῦτο εἰς ὑποθήκας συντελοῦν τῆς μετὰ ταῦτα ἐπιδημίας. ὅτι δεῖ εὖ τίθεσθαι μεμνημένον ἐκείνου τοῦ χρόνου, καὶ ὅτι δεῖ λόγον ὑπέχειν κάτω. ἐπεμβέβληται δὲ ταῦτα τοῖς ποιήμασιν οὐκ ἀχρείως, εἰς εὐσέβειαν προτρεπόμενα. Τὰ τῶν θεῶν ἔντιμ' ἀτιμάσασ' ἔχε. τὰ παρὰ θεοῖς τίμια ἀτίμαζε. τετίμηται γὰρ παρὰ θεοῖς, καὶ ὅσιον νενόμισται τὸ θάπτειν νεκρούς. οἷς μᾶλλον δεῖ πείθεσθαι, ἢ τοῖς τοῦ κρέοντος κηρύγμασι. Σὺ μὲν τάδ' ἂν προὔχοιο. σὺ μέν τοι ταῦτα προφασίζου. τὰς γὰρ προφάσεις, προχάνας ἐκάλουν.
» ὡς καὶ καλλίμαχος, Ἀγροδέτω πάσῃσιν ἐπὶ προχάνῃσιν ἐφοίτα, ἐν τῷ γ'
» τῶν αἰτίων. ἢ σὺ ταῦτα προβάλλου. ἢ σὺ μὲν τούτοις αὖ σαυτὴν σκεπάζοις

Ἐγὼ δὲ δὴ τάφον χώσουσ' ἀδελφῷ. φιλτάτῳ πορεύσομαι. τοῦτο ἤδη τῆς προθυμίας αὐξητικόν. Οἴμοι ταλαίνης. φιλόστοργον καὶ ταύτης τὸ ἦθος, ἀλλ' εὐλαβές. δέδοικεν οὖν καὶ περὶ τῇ ἀδελφῇ, καὶ ἀναβοᾷ περιπαθῶς. Πότμον. γράφεται βίον. Οἴμοι καταύδα. διὰ τούτου δηλοῖ ὅτι ἐφ' οἷς ποιῶ ἀγάλλομαι. πᾶσιν οὖν ἀπαγγέλλεται αὐτά. ἅμα δὲ καὶ ἐφυβρίζει ἐν οἷς δοκεῖ αὐτῇ προσχαρίζεσθαι.

αν. σὺ μὲν τάδ' ἂν προὔχοι'. ἐγὼ δὲ δὴ τάφον
χώσουσ' ἀδελφῷ φιλτάτῳ πορεύσομαι.
ισ. οἴμοι ταλαίνης, ὡς ὑπερδέδοικά σου.
αν. μή μου προτάρβει. τὸν σὸν ἐξόρθου βίον.
ισ. ἀλλ' οὖν προμηνύσῃς γε τοῦτο μηδενὶ
τοὔργον. κρυφῇ δὲ κεῦθε. σὺν δ' αὔτως ἐγώ.
αν. οἴμοι. καταύδα. πολλὸν ἐχθίων ἔσῃ
σιγῶσ', ἐὰν μὴ πᾶσι κηρύξῃς τάδε.
ισ. θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις.
αν. ἀλλ' οἶδ' ἀρέσκουσ' οἷς μάλισθ' ἁδεῖν με χρή.
ισ. εἰ καὶ δυνήσῃ γ', ἀλλ' ἀμηχάνων ἐρᾷς.
αν. οὐκοῦν ὅταν δὴ μὴ σθένω, πεπαύσομαι.
ισ. ἀρχὴν δὲ θηρᾶν οὐ πρέπει τἀμήχανα.
αν. εἰ ταῦτα λέξεις, ἐχθαρῇ μὲν ἐξ ἐμοῦ.
ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι προσκείσῃ δίκῃ.
ἀλλ' ἔα με καὶ τὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβουλίαν,
παθεῖν τὸ δεινὸν τοῦτο. πείσομαι γὰρ οὐ
τοσοῦτον οὐδὲν, ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν.
ισ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, στεῖχε. τοῦτο δ' ἴσθ' ὅτι
ἄνους μὲν ἔρχῃ, τοῖς φίλοις δ' ὀρθῶς φίλη.

Θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσιν. ἐπὶ ἀηδέστερα ἢ τὴν ψυχήν. Οἷς μάλισθ' ἁδεῖν με χρή. τῇ τῶν θεῶν ὁσίᾳ. δεῖ τὸ θάπτειν τὸν νεκρόν. καὶ μάλιστα ἀδελφόν. Εἰ καὶ δυνήσῃ γ' ἀλλ' ἀμηχάνων. εἰ καὶ δυνήσῃ ἀρέσκειν. ἀλλ' ἀμηχάνων καὶ ἀδυνάτων ἐρᾷς. Οὐκοῦν ὅταν δὴ μὴ σθένω. ὅταν ἀδυνατήσω, τότε παύσομαι. νῦν δὲ ἀναγκαῖον ἐπιχειρεῖν. Ἀρχὴν δὲ θηρᾶν. οὐδὲ ἐπιβάλλειν τοῖς ἀμηχάνοις καλόν ἐστι. Προσκείσῃ δίκῃ. ἀντὶ τοῦ δικαίως. ὡς καὶ ἡμεῖς ἔπι φαμὲν ἐν τῇ συνηθείᾳ. βίᾳ. ἀντὶ τοῦ βιαίως. ἢ ἡ πρὸς, τὸ τοῦ δίκη ἐστίν. ἵν' ᾖ οὕτως, πρὸς τὸ τῇ δίκῃ ἀπέχθεσθαι. καὶ τῷ θανόντι δυσμενὴς ἔσῃ καλῶς δὲ τὸ κείσῃ. ἵνα τὴν μετὰ θάνατον αὐτῇ προσγενησομένην τιμωρίαν αἰνίξηται. Πείσομαι γὰρ οὐ τοσοῦτον οὐδέν. οὐδὲν δεινόν φησι πείσομαι. ὅ περ με τῆς εὐκλείας τοῦ καλοῦ θανάτου ἀποστερήσει. ἀντὶ τοῦ οὐδὲν τηλικοῦτον κακὸν πείσομαι, ὥστε μὴ οὐ καλῶς ἀποθανεῖν. Ἄνους μὲν ἔρχῃ. ἀνοήτως μὲν καὶ φιλοκινδύνως πράττεις. εὐνοϊκῶς δὲ τῷ θανόντι. Ἀκτὶς ἀελίου. σύνοδός τινων θηβαίων γερόντων. ἐξ ὧν ὁ χορὸς συνέστηκε. μετάπεμπτοι δὲ ἐοίκασιν οὗτοι ὑπὸ τοῦ κρέοντος γεγενῆσθαι. ἐπεὶ καὶ τὰς προφάσεις τῆς εἰσόδου τῶν χορῶν πιθανὰς εἶναι δεῖ. καὶ ἐπειδὴ κατωρθώκασι τῇ προτεραίᾳ θηβαῖοι, καὶ οἱ ἄριστοι παῖδες τῶν ἀργείων ἀνῄρηνται, εἰκότως περιχαρεῖς εἰσι καὶ τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ εὐχαριστοῦσιν. ὁ δὲ λόγος, ὦ φίλη ἡμέρα παρὰ τὰς πρόσθεν ἡμέρας ἡμῖν φανεῖσα.

λαξε τὸ ὄνομα τὰ χείλη τοῦ ἀετοῦ γένους εἰπών. Πευκάενθ' ἥφαιστον ἑλεῖν. τὸν ἐκ τῆς πόλεως ἐγειρόμενον. ἢ τὸν πικρὸν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ πάσχουσι.

δυσχείρωμα δράκοντι.
» Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης κόμπους
» ὑπερεχθαίρει. καί σφας ἐσιδὼν
» Πολλῷ ῥεύματι προσνισσομένους
» χρυσοῦ καναχῆς ὑπεροπτίας,
» Παλτῷ ῥιπτεῖ πυρί. βαλβίδων.
ἐπ' ἄκρων ἤδη
νίκην ὁρμῶντ' ἀλαλάξαι.
ἀντίτυπα δ' ἐπὶ γᾷ πέσε τανταλωθεὶς,
πυρφόρος, ὃς τότε μαινομένᾳ ξὺν ὁρμᾷ
βακχεύων ἐπέπνει
ῥιπαῖς ἐχθίστων ἀνέμων.

Δυσχείρωμα δράκοντι. ἐγγίνεται ὁ δράκων, ἐξ ἄρεως καὶ τιλφώσσης ἐριννύος. ἀπὸ δὲ τοῦ δράκοντος τοὺς θηβαίους δηλοῖ, ἐπεὶ δρακοντογενεῖς εἰσιν. ὁ δὲ λόγος, τοιοῦτος. πάταγος ἄρεος, περὶ τὰ νῶτα τοῦ ἀετοῦ ἐτάθη. τουτέστι δραπετεύειν, καὶ νῶτα αὐτὸν διδόναι πεποίηκεν ὑπὸ τοῦ ἀντιπάλου δράκοντος. ὃς ἐποίησεν αὐτὸν τὸν δράκοντα δυσχερῶς χειρωθῆναι. πολέμιον δὲ ζῶόν ἐστιν ὁ δράκων πρὸς τὸν ἀετόν, ὥς φησι νίκανδρος τῷ δὲ ἀντιπάλῳ δράκοντι, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀντιπάλου δράκοντος, ὡς ἀχιλλῆϊ δαμασθεὶς, ἢ οὕτως, τῷ ἀντιπάλῳ δράκοντι τοσαύτη μάχη συνεστάθη. ἢ ἐποίησεν αὐτὸν μὴ δύνασθαι ἡμᾶς χειρώσασθαι. ἵνα δράκοντα λέγῃ τὸν τῶν ἀργείων στρατὸν, ὡς θανατηφόρον. ἢ τὸν πολυνείκη, ὡς αὐτὸν θηβαῖον ὄντα. Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης. τοῦτο κοινὸν, ὡς πάντων τῶν ἑλλήνων μεγαλαυχούντων, ἢ ἰδίᾳ κατὰ καπανέως. τὰ γὰρ ἑξῆς αὐτὸν μόνον, τείνει. Καί σφας εἰσιδών. καὶ τὴν τοῦ χρυσοῦ φαντασίαν ὑπερβεβηκότας τῇ ἰδίᾳ ὑπεροψίᾳ. ὑπερήφανον γάρ τι ὁ χρυσός. οἱ δέ φασι λείπειν τὴν μετά. ἵν' ᾖ οὕτως, καὶ ἰδὼν αὐτοὺς προσνισσομένους μετὰ χρυσοῦ καὶ καναχῆς. καὶ ὑπεροψίας, οὐκ ἠνέσχετο, ἀλλ' ἐνεμέσησε τῷ κόμπῳ αὐτῶν. ἀεὶ γὰρ τοὺς κόμπους τῆς μεγάλης γλώσσης ὑπερεχθαίρει. Παλτῷ ῥιπτεῖ πυρί. τῷ κεραυνῷ τῷ ἄνωθεν παλθέντι. Βαλβίδων. μεταφορικῶς εἴρηται ἀπὸ τῶν δρομέων. ἀντὶ τῶν κρηπίδων τοῦ τείχους. Ἀλαλάξαι. παιωνίσαι. ἀλάλαγμα δέ ἐστιν ἐπινίκιος ᾠδής. Ἀντίτυπα δ' ἐπὶ γᾷ πέσε. εἰς ἀντίτυπον δέ φησι πτῶμα ἔπεσε, διατιναχθεὶς ἄνωθεν κάτω, οὐχὶ πλάγιος. τὸ δὲ ἀντίτυπος, οὐκ ἀπὸ τοῦ τύπου, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τύψαι συντέθειται. αὐτὸς μὲν γὰρ τὴν ἄνω φορὰν ἐδίωκεν. ὁ δὲ κεραυνὸς τὴν κάτω. ὅτι δὲ ταντάλωθεὶς σημαίνει τὸ διασεισθεὶς, μαρτυρεῖ καὶ ἀνακρέων. Μελαμφύλλῳ δάφνᾳ χλωρᾷ τ' ἐλαίᾳ τανταλίζει. Ἄλλως. ἄνωθεν τυπεὶς ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ, κάτωθεν δὲ ὑπὸ τῆς γῆς, ὑπὸ τὸν κεραυνὸν γενόμενος, ὅτι τῷ ταντάλῳ ἡ σίπυλος ἐπικατεστράφη. Πυρφόρος. πῦρ φέρων ἐν αὐτῷ. ὁ πῦρ τοῖς τείχεσι προσάγων. ἢ πεπυρακτωμένος ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ. Μαινομένᾳ ξὺν ὁρμᾷ. ὡς ἐπὶ τυφῶνος, καὶ καταιγιδώδους πνεύματος, ἐπέπνει τὴν πόλιν ῥιπαῖς ἀνέμων. Βακχεύων. ἐνθουσιῶν, καὶ μέγα φυσῶν. καὶ πνέων ὀργήν. ὡς τὸ μενάνδρου. Ἀλλὰ καὶ πῦ.

Εἶχε δ' ἄλλᾳ. τὸ εἶχεν, οὐκέτι ἐπὶ τοῦ καπανέως, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἄρεως. ὅτι ἄρης βοηθὸν ἡμῖν, πανταχοῦ τροπὰς ἐποιεῖτο τῶν πολεμίων. τοῦτο δέ φησιν, ὡσεὶ ἔλεγεν. οὐδεὶς τόπος ἀπήλλακτο ταραχῆς, ἀλλὰ πανταχοῦ ὁμοίως διελέγχετο, ὁ πόλεμος. Δεξιόσειρος. κατὰ τὸ δεξιὸν φερόμενος κέρας· ἡ δὲ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν ἵππων τῶν ἐν τοῖς ἅρμασι παρασειρόντων. ὅ ἐστι, δεξιὸς ἄρης ἡμῖν γενόμενος ὁ κεραυνὸς, καὶ ἀγαθὸς ἡμῖν φανείς. ἐὰν δὲ ἡ δεξιόχειρος, ἀντὶ τοῦ γενναῖος καὶ περιδέξιος. Ἄλλως. δεξιόσειρος ὁ γενναῖος, οἱ γὰρ ἰσχυροὶ ἵπποι, εἰς τὴν δεξιὰν σειρὰν ζεύγνυνται τοῦ ἅρματος. Ζηνὶ τροπαίῳ πάγχαλκα τέλη. ὅ ἐστι τὰ ὅπλα ἀπέβαλον. Πλὴν τοῖν στυγεροῖν. στυγερῶν φησι τῶν ἀτυχῶν. οἱ τοιοῦτοι γὰρ ἀεὶ στυγνοὶ καθεστήκασιν. οὗτοι δέ φησιν ἀλληλοκτονηθέντες, οὐ διέκριναν τὴν νίκην. ὥστε τοῦ ἡττηθέντος ἀνατεθῆναι τὰ ὅπλα. Καθ' αὑτοῖν. ἀντὶ τοῦ κατ' ἀλλήλων. Δικρατεῖς λόγχας. ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένας. ἢ ὅτι ἀλλήλους ἀπέκτειναν. καὶ ἡ ἑκατέρου λόγχη οὐκ εἰς κενὸν ἀπεπέμφθη, ἀλλ' ἐκράτησε τοῦ ἑτέρου. Ἁ μεγαλώνυμος. ἡ μεγάλην περιποιοῦσα δόξαν. Ἀντιχαρεῖσα θήβᾳ. ἀντὶ τοῦ ἴσον αὐτῇ χαρεῖσα ὡς ἀντίθεος. θέλει δὲ εἰπεῖν, ὅτι ἴσον ἐφίλει τὴν νίκην, καὶ ἡ νίκη αὐτὴν ἀντεφίλησε. πρὸς χαίρουσαν γὰρ αὐτὴν, καὶ αὐτὴ χαρεῖσα ἦλθεν. ἢ ἀντὶ τῶν κακῶν χαρεῖσα. Ἐκ μὲν δὴ πολέμων. πάνυ πιθανῶς τὰ τῆς εὐχῆς. ἐπιμνησθέντες γὰρ δυσχερῶν, πάλιν ἐπὶ τὰ κατ' ἀρχὰς εὔφημα τρέπονται. Θήβας δ' ἐλελίζων. ἐξάρχοι δὲ, ὁ διόνυσος ὁ τὰς θήβας ἐλελίζων καὶ κινῶν ταῖς βακχείαις. Ἄλλως. ὁ θήβας δ' ἐλελίχθων βακχεῖος. ὁ κινησίχθων. ἐλελίχθονα δὲ τὸν διόνυσόν φησι. διὰ τὰς ἐν ταῖς βακχείαις κινήσεις, ἢ τὸν τὴν γῆν σείοντα καὶ ἀναβακχεύοντα ταῖς χορείαις. ὁ δὲ νοῦς, ὁ θήβας βακχεῖος. ὁ θηβαγενὴς διόνυσος. ὁ τῆς θήβης πολίτης. ὁ ἐλελίχθων ἄρχοι τῆς χορείας. Ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας. ἄριστα καὶ μεγαλοφρόνως διεσκεύασται αὐτῷ ὁ χορός. ἕτερος γὰρ αὖ ταῦτα πρῶτον εἰσήγαγεν ὅτι ἡμεῖς συνήχθημεν ὑπὸ κρέοντος. χαίρει δὲ τὸ πρῶτον μὲν εὐχὴν αὐτὸν ποιήσασθαι, ἑξῆς

εἶχε δ' ἄλλᾳ.
τὰ μὲν ἄλλα, τὰ δ' ἐπ' ἄλλοις
ἐπενώμα στυφελίζων
μέγας Ἄρης δεξιόσειρος.
ἑπτὰ λοχαγοὶ γὰρ ἐφ' ἑπτὰ πύλαις
ταχθέντες ἴσοι πρὸς ἴσους, ἔλιπον
Ζηνὶ τροπαίῳ πάγχαλκα τέλη,
πλὴν τοῖν στυγεροῖν, ὢ πατρὸς ἑνὸς
μητρός τε μιᾶς φύντε, καθ' αὑτοῖν
δικρατεῖς λόγχας στήσαντ' ἔχετον
κοινοῦ θανάτου μέρος ἄμφω.
ἀλλὰ γὰρ ἁ μεγαλώνυμος ἦλθε νίκα,
τᾷ πολυαρμάτῳ ἀντιχαρεῖσα Θήβᾳ.
ἐκ μὲν δὴ πολέμων
τῶν νῦν θέσθε λησμοσύνην.
θεῶν δὲ ναοὺς χοροῖς παννύχοις πάν
τας ἐπέλθωμεν. ὁ Θήβας δ'
ἐλελίζων βακχεῖος ἄρχοι.
ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας

δὲ δηλῶσαι ὑπό τινος συνηθροίσθησαν. παρατήρει δὲ ὅτι πάντη ἐπιμελῶς διαγίνεται, δηλῶν ἡμῖν τὰ πράγματα ὁ ποιητής, ὥστε ἐπαίρεσθαι μὲν αὐτά. καὶ παρακεῖσθαι ἑτέροις προσώποις. πάντα δὲ δηλοῦσθαι. καὶ τὸ τοῦ βασιλέως ὄνομα εὐθὺς παρατήρει. κρέων ὁ μενοικέως καὶ τὸ νεοχμὸς δὲ οὐκ ἔστιν ἀργόν. Νεοχμός. νεωστὶ κατασταθεὶς εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ τυραννίδα, τὸ γὰρ ἑξῆς, ἀλλ' ἰδοὺ ὁ κρέων ὁ νεωστὶ καινὸς βασιλεὺς τῆς χώρας γενόμενος, τῇ προσφάτῳ παρὰ θεῶν αὐτῷ δεδομένῃ ἐπιτυχίᾳ. τοῦ κατορθῶσαι.

Κρέων ὁ Μενοικέως, νεοχμὸς
νεαραῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις
χωρεῖ, τινὰ δὴ μῆτιν ἐρέσσων.
ὅτι σύγκλητον τήνδε γερόντων
προὔθετο λέσχην,
κοινῷ κηρύγματι πέμψας.
κρέ. ἄνδρες τὰ μὲν δὴ πόλεος, ἀσφαλῶς θεοὶ
πολλῷ σάλῳ σείσαντες, ὤρθωσαν πάλιν.
ὑμᾶς δ' ἐγὼ πομποῖσιν ἐκ πάντων δίχα,
ἔστειλ' ἱκέσθαι. τοῦτο μὲν, τὰ Λαΐου
σέβοντας εἰδὼς εὖ θρόνων ἀεὶ κράτη.
τοῦτ' αὖθις, ἡνίκ' Οἰδίπους ὤρθου πόλιν.
κἀπεὶ διώλετ', ἀμφὶ τοὺς κείνων ἔτι
παῖδας, μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν.
ὅτ' οὖν ἐκεῖνοι πρὸς διπλῆς μοίρας, μίαν
καθ' ἡμέραν ὤλοντο, παίσαντές τε, καὶ
πληγέντες αὐτόχειρι σὺν μιάσματι,
ἐγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω
γένους κατ' ἀγχιστεῖα τῶν ὀλωλότων.
» Ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν
» Ψυχήν τε, καὶ φρόνημα, καὶ γνώμην, πρὶν ἂν
» Ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβὴς φανῇ.
» ἐμοὶ γὰρ ὅστις πᾶσαν εὐθύνων πόλιν,

Συντυχίαις. συναντήσεσι. Τίνα δὴ μῆτιν ἐρέσσων. ἐν ἑαυτῷ κινῶν. καὶ μεριμνῶν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐρεσσόντων. Σύγκλητον λέσχην. τὴν συγκληθεῖσαν ἐξαίφνης ὁμιλίαν. ἐπειδήπερ μεταπεμψάμενος τοὺς ἐντίμους, εἰς ἐκκλησίαν συνήγαγε. Προὔθετο λέσχην. ὁμιλίαν συνεκρότησε. Πέμψας. μεταστειλάμενος. Πολλῷ σάλῳ. τροπικῶς, ὡς ἐπὶ νεώς. Ὑμᾶς δ' ἐγὼ πομποῖσιν. διὰ τῶν πομπῶν ὑμᾶς μετεκαλεσάμην. χωρὶς ἁπάντων, ἐξαιρέτως πρὸς ὑμᾶς μόνον ἀπεσταλμένων. ὁ γὰρ λόγος, ἔστι μὲν καὶ σημαντικὸς τοῦ πράγματος. ἔστι δὲ καὶ τεχνικός. ἐγκωμιάζει γὰρ πρῶτον αὐτούς. ἀναγκαῖον δὲ τῷ παριόντι, πρῶτον ἐπὶ πολιτικὴν ἀρχὴν εὔνους ἑαυτῷ καταστῆσαι τοὺς ὑπηκόους. μετεπεμψάμην οὖν φησιν ὑμᾶς, εἰδὼς ὅτι ἄνωθεν πρὸς λάϊον καὶ οἰδίποδα εὐνοϊκῶς ἔχετε. ὡς δή που καὶ πρὸς αὐτὸν τοιούτων φανησομένων. δηλοῖ δὲ διὰ τούτων, καὶ τὴν ἡλικίαν τῶν κατὰ τὸν χορὸν γερόντων. ὡς ἔτι ἄνωθεν ἀπὸ λαΐου ὄντων ἐν πολιτείᾳ. Κατ' ἀγχιστεῖα. οὐδετέρως κατ' οἰκειότητα. κατὰ συγγένειαν. Ἀμήχανον δέ. οἱ μὲν χίλωνι τιθέασι τὴν γνώμην. οἱ δὲ βίαντι ὅτι ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσιν.

Μὴ τῶν ἀρίστων. δέον γὰρ ἀρίστων βουλευμάτων ἅπτεσθαι καὶ παρρησιάζεσθαι ἐν αὐτοῖς, μὴ ἀποδειλιῶντα. Νῦν τε καὶ πάλαι. καὶ πρὶν ἄρξαι, καὶ νῦν ὅτε τὴν ἀρχὴν ἐλήλυθα. Οὔτ᾽ ἂν φίλον ποτ᾽. οὐκ ἂν οὐκ κτησαίμην φίλον τῆς ἐμῆς πόλεως δυσμενῆ. τοῦτο δὲ εἰς Πολυνείκη συντείνει. Ἥδ᾽ ἐστὶν ἡ σώζουσα. ἡ πόλις δηλονότι. Πλέοντες ὀρθῆς. πορευόμενοι. ἡ δὲ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν νεῶν. Καὶ νῦν ἀδελφά. ἴσα. ὅμοια. μέλλων δὲ περὶ ἀπεχθοῦς κηρύγματος λέγειν, μακροτέρῳ χρῆται τῷ λόγῳ. καὶ πρῶτον μὲν ἐγκωμιάζειν τὸν Ἐτεοκλέα. ὕστερον δὲ ἐλέγχει τὸν Πολυνείκη. καὶ δείκνυσιν αὐτὸν μίσους ἄξιον. καὶ τῆς τοιαύτης τιμωρίας. Αἵματος κοινοῦ. ἀντὶ τοῦ ἐμφυλίου. ἢ τοῦ ἀδελφικοῦ αἵματος. παροξυντικὰ δὲ λίαν ταῦτα ἀκουόντων.

Ἐδεστόν. βρωτόν. Τὸν τῇδε δύσνουν. λείπει τὸ, μὴ θάπτειν. Νόμῳ δὲ χρῆσθαι παντί που τ᾽ ἔνεστί σοι. ἀντὶ τοῦ ἔξεστί σοι ὅπως θέλεις νομοθετεῖν. Ὡς ἂν σκοποὶ νῦν. σκοποὶ φύλακες. ἀντὶ τοῦ μελέτω ὑμῖν ἡ φυλακὴ τῶν εἰρημένων. Νεωτέρῳ τῳ τοῦτο βαστάζειν. τοῦτο τὸ φορτίον. τὸ δέ. Πρόθες, ἀντὶ τοῦ πρόσθες. χρῶνται γὰρ τῇ πρὸ, ἀντὶ τῆς πρός.

» Μὴ τῶν ἀρίστων ἅπτεται βουλευμάτων,
» Ἀλλ᾽ ἐκ φόβου του γλῶσσαν ἐγκλείσας ἔχει,
» Κάκιστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ.
» Καὶ μείζον᾽ ὅστις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας
» Φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω.
ἐγὼ γὰρ, ἴστω Ζεὺς ὁ πάνθ᾽ ὁρῶν ἀεὶ,
οὔτ᾽ ἂν σιωπήσαιμι τὴν ἄτην ὁρῶν
στείχουσαν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας,
οὔτ᾽ ἂν φίλον ποτ᾽ ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς
θείμην ἐμαυτῷ, τοῦτο γινώσκων, ὅτι
ἥδ᾽ ἐστὶν ἡ σώζουσα. καὶ ταύτης ἔπι
πλέοντες ὀρθῆς, τοὺς φίλους ποιούμεθα.
τοιοῖσδ᾽ ἐγὼ νόμοισι τήνδ᾽ αὔξω πόλιν.
καὶ νῦν ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας ἔχω
ἀστοῖσι, παίδων τῶν ἀπ᾽ Οἰδίπου πέρι.
Ἐτεοκλέα μὲν, ὃς πόλεως ὑπερμαχῶν
ὄλωλε τῆσδε, πάντ᾽ ἀριστεύσας δορὶ,
τάφῳ τε κρύψαι, καὶ τὰ πάντ᾽ ἀφανίσαι,
ἃ τοῖς ἀρίστοις ἔρχεται κάτω νεκροῖς.
τὸν δ᾽ αὖ ξύναιμον τοῦδε Πολυνείκην λέγω
ὃς γῆν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς,
φυγὰς κατελθὼν, ἠθέλησε μὲν πυρὶ
πρῆσαι κατάκρας. ἠθέλησε δ᾽ αἵματος
κοινοῦ πάσασθαι. τοὺς δὲ, δουλώσας ἄγειν,
τοῦτον πόλει τῇδ᾽ ἐκκεκηρῦχθαι, τάφῳ
μήτε κτερίζειν, μήτε κωκῦσαί τινα.
ἐᾶν δ᾽ ἄθαπτον, καὶ πρὸς οἰωνῶν δέμας
καὶ πρὸς κυνῶν ἐδεστὸν αἰκισθέντ᾽ ἰδεῖν.
τοιόνδ᾽ ἐμὸν φρόνημα, κοὔποτ᾽ ἔκ γ᾽ ἐμοῦ
τιμὴν προέξουσ᾽ οἱ κακοὶ, τῶν ἐνδίκων.
ἀλλ᾽ ὅστις εὔνους τῇδε τῇ πόλει θανὼν,
καὶ ζῶν, ὁμοίως ἔκ γ᾽ ἐμοῦ τιμήσεται.
χο. σοὶ ταῦτ᾽ ἀρέσκει παῖ Μενοικέως Κρέον.
τὸν τῇδε δύσνουν, καὶ τὸν εὐμενῆ πόλει.
νόμῳ δὲ χρῆσθαι παντί που τ᾽ ἔνεστί σοι,
καὶ τῶν θανόντων, χ᾽ ὁπόσοι ζῶμεν πέρι.
κρέ. ὡς ἂν σκοποὶ νῦν ἦτε τῶν εἰρημένων.
χο. νεωτέρῳ τῳ τοῦτο βαστάζειν πρόθες.
κρ. ἀλλ᾽ εἴσ᾽ ἕτοιμοι τοῦ νεκροῦ τ᾽ ἐπίσκοποι.

Τὸ μὴ ἐπιχωρεῖν τοῖς ἀπιστοῦσι τάδε. λείπει ἡ διά. διὰ τὸ μὴ ἐπιτρέπειν, μηδὲ συγχωρεῖν τοῖς ἀπειθοῦσιν. ἔλεγον δὲ καὶ τὴν πειθὼ, πίστιν. Καὶ μὴν ὁ μισθὸς οὗτος. ὁ θάνατος δηλονότι. Ἄνδρας τὸ κέρδος. ἕνεκα κέρδους, καὶ τοῦ θανάτου ἔνιοι καταπεφρονήκασιν. οἷον, ὑπ' ἐλπίδων τοῦ διαφυγεῖν καὶ τοῖς ἐπικινδύνοις ἔργοις ἐπιχειροῦσιν. οὐ τὸ προσεδόκα τινὰ τῶν οἰκείων τοῦτο ποιήσειν. ἠλέγξαι γὰρ ἦσαν. Ἐρῶ μὲν, οὐχ ὅπως τάχους ὕπο. οὐ τοῦτο λέγω. ὅτι μετὰ σπουδῆς ἀσθμαίνων πρὸς σὲ πεπόρευμαι. πολλάκις γὰρ ἐπιστὰς ἐλογισάμην. πότερον ἔλθω πρὸς σὲ, ἢ μή.

χο. τί δῆτ' ἂν ἄλλο τοῦτ' ἐπεντέλλοις ἔτι;
κρέ. τὸ μὴ 'πιχωρεῖν τοῖς ἀπιστοῦσιν τάδε.
χο. Οὐκ ἔστιν οὕτω μῶρος, ὃς θανεῖν ἐρᾷ.
κρέ. καὶ μὴν ὁ μισθός γ' οὗτος. Ἀλλ' ὑπ' ἐλπίδων
» Ἄνδρας τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσεν.
ἄγγ. ἄναξ, ἐρῶ μὲν οὐχ ὅπως τάχους ὕπο
δύσπνους ἱκάνω κοῦφον ἐξάρας πόδα.
πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις,
ὁδοῖς κυκλῶν ἐμαυτὸν εἰς ἀναστροφήν.
ψυχὴ γὰρ ηὔδα πολλά μοι μυθουμένη,
τάλας, τί χωρεῖς, οἷ μολὼν δώσεις δίκην;
τλῆμον, μενεῖς αὖ; κεἰ τάδ' εἴσεται Κρέων
ἄλλου παρ' ἀνδρός. πῶς σὺ δῆτ' οὐκ ἀλγυνῇ;
τοιαῦθ' ἑλίσσων, ἤνυτον σχολῇ βραδύς.
χοὔτως ὁδὸς βραχεῖα, γίγνεται μακρά.
τέλος γε μέντοι δεῦρ' ἐνίκησεν μολεῖν
σοι, κεἰ τὸ μηδὲν ἐξερῶ, φράσω δ' ὅμως.
τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος
τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο, πλὴν τὸ μόρσιμον.
κρέ. τί δ' ἔστιν, ἀνθ' οὗ τήνδ' ἔχεις ἀθυμίαν;
ἄγγ. φράσαι θέλω σοι πάντα τἀμαυτοῦ. τὸ γὰρ
πρᾶγμ' οὔτ' ἔδρασ', οὔτ' εἶδον ὅστις ἦν ὁ δρῶν
οὐδ' ἂν δικαίως ἐς κακὸν πέσοιμί τι.
κρέ. εὖ γε στοχάζῃ, κἀποφράγνυσαι κύκλῳ
τὸ πρᾶγμα, δηλοῖς δ' ὥστι σημαίνων νέον.
ἄγγ. τὰ δεινὰ γάρ τοι, προστίθησ' ὄκνον πολύν.

Ἐπιστάσεις. ἐνστάσεις. Ἀναστροφήν. ἀπὸ. στροφήν. Τάλας τί χωρεῖς. ταῦτα ἡ ψυχή. μου παρῄνει. Οἷ μολών· ἀντὶ τοῦ οὗ περ. Οὐκ ἀλγυνῇ. οὐ τιμωρηθήσῃ. Ἤνυτον σχολῇ βραδύς. γράφεται ταχύς. καί τοι ταχὺς ὤν, βραδέως ἤνυον τὴν ὁδόν. Κεἰ τὸ μηδὲν ἐξερῶ. καὶ εἰ μηδὲν σοι τερπνὸν λέξω ἢ οὕτως. εἰ καὶ τὸ μηδέν σοι μέλλω λέγειν· καὶ γὰρ ἐκ τοῦ εἰπεῖν. καὶ σιγῆσαι οὐδὲν ἄλλο λείπεται, ἢ θανάτῳ με κολάζεσθαι. ἀκόλουθον δὲ καὶ τὸ ἑξῆς διανόημα. ἐλπίζω γὰρ ὅτι οὐδὲν ἄλλο πάθοιμι, ἢ τὸ μόρσιμον. ὥστε οὐδέν μοι χεῖρον ἀποβήσεται ἐκ τοῦ εἰπεῖν. Τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι. ὑπὸ γὰρ τῆς ἐλπίδος νενικημένος ἐλήλυθα. ἢ οὕτως. ἀντειλημμένος τῆς ἐλπίδος ἐλήλυθα. Κἀποφράγνυσαι κύκλῳ. κύκλῳ σεαυτὸν ἀσφαλίζῃ, ἢ αὐτὴν τὴν πρᾶξιν.

Οὐκ ἔσω ἐρεῖς, ποτ᾽. τοῦ ἀγγέλου περιπλέκοντος τὸν λόγον. καὶ εὐλαβουμένου σημῆναι τὸ πραχθέν. ἐπιθυμῶν ὁ κρέων ἀκοῦσαι, εὔελπιν αὐτὸν ποιεῖ, ὡς ὅτι οὐδὲν πείσεται. οὐ γὰρ ἀπειλεῖ κελεύων εἰπεῖν, ἀλλά φησιν δηλώσας τὸ πρᾶγμα, ἄπιθι, ἀθῷος. δίδωσιν οὖν καὶ ἀνδράσι βασιλικοῖς τὸ ψεύσασθαι δὲ τὸ χρήσιμον. Διψίαν. ξηράν. Κόνιν παλύνας. βαλὼν, ἢ λεπτύνας τὴν λεγομένην χυτὴν γῆν. Δικέλλης. πελέκεως, ἀξίνης. Στύφλος. σκληρά. Οὐδ᾽ ἐπημαξευμένη. ἐσκαμμένη.

ΚΡΕ. οὐκ ἔσω ἐρεῖς ποτ᾽, εἶτ᾽ ἀπαλλαχθεὶς ἄπει;

ΑΓ. καὶ δὴ λέγω σοι. τὸν νεκρόν τις ἀρτίως
θάψας βέβηκε, κἀπὶ χρωτὶ διψίαν
κόνιν παλύνας, κἀφαγιστεύσας ἃ χρή.

ΚΡΕ. τί φής; τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ τολμήσας τάδε;

ΑΓ. οὐκ οἶδ᾽. ἐκεῖ γὰρ οὔτε του γενῇδος ἦν
πλῆγμ᾽, οὐ δικέλλης ἐκβολή. στύφλος δὲ γῆ
καὶ χέρσος ἀρρὼξ, οὐδ᾽ ἐπημαξευμένη
τροχοῖσιν. ἀλλ᾽ ἄσημος οὑργάτης τις ἦν.
ὅπως δ᾽ ὁ πρῶτος ἡμὶν ἡμεροσκόπος
δείκνυσι, πᾶσι θαῦμα δυσχερὲς παρῆν.
ὁ μὲν οὐδὲν, τοὺ ἠφάνιστο. τυμβήρης μὲν οὔ.
λεπτὴ δ᾽ ἄγος φεύγοντος ὡς, ἐπῆν κόνις.
σημεῖα δ᾽ οὔτε θηρὸς, οὔτε του κυνῶν
ἐλθόντος, οὐ σπάσαντος ἐξεφαίνετο.
λόγοι δ᾽ ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρόθουν κακοί.
φύλαξ ἐλέγχων φύλακα, κἂν ἐγίνετο
πληγὴ τελευτῶσ᾽ οὐδ᾽ ὁ κωλύσων παρῆν,
εἷς γάρ τις ἦν ἕκαστος οὑξειργασμένος.
κοὐδεὶς ἐναργὴς, ἀλλ᾽ ἔφευγε τὸ μὴ εἰδέναι.

Ἀρρὼξ, μὴ ἐσχισμένη. Ἀλλ᾽ ἄσημος οὑργάτης τις ἦν. ὁ τοῦτο ἐργασάμενος, ἄγνωστος ἦν. ἐκπλῆξαι δὲ αὐτὸν βούλεται, ὡς ὅτι ἔκ τινος τῶν κρειττόνων γέγονεν. Τυμβήρης μὲν οὔ. λεπτὴ δ᾽ ἄγος. οὐ κατὰ βάθος τὴν τεθαμμένον, ἀλλ᾽ ὡς ἔχει ἐπιβεβλημένη ἦν ἡ ἄμμος, τοῦτο δὲ ἐποίησεν ὁ θάψας νόμου χάριν. οἱ γὰρ νεκρὸν ὁρῶντες ἄταφον καὶ μὴ ἐναμησάμενοι κόνιν, ἐναγεῖς εἶναι ἐδόκουν. ὥσπερ οὖν τὸ τῆς ἀσεβείας τις ἔγκλημα φεύγων, λεπτὴν κόνιν ἐπιχέει τοῖς νεκροῖς, οὕτως ἦν καὶ ἐπάνω τοῦ πολυνείκους. καὶ τοῦτο δὲ ἡ ἀντιγόνη καθαρσίων ἕνεκα πεποίηται. λόγος δὲ ὅτι βουζύγης Ἀθήνησι κατηράσατο τοῖς περιορῶσιν ἄταφον σῶμα. Φύλαξ ἐλέγχων φύλακα. ἐπεὶ ἐκ διαδοχῆς αἱ φυλακαὶ γίνονται, ἠποροῦμεν εἰς τὴν τίνος φυλακὴν ἐγεγόνει. Εἷς γάρ τις ἦν ἕκαστος. ἕκαστος μὲν γὰρ τὸν πλησίον ἐδόκει πεπραχέναι. ἀκριβῶς δὲ αὐτὸν κατελέγχειν οὐκ ἠδύνατο. Ἡ μὲν δ᾽ ἕτοιμοι καὶ μύδρους. σίδηρον πεπυρακτωμένον εἰώθασι γὰρ οἱ ὀμνύοντες ταῦτα ποιεῖν. μύδρους γὰρ αἴροντες ἐπαρῶντο μένειν τὰ ὅρκια, ἕως αὐτοὶ φανῶσι. καὶ ῥίπτουσιν αὐτοὺς εἰς θάλασσαν, ὅπως οὖν αἰώνια τὰ ὅρκια ὑπάρχῃ. ὡς καὶ καλλίμαχος. Φωκαίων μέχρις κεν ἐνῇ μέγας εἰν ἁλὶ μύδρος. καὶ τὸ πῦρ δὲ διαπορευόμενοι ὤμνυον. ἄλλως. ἕτοιμοι ἦμεν πάσας βασάνους ὑπομένειν πρὸς ἔλεγχον. εἰώθασι δὲ ὀμνύοντες καὶ πίστεις διδόντες, μύδρους βαστάζειν. καὶ πῦρ ὑπερβαίνειν. τοὺς γὰρ μὴ ἐνόχους τῷ ἁμαρτήματι, ᾤοντο καὶ ἐν τούτοις μὴ ἀλγεῖν.

ἦμεν δ' ἕτοιμοι καὶ μύδρους αἴρειν χεροῖν,
καὶ πῦρ διέρπειν, καὶ θεοὺς ὁρκωμοτεῖν,
καὶ τὸ μή τι δρᾶσαι, μήτε τῳ ξυνειδέναι
τὸ πρᾶγμα βουλεύσαντι, μήτ' εἰργασμένῳ,
τέλος δ' ὅτ' οὐδὲν ἦν ἐρευνῶσι πλέον,
λέγει τις εἷς, ὃς πάντας ἐς πέδον κάρα
νεῦσαι φόβῳ προὔτρεψεν. οὐ γὰρ εἴχομεν
οὔτ' ἀντιφωνεῖν, οὔθ' ὅπως δρῶντες καλῶς
πράξαιμεν. ἦν δ' ὁ μῦθος, ὡς ἀνοιστέον
σοὶ τοὔργον εἴη τοῦτο, κοὐχὶ κρυπτέον.
καὶ ταῦτ' ἐνίκα, κἀμὲ τὸν δυσδαίμονα
πάλος καθαιρεῖ τοῦτο τἀγαθὸν λαβεῖν.
πάρειμι δ' ἄκων οὐχ ἑκοῦσιν οἶδ' ὅτι.
» Στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν.
ἄναξ, ἐμοί τοι μή τι καὶ θεήλατον
τοὔργον τόδ' ἡ ξύννοια βουλεύει πάλαι.
κρέ. παῦσαι πρὶν ὀργῆς κἀμὲ μεστῶσαι λέγων,
μὴ 'φευρεθῇς ἄνους τε καὶ γέρων ἅμα.
λέγεις γὰρ οὐκ ἀνεκτά, δαίμονας λέγων
πρόνοιαν ἴσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι.
πότερον ὑπερτιμῶντες ὡς εὐεργέτην
ἔκρυπτον αὐτόν, ὅστις ἀμφικίονας
ναοὺς πυρώσων ἦλθε, κἀναθήματα,
καὶ γῆν ἐκείνων καὶ νόμους διασκεδῶν,
ἢ τοὺς κακοὺς τιμῶντας εἰσορᾷς θεούς;
οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα καὶ πάλαι πόλεως
ἄνδρες μόλις φέροντες ἐρρόθουν ἐμοί
κρυφῇ κάρα σείοντες. οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ
λόφον δικαίως εἶχον ὡς στέργειν ἐμέ.
ἐκ τῶνδε τούτους ἐξεπίσταμαι καλῶς
παρηγμένους μισθοῖσιν εἰργάσθαι τάδε.
» Οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν οἷον ἄργυρος
» Κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε. τοῦτο καὶ πόλεις
» πορθεῖ, τόδ' ἄνδρας ἐξανίστησιν δόμων.
» Τόδ' ἐκδιδάσκει, καὶ παραλλάσσει φρένας
» χρηστὰς πρὸς αἰσχρὰ πράγμαθ' ἵστασθαι βροτῶν.
» Πανουργίας δ' ἔδειξεν ἀνθρώποις ἔχειν
» Καὶ παντὸς ἔργου δυσσέβειαν εἰδέναι.
» Ὅσοι δὲ μισθαρνοῦντες ἤνυσαν τάδε,

Μύδρος. πεπυρακτωμένος σίδηρος. Τέλος δ' ὅτ' οὐδέν. τὸ ἑξῆς. ὅτε δὲ ἐρευνῶσιν ἡμῖν, οὐδὲν πλέον τέλος ἐφαίνετο.

Πάλος καθαιρεῖ. ἀντὶ τοῦ καταλαμβάνει, ὥστε ἀπαγγεῖλαί σοι. ἐπειδὴ εἰς τὰ ἀγαθὰ κλήρους βάλλουσιν, ἐν ἤθει τοῦτό φησι. καὶ εὔκληροι γάρ τινες λέγονται. Ἡ ξύννοια βουλεύει. πάλαι ἡ ξύννοιά μοι βουλεύεται. καὶ οἴεται μὴ καὶ θεήλατόν ἐστι τὸ πρᾶγμα. Μεστῶσαι. πληρῶσαι. Ἄνους τε καὶ γέρων ἅμα. ἐναντίον γὰρ ἡ ἄνοια τῷ γήρᾳ. Ἀμφικίονας. τοὺς ἀμφοτέρωθεν ὑπὸ κιόνων βασταζομένους ναούς.

Κρυφῇ κάρα σείοντες. οἷον μὴ πειθόμενοι τοῖς ἐμοῖς κηρύγμασι μόνον συνῄνουν μοι, οὐχ οὕτω διακείμενοι. Ἐρρόθουν ἐμοί. ἠρέμα ψιθυρίζοντες, ὕβριζόν με. Λόφον δικαίως εἶχον. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων τῶν μὴ βουλομένων ὑπὸ τὸν ζυγὸν εἶναι, ταῦτά φησιν ὑπ' ἐκείνων πράττεσθαι τῶν μὴ βουλομένων λάθρα σαλεῦσαι τὴν ἡμετέραν ἀρχήν.

Ἐκ τῶνδε τούτους ἐξεπίσταμαι. ἀπὸ τούτων φησὶ τῶν δυσαρεστούντων μετὰ τοῖς κηρύγμασιν, οἱ φύλακες μισθὸν λαβόντες, ἔβλαψαν τὸν νεκρόν.

Παρηγμένους. ἠπατημένους. Μισθαρνοῦντες. μισθὸν λαβόντες. Ἤνυσαν. ἀντὶ τοῦ ἐτιμωρήθησαν.

χρόνῳ ποτ' ἐξέπραξαν. αὐτίκα φανεροὶ ἔσονται καὶ τιμωρηθήσονται. Ἀλλ' εἴπερ ἴσχει Ζεύς. ὅ ἐστιν. εἰ τιμῶ καὶ σέβω τὸν δία, καὶ μὴ ἐπιορκῶ αὐτόν. οὐχ ὑμῖν ᾅδης μοῦνος ἀρκέσει. οὐκ εὐθὺς ὑμᾶς τῷ ᾅδῃ παραδώσω, ἀλλὰ τιμωρίαις κρεμαστοὺς παραδοὺς, βαρύτερον τὸ ζῆν τοῦ θανεῖν ὑμῖν ἀπεργάσομαι. παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν,
» Οὔ οἱ ἔπειτα ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἠδ' οἰωνούς. Τήνδε δηλώσηθ' ὕβριν. ὁμολογήσητε ταύτην τὴν καταφρόνησιν. Ἵν' εἰδότες τὸ κερδαίνειν. ἵνα μαθόντες ὅθεν δεῖ κερδαίνειν, τὸ λοιπὸν ἐκεῖνα ἁρπάζητε. Εἰπεῖν δὲ δώσεις. ἐπιτρέψεις καὶ ἐμοὶ εἰπεῖν. ἢ ἀπέλθω. Οὐκ οἶσθα καὶ νῦν. ἄπιθι. καὶ γὰρ νῦν λέγων ἀνιαρός μοι εἶ. Ῥυθμίζεις. σχηματίζεις. διατυποῖς. Ὁ δρῶν σ' ἀνιᾷ. συνετῶς ὑπὲρ τῶν ἀγγελθέντων ἀπελογίσατο, ὡς οὐκ ὢν αἴτιος. Ὡς λάλημα δῆλον. λάλημα περίτριμμα τῆς ἀγορᾶς. οἷον πανοῦργος. Οὔκουν τόδ' ἔργον. ἀντὶ τοῦ οὐδέποτε ἐφλυάρησα. Ἦ δεινὸν ᾧ δοκεῖ γε. δεινὸν τοῦτό ἐστι ψευδῆ ὑπονοεῖν. οὐκ ἔστι γὰρ δόξαν ἐκείνων μεταστρέψαι. Κόμψευε νῦν τὴν δόξαν. σεμνολόγει. τὴν δόκησιν περιλάλει. κομψοὺς γὰρ ἔλεγον, οὓς νῦν ὑμεῖς περιττοὺς καὶ πολυλάλους φαμέν. Εἰ δὲ ταῦτα μή. τὸ ἑξῆς εἰ δὲ μὴ φανεῖτέ μοι τοὺς ταῦτα δρῶντας. Τὰ δεινὰ κέρδη. γράφεται τὰ δειλά. ἀντὶ τοῦ τὰ κακὰ, ἀπὸ τοῦ τοὺς δειλοὺς εἶναι ἀχρείους. Τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ. ἀπιὼν ὁ θεράπων καθ' ἑαυτὸν ταῦτά φησιν. οὐ γὰρ δυνατὸν ὑπὸ τοῦ Κρέοντος ταῦτα λέγεσθαι. ὡς καὶ ἐν τοῖς κωμικοῖς.

» Χρόνῳ ποτ' ἐξέπραξαν ὡς δοῦναι δίκην.
ἀλλ' εἴπερ ἴσχει Ζεὺς ἔτ' ἐξ ἐμοῦ σέβας,
εὖ τοῦτ' ἐπίστασ'. ὅρκιος δέ σοι λέγω.
εἰ μὴ τὸν αὐτόχειρα τοῦδε τοῦ τάφου
εὑρόντες ἐκφανεῖτ' ἐς ὀφθαλμοὺς ἐμοὺς,
οὐχ ὑμὶν ᾅδης μοῦνος ἀρκέσει, πρὶν ἂν
ζῶντες κρεμαστοὶ τήνδε δηλώσηθ' ὕβριν.
ἵν' εἰδότες τὸ κέρδος ἔνθεν οἰστέον,
τὸ λοιπὸν ἁρπάζητε, καὶ μάθηθ' ὅτι,
» Οὐκ ἐξ ἅπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.
» Ἐκ τῶν γὰρ αἰσχρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας
» Ἀτωμένους ἴδοις ἂν, ἢ σεσωσμένους.
ἀντ. εἰπεῖν τι δώσεις, ἢ στραφεὶς οὕτως ἴω;
κρέ. οὐκ οἶσθα καὶ νῦν ὡς ἀνιαρῶς λέγεις;
ἀντ. ἐν τοῖσιν ὠσὶν, ἢ 'πὶ τῇ ψυχῇ δάκνῃ.
κρέ. τί δαὶ ῥυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου;
ἀντ. ὁ δρῶν, ἀνιᾷ τὰς φρένας. τὰ δ' ὦτ' ἐγώ.
κρέ. οἴμ', ὡς λάλημα δῆλον ἐκπεφυκὸς εἶ,
ἀντ. οὔκουν τόδ' ἔργον τοῦτο ποιήσας ποτέ.
κρέ. καὶ ταῦτ' ἐπ' ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν προδούς.
ἀντ. φεῦ. ἢ δεινὸν ᾧ δοκῇ γε, καὶ ψευδῆ δοκεῖν.
κρέ. κόμψευε νῦν τὴν δόξαν. εἰ δὲ ταῦτα μὴ
φανεῖτέ μοι τοὺς δρῶντας, ἐξερεῖθ' ὅτι
» Τὰ δεινὰ κέρδη, πημονὰς ἐργάζεται.
ἀντ. ἀλλ' εὑρεθείη μὲν μάλιστ'. ἐὰν δέ τοι
ληφθῇ τε καὶ μὴ, τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ,
οὐκ ἔσθ' ὅπως ὄψει σὺ δεῦρ' ἐλθόντα με.
καὶ νῦν γὰρ ἐκτὸς ἐλπίδος, γνώμης τ' ἐμῆς
σωθεὶς, ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν.
χο. πολλὰ τὰ δεινά. Κοὐδὲν ἀν-

Πολλὰ τὰ δεινά. ἐν σχήματι, εἶπεν ἀντὶ τοῦ πολλῶν ὄντων τῶν δεινῶν, οὐδέν ἐστιν ἀνθρώπου δεινότερον. Τοῦτο καὶ πολιοῦ πέραν. τοῦτο τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Περιβρυχίοις. τοῖς ἠχώδεσιν, ἢ τοῖς καλύπτουσι τὴν ναῦν. τοῖς γὰρ ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ τοῦ ἔτους πλέουσι, μονονουχὶ τὰ κύματα φέρεται ἡ ναῦς. ἢ τοῖς κυματίζουσι τὴν ναῦν. τὸ μὲν καθόλου κεκρυμμένον ὑπὸ ὕδατος, ὑποβρύχιόν ἐστιν. ὅμηρος, Τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον. τὸ δὲ ἕτερον περιβρύχιον καλεῖται. Θεῶν

Θρώπου δεινότερον πέλει.
τοῦτο καὶ πολιοῦ πέραν
πόντου χειμερίῳ νότῳ
χωρεῖ περιβρυχίοισι
περῶν ὑπ' οἴδμασιν.
θεῶν τε τὰν ὑπερτάταν γᾶν
ἄφθιτον ἀκαμάταν
ἀποτρύεται, παλλομένων ἀρότρων.
ἔτους εἰς ἔτος ἱππείῳ
γένει πολεύων
κουφονέων τε φῦλον ὀρ
νίθων ἀμφιβαλὼν, ἄγει,
καὶ θηρῶν ἀγρίων ἔθνη,
πόντου τ' εἰναλίαν φύσιν
σπείραισι δικτυοκλώστοις
περιφραδὴς ἀνήρ.
κρατεῖ δὲ μηχαναῖς ἀγραύλου
θηρὸς ὀρεσσιβάτα.
λασιαύχενά θ' ἵππον ἄξεται ἀμ
φίλοφον ζυγὸν οὔρει
ὄντ' ἀδμῆτα ταῦρον,

τε τὰν ὑπερτάταν. τοῦτο ὡς ἐν πανουργίᾳ οὐ δεῖ ἀκούειν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπίνοιαν αὐτῶν. εἰ γάρ τις καταμάθοι πῶς ἐνενόησαν τὸ ἀροτριᾶν, ἢ σπείρειν θαυμάσεται. Αποτρύεται. γεωπονεῖ. ἢ ἀποσχίζει τὴν γῆν. καθότι ἐν τῷ ἀροτριᾶν σχίζει καὶ δαμάζει τὴν γῆν.

Παλλομένων. γράφεται ἰλλομένων καὶ περικυκλούντων τῶν ἀρότρων ἔτος ἐξ ἔτους.

Ιππείῳ γένει πολεύων. ταῖς ἡμιόνοις. Αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν ἑλκέμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον. τινὲς δὲ ἵπποις χρῆσθαι εἰς ἀροτριασμόν.

Αμφιβαλὼν ἄγει. περιβαλὼν τοῖς δικτύοις ἀγρεύει.

Εναλίαν φύσιν. τοὺς ἰχθύας.

Σπείραισι δικτυοκλώστοις. τοῖς σχοινίοις τοῖς εἰς δίκτυον κεκλωσμένοις. οἳ συγκλείουσι τὰ δίκτυα. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἀμφιβαλὼν ἄγει. Κρατεῖ δὲ μηχαναῖς. καθολικὸν τοῦτό φησιν, ὅτι ἐν ζώοις ὁ ἄνθρωπός ἐστι πολυμήχανος, καὶ ἔντεχνος καὶ θεόκεστος, Σοφόν τι χρῆμ' ἅνθρωπος. ἐπεὶ δὲ ἀνωτέρω εἶπεν ὅτι περιγίγνεται πάντων τῶν ζώων ὁ ἄνθρωπος, ἐνταῦθα τὸ μηχαναῖς προσέθηκεν ἐπὶ τῶν τιθασσευομένων, οὐ γὰρ μόνον κρατῆσαι δυνατὸς, ἀλλὰ καὶ τιθασσεῦσαι. Αμφίλοφον ζυγόν. ἀντὶ τοῦ περιβαλὼν αὐτῷ ζυγὸν, περὶ τὸν λόφον ὑπάγει. ἢ ἀμφίλοφον τὸν ἀμφιτράχηλον. τὸν ἀμφοτέρωθεν συνέχοντα τοὺς λόφους τῶν ὑποζυγίων. καὶ λείπει ἡ ὑπό. ὑπὸ ζυγὸν ἄγει.

καὶ φθέγμα. τὴν ἀνθρωπίνην διάλεξιν. καὶ ἀστυνόμους ὀργάς. τὴν περὶ τῶν μετεώρων φιλοσοφίαν. τὴν τῶν νόμων ἐμπειρίαν. δι᾽ ὧν τὰ ἄστεα νέμονται. ὅ ἐστι, διοικοῦνται. Δυσαύλων. δυσχερῆ τὸν ἐπαυλισμὸν ποιούντων. Αἴθρεια. ψυχρά. Δύσομβρα φεύγειν βέλη. δυσαίσθητός ἐστι καὶ οἰκοδομημάτων. Παντοπόρος. εἰς πάντα μηχανὰς ἐξευρίσκων. καὶ ἐπ᾽ οὐδὲν ἄπορος τῶν μελλόντων. θανάτου μόνον οὐχ εὗρεν ἴαμα. Νόσων δ᾽ ἀμηχάνων. ὡς ἰατρικὴν δίαιταν. γυμναστικήν. καὶ τὰ ὅμοια ταῦτα δὲ οὐκ ἂν ἕτερον ζῶον μηχανήσαιτο. Συμπέφρασται. ἐπινενόηκε. καὶ γιγνώσκει.

Σοφόν τι τὸ μηχανόεν. τὸ μηχανόεν τῆς τέχνης σοφὸν ἔχων. ὅ ἐστι τὸ μηχανικὸν τῆς ἐπιτεχνήσεως σοφὸν ἔχων, ὡς οὐκ ἄν τις προσδοκήσειεν, οὐ μίαν ὁδὸν βαδίζει τὴν ἐπὶ τὰ ἀμείνω, ἀλλὰ ποτὲ μὲν ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ φέρεται. ποτὲ δὲ ἐπὶ τὰ χείρω. Νόμους παρείρων χθονός. ὁ πληρῶν τοὺς νόμους καὶ τὴν δικαιοσύνην, ὑψίπολις γίνεται. ὅ ἐστιν ἐν τῇ πόλει ὑψηλός. Ἄπολις, ὅτῳ τὸ μὴ καλόν. ἄπολις δὲ ἐκεῖνος καὶ ταπεινὸς τῇ πολιτείᾳ, ᾧ τινι μὴ τὸ καλὸν σύνεστι. καὶ ὅστις οὐ μετὰ τόλμης τὸ καλὸν ἐκπληροῖ.

Ὃς τάδ᾽ ἔρδει. ὃς τοιοῦτον ἐπιτετήδευκε βίον. Ἐς δαιμόνιον τέρας. ὁρῶντες ἐληλεγμένην τὴν Ἀντιγόνην ἐκπλήττονται ὅτι γυνὴ ἦν ἡ ὑπερβᾶσα τὸ κήρυγμα.

Ἀμφινοῶ. περιωσπῶ ἡ ἀμφί.

Ἀπιστοῦσαν, μὴ πειθαρχοῦσαν. ἄγουσι

Ἐξέβην. προὔβην.

καὶ φθέγμα, καὶ ἀνεμόεν
φρόνημα, καὶ ἀστυνόμους
ὀργὰς ἐδιδάξατο, καὶ δυσαύλων
ψυχρὰ πάγων αἴθρεια, καὶ
» δύσομβρα φεύγειν βέλη. Παντοπόρος,
» Ἄπορος ἐπ᾽ οὐδὲν ἔρχεται,
» Τὸ μέλλον ἀΐδα μόνον
» Φεῦξιν οὐκ ἐπάξεται.
» Νόσων δ᾽ ἀμηχάνων φυγὰς
» Ξυμπέφρασται.
σοφόν τι τὸ μηχανόεν τέ-
χνας ὑπὲρ ἐλπίδ᾽ ἔχων,
ποτὲ μὲν κακὸν. ἄλλοτ᾽ ἐπ᾽ ἐσθλὸν ἕρπει.
νόμους παρείρων χθονὸς,
θεῶν τ᾽ ἔνορκον δίκαν, ὑψίπολις.
ἄπολις, ὅτῳ τὸ μὴ καλὸν
ξύνεστι τόλμας χάριν.
μήτε μοι παρέστιος
γένοιτο, μήτ᾽ ἴσον φρονῶν
ὃς τάδ᾽ ἔρδει.
ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφινοῶ
τόδε, πῶς εἰδὼς ἀντιλογήσω
τήνδ᾽ οὐκ εἶναι παῖδ᾽ Ἀντιγόνην
ὦ δύστηνος, καὶ δυστήνου
πατρὸς Οἰδιπόδα, τί ποτ᾽, οὐ δή που
σέγ᾽ ἀπιστοῦσαν,
τοῖς βασιλείοις ἄγουσι νόμοις
καὶ ἐν ἀφροσύνῃ καθελόντες;
ἥδ᾽ ἐστ᾽ ἐκείνη τοὔργον ἐξειργασμένη.
τήνδ᾽ εἵλομεν θάπτουσαν. ἀλλὰ ποῦ Κρέων;

χο. ὅδ᾽ ἐκ δόμων ἄψορρος εἰς δέον περᾷ.

κρέ. τί δ᾽ ἐστι; ποίᾳ ξύμμετρος προὔβην τύχῃ;

Ἀπώμοτον. ἀντὶ τοῦ ἀπηγορευμένον καὶ ἀπροσδόκητον. ἀντὶ τοῦ οὐκ ὀφείλει τις ἀπομόσασθαι περί τινος, ὅτι οὐκ ἂν αὐτὸ πράξειεν. ἡ γὰρ πρώτη δόκησις ἐκκρούεται ἀπὸ τῆς ἐπιγιγνομένης δόξης δευτέρας. τοῦτο δέ φησιν, ὅτι τοῦ Κρέοντος ἀπειλήσαντος τότε ὤμοσε μηκέτι ἐμφανὴς ἔσεσθαι. νῦν δὲ εὑρὼν τὴν Ἀντιγόνην, πάλιν ἐλήλυθε. Ψεύδει γὰρ ἡ 'πίνοια. ψευδῆ ποιεῖ. ἡ γὰρ ἐπίνοια, ὅ ἐστιν ἡ ἐπιοῦσα γνώμη, τὴν ἀπελπίσασαν γνώμην ψευδῆ ποιεῖ. Ἀλλ' ἡ γὰρ ἐκτὸς καὶ παρ' ἐλπίδα. ἡ ἀπροσδόκητος χαρὰ, οὐκ ἔοικεν εἰς τὸ μέγεθος τῇ ἄλλῃ ἡδονῇ. ὅ ἐστι πᾶσαν ἡδονὴν νικᾷ τὸ μέγεθος τῆς παρ' ἐλπίδα χαρᾶς. Καίπερ ὢν ἀπώμοτος. καίπερ ὀμωμοκὼς μὴ ἐλθεῖν. Κλῆρος ἐνθάδ' οὐκ ἔπαλλεν. ἄνω γὰρ εἶπεν ὅτι κλήρῳ τὸ ἦλθε. Θοὔρμαιον. τὸ ἕρμαιον. τὸ κέρδος. Δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι. ἀντὶ τοῦ μὴ ὑποπτεύεσθαι. Ὃν σὺ τὸν νεκρὸν ἀπείπας. τὸ ἑξῆς, τὸν νεκρὸν ὃν σὺ ἀπείπας θάπτειν. οὕτως δὲ χρῶνται οἱ παλαιοὶ ὥστε δύο ἄρθρα προτακτικόν τε καὶ ὑποτακτικόν τε καὶ ὑποτακτικὸν κατὰ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος παραλαμβάνειν. Κρατῖνος. Ὅνπερ Φιλοκλέης τὸν λόγον διέφθορεν. Καὶ πῶς ὁρᾶται. ποίῳ τρόπῳ αὐτὴν συνελάβεσθε καὶ κατειλήφατε. Πᾶσαν κόνιν σήραντες. ἀποψήξαντες. Μυδῶντες σῶμα, μυδῶν. ἰχῶρα ἀποπέμπον τουτέστι, διαλελυμένον. καὶ δίυγρον τὸν ἀπὸ σήψεως ἰχῶρα ἀποστάζον. ὡς τὸ δάκρυσι μυδαλέον. Ὑπήνεμοι. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τὸν ἄνεμον. οὐκ ἐναντίον τοῦ ἀνέμου. ἀλλ' ἱστάμενοι ἀπὸ τοῦ νεκροῦ, ὅπως μὴ φέρῃ πρὸς ἡμᾶς τὴν ὀσμήν. Ἐπιρρόθοις. λοιδόροις. ὑβριστικοῖς.

ἄγ. ἄναξ, βροτοῖσιν οὐδέν ἐστ' ἀπώμοτον.
» Ψεύδει γὰρ ἡ 'πίνοια τὴν γνώμην. ἐπεὶ
σχολῇ ποθ' ἥξειν δεῦρ' ἂν ἐξηύχουν ἐγὼ
ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς, αἷς ἐχειμάσθην τότε,
ἀλλ' ἡ γὰρ ἐκτὸς καὶ παρ' ἐλπίδας χαρὰ
ἔοικεν ἄλλῃ μῆκος οὐδὲν ἡδονῇ.
ἥκω δι' ὅρκων, καίπερ ὢν ἀπώμοτος,
κόρην ἄγων τήνδ', ἣ καθευρέθη τάφον
κοσμοῦσα. κλῆρος ἐνθάδ' οὐκ ἐπάλλετο.
ἀλλ' ἔστ' ἐμὸν θοὔρμαιον, οὐκ ἄλλου τόδε.
καὶ νῦν ἄναξ, τήνδ' αὐτὸς ὡς θέλεις λαβὼν,
καὶ κρῖνε, κἀξέλεγχ'. ἐγὼ δ' ἐλεύθερος
δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν.
κρέ. ἄγεις δὲ τήνδε, τῷ, τρόπῳ; πόθεν λαβών;
ἄγ. αὕτη τὸν ἄνδρ' ἔθαπτε. πάντ' ἐπίστασαι.
κρέ. ἦ καὶ ξυνίεις καὶ λέγεις ὀρθῶς ἃ φῄς;
ἄγ. ταύτην γ' ἰδὼν θάπτουσαν, ὃν σὺ τὸν νεκρὸν
ἀπεῖπας. ἆρ' ἔνδηλα καὶ σαφῆ λέγω;
κρέ. καὶ πῶς ὁρᾶται, κἀπίληπτος ηὑρέθη;
ἄγ. τοιοῦτον ἦν τὸ πρᾶγμ'. ὅπως γὰρ ἥκομεν
πρὸς σοῦ τὰ δείν' ἐκεῖν' ἐπηπειλημένοι,
πᾶσαν κόνιν σήραντες, ἣ κατεῖχε τὸν
νέκυν, μυδῶν τε σῶμα γυμνώσαντες εὖ,
καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι,
ὀσμὴν ἀπ' αὐτοῦ μὴ βάλῃ πεφευγότες,
ἐγερτὶ κινῶν ἄνδρ' ἀνὴρ ἐπιρρόθοις
κακοῖσιν, εἴ τις τοῦδ' ἀφειδήσοι πόνου
χρόνον τάδ' ἦν τοσοῦτον, ἔστ' ἐν αἰθέρι
μέσῳ κατέστη λαμπρὸς ἡλίου κύκλος,
καὶ καῦμ' ἔθαλπε. καὶ τότ' ἐξαίφνης χθονὸς

Τυφὼς ἀέρας. τυφὼς λέγεται ὁ καταιγιδώδης ἄνεμος. ἡσίοδος, Ἐκ δὲ τυφωέος ἔστ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων. Σκηπτός. σκηπτὸς λέγεται πᾶν πνεῦμα εἰλλῶδες ὅταν συνερείδῃ τῇ γῇ καὶ πάλιν ἄνω αἴρῃ. τὸ δὲ τοιοῦτον. καὶ στρόβιλόν τινες καλοῦσι παρὰ τὸ στροβεῖν. οὐράνιον ἄχος. τὸ λυποῦν τὸν αἰθέρα καθὸ ταράσσει αὐτόν. τὴν κόνιν. τὸν τυφώνιον ἄνεμον. Μύσαντες δ' εἴχομεν. ἀντὶ τοῦ ἀντείχομεν πρὸς τὴν κόνιν. Κἀνακωκύει πικρᾶς ὄρνιθος ὀξὺν φθόγγον. τὸ φιλόστοργον τῆς κόρης διὰ τούτων ὁρᾶται. θάψασα γὰρ οὐκ ἠμέλησε δακρύων· καὶ θρηνημάτων.

Ψιλόν. γυμνὸν τῆς κόνεως.
Διψίαν. ξηράν. γράφεται διψίαν φέρει.
Πρόχου. προχόου.
Τὸν νέκυν στέφει. κοσμεῖ. κύκλῳ περιρραίνει.
Ἱέμεσθα. ἐπορευόμεθα. ὡρμῶμεν.
Οὐδὲν ἐκπε. οὐ περίφοβον γινομένην.
Ἀλλ' ἡδέως ἔμοιγε. ὁμολογούσης αὐτῆς ἡδέως καὶ ἀλγεινῶς ἤκουον.
Τοὺς φίλους ἄγειν. φίλους φησὶ διὰ τὸ εἶναι τὴν ἀντιγόνην τοῦ βασιλικοῦ γένους.
Ἀλλὰ πάντα ταῦθ' ἥσσω. ἀντὶ τοῦ, ἀλλ' οὐδὲν γὰρ προκρίνω τῆς ἐμῆς σωτηρίας.
Σὺ μὲν κομίζοις ἄν. πρὸς τὸν ἄγγελόν φησιν ὁ κρέων.
Ἢ θέλεις. ὅποι καὶ θέλεις.

τυφὼς ἀέρας σκηπτὸν οὐράνιον ἄχος,
πίμπλησι πεδίον, πᾶσαν αἰκίζων φόβην
ὕλης πεδιάδος ἐνδ' ἐμεστώθη μέγας
αἰθήρ. μύσαντες δ' εἴχομεν θείαν νόσον.
καὶ τοῦδ' ἀπαλλαγέντος ἐν χρόνῳ μακρῷ,
ἡ παῖς ὁρᾶται, κἀνακωκύει πικρᾶς
ὄρνιθος ὀξὺν φθόγγον. ὡς ὅταν κενῆς
εὐνῆς νεοσσῶν ὀρφανὸν βλέψῃ λέχος,
οὕτω δὲ χ' αὕτη ψιλὸν ὡς ὁρᾷ νέκυν,
γόοισιν ἐξῴμωξεν. ἐκ δ' ἀρὰς κακὰς
ἠρᾶτο τοῖσι τοὔργον ἐξειργασμένοις.
καὶ χερσὶν εὐθὺς διψίαν φέρει κόνιν,
ἔκ τ' εὐκροτήτου χαλκέως ἄρδην πρόχου,
χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει.
χ' ἡμεῖς ἰδόντες, ἱέμεσθα. σὺν δέ νιν
θηρώμεθ' εὐθὺς οὐδὲν ἐκπεπληγμένην.
καὶ τάς γε πρόσθεν, τάς τε νῦν ἠλέγχομεν
πράξεις. ἄπαρνος δ' οὐδενὸς καθίστατο,
ἀλλ' ἡδέως ἔμοιγε κἀλγεινῶς ἅμα.
τὸ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐκ κακῶν πεφευγέναι,
ἥδιστον. ἐς κακὸν δὲ τοὺς φίλους ἄγειν,
ἀλγεινόν. ἀλλὰ πάντα ταῦθ' ἥσσω λαβεῖν
ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας.
κρέ σὲ δὴ σὲ τὴν νεύουσαν ἐς πέδον κάρα
φῄς, ἢ καταρνῇ μὴ δεδρακέναι τάδε;
ἀν καὶ φημὶ δρᾶσαι, κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή.
κρέ σὺ μὲν κομίζοις ἂν σεαυτὸν ᾗ θέλεις
ἔξω βαρείας αἰτίας ἐλεύθερον.
σὺ δ' εἰπέ μοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ σύντομα.
ᾔδεις τὰ κηρυχθέντα, μὴ πράσσειν τάδε.
ἀν ᾔδειν. τί δ' οὐκ ἔμελλον, ἐμφανῆ γὰρ ἦν.
κρέ καὶ δῆτ' ἐτόλμας τούσδ' ὑπερβαίνειν νόμους.

ἀν. οὐ γάρ τι μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε,
οὐδ' ἡ ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν δίκη
οἳ τούσδ' ἐν ἀνθρώποισιν ὥρισαν νόμους.
οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον, ᾠόμην τὰ σὰ
κηρύγμαθ', ὥστ' ἄγραπτα κἀσφαλῆ θεῶν
νόμιμα δύνασθαι θνητὸν ὄνθ' ὑπερδραμεῖν.
οὐ γάρ τι νῦν γε κἀχθές, ἀλλ' ἀεί ποτε
ζῇ ταῦτα. κοὐδεὶς οἶδεν ἐξ ὅτου φάνη.
τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμελλον ἀνδρὸς οὐδενὸς
φρόνημα δείσασ', ἐν θεοῖσι τὴν δίκην
δώσειν. θανουμένη γὰρ ἐξῄδειν. τί δ' οὔ;
κεἰ μὴ σὺ προὐκήρυξας. εἰ δὲ τοῦ χρόνου
πρόσθεν θανοῦμαι, κέρδος αὔτ' ἐγὼ λέγω.
» Ὅστις γὰρ ἐν πολλοῖσιν ὡς ἐγὼ κακοῖς
» Ζῇ, πῶς ὅδ' οὐχὶ κατθανὼν κέρδος φέρει;
οὕτως ἔμοιγε τοῦδε τοῦ μόρου τυχεῖν,
παρ' οὐδὲν ἄλγος, ἀλλ' ἂν εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς
μητρὸς θανόντ' ἄθαπτον ἠνσχόμην νέκυν,
κείνοις ἂν ἤλγουν, τοῖσδε δ' οὐκ ἀλγύνομαι.
σοὶ δ' εἰ δοκῶ νῦν μῶρα δρῶσα τυγχάνειν,
σχεδόν τι μώρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω.
χο. δηλοῖ τὸ γέννημ' ὠμὸν ἐξ ὠμοῦ πατρὸς
τῆς παιδός. εἴκειν δ' οὐκ ἐπίσταται κακοῖς.
κρέ. Ἀλλ' ἴσθι τοι τὰ σκλήρ' ἄγαν φρονήματα,
» Πίπτει μάλιστα. καὶ τὸν ἐγκρατέστατον
» Σίδηρον ὀπτὸν ἐκ πυρὸς περισκελῆ,
» Θραυσθέντα καὶ ῥαγέντα πλεῖστ' ἂν εἰσίδοις.
» Σμικρῷ χαλινῷ δ' οἶδα τοὺς θυμουμένους
» Ἵππους καταρτυθέντας. οὐ γὰρ ἐκπέλει
» Φρονεῖν μέγ', ὅστις δοῦλός ἐστι τῶν πέλας.
αὕτη δ' ὑβρίζειν μὲν τότ' ἐξηπίστατο
νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους.
ὕβρις δ' ἐπεὶ δέδρακεν ἥδε δευτέρα,
τούτοις ἐπαυχεῖν, καὶ δεδρακυῖαν γελᾶν.
ἦ νῦν ἐγὼ μὲν οὐκ ἀνήρ, αὕτη δ' ἀνήρ,
εἰ ταῦτ' ἀνατεὶ τῇδε κείσεται κράτη.
ἀλλ' εἴτ' ἀδελφῆς, εἴθ' ὁμαιμονεστέρας

Οὐ γάρ τι μοι Ζεὺς ἦν. ἡ δίκη φησὶ καὶ ὁ Ζεὺς ὥρισαν ὥστε θάπτεσθαι τοὺς νεκρούς. εἰ οὖν ἦσαν αὐτοὶ οἱ ἀποκηρύξαντες καὶ κελεύσαντες μὴ θάπτεσθαι τὸν νεκρόν, ἐπείσθην ἂν αὐτοῖς. θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι ἀπὸ τῆς φύσεως δίκαιον ἡγοῦμαι θάπτειν τὸν ἀδελφόν.

Ὥστ' ἄγραπτα. τινές φασι τὰ γραπτά. οὐ γὰρ ἄγραφοι τῶν θεῶν οἱ νόμοι. Οὐ γάρ τι νῦν γε. οὐ γάρ τι σήμερόν φησι ταῦτα ἐγένετο. ἀλλ' ἔστιν ἀΐδια. καὶ ἀρχὴν αὐτῶν οὐδεὶς οἶδε. Τούτων ἐγώ. ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τούτων ἐγώ. Εἰ μὴ σὺ προὐκήρυξας. τὸν θάνατον δηλαδή. Εἰ δὲ τοῦ χρόνου. τοῦ εἱμαρμένου δηλονότι.

Παρ' οὐδὲν ἄλγος. οὐδεμία λύπη. Ἠσχόμην. ἠνεσχόμην. ὑπέρειδον. Σοὶ δ' εἰ δοκῶ νῦν μῶρα. εἰ δοκῶ παρὰ σοὶ εὐήθη πράττειν, οὐκ ἔστι περὶ ἐμὲ ἡ εὐήθεια ἀλλὰ περὶ σέ. ὥστε δεῖ μὴ τὴν ἰδίαν πλάνην τοῖς πλησίον ἐπιφέρειν. Δηλοῖ τὸ γέννημ' ὠμόν. τὸ σκληρὸν αὐτῆς τοῦ φρονήματος, ὁμολογεῖ πατέρα τὸν Οἰδίποδα. Περισκελῆ. περισκληκότα. ἢ κεκαμμένα. Ἦ νῦν. ὄντως δή. Εἰ ταῦτ' ἀνατεί. εἰ ταῦτα τὰ τολμήματα. καὶ ἡ νίκη αὕτη χωρὶς βλάβης καὶ τιμωρίας.
Ἀλλ' εἴτ' ἀδελφῆς εἴθ' ὁμαιμονεστέρα. εἴτε ἐξ ἀδελφῆς ἐμῆς. εἴτε οἰκειοτέρα. καὶ συγγενικωτέρα πάντων τῶν οἰκείων. ὅλον γὰρ δηλοῖ τό.

τοὺς νόμους. γράφεται ἴσους. λέγει δὲ τὸ θάπτειν. Τίς οἶδεν εἰ κάτωθεν. γράφεται κάτωθεν, ἀντὶ τοῦ κάτω. ὡς τὸ, αἴας ἐγγύθεν ἦλθεν, ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. ὁ δὲ νοῦς, τίς οἶδεν εἰ καθ' ᾅδου ἀλλήλοις διαλεχθέντων, ἡγοῦνται εὐσεβῆ τάδε. Οὔτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν. τὰς φιλίας φησὶ κοινὰς ποιοῦμαι. ἀλλ' οὐ τὰς ἔχθρας ἐν δέ οὕτως. εἰ καὶ ἐχθαίρουσιν ἀλλήλους οἱ ἀδελφοί. ἐγὼ οὐ τοιαύτη εἰμὶ τὴν φύσιν, ὥστε σὺν ἑτέρῳ αὐτῷ ἐχθαίρειν τὸν ἕτερον. ἀλλὰ συμφιλεῖν τοῖς φίλοις.

αἰ. ὅμως ὅ γ' ᾅδης τοὺς νόμους τούτους ποθεῖ.
κρέ. ἀλλ' οὐχ ὁ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσος.
αἰ. τίς δ' οἶδεν εἰ κάτωθεν εὐαγῆ τάδε,
οὔτοι ποθ' οὑχθρὸς, οὐδ' ὅταν θάνῃ φίλος.
αἰ. οὔτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν.
κρέ. κάτω νυν ἐλθοῦσ', εἰ φιλητέον, φίλει
κείνους. ἐμοῦ δὲ ζῶντος, οὐκ ἄρξει γυνή.
χο. καὶ μὴν πρὸ πυλῶν ἥδ' Ἰσμήνη.
φιλάδελφα κάτω δάκρυα λειβομένα.
νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ, αἱματόεν
ῥέεθος αἰσχύνει,
τέγγουσ' εὐῶπα παρειάν.
κρέ. σὺ δ' ἣ κατ' οἴκους ὡς ἔχιδν' ὑφειμένη
λήθουσά μ' ἐξέπινες; οὐδ' ἐμάνθανον
τρέφων δύ' ἄτας, κἀπαναστάσεις θρόνων;
φέρ' εἰπὲ δή μοι. καὶ σὺ τοῦδε τοῦ τάφου
φήσεις μετασχεῖν, ἢ 'ξομῇ τὸ μὴ εἰδέναι;
ἰσ. δέδρακα τοὔργον, εἴπερ ἥδ' ὁμοῤῥοθεῖ.
καὶ ξυμμετίσχω, καὶ φέρω τῆς αἰτίας.
ἀν. ἀλλ' οὐκ ἐάσει τοῦτό γ' ἡ δίκη σ'. ἐπεὶ
οὔτ' ἠθέλησας, οὔθ' ἐγὼ κοινωσάμην.
ἀλλ' ἐν κακοῖς τοῖς σοῖσιν οὐκ αἰσχύνομαι,

Καὶ μὴν πρὸ πυλῶν. εἰκὸς μὲν τὴν Ἰσμήνην ὑπὲρ τῆς ἀδελφῆς ἀγωνιῶσαν, συνάζειν. οὐδὲν δὲ ἧττον καὶ διὰ τὴν ὑποψίαν εὐθύνει. Φιλάδελφα. ἀντὶ τοῦ φιλαδέλφως. Νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ. ἐὰν ἡ δοτικὴ τῇ νεφέλῃ, ἔσται ὁ λόγος τῇ νεφέλῃ. τουτέστι, τῇ συννότητι τῇ ὑπεράνω τῶν ὀφρύων, τὸ αἱματόεν ῥέεθος αἰσχύνει ἡ Ἰσμήνη, τέγγουσα εὐῶπα παρειάν. ἐὰν δὲ κατ' ὀρθὴν ἦ, νεφέλη ἔσται μεταξύ. ἡ νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ. ἵνα τὸ ἑξῆς τοῖς πρώτοις συνάπτηται. καὶ μὴν πρὸ πυλῶν ἥδ' Ἰσμήνη φιλάδελφα δάκρυα λειβομένη αἱματόεν ῥέεθος αἰσχύνει, τέγγουσα εὐῶπα παρειάν. Νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ, αἱματόεν ῥέεθος αἰσχύνει. τὸ ἐπὶ τῷ προσώπῳ ἐρύθημα. ἀλληγορικῶς δὲ εἶπε τὴν νεφέλην συγγνὴν καὶ ὁμιχλώδη τὴν ἡμέραν ποιεῖ, οὕτω καὶ ταύτην διάδηλόν φησι γίνεσθαι τοῖς ὀφρύσι συμφράζουσαν. καὶ τὸ πρόσωπον συννὸν καὶ κατηφέστερον πεποιηκυῖαν. Ὡς ἔχιδν' ἡ γὰρ ἔχιδνα λάθρα καθεζομένη τῶν ἀνθρώπων ἐκπίνει τὸ αἷμα. Ὑφειμένη. ὑποχαλωμένη. ἐασθεῖσα. ἀπολυθεῖσα. Ἢ 'ξομῇ. ἢ ἀπαρνῇ ἐπὶ ἐνώμοτος. Ὁμοῤῥοθεῖ. ὁμοφωνεῖ. ὅρα δὲ πῶς ἑαυτὴν πρόδηλον ὡς συκοφαντοῦσαν ποιεῖ. ὁμολογεῖ γὰρ πεπραχέναι, ταύτης συντιθεμένης. ὅπερ ἀδύνατον. Ἀλλ' οὐκ ἐάσει τοῦτό γ' ἡ δίκη. ἡ μὲν μὴ δράσασα ὁμολογεῖ πεπραχέναι. καὶ κεκοινωνηκέναι δὴ τὸν πόθον τῆς ἀδελφῆς. ἡ δὲ σπουδάζει ζῶσαν αὐτὴν διαφυλάξαι. Ἀλλ' ἐν κακοῖς τοῖς σοῖς. καὶ δὴ τούτων μὴ δεδρακέναι ὁμολογεῖ.

Ξύμπλουν. κοινωνόν. Ὧν τοὔργον. ἀντὶ τοῦ ὑφ' ὧν τὸ ἔργον πέπρακται αἰτίων. Τὸν θανόντα θ' ἁγνίσαι, ἀντὶ τοῦ τιμῆσαι. Τοῦδε γὰρ σὺ κηδεμών. ἢ τοῦ βίου. ἐπεὶ φιλοζωοῦσα οὐ συνέπραξας. ἢ τοῦ Κρέοντος. ἐπεὶ μὴ παρέβης αὐτοῦ τὰ ψηφίσματα. Ὠφελουμένη, ἀντὶ τοῦ ὠφελοῦσα. Εἰ γέλωτ' ἐν σοὶ γελῶ. εἰ γελῶ φησιν, ἐπὶ σοὶ, ἀλγοῦσα γελῶ. οἷον καταγελῶ σου ὅτι οὐκ ἠθέλησάς μοι συμπονῆσαι. Ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις. ἀντὶ τοῦ προεῖπόν σοι τὰς ἐσομένας τιμωρίας ἐν τῇ παραβάσει. ἀλλ' οὔπω παρὰ γνώμην μου ταῦτα πέπραχας, ἀλλὰ καὶ ἐμοῦ συνειδυίας τὰ πραττόμενα. Καλῶς σὺ μέν τοι τοῖς δ' ἐγὼ 'δόκουν φρονεῖν. σεαυτῇ καλῶς ἐδόκεις φρονεῖν, μὴ συμπράττουσά μοι. Τούτοις δὲ ἐγώ. ἢ τοῖς αὐτὸ δράσιν. ἢ τοῖς ἐμοῖς δόγμασιν. τινὲς τῷ νόμῳ καὶ τῷ δικαίῳ. Ὠφελουμένη. ἀντὶ τοῦ ὠφελοῦσα. Τί δῆτ' ἂν ὠφελοίμην. ἀντὶ τοῦ ποίαν μηχανὴν εὕροιμι. Ἴση νῷν ἐστὶν ἡ 'ξαμαρτία. ὅτι σὺ μὲν ἔπραξας, ἐγὼ δὲ συνῄδειν. Ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι. οἷον προηκάμην τὸ ζῆν βοηθῆσαι βουλομένη τῷ ἀδελφῷ. Τὴν μὲν ἀρτίως ἄνουν πεφάνθαι. τὴν Ἰσμήνην. ὅτι μὴ συνηργάσατο. καὶ ἔρριπτε ἑαυτὴν εἰς κίνδυνον. Οὐ γάρ ποτ' ὦναξ. ταῦτά φησιν ὑπεραπολογουμένη τῆς Ἀντιγόνης, ὅτι εἰ καὶ κακῶς ποιεῖ, μεταβληθήσεται. οὐ μένει γὰρ οὐδὲ ὁ ἐξ ἀρχῆς κακὸς νοῦς, τοῖς κακῶς φρονοῦσι. Πρὸς ὅ φησι Κρέων, σοὶ γοῦν μένει κακὸς ὁ νοῦς, ὁπότε εἵλου τῶν κακῶν εἶναι κοινωνός. Μὴ λέγ' οὐ γὰρ ἔστ' ἔτι. ἀντὶ τοῦ μὴ φρόνει, ὅτι ἐν τοῖς ζῶσίν ἐστι. Νύμφια. ἀντὶ τοῦ τὴν νύμφην.

ξύμπλουν ἐμαυτὴν τοῦ πάθους ποιουμένη.
ἀν. ὧν τοὔργον, ἅδης χ' οἱ κάτω ξυνίστορες.
» λόγοις δ' ἐγὼ φιλοῦσαν, οὐ στέργω φίλην.
ισ. μήτοι, κασιγνήτη, μ' ἀτιμάσῃς τὸ μὴ οὐ
θανεῖν τε σὺν σοὶ, τὸν θανόντα θ' ἁγνίσαι.
αν. μή μοι θάνῃς σὺ κοινὰ μηδ' ἃ μὴ θίγες,
ποιοῦ σεαυτῆς. ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγώ.
ισ. καὶ τίς βίος μοι, σοῦ λελειμμένη, φίλος;
αν. Κρέοντ' ἐρώτα. τοῦδε γὰρ σὺ κηδεμών.
ισ. τί ταῦτ' ἀνιᾷς μ', οὐδὲν ὠφελουμένη;
αν. ἀλγοῦσα μὲν δῆτ' εἰ γέλωτ' ἐν σοὶ γελῶ.
ισ. τί δῆτ' ἂν ἀλλὰ νῦν σ' ἔτ' ὠφελοῖμ' ἐγώ;
αν. σῶσον σεαυτήν. οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν.
ισ. οἴμοι τάλαινα, κἀμπλάκω τοῦ σοῦ μόρου;
αν. σὺ μὲν γὰρ εἵλου ζῆν. ἐγὼ δὲ κατθανεῖν.
ισ. ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις.
αν. καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖς δ' ἐγὼ 'δόκουν φρονεῖν.
ισ. καὶ μὴν ἴση νῷν ἐστιν ἡ 'ξαμαρτία.
αι. θάρσει, σὺ μὲν ζῇς, ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι
τέθνηκεν, ὥστε τοῖς θανοῦσιν ὠφελεῖν.
κρέ. τὼ παῖδε φημὶ τώδε, τὴν μὲν ἀρτίως
ἄνουν πεφάνθαι, τὴν δ' ἀφ' οὗ τὰ πρῶτ' ἔφυ.
ισ. οὐ γάρ ποτ' ὦναξ οὐδ' ὃς ἂν βλάστῃ μένει
» νοῦς τοῖς κακῶς πράττουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται.
κρέ. σοὶ γοῦν, ὅθ' εἵλου σὺν κακοῖς πράσσειν κακά.
ισ. τί γὰρ μόνῃ μοι τῆσδ' ἄτερ βιώσιμον;
κρέ. ἀλλ' ἥδε μέν σοι μὴ λέγ', οὐ γὰρ ἔστ' ἔτι.
ισ. ἀλλὰ κτενεῖς νυμφεῖα τοῦ σαυτοῦ τέκνου;

Ἀρώσιμοι. παιδοποιήσιμοι. ἢ γεωργήσιμοι. Ἡρμοσμένα. τὰ τοῦ γάμου φησί. Καὶ σὺ καὶ τὸ σὸν λέχος. τὸ σέν, τὸ ὑπὸ σοῦ ὀνομαζόμενον. οἷον τὸ ὄνομα τῆς νύμφης, ὃ σὺ προβάλλῃ. Καὶ σοί γε κἀμοί. οὐ μόνον ταύτῃ ὥρισται τὸ ἀποθανεῖν, ἀλλὰ καὶ σοί. μηκέτι οὖν μοι τριβὰς ἐμβάλλετε. ἢ καὶ ἐμοί. καὶ σοὶ δέδοκται μηκέτι διατρίβειν ἐν τοῖς λόγοις. Ἡρμοσμένα. τὰ τοῦ γάμου φησί. Γυναῖκας υἱάσι στυγῶ. τὸ συνάπτεσθαι δηλονότι. Ἐκ δὲ τοῦδε χρή. ὁ δὲ περιττεύει. λέγει γὰρ ὅτι χρὴ λοιπὸν μὴ ἀνειμένας εἶναι. ἤγουν αὐτεξουσίους ταύτας τὰς γυναῖκας, ἀλλὰ φρουρεῖσθαι. φεύγειν γὰρ εἰώθασι καὶ οἱ τολμηροί, πλησιάζοντα ὁρῶντες τὸν θάνατον. Εὐδαίμονες οἷσι κακῶν. ἀπὸ κοινοῦ τὸ αἰών. οἷς ἂν σεισθῇ δόμος, τούτοις ὁ αἰὼν οὐδὲν ἄτης ἐλλείπει, ἕρπων ἐπὶ τὸ πλῆθος τῆς γενεᾶς. ἀλλὰ πάντα ἐπιφέρει τὰ δεινά, ὥστε ὅμοιόν ἐστι τὸ οἴκων κίνημα, τῷ ἐκ σεισθέντι κύματι ταῖς τοῦ βορείου πνοαῖς. οἷον γαλήνης οὐ ῥᾳδίως τυγχάνουσιν ὅσοι ἐν κλύδωνι γίγνονται· ἀλλ' οὐδὲ δυστυχίᾳ περιπίπτων οἶκος, εὐχερῶς ἀνανεύει. Ὅμοιον ὥστε ποντίας ἁλός. τὸ ἑξῆς ὅμοιον, ὡς ὅταν θρῄσσῃσι πνοαῖς δυσπνόοις οἶδμα ἔρεβος ὕφαλον ἐπιδράμῃ. ἀντὶ τοῦ ἐκ βάθους κινήσῃ τὴν θάλασσαν. τὰ γὰρ βαθέα μέλανα ἐκάλουν. ὅμηρος. Δνοφερὸν χέει ὕδωρ. καὶ ὁ ποσειδῶν κυανοχαίτης. Ἔρεβος. μέλαν. Ὕφαλον. ἐκβαθές. Δυσάνεμον. τὴν ὑπὸ ἀνέμων ταραχθεῖσαν. Στόνῳ. λείπει ἡ σύν, σὺν στόνῳ. Ἀντιπλῆγες. ἀντιπλησσόμεναι. Ἀπαλλάσσει. καταβάλλει. καταφέρει. Γενεάν. τὸ γένος τὸ ἐπιγινόμενον οὐκ ἀπαλλάσσει τὴν γενεάν. ἀλλ' ἀεὶ ἐν συμφορᾷ ἐστι.

κρέ. ἀρώσιμοι γὰρ χἀτέρων εἰσὶν γύαι.
ἰσ. οὐχ ὥς γ' ἐκείνῳ τῇδέ τ' ἦν ἡρμοσμένα.
κρέ. Κακὰς ἐγὼ γυναῖκας υἱάσι στυγῶ.
ἀν. ὦ φίλταθ' Αἷμον, ὥς σ' ἀτιμάζει πατήρ.
κρέ. ἄγαν γε λυπεῖς καὶ σύ, καὶ τὸ σὸν λέχος.
ἰσ. ἦ γὰρ στερήσεις τῆσδε τὸν σαυτοῦ γόνον;
κρέ. ᾅδης ὁ παύσων τούσδε τοὺς γάμους ἔφυ.
ἰσ. δεδογμέν' ὡς ἔοικε τήνδε κατθανεῖν;
κρέ. καὶ σοί γε, κἀμοί. μὴ τριβὰς ἔτ', ἀλλά νιν
κομίζετ' εἴσω δμῶες. ἐκ δὲ τοῦδε χρὴ
γυναῖκας εἶναι τάσδε, μηδ' ἀνειμένας.
» Φεύγουσι γάρ τοι χοἱ θρασεῖς, ὅταν πέλας
» Ἤδη τὸν ᾅδην εἰσορῶσι τοῦ βίου.
χο. Εὐδαίμονες, οἷσι κακῶν ἄγευστος αἰών.
» Οἷς γὰρ ἂν σεισθῇ θεόθεν δόμος, ἄτας
» Οὐδὲν ἐλλείπει, γενεᾶς
» Ἐπὶ πλῆθος ἕρπον
» Ὅμοιον ὥστε ποντίας ἁλὸς
» Οἶδμα δυσπνόοις ὅταν
» Θρῄσσῃσιν ἔρεβος ὕφαλον
» Ἐπιδράμῃ πνοαῖς,
» Κυλίνδει βυσσόθεν κελαινὰν
» Θῖνα, καὶ δυσάνεμον.
» Στόνῳ βρέμουσι δ' ἀντιπλῆγες ἀκταί.
ἀρχαῖα τὰ Λαβδακιδᾶν οἴκων ὁρῶμαι
πήματα φθιμένων ἐπὶ πήμασι πίπτον
τ' οὐδ' ἀπαλλάσσει γενεὰν
γένος, ἀλλ' ἐρείπει
θεῶν τις. οὐδ' ἔχει λύσιν.

Νῦν γὰρ ἐσχάτας ὑπὲρ. λείπει ἄρθρον τὸ ὅ. τὸ δὲ λεγόμενόν ἐστι τοιοῦτι. νῦν τὸ ὅπερ ἐτέτατό φησι καὶ σωτηρία ἦν τοῖς οἴκοις τοῦ οἰδίποδος. ἐσχάτης ὑπὲρ ῥίζης. αὐτὴ τοῦ ὅπερ ἔβλαστεν ἄνω τῆς ῥίζης, θάνατος καταλαμβάνει. νῦν γάρ φησιν ὅπερ ἦν λείψανον γενεᾶς, τοῦτο μέλλει καλύπτειν ἡ κόνις. τὸ καταλειφθὲν φησιν ἀπὸ οἰδίποδος βλάστημα. Κατ' αὖ νιν, αὐτὴν τὴν ῥίζαν. ἐὰν δὲ εἴρωμεν κατ' αὖ νιν. οὐδὲν λείπει τῷ λόγῳ. Ἀμᾷ κόνις. θερίζει. καὶ ἐκκόπτει. ἢ καλύπτει.

νῦν γὰρ ἐσχάτας ὑπὲρ
ῥίζας τέτατο φάος ἐν Οἰδίπου δόμοις.
κατ' αὖ νιν φονία θεῶν τῶν
νερτέρων ἀμᾷ κόνις
λόγου τ' ἄνοια, καὶ φρενῶν Ἐριννύς.
τεὰν Ζεῦ δύνασιν, τίς ἀνδρῶν
ὑπερβασία κατάσχοι;
τὰν, οὔθ' ὕπνος αἱρεῖ ποθ' ὁ παντογήρας
οὔτ' ἀκάματοι θεῶν
μῆνες. ἀγήρῳ δὲ χρόνῳ δυνάστας
κατέχεις ὀλύμπου,
μαρμαρόεσσαν αἴγλαν.
τό, τ' ἔπειτα, καὶ τὸ μέλλον,
καὶ τὸ πρὶν ἐπαρκέσει.
νόμος ὅδ' οὐδὲν ἕρπει
θνατῶν βιότῳ πάμ
πολις ἐκτὸς ἄτας.
„ ἁ γὰρ δὴ πολύπλαγκτος ἐλπίς,

Λόγου τ' ἄνοια. ἁμαρτία ὅτι εἰσκριθεῖσα ὑπὸ τῆς ἐριννύων ἀντιγόνη, τοῦτο πεπλήμμηκε. Τεὰν ζεῦ δύναμιν, τοῦτό φησιν, ὅτι προαιρέσει τοῦ διὸς πάντα γίνεται. Κατάσχοι. δυνητικῶς, ὡς ποιῆσαι ἐίτου προσώπου. ὑπερφανία κρατῆσαι δύναται. Ο παντογήρως. ὁ ἀθανασίας παραίτιος, τὸ γὰρ γῆρας ἀθενές ἐστιν. ἀθενοῦμεν δὲ τῇ γλυκεία προσβολῇ τοῦ ὕπνου καταχόμενοι. ἢ παντογήρας ὁ αἰώνιος, καὶ ἄχρι γήρως τοῖς ἀνθρώποις καὶ πᾶσι τοῖς ζώοις παραμένων. Οὔτ' ἀκάματοι θεῶν μῆνες. αὐτὴ τῆς ἡ τοῦ χρόνου περίοδος. Αγήρῳ δὲ χρόνῳ δυνάστης αὐτὴ τῶν δυναστῶν, καὶ ἄρχων τοῦ ἀγηράου χρόνου κατέχεις τὸν ὄλυμπον ἀγήρων δὲ τὸν τῶν θεῶν χρόνων φησίν. ἐπεὶ μήτε ὑπὸ δυσυχιῶν, μήτε ὑπὸ ὕπνου ἐλαττοῦται. Τότ' ἔπειτα. τὸ ἐσόμενον καὶ μετ' ἐκεῖνο μέλλον. καὶ πάλιν ἐσόμενον. τινὲς δὲ τὸ ἔπειτα, ἰδίως τῶν ἐνεστῶτος λελέχθαι φασίν, αὐτὶ τοῦ νῦν. Καὶ τὸ πρὶν ἐπαρκέσει. ὅ ἐστιν ἀεὶ δυνάμενον βοηθεῖν. Νόμος ὅδ' οὐδὲν ἕρπων. ὁ κατὰ πᾶσαν πόλιν ἕρπων νόμος. ὅ ἐστι πάντων ἀνθρώποι. Ἄλλως. Οὐδεὶς φησὶ νέος νόμος ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν, ὥστε φεύγειν τοὺς ἀνθρώπους τὸ συμβησόμενον. ἢ οὕτως οὐδείς ἐστι νόμος. ὃς δύναται τῶν ἤδη τελειωθέντων κακῶν προσάγειν βοήθειαν. ἢ οὕτως. ὁ νόμος ὁ πάντων ἀνθρώπων κοινὸς τοῦτο ἔχει. μηδένα ζῆν ἄνευ λύπης. Θνατῶν βιότῳ πάμπολις ἐκτὸς ἄτας. ὁ λόγος σὺ μὲν ὦ ζεῦ ἀγήρως τε καὶ δυνάστης εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον εἶ. ἡ δὲ τῶν ἀνθρώπων πολιτεία, οὐδέ ποτε χωρὶς κακῶν ἐστιν. Ἁ γὰρ δὴ πολύπλαγκτος. ἕνεκεν φησι πολλὰ τῶν μελλόντων ἐπίστανται οἱ ἄνθρωποι, ὥσπερ ὁ ζεύς. ἠπάτησε δὲ πολλοὺς ἡ ἐλπὶς, κουφόνους ἔρωτας ἐμβάλλουσα. τὰ ἀδύνατα γὰρ ἐλπίζοντες ἐσφάλησαν.

ἔρωτας δὲ λέγει καὶ τὰς ἐπιθυμίας. Κουφονόων ἐρώτων. ἀντὶ τοῦ τῶν κούφων ἐπιθυμιῶν. ἐν αἷς πολλοὶ ἠπάτηνται, ἕτερα προσδοκήσαντες, ἑτέρων ἀποβάντων. Εἰδότι δ' οὐδὲν ἕρπει. τῷ ἀνθρώπῳ οὐδὲν εἰδότι ἐπέρχεται. Προσαύσῃ. προσφέρῃ. πρὶν τοῖς δεινοῖς ἐπικύρσῃ καὶ εἰς αὐτὸν ἐμπέσῃ τὸν κίνδυνον. Σοφία γὰρ ἔκτου κλεινὸν ἔπος. μετὰ σοφίας τὸ ὑπό τινος ἀοίδιμον καὶ κλεινὸν ἔπος πέφανται. ὅταν δ' ὁ δαίμων ἀνδρὶ προξυνῇ κακά, τὸν νοῦν ἔβλαψε πρῶτον ᾧ βουλεύεται. Πράσσει δ' ὀλιγοστὸν. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγον. Τάλιδος. τᾶλις λέγεται παρ' αἰολεῦσιν ἡ ὀνομασθεῖσά τινι νύμφη, Καλλίμαχος. » Αὐτίκα τὴν τᾶλιν παι-
» δὶ σὺν ἀμφιθαλεῖ. Ἥκει μόρον. λείπει ἡ διά· διὰ τὸν μόρον. Ἀπάτας λεχέων ὑπεραλγῶν. ὑπὲρ τῆς τῶν λεχέων ἀπάτης ὅ ἐστιν ἀποτυχίας, ἀχθόμενος. Τάχ' εἰσόμεσθα, ὁ λόγος παροιμιακὸς ὁπότε μὴ στοχασμῷ χρώμεθα ἀλλ' αὐτόπται τῶν πραγμάτων γινόμεθα. προγινώσκει μὲν γὰρ καὶ ὁ μάντις, ἀλλὰ στοχασμῷ χρῆται. τάχα οὖν ἀκριβῶς γνώσομαι ταῦτα παρὰ τοῦ παιδὸς πυνθανόμενος. Διὰ στέρνων ἔχειν. ἀντὶ τοῦ ἐνθυμεῖσθαι. Τελείαν ψῆφον. τελείαν τὴν ἤδη τετελεσμένην. τοῦτο δέ φησιν ὡς μὴ μεταβουλευσάμενος, ἢ τὴν τέλος ἐπάγουσαν τῇ Ἀντιγόνῃ. Ἀπορθοῖς. ὀρθῶς κατευθύνῃ. Ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶς ἀξίως οὐδείς μοι προκριθήσεται γάμος τῆς σῆς ἀρχῆς, καλῶς σου ἄρχοντος. πανταχοῦ δὲ μετὰ παρατηρήσεως. Μείζων φέρεσθαι. προκρίνεσθαι. Διὰ στέρνων ἔχειν. ἀντὶ τοῦ ἐνθυμεῖσθαι. Γνώμης πατρῴας πατρῴας πάντ' ὄπισθ', τῆς γνώμης πάντα εἶναι δεύτερα. οἷον χρὴ τὸν τὴν πατρῴαν πράττοντα γνώμην, περὶ τῶν ἄλλων οὐδένα λόγον ἔχειν. ἀσφαλῶς

» Πολλοῖς μὲν ὄνησις ἀνδρῶν,
» Πολλοῖς δ' ἀπάτα κουφονόων ἐρώτων.
εἰδότι δ' οὐδὲν, ἕρπει,
πρὶν πυρὶ θερμῷ πόδα τις προσαύσῃ.
σοφίᾳ γὰρ ἔκτου
κλεινὸν ἔπος πέφανται,
» Τὸ κακὸν δοκεῖν ποτ' ἐσθλὸν
» Τῷδ' ἔμμεν, ὅτῳ φρένας
» Θεὸς ἄγει πρὸς ἄταν.
» Πράσσει δ' ὀλιγοστὸν
» Χρόνον ἐκτὸς ἄτας.
ὅδε μὴν Αἵμων, παίδων τῶν σῶν
νέατον γέννημ' ἆρ' ἀχνύμενος
τῆς μελλογάμου νύμφης
τάλιδος ἥκει μόρον Ἀντιγόνης
ἀπάτας λεχέων ὑπεραλγῶν.
κρέ. τάχ' εἰσόμεσθα μάντεων ὑπέρτερον
ὦ παῖ, τελείαν ψῆφον ἆρα μὴ κλύων
τῆς μελλονύμφου πατρὶ λυσσαίνων πάρει;
ἢ σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχῇ δρῶντες φίλοι;
αἵ. πάτερ, σός εἰμι. καὶ σύ μοι γνώμας ἔχων
χρηστὰς ἀπορθοῖς. αἷς ἔγωγ' ἐφέψομαι.
ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶς ἀξίως ἔσται γάμος
μείζων φέρεσθαι, σοῦ καλῶς ἡγουμένου,
κρέ. οὕτω γὰρ ὦ παῖ χρὴ διὰ στέρνων ἔχειν,
γνώμης πατρῴας πάντ' ὄπισθεν ἑστάναι.

δὲ προσέθηκε τὸ πάντα. μὴ ἔρα, ἐκ τοῦ παιδὸς ὑπαντηθῇ, ὅτι πλὴν τῶν χρησίμων. Πλὴν αὐτῷ πόνους. γράφεται πέδας. ἤγουν ἐμπόδιον. δεσμούς. κώλυμα τοῦ πράττειν ἃ βούλεται. Ψυχρὸν παραγκάλισμα. ἀηδὲς φίλημα. στέργηθρον κοινώνημα. παρακοίμημα περιπλοκή. Πτύσας. ἐν οὐδενὶ λόγῳ θέμενος. καταφρονήσας. Εἰ γὰρ τά τ' ἐγγενῆ φύσει. εἰ γὰρ τοὺς ἐμούς φησιν ἀκόσμως βιοῦντας μὴ τιμωρησαίμην, οὐδὲ τῶν ξένων περιγενήσομαι, ἀπὸ κοινοῦ τὸ θρέψω. ἀντὶ τοῦ ἔξω. Εν τοῖς γὰρ οἰκείοισιν. εἰ οὖν τηροίην τὰ νόμιμα καὶ τὰ δίκαια, περὶ τῆς ἐμαυτοῦ πρώτως οἰκίας, τηροίην ἂν αὐτὰ, καὶ περὶ τῆς πόλεως. Οστις δ' ὑπερβάς. λείπει τὸ δίκαιον. Α'λλ' ὃν πόλις στήσειε. καταστήσειεν ἄρχοντα. Καὶ τἀναντία. τὰ ἐναντία τῷ δικαίῳ δηλονότι.

Καὶ θαρσοίην ἂν. θαρσοίην τὸν τῷ βασιλεῖ πειθόμενον.

Εν χειμῶνι. τῆς μάχης δηλονότι.

Αναρχίας. ἀντὶ τοῦ ἀπειθείας. Τροπὰς καταῤῥήγνυσιν; ἐκ γὰρ διαῤῥήξεως στρατοῦ, φυγὴ γίνεται. Τῶν δ' ὀρθουμένων. τῶν ἀρχομένων. Σώζει τὰ πολλὰ σώματα. ὅμηρος, Αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἠὲ πέφανται.

Τοῖς κοσμουμένοις. τοῖς ἄρχουσιν, ὅμηρος. Δύω κοσμήτορε λαῶν.

τούτου γὰρ οὕνεκ' ἄνδρες εὔχονται, γονὰς
κατηκόους φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν,
ὡς καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμύνωνται κακοῖς,
καὶ τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξ ἴσου πατρί.
» Οστις δ' ἀνωφέλητα φιτύει τέκνα,
» Τί τόνδ' ἂν εἴποις ἄλλο, πλὴν αὑτῷ πόνους
» Φῦσαι, πολὺν δὲ τοῖσιν ἐχθροῖσιν γέλων;
μή νυν ποτ' ὦ παῖ τὰς φρένας ὑφ' ἡδονῆς
γυναικὸς οὕνεκ' ἐκβάλῃς, εἰδὼς ὅτι
ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίνεται
» γυνὴ κακὴ ξύνευνος ἐν δόμοις. Τί γὰρ
» γένοιτ' ἂν ἕλκος μεῖζον, ἢ φίλος κακός;
ἀλλὰ πτύσας ὡσεί τε δυσμενῆ, μέθες
τὴν παῖδ' ἐν ἅδου τήνδε νυμφεύειν τινί.
ἐπεὶ γὰρ αὐτὴν εἷλον ἐμφανῶς ἐγὼ
πόλεως ἀπιστήσασαν ἐκ πάσης μόνην,
ψευδῆ γ' ἐμαυτὸν οὐ καταστήσω πόλει.
ἀλλὰ κτενῶ. πρὸς ταῦτ' ἀφυμνείτω Δία
ξύναιμον. εἰ γὰρ δὴ τά γ' ἐγγενῆ φύσει
ἄκοσμα, θρέψω κάρτα τοὺς ἔξω γένους.
» Εν τοῖς γὰρ οἰκείοισιν ὅστις ἔστ' ἀνὴρ
» Χρηστὸς, φανεῖται κἂν πόλει δίκαιος ὤν.
» Οστις δ' ὑπερβὰς, ἢ νόμους βιάζεται,
» Η τοὐπιτάσσειν τοῖς κρατοῦσιν ἐννοεῖ
» οὐκ ἔστ' ἐπαίνου τοῦτον ἐξ ἐμοῦ τυχεῖν.
» Αλλ' ὃν πόλις στήσειε, τοῦδε χρὴ κλύειν
» Καὶ σμικρὰ, καὶ δίκαια, καὶ τἀναντία
» Καὶ τοῦτον ἂν τὸν ἄνδρα θαρσοίην ἐγὼ,
» Καλῶς μὲν ἄρχειν, εὖ δ' ἂν ἄρχεσθαι θέλειν
» Δορός τ' ἂν ἐν χειμῶνι προστεταγμένον,
» Μένειν δίκαιον κἀγαθὸν παραστάτην.
» Αναρχίας γὰρ, μεῖζον οὐκ ἔστιν κακόν.
» Αὕτη πόλεις τ' ὄλλυσιν. ἥδ' ἀναστάτους
» Οἴκους τίθησιν. ἥδε συμμάχου δορὸς
» Τροπὰς καταῤῥήγνυσι. τῶν δ' ὀρθουμένων,
» Σώζει τὰ πολλὰ σώμαθ' ἡ πειθαρχία.
» Οὕτως ἀμυντέ' ἐστὶ τοῖς κοσμουμένοις
» Κοὔτοι γυναικὸς οὐδαμῶς ἡσσητέα
» Κρεῖσσον γὰρ εἴπερ δεῖ πρὸς ἀνδρὸς ἐκπεσεῖν
» Κοὐκ ἂν γυναικῶν ἥσσονες καλοίμεθ' ἄν.

Εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλέμμεθα. εἰ μὴ τῆς φρονήσεως ὑπὸ τοῦ γήρως συσυλήμεθα, λέγειν φρονούντως δοκεῖς περὶ ὧν λέγεις. ὁ δὲ λόγος πάνυ πρεσβυτικῶς καὶ αἰδημόνως εἴρηται. Ἐγὼ δ' ὅπως σὺ μὴ λέγῃς. ἐγὼ δὲ οὐ δύναμαι ταῦτα ἀποδέξασθαι. ἐπειδὴ μὴ καλῶς ταῦτα λέγεις. Γένοιτο μέντ' ἄν. δυνατόν σε καὶ ἑτέρως μεταβουλεύσασθαι. Σοῦ δ' οὖν πέφυκα. γράφεται, σὺ δ' οὖν πέφυκας. Τὸ γὰρ σὸν ὄμμα. τὸ σὸν ὄμμα φησὶ τοιοῦτόν ἐστιν, ὥστε μηδένα τῶν πολιτῶν ἀντικρὺς λέγειν τοιαῦτα οἷς σὺ μὴ τέρψῃ. ἐμοὶ δὲ πάρεστιν ἀκούειν τῶν λάθρα κατὰ σοῦ λεγομένων. Λόγοις τοιούτοις λείπει τὸ χρῆσθαι. Ὑπὸ σκότου. λαθραίως. Ἥτις τὸν αὑτῆς αὐτάδελφον. διὰ τούτων ὑπεραπολογεῖται τῆς κόρης. ὑπὲρ συμφέροντος τῇ πόλει πειθεὶς τὸν λόγον. Ερεμνή. σκοτεινή. λαθραία σου. Διαπτυχθέντες. ἀνακαλυφθέντες. μετέβη δὲ ἀπὸ ἑνικοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὅστις, εἰς πληθυντικὸν τὸ, οὗτοι. Καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν. μὴ αὐθάδη εἶναι. ἀντιτείνοντα τοῖς συμβουλεύουσιν. εἶπε δὲ παρὰ Σόλωνος.
» Γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος.
Αὐτόπρεμνα. αὐτόρριζα. Ὑπείκει μηδέν. τοῖς ἰσίοις μὴ ἐγχαλάσῃ.

Χο. ἡμῖν μὲν εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλέμμεθα,
λέγειν φρονούντως ὧν λέγεις δοκεῖς πέρι.
Αἱ. Πάτερ, θεοὶ φύουσιν ἀνθρώποις φρένας,
» Πάντων ὅσ' ἐστὶ χρημάτων ὑπέρτατον.
ἐγὼ δ' ὅπως σὺ μὴ λέγῃς ὀρθῶς τάδε
οὔτ' ἂν δυναίμην, μήτ' ἐπισταίμην λέγειν.
γένοιτο μέντ' ἂν χ' ἀτέρῳ καλῶς ἔχον.
σοὶ δ' οὖν πέφυκα πάντα προσκοπεῖν, ὅσα
λέγει τις, ἢ πράσσει τις, ἢ ψέγειν ἔχει.
τὸ γὰρ σὸν ὄμμα, δεινὸν ἀνδρὶ δημότῃ
λόγοις τοιούτοις, οἷς σὺ μὴ τέρψῃ κλύων.
ἐμοὶ δ' ἀκούειν ἔσθ' ὑπὸ σκότου τάδε,
τὴν παῖδα ταύτην οἷ' ὀδύρεται πόλις.
πασῶν γυναικῶν ὡς ἀναξιωτάτη
κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει.
ἥτις τὸν αὑτῆς αὐτάδελφον ἐν φοναῖς
πεπτῶτ' ἄθαπτον, μήθ' ὑπ' ὠμηστῶν κυνῶν
εἴασ' ὀλέσθαι, μήθ' ὑπ' οἰωνῶν τινος.
οὐχ ἥδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν;
τοιάδ' ἐρεμνὴ σῖγ' ἐπέρχεται φάτις.
» Ἐμοὶ δὲ, σοῦ πράσσοντος εὐτυχῶς πάτερ,
» Οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα τιμιώτερον.
» Τί γὰρ πατρὸς θάλλοντος εὐκλείας τέκνοις
» Ἄγαλμα μεῖζον, ἢ τί πρὸς παίδων πατρί;
μή νυν ἓν ἦθος μοῦνον ἐν σαυτῷ φόρει,
ὡς φῂς σὺ κοὐδὲν ἄλλο, τοῦτ' ὀρθῶς ἔχειν.
» Ὅστις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ,
Ἢ γλῶσσαν, ἣν οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν,
Οὗτοι διαπτυχθέντες ὤφθησαν κενοί.
Ἀλλ' ἄνδρα κεἴ τις ᾖ σοφὸς, τὸ μανθάνειν
πόλλ' αἰσχρὸν οὐδὲν, καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν.
Ὁρᾷς παρὰ ῥείθροισι χειμάρροις ὅσα
δένδρων ὑπείκει, κλῶνας ὡς ἐκσῴζεται,
τὰ δ' ἀντιτείνοντ', αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται;
αὕτως δὲ ναὸς ὅστις ἐγκρατὴς πόδα

Υπτίοις κάτω. αὐτὶ τοῦ ὑπτίας. Στρέψας τὸ λοιπόν. στρέψας τὴν ναῦν. Μετάστασιν. μετάνοιαν. Γνώμη γὰρ ἔι τις κἀπ᾽ ἐμοῦ. αὐτὶ τοῦ εἰ οἷός τέ εἰμι λέγειν κἀγὼ δὴ τὸ νέον. Πρεσβεύειν. ὑπερέχειν. ἐγώ φησι τοῦτο οἴομαι ὑπερέχειν τὸ τὸν ἄνθρωπον φῦναι πάντα ἐπιστάμενον. ἡσίοδος. Οὗτος μὲν πανάριστος ὃς αὐτῷ πάντα νοήσει. Εἰ δ᾽ οὖν φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτῃ ῥέπειν. εἰ δέ τις αὐτὸν τὸς εὑρεθῇ. Μηδὲν τὸ μὴ δίκαιον. μηδὲν διδάσκου, ὃ μὴ δίκαιον ἐστί σοι μανθάνειν. ἢ μηδὲν ἔστω ὃ μὴ δίκαιον. Τοὺς ἀκοσμοῦντας. ἀπειθοῦντας καὶ ἄκοσμα διαπραττομένους. Οὔ φησι θήβης τῆσδε. οὐκ ἐγὼ ταῦτα λέγω, ἀλλὰ πάντες οἱ τὴν πόλιν οἰκοῦντες. χαριέντως δὲ τὴν δίαιταν προσάπτει τῇ πόλει τῷ μὴ δοκεῖν βούλεσθαι ἀναστρέπειν τὰ τῷ πατρὶ βεβουλευμένα. Πόλις γὰρ ὑμῖν ἅν χρή. ἃ ἄν με χρὴ προστάσσειν τῇ πόλει ἐκείνη μοι ἔχει κελεύειν. ὁρᾷς τάδ᾽ ὡς εἴρηκας. τὸ χ. ὅτι αὐστηρῶς προσηνέχθη τῷ πατρί. Εἴπερ γυνὴ σύ. λείπει τυγχάνεις. πάλιν δὲ τὸ χ. δὴ τὸ αὐστηρόν. Διὰ δίκης ἰών. δικαζόμενος. δικαιολογούμενος. παρρησιαζόμενος. Καὶ γυναικὸς ἥττον. αὐτὶ τοῦ ἡττηθὲν ὑπὸ γυναικός. Ἡ δ᾽ οὖν θανεῖται. καὶ θανοῦσ᾽ ὀλεῖ τινά. δι᾽ ἑαυτὸν ἔφη. ὁ δὲ κρέων ᾤετο δι᾽ αὐτὸν λέγειν. Επεξέρχῃ θρασύς. φοβερωτέρῳ χρήσεις.

» Τείνας ὑπείκει μηδὲν, ὑπτίοις κάτω
» Στρέψας τὸ λοιπὸν σέλμασιν, ναυτίλλεται.
ἀλλ᾽ εἶκε θυμοῦ. καὶ μετάστασιν δίδου.
γνώμη γὰρ ἔι τις κἀπ᾽ ἐμοῦ νεωτέρου
πρόσεστι, φήμ᾽ ἔγωγε πρεσβεύειν πολὺ
φῦναι τὸν ἄνδρα, πάντ᾽ ἐπιστήμης πλέω.
εἰ δ᾽ οὖν, φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτῃ ῥέπειν,
» Καὶ τῶν λεγόντων εὖ, καλὸν τὸ μανθάνειν.
χο. ἄναξ, σέ τ᾽ εἰκὸς ἔι τι καίριον λέγει,
μαθεῖν σέ τ᾽ αὖ τοῦδ᾽. εὖ γὰρ εἴρηται διπλᾶ.
κρέ. οἱ τηλικοίδε καὶ διδαξόμεσθα δὴ
φρονεῖν πρὸς ἀνδρὸς τηλικοῦδε τὴν φύσιν;
αἷ. μηδὲν τὸ μὴ δίκαιον εἰ δ᾽ ἐγὼ νέος,
» Οὐ τὸν χρόνον χρὴ μᾶλλον, ἢ τἄργα σκοπεῖν
κρέ. ἔργον γάρ ἐστι τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβειν;
αἷ. οὐδ᾽ ἂν κελεύσαιμ᾽ εὐσεβεῖν εἰς τοὺς κακούς.
κρέ. οὐχ ἥδε γὰρ τοιᾷδ᾽ ἐπείληπται νόσῳ;
αἷ. οὔ φησι Θήβης τῆσδ᾽ ὁμόπτολις λεώς.
κρέ. πόλις γὰρ ἡμῖν ἅ᾽ με χρὴ τάσσειν ἐρεῖ;
αἷ. ὁρᾷς τάδ᾽ ὡς εἴρηκας ὡς ἄγαν νέος;
κρέ. ἄλλῳ γὰρ ἢ ᾽μοὶ χρή γε τῆσδ᾽ ἄρχειν χθονός;
αἷ. Πόλις γὰρ οὐκ ἔσθ᾽, ἥτις ἀνδρός ἐσθ᾽ ἑνός.
κρέ. οὐ τοῦ κρατοῦντος ἡ πόλις νομίζεται,
αἷ. καλῶς ἐρήμης γ᾽ ἂν σὺ γῆς ἄρχοις μόνος.
κρέ. ὅδ᾽ ὡς ἔοικε τῇ γυναικὶ ξυμμαχεῖ.
αἷ. εἴπερ γυνὴ σύ. σοῦ γὰρ οὖν προκήδομαι.
κρέ. ὦ παγκάκιστε διὰ δίκης ἰὼν πατρί.
αἷ. οὐ γὰρ δίκαιά σ᾽ ἐξαμαρτάνονθ᾽ ὁρῶ.
κρέ. ἁμαρτάνω γὰρ τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβων;
αἷ. οὐ γὰρ σέβεις, τιμάς γε τὰς θεῶν πατῶν.
κρέ. ὦ μιαρὸν ἦθος, καὶ γυναικὸς ὕστερον.
αἷ. οὐκ ἂν γ᾽ ἕλοις ἥσσω γε τῶν αἰσχρῶν ἐμέ.
κρέ. ὁ γοῦν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κείνης ὅδε;
αἷ. καὶ σοῦ τε, κἀμοῦ, καὶ θεῶν τῶν νερτέρων.
κρέ. ταύτην ποτ᾽ οὐκ ἔσθ᾽ ὡς ἔτι ζῶσαν γαμεῖς.
αἷ. ἥδ᾽ οὖν θανεῖται. καὶ θανοῦσ᾽ ὀλεῖ τινά.
κρέ. ἢ κἀπαπειλῶν ὧδ᾽ ἐπεξέρχῃ θρασύς;

Τίς δ' ἔστ' ἀπειλή. ποίαν ὠφέλειαν ἔχει ἀπειλὴ πρὸς μωρὸν ἄνθρωπον λεγομένη. Ἀλλ' οὐ τόνδ' ὄλυμπον. μὰ τὸν ὄλυμπον. Δεννάσεις. λυπήσεις. ὑβρίσεις.

αἱ. τίς δ' ἔστ' ἀπειλὴ πρὸς κενὰς γνώμας λέγειν;
κρέ. κλαίων φρενώσεις, ὢν φρενῶν αὐτὸς κενός.
αἱ. εἰ μὴ πατὴρ ἦσθ', εἶπον ἄν σ' οὐκ εὖ φρονεῖν.
κρέ. γυναικὸς ὢν δούλευμα, μὴ κώτιλλέ με.
αἱ. βούλει λέγειν τι, καὶ λέγων μηδὲν κλύειν;
κρέ. ἄληθες. ἀλλ' οὐ τόνδ' ὄλυμπον ἴσθ' ὅτι
χαίρων ἐπὶ ψόγοισι δεννάσεις ἐμέ.
ἄγετε τὸ μῖσος, ὡς κατ' ὄμματ' αὐτίκα
παρόντι θνήσκῃ πλησία τῷ νυμφίῳ.
αἱ. οὐ δῆτ' ἔμοιγε, τοῦτο μὴ δόξῃς ποτέ.
οὔθ' ἥδ' ὀλεῖται πλησία, σύ τ' οὐδαμὰ
τοὐμὸν προσόψει κρᾶτ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρῶν.
ὡς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μαίνῃ ξυνών.
χο. ἀνὴρ ἄναξ βέβηκεν ἐξ ὀργῆς ταχύς.
νοῦς δ' ἐστὶ τηλικοῦτος ἀλγήσας, βαρύς.
κρέ. δράτω. φρονείτω μεῖζον, ἢ κατ' ἄνδρ' ἰών.
τὰδ' οὖν κόρα τάδ', οὐκ ἀπαλλάξει μόρου.
χο. ἄμφω γὰρ αὐτὰ καὶ κατακτεῖναι νοεῖς;
κρέ. οὐ τήν γε μὴ θιγοῦσαν. εὖ γὰρ οὖν λέγεις.
χο. μόρῳ δὲ ποίῳ καί σφε βουλεύῃ κτανεῖν;
κρέ. ἄγων ἔρημος ἔνθ' ἂν ᾖ βροτῶν στίβος
κρύψω πετρώδει ζῶσαν ἐν κατώρυχι
φορβῆς τοσοῦτον, ὡς ἄγος μόνον προθείς.
ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγοι πόλις.
κἀκεῖ τὸν ᾅδην, ὃν μόνον σέβει θεῶν
αἰτουμένη που, τεύξεται, τὸ μὴ θανεῖν.
ἢ γνώσεται γοῦν ἀλλὰ τηνικαῦθ' ὅτι
πόνος περισσός ἐστι τἀν ᾅδου σέβειν.
χο. ἔρως ἀνίκατε μάχαν,
ἔρως, ὃς ἐν κτήμασι πίπτεις,
ὃς ἐν μαλακαῖσι παρειαῖς

Ἄγαγε τὸ μῖσος. τὴν ἀντιγόνην φησίν. Ὡς κατ' ὄμματ'. ἀντὶ τοῦ ὑπ' ὀφθαλμούς. Ὡς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μαίνῃς ξυνόν. γράφεται καὶ μαίνῃ. Ὡς μαίνῃ φησὶ παρὰ τοῖς φίλοις τοῖς θέλουσι ὑπομένειν τὴν σὴν μανίαν. Νοῦς δ' ἐστὶ τηλικοῦτος. ἤτοι ὁ τῶν νέων. ἢ ὁ φρόνιμος, ὁ δὲ νοῦς, ὁ τηλικοῦτός φησι βαρύτατός ἐστιν ἀλγήσας. Ἄμφω τὸ αὐτά. τὰς κόρας, δυϊκὸν γάρ ἐστι. Μόρῳ δὲ ποίῳ καί σφε. ἀντὶ τοῦ αὐτήν. Ἐν κατώρυχι. ἐν ὑπογείῳ σπηλαίῳ. Φορβῆς τοσοῦτον. ἔθος παλαιόν, ὥστε τὸν βουλόμενον καθειργνύναι τινὰ ἀφοσιοῦσθαι βραχύ τι θέντα τροφῆς. καὶ ὑπενόουν κάθαρσιν τὸ τοιοῦτο. ἵνα μὴ δοκῶσι λιμῷ ἀναιρεῖν. τοῦτο γὰρ ἀσεβές. Ὃν μόνον σέβει θεῶν. διὰ τὸ προκρίναι τῆς ἰδίας σωτηρίας, τὴν πρὸς τὸν κατοιχόμενον δίκην. Ὅτι πόνος περισσός ἐστι. πλήρης ὀργῆς καὶ ἀβουλίας, ὁ λόγος. ὅτι καὶ εἰς θεοὺς θρασύνεται. Ἔρως ἀνίκατε μάχαν. λείπει ἡ κατά. διὰ τὸν αἵμονα τοῦ ἔρωτος μέμνηται. πάλαι γὰρ ὁμονόει τῷ πατρί. νῦν δὲ σχεδὸν πολέμιος γέγονε διὰ τὴν ἀντιγόνην. Τὸ δὲ ἐρᾶν πλουσίους. ἔχει » καὶ ἡ παροιμία, Ἐν πλησμονῇ τοι κύπρις. ἐν πεινῶσι δ' οὔ. Ὃς ἐν κτήμασι πίπτεις. ἐπεὶ καὶ κτήματα ἐρῶσι πολλοί.

Ἐννυχεύεις. διατρίβεις. Φοιτᾷς δ᾽ ὑπερπόντιος. διότι καὶ τὰ θαλάσσια ζῶα ἐρᾷ. ἢ ὅτι καὶ τὰ πόῤῥω θηρεύει ὁ ἔρων, καὶ διὰ θαλάσσης ἄπεισι καὶ πανταχοῦ, ὥστε τοῦ ἔρωτος ἐπιτυχεῖν. ἢ ὅτι πολλοὶ τῶν ἐν πόντῳ ἐρῶσιν. Ἀγρονόμοις αὐλαῖς. τοῖς ἐπαύλεσιν. Ὁ δ᾽ ἔχων. τὸν ἔρωτα δηλονότι. Σὺ καὶ δικαίων ἀδίκους. σὺ καὶ δικαίους διαφθείρεις· ὥστε τὰς φρένας αὐτῶν ἀδίκους γίνεσθαι. ὡς ἡρακλῆς ἐνεχόμενος τῷ ἔρωτι τῆς ἰόλης, τὰ ἐν οἰχαλίᾳ ἔπραξεν ἀφορμὴν τοῦ πολέμου μὴ ἔχων, ἢ τὸν ἔρωτα μόνον. Ξύναιμον ἔχεις. ξυγγενές. ὅτι υἱοῦ πρὸς πατέρα γέγονε μάχη καὶ διαφορά. Νικᾷ δ᾽ ἐναργὴς βλεφάρων. ὅτι ὁρῶν τὴν παῖδα ὁ αἵμων σπουδάζουσαν, καὶ πάντα πράττουσαν ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ, ἡττῶν αὐτῆς γέγονε. νικᾷ οὖν φησιν ὁ ἔρως τῆς νύμφης, ὅς ἐστι πάρεδρος τῶν μεγάλων θεσμῶν ἐν ἀρχαῖς. τοῦτο δὲ εἶπεν, ὅτι θαυμαστή τις ἐστὶν ἡ τοῦ ἱμέρου ἀρχή. καὶ ὥσπερ νομισθεῖσα ἄνωθεν. διὸ καὶ πάρεδρον αὐτὴν φησὶ τῶν θεσμῶν. Πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς. τινὲς πάρεδρος δυϊκῶς ἀναγινώσκουσι κατ᾽ ἔλλειψιν τοῦ υ. ἵν᾽ ᾖ, παρέδρους. λέγει δὲ τὸν κρέοντα. νικᾷ δὲ ὁ φανερὸς ἵμερος τῶν βλεφάρων τῆς εὐλέκτρου νύμφης τὸν κρέοντα, τὸν ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν μεγάλων θεσμῶν. Ἄμαχος. ἀκαταμάχητος. Ἐμπαίζει. ἥδεται. χαίρει. Νῦν δ᾽ ἤδη 'γὼ καὐτὸς θεσμῶν ἔξω φέρομαι. οἷον δυνάμει παρακούομαι τοῦ ἄρχοντος, δακρύοντα τὴν ἀντιγόνην ἣν αὐτὸς κατεδίκασε. Τὸν παγκοίταν. τὸν πάντας κοιμίζοντα. Ὁρῶ θάλαμον. τὸν θάλαμον τὸν ἐν τῷ τάφῳ. Τὴν δ᾽ ἀντιγόνην ἀνύτουσαν. ἀνοίγουσαν, ἢ τρέχουσαν, ἢ πορευομένην.

νεάνιδος ἐννυχεύεις.
φοιτᾷς δ᾽ ὑπερπόντιος, ἔν
τ᾽ ἀγρονόμοις αὐλαῖς
καί σ᾽ οὔτ᾽ ἀθανάτων φύξιμος οὐδείς,
οὔθ᾽ ἁμερίων ἐπ᾽ ἀν-
θρώπων. ὁ δ᾽ ἔχων, μέμηνεν.
σὺ καὶ δικαίων ἀδίκους
φρένας παρασπᾷς ἐπὶ λώβᾳ.
σὺ καὶ τόδε νεῖκος ἀνδρῶν
ξύναιμον ἔχεις ταράξας.
νικᾷ δ᾽ ἐναργὴς βλεφάρων
ἵμερος εὐλέκτρου
νύμφας τῶν μεγάλων πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς
θεσμῶν. ἄμαχος γὰρ ἐμ-
παίζει θεὸς Ἀφροδίτα.
νῦν δ᾽ ἤδη 'γὼ καὐτὸς θεσμῶν
ἔξω φέρομαι τάδ᾽ ὁρῶν. ἴσχειν
δ᾽ οὐκέτι πηγὰς δύναμαι δακρύων,
τὸν παγκοίταν, ὅθ᾽ ὁρῶ θάλαμον,
τὴν δ᾽ Ἀντιγόνην ἀνύτουσαν
ἂν ὁρᾶτ᾽ ἔμ᾽ ὦ γᾶς πατρίας πολῖται,
τὰν νεάταν ὁδὸν
στείχουσαν, νέατον δὲ φέγγος
λεύσσουσαν ἀελίου,
κοὔποτ᾽ αὖθις· ἀλλά μ᾽ ὁ παγκοίτας
ἅδας ζῶσαν ἄγει
τὰν ἀχέροντος ἀκτάν. οὔθ᾽ ὑμεναίων

Εγκληρον. μέτοχον. Οὔτε ξιφέων ἐπίχειρα. οὐδὲ ξιφῶν τὸν μισθὸν τοῦ πλημμελήματος λαχοῦσα καὶ τὴν τιμωρίαν. ἀλλὰ μετ᾽ ἐλευθερίας τεθνήξῃ. ἰδίῳ καὶ καινῷ νόμῳ πρὸς τὸ τέλος χρησαμένη. οἷον οὔτε νοσήσασα, οὔτε ἀναιρεθεῖσα ἐξελεύσῃ τοῦ βίου. Θνατῶν ἀΐδαν. ἤτοι πρὸς τὸν τόπον τοῦ θανάτου. ἢ πρὸς

ἔγκληρον, οὔτ᾽ ἐπινυμφίδιός
πώ μέ τις ὕμνος
ὕμνησεν, ἀλλ᾽ ἀχέροντι νυμφεύσω.
χο οὐκοῦν κλεινὴ καὶ ἔπαινον ἔχουσ᾽
ἐς τόδ᾽ ἀπέρχῃ κεῦθος νεκύων.
οὔτε φθινάσι πληγεῖσα νόσοις,
οὔτε ξιφέων ἐπίχειρα λαχοῦσ᾽.
ἀλλ᾽ αὐτόνομος ζῶσα μόνη δὴ
θνατῶν, ἀΐδαν καταβήσῃ.
αν ἤκουσα δὴ λυγροτάταν ὀλέσθαι
τὰν φρυγίαν ξέναν
Ταντάλου, Σιπύλῳ πρὸς ἄκρῳ.
τὰν, κισσὸς ὡς ἀτενὴς
πετραία βλάστα δάμασεν. καί νιν
ὄμβρῳ τακομέναν
ὡς φάτις ἀνδρῶν, χιών τ᾽ οὐδαμὰ λείπει.
τέγγει θ᾽ ὑπ᾽ ὀφρύσι παγκλαύτοις
δειράδας. ᾇ με
δαίμων ὁμοιοτάταν κατευνάζει.
χο ἀλλὰ θεός τοι, καὶ θεογεννής.
ἡμεῖς δὲ βροτοὶ, καὶ θνητογενεῖς.
καίτοι φθιμένᾳ, μέγ᾽ ἀκοῦσαι.
τοῖς ἰσοθέοις ἔγκληρα λαχεῖν.
ζῶσαν καὶ ἔπειτα θανοῦσαν
αν οἴμοι, γελῶμαι. τί με πρὸς
θεῶν πατρῴων
οὐκ ὀλομέναν ὑβρίζεις, ἀλλ᾽ ἐπίφαντον.

προαίρεσιν τοῦ ἐπιχειρήματος. ἢ ἀντὶ τοῦ ἰδίοις αὐτῆς νόμοις χρησαμένη. Ηκουσα δὴ λυγροτάταν. ἀντὶ τοῦ λυγροτάτης. ἢ τὴν λυγρὰν ὑπομείνασαν. ἢ λυγρὴν, καθὸ τὴν λητὼ ὑβρίσαι τετόλμηκε. τοῦτο δὲ ἔλαβε πρὸς τὸ ὅμοιον τοῦ θανάτου. ὅτι οὐδὲ ἡ νιόβη ὑπό τινος ἀνῃρέθη. Ταν φρυγίαν ξέναν. τὴν νιόβην. Σιπύλῳ πρὸς ἄκρῳ. φρυγίας ὄρος ὁ σίπυλος. Ταν κισσὸς ὡς ἀτενής. ὁ μὴ εὐθὺς τεταμμένος, ἀλλ᾽ ἑλικτικὸς. πολὺς καὶ ἐπὶ μήκους. ἢ ὁ μὴ ἀνατείνων εἰς ὕψος. ἀλλ᾽ αὐτοῦ περιειλούμενος καὶ οὐχὶ ὑψηλός, ὁ δὲ νοῦς ἣν ἐδάμασεν ἡ πέτρας βλάστησις, ὡς κισσὸς περιβαλοῦσα αὐτήν. περιέφυσεν αὐτῇ φησὶ τῇ πέτρᾳ ὡς κισσὸς δένδρῳ. Πετραία βλάστα δάμασεν. ὅτι περιεκεκάλυπτο πανταχῇ τῇ πέτρᾳ. Αλλὰ θεός τοι καὶ θεογεννής. παραμυθούμενος αὐτὴν θεόν φησι τὴν νιόβην. ἤγουν, καρτερεῖν σε χρὴ ὡς καὶ ἡ νιόβη ἐκαρτέρησε. καίτοι θειοτέρου γένους τυγχάνουσα. ταντάλου γὰρ ἦν τοῦ διός. Καίτοι φθιμένᾳ. καὶ γὰρ φθιμένῳ παντὶ, μακάριος τὴν ἂν εἴη τῆς αὐτῆς μοίρας τυχεῖν τοῖς ἰσοθέοις. οἷον, μακάριος ἂν εἴη, ἐστὶς τοῖς ἰσοθέοις ὁμοίως ἐτελεύτησεν. Εγκληρα λαχεῖν. ἤγουν, κοινὰ. ὅμοια. τοῦ αὐτοῦ κλήρου, καὶ τύχης. Οἴμοι γελῶμαι. ὑφ᾽ ὑμῶν γελῶμαι ὅτι θεοῖς ἴσον με λέγετε.

Ὑμμ' ἐπικτῶμαι. Γράφεται ἐπιβοῶμαι. οἷα φίλων ἄκλαυτος. οἷον μὴ οἰκτειρομένη παρὰ τῶν φίλων ἀπόλλυμαι. Ἕργμα. ἕρμα. περίφραγμα. Τάφου ποταινίου. ἐστι μὲν προσφάτου. θέλει δὲ εἰπεῖν καινοῦ, καὶ παρεξηλλαγμένου. Οὔτ' ἐν βροτοῖσιν. οὔτε ἐν ζῶσι. διὰ τὸ εἶναι ἐν εἱρκτῇ. οὔτε ἐν θανοῦσι, διὰ τὸ ἔτι ἀναπνεῖν. Οὐ ζῶσιν οὐ θανοῦσιν. λείπει σύνοικος. Προβᾶσ' ἐπ' ἔσχατον θράσους. προβᾶσα ἐπὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης ἔσχατον βάθρον μετὰ θράσους. βουλομένη τε ὅσιόν τι δρᾶν περὶ τὸν ἀδελφὸν, τὰ ἐναντία πέπονθας. ἔπεσες γὰρ εἰς τὸ κενοτάφιον. τὸ δὲ ἑξῆς, προβᾶσα ὑψηλὸν εἰς δίκας βάθρον. ἔπεσες ἐπ' ἔσχατον θράσους ἐν τῷ παρακοῦσαι τῶν τοῦ ἄρχοντος προσταγμάτων. Πατρῷον δ' ἐκτίνεις. ἢ τὰ ἡμαρτημένα τῷ οἰδίποδι. ἢ ὑπὲρ τῆς κατάρας τοῦ οἰδίποδος ταῦτα πάσχεις. αὐτὴ γὰρ τὰ δίκαια προέθου ποιεῖν. Τριπόλιστον οἶκτον. γράφεται οἶκον. πολλάκις ἀναπεπολημένον. ἢ διάσημον. καὶ πανταχοῦ ᾀδόμενον. καὶ πολούμενον. ἢ τὸν πολλάκις ἐπελθόντα τῷ ἐμῷ οἴκῳ καὶ γένει. λείπει δὲ τὸ, ἐπιοῦσα. Τοῦ τε πρόπαντος ἁμετέρου πότμου. καὶ τῆς προτέρας ἡμῶν δυστυχίας. Λαβδακίδαισιν. αὐτὶ τοῦ λαβδακιδῶν. Κοινήματ' αὐτογέννητα. καὶ συνουσίαι τοῦ πατρὸς αὐτογενεῖς. ἢ συγγενικαί. ἢ ὅτι ταύτῃ συνεκοιμήθη ἐξ ἧς γέγονε. τὸ δὲ ἑξῆς, κοιμήματα αὐτογέννητα. κοιμήματα δυσμόρου μητρός. ἐμῷ πατρὶ αὐτογεννήτῳ. ὅτι ὁ αὐτὸς, πατὴρ ἅμα καὶ παῖς ἦν. Οἵων ἐγώ. ποθ'. λείπει γονέων. Ἀραῖος. ἐπικατάρατος. διὰ τὰ ἐκείνων ἁμαρτήματα. Ἐγὼ μέτοικος ἔρχομαι. πρὸς τοὺς γονεῖς δηλονότι.

ὦ πόλις. ὦ πόλεως
πολυκτήμονες ἄνδρες.
ἰὼ Διρκαῖαι κρῆναι,
Θήβας τ' εὐαρμάτου ἄλσος. ἔμπας
ξυμμάρτυρας ὔμμ' ἐπικτῶμαι,
οἷα φίλων ἄκλαυτος, οἵοισιν νόμοις
πρὸς ἕργμα τυμβόχωστον ἔρ-
χομαι τάφου ποταινίου.
ἰὼ δύστανος.
οὔτ' ἐν βροτοῖσιν, οὔτ' ἐν νεκροῖσι.
χο μέτοικος, οὐ ζῶσιν, οὐ θανοῦσιν,
προβᾶσ' ἐπ' ἔσχατον θράσους,
ὑψηλὸν ἐς δίκας βάθρον
προσέπεσες ὦ τέκνον πολύ.
πατρῷον δ' ἐκτίνεις τιν' ἆθλον.
αν ἔψαυσας ἀλγεινοτάτας
ἐμοὶ μερίμνας
πατρὸς τριπόλιστον οἶκτον
τοῦ τε πρόπαντος
ἁμετέρου πότμου
κλεινοῖς Λαβδακίδαισιν.
ἰὼ ματρῷαι λέκτρων
ἆται, κοιμήματ' αὐτογέννη-
τ' ἐμῷ πατρὶ δυσμόρου ματρὸς,
οἵων ἐγώ ποθ' ἁ ταλαίφρων ἔφυν.
πρὸς οὓς ἀραῖος ἄγαμος ἅ-
δ' ἐγὼ μέτοικος ἔρχομαι.

Δυσπότμων κασίγνητε γάμων κυρήσας. διὰ τὴν πρὸς Ἄδραστον ἐπιγαμίαν, ἥτις αἰτία τοῦ πολέμου κατέστη. Σέβειν μέν, εὐσέβειά τις. οἱ τοῦ χοροῦ τὸ μὲν ἔργον τῆς παιδὸς ἐπαινοῦσιν. οὐ μὴν δὲ θαρροῦσιν ὡς καὶ τὴν γνώμην τοῦ βασιλέως διελέγχειν ὡς μοχθηράν. φησὶν οὖν, ὅτι πέπρακται μὲν δι' εὐσέβειαν τὸ ὑπὸ ταύτης. ᾧ δὲ ἡ βασιλεία μέλει, τούτῳ οὐκ ἔστι παραβατὴ ἡ ἀρχή. ὅ ἐστι τὰ προστάγματα. παραβαίνουσι γὰρ ὅσοι ἀρχόντων καταφρονοῦσιν. Αὐτόγνωτος. αὐθαίρετος. καὶ ἰδιογνώμων τρόπος. Πότμον ἀδάκρυτον. ἀντὶ τοῦ πολυδάκρυτον. Ἆρ' ἴστ' ἀοιδὰς καὶ γόους. πρὸς τοὺς ὑπηκόους τοῦτό φησιν ὁ Κρέων ὀργιζόμενος, ὅτι μὴ θᾶττον αὐτὴν ἀπήγαγον πρὸς εἱρκτήν. ὁ γὰρ λόγος, ἆρα ἴστε εἰ χρεῖ ἢ λέγειν ἀοιδὰς καὶ γόους πρὸ τοῦ θανεῖν, οὐδέποτέ τις παύσαιτο. δεῖ οὖν ἐκ βίας ἕλκειν αὐτήν. Εἴτε χρὴ θανεῖν. εἰ χρήζει καὶ θέλει θανεῖν. μετριάζειν γὰρ προσποιεῖται τῇ κολάσει ὡς δηλοῖ καὶ τό. Ἡμεῖς γὰρ ἁγνοί. τουτέστιν, ἀκοινώνητοι τοῦ φόνου τούτου, φησὶ διὰ τὸ μὴ χερσὶν αὐτὴν ἀνῃρηκέναι. Ἡμεῖς γὰρ ἁγνοί. τὸ κατὰ ταύτην τὴν κόρην, ἁγνοὶ ἡμεῖς ἐσμέν, καὶ οὐδὲν ἐναγὲς ἐπράξαμεν. Μετοικίας δ' οὖν τῆς ἄνω στερήσεται. ἀντὶ τοῦ, μεθ' ἡμῶν ἄνω οἰκεῖν. Κατασκαφής. κατεσκαμμένη. ὑπόγειος. Οἴκησις ἀείφρουρος. τῷ μὴ πρὸς καιρὸν ἔχειν τὴν φρουράν, ἀλλὰ διόλου. Κάκιστα δὴ μακρῷ. ἀντὶ τοῦ πολύ. Ἐν ἐλπίσι τρέφω. εὐεπίφορος Σοφοκλῆς εἰς τό, τρέφω ἀντὶ τοῦ ἔχω λέγειν. ὁ δὲ νοῦς, ἐλπίζω, ἀποθανοῦσα, πάντας ἕξειν φίλους. Κασίγνητον κάρα. ὦ Ἐτεόκλεις. ἑξῆς γάρ, τοῦ Πολυνείκους μετὰ οἶκτον μνημονεύει.

ἰώ, ἰὼ δυσπότμων
κασίγνητε γάμων κυρήσας
θανὼν ἔτ' οὖσαν κατήναρές με.
Χο. σέβειν μέν, εὐσέβειά τις.
κράτος δ' ὅτῳ κράτος μέλει,
παραβατὸν οὐδαμῇ πέλει.
σὲ δ' αὐτόγνωτος ὤλεσ' ὀργά.
Αν. ἄκλαυτος, ἄφιλος, ἀνυμέναιος
ταλαίφρων ἄγομαι
τάνδ' ἑτοίμαν ὁδόν. οὐκέτι
μοι τόδε λαμπάδος ἱερὸν ὄμ-
μα θέμις ὁρᾶν τάλαινα. τὸν δ'
ἐμὸν πότμον ἀδάκρυτον, οὐδεὶς
φίλων στενάζει.
Κρέ. ἆρ' ἴστ' ἀοιδὰς καὶ γόους πρὸ τοῦ θανεῖν
„ ὡς οὐδ' ἂν εἷς παύσαιτ' ἄν, εἰ χρείη λέγειν;
οὐκ ἄξεθ' ὡς τάχιστα; καὶ κατηρεφεῖ
τύμβῳ περιπτύξαντες, ὡς εἴρηκ' ἐγώ,
μόνην ἀφῆτ' ἔρημον, εἴτε χρὴ θανεῖν
εἴτ' ἐν τοιαύτῃ ζῶσα τυμβεύειν στέγῃ;
ἡμεῖς γὰρ ἁγνοὶ τοὐπὶ τήνδε τὴν κόρην.
μετοικίας δ' οὖν τῆς ἄνω στερήσεται.
Αν. ὦ τύμβος, ὦ νυμφεῖον, ὦ κατασκαφὴς
οἴκησις ἀείφρουρος, οἷ πορεύομαι
πρὸς τοὺς ἐμαυτῆς, ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς
πλεῖστον δέδεκται Περσέφασσ' ὀλωλότων.
ὧν λοισθία 'γὼ καὶ κάκιστα δὴ μακρῷ
κάτειμι, πρίν μοι μοῖραν ἐξήκειν βίου.
ἐλθοῦσα μέντοι, κάρτ' ἐν ἐλπίσι τρέφω
φίλη μὲν ἥξειν πατρί, προσφιλὴς δέ σοι
μῆτερ, φίλη δὲ σοί, κασίγνητον κάρα.

ἐπεὶ θανόντας αὐτόχειρ ὑμᾶς ἐγὼ
ἔλουσα, κἀκόσμησα, κἀπιτυμβίους
χοὰς ἔδωκα. νῦν δὲ Πολύνεικες, τὸ σὸν
δέμας περιστέλλουσα, τοιάδ' ἄρνυμαι
καί τοι σ' ἐγὼ 'τίμησα, τοῖς φρονοῦσιν εὖ.
οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἂν εἰ τέκνων μήτηρ ἔφυν,
οὔτ' εἰ πόσις μοι κατθανὼν ἐτήκετο,
βίᾳ πολιτῶν τόνδ' ἂν ἠρόμην πόνον.
τίνος νόμου δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω;
πόσις μὲν ἄν μοι κατθανόντος, ἄλλος ἦν.
καὶ παῖς ἀπ' ἄλλου φωτός, εἰ τοῦδ' ἤμπλακον.
μητρὸς δ' ἐν ᾅδου καὶ πατρὸς κεκευθότοιν,
οὐκ ἔστ' ἀδελφὸς ὅστις ἂν βλάστοι ποτέ.
τοιῷδε μέντοι σ' ἐκ προτιμήσασ' ἐγὼ
νόμῳ, Κρέοντι ταῦτ' ἔδοξ' ἁμαρτάνειν,
καὶ δεινὰ τολμᾶν ὦ κασίγνητον κάρα.
καὶ νῦν ἄγει με διὰ χερῶν οὕτω λαβὼν,
ἄλεκτρον, ἀνυμέναιον. οὔτε του γάμου
μέρος λαχοῦσαν, οὔτε παιδείου τροφῆς.
ἀλλ' ὧδ' ἔρημος πρὸς φίλων ἡ δύσμορος
ζῶσ', ἐς θανόντων ἔρχομαι κατασκαφάς.
ποίαν παρεξελθοῦσα δαιμόνων δίκην;
τί χρή με τὴν δύστηνον ἐς θεοὺς ἔτι
βλέπειν; τίν' αὐδᾶν ξυμμάχων; ἐπεί γε δὴ
τὴν δυσσέβειαν εὐσεβοῦσ' ἐκτησάμην.
ἀλλ' εἰ μὲν οὖν τάδ' ἐστὶν ἐν θεοῖς καλά,
παθόντες ἂν ξυγγνοῖμεν ἡμαρτηκότες,
εἰ δ' οἵδ' ἁμαρτάνουσι, μὴ πλείω κακὰ
πάθοιεν, ἢ καὶ δρῶσιν, ἐκδίκως ἐμέ.

ΧΟ. ἔτι τῶν αὐτῶν ἀνέμων αὐταὶ
ψυχῆς ῥιπαὶ τήνδε γ' ἔχουσιν.

ΚΡΕ. τοιγάρτοι τούτων τοῖσιν ἄγουσι,
κλαύμαθ' ὑπάρξει βραδυτῆτος ὕπερ.

ΑΝ. οἴμοι θανάτου τοῦτ' ἐγγυτάτω
τοὖπος ἀφῖκται.

ΚΡΕ. θαρσεῖν οὐδὲν παραμυθοῦμαι,

Καί τοι σ' ἐγὼ 'τίμησα τοῖς φρονοῦσιν εὖ. παρὰ τοῖς καλῶς φρονοῦσι, δοκῶ σε τετιμηκέναι ὥστε τὴν ζωὴν τὴν ἀποδέξασθαι τὰ ὑπ' ἐμοῦ εἰς σὲ γινόμενα. Ἠρόμην πόνον. ἀντὶ τοῦ ὑπέστην. Τίνος νόμου δὴ ταῦτα. ἀντὶ τοῦ τίνος νομίσματος καὶ λογισμοῦ. Τοιῷδε μέντοι. τῷ τοιούτῳ νόμῳ ὃς ἀποδείκνυσι τὸ κατὰ τοὺς ἀδελφοὺς δίκαιον, ὑπερέχειν ἁπάντων τιμήσασά σε, ἔδοξα τῷ Κρέοντι ἁμαρτάνειν, διὰ τὴν ἔνδειξιν τῆς βίας αὐτοῦ. Καὶ νῦν ἄγει με. ἐμφαντικώτερον τὸ ἄγει. οὐ γὰρ εἶπεν ὅτι ἐκέλευσέ με ἀχθῆναι, ἀλλ' αὐτὸς ἄγει. Ποίαν παρεξελθοῦσα δαιμόνων. ἐπεὶ τὰ τοῦ Κρέοντος θνητοῦ ὄντος παρέβη. Τίν' αὐδᾶν συμμάχων. λείπει καλεῖν. Ἀλλ' εἰ μὲν οὖν τάδ' ἐστίν. εἰ ταῦτα τοῖς θεοῖς ἀρέσκει, παθόντες τὴν τιμωρίαν, γνοίημεν τὴν ἁμαρτίαν. Εἰ δ' οἵδ' ἁμαρτάνουσιν. πρὸς τὸν Κρέοντα ἡ ἀναφορά. Ἢ καὶ δρῶσιν ἐκδίκως. ἢ ἐκδίκως. ἤγουν ἔξω τοῦ δικαίου. Ἔτι τῶν αὐτῶν. ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ κινήματι ἔοικεν ἡ παῖς εἶναι, οἷον, ἐν ᾧ ἐνδέδωκεν ἐδυρομένη. Κλαύμαθ' ὑπάρξει. ἀντὶ τοῦ, κλαύσονται οἱ ἄγοντες αὐτὴν ἐὰν ἔτι βραδύνωσι. Βραδυτῆτος ὕπερ. διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἐμβραδύνειν. Οἴμοι θανάτου. ἀπειληθέντες ὑπὸ τοῦ Κρέοντος οἱ ὑπήκοοι, ἄξουσί με λοιπὸν ἐπὶ θάνατον. Θαρσεῖν οὐδὲν παραμυθοῦμαι. οὐ παραμυθοῦμαί σε θαρρεῖν, ὡς μὴ κεκυρωμένου σοι τοῦ ἀποθανεῖν. τοῦτο δέ φησιν ὡς οὐκ ἐνδιδούς. ἵνα μὴ ὑπονοήσῃ ἐκείνη μεταπεπεῖσθαι αὐ-

τὸν δακρύουσα. ἢ ὁ χορὸς λέγει διὰ τοῦ κρέοντος μὴ μεταπεισθέντος. Ὦ γῆς θήβης. λοιπὸν πρὸς βίαν αὐτὴν ἄγουσιν οἱ ὑπήκοοι, τὰ πρῶτα αὐτὴν ἐλεοῦντες καὶ αἰδούμενοι. Οἱ κοιρανίδαι. κοίρανοι. τοῖς ἀπὸ τοῦ χοροῦ φησιν. εἰώθασι γὰρ οὐ μόνον τοὺς βασιλεῖς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐνδόξους τῆς πόλεως οὕτω καλεῖν. ἢ πρὸς κρέον-

μὴ οὐ τάδε ταύτῃ κατακυροῦσθαι.
ἀν. ὦ γῆς Θήβης ἄστυ πατρῷον,
καὶ θεοὶ προγενεῖς,
ἄγομαι δή, κοὐκέτι μέλλω.
λεύσσετε Θήβης οἱ κοιρανίδαι
τὴν βασιλίδα μούνην λοιπὴν
οἷα πρὸς οἵων ἀνδρῶν πάσχω,
τὴν εὐσέβειαν σεβίσασα.
χο. ἔτλα καὶ Δανάας οὐράνιον φῶς
ἀλλάξαι δέμας ἐν χαλκοδέτοις
αὐλαῖς. κρυπτομένα δ' ἐν
τυμβήρει θαλάμῳ κατεζεύχθη.
καί τοι γενεᾷ τίμιος ὦ παῖ, παῖ.
καὶ Ζηνὸς ταμιεύε-
σκε γονὰς χρυσορρύτους.
ἀλλ' ἁ μοιριδία τις δύνασις δεινά·
οὔτ' ἄν νιν ὄμβρος, οὔτ' Ἄρης,
οὐ πύργος, οὐχ ἁλίκτυποι
κελαιναὶ νᾶες ἐκφύγοιεν.
ζεύχθη δ' ὀξύχολος παῖς ὁ Δρύαντος,
Ἠδωνῶν βασιλεύς, κερτομίοις
ὀργαῖς ἐκ Διονύσου,
πετρώδει κατάφρακτος ἐν δεσμῷ.
οὕτω τᾶς μανίας δεινὸν ἀποστάζει
ἀνθηρόν τε μένος· κεῖ-
νος ἐπέγνω μανίαις
ψαύων τὸν θεὸν ἐν κερτομίοις γλώσσαις.
παύεσκε μὲν γὰρ ἐνθέους

τα. ἠθικῶς δὲ αὐτὸν εἰς συμμαχίαν προκαλουμένη. ἢ πρὸς τοὺς πάλαι βασιλέας τοὺς προγόνους αὐτῆς. Τὴν βασιλίδα. τὴν βασίλειαν. Σεβίσασα. τιμήσασα. Ἔτλα καὶ δανάας. οἷον ἡ δανάη ἔτλη μὴ εἶναι ἐν φωτί. ἀλλ' ἐν σκότῳ ἐπεὶ καὶ αὐτὴ ἐν χαλκῷ οἴκῳ ἐκέκρυπτο. Κρυπτομένα δ' ἐν τυμβήρει. κατεκλείσθη ὑπὸ τὴν κιβωτόν. ἢ ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς ἀνάγκης ἦλθε καὶ τῆς εἱμαρμένης. ἢ κατεζεύχθη συνελθοῦσα τῷ διΐ. Ταμιεύεσκε. αὐτὴ γὰρ ἐν αὐτῇ εἶχε τὰς γονὰς τοῦ διός. ὅ ἐστιν ἔγκυος ἦν. Μοιριδία. εἱμαρμένη. Οὔτ' ἄν νιν. αὐτὴν τὴν μοῖραν. Ὄμβρος οὔτ' ἄρης. ἄρης νῦν ὁ πόλεμος. καὶ γὰρ οὗτος κατὰ μοῖραν ἐγείρεται. βούλεται δὲ εἰπεῖν, ὅτι οὔτε τὰ ἐν οὐρανῷ. οὔτε τὰ ἐν τῇ γῇ. οὔτε τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ πραττόμενα, παρὰ μοῖραν γίγνεται. Ζεύχθη δ' ὀξυχόλῳ. τὸ ἑξῆς, ζεύχθη πετρώδει κατάφρακτος ἐν δεσμῷ. μὴ οὕτω δὲ αὐτὸ λάβωμεν, ὅτι καὶ ἡ ἀντιγόνη ἀσεβὴς οὖσα πέπονθεν ὥσπερ ὁ ἀσεβὴς λυκοῦργος ἀλλ' ἁπλῶς τῇ παραθέσει τῶν ὁμοίων δυστυχιῶν παραμυθεῖται τὴν κόρην. τὸν δεσμὸν δὲ τῆς ἀμπέλου πετρώδη εἶπεν, ἀντὶ τοῦ τὸν ἰσχυρόν. κερτομίοις ὀργαῖς. διὰ τὰς κερτομίους ὀργάς. Πετρώδει, τῷ στερεῷ δεσμῷ τῆς ἀμπέλου. δεινὸν ἀποστάζει. ἀντὶ τοῦ πολύ. Οὕτω τὰς μανίας δεινόν. οὕτω καὶ τοῦ λυκούργου, ἀπὸ τῆς μανίας ὀργὴ ἀποβαίνει. μένος δὲ ἡ ὀργή. ἀνθηρὸν δὲ τὸ ἀκμαῖον καὶ αὔξον ἐν κακοῖς. Κεῖνος ἀπέγνω. τὸ ἑξῆς, κεῖνος ἐπέγνω τὸν θεὸν κερτομίοις γλώσσαν μανίαις. Ψαύων. Ἐνθέους, τὰς θεολήπτους βάκχας.

Εὔιόν τε πῦρ. τὸ ὑπὸ τῶν βακχῶν αἰρόμενον ἐν ταῖς διονυσιακαῖς δᾳδουχίαις. Φιλαύλους ἠρέθιζε μούσας. κακολογῶν αὐτὰς, ἠρέθιζε κατ' αὐτοῦ. λέγει οὖν ἐτάρασσε. καὶ ἐσκόρπιζε τὰς τῶν αὐλῶν ᾠδάς· ἢ οὕτως, τὰς μούσας τὰς περὶ τὸν διόνυσον ἐχλεύαζε. τουτέστι, τοὺς ὕμνους. ἢ τοὺς λόγους. τινὲς δέ φασιν ὅτι καὶ τὰς μούσας ὕβρισε. Παρὰ δὲ κυανέων πελαγέων. ἀντὶ τοῦ παρὰ δὲ τοῖς κυανέοις πελάγεσι τῆς διδύμης θαλάττης, γέγονεν ἐμφύλια κακὰ περὶ τοὺς φινείδας.

Γυναικὸς εὔιόν τε πῦρ.
φιλαύλους τ' ἠρέθιζε μούσας.
παρὰ δὲ κυανέων πελαγέων πετρῶν
διδύμας ἁλὸς
ἀκταὶ βοσπόριαι.
ἠδ' ὁ Θρηκῶν Σαλμυδησσὸς,
ἵν' ἀγχίπολις Ἄρης διστοῖσι Φινείδαις
εἶδεν ἀρατὸν ἕλκος
τυφλωθὲν ἐξ ἀγρίας δάμαρτος
ἀλαὸν ἀλαστόροισιν ὀμμάτων κύκλοις
ἀραχθὲν ἐγχέων, ὑφ' αἱματηραῖς
χείρεσσι, καὶ κερκίδων ἀκμαῖσι.
κατὰ δὲ τακόμενοι μέλεοι,
μελέαν πάθαν
κλαῖον ματρὸς, ἔχον
τες ἀνύμφευτον γονάν. ἃ
δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων
ἄντασ' Ἐρεχθειδᾶν.
τηλεπόροις δ' ἐν ἄντροις,
τράφη θυέλλῃσιν ἐν πατρῴαις

Κυανέοις δὲ πελάγεσιν εἶπε, τοῖς ὑπὸ τῶν κυανέων πετρῶν περιεχομένοις. Διδύμης ἁλός. ἢ διὰ τὸ διαχωρίζεσθαι ὑπ' αὐτῶν τὴν θάλασσαν, ἢ διὰ τὸ συνιέναι αὐτὰς καὶ ἑνοῦσθαι, διδύμους φησίν. Ἀκταὶ βοσπόριαι. αἱ ὑπὸ τοῦ βοσπόρου τοῦ πελάγους περιεχόμεναι. Ἠδ' ὁ Θρηκῶν σαλμυδησσός. ὁ θρακικὸς σαλμυδησσός. πέλα-
» γος δέ ἐστι δυσχείμερον περὶ θρᾴ-
» κην αἰσχύλος. Σαλμυδησσία
» γνάθος, ἐχθρόξενος ναύτῃσι.
μητρυιὰ νεῶν. Ἵν' ἀγχίπολις ἄρης. παρὰ γὰρ θραξὶ τιμᾶ-
» ται. ὁ ἄρης. ὡς καὶ ὁ ποιητής.
» Τὼ μὲν ἄρ' ἐκ θρῄκης ἐφύρην
» μέτα θωρήσσεσθον. τὸ δὲ ἵνα, τοῖς ἄνω συνάπτεται. ἵνα ἀκταὶ βοσπόριαι. καὶ οὐδὲν λείπει. ὅσοι δὲ γράφουσιν ὃν ἄρης, περιττὸν λαμβάνουσι τὸ ὄνομα. Διοσοῖσι φινείδαις. τῶν δισσῶν φινειδῶν. πλήξιππου καὶ πανδίονος. ἢ γηρύμβα καὶ ἀσπόνδου. Τυφλωθὲν ἐξ ἀγρίας. τὸ ἑξῆς, τυφλωθὲν ὀμμάτων κύκλοις. Ἀλαστόροισι. τοῖς ἄλαστα πεπονθόσιν, ἢ τοῖς δυστυχέσι κύκλοις τῶν ὀμμάτων. Ἀραχθὲν ἐγχέων. ἀντὶ τοῦ τυφλωθέν. ἀραχθὲν αἱματηραῖς χείρεσσιν, ὑπ' ἐγχέων καὶ κερκίδων ἀκμαῖς. τουτέστι γυναικείαις. Μέλεοι μελέαν πάθαν. ὅτι τελευτήσασα ἀφῆκεν αὐτοὺς ὑπὸ μητρυιᾷ. ἢ ὅτι αὐτὴ αὐτοὺς ἐξετύφλωσεν. Ἀνύμφευτον γονάν. κακόνυμφον γονήν. ὅτι τῷ κακῷ νυμφευθεῖσα, δυστυχεῖς αὐτοὺς ἔτεκεν. ἢ τὴν ἀνύμφευτον ἑαυτῷ κοινωνίαν. οἷον τῆς πρὸς γυναῖκας συνουσίας ἄπειροι ὄντες.

Ἃ δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων. βορέας κῆδος συνῆψε τοῖς ἀθηναίοις, ἁρπάσας ὠρείθυιαν τὴν ἐρεχθέως. ἐξ ἧς ἔσχε ζήτην καὶ κάλαϊν, καὶ κλεοπάτραν. ταύτην ὁ φινεὺς ἔγημεν. ἐξ ἧς αὐτῷ δύο παῖδες ἐγένοντο. πλήξιππος

καὶ παιδίων. κατὰ δέ τινας, Τηρύμβας καὶ Ἄσπονδος. μετὰ δὲ τὸν Κλεοπάτρας θάνατον, ἐπέγημεν Ἰδαίαν τὴν Δαρδάνου. κατὰ δέ τινας Εἰδοθέαν, τὴν Κάδμου ἀδελφήν. ἧς καὶ αὐτὸς Σοφοκλῆς μνημονεύει ἐν τυμπανισταῖς. ἥτις ἐξ ἐπιβουλῆς τυφλώσασα τοὺς τῆς Κλεοπάτρας παῖδας, ἐν τάφῳ καθεῖρξεν, ὡς δέ τινές φασιν, ὅτι κατεψεύσατο αὐτῶν, ἅτε δὴ πειρασάντων αὐτήν. ἐφ' οἷς ἀπατηθεὶς ὁ Φινεύς, ἀμφοτέρους τυφλοῖ. ταῦτα δ' ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος, ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ. τινὲς δὲ ἱστοροῦσιν, ὅτι παρίξασαν τὴν Κλεοπάτραν, ὁ Φινεὺς ἐκβέβληκε. καὶ τὴν Ἰδαίαν ἐπέγημεν. ἡ δ' ὀργισθεῖσα, τοὺς ἑαυτῆς ἐτύφλωσε παῖδας.

Βορεὰς ἅμιππος ὀρθόποδος ὑπὲρ πάγου
θεῶν παῖς. ἀλλὰ κἀπ' ἐκείνᾳ
μοῖραι μακραίωνες ἔσχον ὦ παῖ.
τει Θήβης ἄνακτες ἥκομεν κοινὴν ὁδὸν
δύ' ἐξ ἑνὸς βλέποντε. τοῖς τυφλοῖσι γὰρ
αὕτη κέλευθος ἐκ προηγητοῦ πέλει.
κρέ τί δ' ἔστιν ὦ γεραιὲ Τειρεσία νέον;
τει ἐγὼ διδάξω, καὶ σὺ τῷ μάντει πιθοῦ.
κρέ οὔκουν πάρος γε σῆς ἀπεστάτουν φρενός.
τει τοιγὰρ δι' ὀρθῆς τήνδ' ἐναυκληρεῖς πόλιν.
κρέ ἔχω πεπονθὼς μαρτυρεῖν ὀνήσιμα.
τει φρόνει βεβὼς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης.
κρέ τί δ' ἔστιν; ὡς ἐγὼ τὸ σὸν φρίσσω στόμα.
τει γνώσῃ τέχνης σημεῖα τῆς ἐμῆς κλύων
εἰς τὸν παλαιὸν θᾶκον ὀρνιθοσκόπον
ἵζων, ἵν' ἦν μοι παντὸς οἰωνοῦ λιμήν,
ἀγνῶτ' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων, κακῷ
κλάζοντας οἴστρῳ, καὶ βεβαρβαρωμένῳ,
καὶ σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φοναῖς
ἔγνων. πτερῶν γὰρ ῥοῖβδος, οὐκ ἄσημος ἦν
εὐθὺς δὲ δείσας, ἐμπύρων ἐγευόμην,
βωμοῖσι παμφλέκτοισιν. ἐκ δὲ θυμάτων,
Ἥφαιστος οὐκ ἔλαμπεν. ἀλλ' ἐπὶ σποδῷ

Ἅμιππος. ταχεῖα, ἴσον ἵπποις δυναμένη τρέχειν, εἰ δὲ γράφεται ἀμίπποις, πρὸς τὸ θυέλλαις θρέψη θυέλλησιν ἀμίπποις. ταῖς ἐξισουμέναις ἵπποις. ὡς καὶ Ὅμηρος, Θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι. Ἀλλὰ κἀπ' ἐκείνᾳ. ἀλλὰ καὶ κατ' ἐκείνης. τῆς θυγατρὸς Βορέου τῆς ἐξ Ἐρεχθειδῶν γεγονυίας, ἐνέσκηψαν αἱ πολυχρόνιοι μοῖραι. καὶ μεγάλα δυστυχῆσαι αὐτὴν πεποιήκασιν. ἢ μεγάλαι δυστυχίαι καὶ ἐπ' ἐκείνῃ τῇ Κλεοπάτρᾳ ἦλθον. Μακραίωνες. ἀθάνατοι. καὶ πολυχρόνιοι. Ἔσχον δέ, ἐπέσχον. ἐπετέθησαν, ἐπεβάρησαν. Θήβης ἄνακτες. καὶ νῦν ἄνακτάς φησι τοὺς ἀπὸ τοῦ χοροῦ ἐντίμους.

Ἐκ προηγητοῦ πέλει. ἡ ὁδὸς τοῦ τυφλοῦ μετ' ἄλλους ἐστίν.

Οὔκουν πάρος γε. οἷον, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν τῆς σῆς κατωλιγώρουν μαντείας. Τὸ σὸν φρίσσω στόμα. ἀντὶ τοῦ τὸν σὸν λόγον. Εἰς τὸν παλαιὸν θᾶκον. θᾶκος τόπος οὕτω καλούμενος. Οἰωνοῦ λιμήν. λιμήν, ὅρμος καὶ ἕδρα, ὅπου πάντα τὰ ὄρνεα προσέχονται. Κακῷ κλάζοντας. λείπει, ἐπὶ κακῷ. βεβαρβαρωμένῳ. ἑρμηνευθῆναι μὴ δυναμένῳ. ἀλλὰ ἀσαφεῖ. Ἐν χηλαῖσιν. ἀντὶ τοῦ τοῖς ὄνυξι. Φοναῖς ταῖς αἱματικαῖς. Ἐμπύρων ἐγευόμην. ἀντὶ τοῦ ἀπεπειρώμην τῆς διὰ πυρὸς μαντείας.

Μυδῶσα. δίυγρος οὖσα ἡ καῦσις. κηκὶς δὲ ἡ ἀνάδοσις ἐνταῦθα. κυρίως δὲ, ἡ λιγνὺς τοῦ καπνοῦ ἡ ἀπὸ τῶν καιομένων γινομένη. Ἀνέπτυσεν. ἀνέβαλε. Κἄτυφε. καὶ ἔτυφε. τύφειν ἐστὶ, τὸ ἠρέμα ὑποσμύχειν. Ἀνέπτυε δὲ, ἀνέβαλε τὰ μηρία. ἐκ τοῦ λίπους. Καταῤῥυεῖς. καταῤῥεόμενοι. καθυγραινόμενοι. ἐκ τοῦ λίπους τῆς καλυπτούσης πιμελῆς ἐξέπιπτον. Τοιαῦτα παιδός. τοῦ ὁδηγοῦντος δηλονότι. Φθίνοντ᾽. ἡ φθοροποιά. ἡ δὴ τοῦ πυρὸς ἀσήμως φθειρόμενα. Ἐσχάραι. αἱ ἑστίαι. Παντελεῖς. αἱ τὰ τέλεια τῶν ἱερείων δεχόμεναι. ἢ ὅλαι. ἢ δι᾽ ὧν πάντα τελειοῦται. Πλήρεις ὑπ᾽ οἰωνῶν τε, καὶ κυνῶν βορᾶς. ἀντὶ τοῦ οἱ κύνες, καὶ οἱ ὄρνιθες διασπάσαντες τὸ τοῦ πολυνείκους σῶμα, ἐπὶ τοὺς βωμοὺς ἐκόμισαν. καὶ οὕτως ἐμόλυναν ἅπαντας. Θυστάδας λιτάς. τὰς διὰ θυσιῶν γινομένας λιτάς. Ἀποῤῥοιβδεῖ. ἀπηχεῖ. ἀφίησιν. Ἀνδροφθόρου βεβρῶτες. ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ ἐπὶ τὸ πληθυντικὸν μετέβη.
Ἀκεῖται. ἰᾶται. θεραπεύει. Ἀκίνητος. ἀμετάθετος. Αὐθαδία τοι. διὰ τὴν αὐθάδειαν εἰς σκαιότητα πίπτουσιν οἱ ἄνθρωποι. Τὶς ἀλκὴ τὸν θανόντ᾽. καὶ
» ὅμηρος, Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν
» ἀεικίζει μενεαίνων.
» Τοξεύετ᾽ ἀνδρὸς τοῦδε. ἤγουν ἀποπειρᾶσθέ μου, ὡς τοξόται σκοποῦ. Ἀνδρὸς τοῦδε. ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ. Ἄπρακτος ἡμῖν εἰμι. ὑφ᾽ ὑμῶν τῶν μαντέων, καὶ τῶν συγγενῶν.
Ἐξημπόλημαι. ἀνεμπόλητός εἰμι πεπραγματευμένος. καὶ ὅμη-
» ρος, Οἵ τε περικτίται ἔασιν.

μυδῶσα κηκὶς μηρίων ἐτήκετο,
κἄτυφε, κἀνέπτυε. καὶ μετάρσιοι
χολαὶ διεσπείροντο, καὶ μεταῤῥυεῖς
μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς.
τοιαῦτα παιδὸς τοῦδ᾽ ἐμάνθανεν πάρα,
φθίνοντ᾽ ἀσήμων ὀργίων μαντεύματα.
ἐμοὶ γὰρ οὗτος ἡγεμὼν, ἄλλοις δ᾽ ἐγώ.
καὶ ταῦτα, τῆς σῆς ἐκ φρενὸς νοσεῖ πόλις.
βωμοὶ γὰρ ἡμῖν, ἐσχάραι τε παντελεῖς,
πλήρεις ὑπ᾽ οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς
τοῦ δυσμόρου πεπτῶτος Οἰδίπου γόνου.
κᾆτ᾽ οὐ δέχονται θυστάδας λιτὰς ἔτι
θεοὶ παρ᾽ ἡμῶν, οὐδὲ μηρίων φλόγα.
οὐδ᾽ ὄρνις εὐσήμους ἀποῤῥοιβδεῖ βοάς,
ἀνδροφθόρου βεβρῶτος αἵματος λίπος.
» ταῦτ᾽ οὖν τέκνον φρόνησον. Ἀνθρώποισι γὰρ
» Τοῖς πᾶσι κοινόν ἐστι τοὐξαμαρτάνειν.
» Ἐπεὶ δ᾽ ἁμάρτῃ κεῖνος, οὐκ ἔτ᾽ ἐς ἀνήρ.
» Ἄβουλος. οὐδ᾽ ἄνολβος, ὅστις ἐς κακὸν
» Πεσὼν ἀκεῖται, μηδ᾽ ἀκίνητος πέλῃ.
» Αὐθαδία τοι, σκαιότητ᾽ ὀφλισκάνει.
Ἀλλ᾽ εἶκε τῷ θανόντι. μηδ᾽ ὀλωλότα
κέντει. τίς ἀλκὴ τὸν θανόντ᾽ ἐπικτανεῖν;
» εὖ σοι φρονήσας, εὖ λέγω. Τὸ μανθάνειν
» δ᾽ ἥδιστον εὖ λέγοντος, εἰ κέρδος λέγοι.
ΚΡΕ. ὦ πρέσβυ, πάντες ὥστε τοξότου σκοποῦ
τοξεύετ᾽ ἀνδρὸς τοῦδε, κοὐδὲ μαντικῆς
ἄπρακτος ὑμῖν εἰμὶ τῶν δ᾽ ὑπαὶ γένους
ἐξημπόλημαι, κἀκπεφόρτισμαι πάλαι.

Ὑπέπραγμαι. πεπραγμάτευμαι. Κἀμπεφόρτισμαι. προδέδομαι. φόρτος γεγένημαι. ἐποιήσαντό με φόρτον.

Τὸν πρὸς σάρδεων ἤλεκτρον. σάρδις πόλις λυδίας, παρακειμένη τῷ χρυσοφόρῳ πακτωλῷ. ἀντὶ τοῦ ἔτι βούλεσθε εἰς χρήματα νοσοῦν, δέχεσθε· τὸν γὰρ πολυνείκη οὐ θάψετε.

κέρδαίνετ' ἐμπολᾶτε τὸν πρὸς σάρδεων
ἤλεκτρον εἰ βούλεσθε, καὶ τὸν ἰνδικὸν
χρυσόν. τάφῳ δ' ἐκεῖνον οὐχὶ κρύψετε,
οὐδ' εἰ θέλουσ' οἱ Ζηνὸς αἰετοὶ βορὰν
φέρειν νιν ἁρπάζοντες εἰς διὸς θρόνους,
οὐδ' ὣς μίασμα τοῦτο μὴ τρέσας ἐγὼ,
θάπτειν παρήσω κεῖνον. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
» Θεοὺς μιαίνειν, οὔτις ἀνθρώπων σθένει.
πίπτουσι δ' ὦ γεραιὲ Τειρεσία βροτῶν (γους
χοἰ πολλὰ δεινοὶ, πτώματ' αἰσχρ' ὅταν λό
αἰσχροὺς καλῶς λέγωσι τοῦ κέρδους χάριν.

τει φεῦ. ἆρ' οἶδεν ἀνθρώπων τις, ἆρα φράζεται;
κρέ τί χρῆμα; ποῖον τοῦτο πάγκοινον λέγεις;
τει ὅσῳ κράτιστον κτημάτων εὐβουλία,
κρέ ὅσῳπερ οἶμαι μὴ φρονεῖν, πλείστη βλάβη.
τει ταύτης σὺ μέντοι τῆς νόσου πλήρης ἔφυς.
κρέ οὐ βούλομαι τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς.
τει καὶ μὴν λέγεις, ψευδῆ με θεσπίζειν λέγων.
κρέ τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος.
τει τὸ δ' ἐκ τυράννων, αἰσχροκέρδειαν φιλεῖ.
κρέ ἆρ' οἶσθα ταγοὺς ὄντας ἂν λέγῃς λέγων;
τει οἶδ'. ἐξ ἐμοῦ γὰρ τήνδ' ἔχεις σώσας πόλιν.
κρέ σοφὸς σὺ μάντις, ἀλλὰ τἀδικεῖν φιλῶν.
τει ὄρσεις με τἀκίνητα διὰ φρενῶν φράσαι.
κρέ κίνει. μόνον δὲ μὴ 'πὶ κέρδεσιν λέγων.
τει οὕτω γὰρ ἤδη καὶ δοκῶ τὸ σὸν μέρος;
κρέ ὡς μὴ 'μπολήσων ἴσθι τὴν ἐμὴν φρένα.
τει ἀλλ' εὖ γέ τοι κάτισθι μὴ πολλοὺς ἔτι
τροχοὺς ἁμιλλητῆρας ἡλίου τελῶν,
ἐν οἷσι τῶν σῶν αὐτὸς ἐκ σπλάγχνων ἕνα
νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοὺς ἔσῃ.
ἀνθ' ὧν ἔχεις μὲν τῶν ἄνω βαλὼν κάτω,
ψυχήν τ' ἀτίμως ἐν τάφῳ κατῴκισας.
ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν ἐνθάδ' αὖ θεῶν
ἄμοιρον, ἀκτέριστον, ἀνόσιον νέκυν.
ὧν οὔτε σοὶ μέτεστιν, οὔτε τοῖς ἄνω
θεοῖσιν. ἀλλ' ἐκ σοῦ βιάζονται τάδε.

Θεοὺς μιαίνειν οὔτις ἀνθρώπων σθένει. ἀμίαντον τὸ θεῖον. Ποῖον τοῦτο πάγκοινον. τὸ βίῳ κοινόν. ἐπεὶ εἶπεν ἆρ' οἶδεν ἀνθρώπων τὶς, καὶ καθόλου ἔλαβε πᾶσι κοινὸν καὶ φανερόν. Τῆς νόσου πλήρης ἔφυς. ἀντὶ τοῦ τῆς ἀβουλίας. Ἆρ' οἶσθα ταγοὺς ὄντας. οἶσθα φησὶ βασιλέας ὑβρίζων. Ὄρσεις μετ' ἀκίνητα. τὰ ἄρρητά με δημοσιεύειν ἀναγκάσεις. Οὕτω γὰρ ἤδη. οὕτω νομίζεις, ὅτι ἐπὶ κέρδεσι λέγω. Ὡς μὴ 'μπολήσων. μὴ ἐξαπατήσων. Μὴ πολλοὺς ἔτι τροχούς. μὴ πολλοὺς ἡλίου δρόμους τελέσων. ὅ ἐστιν ἡμέρας. Ἁμιλλητῆρας δὲ τοὺς ἀλλήλους διαδεχομένους. τροχοὺς δὲ, ἀντὶ τοῦ κύκλους. δρόμους. Τελῶν δὲ, ἀντὶ τοῦ τελέσων. ἴσθι φησὶν οὐ πολλοὺς δρόμους ἡλίου τελέσων. Ἔχεις βαλὼν. ἀντὶ τοῦ ἔβαλες. Ψυχήν τ' ἀτίμως. τὴν τῆς ἀντιγόνης. Ἀνόσιον. νῦν τὸν μὴ τυχόντα τὴν ὁσίαν λέγει. Ὧν οὔτε σοὶ μέτεστιν. ἐξουσία δέδοται. λέγει δὲ τὸν κρέοντα. ἐκ σοῦ δὲ βιάζονται καὶ οἱ ἄνω θεοὶ ἔχειν αὐτὸν ἄταφον.

τούτων σε λωβητῆρες ὑστεροφθόροι
λοχῶσιν ᾅδου, καὶ θεῶν Ἐριννύες,
ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσδε ληφθῆναι κακοῖς.
καὶ ταῦτ' ἄθρησον, εἰ κατηργυρωμένος
λέγω. φανεῖ γὰρ οὐ μακροῦ χρόνου τριβὴ,
ἀνδρῶν, γυναικῶν, σοῖς δόμοις κωκύματα.
ἐχθραὶ δὲ πᾶσαι συνταράσσονται πόλις,
ὅσων σπαράγματ' ἢ κύνες καθήγνισαν,
ἢ θῆρες, ἤ τις πτηνὸς οἰωνὸς, φέρων
ἀνόσιον ὀσμὴν ἑστιοῦχον ἐς πόλιν.
τοιαῦτά σου. λυπεῖς γάρ. ὥστε τοξότης
ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα
βέβαια. τῶν σὺ θάλπος οὐχ ὑπεκδραμῇ.
ὦ παῖ, σὺ δ' ἡμᾶς ἄπαγε πρὸς δόμους, ἵνα
τὸν θυμὸν οὗτος ἐς νεωτέρους ἀφῇ,
καὶ γνῷ τρέφειν τὴν γλῶσσαν ἡσυχωτέραν.
τὸν νοῦν τ' ἀμείνω τῶν φρενῶν, ἢ νῦν φέρει.
χο. ἁνὴρ ἄναξ βέβηκε δεινὰ θεσπίσας.
ἐπιστάμεσθα δ', ἐξ ὅτου λευκὴν ἐγὼ
τήνδ' ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα,
μή πώποτ' αὐτὸν ψεῦδος ἐς πόλιν λακεῖν.
κρέ. ἔγνωκα καὐτὸς. καὶ ταράσσομαι φρένας,
» τό, τ' εἰκάθειν γὰρ δεινόν. ἀντιστάντα δὲ
» ἄτῃ πατάξαι θυμὸν, ἐν δεινῷ πάρα.
χο. εὐβουλίας δεῖ παῖ Μενοικέως Κρέον
κρέ. τί δῆτα χρὴ δρᾶν, φράζε. πείσομαι δ' ἐγώ.
χο. ἐλθὼν, κόρην μὲν ἐκ κατώρυχος στέγης
ἄνες. κτίσον δὲ τῷ προκειμένῳ τάφον.
κρέ. καὶ ταῦτ' ἐπαινεῖς, καὶ δοκεῖς παρεικάθειν;
χο. ὅσον γ' ἄναξ τάχιστα. Συντέμνουσι γὰρ
» Θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι.
κρέ. οἴμοι. πόλις μὲν, καρδίας δ' ἐξίσταμαι
τὸ δρᾶν. ἀνάγκῃ δ' οὐχὶ δυσμαχητέον,
χο. δρᾶν νυν τάδ' ἐλθὼν, μηδ' ἐπ' ἄλλοισι τρέπε.
κρέ. ὧδ' ὡς ἔχω στείχοιμ' ἄν, οἴτ' ὀπάονες,
οἴτ' ὄντες, οἴτ' ἀπόντες ἀξίνας χεροῖν.

Ὑστεροφθόροι. αἱ ὕστερον μέλλουσαι βλάψαι. καὶ τὸ, λοχῶσι γὰρ τὴν οὐ παραχρῆμα, ἀλλὰ τὴν ἐς ὕστερον ἀψοφητὶ τιμωρίαν δηλοῖ. τὸ ἀρσενικὸν δὲ ἀντὶ τοῦ θηλυκοῦ ἔταξεν ὡς καὶ τὸ, σωτῆρι ψυχῇ. Κατηργυρωμένος. ἀργύρῳ πεισθείς. Φανεῖ. δείξει. Χρόνου τριβή. ἀντὶ τοῦ ἀναβολή.

Ἀνδρῶν γυναικῶν. λείπει ὁ καί. ἀνδρῶν, καὶ γυναικῶν. Ἐχθραὶ δὲ πᾶσαι. ἢ Θηβαίοις ἐχθραί. ἢ τοῖς θεοῖς. αἱ πόλεις δέ φησιν ὧν ἄρχεις, ἐπαναστήσονταί σοι. Καθήγνισαν. μετὰ ἄγους ἐκόμισαν. Ἑστιοῦχον ἐς πόλιν. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν ἑστίαν τῆς πόλεως. Ἑστιοῦχον δὲ, τὴν ἔχουσαν ἑστίαν. καὶ βωμούς. Τοιαῦτα. λυπεῖς γάρ. τοιαῦτα κατὰ τῆς καρδίας σου τοξεύματα ἀφῆκα μετὰ θυμοῦ. ἢ τῷ θυμῷ τῆς καρδίας σου. λείπει δὲ ἡ κατά. Τῶν σὺ θάλπος. τὴν δριμύτητα. τὸν ἐμπρησμόν. τὸν ἰόν. θάλπος γὰρ τὸ καῦμα. ἐκ μεταφορᾶς δὲ τῶν ἑρπετῶν. ἐκεῖνα γὰρ θερμαινόμενα, τὸν ἰὸν ἀφίησι. διὸ καὶ ἐν θέρει μᾶλλον ἰσχύουσιν. Ἐξ ὅτου λευκὴν ἐγὼ τήνδ' ἐκ μελαίνης. ἀντὶ ἀπὸ νεότητος ἄχρι γήρως. Λακεῖν. φθέγξασθαι. Τό τ' εἰκάθειν. τὸ μὲν ὑποχωρεῖν, δεινόν. τὸ δὲ ἀντιστάντα βλαβῆναι πάρεστι. Συντέμνουσι γάρ. συντόμως κατακόπτουσι καὶ βλάπτουσι. Οἴμοι μόλις μεθ. μόγις μεθίσταμαι τῆς προτέρας γνώμης. Δυσμαχητέον. περιττὴ ἡ δύς. Δρᾶ νυν. ἀντὶ τοῦ δρᾶσον.

Εἰς ἐπόψιον τόπον. φανερὸν διὰ τὸ ὕψος. φησὶ δὲ τὸν τάφον. Δόξα τῇδ' ἐπεστράφην δοκήσει μετεστράφην. Δέδοικα γὰρ μή. δέδοικα γάρ φησι μὴ οὐκ ἔστι καλὸν τὸ νομοθετεῖν καινά. ἀλλ' ἄριστόν ἐστι τὸ πείθεσθαι τοῖς ἀρχαίοις νόμοις. Πολυώνυμε, ὦ διόνυσε. οἱ μὲν γὰρ βάκχον. οἱ δὲ ἴακχον. οἱ δὲ λύαιον. οἱ δὲ εὔιον. οἱ δὲ, διθύραμβον αὐτὸν καλοῦσιν. Ἀμφέπεις ἰταλίαν. διὰ τὸ πολυάμπελον τῆς χώρας. Παγκοίνου ἐλευσινίας. ἐν οἷς πάντες συνάγονται διὰ τὰς πανηγύρεις. ἢ διὰ τὸ τὴν θεὸν πάντας τρέφειν. ἢ ὅτι κοινὰ τὰ μυστήρια δήμητρος καὶ διονύσου. Δηοῦς ἐν κόλποις. ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς πεδίοις. Ὦ βακχεῦ, βακχᾶν. τῶν βακχῶν βακχευτά. Μητρόπολιν. τὴν πόλιν τῆς μητρός σου. Ἀγρίου τ' ἐπὶ σπορᾷ δράκοντος. παρὰ τὸν τόπον ἐν ᾧ ἐσπάρησαν οἱ ὀδόντες τοῦ δράκοντος. Σὲ δ' ὑπὲρ διλόφου. πέτρας. τοῦ παρνασσοῦ δηλονότι. τοιοῦτο γάρ ἐστι τὸ ὄρος. Στέροψ. ἡ λαμπρά. Ὄπωπε λιγνύς. σὲ ὁρᾷ ὁ λαμπρὸς καπνός. ἀντὶ τοῦ, σοὶ θυσίαι κατὰ παρνασσὸν γίγνονται ἢ παρόσον αὐτόματον πῦρ ἐκεῖσε ἀναδίδοται. Κωρύκιαι. αἱ παρνασσίδες. κωρύκιον γὰρ ἄντρον ἐν παρνασσῷ. Κασταλίας τε νᾶμα. κασταλία, πηγὴ ἐν παρνασσῷ. Νυσαίων ὀρέων. νύσα φωκίδος ὄρος. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πολλαὶ νύσαι. Κισσήρεις. κισσοφόροι. Χλωρά τ' ἀκτά. ἢ τὸ ἐν εὐβοίᾳ φησὶν ἄλσος. ἢ τὸ ἐν παρνασσῷ, ἐν ἀμφοτέροις γὰρ τοῖς τόποις ἡ ἄμπελος. ἣ καθ' ἑκάστην ἡμέραν πρὸς μὲν τὴν ἕω, βότρυας φέρει. πρὸς δὲ τὴν μεσημβρίαν, ὄμφακας. ἐτρύγατο δὲ πεπανθεῖσα πρὸς τὴν ἑσπέραν. Εὐαζόντων. ὑμνούντων. μετὰ εὐφημίας εὐοῖ λεγόντων. ὅς ἐστιν ὕμνος διονύσου.

ὁρμᾶσθ' ἑλόντες, εἰς ἐπόψιον τόπον.
ἐγὼ δ' ἐπειδὴ δόξα τῇδ' ἐπεστράφη,
αὐτός τ' ἔδησα, καὶ παρὼν ἐκλύσομαι.
δέδοικα γὰρ μὴ τοὺς καθεστῶτας νόμους
ἄριστον ᾖ σώζοντα, τὸν βίον τελεῖν·
ΧΟ. πολυώνυμε Καδμείας
νύμφας ἄγαλμα, καὶ Διὸς
βαρυβρεμέτα γένος,
κλυτὰν ὃς ἀμφέπεις
Ἰταλίαν, μέδεις δὲ παγ
κοίνου Ἐλευσινίας
Δηοῦς ἐν κόλποις
ὦ βακχεῦ, βακχᾶν μητρόπολιν Θήβαν
ναίων, παρ' ὑγρὸν Ἰσμηνοῦ
ῥέεθρον, ἀγρίου
τ' ἐπὶ σπορᾷ δράκοντος.
σὲ δ' ὑπὲρ διλόφου πέτρας
στέροψ ὄπωπε λιγνύς. ἔν
θα Κωρύκιαι νύμφαι
στέχουσι βακχίδες,
Κασταλίας τε νᾶμα. καί
σε Νυσαίων ὀρέων
κισσήρεις ὄχθαι, χλωρά τ' ἀκτὰ
πολυστάφυλος πέμπει,
ἀμβρότων ἐπέων εὐαζόντων
Θηβαίας ἐπισκοποῦντ' ἀγυιάς.
τὰν ἐμ πασᾶν τιμᾷς
ὑπερτάταν πόλεων,

Κεραυνίᾳ, κεραυνοβλήτῳ. Ἐπὶ νόσου μολεῖν. λείπει θέλησιν. ἢ ἀπαρέμφατον, ἀντὶ προστακτικοῦ. Παρνησίαν ὑπὲρ κλιτύν. ἀντὶ τοῦ παρνησίας ὑπὲρ κλιτύος. οἷον τῆς γῆς. ἢ δίυγρας. Ἢ στονόεντα πορθμόν. ἢ στονόεντος τοῦ πορθμοῦ. καὶ ὁ ποιητής, Ὀδ᾽ ἐστένεν οἴδματι θύων. στονόεντα δὲ τὸν ἠχώδη διὰ τὰ κύματα. πορθμὸν δὲ ἔνιοι, τὸν ὑπ᾽ εὐβοίας εἰς βοιωτίαν. οἱ δὲ, τὴν σικελικὴν θάλασσαν.

Ἰὼ πυρπνεόντων χοραγέ. τῶν πυρπνόων ἄστρων ἐπίσκοπε. καὶ τὸ αἰθέριος τιμᾶται ὡς καὶ εὐριπίδης ἐν βάκχαις φησὶν αὐτὸν ἐν αἰθέρι κατοικεῖν. Ἄλλως. Χοραγέ. τὸν χορὸν ἄγων. ἢ τῶν ἄστρων χορηγέ. κατὰ γάρ τινα μυστικὸν λόγον, τῶν ἀστέρων ἐστὶ χορηγός.

Καὶ νυχίων φθεγμάτων. τῶν ἐν νυκτὶ εὐφημιῶν. καὶ ὕμνων. ἐν νυκτὶ γὰρ αἱ διονυσιακαὶ χορεῖαι γίνονται. ὅθεν καὶ νυκτέλιος. καὶ εὐριπίδης, Νύκτωρ τὰ πολλά, σεμνότητ᾽ ἔχει σκότος. Περιπόλοις. ταῖς ἱερείαις. ταῖς σαῖς ἀκολούθοις καὶ ἐν νάξῳ γὰρ τιμᾶται. ὅτι ἐκεῖ τῇ ἀριάδνῃ συνεγένετο.

Αἵ σε μαινόμεναι. λείπει ἡ περί, ἵν᾽ ᾖ, αἵ τινες περὶ σέ.

Οὐκ ἔσθ᾽ ὁποῖον στάντα. ὁποῖον δή ποτε βεβιωκότα, εἴτε καλῶς εἴτε ἐναντίως. Καὶ τύχη καταῤῥέπει. πίπτει. καταβάλλει γράφεται δὲ καταῤῥέπειν, ὅ ἐστι πίπτειν ποιεῖ.

Ὡς ἐμοί ποτε. λείπει ἐδόκει.

Καὶ νῦν ἀφεῖται πάντα. ἀπολέλυται. ἀπόλλυται. Ὅταν προδῶσιν. ἀπωλέσωσιν.

Οὐ τίθημ᾽ ἐγώ. οὐ τίθημί φησιν ἐν τοῖς ζῶσι τὸν τοιοῦτον. οἷον, οὐ νομίζω ζῆν ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα, ὃν ἂν προδῶσιν αἱ ἡδοναί.

ματρὶ σὺν κεραυνίᾳ.
καὶ νῦν ὡς βιαίας
ἔχεται πάνδημος πόλις
ἐπὶ νόσου μολεῖν
καθαρσίῳ ποδὶ Παρνησίαν.
ὑπὲρ κλιτύν, ἢ στονόεντα
πορθμόν.
ἰὼ πῦρ πνεόντων
χοραγὲ ἄστρων, καὶ νυχίων
φθεγμάτων ἐπίσκοπε
παῖ Διὸς γένεθλον,
προφάνηθι Ναξίαις
σαῖς ἅμα περιπόλοις
θυάσιν, αἵ σε μαινόμεναι
πάννυχοι,
χορεύουσι τὸν ταμίαν Ἴακχον.

ἄγ. Κάδμου πάροικοι, καὶ δόμων Ἀμφίονος,
οὐκ ἔσθ᾽ ὁποῖον στάντ᾽ ἂν ἀνθρώπου βίον
οὔτ᾽ αἰνέσαιμ᾽ ἄν, οὔτε μεμψαίμην ποτέ.
Τύχη γὰρ ὀρθοῖ, καὶ τύχη καταῤῥέπει
τὸν εὐτυχοῦντα, τόν τε δυστυχοῦντ᾽ ἀεί.
Καὶ μάντις οὐδεὶς τῶν καθεστώτων βροτοῖς.
Κρέων γὰρ ἦν ζηλωτὸς ὡς ἐμοί ποτε,
σώσας μὲν ἐχθρῶν τήνδε Καδμείαν χθόνα,
λαβών τε χώρας παντελῆ μοναρχίαν,
εὔθυνε, θάλλων εὐγενεῖ τέκνων σπορᾷ.
καὶ νῦν ἀφεῖται πάντα. τὰς γὰρ ἡδονάς,
Ὅταν προδῶσιν, ἀνδρὸς οὐ τίθημ᾽ ἐγώ.

» Πλούτει τε γὰρ κατ᾽ οἶκον εἰ βούλει μέγα,
» Καὶ ζῆ τύραννον σχῆμ᾽ ἔχων. ἐὰν δ᾽ ἀπῇ
» τούτων τὸ χαίρειν, τἆλλ᾽ ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς
» Οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.
χο τί δ᾽ αὖ τόδ᾽ ἄχθος βασιλέων ἥκεις φέρων;
ἀγ τεθνᾶσιν. οἱ δὲ ζῶντες, αἴτιοι θανεῖν.
χο καὶ τίς φονεύει; τίς δ᾽ ὁ κείμενος, λέγε.
ἀγ Αἵμων ὄλωλεν, αὐτόχειρ δ᾽ αἱμάσσεται.
χο πότερα πατρώας, ἢ πρὸς οἰκείας χερός;
ἀγ αὐτὸς πρὸς αὑτοῦ πατρὶ μηνίσας φόνου.
χο ὦ μάντι, τοὔπος ὡς ἄρ᾽ ὀρθὸν ἤνυσας.
ἀγ ὡς ὧδ᾽ ἐχόντων, τἄλλα βουλεύειν πάρα.
χο καὶ μὴν ὁρῶ τάλαιναν Εὐρυδίκην ὁμοῦ
δάμαρτα τὴν Κρέοντος. ἐκ δὲ δωμάτων
ἤτοι κλύουσα παιδὸς, ἢ τύχῃ πάρα.
εὐ ὦ πάντες ἀστοὶ, τοῦ λόγου γ᾽ ἐπῃσθόμην
πρὸς ἔξοδον στείχουσα Παλλάδος θεᾶς,
ὅπως ἱκοίμην εὐγμάτων προσήγορος.
καὶ τυγχάνω γε κλῇθρ᾽ ἀνασπαστοῦ πύλης
χαλῶσα καί με φθόγγος οἰκείου κακοῦ
βάλλει δι᾽ ὤτων. ὑπτία δὲ κλίνομαι,
δείσασα πρὸς δμωαῖσι, κἀποπλήσσομαι.
ἀλλ᾽ ὅστις ἦν ὁ μῦθος, αὖθις εἴπατε.
κακῶν γὰρ οὐκ ἄπειρος οὖσ᾽ ἀκούσομαι.
ἀγ ἐγὼ φίλη δέσποινα, καὶ παρὼν ἐρῶ,
κοὐδὲν παρήσω τῆς ἀληθείας ἔπος.
τί γάρ σε μαλθάσσοιμ᾽ ἂν, ὧν ἐς ὕστερον
» ψεῦσται φανούμεθ᾽; ὀρθὸν ἡ ἀλήθει᾽ ἀεί.
ἐγὼ δὲ σῷ ποδαγὸς ἑσπόμην πόσει
πεδίον ἐπ᾽ ἄκρον. ἔνθ᾽ ἔκειτο νηλεὲς
κυνοσπάρακτον σῶμα Πολυνείκους ἔτι
καὶ τὸν μὲν, αἰτήσαντες Ἐνοδίαν θεὸν,
Πλούτωνά τ᾽ ὀργὰς εὐμενεῖς κατασχέθειν,
λούσαντες ἁγνὸν λουτρὸν, σὺν νεοσπάσι
θαλλοῖς ὃ δὴ λέλειπτο, συγκατήθομεν.
καὶ τύμβον ὀρθόκρανον οἰκείας χθονὸς
χώσαντες, αὖθις πρὸς λιθόστρωτον κόρης
νυμφεῖον ἅδου κοῖλον εἰσεβαίνομεν.
φωνῆς δ᾽ ἄπωθεν ὀρθίων κωκυμάτων

Ἄλλως. Ἀφεῖται πάντα. ἢ ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παιζόντων τοῖς κύβοις. ἢ ἀπὸ τῶν ἁλιέων. βόλος γὰρ ἡ τοῦ δικτύου ἄφεσις. Καὶ ζῆ. ἀντὶ τοῦ ζῆθι, προστακτικῶς. Τἆλλ᾽ ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς. τὰ ὑπόλοιπα οὐδ᾽ ἂν ἀχρήστου τινὸς πριαίμην.
Οἱ δὲ ζῶντες αἴτιοι. τούτοις δὲ τοῦ θανεῖν αἴτιοι ἐγένοντο οἱ ζῶντες. Πότερα πατρώας. τὸ χ̄, ὅτι ἐρωτᾷ πότερα πατρώας. ἢ πρὸς οἰκείας χερὸς ἀκούσας. ἤδη ὅτι αὐτόχειρ ἀπέθανεν. Τάλαιναν Εὐρυδίκην. ἡσίοδος ἡνιόχην αὐτὴν
» καλεῖ. Ἵκετο δ᾽ εἰς κρέοντα καὶ ἡνιόχην. Ὁμοῦ. ἐγγύς. Κλύουσα παιδός λείπει ἡ περί. ἵν᾽ ᾖ, περὶ τῆς παιδός.
Ἢ τύχῃ πάρα. ὅ ἐστιν ἐκ τύχης. Εὐγμάτων προσήγορος. δι᾽ εὐχῶν προσαγορεύουσα. Ἀνασπαστοῦ. εὐχερῶς ἀνασπωμένης, καὶ ἀνοιγομένης. Ἀποπλήσσομαι. ἐκπλήττομαι.
Παρήσω. παραλιμπάνω. Μαλθάσσοιμ᾽ ἂν. ἀπατήσαιμι. Ἔνθ᾽ ἔκειτο νηλεές. ἀντὶ τοῦ ἐλέους μὴ τυχόν. Καὶ τὸν μέν. πρὸς τὸ ἑξῆς. καὶ τὸν μὲν λούσαντες. Ἐνοδίαν θεόν, τὴν ἑκάτην. ἢ τὴν περσεφόνην. Θαλλοῖς. ξύλοις. Συγκατήθομεν. συγκατεκαίομεν.
Ὀρθόκρανον. ὑψηλόν. Νυμφεῖον. τὸν νυμφῶνα.

κλύει τις ἀκτέριστον ἀμφὶ παστάδα.
καὶ δεσπότῃ Κρέοντι σημαίνει μολών.
τῷ δ' ἀθλίας ἄσημα περιβαίνει βοῆς
ἕρποντι μᾶλλον ἆσσον, οἰμώξας δ' ἔπος
ἵησι δυσθρήνητον. ὦ τάλας ἐγώ.
ἆρ' εἰμὶ μάντις; ἆρα δυστυχεστάτην
κέλευθον ἕρπω τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν;
παιδός με σαίνει φθόγγος. ἀλλὰ πρόσπολοι
ἴτ' ἆσσον ὠκεῖς. καὶ παραστάντες τάφῳ,
ἀθρήσαθ' ἁρμὸν χώματος λιθοσπαδῆ,
δύντες πρὸς αὐτὸ στόμιον, εἰ τὸν Αἵμονος
φθόγγον συνίημ', ἢ θεοῖσι κλέπτομαι.
τάδ' ἐξ ἀθύμου δεσπότου κελεύσμασιν
ἠθροῦμεν. ἐν δὲ λοισθίῳ τυμβεύματι,
τὴν μὲν, κρεμαστὴν αὐχένος κατείδομεν,
βρόχῳ μιτώδει σινδόνος καθημμένην.
τὸν δ' ἀμφὶ μέσσῃ περιπετῆ προσκείμενον,
εὐνῆς ἀποιμώζοντα τῆς κάτω φθοράν,
καὶ πατρὸς ἔργα, καὶ τὸ δύστηνον λέχος.
ὁ δ' ὡς ὁρᾷ σφε, στυγνὸν οἰμώξας, ἔσω
χωρεῖ πρὸς αὐτὸν. κἀνακωκύσας, καλεῖ.
ὦ τλῆμον, οἷον ἔργον εἴργασαι; τίνα
νοῦν ἔσχες; ἐν τῷ ξυμφορᾶς διεφθάρης;
ἔξελθε τέκνον ἱκέσιός σε λίσσομαι.
τὸν δ' ἀγρίοις ὄσσοισι παπτήνας ὁ παῖς,
πτύσας προσώπῳ, κοὐδὲν ἀντειπὼν, ξίφους
ἕλκει διπλοῦς κνώδοντας. ἐκ δ' ὁρμωμένου
πατρὸς φυγαῖσιν, ἤμπλακ'. εἶθ' ὁ δύσμορος
αὑτῷ χολωθεὶς, ὥσπερ εἶχ', ἐπενταθεὶς,
ἤρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος. ἐς δ' ὑγρὸν
ἀγκῶν', ἔτ' ἔμφρων παρθένῳ προσπτύσσεται
καὶ φυσιῶν, ὀξεῖαν ἐκβάλλει πνοὴν
λευκῇ παρειᾷ φοινίου σταλάγματος.
κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῷ, τὰ νυμφικὰ
τέλη λαχὼν δείλαιος ἐν ἅδου δόμοις,
δείξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβουλίαν,

Ἀκτέριστον. τὸν κακισκτέριστον τῆς ἀντιγόνης τόπον. ἢ τὸν μὴ δεξάμενον ἐντάφια. Ἄσημα περιβαίνει βοῆς. τὰ κακὰ σύμβολα τῆς βοῆς περιστοιχίζεται. Ἴτ' ἆσσον. προσέλθετε δηλονότι. Ἁρμὸν χώματος. τὴν ἐκ λίθων ἡρμονίαν τοῦ τάφου. ἢ τὸ ὑψηλὸν μέρος τοῦ χώματος τὸ ἡρμοσμένον λίθοις. Λιθοσπαδῆ. ὡς λίθου ἀποσπασθέντος ὅπως εἰσέλθῃ ὁ αἵμων ἢ ὑμεῖς ἀποσπάσαντες ἀθρήσατε. Ἢ θεοῖσι κλέπτομαι. ἢ ἀπατῶμαι ὑπὸ τῶν θεῶν. Ἠθροῦμεν. ἐθεωροῦμεν. Βρόχῳ μιτώδει. μιτώδη βρόχον λέγει, ὅστις ἦν αὐτῇ ζώνη ἀπὸ σινδόνος. Καθημμένην. τὸν τράχηλον δεδεμένην. Πτύσας προσώπῳ. οἷον ἀποστραφεὶς καὶ σκυθρωπάσας, καὶ ἐκ τοῦ προσώπου καταμεμψάμενος. οὐ κυρίως προσπτύσας τῷ πατρί. ὡς καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ φαμέν. κατέπτυσεν αὐτοῦ. ὅ ἐστι κατεφρόνησε τῶν λόγων αὐτοῦ. ἐξεῖλκε δὲ τὸ ξίφος κατὰ τοῦ πατρὸς ὥσπερ ᾤετο. εἶπε γὰρ ἄνω, ἥδ' οὖν θανεῖται. καὶ θανοῦσ' ὀλεῖ τινά. ὁ ἄγγελος δὲ οὕτω νομίζων ἀπαγγέλλει. Διπλοῦς κνώδοντας. ἀντὶ τοῦ διπλᾶς ἀκμάς. ἀμφήκης ἐν τὸ ξίφος. κνώδων δὲ, τὸ ὀξὺ τοῦ ξίφους, παρὰ τὸ καίνειν τοῖς ὀδοῦσι. Μέσσον ἔγχος. τὸ ἔγχος οἱ τραγικοὶ καὶ ἐπὶ ξίφους λαμβάνουσι. Φοινίου σταλάγματος. τὴν πνοὴν τοῦ φοινίου σταλάγματος ἐκβάλλει τῇ λευκῇ αὐτῆς παρειᾷ· ὅ ἐστιν, αἷμα ἐξέπνευσε. Τέλη λαχών. οἱ γὰρ γαμοῦντας

ὅσῳ μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακόν.
χο τί τοῦτ' ἂν εἰκάσειας; ἡ γυνὴ πάλιν
φρούδη, πρὶν εἰπεῖν ἐσθλὸν ἢ κακὸν λόγον.
ἄγ καὐτὸς τεθάμβηκ'. ἐλπίσιν δὲ βόσκομαι,
ἄχη τέκνου κλύουσαν, ἐς πόλιν γόους
οὐκ ἀξιώσειν. ἀλλ' ὑπὸ στέγης ἔσω
δμωαῖς προθήσειν πένθος οἰκεῖον στένειν.
γνώμης γὰρ οὐκ ἄπειρος, ὥσθ' ἁμαρτάνειν.
χο οὐκ οἶδ'. ἐμοὶ δ' οὖν ἥ τ' ἄγαν σιγὴ, βαρὺ
δοκεῖ προσεῖναι, χ' ἡ μάτην πολλὴ βοή.
ἄγ ἀλλ' εἰσόμεσθα μή τι καὶ κατάσχετον
κρυφῇ καλύπτει καρδίᾳ θυμουμένῃ,
δόμους παραστείχοντες. εὖ γὰρ οὖν λέγεις.
καὶ τῆς ἄγαν γάρ ἐστί που σιγῆς βάρος.
χο καὶ μὴν ὅδ' ἄναξ αὐτὸς ἐφήκει
μνῆμ' ἐπίσημον διὰ χειρὸς ἔχων.
εἰ θέμις εἰπεῖν, οὐκ ἀλλοτρίαν
ἄτην, ἀλλ' αὐτὸς ἁμαρτών.
κρέ ἰὼ φρενῶν δυσφρόνων,
ἁμαρτήματα στερεὰ,
θανατόεντ'. ὦ κτανόντας τε, καὶ
θανόντας βλέποντες
ἐμφυλίους.
ἰώ μοι ἐμῶν ἄνολβα
βουλευμάτων.
ἰὼ παῖ. νέος νέῳ ξυμμόρῳ.
αἰ, αἰ, αἰ,
ἔθανες, ἀπελύθης
ἐμαῖς, οὐδὲ σαῖσι δυσβουλίαις.
χο οἴμ' ὡς ἔοικας ὀψὲ τὴν δίκην ἰδεῖν.
κρέ ἔχω μαθὼν δείλαιος. ἐν δ' ἐμῷ κάρᾳ
θεὸς τότ' ἄρα τότε μέγα
βάρος μ' ἔχων,
ἔπαισεν. ἐν δ' ἔσεισεν ἀγρίαις ὁδοῖς.
οἴμοι λεωπάτητον ἀντρέπων χαράν.
φεῦ, φεῦ.
ἰὼ πόνοι βροτῶν δύσπονοι.
οἰ ὦ δέσποθ' ὡς ἔχων τε καὶ κεκτημένος
τὰ μὲν, πρὸ χειρῶν. τὰ δὲ, φέρων. τάδ' ἐνδό
ἔοικας ἥκειν, καὶ τάχ' ὄψεσθαι κακά. (μοις

πλείους ἐγκάλουν.

Ἐλπίσι δὲ βόσκομαι.

Νομίζω αὐτὴν μὴ βούλεσθαι δημοσίᾳ θρηνεῖν, ἀλλ' ἐν τῷ οἰκήματι μετὰ τῶν θεραπαινίδων.

Γνώμης γὰρ οὐκ ἄπειρος. οὐκ ἀνόητος φησὶν ὑπάρχει, ὥστε δημοσίᾳ ὀδύρεσθαι.

Ἁμαρτάνειν δὲ, λέγει νῦν, τὸ ἐμφανῶς θρηνεῖν. ἀλλ' εἰσόμεθα. ἀλλ' ἔσω ἀπελθόντες μαθησόμεθα, μή τι καὶ μανιῶδες κρύφα βουλεύεται, ἀνελεῖν ἑαυτὴν πειρωμένη.

Ἐφήκει. ἀντὶ τοῦ ἥκει.

Μνῆμα τὸν νεκρόν. οὐκ ἀλλοτρίαν ἄτην. οὐ δι' ἄλλον ἀποθανόντα. οὐχ ὑπ' ἄλλου νεκρωθέντα.

Θανατόεντα. θανάτου ἄξια. ἢ θανάτου αἴτια.

Ἄνολβα. ἀνωφέλητα. νέος νέῳ ξυμμόρῳ. νέᾳ ἡλικίᾳ καὶ καινοπρεπεῖ θανάτῳ τετελεύτηκας.

Δίκην ἰδεῖν. γράφεται ἔχειν.

Ἀγρίαις ὁδοῖς. ἀγρίαις ὁρμαῖς.

Λεωπάτητον. τὴν μεθ' ὕβρεως ἀπωθουμένην. ἢ τὴν μεγάλως καταπατουμένην.

Ἀντρέπων χαράν. τὴν χαρὰν λὰξ πατήσας.

Τὰ μὲν πρὸ χειρῶν. ὡς τοῦ κρέοντος τὸν παῖδα βαστάζοντος.

Παμμήτωρ. ἡ κατὰ πάντα μήτηρ, ἐμφαντικῶς δὲ εἶπεν, ὅτι καὶ μέχρι θανάτου μήτηρ ἐδείχθη, μὴ ἑλομένη ζῆν μετὰ τὸν τοῦ παιδὸς θάνατον. Κακάγγελτα κακὴν ἀπαγγελίαν ἔχοντα. Ἐπεξειργάσω. ἐπέσφαξας. Σφάγιον γυναικεῖον. τὸν ἀπὸ σφαγῆς τῆς γυναικὸς μόρον. Ἐπ᾽ ὀλέθρῳ. τοῦ αἵμονος. Οὐ γὰρ ἐν μυχοῖς ἔτι. ἐγκέκλεισται ἡ γυνή. Τὰ δ᾽ ἐναντία. γράφεται, τὸν δ᾽ ἔναντα. Ὀξύθηκτος. ὀξεῖαν λαβοῦσα πληγήν. Ἡ δὲ βωμία πέριξ. ὡς ἱερεῖον περὶ τὸν βωμὸν ἐσφάγη προπετής. Λύει κελαινά. ἀπόλλυται. Τοῦ πρὶν θανόντος μεγαρέως ὡς αὐτῆς προγαμηθείσης μεγαρεῖ τινι πρὸ τοῦ κρέοντος. οἱ δέ φασι τοῦ μενοικέως τοῦ ἀποσφάξαντος ἑαυτόν. πρότερον γὰρ μεγαρεὺς ἐκαλεῖτο. ἐν δὲ τῷ τυράννῳ οἰδίποδι, καὶ αὐτὸς μενοικέα αὐτὸν καλεῖ. Ἐφυμνήσασα. καταρασαμένη σοι ὡς παιδοκτόνῳ. Ἀνέπταν φόβῳ. ἐσείσθην ἐταράχθην. Ἀνταίαν. γράφεται καιρίαν. Τῶνδε κἀκείνων. τοῦ τε γυναικὸς καὶ τοῦ υἱοῦ ἀποθανεῖν. Ἐπεσκήπτου. κακῶς ἐλέγου. τελευτώσης αὐτῆς ἐνομίζου. ἐπεγράφου. Ποίῳ δὲ τίνι τρόπῳ φησὶν ἐλύετο καὶ ἐφέρετο εἰς φονάς. αὐτὴ τοῦ ποίῳ τρόπῳ εἰς φόνον ἔπεσε. Τάδ᾽ οὐκ ἐπ᾽ ἄλλον. οὐδεὶς ἀνθρώπων ταῦτα ἐπ᾽ ἄλλον ἀπὸ τῆς ἐμῆς αἰτίας μεθαρμόσει. ὅ ἐστι, τοῦ σοῦ φόνου. ἢ οὐδεὶς ἂν εἴποι ἕτερον

κρέ. τί δ᾽ ἔστιν αὖ κάκιον, ἢ κακῶν ἔτι;
οἰ. γυνὴ τέθνηκε τοῦδε παμμήτωρ νεκροῦ,
δύστηνος ἄρτι νεοτόμοισι πλήγμασιν.
χο. ἰὼ, ἰώ. δυσκάθαρ-
τος ἅδου λιμὴν, τί μ᾽ ἄρα τί μ᾽ ὀλέκεις;
ἰὼ κακάγγελτά μοι
προπέμψας ἄχη, τίνα θροεῖς λόγον;
αἶ, αἶ. ὀλωλότ᾽ ἄνδρ᾽ ἐπεξειργάσω.
τί φὴς ὦ παῖ; τίνα λέγεις μοι νέον λόγον.
αἶ, αἶ, αἶ.
σφάγιον ἐπ᾽ ὀλέθρῳ,
γυναικεῖον ἀμφικεῖσθαι μόρον.
ἀγ. ὁρᾶν πάρεστιν. οὐ γὰρ ἐν μυχοῖς ἔτι.
κρέ. οἴμοι.
κακὸν τόδ᾽ ἄλλο δεύτερον βλέπω τάλας.
τίς ἄρα τίς με πότμος ἔτι περιμένει;
ἔχω μὲν ἐν χείρεσσιν ἀρτίως τέκνον,
τάλας. τὸν δ᾽ ἐναντία προσβλέπω νεκρόν.
φεῦ, φεῦ, μᾶτερ ἀθλία. φεῦ τέκνον.
χο. ἡ δ᾽ ὀξύθηκτος, ἥδε βωμία πέριξ,
ἢ λύει κελαινὰ βλέφαρα. κωκύσασα μὲν
ἀγ. τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κλεινὸν λέχος.
αὖθις δὲ τοῦδε. λοίσθιον δέ σοι κακὰς
πράξεις ἐφυμνήσασα τῷ παιδοκτόνῳ.
κρέ. αἶ, αἶ, αἶ, αἶ.
ἀνέπταν φόβῳ.
τί μ᾽ οὐκ ἀνταίαν
ἔπαισέ τις ἀμφιθήκτῳ ξίφει;
δείλαιος ἐγὼ, φεῦ, φεῦ.
δειλαίᾳ δὲ συγκέκραμαι δύᾳ.
ἀγ. ὡς αἰτίαν γε τῶνδε κἀκείνων ἔχων
πρὸς τῆς θανούσης τῆσδ᾽ ἐπεσκήπτου μόρῳ.
κρέ. ποίῳ δὲ κἀπελύσατ᾽ ἐν φοναῖς τρόπῳ;
ἀγ. παίσασ᾽ ὑφ᾽ ἧπαρ αὐτόχειρ αὑτὴν, ὅπως
παιδὸς τόδ᾽ ᾔσθετ᾽ ὀξυκώκυτον πάθος.
κρέ. ὤμοι μοι. τάδ᾽ οὐκ ἐπ᾽ ἄλλον βροτῶν
ἐμᾶς ἁρμόσει ποτ᾽ ἐξ αἰτίας.
ἐγὼ γάρ σ᾽ ἐγὼ ἔκτανον ὦ μέλεος.
ἐγὼ φάμ᾽ ἔτυμον. ἰὼ πρόσπολοι,
ἄγετέ μ᾽ ὅτι τάχος. ἄγετέ μ᾽ ἐκποδὼν

τῶν ἀνθρώπων αἴτιον ἀλλ' ἐμέ. Τόν οὐκ ὄντα. τὸν οὐκ ὄντα ὅλεως. μᾶλλον δὲ μηδένα. Κέρδη παραινεῖς εἴ τι κέρδος ἐν κακοῖς. κέρδος μεταφορεῖς τὸν θάνατον. παρὰ τούτου γὰρ τὰ κράτιστα κακὰ ἀπαλλάσσεται, καὶ βράχιστα γίγνεται. τουτέστι, ἐλάχιστα γίγνεται. ἐν ἄλλοις δὲ οὕτω. τὰ μικρὰ τῶν κακῶν λυσιτελέστερά ἐστιν ὡς ἂν κακά. ἢ οὕτως. τὰ ἐν ποσὶ κακὰ ἂν ἐλάχιστα ᾖ, κράτιστά ἐστιν. ἢ οὕτως. βραχέα γὰρ τὰ κακά, ἐάν τις ἀναχωρῇ. ἢ τὰ μικρὰ τῶν κακῶν.

τὸν οὐκ ὄντα μᾶλλον ἢ μηδένα.
χο κέρδη παραινεῖς, εἴ τι κέρδος ἐν κακοῖς.
βράχιστα γὰρ κράτιστα τἀν ποσὶν κακά.
κρέ ἴτω. ἴτω.
φανήτω μόρων ὁ κάλλιστ' ἐμῶν
ἐμοὶ τερμίαν ἄγων ἡμέραν
ὕπατος. ἴτω. ἴτω.
ὅπως μηκέτ' ἆμαρ ἄλλ' εἰσίδω.
ἄγ μέλλοντα ταῦτα. τῶν προκειμένων τι χρὴ
πράσσειν; μέλει γὰρ τῶνδ', ὅτοισι χρὴ μέλειν.
κρέ ἀλλ' ὧν ἐρῶ μὲν, ταῦτα συγκατηυξάμην.
ἄγ μὴ νῦν προσεύχου μηδέν, ὡς πεπρωμένης
οὐκ ἔστι θνητοῖς συμφορᾶς ἀπαλλαγή.
κρέ ἄγοιτ' ἂν μάταιον ἄνδρ' ἐκποδών.
ὅς, ὦ παῖ, σέ τ' οὐχ ἑκὼν κατέκτανον.
ὅς σέ τ' αὐτάν. ὤμοι μέλεος, οὐδ' ἔχω
ὅπα πρὸς πότερον ἴδω. πᾷ καὶ θῶ.
πάντα γὰρ
λέχρια τἀν χεροῖν, τὰ δ' ἐπὶ κρατί μοι
πότμος δυσκόμιστος εἰσήλατο.
χο Πολλῷ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας
» Πρῶτον ὑπάρχει. χρὴ δὲ τά τ' εἰς θεοὺς
» Μηδὲν ἀσεπτεῖν, μεγάλοι δὲ λόγοι,
» Μεγάλας πληγὰς τῶν ὑπεραύχων
» Ἀποτίσαντες,
» Γήρᾳ τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν.

λυσιτελέστερά ἐστι. τὸ γὰρ ταχέως φεύγειν τὰ ἐν ποσὶ κακά, κράτιστόν ἐστι. Φανήτω μόρων. ὁ ἐμὸς θάνατος μείζων τούτων τῶν κακῶν.

Τερμίαν. τῆς τελευτῆς παρασκευαστικήν, τέρμα γὰρ τὸ τέλος.

Μέλλοντα ταῦτα. δεύτερα.

Ὅτοισι χρή. τοῖς θεοῖς.

Ἀλλ' ὧν ἐρῶ. ὧν βούλομαι τυχεῖν, ταῦτα ηὐξάμην.

Πάντα γὰρ λέχρια. ἤγουν πλάγια καὶ πεπτωκότα. τὰ μὲν ἐν χερσί, τὰ δὲ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ.

Δυσκόμιστος. ἀφόρητος.

Πολλῷ τὸ φρονεῖν. τὸ καλῶς φρονεῖν, πρῶτόν ἐστιν εὐδαιμονίας, καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐξοχώτατον.

Μεγάλοι δὲ λόγοι. αἱ μεγαλορρημονίαι τῶν ὑπερηφάνων τιμωρίας μεγίστας τοῖς κεκτημένοις ἐπάγουσαι, τελευταῖον διδάσκουσι τὸ φρονεῖν. καὶ ὁ ποιητής, Ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.

» Ἰστέον δὲ ὅτι διαφέρει τῆς Εὐριπίδου Ἀντιγόνης αὕτη, ὅτι φωραθεῖσα ἐκείνη, διὰ τὸν Αἵμονος ἔρωτα ἐξεδόθη πρὸς γάμον. ἐνταῦθα δὲ τοὐναντίον.

Τέλος τῆς Σοφοκλέους Ἀντιγόνης.

Ὁ ἐπὶ κολωνῷ Οἰδίπους, συνημμένος πώς ἐστι τῷ τυράννῳ. τῆς γὰρ πατρίδος ἐκπεσὼν Οἰδίπους ἤδη γεραιὸς ὤν, ἀφικνεῖται εἰς ἀθήνας, ὑπὸ τῆς θυγατρὸς Ἀντιγόνης χειραγωγούμενος. ἦσαν γὰρ τῶν ἀρσένων περὶ τὸν πατέρα φιλοστοργότεραι. ἀφικνεῖται δὲ εἰς Ἀθήνας κατὰ τὸ πυθόχρηστον, ὡς αὐτός φησι, χρησθὲν αὐτῷ παρὰ ταῖς σεμναῖς καλουμέναις θεαῖς μεταλλάξαι τὸν βίον. τότε μὲν οὖν ἔρχονται, καὶ διαλέγονται πρὸς αὐτόν. ἔπειτα δὲ Ἰσμήνη παραγινομένη, τὰ κατὰ τὴν στάσιν ἀπαγγέλλει τῶν παίδων, καὶ τὴν γινομένην ἄφιξιν τοῦ Κρέοντος πρὸς αὐτόν. ὃς καὶ παραγινόμενος ἐπὶ τῷ ἀπαγαγεῖν αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν, ἄπρακτος ἀπαλλάττεται. ὁ δὲ, πρὸς τὸν Θησέα διελθὼν τὸν χρησμὸν, οὕτω τὸν βίον καταστρέφει παρὰ ταῖς θεαῖς. Τὸ δὲ δρᾶμα, τῶν θαυμαστῶν. ὃ καὶ ἤδη γεγηρακὼς ὁ Σοφοκλῆς ἐποίησε, χαριζόμενος οὐ μόνον τῇ πατρίδι, ἀλλὰ καὶ τῷ ἑαυτοῦ δήμῳ. ἦν γὰρ Κολωνόθεν. ὥστε τὸν μὲν δῆμον ἐπίσημον ἐπιδεῖξαι, χαρίσασθαι δὲ καὶ τὰ μέγιστα τοῖς ἀθηναίοις, δι᾽ ὧν ἀπορθήτους ἔσεσθαι καὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτοὺς κρατήσειν ὑποτίθεται ὁ Οἰδίπους, προαναφωνῶν ὅτι διαστασιάζουσι πρὸς Θηβαίους ποτέ. καὶ τούτων κρατήσουσιν ἐκ χρησμῶν διὰ τὸν αὐτοῦ τάφον.

ἌΛΛΩΣ.

Τὰ πραχθέντα περὶ τὸν Οἰδίπουν, ἴσμεν ἅπαντα τὰ ἐν τῷ ἑτέρῳ Οἰδίποδι. πεπήρωται γάρ, καὶ ἀφῖκται εἰς τὴν Ἀττικήν, ὁδηγούμενος ἐκ μιᾶς τῶν θυγατέρων Ἀντιγόνης. καὶ ἔστιν ἐν τῷ τεμένει τῶν σεμνῶν Ἐριννύων, ὅ ἐστιν ἐν τῷ καλουμένῳ Ἱππείῳ κολωνῷ. οὕτω κληθέντι, ἐπεὶ καὶ Ροσειδῶνός ἐστιν ἱερὸν ἱππείου, καὶ προμηθέως, καὶ αὐτοῦ οἱ ὀρεωκόμοι ἵστανται. ἔστι γὰρ αὐτῷ πυθόχρηστον, ἐνταῦθα δεῖν αὐτὸν ταφῆς τυχεῖν. οὗ μὴ ἔστιν ἑτέρῳ βεβήλῳ τόπος, αὐτόθι κάθηται. καὶ κατὰ μικρὸν αὐτῷ τὰ τῆς ὑποθέσεως προέρχεται, ὁρᾷ γάρ τις αὐτὸν τὴν ἐντεῦθεν, καὶ προσδεῖται ἀγγέλλων, ὅτι τις παρὰ τῷ χωρίῳ τούτῳ προσκάθηται. καὶ ἔρχονται οἱ ἐν τῷ τόπῳ ἐν χοροῦ σχήματι μαθησόμενοι τὰ πάντα. πρῶτος οὖν ἐστι καταλύσιν τὴν ὁδοιπορίαν, καὶ τῇ θυγατρὶ διαλεγόμενος. ἄφατος δὲ ἐστι καθόλου ἡ οἰκονομία ἐν δράματι, ὡς οὐδενὶ ἄλλῳ σχεδόν. Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐν τῷ Ἱππείῳ, πρὸς τῷ ναῷ τῶν σεμνῶν. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ἀθηναίων ἀνδρῶν.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Οἰδίπους.	Ἰσμήνη.
Ἀντιγόνη.	Θησεύς.
Ξένος ἀλήτης	Κρέων.
Χορὸς ἀττικῶν γερόντων	Γολυνείκης.
	Ἄγγελος

Γρολογίζει δὲ ὁ Οἰδίπους.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ἘΠΙ ΚΟΛΩΝΩ.

Τέκνον τυφλοῦ γέροντος Ἀντιγόνη. τίνας. χώρους ἀφίγμεθ'. ἢ τίνων ἀνδρῶν πόλιν; Οἰδίπους εἰς Ἀθήνας παραγινόμενος, ἐρωτᾷ τὴν θυγατέρα Ἀντιγόνην. Τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπουν. ἔστι μὲν γὰρ ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς λαμβάνοντα λέγειν οὕτω, τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπουν δέξεται. ἢ τίς ἡμᾶς σήμερον ὑποδέξεται. δύναται δὲ καὶ τοῖς ἄνω συνάπτεσθαι. τοῦ τίς μὴ πυσματικῶς κειμένου, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἢ ἄρθρου. ὥστε τῷ πόλις συντετάχθαι, καὶ τὸν λόγον ἔχειν οὕτως. τίνας χώρους ἀφίγμεθα. ἢ τίνων ἀνδρῶν πόλιν, ἣ τὸν πλανήτην Οἰδίπουν δέξεται; ὅτι δὲ τὸ τίς ἀντὶ ἄρθρου χρῶνται, Καλλίμαχός φησιν οὕτως.

» Ὑπεὶρ ἅλα κεῖνος ἐνάσθη ἀλ-
» κάθοόν τις ἄπυστος.

ἠθικώτερον δὲ τὸ πρῶτον. Σπανιστοῖς. εὐτελέσι. τοῖς κατὰ σπάνιν τοῦ αὐτοῦ ὄντος διδομένοις. Μεῖον φέροντα. βραχύτερον ἀποφερόμενον τοῦ αἰτηθέντος. οὐ γὰρ ὅσα αἰτεῖ τις λαμβάνει. Καὶ τόδ' ἐξαρκοῦν. ὅμως γοῦν, τούτοις ἀρκούμενος. Στέργειν γὰρ αἱ πάθαι με. ταῦτά με στέργειν τὰ δυστυχήματα ὁ πολὺς πεποίηκε χρόνος, καὶ τὸ τῶν συμφορῶν πλῆθος, καὶ τὸ τῆς ἀνδρείας πλεονέκτημα. πάθαι γὰρ αἱ συμφοραί. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ διδάσκει, ἀντὶ τοῦ, ἤθισμαι τῷ πολλῷ χρόνῳ, καὶ μεμελέτηκα τῆς τύχης τὰ δύσκολα. Θάκοισι. καθέδραις. Ἢ πρὸς βεβήλοις. βατοῖς. βέβηλος γὰρ τόπος ὁ ἀκάθαρτος καὶ βατὸς πᾶσι. καὶ βέβηλος ἀνὴρ ὁ μιαρός. εὐριπίδης πρωτεσιλάῳ.
» Οὐ γὰρ θέμις βεβήλοις ἅπτεσθαι δόμων. καὶ Ἀείδω ξυνε-
» τοῖσι. θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι. βεβήλοις οὖν, τοῖς πᾶσι βασίμοις τόποις. μὴ δὲ ἀνειμένοις θεοῖς. ἐκ μεταφορᾶς δὲ βεβήλους καὶ τοὺς ἀμυήτους φασὶ καὶ ἀκαθάρτους. σοφοκλῆς δὲ ἐν συνδείπνῳ, βέβηλον τὸν ἰδιώτην φησί.

Τέκνον τυφλοῦ γέροντος Ἀντιγόνη, τίνας
χώρους ἀφίγμεθ', ἢ τίνων ἀνδρῶν πόλιν;
τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπουν καθ' ἡμέραν
τὴν νῦν, σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασι,
σμικρὸν μὲν ἐξαιτοῦντα, τοῦ μικροῦ δ' ἔτι
μεῖον φέροντα, καὶ τόδ' ἐξαρκοῦν ἐμοί.
» Στέργειν γὰρ αἱ πάθαι με χὠ χρόνος ξυνὼν
» Μακρὸς διδάσκει, καὶ τὸ γενναῖον τρίτον.
ἀλλ' ὦ τέκνον, θάκοισιν εἴ τινα βλέπεις
ἢ πρὸς βεβήλοις, ἢ πρὸς ἄλσεσιν θεῶν,

Στῆσόν με. στῆσόν με ἐκ τῆς ὁδοιπορίας καὶ μαθησόμεθα. Μανθάνειν γὰρ ἥκομεν. εἰς γὰρ τοῦτό φησιν ἐληλύθαμεν ἅτε δὴ ξένοι ὄντες, παρὰ τῶν ἀστῶν μανθάνειν τί δεῖ πρακτέον ἡμῖν. Πάτερ ταλαίπωρ' Οἰδίπους. οὐκ ἐμπαροινεῖν βουλομένη τῷ πατρὶ, ταλαίπωρον ἀποκαλεῖ, ἀλλὰ τοῦ πάθους παριστῶσα τὸ μέγεθος. ταπορεῖν δὲ οἱ Ἠλεῖοι τὸ πενθεῖν φασι. καὶ Ἀντίμαχος. » Πῶρος τοί γ' ἀλόχοισι » καὶ οἷς τεκέεσσιν ἑκάστῳ. παρὰ τοῦτο οὖν, ταλαίπωρος ἐτυμολογεῖται. Ὡς ἀπ' ὀμμάτων πρόσω. γράφεται ὡς ἀπ' ὀμμάτων. ὅ ἐστιν, ὡς τυφλῷ σημειῶσαι, πρόσω εἰσίν. ὡς ἄν τις πρόσω ἀφορῶν τεκμήραιτο. ὡς ἄν τις τὰ ὄμματα πόρρω ἔχων. ὡς ἀπεικάσαι· ὅ ἐστιν ἐκ προόψεως τεκμήρασθαι. Πυκνόπτεροι δ' εἴσω. οἷον, κατὰ τὸν χῶρον. ἐκράτησε δὲ μεγάλως τῇ φράσει. ὥστε μελίσσας αὐτὸν ἐκάλεσαν οἱ κωμικοί. εὐστομοῦσιν. εὐφθογγοῦσιν. εὐφώνως ᾄδουσιν. Ἐπ' ἀξέστου πέτρου. γράφεται πάγου, ἀντὶ τοῦ λιθίνου βάθρου. Προὐστάλης ὁδόν. προῆλθες μακροτέραν ὁδόν. ἢ ὡς ἥρμοζε γέροντι. Χρόνου μὲν οὕνεκα, ἀντὶ τοῦ, δεδίδαγμαι τῷ χρόνῳ τὸ φυλάττειν σε ὁδηγοῦσα· συνήθης οὖν τὸ πρᾶγμα. Εἰς τὸ αὐτό. τοῦ μὲν χρόνου οὗ σύνειμί σοι χάριν, οὐ χρεία μαθεῖν. ὅτι τυφλὸς εἶ καὶ ὅτι δεῖ σε προμηθείας τυχεῖν.

στῆσόν με, κἀξίδρυσον, ὡς πυθοίμεθα
ὅπου ποτ' ἐσμέν. μανθάνειν γὰρ ἥκομεν
ξένοι πρὸς ἀστῶν ἃν ἀκούσωμεν, τελεῖν.
ἀν. πάτερ ταλαίπωρ' Οἰδίπους, πύργοι μὲν οἳ
πόλιν στέφουσιν, ὡς ἀπ' ὀμμάτων πρόσω.
χῶρος δ' ὅδ' ἱερός, ὡς σάφ' εἰκάσαι, βρύων
δάφνης, ἐλαίας, ἀμπέλου. πυκνόπτεροι
δ' εἴσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦσ' ἀηδόνες.
οὗ κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου.
μακρὰν γὰρ ὡς γέροντι προὐστάλης ὁδόν.
οἰδί. κάθιζέ νύν με, καὶ φύλασσε τὸν τυφλόν.
ἀν. χρόνου μὲν οὕνεκ', οὐ μαθεῖν με δεῖ τόδε.
οἰδί. ἔχεις διδάξαι δή μ' ὅποι καθέσταμεν;
ἀν. τὰς γοῦν Ἀθήνας οἶδα. τὸν δὲ χῶρον, οὔ.
πᾶς γάρ τις ηὔδα τοῦτο νῷν ἐμπόρων.
ἀλλ' ὅστις ὁ τόπος, ἦ μάθω μολοῦσά ποι;
οἰδί. ναὶ τέκνον, εἴπερ ἐστί γ' ἐξοικήσιμος.
ἀν. ἀλλ' ἐστὶ μὲν οἰκητός. οἴομαι δὲ δεῖν
οὐδέν. πέλας γὰρ ἄνδρα τόνδε νῷν ὁρῶ.
οἰδί. ἦ δεῦρο προστείχοντα, κἀξορμώμενον;
ἀν. καὶ δὴ μὲν οὖν παρόντα. χ' ὅ, τι σοι λέγειν
εὔκαιρόν ἐστιν, ἔννεφ' ὡς ἁνὴρ ὅδε.
οἰδί. ὦ ξεῖν', ἀκούων τῆσδε τῆς ὑπέρ τ' ἐμοῦ

Πᾶς γάρ τις ηὔδα. τί ηὔδα; ὅτι αὗταί εἰσιν Ἀθῆναι. Ἐμπόρων. ἀντὶ τοῦ, ὁδοιπόρων διὸ τὸ χ̄. Τὰς γοῦν Ἀθήνας οἶδα. ὅτι ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐσμὲν οἶδα. τίς δέ ἐστιν οὗτος ὁ δῆμος ἀγνοῶ. Ἢ μάθω. ἐν ἐρωτήσει ὁ λόγος. βούλει μάθω τίς ὁ πρὸ τοῦ ἄστεος τόπος; Ἐξοικήσιμος. ἀντὶ τοῦ ἐνοικήσιμος. Οἴομαι δὲ δεῖν οὐδέν. οὐδὲν δεῖν τοῦ προελθοῦσαν ἐρωτῆσαί με. ἰδοὺ γὰρ ἀνὴρ πάρεστι παρ' οὗ εἰσόμεθα οἷον, οὐκέτι δεῖν ἔοικε προϊοῦσαν μανθάνειν περὶ τοῦτό που. καλῶς δὲ τὰ τῆς οἰκονομίας, ἵνα μὴ μόνος ὁ Οἰδίπους ἀπολειφθῇ. Ἢ δεῦρο. κατ' ἐρώτησιν. Χ' ὅ, τι σοι λέγειν. καὶ ὅπερ σοι λέγειν εὔκαιρον νομίζεις, λέγε· ἀκούσεται γάρ.

Τῆς ὑπέρ τ' ἐμοῦ. τουτέστιν, ὑπὲρ ἀμφοῖν ὁρώσης. Οὕνεχ' ἥμιν αἴσιος. ὅτι αἴσιος ἢ

μῖν σκοπὸς ἀφίξαι ὥστε φράσαι περὶ ὧν ἀγνοοῦμεν. ἢ ὥστε φράσαι ἡμῖν ἅ σοι λέξομεν. Πρὶν νῦν τὰ πλείονα. ἀπόστηθι πρῶτον τοῦ ἀβάτου, καὶ τότε ἐρώτα. Χῶρον οὐχ ἁγνόν. οἷον, σοὶ οὐχ ἁγνόν. εἰ μὴ μόνοις ἱερεῦσιν. ἢ οἷον, οὐκ ἀνειμένον, καὶ βατόν. Ἄθικτος, οὐδ᾽ οἰκητός. Φύλαρχός φησι δύο αὐτὰς εἶναι. τάς τε Ἀθήνησιν ἀγάλματα δύο. Πολέμων δὲ τρεῖς αὐτάς φησι. Τὰς πάνθ᾽ ὁρώσας εὐμενίδας.

αὐτῆς θ᾽ ὁρώσης, οὕνεχ᾽ ἡμῖν αἴσιος
σκοπὸς προσήκεις, τῶν ἃ δηλοῦμεν φράσαι.
ξέ. πρὶν νῦν τὰ πλεῖον᾽ ἱστορεῖν, ἐκ τῆσδ᾽ ἕδρας
ἔξελθ᾽· ἔχεις γὰρ χῶρον οὐχ ἁγνὸν πατεῖν.
οἰδ. τίς δ᾽ ἔσθ᾽ ὁ χῶρος; τοῦ θεῶν νομίζεται;
ξέ. ἄθικτος, οὐδ᾽ οἰκητός. αἱ γὰρ ἔμφοβοι
θεαί σφ᾽ ἔχουσι γῆς τε καὶ σκότου κόραι.
οἰδ. τίνων; τὸ σεμνὸν ὄνομ᾽ ἂν εὐξαίμην κλύων.
ξέ. τὰς πάνθ᾽ ὁρώσας εὐμενίδας. ὅ γ᾽ ἐνθάδ᾽ ἂν
εἴποι λεώς νιν. ἄλλα δ᾽ ἀλλαχοῦ καλά.
οἰδ. ἀλλ᾽ ἵλεως μὲν τὸν ἱκέτην δεξαίατο.
ὡς οὐχ ἕδρας γῆς τῆσδ᾽ ἂν ἐξέλθοιμ᾽ ἔτι.
ξέ. τί δ᾽ ἐστὶ τοῦτο;
οἰδ. ξυμφορᾶς ξύνθημ᾽ ἐμῆς.
ξέ. ἀλλ᾽ οὐδὲ μέντοι τοὐξανιστάναι πόλεως
δίχ᾽ ἐστὶ θάρσος, πρίν γ᾽ ἂν ἐνδείξω τί δρῶ.
οἰδ. πρὸς νῦν θεῶν ὦ ξεῖνε, μή μ᾽ ἀτιμάσῃς
τοιόνδ᾽ ἀλήτην, ὧν σε προστρέπω φράσαι.
ξέ. σήμαινε, κοὐκ ἄτιμος ἔκ γ᾽ ἐμοῦ φανῇ.
οἰδ. τίς δ᾽ ἔσθ᾽ ὁ χῶρος δῆτ᾽ ἐν ᾧ βεβήκαμεν;
ξέ. ὅσ᾽ οἶδα κἀγώ, πάντ᾽ ἐπιστήσῃ κλύων.
χῶρος μὲν ἱερὸς πᾶς ὅδ᾽ ἔστ᾽. ἔχει δέ νιν
σεμνὸς Ποσειδῶν. ἐν δ᾽ ὁ πυρφόρος θεὸς
Τιτὰν Προμηθεύς. ὃν δ᾽ ἐπιστείβεις τόπον,

Ἐπιμενίδης Κρόνου φησὶ τὰς εὐμενίδας. » Ἐκ τοῦ καλλίκομος » γένετο χρυσῆ Ἀφροδίτη. » Μοῖραί τ᾽ ἀθάνατοι καὶ ἐρινύες αἰολόδωροι. Ἴστρος δὲ ἐν τῇ τετάρτῃ μητέρα τῶν εὐμενίδων εὐωνύμην ἀναγράφει. ἣν νομίζεσθαι γῆν. ἔνιοι δὲ μεταβαλεῖν αὐτάς φασι τὸ ὄνομα ἐπὶ Ὀρέστῃ. τότε γὰρ πρῶτον εὐμενίδας κληθῆναι εὐμενεῖς αὐτῷ γινομένας, κριθέντι νικᾶν παρ᾽ Ἀθηναίοις. καὶ ὁλοκαυτώσαντι αὐταῖς οἶν μέλαιναν ἐν Καρνείᾳ τῆς Πελοποννησίας. Φιλήμων δὲ ὁ κωμικὸς, ἑτέρας φησὶ τὰς σεμνὰς θεὰς τῶν εὐμενίδων. Εἴποι λεώς νιν. ἀντὶ τοῦ αὐτάς. διὸ τὸ χ. Ἄλλα δ᾽ ἀλλαχοῦ καλά. παρ᾽ ὅσον ἄλλοι ἄλλοις ὀνόμασι καλοῦσιν αὐτάς. ἄλλα ὀνόματα παρ᾽ ἄλλοις καλὰ νομίζονται. παρ᾽ ἡμῖν δὲ, ταῦτα. τὸ ὀνομάζειν αὐτὰς εὐμενίδας. Ἀλλ᾽ ἵλεως μὲν. ἵλεῳ μοι αἱ εὐμενίδες. ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀναστήσομαι ἐντεῦθεν. Τί δ᾽ ἐστὶ τοῦτο. ἀντὶ τοῦ διατί οὐκ ἀνίστασαι. Ξυμφορᾶς ξύνθημα. σύμβολόν μοι τῆς συμφορᾶς. τὸ καταντῆσαί με εἰς ἐρινύων ἱερόν. Πρίν γ᾽ ἂν ἐνδείξω. ἕως οὗ τῇ πόλει ἐνδείξω τί χρὴ ποιεῖν. Προστρέπω. ἱκετεύω. Ο πυρφόρος θεός. ὁ ἥφαιστος. Τιτὰν Προμηθεύς. περὶ τοῦ τὸν Προμηθέα περὶ Ἀκαδημίαν καὶ τὸν Κολωνὸν ἱδρῦσθαι Ἀπολλόδωρος γράφει οὕτως. Συντιμᾶται δὲ καὶ ἐν Ἀκαδημίᾳ τῇ Ἀθηνᾷ, καθάπερ ὁ ἥφαιστος. καὶ ἔστιν αὐτῷ παλαιὸν ἵδρυμα. καὶ ναὸς ἐν τῷ τέλει τῆς θεοῦ δείκνυται. καὶ βάσις ἀρχαία κατὰ τὴν εἴσοδον. ἐν ᾗ τοῦ τε Προμηθέως ἐστὶ τύπος καὶ τοῦ ἡφαίστου. πεποίηται δὲ ὡς καὶ Λυσιμαχίδης φησίν, ὁ μὲν Προμηθεὺς πρῶτος καὶ πρεσβύτερος ἐν δεξιᾷ σκῆπτρον ἔχων. ὁ δὲ ἥφαιστος, νέος καὶ δεύτερος.

καὶ βωμὸς ἀμφοῖν. κοινός ἐστιν ἐν τῇ βάσει ἀποτετυπωμένος.

Καλκόπους ὀδός. ὡς οὕτω τινὸς καλουμένου τόπου ἐν τῷ ἱερῷ χαλκόποδος ὁδοῦ. φησὶ δὲ ἀπολλόδωρος δι᾽ αὐτοῦ κατάβασιν εἶναι εἰς ἅδου. καὶ ἴστρος δὲ μνημονεύει τῆς χαλκῆς ὁδοῦ. καὶ ἀσυνδάμας. καί τις τῶν χρησμοποιῶν φησι, Βοιωτοὶ δ᾽ ἵπποιο ποτιστείχουσι κολωνόν. Ενθα λίθος τρικάρανος ἔχει καὶ χάλκεος οὐδός. τὸ ἑξῆς, ὃν δ᾽ ἐπιστείβεις τόπον, χθονὸς τῆσδε καλεῖται χαλκόπους ὀδός. οὕτω δὲ ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ εἶναι μέταλλα χαλκοῦ ἐν τῷ κολωνῷ.

Οἱ δὲ πλησίοι γύαι. γράφεται, αἱ δὲ πλησίον γύαι. τὸ τοῦδε κοινόν. τὸ τοῦ κολωνοῦ ὄνομα κοινὸν φέρουσι πάντες. ὠνομασμένοι κολωνιάται δηλονότι. Αλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ. τῷ ἔργῳ. καὶ τῇ πείρᾳ πλέον τι τιμώμενα, οὐ τοῖς λόγοις. Επώνυμον. κολωνιάται καλούμενοι. Η᾽πὶ τῷ πλήθει λόγος. ἢ ἐν τῷ πλήθει ἐστὶν ἡ ἰσχύς. τουτέστι, δημοκρατοῦνται. Η καταρτύσων μόλοι. παρασκευάσων. ἐπιτηδείως. ὅμηρος, Ηρτύναντο δ᾽ ἐρετμά. καὶ Κλυταιμνήστρα δόλον ἤρτυε. τὸ δὲ ἑξῆς, ὡς τι προσλέξων αὐτῷ μόλοι τις, ἢ πρός τι ἐπιτηδείως αὐτὸν μολεῖν. Ωσ᾽ ἂν προσαρκῶν. τὰ αὐτὰ αὖθις ἐρεῖ. ὅτι ἐπ᾽ ὠφελείᾳ ἐστὶ γίνεται τῶνδε χωμένων αὐτὸν καὶ θαπτόντων. οὐ βλάβῃ δὲ τῶν ἀποπεμψάντων. Τοῦ δαίμονος. τῆς τύχης. Αὐτοῦ. αὐτόθι.

Ω πότνι᾽ ὦ δεινῶπες. τὸ ἐντελὲς ὦ πότνιαι. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως. ἐπειδὴ ἦλθον πρὸς ὑμᾶς μὴ ἐναντιωθῆτέ μοι καὶ τῷ χρήσαντί με ἀπόλλωνι. Εὖτε νῦν. ὅτε. ἐπειδή. Αγνώμονες. ἐναντιογνώμονες, ἀσύγγνωστοι.

χθονὸς καλεῖται τῆσδε χαλκόπους ὀδός.
ἔρεισμ᾽ Αθηνῶν· οἱ δὲ πλησίοι γύαι,
τὸν δ᾽ ἱππότην κολωνὸν εὔχονται σφίσιν
ἀρχηγὸν εἶναι. καὶ φέρουσι τοὔνομα
τὸ τοῦδε κοινὸν πάντες ὠνομασμένον.
τοιαῦτά σοι ταῦτ᾽ ἐστὶν ὦ ξέν᾽, οὐ λόγοις
τιμώμεν᾽, ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ πλέον.

οἰδ. ἦ γάρ τινες ναίουσι τούσδε τοὺς τόπους;
ξέ. καὶ κάρτα τοῦδε τοῦ θεοῦ γ᾽ ἐπώνυμοι.
οἰδ. ἄρχει τις αὐτῶν, ἢ ᾽πὶ τῷ πλήθει λόγος;
ξέ. ἐκ τοῦ κατ᾽ ἄστυ βασιλέως τάδ᾽ ἄρχεται.
οἰδ. οὗτος δὲ τίς λόγῳ τε καὶ σθένει κρατεῖ;
ξέ. Θησεὺς καλεῖται, τοῦ πρὶν Αἰγέως τόκος.
οἰδ. ἆρ᾽ οὖν τις αὐτῷ πομπὸς ἐξ ὑμῶν μόλοι;
ξέ. ὡς πρός τι λέξων, ἢ καταρτύσων μολεῖν;
οἰδ. ὡς ἂν προσαρκῶν σμικρὰ, κερδάνῃ μέγα.
ξέ. καὶ τίς πρὸς ἀνδρὸς μὴ βλέποντος ἄρκεσις;
οἰδ. ὅσ᾽ ἂν λέγωμεν, πάνθ᾽ ὁρῶντα λέξομεν.
ξέ. οἶσθ᾽ ὦ ξέν᾽ ὡς νῦν μὴ σφαλῇς; ἐπείπερ εἶ
γενναῖος ὡς ἰδόντι, πλὴν τοῦ δαίμονος,
αὐτοῦ μέν᾽, οὗπερ κἀφάνης, ἕως ἐγὼ
τοῖς ἐνθάδ᾽ αὐτοῦ μὴ κατ᾽ ἄστυ δημόταις
λέξω τάδ᾽ ἐλθών. οἵδε γὰρ κρινοῦσί γε
ἢ χρή σε μίμνειν, ἢ πορεύεσθαι πάλιν.

οἰδ. ὦ τέκνον, ἦ βέβηκεν ἡμὶν ὁ ξένος;
αν. βέβηκεν. ὥστε πᾶν ἐν ἡσύχῳ πάτερ
ἔξεστι φωνεῖν, ὡς ἐμοῦ μόνης πέλας.
οἰδ. ὦ πότνι᾽ ὦ δεινῶπες. εὖτε νῦν ἕδρας
πρώτων ἐφ᾽ ὑμῶν τῆσδε γῆς ἔκαμψ᾽ ἐγὼ,
φοίβῳ τε κἀμοὶ μὴ γένησθ᾽ ἀγνώμονες.
ὅς μοι τὰ πόλλ᾽ ἐκεῖν᾽ ὅτ᾽ ἐξέχρη κακὰ,
ταύτην ἔλεξε παῦλαν ἐν χρόνῳ μακρῷ.

ἐλθόντι χώραν τερμίαν, ὅπου θεῶν
σεμνῶν ἕδραν λάβοιμι, καὶ ξενόστασιν,
ἐνταῦθα κάμψειν τὸν ταλαίπωρον βίον,
κέρδη μὲν οἰκήσαντα τοῖς δεδεγμένοις,
ἄτην δὲ τοῖς πέμψασιν, οἵ μ' ἀπήλασαν.
σημεῖα δ' ἥξειν τῶνδέ μοι παρεγγύα,
ἢ σεισμὸν, ἢ βροντήν τιν', ἢ Διὸς σέλας.
ἔγνωκα μὲν νῦν ὥς με τήνδε τὴν ὁδὸν
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ πιστὸν ἐξ ὑμῶν πτερὸν
ἐξήγαγ' εἰς τόδ' ἄλσος. οὐ γὰρ ἄν ποτε
πρώταισιν ὑμῶν ἀντέκυρσ' ὁδοιπορῶν,

ΧΩΡΑΝ τερμίαν. τερμίαν αὐτῷ εἱμαρμένην. ἐφ' ἧς ἔμελλε τὸ τέλος τοῦ βίου ἀνύσειν. Καὶ ξενόστασιν. γράφεται καὶ κατάστασιν. Ἐνταῦθα κάμψειν. εἰσί γε, οἵ φασι τὸ μνῆμα τοῦ Οἰδίποδος ἐν ἱερῷ Δήμητρος εἶναι ἐν Ἐτεωνῷ, μεταγαγόντων αὐτὸν ἐκ Κεοῦ τινος ἀσήμου χωρίου. καθάπερ ἱστορεῖν φησιν ἀρίζηλον Λυσίμαχος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τῷ τρισκαιδεκάτῳ τῶν Θηβαϊκῶν γράφων οὕτως. Οἰδίπου τελευτήσαντος, καὶ τῶν φίλων ἐν Θήβαις θάπτειν αὐτὸν διανοουμένων, ἐκώλυον οἱ Θηβαῖοι διὰ τὰς προγεγενημένας συμφορὰς, ὡς ὄντος ἀσεβοῦς, οἱ δὲ κομίσαντες αὐτὸν εἴς τινα τόπον τῆς Βοιωτίας καλούμενον Κεὸν ἔθαψαν αὐτόν. γιγνομένων δὲ τοῖς ἐν τῇ κώμῃ κατοικοῦσιν ἀτυχημάτων τινῶν, οἰηθέντες τὴν αἰτίαν εἶναι τὴν τοῦ Οἰδίπου ταφὴν, ἐκέλευον τοὺς φίλους αἴρειν αὐτὸν ἐκ τῆς χώρας. οἱ δὲ ἀπορούμενοι τοῖς συμβαίνουσιν, ἀνελόντες ἐκόμισαν εἰς Ἐτεωνόν. βουλόμενοι δὲ λάθρα τὴν ταφὴν ποιήσασθαι, κατέθαψαν νυκτὸς ἐν ἱερῷ Δήμητρος ἀγνοήσαντες τὸν τόπον. καταφανοῦς δὲ γενομένου, πέμψαντες οἱ τὸν Ἐτεωνὸν κατοικοῦντες, τὸν θεὸν ἐπηρώτων τί ποιῶσιν. ὁ δὲ θεὸς εἶπε, μὴ κινεῖν τὸν ἱκέτην τῆς θεοῦ. διό περ αὐτοῦ τέθαπται. τὸ δὲ ἱερὸν Οἰδιπόδειον κληθῆναι. Κέρδη μὲν οἰκήσαντα. ὁ ποιητὴς χαριζόμενος τοῖς Ἀθηναίοις τοῦτό φησιν. ἐδόκουν γὰρ τότε Βοιωτοὶ καὶ Ἀθηναῖοι πρὸς ἀλλήλους διαφέρεσθαι. Ἢ σεισμὸν, ἢ βροντήν. ταῦτα περὶ τέλους τοῦ δράματος γίγνονται. Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ πιστόν. οἷον, κατὰ διάνοιάν φησιν ἐξ ὑμῶν τῶν θεῶν εἰς τὸν τόπον ἀφῖγμαι. Πτερόν. οἰωνόν. τὴν πτέρωσιν τῆς διανοίας. Οὐ γὰρ ἄν ποτε. Οὐ γάρ ποτε φησὶ τῶν ἄλλων ὁδοιπορῶν πρῶτος ὑμῖν ἀντέτυχον εἰ μὴ βούλησθε. Νήφων ἀοίνοις. οὐ γὰρ σπένδεται οἶνος αὐταῖς, ἀλλ' ὕδωρ, καὶ νηφάλιαι καλοῦνται αἱ σπονδαί. Πολέμων δὲ ἐν τῷ πρὸς Τίμαιον, καὶ ἄλλοις τισὶ θεοῖς νηφαλίους φησὶ θυσίας γίγνεσθαι αὐτῶν. γράφων οὕτως, Ἀθηναῖοί τε γὰρ ἐν τοῖς τοιούτοις, ἐπιμελεῖς ὄντες, καὶ τὰ πρὸς θεοὺς ὅσιοι, νηφάλια μὲν ἱερὰ θύουσι, Μνημοσύνῃ. Μούσαις. Ἠοῖ. Ἡλίῳ. Σελήνῃ. Νύμφαις. Ἀφροδίτῃ Οὐρανίᾳ. Φιλόχορος δὲ καὶ περί τινων ἄλλων θυσιῶν τὸν αὐτὸν τρόπον δρωμένων φησὶν ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Ἀτθίδων. Διονύσῳ τε, καὶ ταῖς Ἐρεχθέως θυγατράσι. καὶ οὐ μόνον θυσίας νηφαλίους ἀλλὰ καὶ ξύλα τινὰ, ἐφ' ὧν ἔκαιον. Κράτης μὲν οὖν ὁ Ἀθηναῖος, τὰ μὴ ἀμπέλινα τῶν ξύλων πάντα νηφάλιά φησι προσαγορεύεσθαι. ὁ δὲ Φιλόχορος ἀκριβέστερόν φησι, τὰ μήτε ἀμπέλινα, μήτε σύκινα. ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τῶν θύμων νηφάλιά φησι καλεῖσθαι. καὶ πρώτην φησὶν ὕλην πρὸς τὰς ἐμπύρους θυσίας ταύτην κεχρῆσθαι. παρ' ὃ καὶ τοὔνομα λαβεῖν τὸν θύμον, ὡς παρὰ τὴν θυμίασιν, καὶ τὴν θύην πεποιημένης τῆς φωνῆς. εἰσὶ δέ τινες τὸ παράπαν

ἄσπονδοι θυσίαι κατὰ τύχην εἰς ἔθος προελθοῦσαι. Κἀπὶ σεμνὸν ἑζόμην. ὃ ἄνω εἶπε τὸ δ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου. Ἀσκέπαρνον. ἄγλυφον. καὶ ἀπελέκητον. καὶ ἄξεστον, ἐκ εἰργασμένον. Πέρασιν ἤδη. πέρασιν, ἀντὶ τοῦ πέρας. ὅ ἐστι τελευτήν. τὸ ὁ ἑξῆς, βίου πέρασιν. Εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως. εἰ μὴ δοκῶ ὑμῖν ἐλαττόνως ἔχειν τὰ κακὰ, καὶ δεῖσθαι προσθήκης κακῶν. Ἴτ' ὦ γλυκεῖαι. εὐφήμως τὰς ἐριννύας γλυκείας φησὶν, ἵνα μή τι χεῖρον αὐτῷ γένωνται. Σίγα πορεύονται. τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ χοροῦ, εὐαφόρμως θέλει ποιήσασθαι. Σιγήσομαί τε. ἵνα μὴ πρὸς τούτους ὁ λόγος προσυνθανομένους γένηται. ἀλλὰ τηρηθῇ θησεῖ παραγινομένῳ. Τίνας λόγους ἐροῦσι. δεῖ νοεῖν ὅτι ἐκρύβη εἰς τὸ ἄλσος. Ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν. ἐν τῷ προμαθεῖν. σύνοια καὶ σκέψις γίνεται. οὐ γὰρ τὸν φόβον φησίν. Ὅρα τίς ἄρ' ἦν. ὁ χορὸς ἐκ τῶν ἐπιχωρίων ἀνδρῶν πεπισμένος ὅτι προσκαθέζεταί τις ἐν τῷ ἱερῷ τόπῳ τούτῳ, τὰ πρῶτα ἀποχαλεπαίνοντές φασι. τίς ἄρα ἐστίν. ἢ ποῦ διατρίβει. Ἐκτόπιος συθείς. ἀπὸ ξένου τόπου ὁρμήσας. Ὁ πάντων ἀκορέστατος. παρ' ὅσον οὐδεὶς αὐτῶν τῶν ἄλλων ἤρκεσε τόπων. ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὸ ἄλσος ἦλθεν ἀφόβως. οἷον, ὁ μηδενὶ τῶν ἄλλων τόπων ἀρκεσθεὶς, ἀλλ' ὑπὸ τὸ ἄλσος ἥκων ἀπληρώτως. ὅτι τοσούτου τόπου παρακειμένου, εἰς τὸν ἄβατον ὥρμησεν. Οὐδ' ἐγχώριος. πάντων φησὶ ξένος ἐστὶν, ἀγνοῶν· οὐ γὰρ ἂν ἐπέβαινεν εἰ ᾔδει. Ἀστιβὲς, ἄβατον. ἀπροσπέλαστον. Ἀμαιμακέταν, ἀκαταμαχήτων. ἢ ἀπροσπελάστων. Καὶ παραμειβόμεθ' ἀδέρκτως. οὐ προσβλέποντες. ἀλλ' ἢ καταμύοντες, ἢ κύπτοντες.

νήφων ἀοίνοις, κἀπὶ σεμνὸν ἑζόμην
βάθρον τόδ' ἀσκέπαρνον. ἀλλά μοι θεαὶ
βίου κατ' ὀμφὰς τὰς Ἀπόλλωνος δότε
πέρασιν ἤδη, καὶ καταστροφήν τινα,
εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως ἔχειν ἀεὶ
μόχθοις λατρεύων τοῖς ὑπερτάτοις βροτῶν.
ἴτ' ὦ γλυκεῖαι παῖδες ἀρχαίου σκότου.
ἴτ' ὦ μεγίστης Παλλάδος καλούμεναι
πασῶν, Ἀθῆναι τιμιωτάτη πόλις
οἰκτείρατ' ἀνδρὸς Οἰδίπου τόδ' ἄθλιον
εἴδωλον. οὐ γὰρ δὴ τό γ' ἀρχαῖον δέμας.
αὐ. σίγα. πορεύονται γὰρ οἵδε δή τινες
χρόνῳ παλαιοί, σῆς ἕδρας ἐπίσκοποι
οἰδ. σιγήσομαί τε. καὶ σύ μ' ἐξ ὁδοῦ πόδα
κρύψον κατ' ἄλσος, τῶν δ' ἕως ἂν ἐκμάθω
» τίνας λόγους ἐροῦσιν. ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν
» ἔνεστιν ἡ ὐλάβεια τῶν ποιουμένων.
χο. ὅρα, τίς ἄρ' ἦν; ποῦ ναίει; ποῦ κυρεῖ,
ἐκτόπιος συθεὶς ὁ πάντων
ὁ πάντων ἀκορέστατος;
λεύσσατ' αὐτόν, προσδέρκου,
προσφθέγγου πανταχῇ.
πλανάτας
πλανάτας τις ὁ πρέσβυς, οὐ
δ' ἔγχωρος. προσέβα γὰρ οὐ
κἄν ποτ' ἀστιβὲς ἄλσος ἐς
τᾶνδ' ἀμαιμακετᾶν κορᾶν
ἃς τρέμομεν λέγειν,
καὶ παραμειβόμεσ-
θ' ἀδέρκτως.

Ἀφώνως. ἀλόγως. παριόντες φησὶ ταύτας τὰς θεάς. οὐδένα λόγον ποιούμεθα. ἀλλὰ σιωπῇ ἔχομεν. ἐν ἑαυτοῖς δὲ μόνον, καὶ κατὰ διάνοιαν εὐφημότερον διαλεγόμεθα. ὁποῖοι γιγνόμεθα, ὅταν μάλιστα ἔν τινι φρικώδει ἔργῳ γινώμεθα φόβῳ. ἀπήρως δὲ καινότερον διανόημα ἐξήνεγκε μετὰ κατασκευῆς. Εὐφήμου. σιωπηλῆς. Στόμα φροντίδος. στόμα λέγει τὴν φωνήν. στόμα γὰρ ἡ φωνή. ὅμηρος.
» Πολέμου στόμα. καὶ σοφοκλῆς, χαλκόστομον κώδωνος ὡς τυρσηνικῆς. ὁ δὲ νοῦς

ἀφώνως. ἀλόγως. τὸ τᾶς
εὐφήμου στόμα φροντίδος
ἱέντες. τὰ δὲ νῦν τιν᾽ ἥκειν
λόγος, οὐδὲν ἅζον
θ᾽, ὃν ἐγὼ λεύσσων περὶ πᾶν οὔπω
δύναμαι τέμενος,
γνῶναι ποῦ μοι ποτὲ ναίει.
οἰδί ὅδ᾽ ἐκεῖνος ὁρᾶν ἐγώ· φωνῇ γὰρ ὁρῶ
τὸ φατιζόμενον.
χο ἰὼ. ἰώ.
δεινὸς μὲν ὁρᾶν, δεινὸς δὲ κλύειν.
οἰδί μή μ᾽ ἱκετεύω προσίδητ᾽ ἄνομον.
χο Ζεῦ ἀλεξῆτορ, τίς ποθ᾽ ὁ πρέσβυς;
οἰδί οὐ πάνυ μοίρας εὐδαιμονίσαι
πρώτης. ὦ τῆσδ᾽ ἔφοροι χώρας,
δηλῶ δ᾽. οὐ γὰρ ἂν ὧδ᾽ ἀλλοτρίοις
ὄμμασιν εἷρπον,
κἀπὶ σμικροῖς μέγας ὥρμουν.
χο ἒ. ἔ. ἀλαῶν ὀμμάτων ἆρα καὶ
ἦσθα φυτάλμιος δυσαίων;
μακραίων τ᾽ ἔθ᾽ ὡς ἐπεικάσαι

τὴν φωνὴν τῆς εὐφήμου φροντίδος ἱέντες. ὅ ἐστι μετὰ φροντίδος πολλῆς εὐφήμως τὴν φωνὴν ἀφιέντες. εὐφημοῦντές φησι, καὶ καθ᾽ ἑαυτοὺς συλλογιζόμενοι εὔφημα. οἱ δὲ τὸ εὐφήμου, ἀντὶ τοῦ σιωπηλῆς. τὸ γὰρ εὐφημεῖν, ἀντὶ τοῦ σιωπᾶν τάττεται. Οὐδὲν ἅζονθ᾽. οὐδὲν σέβοντα. ἀσεβῆ. γράφεται, οὐδὲν λιάζοντα, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐκτρεπόμενον ἃ προσήκει. Ὃν ἐγὼ λεύσσων. τὸ ἑξῆς, ὃν ἐγὼ λεύσσων περὶ πᾶν τέμενος, οὔπω δύναμαι γνῶναι ποῦ μή ποτε ναίει γνῶ διατρίβει. Τὸ φατιζόμενον. τὸ λεγόμενον παρ᾽ ὑμῶν. Δεινὸς μὲν ὁρᾶν. ἀσεβής. οὔπω ἀκριβῶς αὐτὸν ἑωρακότες, τοῦτό φασι. Προσίδητ᾽ ἄνομον. λείπει τὸ ὡς. ἵν᾽ ᾖ, ὡς ἄνομον. Οὐ πάνυ μοίρας. οὐ πάνυ μοίρας εἰμὶ πρώτης εἰς τὸ εὐδαιμονίσαι. ἢ οὐκ ἀγαθῆς μοίρας, ἀλλὰ κακῆς. οὐ πάνυ τῆς πρώτης κατ᾽ εὐδαιμονίαν μοίρας. τοὐναντίον δὲ, τῆς κατὰ δυσδαιμονίαν ἐσχάτης. Δηλῶ δηλῶ, τὸ δυστυχὲς διὰ τῶν ὀφθαλμῶν. Κἀπὶ σμικροῖς μέγας. καὶ ἐπὶ εὐτελέσιν αἰτήμασιν, οὐκ ἂν σφόδρα ἱκέτευον, εἰ μὴ ἤμην δυστυχής. τὸ δέ φησι παρ᾽ ὅσον μέγας ὢν κατὰ μέγεθος καὶ τὴν ἡλικίαν, ὑπὸ σμικρᾶς τῆς θυγατρὸς ὁδηγεῖται. Ἦσθα φυτάλμιος δυσαίων. ἀπὸ φύτλης. ἀπὸ γενέσεως. καὶ ἐξ ἀρχῆς τυφλὸς πέφυκας. Μακραίων τ᾽ ἔθ᾽ ὡς ἐπεικάσαι. λείπει τὸ εἶ. Δυσαίων. δυστυχὴς καὶ γέρων εἶ, ὡς ἔστι στοχάζεσθαι ἐκ τοῦ εἴδους φυλακτικῶς δὲ καὶ τοῦτο λέγουσιν, ἅτε ἑωρακότες αὐτοῦ τὸ σχῆμα τὴν πρώτην οὐχ ἑωρακότες. ἀλλ᾽ ἀκούοντες αὐτόν. ἆρα πηρὸς ἦσθα καὶ τοιοῦτος ἐγεννήθης. οὐδέπω γὰρ τἆλλα παθήματα ἴσασιν αὐτοῦ.

Αλλ' οὐ μὰν ἔγγ' ἐμοί. ἀλλ' οὐκ ἄν με φησὶν αἰτιάσῃ, ὡς μὴ προμηνύσαντά σοι μὴ εἰσελθεῖν εἰς τόδε τὸ ἱερόν. ἐάν τις φησὶν ἀγνοοῦντά τινα καὶ μιαίνοντα τόπον ἄβατον μὴ διδάξῃ, αὐτὸς ἐνέχεται ταῖς ἀραῖς. οὐκ ἐμοὶ οὖν φησι προσθήσεις τὴν σὴν ἀράν· προσαπαγγέλλω γάρ σοι μὴ πατεῖν τὸν ἄβατον τόπον. Περᾷς γὰρ περᾷς. οὕτω Δίδυμος. βαδίζεις γὰρ εἰς ὃ οὐ προσήκει χωρίον ἐπιβαίνειν. καὶ κατὰ τὴν ἡμετέραν συνήθειαν εἰώθαμεν λέγειν οὕτως. ἵνα παραγένῃ πρὸς ἐμέ, βούλομαί σοι σημαίνειν. Ἀλλ' ἵνα μὴ προσπέσῃς. αὐτὶ τοῦ μὴ προσπέσῃς. Ἀλλ' ἵνα τῷδ' ἐν ἀφθέγκτῳ τὸ νάπος ἄφθεγκτον εἴρηκε διὰ τὰς προδεδηλωμένας αἰτίας. τὸ δ' ἑξῆς, ἀλλ' ἵνα τῷδε μὴ προσπέσῃς νάπει ποιάεντι, μετάστηθι. ποιώ νάπει, ὅπου κρατὴρ ὕδατος πλήρης συγκιρνᾶται ῥεύματι γλυκέων ποτῶν. Κάθυδρος, οὗ ὅπου ὕδατος πλήρης. Μειλιχίων ποτῶν. γλυκέων ποτῶν. ὅ ἐστι μέλιτος οἷς μειλίσσουσι τὰς θεάς. συγκιρνᾶται γὰρ ταύταις ταῖς θεαῖς ὕδατος καὶ μέλιτος κρᾶμα. Συντρέχει. συγκιρνᾶται. Ξένε παμμόρου. ὦ πάντα δυστυχής. Μετάστηθι. ἀπόβηθι. οὕτω πολλά ἐστι τὰ κωλύοντά σε, προσμένειν καὶ ἵστασθαι ἐν τῷ ἄλσει. Πολλὰ κέλευθος ἐρατύει. οἷον, πολλή ἐστιν ἡ ὁδὸς διαχωρίζουσά σε ἡμῶν. δεῖ τὸ νοεῖν ὡς ὅτι πόῤῥωθεν προσφωνοῦσιν αὐτόν, μὴ δυνάμενοι ἐπιβῆναι τῷ τόπῳ. καὶ ταῦτα εἰπόντων, κατὰ μικρὸν ὁ Οἰδίπους προσέρχεται, καὶ ἵσταται ὡς πόρρω ἐν τῷ ὕδῳ τοῦ χωρίου. Φώνει εἰ θέλεις μέ τι ἐρωτῆσαι, πρῶτον ἀποστὰς τῶν ἀβάτων, καὶ ἐπιβὰς τοῖς βατοῖς τόποις, οὕτως ἐρώτα με. Πρόσθεν δ' ἀπερύκου. πρότερον δὲ μὴ διαλέγου. Ποῖ τις φροντίδος. λογισώμεθα τί ποιήσομεν. Ἀστοῖς ἴσα χρὴ μελετᾶν. ἃ ἐκεῖνοι ἀσκοῦσι, τούτων καὶ σὲ δεῖ ἐπιμέλειαν ἔχειν. Εἴκοντας ἃ δεῖ πρὸς τό, χρὴ δὲ ξένον μὲν, κάρτα προχωρεῖν πόλει. Σοὶ πιστεύσας. κατά τινα συνήθειαν ποιητικὴν πληθυντικὸν προειπών, ἑνικὸν ἐπέζευξεν.

ἀλλ' οὐ μὰν ἔγγ' ἐμοὶ
προσθήσεις τάσδ' ἀράς.
περᾷς γὰρ περᾷς.
ἀλλ' ἵνα τῷδ' ἐν ἀ-
φθέγκτῳ μὴ προσπέσῃς νάπει
ποιάεντι, κάθυδρος οὗ
κρατὴρ μειλιχίων ποτῶν
ῥεύματι συντρέχει,
τῶν, ξένε πάμμορ' εὖ
φύλαξαι. μετάσταθ', ἀπόβαθι, πολ-
λὰ κέλευθος ἐρατύει.
κλύεις ὦ πολύμοχθ' ἀλᾶτα;
λόγον εἴ τιν' ἔχεις
πρὸς ἐμὰν λέσχαν ἀπ' ἀβάτων ἀποβὰς
ἵνα πᾶσι νόμος,
φώνει, πρόσθεν δ' ἀπερύκου.
οἰδί. θύγατερ, ποῖ τις φροντίδος ἔλθῃ;
αν. ὦ πάτερ, ἀστοῖς ἴσα χρὴ μελετᾶν
εἴκοντας ἃ δεῖ, κοὐκ ἀκούοντας.
οἰδί. πρόσθιγέ νύν μου
αν. ψαύω καὶ δή.
οἰδί. ὦ ξεῖνοι, μὴ δῆτ' ἀδικηθῶ
σοὶ πιστεύσας, καὶ μεταναστάς.
χο. οὔτοι, μήποτέ σ' ἐκ τῶνδ' ἑδράνων
ὦ γέρον ἄκοντά τις ἄξει.
οἰδί. ἔτ' οὖν ἔτι προβῶ;

Σὺ γὰρ ἀΐεις. οἷον, αἰσθάνῃ ποῦ ἐσμέν. Ξεῖνος ἐπὶ ξείνης. ξένος ὤν, ἐπὶ ξένης τόλμα ὦ τλᾶμον ταῦτα φιλεῖν, ἃ καὶ ἡ πόλις φιλεῖ. ἐκεῖνα δὲ μισεῖν, ἃ καὶ ἡ πόλις μισεῖ. Τέτροφεν. ἔχει. Ἵν' ἂν εὐσεβείας. ὅπου ἂν εὐσεβῶς πατοῖμεν. Τὸ μὲν εἴπωμεν. ἀντὶ τοῦ, τὴν βατὴν τόπων. Καὶ μὴ χρείᾳ πολεμῶμεν. καὶ μὴ τῇ αὐτῇ ἐνδείᾳ ἐναντιώμεθα.

χο. ἐπίβαινε πρόσω.
οἰδί. ἔτι;
χο. προσβίβαζε κούρα,
πρόσω. σὺ γὰρ ἀΐεις.
αν. ἕπεο μάν, ἕπε' ὧδ' ἀμαυρῷ
κώλῳ πάτερ, ᾇ σ' ἄγω. τόλμα. ξεῖ-
νος ἐπὶ ξείνης. ὦ τλᾶμον, ὅτι
καὶ πόλις τέτροφεν ἄφιλον
ἀποστυγεῖν, καὶ τὸ φίλον σέβεσθαι.
οἰδί. ἄγε νυν σύ με παῖ, ἵν' ἂν εὐσεβίας
ἐπιβαίνοντες, τὸ μὲν εἴπωμεν,
τὸ δ' ἀκούσωμεν. καὶ μὴ χρείᾳ πολεμῶμεν.
χο. αὐτοῦ. μηκέτι τοῦδ' αὐτοπέτρου
βήματος ἔξω πόδα κλίνῃς.
αν. οὕτως;
χο. ἅλις ὡς ἀκούεις.
οἰδί. ἦ ἑσθῶ;
χο. λέχριός γ' ἐπ' ἄκρου
λάου, βραχὺς ὀκλάσας.
αν. πάτερ, ἐμὸν τόδ' ἐν ἡσυχίᾳ
ἰώ μοί μοι,
βάσει βάσιν ἁρμόσαι.
γεραιὸν ἐς χέρα σῶμα σὸν
προκλίνας φιλίαν ἐμάν.
οἰδί. ὤμοι δύσφρονος ἄτας.
χο. ὦ τλάμων. ὅτε νῦν χαλᾷς,
αὔδασον τίς ἔφυ βροτῶν;
τίς ὢν πολύπονος ἄγῃ, τίν' ἂν σου
πατρίδ' ἐκπυθοίμαν.
οἰδί. ὦ ξένοι, ἀπόπτολις. ἀλλὰ μή.

Ἀντιπέτρου ἰσοπέδου. χαλκοῦ. Βήματος. τοῦ κατ' ἴσον βεβηκότος τῷ πέτρῳ. ὅπερ αἴω εἶχε χαλκὸν οὐδέν. ἔοικεν δὲ τὸν πέτρον ὑποτίθεσθαι τοῦ ἀβάτου ὅριον. Ἄλλως. Βήματος. τοῦ ὀδοῦ, ἀντιπέτρου δέ, ὅτι ἀντὶ πέτρας. χαλκὸς ἦν. Κλίνῃς. γράφεται καὶ κινήσῃς. Ἡσθῶ. ἀντὶ τοῦ καθεσθῶ. ἀπὸ τοῦ ἕω. γράφεται ἥσθω. ὃ καὶ βέλτιον. Ἐπ' ἄκρου λάου. ἀπὸ τῆς λᾶος διὰ συναιρουμένης εὐθείας γινομένης ἀπὸ γενικῆς τῆς λάος. ὑπὸ ἐμπῆς. οὕτως ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ε. τῆς καθόλου. Ἐμὸν τόδε. τὸ ὁδηγῆσαί σε. ἢ τὸ ἁρμόσαι σου ἐφ' ἡσυχίας τὴν βάσιν τῇ καθέδρᾳ. Γεραιὸν ἐς χέρα. τὸ ἑξῆς οὕτω. γεραιὸν σῶμα σὸν προκλίνας ἐς χέρα φιλίαν ἐμήν. τὸ δὲ κλίνας, ἀπὸ τῆς μετοχῆς ἤρτηται. ἀντὶ τοῦ κλίνασα ἔσω. σχηματίζει δὲ τοὺς αὐτὸν καὶ συντίθησιν ἡ Ἀντιγόνη. Ὅτε νῦν χαλᾷς. ὅτε νῦν εἴκεις καὶ οὐκ ἀντιτείνεις τὸ ἐξελθεῖν. λέγει δὲ ἐκ τοῦ ἱεροῦ. Τίς σε ἔφυ. γράφεται καί, τίς ἔφυς. Τίς ὢν πολύπονος ἄγῃ. γράφεται καὶ τίς ὁ πολύπονος. τίς ὢν ἄγῃ ἀπὸ τῆς σῆς πόλεως, ἢ οὕτως. τίς ὢν διὰ πολλῶν πόνων ἄγῃ. Ἀπόπτολις. ἔρημος καὶ ἄπολις εἰμί. Ἀλλὰ μή. τὸ ἑξῆς, ἀλλὰ μή με ἀνέρῃ τίς εἰμι. μηδὲ ἐξετά-

σης. ἐμπαθὲς δὲ τὸ χωρίον. τῶν μὲν σπευδόντων μαθεῖν. τοῦ δὲ κατοκνοῦντος λέγειν. οἱ δὲ διὰ βραχέων ἀκούοντες. τἄλλα συμβάλλουσιν. οὐδὲν δὲ θαυμαστὸν ἐπίστασθαι τοὺς ἀθηναίους τὰ ἐν θήβαις πραττόμενα. μάλιστα οὕτως ἐπισήμων ὄντων τῶν κατὰ τὴν σφίγγα. Δεινὰ φύσις. ἡ ἐμὴ γέννα, δεινή ἐστι καὶ ἀθλία. Κατακρυφάν. ἀποφυγὴν τοῦ μὴ εἰπεῖν. Λαΐου ἴστέ τιν'. εὖ διατέθειται γνωριζόμενον ὑπὸ τῶν ἀθηναίων τὸν οἰδίποδα, ὑπὲρ τοῦ μὴ γενεαλογοῦντα ἄνωθεν, ὀχλεῖν αὐτὸν τοῖς θεωμένοις. ἀλλ' ὅ γε εὐριπίδης τοιοῦτος. ἐν γοῦν τοῖς ἱκέτισι τὸν θησέα ὑποτέθειται τοὺς περὶ τὸν ἄδραστον ἀγνοοῦντα, ἕνεκα τοῦ μηκῦναι τὸ δρᾶμα. Δέος ἴσχετε ὅσα φησὶ λέγω περὶ τούτων, μηδὲν φοβεῖσθε. δεῖ δὲ προσυπακοῦσαι, ψευσαμένου μου. Θύγατερ τί ποτε. τί προβήσεται ἡμῖν. ὁρῶ γὰρ τοὺς μυσαττομένους με. Ἔξω πρόσω βαίνετε. ἀκούσαντες τὰ κατ' αὐτὸν, ἀξιοῦσιν ἐξιέναι τοῦ χωρίου φησὶν οἰδίπους, ὅτι πρότερον ὑπέσχεσθε τοῦ μὴ ἐκβαλεῖν με. οἱ δέ φασιν, οὐδεμία τίσις ἔρχεται τοῖς προπαθοῦσιν ἀντιτιμωρουμένοις. καὶ ἡμεῖς οὖν ἀπατηθέντες ὑπὸ σοῦ, ἐν μέρει ἀπατῶμεν σε. πέφρασται δὲ δεινῶς. Οὐδενὶ μοιριδία τίσις. ἡ ἐκ τῶν ἐριννύων. μοίρας γὰρ νῦν τὰς ἐριννύας. Ὧν προπάθῃ. τὸ τίνειν. λείπει ἡ διά. ἵν' ᾖ διὰ τὸ τιμωρεῖν ὑπὲρ ὧν ἂν προπάθῃ. Ἀπάτα δ' ἀπάταις. ἡ δὲ ἀπάτη φησὶ παραβαλλομένη καὶ ἀντιτουμένη. ἑτέραις ἀπάταις, πόνον ἔχειν αὐτὴν δίδωσι τῷ ἀπατήσαντι ἐξ ἀρχῆς καὶ οὐ χάριν. καὶ αὐτοὶ οὖν ἀνομί

χο. τί τόδ' ἀπεννέπεις γέρον;
οἰδί. μὴ, μὴ, μή μ' ἀνέρῃ τίς εἰμι, μηδ' ἐξε-
τάσῃς πέρα ματεύων.
χο. τί τόδε;
οἰδί. δεινὰ φύσις.
χο. αὔδα.
οἰδί. τέκνον, ὤμοι. τί γεγωνῶ;
χο. τίνος εἶ σπέρματος
ξεῖνε, φώνει πατρόθεν.
οἰδί. ὤμοι ἐγὼ, τί πάθω τέκνον ἐμόν;
αν. λέγ', ἐπείπερ ἐπ' ἔσχατα βαίνεις.
οἰδί. ἀλλ' ἐρῶ. οὐ γὰρ ἔχω κατακρυφάν.
χο. μακρὰ μέλλετ', ἀλλὰ ταχύνατε.
οἰδί. Λαΐου ἴστέ τιν' ἀπόγονον;
χο. ὦ. ὦ. ἰού.
οἰδί. τό, τε λαβδακιδᾶν γένος;
χο. ὦ ζεῦ.
οἰδί. ἄθλιον οἰδιπόδαν;
χο. σὺ γὰρ ὅδ' εἶ;
οἰδί. δέος ἴσχετε μηδὲν, ὅσ' αὐδῶ.
χο. ἰώ. ἰώ. ὦ. ὦ. ὦ.
οἰδί. δύσμορος.
χο. ὦ. ὦ.
οἰδί. θύγατερ, τί ποτ' αὐτίκα κύρσει;
χο. ἔξω πρόσω βαίνετε χώρας
οἰδί. ἃ δ' ὑπέσχεο, ποῖ καταθήσεις;
χο. οὐδενὶ μοιριδία τίσις ἔρχεται
ὧν προπάθῃ, τὸ τίνειν.
ἀπάτα δ' ἀπάταις.

ζουσι προσδέχεσθαι αὐτὸν καὶ ἐπαγγέλλεσθαι τὴν ἀσφάλειαν αὐτῷ, ἀπατώμενοι καὶ οὐ πρότερον ἐπεγνωκότες ὅτι οἰκείοις ἐνέχεται μιάσμασι παρὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν. ὡς τὸ, Η γλῶσσ' ὀμώμοκεν. ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος. καὶ ἐκεῖνος γὰρ ἀπατηθεὶς ὤμοσεν. Αφορμος. ἀφορμηθείς. Ω ξένοι αἰδόφρονες. τὸ τῆς ἀντιγόνης πρόσωπον ὅλον, καὶ τὸ τοῦ χοροῦ τὸ τετράστιχον ἀθετοῦνται. κρεῖττον γάρ φασιν εὐθέως τῷ δικαιολογικῷ χρήσασθαι τὸν οἰδίπουν πρὸς αὐτούς. ἀλλὰ τὰ πράγματα αὐτοῖς οὐκ ἐν καιρῷ ἐστιν ἀλλ' ἐν δυσπραγίᾳ. ὥστε εἰπαφρόδιτον εἶναι αὐτοῖς τὴν ἐλεεινολογίαν. καὶ τοῦτο τὸ πρόσωπον ἡ ἀντιγόνη πληροῖ. ἐπεὶ μέν τοιοῦτοι οὐ πείθονται, τότε δικαιολογικώτερον καὶ ὡς περὶ ἀπολογούμενος ἐκφέρει τὰ ἑξῆς ὁ οἰδίπους, ὅτι ἀκούσιά ἐστιν αὐτῷ τὰ ἁμαρτήματα. καὶ εἰ ταῦτα τῆς ὁμοίας ἔχεται δυνάμεως τοῦ ποιητοῦ. καθόλου θαυμαστή τίς ἐστιν ἡ οἰκονομία τοῦ δράματος. οὐδὲν δὲ ἐν τοῖς διδύμου τούτων ὀβελισθὲν εὕρομεν. Αλλ' ἐπεὶ γεραόν. ἐπειδὴ γάρ ἐστιν ὁ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ δέ. ὁ δὲ δὲ ἀντὶ τοῦ δή, πλεονάζει ὁ ἀλλά. Γεραόν. ἢ ἀλαόν. ἐκ τοῦ ἐπιθέτου νεύει εἰς τὴν τοῦ πατρὸς ἀπολογίαν. Εργων ἀκόντων. τῶν ἀκουσίων. ἢ τῶν ἀπαρεσκόντων ὑμῖν. Ου καλῶς. οὐ καλοῖς ὄμμασιν ἐρῶσα τὸ σὸν ὄμμα. ὀφθαλμοὶ γὰρ ὀφθαλμοὺς αἰδεῖσθαι ποιοῦσι. Προσορωμένα. ἀντὶ τοῦ ὁρῶσα τούτους ὧν καὶ δέομαι. Ως τῆς ἀφ' αἵματος. ὡς ἂν τῆς κοινῆς ἀνθρωπότητος ἐχούσης τὸ συγγενές. ἢ τοιαύτας ἱκετείας ποιοῦμαι, οἵας ἄν τις προσαγάγοι τοῖς συγγενέσι. Τὸν ἄθλιον. τὸ ἑξῆς, ἄντομαι τὸν ἄθλιον αἰδοῦς κῦρσαι. Εκ σέθεν ἄντομαι. λείπει ἐκείνου. ἵν' ᾖ, ὑπὲρ ἐκείνου σε ἄντομαι. ὃ ἐκ σέθεν, τίμιόν ἐστί σοι. ἀντὶ τοῦ ὃ ἐκ σῆς προαιρέσεως τίμιόν σοι ἔνεστιν.

ἑτέραις ἑτέρα παραβαλλομένα,
πόνον οὐ χάριν ἀντιδίδωσιν ἔχειν.
σὺ δ' ἐκ τῶνδ' ἑδράνων
πάλιν ἔκτοπος, αὖθις ἄφορμος ἐμᾶς
χθονὸς ἔκθορε, μή τι πέρα χρέος ἐ-
μᾷ πόλει προσάψῃς.
αἰ ὦ ξένοι αἰδόφρονες, ἀλλ' ἐπεὶ
γεραὸν πατέρα τόνδ' ἐμὸν
οὐκ ἀνέτλατ' ἔργων
ἀκόντων ἀΐοντες αὐδάν,
ἀλλ' ἐμὲ τὰν μελέαν, ἱκετεύομεν
ὦ ξένοι, οἰκτείραθ', ἃ πατρὸς ὑπὲρ
τοῦ μόνου ἄντομαι ἄντομαι, οὐκ ἀλα-
οῖς προσορωμένα ὄμμα σὸν ὄμμασιν
ὥστις ἀφ' αἵματος
ὑμετέρου προφανεῖσα, τὸν ἄθλιον
αἰδοῦς κῦρσαι. ἐν ὑμῖν γὰρ ὡς θεῷ
κείμεθα τλάμονες. ἀλλ' ἴτε, νεύσατε
τὰν ἀδόκητον χάριν
πρός σ' ὅ, τι σοι φίλον ἐκ σέθεν ἄντομαι,
ἢ τέκνον, ἢ λόγος, ἢ χρέος, ἢ θεός.

οὐ γὰρ ἴδοις ἂν ἀθρῶν. τὸ ἑξῆς, οὐ γὰρ ἴδοις ἂν ἀθρῶν βροτὸν ὅστις ἂν ἐκφυγεῖν δύναιτο εἰ θεὸς ἄγοι. οὐ σθένοιμεν ἂν φωνεῖν. ἀλλ' ἐμμενοῦμεν τοῖς λεχθεῖσι δηλονότι. λεγόμενον δὲ, τὸ ἀναστῆναι ὑμᾶς τοῦ ἱεροῦ, μὴ μολύνειν αὐτό. Τί δῆτα δόξης. ὡς ματαίας τῆς περὶ τῶν ἀθηναίων κατεχούσης δόξης, ὡς ἄρα φιλοικτίρμων τις ἂν εἴη, καὶ ἱκεταδόκος. καὶ ὁ κυρηναῖος,

» Οὕνεκεν οἰκτείρειν οἶδε

» μόνη πολίων.

ἐν τῷ τέλει τοῦ δευτέρου τῶν αἰτιῶν. Εἰ τάς γ' ἀθήνας φασίν. ἐπεὶ καὶ ἐλέου βωμὸς ἐν ἀθήναις ἵδρυται. Κἀμοί γέ που. καί μοι τοῦ ταῦτ' ἐστί. τὰ λεγόμενα περὶ ἀθηνῶν. Οὐδὲ τἄργα τἀμά. ἀπὸ κοινοῦ τὸ δείσαντες. Πεπονθότ' ἐστὶ μᾶλλον. μᾶλλον ἔπαθον, ἤπερ ἐποίησα. οὐκοῦν, καὶ συγγνώμης ἄξιός εἰμι. Πεπονθότα. τὸ ἑξῆς, ἢ δεδρακότα. τοῦτο ἐγὼ καλῶς ἔξοιδα ὅτι μᾶλλον ἠδικήθην, ἤπερ ἠδίκησα. Εἴ σοι τὰ μητρὸς καὶ πατρὸς χρεῖ' ἦν λέγειν. χρεῖα. χρήσιμα. ἤτοι χρήσιμον ἦν λέγειν. ἐκ τούτων γὰρ σύγκειται καὶ τὸ χρή. τὸ δὲ χρεία τριγενές ἐστιν. ἔστι γὰρ ὁ χρέος, ἡ χρεία, τὸ χρέος. ἔστι δὲ καὶ μονογενὲς, ἡ χρεία. ὅτι δὲ ἐνταῦθα τὸ χρεῖα οὐδέτερόν ἐστι, δηλοῖ τὸ συναλείφεσθαι τὸ α. ὅπερ οὐκ ἂν ἐγένετο, εἰ μὴ βραχὺ ἦν. Τοῦτ' ἐγὼ καλῶς ἔξοιδα. οἶδα ὅτι μᾶλλον ἠδικήθην, ἤπερ ἠδίκησα. Ὥστ' εἰ φρονῶν ἔπρασσον. ἄκων μέν φησιν ἔδρων. εἰ δὲ καὶ ἑκὼν, προπαθὼν ἠμυνάμην. δῆλον δὲ δὴ τὸ βλαβῆναι ὅτε ἐγεννήθη ὥστε δύο μοι φησὶ βοηθεῖ. ἥ, τε ἄγνοια, καὶ τὸ προπαθόντα ἀμύνασθαι. Νῦν δ' οὐδὲν εἰδὼς ἱκόμην. τὴν τοῦ πατρὸς φόνου λέγει ὁδόν. Καὶ μὴ θεοὺς τιμῶντες. ἐπεὶ κατὰ πυθόχρηστον ἐληλυθέναι φασὶ, καὶ γνώμῃ θεοῦ.

οὐ γὰρ ἴδοις ἂν ἀθρῶν βροτὸν ὅστις ἂν εἰ
θεὸς ἄγοι ἐκ-
φυγεῖν δύναιτο.

ΧΟ. ἀλλ' ἴσθι τέκνον Οἰδίπου, σέ τ' ἐξ ἴσου
οἰκτείρομεν, καὶ τόνδε συμφορᾶς χάριν.
τὰ δ' ἐκ θεῶν τρέμοντες, οὐ σθένοιμεν ἂν
φωνεῖν πέρα τῶν πρὸς σὲ νῦν εἰρημένων.

ΟΙΔ. τί δῆτα δόξης ἢ τί κληδόνος καλῆς
μάτην ῥεούσης, ὠφέλημα γίνεται·
εἰ τάς τ' ἀθήνας φασὶ θεοσεβεστάτας
εἶναι, μόνας δὲ τὸν κακούμενον ξένον
σώζειν οἵας τε, καὶ μόνας ἀρκεῖν ἔχειν.
κἀμοί γέ που ταῦτ' ἐστίν. οἵτινες βάθρων
ἐκ τῶνδέ μ' ἐξάραντες, εἶτ' ἐλαύνετε,
ὄνομα μόνον δείσαντες. οὐ γὰρ δὴ τό γε
σῶμ', οὐδὲ τἄργα τἄμ', ἐπεὶ τά γ' ἔργα με
πεπονθότ' ἐστὶ μᾶλλον, ἢ δεδρακότα.
εἴ σοι τὰ μητρὸς καὶ πατρὸς χρεῖ' ἦν λέγειν,
ὧν οὕνεκ' ἐκφοβῇ με. τοῦτ' ἐγὼ καλῶς
ἔξοιδα, καίτοι πῶς ἐγὼ κακὸς φύσιν·
ὅστις παθὼν μὲν, ἀντέδρων. ὥστ' εἰ φρονῶν
ἔπρασσον, οὐδ' ἂν ὧδ' ἐγιγνόμην κακὸς,
νῦν δ' οὐδὲν εἰδὼς ἱκόμην ἵν' ἱκόμην.
ὑφ' ὧν δ' ἔπασχον, εἰδότων ἀπωλλύμην.
ἀνθ' ὧν ἱκνοῦμαι πρὸς θεῶν ὑμᾶς ξένοι,
ὥσπερ με κἀνεστήσαθ', ὧδε σώσατε,
καὶ μὴ θεοὺς τιμῶντες, εἶτα τοὺς θεοὺς
μοίραις ποιεῖσθε μηδαμῶς. ἡγεῖσθε δὲ
βλέπειν μὲν αὐτοὺς πρὸς τὸν εὐσεβῆ βροτῶν,
βλέπειν δὲ πρὸς τοὺς δυσσεβεῖς. φυγὴν δέ του

μή πω γενέσθαι φωτὸς ἀνοσίου βροτῶν.
ξὺν οἷς σὺ μὴ κάλυπτε τὰς εὐδαίμονας
ἔργοις Ἀθήνας ἀνοσίοις ὑπηρετῶν.
ἀλλ᾽ ὥς περ ἔλαβες τὸν ἱκέτην ἐχέγγυον,
ῥύου με, κἀκφύλασσε. μὴ δέ μου κάρα
τὸ δυσπρόσωπον εἰσορῶν ἀτιμάσῃς.
ἥκω γὰρ ἱερὸς, εὐσεβής τε, καὶ φέρων
ὄνησιν ἀστοῖς τοῖσδ᾽· ὅταν δ᾽ ὁ κύριος
παρῇ τις ὑμῶν, ὅστις ἐστὶν ἡγεμὼν,
τότ᾽ εἰσακούων πάντ᾽ ἐπιστήσῃ. τὰ δὲ
μεταξὺ τούτου, μηδαμῶς γίνου κακός.
χο. ταρβεῖν μὲν ὦ γεραιὲ τἀνθυμήματα
πολλή ᾽στ᾽ ἀνάγκη τἀπὸ σοῦ. λόγοισι γὰρ
οὐκ ὠνόμασται βραχέσι. τοὺς δὲ τῆσδε γῆς
ἄνακτας, ἀρκεῖ ταῦτά μοι διειδέναι.
οἰδ. καὶ ποῦ ᾽σθ᾽ ὁ κραίνων τῆσδε τῆς χώρας ξένοι;
χο. πατρῷον ἄστυ γῆς ἔχει. σκοπὸς δέ νιν,
ὃς κἀμὲ δεῦρ᾽ ἔπεμψεν, οἴχεται στελῶν.
οἰδ. ἦ καὶ δοκεῖτε τοῦ τυφλοῦ τιν᾽ ἐντροπὴν
ἢ φροντίδ᾽ ἕξειν, αὐτὸν ὥστ᾽ ἐλθεῖν πέλας;
χο. καὶ κάρθ᾽, ὅταν περ τοὔνομ᾽ αἴσθηται τὸ σόν.
οἰδ. τίς δ᾽ ἔσθ᾽ ἐκείνῳ τοῦτο τοὔπος ἀγγελῶν;
χο. μακρὰ κέλευθος, πολλὰ δ᾽ ἐμπόρων ἔπη
φιλεῖ πλανᾶσθαι. τῶν, ἐκεῖνος ἀΐων,
θάρσει παρέσται. πολὺ γάρ ὦ γέρον τὸ σὸν
ὄνομα διήκει πάντας. ὥστε κεἰ βραδὺς
εὕδει, κλύων σου, δεῦρ᾽ ἀφίξεται ταχύς.
οἰδ. ἀλλ᾽ εὐτυχὴς ἵκοιτο τῇθ᾽ αὑτοῦ πόλει,
ἐμοί τε. τίς γὰρ ἐσθλὸς οὐχ αὑτῷ φίλος;
αν. ὦ Ζεῦ, τί λέξω; ποῖ φρενῶν ἔλθω πάτερ;
οἰδ. τί δ᾽ ἔστι τέκνον Ἀντιγόνη;
αν. γυναῖχ᾽ ὁρῶ
στείχουσαν ἡμῶν ἆσσον, αἰτναίας ἐπὶ

Μή πω γενέσθαι φωτός. ὃ βούλεται λέγειν, μηδένα διαφυγεῖν ποτε φῶτα ἀνόσιον ἀνθρώποις. ὡς τὸ, δικαιοτάτους κενταύρων. Φυγὴν δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐκφυγεῖν. Ξὺν οἷς. σὺν τοῖς θεοῖς. Σὺ μὴ κάλυπτε. ἀντὶ τοῦ, μὴ περικαλύψῃς θεοῖς, καὶ ἀθήνας. οἷον, ἀνόσια πράττων, μὴ ἀφάνιζε τὰς ἀθήνας. Ἐχέγγυον. ἀσφαλῆ. Ἱερός. καθαρός. Καὶ φέρων ὄνησιν ἀστοῖς. ἔρει γὰρ ὡς ἔσται ποτὲ αὐτοῖς ἔχθρα πρὸς θηβαίους, ἐν ᾗ κρατήσουσιν αὐτῶν, διὰ τὸ τάφον αὐτοῦ παρ᾽ ἀθηναίοις τυγχάνειν· ἦν γὰρ λόγιον, ἐν ᾗ ἂν ταφῇ χώρᾳ, ἐκείνην μηδὲν κακὸν πείσεσθαι ὑπὸ θεῶν. Τἀνθυμήματα. εἶπε γὰρ σώζειν τὰς ἀθήνας. Λόγοισι γὰρ οὐκ. ὅτι εἴρηταί σοι ἐνθυμήματα περὶ τῆς σωτηρίας τῶν ἀθηνῶν. Ἀρκεῖ ταῦτά μοι. Ἀρκεῖ δέ μοι φησὶ τὸ τοὺς ἡγεμόνας μου περὶ τούτων σκοπεῖν, καὶ ποῦ ᾽σθ᾽ ὁ κραίνων. εὐ τῇ οἰκονομίᾳ. ὥστε μὴ διατρίβας γενέσθαι τίς ὁ καλέσων ἔσται. Τοὔνομα αἴσθηται. τὸ γὰρ ὄνομα οἰδίπους, πανταχοῦ. Πολλὰ δ᾽ ἐμπόρων ἔπη. εἰκὸς γὰρ ἐστιν ἡμῶν ἀκηκοότων, καὶ ἕτερον μεμαθηκέναι. ὁ γὰρ ἀπεληλυθὼς πρότερον, οὐδέπω μεμαθήκει ὅστις ἦν. τῷ γὰρ χορῷ πρώτῳ ὡμολόγησε. διὰ μέσου δὲ τὸ, θάρσει. Πολὺ γάρ ὦ γέρον τὸ σὸν ὄνομα. διὰ τὰς πράξεις. οἷον, τὴν σφίγγα. καὶ ὅσα ἄλλα αὐτῷ πέπρακται. Κλύων σου. λείπει ἡ περί. περὶ σοῦ κλύων. Οὐχ αὑτῷ φίλος. χρήσιμος. ὁ γὰρ ἀγαθὸς, αὑτῷ τε καὶ τοῖς φίλοις ἐστὶ χρήσιμος. Γυναῖχ᾽ ὁρῶ. ἡ ἰσμήνη πρόσεισι, τὰ κατὰ τοὺς ἄρρενας ἀπαγγέλλουσα παῖδας τοῦ οἰδίπου πῶς ἔχον. Αἰτναίας ἐπὶ τῆς σικελικῆς. λέγει δὲ αὐτῆς τῆς μεγάλης.

πώλου βεβῶσαν. κρατὶ δ' ἡλιοστερὴς
κυνῆ πρόσωπα θεσσαλίς νιν ἀμπέχει.
τί φῶ;
ἆρ' ἔστιν; ἆρ' οὐκ ἔστιν, ἢ γνώμη πλανᾷ;
καὶ φημί, κἀπόφημι, κοὐκ ἔχω τί φῶ.
τάλαινα.
οὐκ ἔστιν ἄλλη. φαιδρὰ γοῦν ἀπ' ὀμμάτων
σημαίνει με προσιοῦσα. σημαίνει δ' ὅτι
μόνης τόδ' ἐστὶ δῆλον Ἰσμήνης κάρα.

οἰδί πῶς εἶπας ὦ παῖ;
αὐ παῖδα σήν, ἐμὴν δ' ὁρᾶν
ὅμαιμον. αὐδῇ δ' αὐτίκ' ἔξεστιν μαθεῖν.
ἰσ ὦ δισσὰ πατρὸς καὶ κασιγνήτης ἐμοὶ
ἥδιστα προσφωνήματ', ὡς ὑμᾶς μόλις
εὑροῦσα λύπῃ δεύτερον μόλις βλέπω.
οἰδί ὦ τέκνον, ἥκεις;
ἰσ ὦ πάτερ δύσμοιρ' ὁρᾶν.
οἰδί ὦ σπέρμ' ὅμαιμον.
ἰσ ὦ δυσάθλιαι τροφαί.
οἰδί τέκνον πέφηνας;
ἰσ οὐκ ἄνευ μόχθου γ' ἐμοί.
οἰδί πρόσψαυσον ὦ παῖ.
ἰσ θιγγάνω δυοῖν ὁμοῦ.
οἰδί ἦ τῆσδε, κἀμοῦ;
ἰσ δυσμόρου δ' ἐμοῦ τρίτης.
οἰδί τέκνον, τί δ' ἦλθες;
ἰσ σῇ πάτερ προμηθίᾳ.
οἰδί πότερα πόθοισι;
ἰσ καὶ λόγοις γ' αὐτάγγελος,
ξὺν ᾧπερ εἶχον οἰκετῶν πιστῷ μόνῳ.
οἰδί οἱ δ' αὐθόμαιμοι, ποῖ νεανίαι πονεῖν;
ἰσ εἴσ', οὗπέρ εἰσι. δεινὰ δ' ἐν κείνοις τὰ νῦν.
οἰδί ὦ πάντ' ἐκείνω τοῖς ἐν αἰγύπτῳ νόμοις
φύσιν κατεικασθέντε, καὶ βίου τροφάς.
ἐκεῖ γὰρ οἱ μὲν ἄρσενες, κατὰ στέγας

Ἡλιοστερὴς. σκιαστική. πλατύπιλος κυνῆ. ἤτοι περικεφαλαία, τὴν ὄψιν αὐτῆς περιέχει καλύπτεται, καὶ ἀφαιρουμένη τ. ἡλίωσιν. τὸ ἑξῆς ὁ κρατὶ ἡλιοστερὴς κυνῆ. Κυνῆ πρόσωπα θεσσαλίς νιν. καὶ γὰρ πλατεῖοι ἦσαν οἱ θεσσαλικοὶ πῖλοι. ὡς καὶ Καλλίμαχος, Εἶδες ἀμφὶ δὲ ἐνικεφαλῆ νέον αἱμονίηθεν Μεμ-
» βλωκὸς, πίλημα πέρου
» ἄλκαρ ἔκειτο. Ἆρ' ἔστιν. ἆρα ἔστιν ἡ ἰσμήνη, ἆρα οὐκ ἔστιν. Ἄλλη. φαιδρὰ γοῦν. τὸ ἑξῆς, φαιδρὰ προσιοῦσα. φαιδρὰ δὲ ἀντὶ τοῦ φαιδρῶς. Σημαίνει με. εἰς γνῶσιν με ἐφέλκεται. Αὐδῇ δ' αὐτίκ' ἐκ τῆς φωνῆς ἔξεστί σοι μαθεῖν. Εὑροῦσα λύπῃ δεύτερον. τὸ ἑξῆς, εὑροῦσα δεύτερον. ἴσως τὸ δεύτερον, ἤγουν τὸ δὶς μόλις εἴρηκεν. Ω δυσάθλιαι τροφαί. ἡμῶν δηλονότι. Δυοῖν ὁμοῦ. σοῦ καὶ ἀντιγόνης. Δυσμόρου δ' ἐμοῦ τρίτης. οἱ γὰρ περιλαμβάνοντές τινα, καὶ ἑαυτοὺς τρόπον τινὰ περιλαμβάνουσιν. ἰδιαζόντως ἢ εἶπεν, ὡς ἑαυτῆς τρίτης θιγγάνει, εἰ μὴ ἄρα πρὸς τὸ δυσαθλία ὑπήντηκε. Σῇ πάτερ προμηθίᾳ. ἀντὶ τοῦ, διὰ τὴν σὴν πρόνοιαν. Ποῖ νεανίαι πονεῖν. ποῦ τοῦ πονεῖν εἰσι. Δεινὰ δ' ἐκείνοις τανῦν. νῦν δὲ τὰ ἐν ἐκείνοις ἐστὶ δεινά.

Ω πάντ' ἐκείνω τοῖς ἐν αἰγύπτῳ. διαβάλλει τοὺς αἰγυπτίους, ὡς παρὰ τὸ πρέπον διαιτωμένους, καὶ γυναῖκας καὶ ἄνδρας. νυμφόδωρος δὲ ἐν τῷ τρισκαιδεκάτῳ τῶν βαρβαρι-
» κῶν, γράφει οὕτως. Ἔθεσι δὲ, τὰ μὲν ἐναντίοις, τὰ δὲ ὁμοίοις χρῶνται τοῖς ἕλ-
» λησι, τὸ μὲν γὰρ ἐξίστασθαι τοῖς πρεσβυτέροις τοὺς νεωτέρους, ὁμοτρόπως καὶ

θακοῦσιν ἱστουργοῦντες. αἱ δὲ σύννομοι.
τὰ ἔξω βίου τροφεῖα πορσύνουσ' ἀεί.
σφῷν δ' ὦ τέκν', οὓς μὲν εἰκὸς πονεῖν τάδε,
κατ' οἶκον οἰκουροῦσιν ὥστε παρθένοι.
σφὼ δ' ἀντ' ἐκείνοιν τἀμὰ δυστήνου κακὰ,
ὑπερπονεῖτον, ἡ μὲν, ἐξότου νέας
τροφῆς ἔληξε, καὶ κατίσχυσεν δέμας,
ἀεὶ μεθ' ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη,
γερονταγωγεῖ, πολλὰ μὲν κατ' ἀγρίαν
ὕλην ἄσιτος, νηλίπους τ' ἀλωμένη,
πολλοῖσι δ' ὄμβροις ἡλίου τε καύμασι
μοχθοῦσα τλήμων, δεύτερ' ἡγεῖται τὰ τῆς
οἴκοι διαίτης, εἰ πατὴρ τροφὴν ἔχοι
σὺ δ' ὦ τέκνον, πρόσθεν μὲν ἐξίκου πατρὶ
μαντεῖ' ἄγουσα πάντα Καδμείων λάθρα,
ἃ τοῦδ' ἐχρήσθη σώματος. φύλαξ δέ μου
πιστὴ κατέστης, γῆς ὅτ' ἐξηλαυνόμην.
νῦν δ' αὖ, τίν' ἥκεις μῦθον Ἰσμήνη πατρὶ
φέρουσα; τίς σ' ἐξῆρεν οἴκοθεν στόλος;
ἥκεις γὰρ οὐ κενή γε. τοῦτ' ἐγὼ σαφῶς
ἔξοιδα, μὴ οὐχὶ δεῖμ' ἐμοὶ φέρουσά τι
ισ ἐγὼ τὰ μὲν παθήματ' ἃ 'παθον πάτερ
ζητοῦσα τὴν σὴν ποῦ κατοικοίης τροφὴν,
παρεῖσ', ἐάσω. δὶς γὰρ οὐχὶ βούλομαι
πονοῦσά τ' ἀλγεῖν, καὶ λέγουσ' αὖθις πάλιν.
ἃ δ' ἀμφὶ τοῖν σοῖν δυσμόροιν παίδοιν κακὰ
νῦν ἐστι, ταῦτα σημανοῦσ' ἐλήλυθα. (καὶ
πρὶν μὲν γὰρ αὐτοῖς ἦν ἔρις, Κρέοντί τε,
θρόνους ἐᾶσθαι, μὴ δὲ χραίνεσθαι πόλιν
λόγῳ σκοποῦσι τὴν πάλαι γένους φθορὰν,
οἷα κατέσχε τὸν σὸν ἄθλιον δόμον.
νῦν δ' ἐκ θεῶν του, κἀξ ἀλιτηροῦ φρενὸς,
εἰσῆλθε τοῖν τρισαθλίοιν ἔρις κακὴ,

» ἡμῖν διοικοῦσι. τῶν δ' ἄλλων οὐ-
» δέν. ἐν μὲν γὰρ τοῖς ἕλλησιν οἱ
» μὲν ἄνδρες, κατὰ τὴν ἀγορὰν
» οἰκονομοῦσιν. αἱ δὲ γυναῖκες
» ἔνδον μένουσαι, ταλασιουργοῦ-
» σιν. ἐκεῖ δὲ αἱ μὲν γυναῖκες, ἐν
» ἀγορᾷ περιπατοῦσι καὶ καπη-
» λεύουσιν οἱ δὲ ἄνδρες. κατὰ
» τὴν οἰκίαν ὑφαίνουσιν. ὁ γὰρ σέ-
» σωστρις ἐκθηλῦναι τοὺς ἄνδρας
» βουλόμενος, ἅτε μεγίστης χώ-
» ρας γεγενημένους καὶ πολλοὺς
» ὄντας, ὅπως μὴ συστραφέντες
» ἐπ' ἰσομοιρίαν ὁρμήσωσι, τὰ μὲν
» ἐκείνων ἔργα, ταῖς γυναιξί.
» τὰ δὲ τῶν γυναικῶν ἐκείνοις
» προσέταξεν. ἵνα μὴ μόνον τῶν
» ὅπλων ἀναγκαίως στερηθέντες
» ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῶν
» ἐπιτηδευμάτων ἀνεθέντες, ἀσ-
» μένως ὑπὸ τοῖς ὑπάρχουσι κα-
» ταμείνωσιν. ὅθεν τοὺς μὲν ψιλοὺς
» εἶναι. τὰς δὲ ἀνιέναι τὰς τρί-
» χας προσέταξε. καὶ τοὺς μὲν
» ἀπὸ τῶν κεφαλῶν φέρειν τὰ φορ-
» τία. τὰς δὲ, ἀπὸ τῶν ὤμων ἠνάγ-
» κασε. ἔπειτα δὲ, τοὺς μὲν καθη-
» μένους. τὰς δὲ ὀρθὰς ἑστώσας
» οὐρεῖν. καὶ τοὺς μὲν, δύο ἱμάτια
» περιέβαλε. τὰς δὲ, ἕν. ὑπολαμ-
» βάνων ἅμα τοῖς ἐπιτηδεύμασι,
» καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐκθη-
» λύνεσθαι, ὃ καὶ λυδοῖς ὕστερον
» συμπεσεῖν φασιν. Αἱ δὲ σύννομοι

αἱ ἀδελφαὶ, ἢ αἱ γυναῖκες. Νηλίπους. ἀνυπόδητος. Μαντεῖ' ἄγουσα. τὰ μαντεῖα, ὅτι ὅπου δ' ἂν ταφήσεται, σωτήριος ἔσται τῇ γῇ ἐκείνῃ. Ζητοῦσα τὴν σήν. τὸ ἑξῆς, ζητοῦσα τὴν σὴν τροφήν. ἀντὶ τοῦ τὴν δίαιταν. Δὶς γάρ. τὸ ἑξῆς, δὶς γὰρ οὐ βούλομαι ἀλγεῖν. Πρὶν μὲν γὰρ αὐτοῖς. πρώτην ἦσαν σκοπήσαντες, τῷ κρέοντι παραχωρῆσαι τὴν βασιλείαν. Κρέοντί τε. ὁ τε πλεονάζει. Λόγῳ σκοποῦσι. μετοχή ἐστιν, οὐ ῥῆμα. Ἀλιτηροῦ. μιαρᾶς.

λαβέσθαι. αὐτὶ λαβέσθαι. Τὸν πρόσθεν γεννηθέντα πολυνείκη. τὸ χ̄ παράκειται, ὅτι πρεσβύτερον φησὶ τὸν πολυνείκη. τὸ κοῖλον ἄργος. πολλαχοῦ τὸ ἄργος κοῖλον φησί. καθάπερ καὶ ἐν ἐπιγόνοις. Τὸ κοῖλον ἄργος οὐκ ἔτι κήσαντ' ἔπι. καὶ ἐν θαμύρᾳ. Ἐκ μὲν εὐχθονίας ποτιμάσειον ἔχεσθε κῦρον αὐτόλυκον. πολίαν κτεάνων σινιν ἄργει κοίλῳ. ὅμηρος Οἵ δ' εἶχον κοίλην λακεδαίμονα. Ὡς αὐτίκ' ἄργος. ὡς αὐτίκα ἢ τὸ ἄργος πρὸς οὐρανὸν βιβῶν, καὶ τὸ καδμείων πέδον τιμωρίᾳ ὑποτάξαν. τὸ γὰρ τιμὴ, ἔσθ' ὅτε πρόσιμον δηλοῖ. ὅμηρος, Εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν πρίαμος. ἑκάτερον δὲ ἢ, αὐτὶ τοῦ καὶ ἐστί. τὸ δὲ ἑξῆς, οὕτως. αὐτίκα ἢ τὸ καδμείων πέδον τιμῇ καθέξων, ἢ τὸ ἄργος πρὸς οὐρανὸν βιβῶν ἱστήσιν ἢ τὸ ἄργος ὑψώσω τῇ εὐκλείᾳ. ὡς προσθόντων ἀργείων τὰς θήβας, καὶ κατὰ τὴν εὐδοξίαν γινομένων. ὑπερβάζον ὅπου ἐστι καὶ τὸ ἑξῆς οὕτως. ὡς αὐτίκα ἢ πρὸς οὐρανὸν τὸ ἄργος οἴσων, ἤγουν ἐπὶ μέγα αὔξημα. ἢ τὸ καδμείων πέδον τιμῇ καθέξων. λέγεις τὸ ἀκούειν, ταχύτερον. Ταῦτ' οὐκ ἀριθμός. οὐ μέχρι λόγων προκόπτοντα. Ὥραν τιν' ἕξειν. φροντίδα. Ποίοισι τούτοις. οἱ ὑπομνηματισάμενοι γράφουσιν οὕτω. χρησμὸς τοῖς θηβαίοις γέγονεν. ὁπότερῳ αὖ ὁ οἰδίπους πρόσθηται, τοῦτον κρατήσειν. καὶ χωρὶς κατὰ κοινὸν τοῖς θηβαίοις, ὅτι ἔσται αὐτοῖς μεγάλων κακῶν αἴτιος, ἐὰν μὴ θάψωσιν αὐτὸν ἐπὶ τῆς χώρας. ἐβουλόμην δὲ αὐτὸ ὑπὸ μαρτυρίᾳ χρήσασθαι ἢ συγγραφέως τινὸς, ἢ ποιητοῦ. Εὐνοίας χάριν. ἵνα εὖνοι ὦσιν αὐτοῖς. ἐν τοῖς ἀρχαιοτέροις τῶν ἀντιγράφων γράφεται, δύσσοιας χάριν. ὃ καὶ οἱ ὑπομνηματισάμενοι ἀξιοῦσιν. δύσσοιαν δέ φασι τὴν ἀσθένειαν. καθάπερ καὶ ἐν ἀμφιτρύωνι. Ἐπεὶ δ' ἐβλάστοι τὴν μίαν λαβεῖν δύσσοιαν ἀρκεῖ. Γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον. τὸν ἅπαξ ἐν νεότητι πεσόντα ἐν γήρᾳ ὀρθοῦσθαι, ἀδύνατον ἢ φλαῦρον. χαλεπόν.

ἀρχῆς λαβέσθαι, καὶ κράτους τυραννικοῦ.
χὠ μὲν νεάζων, καὶ χρόνῳ μείων γεγώς,
τὸν πρόσθε γεννηθέντα Πολυνείκη θρόνων
ἀποστερίσκει, κἀξελήλακεν πάτρας.
ὁ δ' ὡς καθ' ἡμᾶς ἔσθ' ὁ πληθύων λόγος,
τὸ κοῖλον Ἄργος βὰς φυγὰς, προσλαμβάνει
κῆδός τε καινὸν, καὶ ξυνασπιστὰς φίλους,
ὡς αὐτίκ' Ἄργος ἢ τὸ Καδμείων πέδον
τιμῇ καθέξων, ἢ πρὸς οὐρανὸν βιβῶν.
ταῦτ' οὐκ ἀριθμός ἐστιν ὦ πάτερ λόγων,
ἀλλ' ἔργα δεινά. τοὺς δὲ σοὺς ὅποι θεοὶ
πόνους κατοικτιοῦσιν, οὐκ ἔχω μαθεῖν.
οἰδί. ἤδη γὰρ ἔσχες ἐλπίδ', ὡς ἐμοῦ θεοὺς
ὤραν τιν' ἕξειν, ὥστε σωθῆναί ποτε;
ἰσ. ἔγωγε, τοῖς νῦν γ' ὦ πάτερ μαντεύμασι.
οἰδί. ποίοισι τούτοις; τί δὲ τεθέσπισται τέκνον;
ἰσ. σὲ τοῖς ἐκεῖ ζητητὸν ἀνθρώποις ποτὲ
θανόντ' ἔσεσθαι, ζῶντά τ', εὐνοίας χάριν.
οἰδί. τίς δ' ἂν τοιοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς εὖ πράξειεν ἄν;
ἰσ. ἐν σοὶ τὰ κείνων φασὶ γίγνεσθαι κράτη.
οἰδί. ὅτ' οὐκέτ' εἰμὶ, τηνικαῦτ' ἄρ' εἴμ' ἀνήρ;
ἰσ. νῦν γὰρ θεοί σ' ὀρθοῦσι, πρόσθε δ' ὤλλυσαν.
οἰδί. Γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον, ὃς νέος πέσῃ.
ἰσ. καὶ μὴν Κρέοντά γ' ἴσθι σοι τούτων χάριν,
ἥξοντα βαιοῦ, κοὐχὶ μυρίου χρόνου.
οἰδί. ὅπως τί δράσῃ θύγατερ, ἑρμήνευέ μοι.

ἰσ. ὥς σ' ἄγχι γῆς στήσωσι Καδμείας, ὅπως
κρατῶσι μὲν σοῦ, γῆς δὲ μὴ μβαίνῃς ὅρων.
οἰδί. ἡ δ' ὠφέλησις, τίς, θύρασι κειμένου;
ἰσ. κείνοις ὁ τύμβος δυστυχῶν ὁ σὸς βαρύς.
οἰδί. κἄνευ θεοῦ, τίς τοῦτό γ' ἂν γνώμῃ μάθοι;
ἰσ. τούτου χάριν τοίνυν σε προσθέσθαι πέλας
χώρας θέλουσι, μηδ' ἵν' ἂν σαυτοῦ κρατῇς.
οἰδί. ἦ καὶ κατασκιῶσι Θηβαίᾳ κόνει;
ἰσ. ἀλλ' οὐκ ἐᾷ τοὔμφυλον αἷμά σ' ὦ πάτερ.
οἰδί. οὐκ ἆρ' ἐμοῦ γε μὴ κρατήσωσιν ποτέ;
ἰσ. ἔσται ποτ' ἆρα τοῦτο Καδμείοις βάρος,
οἰδί. ποίας φανείσης ὦ τέκνον συναλλαγῆς;
ἰσ. τῆς σῆς ὑπ' ὀργῆς, σοῖς ὅταν στῶσι τάφοις.
οἰδί. ἃ δ' ἐννέπεις, κλύουσα τοῦ, λέγεις τέκνον;
ἰσ. ἀνδρῶν θεωρῶν Δελφικῆς ἀφ' ἑστίας.
οἰδί. καὶ ταῦτ' ἐφ' ἡμῖν Φοῖβος εἰρηκὼς κυρεῖ;
ἰσ. ὥς φασιν οἱ μολόντες εἰς Θήβης πέδον.
οἰδί. παίδων τις οὖν ἤκουσε τῶν ἐμῶν τάδε;
ἰσ. ἄμφω θ' ὁμοίως, κἀξεπίστασθον καλῶς.
οἰδί. κᾆθ' οἱ κάκιστοι τῶνδ' ἀκούσαντες, πάρος
τοὐμοῦ πόθου προὔθεντο τὴν τυραννίδα;
ἰσ. ἀλγῶ κλύουσα ταῦτ' ἐγώ. φέρω δ' ὅμως.
οἰδί. ἀλλ' οἱ θεοί σφι, μήτε τὴν πεπρωμένην
ἔριν κατασβέσειαν, ἐν δ' ἐμοὶ τέλος
αὐτοῖν γένοιτο τῆσδε τῆς μάχης πέρι,
ἧς νῦν ἔχονται, κἀπαναίρονται δόρυ,
ὡς οὔτ' ἂν ὃς νῦν σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχει
μείνειεν, οὔτ' ἂν οὑξεληλυθὼς πάλιν
ἔλθοι ποτ' αὖθις, οἵ γε τὸν φύσαντ' ἐμὲ
οὕτως ἀτίμως πατρίδος ἐξωθούμενον,
οὐκ ἔσχον. οἱ δ' ἤμυναν, ἀλλ' ἀνάστατος
αὐτοῖν ἐπέμφθην, κἀξεκηρύχθην φυγάς.
εἴποις ἂν ὡς θέλοντι τοῦτ' ἐμοὶ τότε.
πόλις τὸ δῶρον εἰκότως κατήνυσεν.

Ὡς σ' ἄγχι γῆς στήσωσιν. ὅπως ἔχωσί σε. ἢ κατοικήσωσι θύρασι κειμένου. ἀντὶ τοῦ οἰκοῦντος. Κείνοις ὁ τύμβος. ὁ τύμβος δυστυχῶν ὁ σός, κείνοις βαρύς. ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ ξένης σου θαπτομένου, δυστυχήσουσιν ἐκεῖνοι. Κἄνευ θεοῦ. οἷον, πῶς ἄν τις ταῦτα δύναιτο μαθεῖν ἄνθρωπος ὤν, θείας δυνάμεως χωρίς. ὃ καὶ ἐπίσταται, ὅτι πυθόχρηστόν ἐστι τὸ λεγόμενον. Προσθέσθαι πέλας. ἀντὶ τοῦ κατοικίσαι. Χώρας. τῆς Θήβης. Μηδ' ἵν' ἂν σαυτοῦ κρατῇς. μὴ δὲ ἐάν σε ὅπου ἂν ἑαυτοῦ ἐξουσιάσῃς. λείπει τὸ, ἐὰν ῥῆμα. ἢ ἀπὸ κοινοῦ τὸ, προσθέσθαι. Ἦ καὶ κατασκιῶσιν. οἷον, ἐν Θήβαις με χώσουσι. Τοὔμφυλιον αἷμα. ὁ πατρῷος φόνος. Μὴ κρατήσωσι. ἤγουν θάπτειν με ἐν Θήβῃ, ὁ δὲ μή, πλεονάζει. Ἔσται ποτ' ἆρα. δεῖ τὸ μὴ καταχεῖν σε. Ποίας φανείσης. ποίας αἰτίας γινομένης βλαβήσονται. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ θεῶν. ὑπὸ ἐριννύων, ἢ ὑπό τινος. Ἀνδρῶν. θεωρῶν. παρὰ τῶν θεωρῶν κλύουσα. Ἐφ' ἡμῖν. ἀντὶ τοῦ δι' ἐμέ. Ὥς φασιν. οἱ θεωροί. Ἐν δ' ἐμοὶ τέλος. ἐν μηδενὶ ἑτέρῳ τὸ τέλος αὐτοῖς ἀποβαίη τῆς μάχης, ἢ ἐν ἐμοί. οἷον μηδεὶς ἄλλος κύριος γένοιτο ὥστε διαλῦσαι τὴν ἔριν αὐτῶν, ἢ ἐγώ. Κἀπαναίρονται δόρυ. κατ' ἀλλήλων ἐπαίρουσιν. Ὡς οὔτ' ἂν ὃς νῦν σκῆπτρα. εἰ τὸ ἐν τῇ ἐμῇ ἐξουσίᾳ γένοιτο. οὐδὲ εἷς αὐτῶν ζήσεται. Αὐτοῖν ἐπέμφθην. τὸ ἐφ' ἑαυτοῖς οὐκ ἐπήρκεσαν. ἐνῆν γὰρ αὐτοῖς τὸ ἐφ' αὐτοῖς τοῦτο πρᾶξαι. ὡς αὐτάρκως κεκλασμένον τῇ πηρώσει. Θέλοντι τοῦτ' ἐμοί. τὸ ἐξορισθῆναι.

Οὐδεὶς ἔρωτος τοῦδε. τούτου τοῦ ἔρωτος, οὐδείς με ἐποίει ἀπολαῦσαι. τοῦ ἀποθανεῖν δέ φησιν. Ὁ μόχθος ἦν πέπων. ὅτε θυμὸς ἦν πέπειρος. Κἀμάνθανον τὸν θυμόν. ὅτε ἐκεῖνοι ἔγνωσαν πέψαντά με τὸν θυμόν. Τὼ δ᾽ ἀντὶ τοῦ φύσαντος. ἐκεῖνοι. οἱ ἄρρενες δηλονότι. Λάχωσι τοῦδε. ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ. Ἐγᾦδα. ἐγὼ οἶδα. Ἐὰν γὰρ ὑμεῖς. εἰ ὑμεῖς συμβάλλεσθέ μοι ἑαυτοῖς συμβάλλεσθε. χρησμὸς γὰρ ἦν, ὡς ἢν οἱ ἀθηναῖοι τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐγκρατεῖς γένωνται, ἔσοιτο αὐτοῖς ποτὲ σωτὴρ πολιορκουμένοις ὑπὸ θηβαίων. εἴτε κατὰ τὸν πελοποννησιακὸν πόλεμον, εἴτε καθ᾽ ἕτερον. ταῦτα δὲ εἰκὸς ποιητικώτερον ὑπὸ τοῦ Σοφοκλέους πεπλάσθαι, ἐπὶ θεραπείᾳ τῶν ἀθηναίων. πολλαχοῦ γὰρ οἱ τραγικοὶ χαρίζοντες ταῖς πατρίσιν ἔνια. Ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς. ὅτι γὰρ σώζειν ὑπισχνῇ τὴν πόλιν, ὑποθέσθαι σοι βούλομαι τὰ χρήσιμα. ἀττικῶς δὲ πάνυ ἡ σύνταξις. καὶ πιθανὴ λείπον ἡ χάρις τῶν ἐγχωρίων ἀνδρῶν. παραινοῦσι γὰρ αὐτὸν καθαρσίων τυχεῖν. ἵνα ἧττον πᾶς ἐναγὴς φαίνοιτο. Προξένει. λέγε μοι καὶ παρέχε τὰ χρήσιμα οὐ γὰρ ὀκνήσαιμι τελεῖν. ἢ πρόξενος ἐμοὶ καὶ φίλος γενοῦ ὑποσχόμενος πᾶν ὃ λέγω ποιήσειν. Κατέστειψας. κατεβάτευσας γράφεται καὶ κατέστειψον. ἤγουν, μεθ᾽ ἱκετηρίων ἀφικοῦ. Ἄλλως. Κατέστειψον. καθικέτευσον. μεθ᾽ ἱκετηρίων ἀφικοῦ. ἐὰν δὲ γράφηται κατέστειψας, οἷον κατεβάτευσας. ὃ καὶ πιθανώτερον. διὰ τοῦτο γὰρ ὕστερον κελεύουσιν αὐτῷ καθαίρεσθαι. ὅτι εἰς ἄβατον

οὐδ᾽ εἶπ᾽. ἐπεί τι τὴν μὲν αὐτίχ᾽ ἡμέραν
ὁπηνίκ᾽ ἔζει θυμός, ἥδιστον δέ μοι
τὸ κατθανεῖν ἦν, καὶ τὸ λευσθῆναι πέτροις,
οὐδεὶς ἔρωτος τοῦδ᾽ ἐφαίνετ᾽ ὠφελῶν.
χρόνῳ δ᾽ ὅτ᾽ ἤδη πᾶς ὁ μόχθος ἦν πέπων,
κἀμάνθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι
μείζω κολαστὴν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων,
τοτηνίκ᾽ ἤδη, τοῦτο μὲν πόλις βίᾳ
ἤλαυνέ μ᾽ ἐκ γῆς χρόνιον. οἱ δ᾽ ἐπωφελεῖν
οἱ τοῦ πατρὸς τῷ πατρὶ δυνάμενοι, τὸ δρᾶν
οὐκ ἠθέλησαν. ἀλλ᾽ ἔπους μικροῦ χάριν,
φυγάς σφιν ἔξω πτωχὸς ἠλώμην ἐγώ.
ἐκ ταῖνδε δ᾽ οὔσαιν παρθένοιν, ὅσον φύσις
δίδωσιν αὐταῖν, καὶ τροφὰς ἔχω βίου,
καὶ γῆς ἄδειαν, καὶ γένους ἐπάρκεσιν.
τὼ δ᾽ ἀντὶ τοῦ φύσαντος, εἱλέσθην θρόνους,
καὶ σκῆπτρα κραίνειν, καὶ τυραννεύειν χθονός.
ἀλλ᾽ οὔτι μὴ λάχωσι τοῦδε συμμάχου,
οὔτέ σφιν ἀρχῆς τῆσδε Καδμείας ποτὲ
ὄνησις ἥξει. τοῦτ᾽ ἐγᾦδα τῆσδέ γε
μαντεῖ᾽ ἀκούων, συννοῶν τάτ᾽ ἐξ ἐμοῦ
παλαίφαθ᾽, ἅμοι φοῖβος ἤνυσέν ποτε.
πρὸς ταῦτα, καὶ Κρέοντα πεμπόντων ἐμοῦ
μαστῆρα, κεἴ τις ἄλλος ἐν πόλει σθένει.
ἐὰν γὰρ ὑμεῖς ὦ ξένοι, θέλητέ μου
σὺν ταῖσι ταῖς σεμναῖς δημούχοις θεαῖς
ἀλκὴν ποιεῖσθαι, τῇδε τῇ πόλει μέγαν
σωτῆρ᾽ ἀρεῖσθε, τοῖς δ᾽ ἐμοῖς ἐχθροῖς πόνους.

Χο. ἐπάξιος μὲν Οἰδίπους κατοικτίσαι
αὐτός τε, παῖδές θ᾽ αἵδ᾽. ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς
σωτῆρα σαυτὸν τῷδ᾽ ἐπεμβάλλεις λόγῳ,
παραινέσαι σοι βούλομαι τὰ σύμφορα.

Οἰδ. ὦ φίλταθ᾽, ὡς νῦν πᾶν τελοῦντι, προξένει.

Χο. θοῦ νῦν καθαρμὸν τῶνδε δαιμόνων, ἐφ᾽ ἃς
τὸ πρῶτον ἵκου, καὶ κατέστειψας πέδον.

Οἰδ. τρόποισι ποίοις; ὦ ξένοι, διδάσκετε.

ἐπέβη τὸ πον, τοῦ ἱεροῦ τῶν σεμνῶν. Πρῶτον μὲν ἱερὰς ἐξ ἀειρρύτου. ἐξ ἀεννάου
πηγῆς ὕδωρ ἀρύσαι. καὶ οὕτω χοὰς ταῖς θεαῖς ποίησον ἀπὸ τῶν κρατήρων. πλήσας
αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἐξαντληθέντος ὕδατος. ὅταν δὲ τοῦτο χεῦμ' ἀκήρατον λάβω. ἀν-
τὶ τοῦ, καὶ ὅταν ἀρύσωμαι, τί πράξω; Ἀνδρὸς εὔχειρος. εὐπαλάμου κατὰ τὴν
» μετάληψιν. περὶ τὸν δαίδαλον ἡ ἀναφορά. ὡς φερεκύδης φησὶν οὕτω· Μητίνῳ δὲ
τῷ ἐρεχθέως καὶ ἰφινόῃ, γίνεται δαίδαλος. ἀφ' οὗ ὁ δῆμος καλεῖται δαιδαλίδαι ἀ-
θήνησι. Καὶ λαβὰς ἀμφιστό-
μους. τὰ ὦτα δὲ τὴν προτομήν. ὧν ἔστι λαβέσθαι. ἀμφιστόμους
δὲ, τὰς ἑκατέρωθεν ἐστομωμένας. ἢ δὲ τὸ ἑκατέρωθεν τοῦ στόματος ταύτας εἶναι. ἢ τὰς προσωπάτια, θηρεία ἑκατέρωθεν ἐχούσας. ἔρεψον καὶ τῶν κρατήρων τὴν κεφαλήν. Οἰὸς νεοπόκῳ μαλλῷ λαβών. οἷον, στολισμῷ. καὶ κροκισμῷ λαβὼν στέψον, ἢ
» ἐρίῳ στέψον. ὅτι δὲ στέμματα ἔ-
» λεγον τὰ ἔρια, καὶ παρ' εὐριπίδῃ, ὦ στέμματα ξήνασ' ἐπέκλωσε θεά. Χοὰς χέασθαι στάντα πρὸς πρώτην ἕω. πρὸς τὴν ἀνατολήν. ἢ περὶ τὸν ὄρθρον. καὶ γὰρ δὴ καὶ τὰς ἐκ δύσεις πρὸς ἥλιον ἐποιοῦντο. καθάπερ καὶ ἐν ἠλέκτρᾳ. Τοιαῦ-

ΧΟ. πρῶτον μὲν, ἱερὰς ἐξ ἀειρρύτου χοὰς
κρήνης ἐνέγκου δι' ὁσίων χειρῶν θιγών.

ΟΙΔΙ. ὅταν δὲ τοῦτο χεῦμ' ἀκήρατον λάβω;

ΧΟ. κρατῆρές εἰσιν, ἀνδρὸς εὔχειρος τέχνη.
ὧν κρᾶτ' ἔρεψον καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους

ΟΙΔΙ. θαλλοῖσιν, ἢ κρόκαισιν, ἢ ποίῳ τρόπῳ;

ΧΟ. οἰὸς νεαρᾶς νεοπόκῳ μαλλῷ βαλών.

ΟΙΔΙ. εἶεν, τὸ δ' ἔνθεν, ποῖ τελευτῆσαί με χρή;

ΧΟ. χοὰς χέασθαι, στάντα πρὸς πρώτην ἕω.

ΟΙΔΙ. ἦ τοῖσδε κρωσσοῖς οἷς λέγεις χέω τάδε;

ΧΟ. τρισσάς τε πηγάς, τὸν τελευταῖον δ' ὅλον.

ΟΙΔΙ. τοῦ, τόνδε πλήσας θῶ, δίδασκε καὶ τόδε.

ΧΟ. ὕδατος μελίσσης, μὴ δὲ προσφέρειν μέθυ.

ΟΙΔΙ. ὅταν δὲ τούτων γῆ μελάμφυλλος τύχῃ;

ΧΟ. Τρὶς ἐννέ' αὐτῇ κλῶνας ἐξ ἀμφοῖν χεροῖν
τιθεὶς ἐλαίας, τάσδ' ἐπεύχεσθαι λιτάς.

ΟΙΔΙ. τούτων ἀκοῦσαι βούλομαι· μέγιστα γάρ.

ΧΟ. ὥς σφας καλοῦμεν εὐμενίδας, ἐξ εὐμενῶν

» τα τῷ παρόντι ἐνύχ' ἡλίῳ Δείκνυσι τοὔναρ ἔκλυον ἐξηγουμένου. καὶ οἱ τοὺς κα-
» θαρμοὺς δὲ ἐπιτελοῦντες, πρὸς τὴν ἕω ἵστανται. κρατῖνος ἐν χείρωνι. Ἄγε δὴ
» πρὸς ἕω πρῶτον ἁπάντων ἵστω. καὶ λάμβανε χερσὶ σχῖνον μεγάλην. Χέω τάδε.
τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῶν κρατήρων χέω. Τρισσάς γε πηγάς. ἀντὶ τοῦ, τὸ ὕδωρ ἀπὸ τρι-
ῶν πηγῶν. Τὸν τελευταῖον. τὸν ὕστερον κρατῆρα. Ὕδατος μελίσσης. ὕδατος
καὶ μέλιτος. λείπει δὲ ὁ καὶ ἀπὸ γὰρ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιούμενον. καὶ ἐν ἐρασταῖς.
» Γλώσσης μελίσσης τῷ κατερρυηκότι. βούλεται δὲ λέγειν τὸ μελίκρατον. Μηδὲ
προσφέρειν μέθυ. ἄοινοι γὰρ αἱ θεαί. Ὅταν δὲ τούτων γῆ. ὅταν δὲ τὰς χοὰς χέω
μὲν περὶ τῆς γῆς, τί χρή με ὕστερον δρᾶσαι. Τρὶς ἐννέ' αὐτῇ. τρὶς ἐννέα τιθεὶς κλῶνας
ἐλαίας ταύτας ποιοῦ τὰς εὐχάς. Τούτων ἀκοῦσαι. ἡδέως ἀκούσαιμι τῶν εὐ-
χῶν. μέγιστον γὰρ ταύτας μαθεῖν. Ὡς σφας καλοῦμεν. ὡς καλοῦμεν αὐ-
τὰς, εὐμενίδας δηλονότι. οὕτως αὐτὰς καλῶν κἀξ εὐμενῶν, καὶ ἵλεως ποιού-
μενος, ἱκέτευε αὐτὰς δέχεσθαί σε τὸν ἱκέτην περὶ σωτηρίας.

Στέρνων. ἐκ τῶν στέρνων. οἷον, μὴ δὴ ἐπιπολῆς, ἀλλ' ἐνδιαθέτως. Αἰτοῦ σύ τ' αὐτός. οἷον, ἢ σὺ ταῦτα ποίει, ἢ ἄλλος τις ὑπὲρ σοῦ ταῦτα ποιείτω. Ἄπυστα φωνῶν. ἀνήκουστα. ἀντὶ τοῦ ἠρέμα, καὶ σιωπηλῶς. τοῦτο ἀπὸ τῆς δρωμένης θυσίας ταῖς Εὐμενίσι φησί. μετὰ γὰρ ἡσυχίας τὰ ἱερὰ δρῶσι. καὶ δὴ τοῦτο οἱ ἀπὸ Ἡσύχου θύουσιν αὐταῖς. καθάπερ Πολέμων ἐν τοῖς πρὸς Ἐρατοσθένην φησὶν, οὕτω. Τὸ δὲ τῶν Εὐπατριδῶν γένος, οὐ μετέχει τῆς θυσίας ταύτης. εἶτα ἑξῆς. τῆς δὲ πομπῆς ταύτης Ἡσυχίδαι. ὃ δὴ γένος ἐστὶ περὶ τὰς σεμνὰς θεάς. καὶ τὴν ἡγεμονίαν ἔχει. καὶ προθύονται πρὸ τῆς θυσίας κριὸν Ἡσύχῳ, ἱερὸν ἥρωι τοῦτον οὕτω καλοῦντες διὰ γοῦν εὐφημίαν. οὗ τὸ ἱερόν ἐστι παρὰ τὸ Κυδώνιον, ἐκτὸς τῶν ἐννέα πυλῶν. καὶ Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῇ περὶ θεῶν ἑπτακαιδεκάτῃ περὶ τῶν Ἡσυχιδῶν γένους καὶ τῆς ἱερείας φησί. καὶ Καλλίμαχος. Νηφάλιαι καὶ τῇσιν ἀεὶ μελιηδέας ὄπας λήτειραι καίειν ἔλλαχον Ἡσυχίδαι. Παρασταίμην ἐγώ. ὡς καθαρθέντι. Δειμαίνοιμ' ἄν. μὴ καθαρθέντι. Οὐχ ὁδωτά. οὐκ ἐν ὁδῷ. οὐδὲ ἀνυστά. οἷον οὐ βαδιστέα μοι. οὐδὲ πρακτέον ταῦτα. λείπομαι γὰρ τῆς πράξεως ὑπὸ δύο κακῶν. τό, τε μὴ δύνασθαι, καὶ τὸ μὴ ὁρᾶν. Σφῷν δ' ἡτέρα. ἀρκοῦσαν γὰρ ὅτι καὶ ἄλλους ἐχρῆν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸν καθαρμὸν ποιήσασθαι. Ψυχὴν τάδ' ἐκτείνουσαν. τεταμένως καὶ συντόνως δρῶσαν, καὶ διακονοῦσαν. Οὐ γὰρ ἂν σθένοι τοὐμὸν δέμας. ἄνευ χειραγωγοῦ. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἕρπειν. οὐκ ἰσχύω βαδίζειν. Χρῆσταί μ' ἐφευρεῖν. χρεία ἐστί. κατὰ συναλοιφὴν χρῆσται, ἀντὶ τοῦ χρεία ἐστί, δηλοῦται δὲ τοῦτο τῷ δεήσει. καὶ ἐν Τριπτολέμῳ. Χρῆσται δὲ σ' ἔνθεν δ' αὖτις. Τοῦτο βούλομαι μαθεῖν. ἔνθα τὸ ὕδωρ ἐστὶν, ἡδέως ἂν εἰδείην. Τοὐκεῖθεν ἄλσους. τὸ ἐκεῖθεν τοῦ ἄλσους τούτου. ἐὰν δέ τι τούτων ἀγνοῇς, παρά τινος τῶν ἐπιχωρίων τοῦτο μαθήσῃ. Ἢν δέ του σπάνιν τιν' ἴσχῃς. ἄν τι τοῦ, ἔτι τῆς εἰδήσεως ἀγνοεῖς περὶ τὸν τόπον. Τοῖς τεκοῦσι γάρ. ὅταν τις ὑπὲρ γονέων πονῇ, μὴ ἡγείσθω πόνον εἶναι τὸν κάματον.

στέρνων δέχεσθαι τὸν ἱκέτην σωτήριον,
αἰτοῦ σύ τ' αὐτὸς, κεἴ τις ἄλλος ἀντὶ σοῦ,
ἄπυστα φωνῶν, μὴ δὲ μηκύνων βοήν.
ἔπειτ' ἀφέρπειν ἄστροφος. καὶ ταῦτά σοι
δράσαντι, θαῤῥῶν ἂν παρασταίμην ἐγώ.
ἄλλως δὲ, δειμαίνοιμ' ἂν ὦ ξέν' ἀμφὶ σοί.
ΟΙΔΙ. ὦ παῖδε, κλύετον τῶνδε προσχώρων ξένων;
ΙΣ. ἠκούσαμέν τε. χὤ, τι δεῖ, πρόστασσε δρᾶν.
ΟΙΔΙ. ἐμοὶ μὲν οὐχ ὁδωτά. λείπομαι γὰρ ἐν
τῷ μὴ δύνασθαι, μήθ' ὁρᾶν δυοῖν κακοῖν.
σφῷν δ' ἡτέρα μολοῦσα πραξάτω τάδε.
ἀρκεῖν γὰρ οἶμαι κἀντὶ μυρίων μίαν
ψυχὴν τάδ' ἐκτείνουσαν, ἢν εὔνους παρῇ.
ἀλλ' ἐν τάχει τι πράσσετον. μόνον δέ με
μὴ λείπετ'. οὐ γὰρ ἂν σθένοι τοὐμὸν δέμας
ἐρῆμον ἕρπειν, οὐδ' ὑφηγητοῦ δ' ἄνευ.
ΙΣ. ἀλλ' εἶμ' ἐγὼ τελοῦσα. τὸν τόπον δ' ἵνα
χρῆσταί μ' ἐφευρεῖν, τοῦτο βούλομαι μαθεῖν.
ΧΟ. τοὐκεῖθεν ἄλσους ὦ ξένη, τοῦδ'. ἢν δέ του
σπάνιν τιν' ἴσχεις, ἔστ' ἔποικος, ὃς φράσει.
ΙΣ. χωροῖμ' ἂν ἐς τόδ' Ἀντιγόνη. σὺ δ' ἐνθάδε
» φύλασσε πατέρα τόνδε. τοῖς τεκοῦσι γὰρ
» οὐδ' εἰ πονεῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν.

Δεινὸν

χο δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακὸν
ὦ ξεῖν' ἐπεγείρειν.
ὅμως δ' ἔραμαι πυθέσθαι.
οἰδί τί τοῦτο;
χο τᾶς δειλαίας ἀπόρου φανείσας.
ἀλγηδόνος, ᾇ ξυνέστας.
οἰδί μὴ πρὸς ξενίας ἀνοίξῃς
τᾶς σᾶς. πέπονθ' ἔργ' ἀναιδῆ.
χο τό τοι πολὺ καὶ μηδαμὰ λῆγον
χρῄζω ξεῖν' ὀρθὸν ἄκουσμ' ἀκοῦσαι.
οἰδί ἰώ μοι.
χο στέρξον ἱκετεύω.
οἰδί φεῦ. φεῦ.
χο πείθου, κἀγὼ γὰρ ὅσον σὺ προχρῄζεις.
οἰδί ἤνεγκον κακότατ' ὦ ξένοι, ἤνεγ
κον. ἄκων μὲν, θεὸς ἴστω.
τούτων δ' αὐθαίρετον οὐδέν.
χο ἀλλ' ἐς τί;
οἰδί κακᾷ μὲν εὐνᾷ πόλις οὐδὲν ἴδριν
γάμων ἐνέδησεν ἄτᾳ.
χο ἦ μητρόθεν ὡς ἀκούω
δυσώνυμα λέκτρ' ἐπλήσω;
οἰδί ὤμοι. θάνατος μὲν τάδ' ἀκούειν
ὦ ξεῖν'. αὗται δὲ δύ' ἐξ ἐμοῦ.
χο πῶς φής;
οἰδί παῖδε δύο δ' ἄτα,
χο ὦ Ζεῦ.
οἰδί ματρὸς κοινᾶς
ἀπέβλαστεν ὠδῖνος.
χο σαί τ' ἄρ' εἰσ' ἀπόγονοί τε καὶ
κοιναί γε πατρὸς ἀδελφεαί;
οἰδί ἰώ.
χο ἰὼ δῆτα.
οἰδί μυρίων γ' ἐπιστροφαὶ κακῶν.
χο ἔπαθες;
οἰδί ἔπαθον ἄλαστ' ἔχειν
χο ἔρεξας;
οἰδί οὐκ ἔρεξα.
χο τί γάρ;

Δεινὸν μὲν τὸ πάλαι. τῆς ἰσμήνης ἀποστάσης, ὁ χορὸς ἐρωτᾷ τὸν οἰδίποδα καί φησι, τὸ ἐπεγείρειν μὲν, καὶ ἀνακινεῖν τὰ πάλαι συμβάντα, δυσχερές. ὅμως δὲ μαθεῖν ἐπιθυμῶ τὴν αἰτίαν τῆς πηρώσεως. καὶ ἔστι παθητικά. Καλλίμαχος. Τὶ δάκρυον οὐδὲν ἐγείρεις; Τί τοῦτο. οἷον, τί βούλει πυθέσθαι. Τᾶς δειλαίας ἀπόρου. περὶ τῆς ἐγκειμένης σοι ἀλγηδόνος, ἡδέως ἂν πυθοίμην. ἔξωθεν δὲ ἡ περί.

Μὴ πρὸς ξενίας. μὴ πρὸς τῆς σῆς ξενίας ἀναπτύξῃς μου τὰ ἀναιδῆ ἔργα. ἢ οὐ μὴ τὰς προξενίας σου τῶν ἔργα ἀναιδῆ καταγάγῃς οἷον, εἰ μὴ κατὰ τὴν προξενίαν τὴν σὴν, ἔργων γένοιο φαύλων ἀκροατὴς, ἀναπτύξαι καὶ φανερῶσαι τὰ κατ' ἐμὲ βουληθείς.

Τό, τοι πολὺ, τὸ ἀδιάλειπτον κακὸν τὸ κατὰ τὴν πήρωσιν χρῄζω ἀκοῦσαι. Στέρξον ἱκετεύω. στέρξον ὃ λέγω καὶ μὴ ἀποστραφῇς τὴν αἰτίαν εἰπεῖν. ὅ ἐστι, πρόσδεξαί με. Πείθου κἀγὼ γάρ. πείσωμαι δηλονότι εἰς ὅσον βούλει. Ἀλλ' ἐς τί χωρήσει σοι τὰ πράγματα.

Οὐδὲν ἴδριν. οἷον, οὐδὲν εἰδυῖα ἡ πόλις, ἐνέδησέ με τῇ τοῦ γάμου ἄτῃ.

Επιστροφαὶ κακῶν. συναθροίσεις. πλῆθος.

Ἐδεξάμην δῶρον. τὸν γάμον τῆς μητρός φησιν, ἀντὶ τῆς λύσεως τοῦ αἰνίγματος δῶρον ἐδεξάμην. ὃ μήποτε ὄφελον λαβεῖν. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν μήποτε ὄφελον ἐγὼ παρὰ τῆς πόλεως ἐξαίρετον ἰδεῖν, οὕτως εἴρηκεν. ἐπωφέλησα πόλεως ἐξελέσθαι.

οἰδ. ἐδεξάμην δῶρον.
ὃ μήποτ' ἐγὼ ταλακάρδιος
ἐπωφέλησα πόλεως ἐξελέσθαι.
χο. δύστανε, τί γάρ; ἔθου φόνον;
οἰδ. τί τοῦτο; τί δ' ἐθέλεις μαθεῖν;
χο. πατρός.
οἰδ. παπαῖ. δευτέραν ἔπαισας ἐπὶ νόσῳ νόσον.
χο. ἔκανες;
οἰδ. ἔκανον. ἔχει δέ μοι,
χο. τί τοῦτο;
οἰδ. πρὸς δίκας τι.
χο. τί γάρ;
οἰδ. ἐγὼ φράσω.

Καὶ γὰρ ἄλλους ἐφόνευσα. τοὺς παρόντας σὺν τῷ Λαΐῳ. ἤγουν ὡς ἄλλους φονεύσας, ἀθῷός εἰμι καὶ οὐ γέγονα ἔνοχος τῷ μύσει, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ πατρός. οὐ γὰρ ᾔδειν.

καὶ γὰρ ἄλλους ἐφόνευσα, καὶ ἀπώλεσα.
νόμῳ δὲ καθαρὸς ἄϊδρις ἐς τόδ' ἦλθον.
χο. καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' ἡμὶν Αἰγέως γόνος
Θησεὺς, κατ' ὀμφὴν σὴν ἀπεστάλη πάρα.

Πολλῶν ἀκούων. χρηστὸς ὁ Θησεὺς τὸ ἦθος εἰσάγεται καὶ ἔχει καὶ τοῦτο τῆς οἰκονομίας δεξιώτατα.

Προστροπήν. ὠφέλειαν.

Ὡς ἐπαιδεύθην. τὸ ὡς, ἀντὶ τοῦ ὅτι.

θη. πολλῶν ἀκούων ἔν τε τῷ πάρος χρόνῳ,
τὰς αἱματηρὰς ὀμμάτων διαφθορὰς,
ἔγνωκά σ' ὦ παῖ Λαΐου τανῦν θ' ὁδοῖς
ἐν ταῖσδ' ἀκούων, μᾶλλον ἐξεπίσταμαι.
σκευή τε γάρ σε καὶ τὸ δύστηνον κάρα
δηλοῦτον ἡμῖν ὄνθ', ὃς εἶ καί σ' οἰκτίσας,
θέλω 'περέσθαι δύσμορ' Οἰδίπου. τίνα
πόλεως ἐπέστης προστροπὴν ἐμοῦ τ' ἔχων
αὐτός τε χ' ἡ σὴ δύσμορος παραστάτις;
δίδασκε. δεινὴν γάρ τιν' ἂν πρᾶξιν τύχοις
λέξας, ὁποίας ἐξαφισταίμην ἐγώ.
ὃς οἶδα καὐτὸς, ὡς ἐπαιδεύθην ξένος,
ὥσπερ σὺ, χ' ὥς τις πλεῖστ' ἀνὴρ ἐπὶ ξένης
ἤθλησα κινδυνεύματ' ἐν τῷ μῷ κάρᾳ.
ὥστε ξένον γὰρ οὐδέν' ὄνθ' ὥσπερ σὺ νῦν,
ὑπεκτραποίμην μὴ οὐ συνεκσώζειν σ'. ἐπεὶ,
ἔξοιδ' ἀνὴρ ὢν, χ' ὤτι τῆς ἐς αὔριον
οὐδὲν πλέον μοι σοῦ μέτεστιν ἡμέρας.
οἰδ. Θησεῦ, τὸ σὸν γενναῖον ἐν σμικρῷ λόγῳ
παρῆκεν, ὥστε βραχέ' ἐμοὶ δεῖσθαι φράσαι.
σὺ γάρ μ' ὃς εἰμὶ κἀφ' ὅτου πατρὸς γεγὼς,
καὶ γῆς ὁποίας ἦλθον, εἰρηκὼς κυρεῖς.
ὥστ' ἐστί μοι τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἄλλο, πλὴν

εἰπεῖν ἃ χρῄζω, χὠ λόγος διοίχεται.
θη. τοῦτ' αὐτὸ νῦν δίδασχ', ὅπως ἂν ἐκμάθω.
οἰδί. δώσων ἱκάνω τοὐμὸν ἄθλιον δέμας
σοὶ δῶρον, οὐ σπουδαῖον εἰς ὄψιν, τὰ δὲ
κέρδη παρ' αὐτοῦ κρείσσον', ἢ μορφὴ καλή.
θη. ποῖον δὲ κέρδος ἀξιοῖς ἥκειν φέρων;
οἰδί. χρόνῳ μάθοις ἄν, οὐχὶ τῷ παρόντι που.
θη. ποίῳ γὰρ ἡ σὴ προσφορὰ δηλώσεται;
οἰδί. ὅταν θάνω 'γὼ, καὶ σύ μου ταφεὺς γένῃ.
θη. τὰ λοίσθι' αἰτῇ τοῦ βίου. τὰ δ' ἐν μέσῳ,
ἢ λῆστιν ἴσχεις, ἢ δι' οὐδενὸς ποιῇ.
οἰδί. ἐνταῦθα γάρ μοι κεῖνα συγκομίζεται.
θη. ἀλλ' ἐν βραχεῖ δὴ τήνδε μ' ἐξαιτῇ χάριν.
οἰδί. ὅρα γε μήν· οὐ σμικρὸς, οὔκ, ἀγὼν ὅδε.
θη. πότερα τὰ τῶν σῶν ἐκγόνων, ἢ 'μοῦ λέγεις;
οἰδί. κεῖνοι κομίζειν κεῖσ' ἀναγκάζουσί με.
θη. ἀλλ' εἰ θέλοντ' ἄν γ', οὐδὲ σοὶ φεύγειν καλόν.
οἰδί. ἀλλ' οὐδ' ὅτ' αὐτὸς ἤθελον, παρῄεσαν.
θη. ὦ μῶρε. θυμὸς δ' ἐν κακοῖς οὐ ξύμφορον.
οἰδί. ὅταν μάθῃς μου, νουθέτει. τανῦν δ' ἔα.
θη. δίδασκ'. ἄνευ γνώμης γὰρ, οὔ με χρὴ λέγειν.
οἰδί. πέπονθα Θησεῦ δεινὰ πρὸς κακοῖς κακά.
θη. ἦ τὴν παλαιὰν ξυμφορὰν γένους ἐρεῖς;
οἰδί. οὐ δῆτ'. ἐπεὶ πᾶς τοῦτό γ' Ἑλλήνων θροεῖ.
θη. τί γὰρ τὸ μεῖζον, ἢ κατ' ἄνθρωπον νοσεῖς;
οἰδί. οὕτως ἔχει μοι. γῆς ἐμῆς ἀπηλάθην
πρὸς τῶν ἐμαυτοῦ σπερμάτων. ἔστιν δέ μοι
πάλιν κατελθεῖν μή ποθ', ὡς πατροκτόνῳ.
θη. πῶς δῆτά σ' ἂν πεμψαίαθ', ὥστ' οἰκεῖν δίχα;
οἰδί. τὸ θεῖον αὐτοὺς ἐξαναγκάζει στόμα.
θη. ποῖον πάθος δείσαντας ἐκ χρηστηρίων;
οἰδί. ὅτι σφ' ἀνάγκη τῇδε πληγῆναι χθονί.
θη. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τἀμὰ κἀκείνων πικρά;
οἰδί. ὦ φίλτατ' Αἰγέως παῖ, μόνοις οὐ γίνεται
» Θεοῖσι γῆρας, οὐδὲ κατθανεῖν ποτε·
» Τὰ δ' ἄλλα συγχεῖ πάνθ' ὁ παγκρατὴς χρόνος.
» Φθίνει μὲν ἰσχὺς γῆς, φθίνει δὲ σώματος.
» Θνῄσκει δὲ πίστις, βλαστάνει δ' ἀπιστία.
» καὶ πνεῦμα ταὐτὸν, οὔποτ' ἐν ἀνδράσι
» Φίλοις βέβηκεν, οὔτε πρὸς πόλιν πόλει.

Προσφορά. προσθήκη. πρόσδοσις. τὸ δὲ Δηλώσεται, ἀντὶ τοῦ δηλωθήσεται.
Τὰ λοίσθι' αἰτῇ τοῦ βίου. γράφεται, τὰ λοίσθι' ἄρ' αἰτῇ τοῦ βίου.
Τὰ δ' ἐν μέσῳ, ἢ λῆστιν ἴσχεις. τοῦ ζῆν. ἢ ἐπιλέλησαι, ἢ οὐδὲν φροντίζεις.
Ενταῦθα γάρ μοι κεῖνα. διὰ τοῦ τέλους καὶ τὰ μέσα τοῦ βίου συντυχήσει. προσδοκῶν τὸ σὺ ὠφεληθήσεσθαι ὑπ' ἐμοῦ, ὅταν ἀποθάνω ζῶντά με γηροβοσκήσεις.
Αλλ' ἐν βραχεῖ δή. βραχὺ δῶρόν με αἰτεῖς. τὸ ἐν ἀθλίαις θάψαι σε.

Πῶς δῆτά σ' ἄν. πῶς δῆτα οὖν φησι, μεταπέμψαιντο ἄν σε, εἰ μὴ δεῖ δι' αὐτὸν κατελθεῖν, διὰ τὸ πατροκτόνον εἶναι. ὁ δέ φησι, τὸ θεῖον αὐτοὺς ἐξαναγκάσει τοῦτο πράττειν.
Τῇδε πληγῆναι χθονί. ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ ταύτης τῆς χθονὸς πληγῆναι.

» Τοῖς μὲν γὰρ ἤδη, τοῖς δ' ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ,
» Τὰ τερπνὰ πικρὰ γίνεται, καὖθις φίλα.
καὶ ταῖσι θήβαις, εἰ τανῦν εὐημερεῖ.
καλῶς τὰ πρὸς σέ, μυρίας ὁ μυρίος
χρόνος τεκνοῦται νύκτας ἡμέρας τ' ἰών,
ἐν αἷς τὰ νῦν ξύμφωνα δεξιώματα
δορὶ διασκεδῶσιν ἐκ σμικροῦ λόγου,
ἵν' οὑμὸς εὕδων καὶ κεκρυμμένος νέκυς,
ψυχρός ποτ' αὐτῶν θερμὸν αἷμα πίεται,
εἰ ζεὺς ἔτι ζεύς, χὠ Διὸς Φοῖβος σαφής.
ἀλλ' οὐ γὰρ αὐδᾶν ἡδὺ τἀκίνητ' ἔπη,
ἔα μ' ἐν οἷσιν ἠρξάμην, τὸ σὸν μόνον
πιστὸν φυλάσσων. κοὔποτ' Οἰδίπουν ἐρεῖς
ἀχρεῖον οἰκητῆρα δέξασθαι τόπων
τῶν ἐνθάδ' εἴπερ μὴ θεοὶ ψεύσουσί με.
χο ἄναξ, πάλαι καὶ ταῦτα καὶ τοιαῦτ' ἔπη
γῇ τῇδ' ὅδ' ἀνὴρ, ὡς τελῶν ἐφαίνετο.
θη τίς δῆτ' ἂν ἀνδρὸς εὐμένειαν ἐκβάλοι
τοιοῦδ', ὅτου πρῶτον μὲν ἡ δορύξενος
κοινὴ παρ' ἡμῖν αἰέν ἐστιν ἑστία.
ἔπειτα δ' ἱκέτης δαιμόνων ἀφιγμένος,
γῆν τήνδε κἀμοὶ δασμὸν οὐ σμικρὸν τίνει.
ἁγὼ σεβισθεὶς, οὔποτ' ἐκβαλῶ χάριν
τὴν τοῦδε. χώρᾳ δ' ἔμπαλιν κατοικιῶ.
εἰ δ' ἐνθάδ' ἡδὺ τῷ ξένῳ μίμνειν σέ νιν
τάξω φυλάσσειν. εἰ δ' ἐμοῦ στείχειν μέτα
τόδ' ἡδύ, τούτων Οἰδίπους δίδωμί σοι
κρίναντι χρῆσθαι. τῇδε γὰρ ξυνοίσομαι.
οἰδί ὦ ζεῦ, διδοίης τοῖσι τοιούτοισιν εὖ.
θη τί δῆτα χρῄζεις; ἢ δόμους στείχειν ἐμούς;
οἰδί εἴ μοι θέμις γ' ἦν. ἀλλ' ὁ χῶρός ἐσθ' ὅδε.
θη ἐν ᾧ τί πράξεις; οὐ γὰρ ἀντιστήσομαι.
οἰδί ἐν ᾧ κρατήσω τῶν ἔμ' ἐκβεβληκότων.
θη μέγ' ἂν λέγοις δώρημα τῆς συνουσίας.
οἰδί εἰ σοί γ' ἅπερ φῂς ἐμμενεῖ τελοῦντί μοι.
θη θάρσει τὸ τοῦδέ γ' ἀνδρὸς, οὔ σε μὴ προδῶ.
οἰδί οὔτοι σ' ὑφ' ὅρκου γ' ὡς κακὸν πιστώσομαι,
θη οὔκουν πέρα γ' ἂν οὐδὲν ἢ λόγῳ φέροις.
οἰδί πῶς οὖν ποιήσεις;
θη τοῦ μάλιστ' ὄκνος σ' ἔχει;

Εν αἷς τὰ νῦν ξύμφωνα. ὅπου γὰρ ἦν ἔχθρα, θηβαίοις καὶ ἀθηναίοις. Φοῖβος σαφής. ἀντὶ τοῦ ἀληθής. ὡς καὶ ὅμηρος.
» Επιστάμενος σάφ' εἰπεῖν. ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. Εφαίνετο. ἀντὶ τοῦ ἀπεφαίνετο. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ παρ' ὁμήρῳ. Καί ῥ' ἔρετο
» δεύτερον αὖτις. Τοιοῦδ' ὅτου. φίλου δηλονότι. Η δορύξενος. φίλος. ἀπὸ τῶν πολεμίων δορυξένους καλοῦσι, καὶ τοὺς ὁπωσδήποτε οὖν ἐπιξενωθέντας. ἢ ἐπιστατικοὺς καὶ πολεμίοις φίλους. Οὔποτ' ἐκβαλῶ χάριν. οὐ καταφρονῶ τῆς εἰς αὐτὸν χάριτος, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀποδέχομαι. Σέ νιν. σὲ τὸν χορόν. Εἴ τ' ἐμοῦ στείχειν μέτα. εἰς τὸ ἄστυ δηλονότι. Συνοίσομαι. συμπράξομαι ὡς σὺ βούλει. Εἰ σοί γ' ἅπερ φῄς. εἰ ἐμμενεῖ σοι τὰ ἐπαγγελθέντα. ἢ εἰ δυνάμαιο κρατεῖν τῶν ἐχθρῶν ἐνθάδε μένων, μέγα ἂν δώρημα λέγοις τῆς ἐνταῦθα διατριβῆς. Τὸ τοῦδέ γ' ἀνδρός. ἐφ' ἑαυτοῦ πεποίηται τὴν δεῖξιν ὁ θησεύς. Πιστώσομαι. πίστιν ἐπιθεῖναι παρακελεύσω. Οὔκουν πέρα γ' ἄν. τούτου τὸ ἑξῆς, οὕτως. οὐκ ἂν πλέον λάβοις ὁρκίσας με, ἢ λόγῳ πιστεύσας.

Ἀλλὰ τοῖσδ' ἔσται μέλλον. τοῖς τοῦ χοροῦ. Ὀκνεῖς ἔχει. φόβος. Ὀκνοῦντ' ἀνάγκη. οὐ νεμεσητόν μοι εἰ ὑπὸ δέους περὶ τὰ αὐτὰ συνεχῶς λέγω. τὸν φοβούμενον γὰρ ἀνάγκη ταῦτα λέγειν. Τοὐμὸν οὐκ ὀκνεῖ κέαρ. οὐδὲν δέδοικε. Πολλαὶ δ' ἀπειλαί. αἴτι τῶν πολλοὶ ἄνοι πολλὰ ἀπειλήσαντες ἐκ θυμοῦ, παύσαντες τὸν θυμὸν, καὶ τὴν καθεστηκότα νοῦν ἀναλαβόντες, ἐπαύσαντο τῶν ἀπειλῶν. Κείνοισι δ' ἴσως. Τοῖς θηβαίοις. Τῆς σῆς ἀγωγῆς. λείπει ἡ περί. ἵν' ἦ, περὶ τῆς σῆς ἀγωγῆς ἤγουν, ἐπανόδου. Οὐδὲ πώσιμον. δυσδιάβατον. δεδοίκασι γοῦν ἡμᾶς. Εὐίππου ξένε τᾶσδε χώρας. ὦ ξένε. ὦ οἰδίπου μέχρι τῶν ἀηδῶν, ἡ διατριβὴ τοῦ χοροῦ πρὸς τὸ ἐγκώμιον τῆς χώρας. αὐτοῦ τοῦ σοφοκλέους ὑπὸ τὸ ἴδιον ἅπαντος τὸ χαρακτηριστικὸν, τὸ γλαφυρὸν καὶ ᾠδικὸν μέλος. Τὸν ἀργῆτα. τὸν λευκόγεων. Ἀνέχουσα κισσόν. ὑπὸ ἑαυτὴν ἔχουσα τὸ φυτὸν, ἄνω ἔχουσα τὸν κισσόν. ὡς ἐν λυκούργῳ αἰσχύλος. Ἀκοῦε δ' ἂν οὖς ἔχων. αἴτι τοῦ ἄνω τὸ οὖς ἔχων. Φυλλάδα μυριόκαρπον παρὰ τὸ σημειακόν. Τὴν μὲν ὑπ' ἀνέμων διαειμένως ὑγρὸν ἀέντων. Οὔτε μὲν ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἀνέχουσα. ἀνήλιον δὲ, διὰ τὴν δασύτητα τῶν φυτῶν. Θάλλει δ' οὐρανίας. οἱ μὲν ὑπομνηματισάμενοι, γράφουσιν οὕτω. τῆς δήμητρος καὶ κόρης φασὶ στεφάνωμα τὸν νάρκισσον εἶναι. στάχυσι γὰρ αὐτὰς στεφανοῦσι. μή ποτε δὲ γραπτέον μεγάλον θεαῖν. τῶν ἐριννύων. καὶ γὰρ τὸ χωρίον ἐν ᾧ ἦν ὁ οἰδίπους, αὐταῖς ἀνεῖτο. ὅτι δ' ἐριννύων ἐστὶ τὸ στεφάνωμα, δῆλον ἐν οἷς εὐφορίων φησὶ, Πρότερον δέ μιν δασπλῆτες

οἰδ. ἥξουσιν ἄνδρες

θη. ἀλλὰ τοῖσδ' ἔσται μέλον.

οἰδ. ὅρα με λείπων.

θη. μὴ δίδασχ' ἃ χρή με δρᾶν.

οἰδ. ὀκνοῦντ' ἀνάγκη.

θη. τοὐμὸν οὐκ ὀκνεῖ κέαρ.

οἰδ. οὐκ οἶσθ' ἀπειλάς.

θη. οἶδ' ἐγώ σε μή τινα
ἐνθένδ' ἀπάξοντ' ἄνδρα πρὸς βίαν ἐμοῦ
πολλαὶ δ' ἀπειλαὶ, πολλὰ δὴ μάτην ἔπη
θυμῷ κατηπείλησαν. ἀλλ' ὁ νοῦς ὅταν
αὑτοῦ γένηται, φροῦδα τἀπειλήματα.
κείνοις δ' ἴσως κεἰ δείν' ἐπερρώσθη λέγειν,
τῆς σῆς ἀγωγῆς οἶδ' ἐγὼ φανήσεται
μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαγος, οὐδὲ πλώσιμον.
θαρσεῖν μὲν οὖν ἔγωγε κἄνευ τῆς ἐμῆς
γνώμης ἐπαινῶ, Φοῖβος εἰ προὔπεμψέ σε.
ὅμως δὲ κἀμοῦ μὴ παρόντος, οἶδ' ὅτι
τοὐμὸν φυλάξει σ' ὄνομα μὴ πάσχειν κακῶς.

χο. εὐίππου ξένε τᾶσδε χώρας
ἵκου τὰ κράτιστα γᾶς ἔπαυλα,
τὸν ἀργῆτα κολωνόν.
ἔνθα λίγεια μινύρεται
θαμίζουσα μάλιστ' ἀηδὼν
χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις
τὸν οἰνωπ' ἀνέχουσα κισσὸν,
καὶ τὰν ἄβατον θεοῦ
φυλλάδα μυριόκαρπον ἀνήλιον,
ἀνήνεμόν τε πάντων
χειμώνων. ἵν' ὁ βακχειώτας ἀεὶ
Διόνυσος ἐμβατεύει,
θείαις ἀμφιπολῶν τιθήναις
θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄχνας

ὀφελομένην οἶμον, εὐμενίδων ἀργῆτα θυγατέρων φόρκυνος. νάρκισσοι ἐπιστεφέων πλοκαμίδων. ἴσως ὅτι παρὰ τοῖς μνήμασιν ὅτι πλεῖστον ἐκφύεται. ἢ ὅτι φέρειν καὶ ναρκᾶν εἰσὶν αἱ δαίμονες αἴτιαι. ὥστε δὴ τὸ ὄνομα συνοικειοῦσθαι τὸ φυτὸν αὐταῖς. μή ποτε δὲ τὸν νάρκισσον μεγάλαιν θεαῖν ἀρχαῖον στεφάνωμά φησιν ὁ σοφοκλῆς, τῷ συλληπτικῷ χρησάμενος τρόπῳ. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν θεᾶς ἀρχαῖον στεφάνωμα τῆς κόρης. τί δή ποτε; ὅτι πρὶν ἢ τὸν πλούτωνα αὐτὴν ἁρπάσαι. τούτῳ ἐτέρπετο. συλλέγουσαν γοῦν φασὶν αὐτὴν τὸν νάρκισσον ἁρπαχθῆναι. ὥστε τὸ ἀρχαῖον, τούτου ἕνεκα προσκεῖσθαι. οἷον, ὃ ἦν αὐτῇ θυμῆρες στεφάνωμα, πρὶν ἢ συλληφθῆναι. αὖθις γοῦν φασὶ τὰς θεὰς ἀνθινοῖς μὴ κεχρῆσθαι. ἀλλὰ καὶ ταῖς θεσμοφοριαζούσαις τὴν τῶν ἀνθινῶν στεφάνων ἀπειρῆσθαι χρῆσιν. ὁ δ' ἴστρος, τῆς δήμητρος εἶναι στέμμα τὴν μυρρίνην, καὶ τὴν σμίλακα. περὶ ἧς γίνεσθαι τὴν διακοσίαν. καὶ τὸν ἱεροφάντην, καὶ τὰς ἱεροφάντιδας. καὶ τὸν δᾳδοῦχον, καὶ τὰς ἄλλας ἱερείας μυρρίνης ἔχειν στέφανον. δι' ἃ καὶ τῇ δήμητρι προστίθεσθαι ταύτην φησί. Μεγάλαιν θεαῖν. ταῖς ἐριννύσιν. Ὅ,τε χρυσαυγὴς κρόκος. ἀπὸ κοινοῦ, τὸ θάλλει κατ' ἦμαρ. τοῖς τὸν νάρκισσον τῇ δήμητρι ἀπονέμουσι τοῦτο συμπράττει. ἐπεὶ καὶ ἐν τῇ νιόβῃ ὁ σοφοκλῆς τὸν κρόκον αὐτίκα ὡς τῇ δήμητρι ἀνατίθεται. ὥστε καὶ νῦν τὸν λόγον εἶναι περὶ τῶν δήμητρος στεφανωμάτων, καὶ αὐτὸ δὲ τοῦτο, ἴδιον ἂν εἴη σοφοκλέους. τοῖς γὰρ ἀνθινοῖς, οὐ πάνυ φασὶν ἥδεσθαι τὴν δήμητρα. Μινύθουσι. λήσουσι τοῦ ῥεῖν. Κηφισοῦ νομάδες. κρῆναι νομάδες. αἱ ἐπινεμόμεναι ὥσπερ, καὶ καταρρέουσαι τὴν γῆν τοῦ ἰλισσοῦ πηγαί. ἢ ἃς ὁ κηφισὸς ἐπινέμεται. λέγοι δ' ἂν ἐν τῇ καδμείᾳ. Ἀλλ' αἰὲν ἐπ' ἤματι. ἀλλ' ἀεὶ καθ' ἡμέραν φησὶν ἐπινίσσεται ὁ κηφισός. Ὠκυτόκος. ἤγουν, ὠκυτόκα ποιῶν τὰ πεδία καὶ ἔγκαρπα. Στερνούχου χθονός. ἴσον τῷ, γονίμου γῆς, ἐπιπέδου. ἢ ἀντὶ πεδιούχου χθονός. μεταφορικῶς δὲ καὶ στέρνα, καὶ νῶτα φασὶ τῆς γῆς τὰ πεδινὰ καὶ εὐρέα. καθάπερ αὖ πάλιν, αὐχένας τὰ στενά. Χοροί νιν. τὴν ἀττικήν. Φύτευμ' ἀχείρωτον. ὅτι ἀπέσχοντο τῶν μορίων οἱ λακεδαιμόνιοι, καὶ ἄλλοι ἱστοροῦσι καὶ φιλόχορος. ὥστε ταῖς ἀληθείαις ἐγχέαν αὐτάς, φόβημα τοῖς πολεμίοις γενέσθαι. λακεδαιμονίων γὰρ ἐμβαλόντων ἐν τῇ ἀττικῇ, δέκα μυριάσι πελοποννησίων καὶ βοιωτῶν ἡγουμένου ἀρχιδάμου τοῦ

ὁ καλλίβοτρυς κατ' ἦμαρ ἀεὶ
Νάρκισσος, μεγάλαιν θεαῖν
ἀρχαῖον στεφάνωμ'. ὅ,τε
χρυσαυγὴς κρόκος. οὐδ' ἄϋπνοι
κρῆναι μινύθουσι,
Κηφισοῦ νομάδες ῥεέθρων,
ἀλλ' αἰὲν ἐπ' ἤματι
ὠκυτόκος πεδίων ἐπινίσσεται,
ἀκηράτῳ ξὺν ὄμβρῳ
στερνούχου χθονός. οὐδὲ μουσᾶν χοροί
νιν ἀπεστύγησαν, οὐδὲ
χρυσάνιος Ἀφροδίτα.
ἔστιν δὲ οἷον ἐγὼ
γᾶς Ἀσίας οὐκ ἐπακούω.
οὐδ' ἐν τᾷ μεγάλᾳ δωρίδι νάσῳ
Πέλοπος πώποτε βλαστὸν
φύτευμ' ἀχείρωτον αὐτόποιον

ἐγχέων φόβημα δαΐων,
ὃ τᾷδε θάλλει μέγιστα χώρᾳ
γλαυκᾶς παιδοτρόφου φύλλον ἐλαίας.
τὸ μέν τις, οὔτε νεκρὸς, οὔτε γήρα
σημαίνων ἁλιώσει χειρὶ πέρσας.
ὁ γὰρ εἰσορῶν κύκλος
λεύσσει νιν μορίου Διὸς,
χ᾽ ἁ γλαυκῶπις Ἀθάνα.
ἄλλον δ᾽ αἶνον ἔχω
ματροπόλει τᾷδε κράτιστον
δῶρον τοῦ μεγάλου δαίμονος εἰπεῖν
αὔχημα μέγιστον.
εὔιππον. εὔπωλον. εὐθάλασσον.
ὦ παῖ Κρόνου, σὺ γάρ νιν εἰς
τόδ᾽ εἷσας αὔχημ᾽ ἄναξ Ποσειδάν.
ἵπποισι τὸν ἀκεστῆρα χαλινὸν
πρώταισι ταῖσδ᾽ ἔκτισας ἀγυιαῖς.
ἁ δ᾽ εὐήρετμος ἔκπαγλ᾽ ἁλία χερ-
σὶ παραπτομένα πλάτα
θρώσκει τῶν ἑκατομπόδων
Νηρῄδων ἀκόλουθος.
ἀν. ὦ πλεῖστ᾽ ἐπαίνοις εὐλογούμενον πέδον,
νῦν σοὶ τὰ λαμπρὰ ταῦτα δεῖ φαίνειν ἔπη.
οἰ. τί δ᾽ ἔστιν ὦ παῖ καινόν;
ἀν. ἆσσον ἔρχεται
Κρέων ὅδ᾽ ἡμῖν οὐκ ἄνευ πομπῶν πάτερ.
οἰ. ὦ φίλτατοι γέροντες, ἐξ ὑμῶν ἐμοὶ
φαίνοιτ᾽ ἂν ἤδη τέρμα τῆς σωτηρίας;

ζευξιδάμου λακεδαιμονίων βασιλέως, ἀπέσχοντο τῶν λεγομένων μορίων. ἀθηνᾷ θύσαντες, ὥς ἀνδροτίων φησί. Δαΐων. πολεμίων. Γλαυκᾶς παιδοτρόφου φύλλον ἐλαίας καὶ ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. ἀλλ᾽ εἰς ἀκαδημίαν κατιὼν, ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξεις. ὁ δ᾽ ἴστρος καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν δεδήλωκε γράφων οὕτως. ἐστὶ δὲ κλάδον ἀπὸ τῆς ἐν ἀκαδημίᾳ ἐλαίας, ἣν ἀπὸ τῆς ἐν ἀκροπόλει φυτευθῆναί φασιν. ἐπάρατον δὲ ἐποιήσαντο εἴ τις τῶν ἐμβαλέντων αὐτὰς ἐκκόψειε, φίλος ἢ πολέμιος· διὸ λακεδαιμόνιοι τὴν λοιπὴν γῆν δῃοῦντες, τῆς μὲν τετραπόλεως ἀπέσχοντο διὰ τοὺς ἡρακλείδας, τῶν δὲ μορίων, διὰ τὰς ἀράς. ὁ δὲ ἀριστοτέλης, καὶ τοῖς νικήσασι τὰ παναθήναια, ἐλαίου τοῦ ἐκ μορίων γιγνομένου δίδοσθαί φησι. Τὸ μέν τις. τὸ φυτὸν τῆς ἐλαίας. Μορίου Διός. μόριον δία εἶπε, τὸν ἐπόπτην τῶν μορίων ἐλαιῶν. καὶ ἔστιν ὁ λεγόμενος μόριος ζεὺς, περὶ ἀκαδημίαν ὥς φησιν » ἀπολλόδωρος. περὶ ἀκαδημίαν ἐστὶν ὅ, τε τοῦ καταιβάτου διὸς βωμὸς, ὃν καὶ μόριον καλοῦσι τῶν ἐκεῖ μορίων παρὰ τὸ τῆς ἀθηνᾶς ἱερὸν ἱδρυμένων. Εὔιππον. εὔπωλον. παρ᾽ ὅσον ὁ κολωνὸς ἱππεὺς ἐλέγετο. καὶ ποσειδῶν καὶ ἀθηνᾶ, αὐτόθι ἵπποι. Ὦ παῖ κρόνου. αὐτόθι φασὶ ποσειδῶνα πρῶτον ἵππους ζεῦξαι, καὶ χαλινῶσαι. καὶ ταῦτα διὰ τὴν θεραπείαν φησὶ τῆς οἰκείας ὁ σοφοκλῆς. ὁ γὰρ κολωνὸς ἱππεὺς ὠνομάσθη, παρ᾽ ἃς ὑπεθέμην αἰτίας κατὰ ἀνδροτίωνα. ὁ δὲ ἐπὶ τὸ σεμνότατον ἄγει τὸ πρᾶγμα, τῇ ποιητικῇ καταχρώμενος ἀδείᾳ. Πρώταισι ταῖσδ᾽ ἔκτισας, περὶ τὰ τρία ταῦτα κεφάλαια μάλιστα διατρίβουσι τοῦ ἐγκωμίου. ὅτι εὔφορος ἡ χώρα, καὶ ὅτι ἱππικοὶ ἀθηναῖοι, καὶ ὅτι ναυτικοί. Πλάτα θρώσκει κώπη. Νηρῄδων ἀκόλουθος. ἀκολούθως. ὅτι αἱ νηρηΐδες πεντήκοντά εἰσιν. Ὦ πλεῖστ᾽ ἐπαίνοις. ἡ ἀντιγόνη ταῦτά φησιν ὁρῶσα προ-

χο. θάρσει, παρέσται. καὶ γὰρ εἰ γέρων κυρῶ,
τὸ τῆσδε χώρας οὐ γεγήρακε σθένος.

κρέ. ἄνδρες χθονὸς τῆσδ' εὐγενεῖς οἰκήτορες,
ὁρῶ τιν' ὑμᾶς ὀμμάτων εἰληφότας
φόβον νεώρη τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου,
ὃν μήτ' ὀκνεῖτε, μήτ' ἀφεῖτ' ἔπος κακόν.
ἥκω γὰρ οὐχ ὡς δρᾶν τι βουληθείς. ἐπεὶ
γέρων μέν εἰμι. πρὸς πόλιν δ' ἐπίσταμαι
σθένουσαν ἥκων εἴ τιν' Ἑλλάδος, μέγα.
ἀλλ' ἄνδρα τόνδε τηλικόνδ' ἀπεστάλην
πείσων ἕπεσθαι πρὸς τὸ Καδμείων πέδον.
οὐκ ἐξ ἑνὸς στείλαντος; ἀλλ' ἀνδρῶν ὑπὸ
πάντων κελευσθεὶς, οὕνεχ' ἧκέ μοι γένει
τὰ τοῦδε πενθεῖν πήματ', ἢ πλεῖστον πόλεως.
ἀλλ' ὦ ταλαίπωρ' Οἰδίπους, κλύων ἐμοῦ,
ἱκοῦ πρὸς οἴκους. πᾶς σε Καδμείων λεὼς
καλεῖ δικαίως. ἐκ δὲ τῶν, μάλιστ' ἐγώ.
ὅσῳπερ, εἰ μὴ πλεῖστον ἀνθρώπων ἔφυν
κάκιστος, ἀλγῶ τοῖσι σοῖς κακοῖς γέρον,
ὁρῶν σε τὸν δύστηνον ὄντα μὲν ξένον,
ἀεὶ δ' ἀλήτην, κἀπὶ προσπόλου μιᾶς
βιοστερῆ χωροῦντα. τὴν, ἐγὼ τάλας
οὐκ ἄν ποτ' ἐς τοσοῦτον αἰκίας πεσεῖν
ἔδοξ', ὅσον πέπτωκεν ἥδε δύσμορος,
ἀεί σε κηδεύουσα, καὶ τὸ σὸν κάρα
πτωχῇ διαίτῃ τηλικοῦτος. οὐ γάμων
ἔμπειρος, ἀλλὰ τοὐπιόντος ἁρπάσαι.
ἆρ' ἄθλιον τοὔνειδος. ὢ τάλας ἐγώ.
ὠνείδισ' εἰς σὲ, κἀμὲ, καὶ τὸ πᾶν γένος.
ἀλλ' οὐ γὰρ ἔστι τἀμφανῆ κρύπτειν. σὺ νῦν
πρὸς θεῶν πατρῴων Οἰδίπους πεισθεὶς ἐμοὶ,
κρύψον θελήσας ἄστυ καὶ δόμους μολεῖν
τοὺς σοὺς πατρῴους, τήνδε τὴν πόλιν φίλως
εἰπών. ἐπαξία γάρ. ἡ δ' οἴκοι, πλέον
δίκῃ σέβοιτ' ἂν οὖσα σὴ πάλαι τροφός.

οἰδί. ὦ πάντα τολμῶν, κἀπὸ παντὸς ἂν φέρων
λόγου δικαίου μηχάνημα ποικίλον,
τί ταῦτα πειρᾷ; κἀμὲ δεύτερον θέλεις
ἑλεῖν, ἐν οἷς μάλιστ' ἂν ἀλγοίην ἁλούς.
πρόσθεν τε γάρ με τοῖσιν οἰκείοις κακοῖς

σπόντα τὸν κρέοντα μετὰ χαρᾶς. ἐπὶ τὸν οἰδίπουν δὲ ἀφῖκται ὁ κρέων. καὶ μὴ πείσας αὐτὸν παρασπᾶται αὐτοῦ τὴν ἀντιγόνην. φθάσας κατὰ τὴν ὁδὸν καὶ τὴν ἰσμήνην ἀφελέσθαι.

Εἰ γέρων ἐγώ. κυρῶ δηλονότι.

Ον μήτ' ὀκνεῖτε. ὅν τινα ἐμὲ δηλονότι, μὴ φοβεῖσθε.

Οὕνεχ' ἧκέ μοι γένει. ἀντὶ τοῦ ὅτι προσήκει μοι πενθεῖν τὰ τούτου ἀτυχήματα, ὑπὲρ πάντας θηβαίους.

Εκ δὲ τῶνδε μάλιστ' ἐγὼ. ἐγὼ μάλιστα σε καλῶ, ὅσῳ περ πλεῖστον ἀλγῶ τοῖς σοῖς παθήμασι.

Κἀπὶ προσπόλου μιᾶς. τῆς ἀντιγόνης. ἐλήπτο γὰρ ὑπ' αὐτοῦ ἡ ἰσμήνη.

Αλλ' οὐ γὰρ ἔστι τἀμφανῆ κρύπτειν. ὥς τι συγγνώμης εἰμὶ ἄξιος λέγων. οὐ γὰρ δύναμαι κρύπτειν.

Ω πάντα τολμῶν. ὦ ἐν δολογοφανέσι λόγοις πανοῦργα βουλευόμενε.

Τί ταῦτα πειρᾷ; βαρυτόνως ἀναγνωστέον πεῖρα. οὐ περισπωμένως. οὕτω δίδυμος.

νοσοῦνθ᾽ ὅτ᾽ ἦν μοι τέρψις ἐκπεσεῖν χθονὸς,
οὐκ ἤθελες θέλοντι προσθέσθαι χάριν.
ἀλλ᾽ ἡνίκ᾽ ἤδη μεστὸς ἦν θυμούμενος,
καὶ τοὐν δόμοισιν ἦν διαιτᾶσθαι γλυκὺ,
καὶ μάνθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι.
τότ᾽ ἐξεώθεις, κἀξέβαλλες. οὐδέ σοι
τὸ συγγενὲς τοῦτ᾽ οὐδαμῶς τότ᾽ ἦν φίλον.
νῦν τ᾽ αὖθις ἡνίκ᾽ εἰσορᾷς πόλιν τέ μοι
ξυνοῦσαν εὔνουν τήνδε, καὶ γένος τὸ πᾶν,
πειρᾷ μετασπᾶν, σκληρὰ μαλθακῶς λέγων.
καίτοι τοσαύτη τέρψις ἄκοντας φιλεῖν.
» Ὥσπερ τις εἴ σοι λιπαροῦντι μὲν τυχεῖν,
» μηδὲν διδοίη, μήδ᾽ ἐπαρκέσαι θέλοι,
» πλήρη δ᾽ ἔχοντι θυμὸν ὧν χρῄζεις, τότε
» δωροῖθ᾽, ὅτ᾽ οὐδὲν ἡ χάρις χάριν φέρει,
» ἆρ᾽ ἂν ματαίου τῆσδ᾽ ἂν ἡδονῆς τύχοις;
» τοιαῦτα μέντοι καὶ σὺ προσφέρεις ἐμοί.
» λόγῳ μὲν ἐσθλὰ. τοῖσι δ᾽ ἔργοισιν κακά.
φράσω δὲ καὶ τοῖσδ᾽ ὥστε δηλώσω κακόν.
ἥκεις ἔμ᾽ ἄξων, οὐχ ἵν᾽ ἐς δόμους ἄγῃς,
ἀλλ᾽ ὡς πάραυλον οἰκίσῃς. πόλεις δέ σοι
κακῶν ἄνατος τῆσδ᾽ ἀπαλλαχθῇ χθονός.
οὐκ ἔστι σοι ταῦτ᾽. ἀλλὰ σοὶ τάδ᾽ ἔστ᾽ ἐκεῖ
χώρας ἀλάστωρ οὑμὸς ἐνναίων ἀεί.
ἔστιν δὲ παισὶ τοῖς ἐμοῖσι, τῆς ἐμῆς
χθονὸς λαχεῖν τοσοῦτον, ἐνθανεῖν μόνον.
ἆρ᾽ οὐκ ἄμεινον ἢ σὺ τἀν Θήβαις φρονῶ;
πολλῷ γ᾽, ὅσῳ περ καὶ σαφεστέρων κλύω,
φοίβου τε, καὐτοῦ Ζηνὸς, ὃς κείνου πατήρ.
τὸ σὸν δ᾽ ἀφῖκται δεῦρ᾽ ὑπόβλητον στόμα
πολλὴν ἔχον στόμωσιν. ἐν δὲ τῷ λέγειν,
κάκ᾽ ἂν λάβοις τὰ πλείον᾽ ἢ σωτήρια.
ἀλλ᾽ οἶδα γάρ σε ταῦτα μὴ πείθων. ἴθι.
ἡμᾶς δ᾽ ἔα ζῆν ἐνθάδ᾽. οὐ γὰρ ἂν κακῶς
οὐδ᾽ ὧδ᾽ ἔχοντες ζῶμεν, εἰ τερποίμεθα.
κρ πότερα νομίζεις δυστυχεῖν ἔμ᾽ ἐς τὰ σὰ,
ἢ σ᾽ ἐς τὰ σαυτοῦ μᾶλλον ἐν τῷ νῦν λόγῳ;
οἰ ἐμοὶ μέν ἐσθ᾽ ἥδιστον, εἰ σὺ μήτ᾽ ἐμὲ
πείθειν οἷός τ᾽ εἶ, μήτε τούσδε τοὺς πέλας.
κρ ὦ δύσμορ᾽, οὐδὲ τῷ χρόνῳ φύσας φανῇ.

Ἡνίκ᾽ ἤδη μεστὸς ἦν. ὡς ἐπικε-
κραμένου. ὅ ἐστιν, ὅτε κορεσθεὶς τοῦ
θυμοῦ, λοιπὸν τὰ συμφέρον-
τα ἐβουλευόμην, καὶ οὐκ ἔ-
τι ἤθελον φεύγειν. Καὶ τοὐν
δόμοισιν. ἐν θήβαις δηλονότι.
Γένος τὸ πᾶν. τὸ ἀττικόν. Καί-
τοι τοσαύτη τέρψις. καὶ σὺ οὕτω
βούλει με εὐεργετεῖν μὴ θέ-
λοντα. Προσφέρεις ἐμοί. ἀντὶ
χάριτος δηλονότι. Ὡς πάραυ-
λον. ἀντὶ τοῦ ἐν ἀγροῖς. Πόλις
δέ σοι. καὶ ἵνα αἱ θῆβαι ἀβλα-
βεῖς ἔσωνται ἐκ ταύτης τῆς
γῆς. ἄνατος, ἀντὶ τοῦ ἀβλα-
βής. ἀναίτιατος. Οὐκ ἔστι σοι
ταῦτα, οὐ προβήσεταί σοι ὁ
σκοπός. Ἆρ᾽ οὐκ ἄμεινον. ἆρα
οὐ πλέον σοι τὰ ἀποβησόμε-
να ἐν ταῖς θήγαις οἶδα. Ἐκ
σαφεστέρων κλύω. ἀντὶ τοῦ, καὶ
σαφέστερον οἶδα. Φοίβου τε
καὐτοῦ Ζηνός. δοκεῖ γὰρ ὁ ἀ-
πόλλων παρὰ διὸς λαμβά-
νειν τοὺς χρησμοὺς, ὡς καὶ ἐν
ἰφικλείᾳ φησί. καὶ αἰσχύλος
» ἐν ἱερείαις. Στέλλειν ὅπως τά-
» χιστα. ταῦτα γὰρ πατὴρ Ζεὺς
» ἐγκαθιεῖ λοξίᾳ. καὶ ἀριστοφά-
νης ἥρωσιν. Ὑπόβλητον. οὐκ
ἀληθὲς, ἀλλὰ πεπλασμένον.
ἀπὸ τῶν ὑποβαλλομένων εἰς
τὰ γένη τοὺς παῖδας. Στόμωσιν
δείνωσιν, καὶ πανουργίαν.
Πότερα νομίζεις δυστυχεῖν. ἀν-
τὶ τοῦ, ἐν τῷ μὴ πείθεσθαί σε
μᾶλλον σὺ δυστυχεῖς. ἢ ἐγώ.
Πείθειν οἷός τ᾽ εἶ. πείθειν με εἰς
τὸ ἀκολουθῆσαί σοι. Τοὺς
πέλας. τοὺς ἀπὸ τοῦ χοροῦ.

λῦμα. τῷ γήρᾳ. κάθαρμα. ὅ ἐστιν, ἀπαίδευτος μέχρι γήρως μένεις.
Δίκαιον ὅστις ἐξ ἅπαντος. ὁ βουλόμενος ἐκ παντὸς δοκεῖν δίκαια λέγειν. πολλὰ καὶ τὰ καίρια. ἄλλο ἐστὶ τὸ φλυαρεῖν, καὶ ἄλλο τὸ ἀναγκαῖα λέγειν.
Οὐ δῆτα. τοῖς κατὰ σὲ οὐ δοκῶ καίρια λέγειν.
Καὶ πρὸ τῶνδε. καὶ πρὸ τοῦ χοροῦ.
Μαρτύρομαι. μάρτυρας καλῶ.
Ην σ᾽ ἕλω ποτέ. ἐὰν σ᾽ ἕλω δικαίως δηλονότι. τιμωρήσομαι γὰρ τούσδε. οἷα ἀνταμείβῃ με ῥήματα.
Τῶν δὲ συμμάχων. τῶν ἀπὸ τοῦ χοροῦ.
Ελοι βίᾳ. βιαζόμενος τοὺς ἐμοὺς συμμάχους καὶ φύλακας.
Ημὴν σὺ κἄνευ. καὶ χωρὶς τοῦ λαβεῖν σε εἰς θλίψεις.
Τήνδε γ᾽ οὐ μακροῦ. τὴν ἀντιγόνην δηλονότι.
Ω ξένοι. τῷ χορῷ φησίν.
Υμῖν ἂν εἴη τήνδε. τὴν ἀντιγόνην. τοῖς ἀκολούθοις δὲ ἑαυτοῦ φησὶν ὁ κρέων.
Τί δρᾷς ξένε. πρὸς τὸν κρέοντα ἕλκοντα τὴν ἀντιγόνην.
Αλλὰ τῆς ἐμῆς. ἀδελφῆς μου γὰρ θυγάτηρ ἐστίν.
Εἴργου. φυλάττου. χωρίζου.
Σοῦ μὲν οὔ. οὐκ ἀπείρξομαι.

φρένας ποτ᾽, ἀλλὰ λῦμα τῷ γήρᾳ τρέφῃ;
οιδ. γλώσσῃ σὺ δεινός. ἄνδρα δ᾽ οὐδέν᾽ οἶδ᾽ ἐγὼ
» Δίκαιον, ὅστις ἐξ ἅπαντος εὖ λέγει.
κρε. χωρὶς τό, τ᾽ εἰπεῖν πολλὰ, καὶ τὰ καίρια.
οιδ. ὡς δὴ σὺ βραχέα, ταῦτα δ᾽ ἐν καιρῷ λέγεις.
κρε. οὐ δῆθ᾽. ὅτῳ γε νοῦς ἴσος, καὶ σοὶ πάρα.
οιδ. ἄπελθ᾽. ἐρῶ γὰρ καὶ πρὸ τῶνδε. μὴ δέ με
φύλασσ᾽ ἐφορμῶν ἔνθα χρὴ ναίειν ἐμέ.
κρε. μαρτύρομαι τούσδ᾽, οὐ σέ. πρὸς δὲ τοὺς φίλους,
οἷ᾽ ἀνταμείβῃ ῥήματ᾽ ἢν σ᾽ ἕλω ποτέ.
οιδ. τίς δ᾽ ἄν με τῶνδε συμμάχων ἕλοι βίᾳ;
κρε. ἦ μὴν σὺ κἄνευ τῶνδε λυπηθεὶς ἔσῃ.
οιδ. ποίῳ σὺν ἔργῳ τοῦτ᾽ ἀπειλήσας ἔχεις;
κρε. παίδοιν δυοῖν σοι, τὴν μὲν, ἀρτίως ἐγὼ
ξυναρπάσας ἔπεμψα, τὴν δ᾽ ἄξω τάχα.
οιδ. ὤμοι.
κρε. τάχ᾽ ἕξεις μᾶλλον οἰμώζειν τάδε.
οιδ. τὴν παῖδ᾽ ἔχεις μου;
κρε. τήνδε γ᾽, οὐ μακροῦ χρόνου.
οιδ. ἰὼ ξένοι, τί δράσετ᾽; ἢ προδώσετε,
κοὐκ ἐξελᾶτε τὸν ἀσεβῆ τῆσδε χθονός;
χο. χώρει ξέν᾽ ἔξω θᾶσσον. οὔτε γὰρ τὰ νῦν
δίκαια πράσσεις, οὔθ᾽ ἃ πρόσθεν εἴργασαι.
κρε. ὑμῖν ἂν εἴη τήνδε καιρὸς ἐξάγειν
ἄκουσαν, ἐθέλουσα μὴ πορεύσεται.
αν. οἴμοι τάλαινα. ποῖ φύγω; ποίαν λάβω
θεῶν ἄρηξιν, ἢ βροτῶν;
χο. τί δρᾷς ξένε;
κρε. οὐχ ἅψομαι τοῦδ᾽ ἀνδρὸς, ἀλλὰ τῆς ἐμῆς.
οιδ. ὦ γῆς ἄνακτες.
χο. ὦ ξέν᾽ οὐ δίκαια δρᾷς.
κρε. δίκαια.
χο. πῶς δίκαια;
κρε. τοὺς ἐμοὺς ἄγω.
αν. ἰὼ πόλις.
χο. τί δρᾷς ὦ ξέν᾽; οὐκ ἀφήσεις; τάχ᾽ εἰς
βάσανον εἶ χερῶν.
κρε. εἴργου.
χο. σοῦ μὲν οὔ, τάδε γε μωμένου.

οἰδί πόλει μάχῃ γὰρ ἔτι πημαίνεις ἐμέ.
χο οὐκ ἠγόρευον ταῦτ᾽ ἐγώ;
κρέ μέθες χεροῖν
τὴν παῖδα θᾶσσον.
χο μὴ ᾽πίτασσ᾽ ἃ μὴ κρατεῖς.
κρέ χαλᾶν λέγω σοι.
χο σοὶ δ᾽ ἔγωγ᾽ ὁδοιπορεῖν.
προβᾶθ᾽ ὧδ᾽, ἐμβᾶτε, βᾶτ᾽ ἐν τόπιοι.
πόλις ἐναίρεται. πόλις ἐμὰ, σθένει.
προβᾶθ᾽ ὧδέ μοι.
αν ἀφέλκομαι δύστηνος. ὦ ξένοι, ξένοι.
οἰδί ποῦ τέκνον εἶ μοι;
αν πρὸς βίαν πορεύομαι.
οἰδί ὄρεξον ὦ παῖ χεῖρας.
αν ἀλλ᾽ οὐδὲν σθένω.
κρέ οὐκ ἄξεθ᾽ ὑμεῖς;
οἰδί ὦ τάλας ἐγὼ, τάλας.
κρέ οὔκουν ποτ᾽ ἐκ τούτοιν γε μὴ σκήπτροιν ἔτι
ὁδοιπορήσῃς. ἀλλ᾽ ἐπεὶ νικᾶν θέλεις
πατρίδα τὴν σὴν, καὶ φίλους, ὑφ᾽ ὧν ἐγὼ
ταχθεὶς, τάδ᾽ ἔρδω. καὶ τύραννος ὢν ὅμως,
νίκα. χρόνῳ γὰρ οἶδ᾽ ἐγὼ γνώσῃ τάδε,
ὁθούνεκ᾽ αὐτὸς αὑτὸν οὔτε νῦν καλὰ
δρᾷς, οὔτε πρόσθεν εἰργάσω βίᾳ φίλων,
ὀργῇ χάριν δοὺς, ἥ σ᾽ ἀεὶ λυμαίνεται.
χο ἐπίσχες αὐτοῦ ξεῖνε.
κρέ μὴ ψαύειν λέγω.
χο οὔτοι σ᾽ ἀφήσω τῶνδέ γ᾽ ἐστερημένος.
κρέ καὶ μεῖζον ἆρα ῥύσιον πόλει τάχα
θήσεις. ἐφάψομαι γὰρ οὐ ταύταιν μόναιν.
χο ἀλλ᾽ ἐς τί τρέψῃ;
κρέ τόνδ᾽ ἀπάξομαι λαβών.
χο δεινὸν λέγεις.
κρέ τοῦτο νῦν πεπράξεται,
ἢν μή μ᾽ ὁ κραίνων τῆσδε γῆς ἀπειργάθῃ.
οἰδί ὦ φθέγμ᾽ ἀναιδές. ἦ σὺ γὰρ ψαύσεις ἐμοῦ;
κρέ αὐδῶ σιωπᾶν.
οἰδί μὴ γὰρ αἵδε δαίμονες
θεῖέν μ᾽ ἄφωνον τῆσδε γῆς, ἀρᾶς ἔτι.
ὅς μ᾽ ὦ κάκιστε ψιλὸν ὄμμ᾽ ἀποσπάσας

Πόλει μάχῃ. ταῖς ἀθήναις δηλονότι.

Ὁδοιπορεῖν. ἀναχωρεῖν ἐντεῦθεν ὦ κρέων.
Ἐναίρεται πόλις ἐμὰ σθένει. τουτέστι, βίᾳ πορθεῖται.

Πρὸς βίαν πορεύομαι. ἀπαγομένης δὴ τῆς ἀντιγόνης ὑπὸ τῶν προστεταγμένων παρὰ τοῦ κρέοντος. ἐν μέρει δὲ παθητικά ἐστιν.
Ἐκ τούτοιν γε μὴ σκήπτροιν. ἐκ τῶν θυγατέρων. αἷς ὡς σκήπτροις ἐχρῆτο καὶ βακτηρίᾳ.

Πόλει τάχα. ταῖς ἀθήναις.

Μὴ γὰρ αἵδε δαίμονες. μὴ ἄφωνος γενοίμην εἰς τὸ καταρᾶσθαί σε. Ψιλὸν ὄμμα. ὄμμα φησὶ τὴν ἀντιγόνην.

πρὸς ὄμμασιν τοῖς πρόσθεν ἐξοίχῃ βίᾳ.
τοιγὰρ σέ τ' αὐτὸν, καὶ γένος τὸ σὸν, θεῶν
ὁ πάντα λεύσσων ἥλιος, δοίη βίον
τοιοῦτον, οἷον, κἀμὲ γηρᾶναί ποτε.

κρέ. ὁρᾶτε ταῦτα τῆσδε γῆς ἐγχώριοι;

οἰδί. ὁρῶσι κἀμὲ, καὶ σέ. καὶ φρονοῦσ' ὅτι
ἔργοις πεπονθὼς, ῥήμασίν σ' ἀμύνομαι.

κρέ. οὔτοι καθέξω θυμὸν, ἀλλ' ἄξω βίᾳ
κεἰ μοῦνός εἰμι τόνδε, καὶ χρόνῳ βραδύς.

οἰδί. ἰὼ τάλας.

χο. ὅσον λῆμ' ἔχων ἀφίκου ξέν', εἰ
τάδε δοκεῖς τελεῖν.

κρέ. δοκῶ.

χο. τάνδ' ἄρ' οὐκέτι νέμω πόλιν.

κρέ. τοῖς τοι δικαίοις, χ' ὠ βραχὺς νικᾷ μέγαν.

οἰδί. ἀκούεθ' οἷα φθέγγεται;

χο. τάγ' οὐ τελεῖ.

κρέ. Ζεὺς ταῦτ' ἂν εἰδείη. σὺ δ' οὔ.

χο. ἆρ' οὐχ ὕβρις τάδ';

κρέ. ὕβρις. ἀλλ' ἀνεκτέα.

χο. ἰὼ πᾶς λεὼς. ἰὼ γᾶς πρόμοι.
μόλετε σὺν τάχει μόλετ'. ἐπεὶ πέραν
περῶσι δή.

θη. τίς ποθ' ἡ βοή; τί τοὔργον; ἐκ τίνος φόβου ποτὲ
βουθυτοῦντά μ' ἀμφὶ βωμὸν ἔσχετ' ἐναλίῳ θεῷ
τοῦδ' ἐπιστάτῃ Κολωνοῦ; λέξαθ' ὡς ἰδῶ τὸ πᾶν
οὗ χάριν δεῦρ' ᾖξα θᾶσσον, ἢ καθ' ἡδονὴν ποδός.

οἰδί. ὦ φίλτατ', ἔγνων γὰρ τὸ προσφώνημά σου,
πέπονθα δεινὰ τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως.

θη. τὰ ποῖα ταῦτα; τίς δ' ὁ πημήνας; λέγε.

οἰδί. Κρέων ὅδ', ὃν δέδορκας, οἴχεται τέκνων
ἀποσπάσας μου τὴν μόνην ξυνωρίδα.

θη. πῶς εἶπας;

οἰδί. οἷα καὶ πέπονθ' ἀκήκοας.

θη. οὔκουν τις ὡς τάχιστα προσπόλων μολὼν
πρὸς τούσδε βωμοὺς, πάντ' ἀναγκάσει λεὼν
ἄνιππον, ἱππότην τε θυμάτων ἄπο,
σπεύδειν ἀπὸ εὐτῆρος, ἔνθα δίστομοι
μάλιστα συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοὶ
ὡς μὴ παρέλθωσ' αἱ κόραι, γέλως δ' ἐμῷ

Καὶ χρόνῳ βραδύς. γράφεται καὶ βαρύς.

Τάνδ' ἄρ' οὐκέτι. ταύτην δ' ἄρα, οὐκέτι νομίζω πόλιν, εἰ σὺ ἀπάξεις ταύτην.

Τάγ' οὐ τελεῖ. ταῦτα ἃ λέγει οὐ πληρώσει.

Ζεὺς ταῦτ' ἄν. εἰ τελέσω, Ζεὺς εἰδείη.

Ὕβρις ἀλλ' ἀνεκτέα. ἀνεκτέον. οὕτω γάρ φασι. σκαπτέα. φυτευτέα. ἀντὶ τοῦ, σκαπτέον. φυτευτέον.

Τίς ποθ' ἡ βοή. ἄκρως τῇ οἰκονομίᾳ τὸ μαθεῖν τὸν θησέα τὰ γενόμενα πρὸς ταῖς θυσίαις ὄντα τοῦ ἱππείου ποσειδῶνος, ὑπὲρ τοῦ μὴ διατριβὴν ἐγγίνεσθαι μηνύοντός τινος.

Ἦξα θᾶσσον ἤ. ταχύτερον ἢ ὡς ἔδει βαδίζειν.

Θυμάτων ἄπο. ἀπὸ τῶν θυσιῶν. ἀντὶ τοῦ ὡς ἔχει σχήματος ἕκαστος.

Σπεύδειν ἀπὸ εὐτῆρος. ἀντὶ τῆς βλαύτης. τῶν δὲ ἐξηγησαμένων ἀπαύτων, πραξιφάνης δοκεῖ ἄμεινον ἀποδιδόναι. ἀκούων τὸ ὑπόδημα, οἷον τῶν ποδῶν τὸ κάλυμμα.

Ἔνθα δίστομοι. ὡς σχιστῆς οὔσης ὁδοῦ ἐκεῖσε.

ξείνῳ γένωμαι τῶνδε χωρᾶθ᾽ ἃς βίᾳ;
ἴθ᾽ ὡς ἄνωγα σῶ τάχει. εἶπον δ᾽ ἐγὼ
εἰ μὲν δι᾽ ὀργῆς ἦκον, ἧς ὅδ᾽ ἄξιος,
ἄφωτον οὐ μεθῆκ᾽ ἂν ἐξ ἐμῆς χερός.
νῦν δ᾽ ὥσπερ αὐτὸς τοὺς νόμους εἰσῆλθ᾽ ἔχων,
τούτοισι, κοὐκ ἄλλοισιν ἁρμοσθήσεται.
οὐ γάρ ποτ᾽ ἔξει τῆσδε τῆς χώρας, πρὶν ἂν
κείνας ἐναργεῖς δεῦρό μοι στήσῃς ἄγων
ἐπεὶ δέδρακας οὔτ᾽ ἐμοῦ καταξίως,
οὔθ᾽ ὧν πέφυκας αὐτὸς, οὔτε σῆς χθονὸς,
ὅστις δίκαι᾽ ἀσκοῦσαν εἰσελθὼν πόλιν,
κἄνευ νόμου κραίνουσαν οὐδέν. εἶτ᾽ ἀφεὶς
τὰ τῆσδε τῆς γῆς κύρι᾽, ὧδ᾽ ἐπεισπεσὼν,
ἄγεις θ᾽ ἃ χρῄζεις, καὶ παρίστασαι βίᾳ.
καί μοι πόλιν κένανδρον, ἢ δούλην τινὰ
ἔδοξας εἶναι, κἄμ᾽ ἴσον τῷ μηδενί.
καίτοι σε Θῆβαί γ᾽ οὐκ ἐπαίδευσαν κακόν.
οὐ γὰρ φιλοῦσιν ἄνδρας ἐκδίκους τρέφειν.
οὐδ᾽ ἄν σ᾽ ἐπαινέσειαν, εἰ πυθοίατο
συλῶντα τἀμὰ, καὶ τὰ τῶν θεῶν βίᾳ,
ἄγοντα φωτῶν ἀθλίων ἱκτήρια.
οὔκουν ἔγωγ᾽ ἂν σῆς ἐπεμβαίνων χθονὸς,
οὐδ᾽ εἰ τὰ πάντων εἶχον ἐνδικώτατα,
ἄνευ γε τοῦ κραίνοντος, ὅστις ἦν χθονὸς,
οὔθ᾽ εἷλκον, οὔτ᾽ ἂν ἦγον. ἀλλ᾽ ἠπιστάμην
ξένον παρ᾽ ἀστοῖς ὡς διαιτᾶσθαι χρεών.
σὺ δ᾽ ἀξίαν οὐκ οὖσαν, αἰσχύνεις πόλιν
τὴν αὐτὸς αὑτοῦ. καί σ᾽ ὁ πληθύων χρόνος,
γέρονθ᾽ ὁμοῦ τίθησι, καὶ τοῦ νοῦ κενόν.
εἶπον μὲν οὖν καὶ πρόσθεν, ἐννέπω δὲ νῦν,
τὰς παῖδας ὡς τάχιστα δεῦρ᾽ ἄγειν τινὰ,
εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε τῆς χώρας θέλεις
εἶναι βίᾳ τε, κοὐχ ἑκών. καὶ ταῦτά σοι
τῷ νῷ θ᾽ ὁμοίως κἀπὸ τῆς γλώσσης λέγω.
χο ὁρᾷς ἵν᾽ ἥκεις ὦ ξέν᾽, ὡς ἀφ᾽ ὧν μὲν εἶ,
φαίνῃ δίκαιος, δρῶν δ᾽ ἐφευρίσκῃ κακά;
κρέ ἐγὼ οὔτ᾽ ἄνανδρον τήνδε τὴν πόλιν λέγων
ὦ τέκνον Αἰγέως, οὔτ᾽ ἄβουλον ὡς σὺ φῄς,
τοὔργον τόδ᾽ ἐξέπραξα. γιγνώσκων δ᾽ ὅτι

Εἰ μὲν δι᾽ ὀργῆς ἦκον. εἰ μὲν δι᾽ ὀργῆς ἐληλύθειν, ἐν ταύτῃ τῇ ὀργῇ ἧς ἦν οὗτος ἄξιος. Τούτοισιν οὐκ ἄλλοισιν. ὡς ἀπὸ ξένης γῆς ἀπέπασεν, οὕτω καὶ αὐτὸς τῆς ξένης γῆς ἀποσπασθήσεται. Οὐ γάρ ποτ᾽ ἔξει. οὐκ ἀναχωρεῖς γὰρ ἐντεῦθεν, πρὶν ἀναγάγῃς τὰς κόρας. Ἄγεις θ᾽ ἃ χρῄζεις καὶ παρίστασαι. ἀντὶ τοῦ καταδουλοῖς αὐτὴν βίᾳ. καὶ μεθίστασαι. εἰώθεσαν δὲ οὕτω λέγειν καὶ ἀντὶ τοῦ ἐφυγάδευσεν. ἡμεῖς δ᾽ ἂν εἴποιμεν, μετεστήσαντο. παρεστήσαντο δὲ λέγουσιν. Ἄλλως. Καὶ παρίστασαι βίᾳ τὸ παρίστασαι. ἴσον ἐστὶ τῷ καταδουλοῖς, καὶ ὑποχείριον ποιεῖς. καὶ πάλιν παραστήσασθαι τούς δὲ τινάς φασι, παραφυλάττεσθαι. καὶ δεινοποιεῖ τὰ τοῦ κρέοντος ὁ θησεὺς, τῇ καλουμένῃ αὐξητικῇ κεφαλαιώσει. καὶ συνάπτει πολλὰ κεφάλαια.
Σὺ δ᾽ ἀξίαν οὐκ οὖσαν. ἐκ οἰκείων ἀξίαν αἰσχύνεσθαι τὴν θήβην δηλονότι, αἰσχύνεις αἰσχύνει τὴν πατρίδα, πολίτου ἁμαρτία.
Εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε. ἀντὶ τοῦ ἔνοικος. οὐ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ μέτοικος ὡς ἡμεῖς φαμὲν εἴρηται. μετοίκους δὲ καλοῦμεν τοὺς ἀπὸ ἑτέρας χώρας οἰκοῦντας, πρὸς τοὺς μετοικισθέντας ποθὲν τόπον δὲ ἔνοικον κέχρηται δὲ καὶ αἰσχύλος ἐπὶ τοῦ οἰωνῶν ἐν ἀγαμέμνονι λέγων οὕτως.
Τῶν δὲ μετοίκων, ἀντὶ τοῦ ἐνοίκων
Εγὼ οὔτ᾽ ἄνανδρον. τὴν ἐντο-

ρείαν παραφύλαξον. εἶτα μὲν κατηγορηθέντων αὐτοῦ οὐχ ἅψηται. καινὰ δέ τινα ἐνθυμήματα καὶ πάνυ εὔλογα ἐξευρίσκων ἀντερεῖ. Οὐδείς ποτ' αὐτοῖς. τοὺς ἀθηναίους. Ἤδην δ' ὅθ' οὕνεκ' ἄνδρα. παρ' ὅσον αὐτὸς τέκνον ἐστὶ μητέρα γεγαμηκώς. Τοιοῦτον αὐτοῖς ἄρεος. ᾔδειν δὲ εὔβουλον ὄντα τὸν ἄρειον πάγον. ἐγχώριον δὲ χθόνιον εἶπεν. οἷον εὐγενῆ, καὶ αὐτόχθονα. ἐγχώριον. οὐχ ὡς οἱ ἐξηγησάμενοι οἴονται παρὰ τὸ τοὺς δικαζομένους ἐν αὐτῷ ὑπὸ τὴν χθόνα εἶναι. χθόνιον τοίνυν, τὸν αὐτόχθονα. λέγει δὲ αὖ, τὴν ἀρεοπαγίτην βουλήν. τὸν γὰρ πάγον, εἰς τὸν ὄχθον μετατέθεικεν. εἴρηται δὲ περὶ τῆς προσηγορίας αὐτοῦ πολλαχοῦ. Θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆρας. οἷον, οὐκ ἔστι θυμοῦ κρατῆσαι ἄνθρωπον ὄντα. οὐ καταγηράσκει τὸ ὠμὸν τοῦ θυμοῦ, εἰ μὴ ἐξέλθῃ τοῦ βίου ἄνθρωπος. ἀδύνατον γάρ ἐστι ζῶντα ἄνθρωπον, μὴ θυμῷ χρῆσθαι. ἔοικε δὲ καὶ παροιμιακῶς λέγειν. ὅτι ὁ θυμὸς, ἔσχατον γηράσκει. λέγει δὲ δὴ τοὺς πρεσβυτέρους. ὅσῳ γὰρ γηράσκουσι, τὸν θυμὸν ἐρρωμενέστερον ἔχουσι. καὶ ἀλκαῖος ὡς λεγομένου κατὰ κοινὸν αὐτοῦ μιμνήσκεται.

οὐδείς ποτ' αὐτοὺς τῶν ἐμῶν ἂν ἐμπέσοι
ζῆλος ξυναίμων, ὥστ' ἐμοῦ τρέφειν βίᾳ.
ᾔδω δ' ὅθ' οὕνεκ' ἄνδρα, καὶ πατροκτόνον
κἄναγνον, οὐ δεξαίατ', οὐδ' ὅτῳ γάμοι
ξυνόντες εὑρέθησαν ἀνόσιοι τέκνων.
τοιοῦτον αὐτοῖς Ἄρεος εὔβουλον πάγον
ἐγὼ ξυνῄδειν χθόνιον ὄνθ', ὃς οὐκ ἐᾷ
τοιούσδ' ἀλήτας τῇδ' ὁμοῦ ναίειν πόλει.
ᾧ πίστιν ἴσχων, τήνδ' ἐχειρούμην ἄγραν.
καὶ ταῦτ' ἂν οὐκ ἔπρασσον, εἰ μή μοι πικρὰς
» αὐτῷ τ' ἀρὰς ἠρᾶτο, καὶ τὠμῷ γένει·
» ἀνθ' ὧν πεπονθὼς, ἠξίουν τάδ' ἀντιδρᾶν.
Θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆρας ἐστιν ἄλλο, πλὴν
θανεῖν. θανόντων δ' οὐδὲν ἄλγος ἅπτεται.
πρὸς ταῦτα πράξεις, οἷον ἂν θέλῃς. ἐπεὶ
ἐρημία με, κεἰ δίκαι' ὅμως λέγω,
σμικρὸν τίθησι. πρὸς δὲ τὰς πράξεις ὅμως
καὶ τηλικόσδ' ὤν, ἀντιδρᾶν πειράσομαι.
Οἰδί. ὦ λῆμ' ἀναιδές, τοῦ καθυβρίζειν δοκεῖς;
πότερον ἐμοῦ γέροντος, ἢ σαυτοῦ τόδε;
ὅστις φόνους μοι, καὶ γάμους, καὶ ξυμφορὰς
τοῦ σοῦ διῆκας στόματος. ἃς ἐγὼ τάλας
ἤνεγκον ἄκων. θεοῖς γὰρ ἦν οὕτω φίλον,
τάχ' ἄν τι μηνίουσιν εἰς γένος πάλαι.
ἐπεὶ καθ' αὑτόν γ' οὐκ ἂν ἐξεύροις ἐμοὶ
ἁμαρτίας ὄνειδος οὐδὲν, ἀνθ' ὅτου
τάδ' εἰς ἐμαυτὸν τοὺς ἐμούς θ' ἡμάρτανον.
ἐπεὶ δίδαξον εἴ τι θέσφατον πατρὶ
χρησμοῖσιν ἱκνεῖθ' ὥστε πρὸς παίδων θανεῖν,
πῶς ἂν δικαίως τοῦτ' ὀνειδίζοις ἐμοί.
ὃς οὔτε βλάστας πω γενεθλίους πατρὸς,
οὐ μητρὸς εἶχον, ἀλλ' ἀγέννητος τότ' ἦν.
εἰ δ' αὖ φανεὶς δύστηνος ὡς ἐγὼ φάνην.
εἰς χεῖρας ἦλθον πατρὶ, καὶ κατέκτανον
μηδὲν ξυνιεὶς ὧν ἔδρων. εἰς οὓς τ' ἔδρων,

Ω λῆμ' ἀναιδές. τὴν ὑστάτην ἀποφορὰν πρὸς τὸν κρέοντα μηκέτι ὑπὸ τοῦ θησέως λέγεσθαι, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ οἰδίποδος. ἡ δὲ αἰτία πρόδηλος. καὶ ἅμα παραφύλαττε, εἰ καὶ οὕτως πιθανῶς ποιεῖται τὰς ἐπιχειρήσεις. τῷ γὰρ ὄντι ὁ οἰδίπους εἴ τις ἀκριβῶς ἐξετάζοι, ἄδικος μὲν οὐκ ἔστιν. ἀτυχὴς δὲ καὶ περιπαθής. Πότερον

Οι. Πῶς γ᾽ ἂν τό γ᾽ ἆκον πρᾶγμ᾽ ἂν εἰκότως ψέγοις.
μητρὸς δὲ τλῆμον οὐκ ἐπαισχύνῃ γάμους,
οὔσης ὁμαίμου σῆς, μ᾽ ἀναγκάζων λέγειν,
οἵους ἐρῶ τάχ᾽. οὐ γὰρ οὖν σιγήσομαι,
σοῦ γ᾽ εἰς τόδ᾽ ἐξελθόντος ἀνόσιον στόμα.
ἔτικτε γάρ μ᾽ ἔτικτεν, ὤ μοι κακῶν,
οὐκ εἰδότ᾽ οὐκ εἰδυῖα· καὶ τεκοῦσά με,
αὑτῆς ὄνειδος παῖδας ἐξέφυσέ μοι.
ἀλλ᾽ ἓν γὰρ οὖν ἔξοιδα. σὲ μὲν ἑκόντ᾽, ἐμὲ,
κείνην τε ταῦτα δυσστομεῖν· ἐγὼ δέ νιν
ἄκων ἔγημα. φθέγγομαί τ᾽ ἄκων τάδε.
ἀλλ᾽ οὐ γὰρ οὔτ᾽ ἐν τοῖσδ᾽ ἀκούσομαι κακὸς
γάμοισιν, οὔθ᾽ οὓς αἰὲν ἐμφέρεις σύ μοι
φόνους πατρῴους ἐξονειδίζων πικρῶς.
ἓν γάρ μ᾽ ἄμειψαι μοῦνον, ὧν σ᾽ ἀνιστορῶ.
εἴ τίς σε τὸν δίκαιον αὐτίκ᾽ ἐνθάδε
κτείνοι παραστάς. πότερα πυνθάνοι᾽ ἂν εἰ
πατήρ σ᾽ ὁ καίνων, ἢ τίνοι᾽ ἂν εὐθέως;
δοκῶ μὲν εἴπερ ζῆν φιλεῖς, τὸν αἴτιον
τίνοι᾽ ἄν, οὐδὲ τοὔνδικον περιβλέποις.
τοιαῦτα μέντοι καὐτὸς εἰσέβην κακά,
θεῶν ἀγόντων. οἷς ἐγὼ οὐδὲ τὴν πατρὸς
ψυχὴν ἂν οἶμαι ζῶσαν ἀντειπεῖν ἐμοί.
σὺ δ᾽ εἶ γὰρ οὐ δίκαιος, ἀλλ᾽ ἅπαν καλὸν
λέγειν νομίζων, ῥητὸν ἀῤῥητόν τ᾽ ἔπος,
τοιαῦτ᾽ ὀνειδίζεις με τῶνδ᾽ ἐναντίον.
καί σοι τὸ Θησέως ὄνομα θωπεῦσαι καλὸν
καὶ τὰς Ἀθήνας ὡς κατῴκηνται καλῶς.
κᾆθ᾽ ὧδ᾽ ἐπαινῶν πολλὰ, τοῦδ᾽ ἐκλανθάνῃ,
ὅθ᾽ οὕνεκ᾽ εἴ τις γῆ θεοὺς ἐπίσταται
τιμαῖς σεβίζειν, ἥδε τοῦδ᾽ ὑπερφέρει.
ἀφ᾽ ἧς σὺ κλέψας τὸν ἱκέτην, γέροντ᾽ ἐμὲ
αὐτόν τε χειροῦ, τὰς κόρας τ᾽ οἴχῃ λαβών.
ἀνθ᾽ ὧν ἐγὼ νῦν τάσδε τὰς θεὰς ἐμοὶ
καλῶν ἱκνοῦμαι, καὶ κατασκήπτω λιταῖς
ἐλθεῖν ἀρωγοὺς ξυμμάχους, ἵν᾽ ἐκμάθῃς
οἵων ὑπ᾽ ἀνδρῶν ἥδε φρουρεῖται πόλις.

Χο. ὁ ξεῖνος ὦναξ, χρηστός. αἱ δὲ ξυμφοραὶ
αὐτοῦ, πανώλεις. ἄξιαι δ᾽ ἀμυνάθειν.

Θη. ἅλις λόγων. ὡς οἱ μὲν ἐξειργασμένοι,

ἐμοῦ, ἢ σαυτοῦ τόδε. ἐπεὶ τὴν ἀδελφήν σου λοιδορεῖς. Μηνίου τιν. ὀργιζομένοις. Ἄκον πρᾶγμ᾽ ἄν. τὸ ἀκούσιον.

Μητρὸς δὲ τλῆμον. τὸ ἑξῆς. μητρὸς τοὺς γάμους τλῆμον οὔσης ὁμαιμονος σῆς, ἀναγκάζων με λέγειν οὐκ ἐπαισχύνῃ.

Λέγειν νομίζων, ῥητὸν ἀῤῥητόν τ᾽ ἔπος. πᾶσιν, ἀθυρόστομος ὤν.

Ὅθ᾽ οὕνεκ᾽ εἴ τις γῆ. ὅτι οὕνεκα. ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό. ὡς τὸ, εἰθ᾽ ὤφελεν. ἀντὶ τοῦ ἀγνοεῖς τοῦτο Κρέων, ὅτι εἴ τις χώρα θεοὺς ἐπίσταται γινώσκειν, ἣ πᾶσαι ὑπὲρ τὸ φιλόθεον τὸ ἐν τῇ ἀττικῇ.

Οἱ μὲν, ἐξειργασμένοι. οἱ θηράσαντες Κρέοντος.

Ἄλλοι γὰρ οἱ σπεύδοντες. ἀλλ' οἱ ἀθηναῖοι ἐπιδιώκουσιν αὐτούς. Ἐπεύχονται θεοῖς. οἷς οἱ θεράποντες. Ἀλλ' ἴθ' ὅτω συντόμως. ἀντὶ τοῦ σπεύδων. κατασκέφει δὲ περὶ τὸ πεποιθώς. Εἴην ὅπου δαΐων. ὁ μὲν κρέων καὶ ὁ θησεὺς ἀπῆλθον, ὑπονοοῦσι δὲ αὐτὸν οἱ ψιλὸν ἥκειν, ἀλλὰ μετά τινος χειρός. ἣν πλησίον που ἐστρατοπεδευκέναι. κατὰ τὸ σιωπώμενον· καὶ οἱ κατὰ τὸν χορὸν ἅτε ἀλλως προβεβηκότες τὴν ἡλικίαν, εὐχὴν ποιοῦνται ταύτην. εἴθε εἴην ὅπου αἱ συμβολαὶ καὶ αἱ μάχαι μέλλουσιν ἔσεσθαι. ὑπονοοῦσι γὰρ τὰ ὅμοια τῷ θησεῖ πείσεσθαι τοὺς κρέοντος. καὶ φησίν. εἴτε ἐπὶ πύλαις ἐγγενομένην αὐτῷ. Ἐπιστροφαί. ἀναστροφαί. Τὸν χαλκοβόαν. στερεοβόαν. μεγαλόφωνον. Ἢ πρὸς πυθίαις. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀκταῖς ληπτέον. λέγοι δ' ἂν πυθίας ἀκτάς, τὸν τοῦ πυθίου ἀπόλλωνος βωμὸν τὸν ἐν τῷ μαραθῶνι, ὅθεν καὶ τὴν θεωρίαν ἔπεμπον. ἱστορεῖ περὶ τούτων φιλόχορος ἐν τῇ τετάρτῃ πόλει γράφων οὕτως. Ὅταν δὲ σημεῖα γένηται
» παραδεδομένα. ἐν τοῖς ἱεροῖς,
» τότε ἀποστέλλουσι τὴν θεωρίαν οἱ ἐκ τοῦ γένους. πύθιαι δὲ καὶ
» δηλιάδες ὁπότερα ἂν καθήκῃ
» αὐτοῖς. θύει δὲ ὁ μάντις, ὅταν
» μὲν τὰ εἰς δελφοὺς πόμπιμα γίνηται, καὶ θεωρία πέμπηται ἐν οἰνόῃ, καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐν τῷ πυθίῳ. εἰ δὲ εἰς δῆλον
» ἀποστέλλοιτο ἡ θεωρία, κατὰ
» τὰ προειρημένα θύει ὁ μάντις,
» εἰς τὸ ἐν μαραθῶνι δήλιον. καὶ
» ἔστιν ἱεροσκοπία τῆς μὲν εἰς
» δελφοὺς θεωρίας, ἐν τῷ ἐν οἰνόῃ πυθίῳ. τῆς δὲ εἰς δῆλον, ἐν τῷ ἐν μαραθῶνι δηλίῳ. Ἄλλως. Ἢ πρὸς πυθίαις. ὡς περὶ μαραθῶνι, οὗ τὸ πύθιον ἵδρυται.

σπεύδουσιν. ἡμεῖς δ' οἱ παθόντες, ἕσταμεν.

ΚΡΕ. τί δῆτ' ἀμαυρῷ φωτὶ προστάσσεις ποεῖν;

ΘΗ. ὁδοῦ κατάρχειν τῆς ἐκεῖ, πομπὸν δέ με
χωρεῖν. ἵν' εἰ μὲν ἐν τόποισι τοῖσδ' ἔχεις
τὰς παῖδας ἡμῶν, αὐτὸς ἐκδείξῃς ἐμοί.
εἰ δ' ἐγκρατεῖς φεύγουσιν, οὐδὲν δεῖ πονεῖν,
ἄλλοι γὰρ οἱ σπεύδοντες. οὓς οὐ μή ποτε
χώρας φυγόντες τῆσδ', ἐπεύχονται θεοῖς.
ἀλλ' ἐξυφηγοῦ. γνῶθι δ' ὡς ἔχων, ἔχῃ.
» καί σ' εἷλε θηρῶνθ' ἡ τύχη. τὰ γὰρ δόλῳ
» τῷ μὴ δικαίῳ κτήματ', οὐχὶ σώζεται.
κοὐκ ἄλλον ἕξεις εἰς τόδ', ὡς ἔξοιδά σε.
οὐ ψιλόν, οὐδ' ἄσκευον τοσήνδ' ὕβριν
ἥκοντα τόλμης τῆς παρεστώσης τανῦν.
ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ σὺ πιστὸς ὢν, ἔδρας τάδε.
ἃ δεῖ μ' ἀθρῆσαι, μηδὲ τήνδε τὴν πόλιν
ἑνὸς ποιῆσαι φωτὸς ἀσθενεστέραν.
νοεῖς τι τούτων, ἢ μάτην τανῦν τέ σοι
δοκεῖ λελέχθαι, χ' ὥτε ταῦτ' ἐμηχανῶ,

ΚΡΕ. οὐδὲν σὺ μεμπτὸν ἐνθάδ' ἂν ἐρεῖς ἐμοί.
οἴκοι δὲ χ' ἡμεῖς εἰσόμεσθ' ἃ χρὴ ποεῖν,

ΘΗ. χωρῶν ἀπείλει νῦν. σὺ δ' ἡμῖν Οἰδίπους,
ἕκηλος αὐτοῦ μίμνε, πιστωθεὶς ὅτι
ἢν μὴ θάνω 'γὼ πρόσθεν, οὐχὶ παύσομαι.
πρὶν ἄν σε τῶν σῶν κύριον στήσω τέκνων.

ΟΙΔΙ. ὄναιο Θησεῦ, τοῦ τε γενναίου χάριν,
καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐνδίκου προμηθίας.

ΧΟ. εἴην ὅθι δαΐων
ἀνδρῶν τάχ' ἐπιστροφαὶ
τὸν χαλκοβόαν ἄρη
μίξουσιν, ἢ πρὸς πυθίαις,

Η λαμπάσιν ἀκταῖς. τὰ περὶ ἐλευσῖνα τέλη φησί. καὶ εἴη λαμπάσιν ἀκταῖς λέγων, ταῖς λαμπαδευομέναις, καὶ δᾳδουχουμέναις, καὶ καταλαμπομέναις, ὑπὸ » τῆς μυστικῆς φλογὸς, καὶ τῶν ἱερῶν δᾴδων περὶ ὧν αἰσχύλος φησί. λαμπραῖσιν ἀστραπαῖσι λαμπάδων σθένει. Ακταῖς περὶ ἐλευσῖνα. ἀπὸ τοῦ αὐτόθι εἶναι τοῖς μυστηρίοις λαμπάδων. Τιθηνοῦνται. ἐπιμελοῦνται, καὶ ἀξιοῦνται θεραπείας. Οὗ πότνιαι. αἱ θεσμοφόροι. τέλη δὲ, τὰς τελετάς. καὶ αἰσχύλος.

ἢ λαμπάσιν ἀκταῖς.
οὗ πότνιαι σεμναὶ τιθη
νοῦνται τέλη
θνατοῖσιν. ὧν καὶ χρυσέα
κλῂς ἐπὶ γλώσσᾳ βέβακεν
προσπόλων εὐμολπιδᾶν.
ἔνθ' οἶμαι τὸν ἐγρεμάχαν
Θησέα, καὶ τὰς διστόλους
ἀδμῆτας ἀδελφεὰς,
αὐτάρκει τάχ' ἐμμίξειν βοᾷ
τοῖσδ' ἀνὰ χώρους.
ἢ που τὸν ἐφέσπερον
πέτρας νιφάδος πελῶ

Ἐφεξῆς ἔρως δὲ τοῦδε μυστικοῦ τέλους. Ὧν καὶ χρυσέα κλῂς. ἐπεὶ ἄρρητα τὰ μυστήρια, καὶ καθάπερ κλεισὶν ἡ γλῶσσα κατείληπται ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐξενεγκεῖν. Προσπόλων. τῶν τετελεσμένων. Ζητεῖται τί δήποτε οἱ εὐμολπίδαι τῶν τελετῶν ἐξάρχουσι ξένοι ὄντες; Εἴποι δ' ἄν τις ὅτι ἀξιοῦσι πρῶτον εὔμολπον ποιῆσαι τὸν δηϊόπης τῆς τριπτολέμου, τὰ ἐν ἐλευσῖνι μυστήρια, καὶ οὐ τὸν θρᾷκα. καὶ τοῦτο ἱστορεῖν ἴστρον ἐν τῷ περὶ τῶν ἀτάκτων. ἀκεσόδωρος δὲ, πέμπτον ἀπὸ » τοῦ πρώτου εὐμόλπου εἶναι τὸν τὰς τελετὰς καταδείξαντα, γράφων οὕτως. Κα- » τοικῆσαι δὲ τὴν ἐλευσῖνα ἱστοροῦσι, πρῶτον μὲν τοὺς αὐτόχθονας. εἶτα θρᾷκας τοὺς » μετ' εὐμόλπου παραγενομένους, πρὸς βοήθειαν, εἰς τὸν κατ' ἐρεχθέως πόλεμον. τινὲς δέ φασι καὶ τὸν εὔμολπον εὑρεῖν τὴν μύησιν τὴν συντελουμένην κατ' ἐνιαυτὸν ἐν ἐλευσῖνι, δήμητρι, καὶ κόρῃ. ἀνδροτίων μὲν οὕτω γράφει, οὐ τὸν εὔμολπον εὑρεῖν τὴν μύησιν, ἀλλ' ἀπὸ τούτου εὔμολπον πέμπτον γεγονότα. εὐμόλπου γὰρ γενέσθαι κήρυκα. τοῦ δὲ, εὔμολπον. τοῦ δὲ, ἀντίφημον. τοῦ δὲ, μουσαῖον τὸν ποιητήν. τοῦ δ' εὔμολπον τὸν καταδείξαντα τὴν μύησιν, καὶ ἱεροφάντην γεγονότα. Τὸν ἐγρεμάχαν. γράφεται ὀρειβάταν. οἱονεὶ, τὸν διὰ τῶν ὀρέων βαίνοντα τῶν προειρημένων χωρίων. Ἢ που τὸν ἐφέσπερον. τὸν αἰγαλεών φησι. καὶ τὸ τοῦτο, ἐπ' ἐσχάτων ἐστὶ τοῦ δήμου τούτου. καταλέγουσι δὲ χωρία, παρ' ἃ μάλιστα εἰκάζουσι τὴν συμβολὴν γενέσθαι. τοῖς περὶ τὸν κρέοντα καὶ θησέα. πέτρας δὲ νιφάδος εἶπεν λέγων, τὴν οὕτω λεγομένην λείαν πέτραν, ἢ τὸν αἰγαλέων λόφον, ἃ δὴ περιχώρια φασὶν εἶναι καθάπερ ἴστρος ἐν τῇ. α. τῶν ἀτάκτων ἱστορεῖ οὕτως. ἀπὸ δὲ τῆς χαράδρας ἕπεται λείαν πέτραν, καὶ μετ' ὀλίγα. ἀπὸ τούτου δ' ἕως κολωνοῦ παρὰ τὸν χαλκοῦν προσαγορευόμενον. ὅθεν πρὸς τὸν κηφισὸν ἕως τῆς μυστικῆς εἰσόδου εἰς ἐλευσῖνα. ἀπὸ ταύτης δὲ βαδιζόντων εἰς ἐλευσῖνα τὰ ἐπ' ἀριστερὰ μέχρι τοῦ λόφου τοῦ πρὸς ἀνάπλας τοῦ αἰγάλεω· ἤτοι οὖν τὴν καλουμένην λείαν πέτραν, ἢ τὸν αἰγάλεων. ὁ δὲ νοῦς, ἄρα περὶ τὸν ἑσπερον χῶρον τῆς λείας πέτρας προσπελάζουσι. Πελῶσι. γράφεται πελάζουσιν.

Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ. οἷα δῆμος τῆς ἀττικῆς. ὅθεν καὶ τὸ οἴκοθεν. ἐκ νομοῦ δὲ πάλιν, χωρίου ἀττικοῦ οὕτω καλουμένου. ἐν ᾗ νέμουσιν, ὡς νεμήσεως παρακειμένης. Ὁ προσχώρων ἄρης. ὁ τῶν ἐπιχωρίων. Δειναὶ δὲ θησειδᾶν. τῶν ἀθηναίων. ἁπλούστερον δὲ θησείδαι φησι, τῶν ἀττικῶν τῶν ὑπὸ θησέα τεταγμένων. Πᾶσα δ' ὁρμᾶται. τὸ ἑξῆς, πᾶσα δ' ὁρμᾶται ἄμβασις. Τάχ' ἂν δώσειν. τάχα ἐνδώσει φησὶν ὁ κρέων. Τὰν πολλὰ τλᾶσαν. τὴν πολλὰ ἀνατλᾶσαν. τὴν παρθένον ἀπὸ τῆς ἑτέρας δηλῶν. ὡς καὶ κατωτέρω τῷ ὁμοίῳ σχήματι χρῆται. διώκεται δὲ καὶ ἑτέρα προσῳδία ἐστίν. τὰν δεινὰ τλᾶσαν, δεινὰ δ' εὑροῦσαν. τὸ σὰ δεινὰ δηλονότι. Στέργω διπλᾶς ἀρωγάς. τουτέστι, τῇ διπλῇ ἀρωγῇ. ὃ λέγει τῇ πόλει, καὶ τοῖς πολίταις. νῦν δὲ δὴ τὸ στέργω, σημαίνει μὲν οἷον, προσίεμαι. τελευτᾷ δὲ εἰς ἴσον τῷ προσκαλοῦμαι. Ὦ ξεῖνε μὴ θαύμαζε πρὸς τὸ λιπαρές. τὸ ἀρέσκον. ἰδίως ἐσχημάτισε τὸν λόγον. μὴ προσθαύμαζέ μου, τὸ λιπαρὲς τὸ λίαν προσκεκαθικὸς τῆς ψυχῆς τοῖς τέκνοις. τὸ δὲ ἐχόμενον οὐ καταλλήλως εἶπεν. οὐ γάρ φησιν ἀέλπτως φανέντων ἐμοὶ τῶν τέκνων μηκύνω τὸν λόγον, ἀλλὰ τέκνα φανέντα. εἶτα μηκύνω τὸν λόγον.

σ' Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ
πώλοισιν, ἢ ξυμφαρμάκοις
φεύγοντες ἁμίλλαις
ἁλώσεται δεινὸς ὁ προσ
χώρων Ἄρης.
δεινὰ δὲ Θησειδᾶν ἀκμά.
πᾶς γὰρ ἀστράπτει χαλινός.
πᾶσα δ' ὁρμᾶται κατ' ἀμ
πυκτήρια φάλαρα πώλων
ἄμβασις. οἳ τὰν ἱππίαν
τιμῶσιν Ἀθάναν,
καὶ τὸν πόντιον γαιάοχον
Ῥέας φίλον υἱόν.
ἔρδουσιν, ἢ μέλλουσιν. ὡς
προμνᾶταί τί μοι
γνώμα. τάχ' ἂν δώσειν
τὰν δεινὰ τλᾶσαν, δεινὰ δ' εὑ
ροῦσαν πρὸς αὐθομαίμων πάθη.
τελεῖ τελεῖ Ζεύς τι κατ' ἆμαρ.
μάντις εἴμ' ἐσθλῶν ἀγώνων.
εἴθ' ἀελλαία ταχύρ
ρωστος πελειὰς
αἰθερίας νεφέλας
κύρσαιμ', αὐτῶν δ' ἀγώνων
θεωρήσασα τοὐμὸν ὄμμα.
ἰὼ Ζεῦ πάνταρχε θεῶν,
παντόπτα. πόροις
γᾶς τᾶσδε δαμούχοις
ἐπινικίῳ σθένει
τὸν εὔαγρον τελειῶσαι λόχον.
σεμνά τε παῖς Παλλὰς Ἀθάνα,
καὶ τὸν ἀγρευτὰν Ἀπόλλω,
καὶ κασιγνήταν πυκνο
στίκτων ὀπαδὸν
ὠκυπόδων ἐλάφων,
στέργω διπλᾶς ἀρωγὰς
μολεῖν γᾷ τᾷδε, καὶ πολίταις.
ΧΟ. ὦ ξεῖν' ἀλῆτα, τῷ σκοπῷ μὲν οὐκ ἐρεῖς
ὡς ψευδόμαντις. τὰς κόρας γὰρ εἰσορῶ

τάσδ' ἀστὸν αὖθις ὧδε προσπολουμένας.
οἰδί. ποῦ, ποῦ; τί φῄς; πῶς εἶπας;
ἀν. ὦ πάτερ, ὦ πάτερ,
τίς ἂν θεῶν σοι τόνδ' ἄριστον ἄνδρ' ἰδεῖν
δοίη, τὸν ἡμᾶς δεῦρο προσπέμψαντά σοι;
οἰδί. ὦ τέκνον, ἦ πάρεστον;
ἀν. αἵδε γὰρ χέρες
Θησέως ἔσωσαν, φιλτάτων τ' ὀπαόνων.
οἰδί. προσέλθετ' ὦ παῖ πατρί. καὶ τὸ μηδαμᾶ
ἐλπισθὲν ἥξειν σῶμα, βαστάσαι δότε.
ἀν. αἰτεῖς ἃ τεύξῃ. σὺν πόθῳ γὰρ ἡ χάρις.
οἰδί. ποῦ δῆτα, ποῦ 'στον;
ἀν. αἵδ' ὁμοῦ πελάζομεν.
οἰδί. ὦ φίλτατ' ἔρνη.
ἀν. τῷ τεκόντι πᾶν φίλον.
οἰδί. ὦ σκῆπτρα φωτός.
ἀν. δυσμόρου τε δύσμορα.
οἰδί. ἔχω τὰ φίλτατ' οὐδ' ἔτ' ἂν πανάθλιος
θανὼν ἂν εἴην, σφῷν παρεστώσαιν ἐμοί.
ἐρείσατ' ὦ παῖ πλευρὸν ἀμφιδέξιον,
ἐμφύντε τῷ φύσαντι, κἀναπαύσετον
τοῦ πρόσθ' ἐρήμου, τοῦ τε δυστήνου πλάνου.
καί μοι τὰ πραχθέντ' εἴπαθ' ὡς βράχιστ', ἐπεὶ
ταῖς τηλικαῖσδε, σμικρὸς ἐξαρκεῖ λόγος.
ἀν. ὅδ' ἔσθ' ὁ σώσας, τοῦδε χρὴ κλύειν πάτερ.
καὶ σοί τε τοὔργον τοὐμὸν ἔσται βραχύ.
οἰδί. ὦ ξεῖνε, μὴ θαύμαζε πρὸς τὸ λιπαρές.
τέκν' εἰ φανέντ' ἄελπτα, μηκύνω λόγον.
ἐπίσταμαι γὰρ τήνδε σὴν ἐς τάσδε μοι
τέρψιν παρ' ἄλλου μηδενὸς πεφασμένην.
σὺ γάρ νιν ἐξέσωσας, οὐκ ἄλλος βροτῶν.
καί σοι θεοὶ πόροιεν ὡς ἐγὼ θέλω,
αὐτῷ τε, καὶ γῇ τῇδ'. ἐπεὶ τό γ' εὐσεβὲς,
μόνοις παρ' ὑμῖν ηὗρον ἀνθρώπων ἐγὼ,
καὶ τοὐπιεικὲς, καὶ τὸ μὴ ψευδοστομεῖν.
εἰδὼς δ', ἀμύνω τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε.
ἔχω γὰρ ἅ 'χω διὰ σὲ, κοὐκ ἄλλον βροτῶν
καί μοι χέρ' ὦναξ δεξιὰν ὄρεξον, ὡς
ψαύσω, φιλήσω τ' εἰ θέμις τὸ σὸν κάρα.
καίτοι τί φωνῶ. πῶς δ' ἂν ἄθλιος γεγὼς,

Ἢ εἰ φανέντα ἄελπτα μηκύνω λόγον. αὐτὴ ἡ τ., πρὸς τὸ κλαύσιμον εἰ μακρηγορήσω.

θιγεῖν θελήσαιμ᾽ ἀνδρὸς ᾧτις οὐκ ἔνι
κηλὶς κακῶν ξύνοικος; οὐκ ἔγωγέ σε
οὐδ᾽ οὖν ἐάσω. τοῖς γὰρ ἐμπείροις βροτῶν
μόνοις οἷόν τε συνταλαιπωρεῖν τάδε.
σὺ δ᾽ αὐτόθεν μοι χαῖρε. καὶ τὰ λοιπά μου
μέλου δικαίως, ὥσπερ ἐς τόδ᾽ ἡμέρας.
θη. οὔτ᾽ εἴ τι μῆκος τῶν λόγων ἔθου πλέον,
τέκνοισι τερφθεὶς τοῖσδε θαυμάσας ἔχω,
οὐδ᾽ εἰ πρὸ τοὐμοῦ προὔλαβες τὰ τῶνδ᾽ ἔπη.
βάρος γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ἐκ τούτων ἔχει
οὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον σπουδάζομεν
λαμπρὸν ποιεῖσθαι μᾶλλον, ἢ τοῖς δρωμένοις
δείκνυμι δ᾽. ὧν γὰρ ὤμοσ᾽, οὐκ ἐψευσάμην
οὐδέν σε πρέσβυ. τάσδε γὰρ πάρειμ᾽ ἄγων
ζώσας, ἀκραιφνεῖς τῶν κατηπειλημένων.
χ᾽ ὅπως μὲν ἁγὼν οὗτος ᾑρέθη, τί δεῖ μάτην
κομπεῖν, ἅ γ᾽ εἴσῃ καὐτὸς ἐκ ταύταιν ξυνών;
λόγος δ᾽ ὃς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ
στείχοντι δεῦρο; συμβαλοῦ γνώμην. ἐπεὶ
σμικρὸς μὲν εἰπεῖν, ἄξιος δὲ θαυμάσαι.
» πρᾶγος δ᾽ ἀτίζειν, οὐδὲν ἀνθρώπων χρεών.
οἰ. τί δ᾽ ἔστι τέκνον Αἰγέως; δίδασκέ με,
ὡς μὴ εἰδότ᾽ αὐτὸν μηδὲν, ὧν σὺ πυνθάνῃ.
θη. φασίν τιν᾽ ἡμῖν ἄνδρα, σοὶ μὲν ἔμπολιν
οὐκ ὄντα, συγγενῆ δὲ, προσπεσόντα πως,
βωμῷ καθῆσθαι τῷ Ποσειδῶνος. παρ᾽ ᾧ
θύων ἔκυρον ἡνίκ᾽ ὡρμώμην ἐγώ.
οἰ. ποδαπόν; τί προσχρῄζοντα τῷ θακήματι;
θη. οὐκ οἶδα, πλὴν ἕν. σοῦ γὰρ ὥς λέγουσί μοι,
βραχύν τιν᾽ αἰτεῖ μῦθον, οὐκ ὄγκου πλέων.
οἰ. ποῖόν τιν᾽; οὐ γὰρ ἥδ᾽ ἕδρα σμικροῦ λόγου.
θη. σοὶ φασὶν αὐτὸν ἐς λόγους ἐλθεῖν, μολόν-
τ᾽ αἰτεῖν ἀπελθεῖν ἀσφαλῶς τῆς δεῦρ᾽ ὁδοῦ.
οἰ. τίς δῆτ᾽ ἂν εἴη τήνδ᾽ ὁ προσθακῶν ἕδραν;
θη. ὅρα κατ᾽ Ἄργος εἴ τις ὑμῖν ἐγγενὴς
ἔσθ᾽, ὅστις ἄν σου τοῦτο προσχρῄζοι τυχεῖν.
οἰ. ὦ φίλτατ᾽ ἴσχες οὗπερ εἶ.
θη. τί δ᾽ ἔστι σοι;
οἰ. μή μου δεηθῇς.
θη. πράγματος ποίου; λέγε.

Μέλου ἐπιμελοῦ.

Θαυμάσας ἔχω. ἀντὶ τοῦ ἐθαύμασα ἀττικῶς.

Πρᾶγος δ᾽ ἀτίζειν, ἄνθρωπον δέ φησιν ὄντα, οὐ δεῖ πράγματα κακίζειν ἀεί.

Φασίν τιν᾽ ἡμῖν ἄνδρα καθ᾽ ὑπόθεσιν, ἱκετεύει ὁ πολυνείκης πρὸς αὐτὸν παραγενόμενος. καὶ τὸν οἰδίπουν, κατά τι λόγιον ἐμπεσόν. ὅτι πρὸς οἷς ἂν γένοιτο ὁ οἰδίπους, κρατήσουσι τῆς βασιλείας. τοῦτο οὖν ἀγγέλλει ὁ θησεύς.

Σοὶ μὲν ἔμπολιν. ἐν τῇ αὐτῇ πόλει οἰκοῦντα.

Θύων ἔκυρον. ἀντὶ τοῦ ἐκύρουν ταὐτὸν τῷ ἐτύγχανον.

Σοὶ φασὶν αὐτόν. τὸ ἑξῆς, σοὶ φασὶν αὐτὸν μολόντα, αἰτεῖν εἰς λόγους ἐλθεῖν.

Οἰδ. ἔξοιδ' ἀκούων τῶνδ', ὅς ἐσθ' ὁ προστάτης.
Θη. καὶ τίς ποτ' ἐστὶν ὃν δ' ἐγὼ ψέξαιμί τοι;
Οἰδ. παῖς οὑμὸς ὦναξ, στυγνός. οὗ λόγων ἐγὼ
ἄλγιστ' ἂν ἀνδρῶν ἐξανασχοίμην κλύων.
Θη. τί δ' οὐκ ἀκούειν ἐστί, καὶ μὴ δρᾶν ἃ μὴ
χρῄζεις; τί σοι τοῦτ' ἐστὶ λυπηρὸν κλύειν;
Οἰδ. ἔχθιστον ὦναξ φθέγμα τοῦθ' ἥκει πατρί.
καὶ μή μ' ἀνάγκῃ προσβάλῃς τάδ' εἰκάθειν.
Θη. ἀλλ' εἰ τὸ θάκημ' ἐξαναγκάζει, σκόπει,
μή σοι πρόνοι' ᾖ τοῦ θεοῦ φυλακτέα.
Ἀν. πάτερ, πιθοῦ μοι, κεἰ νέα παραινέσω.
τὸν ἄνδρ' ἔασον τόνδε τῇ θ' αὑτοῦ φρενὶ
χάριν παρασχεῖν, τῷ θεῷ θ' ἃ βούλεται,
καὶ νῷν ὕπεικε τὸν κασίγνητον μολεῖν.
οὐ γάρ σε, θάρσει, πρὸς βίαν παρασπάσει
γνώμης, ἃ μή σοι συμφέροντα λέξεται.
λόγων δ' ἀκοῦσαι τίς βλάβη; τά τοι καλῶς
εὑρημέν' ἔργα, τῷ λόγῳ μηνύεται.
ἔφυσας αὐτόν. ὥστε μὴ τὲ δρῶντά σε
τὰ τῶν κακίστων δυσσεβεστάτων πάτερ,
θέμις σέ γ' εἶναι κεῖνον ἀντιδρᾶν κακῶς,
ἀλλ' αὐτόν. εἰσὶ χἀτέροις γοναὶ κακαί,
καὶ θυμὸς ὀξύς. ἀλλὰ νουθετούμενοι
φίλων ἐπῳδαῖς, ἐξεπᾴδονται φύσιν.
σὺ δ' εἰς ἐκεῖνα μὴ τὰ νῦν ἀποσκόπει
πατρῷα καὶ μητρῷα πήμαθ', ἃ 'παθες.
κἂν κεῖνα λύσῃς, οἶδ' ἐγὼ γνώσῃ κακοῦ
θυμοῦ τελευτὴν ὡς κακὴ προσγίνεται.
ἔχεις γὰρ οὐ βαιὰ τἀνθυμήματα,
τῶν σῶν ἀδέρκτων ὀμμάτων τητώμενος.
» ἀλλ' ἡμὶν εἶκε. λιπαρεῖν γὰρ οὐ καλὸν
» δίκαια προσχρῄζουσιν, οὐδ' αὐτὸν μὲν εὖ
» πάσχειν. παθόντα δ' οὐκ ἐπίστασθαι τίνειν.
Οἰδ. Τέκνον, βαρεῖαν ἡδονὴν νικᾶτέ με
λέγοντες. ἔστω δ' οὖν ὅπως ὑμῖν φίλον.
μόνον ξέν' εἴπερ κεῖνος ὧδ' ἐλεύσεται,
μηδεὶς κρατείτω τῆς ἐμῆς ψυχῆς ποτε.
Θη. ἅπαξ τὰ τοιαῦτ', οὐχὶ δὶς χρῄζω κλύειν
ὦ πρέσβυ. κομπεῖν δ' οὐχὶ βούλομαι. σὺ δὲ
σῶν ἴσθ', ἐάνπερ κἀμέ τις σώζῃ θεῶν.

Ο προστάτης, ὁ ἱκέτης ὁ προσεστηκὼς τῷ βωμῷ.

Παῖς ὁ ὑμὸς ὦναξ. πρὸς τὸν θησέα φησί.

Τάδ' εἰκάθειν. παραγώγως ἀντὶ τοῦ εἴκειν.

Πάτερ πιθοῦ μοι. οὐχ ὡς ἂν πεισθησομένου τῷ θησεῖ τοῦ οἰδίπου, οὕτως ἐδέησεν αὐτοῦ καὶ τῆς ἐκ τῆς θυγατρὸς παρακλήσεως, ἀλλ' αὐξήσεως χάριν καὶ τοῦτο παρείληφε τὸ πρόσωπον ὁ σοφοκλῆς. ἀμέλει γοῦν πρὸς τὸν θυσίαν ἀπηκρίνεται, ὡς ἐκείνῳ πεπεισμένος.

Α μή σοι συμφέροντα. τὸ ἑξῆς οὐ γὰρ ἃ μή σοι συμφέροντα λέξεται. πρὸς βίαν σε παρασπάσει γνώμης. θάρσει. τὸ δὲ λέξεται, ἀντὶ τοῦ λέξει. ὁ πολυνείκης δηλονότι.

Εξεπάδονται. καταπραΰνονται.

Πατρῷα καὶ μητρῷα. τὰ πάθη πείρωσιν λέγοι ἄν. οὐ γὰρ τὰ ἐξ ἀρχῆς πραχθέντα ὀνειδίζει αὐτῷ, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἄγαν ὀργῆς ἀπέβη. τούτου γὰρ αὐτὸν ἀποτρέπειν βούλεται.

Τίνειν. ἀμείβεσθαι.

Σῶν ἴσθι. ἀντὶ τοῦ σῶον.

Ὅστις τοῦ πλέονος μέρους. κατάδηλός ἐστιν ὁ χορὸς, ἐν τ' αὐτῷ ἀναφωνῶν καὶ ἀλληγορῶν » περὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀπληστίας καὶ ἔοικε τῷ Ἡσιόδῳ. Νήπιοι οὐκ ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός. τείνει δὲ εἰς τὴν δυσποτμίαν Οἰδίπου. Ὁπότ' ἄν τις. ὅτε ἄν τις. Ἐς πλέον πέσῃ τοῦ θέλοντος. τοῦ μετρίου. τοῦ ἱκανοῦ. τοῦ προσήκοντος. ἀφανῆ τὰ τέρποντα γίνεται, καὶ πάντη ἄδηλα. Ἄλλως.

Χο. ὅστις τοῦ πλέονος μέρους
χρῄζει τοῦ μετρίου παρεὶς
ζώειν, σκαιοσύναν φυλάσσων,
ἐν ἐμοὶ κατάδηλος ἔσται.
ἐπεὶ πολλὰ μὲν αἱ μακραὶ
ἁμέραι κατέθεντο δὴ
λύπας ἐγγυτέρω. τὰ τέρπον
τα δ' οὐκ ἂν ἴδοις, ὁπότ' ἄν τις
ἐς πλέον πέσῃ
τοῦ θέλοντος, οὐδ' ἔτι κόρος
ἰσοτέλεστος
Ἄϊδος ὅτε μοῖρ' ἀνυμέναιος,
ἄλυρος, ἄχορος ἀναπέφηνε
θάνατος ἐς τελευτάν,
μὴ φῦναι τὸν ἅπαντα νι
κᾷ λόγον. τὸ δ' ἐπεὶ φανῇ,
βῆναι κεῖθεν, ὅθεν περ ἥκει
πολὺ δεύτερον ὡς τάχιστα.
ὡς εὖτ' ἂν τὸ νέον παρῇ
κούφας ἀφροσύνας φέρον,
τίς πλάγχθη πολύμοχθος ἔξω;
τίς οὐ καμάτων ἔνι;
φόνοι. στάσεις. ἔρις μάχαι,
καὶ φθόνος. τό, τε κατάμεμπτον

Ἐς πλέον πέσῃ. οὐ πάνυ ὄνονται τοῦ κόρου, πρὶν εἰς θάνατον ἔλθωσιν. Οὐδ' ἔτι κόρος. γράφεται κόρος. ταῦτα καθ' ἑαυτόν. φησὶ δὲ ὁ χορὸς, τῷ πλεονεκτεῖν ἐθέλοντι παρὰ τὸ καίριον, καὶ τὸ μέτριον, ἄχορός ἐστιν οὔτις ἰσοτέλεστος. ὁμοίως ἀποθνήσκουσιν οἱ τοιοῦτοι. τὸ ἑξῆς δὲ, ἰσοτέλεστος θάνατος. τὰ δὲ ἄλλα, διὰ μέσου. βῆναι κεῖθεν ὅθεν περ ἥκει, πολὺ δεύτερον ὡς τάχιστα. ὅπερ ἐστὶ τὸ ἑξῆς. οἷον, οὐδὲ ἔπεσιν αὐτοῖς κόρος ἰσοτέλεστος τοῦ ᾅδου. τότε γὰρ ὁ τοιοῦτος κόρος λαμβάνει τέλος, ὅτε ἂν ὁ ᾅδης ἐπέλθῃ. Ἄλυρος ἄχορος. ἐπεὶ ἐν θανάτῳ οὐχ ὑμνοῦσιν. ἢ μετὰ θάνατον, οἱ τοιοῦτοι οὐχ ὑμνοῦνται. Μὴ φῦναι τὸν ἅπαντα. πάνυ ἄριστον ἀνθρώποις τὸ μὴ φῦναι. » παρὰ τὸ λεγόμενον. Ἀρχὴν » μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον. Τὸ δ' ἐπεὶ φανῇ. ὅπερ τὸ ἑξῆς. ἐπεὶ δὲ φανῇ, τὸ βῆναι ἐκεῖθεν ὅθεν περ ἥκει, ὡς τάχιστα παραπολὺ τῶν ἄλλων, δεύτερόν ἐστιν ἐκείνου, τὸ μὴ φῦναι καθόλου. Ὡς εὖτ' ἂν τὸ νέον παρῇ. ὡς ἡνίκ' ἂν ἡ νεότης παρῇ, ταύτας γάρ φησι κούφας ἀφροσύνας, οὐδὲν ἐπιλογίζεται τῶν δεόντων. ἰδίως δὲ αὐτὸ ἐξήνεγκεν, ὡσεὶ ἔλεγε, ᾧ τὸ νέον, ἀφροσύνη πάρεστι. Τίς πλάγχθη. ὅπερ ἰδίως ἐξήνεγκε. βούλεται δέ τι τὸ τοιοῦτον σημαίνειν, τίς ἂν πλαγχθείη τῶν πολλῶν μόχθων. Πολύμοχθος ἔξω. τίς ἔξω τοῦ πολύμοχθος εἶναι, ἐπλανήθη. Τίς οὐ καμάτων ἔνι. ταῦτα ὑποπτικῶς εἴρηται κατὰ τοιαύτην ὑπόκρισιν, καθ' ἣν ἐμφαίνεται. πρότερον μὲν ὅταν εἴπῃ τίς πλάγχθη τῶν μόχθων τῶν

ἐπιλέλογχε ϖύματον
ἀκρατὴς ἀπροσόμιλλον,
γῆρας ἄφιλον. ἵνα πρόπαντα
κακὰ κακῶν ξυνοικεῖ.
ἐν ᾧ τλάμων ὅδ' οὐκ ἐγὼ μόνος
πάντοθεν βόρειος ὥς τις ἀκτὰ
κυματοπλὴξ χειμερία κλονεῖται.
ὡς καὶ τόνδε κατάκρας
δειναὶ κυματοαγεῖς
ἄται κλονέουσιν ἀεὶ ξυνοῦσαι.
αἱ μὲν ἀπ' ἀελίου
δυσμᾶν, αἱ δ' ἀνατέλ
λοντος, αἱ δ' ἀνὰ μέσσαν
ἀκτῖν'. αἱ δὲ, νυχίαν ἀπὸ ῥιπᾶν.

αν καὶ μὴν ὅδ' ἡμῖν ὡς ἔοικεν ὁ ξένος
ἀνδρῶν γε μοῦνος ὦ πάτερ, δι' ὄμματος
ἀστακτὶ λείβων δάκρυον ὧδ' ὁδοιπορεῖ.

οι τίς οὗτος;

αν ὅνπερ καὶ πάλαι κατείχομεν
γνώμῃ, πάρεστι δεῦρο Πολυνείκης ὅδε.

πο οἴμοι τί δράσω; πότερα τἀμαυτοῦ κακὰ
πρόσθεν δακρύσω παῖδες, ἢ τὰ τοῦδ' ὁρῶν
πατρὸς γέροντος, ὃν ξένης ἐπὶ χθονὸς
ξὺν σφῷν ἐφηύρηκ' ἐνθάδ' ἐκβεβλημένον
ἐσθῆτι σὺν τοιᾷδε, τῆς ὁ δυσφιλὴς
γέρων γέροντι συγκατῴκηκεν πίνος
πλευρὰν μαραίνων. κρατὶ δ' ὀμματοστερεῖ
κόμη δι' αὔρας ἀκτένιστος ἄσσεται.
ἀδελφὰ δ' ὡς ἔοικε τούτοισιν φορεῖ,
τὰ τῆς ταλαίνης νηδύος θρεπτήρια.
ἃ 'γὼ πανώλης, ὄψ' ἄγαν ἐκμανθάνω
καὶ μαρτυρῶ κάκιστος ἀνθρώπων τροφαῖς
ταῖς σαῖσιν ἥκειν, τἄλλα μὴ 'ξ ἄλλων πάθῃ.
ἀλλ' ἔστι γὰρ καὶ Ζηνὶ σύνθακος θρόνων
αἰδὼς ἐπ' ἔργοις πᾶσι, καὶ πρὸς σοὶ πάτερ
» παρασταθήτω. τῶν γὰρ ἡμαρτημένων,
» ἄκη μέν ἐστι, προσφορὰ δ' οὐκ ἔστ' ἔτι.
τί σιγᾷς;
φώνησον ὦ πάτερ τι. μή μ' ἀποστραφῇς.
οὐδ' ἀνταμείβῃ μ' οὐδὲν, ἀλλ' ἀτιμάσας

πολλῶν, ὑπακουόμενον τὸ τοι οὗτον, οὐδείς. πάλιν δὲ ὅταν ἐξῆς ἐπιζεύξῃ, τίς οὐ καμάτων ἔνι, τὸ πᾶς. βούλεται γὰρ καὶ νῦν κατὰ τὸ ὅμοιον λέγειν, οὐδείς ἐστι κάματος, ὃς οὐκ ἔνεστιν.

Αἱ δὲ νυχίαν ἀπὸ ῥιπᾶν. τὰ ἀπὸ τῶν ὀρῶν φησι, τῶν προσεγερομένων ῥιπαίων. οὕτω δὲ καλοῦσι ῥίπαια ὄρη. λέγει δὲ αὐτὰ ἐννύχια, διὰ τὸ πρὸς τῇ δύσει κεῖσθαι. μέμνηται δὲ καὶ Ἀλκμὰν λέγων οὕτως.
» Ῥίπας ὄρος ἄνθεν ὕλας νυκτὸς μελαίνης στέρνον.

Οἴμοι τί δράσω. παραφυλάττου πάλιν τὴν τέχνην τῆς ἐντορείας αὐτοῦ. ὅτι οὐκ αὐθεκάστως τὴν ὑπόθεσιν αὐτὸς ἀπαντᾷ, ἀλλὰ προκατασκευάζεται ἐλεεινὰ τὰ λοιπά... εὔνοιαν.

Αδελφά δ' ὡς ἔοικε. κοινὰ δὲ τούτοις ὡς ἔοικε γίγνεται.

Τῶν γὰρ ἡμαρτημένων ἄκη μέν. ἐπανάληψις. ἀντὶ τοῦ ἀνακαλεῖσθαι αὐτὰ καὶ ἀναλῦσαι.

πέμψῃς ἄναυδον, οὐδ' ἃ μηνίεις φράσας;
ὦ σπέρματ' ἀνδρὸς τοῦδ', ἐμαὶ δ' ὁμαίμονες,
πειρᾶσατ' ἀλλ' ὑμεῖς γε κινῆσαι πατρὸς
τὸ δυσπρόσοιστον κἀπροσήγορον στόμα,
ὡς μή μ' ἄτιμον τοῦ θεοῦ γε προστάτην
οὕτως μ' ἀφῇ γε μηδὲν ἀντειπὼν ἔπος.

αν. λέγ' ὦ ταλαίπωρ' αὐτὸς, ὧν χρείᾳ πάρει.
» τὰ πολλὰ γάρ τοι ῥήματ', ἢ τέρψαντά τι,
» ἢ δυσχεράναντ', ἢ κατοικτίσαντά πως,
» παρέσχε φωνὴν τοῖς ἀφωνήτοις τινά.

πο. ἀλλ' ἐξερῶ. καλῶς γὰρ ἐξηγῇ σύ μοι,
πρῶτον μὲν αὐτὸν τὸν θεὸν ποιούμενος
ἀρωγόν. ἔνθεν μ' ὧδ' ἀνέστησεν μολεῖν
ὁ τῆσδε γῆς κοίρανος, διδοὺς ἐμοὶ
λέξαι τ' ἀκοῦσαί τ' ἀσφαλεῖ ξὺν ἐξόδῳ.
καὶ ταῦτ' ἀφ' ὑμῶν ὦ ξένοι βουλήσομαι,
καὶ ταῖνδ' ἀδελφαῖν, καὶ πατρὸς κυρεῖν ἐμοί.
ἃ δ' ἦλθον, ἤδη σοι θέλω λέξαι πάτερ.
γῆς ἐκ πατρῴας ἐξελήλαμαι φυγάς,
τοῖς σοῖς πανάρχοις οὕνεκ' ἐνθακεῖν θρόνοις
γονῇ πεφυκὼς ἠξίουν γεραιτέρᾳ.
ἀνθ' ὧν μ' Ἐτεοκλῆς ὢν φύσει νεώτερος,
γῆς ἐξέωσεν, οὔτε νικήσας λόγῳ,
οὔτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς, οὔτ' ἔργου μολών.
πόλιν δὲ πείσας, ὧν ἐγὼ μάλιστα μὲν
τὴν σὴν Ἐρινὺν αἰτίαν εἶναι λέγω·
ἔπειτα κἀπὸ μάντεων ταύτῃ κλύω.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθον Ἄργος ἐς τὸ Δωρικὸν
λαβὼν Ἄδραστον πενθερὸν, ξυνωμότας
ἔστησ' ἐμαυτῷ γῆς, ὅσοιπερ Ἀπίας
πρῶτοι καλοῦνται, καὶ τετίμηνται δορί.
ὅπως τὸν ἑπτάλογχον ἐς Θήβας στόλον
ξὺν τοῖσδ' ἀγείρας, ἢ θάνοιμι πανδίκως
ἢ τοὺς τάδ' ἐκπράξαντας ἐκβάλοιμι γῆς.
εἶεν. τί δῆτα νῦν ἀφιγμένος κυρῶ,
σοὶ προστροπαίους ὦ πάτερ λιτὰς ἔχων,
αὐτός γ' ἐμαυτοῦ ξυμμάχων τε τῶν ἐμῶν.
οἳ νῦν ξὺν ἑπτὰ τάξεσι, ξὺν ἑπτά τε
λόγχαις τὸ Θήβης πεδίον ἀμφεστᾶσι πᾶν;
οἷος δορύσσους Ἀμφιάρεως, τὰ πρῶτα μὲν

Τὸ δυσπρόσοιστον. τὸ δυσπροσπέλαστον.

Ἃ δ' ἦλθον ἤγουν. λείπει ἡ διά. ἵν' ᾖ, δι' ἃ ἦλθον.

Σὺν ἑπτά τε λόγχαις. ἑκάστην σύστημα ἑνικῶς ὀνομάζει λόγχην. ὡς εἴ τις τὴν πολλῶν ἵππων εἴποι τὴν ἵππον.

δορὶ κρατύνων, πρῶτα δ' οἰωνῶν ὁδοῖς.
ὁ δεύτερος δ' αἰτωλὸς Οἰνέως τόκος
Τυδεύς. τρίτος δ' Ἐτέοκλος ἀργεῖος γεγώς.
τέταρτον Ἱππομέδοντ' ἀπέστειλεν πατὴρ
Ταλαός. ὁ πέμπτος δ' εὔχεται κατασκαφῇ
Καπανεὺς τὸ Θήβης ἄστυ δῃώσειν τάχα.
ἕκτος δὲ Παρθενοπαῖος ἀρκὰς ὄρνυται
ἐπώνυμος τῆς πρόσθεν ἀδμήτης χρόνῳ
μητρὸς λοχευθεὶς πιστὸς Ἀταλάντης γόνος.
ἐγὼ δὲ σὸς, κεἰ μὴ σὸς, ἀλλὰ τοῦ κακοῦ
πότμου φυτευθεὶς. σὸς γέ τοι καλούμενος,
ἄγω τὸν Ἄργους ἄφοβον ἐς Θήβας στρατόν.
οἵ σ' ἀντὶ παίδων τῶνδε καὶ ψυχῆς πάτερ,
ἱκετεύομεν ξύμπαντες ἐξαιτούμενοι,
μῆνιν βαρεῖαν εἰκαθεῖν. ὁρμωμένῳ
τῷδ' ἀνδρὶ τοὐμοῦ πρὸς κασιγνήτου τίσιν.
ὅς μ' ἐξέωσεν, κἀπεσύλησεν πάτρας.
εἰ γάρ τι πιστόν ἐστιν ἐκ χρηστηρίων,
οἷς ἂν σὺ προσθῇ, τοῖσδ' ἔφασκ' εἶναι κράτος.
πρὸς νυν σε κρηνῶν, πρὸς θεῶν ὁμογνίων,
αἰτῶ πιθέσθαι, καὶ παρεικαθεῖν. ἐπεὶ
πτωχοὶ μὲν ἡμεῖς, καὶ ξένοι. ξένος δὲ σύ.
ἄλλους δὲ θωπεύοντες, οἰκοῦμεν, σύ τε
κἀγὼ, τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξειληφότες.
ὁ δ' ἐν δόμοις τύραννος, ὢ τάλας ἐγὼ
κοινῇ καθ' ἡμῶν ἐγγελῶν ἁβρύνεται.
ὃν εἰ σὺ τῇ 'μῇ ξυμπαραστήσῃ φρενὶ,
βραχεῖ ξὺν ὄγκῳ καὶ πόνῳ διασκεδῶ.
ὥστ' ἐν δόμοισι τοῖσι σοῖς στήσω σ' ἄγων.
στήσω δ' ἐμαυτὸν, κεῖνον ἐκβαλὼν βίᾳ.
καὶ ταῦτα, σοῦ μὲν ξυνθέλοντες ἔστι μοι
κομπεῖν. ἄνευ σοῦ δ' οὐδὲ σωθῆναι σθένω.
Χο. τὸν ἄνδρα, τοῦ πέμψαντος, οὕνεκ' Οἰδίπου
εἰπὼν ὁποῖα ξύμφορ', ἔκπεμψαι πάλιν.
Οἰ. ἀλλ' εἰ μὲν ἄνδρες τῆσδε δημοῦχος χθονὸς
μὴ τύγχαν' αὐτὸς δεῦρο προσπέμψας ἐμοὶ
Θησεὺς, δικαιῶν ὥστ' ἐμοῦ κλύειν λόγους,
οὔτ' ἄν ποτ' ὀμφῆς τῆς ἐμῆς ἐπῄσθετο.
νῦν δ' ἀξιωθεὶς, εἶσι κἀκούσας γ' ἐμοῦ
τοιαῦθ', ἃ τὸν τοῦδ' οὔποτ' εὐφρανεῖ βίον.

Ἕκτος δὲ παρθενοπαῖος. ἔνιοι, οὐ τὸν ἀταλάντης παρθενοπαῖόν φασι στρατεῦσαι, ἀλλὰ τὸν ταλαοῦ. ὃν ἔνιοι δὴ τοῦ κ. καλαὸν προσαγορεύουσι. καὶ θάτερον ἀρίσταρχος ὁ τεγεάτης καὶ φιλοκλῆς ἱστοροῦσι συγγραφέων δὲ, ἑκαταῖος ὁ μιλήσιος.
Ἐπώνυμος τῆς πρόσθεν. παρὰ τὸ παρθένος οὕτω κληθείς.
Τῷδ' ἀνδρί. δεικτικῶς. καὶ ἔστι πυκνὸς ἐν τῷ τοιούτῳ σοφοκλῆς.
Πρὸς νῦν σε κρηνῶν. παθητικὸν ἐστι, τὸ πρὸς πατρῴων κρηνῶν ὁρκισμῶ. ὅ ἐστι ἔφη, πρὸς τῶν ἐκθρεψάντων σε ὑδάτων.

Τὸν ἄνδρα τοῦ πέμψαντος. ἤρξατο πάλιν ὁ χορὸς χρηστόν τι συμβουλεύειν.

Θησεὺς δικαιῶν. δίκαιον κρίναν.

Ὅς γ᾽ ὦ κάκιστε. δαιμονίως τῇ ἀποστροφῇ χρῆται ἀπὸ τοῦ χοροῦ πρὸς τὸν πολυνείκην ὁ οἰδίπους. παραφύλαξον δὲ, ὡς πάντες οἱ αὐτοὶ τῶν λόγων γίνονται τῷ μὲν θηλειῶν ἐγκώμιον, τούτου δὲ, κατηγόρημα. Τοιάσδ᾽ ἀράς. ταῦτα ἀπαξάπαντες οἱ πρὸ ἡμῶν παραλελοίπασιν. ἔχει δὲ τὰ ἀπὸ τῆς ἱστορίας οὕτως. οἱ περὶ ἐτεοκλέα καὶ πολυνείκην δι᾽ ἔθους ἔχοντες τῷ πατρὶ οἰδίποδι πέμπειν ἐξ ἑκάστου ἱερείου μοῖραν τὸν ὦμον, ἐκλαθόμενοί ποτε εἴτε κατὰ ῥᾳστώνην, εἴτε ἐξ ὁτουοῦν, ἰσχίον αὐτῷ ἔπεμψαν. ὁ δὲ μικροψύχως καὶ τελέως ἀγεννῶς, ὅμως γοῦν ἀρὰς ἔθετο κατ᾽ αὐτῶν, δόξας κατολιγωρεῖσθαι. ταῦτα ὁ τὴν κυκλικὴν θηβαΐδα ποιήσας, ἱστορεῖ οὕτως.

» Ἰσχίον ὡς ἐνόησε
» χαμαὶ βάλεν εἶπέ τε μῦθον.
» Ὤ μοι ἐγὼ παῖδες μὲν ὀνειδεί-
» οντες ἔπεμψαν. Εὖκτο Διὶ βα-
» σιλεῖ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι,
» χερσὶν ὑπ᾽ ἀλλήλων καταβή-
» μεναι ἄϊδος εἴσω. τὰ δὲ παρα-
» πλήσια τῷ ἐποποιῷ, καὶ αἰσχύ-
λος ἐν τοῖς ἑπτὰ ἐπὶ θήβαις. καὶ
ἔοικε τὸ τῆς ἱστορίας ἥκειν εἰς
πολλούς. ὡς καὶ παρά τινι ἐκ-
τεθῆναι αὐτὰ πρὸς τὸ γελοιό-
» τερον δὴ τούτων. Αἰεὶ δ᾽ ἐρῶντι
» γ᾽ ὀξὺ εἰ καὶ τυφλὸς ἦν. θυσίας
» τὴν ἀπαρχὰς γέρας ἐπέμπο-
» μεν πατρί. πρεσβεῖον ὦμον, ἔκ-
» κριτον γέρας τὸ δή γε συγκύ-
» ψαντες οὐ μεμνημένοι, λήσειν
» δοκοῦντες αὐτὸ τὸν κεκομμένου,
» ἐπέμψαμεν βόειον. ὁ δὲ λα-
» βὼν χερὶ, ἔγνω. ἐπαφήσας εἶ-
» πέ τ᾽ ἐκ θυμοῦ τάδε. τίς μοι τὸ
» δ᾽ αὖ ὅμοιον νισχίον κρέας.
» πέμπων. γελῶ δή με ποιεῖν)
» κόροι. θύοντες ὕβρει, τυφλὸς
» οὔτοι γνώσεται. οὕτω λέγοντες ὦ θεοὶ μαρτύρομαι. ἐγὼ τάδ᾽ ὑμᾶς καὶ κατεύ-
» χομαι κακά. αὐτοῖσιν αὐτῶν τῆνδε δὶς τόσα σχέθειν. χαλκῷ δὲ μαρμαίροντες
» ἀλλήλων χρόα, σφάξοιεν ἀμφὶ κτήμασι βασιλικοῖς. καὶ Μένανδρος ἐν ναυκλή-
» ροις. ὁ, τε πολυνείκης πῶς ἀπώλετ᾽ οὐχ ὁρᾷς.

ὅς γ᾽ ὦ κάκιστε σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχων,
ἃ νῦν ὁ σὸς ξύναιμος ἐν θήβαις ἔχει;
τὸν αὐτὸς αὑτοῦ πατέρα τόνδ᾽ ἀπήλασας,
κἄθηκας ἄπολιν. καὶ στολὰς ταύτας φορεῖν
ἃς νῦν δακρύεις εἰσορῶν, ὅτ᾽ ἐν πόνῳ
ταὐτῷ βεβηκὼς τυγχάνεις κακῶν ἐμοί.
οὐ κλαυστὰ δ᾽ ἐστὶν, ἀλλ᾽ ἐμοὶ μὲν οἰστέα
τάδ᾽, ὥσπερ ἂν ζῶ, σοῦ φονέως μεμνημένος.
σὺ γάρ με μόχθῳ τῷδ᾽ ἔθηκας ἔντροφον.
σύ μ᾽ ἐξέωσας. ἐκ σέθεν δ᾽ ἀλώμενος,
ἄλλους ἐπαιτῶ τὸν καθ᾽ ἡμέραν βίον.
εἰ δ᾽ ἐξέφυσα τάσδε, μὴ ᾽μαυτῷ τροφοὺς
τὰς παῖδας, ἦτ᾽ ἂν οὐκ ἂν ἦν τὸ σὸν μέρος.
νῦν δ᾽ αἵδε μ᾽ ἐκσώζουσιν, αἵδ᾽ ἐμαὶ τροφοὶ,
αἵδ᾽ ἄνδρες, οὐ γυναῖκες εἰς τὸ ξυμπονεῖν.
ὑμεῖς δ᾽ ἀπ᾽ ἄλλου κοὐκ ἐμοῦ πεφύκατον.
τοιγάρ σ᾽ ὁ δαίμων εἰσορᾷ μὲν οὔ τί πω
ὡς αὐτίκ᾽ εἴπερ οἵδε κινοῦνται λόχοι
πρὸς ἄστυ Θήβης. οὐ γὰρ ἔσθ᾽ ὅπως πόλιν
κείνην ἐρεῖ τις, ἀλλὰ πρόσθεν αἵματι
πεσῇ μιανθεὶς χ᾽ ὡ ξύναιμος ἐξ ἴσου.
τοιάσδ᾽ ἀρὰς σφῷν πρόσθε τ᾽ ἐξανῆκ᾽ ἐγὼ,
νῦν τ᾽ ἀνακαλοῦμαι ξυμμάχους ἐλθεῖν ἐμοὶ,
ἵν᾽ ἀξιῶτον τοὺς φυτεύσαντας σέβειν,
καὶ μὴ ᾽ξατιμάζητον, εἰ τυφλοῦ πατρὸς
τοιῶδ᾽ ἔφυτον. αἵδε γὰρ τάδ᾽ οὐκ ἔδραν.
τοιγὰρ τὸ σὸν θάκημα καὶ τοὺς σοὺς θρόνους
κρατοῦσιν, εἴπερ ἐστὶν ἡ παλαίφατος

Δίκη ξύνεδρος Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις.
σὺ δ' ἔρρ' ἀπόπτυστός τε, κἀπάτωρ ἐμοῦ
κακῶν κάκιστε, τάσδε συλλαβὼν ἀράς,
ἅς σοι καλοῦμαι, μήτε γῆς ἐμφυλίου
δορὶ κρατῆσαι, μήτε νοστῆσαί ποτε
τὸ κοῖλον Ἄργος, ἀλλὰ συγγενεῖ χερὶ
θανεῖν, κτανεῖν θ' ὑφ' οὗπερ ἐξελήλασαι.
τοιαῦτ' ἀρῶμαι, καὶ καλῶ τοῦ Ταρτάρου
στυγνὸν πατρῷον ἔρεβος, ὥς σ' ἀποικίσῃ.
καλῶ δὲ τάσδε δαίμονας. καλῶ δ' Ἄρη
τὸν σφῷν τὸ δεινὸν μῖσος ἐμβεβληκότα.
καὶ ταῦτ' ἀκούσας, στεῖχε. κἀξάγγελλ' ἰὼν
καὶ πᾶσι Καδμείοισι, τοῖς σαυτοῦ θ' ἅμα
πιστοῖσι συμμάχοισιν, οὕνεκ' Οἰδίπους
τοιαῦτ' ἔνειμε παισὶ τοῖς αὑτοῦ γέρα.
χο Πολύνεικες, οὔτε ταῖς παρελθούσαις ὁδοῖς
ξυνήδομαί σοι, νῦν τ' ἴθ' ὡς τάχος πάλιν.
πο οἴμοι κελεύθου, τῆς τ' ἐμῆς δυσπραξίας.
οἴμοι δ' ἑταίρων. οἷον ἆρ' ὁδοῦ τέλος
Ἄργους ἀφωρμήθημεν. ὦ τάλας ἐγώ.
τοιοῦτον, οἷον οὐδὲ φωνῆσαί τινα
ἔξεσθ' ἑταίρων; οὐδ' ἀποστρέψαι πάλιν.
ἀλλ' ὄντ' ἄναυδον, τῇδε συγκῦρσαι τύχῃ.
ὦ τοῦδ' ὅμαιμοι παῖδες, ἀλλ' ὑμεῖς ἐπεὶ
τὰ σκληρὰ πατρὸς κλύετε τοῦδ' ἀρωμένου
μή τοί με πρὸς θεῶν σφῷν γ', ἂν αἱ τοῦδ' ἀραὶ
πατρὸς τελῶνται, καί τις ὑμῖν ἐς δόμους
νόστος γένηται, μή μ' ἀτιμάσητέ γε,
ἀλλ' ἐν τάφοισι θέσθε, κἀν κτερίσμασι.
καὶ σφῷν ὁ νῦν ἔπαινος, ὃν κομίζετον
τοῦδ' ἀνδρὸς οἷς πονεῖτον, οὐκ ἐλάσσονα
ἔτ' ἄλλον οἴσει τῆς ἐμῆς ὑπουργίας.
αν Πολύνεικες, ἱκετεύω σε πεισθῆναί τί μοι.
πο ὦ φιλτάτη τὸ ποῖον Ἀντιγόνη; λέγε.
αν στρέψαι στράτευμ' ἐς Ἄργος ὡς τάχιστά γε,
καὶ μὴ σέ γ' αὐτὸν καὶ πόλιν διεργάσῃ.
πο ἀλλ' οὐχ οἷόν τε. πῶς γὰρ αὖθις αὖ πάλιν
στράτευμ' ἄγοιμι ταὐτὸν εἰσάπαξ τρέσας;
αν τί δ' αὖθις ὦ παῖ δεῖ σε θυμοῦσθαι; τί σοι
πάτραν κατασκάψαντι κέρδος ἔρχεται;

Οἴμοι κελεύθου. καὶ αὕτη ἡ δευτέρα ἐστὶν ὥσπερ δέησις, καὶ παθητικωτάτη. ἐν τῷ ἀπολοφύρεσθαι αὐτὸν τεχναζομένη πάνυ πιθανῶς.

χρίζει γὰρ ἐν ἴσῳ τῷ χρησμῷδεῖ. περὶ ἑαυτοῦ φησι καὶ τοῦ ἀδελφοῦ. ἡμῖν δὲ, οὐ συμβατέα. οἱ δὲ συγχωρητέα.

Οἴμοι τάλαινα τίς δέ. τὸ ἑξῆς, τίς δὲ τολμήσει ἕπεσθαι, κλύων τὰ τοῦδε τἀνδρός. Οὐδ' ἀγγελοῦμεν. καὶ ἐν ταῖς τέχναις ἐστὶ τοῦτο. ὅτι οὐ πάντα δεῖ ἀληθεύεσθαι, ἐὰν μὴ χρήσιμα ᾖ. ἀλλὰ δίκαιον, τὸ δ' ἑξῆς. Μέθεσθε δ' ἤδη. καὶ ἐκ τούτου δῆλον, ὅτι ἐν τῇ παρακλήσει ἅμα τῶν λόγων λέγουσα τούτους, εἴχετο αὐτοῦ ἡ ἀδελφή. Καὶ τῇδε φῦναι. καὶ τοιάδε τύχῃ, καὶ ἐναντία. Νέα τάδε νεόθεν. νεαστί. ἢ καὶ ὅτι μάλιστα ἐκεῖνα ἐστὶ τὰ πρόσωπα, καὶ τὰ κατέχοντα τούτους κακά, ὅμως ὁ χορὸς ἀλγεῖ. καὶ εὐλαβεῖται μὴ ἐκ τῆς ὁμιλίας τῆς σὺν αὐτοῖς, ἀπολαύσωσί τινες κακοῦ καὶ αὐτοί. ἐν τοιούτῳ οὖν ἤθει καὶ ὁ λόγος αὐτοῖς διάκειται. τοιαῦτα πάρεστιν ἡμῖν φησιν ἅτινα παρὰ τοῦ ξένου ἀπολαῦσαι, ἐκτὸς εἰ μὴ μοῖρά τις καταλαμβάνει ἡμᾶς. καὶ κατὰ μοῖραν ἀπολαύομεν, ὧν ἀπολαύσομεν. Εἴ τι μοῖρα. εἰ μὴ κατὰ μοῖραν ταῦτα πάσχω, εἴποιμι ἂν ἐκ τοῦ Πολυνείκους νέα μοι κακὰ ἐληλυθέναι. Μάτην γὰρ οὐδὲν ἀξίωμα. οἷον, οὐδέν ἐστι μάτην ὑπὸ Θησέως ἀξιωθὲν πραχθῆναι, ἀλλ' ὃ ἂν γίνεται ὑπὸ Θησέως τοῦτο καλῶς γίνεται, τὸ δὲ ἑξῆς, μάτην γὰρ οὐδὲν ἀξίωμα δαιμόνων ἔχω φράσαι. ἐπειδὴ ὁρᾷ ταῦθ' ὁ ἀεὶ χρόνος. ἔτερα μὲν αὔξων ἄνω. τὰ δὲ παρ' ἦμαρ αὖθις. ὅ ἐστιν, εἰς τὸ ἔμπαλιν στρέφων τὰ ἤδη αὐξηθέντα. οἷον, πάντα ἔχει ὑφ' ἑαυτῷ ὁ χρόνος. τὰ μὲν ὁρᾷ. τὰ δὲ, καὶ αὐτὸς ὁρᾶται. τὰ γὰρ πραττόμενα, τῷ χρόνῳ φαίνεται. τουτέστιν, ἐν τῷ χρόνῳ πολλαὶ μεταβολαὶ καὶ ὁρᾶται ὁ χρόνος πολλὰ μὲν αὔξων παρ' ἦμαρ πολλὰ δὲ εἰς τὸ ἔμπαλιν στρέφων.

χο. αἰσχρὸν τὸ φεύγειν, καὶ τὸ πρεσβεύοντ' ἐμὲ
οὕτω γελᾶσθαι τοῦ κασιγνήτου πάρα.
αν. ὁρᾷς τὰ τοῦδ' οὖν ὡς ἐς ὀρθὸν ἐκφέρει
μαντεύμαθ', ὃς σφῷν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροεῖ;
πο. χρῄζει γάρ· ἡμῖν δ' οὐχὶ συγχωρητέα.
αν. οἴμοι τάλαινα. τίς δὲ τολμήσει κλύων
τὰ τοῦδ' ἕπεσθαι τἀνδρὸς οἷ' ἐθέσπισεν;
πο. οὐδ' ἀγγελοῦμεν φλαῦρ'. ἐπεὶ στρατηλάτου
» χρηστοῦ τὰ κρείσσω, μηδὲ τἀνδεᾶ λέγειν.
αν. οὕτως ἄρ', ὦ παῖ, ταῦτά σοι δεδογμένα;
πο. καὶ μή μ' ἐπίσχῃς γ'. ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ἥδ' ὁδὸς
ἔσται μέλουσα, δύσποτμός τε καὶ κακὴ
πρὸς τοῦδε πατρὸς, τῶν τε τοῦδ' ἐριννύων.
σφῷν δ' εὐοδοίη Ζεύς, τάδ' εἰ τελεῖτέ μοι
θανόντ'. ἐπεὶ οὔ μοι ζῶντί γ' αὖθις ἕξετον,
μέθεσθε δ' ἤδη. χαίρετόν τ'. οὐ γάρ μ' ἔτι
βλέποντ' ἐσόψεσθ' αὖθις.
αν. ὦ τάλαιν' ἐγώ.
πο. μή τοι μ' ὀδύρου.
αν. καὶ τίς ἄν σ' ὁρμώμενον
εἰς προῦπτον ἅδην, οὐ καταστένοι κάσι;
πο. εἰ χρὴ, θανοῦμαι.
αν. μὴ σύ γ', ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ.
πο. μὴ πεῖθ' ἃ μὴ δεῖ.
αν. δυστάλαινά τ' ἆρ' ἐγὼ,
εἴ σου στερηθῶ.
πο. ταῦτα δ' ἐν τῷ δαίμονι
καὶ τῇδε φῦναι, χἀτέρᾳ. σφῷν δ' οὖν ἐγὼ
θεοῖς ἀρῶμαι μήποτ' ἀντῆσαι κακῶν.
ἀνάξιαι γὰρ πᾶσίν ἐστε δυστυχεῖν.
χο. νέα τάδε νεόθεν ἦλθέ μοι,
βαρύποτμα κακὰ
παρ' ἀλαοῦ ξένου,
εἴ τι μοῖρα μὴ κιγχάνει.
μάτην γὰρ οὐδὲν ἀξίωμα δαιμόνων

ἔχω φράσαι.
ὁρᾷ. ὁρᾷ ταῦτ᾽ ἀεὶ
χρόνος. ἐπεὶ μὲν ἕτερα
τάδε πήματ᾽ αὖθις αὔξων ἄνω.
ἔκτυπεν αἰθὴρ ὦ Ζεῦ.
οἰδί. ὦ τέκνα, τέκνα, πῶς ἂν εἴ τις ἔντοπος
τὸν πάντ᾽ ἄριστον δεῦρο Θησέα πόροι;
ἀν. πάτερ, τί δ᾽ ἐστὶ τἀξίωμ᾽, ἐφ᾽ ᾧ καλεῖς;
οἰδί. Διὸς πτερωτὸς ἥδε μ᾽ αὐτίκ᾽ ἄξεται
βροντὴ πρὸς ᾅδην. ἀλλὰ πέμψασθ᾽ ὡς τάχος.
χο. ἴδε μάλα μέγας ἐρείπεται
κτύπος ἄφατος ὅδε
διόβολος. ἐς δ᾽ ἄκραν
δεῖμ᾽ ὑπῆλθε κρατὸς φόβαν,
ἔπτηξα θυμόν. οὐρανία γὰρ ἀστραπὴ
φλέγει πάλιν.
τί μὰν ἀφήσει τέλος.
δέδια τόδ᾽. οὐ γὰρ ἅλιον
ἀφορμᾷ ποτ᾽. οὐκ ἄνευ ξυμφορᾶς.
ὦ μέγας αἰθήρ. ὦ Ζεῦ.
οἰδί. ὦ παῖδες, ἥκει τῷδ᾽ ἐπ᾽ ἀνδρὶ θέσφατος
βίου τελευτή, κοὐκέτ᾽ ἔστ᾽ ἀποστροφή.
χο. πῶς οἶσθα, τῷ δὲ τοῦτο συμβαλὼν ἔχεις;
οἰδί. καλῶς κάτοιδ᾽. ἀλλ᾽ ὡς τάχιστά μοι μολὼν
ἄνακτα χώρας τῆσδε, τὶς πορευσάτω.
χο. ἔα. ἔα.
ἰδοὺ μάλ᾽ αὖθις ἀμφίσταται
διαπρύσιος ὄτοβος.
ἵλαος ὦ δαῖμον, ἵλαος, εἴ τι γᾷ
ματέρι τυγχάνεις ἀφεγγὲς φέρων.
ἐναισίου δὲ συντύχοιμι.
μηδ᾽ ἄλαστον ἄνδρ᾽ ἰδὼν,
ἀκερδῆ χάριν μετάσχοιμί πως.
Ζεῦ ἄνα, σοὶ φωνῶ.

Ἔκτυπεν αἰθήρ. τὸ συνεκτικώτατον τοῦ δράματος ἐν τούτῳ, καθάπερ προεῖπεν ὁ οἰδίπους. σημεῖα δ᾽ ἥξειν τῶνδέ μοι παρηγγύα. ἢ σεισμὸν, ἢ βροντήν τιν᾽, ἢ διὸς σέλας. μεταξὺ οὖν τῶν χοροῦ λόγων, γίνεται τοῦτο. ἐφ᾽ ᾧ ὁ χορὸς ἀναβοᾷ. ὅπερ ἦν σύμβολον τὸν οἰδίπουν τεθνήξεσθαι. ὅπερ γνωρίσας ὁ οἰδίπους. ἀξιοῖ τὸν θησέα ἐν τάχει παραγενέσθαι. Τἀξίωμα. τὸ βούλημα. Διόβολος ἐς δ᾽ ἄκραν. ἄκραν φόβαν κρατός. οὕτως ἀποδώσεις. Οὐρανία γὰρ ἀστραπὴ. ἀντὶ τῆς ταχεῖα. Τί μὰν ἀφήσει. τοῦτό φησιν, οὐ μάτην γίνεται τὸ κατὰ τὴν διοσημείαν, ἀλλ᾽ ἐπί τινι μεγάλῃ συμφορᾷ. νῦν δὲ συμφορὰν φησὶ τὸ μέσον ὄνομα τῆς συντυχίας. οἷον, ἐπί τινι γίνεται ἡ διοσημεία. Ἅλιον. μάταιον. Ἀφορμᾷ ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀφορμᾷ. Τῷδ᾽ ἐπ᾽ ἀνδρί. ἐπ᾽ ἐμοὶ δηλονότι. Θέσφατος βίου τελευτή. ἡ θεσπισθεῖσα τελευτή. Ἀποστροφή. ἀποφυγή. Τῷ δὲ συμβαλών. τίνι τεκμηρίῳ νοήσας στοχασάμενος. Ἀμφίσταται. περιΐσταται ἡμῖν μέγας ψόφος. Ἵλαος ὦ δαῖμον. λείπει τὸ ἔσο. δυσσεβέσταται ὁ χορὸς εὔχεται πρὸς τὸν θεὸν, εἰ ἐπί τινι χαλεπῷ ταῦτα πράττει, ἵλεων αὐτὸν γενέσθαι. ὅρα οὖν ὅτι ἡ συμφορὰ ὑπὸ τῆς μέσης ἐννοίας κεῖται. Ματέρι. τῇ ἀττικῇ. Ἀφεγγές. χαλεπόν. Ἐναισίου δὲ συντύχοιμι. μὴ δὲ πονηρῷ τινι συντύχω. Ἀκερδῆ χάριν. ἧς φαῦλον τὸ κέρδος. Μετάσχοιμί πως. ἀντὶ τοῦ σχοίην.

Ἆρ' ἐγγὺς ἁνήρ. ὁ θησεύς. Τί δ' ἂν θέλοις τὸ πιστόν. τί τὸ πιστὸν θέλεις ἐμβαλεῖν τῇ φρενὶ ἐκείνου. τῇ τοῦ θησέως δηλονότι. ἀντὶ τοῦ τί βούλει πιθανὸν ἀνακοινώσασθαι τῷ θησεῖ. Δοῦναί σφιν. ἀντὶ τοῦ αὐτῷ κατὰ τιμὴν δὲ πληθυντικῶς. ἅπερ οἱ ὑπεσχόμην. Ἄλλως. Δοῦναί σφιν. Ἡ σφὶν, ἀντὶ τῆς οἱ, ἀντωνυμίας κεῖται. ἔδει τὸ τελεσφόρον δοῦναι οἱ χάριν. Ἰὼ παῖ. θαυμαστῶς ὁ χορὸς βοᾷ· ἐπάγει γὰρ τὸ πρᾶγμα. Ἐπὶ γύαλον. ἢ ἐπὶ τὰς τὸ ἄκραν. ἴν' ᾖ, ἐπ' ἄκραν πέτραν. Ποσειδαωνίῳ. ποσειδῶνι. διὸ κεῖται τὸ χ. Ἄλλως. Ποσειδαωνίῳ. ἀντὶ τοῦ ποσειδώνιός ἐστιν ἐναλίου θεοῦ. ὁ δὲ ἑτέρως ἐσχημάτισε κτητικώτερόν πως. διὸ κεῖται τὸ χ. Ἁγιάζων. ἀντὶ τοῦ ἁγίζων. Παρ' ὑμῶν. ὑμῶν τε, καὶ οἰδίποδος. Ἐπιῤῥάξασα. ἀντὶ τοῦ ἐπέῤῥαξεν. Θεῶν τύχην. ἐπιτυχίαν. Νέορτον αὖ. ἀντὶ τοῦ νέον. Καί σ' ἅπερ. τὸ ἑξῆς, καὶ σὲ μὴ ψεύσας. Σημάτων προκειμένων. οἷον, διὰ τῶν σημείων. Γήρας ἄλυπα. ἕως γήρως. Τῇδε κείσεται. γράφεται, σοί τε κείσεται. Μήθ' οὗ κέκευθε. μήτε ὅπου κρύπτεται ὁ χῶρος. Γειτόνων. εἰ μὲν βαρυτόνως γειτόνων, τῶν θηβαίων. εἰ δὲ περισπωμένων γειτονῶν, ἀντὶ τοῦ γειτνιῶν ὁ τάφος.

Ἃ δ' ἐξάγιστα. καθαρά. σημειῶσαι καὶ τὸ ἄγος ἐπὶ τούτου. ἐν ταῦθα οὕτως. ἐξάγιστα, ἀντὶ τοῦ ἀ-

οἰδί. ἆρ' ἐγγὺς ἁνήρ; ἆρ' ἔτ' ἐμψύχου, τέκνα,
κιχήσεταί μου, καὶ κατορθοῦντος φρένα;
χο. τί δ' ἂν θέλοις τὸ πιστὸν ἐμφῦναι φρενί;
οἰδί. ἀνθ' ὧν ἔπασχον εὖ, τελεσφόρον χάριν
δοῦναί σφιν, ἥνπερ τυγχάνων ὑπεσχόμην.
χο. ἰὼ παῖ. βᾶθ' ἔτ' ἄκραν
ἐπὶ γύαλον ἐναλίῳ
Ποσειδαωνίῳ θεῷ τυγχάνεις
βούθυτον ἑστίαν ἁγίζων, ἵκου.
ὁ γὰρ ξένος σε καὶ πόλισμα
καὶ φίλους ἐπαξιοῖ
δικαίαν χάριν παρασχεῖν παθών.
ἄϊσσ' ὦναξ.
θη. τίς αὖ παρ' ὑμῶν κοινὸς ἠχεῖται κτύπος,
σαφὴς μὲν αὐτῶν, ἐμφανὴς δὲ τοῦ ξένου,
μή τις Διὸς κεραυνὸς, ἤ τις ὀμβρία
χάλαζ' ἐπιῤῥάξασα; πάντα γὰρ θεοῦ
τοιαῦτα χειμάζοντος εἰκάσαι πάρα.
οἰδί. ἄναξ, ποθοῦντι προὐφάνης. καί σοι θεῶν
τύχην τις ἐσθλὴν θῆκε τῆσδε τῆς ὁδοῦ.
θη. τί δ' ἐστὶν ὦ παῖ Λαΐου νέορτον αὖ;
οἰδί. ῥοπὴ βίου μοι. καί σ' ἅπερ ξυνῄνεσα
θέλω πόλιν τε τήνδε μὴ ψεύσας θανεῖν.
θη. ἐν τῷ δὲ κεῖσαι τοῦ μόρου τεκμηρίῳ;
οἰδί. αὐτοὶ θεοὶ κήρυκες ἀγγέλλουσί μοι
ψεύδοντες οὐδὲν, σημάτων προκειμένων.
θη. πῶς εἶπας ὦ γεραιὲ δηλοῦσθαι τάδε;
οἰδί. αἱ πολλὰ βρονταὶ διατελεῖς, τὰ πολλά τε
στρέψαντα χειρὸς τῆς ἀνικήτου βέλη.
θη. πείθεις με. πολλὰ γάρ σε θεσπίζονθ' ὁρῶ,
κοὐ ψευδόφημα. χ' ὤ, τι χρὴ ποιεῖν, λέγε.
οἰδί. ἐγὼ διδάξω τέκνον Αἰγέως, ἅ σοι
γήρας ἄλυπα τῇδε κείσεται πόλει.
χῶρον μὲν αὐτὸς αὐτίκ' ἐξηγήσομαι,
ἄθικτος ἡγητῆρος, οὗ με χρὴ θανεῖν.
τοῦτον δὲ φράζε, μήποτ' ἀνθρώπων τινὶ,
μήθ' οὗ κέκευθε, μήτ' ἐν οἷς κεῖται τόποις·
ὥς σοι πρὸ πολλῶν ἀσπίδων, ἀλκὴν ὅδε
δορός τ' ἐπακτοῦ γειτόνων ἀεὶ τιθῇ.
ἃ δ' ἐξάγιστα, μηδὲ κινεῖται λόγῳ,

αὐτὸς μαθήσῃ, κεῖσ᾽ ὅταν μόλῃς μόνος.
ὡς οὔτ᾽ ἂν ἀστῶν τῶνδ᾽ ἂν ἐξείποιμί τῳ,
οὔτ᾽ ἂν τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς, στέργων ὅμως.
ἀλλ᾽ αὐτὸς ἀεὶ σῷζε, χ᾽ ὤταν εἰς τέλος
τοῦ ζῆν ἀφικνῇ, τῷ προφερτάτῳ μόνῳ
σήμαιν᾽. ὁ δ᾽ αἰεὶ τἀπιόντι δεικνύτω.
χ᾽ οὕτως ἀδήϊον τήνδ᾽ ἐνοικήσεις πόλιν
Σπαρτῶν ἀπ᾽ ἀνδρῶν. αἱ δὲ μυρίαι πόλεις,
κἂν εὖ τις οἰκῇ, ῥᾳδίως καθύβρισαν.
» Θεοὶ γὰρ εὖ μὲν, ὀψὲ δ᾽ εἰσορῶσ᾽, ὅταν
» τὰ θεῖ᾽ ἀφείς τις, εἰς τὸ μαίνεσθαι τραπῇ.
ὃ μὴ σὺ τέκνον Αἰγέως βούλου παθεῖν.
τὰ μὲν τοιαῦτ᾽ οὖν, εἰδότ᾽ ἐκδιδάσκομεν.
χῶρον δ᾽, ἐπείγει γάρ με τοὐκ θεοῦ παρὸν,
στείχωμεν ἤδη, μηδ᾽ ἔτ᾽ ἐντρεπώμεθα.
ὦ παῖδες, ὧδ᾽ ἕπεσθ᾽. ἐγὼ γὰρ ἡγεμὼν
σφῷν αὖ πέφασμαι καινὸς, ὥσπερ σφὼ πατρί.
χωρεῖτε, καὶ μὴ ψαύετ᾽. ἀλλ᾽ ἐᾶτέ με
αὐτὸν τὸν ἱερὸν τύμβον ἐξευρεῖν, ἵνα
μοῖρ᾽ ἀνδρὶ τῷδε, τῇδε κρυφθῆναι χθονί.
τῇδ᾽ ὧδε τῇδε βᾶτε. τῇδε γάρ μ᾽ ἄγει
Ἑρμῆς ὁ πομπὸς, ἥ τε νερτέρα θεός.
ὦ φῶς ἀφεγγὲς πρόσθε πού ποτ᾽ ἦσθ᾽ ἐμόν;
νῦν δ᾽ ἔσχατόν σου τοὐμὸν ἅπτεται δέμας.
ἤδη γὰρ ἕρπω τὸν τελευταῖον βίον
κρύψων παρ᾽ ᾅδην. ἀλλὰ φίλτατε ξένων,
αὐτός τε, χώρα θ᾽ ἥδε, πρόσπολοί τε σοὶ,
εὐδαίμονες γένοισθε. κἀπ᾽ εὐπραξίᾳ
μέμνησθέ μου θανόντος εὐτυχεῖς ἀεί.
ΧΟ. εἰ θέμις ἐστί μοι τὰν ἀφανῆ θεὸν
καὶ σὲ λιταῖς σεβίζειν ἐννυχίων ἄναξ
ἀϊδωνεῦ ἀϊδωνεῦ,
λίσσομαι, μήτ᾽ ἐπίπονα.
μήτ᾽ ἐπὶ βαρυάχει
ξένον ἐκτανύσαι
μόρῳ, τὰν παγκευθῆ κάτω
νεκύων πλάκα, καὶ στύγιον
δόμον. πολλῶν γὰρ ἂν

γιὰ καὶ μὴ ἰδίᾳ τε ἐνθυμεῖσθαι. καὶ
αὐτοῦ τούτου γὰρ χρῶνται πολ-
λαχοῦ. Τῷ προφερτάτῳ μόν-
νῳ. χρησίμως καὶ ἄριστα. ὥστε
παρὰ τὸν καιρὸν τῆς τελευτῆς
παραδιδόναι τὸ ἀπόρρητον τῷ
πρεσβυτέρῳ υἱῷ. ὑπὲρ τοῦ μέχρι
τοῦ παντὸς διαμεῖναι τὴν ὠφέλει-
αν τοῖς ἀθηναίοις, δι᾽ ἧς τῶν θηβαί-
ων κρατήσουσι. Χ᾽ οὕτως ἀδή-
ιον. ἀδῄωτον. Κἂν εὖ τις οἰκῇ.
κἂν δικαίως τις πολιτεύηται,
πολλαὶ πόλεις ἀδίκως ἐπέρ-
χονται. Μηδέ γ᾽ ἐντρεπώμε-
θα. ἀντὶ τοῦ ἐπιστρεφώμεθα.
ὅμηρος, Ἐντροπαλιζόμενος.
Ἐγὼ γὰρ ἡγεμών. ἐγὼ γὰρ ἡγε-
μὼν ὑμῖν πέφυκα, ὥσπερ ὑ-
μεῖς τῷ πατρί. Τῇδε γὰρ ἄγει.
οὐ πλανᾷ ὁ ὑποκριτὴς, ἀλλ᾽ εὐ-
θὺ ἄπεισιν, ὥσπερ ἀγόμενος
ὑπὸ τοῦ θεοῦ. πάνυ δὲ σεμνῶς καὶ
τὸ τοῦ ἑρμοῦ προσέθηκεν. Ὦ φῶς
ἀφεγγές. ὃ τῷ νῷ ὁρᾷ. οὐ τοῖς αἰ-
σθητοῖς ὀφθαλμοῖς. Πρόσπο-
λοί τε σοί. οἱ ἀθηναῖοι. Τὰν ἀ-
φανῆ θεόν. τὴν περσεφόνην φη-
σίν. Ἐννυχίων ἄναξ. τῶν ἐν
νυκτὶ ἀεὶ καὶ σκότῳ διατριβόν-
των. τεθνηκότων. Λίσσομαι μήτ᾽
ἐπιπόνῳ. τὰ ἑξῆς μὲν δῆλα ἐκ
τῆς λέξεως. τὸ δὲ δίδου μοι τοῦ-
τῳ ἀσυνάρτητόν πως φαίνεται
ἡμῖν. ἐπιστῆσαι οὖν ἄξιν λα-
βόντας καλὸν ἀντίγραφον. δί-
δου μοι τὸν ξένον κατανύσαι τὰ
παγκευθῆ κάτω νεκύων πλά-
κα. καὶ στύγιον δόμον, μήτ᾽ ἐπι-
πόνῳ, μήτ᾽ ἐπὶ βαρυηχεῖ μό-
ρῳ. εὔχονται δὲ αὐτῷ μὴ δυσθανατῆσαι.

Καὶ μάταν πημάτων. ἀποστρέφει τὸν λόγον πρὸς τὸν οἰδίποδα. τὸ δὲ μάτην ἱκνουμένων, ἔν τινι τρόπῳ εἴρηκε παρ' ὅσον σχεδὸν πάντα τὰ ἁμαρτήματα τῷ οἰδίποδι ἀκουσίως ἐγένετο. καὶ νῦν οὖν κατὰ τοῦτο μάτην ἂν λέγοι τιμωρίαν ὑπέχειν αὐτόν. Ω χθόνιαι θεαί. ὦ ἐριννύες. Θηρός. τοῦ κερβέρου. Εὐνᾶσθαι. κοιμᾶσθαι. λείπει τὸ φασίν. ὁ γὰρ νοῦς τοιοῦτος. ὅν φασι κοιμᾶσθαι. κνύζεσθαί τέ φασι. τοῦτο δὲ αὐτὸς ἀποδέδωκεν εἰπών, λόγος αἰὲν ἀνέχει. ἤρκει δὲ εἰ κατ' ἔλλειψιν ἐξενήνεκτο ὁ λόγος. Λόγος αἰὲν ἀνέχει. ἀντὶ τοῦ φασίν. Ον ὦ γᾶς παῖ. τὸν κέρβερον ἐξευμενίζομαι, τῷ ξένῳ ὁρμωμένῳ, καὶ πρὸς τὰς νερτέρας νεκρῶν πλάκας, ἀβλαβῶς ὑπαντῆσαι. Κατεύχομαι ἐν καθαρῷ ἐπανέλαβε. τῷ δὲ ἑνικῷ κέχρηται ἀντὶ τοῦ πληθυντικοῦ. λέγει γὰρ τὰς εὐμενίδας. ταύτας δὲ, οὕτω καὶ ἐν ἀρχῇ γενεαλογεῖ. Σέ τοι κικλήσκω τὸν αἰένυπνον. ὑφ' ἓν ἀναγνωστέον, αἰένυπνον, τὸν ἀεὶ ὕπνον. τὸν διαπαντὸς κοιμώμενον. φησὶ δὲ τὸν θάνατον, ὥσπερ δαίμονά τινα ὄντα. πρὸς πάντας δὲ σχεδὸν τοὺς ὑποχθονίους, τὴν παράκλησιν ἐποιήσαντο. τὸν πλούτωνα. τὴν περσεφόνην. τὸν κέρβερον. καὶ νῦν πρὸς τὸν θάνατον αὐτόν. Ανδρες πολῖται, ξυντομώτατος. ἀντὶ τοῦ συντόμως. ἔστι δὲ ὁ ἄγγελος, εἷς τῶν ἀκολουθησάντων θησεῖ θεραπόντων. καὶ ἀφῖκται ἐνταῦθα ἀπαγγέλλων τὴν πραχθέντων περὶ τῆς ἐρημίας. οὐ γὰρ πάντα δυνατὸν ἦν θεάσασθαι.

καὶ μάταν πημάτων ἱκνουμένων
πάλιν σε δαίμων δίκαιος αὔξοι.
ὦ χθόνιαι θεαί, σῶμά τ' ἀνικάτου
θηρὸς, ὃν ἐν πύλαισι φασὶ πολυξέ-
στοις εὐνᾶσθαι,
κνυζεῖσθαί τ' ἐξ ἄντρων
ἀδάματον φύλακα παρ' ἀΐδᾳ
λόγος αἰὲν ἀνέχει.
ὅν ὦ γᾶς παῖ καὶ ταρτάρου,
κατεύχομαι ἐν καθαρῷ
βῆναι ὁρμωμένῳ
νερτέρας τῷ ξένῳ νεκρῶν πλάκας.
σέ τοι κικλήσκω τὸν αἰὲν ἄϋπνον.
ἀγ. ἄνδρες πολῖται, ξυντομωτάτως μὲν ἂν
τύχοιμι λέξας οἰδίπουν ὀλωλότα.
ἃ δ' ἦν τὰ πραχθέντ', οὔθ' ὁ μῦθος ἐν βραχεῖ
φράσαι πάρεστιν, οὔτε τἄργ' ὅσ' ἦν ἐκεῖ.
χο. ὄλωλε γὰρ δύστηνος;
ἀγ. ὡς λελοιπότα
κεῖνον τὸν αἰεὶ βίοτον ἐξεπίστασο.
χο. πῶς; ἆρα θείᾳ κἀπόνῳ τάλας τύχῃ;
ἀγ. τοῦτ' ἐστὶν ἤδη κἀποθαυμάσαι πρέπον.
ὡς μὲν γὰρ ἐνθένδ' εἷρπε, καὶ σύ που παρὼν
ἔξοισθ', ὑφηγητῆρος οὐδενὸς φίλων,

Κεῖνον τὸν ἀεὶ βίοτον, τὸ μακρὸν γῆρας, ἢ τὴν ζωήν. εἰώθασι γὰρ τὸ ἀεὶ, καὶ ἐπ' ὀλίγου χρόνου τάσσειν. ὅμηρος,
» Ἔχων κότον ἐμμενὲς αἰεί. Ως μὲν γὰρ ἐνθένδε. ὑπερβατόν. ὡς μὲν γὰρ ἐνθένδε εἷρπεν, ὑφηγητῆρος οὐδενὸς φίλων. ἀλλ' αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγούμενος, καὶ σὺ παρὼν οἶδας. Αλλως. Υφηγητῆρος. κατὰ συναλοιφήν. λέγει δὲ ὅτι, ὑπ' οὐδενὸς ἡγητῆρος.

ἀλλ' αὐτὸς

Ἐξηγούμενος. προηγούμενος. Ἐπεὶ δ' ἀφῖκτο τὸν καταρράκτην ὀδόν. ἀντὶ τοῦ οὐδόν. ὃν ἐν ἀρχῇ εἶπε χαλκόπουν οὐδόν, ὅπερ νῦν ὑποτίθεται ἐκτὸς τῆς σκηνῆς, καὶ οὐκέτι ἐν ὄψει τοῦ θεάτρου. καὶ νῦν καταρράκτην προσηγόρευσε, διὰ τὸ νομίζειν ἐκεῖνον τὸν τόπον κατάβασιν ἔχειν εἰς ᾅδου. καί εἰσιν οἳ, δι' αὐτῆς τὴν ἁρπαγὴν φασὶ τῆς κόρης γενέσθαι. Ἐν πολυσχίστῳ μιᾷ. ὡς πλειόνων οὐσῶν τῶν ὁδῶν. Κοίλου πέλας κρατῆρος. τοῦ μυχοῦ. τὰ γὰρ κοῖλα οὕτως ἐκάλουν ἐκ μεταφορᾶς. ὅθεν καὶ τὰ ἐν τῇ αἴτνῃ κοιλώματα, κρατῆρας καλοῦσι, λέγει δὲ δι' οὗ καταβῆναι φασὶ τὴν κόρην ἁρπαγεῖσαν. Πειρίθου τε φησὶ κεῖται ξυνθήματα. οἷον ὑπομνήματα τῆς πίστεως ἧς ἔθεντο πρὸς ἀλλήλους, περὶ τῆς εἰς ᾅδου καταβάσεως. ἀμάρτυρον δὲ, εἰ δὴ τούτου ὄντος που κατῆλθον. πιθανῶς δὲ ὁ σοφοκλῆς πρὸς χάριν τῆς ἀττικῆς φησὶν ἐνταῦθα τὴν εἰς ᾅδου κατάβασιν οἰδίποδος γενέσθαι. Κελεύθων ἐν πολυσχίστῳ. ὡς πλειόνων οὐσῶν τῶν ὁδῶν. Ἐφ' οὗ μέσου στάς. σταθεὶς, καὶ μηκέτι ὁδεύσας, μέσου δὲ, ἀντὶ τοῦ μεταξὺ τοῦ κρατῆρος, ὅ ἐστι τοῦ μυχοῦ, στάς. Τοῦ τε θορικίου πέτρου. ταῦτα γνώριμα τοῖς ἐγχωρίοις. θορικὸς δὲ, δῆμος τῆς ἀκάμαντίδος φυλῆς. Κοίλης τ' ἀχέρδου. ἀπὸ κοινοῦ τὸ στάς. κοίλης δὲ ἀχέρδου, τῆς τὸν πυθμένα ἔχουσης ὑπόκοιλον. σαπρὰν εἶπε. Παῖδας, ἠνώγει ῥυτῶν ὑδάτων. ὑπὲρ τὸ ἀφαγνισθῆναι αὐτὸν πρὸ τελευτῆς. Τὼ δ' εὐχλόου δήμητρος. εὐχλόου δήμητρος ἱερόν ἐστι πρὸς τῇ ἀκροπόλει. καὶ εὔπολις μαρικᾷ. Ἀλλ' εὐθὺ πόλεως εἶμι. θῦσαι γάρ με δεῖ κριὸν, χλόῃ δήμητρι. ἔνθα δηλονότι, καὶ κριὸς θήλεια τῇ θεῷ ταύτῃ θύεται. οὕτω δὲ τιμᾶται ἐκ τῆς τῶν κήπων χλόης, θύουσί τε, θαργηλιῶνος ἕκτῃ. Ἐπιστολάς. ἐντολάς. πράξεις. Ἧ νομίζεται. ὡς νομίζεται ἐπὶ τοῖς νεκροῖς. Ζεὺς χθόνιος. πάνυ σεμνῶς τὸ χθόνιος. οἷον μύκημα ἐγένετο καὶ ἐσείσθη ἡ γῆ, προδηλοῦντος τοῦ θεοῦ τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ ἔδει ἀποτάττεσθαι τὸν οἰδίποδα. Οὐδ' ἀνίεσαν. οὐκ ἀνέπεμπον.

ἀλλ' αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγούμενος.
ἐπεὶ δ' ἀφῖκτο τὸν καταρράκτην ὀδὸν
χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν ἐρριζωμένον,
ἔστη κελεύθων ἐν πολυσχίστῳ μιᾷ,
κοίλου πέλας κρατῆρος. οὗ τὰ Θησέως
Πειρίθου τε κεῖται πίστ' ἀεὶ ξυνθήματα
ἐφ' οὗ μέσου στὰς, τοῦ τε Θορικίου πέτρου,
κοίλης τ' ἀχέρδου, κἀπὸ λαΐνου τάφου
καθέζετ' εἶτ' ἔλυσε δυσπινεῖς στολάς.
κἄπειτ' ἀΰσας παῖδας, ἠνώγει ῥυτῶν
ὑδάτων ἐνεγκεῖν λουτρὰ καὶ χοάς ποθεν.
τὰς δ' εὐχλόου Δήμητρος εἰς ἐπόψιον
πάγον μολοῦσα, τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὶ
ταχεῖ 'πόρευσαν ξὺν χρόνῳ. λουτροῖς τέ νιν
ἐσθῆτί τ' ἐξήσκησαν, ᾗ νομίζεται.
ἐπεὶ δὲ παντὸς εἶχε δρῶντος ἡδονὴν,
κοὐκ ἦν ἔτ' ἀργὸν οὐδὲν ὧν ἐφίετο,
κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος. αἱ δὲ παρθένοι
ῥίγησαν ὡς ἤκουσαν. ἐς δὲ γούνατα
πατρὸς πεσοῦσαι, κλαῖον. οὐδ' ἀνίεσαν
στέρνων ἀραγμοὺς, οὐδὲ παμμήκεις γόους.
ὁ δ' ὡς ἀκούει φθόγγον ἐξαίφνης πικρὸν,

Πτύξας. περιπλέξας.

Δυσπόνητον τροφήν. γηροκομίαν.

Τὸ γὰρ φιλεῖν, οὐκ ἔστιν ἐξ ὅτου. ἀντὶ τοῦ οὐδεὶς πλέον μου ὑμᾶς ἐφίλησε.

Λύγδην. λύζοντες. Ἔκλαιον πάντες. ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ πάντες. κατ' ἐπικράτειαν δὲ πάντες φησὶν, ἑνὸς μὲν ὄντος ἄρσενος τοῦ Οἰδίποδος. δύο δὲ τῶν θηλειῶν.
» ὅμοιον τῷ, Μοῦσαι καλαὶ καὶ
» πολλὸν οἷς ἐγὼ ἀείδω.
Θώϋξεν. ἐκάλεσεν ἐβόησεν.

Αὐδᾷ μολεῖν οἱ γῆς. ἀντὶ τοῦ πρὸς αὐτόν.
Πίστιν ἀρχαίαν. τὴν ἀρχαίαν. βούλεται δὲ λέγειν, ἀρχὴν πίστεως.
Τελεῖν δ' ὅσ' ἄν. ἀντὶ τοῦ ὅσα ἄν.

Δικαιοῦν. δίκαιον κρίνειν.
Ἀστακτὶ δέ. πολυστακτί. πολυδακρύτως.
Στραφέντες ἐξαπείδομεν. ἴδιον αὐτοῦ τὸ πολλαῖς κεχρῆσθαι ταῖς προθέσεσι. παραφυλακτέον δὲ πῶς καὶ τὰ ἄρρητα ὑπ' ὄψιν ἤγαγεν ὁ ἄγγελος, ἐκ τῶν σχημάτων μηνύων.

πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας, εἶπεν. ὦ τέκνα,
οὐκ ἔστ' ἔθ' ὑμῖν τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ πατήρ.
ὄλωλε γὰρ δὴ πάντα τἀμά. κοὐκέτι
τὴν δυσπόνητον ἕξετ' ἀμφ' ἐμοὶ τροφήν.
σκληρὰν μὲν οἶδα παῖδες. ἀλλ' ἓν τὸ μόνον
τὰ πάντα λύει ταῦτ' ἔπος μοχθήματα.
τὸ γὰρ φιλεῖν, οὐκ ἔστιν ἐξ ὅτου πλέον
ἢ τοῦδε τἀνδρὸς ἔσχεθ'. οὗ τητώμεναι,
τὸν λοιπὸν ἤδη βίοτον διάξετον.
τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι,
λύγδην ἔκλαιον πάντες. ὡς δὲ πρὸς τέλος
γόων ἀφίκοντ', οὐδέ τ' ὠρώρει βοή,
ἦν μὲν σιωπή. φθέγμα δ' ἐξαίφνης τινὸς
θώϋξεν αὐτὸν, ὥστε πάντας ὀρθίας
στῆσαι φόβῳ δείσαντας ἐξαίφνης τρίχας.
καλεῖ γὰρ αὐτὸν πολλὰ πολλαχῇ θεός.
ὦ οὗτος οὗτος Οἰδίπους, τί μέλλομεν
χωρεῖν; πάλαι δὴ τἀπὸ σοῦ βραδύνεται,
ὁ δ' ὡς ἐπήσθετ' ἐκ θεοῦ καλούμενος.
αὐδᾷ μολεῖν οἱ γῆς ἄνακτα Θησέα,
κἀπεὶ προσῆλθεν, εἶπεν. ὦ φίλον κάρα,
δός μοι χερὸς σῆς πίστιν ἀρχαίαν τέκνοις,
ὑμεῖς τε παῖδες τῷδε, καὶ καταίνεσον
μή ποτε προδώσειν τάσδ' ἑκὼν, τελεῖν δ' ὅσ' ἂν
μέλλῃς φρονῶν εὖ ξυμφέροντ' αὐταῖς ἀεί.
ὁ δ' ὡς ἀνὴρ γενναῖος, οὐκ οἴκτου μέτα
κατῄνεσεν τάδ' ὅρκιος δράσειν ξένῳ.
ὅπως δὲ ταῦτ' ἔδρασεν, εὐθὺς Οἰδίπους
ψαύσας ἀμαυραῖς χερσὶν ὧν παίδων λέγει
ὦ παῖδε, τλάσας χρὴ τὸ γενναῖον φρενὶ
χωρεῖν τόπων ἐκ τῶνδε. μηδ' ἃ μὴ θέμις
λεύσσειν δικαιοῦν, μηδὲ φωνούντων κλύειν,
ἀλλ' ἕρπεθ' ὡς τάχιστα. πλὴν ὁ κύριος
Θησεὺς παρέστω μανθάνων τὰ δρώμενα.
τοσαῦτα φωνήσαντος εἰσηκούσαμεν
ξύμπαντες. ἀστακτὶ δὲ σὺν ταῖς παρθένοις
στένοντες, ὡμαρτοῦμεν. ὡς δ' ἀπήλθομεν,
χρόνῳ βραχεῖ στραφέντες, ἐξαπείδομεν
τὸν ἄνδρα. τὸν μὲν, οὐδαμοῦ παρόντ' ἔτι,

Ἄνακτα δ' αὐτόν. τὸν Θησέα ἴδομεν κατὰ τοῦ κρατὸς ἔχοντα χέρα, ἐπίσκιον ὀμμάτων. ὅ ἐστι, τῇ χειρὶ σκέποντα τοὺς ὀφθαλμοὺς, πρὸς τὸ μὴ θεωρῆσαι τὸ δεινὸν τοῦ πάθους. ἤγουν, τὸ σχῆμα τῶν θαυμαζόντων ἐνδεικνύμενον, ἔπειτα μέντοι βαιόν. ἀντὶ τοῦ μετ' ὀλίγον οὐ μετὰ πολύ. Κεραυνὸς ἐξέπραξεν. ἀνεῖλεν. Ἢ τὸ νερτέρων. ἢ τὸ νερτέρων γῆς πέδον εὔνουν διαστὰν ὅ ἐστι, χάσμα αὐτῷ εὔνουν ἐγένετο. Ἀλύπητον. γράφεται, ἐλάμπετον. Ἀλλ' εἴτις βροτῶν. ὡς οὐδεὶς ἄλλος.

ἄνακτα δ' αὐτὸν ὀμμάτων ἐπίσκιον
χεῖρ' ἀντέχοντα κρατὸς, ὡς δεινοῦ τινος
φόβου φανέντος, οὐδ' ἀνασχετοῦ βλέπειν.
ἔπειτα μέντοι βαιὸν οὐδὲ σὺν χρόνῳ,
ὁρῶμεν αὐτὸν γῆν τε προσκυνοῦνθ' ἅμα
καὶ τὸν θεῶν Ὄλυμπον ἐν ταὐτῷ λόγῳ.
μόρῳ δ' ὁποίῳ κεῖνος ὤλετ', οὐδ' ἂν εἷς
θνητῶν φράσειε, πλὴν τὸ Θησέως κάρα.
οὐ γάρ τις αὐτὸν, οὔτε πυρφόρος θεοῦ
κεραυνὸς ἐξέπραξεν, οὔτε ποντία
θύελλα κινηθεῖσα τῷ τότ' ἐν χρόνῳ.
ἀλλ' ἤ τις ἐκ θεῶν πομπὸς, ἢ τὸ νερτέρων
εὔνουν διαστὰν γῆς ἀλύπητον βάθρον.
ἀνὴρ γὰρ οὐ στενακτὸς, οὐδὲ σὺν νόσοις
ἀλγεινὸς ἐξεπέμπετ', ἀλλ' εἴτις βροτῶν
θαυμαστός. εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονῶν λέγειν,
οὐκ ἂν παρείμην οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν.
ΧΟ. ποῦ δ' αἵ τε παῖδες, χοἰ προπέμψαντες φίλων;
ΑΓ. αἵδ' οὐχ ἑκάς. γόων γὰρ οὐκ ἀσήμονες
φθόγγοι σφε σημαίνουσι δεῦρ' ὁρμωμένας.
ΑΝ. αἰαῖ, φεῦ. ἔστιν ἔστι νῷν δὴ
οὐ τὸ μὲν, ἄλλο δὲ μὴ, πατρὸς ἔμφυτον
ἄλαστον αἷμα δυσμόροιν στενάζειν.
ᾧ τινι τὸν πολὺν
ἄλλοτε μὲν πόνον ἔμπεδον εἴχομεν,
ἐν πυμάτῳ δ' ἀλόγιστα παροίσομεν
ἰδόν τε καὶ παθούσα.
ΧΟ. τί δ' ἔστιν;

Εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονεῖν. εἰ δέ τις οἴεταί με μὴ φρονοῦντα λέγειν οὐκ ἂν αὐτῷ συγχωρήσαιμι, οὐδὲ συγκαταθείμην, ὅτι ταῦτα ὡς ἄφρων λέγω. Οὐκ ἂν παρείμην. παραχωρήσαιμι. Χοἰ προπέμψαντες. αὐτὶ τοῦ ὁ Θησεύς. Φθόγγοι σφε. αἱ θυγατέρες ἐν μέρει αὐτοῦ ἀπολοφύρονται, ἐφ' οἷς τε νῦν σὺν τῷ πατρὶ ἔπαθον, καὶ ἅπερ ἐκδέξεται αὐτὰς, καὶ ὅτι τὰ ἐφεξῆς τοῦ δράματος, οὐκ εὐκαταφρόνητα. Αἲ, αἲ. φεῦ. τὸ ἑξῆς ἔστι νῷν στενάζειν, οὐ τὸ ἔμφυτον μὲν πατρὸς αἷμα. ἄλλο δὲ μὴ, ἀλλὰ πολλὰ δηλονότι. Ἄλλοτε μὲν πόνον. πρότερον μὲν, τινὰ ἐπάσχομεν σὺν τῷ πατρί. τὸ δὲ πύματον τοῦτο καὶ ἔσχατον, τὸ κατὰ τὴν ἀφάνισιν αὐτοῦ οὕτω παράδοξόν ἐστιν, ὡς μὴ δὲ λόγον εὑρέσθαι ἐπ' αὐτοῖς δυνατὸν εἶναι. Ἀλόγιστα. ἀδιήγητα κακὰ βαστάζομεν. Ἰδόν τε καὶ παθοῦσα. ἀντὶ τοῦ ἰδοῦσαι, καὶ παθοῦσαι πολλαχοῦ δὲ τῷ σχήματι τούτῳ χρῆται ἀντὶ τῶν θηλυκῶν, τὰ ἀρσενικὰ τιθείς. καὶ ἐνηλικτρ. Ὦ τοῖσιν

» ἐχθροῖς εὖ βεβηκόσι ποτὲ, ψυχῆς ἀφειδήσαντε προὖστα τὴν φόνου. καὶ πάλιν,
» Ὁρᾷ κακῶς πράσσοντε, μὴ μέγα κακὰ χρησώμεθα. καὶ ὅμηρος. Τώ δὲ βάτην
» τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι. καὶ ἡσίοδος. Καὶ τότε δὴ πρὸς ὄλυμπον ἀ-
» πὸ χθονὸς εὐρυοδείης, λευκοῖσιν φαρέεσσι καλυψαμένα χρόα καλὸν, Ἀθάνα

» τὸν μετὰ φῦλον ἴσαν, προλιπόντ' ἀνθρώπους. Αἰδὼς καὶ νέμεσις. Οὐκ ἔστι μὲν εἰκάσαι. οὐδὲ εἰκόνα ἔχω λαβεῖν τοῦ πάθους. Ὡς μάλιστ' ἂν εἰ πόθῳ λάβοις. ὡς ἂν ἐπιποθήσαις τὸν τρόπον τῆς τελευτῆς μαθεῖν. ἢ ὡς μάλιστα ἄν τις ποθήσαι ὅπως βέβηκεν. οἷον παραδόξως. καὶ ἐπιφέρει τὴν αἰτίαν τοῦ παραδόξου δοκεῖν τος εἶναι. Τί γὰρ ὅτῳ μήτ' ἄρης. πρὸς τὸ αὐτῷ. τί γάρ ἐστιν εἰκάσαι ἐκείνῳ πάνυ, ᾧ τινι μήτε πόλεμος μήτε νόσος ἐπῆλθεν. ἀλλ' ἀφανῶς διὰ χάσματος ἀπολομένῳ. Νῷν δὲ. ἡμῖν. ἐμοὶ καὶ ἰσμήνῃ. τὸ δὲ τάλαινα, διὰ μέσου ἀναπεφώνηται. Πῶς γὰρ ἤ τιν' ἀπίαν γᾶν. ποῦ γῆς πλανηθεῖσαι, τροφῆς τύχοιμεν. ἀπίαν δὲ γαῖαν, τὴν μακρὰν καὶ ἄποθεν οὖσαν. Δύσοιστον. τὴν δυσφόρητον. ἵνα ᾖ, τοῦ πάθους ἐπίτασις. ὅτι τροφῆς ἀπορήσομεν. ἀηδῶς προσοισόμεθα τοῦ πατρὸς ἐστερημέναι. Ὦ δίδυμα τέκνων. ταῦτα ὁ χορὸς παρηγορῶν ἐμμένειν τοῖς ἐγνωσμένοις παρὰ θεῶν. φέρειν οὖν τὸ ἐκ θεῶν εἱμαρμένον καλῶς. Μηδ' ἄγαν οὕτω φλέγεσθον. ἀντὶ τοῦ μὴ ἄκρως φλέγεσθε. τὸ ἐκ θεοῦ πεμφθὲν δυσανασχέτως φέρουσαι. Οὔτοι κατάμεμπτα. οὐκ ἐν τοιούτοις ἐστὲ ὥστε καταμέμφεσθαι. ἤτοι ὡς ἂν ἐπικουφίζοντος αὐταῖς τὴν συμφορὰν τοῦ βασιλέως. ἢ οἷον οὐκ ἐν χείρονι νῦν ὑμῖν ἔσται τὰ πράγματα. Πόθος καὶ κακῶν ἄρ' ἦν τις. οἱ μὲν περὶ τὸν χορὸν παραμυθεῖσθαι πειρῶνται αὐτάς. αἱ δὲ, οὐδὲν ἧττον τὴν ἑαυτῶν χωροῦσι καὶ ὀλοφύρονται καὶ φασὶν, ἦν ἄρα τις κακῶν πόθος, ὡς ἡμεῖς ἐν κακοῖς ὄντες τοῦ πατρὸς καὶ μὴ ὁρῶντος, ἐστέργομεν αὐτόν. καὶ νῦν μὴ παρόντα ποθοῦμεν. ὡς ὅτε ἐν χεροῖν κατεῖχον τὸν οἰδίποδα, περιέστελλον καὶ ἐθεράπευον. Καὶ γὰρ ὃ μηδαμῇ. καὶ γὰρ δυστυχοῦντα τὸν πατέρα ἐποθοῦμεν θεραπεύειν. καὶ νῦν μὴ παρόντα ποθοῦμεν.

αν. οὐκ ἔστιν εἰκάσαι φίλοι.
χο. βέβηκεν;
αν. ὡς μάλιστ' ἂν εἰ πόθῳ λάβοις.
χο. τί γὰρ ὅτῳ μήτ' ἄρης
μήτε πόντος ἀντέκυρσεν;
ἄσκοποι δὲ πλάκες ἔμαρψαν ἐν ἀφανεῖ
τινι μόρῳ φαινόμεναι.
αν. τάλαινα. νῷν δ' ὀλεθρία
νὺξ ἐπ' ὄμμασι βέβηκε.
πῶς γὰρ, ἤ τιν' ἀπίαν γᾶν, ἢ
πόντιον κλύδων' ἀλώμεναι, βίου
δύσοιστον ἕξομεν τροφάν,
οὐ κάτοιδα. κατά με φόνιος
ἀΐδας ἕλοι πατρὶ
ξυνθανεῖν γεραιῷ
τάλαιναν, ὡς ἔμοιγ' ὁ μέλλων
βίος, οὐ βιωτός.
χο. ὦ δίδυμα τέκνων ἀρίστα,
» Τὸ φέρον ἐκ θεοῦ, καλῶς
» Φέρειν χρὴ, μὴ δ' ἄγαν οὕτω
» Φλέγεσθον. οὔ
τοι κατάμεμπτ' ἔβητον.
αν. πόθος καὶ κακῶν ἄρ' ἦν τις,
καὶ γὰρ ὃ μηδαμὴ τὸ φίλον, φίλον,
ὁπότε γε καὶ τὸν, ἐν χεροῖν κατεῖχον.
ὦ πάτερ, ὦ φίλος,
ὦ τὸν ἀεὶ κατὰ γᾶς σκότον εἱμένος,

οὐδὲ γέρων ἀφίλητος ἐμοί ποτε
καὶ τάδε μὴ κυρήσῃς.
χο ἔπραξεν.
αν ἔπραξεν οἷον ἤθελε.
χο τὸ ποῖον;
αν ἆς ἔχρῃζε γᾶς ἐπὶ ξένας
ἔθανε, κοίταν δ' ἔχει
νέρθεν εὐσκίαστον αἰέν.
οὐδὲ πένθος ἔλιπ' ἄκλαυτον ἀεὶ γὰρ ὄμ
μά σε τόδ' ὦ πάτερ, ἐμὸν
στένει δακρῦον. οὐδ' ἔχω
πῶς με χρὴ τὸ σὸν τάλαιναν
ἀφανίσαι τοσόνδ' ἄχος. ἰὰ μὴ
γᾶς ἐπὶ ξένας θανεῖν ἔχρῃζες, ἀλλ'
ἔρημος ἔθανες ὧδέ μοι.
ὦ τάλαινα, τίς ἄρα με πότμος
αὖθις ὧδ' ἔρημος. ἄπορος.
ἐπιμένει σέ τ' ὦ φίλα,
πατρὸς ὧδ' ἐρήμας.
χο ἀλλ' ἐπεὶ ὀλβίως γ' ἔλυσε
τὸ τέλος ὦ φίλαι βίου,
» λήγετε τοῦδ' ἄχους. Κακῶν γὰρ
» δυσάλωτος οὐδείς.
αν πάλιν φίλα συθῶμεν.
χο ὡς τί ῥέξομεν;
αν ἵμερος ἔχει με.
χο τίς;
αν τὰν χθονίαν ἑστίαν ἰδεῖν.
χο τίνος;
αν πατρὸς τάλαιν' ἔγωγε.
χο θέμις δὲ πῶς τάδ' ἐστί; μῶν οὐχ ὁρᾷς;
αν τί τόδ' ἐπέπληξας;
καὶ τόδ' ὡς
τί τόδε μάλ' αὖθις;
χο ἄταφος ἔπιτνε δίχα τε παντός.
αν ἄγε με, καὶ τότ' ἐνάριξον.
αἰαῖ δυστάλαινα. ποῖ δῆ
τ' αὖθις ὧδ' ἔρημος, ἄπορος,
αἰῶνα τλάμων ἕξω;
χο φίλαι, τρέσητε μηδέν.

Γέρων ἀφίλητος. λείπει τὸ ἦς. Καὶ τόδε μὴ κυρήσῃς. καὶ τὰ νῦν μὴ γένοιό μοι ἄφιλος.

Ἃς ἔχρῃζε γᾶς. ἐφ' ἧς ἤθελε ξένης γῆς ἀπέθανε.

Πῶς με χρὴ τὸ σὸν τάλαιναν. τουτέστι, τὸ παρὰ σὲ ἄχος τηλικοῦτόν ἐστιν.
Ἰὼ μή. τὸ ἑξῆς, μὴ ἔχρῃζες. ἀντὶ τοῦ μὴ ὤφελες.
Γᾶς ἐπὶ ξένας. μεμονωμένος τῶν συγγενῶν.
Ἀλλ' ἐπεὶ ὀλβίως γ' ἔλυσεν. ἐπεὶ ὁ οἰδίπους εὐδαιμόνως ἀπέθανε, μὴ λίαν θρηνεῖτε.
Δυσάλωτος οὐδείς. οὐδεὶς δυσάλωτος, ἀλλ' εὐάλωτος.
Ὡς τί ῥέξομεν. κατὰ κῶλον ἀλλήλαις διαλέγονται πάνυ παθητικῶς. καὶ μή τινι ἀπίθανον δόξῃ καὶ ἀνοικονόμητον. καὶ τὸ ἐπιθυμεῖν τὴν ἀντιγόνην ὀπίσω ἀνιέναι ἐπὶ τὸν τοῦ πατρὸς τάφον, μὴ ἐπισταμένην τὰ κατ' αὐτὸν ὅπως ἀπέθανεν. ἀλλὰ τὸ ἦθός ἐστι παθητικόν. καὶ ἃ μάλιστα πράττουσιν αἱ γυναῖκες ἐν τοῖς τοιούτοις συμπτώμασιν, ἀεὶ ἐπιφοιτᾶν θέλουσαι τοῖς τῶν θανόντων τάφοις.
Μῶν οὐχ ὁρᾷς. οὐχ ὁρᾷς καὶ τόδε ὡς ἄταφος ἔπιτνε δίχα τε παντός; τάδε ἄγαν δὴ μέσου κατ' ἀκόλουθον τῆς ἀντιγόνης.

αὐ. ἀλλὰ ποῖ φύγω;
χο. καὶ πάρος ἀπεφεύγετον
σφῷν τὸ μὴ πιτνεῖν κακῶς.
αὐ. φρονῶ.
χο. τί δῆθ' ὑπερνοεῖς;
αν. ὅπως μολούμεθ' ἐς δόμους οὐκ ἔχω.
χο. μὴ δέ γε μάτευε. μόγος ἔχει.
καὶ πάρος ἐπεί.
αὐ. τοτὲ μὲν πέρα, τοτὲ δ' ὕπερθεν.
χο. μέγ' ἄρα πέλαγος ἐλάχετόν τι;
αὐ. ναί. ναί.
χο. ξύμφημι κἀυτός.
αν. φεῦ. φεῦ. ποῖ μόλωμεν ὦ Ζεῦ;
ἐλπίδων γὰρ ἐς τί με
δαίμων τανῦν γ' ἐλαύνει;
χο. παύετε θρῆνον παῖδες. ἐν οἷς γὰρ
χάρις ἡ χθονία ξυναπόκειται,
πενθεῖν οὐ χρή. νέμεσις γάρ.
αὐ. ὦ τέκνον Αἰγέως, προσπίτνομέν σοι.
θη. τίνος ὦ παῖδες χρείας ἀνύσαι;
αὐ. τύμβον θέλομεν
προσιδεῖν αὐταὶ πατρὸς ἡμετέρου.
θη. ἀλλ' οὐ θεμιτὸν κεῖσε μολεῖν.
αν. πῶς εἶπας ἄναξ κοίραν' Ἀθηνῶν;
θη. ὦ παῖδες, ἀπεῖπεν ἐμοὶ κεῖνος,
μήτε πελάζειν ἐς τούσδε τόπους,
μήτ' ἐπιφωνεῖν μηδένα θνητῶν
θήκην ἱερὰν ἣν κεῖνος ἔχει.
καὶ ταῦτά μ' ἔφη πράσσοντα, καλῶς
χώραν ἕξειν αἰὲν ἄλυπον.
ταῦτ' οὖν ἔκλυε δαίμων ἡμῶν,
χὠ πάντ' ἀΐων Διὸς ὅρκος.
αν. ἀλλ' εἰ τάδ' ἔχει κατὰ νοῦν κείνῳ,
ταῦτ' ἂν ἀπαρκοῖ. Θήβας δ' ἡμᾶς
τὰς ὠγυγίους πέμψον, ἐάν πως
διακωλύσωμεν ἰόντα φόνον
τοῖσιν ὁμαίμοις.
θη. δράσω καὶ τάδε, καὶ πάνθ' ὅσ' ἂν
μέλλω πράσσειν. πρόσφορά θ' ὑμῖν

Σφῷϊν τὸ μὲ πιτνεῖν. κακῶς ἡ αὐτωνυμία. διὸ τὸ χ̄.

Παύετε θρήνων παῖδες. τῇ μὲν ἑρμηνείᾳ ἐπιστῆσαι ἄξιον. τὸ δὲ τῆς διανοίας, ἀσαφές. φησὶ γὰρ ὁ χορὸς, μὴ θρηνεῖτε ὦ παῖδες. νέμεσις γάρ ἐστι τούτων θρηνεῖν ὧν τὰ τῆς τελευτῆς κατὰ χάριν ἀπέβη. οὐ χρὴ οὖν τούτους πενθεῖν, οἷς κεχαρισμένον ἐστὶ τὸ ἀποθανεῖν. Ὦ παῖδες ἀπεῖπεν ἐμοί. παραφύλαξον τὴν τέχνην. πῶς ἀνίαι μὲν ἄπειροι τὴν κατὰ τὴν ὑπόθεσιν. λοιπὸν ἔτι παρὰ Θησέως μανθάνομεν, τίνα ἦν ἔνια τῶν εἰρημένων αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Οἰδίποδος. τὰ δὲ τελευταῖα, καὶ δυσραπελώτερα. καὶ οὐ ῥᾳδίως ἐστὶν αὐτὴν κατακρατῆσαι ἐν τῇ ὑφηγήσει. πεποίηται γὰρ ταῦτα εἰς τὸ ἀσαφέστερον.

Ἀλλ' εἰ τάδ' ἔχει κατὰ νοῦν. εἰ ἀρέσκει τούτῳ ταῦτα τὸ μὴ λεχθῆναι, καὶ ἡμῖν ἀρκεῖ τὸ μὴ ἀκοῦσαι. Τοῖσιν ὁμαίμοις. ἐτεοκλεῖ, καὶ πολυνείκει.

Πρόσφορα. ἀντὶ τοῦ χρήσιμα.

καὶ τῷ κατὰ γῆς, ὃς νέον ἔῤῥει,
πρὸς χάριν. οὐ γὰρ δεῖ μ' ἀποκάμνειν.
Χο. ἀλλ' ἀποπαύετε, μήτ' ἐπὶ πλείω
θρῆνον ἐγείρετε.
πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῦρος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ.

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

Ἐκ τῆς Ἀπολλοδώρου βιβλιοθήκης ὑπόθεσις.

Ἡρακλῆς παραγενόμενος εἰς Καλυδῶνα, τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηιάνειραν ἐμνηστεύσατο, καὶ διαπαλαίσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς τὸν Ἀχελῷον ἀπεικασθέντα ταύρῳ, περιέκλασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων. καὶ τὴν μὲν Δηιάνειραν γαμεῖ. τὸ δὲ κέρας Ἀχελῷος λαμβάνει, δοὺς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας. Ἀμαλθεία δὲ ἦν Αἱμονίου θυγάτηρ, ἣ κέρας εἶχε ταύρου. τοῦτο δὲ ὡς Φερεκύδης φησί, δύναμιν εἶχε τοιαύτην, ὥστε ποτὸν ἢ βρωτὸν ὅπερ ἂν εὔξαιτό τις, παρέχειν ἄφθονον. στρατεύει δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Καλυδωνίων ἐπὶ Θεσπρωτούς. καὶ πόλιν ἑλὼν Ἐφύραν, ἧς ἐβασίλευε Φύλας, Ἀστυόχῃ τῇ τούτου θυγατρὶ συνελθὼν, πατὴρ Τληπολέμου γίνεται. Γενομένων δὲ τούτων, εὐωχούμενος παρὰ Οἰνεῖ, κονδύλῳ πατάξας, ἀπέκτεινεν Εὔνομον τὸν Ἀρχιτέλους παῖδα, κατὰ χειρῶν διδόντα. συγγενὴς δὲ οὗτος Οἰνέως. καὶ ὁ μὲν πατὴρ τοῦ παιδὸς ἀκουσίως γενομένου τοῦ συμβεβηκότος, συνεγνωμόνει. Ἡρακλῆς δὲ κατὰ τὸν νόμον, φυγὴν ὑπομένειν ἤθελε. καὶ δὴ ἔγνω πρὸς Κήυκα εἰς Τραχῖνα ἀπιέναι. ἄγων δὲ Δηιάνειραν, ἐπὶ ποταμὸν Εὔηνον ἦλθεν. ἐν ᾧ καθεζόμενος Νέσσος ὁ κένταυρος, τοὺς παριόντας διεπόρθμευε, μισθοῦ λέγων παρὰ θεῶν ταύτην τὴν πορείαν εἰληφέναι διὰ τὸ δίκαιος εἶναι. αὐτὸς μὲν οὖν Ἡρακλῆς τὸν ποταμὸν διέβη· Δηιάνειραν δὲ μισθὸν αἰτηθεὶς, ἐπέτρεψε Νέσσῳ διακομίζειν. ὁ δὲ, πορθμεύων αὐτὴν, ἐπεχείρει βιάζεσθαι. τῆς δὲ, ἀνακραγούσης αἰσθόμενος, ἐξελθόντα Νέσσον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν. ὁ δὲ μέλλων τελευτᾶν, προσκαλεσάμενος Δηιάνειραν, εἶπε, τηρεῖν λαβοῦσαν ἐν κύχλῳ εἰ θέλοι πρὸς Ἡρακλέα φιλίαν ἔχειν, τόν, τε ἰὸν ἀφῆκε κατὰ τῆς κύχλου. καὶ τὸ ῥυὲν ἐκ τοῦ τραύματος τῆς ἀκίδος αἷμα συμμίξας, δέδωκεν. ἡ δὲ, λαβοῦσα, ἐφύλαττε παρ' αὐτῇ. διεξιὼν δὲ Ἡρακλῆς τὴν Δρυόπων χώραν, καὶ τροφῆς ἀπορῶν, ὑπαντήσαντος αὐτῷ Θεοδάμαντος βοηλατοῦντος, τὸν ἕτερον τῶν ταύρων λύσας, καὶ σφάξας, εὐωχεῖτο. ὡς δὲ ἧκεν εἰς Τραχῖνα πρὸς Κήυκα ὑποδεχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, Δρύοπας κατεπολέμησεν. αὖθις ἐκεῖθεν Αἰγιμίῳ βασιλεῖ συνεμάχησε Δωριέων. Λαπίθαι γὰρ περὶ γῆς ὅρων πρὸς αὐτὸν ἐπολέμουν, Κορώνου στρατηγοῦντος. ὁ δὲ, πολιορκούμενος, ἐπεκαλέσατο Ἡρακλέα βοηθὸν ἐπὶ μέρει τῆς γῆς. βοηθήσας δὲ Ἡρακλῆς, ἀπέκτεινε Κόρωνον μετὰ ἄλλων, καὶ τὴν γῆν ἅπασαν ἐλευθέραν ἐποίησεν. ἀπέκτεινε δὲ καὶ Ἀλλαγόραν μετὰ τῶν παίδων, βασιλέα Δρυόπων ἐν Ἀπόλλωνος

πεμφθεὶς, Λαπιθῶν σύμμαχον. παριόντα δὲ Ἴτωνα εἰς μονομαχίαν, προὐκαλεῖτο αὐτὸν Κύκνος ὁ Ἄρεος καὶ Πελοπίας. συστὰς δὲ, καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ὡς δὲ εἰς Ὀρχομενὸν ἧκεν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς οὐκ εἴασε μεθ' ὅπλων παριέναι. κωλυόμενος δὲ παρελθεῖν, καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ἀφικόμενος δὲ εἰς Τραχῖνα, στρατείαν ἐπ' Οἰχαλίαν συνήθροισεν, Εὔρυτον τιμωρήσασθαι θέλων. συμμαχούντων δ' Ἀρκάδων αὐτῷ, καὶ Μηλιέων τῶν ἐκ Τραχῖνος, καὶ Λοκρῶν τῶν ἐπικνημιδίων κτείνας τὰ τῶν παίδων. αἱρεῖ τὴν πόλιν. καὶ θάψας τῶν σὺν αὐτῷ στρατευσαμένων τοὺς ἀποθανόντας, Ἵππασον τὸν Κήυκος, καὶ Ἀργεῖον, καὶ Μέλανα τοῦ Λικυμνίου παῖδας, καὶ λαφυραγωγήσας τὴν πόλιν, ἦγεν Ἰόλην αἰχμάλωτον. καὶ προσορμισθεὶς Κηναίῳ τῆς Εὐβοίας ἀκρωτηρίῳ, Διὸς Κηναίου ἱερὸν ἱδρύσατο. μέλλων δὲ ἱερουργεῖν, κήρυκα ἔπεμψε λαμπρὰν ἐσθῆτα οἴσοντα. παρὰ τούτου δὲ τὰ περὶ τὴν Ἰόλην Δηιάνειρα πυθομένη καὶ δείσασα μὴ πάλιν ἐκείνην ἀγαπήσῃ, νομίσασα τῇ ἀληθείᾳ φίλτρον εἶναι τὸ ῥυὲν αἷμα Νέσσου, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν. ὡς δὲ θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος ὁ ἰὸς τῆς Ὕδρας ἤσθιε, τὸν μὲν Λίχαν κατέβαλεν. εἰς Τραχῖνα δὲ ἐπὶ νεὼς κομίζεται. Δηιάνειρα δὲ ἀχθεσθεῖσα, ἑαυτὴν ἀνήρτησεν. Ἡρακλῆς δὲ ἐντειλάμενος Ὕλλῳ, ὃς αὐτῷ ἐκ Δηιανείρας ἦν παῖς πρεσβύτερος, τὴν Ἰόλην ἀνδρωθέντα γῆμαι, παραγενόμενος δὲ εἰς Οἴτην, ὅ ἐστιν ὄρος Τραχῖνος, πυρὰν ποιήσας, ἐκέλευσεν ἐπιβὰς ὑφάπτειν. τοῦ δὲ, μὴ θέλοντος, Ποίας παριὼν ἐπὶ ζήτησιν ποιμνίων, ὑφάψας, ἔλαβε τὰ τόξα παρ' αὐτοῦ δωρεάν. καιομένης δὲ τῆς πυρᾶς, λέγεται νέφος ὑποστὰν μετὰ βροντῆς, εἰς οὐρανὸν ἀποπέμψαι. ἔνθα τυχὼν ἀθανασίας, γήμας Ἥβην τὴν Ἥρας θυγατέρα, ποιεῖ παῖδας Ἀλεξιάρην, καὶ Ἀνίκητον.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Δηιάνειρα.	Ἄγγελος.
Παιδαγωγός.	Λίχας.
Ὕλλος.	Δούλη τροφός.
Χορὸς γυναικῶν.	Πρέσβυς.
Τραχινίων.	Ἡρακλῆς.

Προλογίζει δὲ ἡ Δηιάνειρα.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

Λόγος μὲν ἔστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείς. ὁ τρόπος ἀναχρονισμός. μετὰ γενέστερος τοῦ σόλωνος ὁ μηδένα μακαρίζειν δεῖν πρὸ τελευτῆς, πρὸς κροῖσον ἀποφηνάμενος λόγος μὲν ἔστ' ἀρχαῖος παροιμία ἐκ πολλοῦ χρόνου εἰρημένη. Εγὼ δὲ τὸν ἐμόν. ἐγώ φησι τὸν ἐμὸν αἰῶνα καὶ πρὸ θανάτου διέγνωκα βαρὺν ὄντα καὶ ἀπεχθῆ καὶ δυστυχῆ. Ναίουσ' ἐν πλευρῶνι. πόλει τῆς αἰτωλίας. Νυμφίων ὄκνων. νυμφίων, ἀντὶ τοῦ νυμφευμάτων, ὄκνον δὲ, τὸν φόβον. ὅμηρος. ὀκνείω δ' ἵππων ἐπιβήμεναι. εἰ δὲ γράφεται ὄτλον, τὴν ταλαιπωρίαν. ἢ ὡς ὅμηρος τὸ μεμορημένον καὶ πεπρωμένον. Καλλίμαχος, κενεὸν πόνον ὀτλήσαντες. ἡδεῖα ἡ φράσις. καὶ ἡ ἱστορία.

Δράκων ἑλικτός. διὰ τὸ σκολιὸν τῶν ῥευμάτων.

Βούκρανος. οἱ ποταμοὶ, ταυρόκρανοι διετυποῦντο. ἢ ὅτι μυκηθμῷ εἰσι παραπλήσιοι περὶ τὰς ἐκβολάς. ὅμηρος, » Μεμυκὼς ἠύτε ταῦρος. ἢ ὅτι σχίζουσι τὴν γῆν ὡς βόες, ἢ διὰ τὸ τὰς κατανομὰς παρὰ ποταμοὺς εἶναι.

Εκ δὲ δασκίου γενειάδος. ὁ νοῦς, ἐκ δὲ τῆς δασυτείχου γενειάδος αὐτοῦ, κατέρρει πλῆθος ὑδάτων ὡς ἀπὸ κρήνης.

Ο κλεινὸς ἦλθε ζηνός. οὕτω γὰρ ἦν παρὰ οἰνέως ὡρισμένον τῷ νικῶντι ἀχελῷον αὐτὴν δώσειν.

Λόγος μὲν ἔστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανεὶς,
ὡς οὐκ ἂν αἰῶν' ἐκμάθοις βροτῶν, πρὶν ἂν
θάνῃ τις, οὔτ' εἰ χρηστὸν, οὔτ' εἴ τῳ κακός.
ἐγὼ δὲ τὸν ἐμὸν καὶ πρὶν εἰς ἅδου μολεῖν
ἔξοιδ' ἔχουσα δυστυχῆ τε καὶ βαρύν.
ἥτις πατρὸς μὲν ἐν δόμοισιν Οἰνέως
ναίουσ' ἐνὶ Πλευρῶνι, νυμφείων ὄκνον
ἄλγιστον ἔσχον, εἴ τις αἰτωλὶς γυνή.
μνηστὴρ γὰρ ἦν μοι ποταμὸς, Ἀχελῷον λέγω,
ὅς μ' ἐν τρισὶ μορφαῖσιν ἐξῄτει πατρὸς,
φοιτῶν ἐναργὴς ταῦρος, ἄλλοτ' αἰόλος
δράκων ἑλικτὸς, ἄλλοτ' ἀνδρείῳ τύπῳ
βούκρανος. ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος,
κρουνοὶ διερραίνοντο κρηναίου ποτοῦ.
τοιόνδ' ἐγὼ μνηστῆρα προσδεδεγμένη
δύστηνος, αἰεὶ κατθανεῖν ἐπηυχόμην,
πρὶν τῆσδε κοίτης ἐμπελασθῆναί ποτε.
χρόνῳ δ' ἐν ὑστέρῳ μὲν, ἀσμένῃ δέ μοι,
ὁ κλεινὸς ἦλθε Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς.
ὃς εἰς ἀγῶνα τῷδε συμπεσὼν μάχης,

Ἐκλύεταί με. ἀντὶ τοῦ ἀπαλλάττει με, καὶ ἐλευθεροῖ τοῦ φόβου τοῦ ἀχελῴου πειρωμένης. Καὶ τρόπον μὲν ἄν. τὸν τρόπον τῆς πρὸς ἀλλήλους αὐτῶν μάχης, οὐκ ἂν διείποιμι. ἐδεδοίκει γάρ. ἐκεῖνος δ' εἴποι ἄν ὅς ἄφοβος αὐτὴν τὴν μάχην θεωρῶν ἐκάθητο. ὅμηρος· Ἐνθάκεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθὼν, ὅστις τ' ἄβλητος. Ἐγὼ γὰρ ἥμην. δυστέως. ἵνα ζωάδη τὸ, ἀλλ' ὅστις ἦν θακῶν ἀταρβὴς τῆς θέας. οἱ δὲ ψιλῶς, ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον. Μή μοι τὸ κάλλος. μὴ δὴ τὸ κάλλος ἀλγηδόνι περιπέσω, τῷ ἀχελῴῳ γαμηθεῖσα. Τέλος δ' ἔθηκε ζεὺς ἀγώνιος. ὁ πρύτανις τοῦ ἀγῶνος. τὸ δὲ ὅλον οὕτως ἔχει. ὁ ἀγώνιος ζεὺς, εὐτυχὲς τῷ ἀγῶνι τέλος ἐπέθηκεν. ἐμοὶ δὲ οὐκ εὐτυχές. εὐτυχῶς μὲν ὅτι ἀπήλλαξέ με τοῦ ἀχελῴου. οὐκ εὐτυχῶς δὲ, ὅτι καὶ νῦν οὐχ ἧττον ἀγωνιῶ διὰ τὴν τοῦ ἡρακλέους ἀπουσίαν. Λέχος γὰρ ἡρακλεῖ κριτόν. ἀντὶ τοῦ ἔκκριτον. Ἐκ φόβου φόβον. δὴ τὸ καὶ περὶ ἡρακλέους ἀγωνιᾶν. Ξυστᾶσα. ἀντὶ τοῦ συνελθοῦσα. Τρέφω. ἀντὶ τοῦ ἔχω καὶ αὔξω. Προκηραίνουσα. ἀγωνιῶσα. μεριμνῶσα κατὰ τὸ κέαρ. ὅ ἐστιν ἐν ἤθει, βουλευομένη. καὶ εὐριπίδης. Τί ποτ' ὦ τέκνα τάδε κηραίνετε. Νὺξ γὰρ εἰσάγει. ἀντὶ τοῦ νυκτὸς ἔρχεται. καὶ νυκτὸς ὑπερμαζῶ. ὥστε διαδοχήν μοι τῶν πόνων γίνεσθαι. Γήτης. γεωργὸς ὁ τὴν γῆν ἐργαζόμενος. Τόπιον. ἔξω καὶ πόρρω οὖσαν. Λατρεύοντα, τῷ. ὑπηρετοῦντα τῷ εὐρυσθεῖ. Ὑπερτελής. ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τὸ τέλος γέγονεν. οἷον, τοῦ τέλους τῶν ἄθλων κρείσσων ὤφθη κατορθώσας αὐτόν. ἢ ὑπέρτερος αὐτῶν ἐστιν. ἐγκρατὴς καὶ ὑπέρτερος. Ἐν τραχῖνι. πόλις θετταλίας. εἰς ἣν ἡρακλῆς κατῴκησε διὰ τὸν τοῦ ἰφίτου φόνον κατὰ τὸν νόμον. Ξένῳ παρ' ἀνδρί. τῷ κήυκι. ὃς ἦν παῖς ἀμφιτρύωνος ἀδελφοῦ. καὶ ἡσίοδος, τρηχῖνα δέ τοι παρελαύνομεν ἐς κήυκα ἄνακτα. Ἀκήρυκτος μένει. ἄσημος. οὐ μηνυόμενος ὅπου ποτ' ἐστίν. ὃν οὐδεὶς ἐλθὼν κηρύττει καὶ ἀπαγγέλλει, ποῦ ποτ' ἐστί. Σχε-

ἐκλύεταί με. καὶ τρόπον μὲν ἂν πόνων,
οὐκ ἂν διείποιμ'. οὐ γὰρ οἶδ'. ἀλλ' ὅστις ἦν
θακῶν ἀταρβὴς τῆς θέας, ὅδ' ἂν λέγοι.
ἐγὼ γὰρ ἥμην ἐκπεπληγμένη φόβῳ,
μή μοι τὸ κάλλος ἄλγος ἐξεύροι ποτέ.
τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς ἀγώνιος καλῶς,
εἰ δὴ καλῶς. λέχος γὰρ Ἡρακλεῖ κριτὸν
ξυστᾶσ', ἀεί τιν' ἐκ φόβου φόβον τρέφω
κείνου προκηραίνουσα. Νὺξ γὰρ εἰσάγει,
καὶ νὺξ ἀπωθεῖ διαδεδεγμένη πόνον.
κἀφύσαμεν δὴ παῖδας, οὓς κεῖνός ποτε
γήτης ὅπως ἄρουραν ἔκτοπον λαβὼν,
σπείρων μόνον προσεῖδε, κἀξαμῶν ἅπαξ.
τοιοῦτος αἰὼν εἰς δόμους τε κἀκ δόμων
αἰεὶ τὸν ἄνδρ' ἔπεμπε λατρεύοντά τῳ.
νῦν δ' ἡνίκ' ἄθλων τῶνδ' ὑπερτελὴς ἔφυ,
ἐνταῦθα δὴ μάλιστα ταρβήσασ' ἔχω.
ἐξ οὗ γὰρ ἔκτα κεῖνος Ἰφίτου βίαν,
ἡμεῖς μὲν ἐν Τραχῖνι τῇδ' ἀνάστατοι
ξένῳ παρ' ἀνδρὶ ναίομεν. κεῖνος δ' ὅπου
βέβηκεν, οὐδεὶς οἶδε. πλὴν ἐμοὶ πικρὰς
ὠδῖνας αὐτοῦ προσβαλὼν, ἀποίχεται.
σχεδὸν δ' ἐπίσταμαί τι πῆμ' ἔχοντά νιν.
χρόνον γὰρ οὐχὶ βαιὸν, ἀλλ' ἤδη δέκα
μῆνας, πρὸς ἄλλοις πέντ', ἀκήρυκτος μένει.
κἄστιν τι δεινὸν πῆμα. τοιαύτην ἐμοὶ

δὸν δ' ἐπίσταμαι. ὑποπτεύω ὑπονοῶ. οἴομαι. Δέλτον λιπὼν ἔστιχεν. ὡς τοῦ Ἡρακλέους τύπον διαθήκης γράψαντος εἰς δέλτον καὶ καταλελοιπότος. ὡς εἰ μὴ ἔλθοι διὰ τοσούτου χρόνου, γνῶναι αὐτὸν τελευτῆσαι. μετὰ τοὺς πεντεκαίδεκα μῆνας ἀναγνοῦσαν, ποιῆσαι αὐτὴν τὰ ἐντεταλμένα. Θεοῖς ἀρῶμαι. εὔχομαι τοῖς θεοῖς, μηδὲν λυπηρόν. ἐγγεγραμμένον ἔχουσαν λαβεῖν, πημονῆς ἄτερ. Πανδάκρυτ' ὀδύρματα. διὰ πανδακρύτων ὀδυρμάτων. ὡς τό, Διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα. Φρενοῦν. νουθετεῖν. εἰς φρόνησιν ἄγειν. Τὸ σόν. τὸ σοὶ συμφέρον. ἢ τόσον, ἀντὶ τοῦ ὀλίγον. Πῶς παισὶ μὲν τοσοῖσδε πληθύεις. εἶχεν γὰρ αὐτῇ παῖδες ἐξ Ἡρακλέους, Ὕλλος. Κτήσιππος. Γληνεύς. Ὀνίτης. ἔστι δὲ Ἡρακλεῖ καὶ ἕτερος Ὕλλος ἐκ Μελίτης. Εἰ πατρὸς νέμοι τιν' ὤραν. ἤγουν φροντίδα. ὡς καὶ Ἡσίοδος, Ὤρη γάρ τ' ὀλίγη πέλεται. ὁ δὲ νοῦς, ἵνα μάθῃς εἰ φροντίζει τοῦ πατρὸς, ὑπὸ τοῦ δοκεῖν καλῶς διαπράττεσθαι. Ἀρτίπους. ὅ ἐστιν ἀρτίως καὶ ἡρμοσμένως τῷ καιρῷ πορεύεται. Κἀξ ἀγεννήτων. δυσγενῶν. Ἐλεύθερον λόγον. σπουδαῖον. ἐλευθέρῳ πρέποντα. Εἰ διδακτά μοι. προσήκει μαθεῖν. Ἐξενωμένου. ἐν ξένῃ διατρίβοντα. Ἄροτον. ἐνιαυτόν. ἅπαξ γὰρ τοῦ ἔτους ἀροτριᾶται ἡ γῆ. Πᾶν τοίνυν. ἀκούσεται τοίνυν τις, ὅτι Ἡρακλῆς πᾶν αἰσχρὸν ὑπέμεινεν, εἰ ἀληθῶς ὑπέστη τὸ δουλεύειν τῇ Ὀμφάλῃ.

Ἀλλ' ἐξαφεῖται. ἀφείθη. ἀπηλλάγη τοῦ δουλεύειν.

Εὐβοῖδα χώραν. ἔνιοί φασι καὶ Θεσσαλίας εἶναι Οἰχαλίαν. οὐδὲν δὲ ἄτοπον συνωνυμεῖν.

Δέλτον λιπὼν ἔστειχε, τὴν ἐγὼ θαμὰ
θεοῖς ἀρῶμαι πημονῆς ἄτερ λαβεῖν.
τρο. δέσποινα Δηϊάνειρα, πολλὰ μέν σ' ἐγὼ
κατεῖδον ἤδη πανδάκρυτ' ὀδύρματα,
τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον γοωμένην.
νῦν δ', εἰ δίκαιον τοὺς ἐλευθέρους φρενοῦν
γνώμαισι δούλαις, κἀμὲ χρὴ φράσαι τόσον.
πῶς παισὶ μὲν τοσοῖσδε πληθύεις, ἀτὰρ
ἀνδρὸς κατὰ ζήτησιν οὐ πέμπεις τινά;
μάλιστα δ' ὅνπερ εἰκὸς, Ὕλλον, εἰ πατρὸς
νέμοι τιν' ὤραν τοῦ καλῶς πράσσειν δοκεῖν.
ἐγγὺς δ' ὅδ' αὐτὸς ἀρτίπους θρώσκει δόμους.
ὥστ' εἴ τι σοὶ πρὸς καιρὸν ἐννέπειν δοκῶ,
πάρεστι χρῆσθαι τἀνδρὶ, τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις.
δηι. ὦ τέκνον, ὦ παῖ, κἀξ ἀγεννήτων ἄρα
μῦθοι καλῶς πίπτουσιν. ἥδε γὰρ γυνὴ,
δούλη μὲν, εἴρηκεν δ' ἐλεύθερον λόγον.
ὑλ. ποῖον; δίδαξον μῆτερ, εἰ διδακτά μοι.
δη. σὲ πατρὸς οὕτω δαρὸν ἐξενωμένου
τὸ μὴ πυθέσθαι ποῦ 'στιν, αἰσχύνην φέρει.
ὑλ. ἀλλ' οἶδα, μύθοις γ' εἴ τι πιστεύειν χρεών.
δηι. καὶ ποῦ κλύεις νιν τέκνον ἱδρῦσθαι χθονός;
ὑλ. τὸν μὲν παρελθόντ' ἄροτον ἐν μήκει χρόνου
λυδῇ γυναικί φασί νιν λάτριν πονεῖν.
δηι. πᾶν τοίνυν. εἰ καὶ τοῦτ' ἔτλη, κλύοι τις ἄν.
ὑλ. ἀλλ' ἐξαφεῖται τοῦδέ γ' ὡς ἐγὼ κλύω.
δηι. ποῦ δῆτα νῦν ζῶν ἢ θανὼν ἀγγέλλεται;
ὑλ. Εὐβοῖδα χώραν φασὶν Εὐρύτου πόλιν
ἐπιστρατεύειν αὐτὸν, ἢ μέλλειν ἔτι.
δηι. ἆρ' οἶσθα δῆτ' ὦ τέκνον ὡς ἔλειπέ μοι

χώρας πέρι. τῆς εὐβοίας. Ὡς ἢ τελευτὴν. ἔλεγε φησὶν, ὅτι ἐν οἰχαλίᾳ τεθνήξομαι. ἢ σωθεὶς, εὐδαιμονήσω τὸν ἐπίλοιπον χρόνον. Ἐν οὖν ῥοπῇ. ἐν κινδύνῳ καὶ ὥσπερ ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἱσταμένῳ, οὐ πορεύσῃ συλληψόμενος αὐτῷ. καὶ συναγωνιούμενος. Ἡνίχ' ἢ σεσώσμεθα. τοῦ πατρί. εἰ δὲ θεσφάτων ἐγώ. εἰ δὲ καὶ ἠπιστάμην, ἢ προνενοήκειν φησὶν ὅτι ταῦτα προεῖπε, πάλαι ἂν ἐγὼ συμπαρῆν αὐτῷ. Χώρει νῦν ὦ παῖ. καὶ νῦν φησιν ὦ παῖ ἄπιθι. καὶ γὰρ τὸ βραδέως τὰ δέοντα ποιεῖν ἐπειδὰν ἀκούσῃ τις, κέρδος ἐπιφέρεται. τουτέστι, καὶ εἰ βραδέως ἤκουσας, καὶ ὠφελήσεις αὐτὸν παραγενόμενος, κέρδος σοι ἔσται. Ὃν αἰόλα νύξ. μέλαινα. ὡς οἱ νεώτεροι. ἢ ποικίλη, διὰ τὰ ἄστρα. ἢ ταχεῖα, διὰ τὸ νυκτὶ θοῇ παρ' ὁμήρῳ. Τίκτει. ἀντὶ τοῦ ἀνατέλλειν ποιεῖ. Φλογιζόμενον. λάμποντα. Ἅλιον αἰτῶ. παρακαλῶ. Τὸν ἀλκμήνας παῖδα. Πόθιμοι. λείπει, οἰκεῖ. διατρίβει. Ἢ ποντίους αὐλῶνας. τοὺς παρὰ θαλάττιους τόπους στενούς. ἐκ δὲ τούτου τὰ πελάγη φησίν. ἄρα οὖν ἐν θαλάττῃ ἐστίν. ἢ ἀντὶ τοῦ νήσους. αὐλὼν γὰρ τὸ στενόμακρον πέλαγος. ἀπὸ δὲ τοῦ πελάγους, τὸ περιεχόμενον ὑπ' αὐτοῦ δηλοῖ ὅ ἐστι, τὰς νήσους, ἢ δισσαῖσιν ἀπείροισιν. ἀντὶ τοῦ, καὶ πρὸς τὰ ἑῷα καὶ δυτικά. καὶ ὅμηρος, ἠέλιος ὃς πάντ' ἐφορᾷ. Ὦ κρατιστεύων. ὦ νικῶν πάντας τοὺς θεοὺς κατὰ τὸ ὀπτικόν. Τὰν ἀμφινεικῆ. Δηιάνειραν λείπει ἡ διά. τὴν περιμάχητον ἐπιρρηματικῶς. πυνθάνομαί φησι τὴν ἀμφινεικῆ δηιάνειραν, μηδέ ποτε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀδακρύτους ἔχειν. ἀλλ' ἀεὶ τῷ πόθῳ τῶν δακρύων νικωμένην, ὀδύρεσθαι. Οἷά τιν' ἄθλιον ὄρνιν. τὴν ἀηδόνα. γράφεται καὶ ἅλιον ὄρνιν. ἤγουν, τὴν ἀλκυόνα. ἣ τίκτει ἐν τοῖς ὑφάλοις πέτραις. εἶτα τῶν ᾠῶν ἀφανιζομένων, δακρύει.

μαντεῖα πιστὰ τῆσδε τῆς χώρας πέρι;
ὕλλ. τὰ ποῖα μῆτερ; τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ.
δηι. ὡς ἢ τελευτὴν τοῦ βίου μέλλει τελεῖν,
ἢ τοῦτον ἄρας ἆθλον, εἰς τὸν ὕστερον
τὸν λοιπὸν ἤδη βίοτον εὐαίων' ἔχειν.
ἐν οὖν ῥοπῇ τοιᾷδε κειμένῳ τέκνον,
οὐκ εἶ ξυνέρξων, ἡνίκ' ἢ σεσώσμεθα,
ἢ πίπτομεν, σοῦ πατρὸς ἐξολωλότος,
κείνου βίον σώσαντος. ἢ οἰχόμεσθ' ἅμα;
ὕλλ. ἀλλ' εἶμι μῆτερ. εἰ δὲ θεσφάτων ἐγὼ
βάξιν κατῄδειν τήνδε, κἂν πάλαι παρῆν,
νῦν δ' ὁ ξυνήθης πότμος, οὐκ ἐᾷ πατρὸς
ἡμᾶς προταρβεῖν, οὐδὲ δειμαίνειν ἄγαν.
νῦν δ' ὡς ξυνίημ', οὐδὲν ἐλλείψω, τὸ μὴ
πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι.
δηι. χώρει νῦν ὦ παῖ. καὶ γὰρ ὑστέρῳ τό γ' εὖ
πράσσειν, ἐπεὶ πύθοιτο, κέρδος ἐμπολᾷ.
χο. ὃν αἰόλα νὺξ ἐναριζομένα
τίκτει, κατευνάζει τε φλογιζόμενον
ἅλιον ἅλιον αἰτῶ
τοῦτο καρῦξαι τὸν Ἀλκμή-
νας, πόθι μοι πόθι μοι παῖς
ναίει ποτ', ὦ λαμπρᾷ στεροπᾷ φλεγέθων,
ἢ ποντίους αὐλῶνας, ἢ
δισσαῖσιν ἀπείροισι κλιθεὶς,
εἴπ' ὦ κρατιστεύων κατ' ὄμμα,
ποθουμένᾳ γὰρ φρενὶ πυνθάνομαι
τὰν ἀμφινεικῆ Δηιάνειραν ἀεὶ,
οἷά τιν' ἄθλιον ὄρνιν

Οὔ ποτ' εὐνάζειν. τὸν πόθον τῶν δακρύων κοιμίζειν, ἀλλ' ἤτι ἄγεσθαι ἀεὶ δακρύειν. Ἀδακρύτων. πολυδακρύτων. Ἀλλ' εὔμναστον ἀνδρός. ἀλλὰ δεῖμα τὸ περὶ τοῦ ἀνδρὸς ἀεὶ μνημονεύουσαν ἐν ταῖς ἀνάνδροις κοίταις, τρύχεσθαι κατὰ ψυχήν. Εὐθυμίοις εὐναῖς. ταῖς μεριμνητικαῖς. ταῖς πολυφροντίστοις. Ἀνανδρώτοισι. ταῖς ἐρήμαις τοῦ ἀνδρός. Πολλὰ γάρ. τὰ πολλά, πρὸς τὰ κύματα. Ὥστ' ἀκάμαντος ἢ νότου. ὥσπερ γὰρ ἄν τις θεωροίη κυματουμένην τὴν θάλατταν, ἢ νότου πνέοντος, ἢ βορέου. τῶν δὲ κυμάτων τὰ μὲν ἀπιόντα. τὰ δὲ ἐπερχόμενα, οὕτω καὶ τὸν Ἡρακλέα καθάπερ τι πέλαγος κακῶν, τὸ μέν τι παρὸν λυπεῖ. τὸ δ' αὐξόμενον, ἀπόκειται. Καδμογενῆ. τὸν θηβαγενῆ Ἡρακλέα. Ἡσίοδος, Ὄφρ' Ἡρακλῆος θηβαγενέος κλέος εἴη. Τρέφει. ἀντὶ τοῦ ἔχει. Αὔξει. ἀντὶ τοῦ αὔξεται. ἢ τροφῆς καθημερινῆς καὶ αὐξήσεως, εἰσὶν αὐτῷ οἱ πόνοι. ὅν φησι τὸ μὲν τῶν κακῶν, ἔχει αὐτόν. τὸ δέ, αὔξεται κατ' αὐτοῦ. Ἄλλως. Τρέφει. ἀντὶ τοῦ στρέφει κατὰ ἀντίφρασιν. ἔχει γὰρ οὕτως τὸ μέν, αὐτὸν καταπονεῖ παρόν, τὸ δ' αὔξει ἢ κορυφοῦται. ἢ ὅτι οἰκεῖον τοῦ ἥρωος τὸ τρέφει καὶ αὔξει. ὥστε τρέφεσθαι αὐτοῦ τὴν ἀρετὴν διὰ τῶν πόνων. καὶ Ἰσοκράτης. Οἷς ἡ τῶν τρόπων ἀρετή, τηλικοῦτον ἐνδείξεως χαρακτῆρα τοῖς ἔργοις ἐπέβαλε. βίου δὲ πέλαγος, τὸν χειμαζόμενον βίον. Κρήσιον. ὡς πάνυ χειμαζομένης τῆς περὶ Κρήτην θαλάσσης. Ἀμπλάκητον. ἄπταιστον. Ἀλλά τις θεῶν. θάρρει φησὶν ὦ Δηϊάνειρα. θεῶν γάρ τις αὐτὸν ἀναμάρτητον καὶ δίκαιον ὄντα, κωλύει ἀπὸ τοῦ ᾅδου. ἢ ἀμπλάκητον, ἐπιτυχῆ. παρὰ τὸ μὴ ἀναπλακεῖν. οἷον, κωλύει αὐτὸν μὴ ἐπιτυχεῖν τοῦ ᾅδου. Ὧν ἐπιμεμφομένα σοι. περὶ ὧν μεμφομένη σοι ὅτι οὐ προσηκόντως ὀδύρῃ. θεοὶ γὰρ αὐτὸν σώζουσιν. Ἁδεῖα μέν, ἀντία δ' οἴσω. ἐναντία οἷς περὶ τοῦ Ἡρακλέους φρονεῖς. παραιτουμένη δὲ τῷ ἁδεῖα, ὡς ἀντία λέγουσα τῇ ἀνάσσῃ, ἐπάγει μὴ χρῆναι αὐτὴν ἀποβάλλειν τὴν ἀγαθὴν ἐλπίδα περὶ τοῦ ἀνδρός. φησὶ γὰρ αὐτὸν ζῆν. ἀντία δέ, ὅτι τὸ ἐναντίον νομίζει ἡ Δηϊάνειρα, ἀποθανεῖν αὐτόν. Οὐκ ἀποτρύειν. οὐκ ἀπογνῶναι. οὐκ ἀποκάμνειν. οὐκ ἀποβάλλειν. οὐκ ἀποδοκιμάζειν.

οὔποτ' εὐνάζειν ἀδακρύτων
βλεφάρων πόθον, ἀλ-
λ' εὔμναστον ἀνδρὸς δεῖμα φέρουσαν ὁδοῦ,
ἐνθυμίοις εὐναῖς ἀναν-
δρώτοισι τρύχεσθαι, κακὰν
δύστανον ἐλπίζουσαν αἶσαν.
πολλὰ γὰρ ὥστ' ἀκάμαντος
ἢ νότου ἢ βορέα τις
κύματ' εὐρέϊ πόντῳ
βάντ' ἐπιόντα τ' ἴδοι,
οὕτω δὲ τὸν Καδμογενῆ, τὸ μὲν
τρέφει, τὸ δ' αὔξει βιότου
πολύπονον ὥστε πέλαγος
Κρήσιον. ἀλλά τις θεῶν
αἰὲν ἀμπλάκητον Ἅιδα
σφε δόμων ἐρύκει.
ὧν ἐπιμεμφομένα, ἁ-
δεῖα μέν, ἀντία δ' οἴσω
φαμὶ γὰρ οὐκ ἀποτρύειν

πονοῦσα καὶ ζωορῶσα. ἔξω τῆς ἀμεριμνίας εἰς φροντίδας ἐλήλυθεν. οἰκτείρει τὰ κατ' ἐμέ. Τὴν αὑτοῦ. τὸ αὑτοῦ ὡς πρὸς τὸν νέον ἀποδέδωκε. Πάθη μὲν οὖν δή. τὰ μὲν ἄλλα πάθη τοῦ ἡρακλέους, πολλάκις ἀπωδυράμην. ἓν δ' εἰπεῖν νῦν βούλομαι, οἷον οὐκ εἴρηκά πω. Ὁδὸν γὰρ ἦμος. ὅτι πρὸ πολλοῦ χρόνου χρησμὸς ἦν αὐτῷ δεδομένος. Νῦν δ' ὡς ἔτ' οὐκ ὤν. ἀεὶ μὲν ἐξῄει ὡς ἐπὶ ὁμολογουμένῳ κατορθώματι. νῦν δὲ, ὡς τεθνηξόμενος ἐνετείλατό μοι. ἵνα πρόνοιαν ἄλλου ἀνδρὸς ἐμαυτῇ ποιήσωμαι. εἶπε δὲ καὶ περὶ τῆς ἑκάστου τῶν τέκνων μερίδος.

ἐς τοῦθ', ἕως τις αὐτὴ παρθένου γυνὴ
κληθῇ, λάβῃ τ' ἐν νυκτὶ φροντίδων μέρος,
ἤτοι πρὸς ἀνδρὸς ἢ τέκνων φοβουμένη.
τότ' ἄν τις εἰσίδοιτο τὴν αὑτοῦ σκοπῶν
πρᾶξιν, κακοῖσιν οἷς ἐγὼ βαρύνομαι.
πάθη μὲν οὖν δὴ πόλλ' ἔγωγ' ἐκλαυσάμην.
ἓν δ' οἷον οὔπω πρόσθεν, αὐτίκ' ἐξερῶ.
ὁδὸν γὰρ ἦμος τὴν τελευταίαν ἄναξ
ὡρμᾶτ' ἀπ' οἴκων Ἡρακλῆς, τότ' ἐν δόμοις
λείπει παλαιὰν δέλτον ἐγγεγραμμένην
ξυνθήμαθ', ἅ μοι πρόσθεν οὐκ ἔτλη ποτὲ
πολλοὺς ἀγῶνας ἐξιών, οὕτω φράσαι.
ἀλλ' ὥς τι δράσων εἷρπε, κοὐ θανούμενος.
νῦν δ' ὡς ἔτ' οὐκ ὤν, εἶπε μὲν λέχους ὅτι
χρεῖ' ἦν μ' ἑλέσθαι κτῆσιν. εἶπε δ' ἣν τέκνοις
μοῖραν πατρῴας γῆς διαιρετὴν νέμοι,
χρόνον προτάξας ὡς τρίμηνον ἡνίκ' ἂν
χώρας ἀπίη, κἀνιαύσιος βεβὼς
τότ' ἢ θανεῖν χρεῖ', ἤ σφε τῷδε τῷ χρόνῳ,
ἢ τοῦθ' ὑπεκδραμόντα τοῦ χρόνου τέλος,
τολοιπὸν ἤδη ζῆν ἀλυπήτῳ βίῳ.
τοιαῦτ' ἔφραζε πρὸς θεῶν εἱμαρμένα
τῶν Ἡρακλείων ἐκτελευτᾶσθαι πόνων.
ὡς τὴν παλαιὰν φηγὸν αὐδῆσαί ποτε
Δωδῶνι, δισσῶν ἐκπελειάδων ἔφη.

Χρεῖ' ἦν μ' ἑλέσθαι κτῆσιν. ἔλεγε προσήκειν ἐμὲ λαβεῖν τὴν προῖκα, καὶ τὰ δῶρα ἃ ὑπὲρ τοῦ λέχους ἐκτησάμην.

Ἄλλως. Χρεῖ' ἦν μ' ἑλέσθαι κτῆσιν. ἤγουν, προνοεῖσθαι ἑτέρου ἀνδρὸς, ἢ σώζειν τὸ λέχος.

Ὑπεκδραμόντα. διαφυγόντα τὸν θάνατον. Τοιαῦτ' ἔφραζεν. ἡ δέλτος τοιαῦτα ἔλεγε παρὰ θεῶν εἱμάρθαι. ὥστε τούτων θάτερον αὐτῷ τέλος ἔσεσθαι τῶν πόνων. Τῶν ἡρακλείων. τῶν ἑαυτοῦ πόνων τὸ τέλος. πολὺ δὲ τὸ τοιοῦτον εἶδος παρὰ ποιηταῖς. Δωδῶνι. τὴν ἐν Δωδῶνι τῆς Θεσπρωτίας φηγόν. ἐφ' ᾗ δύο περιστεραὶ καθήμεναι ἐμαντεύοντο. ὡς ἀπὸ συνθείας τῆς ἡ Δωδών. ὅμηρος δὲ Δωδώνην εἶπεν. εἰς τὸ αὐτό.

Δωδῶνι δισσῶν ἐκπελειάδων. περὶ αὐτοῦ τοῦ ἐν Δωδώνῃ μαντείου, δύο ἦσαν πέλειαι. δι' ὧν ἐμαντεύετο ὁ Ζεὺς, ὡς Ἀπόλλων ἀπὸ τρίποδος. οἱ μὲν, οὕτω λέγουσι θεσπίζειν. οἱ δὲ οὕτω. τὰς ἱερείας γραίας οὔσας, καὶ γὰρ τοὺς γέροντας οἱ Μολοσσοὶ πολιοὺς ὀνομάζουσιν. ἡρόδοτος
» δὲ ἐν δευτέρᾳ φησί. Πελειάδες δέ μοι δοκέουσι κεκλῆσθαι πρὸς Δωδωναίων αἱ γυ-
» ναῖκες. διότι βάρβαροι οὖσαι, ἐδόκουν ὁμοίως ὄρνισι φθέγγεσθαι. μετὰ δὲ χρόνον δοκοῦσιν ἀνθρωπίνῃ φωνῇ φθέγξασθαι, ἐπεί περ ἐκ Θηβῶν αἰγυπτίων ἦσαν. εὐριπίδης τρεῖς γεγονέναι φησὶν αὐτάς. οἱ δὲ, δύο. καὶ τὴν μὲν, ἐς Λιβύην ἀφικέσθαι κἀκεῖθεν εἰς τὸ τοῦ Ἄμμωνος χρηστήριον τὸ περὶ τὴν Δωδώνην. ὡς καὶ Πίνδαρος παιάσιν.

Καὶ τήνδε ναμέρτειαν. τὴν εἰρημένην ὑπὸ Ἡρακλέους, ἀλήθειαν νῦν ἀποβαίνει, ἐν τῷ παρόντι χρόνῳ, ὥστε ὁπότερον πραχθῆναι. εἴ με χρὴ μένειν. ἀντὶ τοῦ ζῆν. Πρὸς χαρὰν λόγων. πρὸς ἡδονήν. πρὸς χάριν ἀπαγγέλλοντα λόγων ἡδονὴν διδόντα. ἐκ τοῦ στεφάνου δὲ στοχάζεται, ὅτι μέλλει χρηστὰ ἀπαγγέλλειν. Τάχ' ἐς δόμους. ἀντὶ τῆς ταχέως. εὐθέως. Ἐν βουθερεῖ λειμῶνι. μέγα θέρος ἔχοντι. ὅ ἐστι, λήϊον. τὸ γὰρ βοῦ ἐπιτατικόν. ἢ τῷ σφόδρα βαλλομένῳ καὶ καταθερομένῳ. ἤγουν, θερμαινομένῳ ὑπὸ τοῦ ἡλίου.

καὶ τήνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνου
τοῦ νῦν παρόντος, ὡς τελεσθῆναι χρεών.
ὥσθ' ἡδέως εὕδουσαν, ἐκπηδᾶν ἐμὲ
φόβῳ φίλαι ταρβοῦσαν, εἴ με χρὴ μένειν,
πάντων ἀρίστου φωτὸς ἐστερημένην.
χο εὐφημίαν νῦν ἴσχ'. ἐπεὶ καταστεφῆ
στείχονθ' ὁρῶ τιν' ἄνδρα πρὸς χαρὰν λόγων.
ἄγ δέσποινα Δηιάνειρα, πρῶτος ἀγγέλων,
ὄκνου σε λύσω. τὸν γὰρ Ἀλκμήνης τόκον
καὶ ζῶντ' ἐπίστω, καὶ κρατοῦντα, κἀκ μάχης
ἄγοντ' ἀπαρχὰς θεοῖσι τοῖς ἐγχωρίοις.
δηϊ τίν' εἶπας ὦ γεραιὲ τόνδε μοι λόγον
ἄγ τάχ' ἐς δόμους σοὺς τὸν πολύζηλον πόσιν
ἥξειν φανέντα σὺν κράτει νικηφόρῳ.
δηϊ καὶ τοῦ τόδ' ἀστῶν, ἢ ξένων μαθὼν λέγεις;
ἄγ ἐν βουθερεῖ λειμῶνι πρόσπολος θροεῖ
Λίχας ὁ κῆρυξ ταῦτα. τοῦ δ' ἐγὼ κλύων,
ἀπῇξ'. ὅπως σοι πρῶτος ἀγγείλας τάδε,
πρὸς σοῦ τι κερδάναιμι καὶ κτῴμην χάριν.
δηϊ αὐτὸς δὲ πῶς ἄπεστιν, εἴπερ εὐτυχεῖ;
ἄγ οὐκ εὐμαρείᾳ χρώμενος πολλῇ γύναι.
κύκλῳ γὰρ αὐτὸν Μηλιεὺς ἅπας λεὼς
κρίνει παραστάς οὐδ' ἔχει βῆναι πρόσω,
» Τὸ γὰρ ποθοῦν ἕκαστος ἐκμαθεῖν θέλων,
» Οὐκ ἂν μεθεῖτο πρὶν καθ' ἡδονὴν κλύειν.
οὕτως ἐκεῖνος οὐχ ἑκὼν, ἑκοῦσι δὲ
ξύνεστιν. ὄψει δ' αὐτὸν αὐτίκ' ἐμφανῆ.
δηϊ ὦ Ζεῦ τὸν Οἴτης ἄτομον ὃς λειμῶν' ἔχεις,
ἔδωκας ἡμῖν, ἀλλὰ σὺν χρόνῳ χαράν.

Ἄλλως. Βουθερεῖ. ἢ ὄνομα τοῦ λειμῶνος, ἢ πολυθερεῖ. τὸ γὰρ βοῦ, ἐπιτατικόν ἐστιν. ὅ ἐστι πολλάκις θεριζομένῳ. ἵν' εἴπῃ πολυφόρῳ. ἢ ὑπὸ βοῶν θεριζομένῳ τοῖς ὀδοῦσι. τουτέστι, βοῖς φέροντι.

Πρὸς χαράν. πρὸς ἡδονήν.

Αὐτὸς δὲ πῶς ἄπεστιν. εἰ εὐτυχεῖ ὁ Ἡρακλῆς, πῶς ἄπεστιν ὁ Λίχας καὶ οὐκ ἦλθε ταχέως ἀπαγγέλλων.

Οὐκ εὐμαρείᾳ. οὐ ῥᾳστώνῃ. καταφρονήσει σοῦ ἄπεστιν, ἀλλὰ κρινόμενος ὑπὸ τῶν πολιτῶν. τὸ δὲ οὐ πολλῇ, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγῃ. οἱ δὲ, οὕτως.

Οὐκ εὐμαρείᾳ. οὐκ εὐχερείᾳ, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔστιν αὐτῷ εὐχερὲς παραγενέσθαι.

Μηλιεὺς ἅπας λεὼς Μηλιεῖς. ἔθνος θετταλικὸν πλησίον τραχῖνος. Μηλία δὲ ἡ πόλις καλεῖται.

Τὸ γὰρ ποθοῦν. τὸ ποθούμενον.

Οὐχ ἑκών. ἑκοῦσι δέ. τοῖς Μηλιεῦσιν αὐτὸς ὁ Λίχας σύνεστιν οὐχ ἑκών. βούλεται γὰρ αὐτῶν ἀποστὰς, ἐλθεῖν πρὸς σέ.

Ὦ Ζεῦ τὸν οἴτης ἄτομον. τὸν ἀπόρθητον. συμβαλόντες γὰρ οἱ δυσμενεῖς δηοῦσι τὰ χωρία. ἄμεινον δὲ τὸν ἀφιερωμένον θεοῖς καὶ ἀγεώργητον. ὃν οὐδὲ βοτὰ καταβόσκεται. τὰ δὲ τοιαῦτα χωρία, ὀργάδας ἐκάλουν.

φωνήσατ' ὦ γυναῖκες. ἀντὶ τοῦ ὀλολύξατε, καὶ βοήσατε. χαίρειν ὁμολογοῦσαι τοῖς θεοῖς. Ομμ' ἐμοὶ φήμης. ὄμμα φήμης φησὶν αὐτὸν τὸν φανερῶς ἀπαγγείλαντα. ἢ τὸ ἀπὸ τῆς φήμης φῶς. Ανασχόν. ἀναφανέν. ἀνατεῖλαν. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ἡλίου. Εφεστίοις ἀλαλαγαῖς. ταῖς ὑπὲρ τῶν θυηπῶν εὐχαῖς. ἀντὶ τοῦ ὁ πᾶς οἶκος ἡρακλέους, θυσίας καὶ εὐχὰς ποιείτω. Ο μελλόνυμφος. εἴτις μελλόνυμφός ἐστιν. εἴτε γεγαμηκὼς, ἡκέτω. κοινὴ γὰρ πάντων ἐστὶν εὐχή. ἡκέτω δὲ πᾶσα

φωνήσατ' ὦ γυναῖκες, αἵ τ' ἔσω στέγης
αἵ τ' ἐκτὸς αὐλῆς, ὡς ἄελπτον ὄμμ' ἐμοὶ
φήμης ἀνασχὸν τῆσδε νῦν καρπούμεθα.
Χο. ἀνολολύξετε δόμοις ἐφεστίοις
ἀλαλαῖς ὁ μελλόνυμφος. ἐν δὲ κοι
νὸς ἀρσένων ἴτω
κλαγγὰ. τὸν εὐφαρέτραν
Ἀπόλλωνα προστάταν,
ὁμοῦ δὲ παιᾶνα παιᾶνα
ἀνάγετ' ὦ παρθένοι.
βοᾶτε τὰν ὁμόσπορον
Ἄρτεμιν ὀρτυγίαν,
ἐλαφοβόλον ἀμφίπυρον,
γείτονάς τε νύμφας.
ἀείρομ' οὐδ' ἀπώσομαι
τὸν αὐλόν. ὦ τύραννε τᾶς ἐμᾶς φρενός.
ἰδού μ' ἀναταράσσει
εὐοῖ μ' ὁ κισσὸς, ἄρτι βακχείαν
ὑποστρέφων ἅμιλλαν.
ἰὼ ἰὼ παιάν.
ἴδε ἴδ' ὦ φίλαι
γύναι. τάδ' ἀντίπρωρα δή σοι βλέπειν
πάρεστ' ἐναργῆ.
Δηι. ὁρῶ φίλαι γυναῖκες, οὐδέ μ' ὄμματος
φρουρὰ παρῆλθε τόνδε μὴ λεύσσειν στόλον.
χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προὐννέπω χρόνῳ

κλαγγὴ ἀρσένων τε καὶ θηλειῶν. καὶ κοινὴν εὐχὴν ποιησάτω. Εν δὲ κοινός. τὸ κοινὸς ἀττικόν. ὡς κλυτὸς ἱπποδάμεια. Ανάγετ' ὦ παρθένοι. ἀνυμνεῖτε πάντες καὶ πᾶσαι τὸν σωτῆρα καὶ παιᾶνα ἀπόλλωνα. Βοᾶτε τὰν ὁμόσπορον. ἀνυμνεῖτε καὶ τιμᾶτε, τὴν ἅμα τῷ ἀπόλλωνι σπαρεῖσαν. τὴν ἐν ὄργια τιμωμένην. νύμφας δέ φησι, τὰς ὀρεστιάδας. παρ' ὅσον ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβει ἡ ἄρτεμις. Αείρομ' οὐδ' ἀπώσομαι. μετεωρίζομαι ἐν τῷ χορεύειν εἰς τὸν ἀέρα. καὶ ἄνω αἴρομαι. τὸ γὰρ μελισδόμενον, οὐκ ἔστι στάσιμον, ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς ὀρχεῖται. Αμφίπυρον. παρ' ὅσον ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ δᾷδας ἔχει, ἢ αὐτὴ οὖσα τῇ ἑκάτῃ. Τὸν αὐλὸν ὦ τύραννε. ὦ αὐλέ. ὦ ἡράκλεις. ἢ ὦ διόνυσε. Αλλως. ὦ αὐλὲ τῆς ἐμῆς φρενὸς τύραννε. ἐρεθίζει γὰρ ὁ αὐλὸς τὰς παρθένους πρὸς τὴν χορείαν. ἀντὶ τοῦ ὦ κρατῶν τῆς ἐμῆς φρενός. ἐν δὲ τῷ ταῦτα λέγειν, ὀρχοῦνται ὑπὸ χαρᾶς. Αναταράσσει, εὐοῖ μ' ὁ κισσός. εἰς βακχικὴν ἅμιλλαν τουτέστι χορείαν, παρορμᾷ με ὁ κισσός. τὸ δὲ ὑποστρέφων, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ λύπης εἰς ἡδονὴν μετάγων, ἢ ὑποβάλλων. Αντίπρωρα ἐναντία. ἀντικείμενα τοῖς προτέροις κακοῖς ἀγαθά. ἢ ἀντιπρόσωπα. ὑπ' ὄψιν ὁρώμενα. ὑποδεικνύουσι δὲ τὸν λίχαν ἐρχόμενον.

χαρτόν. ἄξιον χαρᾶς. Κατ' ἔργου κτῆσιν. κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν. κατὰ τὴν τοῦ ἔργου πρᾶξιν. τουτέστιν, ἀξίως τῆς τοῦ Ἡρακλέους ἀρετῆς προσφωνούμεθα. ἀντὶ τοῦ οἵων ἔδει τυχεῖν προσφωνημάτων τοὺς τοιαῦτα κατεργασαμένους, ἐτύχομεν. Γῆς πατρῴας. ἀντὶ τοῦ τῆς Ἑλλάδος. Ἀργεῖος γὰρ ὁ Ἡρακλῆς. Ἔνθ' ὁρίζεται. κατασκευάζει, ἵστατι. Τέλη τ' ἔγκαρπα. τέλη, θυσίας. ἔγκαρπα δὲ, θυμιάματα τὰ ἀπὸ ἀνθῶν, ἢ καρπῶν. Κηναίῳ Διΐ. Κήναιον Εὐβοίας ἀκρωτήριον. ἀπὸ Κηναίου τοῦ Εὐφορίωνος. ἢ τοῦ Ἐλεφόρου.

Εὐκταῖα φαίνων ἢ 'πὸ μαντείας τινός. πότερον αὐτὸς φθεγξάμενος καὶ ὑπισχόμενος ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦτο ποιεῖν, ἢ ἀπὸ μαντείας θεοῦ τινος κελεύσαντος. Εὐκταῖ' ὅθ' ᾕρει. κατ' εὐχήν φησιν αὐτὸν τελεῖσθαι τὰς θυσίας. ὅτε γὰρ ἐκράτησεν Οἰχαλίας, εὐχαριστηρίους τὰς θυσίας προσήγαγε. Τοῦ ποτ' εἰσίν. ἀντὶ τοῦ τίνος δεσπότου. Οἰκτραὶ γάρ. εὐγενεῖς γὰρ δοκοῦσιν εἶναι, εἰ μὴ ἄρα με σφάλλουσιν αἱ κατ' αὐτὰς συμφοραί. τουτέστιν, εἰ μὴ ἄρα διὰ τὴν τύχην ὑπεδύσαντο οἶκτον. Ταύτας ἐκεῖνος. ἵνα τὰς μὲν αὐτὸς ἔχῃ. τὰς δ' ἀνιερώσῃ τοῖς θεοῖς. Ἦ κἀπὶ ταύτῃ. ἆρ' οὖν τὸν πολὺν τοῦτον καὶ ἀνάριθμον χρόνον τῶν ἡμερῶν ἐν τῇ Οἰχαλίᾳ διέτριψεν. Ἄσκοπον. πολύν. ὃν οὐκ ἄν τις ἐπιλογίσαιτο. καταμάθοι, διὰ τὸν χρόνον. Ἀνήριθμον. ἀντὶ τοῦ ἀναρίθμητον. Τοῦ λόγου δ' οὐ χρὴ φθόνον. μέμψιν. οὐ χρή φησι μέμφεσθαι οἷς ἂν πράξῃ ὁ Ζεύς. ἰδίῳ γὰρ λογισμῷ πάντα πράττει. καὶ θέλει. ἢ οὕτως. οὐ χρὴ παραιτεῖσθαι λέγειν τὰ παρὰ τοῦ Διὸς γινόμενα, κἂν ᾖ χαλεπά. Ἐνιαυτόν. ὁ Ἡρόδοτος τρία ἔτη λέγει τὸν ἐνιαυτόν. Τὸν ἀγχιστῆρα τοῦδε. τὸν αἴτιον καὶ σχεδὸν αὐτὸν ποιήσαντα τὸ πάθος. λέγει δὲ τὸν Εὔρυτον. Δουλώσειν ἔτι. πλεονάζει τὸ ἔτι.

πολλῷ φανέντα χαρτὸν, εἴπερ καὶ φέρει.
λι. ἀλλ' εὖ μὲν ἵγμεθ', εὖ δὲ προσφωνούμεθα
» γύναι κατ' ἔργου κτῆσιν. ἄνδρα γὰρ καλῶς
» πράσσοντ', ἀνάγκη χρηστὰ κερδαίνειν ἔπη.
δηι. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, πρῶθ', ἃ πρῶτα βούλομαι
δίδαξον, εἰ ζῶνθ' Ἡρακλέα προσδέξομαι.
λι. ἔγωγέ τοι σφ' ἔλειπον ἰσχύοντά τε,
καὶ ζῶντα, καὶ θάλλοντα, κοὐ νόσῳ βαρύν.
δηι. ποῦ γῆς πατρῴας, εἴτε βαρβάρου, λέγε.
λι. ἀκτή τις ἔστ' Εὐβοιίς, ἔνθ' ὁρίζεται
βωμοὺς τέλη τ' ἔγκαρπα Κηναίῳ Διΐ.
δηι. εὐκταῖα φαίνων, ἢ 'πὸ μαντείας τινός;
λι. εὐκταῖ', ὅθ' ᾕρει τήνδ' ἀνάστατον δορὶ
χώραν γυναικῶν, ὧν ὁρᾷς ἐν ὄμμασιν.
δηι. αὗται δὲ πρὸς θεῶν τοῦ ποτ' εἰσί, καὶ τίνες;
οἰκτραὶ γὰρ, εἰ μὴ ξυμφοραὶ κλέπτουσί με.
λι. ταύτας ἐκεῖνος Εὐρύτου πέρσας πόλιν,
ἐξείλεθ' αὑτῷ κτῆμα, καὶ θεοῖς κριτόν.
δηι. ἦ κἀπὶ ταύτῃ τῇ πόλει τὸν ἄσκοπον
χρόνον βεβὼς ἦν ἡμερῶν ἀνήριθμον;
λι. οὐκ. ἀλλὰ τὸν μὲν πλεῖστον ἐν Λυδοῖς χρόνον
κατείχεθ', ὥς φησ' αὐτὸς, οὐκ ἐλεύθερος,
ἀλλ' ἐμποληθείς. τοῦ λόγου δ' οὐ χρὴ φθόνον
γύναι προσεῖναι, Ζεὺς ὅτου πράκτωρ φανῇ.
κεῖνος δὲ πραθεὶς Ὀμφάλῃ τῇ βαρβάρῳ
ἐνιαυτὸν ἐξέπλησεν, ὡς αὐτὸς λέγει.
χοὔτως ἐδήχθη τοῦτο τοὔνειδος λαβὼν,
ὥσθ' ὅρκον αὑτῷ προσβαλὼν διώμοσεν,
ἦ μὴν τὸν ἀγχιστῆρα τοῦδε τοῦ πάθους,
ξὺν παιδὶ καὶ γυναικὶ δουλώσειν ἔτι.

Ἀλλ' ὅθ' ἁγνὸς ἦν. ὅτε ἡγνίσθη ἀπὸ τοῦ φόνου. ὅ ἐστιν, ὅτε ἐπλήρωσε τὴν ὑπὲρ τοῦ φόνου δουλείαν. Στρατὸν λαβὼν ἐπακτόν. ἤγουν, συμμαχικόν. οὐκ ἴδιον. Ἐφέστιον ξένον. φίλον. Ἐπερρόθησε. σφοδρῶς ὕβρισεν. ἢ ἐς τὴν παιδοκτονίαν τῶν ἀπὸ Μεγάρας τέκνων, ἢ ὅτι πολλαῖς πρώην ὡμίλησε γυναιξὶν, ὡς Ἀπολλόδωρος. Ἀτηρᾷ φρενί. ἀπηνεῖ καὶ σκληρᾷ γνώμῃ. Λέγων, χεροῖν μέν. λέγων αὐτὸν ἡττᾶσθαι τῶν αὐτοῦ τέκνων, εἰ καὶ ἄφυκτα βέλη ἔχει. Τῶν ὧν τέκνων λείποιτο, ἀντὶ τοῦ

κοὐχ ἠλίασε τοὔπος. ἀλλ' ὅθ' ἁγνὸς ἦν,
στρατὸν λαβὼν ἐπακτὸν ἔρχεται πόλιν
τὴν Εὐρυτείαν. τόνδε γὰρ μεταίτιον
μόνον βροτῶν ἔφασκε τοῦδ' εἶναι πάθους.
ὃς αὐτὸν ἐλθόντ' ἐς δόμους ἐφέστιον,
ξένον παλαιὸν ὄντα, πολλὰ μὲν λόγοις
ἐπερρόθησε, πολλὰ δ' ἀτηρᾷ φρενὶ
λέγων, χεροῖν μὲν ὡς ἄφυκτ' ἔχων βέλη, »
τῶν ὧν τέκνων λείποιτο πρὸς τόξου κρίσιν. »
φώνει δὲ δοῦλος ἀνδρὸς ὡς ἐλευθέρου »
ῥαίοιτο. δείπνοις δ' ἡνίκ' ἦν οἰνωμένος, »
ἔρριψεν ἐκτὸς αὐτὸν, ὧν ἔχων χόλον. »
ὡς ἵκετ' αὖθις Ἴφιτος Τιρυνθίαν (πῶν »
πρὸς κλιτὺν, ἵππους νομάδας ἐξιχνοσκο- »
τότ' ἄλλοσ' αὐτὸν ὄμμα θἀτέρᾳ δὲ νοῦν »
ἔχοντ', ἀπ' ἄκρας ἧκε πυργώδους πλακός. »
ἔργου δ' ἕκατι τοῦδε μηνίσας ἄναξ
ὁ τῶν ἁπάντων Ζεὺς πατὴρ Ὀλύμπιος,
πρατόν νιν ἐξέπεμψεν. οὐδ' ἠνέσχετο,
ὅθ' οὕνεκ' αὐτὸν μοῦνον ἀνθρώπων δόλῳ
ἔκτεινεν. εἰ γὰρ ἐμφανῶς ἠμύνατο
Ζεύς τ' ἂν συνέγνω ξὺν δίκῃ χειρουμένῳ.
» Ὕβριν γὰρ οὐ στέργουσιν οὐδὲ δαίμονες.
κεῖνοι δ' ὑπερχλιδῶντες ἐκ γλώσσης κακῆς
αὐτοὶ μὲν ᾅδου πάντες εἴσ' οἰκήτορες (κῆς.
πόλις δὲ δούλη. τάσδε δ' ἅσπερ εἰσορᾷς,

ἰδίως. οὐ τοῦτο ἠλαζονεύσατο μόνον περὶ τῶν παίδων αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ δῶρον τοξείας προθεὶς, τὴν Ἰόλην νικήσαντι Ἡρακλεῖ οὐκ ἠγγύησε. διαφωνεῖται δὲ ὁ τῶν Εὐρυτίδων ἀριθμός. Ἡσίοδος μὲν γὰρ, τέσσαράς φησιν Εὐρύτου καὶ Ἀντιόχης παῖδας οὕτως.
» Ἡ δ' ὑποκυσαμένη καλλίζω-
» νος Στρατονίκη, Εὔρυτον ἐν με-
» γάροισιν ἐγείνατο φίλτατον
» υἱόν. Τοῦ δ' υἱεῖς ἐγένοντο Δηΐων
» Κλυτίος τε, Τοξεύς τ' ἀντίθεος
» ἠδ' Ἴφιτος ὄζος Ἄρηος. Τοὺς δὲ
» μεθ' ὁπλοτάτην τέκετο ξαν-
» θὴν Ἰόλειαν, Ἀντιόχη κρείουσα πα-
» λαιὸν γένος Ναυβολίδαο.
Κρεόφυλος δὲ δύο. Ἀριστοκράτης δὲ τρεῖς, Τοξέα. Κλυτίον. Δηΐονα. Ὡς ἐλευθέρου. λείπει ἡ ὑπό. ὡς ὑπὸ ἐλευθέρου ἀνδρὸς ὑβρίζοιτο λέγει δὲ τοῦ Εὐρυθέως. Ἔρριψεν ἐκτὸς αὐτόν. τῆς οἰκίας αὐτὸν ἀπεώσατο. Ὧν ἔχων χόλον. ὑπὲρ δὴ τούτων ὀργιζόμενος Ἡρακλῆς, ἐφόνευσε τὸν Ἴφιτον εἰς τὸ τῆς Τιρυνθίας ὄρος, παραγενόμενον διὰ τὴν τῶν ἵππων ἀναζήτησιν. Τότ' ἄλλοσ' αὐτὸν ὄμμα. ἀλλαχόσε τὸν νοῦν ἔχοντα. καὶ οὐδὲν ὃν πείσεσθαι προσδοκῶντα, ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐδίσκευσεν. Ἔργου δ' ἕκατι. τοῦ φόνου. Οὐδ' ἠνέσχετο. οὐχ ὑπήνεγκεν αὐτοῦ τὴν μιαιφονίαν. ὅτι τὰς ἄλλας αὐτοῦ σεμνὰς πράξεις διὰ ταύτης κατῄσχυνεν. Ὕβριν γὰρ οὐ στέργουσιν. τὴν ἀδικίαν. οἷον οὐδ' αὐτὸ τὸ θεῖον ὑβριζόμενον καρτερεῖ. ὃ λίαν ἐστὶν ἀνικητότατον. Κεῖνοι δ' ὑπερχλιδῶντες. οἱ παῖδες τοῦ Εὐρύτου ὑπερηφάνως λοιδορησάμενοι τῷ Ἡρακλεῖ ἀνῃρέθησαν, ὑπερεντρυφήσαντες τῇ κατὰ Ἡρακλέους λοιδορίᾳ.

Ἄζηλον. καὶ κακοδαίμονα ὃν οὐκ ἄν τις ζηλώσειεν. ὅμηρος. Ἀμέγαρτε συβῶτα. Αὐτὸν δ' ἐκεῖνον. τὸ ἑξῆς, αὐτὸν φρόνει ἥξοντα. τουτέστι προσδόκα ὅταν δὴ τὰς θυσίας καθάρῃ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ φόνου. Ἐφεῖτο. ἐνετέλλετο. Τοῦτο τοῦ λόγου. τὸ ἥξειν ἐκεῖνον. Νῦν σοι τέρψις. αὕτη ἡ ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ καθ' ἣν ἀπαγγέλλει τὰ χρηστά. ἢ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον. Ὅμως δ' ἔνεστι. γνωμολογεῖ ὁρῶσα τὰς αἰχμαλώτους, καὶ τοῦτο τοὺς ἀνθρώπους σώφρονας ὅταν καλῶς πράσσῃ τις ἐλπίζειν κακά. Ὦ Ζεῦ τροπαῖε. ἀποτρεπτικέ. ἀλεξίκακε. ἱκετεύει δὲ μὴ παθεῖν παραπλήσια ταῖς αἰχμαλώτοις τὰ τέκνα αὐτῆς. Πρὸς τοὐμὸν οὕτω σπέρμα. ἀντὶ τοῦ κατὰ τῶν ἐμῶν παίδων. Τῆσδέ γε ζώσης. δεικτικῶς. ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ. ὁ δὲ νοῦς. εἰ καὶ μέλλεις τι δρᾶν κατὰ τῶν ἐμῶν παίδων, τοῦ ἐμοῦ ζώσης ἀναβαλοῦ. Ἄνανδρος ἢ τεκνοῦσα. τέκνα ἔχουσα. ὅσπερ καλλίμαχος φησὶ, παιδοῦσα. Πρὸς μὲν τὸ φύσιν. ὅσον μὲν τὸ ἐκ τῆς ἡλικίας καὶ φύσεως τοῦ σώματος τοῦ στοχάζεσθαι, ἄπειρος εἶ τῶν ἐκ τοῦ γάμου προσγινομένων. ἔοικας δ' ὅμως τῆς τῶν εὐγενῶν. Ἐπεὶ νιν τῶνδε. ἀπὸ τῆς καταστάσεως τεκμαίρεται. Τί δ' ἄν με καὶ κρίνοις. τί με καὶ μάτην ἀνακρίνεις; ἀγνοῶ γάρ. Γέννημα τῶν ἐκεῖθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις. οὐκ ἐν τοῖς ἀπερριμμένοις καὶ

ὑπ' ὀλβίων ἄζηλον εὑροῦσαι βίον,
χωροῦσι πρὸς σέ. ταῦτα γὰρ πόσις τε σὸς
ἐφεῖτ'. ἐγὼ δὲ πιστὸς ὢν κείνῳ, τελῶ.
αὐτὸν δ' ἐκεῖνον εὖτ' ἂν ἁγνὰ θύματα
ῥέξῃ πατρῴῳ Ζηνὶ τῆς ἁλώσεως,
φρόνει νιν ὡς ἥξοντα. τοῦτο γὰρ λόγου
πολλοῦ καλῶς λεχθέντος, ἥδιστον κλύειν.
χο ἄνασσα, νῦν σοι τέρψις ἐμφανὴς κυρεῖ.
τῶν μὲν, παρόντων. τὰ δὲ, πεπυσμένῃ λόγῳ.
δηΐ πῶς δ' οὐκ ἐγὼ χαίροιμ' ἂν ἀνδρὸς εὐτυχῆ
κλύουσα πρᾶξιν τήνδε πανδίκῳ φρενί.
πολλή 'στ' ἀνάγκη τῇδε τοῦτο συντρέχειν.
ὅμως δ' ἔνεστι τοῖσιν εὖ σκοπουμένοις
ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα μὴ σφαλῇ ποτε
ἐμοὶ γὰρ οἶκτος δεινὸς εἰσέβη φίλαι
ταύτας ὁρώσῃ δυσπότμους ἐπὶ ξένης
χώρας ἀοίκους ἀπάτοράς τ' ἀλωμένας.
αἳ πρὶν μὲν ἦσαν ἐξ ἐλευθέρων ἴσως
ἀνδρῶν. τανῦν δὲ δοῦλον ἴσχουσιν βίον.
ὦ Ζεῦ τροπαῖε. μή ποτ' εἰσίδοιμί σε
πρὸς τοὐμὸν οὕτω σπέρμα χωρήσαντά ποι
μηδ' εἴ τι δράσεις, τῆσδέ γε ζώσης ἔτι.
οὕτως ἐγὼ δέδοικα τάσδ' ὁρωμένη.
ὦ δυστάλαινα, τίς ποτ' εἶ νεανίδων
ἄνανδρος, ἢ τεκνοῦσα; πρὸς μὲν γὰρ φύσιν,
πάντων ἄπειρος τῶνδε. γενναία δέ τις
Λίχα, τίνος ποτ' ἐστὶν ἡ ξένη βροτῶν;
τίς ἡ τεκοῦσα; τίς δ' ὁ φιτύσας πατήρ;
ἔξειπ'. ἐπεί νιν τῶνδε πλεῖστον ᾤκτισα,
βλέπουσ', ὅσῳπερ καὶ φρονεῖν οἶδεν μόνη.
λί τί δ' οἶδ' ἐγώ; τί δ' ἄν με καὶ κρίνοις; ἴσως
γέννημα τῶν ἐκεῖθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις.
δηΐ μὴ τῶν τυράννων Εὐρύτου σπορά τις ἦν;
λί οὐκ οἶδα. καὶ γὰρ οὐδ' ἀνιστόρουν μακράν.
δηΐ οὐδ' ὄνομα πρός του τῶν ξυνεμπόρων ἔχεις;
λί ἥκιστα, σιγῇ τοὐμὸν ἔργον ἤνυτον.

εὐτελέσι τεταγμένη, ἀλλὰ δῆλον ὅτι πρῶτα ἔχουσα εὐγένεια. Τῶν ξυνεμπόρων. τῶν συναιχμαλωτίδων. τὸ δὲ ἔχεις ἀντὶ τοῦ ἔγνως. Ἤνυτον. ἀντὶ τοῦ ἤνυον. Οὐδ' ἀνιστόρουν μακράν. ἐπολυπραγμόνουν, περιειργαζόμην μακρὰν δὲ ἐπὶ πολύ. καλῶς δὲ ὁ λίχας δὴ τὸ ὕποπτον οὐδὲ τὸ γένος αὐτῆς ὁμολόγησεν εἰδέναι.

Ἐκ σαυτῆς. ἀπὸ σαυτῆς καὶ μὴ ὡς ἀφ' ἡμῶν ἀναγκαζομένη. συμφορὰ γάρ ἐστι τὸ μὴ γινώσκεσθαί σε ἥτις τυγχάνεις. ἕτερα δέ φησιν ὡς μέλλουσα αὐτῇ δεξιᾶς χρήσασθαι εἰ γνοίη τὰ κατ' αὐτήν. Οὔτ' ἆρα τό γε πρόσθεν. ἐὰν αἰδουμένη σε φθέγξηται κατ' οὐδὲν ἄρα ἐξ ἴσου τῷ πρόσθεν χρόνῳ προκηρύξειεν αὐτῆς τὴν γλῶτταν. τὸν γὰρ πρὸ τούτου χρόνον ἐσιώπα. καὶ οὐδὲν πρὸς ἐμὲ τῶν καθ' ἑαυτὴν ἐδημοσίευσεν, οὔτε μικρὸν οὔτε μέγα παντελῶς. Ἄλλως. Οὔτ' ἆρα τό γε. ὡς οὐκ

δηϊ εἴπ' ὦ τάλαιν' ἀλλ' ἡμὶν ἐκ σαυτῆς. ἐπεὶ
καὶ ξυμφορά τοι μὴ εἰδέναι σέ γ' ἥτις εἶ.
λί οὔτ' ἆρα τῷ γε πρόσθεν οὐδὲν ἐξ ἴσου
χρόνῳ διοίσει γλῶσσαν, ἥτις οὐδαμὰ
προὔφηνεν, οὔτε μείζον', οὔτ' ἐλάσσονα,
ἀλλ' αἰὲν ὠδίνουσα συμφορᾶς βάρος,
δακρυρροεῖ δύστηνος. ἐξ ὅτου πάτραν
διήνεμον λέλοιπεν. ἡ δέ τοι τύχη,
κακὴ μὲν αὐτῇ γ', ἀλλὰ συγγνώμην ἔχει.
δη ἥδ' οὖν ἐάσθω, καὶ πορευέσθω στέγας,
οὕτως ὅπως ἥδιστα. μὴ δὲ πρὸς κακοῖς
τοῖς οὖσι, λύπην, πρός γ' ἐμοῦ λύπης λάβοι.
ἅλις γὰρ ἡ παροῦσα. πρὸς δὲ δώματα
χωρῶμεν ἤδη πάντες. ὡς σύ θ' οἷ θέλεις
σπεύδῃς, ἐγὼ δὲ τἄνδον ἐξαρκῆ τιθῶ.
ἀγ αὐτοῦ γε πρῶτον βαιὸν ἀμμείνασ', ὅπως
μάθῃς ἄνευ τῶνδ', οὕστινάς γ' ἄγεις ἔσω.
ὧν τ' οὐδὲν εἰσήκουσας, ἐκμάθῃς γ' ἃ δεῖ.
τούτων ἔχω γὰρ πάντ' ἐπιστήμην ἐγώ.
δη τί δ' ἐστί; τοῦ, με τήνδ' ἐφίστασαι βάσιν;
ἀγ σταθεῖσ', ἄκουσον. καὶ γὰρ οὐδὲ τὸν πάρος
μῦθον μάτην ἤκουσας, οὐδὲ νῦν δοκῶ.
δη πότερον ἐκείνους δῆτα δεῦρ' αὖθις πάλιν
καλῶμεν, ἤ μοι ταῖσδέ τ' ἐξειπεῖν θέλεις;
ἀγ σοὶ ταῖσδέ τ' οὐδὲν εἴργεται, τούτους δ' ἔα.
δη καὶ δὴ βεβᾶσι. χὠ λόγος σημαινέτω.
ἀγ ἀνὴρ ὅδ' οὐδὲν ὧν ἔλεξεν ἀρτίως,
φωνεῖ δίκης ἐς ὀρθόν. ἀλλ' ἢ νῦν κακὸς,
ἢ πρόσθεν οὐ δίκαιος ἄγγελος παρῆν.
δη τί φῄς; σαφῶς μοι φράζε πᾶν ὅσον νοεῖς.

ἐλάλησε πρώην, οὐδὲ νῦν λαλήσει. Ἀλλ' αἰὲν ὠδίνουσα. καταπονουμένη. Διήνεμον. ἔρημον ὑψηλήν. ἣν Ὅμηρος, ἠνεμόεσσαν φησιν. Ἡ δέ τοι τύχη. αὕτη δὲ ἡ τύχη καθ' ἣν σιωπᾷ, ἐπιβλαβὴς μὲν αὐτῇ ἐστι καθ' ὃ οὐ τυγχάνει τῆς παρὰ σοῦ δεξιότητος. ὅμως δὲ συγγνώμην ἔχει. Ἡδ' οὖν ἐάσθω. μὴ ἀναγκαζέσθω λέγειν. ἀλλὰ πραττέτω ὥσπερ αὐτῇ φίλον· ἵνα μὴ δόξωμεν αὐτὴν λυπεῖν. Αὐτοῦ γε πρῶτον βαιόν. ὁ προευαγγελισάμενος κατέχει αὐτὴν, ἵνα εἴπῃ περὶ ὧν ἤκουσε παρὰ τοῦ Λίχα ἐν τῷ προαστείῳ λέγοντος. Οὕστινας ἄγεις. ἄγεις ἀντὶ τοῦ ἐσπέμψεις. ἦσαν δὲ καὶ ἄρσενες μετὰ τῶν αἰχμαλώτων. Ὧν τ' οὐδὲν εἰσήκουσας. περὶ τούτων καὶ πάντων προσήκει σε μαθεῖν. τούτων γὰρ ἔχω τὴν γνῶσιν. Τοῦ με τήνδ' ἐφίστασαι βάσιν. τίνος ἕνεκεν τὴν πορείαν, καὶ τὴν εἴσοδον ἱστᾷς καὶ κωλύεις. Σοὶ ταῖσδέ τ' οὐδὲν. ἀντὶ τοῦ οὔτε πρὸς σὲ, οὔτε πρὸς ταύτας ἀπόρρητον. τούτους δὲ, ἤγουν τοὺς αἰχμαλώτους καὶ τοὺς ἅμα δ' αὐτοῖς ἄρσενας, ἢ τοὺς περὶ τὸν Λίχαν. Φωνεῖ δίκης ἐς ὀρθόν. ἀντὶ τοῦ ἐφώνει δικαίως καὶ μετὰ ἀληθείας. Ἀλλ' ἢ νῦν κακός. ἀντὶ τοῦ ἢ τὰ πρότερον, ἢ τὰ νῦν ψεύδεται.

Ἀγνοιά μ' ἔχει. ἤγουν, ἀγνοῶ καὶ οὐ συνίημι. Ὡς τῆς κόρης. τῆς ἰόλης. Εὔρυτόν θ' ἕλοι. ἑλόντ' εἴη. εἰ δὲ ὑφ' ἕν, θέλοι αὐτ. Τήν θ' ὑψίπυργον οἰχαλίαν. φερεκύδης
» φησὶν οὕτω. μετὰ δὲ τὸν ἀγῶνα ἡρακλῆς ἀφικνεῖται πρὸς εὔρυτον τὸν μέλανος τοῦ
» ἀρκεσιλάου εἰς τὴν οἰχαλίαν, ᾤκεῖτο δὲ αὕτη, ἐν θούλῃ τῆς ἀρκαδίας καὶ ᾔτει τὴν
» θυγατέρα ὕλλῳ γυναῖκα. τοῦ δὲ μὴ δόντος, ἡρακλῆς εἷλε τὴν οἰχαλίαν. καὶ τοὺς
» υἱοὺς ἔκτεινεν. ἴφιτος δὲ ἔφυγεν εἰς εὔβοιαν μενεκράτης δὲ οὕτω λέγει. ἡρακλέα
εἰς ἐπιθυμίαν ἰόλης ἀφικέσθαι τῆς εὐρύτου. τὸν δὲ μὴ θέλειν δι δόναι, ἤρα τε γὰρ αὐτῆς καὶ μίγνυσθαι ἔμελλε τῇ θυγατρὶ, εἰ μὴ ἀργεῖοι ἐξῆλθον εἰς τὴν εὔβοιαν. Θέλξειεν. πεπεικὼς εἴη. Αἰχμάσαι τάδε. καταπράξασθαι τῇ αἰχμῇ. ὅ ἐστι, διὰ πολέμου κατορθῶσαι. Ὃν νῦν παρώσας. τὸν ἔρωτα αὐτῆς ἀποσιωπησάμενος, καὶ παραπεμψάμενος, τἀναντία εἶπεν ὁ λίχας. Κρύφιον ὡς ἔχοι λέχος. λαθραῖον σοι μὴ εἰδυίας σου. ἀλλ' ἵνα ὡς παλλακίδα αὐτὴν λάβῃ. Ἐν ᾗ. τῇ οἰχαλίᾳ τῇ πατρίδι τῆς ἰόλης. Καὶ νῦν ὡς ὁρᾷς. αὐτὴ τὴν ὡς ἀκούεις. ἥκει δὲ αὐτὴ τὴν ἔλευσιν. δηλονότι τούτων τὴν ταχεῖαν αὐτοῦ ἄφιξιν ἐπαγγέλλεται. Οὐκ ἀφροντίστως δὲ. αὐτὴ τὴν οὐχ ὡς ἔτυχεν ἀλλὰ διὰ πολλῆς φροντίδος ἔχων αὐτὴν καὶ ἀγαπῶν. Μὴ γὰρ προσδόκα τόδε. τὸ ἐν δούλης μέρει ἔχειν αὐτήν. Ἐντεθέρμανται. ἐκκέκαυται. Ἀγορᾷ. ἀθροίσματι. Συνεξήκουον ὡσαύτως ἐμοί. ὥστε με καὶ μαρτύρων διαπορεῖν, εἰ ἀρνήσαιτο. Οὐχ ἥδομαι. λυποῦμαι μὲν οὐκ εἰπών σοι τὰ κεχαρισμένα. ἀλλ' ὅμως ἀληθείας ἐγγύς. Ἆρ' ἀνώνυμος πέφυκεν. ἆρα ἄσημος οὕτω καὶ δυσγενὴς, ὡς μὴ δεῖ τὸ ὄνομα αὐτῆς γιγνώσκεσθαι. Ἢ καὶ τὰ λαμπρά. ταῦτα τὸ τοῦ ἀγγέλου προσωπόν φησι. τὸ δέ.

ἃ μὲν γὰρ ἐξείρηκας, ἄγνοιά μ' ἔχει.

ἀγ. τούτου λέγοντος τἀνδρὸς, εἰσήκουσ' ἐγὼ
πολλῶν παρόντων μαρτύρων, ὡς τῆς κόρης
ταύτης ἕκατι κεῖνος Εὔρυτόν θ' ἕλοι,
τήν θ' ὑψίπυργον Οἰχαλίαν. ἔρως δέ νιν
μόνος θεῶν θέλξειεν αἰχμάσαι τάδε.
οὐ τἀπὶ Λυδοῖς, οὐδ' ἐπ' ὀμφάλῃ πόνων
λατρεύματ' οὐδ' ὁ ῥιπτὸς Ἰφίτου μόρος,
ὃν νῦν παρώσας οὗτος, ἔμπαλιν λέγει.
ἀλλ' ἡνίκ' οὐκ ἔπειθε τὸν φυτοσπόρον
τὴν παῖδα δοῦναι κρύφιον ὡς ἔχοι λέχος,
ἔγκλημα μικρὸν αἰτίαν θ' ἑτοιμάσας,
ἐπιστρατεύει πατρίδα τὴν ταύτης. ἐν ᾗ
τὸν Εὔρυτον τῶνδ' εἶπε δεσπόζειν θρόνων,
κτείνει τ' ἄνακτα πατέρα τῆσδε, καὶ πόλιν
ἔπερσε. καὶ νῦν ὡς ὁρᾷς ἥκει δόμους
ὡς τούσδε πέμπων, οὐκ ἀφροντίστως γύναι,
οὐδ' ὥστε δούλην. μὴ δὲ προσδόκα τόδε.
οὐδ' εἰκὸς, εἴπερ ἐντεθέρμανται πόθῳ.
ἔδοξεν οὖν μοι πρὸς σὲ δηλῶσαι τὸ πᾶν.
δέσποιν', ὃ τοῦδε τυγχάνω μαθὼν πάρα.
καὶ ταῦτα πολλοὶ πρὸς μέσῃ Τραχινίων
ἀγορᾷ, συνεξήκουον ὡσαύτως ἐμοὶ,
ὥστ' ἐξελέγχειν. εἰ δὲ μὴ λέγω φίλα,
οὐχ ἥδομαι. τὸ δ' ὀρθὸν ἐξείρηχ' ὅμως.

δηι. οἴμοι τάλαινα, ποῦ ποτ' εἰμὶ πράγματος;
τίν' εἰς δέδεγμαι πημονὴν ὑπόστεγον
λαθραῖον; ὦ δύστηνος. ἆρ' ἀνώνυμος
πέφυκεν ὥσπερ οὑπάγων διώμνυτο;

Κατ' ὄμμα καὶ φύσιν. ἀντὶ τοῦ εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν. καὶ τὸ πᾶν σῶμα. ἢ ἀντὶ τοῦ ἄρα τῇ θέᾳ καὶ τὸ γένος ἐφάμιλλον. Δῆθεν. προσποιούμενος μηδένα ἠρωτηκέναι μὴ δὲ ἐγνωκέναι. Βλάστας. τοὺς γονεῖς ἀφ' ὧν ἐβλάστησεν. Ὄλοιντο μή τι πάντες. ὄλοιντο μὴ πάντες ἄνθρωποι. ἀλλ' οἱ κακοὶ καὶ ὅσοι μηχανῶνται λάθρα, καὶ κακούργους λόγους ἑαυτοῖς συντιθέασιν. Οὐκ ἄπο γνώμης. ἀλλ' ἀρεστά. οὐκ ἀσυνέτως. ἤγουν, καὶ ἐμοὶ ἀρέσκει. Ἡμεῖς. κατ' ἐρώτησιν. Αὐτόκλητος. αὐτόματος. Ὡς ἕρποντος. ὡς τὸ, κατὰ γῆ τῆς κεφαλῆς. Ὡς ἕρποντος εἰσορᾷς ἐμοῦ. ὁρᾷς γάρ με ἕρποντα καὶ σπεύδοντα πρὸς τὸν ἡρακλέα. Ἄσσεις. ἀντὶ τοῦ ἀΐσσεις. Κἀννεώσασθαι. ἀνακαινίσασθαι καὶ αὖθις ὁμιλῆσαι ἀκριβῶς ἐκ νέου. ἢ οὕτως. πρὶν ἡμῖν καινοτέρους ἀνακοινώσασθαι λόγους. Ἴστω μέγας Ζεύς. ὅτι ὅσων οἶδα ἀκριβῶς σοι διηγήσομαι. Ὧν δ' ἔβλαστεν. ἀντὶ τοῦ ὑπό τινος ἐτέχθη. Οὗτος. βλέφ' ὧδε. ὡς εἰκὸς κάτω νενευκὼς ὁ λίχας κρατοῦσα οὖν αὐτὸν τῆς χειρὸς, φησὶν, ἀπόβλεψον εἰς ἐμέ. ὁ δὲ αἰανύσας, ἔφη. πρὸς τίνα γὰρ νομίζεις λέγειν. ἀγνοίας. Πρὸς τίν' ἐννέπειν δοκεῖς. ὅτι πρὸς βασιλίδα. τὸ δὲ χ̄, ὅτι τὸ ὧδε τοπικόν ἐστι. Τόλμησον εἰπεῖν. καλῶς τὸ τόλμησον. ὡς ἀποδειλιῶντος εἰπεῖν δὴ τὸν δεσπότην. Δεσπότιν τε τὴν ἐμήν. τοῦτο πρὸς τὸ, τίν' ἐννέπειν δοκεῖς. Δίκαια γάρ. ἀντὶ τοῦ ἀληθῆ. Ἐς τήνδε μὴ δίκαιος ὤν. δεικτικῶς εἰς τήνδε μὴ ἀληθεύων.

ἦ καὶ τὰ λαμπρά, καὶ κατ' ὄμμα, καὶ φύσιν,
ἀγ. πατρὸς μὲν οὖσα γένεσιν Εὐρύτου ποτὲ,
Ἰόλη καλεῖτο. τῆς, ἐκείνης οὐδαμὰ
βλάστας ἐφώνει δῆθεν οὐδὲν ἱστορῶν.
χο. ὄλοιντο μή τι πάντες οἱ κακοί. τὰ δὲ
λαθραῖ' ὃς ἀσκεῖ μὴ πρέποντ' αὐτῷ κακά.
δη. τί χρὴ ποεῖν γυναῖκες; ὡς ἐγὼ λόγοις
τοῖς νῦν παροῦσιν, ἐκπεπληγμένη κυρῶ.
χο. πεύθου μολοῦσα τἀνδρός. ὡς τάχ' ἂν σαφῆ
λέξειεν, εἴ νιν πρὸς βίαν κρίνειν θέλοις.
δη. ἀλλ' εἶμι. καὶ γὰρ οὐκ ἄπο γνώμης λέγεις.
χο. ἡμεῖς δὲ προσμένωμεν, ἢ τί χρὴ ποεῖν.
δη. μίμν' ὡς ὅδ' ἀνὴρ, οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων,
ἀλλ' αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται.
λί. τί χρὴ γύναι μολόντα μ' Ἡρακλεῖ λέγειν;
δίδαξον, ὡς ἕρποντος εἰσορᾷς ἐμοῦ.
δη. ὡς ἐκ ταχείας σὺν χρόνῳ βραδεῖ μολὼν
ἄσσεις, πρὶν ἡμᾶς κἀννεώσασθαι λόγους.
λί. ἀλλ' εἴ τι χρῄζεις ἱστορεῖν, πάρειμ' ἐγώ.
δη. ἦ καὶ τὸ πιστὸν τῆς ἀληθείας νέμεις;
λί. ἴστω μέγας Ζεύς, ὧν γ' ἂν ἐξειδὼς κυρῶ.
δη. τίς ἡ γυνὴ δῆτ' ἐστὶν, ἣν ἥκεις ἄγων;
λί. εὐβοΐς. ὧν δ' ἔβλαστεν, οὐκ ἔχω λέγειν.
δη. οὗτος, βλέφ' ὧδε. πρὸς τίν' ἐννέπειν δοκεῖς;
λί. σὺ δ' εἰς τί δή με τοῦτ' ἐρωτήσας ἔχεις;
δη. τόλμησον εἰπεῖν εἰ φρονεῖς ὅ σ' ἱστορῶ.
λί. πρὸς τὴν κρατοῦσαν Δηιάνειραν Οἰνέως
κόρην, δάμαρτά θ' Ἡρακλέους, εἰ μὴ κυρῶ
λεύσσων μάταια, δεσπότιν τε τὴν ἐμήν.
δη. τοῦτ' αὔτ' ἔχρῃζον τοῦτό σου μαθεῖν. λέγεις
δέσποιναν εἶναι τήνδε σήν;
λί. δίκαια γάρ.
δη. τί δῆτα, ποίαν ἀξιοῖς δοῦναι δίκην,
ἢν εὑρεθῇς ἐς τήνδε μὴ δίκαιος ὤν;

Τί ποτε ποικίλας ἔχεις. τί πεπανούργηκας κατ' ἐμοῦ. τί ἐμηχανήσω. ἢ ἐδολιεύσω. Κλύων σέθεν. εἰκῇ ὁ μιλούσης δηλονότι.

Ἱστορούμενος. ἐρωτώμενος.

Καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἶ. ἀντὶ τοῦ σιγηλή. οὐ σιωπᾷς φησι πρὶν ἂν πολλὰ φλυαρήσῃς εἰς ἡμᾶς ἢ πρὶν ἂν μάθῃς ὅτι βούλει.

Οὔκουν σὺ ταύτην. οὐ σύ φησι ταύτην, ἣν προσποιῇ ἀγνοεῖν ἔλεγες εἶναι Ἰόλην.

Ταὐτό γ' οὐχὶ γίνεται. οὐ ταὐτόν ἐστι δόκησις καὶ ἀληθὴς λόγος. θέλει δὲ εἰπεῖν. ὅτι κἀγὼ ἤκουσα.

Ἀποστήτω. περισσὴ ἡ ἀπό. ἢ γράφεται παραστήτω. ἤγουν ὁ ἄνθρωπος στήτω παρελθὼν εἰς μέσον ὁ διελέγχων με.

Νοσοῦντι. ἀντὶ τοῦ νοσούσῃ ὑπὸ ζηλοτυπίας. ἀρσενικῶς δὲ εἶπεν. ἢ καθόλου ὁ λόγος ὡς μὴ δόξῃ αὐτὴν διελέγχειν οὕτω. τὸ γὰρ μαινομένῳ συμφλυαρεῖν, ἀνδρός ἐστιν οὐ σώφρονος. προσστήτω οὖν φησιν ὁ ἄνθρωπος. οὐ γὰρ φιλονεικήσω πρὸς αὐτόν. Ληρεῖν ἀντὶ τοῦ φλυαρεῖν καὶ ἀδολεσχεῖν.

Ἔρωτι μὲν νῦν. εὐήθης γάρ, ὅστις προσδοκᾷ ἀντιπυκτεύσασθαι τῷ ἔρωτι. Οὗτος γὰρ ἄρχει. ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ἄρχει. Μεμπτός εἰμι. μεμπτή εἰμι. τουτέστιν εἰ μέμφομαι. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπίμεμπτος ἐπιπληκτική.

λι. πῶς μὴ δίκαιος; τί ποτε ποικίλας' ἔχεις;
δη. οὐδὲν, σὺ μέν τοι κάρτα τοῦτο δρῶν κυρεῖς.
λί. ἄπειμι. μῶρος δ' ἦν πάλαι κλύων σέθεν.
δη. οὔ. πρίν γ' ἂν εἴπῃς ἱστορούμενος βραχύ.
λί. λέγ' εἴ τι χρῄζεις. καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἶ.
δη. τὴν αἰχμάλωτον, ἣν ἔπεμψας ἐς δόμους
κάτοισθα δήπου;
λί. φημί. πρὸς τί δ' ἱστορεῖς;
δη. οὔκουν σὺ ταύτην, ἣν ὑπ' ἀγνοίας ὁρᾷς.
Ἰόλην ἔφασκες Εὐρύτου σπορὰν ἄγειν;
λί. ποίοις ἐν ἀνθρώποισι; τίς πόθεν μολὼν,
σοὶ μαρτυρήσει ταῦτ' ἐμοῦ κλύειν παρών;
δη. πολλοῖσιν ἀστῶν. ἐν μέσῃ Τραχινίων
ἀγορᾷ, πολύς σου ταῦτά γ' εἰσήκουσ' ὄχλος
λί. ναί.
κλύειν γ' ἔφασκον. ταὐτὸ δ' οὐχὶ γίνεται
δόκησιν εἰπεῖν, κἀξακριβῶσαι λόγον.
δη. ποίαν δόκησιν; οὐκ ἐπώμοτος λέγων
δάμαρτ' ἔφασκες Ἡρακλεῖ ταύτην ἄγειν;
λί. ἐγὼ δάμαρτα; πρὸς θεῶν φράσον φίλη
δέσποινα τόνδε, τίς ποτ' ἐστὶν ὁ ξένος.
δη. ὅς σου παρὼν ἤκουσεν ὡς ταύτης πόθῳ.
πόλις δαμείη πᾶσα, κοὐχ ἡ Λυδία
πέρσειεν αὐτήν, ἀλλ' ὁ τῆσδ' ἔρως φανείς.
λί. ἄνθρωπος ὦ δέσποιν' ἀποστήτω. τὸ γὰρ
» νοσοῦντι ληρεῖν, ἀνδρὸς οὐχὶ σώφρονος.
δη. μὴ πρὸς σὺ τοῦ κατ' ἄκρον Οἰταῖον νάπος
Διὸς καταστράπτοντος ἐκκλέψῃς λόγον.
οὐ γὰρ γυναικὶ τοὺς λόγους ἐρεῖς κακῇ.
οὐδ' ἥτις οὐ κάτοιδε τἀνθρώπων, ὅτι
χαίρειν πέφυκεν οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς ἀεί.
» Ἔρωτι μὲν νῦν ὅστις ἀντανίσταται
» πύκτης ὅπως ἐς χεῖρας, οὐ καλῶς φρονεῖ.
» οὗτος γὰρ ἄρχει καὶ θεῶν ὅπως θέλει,
» κἀμοῦ γε. πῶς δ' οὐχ ἀτέρας, οἵας γ' ἐμοῦ;
ὡς εἴ τι τῷ 'μῷ τἀνδρὶ τῇδε τῇ νόσῳ
ληφθέντι μεμπτός εἰμι, κάρτα μαίνομαι.
ἢ τῇδε τῇ γυναικὶ τῇ μετουτίᾳ
τοῦ μηδὲν αἰσχροῦ, μηδ' ἐμοὶ κακοῦ τινος.

- οὐκ ἔστι ταῦτ᾽. ἀλλ᾽ εἰ μὲν ἐκ κείνου μαθὼν
ψεύδῃ, μάθησιν οὐ καλὴν ἐκμανθάνεις.
εἰ δ᾽ αὐτὸς αὑτὸν ὧδε παιδεύεις, ὅταν
θέλῃς γενέσθαι χρηστὸς, ὀφθήσῃ κακός.
" ἀλλ᾽ εἰπὲ πᾶν τἀληθές. ὡς ἐλευθέρῳ
" ψευδεῖ καλεῖσθαι, κὴρ πρόσεστιν οὐ καλή.
ὅπως δὲ λήσεις, οὐδὲ τοῦτο γίνεται.
πολλοὶ γὰρ οἷς εἴρηκας, οἳ φράσουσ᾽ ἐμοί.
κεἰ μὲν δέδοικας, οὐ καλῶς ταρβεῖς. ἐπεὶ
τὸ μὴ πυθέσθαι, τοῦτό μ᾽ ἀλγύνειεν ἄν.
τὸ δ᾽ εἰδέναι, τί δεινόν; οὐχὶ χ᾽ ἀτέρας
πλείστας ἀνὴρ εἷς Ἡρακλῆς ἔγημε δή;
κοὔπω τις αὐτῶν ἔκ γ᾽ ἐμοῦ λόγον κακὸν
ἠνέγκατ᾽, οὐδ᾽ ὄνειδος. ἥδε τ᾽ οὐδ᾽ ἂν εἰ
κάρτ᾽ ἐντακείη τῷ φιλεῖν. ἐπεί σφ᾽ ἐγὼ
ᾤκτειρα δὴ μάλιστα, προσβλέψασ᾽ ὅτι
τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσεν,
καὶ γῆν πατρῴαν οὐχ ἑκοῦσα δύσμορος
ἔπερσε, κἀδούλωσεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
ῥείτω κατ᾽ οὖρον. σοὶ δ᾽ ἐγὼ φράζω κακὸν
πρὸς ἄλλον εἶναι, πρὸς δ᾽ ἔμ᾽ ἀψευδεῖν ἀεί.
χο πείθου λεγούσῃ χρηστά. κοὐ μέμψῃ χρόνῳ
γυναικὶ τῇδε. κἀπ᾽ ἐμοῦ κτήσῃ χάριν.
λί ἀλλ᾽ ὦ φίλη δέσποιν᾽, ἐπεί σε μανθάνω
θνητὴν φρονοῦσαν θνητὰ κοὐκ ἀγνώμονα,
πᾶν σοι φράσω τἀληθὲς, οὐδὲ κρύψομαι.
ἔστι γὰρ οὕτως, ὥσπερ οὗτος ἐννέπει.
ταύτης ὁ δεινὸς ἵμερός ποθ᾽ Ἡρακλῆ
διῆλθε. καὶ τῆσδ᾽ οὕνεχ᾽ ἡ πολύφθορος
καθῃρέθη πατρῷος Οἰχαλία δορί.
καὶ ταῦτα, δεῖ γὰρ καὶ τὸ πρὸς κείνου λέγειν,
οὔτ᾽ εἶπε κρύπτειν, οὔτ᾽ ἀπηρνήθη ποτέ.
ἀλλ᾽ αὐτὸς ὦ δέσποινα, δειμαίνων τὸ σὸν
μὴ στέρνον ἀλγύνοιμι τοῖσδε τοῖς λόγοις,
ἥμαρτον, εἴ τι τήνδ᾽ ἁμαρτίαν νέμεις.
ἐπεί γε μὲν δὴ πάντ᾽ ἐπίστασαι λόγον,
κείνου τε καὶ σὴν ἐξ ἴσου κοινὴν χάριν,
καὶ στέργε τὴν γυναῖκα, καὶ βούλου λόγους
οὓς εἶπας ἐς τήνδ᾽, ἐμπέδως εἰρηκέναι.
ὡς τἄλλ᾽ ἐκεῖνος πάντ᾽ ἀριστεύων χεροῖν,

Ἀλλ᾽ εἰ μὲν ἐκείνου μαθών. εἰ μὲν παρ᾽ Ἡρακλέους ἐκελεύσθης ψεύσασθαι, κακὴν μάθησιν ἐκμανθάνεις. εἰ δὲ σὺ σαυτὸν εἰς τὸ ψευδολογίας ἄγεις, ἴσθι ὅτι κἂν θελήσῃς ποτὲ εἰπεῖν ἀληθὲς οὐ δυνήσῃ ὑπὸ τῆς συνηθείας νικώμενος. ἢ κἂν θέλῃς ἀληθεῦσαι, οὐ πιστευθήσῃ. Κὴρ πρόσεστι. μερίς. κλῆρος. μοῖρα. τύχη. Ὅπως δὲ λήσῃς. ἀντὶ τοῦ μὴ λήσῃς. ἀττικὴ δὲ ἡ φράσις. λυπήσομαι εἰ μὴ εἴπῃς, καὶ παρ᾽ ἐμοῦ προσδόκα βλαβήσεσθαι. Πλείστας. δηλονότι ἀνάνδρους παρθένους. ὡς μηδὲν τοῦ φίλαντος. Αὔγην τὴν ἀλέου. μέγαραν τὴν κρέοντος, τὰς θεστίου θυγατέρας, ἀστυδάμειαν τὴν ἀμύντορος. Οὐδ᾽ ὄνειδος. ἥδε τ᾽ οὐδ᾽ ἂν, εἰ κάρτ᾽ ἐντακείη. οὐδὲ ἡ Ἰόλη ὀνειδισθήσεται. οὐδ᾽ εἰ μεγάλως αὐτῆς ἐρᾷ ὁ Ἡρακλῆς. Τῷ φιλεῖν. τῷ φιλεῖν αὐτὴν τὸν Ἡρακλέα. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ῥείτω κατ᾽ οὖρον. ὁ περὶ τούτων λόγος ἐρρίφθω φησὶν εἰς τὸν ἀέρα. Πείθου λεγούσῃ χρηστά. πείθη τί φησιν. ὁρᾷς σὺ ὅτι φιλανθρώπως ὁμιλεῖ. Ὥσπερ οὗτος ἐννέπει ὁ ἐν τῷ λειμῶνι ἀκηκοώς. καὶ ἀπαγγείλας τῇ Δηιανείρᾳ. Οὔτ᾽ εἶπε κρύπτειν. τὸ ἑξῆς, καὶ ταῦτα οὔτ᾽ εἶπε κρύπτειν. τὰ περὶ τοῦ ἔρωτός φησι τῆς Ἰόλης οὔτε κρύπτειν μοι ὁ Ἡρακλῆς εἶπεν οὔτε μὴν ὁμολογεῖν. Εἴ τι τήνδ᾽ ἁμαρτίαν νέμεις. καλῶν δὲ τῆς λέξεως συγγνώμην ἑαυτῷ προξενεῖται. Ἐπεί γε μὲν

δὴ πάντ' ἐπίστασαι. ἐπεὶ τὰ ἤγουν πάντα λοιπὸν ἐπίστασαι, λέγω τι καὶ ἕτερον, ὅπερ ὁμοίως κεχαρισμένον σοί τε καὶ τῷ ἡρακλεῖ γενήσεται. Ἀλλ' ὧδε καὶ φρονοῦμεν. ἤγουν, ὥσπερ προείρηκα ταῦτα, καὶ ποιήσω. Κοὔτοι νόσον ἐπακτὸν. τὴν θεομαχίαν. ἐπακτὸν δὲ ἐνταῦθα. ἀντὶ τοῦ αὐθαίρετον τὴν θεομαχίαν. τὸ γὰρ πρὸς ἔρωτα φιλονεικεῖν, θεομαχεῖν ἐστὶν ἄντικρυς. Ἅτ' ἀντὶ δώρων. ὅπως ἂν αὐτῷ παρ' ἡμῶν κομίσῃς ἀντίποινα, καὶ σύμφωνα οἷς ἤγαγες. λέγει δὲ ἀντὶ τῶν αἰχμαλώτων. Σὺν πολλῷ στόλῳ. ἤγουν, σὺν ταῖς ἀπεσταλμέναις αἰχμαλώτοισι. Μέγα τι σθένος. γράφεται καὶ μέγα τι σθένους ἡ Κύπρις, νικηφορεῖ ἐν παντὶ πράγματι. ἢ οὕτως. ἀποφέρεται τὰς νίκας κατὰ πάντων. καὶ πάσης κρατεῖ φύσεως. σθένος δὲ νίκης, περιφραστικῶς τὴν νίκην. εἰκότως δὲ ὁ χορὸς τοιαύτην ἀρχὴν πεποίηται, περὶ παντὸς ὁ λόγος περὶ τοῦ ἔρωτος. Παρέβαν, καὶ ὅπως. ἀντὶ τοῦ παραβήσομαι. καὶ ὅσα μὲν εἰς θεούς φησιν ἐνεδείξατο, ὑπερβήσομαι. Τὸν ἔννυχον ἅιδαν. τὸν ἐν σκότῳ διατρίβοντα. Ἀλλ' ἐπὶ τάνδ' ἄρ' ἄκοιτιν. τὴν δηϊάνειραν. ὁ δὲ νοῦς οὗτος. τὰ μὲν εἰς θεοὺς γεγονότα παρίημι. ἐκεῖνα δὲ λέγω. τινὲς ἠγωνίσαντο περὶ τῶν γάμων δηϊανείρας καὶ κατέβησαν εἰς τὸν ἀγῶνα. Ἀμφίγυοι κατέβαν. ἀντίπαλοι, ἢ ἰσχυροί. ἐν τοῖς γυίοις μαχησάμενοι. χερσὶ καὶ ποσίν. ἢ ἀμφότεροι τεθωρακισμένοι. ἢ ἄμφω παραξυμένοι. Πάμπληκτα. ἀγωνίσματα πληγῶν μεστά. Ἐξῆλθον ἄεθλ' ἀγώνων. ἀντὶ τοῦ διελύσαντο. ἐπεξῆλθον, ἠγωνίσαντο. λέγει δὲ ὅτι πᾶν εἶδος ἀγωνίσματος κατ' ἀλλήλων ἐνεδείξαντο. ἠγωνίσαντο. Τετραόρου. τετρασκελοῦς. Φάσμα. φάντασμα. σχῆμα. Ἀπ' οἰνιαδᾶν. ἀπὸ αἰτωλίας. ἢ οὕτως. οἰνίαι πόλις ἀκαρνανίας. δι' ἧς ῥεῖ ὁ ἀχελῷος. πληθυντικῶς δὲ λέγεται. Βακχείας ἄπο. τῆς τὸν βάκχον ἐχούσης. καλῶς δὲ τὸ βακχείας, πρὸς ἀντιδιαστολήν.

τοῦ τῆσδ' ἔρωτος εἰς ἅπανθ' ἥσσων ἔφυ.
δηι ἀλλ' ὧδε καὶ φρονοῦμεν, ὥστε ταῦτα δρᾶν.
κοὔτοι νόσον γ' ἐπακτὸν ἐξαρούμεθα
θεοῖσι δυσμαχοῦντες, ἀλλ' εἴσω στέγης
χωρῶμεν, ὡς λόγων τ' ἐπιστολὰς φέρῃς,
ἅτ' ἀντὶ δώρων δῶρα χρὴ προσαρμόσαι,
καὶ ταῦτ' ἄγῃς. κενὸν γὰρ οὐ δίκαιά σε
χωρεῖν προσελθόνθ' ὧδε σὺν πολλῷ στόλῳ.
χο μέγα τι σθένος ἁ
Κύπρις ἐκφέρεται νίκας ἀεί.
καὶ τὰ μὲν θεῶν,
παρέβαν. καὶ ὅπως
Κρονίδαν ἀπάτασεν, οὐ λέγω
οὐδὲ τὸν ἔννυχον ἅιδαν,
ἢ Ποσειδάωνα τινάκτορα γαίας.
ἀλλ' ἐπὶ τάνδ' ἄκοιτιν,
ἀμφίγυοι κατέβαν πρὸ γάμων τινές.
πάμπληκτα παγκόνιτά τ' ἐ
ξῆλθον ἄεθλ' ἀγώνων.
ὁ μὲν, ἦν ποταμοῦ
σθένος, ὑψίκερω τετραόρου
φάσμα ταύρου
Ἀχελῷος ἀπ' Οἰ
νιαδᾶν. ὁ δὲ, βακχείας ἄπο
ἦλθε παλίντονα Θήβας

Τόξα καὶ λόγχας. ἀφ' ἱστορίας φησὶ λόγχην ἔχειν τὸν ἡρακλέα. Ἀολλεῖς ἴσαν. καταχρηστικῶς εἶπεν ἐπὶ δύο τὸ ἀολλεῖς. ἀντὶ τοῦ λίαν ἀλέντες. ὅμηρος, Οἱ μὴ στε δὲ ἀλλεῖς. Ἱέμενοι ἐπιθυμοῦντες. Μόνα δ' εὔλεκτρος. μόνη δὲ ἡ εὔλεκτρος κύπρις παροῦσα, ἐβράβευε, καὶ διέταττε. Τότ' ἦν χερός. τότε ὁ μὲν ἡρακλῆς, καὶ χερσὶ καὶ τόξοις ἐμάχετο. ὁ δὲ ἀχελῷος, τοῖς κέρασιν. Ἀνάμιγδα. ἀναμεμιγμένως. Ἦν δὲ ἀμφίπλεκτοι κλίμακες. ἦν ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον. ἡσίοδος. Τῆς δ' ἦν

τόξα, καὶ λόγχας, ῥόπαλόν τε τινάσσων
παῖς Διός. οἳ τότ' ἀολλεῖς ἴσαν,
ἐς μέσον ἱέμενοι λεχέων. μόνα
δ' εὔλεκτρος ἐν μέσῳ Κύπρις
ῥαβδονόμει ξυνοῦσα.
τότ' ἦν χερός, ἦν δὲ
τόξων πάταγος, ταυ-
ρείων τ' ἀνάμιγδα κεράτων.
ἦν δὲ ἀμφίπλεκτοι
κλίμακες. ἦν δὲ μετώπων ὀλόεντα
πλήγματα, καὶ στόνος ἀμφοῖν.
ἁ δ' εὐῶπις ἁβρὰ,
τηλαυγεῖ παρ' ὄχθῳ
ἧστο, τὸν ὃν προσμένουσ' ἀκοίταν.
ἐγὼ δὲ μάτηρ μὲν οἷα φράζω
τὸ δ' ἀμφινείκητον ὄμμα νύμφας
ἐλεεινὸν ἀμμένει.
κἀπὸ ματρὸς ἄφαρ
βέβακεν, ὥστε πόρτις ἐρήμα.
Δη. ἦμος φίλαι κατ' οἶκον ὁ ξένος θροεῖ
ταῖς αἰχμαλώτοις παισὶν ὡς ἐπ' ἐξόδῳ,
τῆμος θυραῖος ἦλθον ὡς ὑμᾶς λάθρα.
τὰ μὲν φράσουσα, χερσὶν ἃ 'τεχνησάμην.
τὰ δ' οἷα πάσχω συγκατοικτιουμένη.
κόρην γὰρ οἶμαι δ' οὐκέτ' ἀλλ' ἐζευγμένην,
παρεισδέδεγμαι φόρτον ὥστε ναυτίλος
λωβητὸν, ἐμπόλημα τῆς ἐμῆς φρενός.

τρεῖς κεφαλαί. κλίμακες δὲ, αἱ ἐπαναβάσεις παρὰ τὸ ἄνω τε καὶ κάτω αὐτὰς στρέφεσθαι ἐν τῇ μάχῃ. ἔστι δὲ εἶδος παλαίσματος ἡ κλίμαξ. τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα ἐπὶ ἡρακλέους. ἀκουστέον. Ἦν δὲ μετώπων. τοῦτο ἐπὶ ἀχελῴου. οἱ γὰρ ταῦροι, τοῖς κέρασι καὶ μετώποις μάχονται. Ἁ δ' εὐῶπις. ἡ δηιάνειρα. Ἐγὼ δὲ μάτηρ μέν. ἐγὼ φησὶν ἐν διαθέτας ὥσεὶ μήτηρ λέγω. ἐγὼ παρεῖσα τὰ πολλὰ, τὰ τέλη λέγω τῶν πραγμάτων. Ἀμφινείκητον ὄμμα νύμφας. ἀντὶ τοῦ ἡ περιμάχητος νύμφη περιφραστικῶς. ἀπὸ δὲ τοῦ καλλιστεύοντος αὐτῆς εἶπε μέρους. Ἄλλως. Ὄμμα νύμφας. ἔτι δὲ καὶ νύμφη ἐλεεινὴ οὖσα, ὑπέμεινεν ἡ περικαλλὴς δηιάνειρα. Ἀμμένει. ἀντὶ τοῦ ἀνέμενε. Κἀπὸ ματρὸς ἄφαρ. παραχρῆμα γαμηθεῖσα τῶν τῆς μητρὸς ἀφῃρέθη πραγμάτων. Ἦμος φίλαι. ἡ δηιάνειρα πρὸς τὸν χορὸν ἐξελθοῦσα διαλέγεται. καί φησιν, ἐν ὅσῳ ὁ λίχας κατὰ τὸν οἶκον συντάττεται ταῖς αἰχμαλώτοις, ἐξῆλθον ἵνα ἅπερ ἐμηχανησάμην δηλώσω ὑμῖν. Ὡς ἐπ' ἐξόδῳ. ὡς μέλλων αὖθις ἐξιέναι πρὸς τὸν ἡρακλέα. Συγκατοικτιουμένη. σὺν ὑμῖν θρηνοῦσα. Ἀλλ' ἐζευγμένην. γεγαμημένην τῷ ἡρακλεῖ, προσεδεξάμην φορτίον, λωβητὸν τῆς ἐμῆς φρενός. ἤτοι βλαβερὸν φορτίον καὶ ἐφύβριστον.

Μιᾶς ὕπο χλαίνης. ὑπὸ μιᾶς κοίτης. Οἰκούρι᾽ ἀντέπεμψε. τοιαῦτα τῆς οἰκουρίας δῶρα ἔπεμψέ μοι ὑπὲρ τοῦ χρόνου παντός. οὗ συνῴκησα αὐτῷ. ὅ ἐστιν ἀντιχαριστήρια τῆς πολυχρονίας ἡμῶν οἰκουρίας. Τὴν μὲν ἕρπουσαν πρόσω. τὴν ἰδ- λη προκόπτουσαν. καὶ αὐξανομένην τὴν ἥβην. Τὴν δὲ φθίνουσαν. ἑαυτὴν λέγει, δεικτικῶς. φθίνουσαν δὲ ἀντὶ τοῦ βεβηκυῖαν. Ὀφθαλμὸς ἄνθος. τὸ ἄνθος τῶν νέων γυναικῶν φιλεῖται ἁρπάζειν ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ ἀνδρός. Τῶν δ᾽ ὑπεκτρέπει. τῶν δέ, ὑπαναχωρεῖ δηλονότι τῶν πρεσβυτέρων. ὧν δύο ἡλικιῶν τὴν νεάζουσαν ἁρπάζειν εἴωθεν ὁ τοῦ ἀνδρὸς ὀφθαλμός. Μὴ πόσις μὲν ἡρακλῆς. διαφορὰν ταύτην ἔχει ὁ πόσις, πρὸς τὸν ἄνδρα. πόσις μὲν γὰρ λέγεται καὶ ὁ πρὸ πολλοῦ ἀποστὰς τῆς γυναικός. ἀνὴρ δὲ ὁ συνών, καὶ ὁ πρὸ ὀλίγου χωρισθείς. ὡς τό, Ἄνερ ἀπ᾽ αἰῶνος νέος ὤλεο. δέδοικα οὖν φησι, μὴ ἐμὲ καταλιπὼν, πόσις ἐμὸς κληθῇ. ὡς συνοικήσας μοι ποτέ. ταύτης δὲ ἀνήρ, ὡς αὐτῇ συνοικῶν. Ἄλλως. Πόσις μέν. πόσις, πρόσις τις ὢν παρὰ τὸ προσιέναι. Ἀλλ᾽ οὐ γὰρ ὥσπερ εἶπον. οὐ χρὴ τὴν συνετὴν γυναῖκα θυμοῦσθαι τῷ ἀνδρί. ᾧ δὲ τρόπῳ τῆς λύπης ἴαμα σχοίην, ὑμῖν ἐρῶ. Λυτήριον λύπημα. ἀντὶ τοῦ τῆς λύπης ἴαμα.

Λέβητι χαλκέῳ. δύο ὀνόματα. ὡς κρατερὸν αἰχμητήν. ὡς ἔκτοτε ἀποθεμένην λέβητι ὥστε τῷ κατὰ καιρὸν χρήσασθαι αὐτῷ. Ὁ παῖς ἔτ᾽ οὖσα.

καὶ νῦν δύ᾽ οὖσαι, μίμνομεν μιᾶς ὕπο
χλαίνης ὑπαγκάλισμα. τοιάδ᾽ Ἡρακλῆς
ὁ πιστὸς ἡμῖν κἀγαθὸς καλούμενος.
οἰκούρι᾽ ἀντέπεμψε τοῦ μακροῦ χρόνου.
ἐγὼ δὲ θυμοῦσθαι μὲν οὐκ ἐπίσταμαι
νοσοῦντι κείνῳ πολλὰ τῇδε τῇ νόσῳ.
τὸ δ᾽ αὖ ξυνοικεῖν τῇδ᾽ ὁμοῦ, τίς ἂν γυνὴ
δύναιτο, κοινωνοῦσα τῶν αὐτῶν γάμων.
ὁρῶ γὰρ ἥβην τὴν μὲν, ἕρπουσαν πρόσω,
τὴν δὲ, φθίνουσαν ὧν ἀφαρπάζειν φιλεῖ
ὀφθαλμὸς ἄνθος, τῶν δ᾽ ὑπεκτρέπει πόδα.
ταῦτ᾽ οὖν φοβοῦμαι, μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς
ἐμὸς καλεῖται, τῆς νεωτέρας δ᾽ ἀνήρ.
ἀλλ᾽ οὐ γὰρ ὥσπερ εἶπον ὀργαίνειν καλὸν
γυναῖκα νοῦν ἔχουσαν. ᾗ δ᾽ ἔχω φίλαι
λυτήριον λύπημα, τῇδ᾽ ὑμῖν φράσω.
ἦν μοι παλαιὸν δῶρον ἀρχαίου ποτὲ
θηρὸς, λέβητι χαλκέῳ κεκρυμμένον.
ὃ παῖς ἔτ᾽ οὖσα, τοῦ δασυστέρνου παρὰ
Νέσσου φθίνοντος ἐκ φόνων ἀνειλόμην.
ὃς τὸν βαθύῤῥουν ποταμὸν Εὔηνον, βροτοὺς
μισθοῦ πόρευε χερσίν. οὔτε πομπίμοις
κώπαις ἐρέσσων, οὔτε λαίφεσιν νεώς.
ὃς κἀμὲ τὸν πατρῷον ἡνίκα στόλον
ξὺν Ἡρακλεῖ τὸ πρῶτον εὖνις ἑσπόμην,
φέρων ἐπ᾽ ὤμοις, ἡνίκ᾽ ἦν μέσῳ πόρῳ,

νεωτέρα. οὐ γὰρ παρθένος. Ἐκ φόνων ἀνειλόμην. ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν σφαγῶν. ὅμηρος. » Ἄκρον ἐρυγόμενοι, φόνον αἵματος. ἢ ἀπὸ τοῦ τόπου ὅθεν ἐφονεύθη » ὁ νέσσος. ὅμηρος. ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσιν. Μισθοῦ πόρευε. διεπέρα. διεπόρθμευεν. Ἡνίκα στόλον ξὺν ἡρακλεῖ. στόλον φησὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ δούλων τε καὶ ἀδελφῶν. ἡνίκα οὖν καταλιποῦσα τὸν οἶκον τοῦ πατρός, ἔρημος ἐπηκολούθησα τῷ ἡρακλεῖ.

Ψαύσειν ματαίαις χερσὶν ὅτι οὐδὲν ἴσχυσεν. ἔφθασε γὰρ ὁ ἡρακλῆς τοξεύσας καὶ ἀνελὼν αὐτόν. Επιστρέψας χεροῖν. ἐπιστρέψας, ἢ στρέψας καὶ κάμψας τὴν νευράν. ἢ εἰς αὐτὸν στραφεὶς καὶ βλέψας. Ηκε κομήτην ἰόν. ἢ διὰ τὸν ὄγκους, ἢ διὰ τὴν πτέρωσιν. τὸ δὲ πνεύμονας, ἀντὶ ἑνικοῦ. Διερροίζησεν. μετὰ ἤχου ὥρμησε. Τοσόνδ᾽ ὀνήσῃ. ὠφεληθήσῃ καὶ ὄνησιν λήψῃ ἐκ τῶν ἐμῶν πορθμῶν. Εαν πύθῃ. γράφεται ἐὰν πίθῃ. Αμφίθρεπτον. τὸ πεπηγός. θρέψαι γὰρ τὸ πῆξαι. Η μελαγχόλες. ὅπου. ἤ ἐν ᾧ. Θρέμμα λερναίας ὕδρας. περιφραστικῶς, ἡ ὕδρα. Εσται φρενός σοι τοῦτο κηλητήριον. ἐπιτήδειον πρὸς τὸ παῦσαι καὶ κηλῆσαι. κατὰ παυστήριον τῆς φρενὸς τοῦ ἡρακλέους τοῦ πρὸς ἄλλην ἔρωτος. ἢ κατακηλοῦντος τὴν ψυχὴν τοῦ ἡρακλέους τῷ πρὸς τὴν ἑτέραν ἔρωτι. Εγκεκλεισμένον. τηρούμενον. Χιτῶνα τόνδε. τοῦτο φησιν, ὡς κατὰ ἐντολὴν νέσσου. καὶ ἄλλα τινὰ συμμίξασα. Καὶ πεπείρανται τάδε. κατείργασται. τετελέσθαι. καὶ ἤνυσται. Κακὰς δὲ τόλμας. τὰς φαρμακείας. μὴ εἰδέναι φησὶ κακοῖς πράγμασιν ἐπιχειρεῖν. ἢ δολοφονῆσαι αὐτὸν, ἤ τι τοιοῦτον. ἀλλ᾽ ἄχρι τοῦ μεταθεῖναι αὐτοῦ τὴν γνώμην διά του κατασκευάσματος τούτου. εἰ μὴ μάταιόν ἐστι τοῦτο τὸ κατασκεύασμα προσδοκῶ ταύτην ὑπερβαλέσθαι τῇ πρὸς τὸν ἡρακλέους εὐνοίᾳ. εἰ δὲ μὴ ἐπιτυγχάνω, παύσομαι τῆς ἐπιχειρήσεως. Μεμηχάνηται τοὔργον. τοῦτο φησι τὸ ἔργον μεμηχάνηται. οὐκ ἐπ᾽ ὀλέθρῳ. ἀλλ᾽ ἵνα ταύτην φίλτροις ὑπερβαλώμεθα. Εἰ δὲ μὴ, πεπαύσομαι. εἰ δὲ μὴ ἐνεργήσῃ, πεπαύσομαι τῆς ἐπιχειρήσεως. Αλλ᾽ εἴ τις ἐστὶ πίστις. ἀλλ᾽ εἰ πεπίστευκας ὅτι δρᾷ τι τοῦτο, ἀρεστά μοι δοκεῖς βεβουλεῦσθαι. Οὕτως ἔχει γ᾽ ἡ πίστις. πιστεύω μὲν ἀληθὲς εἶναι. οὐ μὴν πεπείραμαι.

ψαύειν ματαίαις χερσίν. ἐκ δ᾽ ἥυσ᾽ ἐγώ.
χὠ Ζηνὸς εὐθὺς παῖς ἐπιστρέψας χεροῖν,
ἧκεν κομήτην ἰόν. ἐς δὲ πλεύμονας
στέρνων διερροίζησεν, ἐκθνήσκων δ᾽ ὁ θὴρ,
τοσοῦτον εἶπε, παῖ γέροντος Οἰνέως,
τοσόνδ᾽ ὀνήσῃ τῶν ἐμῶν ἐὰν πιθῇ
πορθμῶν, ὅθ᾽ οὕνεχ᾽ ὑστάτην ἔπεμψ᾽ ἐγώ.
ἐὰν γὰρ ἀμφίθρεπτον αἷμα τῶν ἐμῶν
σφαγῶν ἐνέγκῃ χερσὶν, ᾗ μελαγχόλους
ἔβαψεν ἰοὺς θρέμμα λερναίας ὕδρας,
ἔσται φρενός σοι τοῦτο κηλητήριον
τῆς ἡρακλείας, ὥστε μή τιν᾽ εἰσιδὼν
στέρξαι γυναῖκα κεῖνος ἀντὶ σοῦ πλέον.
τοῦτ᾽ ἐννοήσασ᾽, ὦ φίλαι, δόμοις γὰρ ἦν
κείνου θανόντος ἐγκεκλεισμένον καλῶς,
χιτῶνα τόνδ᾽ ἔβαψα, προσβαλοῦσ᾽ ὅσα
ζῶν κεῖνος εἶπε. καὶ πεπείρανται τάδε.
κακὰς δὲ τόλμας, μήτ᾽ ἐπισταίμην ἐγὼ,
μήτ᾽ ἐκμάθοιμι. τάς τε τολμώσας, στυγῶ.
φίλτροις δ᾽ ἐάν πως τήνδ᾽ ὑπερβαλώμεθα
τὴν παῖδα, καὶ θέλκτροισι τοῖς ἐφ᾽ Ηρακλεῖ,
μεμηχάνηται τοὔργον, εἴ τι μὴ δοκῶ
πράσσειν μάταιον. εἰ δὲ μὴ, πεπαύσομαι.
ΧΟ. ἀλλ᾽ εἴ τις ἐστὶ πίστις ἐν τοῖς δρωμένοις,
δοκεῖς παρ᾽ ἡμῖν οὐ βεβουλεῦσθαι κακῶς.
ΔΗΙ. οὕτως ἔχει γ᾽ ἡ πίστις. ὡς τὸ μὲν δοκεῖν,
ἔνεστι. πείρᾳ δ᾽ οὐ προσωμίλησά πω.

ἀλλ' εἰδέναι χρὴ δρῶσαν. δεῖ σε φησὶν ἐπιχειροῦσαν γνῶναι. ἢ δεῖ σε δρῶσαν, ἔχειν τὴν πίστιν καὶ μὴ μόνον δοκεῖν ἐπίστασθαι. οὔπω γὰρ ἔχεις τὴν γνῶσιν, ἕως οὗ πεπείρασαι. Ἔχοις ἂν γνῶμα. γράφεται ἄγνωμα. Γνῶμα μὴ πειρωμένη. Γνῶμα νοῦν οὐδετέρως. καὶ Εὐριπίδης ἐν δὲ πᾶσι γνῶμα ταὐτὸν ἐμπρέπει. Εἰσόμεθα. γνωσόμεθά φησι τὴν δύναμιν τοῦ σκευάσματος. βλέπω γὰρ Λίχαν πλησίον πορευσόμενον. ὃς ἀποκομίσει τὸν πέπλον τῷ Ἡρακλεῖ. καὶ ἔσται ἡμῖν διὰ τούτου πεῖρα. Εὖ στεγοίμεθα. κρυπτοίμεθα. οἷον, σιωπὴ γένοιτο. Τῷ μακρῷ χρόνῳ. ἀντὶ τοῦ διὰ τὸν ἐνταῦθα χρόνον ἐνδιατρῖψαι. Εὐυφῆ πέπλον. ἰσχυεργῆ. οὐχ εὖ δὲ τὸν ἀνδρεῖον χιτῶνα πέπλον φησὶν, ἀντὶ λεπτοῦ φησί. Μήτ' ἐφέστιον σέλας. ἀντὶ τοῦ, τὸ κατ' οἶκον πῦρ. ἕρκος ἱερὸν, ὁ βωμὸς ἢ τὸ ἱερόν. Πρὶν κεῖνος. πρὶν αὐτὸς ἐκδυσάμενος ἀπὸ τῆς οἰκίας φανερὸς καὶ ὑπ' ὄψεσι πάντων προελθών. καθ' ἣν μέλλοι ταύρους θύσειν τοῖς θεοῖς εὐχαριστήρια. Πανδίκως. αἰὲν δικαίως. Στελεῖν χιτῶνι τῷδε. σκεπάσειν. ἐνδύσειν. περιβαλεῖν αὐτὸν τούτῳ τῷ χιτῶνι, ὡς φανῆναι αὐτὸν, σφαγέα τῶν θυμάτων. Καινόν. καινοπρεπῆ. Σῆμ' ὃ κεῖνος εὐμαθές. σημεῖον κομίσεις, ὅπερ ἐκεῖνος ἐπιγνώσεται ἐπιθεὶς τὸ ὄμμα τῇ σφραγῖδι. γνοὺς ὅτι παρ' ἐμοῦ εἴη ἡ σφραγίς. Σφραγῖδος ἕρκει. περιφραστικῶς, τῇ σφραγῖδι. Ἀλλ' ἕρπε καὶ φύλασσε. οὗτός ἐστιν ὁ προσήκων νόμος τοῖς διακονοῦσιν ὥστε μηδὲν περαιτέρω δρᾶν τῶν προστεταγμένων αὐτοῖς. ἐμφαίνει δὲ αὐτῷ μὴ ἀποσφραγίσαντα περιεργάζεσθαι τί ἔγκειται. Ἔπειθ' ὅπως ἂν ἡ χάρις. γνησίως διακονούμενος διπλάξεις τὴν χάριν. καὶ ἴσως φιληθήσῃ παρ' ἑκατέρου. Ἀλλ' εἴπερ Ἑρμοῦ. κῆρυξ γὰρ ὁ θεός. Ἄγγος. κιβώτιον.

Χο. ἀλλ' εἰδέναι χρὴ δρῶσαν, ὡς οὐδ' εἰ δοκεῖς
ἔχειν, ἔχοις ἂν γνῶμα μὴ πειρωμένη.
Δη. ἀλλ' αὐτίκ' εἰσόμεσθα. τόνδε γὰρ βλέπω
θυραῖον ἤδη. διὰ τάχους δ' ἐλεύσεται.
μόνον παρ' ὑμῶν εὖ στεγοίμεθ'. ὡς σκότῳ
κἂν αἰσχρὰ πράσσῃς, οὔποτ' αἰσχύνῃ πεσῇ.
Λι. τί χρὴ ποιεῖν; σήμαινε τέκνον Οἰνέως.
ὡς ἐσμὲν ἤδη τῷ μακρῷ χρόνῳ βραδεῖς.
Δη. ἀλλ' αὐτὰ δή σοι ταῦτα καὶ πράσσω Λίχα,
ἕως σὺ τοὺς ἔσωθεν ηὐγόρεις ξένους.
ὅπως φέρῃς μοι τόνδε γ' εὐυφῆ πέπλον
δώρημ' ἐκείνῳ τἀνδρὶ τῆς ἐμῆς χερός.
διδοὺς δὲ τόνδε, φράζ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν
κείνου πάροιθεν ἀμφιδύσεται χροΐ.
μηδ' ὄψεταί νιν μήτε φέγγος ἡλίου,
μήθ' ἕρκος ἱερὸν, μήτ' ἐφέστιον σέλας,
πρὶν κεῖνος αὐτὸν φανερὸς ἐμφανῶς σταθεὶς
δείξῃ θεοῖσιν ἡμέρᾳ ταυροσφάγῳ.
οὕτω γὰρ ηὔγμην. εἴ ποτ' αὐτὸν ἐς δόμους
ἴδοιμι σωθέντ' ἢ κλύοιμι, πανδίκως
στελεῖν χιτῶνι τῷδε, καὶ φανεῖν θεοῖς
θυτῆρα καινῷ καινὸν ἐν πεπλώματι.
καὶ τῶνδ' ἀποίσεις σῆμ', ὃ κεῖνος εὐμαθὲς
σφραγῖδος ἕρκει τῷδ' ἐπ' ὄμμα θήσεται.
ἀλλ' ἕρπε καὶ φύλασσε πρῶτα μὲν νόμον,
τὸ μὴ 'πιθυμεῖν πομπὸς ὢν, περισσὰ δρᾶν.
ἔπειθ', ὅπως ἂν ἡ χάρις κείνου τέ σοι
κἀμοῦ ξυνελθοῦσ', ἐξ ἁπλῆς διπλῆ φανῇ.
Λι. ἀλλ' εἴπερ Ἑρμοῦ τήνδε πομπεύω τέχνην
βέβαιον, οὔτι μὴ σφαλῶ γ' ἐν σοί ποτε,
τὸ μὴ οὐ τόδ' ἄγγος ὡς ἔχει δεῖξαι φέρων

λόγων τε πίστιν ὧν ἔχεις. ἐντέλλε δέ μοι φησὶ περὶ πραγμάτων λόγων μυστικῶν καὶ λόγους ἀνακοίνωσαί μοι καὶ φυλάξω. Ἐφάρμοσαι. ἐπίθες φησὶν, ἣν θέλεις σφραγίδα. Προσδέγματα. ὑποδοχάς. λέγει δὲ ὅτι οἶδα πῶς φιλοφρόνως αὐτὴν προσηκάμην. καὶ τοῦτο δὲ ἐπαγωγὸν πρὸς ἡρακλέα. ἐγὼ τὴν ὑπονοουμένην φιλοφρόνως προσεδέξατο. Ὥστε ἐκπλαγῆναι. ὅτι ἀσμένως αὐτὴν ὑπεδέξω. ὡς θαυμάσαι με καὶ ἐπὶ τούτῳ χαρῆναι. Δέδοικα γάρ. δέδοικα γάρ φησι μὴ πρὸ καιροῦ εἴποις τὸν ὑπὲρ ἐμοῦ πόθον. ἕως μάθωμεν εἰ καὶ αὐτὸς ἡμᾶς ποθεῖ, δεῖ ὃ τούτων πλέον εἰπεῖν.

λόγων τε πίστιν ὧν ἔχεις ἐφαρμόσαι.
δηι. στείχοις ἂν ἤδη. καὶ γὰρ ἐξεπίστασαι
τἀγ᾽ ἐνδόμοισιν ὡς ἔχοντα τυγχάνει.
λί. ἐπίσταμαί τε, καὶ φράσω σεσωσμένα.
δηι. ἀλλ᾽ οἶσθα μὲν δὴ καὶ τὰ τῆς ξένης ὁρῶν
προσδέγματ᾽, αὐτὴν ὡς ἐδεξάμην φίλως;
λί. ὥστ᾽ ἐκπλαγῆναι τοὐμὸν ἡδονῇ κέαρ.
δηι. τί δῆτ᾽ ἂν ἄλλο γ᾽ ἐννέποις; δέδοικα γὰρ
μὴ πρῷ λέγοις ἂν τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ,
πρὶν εἰδέναι τἀκεῖθεν εἰ ποθούμεθα.
χο. ὦ ναύλοχα καὶ πετραῖα
θερμὰ λουτρά, καὶ πάγους
Οἴτας παραναιετάοντες, οἵ τε μέσσαν
Μηλίδα παρὰ λίμναν,
χρυσαλακάτου τ᾽ ἀκτὰν κόρας
ἔνθ᾽ Ἑλλάνων ἀγοραὶ
πυλάτιδες καλέονται,
ὁ καλλιβόας τάχ᾽ ὑμῖν

Ὦ ναύλοχα καὶ πετραῖα. δοκεῖ τοῦτο παρὰ ἱστορίαν εἶναι φασὶ τὸ πρῶτον ἐν τραχῖνι τῷ ἡρακλεῖ ἀναδεδόσθαι. εἶτα αὖθις δὲ ὡς προϋπαρχόντων αὐτῶν φησὶν, ὦ ναύλοχα. ὁ δὲ χορὸς τοὺς περὶ τὴν οἴτην οἰκοῦντας προσκαλεῖται. ἐπὶ τὸ πανηγυρίσαι, διὰ τὴν προσδοκωμένην ἐπιδημίαν τοῦ ἡρακλέους. ὁ δὲ νοῦς, οἱ τὰ παραθαλάσσια θερμὰ λουτρὰ ἐνοικοῦντες, καὶ οἱ παρὰ τὴν τραχεῖς καὶ ὀρεινοὺς τόπους τῆς οἴτης καὶ τὸν μηλιακὸν κόλπον, ἔτι τε καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς χρυσοτόξου ἀρτέμιδος, ἔνθα φησὶν εἶναι τῶν ἑλλήνων τὰ συνέδρια. ἄρτι ὁ καλλιφωνότατος πάλιν ἥξει αὐλὸς καὶ καταλήψεται ὑμᾶν τὰς ἀκοάς, ἡδύ τι καὶ μουσικὸν προσαπηχῶν, οὐκ ἐχθρὰν οὐδ᾽ ἀπευκτὴν φωνὴν, ἀλλὰ θείας μούσης. ἀντίλυρον. ὅ ἐστι, φωνῆς γλυκείας. Ὦ ναύλοχα. παραθαλάττια λουτρά. φησὶ δὲ τὰ ἡράκλεια. ἅπερ λέγεται αὐτῷ, ἡ ἀθηνᾶ ἀνεῖναι. Πετραῖα. δὲ, διὰ τὸ ἐν ὄρει τῇ οἴτῃ κεῖσθαι. ἔνιοι δὲ, ἐν σικελίᾳ φασὶν ἀναδοθῆναι τῷ ἡρακλεῖ τὰ θερμὰ λουτρά. Καὶ πάγους. πάγοι εἰσὶν οἱ ὑψηλοὶ τόποι ἢ αἱ ὀξεῖαι πέτραι καὶ οἱ περὶ τὴν τραχεῖν καὶ ὀρεινοὺς τόπους τῆς οἴτης οἰκοῦντες. Μηλίδα παρὰ λίμναν. λίμναν φησὶ τὴν θάλασσαν. ὅμηρος· Λίθυια δ᾽ οἰκύα ποτῇ ἀνεδύσετο λίμνης. ὁ δὲ μηλιακὸς κόλπος παρὰ τραχῖνί ἐστιν. Εἰς τὸ αὐτό. Μηλίδα παρὰ λίμναν. τὴν μαγνησίαν. ἔνθα τὸ τῆς ἀρτέμιδος παραθαλάσσιον ἱερὸν, πλησίον τραχῖνος. ὅπου καὶ ἡ ἐπ᾽ ἀρτεμισίῳ ναυμαχία συνέβη τοῖς ἕλλησιν ἐν θερμοπύλαις. Ἔνθ᾽ ἑλλάνων ἀγοραί. ὅπου συνάγονται οἱ ἀμφικτύονες εἰς τὴν λεγομένην πυλαίαν. περὶ ἧς ἀγάθων φησὶ, πυλάδην τὸν στροφίου πρῶτον κριθῆναι ἐν τῇ φωκίδι, καθαιρόμενον δὲ ἐπὶ κλυταιμνήστρα μύσος. καὶ ἀπ᾽ αὐτοῦ τὴν σύνοδον πυλαίαν φησὶ προσαγορεύεσθαι. ἢ ὅτι ὁ τόπος πύλαι, τῆς ἑλλάδος. Χρυσηλακάτου. ἐν εὐβοίᾳ τιμᾶται χρυσότοξος ἄρτεμις.

Οὐκ ἀναρσίαν. ἰαχὼν. οὐκ ἐχθράν. οἱ δὲ θρηνώδη βοήν. Ἀντίλυρον μοῦσαν. ἀντίμιμον. ἰσόλυρον. ἀντῳδόν. ἀντὶ τοῦ μουσικὴν φωνήν. ἀλλὰ τὴν ἐκ τοῦ ἐναντίου μέρους τῆς λύρας φωνὴν ἀφ' οὗ δηλοῦται ὅτι ὁμοῦ. αὐλὸς καὶ λύρα ἀναφωνήσουσιν. Σοῦται. εἰσορμᾶται ἥξει. Ὃν ἀπόπτολιν ἔχομεν. ὃν ἐκτὸς εἴχομεν τῆς πόλεως εἰς δωδεκάμηνον ἀναμένουσαι. τὸ δὲ ἑξῆς. ὃν ἀπόπτολιν πελάγιον. ἀντὶ τοῦ ἄποθεν τῆς πόλεως ἐν τῷ πελάγει. Πελάγιον, ὅτι πολλάκις καὶ διὰ θαλάττης ἔπλεεν, εἴποτε εἰς νῆσον ἀπῄει.

Α δέ οἱ. ἡ δηϊάνειρα. Νῦν δ' ἄρης οἰστρηθείς. μανεὶς ὑπὲρ τὴν οἰχαλίαν πόλεμος, ἐξέλυσεν ἡμᾶς τῆς ἀνίας. ἣν ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας εἴχομεν, εἰς τὸ αὐτό. Νῦν δ' ἄρης. ὁ πρὸς τὸν εὔρυτον. ὑπ' αὐτοῦ γὰρ εὐθὺς ἐπανῆλθε. Μὴ σταίη πολύκωπον. μηδαμοῦ ἡ ναῦς ἀλλαχοῦ ὁρμίσαι. ἕως ἐνταῦθα ἀφίκοιτο τὴν εὔβοιαν νῆσον ὑπὸ πορθμοῖς καὶ καταλιπών. καταστρεψάμενος τὴν οἰχαλίαν ἐκεῖ ἔμεινε θῦσαι τῷ πατρί. Πανάμερος. ἀντὶ τοῦ τὴν σύμμετρον ἡμέραν ἔλθοι τῷ πέπλῳ τῆς πειθοῦς θελχθεὶς ἐκ προφάσεως τοῦ νέσσου κατασκευασμένῳ. πειθοῦς δὲ πέπλῳ εἶπεν, ὅτι γέγονεν ὑπὸ τὸ μεταπείθειν καὶ μεταθεῖναι τὴν ἡρακλέους γνώμην ὑπὸ τὴν δηϊάνειραν. ἢ πανάμερος, εὐμενὴς ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἔλθοι εἰς ἔρωτα τῆς γυναικὸς διὰ τὸ τοῦ νέσσου φάρμακον. Παγχρίστῳ. λείπει τὸ πέπλῳ συγκεκραμμένος. καὶ ἁρμοσθεὶς τῇ πειθοῖ τοῦ θηρός. Μὴ περαιτέρω. ὑπὲρ τὴν συμφέρουσαν χρείαν, καὶ πλεῖον τοῦ συμφέροντος. Μάλιστά γ' ὥστε. ναί φησι περὶ τούτου φοβοῦμαι οὕτως, ὥστε μηδέ ποτ-

αὐλὸς οὐκ ἀναρσίαν
ἰάχων καναχὰν ἐπάνεισιν, ἀλλὰ θείας
ἀντίλυρον μούσας.
ὁ γὰρ Διὸς Ἀλκμήνας τε κόρος,
σεῦται πάσας ἀρετᾶς
λάφυρ' ἔχων ἐπ' οἴκους.
ὃν ἀπόπτολιν εἴχομεν
πάντα δυοκαιδεκάμηνον ἀμμένουσαι
χρόνον πελάγιον ἴδριες οὐδέν.
ἁ δέ οἱ φίλα δάμαρ
τάλαινα δυστάλαινα καρδίαν
πάγκλαυτος αἰὲν ὤλλυτο.
νῦν δ' Ἄρης οἰστρηθεὶς,
ἐξέλυσ' ἐπίπονον ἁμέραν.
ἀφίκοιτ' ἀφίκοιτο. μὴ
σταίη πολύκωπον ὄχημα ναὸς αὐτῷ
πρὶν τάνδε πρὸς πόλιν ἀνύσειε,
νασιῶτιν ἑστίαν
ἀμείψας. ἔνθα κλῄζεται θυτήρ,
ὅθεν μόλοι πανάμερος
τᾶς πειθοῦς παγχρίστῳ
συγκραθεὶς ἐπὶ προφάσει θηρός.
ΔΗΙ. γυναῖκες, ὡς δέδοικα μὴ περαιτέρω
πεπραγμέν' ᾖ μοι πάνθ' ὅσ' ἀρτίως ἔδρων.
ΧΟ. τί δ' ἔστι Δηϊάνειρα τέκνον Οἰνέως;
ΔΗΙ. οὐκ οἶδ'. ἀθυμῶ δ' εἰ φανήσομαι τάχα
κακὸν μέγ' ἐκπράξασ' ἀπ' ἐλπίδος καλῆς.
ΧΟ. οὐ δή τι τῶν σῶν Ἡρακλεῖ δωρημάτων;
ΔΗΙ. μάλιστά γ'. ὥστε μή ποτ' ἂν προθυμίαν
ἄδηλον ἔργου τῳ παραινέσαι λαβεῖν.
ΧΟ. δίδαξον, εἰ διδακτὸν, ἐξ ὅτου φοβῇ.
ΔΗΙ. τοιοῦτον ἐκβέβηκεν, οἷον ἂν φράσω

παραινέσαι

παραινέσαι τινὶ ἀδήλου πράγματος προθυμίαν λαβεῖν. ὅ ἐστιν, ἀδήλῳ πράγματι ἐπιχειρεῖν. Θαῦμ' ἀνέλπιστον. θαυμαστὸν καὶ οἷον οὐκ ἄν τις ἐλπίζοι μαθεῖν. καὶ παθεῖν. Κατ' ἄκρας σπιλάδος, σπιλὰς ἡ πέτρα. ὡς οἶμαι τοῦ λίθου θερμαίνοντος αὐτὸ, τοῦτό φησι, κατατήκεται οἶμαι καὶ ῥεῖ καὶ διαλύεται ἀπὸ τοῦ λίθου διαρρέον. Ως δ' εἰδῇς ἅπαν. ὅπως γνῷς ἀκριβῶς ὅλον τὸ πρᾶγμα. εἰς μῆκος ἁπλώσω τὸν λόγον. Εγὼ γὰρ ὧν ὁ θήρ με. ὧν εἶπέ μοι ὁ Νέσσος, ὅτε τὴν πλευρὰν ἤλγει τῷ βέλει τρωθείς. γλωχῖνι δὲ, ἀπὸ μέρους τῷ βέλει. γλωχὶν γὰρ ἡ ἀκίς. ὃ λέγει ὁ Ὅμηρος ὄγκον. Παρῆκα θεσμῶν οὐδέν. λεῖπε, ἄπρακτον. Αλλ' ἐσωζόμην. ἀντὶ τοῦ ἔσωζον καὶ ἐφύλαξα. διεφύλαξα ἐν ἐμοὶ ὅσα μοι παρήγγειλεν ὡσανεὶ δέλτῳ χαλκῇ ἔχουσα ἐγκεχαραγμένα. δύσνιπτον δὲ, ἀντὶ τοῦ δυσαπάλειπτον. Πρόρρητα. πρὸς ἐμὲ ὑπὸ Νέσσου προειρημένα προμεμελετημένα μοι. ἢ ἀπόρρητα. Θέρμης ἄθικτον. ἀπρόσπελαστον πυρὸς, καὶ ἡλιακῆς ἀκτῖνος. Αρτίχριστον. παραυτὰ χριόμενον. Νῦν δ' ὅτ' ἦν ἐργαστέον. νῦν δ' ὅτε ἐνέστη ὁ καιρὸς τοῦ χρῖσαι. ἔχρισα μαλλὸν ἐρεοῦν. Κτησίου βοτοῦ λάχνην. ἀπὸ κτητοῦ προβάτου, τὸν μαλλὸν σπάσασα. κτήνη δὲ τὰ πρόβατα λέγονται. καὶ βοτά. Αλαμπὲς ἡλίου. μὴ καταυγασθέν. Κοίλῳ ζυγάστρῳ, ἀντὶ τοῦ, εἰς ξύλινον σορόν· τουτέστι κιβωτόν. Αφραστον. ἀφανές. ἀνεκδιήγητον. ἀξύμβλητον δέ. ἀσυνείκαστον πρὸς τὸ μαθεῖν ἀνθρώπῳ. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀπαράβλητον. οἷον οὐκ ἔχον ἄλλῳ παραβληθῆναι, ὥστε πιστεῦσαι καὶ μαθεῖν τὸν ἀκούοντα. Τὸ γὰρ κάταγμα. τὸ γὰρ ἔριον τοῦ προβάτου μετὰ τὸ χρῖσαι τὸν πέπλον ἔρριψα ὑπὸ τόπον καταλαμβανόμενον ὑπὸ τοῦ ἡλίου. τὴν γὰρ αὐγὴν, ἀκτῖνα ἡλιῶτιν εἶπεν. Η κάταγμα, τὸ ἄγριον μήρυμα. Ως δ' ἐθάλπετο. ὡς δὲ ἐθερμάνθη, ὑπέρρευσεν. ἀφανῶς λέλυται.

γυναῖκες ὑμῖν θαῦμ' ἀνέλπιστον μαθεῖν.
ᾧ γὰρ τὸν ἐνδυτῆρα πέπλον ἀρτίως
ἔχριον, ἀργῆτ' οἰὸς εὐέρῳ πόκῳ,
τοῦτ' ἠφάνισται διάβορον πρὸς οὐδενὸς
τῶν ἔνδον, ἀλλ' ἐδεστὸν ἐξ αὑτοῦ φθίνει,
καὶ ψῇ κατ' ἄκρας σπιλάδος. ὡς δ' εἰδῇς ἅ-
ᾗ τοῦτ' ἐπράχθη, μείζον' ἐκτενῶ λόγον. (παν
ἐγὼ γὰρ ὧν ὁ θήρ με Κένταυρος πονῶν
πλευρὰν πικρᾷ γλωχῖνι προὐδιδάξατο
παρῆκα θεσμῶν οὐδέν, ἀλλ' ἐσωζόμην
χαλκῆς ὅπως δύσνιπτον ἐκ δέλτου γραφήν.
καί μοι τάδ' ἦν πρόρρητα, καὶ τοιαῦτ' ἔδρων·
τὸ φάρμακον τοῦτ' ἄπυρον ἀκτῖνός τ' ἀεὶ
θερμῆς ἄθικτον ἐν μυχοῖς σῴζειν ἐμέ,
ἕως ἂν ἀρτίχριστον ἁρμόσαιμί που.
κἄδρων τοιαῦτα. νῦν δ' ὅτ' ἦν ἐργαστέον,
ἔχρισα μὲν κατ' οἶκον ἐν δόμοις κρυφῇ
μαλλῷ, σπάσασα κτησίου βοτοῦ λάχνην.
κἄθηκα συμπτύξασ' ἀλαμπὲς ἡλίου
κοίλῳ ζυγάστρῳ δῶρον, ὥσπερ εἴδετε.
εἴσω δ' ἀποστείχουσα, δέρκομαι φάτιν
ἄφραστον, ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν.
τὸ γὰρ κάταγμα τυγχάνω ῥίψασά πως
τῆς οἰός, ᾧ προὔχριον, ἐς μέσην φλόγα
ἀκτῖν' ἐς ἡλιῶτιν. ὡς δ' ἐθάλπετο,
ῥεῖ πᾶν ἄδηλον, καὶ κατέψηκται χθονί.

Πρίονος ἐκβρώματα. ἐοικὸς πρίσματι ξύλου. θαυμαστῶς δὲ βρώματα πρίονος εἶπε τὰ πρίσματα. τρόπον γάρ τινα ἐσθίων τὸ ξύλον ὁ πρίων, ἐκεῖνο τὸ λεπτὸν ἀποβάλλει. Προπετές. ἐρριμμένον, καὶ προπεσὸν χαμαί. Θρομβώδεις ἀφροί. ἐπηρμένοι θρόμβος γὰρ ὁ ὄγκος. ἢ τὰ ἀφρῶν φυσήματα. Αναζέουσιν. ἀνακαχλάζουσι. Γλαυκῆς ὀπώρας. τοῦ γλεύκους τοῦ ἀρτίως ἐκπιεσθέντος καὶ νέου. μάλιστα γὰρ ὁ νέος οἶνος θερμὸς ὤν, εἰ πέσοι χαμαὶ ἀφρίζει. γλαυκὴν δὲ ὀπώραν τὸν νέον οἶνον εἶπε, διὰ τὴν λαμπρότητα. Ης ἔθνησχ' ὕπερ. ὑπὲρ ἧς ὑφ' ἧς. δι' ἥν. Τὸν βαλόντα. τὸν τοξεύσαντα. Ων ἐγὼ μεθύστερον. ὧν τῶν εἰρημένων μοι ὑπ' ἐκείνου, νῦν τὴν γνῶσιν μανθάνω, ὅτε οὐκ ἔτι με ὠφελεῖ. Οὐκέτ' ἀρκεῖ. ὠφελεῖ. ὅμηρος, Ἀρκεῖον ἐσεῖται. Εἴ τι μὴ ψευσθήσομαι. εἰ μὴ διαμάρτοιμι τῆς γνώμης, ἣν ἔχουσα περὶ αὐτοῦ τυγχάνω. Χὤσπερ ἂν θίγῃ. καὶ ὅσα ἂν θίγῃ τοῦ ἡρακλείου βέλους, εἴτε ἄνθρωπος εἴτε θηρία, ἀπόλλυνται. Εκ δὲ τοῦδε. τοῦ νέσσου. ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦ νέσσου. Καίτοι δέδοκται. κἀγώ φησιν ἀποθανεῖν βουλήσομαι. ἵνα μὴ δόξω πονηρίᾳ ἀνῃρηκέναι τὸν ἡρακλέα, ἀλλ' ἀκουσίῳ γνώμῃ. Ταὐτῇ σὺν ὀργῇ. τούτῳ τῷ τρόπῳ. τουτέστι διὰ τοῦ πέπλου. Ζῆν γὰρ κακῶς. γυναῖκα κακοδοξοῦσαν οὐ δεῖ ζῆν. ἥτις μὴ θέλει δοκεῖν ἐκ φύσεως εἶναι κακή. Ταρβεῖν μὲν ἔργα. ἀναγκαῖον μὲν εὐλαβεῖσθαι τὰ δεινὰ ἔργα. οὐ χρὴ δὲ πρὸ τῆς ἐκβάσεως καὶ τῶν συμβησομένων αἱρεῖσθαι τὰ δεινά. Οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς. πονηροῖς βουλεύμασιν, οὐχ ὑπολείπεται χρηστὴ ἐλπίς. ἥτις παρέχει πεποίθησιν καὶ θάρσος. ἀντὶ τοῦ δύσελπίς εἰμι.

μορφῇ μάλιστ' εἰκαστόν, ὥστε πρίονος
ἐκβρώματ' ἂν βλέψειας ἐν τομῇ ξύλου.
τοιόνδε κεῖται προπετές. ἐκ δὲ γῆς ὅθεν
προὔκειτ', ἀναζέουσι θρομβώδεις ἀφροί,
γλαυκῆς ὀπώρας ὥστε πίονος ποτοῦ
χυθέντος εἰς γῆν βακχείας ἀπ' ἀμπέλου.
ὥστ' οὐκ ἔχω τάλαινα ποῖ γνώμης πέσω·
ὁρῶ δέ μ' ἔργον δεινὸν ἐξειργασμένην.
πόθεν γὰρ ἄν ποτ', ἀντὶ τοῦ, θνῄσκων ὁ θὴρ
ἐμοὶ παρέσχ' εὔνοιαν, ἧς ἔθνησχ' ὕπερ;
οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ τὸν βαλόντ' ἀποφθίσαι
χρῄζων ἔθελγέ μ' ὧν ἐγὼ μεθύστερον
ὅτ' οὐκέτ' ἀρκεῖ, τὴν μάθησιν ἄρνυμαι.
μόνη γὰρ αὐτόν, εἴ τι μὴ ψευσθήσομαι
γνώμης, ἐγὼ δύστηνος ἐξαποφθερῶ.
τὸν γὰρ βαλόντ' ἄτρακτον οἶδα, καὶ θεὸν
χείρωνα πημήναντα. χὤσπερ ἂν θίγῃ,
φθείρει τὰ πάντα κνώδαλ'. ἐκ δὲ τοῦδ' ὅδε
σφαγῶν διελθὼν ἰὸς αἵματος μέλας,
πῶς οὐκ ὀλεῖ καὶ τόνδε; δόξῃ γοῦν ἐμῇ
καίτοι δέδοκται, κεῖνος εἰ σφαλήσεται,
ταὐτῇ σὺν ὀργῇ κἀμὲ συνθανεῖν ἅμα.
» ζῆν γὰρ κακῶς κλύουσαν, οὐκ ἀνασχετόν,
» ἥτις προτιμᾷ μὴ κακὴ πεφυκέναι,
χο Ταρβεῖν μὲν ἔργα δείν' ἀναγκαίως ἔχει
» τὴν δ' ἐλπίδ', οὐ χρὴ τῆς τύχης κρίνειν πάρος
δηι οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς μὴ καλοῖς βουλεύμασιν
οὐδ' ἐλπίς, ἥτις καὶ θράσος τι προξενεῖ.

χο ἀλλ᾽ ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ ᾽ξ ἑκουσίας
ὀργὴ πέπειρα, τῆς σε τυγχάνειν πρέπει
δηι τοιαῦτα δ᾽ ἂν λέξειεν, οὐχ ὁ τοῦ κακοῦ
κοινωνὸς, ἀλλ᾽ ᾧ μηδέν ἐστ᾽ οἴκοις βαρύ.
χο σιγᾶν ἂν ἁρμόζοι σε τὸν πλείω χρόνον,
εἰ μή τι λέξεις παιδὶ τῷ σαυτῆς. ἐπεὶ
πάρεστι μαστὴρ πατρὸς, ὃς πρὶν ᾤχετο.
ὕλλ ὦ μῆτερ, ὡς ἂν ἐκ τριῶν σ᾽ ἓν εἱλόμην,
ἢ μηκέτ᾽ εἶναι ζῶσαν, ἢ σεσωσμένην,
ἄλλου κεκλῆσθαι μητέρ᾽, ἢ λῴους φρένας
τῶν νῦν παρουσῶν τῶνδ᾽ ἀμείψασθαι ποθέν.
δηι τί δ᾽ ἐστὶν ὦ παῖ πρός γ᾽ ἐμοῦ στυγούμενον;
ὕλλ τὸν ἄνδρα τὸν σὸν ἴσθι, τὸν δ᾽ ἐμὸν λέγω
πατέρα, κατακτείνασα τῇδ᾽ ἐν ἡμέρᾳ.
δηι οἴμοι. τίν᾽ ἐξήνεγκας ὦ τέκνον λόγον;
ὕλλ ὃν οὐχ οἷόν τε μὴ τελεσθῆναι. τὸ γὰρ
» φανθὲν, τίς ἂν δύναιτ᾽ ἀγέννητον ποεῖν,
δηι πῶς εἶπας ὦ παῖ. τοῦ, παρ᾽ ἀνθρώπων μαθὼν
ἄζηλον οὕτως ἔργον εἰργάσθαι με φής;
ὕλλ αὐτὸς βαρεῖαν ξυμφορὰν ἐν ὄμμασι
πατρὸς δεδορκὼς, καὶ κατὰ γλῶσσαν κλύων.
δηι ποῦ δ᾽ ἐμπελάζεις τἀνδρὶ, καὶ παρίστασαι;
ὕλλ εἰ χρὴ μαθεῖν σε, πάντα δὴ φωνεῖν χρεών.
ὅθ᾽ εἷρπε κλεινὴν Εὐρύτου πέρσας πόλιν,
νίκης ἄγων τρόπαια, κἀκροθίνια,
ἀκτή τις ἀμφίκλυστος Εὐβοίας ἄκρον
Κηναιόν ἐστιν. ἔνθα πατρῴῳ Διῒ
βωμοὺς ὁρίζει, τεμενίαν τε φυλλάδα.
οὗ νιν τὰ πρῶτ᾽ ἐσεῖδον ἄσμενος πόθῳ.
μέλλοντι δ᾽ αὐτῷ πολυθύτους τεύχειν σφαγὰς,
κῆρυξ ἀπ᾽ οἴκων ἵκετ᾽ οἰκεῖος Λίχας,
τὸ σὸν φέρων δώρημα θανάσιμον πέπλον.
ὃν κεῖνος ἐνδὺς ὡς σὺ προὐξεφίεσο,
ταυροκτονεῖ μὲν δώδεκ᾽ ἐντελεῖς ἔχων
λείας ἀπαρχὴν βοῦς. ἀτὰρ τὰ πάνθ᾽ ὁμοῦ,
ἑκατὸν προσῆγε συμμιγῆ βοσκήματα
καὶ πρῶτα μὲν δείλαιος, ἵλεῳ φρενὶ
κόσμῳ τε χαίρων καὶ στολῇ, κατηύχετο.

Ἀλλ᾽ ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι. τοῖς ἀκουσίως σφαλεῖσιν ἡ ἐπαγομένη ὀργὴ πεπεμμένη ἐστὶ καὶ πραεῖα καὶ συγγνωστή. ἧς σε δίκαιον τυγχάνειν παρὰ τοῦ ἡρακλέους. ἄκουσα γὰρ ἥμαρτες. Οὐχ ὁ τοῦ κακοῦ κοινωνός. ὁ μὴ δυστυχῶν τοιαῦτα ἂν εἴποι. Σιγᾶν ἂν ἁρμόζοι σε τὸν πλείω χρόνον. γράφεται λοιπὸν. πρέποι σοι λοιπὸν σιωπᾶν, καὶ μηκέτι περὶ τούτου πλείω λέγειν. εἰ μὴ ἄρα τι τῷ σῷ παιδὶ μέλλεις ἐρεῖν παραγινομένῳ. Ἄλλου μητέρα. αἰσχύνομαι γὰρ ἐπί σοί. Τὸ γὰρ φανθὲν. τὸ ἅπαξ πραχθὲν, καὶ εἰς πέρας ἐλθὸν, πῶς αὖτις μὴ γενέσθαι ποιήσειε. πίνδαρος. Τῶν δὲ πεπραγμένων, ἀποίητον οὐδ᾽ ἂν χρόνος ὁ πάντων πα-
» τὴρ δύναιτο θέμεν ἔργων τέ-
» λος. Στυγούμενον. λυπηρὸν καὶ μίσους ἄξιον. Ἄζηλον. φαῦλον. ὃ οὐδεὶς ζηλώσειεν. αὐτὸς βαρεῖαν ξυμφοράν. τὰ μὲν ἑώρακα πάσχοντα. τὰ δὲ ἀνοιμώζοντος ἤκουσα κατὰ τὴν γλῶσσαν. Ποῦ δ᾽ ἐμπελάζεις. προσπελάζεις. Παρίστασαι. πλησίον γέγονας. Ὅθ᾽ εἷρπε. κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἢ φράσις. ἦλθεν εἰς τὴν εὔβοιαν. ἔστι ἀκρωτήριον ἐστὶ τὸ κηναῖον. Τεμενίαν τε φυλλάδα τὸν ἀπὸ τῶν τεμενῶν στέφανον. ἢ τέμενος πολύφυλλον. Ὡς σὺ προὐξεφίεσο. ὡς σὺ ἐνετείλω. Δείλαιος ἵλεῳ φρενί. ὁ ἡρακλῆς ἱλαρᾷ τῇ φρενὶ κατηύξατό σοι χαίρων ἐπὶ τῷ πέπλῳ.

Ὅπως δὲ σεμνῶν ὀργίων. ὅτε δὲ ἀπὸ τῶν θυμάτων καὶ τῶν ξύλων ἡ φλὸξ ἀνεκαίετο, τότε ἱδρὼς ἀνῄει περὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ. Φλὸξ αἱματηρά. αἱματηρά, ὅτι ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἱερείων ζωΐσαται. Κἀπὸ πείρας δρυός. ἀπὸ λιπαροῦ ξύλου. δρῦν δὲ λέγει, πᾶν δένδρον. Πλευραῖσιν ἀρτίκολλος. ὡς ὑπὸ τέκτονος καλῶς συγκεκολλημένος. τὸ δ' ἑξῆς καὶ προσκολλᾶται ὁ χιτὼν κατὰ πᾶν μέρος ὡς αἱ ξύλῳ νεαρὰ κόλλη ὑπὸ τέκτονος προσχρισθεῖσα. Ὀδαγμὸς ἀντίσπαστος. κνησμός. δάξασθαι γὰρ τὸ κνήσασθαι. ἀντίσπαστος δέ, ἴσος σπασμῷ. ἢ μετὰ σπασμοῦ. Ἐχθρᾶς ἐχίδνης. τυφῶνος μὲν γὰρ καὶ ἐχίδνης ὕδρα. Ἰὸς ὡς ἐδαίνυτο, ὡς κατήσθιεν αὐτὸν ὁ ἰός. Τὸ σὸν μόνης δώρημ' ἔλεγξεν. εἶπεν ὅτι σὺ αὐτῷ προσήγαγες τὸν πέπλον. ὡς ἀπεσταλμένον ὑπὸ σοῦ. οἷον οὐδὲν ἀφ' ἑαυτοῦ πανουργήσας. Μάρψας ποδός νιν. δραξάμενος τοῦ ποδὸς τοῦ λίχα κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος ἔνθα δεσμεῖται τὸ ἄρθρον. λέγει δὲ τὸ περὶ τὸν ἀστράγαλον μέρος. ᾧ εἰώθαμεν δεσμεῖν τὸ ὑπόδημα, ἤ τι τοιοῦτον. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν λύγων. εὐέλικτον γὰρ τὸ φυτὸν νέον ὄν. ὅμηρος.
» Δίδη
» μόσχοισι λύγοισιν. Ἀμφίκλυστον. τὴν ἐκ τοῦ πόντου ἀμφοτέρωθεν κλυζομένην. Ἣ λυγίζεται. ἁρμόζεται. κάμπτεται. συστρέφεται. ὅπου ἐστὶν ὁ δεσμὸς τῶν νεύρων ἔνθα ὑποδεσμούμεθα. Κόμης δὲ λευκὸν μυελόν. διὰ δὲ τῆς κόμης τὸν ἐγκέφαλον ἐκραίνει, κατὰ μέρος τῆς κεφαλῆς διασχισθείσης. ὅτι διαιρεθείσης τῆς κεφαλῆς, διὰ τῆς κόμης ἀνεπέμπετο ὁ ἐγκέφαλος σὺν τῷ αἵματι. Ἀνευφώνησε. κατὰ τὸ ἐναντίον. ἀντὶ τοῦ ἐστέναξε. Τοῦ μὲν νοσοῦντος. τοῦ ἡρακλέους νοσοῦντος. τοῦ δὲ λίχου ἤδη ἀνυσθέντος. ὅ ἐστι πεφονευμένου. Ἐσπᾶτο γάρ. σπασμῷ γὰρ εἵλκετο κείμενος ἐπὶ τῆς γῆς. Λοκρῶν ὄρειοι πρῶνες. ὅμηρος, Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας. Λοκρῶν οἳ ναίουσι πέραν ἱερῆς Εὐβοίης.

Ὅπως δὲ σεμνῶν ὀργίων ἐδαίετο
φλὸξ αἱματηρὰ, κἀπὸ πείρας δρυός,
ἱδρὼς ἀνῄει χρωτὶ καὶ προσπτύσσετο
πλευραῖσιν ἀρτίκολλος, ὥστε τέκτονος
χιτὼν ἅπαν κατ' ἄρθρον. ἦλθε δ' ὀστέων
ὀδαγμὸς ἀντίσπαστος εἶτα φοινίας
ἐχθρᾶς Ἐχίδνης ἰὸς ὡς ἐδαίνυτο,
ἐνταῦθα δὴ βόησε τὸν δυσδαίμονα
Λίχαν, τὸν οὐδὲν αἴτιον τοῦ σοῦ κακοῦ
ποίαις ἐνέγκοι τόνδε μηχαναῖς πέπλον.
ὃ δ' οὐδὲν εἰδὼς δύσμορος, τὸ σὸν μόνης
δώρημ' ἔλεξεν, ὥσπερ ἦν, ἐσταλμένον.
κἀκεῖνος ὡς ἤκουσε, καὶ διώδυνος
σπαραγμὸς αὐτοῦ πλευμόνων ἀνθήψατο,
μάρψας ποδός νιν ἄρθρον ᾗ λυγίζεται,
ῥιπτεῖ πρὸς ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου πέτραν.
κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει μέσου
κρατὸς διασπαρέντος, αἵματός θ' ὁμοῦ.
ἅπας δ' ἀνευφώνησεν οἰμωγῇ λεώς.
τοῦ μὲν, νοσοῦντος. τοῦ δὲ, διαπεπραγμένου.
κοὐδεὶς ἐτόλμα τἀνδρὸς ἀντίον μολεῖν.
ἐσπᾶτο γὰρ πέδονδε. καὶ μετάρσιος
βοῶν, ἰύζων. ἀμφὶ δ' ἐκτύπουν πέτραι
Λοκρῶν ὄρειοι πρῶνες, Εὐβοίας τ' ἄκραι.

Ἐπεὶ δ' ἀπεῖπεν. ἀπέκαμεν. ἀπηγόρευσεν ἑαυτόν. ὑπερκέκμηκε πρὸς τὰς ὀδύνας ὑπὸ γῆς κυλιόμενος. Ἐνδατούμενος. σφοδρῶς λοιδορούμενος. ἐνδατεῖσθαι γὰρ τὸ σφοδρῶς ἐσθίειν. λοιδορῶν μεμφόμενος. κατὰ μέρος τῶν λεγομένων κακῶν. ἐνδατεῖσθαι γὰρ τὸ μερίζεσθαι. ἡ δὲ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν δαινυμένων. Ἄλλως ἐνδατούμενος. νῦν σφόδρα κακῶς λέγων. δυσφημῶν. συνεχῶς μεμφόμενος. ἐπαρώμενος. ἔνιοι δὲ γράφουσιν. ἐμματούμενος. ἀντὶ τοῦ μαστάμενος.

ἐπεὶ δ' ἀπεῖπε, πολλὰ μὲν τάλας χθονὶ
ῥίπτων ἑαυτὸν, πολλὰ δ' οἰμωγῇ βοῶν,
τὸ δυσπάρευνον λέκτρον ἐνδατούμενος
σοῦ τῆς ταλαίνης, καὶ τὸν Οἰνέως γάμον,
οἷον κατακτήσαιτο λυμαντὴν βίου,
τότ' ἐκ προσέδρου λιγνύος διάστροφον
ὀφθαλμὸν ἄρας, εἶδέ μ' ἐν πολλῷ στρατῷ
δακρυρροοῦντα. καί με προσβλέψας, καλεῖ
ὦ παῖ, πρόσελθε. μὴ φύγῃς τοὐμὸν κακὸν
μή δ' εἴ σε χρὴ θανόντι συνθανεῖν ἐμοί.
ἀλλ' ἆρον ἔξω. καὶ μάλιστα μὲν μέθες
ἐνταῦθ', ὅπου με μή τις ὄψεται βροτῶν
εἰ δ' οἶκτον ἴσχεις, ἀλλά μ' ἔκ γε τῆσδε γῆς
πόρθμευσον ὡς τάχιστα, μηδ' αὐτοῦ θάνω.
τοσαῦτ' ἐπισκήψαντος, ἐν μέσῳ σκάφει
θέντες σφε, πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλσαμεν, μόλις
βρυχώμενον σπασμοῖσι. καί νιν αὐτίκα
ἢ ζῶντ' ἐσόψεσθ', ἢ τεθνηκότ' ἀρτίως.
τοιαῦτα μῆτερ πατρὶ βουλεύσασ' ἐμῷ,
καὶ δρῶσ' ἐλήφθης. ὧν σε ποίνιμος δίκη
τίσαιτ', Ἐρινύς τ'. εἰ θέμις δ' ἐπεύχομαι.
θέμις δ', ἐπεί μοι τὴν θέμιν σὺ προὔβαλες.
πάντων ἄριστον ἄνδρα τῶν ἐπὶ χθονὶ
κτείνασ', ὁποῖον ἄλλον οὐκ ὄψει ποτέ.
ΧΟ. τί σῖγ' ἀφέρπεις; οὐ κάτοισθ' ὁθ' οὕνεκα
ξυνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ;
ΥΛ. ἐᾶτ' ἀφέρπειν. οὖρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν
αὐτῇ γένοιτ' ἄπωθεν ἑρπούσῃ καλῶς.

κατακτήσαιτο. πλεονάζει ἡ κατὰ. ἀντὶ τοῦ ἔχε. Τότ' ἐκ προσέδρου. ὅτε ἀπέκαμε κυλιόμενος, τότε ἀνατείνας τὸν ὀφθαλμὸν διὰ τῆς κεχυμένης τοῦ σώματος λιγνύος. εἶδέ με δακρυρροοῦντα. λιγνύος δὲ, τῆς παρακειμένης. καὶ περικεχυμένης αὐτὸν φλογώδους νόσου. Ἀλλ' ἆρον. προστακτικῶς. Εἰ δ' οἶκτον ἴσχεις. εἰ ἤσχυται τὸ αὐτοῦ θανεῖν, μὴ ἐπελαθῇ ὑπὸ τῶν οἰχαλίων. Βρυχώμενον. ἀνοιμώζοντα μεγάλως ἐκ τῶν σπασμῶν. Ποίνιμος δίκη. ἡ τιμωρός. ἡ ποινὴν ἀπαιτοῦσα. Θέμις δ' ἐπεί μοι τὴν θέμιν. θέμις δέ ἐστιν ἡμᾶς καταρᾶσθαί σοι, ἐπεὶ σὺ πρότερα τὴν θέμιν ἀπέρριψας καὶ παρεῖδες. ἐὰν δὲ προὔλαβες. ἀντὶ προφθάσασα τὴν θέμιν καὶ οὐκ ὑπεδέξω. ἕως τι κατὰ τὸ δίκαιον πράξῃς. γράφεται καὶ προὔβαλες. Τί σῖγ' ἀφέρπεις. σῖγα ἐπιρρηματικῶς, ἀντὶ τοῦ σιωπηλῶς. τουτέστι, διατί οὐδὲν ἀποκρίνῃ πρὸς τὸν ὕλλον. Ξυνηγορεῖς. συνᾴδεις. συμφωνεῖς. Οὖρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν. εἴθε οὖρος καλὸς ἐπιπνεύσοι αὐτῇ ἀπιούσῃ. ἵνα μηκέτι αὐτὴν ἴδοιμι. τροπικῶς δὲ τὸ οὖρος ὡς ἐπὶ νεώς. ἀντὶ τοῦ οὐριοδρομείτω.

ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος. τί τοῦ μάτην ἐπαιρόμεθα τῷ τῆς μητρὸς ὀνόματι, οὐδὲν ἄξιον αὐτῆς διαπραξαμένης. ὧν ἡ φύσις καὶ ὁ θεσμὸς ἀπαιτεῖ. Τρέφειν. ἀντὶ τοῦ ἔχειν. Ἴδ' οἷον ὦ παῖδες. ὁ χορὸς πρὸς ἀλλήλας διαλέγεται περὶ τοῦ δεδομένου μαντείου τῷ Ἡρακλεῖ ἐν τῇ Δωδώνῃ. ὅτι νῦν ἀπέβη. τὸ δὲ οἷον ἀντὶ τοῦ οἵως. οἷον, ὁρᾶτε ὦ φίλαι οἵως ἡμῖν ἀθρόως συνέπεσε, καὶ εἰς οἷον κακὸν ἀπέβη τὸ ἔπος ἐκ τῆς μαντείας πάλαι χρησθέν. προσέμιξε δέ, ἀντὶ τοῦ προσερράγη ὀξέως. Τᾶς παλαιφάτου προνοίας. γράφεται παλαιφάτου ἰνῆ, τῆς πάλαι μαντευομένης. φοιβᾶσθαι γὰρ τὸ μαντεύεσθαι. Ὅτ' ἔλακεν. ὅπερ ἐφθέγξατο. ἐπειδὰν ἐνιαυτὸς παρέλθοι. τότε διαδοχὴν γενέσθαι τῶν πόνων τῷ Ἡρακλεῖ τῷ Διὸς παιδί. ἀναδοχὰν δὲ ἀνάπαυσιν. ἀνακωχήν. ἀναδοχήν. Αὐτόπαιδι. γνησίῳ παιδί. Τελεόμηνος ἐκφέροι. ὁ ἐνιαυτὸς ὁ τέλειον ἔχων τὸν δωδεκάμηνον. καὶ ἄροτος ὁ ἐνιαυτός, ἀπὸ τοῦ ἅπαξ κατ' ἐνιαυτὸν ἀροῦν. Καὶ τάδ' ὀρθῶς. ταῦτα δὲ τὰ χρησθέντα ἀσφαλῶς νῦν ἡμῖν ἀποβαίνει. τροπικῶς δὲ κατουρίζει. ὡς ὑπὸ οὐρίῳ πνεύματι προσορμίζει ἡμῖν κατ' ὀρθὸν ἀνυόμενα. Κατουρίζει. προσπνεῖ. Πῶς γὰρ ἂν ὁ μὴ λεύσσων. πῶς γὰρ ὁ μηκέτι ὁρῶν τὸ φῶς. παρὰ εὐρυσθέως κελεύοιτο. Εἰ γάρ σφε κενταύρου. εἰ γὰρ αὐτὸν τὸν Ἡρακλέα τὸ αἷμα τὸ θανάσιμον τοῦ κενταύρου περιέχει πλευρᾷ προστακέντος ἰοῦ, πῶς ἂν ἕτερον ἥλιον ἢ τανῦν ἴδοι. Χρίει δολοποιός. χρίει δὲ τὸ ἱμάτιον τῷ αἵματι ἡ ἀνάγκη τῆς Δηϊανείρας. ἢ μετὰ δόλου τεχνησαμένη. ἠναγκάσθαι γὰρ ὑπὸ ζήλου τεχνάσασθαι. Ὃν τέκετο θάνατος. ὅπερ τὸν ἰὸν ἐγέννησεν ὁ αἰόλος δράκων μᾶλλον δὲ ὁ θάνατος. Προστακεὶς φάσματι. προσκεκολλημένος τῷ ἰῷ τῆς ὕδρας. ὅπερ δὲ καθ' ἑαυτό, αἰτιατικὴν γὰρ ἐπιφέρει. Ἄλλως. Προσκεκολλημένος τῷ ἰῷ. ἢ τῷ ὀλεθρίῳ, παρὰ τὸ πεφονεῦσθαι τῷ φάσματι, τουτέστι, τῷ ἱματίῳ τῷ κεχρισμένῳ, τῷ φαρμάκῳ τῆς ὕδρας. τουτέστι τῇ χολῇ.

ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος, τί δεῖ τρέφειν
μητρῷον, ἥτις μηδὲν ὡς τεκοῦσα δρᾷ.
ἀλλ' ἑρπέτω χαίρουσα. τὴν δὲ τέρψιν, ἣν
τὠμῷ δίδωσι πατρί, τήνδ' αὐτὴ λάβοι.
ΧΟ. ἴδ' οἷον ὦ παῖδες προσέμιξεν ἄφαρ
τοὔπος τὸ θεοπρόπον ἡμῖν
τᾶς παλαιφάτου προνοίας,
ὅτ' ἔλακεν ὁ πότε τελεόμηνος ἐκφέροι
δωδέκατος ἄροτος ἀναδοχὰν τελεῖν πόνων
τῷ Διὸς αὐτόπαιδι. καὶ τάδ' ὀρθῶς
ἔμπεδα κατουρίζει.
πῶς γὰρ ἂν ὁ μὴ λεύσσων
ἔτι ποτέ,
ἔτ' ἐπίπονον ἔχοι
θανὼν λατρείαν.
εἰ γάρ σφε κενταύρου φονίᾳ νεφέλᾳ
χρίει δολοποιὸς ἀνάγκα
πλευρᾷ προστακέντος ἰοῦ
ὃν τέκετο θάνατος, ἔτεκε δ' αἰόλος δράκων
πῶς ὅδ' ἂν ἅλιον ἕτερον ἢ τανῦν ἴδοι.
δεινοτάτῳ μὲν ὕδρας προστακὼς

Μελαγχαῖτα τ' ἄμμιγα. τοῦ δασυτέχου καὶ ἅμα τῷ φάσματι τῆς ὕδρας, καὶ τὰ κέντρα τοῦ νέσσου. αἰκίζει αὐτόν. δῆλον δὲ ὅτι φόνια τὰ κέντρα τοῦ νέσσου. λέγει δὲ τὸ αἷμα αὐτοῦ τὸ συμμεμιγμένον τῇ χολῇ τῆς ὕδρας. Φοίνια δολόμυθα. ὅτι τοῖς δολίοις τοῦ νέσσου λόγοις ἀπατηθεῖσα τετόλμηκεν. Ἄλλως. Φοίνια δολόμυθα. τὰ δόλια φάρμακα. καὶ σὺ τοιά τινα ἐκέλευσεν αὐτῇ συμμίξαι τῷ αἵματι ὡς ὀπίσω εἶπεν. Ἐπιζέσαντα. ἐπιχυθέντα ἀναχλιδάσαντα. ἀπὸ τῆς θέρμης τοῦ πυρός.

φάσματι, μελαγχαῖτα
τἄμμιγά νιν αἰκίζει,
Νέσσου θ' ὕπο,
φοίνια δολόμυθα κέν-
τρ' ἐπιζέσαντα.
ὧν ἅδ' ἁ τλάμων ἄοκνον
μεγάλαν προσορῶσα δόμοις βλάβαν
νέων ἀϊσσόντων γάμων,
τὰ μὲν, οὔτι προσέβαλε. τάδ' ἀπ' ἀλλοθρόου
γνώμας μολόντ' ὀλεθρίαις ξυναλλαγαῖς,
ἦ που ὀλοὰ στένει,
ἦ που ἀδινῶν χλωρὰν
τέγγει δακρύων ἄχναν,
ἁ δ' ἐρχομένα
μοῖρα προφαίνει δολίαν
καὶ μεγάλαν ἄταν.

Ὧν ἅδ' ἁ τλάμων. ὧν τὴν βλάβην ὁρῶσα ἡ δηϊάνειρα τοῖς οἴκοις συμβᾶσαν, αὐτὴν μὲν ἐξ ἀρχῆς αὐτὴ οὐ συνεῖδεν. ἐκ κατασκευῆς δὲ τῆς νέσσου καὶ τῆς τούτου φωνῆς γινομένην, ὡς δῆθεν ὑπὲρ τὸ διαλλάττειν αὐτῇ τὸν ἡρακλέα λίαν ὀδύρεται καὶ στένει. Ἄλλως. Ὧν ἅδ' ἁ τλάμων. τῶν νεωστὶ δρωμένων. καὶ εἰς τὴν ἀμέλλητον βλάβην συμβαινόντων τοῖς οἴκοις. ἡ δηϊάνειρα, τὰ κακὰ μὲν ἐξ ἀρχῆς αὐτὴ οὐ συνεῖδεν, ὑπὲρ τὸ διαλλάττειν τὸν ἡρακλέα. Ἄοκνον δὲ, τὴν ὀξεῖαν καὶ ἀμέλλητον, ἢ πολύοκνον. ὅ ἐστι, πολύφοβον. κατ' ἐπίτασιν δὲ τὸ ἀ. Νέων ἀϊσσόντων. νεωστὶ προσβαλλόντων. Οὔτι προσέβαλεν. οὐ συνῆκεν ἀπὸ τοῦ νέσσου. Τάδ' ἀπ' ἀλλοθρόου. ἀλλοφώνου. ἀπὸ τῆς νέσσου φωνῆς γέγονεν. ἡ καθ' ἡρακλέους συμφορά. ἡ τῆς λύμης εἰ ποίησις. ἢ τὰ ἀληθῆ. ἢ ἀλλοφώνου, ὡς ἠλλαγμένην τοῦ νέσσου φωνὴν ἔχοντος. Ὀλεθρίαις ξυναλλαγαῖς. ἢ ὀλεθρίαις καὶ ἐπιβλαβέσι φιλίαις. ἢ ἐπεὶ ἀντὶ τοῦ ἰδίου θανάτου ὁ νέσσος ἀντήλλαξεν αὐτῇ τὸ αἷμα. ἢ ὅτε μὲν νέσσος εἶπεν αὐτῇ πόθου καὶ διαλλαγῆς ἐργαστήριον εἶναι τὸ φάρμακον. γέγονε δὲ ὄλεθρος ἡρακλέους. Ἤπου ὀλοὰ στένει. ὄντως δὴ ἡ ἀθλία καταστάζει καὶ διαβρέχει πολλῶν δακρύων ἀφρόν. ἐμφατικὸν δὲ τὸ ἄχναν διὰ τὸ πλῆθος. χλωρὰν δὲ ἄχναν, τὸν νεαρὸν ἀφρόν. Ἤπου ἀδινῶν. ἀθρόων. ἢ πολυθρηνήτων. Δακρύων ἄχναν. περιφερῶς κῶς τὰ δάκρυα. Ἁ δ' ἐρχομένα μοῖρα. ἡ προσδοκωμένη κακὴ μοῖρα τοῦ ἡρακλέους, ἐμφαίνει μεγάλην ἑτέραν ἄτην. προσδοκῶσι δὲ ὅτι ἀπολλυμένου ἡρακλέους, αὐτόχειρ ἑαυτῆς γενήσεται. Καὶ μεγάλαν ἄταν δόλῳ γὰρ αὐτὴν καὶ λάθρα αἱρήσει.

Ἔῤῥωγε παγὰ δακρύων. ἀντὶ τοῦ πάρεστιν ἡμῖν δακρύειν, ὡς ἀπὸ πηγῆς κρουνηδόν. ἐκτέταται γὰρ τὸ κακὸν καὶ πανταχοῦ διαβήσεται ἡ κατὰ τὸν Ἡρακλέα συμφορά. Ἀπέμολε πάθος. ἀντὶ τοῦ ἀπομόλοι. οἷον, οὐδέποτε ἀπὸ τῶν πολεμίων γένοιτο. Ὢ πόποι. φεῦ φεῦ κακὴ φήμη γέγονε τῷ Ἡρακλεῖ. οἷον οὐδέ ποτε πολεμίοις καὶ οἴκτιστον, σιωπηθήσεται. τὸ δὲ οὔπω, ἀντὶ τοῦ οὐχί. ἢ οὕτως. οἷον κακὴ φήμη οὐδέποτε ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν συνέβη τῷ Ἡρακλεῖ. τοῦτο ἀπὸ τῶν ἰδίων αὐτῷ γίνεται.

ἔῤῥωγεν παγὰ δακρύων. κέχυται
νόσος. ὢ πόποι. οἷον ἀναρσίων
οὔπω ἀγακλειτὸν
Ἡρακλέους ἀπέμολε πάθος οἰκτίσαι.
ἰὼ κελαινὰ λόγχα προμάχου δορὸς,
ἃ τότε θοὰν νύμφαν
ἄγαγες ἀπ' αἰπεινᾶς
τάνδ' Οἰχαλίας αἰχμᾷ.
ἁ δ' ἀμφίπολος
Κύπρις ἄναυδος φανερὰ
τῶνδ' ἐφάνη πράκτωρ.
Χο. πότερον ἐγὼ μάταιος, ἢ κλύω τινὸς
οἴκτου δι' οἴκων ἀρτίως ὁρμωμένου.
τί φημι.
ἠχεῖ τις οὐκ ἄσημον, ἀλλὰ δυστυχῆ
κωκυτὸν εἴσω. καί τι καινίζει στέγη.
ξύνετε δὲ
τήνδ' ὡς ἀήθης καὶ συνωφρυωμένη
χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γραῖα σημαίνουσά τι,
Τρο. ὦ παῖδες, ὡς ἄρ' ἡμῖν οὐ σμικρῶν κακῶν

Ἰὼ μέλαινα λόγχη. μέλαιναν εἶπε τὴν λόγχην διὰ τὸν ἐξ αὐτῆς ἀποτελούμενον θάνατον. μέλας δὲ ὁ θάνατος. δυσφορεῖ δὲ ὑπὲρ τοῦ αἰχμάλωτον εἰλῆφθαι τὴν Ἰόλην. διὰ γὰρ ταύτην ἡ συμφορά. λόγχα δὲ δορὸς, περιφραστικῶς ἡ λόγχη. προμάχου δὲ, τοῦ προβεβλημένου. τὸ δὲ λόγχα, πρὸς τὸ αἷμα. ὁ δὲ λόγος. ὦ θανατοποιὲ λόγχη. ἥτις τότε ἀνελοῦσα τὸν Εὔρυτον ἐνταῦθα τὴν Ἰόλην ἤγαγες ἐκ τῆς ὑψηλῆς Οἰχαλίας. ὡς εἴθε μή ποτε. τουτέστι φεῦ τῆς λόγχης ἐκείνης ἐν ᾗ ἐπόρθησε τὴν Οἰχαλίαν ὁ Ἡρακλῆς, ἵνα ἐνέγκῃ τὴν Ἰόλην. διὰ γὰρ ταύτην ἡ συμφορὰ ἐγένετο. τὸ δὲ ἄρθρον τῇ λόγχῃ συναπτέον. ἥτις λόγχη. Προμάχου δορός. τὸ προμάχου ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους ληπτέον. οἷον τοῦ πρὸ πάντων μαχομένου. τὸ νύμφαν δὲ συναπτέον τῷ τάνδε. Ἃ τότε θοὰν νύμφαν. ἀντὶ τοῦ θοῶς. τινὲς δὲ τὴν ταχέως νυμφευθεῖσαν. Ἀπ' αἰπεινᾶς. ἀπὸ τῆς ἐν ὕψει κειμένης. Αἰχμᾷ. νόμῳ πολέμου. Ἁ δ' ἀμφίπολος Κύπρις. ὑπηρετησαμένη τῷ Ἡρακλεῖ πρὸς τὸν ἔρωτα ὁ νοῦς. ἡ δὲ Κύπρις ἦν ἄρα φανερῶς ἡ πάντων τούτων ἐργάτις, εἰς ἔρωτα Ἰόλης βαλοῦσα τὸν Ἡρακλέα. Πράκτωρ. πρακτική. Πότερον ἐγὼ μάταιος, ὁ χορὸς τῆς ψόφου ἀκούων θρηνούσης. ἐπὶ τῇ ἀναιρέσει τῆς Δηϊανείρας φησὶ τοῦτο. ἆρα ἀναίσθητός εἰμι, καὶ ταχὺ ἀκούω θρήνου τινός. Δυστυχῆ κωκυτὸν εἴσω. ἔοικέ τι νεώτερον ἔχειν ὁ οἶκος. Ξύνετε δέ. ἀλλήλους παρακαλοῦνται αἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ. οὐκ ἄσημον ἀλλὰ δυστυχῆ οὐ μικρὸν, ἀλλὰ μέγα καὶ ἐξάκουστον. τοῦτο δὲ ὡς ἤδη μείζονος βοῆς. Ἄλλως. Ξύνετε δέ. ἀντὶ τοῦ τῆσδε ἄκουσαν. παρὰ τὸ ἔθος γὰρ κατεστυγνακυῖα πρόσεισι.

Τὸ πόμπιμον. τὸ πεμφθέν. λέγει δὲ τὸν χιτῶνα. Βέβηκε δηϊάνειρα. εἰς ᾅδου. οὐ τοῖς ποσὶ βεβηκυῖα. τὸ γὰρ σῶμα οὐκ ἄπεισιν εἰς ᾅδου. Οὐ δή ποθ᾽ ὡς θανοῦσα. κατ᾽ ἐρώτησιν. οὐχὶ ὡς θανοῦσα. βέβηκε δὲ, ἐπεὶ καὶ ζῶντά ἐστί που πορεύεσθαι. Σχετλιώτατα. σχετλιώτατα ἦλθε πρὸς τὴν ἀναίρεσιν. τουτέστιν, ὡς ἂν τις ἰδὼν ἢ ἀκούσας σχετλιάσειε τὴν πρᾶξιν. Εἰπὲ τῷ μόρῳ. τίνι θανάτῳ συνέπεσεν. ἀντὶ τοῦ τίνι τρόπῳ ἐτελεύτησεν. Αὐτὴν διηΐστωσεν. αὐτὴ ἑαυτὴν ἀφανῆ ἀπὸ τοῦ βίου ἐποίησεν.

ἦρξεν τὸ δῶρον Ηρακλεῖ τὸ πόμπιμον.

χο τί δ᾽ ὦ γεραιὰ καινοποιηθὲν λέγεις;

τρο βέβηκε Δηϊάνειρα τὴν πανυστάτην
ὁδῶν ἁπασῶν ἐξ ἀκινήτου ποδός.

χο οὐ δή ποθ᾽ ὡς θανοῦσα;

τρο πάντ᾽ ἀκήκοας.

χο τέθνηκεν ἡ τάλαινα;

τρο δεύτερον κλύεις.

χο τάλαιν᾽ ὀλεθρία. τίνι τρόπῳ θανεῖν σφε φῄς;

τρο σχετλιώτατα πρός γε πρᾶξιν.

χο εἰπὲ τῷ μόρῳ γύναι ξυντρέχει.

τρο αὐτὴν διηΐστωσε.

χο τίς θυμὸς, ἢ τίνες νόσοι
τάνδ᾽ αἰχμᾷ βέλος κακοῦ
ξυνεῖλε; πῶς ἐμήσατο
πρὸς θανάτῳ θάνατον
ἀνύσασα μόνα;

τρο στονόεντος ἐν τομᾷ σιδήρου

χο ἐπεῖδες ὦ ματαία τάνδ᾽ ὕβριν;

τρο ἐπεῖδον ὡς δὴ πλησία παραστάτις.

χο τίς ἦν; πῶς; φέρ᾽ εἰπέ.

τρο αὐτὴ πρὸς αὑτῆς χειροποιεῖται τάδε.

τι φανεῖς;

τρο σαφηνῆ.

χο ἔτεκεν ἔτεκεν μεγά-
λαν ἀνέορτος ἅδε νύμφα
δόμοισι τοῖσδ᾽ Ἐρινννύν.

τρο ἄγαν γε. μᾶλλον δ᾽ εἰ παροῦσα πλησία
ἔλευσσες οἷ᾽ ἔδρασε, κάρτ᾽ ἂν ᾤκτισας.

χο καὶ ταῦτ᾽ ἔτλη τις χεὶρ γυναικεία κτίσαι;

Τίς θυμὸς, ἢ τίνες νόσοι. τίνι θυμῷ χρησαμένη ἑαυτὴν ἀνεῖλεν. ἢ τίς θυμός φησιν ἀνεῖλε τὴν δηϊάνειραν. Τὰν δ᾽ αἰχμᾷ βέλος κακοῦ. περίφρασις τοῦ βέλους. τὸ βέλος δὲ εἶπε τὴν δηϊάνειραν. ὅτι τρόπον βέλους ἀνεῖλεν ἑαυτήν. ἢ, ἥτις ὡς βέλος ἰοβόλον μέγα κακὸν προσετρίψατο τῷ ἡρακλεῖ. Πρὸς θανάτῳ, θάνατον. τὸν ἑαυτῆς πρὸς τῷ τοῦ ἡρακλέους. Επεῖδες ὦ ματαία. τεθέασαι τὴν ἐκείνης τόλμαν. ἐκαρτέρησας ἰδεῖν τὴν ὠμότητα. οὕτως γὰρ εἶπε τὴν ὕβριν. καὶ νῦν δὲ τὸ ματαία κατὰ ἀντίφρασιν. ἀντὶ τοῦ ὦ μελέα. καὶ ὅμη-
» ρος γὰρ τὸ μάταιον, μέλεον καλεῖ.
» Οὐ μέν τοι μέλεος εἰρήσεται αἶνος. Πῶς φέρ᾽ εἰπέ. ἀντὶ τοῦ, τίνα θυμὸν εἶχε τότε. Χειροποιεῖται τάδε. ταῦτα τῇ χειρὶ ἑαυτῆς διεπράξατο. Τὶ φανῆς. ἀντὶ τοῦ, ἄπιστα λέγεις. Ανέορτος ἅδε. ἡ νεωστὶ ἐνταῦθα ὁρμήσασα ἰόλη. ἀνέορτος δὲ ἀντὶ τοῦ ἡ αἰσχρὰ καὶ ἀπρεπής. Τίς χεὶρ γυναικεία κτίσαι. κατασκευάσαι. καὶ ποιῆσαι. καλῶς δὲ ὡς ἐπὶ μεγάλῳ τολμήματι εἶπε τὴν λέξιν. οὕτως ἀκριβῶς διηγήσομαί σοι τὸ πρᾶγμα, ὥς πεισθῆναί σε ὅτι ἀληθῆ λέγω.

Εἶδε κοῖλα δέμνια. γράφεται κοινά. ἢ τὰ τοῦ θανάτου. ἢ τὰ αὐτῆς καὶ τοῦ ἡρακλέους. Στορνυῦνθ' ὅπως. τὸν ὕλλον στρωννύντα. Κλαῖε δ' ὀργάνων ὅτου. ἢ τῶν ἱστουργικῶν. ἢ τῶν ἐργαλείων, οἷς τὸν πέπλον ἔχρισεν. Ἄλλως. ἤπτετό τινος ἐργαλείου ὧν εἰώθει μεταχειρίζεσθαι, συνόντος αὐτῇ τοῦ ἡρακλέους. οἷον, ἱστοῦ. ἤ τινος τοιούτου. ὠδύρετο ὡς λειπὸν καταλιμπάνουσα αὐτά. ἱστοῦ δὲ ἴσως ἐφήπτετο, διὰ τὸν κατασκευασθέντα πέπλον τῶν συμφορῶν. Ἄλλῃ δὲ κἄλλῃ. ἀντὶ τοῦ τῇδε, κἀκεῖσαι.

Καὶ τὰς ἄπαιδας. τὰς μηκέτι ἔμελλε παῖδας τίκτειν ἤτοι χήσειν. ὅτι τοῦ λοιποῦ οὐ γενήσονται συνουσίαι πρὸς τὸν ἡρακλέα εἰς παιδοποιίαν. Οὐσίας. κοίτας. συνουσίας. Ἐπεσκιασμένη. περικεκαλυμμένη. Φρούρουν. ἐφύλαττον. Στρωτὰ βάλλουσαν φάρη. ἐνθα συνεγάθευδεν. ἄλλο γὰρ ἦν ὅπερ ἐστόρεσεν ὁ ὕλλος. Ἐπενθοροῦσ' ἄνω. ἐναλλομένη ἄνω εἰς τὴν κλίνην. Εὐναστηρίοις. εὐναζομένην. κοιμωμένην. Προὔκειτο μαστῶν. πρὸς τῷ στήθει γὰρ ἐπερονῶντο αἱ γυναῖκες. Ἐκ δ' ἐλώπισεν. ἐγύμνωσεν ἐξέδυσεν. λῶπος γὰρ τὸ ἱμάτιον. Τῷ παιδὶ φράζω. τῷ ὕλλῳ τῷ παιδὶ τῆς τοιαῦτα τολμώσης. Κἀν ᾧ. καὶ ἐν ᾧ. ἐν ὅσῳ διερχόμεθα πρὸς τὸν ὕλλον. εἶτα πάλιν πρὸς τὴν δηιάνειραν ἔφθασεν ἑαυτὴν ἀνελοῦσα. Ἀμφί νιν. περὶ αὐτήν.

δεινῶς γε. πεύσῃ δ' ὥστε μαρτυρεῖν ἐμοί.
ἐπεὶ παρῆλθε δωμάτων εἴσω μόνη,
καὶ παῖδ' ἐν αὐλαῖς εἶδε κοῖλα δέμνια
στορνυῦνθ' ὅπως ἄψορρον αὐτοῖς πατρί,
κρύψασ' ἑαυτὴν ἔνθα μή τις εἰσίδοι
βρυχᾶτο μὲν βωμοῖσι προσπίπτουσ', ὅτι
γένοιτ' ἐρήμη. κλαῖε δ' ὀργάνων ὅτου.
ψαύσειεν, οἷς ἐχρῆτο δειλαία πάρος.
ἄλλῃ δὲ κἄλλῃ δωμάτων στρωφωμένη,
εἴ του φίλων βλέψειεν οἰκετῶν δέμας,
ἔκλαιεν ἡ δύστηνος εἰσορωμένη,
αὐτὴ τὸν αὑτῆς δαίμονα καλουμένη,
καὶ τὰς ἄπαιδας ἐς τὸ λοιπὸν οὐσίας.
ἐπεὶ δὲ τῶνδ' ἔληξεν, ἐξαίφνης σφ' ὁρῶ
τὸν Ἡράκλειον θάλαμον εἰσορμωμένην.
κἀγὼ λαθραῖον ὄμμ' ἐπεσκιασμένη,
φρούρουν. ὁρῶ δὲ τὴν γυναῖκα δεμνίοις
τοῖς ἡρακλείοις στρωτὰ βάλλουσαν φάρη.
ὅπως δ' ἐτέλεσε τοῦτ', ἐπενθοροῦσ' ἄνω,
καθέζετ' ἐν μέσοισιν εὐναστηρίοις.
καὶ δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα,
ἔλεξεν, ὦ λέχη τε καὶ νυμφεῖ' ἐμά,
τὸ λοιπὸν ἤδη χαίρεθ', ὡς ἔμ' οὔποτε
δέξεσθ' ἔτ' ἐν κοίταισι ταῖσδ' εὐνήτριαν.
τοσαῦτα φωνήσασα, συντόνῳ χερὶ
λύει τὸν αὑτῆς πέπλον. ᾧ χρυσήλατος.
προὔκειτο μαστῶν περονίς. ἐκ δ' ἐλώπισε
πλευρὰν ἅπασαν, ὠλένην τ' εὐώνυμον
κἀγὼ δρομαία βᾶσ', ὅσον περ ἔσθενον,
τῷ παιδὶ φράζω τῆς τεχνωμένης τάδε.
κἀν ᾧ τὸ κεῖσε δεῦρό τ' ἐξορμώμεθα,
ὁρῶμεν αὐτὴν ἀμφιπλῆγι φασγάνῳ.

» Πλευρὰν ὑφ᾽ ἧπαρ. περὶ τὸ ἧπαρ φρένες ταχεῖαι. Ὅμηρος. ὅθι τε φρένες ἧπαρ ἔχουσιν. Ἔγνω γὰρ τάλας. ἔγνω τὸ κατὰ ποῖον τρόπον τοῦτο ἐποίησεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ. συνεῖδεν ὡς ὀργισθεῖσα ἐπὶ τῷ ἠπατῆσθαι παρὰ τοῦ νέσσου, τὸ ἔργον τοῦτο διεπράξατο. Πλευρὰν παρείς. παρεὶς ἐκτείνας ἑαυτὸν ἢ προσκολλήσας, ὠδύρετο. ὅτι αὐτὴν ματαίως ᾐτιάσατο. ὡς καὶ κακοήθως ἀποστείλασαν τὸν χιτῶνα. Ὥστ᾽ εἴ τις δύο καὶ πλείους. τῶν ἀνθρωπίνων ἀδήλων ὄντων, ἀνόητοί εἰσιν οἱ λογιζόμενοι δύο καὶ πλείους ἡμέρας, καὶ οὐ προσδοκῶντες καθ᾽ ἑκάστην ὥραν τὸν θάνατον. πολλάκις γὰρ λύπῃ τινὶ ἢ δυστυχίᾳ περιπεσόντες, ἑαυτοὺς ὑπεξάγουσι τοῦ βίου παραχρῆμα. καὶ οὐκ ἀναμένουσι τὴν ἐοῦσαν ἡμέραν, ὡς καὶ ἡ Δηϊάνειρα. Πότερ᾽ ἂν πρότερα. ποῖα φησὶ στένω. τὰ κατὰ τὸν Ἡρακλέα, ἢ τὰ κατὰ τὴν Δηϊάνειραν. ποῖα χαλεπώτερα καὶ περαιτέρω δεινότητος. δυσκατάληπτά ἐστιν ἰσομεγέθη ὄντα. Τάδε μὲν ἔχομεν. τὰ μὲν κατὰ τὴν Δηϊάνειραν αὐτοῖς ὄψεσιν ἔξεστι θεωρεῖν ἐν τῷ οἴκῳ. τὰ δὲ κατὰ τὸν Ἡρακλέα, ἐκδεχόμεθα. Κοινὰ δ᾽ ἔχειν τε καὶ μέλλειν. κοινὰ δέ ἐστι τὰ ἀμφοτέρων κακά. καὶ τὰ μὲν ἔχομεν, τὰ δὲ μέλλομεν, ἴσον δέ ἐστι τὸ ἔχειν κακὰ, καὶ τὸ προσδοκᾶν. Εἴθ᾽ ἀνεμόεσσά τις. ἀνεμόεσσα αὔρα, περιφανὴς ἄνεμος. ἔπουρος, οὔριος. ἑστιῶτις κατοικίδιος. ὁ δὲ νοῦς, εἴθε ὡς ἑστηκυῖαν ἀναλύσειεν ἄνεμος οὔριος ἀπὸ τῆς οἰκίας. ἵνα με λαβὼν, ταύτης ἀπαγάγῃ τῆς ἑστίας. καὶ ἀποχωρίσῃ. ὅπως μὴ παραχρῆμα ἀποθάνω θεασαμένη τὸν Ἡρακλέα κακῶς διακείμενον. τοῦτο δὲ λέγει, ὡς μὴ καρτεροῦσα ἰδεῖν τὰς συμφοράς. Ἤ τις μ᾽ ἀποικίσειεν. ἀποχωρήσειεν ἀπὸ τούτων τῶν τόπων.

πλευρὰν ὑφ᾽ ἧπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην.
ἰδὼν δ᾽ ὁ παῖς, ᾤμωξεν. ἔγνω γὰρ τάλας
τοὔργον κατ᾽ ὀργὴν ὡς ἐφάψειεν τόδε.
ὄψ᾽ ἐκδιδαχθεὶς τῶν κατ᾽ οἶκον, οὕνεκα
ἄκουσα πρὸς τοῦ θηρὸς ἔρξειεν τάδε.
κἀνταῦθ᾽ ὁ παῖς δύστηνος, οὔτ᾽ ὀδυρμάτων
ἐλείπετ᾽ οὐδὲν ἀμφί νιν γοώμενος
οὔτ᾽ ἀμφιπίπτων στόμασιν. ἀλλὰ πλευρόθεν
πλευρὰν παρεὶς, ἔκειτο πόλλ᾽ ἀναστένων,
ὥς νιν ματαίως αἰτίᾳ βάλοι κακῇ.
κλαίων ὁθ᾽ οὕνεκ᾽ ἐκ δυοῖν ἔσοιθ᾽ ἅμα
πατρός τ᾽ ἐκείνης τ᾽ ὠρφανισμένος βίου.
τοιαῦτα τἀνθάδ᾽ ἐστίν. ὥστ᾽ εἴ τις δύο
ἢ καὶ πλέους τις ἡμέρας λογίζεται
μάταιός ἐστιν. οὐ γάρ ἐσθ᾽ ἥ γ᾽ αὔριον.
πρὶν εὖ πάθῃ τις τὴν παροῦσαν ἡμέραν.
Χο. πότερ᾽ ἂν πρότερα ἐπιστένω;
πότερα τέλεα περαιτέρω
δύσκριτ᾽ ἔμοιγε δυστάνῳ;
τάδε μὲν ἔχομεν ὁρᾶν δόμοις,
τάδε δὲ μέλλομεν ἐπ᾽ ἐλπίσιν.
κοινὰ δ᾽ ἔχειν τε καὶ μέλλειν.
εἴθ᾽ ἀνεμόεσσά τις.
γένοιτ᾽ ἔπουρος ἑστιῶτις αὔρα,
ἥτις μ᾽ ἀποικίσειεν ἐκ τόπων, ὅπως
τὸν διὸς ἄλκιμον γόνον
μὴ ταρβαλέα θάνοιμι
μοῦνον εἰσιδοῦσ᾽ ἄφαρ

Δυσαπαλλάκτοις. δυσιάτους. χωρεῖν πρὸ δόμων λέγουσι. λέγουσί τι παμμεγέθες κακὸν πλησίον που τῆς οἰκίας χωρεῖν. δυσιάτους ὀδύνας ἡμῖν ἐφελκόμενον. Προὔκλαιον ὀξύφωνος. ἀντὶ τοῦ προκλαίουσιν. ὁ χορὸς αἰσθάνεται τοῦ ἡρακλέους πλησίον φερομένου καὶ πλῆθος θρηνούντων ἐπακολουθούντων αὐτῷ. Ξένων γὰρ ἐξόμιλον. ἐκ τῆς βαδίσεως συνῆκεν. τὸ φαινόμενον ἄθροισμα ξένων ἀνδρῶν ἐστίν. οἷον βάδισις ξένων ἀνδρῶν ἐστι. καὶ ἄλλως πλῆθος συνέστηκε. Πᾶ δ' αὖ φορεῖ νιν. ποῦ φορεῖ καὶ φέρει αὐτὸν ὁ ὅμιλος. ὡς γὰρ ὑπὲρ φίλου κηδομένη ἄψοφον φέρει τὴν βάσιν. Ἄναυδος. μὴ δὲ φωνὴν προέσθαι δυνάμενον. Τί χρὴ θανόντα νιν. τί φησὶ δεῖ κρῖναι περὶ αὐτοῦ καὶ τί ἄν τις δοξάσειε πότερον τέθνηκεν, ἢ ὕπνῳ βεβάπτισται. Ὤ μοι ἐγὼ σοῦ πάτερ. ὁ ὕλλος ὑπαντήσας τῷ πατρὶ, φωνεῖ. Μήσομαι. τεχνάσομαι, μηχανήσομαι. ὅπως σωθείης. Σίγα τέκνον. γέρων τις ἀκολουθῶν τῷ ἡρακλεῖ ἀπὸ εὐβοίας πρὸς τὸν ὕλλον φησί. μὴ ἀνεγείρῃς αὐτόν. τοῦτο γὰρ αἴτιον ὀδύνης τοῖς κάμνουσιν. Ἀγρίαν ὀδύνην πατρὸς ὠμόφρονος. ἐκ τῶν ὀδυνῶν ἠγριωμένου. Ζῇ γὰρ προπετής. προπετὴς εἰς τὸν θάνατον προνενευκώς. ἢ παρειμένος εἰς τὴν γῆν πεσών. ἢ ἐπὶ πρόσωπον κοιμώμενος. ἢ καὶ μόνον κείμενος. Ἀλλ' ἐπεί μοι μελέῳ. ἀλλ' ἐνθυσιᾷ μοι τῷ μελέῳ ἡ φρὴν διὰ τὸ ἄπλετον βάρος. ἐν ἐπιθυμίᾳ φησὶν ἔχω τὸ βάρος καὶ σιωπᾶν οὐ δύναμαι. Τὸν ὕπνῳ κάτοχον. τὸν μανιώδη. Ὦ ζεῦ ποῖ γᾶς ἥκω. ἡρακλῆς ὡς ἐξαναστὰς καὶ ἀγνοῶν ποῦ με τενήνεκται. Βρύκει. ἐσθίει με ἡ νόσος. οὐκ ἀναλίσκει.

ἐπεὶ ἐν δυσαπαλλάκτοις ὀδύναις
χωρεῖν πρὸ δόμων λέγουσιν
ἄσπετόν τι θαῦμα.
ἀγχοῦ δ' ἄρα κοὐ μακρὰν
προὔκλαιον ὀξύφωνος ὡς ἀηδὼν ξένοι.
ξένων γὰρ ἐξόμιλος ἥδε τις βάσις.
πᾶ δ' αὖ φορεῖ νιν. ὡς φίλου
προκηδομένα, βαρεῖαν
ἄψοφον φέρει βάσιν.
αἴ. αἴ. αἴ. αἴ. ὅδ' ἄναυδος φέρεται.
τί χρὴ θανόντα νιν, ἢ καθ'
ὕπνον ὄντα κρῖναι;
ὕλλ. ὤμοι ἐγὼ σοῦ πάτερ.
ὤμοι ἐγὼ σοῦ μέλεος.
τί πάθω; τί δὲ μήσομαι; οἴμοι.
πρε. σίγα τέκνον, μὴ κινήσῃς
ἀγρίαν ὀδύνην πατρὸς ὠμόφρονος.
ζῇ γὰρ προπετής. ἀλλ' ἴσχε δακὼν
στόμα σόν.
ὕλλ. πῶς φῂς γέρον; ἦ ζῇ;
πρ. οὐ μὴ 'ξεγείρῃς τὸν ὕπνῳ κάτοχον,
κἀκκινήσῃς, κἀναστήσῃς
φοιτάδα δεινὴν νόσον ὦ τέκνον.
ὕλλ. ἀλλ' ἐπί μοι μελέῳ
βάρος ἄπλετον ἐμμέμονε φρήν.
ἡρα. ὦ ζεῦ, ποῖ γᾶς ἥκω; παρὰ τοῖ
σι βροτῶν κεῖμαι πεπονημένος ἀλ
λήκτοις ὀδύναις; οἴμοι ἐγὼ τλάμων.
ἡ δ' αὖ μιαρὰ βρύκει. φεῦ.

Ἆρ' οἶσθ' ἡδὺς ὅσον. πρὸς ὕλλον λέγει. ἆρα φησὶν, ὅσον ἦν κέρδος τὸ σιωπᾶν ἡσύχως, καὶ μὴ διασκεδάσαι τὸν ὕπνον. Οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἄν. ἀδυνάτως ἔχω καρτερεῖν ἐπὶ τηλικούτῳ κακῷ. Ὦ κηναία κρηπίς. τὸ ἔδαφος. περιφραστικῶς δὲ, ἀντὶ τοῦ ὦ κηναῖον. μέμφεται δὲ τῷ τόπῳ, ὅτι οὐκ ἐπὶ αἰσίοις αὐτῷ γέγονε τὰ ἐκεῖ θύματα. οἵαν ἐπὶ φησὶ χάριν ἀπὸ τῶν θυμάτων διεπράξω. Οἵαν. οἵαν μοι φησὶ προσετρίψω βλάβην. ὦ Ζεῦ τὴν μανίας ἀκμάζουσαν. λέγει δὲ ταῦτα ἀφορῶν εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα.

πρ. ἆρ' οἶσθ' ἡδὺς ὅσον ἦν κέρδος
σιγῇ κεύθειν, καὶ μὴ σκεδάσαι
τῷδ' ἀπὸ κρατὸς βλεφάρων θ' ὕπνον;
ὕλλ. οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἂν
στέρξαιμι, κακὸν τόδε λεύσσων.
ἡρα. ὦ κηναία κρηπὶς βωμῶν
ἱερῶν, οἵαν οἵων
θυμάτων ἐπί μοι μελέῳ χάριν ἠ-
νύσω. ὦ Ζεῦ.
οἵαν μ' ἄρ' ἔθου λώβαν, οἵαν,
ἣν μή ποτ' ἐγὼ προσιδεῖν ὁ τάλας
ὤφελον ὄσσοις, τόδ' ἀκήλητον
μανίας ἄνθος καταδερχθῆναι.
τίς γὰρ ἀοιδός; τίς ὁ χειροτέχνης
ἰατορίας, ὃς τήνδ' ἄτην
χωρὶς Ζηνὸς κατακηλήσει;
θαῦμ' ἂν πόρρωθεν ἰδοίμην.
ἒ. ἔ.
ἐᾶτέ μ' ἐᾶτέ με
δύσμορον εὐνάσαι.
ἐᾶτέ με δύστανον εὐνάσαι.
πᾷ μου ψαύεις; ποῖ κλίνεις;
ἀπολεῖς μ' ἀπολεῖς.
αὐτέτροφας ὅ τι καὶ μύσῃ.
ἤπταί μου ὀτοτοῖ.
ἥδ' αὖθ' ἕρπει. πόθεν ἔστ' ὦ

Ὤφελον ὄσσοις. τοῦ δ' ἀκήλητον. ἀνίατον. ἀκαταπραΰνον. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ὤφελον.

Καταδερχθῆναι. θεωρῆσαι ἰδεῖν τὴν ἀκμὴν τῆς μανίας. Τίς γὰρ ἀοιδός. τίς φησιν ἐπῳδὸς ἢ ἰατρὸς διαχειρῶν τὴν τέχνην τῆς ἰατρικῆς ἐνδεικνύμενος θεραπεύσει τὸ πάθος μου εἰ μὴ ὁ Ζεὺς βούλοιτο. Θαῦμ' ἂν πόρρωθεν. ἥδιστα ἂν καὶ εἰ μακρόθεν μεταπέμψοιτό τις τὸν θεραπεύσοντα. θεασαίμην μεταπεμψαμένων ὑμῶν. Δύσμορον. γράφεται ὕστατον. Εὐνάσαι. ἢ τὸ καθευδῆσαι, ἢ τὸ ἀποθανεῖν. Πᾷ μου ψαύεις. ὡς ἐφαπτομένου αὐτοῦ τοῦ παιδός. ἐπὶ τὸ γνῶναι πῶς ἔχει τῷ σώματι. ἢ πᾷ ψαύεις, ἀντὶ τοῦ παῦε ψηλαφῶν καὶ μεταφέρων τῇδε κἀκεῖσε τὸ σῶμά μου. Ποῖ κλίνεις. ποῦ προσάγεις τὰς χεῖρας. Ἀντέτροφας. ὅτι αὖ ἡσυχάσῃ τοῦ κακοῦ τούτου, πάλιν κινήσας ἀνέψας. οἷον αὖ τῶν ὀδυνῶν παύσῃ αὖθις διήγειρας. Τοῦτό τοι. τὸ κινηθῆναί σου καθήψατό μου. Ἥδ' αὖ ἕρπει. ἡ νόσος φησὶ, πάλιν ἐπίκειται. Πόθεν ἔστ' ὦ πάντων ἑλλάνων. οὐ πρὸς τοὺς φέροντάς φησιν, ἀλλὰ καθόλου πρὸς πάντας τοὺς εὐεργετηθέντας παρ' αὐτοῦ. ποῦ φησιν ἄρα ἐστὶν ὦ πάντων ἑλλήνων ἀδικώτατοι. τουτέστιν ἀχαριστότατοι. οὓς ἐγὼ πῇ μὲν κατὰ θάλατταν, πῇ δὲ ἐν γῇ ἔσωζον πάντα τόπον καθαίρων ὑπὲρ σωτηρίας ἐκείνων ἐπὶ τοὺς θανάτου ἐγγινόμενος. τὴν δ' ἐκ τόπου

χέσιν εἶπεν ἀντὶ τῆς ἐν τόπῳ. ὡς σχεδόθεν ἦλθεν ἀθλῶν, ἀντὶ τοῦ σχεδόν. Ὀλεκόμαν ὁ τάλας. ἔκαμνον, καὶ ἐγγὺς θανάτου ἐγινόμην. Καὶ νῦν ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι. δεικτικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐμοί· καὶ νῦν φησιν οὐδεὶς ἐκείνων ἐπ᾽ ἐμοὶ νοσοῦντι. Οὐ πῦρ οὐκ ἔγχος. λείπει προσαγαγών. οἷον, οὐ πῦρ. οὐ ξίφος σωτήριον προσαγαγὼν, ἀπαλλάξει με τοῦ ζῆν. Οὐδ᾽ ἀπαράξαι. οὐδεὶς ἐκείνων φησὶ βούλεται ἐλθεῖν τὴν κεφαλήν μ᾽ ἀποτεμεῖν. καὶ ἐλευθερῶσαι τοῦ μοχθηροῦ βίου. Τοὔργον τόδε. τὸ βοηθῆσαι ἢ βαστάξαι τὸν Ἡρακλέα μεῖζόν ἐστι ἢ κατ᾽ ἐμέ. ἀνήκει δὲ, ἀντὶ τοῦ ὁρμᾷ ὥρμηται μεῖζον φησὶν ἢ κατὰ τὴν ἐμὴν δύναμιν. τοὔργον δὲ τὴν νόσον φησίν. Ὦ παῖ. τοῦδ᾽ ἀνδρός. εἷς τῶν γερόντων, ἀκολουθῶν ἐξ εὐβοίας τῷ Ἡρακλεῖ πρὸς τὸν Ὕλλον τοῦτό φησιν. Σὺ δὲ σύλλαβε. σὺ γὰρ νέος εἶ καὶ ὀξύτερόν σοι τὸ ὄμμα πρὸς τὸ σῴζειν τὸν πατέρα μᾶλλον ἢ δι᾽ ἐμοῦ. Ψαύω μὲν ἔγωγε. εἰ τὸ κατασχεῖν αὐτὸν ἰᾶται. ἰδοὺ ἐφάπτομαι αὐτοῦ. ἴσθι δέ φησιν ὅτι τὴν λαθίπονον ἴασιν τῶν ὀδυνῶν, οὔτε διὰ τοῦ στόματος, οὔτε ἔξωθεν προσάπτειν δύναμιν. οὐκ οἶδα γάρ. τοιαῦτα γὰρ ἀλγήματα δίδωσιν ὁ Ζεύς. Οὔτ᾽ ἔνδοθεν οὔτε θύραζε. οὔτε ἀπ᾽ αὐτοῦ, οὔτε ἀπό τινος τῶν ξένων δύναμαι ἐξανύσαι. Ὦ παῖ. παῖ. αἰσθάνεται τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ Ἡρακλῆς. Θρώσκει. ἀναζωπυρεῖται. Δειλαία. δειλοποιός. Ἀποτίβατος. ἀπροσπέλαστος. Ἰὼ Παλλάς. ἐπικαλεῖται τὴν Ἀθηνᾶν εἰς βοήθειαν. Ἰὼ παῖ. κἂν σὺ ὦ παῖ τὸν φύσαντα οἰκτείρας ἐπίσπασαί μοι ξίφος ἀνεμέσητον. ἐφ᾽ ᾧ οὐ

πάντων Ἑλλάνων
ἀδικώτατοι ἀνέρες, οὓς δὴ
πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ,
κατά τε δρία πάντα καθαίρων,
ὠλεκόμαν ὁ τάλας.
καὶ νῦν ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι,
οὐ πῦρ, οὐκ ἔγχος
τις ὀνήσιμον οὐκ ἀποτρέψει.
ἒ ἔ.
οὐδ᾽ ἀπαράξαι κρᾶτα
βίου θέλει μολὼν,
τοῦ στυγεροῦ. φεῦ. φεῦ.
πρ. ὦ παῖ τοῦδ᾽ ἀνδρὸς,
τοὔργον τόδε μεῖζον ἀνήκει,
ἢ κατ᾽ ἐμὰν ῥώμαν.
σὺ δὲ σύλλαβε. σοί τε γὰρ ὄμμα
ἔμπλεον ἢ δι᾽ ἐμοῦ
σῴζειν.
ὕλλ. ψαύω μὲν ἔγωγε.
λαθίπονον δ᾽ ὀδύναν
οὔτ᾽ ἔνδοθεν οὔτε θύραζ᾽ ἔνι
ἐστί μοι ἐξανύσαι
βιότου. τοιαῦτα νέμει Ζεύς.
ἡρα. ὦ παῖ, παῖ, ποῦ ποτ᾽ εἶ;
τᾷδέ με τᾷδέ με
πρόσλαβε κουφίσας.
ἒ ἔ.
ἰὼ ἰὼ δαῖμον.
θρώσκει δ᾽ αὖ θρώσκει
δειλαία διολοῦσ᾽ ἡμᾶς
ἀποτίβατος ἀγρία
νόσος. ἰὼ Παλλὰς
τόδε μ᾽ αὖ λωβᾶται. ἰὼ παῖ.

τὸν φύσαντ᾽ οἰκτείρας,
αἲ ἐπίφθονον εἴρυσον ἔγχος.
παῖσον ἡμᾶς ὑπὸ κλῇ-
δος. ἄκου δ᾽ ἄχος, ᾧ μ᾽ ἐχόλωσε
σὰ μάτηρ ἄθεος,
ἂν ὧδ᾽ ἐπίδοιμι πεσοῦσαν
αὔτως ὧδ᾽ αὔτως, ὥς μ᾽ ὤλεσεν.
ὦ Διὸς αὐθαίμων,
ὦ γλυκὺς ἀΐδας.
εὔνασόν μ᾽ εὔνασον,
ὠκυπέτα μόρῳ
τὸν μέλεον φθίσας.

Χο. κλύουσ᾽ ἔφριξα τάσδε συμφορὰς φίλαι
ἄνακτος, οἵαις οἷος ὢν ἐλαύνεται.

Ἡρα. ὦ πολλὰ δὴ καὶ θερμὰ, καὶ λόγῳ κακὰ,
καὶ χερσὶ, καὶ νώτοισι μοχθήσας ἐγώ.
κοὔπω τοιοῦτον οὔτ᾽ ἄκοιτις ἡ Διὸς
προὔθηκεν, οὔθ᾽ ὁ στυγνὸς Εὐρυσθεὺς ἐμοί.
οἷον τόδ᾽ ἡ δολῶπις Οἰνέως κόρη
καθῆψεν ὤμοις τοῖς ἐμοῖς, Ερινύων
ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον, ᾧ διόλλυμαι.
πλευραῖσι γὰρ προσμαχθὲν, ἐκ μὲν ἐσχάτας
βέβρωκε σάρκας, πλεύμονός τ᾽ ἀρτηρίας
ῥοφεῖ ξυνοικοῦν. ἐκ δὲ χλωρὸν αἷμά μου
πέπωκεν ἤδη καὶ διέφθαρμαι δέμας
τὸ πᾶν, ἀφράστῳ τῇδε χειρωθεὶς πέδῃ.
κοὐ ταῦτα λόγχη πεδιὰς, οὔθ᾽ ὁ γηγενὴς
στρατὸς γιγάντων, οὔτε θήρειος βία
οὔθ᾽ Ἑλλὰς, οὔτ᾽ ἄγλωσσος, οὔθ᾽ ὅσην ἐγὼ
γαῖαν καθαίρων ἱκόμην, ἔδρασέ πω.
γυνὴ δὲ, θῆλυς οὖσα, κοὐκ ἀνδρὸς φύσιν,
μόνη με δὴ καθεῖλε φασγάνου δίχα.
ὦ παῖ, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγὼς,
καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβεύσῃς πλέον
δός μοι χεροῖν σαῖν αὐτὸς ἐξ οἴκου λαβὼν
ἐς χεῖρα τὴν τεκοῦσαν, ὡς εἰδῶ σάφα

δείς σε μέμφεται ὡς παροξύτονον. Ὦ μ᾽ ἐχόλωσε. γράφεται ἐχόλησεν. οἷον, χολῇ ἔχρισε τὸν χιτῶνα. Ἂν ὧδ᾽ ἐπίδοιμι. ἣν ἴδοιμι τῷ αὐτῷ νοσήματι περιπεσοῦσαν.

Ὦ Διὸς αὐθαίμων. ὦ τοῦ Διὸς ἀδελφὲ ἀϊδονεῦ. Οὔθ᾽ ὁ στυγνός. στυγνοποιὸς διὰ τὰς τῶν ἄθλων προστάξεις. Ἀμφίβληστρον. τὸν χιτῶνα ὡς ἀμφίβληστρον. Προσμαχθέν. προσκολληθέν. Ἀρτηρίας. τὰς φλέβας. Ῥοφεῖ. ἐκπίνει. Ἐκ δὲ χλωρόν. νέον. ἢ νεκρόν. Ἀφράστῳ τῇδε. ἀπροσδοκήτῳ. ἀνενοήτῳ. ἢ ἀλέκτῳ. ἢ περὶ ἧς οὐκ ἔχει τις φράσασθαι, τίς εἴη τὴν φύσιν. Λόγχη πεδιάς. ἡ ἐν πεζομαχίᾳ. θέλει γὰρ εἰπεῖν, ὅτι οὔτε παραταττόμενος οἷον πρὸς Λαομέδοντα, οὔτε πρὸς αὐγείαν, ἢ κενταύρους ἄλλως. Λόγχη πεδιάς. ἡ ἐν τῷ πεδίῳ βαλλομένη, ἢ ἐπεὶ ἐν τῷ θεσσαλικῷ πεδίῳ ἐμαχέσατο πρὸς κενταύρους. Θήρειος βία. λέοντος. ὕδρας. κερβέρου καὶ λοιπῶν. Οὔτ᾽ ἄγλωσσος. κακόγλωσσος. βάρβαρος. ἢ ἀλλόγλωσσος. Οὐκ ἀνδρὸς φύσιν. λείπει ἔχουσα.

Ὦ παῖ. ὦ Ὕλλε δεῖξον τοῖς ἔργοις. ὅτι ἀληθῶς ἐξ Ἡρακλέους ἔχεις τὸ γένος. καὶ μή μου προκρίνῃς τὴν δηιάνειραν. ἀλλὰ ταῖς σαῖς χερσὶ τῆς οἰκίας αὐτὴν ἔξαγε καὶ παράδος μοι. ταῦτα δὲ ἀγνοῶν ὅτι τέθνηκε λέγει. Ὡς εἰδῶ σάφα. ἵνα μάθω, πότερον ὑπὲρ ἐμοῦ νοσοῦντος λυπῇ, ὅταν εἰδῇς τὸ σῶμα τῆς δηιανείρας παρ᾽ ἐμοῦ βλαπτόμενον, καὶ δικαίως καταπονούμενον.

» Οστις, ὥστις παρθένος. ὅμηρος. Ἡΰτε κούρη, Νηπίη. ἥθ' ἅμα μητρὶ κλαίουσ' ἀνε λέσθαι ἀνώγει. Νῦν δ' ἐκ τοιούτου. ἐξ ἰσχυροῦ γέγονα ἀσθενής. ἢ ἀπὸ τοιούτου κακοῦ. Αλλ' ἀστένακτος αἰεὶ ἑσπόμην κακοῖς. ἤγουν, ὑπέφερον πᾶν κακόν. Ιδοὺ θεᾶσθε. ὁ λόγος πρὸς τοὺς παρεστῶτας. Αἲ αἶ. ὀδυνώμενος ἀναβοᾷ. Εθαλψεν ἄτης. πάλιν ἐξεπύρωσέ με, ὁ τῆς νόσου σπασμός. Οὐδ' ἀγύμναστόν με. ὃ δύνης ἀπείρατον. ἀνέτον ὀδυνῶν. αἴτιον τοῦ οὐκ ἐνδίδωσί μοι. Εγκατάσκηψον βέλος. τόξευσον κατ' ἐμοῦ τὸν κεραυνόν. Δαίνυται ἐσθίει με. ἡ νόσος δηλονότι. τὸ δὲ, ὦ πάτερ κεραυνοῦ, ἀντὶ τοῦ ὦ κεραυνὲ, εἴθε με λάβοις. Ω νῶτα, καὶ στέρνα. ἀφορῶν εἰς ἕνα ἕκαστον μέλος, δυσφορεῖ. ὅτι ἀφ' οἵου οἷον γέγονεν αὐτοῦ τὸ σῶμα. Υμεῖς ἐκεῖνοι δή. ἆρα ὑμεῖς ἐστὲ οἱ τὸν νεμεαῖον χειρωσάμενοι λέοντα, τὸν νεμέαν λυμαινόμενον. Λέοντ' ἄπλατον θρέμμα. ἀπρόσιτον, καὶ ἀναγέρδυτον. ἀπλήγητον. ἢ φαῦλον, καὶ μεμισημένον. ὃ οὐκ ἄν τις προσφθέγξαιτο. Διφυῆ τ' ἄμικτον. τὸν τῶν κενταύρων ἀπεροστρέλαστιν. ὧ οὐκ ἦν συμμίξαι καὶ συμβαλεῖν. Υπείροχον βίαν. ὑπερέχοντα κατὰ τὴν δύναμιν. ὑβριστὴν δὲ, μάχιμον. ὠμόν. οὐ σώφρονα. διὰ τὸν νέσσον. καὶ τὸν πειρίθου γάμον. Αἵδου τρίκρανον σκύλακα. τὸν κέρβερον. ἡσίοδος, πεντήκοντα κέφαλον φησὶν εἶναι. οὗτος δὲ, τρίκρανον. Τόν τε χρυσέων δράκοντα φασὶ τὸν ἄτλαντα τῷ ἡρακλεῖ κεκομικέναι τὰ μῆλα. ὅτε καὶ αὐτὸς διαδεξάμενος τὸν οὐρανὸν ἐβάστασεν.

εἰ τοὐμὸν ἀλγεῖς μᾶλλον, ἢ κείνης ὁρῶν
λώβην τὸ εἶδος ἐν δίκῃ κακούμενον.
ἴθ' ὦ τέκνον, τόλμησον. οἴκτειρόν τέ με
πολλοῖσιν οἰκτρὸν, ὅστις ὥστε παρθένος
βέβρυχα κλαίων, καὶ τόδ' οὐδ' ἂν εἷς ποτε
τόνδ' ἄνδρα φαίη πρόσθ' ἰδεῖν δεδρακότα
ἀλλ' ἀστένακτος αἰὲν ἑσπόμην κακοῖς.
νῦν δ' ἐκ τοιούτου θῆλυς εὕρημαι τάλας.
καὶ νῦν προσελθὼν, στῆθι πλησίον πατρός.
σκέψαι δ' ὁποίας ταῦτα συμφορᾶς ὕπο,
πέπονθα. δείξω γὰρ τάδ' ἐκ καλυμμάτων.
ἰδοὺ, θεᾶσθε πάντες ἄθλιον δέμας.
ὁρᾶτε τὸν δύστηνον ὡς οἰκτρῶς ἔχω.
αἴ. αἴ. ὦ τάλας. ἒ. ἕ.
ἔθαλψεν ἄτης σπασμὸς ἀρτίως. ὅδ' αὖ.
διῆξε πλευρῶν. οὐδ' ἀγύμναστόν μ' ἐᾶν
ἔοικεν ἡ τάλαινα διάβορος νόσος.
ὦναξ ἀΐδη, δέξαι με.
ὦ Διὸς ἀκτὶς, παῖσον.
ἔνσεισον ὦναξ, ἐγκατάσκηψον βέλος
πάτερ κεραυνοῦ. δαίνυται γὰρ αὖ πάλιν.
ἤνθηκεν. ἐξώρμηκεν. ὦ χέρες, χέρες.
ὦ νῶτα, καὶ στέρν'. ὦ φίλοι βραχίονες,
ὑμεῖς δὲ κεῖνοι δὴ καθέσταθ', οἵ ποτε
νεμέας ἔνοικον βουκόλων ἀλάστορα
λέοντ' ἄπλατον θρέμμα, κἀπροσήγορον
βίᾳ κατειργάσασθε, λερναίαν θ' ὕδραν,
διφυῆ τ' ἄμικτον ἱπποβάμονα στρατὸν
θηρῶν, ὑβριστὴν ἄνομον ὑπείροχον βίαν,
ἐρυμάνθιόν τε θῆρα, τόν θ' ὑπὸ χθονὸς
ἅδου τρίκρανον σκύλακ' ἀπρόσμαχον τέρας
δεινῆς ἐχίδνης θρέμμα, τόν τε χρυσέων

Ἐπ' ἐσχάτοις τόποις. τοῖς τῆς Λιβύης. Ἐγδυσάμην. ἐπειράθην, πεῖραν ἔσχον. Ἄναρθρος. οὐκ ἔχων τὰ ἄρθρα τῶν μελῶν, διὰ τὸ σπᾶσθαι αὐτά. κατερρακωμένος δέ, τὰς σάρκας σπασθείς, καὶ ἔχων αὐτὰς κρεμαμένας ὡς ῥάκη. Τυφλῆς ὑπ' ἄτης. ὑπὸ νόσου ἀφανοῦς καὶ ἀκαταλήπτου. ἣν οὐκ ἔστιν ἰδεῖν. Κἂν τὸ μηδὲν ὦ. κἂν μηδὲν ἕρπω. ἀντὶ τοῦ, ὦ παρόντες. κἂν μηδὲν ἕρπων, καὶ οὕτως ἔχων, καὶ οὕτω διακείμενος. Εἰ σφαλήσεται. εἰ ἀποτεύξεται τούτου. Σιγὴν παρασχών. ἀντὶ τοῦ σιωπήσας καὶ ἡσυχάσας. Οὐ γὰρ ἂν γνοίης. τουτέστιν, ἐὰν μὴ τοῦ θυμοῦ παύσῃ πρότερον, οὐ δυνήσῃ γνῶναι ὑπὸ τῆς ὀργῆς σκοτούμενος, ὅτι ἀδίκως αὐτὴν ἀπελεῖν βούλει. ὅπερ σοι ἐστὶ μεγίστη χαρά. οὐδὲ ὅτι μάτην ἀλγεῖς τὴν ψυχήν, νεμεσᾶν τὴν οὐδὲν ἀδικήσασαν, ἢ μάτην ἀλγεῖς ἀπελεῖν αὐτὴν βουλόμενος.

δράκοντα μήλων φύλακ' ἐπ' ἐσχάτοις τόποις
ἄλλων τε μόχθων μυρίων ἐγδυσάμην,
κοὐδεὶς τροπαῖ' ἔστησε τῶν ἐμῶν χερῶν.
νῦν δ' ὧδ' ἄναρθρος καὶ κατερρακωμένος
τυφλῆς ὑπ' ἄτης ἐκπεπόρθημαι τάλας,
ὁ τῆς ἀρίστης μητρὸς ὠνομασμένος,
ὁ τοῦ κατ' ἄστρα Ζηνὸς αὐδηθεὶς γόνος.
ἀλλ' εὖ γέ τοι τόδ' ἴστε, κἂν τὸ μηδὲν ὦ,
κἂν μηδὲν ἕρπω, τήν γε δράσασαν τάδε
χειρώσομαι κἀκ τῶνδε, προσμόλοι μόνον,
ἵν' ἐκδιδαχθῇ πᾶσιν ἀγγέλλειν, ὅτι
καὶ ζῶν κακούς γε καὶ θανὼν ἐτισάμην.
ΧΟ. ὦ τλῆμον Ἑλλάς, πένθος οἷον εἰσορῶ
ἕξουσαν, ἀνδρὸς τοῦδέ γ' εἰ σφαλήσεται.
ὙΛΛ. ἐπεὶ παρέσχες ἀντιφωνῆσαι πάτερ
σιγὴν παρασχών, κλῦθί μου νοσῶν ὅμως.
αἰτήσομαι γάρ σ', ὧν δίκαια τυγχάνειν.
δός μοι σεαυτόν, μὴ τοσοῦτον ὡς δάκνῃ
θυμῷ δύσοργος. οὐ γὰρ ἂν γνοίης ἐν οἷς
χαίρειν προθυμῇ, κἀν ὅτοις ἀλγεῖς μάτην.
ἩΡΑ. εἰπὼν ὃ χρῄζεις, λῆξον. ὡς ἐγὼ νοσῶν,
οὐδὲν ξυνίημ', ὧν σὺ ποικίλλεις πάλαι.
ὙΛΛ. τῆς μητρὸς ἥκω τῆς ἐμῆς φράσων, ἐν οἷς
νῦν ἐστιν, οἷς θ' ἥμαρτεν οὐχ ἑκουσία.
ἩΡΑ. ὦ παγκάκιστε, καὶ παρεμνήσω γὰρ αὖ
τῆς πατροφόντου μητρὸς ὡς κλύειν ἐμέ;
ὙΛΛ. ἔχει γὰρ οὕτως, ὥστε μὴ σιγᾶν πρέπειν.
ἩΡΑ. οὐ δῆτα τοῖσί γε πρόσθεν ἡμαρτημένοις;
ὙΛΛ. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τοῖς γ' ἐφ' ἡμέραν ἐρεῖς.
ἩΡΑ. λέγ'. εὐλαβοῦ δὲ μὴ φανῇς κακὸς γεγώς.
ὙΛΛ. λέγω. τέθνηκεν ἀρτίως νεοσφαγής.

Ὧν σὺ ποικίλλεις. σοφίζεις, καὶ καλλωπίζεις τῷ λόγῳ.
Ὦ παγκάκιστε. αὕτη τοῦ μίσους ἐπίτασις, ὅτι καὶ μνήμην τῆς μητρὸς ἐποιήσατο. καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ Ἡρακλέους ἀκούοντος.
Ἔχει γὰρ οὕτως. τὸ γὰρ κατ' αὐτήν φησι πρᾶγμα, ἐκτός ἐστιν ἀδικίας, ὡς μηδὲν ἔτι τοῦτο σιωπῇ παραδοῦναι.
Λέγ'. εὐλαβοῦ δέ. εὐλαβοῦ μὴ δι' ὧν ὑπὲρ τῆς μητρὸς λέγεις, περὶ ἐμὲ φαῦλος ἐξελεγχθῇς.

Πρὸς τοῦ, τέρας τοι. πρὸς τίνος. ἄπιστον γὰρ διαδυσφημῶν ὥσπερ ἐμαντεύσω. τουτέστιν, ἄπιστον λέγεις ὅτι ἑαυτὴν ἀνεῖλεν. εἰ μὴ ἄρα μαντικῆς μετέχων τοῦτο ἔγνως ὡς μάντευμα ἄπιστον. τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ πολλάκις τὰ μὴ προσδοκώμενα μαντεύονται.

Οὐδενὸς πρὸς ἐκτόπου. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ ἄλλου ξένου. Στραφείη θυμός. λήξειεν ἡ ὀργή.

Ἅπαν τὸ χρῆμα ἥμαρτε. ζητοῦσα φησὶ χρηστόν τι διαπράξασθαι, τοῦ ὅλου πράγματος ἥμαρτεν. Ἰού. ἰού. ἀναμιμνησκόμενος τῆς ἀπὸ Δωδώνης μαντείας, ταῦτα λέγει ἀριθμήσας τὸν χρόνον. ἄρτι ἔγνων, ὅτι εἰς ἔσχατον ἦλθον συμφορᾶς. Τὸ πᾶν σπέρμα σῶν ὁμαιμόνων. ἀντὶ τοῦ πάντας τοὺς σοὺς ἀδελφούς. Μάτην ἄκοιτιν. τὴν Ἀλκμήνην. τοῦτο δέ φησιν, ὡς ἀνάξια πάσχων. Ὡς τελευταίαν ἐμοῦ. ἵνα τὴν περὶ τῆς τελευτῆς μου φήμην μάθητε. Ἀλλ' ἐπακτία παραθαλαττία. Ἕδρα. διατριβή. Ἐξήκεις. εἰς ἡλικίαν ἥκεις. Ἵνα φανῇς ὁποῖος. ἵνα φανῇς ἄξια πράττων, παῖς ἐμὸς εἶναι. Ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόσφαντον. προμεμαντευμένον. προειρημένον ὑπὸ τοῦ Διός. οὕτω δὲ διὰ τοῦ σ, ἐν τῇ τραγικῇ λέξει. Πρὸς τῶν πνεόντων.
» τῶν ζώντων. πνεῦμα γὰρ ἡ ψυ-
» χή. Ψυχὴν ἐκάπυσε. καὶ, Ὅσσα γαῖαν ἔπι πνείει τε καὶ ἕρπει. Φανῶ δ' ἐγώ. ἐρῶ σοι ἄλλην μαντείαν νεωτέραν, συμφωνοῦσαν τῇ προτέρᾳ.

Ἡρα. πρὸς τοῦ; τέρας τοι διὰ κακῶν ἐθέσπισας.
Ὑλλ. αὐτὴ πρὸς αὑτῆς, οὐδενὸς πρὸς ἐκτόπου.
Ἡρα. οἴμοι. πρὶν ὡς χρῆν σφ' ἐξ ἐμῆς θανεῖν χερός;
Ὑλλ. κἂν σοῦ στραφείη θυμὸς, εἰ τὸ πᾶν μάθοις.
Ἡρα. δεινοῦ λόγου κατῆρξας, εἰπὲ δ' ᾗ νοεῖς.
Ὑλλ. ἅπαν τὸ χρῆμ' ἥμαρτε, χρηστὰ μωμένη.
Ἡρα. χρήστ' ὦ κάκιστε πατέρα σὸν κτείνασα δρᾷ;
Ὑλλ. στέργημα γὰρ δοκοῦσα προσβαλεῖν σέθεν,
ἀπήμπλακ', ὡς προσεῖδε τοὺς ἔνδον γάμους.
Ἡρα. καὶ τίς τοσοῦτος φαρμακεὺς Τραχινίων;
Ὑλλ. Νέσσος πάλαι κένταυρος ἐξέπεισέ νιν
τοιῷδε φίλτρῳ, τὸν σὸν ἐκμῆναι πόθον.
Ἡρα. ἰοὺ, ἰού. δύστηνος. οἴχομαι τάλας.
ὄλωλ', ὄλωλα. φέγγος οὐκέτ' ἐστί μοι.
οἴμοι φρονῶ δὴ ξυμφορᾶς ἵν' ἕσταμεν.
ἴθ' ὦ τέκνον. πατὴρ γὰρ οὐκέτ' ἐστί σοι.
κάλει τὸ πᾶν μοι σπέρμα σῶν ὁμαιμόνων.
κάλει δὲ τὴν τάλαιναν Ἀλκμήνην, Διὸς
μάτην ἄκοιτιν. ὡς τελευταίαν ἐμοῦ
φήμην πύθησθε θεσφάτων, ὅσ' οἶδ' ἐγώ.
Ὑλλ. ἀλλ' οὔτε μήτηρ ἐνθάδ', ἀλλ' ἐπακτίᾳ
Τίρυνθι συμβέβηκεν, ὥστ' ἔχειν ἕδραν.
παίδων δὲ τοὺς μὲν, ξυλλαβοῦσ' αὐτὴ τρέφει,
τοὺς δ' ἂν τὸ Θήβης ἄστυ ναίοντας μάθοις.
ἡμεῖς δ' ὅσοι πάρεσμεν, εἴ τι χρὴ πάτερ
πράττειν, κλύοντες ἐξυπηρετήσομεν.
Ἡρα. σὺ δ' οὖν ἄκουε τοὔργον. ἐξήκεις δ' ἵνα
φανῇς ὁποῖος ὢν ἀνὴρ, ἐμὸς καλῇ.
ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόσφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι,
πρὸς τῶν πνεόντων μηδενὸς θανεῖν ὕπο,
ἀλλ' ὅστις ᾅδου φθίμενος οἰκήτωρ πέλει.
ὅδ' οὖν ὁ θὴρ κένταυρος ὡς τὸ θεῖον ἦν
πρόφαντον, οὕτω ζῶντά μ' ἔκτεινεν θανών.
φανῶ δ' ἐγὼ τούτοισι συμβαίνοντ' ἴσα
μαντεῖα καινὰ τοῖς πάλαι ξυνήγορα,
ἃ τῶν ὀρείων καὶ χαμαικοιτῶν ἐγὼ

Σελλῶν εἰσελθών. ἀκολούθως ἔγραψα. ἔθος γὰρ τοὺς χρησμὸν δεχομένους, παραχρῆμα γράφειν, ἵνα μὴ ἐπιλάθωνται. ἔνιοι δὲ χωρὶς τοῦ σ γράφουσιν, ἐλλοὺς ἀποδεχόμενοι, καὶ ἑλλοπίαν τὴν Δωδώνην νομίζουσιν εἶναι. τὴν γὰρ χώραν ὅτας ἡσίοδος ὀνομάζει ἐν ἠοίαις λέγων οὕτως,
» ἔστι τις ἑλλοπίη πολυλήϊος ἠδ' εὐλείμων,
» Ἀφνειὴ μήλοισι καὶ εἰλιπόδεσσι βόεσσιν. Ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες πολυβοῦται. Πολλοὶ ἀπειρέσιοι φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων. Ἔνθα Δωδώνη τις, ἐπ' ἐσχατιῇ πεπόλισται. τὴν δὲ Ζεὺς ἐφίλησε, καὶ ὃν χρηστήριον εἶναι. Τίμιον ἀνθρώποις. ναῖον δ' ἐν πυθμένι φηγοῦ. Ἔνθεν ἐπιχθόνιοι μαντεύματα πάντα φέρονται, Ὃς δὴ κεῖθι μολὼν θεὸν ἄμβροτον ἐξερεείνῃ. Δῶρα φέρων ἔλθῃσι σὺν οἰωνοῖς ἀγαθοῖσιν. Ἐντεῦθεν λέγουσιν εἶναι ἑλλοπιεῖς, καὶ τοὺς ἐν εὐβοίᾳ οἰκήσαντας. Καὶ πολυγλώσσου δρυός. ἤτοι πολλὰ μαντευομένης. καὶ δὴ τουτέστι πολλὰ φθεγγομένης. ἢ τῆς διαφόροις διαλέκτοις χρησμῳδούσης. καὶ τὴν ἑκάστου τῶν μαντευομένων γλῶσσαν. χρόνῳ τῷ ζῶντι τῷ ὑφεστῶτι. ὁ γὰρ παρελθὼν οἱονεὶ διέφθαρται. ὁ δὲ μέλλων, ἄδηλος. Ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρά. φανερά σαφῆ. πρόδηλα. ἐπεὶ οὖν φησιν ὁ χρησμὸς ἀπέβη, δεῖ σε γενέσθαι σύμμαχον ἐμοί. Καὶ μὴ 'πιμεῖναι. καὶ μὴ ἀπειθήσας μοι, παροξυνεῖς με εἰς λοιδορίαν κατὰ σοῦ.

σελλῶν ἐσελθὼν ἄλσος εἰσεγραψάμην,
πρὸς τῆς πατρῴας καὶ πολυγλώσσου δρυός.
ἥ μοι χρόνῳ τῷ ζῶντι καὶ παρόντι νῦν,
ἔφασκε μόχθων τῶν ἐφεστώτων ἐμοὶ
λύσιν τελεῖσθαι, κἀδόκουν πράξειν καλῶς.
τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐδὲν ἄλλο, πλὴν θανεῖν ἐμέ.
» Τοῖς γὰρ θανοῦσι, μόχθος οὐ προσγίνεται.
ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ συμβαίνει τέκνον
δεῖ σ' αὖ γενέσθαι τῷδε τἀνδρὶ σύμμαχον,
καὶ μὴ 'πιμεῖναι τοὐμὸν ὀξῦναι στόμα,
ἀλλ' αὐτὸν εἰκάθοντα συμπράσσειν, νόμον
κάλλιστον ἐξευρόντα, πειθαρχεῖν πατρί.
ὕλλ. ἀλλ' ὦ πάτερ, ταρβῶ μὲν εἰς λόγου στάσιν
τοιάνδ' ἐπελθών. πείσομαι δ' ἅ σοι δοκεῖ.
ἡρα. ἔμβαλλε χεῖρα δεξιὰν πρώτιστά μοι.
ὕλλ. ὡς πρὸς τί πίστιν τήνδ' ἄγαν ἐπιστρέφεις;
ἡρα. οὐ θᾶσσον οἴσεις, μηδ' ἀπιστήσεις ἐμοί;
ὕλλ. ἰδοὺ προτείνω, κοὐδὲν ἀντειρήσεται.
ἡρα. ὄμνυ Διὸς νῦν τοῦ με φύσαντος κάρα.
ὕλλ. ἦ μὴν τί δράσειν; καὶ τόδ' ἐξειρήσεται.
ἡρα. ἦ μὴν ἐμοὶ τὸ λεχθὲν ἔργον ἐκτελεῖν.
ὕλλ. ὄμνυμ' ἔγωγε, Ζῆν' ἔχων ἐπώμοτον.

Ἀλλ' αὐτὸν εἰκάθοντα. ἀπὸ κοινοῦ τὸ, δεῖ δέ σε εἴκοντα τῇ ἐμῇ προστάξει, πράττειν ὃ βούλομαι, τὸ γὰρ τοῖς γονεῦσι πείθεσθαι, νόμος ἐστὶ κάλλιστος καὶ εὐκλεής. Ταρβῶ μὲν εἰς λόγου στάσιν. περιφραστικῶς εἰς λόγους. εὐλαβοῦμαι μὲν εἰς τοιαύτην ὁμιλίαν ἐλθὼν, μὴ οὐχ αἱρετά μοι προτείνῃς. πράξω δὲ ὅμως, κἂν δεινὰ ᾖ. Μηδ' ἀπιστήσῃς ἐμοί. γράφεται, προσθήσεις ἐμοί. εἰ ἀντιωθείσῃ. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῇ βρώσει ψωμῶν προσισταμένων. Ἐπώμοτον. ὅρκιον.

Εἰ δ᾽ ἐκτὸς ἔλθοις. εἰ παραβαίνοις τοὺς ὅρκους. Οὐ μὴ λάβω. οὐ χρὴ λαβεῖν με πημονὰς δηλονότι. ποιήσω γὰρ ἃ προστάξεις μοι. ἢ ποιήσω δέ, εἰ βούλει σύ. Οἴτης Ζηνὸς ὕψιστον πάγον. ὑψηλὸν ὄρος τῆς Οἴτης. πᾶν δὲ ὄρος, ὅρος τοῦ Διὸς ὀνομάζεται. ἐπεί φησιν ὑψίστῳ ὄντι τῷ θεῷ, ἐν ὕψει τὰς θυσίας ποιεῖσθαι. Ἐξάραντά σε ταῖς σαῖς χερσὶ μεθ᾽ ὧν θέλεις φίλων. οὐ γὰρ μόνος ἐδύνατο φέρειν αὐτόν. Εἰ δὲ μὴ μενῶ σ᾽ ἐγώ. εἰ δὲ μὴ ταῦτα ποιήσεις, διατελέσω ταῖς κατάραις, καὶ καθ᾽ ᾅδου βαρῶν σε. Ὢν ἀραῖος. ἐπάρατος. τιμωρὸς δαίμων. Οἷά μ᾽ εἴργασαι. οἷα θέλεις ἐργάζεσθαι κατ᾽ ἐμοῦ. πατροφόντην γενέσθαι παρακαλούμενος. Ὁποῖα δραστέ᾽ ἐστίν. τοιαῦτά σοι παρακαλοῦμαι, οἷα δρᾶσαι ὀφείλεις. εὐεργετήσεις γάρ με. Εἰ δὲ μὴ πατρὸς ἄλλου. ξένος. ἀλλ᾽ οὐκ ἐμὸς υἱός. Ἀλλ᾽ εἰ φοβῇ. ἀλλ᾽ εἰ παραιτῇ τὸ ἀναιρεῖν με, τὰ ἄλλα πρᾶξον. τουτέστι, τὴν ὕλην συνάγαγε. Ἦ καὶ πυρᾶς πλήρωμα. ὄντως οὖν πληρώσεις τὴν πυρὰν τῆς ὕλης; Ὅσον γ᾽ ἂν αὐτός. πάντα φησὶ ποιήσω πλὴν τοῦ σώματος ἅψασθαι. Ἀλλ᾽ ἀρκέσει καὶ ταῦτα. καὶ ταῦτα μὲν ἀρκέσει. βραχὺ δὲ τούτοις πρόσθες. οἷον, ταῖς ἄλλαις εὐεργεσίαις, καὶ ἑτέραν βραχεῖαν χάριν πρόσθες γήμας τὴν Ἰόλην. Ἐπισκήπτω. ἐντέλλομαί σοι. παρεγγυῶ. Πρόσθου δάμαρτα. γυναῖκα ποίησον.

Ἡρα. εἰ δ᾽ ἐκτὸς ἔλθοις, πημονὰς εὔχου λαβεῖν.
Ὕλλ. οὐ μὴ λάβω. δράσω γάρ. εὔχομαι δ᾽ ὅμως.
Ἡρα. οἶσθ᾽ οὖν τὸν Οἴτης Ζηνὸς ὕψιστον πάγον;
Ὕλλ. οἶδ᾽, ὡς θυτήρ γε πολλὰ δὴ σταθεὶς ἄνω.
Ἡρα. ἐνταῦθά νυν χρὴ τοὐμὸν ἐξάραντά σε
σῶμ᾽ αὐτόχειρα, καὶ ξὺν οἷς χρῄζεις φίλων,
πολλὴν μὲν ὕλην τῆς βαθυρρίζου δρυὸς
κείραντα, πολλὸν δ᾽ ἄρσεν᾽ ἐκτεμόνθ᾽ ὁμοῦ
ἄγριον ἔλαιον, σῶμα τοὐμὸν ἐμβαλεῖν.
καὶ πευκίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας,
πρῆσαι. γόου δὲ μηδὲν εἰσίτω δάκρυ,
ἀλλ᾽ ἀστένακτος κἀδάκρυτος, εἴπερ εἶ
τοῦ δ᾽ ἀνδρός, ἔρξον. εἰ δὲ μή, μενῶ σ᾽ ἐγὼ
καὶ νέρθεν ὢν ἀραῖος εἰσαεὶ βαρύς.
Ὕλλ. οἴμοι πάτερ, τί νῦν εἶπας; οἷά μ᾽ εἴργασαι;
Ἡρα. ὁποῖα δραστέ᾽ ἐστίν. εἰ δὲ μή, πατρὸς
ἄλλου γενοῦ του, μηδ᾽ ἐμὸς κληθῇς ἔτι.
Ὕλλ. οἴμοι μάλ᾽ αὖθις. οἷά μ᾽ ἐκκαλῇ πάτερ,
φονέα γενέσθαι καὶ παλαμναῖον σέθεν;
Ἡρα. οὐ δῆτ᾽ ἔγωγ᾽. ἀλλ᾽ ὧν ἔχω παιώνιον,
καὶ μοῦνον ἰατῆρα τῶν ἐμῶν κακῶν.
Ὕλλ. καὶ πῶς ὑπαίθων σῶμ᾽ ἂν ἰῴμην τὸ σόν;
Ἡρα. ἀλλ᾽ εἰ φοβῇ πρὸς τοῦτο, τἄλλα γ᾽ ἔργασαι.
Ὕλλ. φορᾶς γέ τοι φθόνησις οὐ γενήσεται.
Ἡρα. ἦ καὶ πυρᾶς πλήρωμα τῆς εἰρημένης;
Ὕλλ. ὅσον γ᾽ ἂν αὐτὸς μὴ ποτιψαύων χεροῖν.
τὰ δ᾽ ἄλλα πράξω κοὐ καμῇ τοὐμὸν μέρος.
Ἡρα. ἀλλ᾽ ἀρκέσει καὶ ταῦτα. πρόσνειμαι δέ μοι
χάριν βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις διδούς.
Ὕλλ. εἰ καὶ μακρὰ κάρτ᾽ ἐστίν, ἐργασθήσεται.
Ἡρα. τὴν Εὐρυτείαν οἶσθα δῆτα παρθένον;
Ὕλλ. Ἰόλην ἔλεξας, ὥστ᾽ ἐπεικάζειν ἐμέ.
Ἡρα. ἔγνως. τοσοῦτον δή σ᾽ ἐπισκήπτω, τέκνον,
ταύτην ἐμοῦ θανόντος, εἴπερ εὐσεβεῖν
βούλει, πατρῴων ὁρκίων μεμνημένος,
πρόσθου δάμαρτα, μηδ᾽ ἀπιστήσῃς πατρί.

Μηδ' ἄλλος ἀνδρῶν. ἄτοπον γάρ φησιν ἅπαξ ἀνακλιθεῖσάν μοι ἑτέρῳ ἀνδρὶ ξένῳ παρανακλιθῆσαι. Κήδευσον λέχος.. οἰκείωσαι. Οἴμοι τῷ μὲν νοσοῦντι. τὸ θυμοῦσθαι εἰ μὴ πείθεσθαι αὐτῷ, καὶ τὸ πείθεσθαι ὧδε φρονοῦντι, δυσχερές. Ὡς ἐργασείων οὐδέν. οὕτω λαλεῖς, ὡς μηδὲν πράξων ὧν λέγω. Τίς γάρ ποθ' ἥ μοι. τὸ τίς, ἐφ' ἑαυτοῦ ἔθηκεν. ἀντὶ τοῦ, πῶς ἂν ἐγὼ ἑλοίμην γῆμαι αὐτὴν, τὴν τῶν κακῶν αἰτίαν οὖσαν. Τίς ταῦτ' ἂν ὅστις. τίς ἂν ταῦτα πράττειν ἕλοιτο ἐκτὸς ὢν μανίας, καὶ θεηλασίας. ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἂν ἑλοίμην, εἰ μὴ μαινοίμην.

μηδ' ἄλλος ἀνδρῶν τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς ὁμοῦ
κλιθεῖσαν αὐτὴν, ἀντὶ σοῦ λάβοι ποτέ.
ἀλλ' αὐτὸς ὦ παῖ τοῦτο κήδευσον λέχος.
» πείθου. τὸ γάρ τοι μεγάλα πιστεύσαντ' ἐμοὶ
» σμικροῖς ἀπιστεῖν, τὴν πάρος συγχεῖ χάριν.
ὕλλ. οἴμοι. τὸ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι, κακόν.
τὸ δ' ὧδ' ὁρᾶν φρονοῦντα, τίς ποτ' ἂν φέροι;
ἡρα. ὡς ἐργασείων οὐδὲν ὧν λέγω θροεῖς.
ὕλλ. τίς γάρ ποθ'. ἥ μοι μητρὶ μὲν θανεῖν μόνη
μεταίτιος, σοί τ' αὖθις ὡς ἔχεις ἔχειν.
τίς ταῦτ' ἂν ὅστις μὴ 'ξ ἀλαστόρων νοσοῖ,
ἕλοιτο. κρεῖσσον κἀμέ γ' ὦ πάτερ θανεῖν,
ἢ τοῖσιν ἐχθίστοισι συνναίειν ὁμοῦ.
ἡρα. ἁνὴρ ὅδ' ὡς ἔοικεν, οὐ νέμειν ἐμοὶ
φθίνοντι μοῖραν, ἀλλά τοι θεῶν ἀρὰ
μενεῖ σ' ἀπιστήσαντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις.
ὕλλ. οἴμοι τάχ' ὡς ἔοικας, ὡς νοσεῖς φράσεις.
ἡρα. σὺ γάρ μ' ἀπευνασθέντος ἐκκινεῖς κακοῦ.
ὕλλ. δείλαιος, ὡς ἐς πολλὰ τἀπορεῖν ἔχω.
ἡρα. οὐ γὰρ δικαιοῖς τοῦ φυτεύσαντος κλύειν.
ὕλλ. ἀλλ' ἐκδιδαχθῶ δῆτα δυσσεβεῖν πάτερ;
ἡρα. οὐ δυσσέβεια τοὐμὸν εἰ τέρψεις κέαρ.
ὕλλ. πράσσειν ἄνωγας οὖν με πανδίκως τάδε;
ἡρα. ἔγωγε. τούτων μάρτυρας καλῶ θεούς.
ὕλλ. τοιγὰρ ποιήσω, κοὐκ ἀπώσομαι τὸ σὸν
θεοῖσι δεικνὺς ἔργον. οὐ γὰρ ἄν ποτε
κακὸς φανείην σοί γε πιστεύσας πάτερ.
ἡρα. καλῶς τελευτᾷς. κἀπὶ τοῖσδε, τὴν χάριν
ταχεῖαν ὦ παῖ πρόσθες. ὡς πρὶν ἐμπεσεῖν
σπαραγμὸν ἤ τιν' οἶστρον, ἐς πυράν με θῇς.
ἄγ'. ἐγκονεῖτ'. αἴρεσθε, παῦλά τοι κακῶν
αὕτη τελευτὴ τοῦδε τἀνδρὸς ὑστάτη.
ὕλλ. ἀλλ' οὐδὲν εἴργει σοὶ τελειοῦσθαι τάδε,

Οὐ νέμειν γ' ἐμοὶ φθίνοντι μοῖραν. ἀντὶ τοῦ, μέρος εὐνοίας οὐ νέμει μοι φθειρομένῳ.

Οἴμοι τάχ' ὡς ἔοικας ὡς νοσεῖς ὡς φανερὸς εἶ νοσῶν χαλεπῶς, οὕτω καὶ χαλεπῶς διαλεγόμενος. Σὺ γάρ μ' ἀπευνασθέντος. σύ με φησὶν ἀναταράττεις ἀπὸ τοῦ καταπραϋνθέντος κακοῦ, μὴ πειθόμενος. Ὡς εἰς πολλά τ' ἀπορεῖν ἔχω. ἄτοπον γὰρ καὶ ἐναντιοῦσθαι, καὶ πείθεσθαι. διὸ ἀπορῶ. Δικαιοῖς. δίκαιον νομίζεις. Ἀλλ' ἐκδιδαχθῶ δῆτα. τοῦτο κατ' ἐρώτησιν. δίκαιόν σοι τοῦτο φαίνεται τὸ συναφθῆναί με τῇ ἰόλῃ, τῆς ὄν. ὅτι οὐκ ἄδικον τοῦτο ἡγοῦμαι, ἀλλ' εὐσεβές. τὸ πειθαρχεῖν τῷ πατρί. Θεοῖσι δεικνὺς ἔργον. διαμαρτυράμενος τοὺς θεοὺς, γαμήσω τὴν ἰόλην. Καλῶς τελευτᾷς. ἀντὶ τοῦ, καλῶς τὸν λόγον ἐπεραίωσας. Ὡς πρὶν ἐμπεσεῖν. ὡς πρὶν εἰς πυρὰν με θῇς, πρὶν ταραχθῆναι ὑπὸ τῆς νόσου. Ἄγ' ἐγκονεῖτε. ἐνεργεῖτε, καὶ ἀνακουφίζετε. Παῦλά τοι

κακῶν. μόνη γὰρ ἀνάπαυσις, τὸ παραδοθῆναί με τῷ πυρὶ, καὶ τοιαύτῃ τελευτῇ χρήσασθαι. Ἄγε νῦν πρὶν τήνδε. ἑαυτὸν παραθαρρύνει. ὥστε μὴ βοᾶν κομιζόμενον εἰς τὴν πυράν. ἄγε οὖν φησιν ὦ σκληρὰ ψυχὴ ὡς ἀπὸ χαλυβικοῦ σιδήρου πεποιημένη, πρὶν τήνδε ἀνακινῆσαι νόσον, ἐνδοῦσα τὸ σεαυτοῦ στόμα ἐμφραγῆναι, ὥσπερεὶ στόμα φρέατος λίθῳ κεκολλημένον, πρὸς τὸ μηκέτι ὕδωρ ἀνιμᾶσθαι. λείπει δὴ τὸ ὡς. ἵν᾽ ᾖ, ὡς ἀπὸ χάλυβος γενομένη. ἢ λιθοκόλλητον στόμιον. ἀντὶ τοῦ λίθινον, καὶ σκληρὸν χαλινὸν σαυτῇ ἐπιβαλοῦσα. Ἀνάπαυε βοήν. ἀνάπαυσον τὴν βοὴν ὡς εἰς ἐπίχαρτον ἅμα καὶ ἀκούσιον πρᾶγμα χωροῦσα, τὴν πυράν. πῶς δὲ ἐπίχαρτον καὶ ἀκούσιον; ἐπίχαρτον μὲν, ὅτι ἀπαλλάττεται τῆς νόσου. ἀκούσιον δὲ, ὅτι λυπεῖ πάντως ἡ ἀποστέρησις τοῦ βίου. παρὰ » τὸ, Ἑκὼν, ἀέκοντί γε θυμῷ. Αἴρετ᾽ ὀπαδοί. οὐκ οἰκέτους, ἀλλὰ τοῖς ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ ἐξ Εὐβοίας. Συγγνωμοσύνην. ἀντὶ τῆς συγγνώμην. ὅτι κατὰ γνώμην πατρῴαν ταῦτα ποιῶ. Οἱ φύσαντες. πρὸς τὸν Δία ἡ ἀπότασις τοῦ λόγου. ἐκείνους φησὶν ἀγνώμονας ἡγεῖσθε, οἵτινες γεννήσαντες αὐτὸν, περιορῶσι τοιαῦτα πάσχοντα. Ἐφορᾷ. περιττὴ ἡ πρόθεσις. Λείπου μηδὲ σύ. τοῦτο λέγει ὁ χορός. ἢ ὁ Ὕλλος· ἔοικε γὰρ ὁ Ὕλλος ἀποστραφεὶς τοὺς ἀπὸ τοῦ χοροῦ λέγειν τοῦ μὴ ἀπολιμπάνεσθαι τῶν οἴκων, ἕως ἂν ἐπέλθωσιν ἀπὸ τῆς πυρᾶς. Ἀπ᾽ οἴκων. γράφεται ἐπ᾽ οἴκων. τουτέστι, μηδὲ ὑμεῖς ὑπολείπεσθε ἐνταῦθα, ἀλλ᾽ ἀκολουθήσατε. Κοὐδὲν τούτων λείπει, ἐποίησε. δὲ τὴν εἱμαρμένην ἥ τις κακῶν, καὶ ἀγαθῶν ἐστιν αἰτία. Ἄλλως. Κοὐδὲν τούτων ὅ, τι μὴ Ζεύς. οὐδὲν τούτων οὐδεὶς ἔπραξεν εἰ μὴ μόνος ὁ Ζεύς.

ἐπεὶ κἀλδύεις κἀξαναγκάζεις πάτερ.
Ἡρα. ἄγε νυν πρὶν τήνδ᾽ ἀνακινῆσαι
νόσον. ὦ ψυχὴ σκληρὰ, χάλυβος
λιθοκόλλητον στόμιον παρέχουσ᾽,
ἀνάπαυε βοὴν, ὡς ἐπίχαρτον
τελέως ἀεκούσιον ἔργον.
αἴρετ᾽ ὀπαδοὶ μεγάλην μὲν ἐμοὶ
τούτων θέμενοι συγγνωμοσύνην,
μεγάλην δὲ θεῶν ἀγνωμοσύνην,
εἰδότες ἔργων τῶν πρασσομένων.
οἳ φύσαντες, καὶ κληζόμενοι
πατέρες, τοιαῦτ᾽ ἐφορῶσι πάθη.
τὰ μὲν οὖν μέλλοντ᾽, οὐδεὶς ἐφορᾷ.
τὰ δὲ νῦν ἑστῶτ᾽, οἰκτρὰ μὲν ἡμῖν,
αἰσχρὰ δ᾽ ἐκείνοις.
χαλεπώτατα δ᾽ οὖν ἀνδρῶν ἁπάντων,
τῷ τήνδ᾽ ἄτην ὑπέχοντι.
Χο. ἢ Ὕλλ. λείπου μηδὲ σὺ παρθέν᾽ ἀπ᾽ οἴκων,
μεγάλους μὲν ἰδοῦσα νέους θανάτους,
πολλὰ δὲ πήματα καινοπαθῆ.
κοὐδὲν τούτων, ὅ, τι μὴ Ζεύς.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΧΙΝΙΩΝ.

ὙΠΟΘΕΣΙΣ ΦΙΛΟΚΤΗΤΟΥ.

Ἀπαγωγὴ Φιλοκτήτου ἐκ Λήμνου εἰς Τροίαν ὑπὸ Νεοπτολέμου καὶ Ὀδυσσέως κατὰ Ἑλένου μαντείαν. ὃς κατὰ μαντείαν Κάλχαντος, ὡς εἰδὼς χρησμοὺς συντελοῦντας πρὸς τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν, ὑπὸ Ὀδυσσέως νύκτωρ ἐνεδρευθεὶς, δέσμιος ἤχθη τοῖς Ἕλλησιν. ἡ δὲ σκηνὴ, ἐν Λήμνῳ. ὁ δὲ χορὸς, ἐκ γερόντων τῶν τῷ Νεοπτολέμῳ συμπλεόντων. κεῖται καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἡ μυθοποιία. ἐδιδάχθη ἐπὶ Γλαυκίππου πρῶτος ἦν Σοφοκλῆς.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Ὀδυσσεύς.	Ἔμπορος.
Νεοπτόλεμος.	Ἡρακλῆς.
Χορός.	ἐπιφαινό-
Φιλοκτήτης.	μενος.

Προλογίζει δὲ ὁ Ὀδυσσεύς.

πάρεστιν ἐνθάκησις, ἐν θέρει δ' ὕπνον
δι' ἀμφιτρῆτος αὐλίου πέμπει πνοή.
βαιὸν δ' ἔνερθεν ἐξ ἀριστερᾶς τάχ' ἂν
ἴδοις ποτὸν κρηναῖον, εἴπερ ἐστὶ σῶν.
ἅμοι προσελθὼν σῖγα σήμαιν', εἴτ' ἔχει
χῶρον πρὸς αὐτὸν τόνδ' ἔτ', εἴτ' ἄλλῃ κυρεῖ.
ὡς τἀπίλοιπα τῶν λόγων σὺ μὲν κλύοις,
ἐγὼ δὲ φράζω, κοινὰ δ' ἐξ ἀμφοῖν εἴη.
νεο ἄναξ ὀδυσσεῦ, τοὔργον οὐ μακρὰν λέγεις.
δοκῶ γὰρ οἷον εἶπας ἄντρον εἰσορᾶν.
ὀδυ ἄνωθεν, ἢ κάτωθεν; οὐ γὰρ ἐννοῶ.
νεο τόδ' ἐξύπερθε. καὶ στίβου τ' οὐδεὶς τύπος.
ὀδυ ὅρα καθ' ὕπνον μὴ κατακλιθεὶς κυρῇ.
νεο ὁρῶ κενὴν οἴκησιν ἀνθρώπων δίχα
ὀδυ οὐδ' ἔνδον οἰκοποιός ἐστί τις τροφή.
νεο στειπτή γε φυλλὰς, ὡς ἐναυλίζοντί τῳ.
ὀδυ τὰ δ' ἄλλ' ἔρημα, κοὐδέν ἐσθ' ὑπόστεγον;
νεο αὐτόξυλόν γ' ἔκπωμα φλαυλούργου τινος
τεχνήματ' ἀνδρὸς, καὶ πυρεῖ' ὁμοῦ τάδε.
ὀδυ κείνου τὸ θησαύρισμα σημαίνεις τόδε;
νεο ἰού. ἰού. καὶ ταῦτά γ' ἄλλα θάλπεται
ῥάκη. βαρείας του νοσηλείας πλέα.
ὀδυ ἀνὴρ κατοικεῖ τούσδε τοὺς τόπους σαφῶς.
κἄστ' οὐχ ἑκάς που. πῶς γὰρ ἂν νοσῶν ἀνὴρ
κῶλον παλαιᾷ κηρὶ προσβαίη μακράν.
ἀλλ' ἢ 'πὶ φορβῆς νόστον ἐξελήλυθεν,
ἢ φύλλον εἴ τι νώδυνον κάτοιδέ που.
τὸν οὖν παρόντα πέμψον εἰς κατασκοπὴν,
μὴ καὶ λάθῃ με προσπεσών. ὡς μᾶλλον ἂν
ἕλοιτ' ἐμ' ἢ τοὺς πάντας Ἀργείους μολεῖν.
νεο ἀλλ' ἔρχεταί τε, καὶ φυλάξεται στίβος.
σὺ δ' εἴ τι χρῄζεις, φράζε δευτέρῳ λόγῳ.
ὀδυ Ἀχιλλέως παῖ, δεῖ σ' ἐφ' οἷς ἐλήλυθας,
γενναῖον εἶναι, μὴ μόνον τῷ σώματι,
ἀλλ' ἤν τι καινὸν, ὧν πρὶν οὐκ ἀκήκοας,
κλύῃς, ὑπουργεῖν ὡς ὑπηρέτης πάρει.
νεο τί δῆτ' ἄνωγας;
ὀδυ τὴν Φιλοκτήτου σε δεῖ
ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψῃς λέγων,
ὅταν σ' ἐρωτᾷ τίς τε καὶ πόθεν πάρει,

Διπλῆ πάρεστιν ἐνθάκησις. διπλῆ καθέδρα πρὸς ἥλιον θερμαινομένη. Δι' ἀμφιτρῆτος. τοῦ ἀμφοτέρωθεν τετρημένου. Κοινὰ δ' ἐξ ἀμφοῖν εἴη. γένοιτο. διανοοῖτο. προβαίνοι. ἢ εἴη οἱ δωρικοὶ γὰρ τῇ ει διφθόγγῳ χρῶνται ἀντὶ βραχείας. Τοὔργον οὐ μακράν. οὐ μακροῦ πόνου δεόμενον. ἤδη γὰρ εἰσεῖδον τὸ ἄντρον ὃ λέγεις.
Ἄνωθεν, ἢ κάτωθεν. ταπεινὸν, ἢ ὑψηλόν. Οἰκοποιός. οἰκοποιὸς λέγεται, ἡ ἐν οἴκῳ γινομένη τροφή. Στειπτή γε φυλλάς. χαμαιστρωσία ἐκ φύλλων. ἢ πλωμένη, καὶ πατουμένη. ὡς κοιμωμένου ἐπ' αὐτῇ τινός. Ὑπόστεγον. ὑπὸ τῇ στέγῃ. Αὐτόξυλόν γ' ἔκπωμα. ποτήριον μονόξυλον τέχνημα ἀνδρὸς φαύλως ἐργαζομένου. ὅ ἐστιν ἰδιώτου καὶ οὐ τεχνίτου. Πυρεῖ' ὁμοῦ. πυρόβολα. Ἰού. ἰού. ὁρᾷ τὰ ῥάκη τοῦ τραύματος τοῦ φιλοκτήτου ξηραινόμενα, καὶ ἐκπλήττεται ὡς βαρέως αὐτοῦ νοσοῦντος. Βαρείας του νοσηλείας. νόσου βαρείας πεπληρωμένα. ἢ νοσοκομίας. ἢ τῆς ἐκ νόσου ἀκαθαρσίας. Κῶλον. πόδα. Κηρί. νόσῳ. Νόστον. ὁδόν. Νώδυνον. βοτάνην τινὰ παυσώδυνον. Τὸν οὖν παρόντα. ὡς τινος παριστα μένου αὐτῷ. Προσπεσών. ἀπαντήσας. ἐπιπεσών. Ἀλλ' ἔρχεται. ἀπέρχεταί φησιν ὁ θεράπων ἐς κατασκοπήν. Φυλάξεται. φυ-

λαχθήσεται πρὸς ὑμῶν ἡ ὁδὸς αὐτοῦ. Τόδ' οὐχὶ κλεπτέον. ἔστι γὰρ οὐχὶ ψευσόμεθα.
Ἔχθος ἐχθήρας. οἱ γὰρ ἐξ ἑνὸς ἠδικημένοι, φιλοῦσιν ἀλλήλους.
Στείλαντες. καλέσαντες.
Τήνδ' ἅλωσιν. τὸ σὲ ἐλθεῖν εἰς Ἴλιον. Οὐκ ἠξίωσαν. οὐκ ἄξιον ἡγήσαντο.
Ἔσχατ' ἐσχάτων κακά. αἴσχιστα.
Εἰ γὰρ τὰ τοῦδε τόξα. προτρεπτικῶς εἰς τὴν συμμαχίαν. οὐ τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ ψιλῶς τὰ τόξα ὠνόμασεν. εἰς δὲ τὴν πόρθησιν, τὸν κατὰ πόλεμον.
Οὔτ' ἔνορκος. ἄμεινον γὰρ τῷ Τυνδάρεω ἐπὶ τοῦ Ἑλένης συνελθεῖν, ἐὰν ἁρπαχθῇ ἡ Ἑλένη.

λέγειν Ἀχιλλέως παῖς. τόδ' οὐχὶ κλεπτέον.
πλεῖς δ' ὡς πρὸς οἶκον, ἐκλιπὼν τὸ ναυτικὸν
στράτευμ' Ἀχαιῶν, ἔχθος ἐχθήρας μέγα,
οἵ σ' ἐν λιταῖς στείλαντες ἐξ οἴκων μολεῖν,
μόνην ἔχοντες τήνδ' ἅλωσιν Ἰλίου,
οὐκ ἠξίωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων
ἐλθόντι δοῦναι κυρίως αἰτουμένῳ,
ἀλλ' αὔτ' Ὀδυσσεῖ παρέδοσαν, λέγων ὅσ' ἂν
θέλῃς καθ' ἡμῶν ἔσχατ' ἐσχάτων κακά.
τούτων γὰρ οὐδέν μ' ἀλγυνεῖς. εἰ δ' ἐργάσῃ
μὴ ταῦτα, λύπην πᾶσιν Ἀργείοις βαλεῖς.
εἰ γὰρ τὰ τοῦδε τόξα μὴ ληφθήσεται,
οὐκ ἔστι πέρσαι σοὶ τὸ Δαρδάνου πέδον.
ὡς δ' ἔστ' ἐμοὶ μὲν οὐχί, σοὶ δ' ὁμιλία
πρὸς τόνδε πιστὴ καὶ βέβαιος, ἔκμαθε.
σὺ μὲν πέπλευκας, οὔτ' ἔνορκος οὐδενί,
οὔτ' ἐξ ἀνάγκης, οὔτε τοῦ πρώτου στόλου.
ἐμοὶ δὲ τούτων οὐδέν ἐστ' ἀρνήσιμον.
ὥστ' εἴ με τόξων ἐγκρατὴς αἰσθήσεται,
ὄλωλα. καὶ σὲ προσδιαφθερῶ ξυνών.
ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο δεῖ σοφισθῆναι, κλοπεὺς
ὅπως γενήσῃ τῶν ἀνικήτων ὅπλων.
ἔξοιδα καὶ φύσει σε μὴ πεφυκότα
τοιαῦτα φωνεῖν, μηδὲ τεχνᾶσθαι κακά.
» Ἀλλ' ἡδὺ γάρ τοι κτῆμα τῆς νίκης λαβεῖν.
τόλμα. δίκαιοι δ' αὖθις ἐκφανούμεθα.
νῦν δ' εἰς ἀναιδὲς ἡμέρας μέρος βραχὺ
δός μοι σεαυτόν. κᾆτα τὸν λοιπὸν χρόνον
κέκλησο πάντων εὐσεβέστατος βροτῶν.
νεο. ἐγὼ μὲν οὓς ἂν τῶν λόγων ἀλγῶ κλύων,
Λαερτίου παῖ, τούσδε καὶ πράσσειν στυγῶ.
ἔφυν γὰρ οὐδὲν ἐκ τέχνης πράσσειν κακῆς,
οὔτ' αὐτὸς, οὔθ' ὥς φασιν οὑκφύσας ἐμέ.
ἀλλ' εἴμ' ἕτοιμος πρὸς βίαν τὸν ἄνδρ' ἄγειν,
καὶ μὴ δόλοισιν. οὐ γὰρ ἐξ ἑνὸς ποδὸς
ἡμᾶς τοσούσδε πρὸς βίαν χειρώσεται.
πεμφθείς γε μέν τοι σοὶ ξυνεργάτης, ὀκνῶ
προδότης καλεῖσθαι. βούλομαι δ' ἄναξ καλῶς
δρῶν ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον, ἢ νικᾶν κακῶς.
οδυ. ἐσθλοῦ πατρὸς παῖ, καὐτὸς ὢν νέος ποτὲ

Βούλομαι δ' ἄναξ καλῶς. ἀντὶ τοῦ ἀληθεύων.
Ἢ νικᾶν κακῶς. ἀντὶ τοῦ μετὰ ψευδολογίας. ὅ ἐστι, θέλω λω εἰπὼν τὸ ἀληθὲς ἀποτυχεῖν μᾶλλον, ἢ ἐξαπατᾶν τὸν ἄνδρα καὶ ἐπιτυχεῖν. εἰσάγει δὲ αὐτὸν ὁ Σοφοκλῆς τὸν τοῦ
» πατρὸς λόγον λέγοντα. Ἐχ-
» θρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς αἴδαο
» πύλησι.

» γλῶσσαν μὲν ἀργὸν, χεῖρα δ᾽ εἶχον ἐργάτιν.
» νῦν δ᾽ εἰς ἔλεγχον ἐξιὼν, ὁρῶ βροτοῖς
» τὴν γλῶσσαν, οὐχὶ τἄργα πάνθ᾽ ἡγουμένην.
νεο τί οὖν μ᾽ ἄνωγας ἄλλο, πλὴν ψευδῆ λέγειν;
ὀδυ λέγω σ᾽ ἐγὼ δόλῳ Φιλοκτήτην λαβεῖν.
νεο τί δ᾽ ἐν δόλῳ δεῖ μᾶλλον, ἢ πείσαντ᾽ ἄγειν;
ὀδυ οὐ μὴ πίθηται. πρὸς βίαν δ᾽ οὐκ ἂν λάβοις.
νεο οὕτως ἔχει τι δεινὸν ἰσχύος θράσος;
ὀδυ ἰοὺς ἀφίκτους καὶ προπέμποντας φόνον.
νεο οὐκ ἄρ᾽ ἐκείνῳ γ᾽ οὐδὲ προσμῖξαι θρασύ;
ὀδυ οὔ. μὴ δόλῳ λαβόντα γ᾽ ὡς ἐγὼ λέγω.
νεο οὐκ αἰσχρὸν ἡγῇ δῆτα τὰ ψευδῆ λέγειν;
ὀδυ οὐκ, εἰ τὸ σωθῆναί γε τὸ ψεῦδος φέρει. (λεῖν;
νεο πῶς οὖν βλέπων τις, ταῦτα τολμήσει λα
ὀδυ ὅταν τι δρᾷς ἐς κέρδος, οὐκ ὀκνεῖν πρέπει.
νεο κέρδος δ᾽ ἐμοὶ τί τοῦτον ἐς Τροίαν μολεῖν;
ὀδυ αἱρεῖ τὰ τόξα ταῦτα τὴν Τροίαν μόνα.
νεο οὐκ ἄρ᾽ ὁ πέρσων γ᾽ ὡς ἐφάσκετ᾽ εἴμ᾽ ἐγώ;
ὀδυ οὔτ᾽ ἂν σὺ κείνων χωρὶς, οὔτ᾽ ἐκεῖνα σοῦ.
νεο θηρατέ᾽ ἂν γίγνοιτ᾽ ἂν, εἴπερ ὧδ᾽ ἔχει.
ὀδυ ὡς τοῦτό γ᾽ ἔρξας, δύο φέρῃ δωρήματα.
νεο ποίω; μαθὼν γὰρ, οὐκ ἂν ἀρνοίμην τὸ δρᾶν.
ὀδυ σοφός τ᾽ ἂν αὐτὸς κἀγαθὸς κεκλῇ σ᾽ ἅμα.
νεο ἴτω. ποιήσω πᾶσαν αἰσχύνην ἀφείς.
ὀδυ ἦ μνημονεύεις οὖν ἅ σοι παρῄνεσα;
νεο σάφ᾽ ἴσθ᾽. ἐπεί περ εἰσάπαξ συνῄνεσα.
ὀδυ σὺ μὲν μένων νῦν κεῖνον ἐνθάδ᾽ ἐκδέχου·
ἐγὼ δ᾽ ἄπειμι μὴ κατοπτευθῶ παρών.
καὶ τὸν σκοπὸν πρὸς ναῦν ἀποστελῶ πάλιν.
καὶ δεῦρ᾽ ἐὰν μοι τοῦ χρόνου δοκῆτέ τι
κατασχολάζειν, αὖθις ἐκπέμψω πάλιν
τοῦτον τὸν αὐτὸν ἄνδρα ναυκλήρου τρόποις
μορφὴν δολώσας, ὡς ἂν ἀγνοία προσῇ.
οὗ δῆτα τέκνον ποικίλως αὐδωμένου,
δέχου τὰ συμφέροντα τῶν ἀεὶ λόγων
ἐγὼ δὲ πρὸς ναῦν εἶμι σοὶ παρεὶς τάδε.
Ἑρμῆς δ᾽ ὁ πέμπων δόλιος ἡγήσαιτο νῷν,
νίκη τ᾽ Ἀθηνᾶ πολιὰς, ἣ σώζει μ᾽ ἀεί.

Γλῶσσαν μὲν ἀργόν. κρείσσονα τῶν ἔργων οὖσαν τὴν γλῶσσαν. διαβάλλει δὲ καθ᾽ ἑαυτὸν ῥήτορας ὁ ποιητὴς, ὡς δὴ γλώσσῃ πάντα κατορθοῦντας. Ἡγουμένην. προηγουμένην. εἰς ἅπαντα τὴν ἀπάτην αὐτοῦ οὖσαν. Τί οὖν μ᾽ ἄνωγας. ὁ δὲ λέγει, κέλευε πλὴν τοῦ ψεύδεσθαι. Ἰοὺς ἀφύκτους. ἄφυκτα γὰρ ἦν τὰ ἡράκλεια βέλη. καὶ τοῦ σκοποῦ μὴ ἀποτυγχάνοντα. ἢ ἐν πανδεχόμενα εἰς ἑαυτήν.

Οὐκ ἄρ᾽ ἐκείνῳ οὐκοῦν οὐδὲ προσελθεῖν ἑαυτῷ, εὔθαρσές ἐστι καὶ ἀσφαλές. Εἰ σωθῆναι. εἰ σωτηρία ἡμῖν αὐτοῦ προσγίνεται. Πῶς οὖν βλέπων. πῶς οὖν ἀποβλέπων τις εἰς τὸ ψεῦδος ἐρεῖ αὐτὸ, νοῦν ἢ λογισμὸν ἔχων. Αἱρεῖ. πορθεῖ. Θηρατέα. ληπτέα ἄξια τοῦ θηραθῆναι. Δύο φέρῃ δωρήματα, δύο τιμήματα ἀποφέρῃ. Ποίω μαθών. ἀντὶ τοῦ, ποῖα δυϊκῶς. Κεκλῇ ἅμα. ἀντὶ τοῦ κεκλημένος εἴης. Σοφός τ᾽ ἄν. σοφὸς μὲν δὴ τὸ κλέψαι, ἀγαθὸς δὲ, διὰ τὸ πορθῆσαι. ἢ σοφοῦ μὲν ὄντος καθόλου τοῦ δολῶσαι δυναμένου. νῦν δὲ καὶ τοῦ δόλου ἀγαθοῦ ὄντος. Συνῄνεσα. συνεθέμην. καὶ τὸν σκοπόν. τὸν σκοπὸν τοῦτον, πρὸς τὴν ναῦν ἀποπέμψω. καὶ πάλιν ἐὰν καιρὸς καλῇ, ἐνταῦθα. ἐὰν μὴ δόξητε βραδύνειν. Μορφὴν δολώσας. ἵνα μὴ γνωσθῇ. Οὗ δῆτα τέκνον. τοῦ φιλοκτήτου ἀπατωμένου. ἢ τοῦ ναυκλήρου δόλια σοι διαλεγομένου, καὶ ἀσύμφανῆ. Πολιάς. πολιοῦχος.

Στέγειν. κρύπτειν. Ανδρ᾽ ὑπόπταν. αὐτὶ τοῦ ἐμὲ φανερὸν γεγονότα, καὶ ἐλθόντα εἰς ὄψιν. ἢ τὸν φιλοκτήτην τὸν ὑφ᾽ ἡμῶν κατασκοπούμενον. Αλλως. πρὸς τὸν ὑφορώμενον ἡμᾶς ἄνδρα, τί δεῖ λέγειν, ἢ σιωπᾶν. Τέχνα γὰρ τέχνας. τοῦτο ἐν τῷ καθόλου. ἡ γὰρ τέχνη φησὶ καὶ ἡ γνώμη τῶν βασιλέων προύχει τῶν ἄλλων
» τεχνῶν. καὶ ἐν οἰδίποδι. Α τὐ δρῶσιν οἱ κρατοῦντες οὐχ ὁρῶ. κὴ ἡσίοδος. Τοὔνε
» κα γὰρ βασιλῆες, ἐχέφρονες. Παρ᾽ ὅτῳ. ἐφ᾽ ᾧ ἐστι τὸ θεῖον σκῆπτον. Τόδ᾽ ἐλή-
λυθε. τοῦτο τὸ ἀξίωμα ἐκ προγόνων ἦλθεν εἰς σέ. δίκαιον οὖν σοι πείθεσθαι. Πᾶν κράτος. τὸ ἐξ ἀρχῆς τιθέμενον κράτος. Υπουργεῖν. συνεργεῖν. Νῦν μὲν ἴσως γάρ. νῦν μέν φησιν εἰσελθὼν, ὅρα τὸν τόπον. ἐπὰν δὲ ἔλθῃ, τότε σὺ τῶν μελάθρων ἀποστὰς, ὑπηρέτει μοι πρὸς τὴν παροῦσαν χρείαν. Τόπον ἐσχατιαῖς. τὸν ἐπὶ τῷ ἐσχάτῳ τόπῳ. Προχωρῶν, πειρῶ τὸ παρόν. ὥσπερ ἐγὼ προχωρῶ, οὕτως ἀκολουθῶν, πειρῶ μεθεραπεύειν ἀεί. κυρίως δέ ἐστιν ἀκούειν τὸ προχωρῶ, οἷον, ὡς ἂν ἐγὼ προστάσσω, τοῦτον τὸν τρόπον ποιῶν. Μέλλον πάλαι. αὐτὶ τοῦ πρᾶγμά μοι λέγεις, ἐκ πολλοῦ μοι μεμεληκός. τὸ φρουρεῖν τὸ σὸν ὄμμα, καὶ τὴν ἀπὸ σοῦ συγκαιρίαν. Τὸ σὸν φρουρεῖν ὄμμα. τὰ σὰ νεύματα φυλάττειν. Ουκ ἀπόκαιρον. οὐκ ἄτοπον. οὐκ ἄκαιρον γάρ ἐστι τὸ τοῦτο μαθεῖν. Προσπεσών. προσπελάσας. Ενaυλον ἢ θυραῖον. ἐντός. ἢ ἐκτὸς, ἐγγὺς, ἢ μακράν. Στίβον ὀγμεύει, ὄγμος ἡ ἐπὶ στίχον φυτεία. νῦν δὲ, αὐτὶ τοῦ ἐφεξῆς πορεύεται.

χο τί χρὴ τί χρὴ δέσποτά μ᾽ ἐν ξένᾳ ξένον
στέγειν, ἢ τί λέγειν πρὸς ἄνδρ᾽ ὑπόπταν;
» φράζε μοι. Τέχνα γὰρ
» τέχνας ἑτέρας προύχει,
» καὶ γνώμα, παρ᾽ ὅτῳ τὸ θεῖον
» Διὸς σκῆπτον ἀνάσσεται.
σὲ δ᾽ ὦ τέκνον τόδ᾽ ἐλήλυθε
πᾶν κράτος ὠγύγιον. τό μοι ἔννεπε
τί σοι χρεὼν ὑπουργεῖν.
νεο νῦν μὲν ἴσως γὰρ τόπον ἐσχατιαῖς
προσιδεῖν ἐθέλεις ὅν τινα κεῖται,
δέρκου θαρσῶν. ὁπόταν δὲ μόλῃ
δεινὸς ὁδίτης τῶνδ᾽ ἐκ μελάθρων,
πρὸς ἐμὴν αἰεὶ χεῖρα προχωρῶν,
πειρῶ τὸ παρὸν θεραπεύειν.
χο μέλον πάλαι μέλημά μοι λέγεις ἄναξ τὸ σὸν
φρουρεῖν ὄμμ᾽ ἐπὶ σῷ μάλιστα καιρῷ.
νῦν δέ μοι λέγ᾽ αὐλὰς
ποίας ἔνεδρος ναίει,
καὶ χῶρον τίν᾽ ἔχει. τὸ γάρ μοι
μαθεῖν, οὐκ ἀπόκαιρον,
μή με λάθῃ προσπεσών ποθεν,
τίς τόπος, ἢ τίς ἕδρα, τίν᾽ ἔχει στίβον
ἔναυλον, ἢ θυραῖον.
νεο οἶκον μὲν ὁρᾷς τόνδ᾽ ἀμφίθυρον
πετρίνης κοίτης.
χο ποῦ γὰρ ὁ τλήμων αὐτὸς ἄπεστι;
νεο δῆλον ἔμοιγ᾽ ὡς φορβῆς χρείᾳ
στίβον ὀγμεύει τόνδε πέλας που.
ταύτην γὰρ ἔχειν βιοτῆς αὐτὸν
λόγος ἐστὶ φύσιν, θηροβολοῦντα

Στυγερῶς. ἐπιμόνως. Οὐδέ τιν' αὐτῷ. ἀντὶ τοῦ ἑαυτῷ. Παιῶνα κακῶν. θεραπείαν. Επινωμᾶν. ἐξευρίσκειν. Οἰκτείρω νιν. ἐλεῶ φησιν αὐτὸν, πῶς δύναται διάγειν. μήτε συνοικῶν τινὶ, μήτε κηδόμενόν τινα ἔχων. Μήτου κηδομένου. μή τινος αὐτοῦ τῶν ἀνθρώπων κηδομένου. Μὴ ξύντροφον ὄμμα. μὴ ὁρῶν εἰς ἄνθρωπον σύνοικον. Αλύει δὲ ἐπὶ παντί. ἐπὶ παντὶ τῷ ἐν χρείᾳ γιγνομένῳ ἀπορεῖ ἢ ὁπηνίκα χρείας καλέσῃ καιρὸς, ἀδημονεῖ, δηλονότι τὸ πάντων ἀπορεῖν. Ω παλάμαι θνητῶν. ὦ τέχναι καὶ γνῶμαι. ἀντὶ τοῦ θαυμάζων τὸν φιλοκτήτην φησί. πῶς μόνος ὢν, ἐξευρίσκει τὰ πρὸς τὴν ζωὴν ἑαυτῷ. Οἷς μὴ μέτριος αἰών. οἷς ὁ βίος, οὐκ ἔχει τῶν κακῶν μέτρον. ἢ οὕτως. οἷς μὴ σύμμετρος ὁ βίος καὶ ἐπαρκῶν. Υστερος. ἀντὶ τοῦ ὑστερίζων. Αμμορος. ἔρημος νῦν κεῖται. Στικτῶν. ποικίλων, καὶ δασυτρίχων. Αθυρόστομος. πολυλάλητος. μὴ εἰργομένη τοῦ φθέγγεσθαι. ἀθυρόστομον δὲ εἶπε τὴν ἠχὼ, ἐπεὶ πρὸς πάντων ἀντιφθέγγεται. ὁ δὲ νοῦς, ἀεὶ μὲν ὀδυρομένου αὐτοῦ, ἠχὼ πρὸς τὸν ὀδυρμὸν ἀντιφθέγγεται. Τηλεφανής. μήκοθεν φαινομένη δηλονότι τῆς φωνῆς. ἀντὶ τοῦ οἰμώζει, καὶ τὴν φωνὴν πόῤῥωθεν ἀνεγείρει. Οὐδὲν τούτων θαυμαστόν. οὐδέν φησι τούτων θαυμαστὸν ἐμοὶ, ὅτι κακὰ πάσχει ὁ φιλοκτήτης. ἐκ θεῶν γὰρ ὡς οἶμαι, ταῦτα πέπονθε. καὶ τὸ πάθος ὑπέμεινε, κατὰ βουλησιν τῶν θεῶν. ἵνα μὴ τὰ βέλη θᾶττον ἀπελθόντος αὐτοῦ, πορθήσῃ τὴν τροίαν παρὰ τὸ εἱμαρμένον, ἀλλὰ ἐκδέξηται τὸν καιρόν. Τῆς ὠμόφρονος χρύσης. χρύση. νῆσος πρὸ τῆς λήμνου. ἔνθα διέτριβε χρυσῆ τις νύμφη. ἣ ἐρασθεῖσα τοῦ φιλοκτήτου καὶ μὴ πείσασα, κατηράσατο αὐτῷ. διὸ καὶ ὠμόφρονα αὐτὴν ἐκάλεσεν.

στηνοῖς ἰοῖς, στυγερὸν στυγερῶς
οὐδέ τιν' αὐτῷ
παιῶνα κακῶν ἐπινωμᾶν.
χο. οἰκτείρω νιν ἔγωγ' ὅπως.
μή του κηδομένου βροτῶν,
μὴ δὲ ξύντροφον ὄμμ' ἔχων
δύστανος μόνος ἀεὶ,
νοσεῖ μὲν νόσον ἀγρίαν,
ἀλύει δ' ἐπὶ παντί τῳ
χρείας ἱσταμένῳ. πῶς ποτε πῶς
δύσμορος ἀντέχει
ὦ παλάμαι θνητῶν,
ὦ δύστανοι γένη βροτῶν,
οἷς μὴ μέτριος αἰών.
οὗτος πρωτογόνων ἴσως
οἴκων οὐδενὸς ὕστερος,
πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ
κεῖται μοῦνος ἀπ' ἄλλων,
στικτῶν ἢ λασίων μέτα
θηρῶν. ἔντ' ὀδύναις ὁμοῦ
λιμῷ τ' οἰκτρὸς, ἀνήκεστα μερι-
μνήματ' ἔχων. βαρεῖ-
α δ' ἀθυρόστομος.
ἀχὼ τηλεφανὴς πικρᾶς
οἰμωγὰς ὑπόκειται.
οὐδὲν τούτων θαυμαστὸν ἐμοί.
θεῖα γάρ εἴπερ κἀγώ τι φρονῶ,
καὶ τὰ παθήματ' ἐκεῖνα πρὸς αὐτὸν

Εἰς τὸ αὐτό. Τῆς ὠμόφρονος Χρύσης. Χρύσης Ἀθηνᾶς ἄγαλμα οὕτω καλεῖται. ἔστι δὲ καὶ πόλις Χρῦσα πλησίον Λήμνου, ἔνθα ὑπὸ τοῦ ὄφεως ἐδήχθη, τὸν βωμὸν ζητῶν ἐν ᾧ ἔθυσεν Ἡρακλῆς, ἡνίκα κατὰ Τροίας ἐστράτευσεν. Ἀμάχητα. ἀνίκητα. Ὧ λέγεται. ᾧ χρόνῳ. Πρὶν ὅδ' ἐξήκοι χρόνος. αὐτὴν τὴν Τροίαν εἰς τὸν εἱμαρμένον πρὶν ἐλθεῖν χρόνον. ἐν ᾧ εἵμαρται αὐτὴν πορθηθῆναι. Ὑπὸ τῶνδε. τῶν βελῶν δηλονότι. Εὔστομ' ἔχε παῖ. εἰώθασιν οὕτω λέγειν, ἀντὶ τοῦ σιώπα. τὸ δὲ τοιοῦτο κεχίασται, ὅτι ἑλληνικός ποτε ἀναγινωσκόντων τὰ ἱερὰ δ' τοῦ ἔλεγε. Περὶ δὲ τῶν δέ μοι δύστομα κείσθω. οὐ διαιρῶν εἰς δύο λέξεις, ἀλλ' ὡς ἄν τις εἴποι, ταῦτα δύστομα. ἄλλο δέ φησιν ὁ χορὸς κτύπον ἀκούσας ἐπερχομένου τοῦ Φιλοκτήτου, καὶ στένοντος ἐν τῇ πορείᾳ διὰ τὸ ἄλγος. Φωτὸς σύντροφος. φωνῆς τῆς συντραφείσης αὐτῷ· δῆλον δὲ ὅτι κακῆς, καὶ οἰμωκτικῆς. ὡς κατὰ τὸ σύνηθες αὐτοῦ τειρομένου. Ἤ που τῇδε. ἆρα ὧδε, ἢ ἐνθάδε. Φθογγά του. φθογγή τινος. Στίβου κατ' ἀνάγκαν. ἔξωθεν προσληπτέον τὴν ἐπί. Τρυσάνωρ. ἐπίπονος. ἢ καταπονοῦσα τὸν ἄνδρα. Διάσημα. φανερά. Φροντίδας νέας. τὸ ἑξῆς, ἔχε φροντίδας νέας. οἷον, καινότερόν τι βούλευσαι, τί πρὸς αὐτὸν ἐρεῖς. Οὐκ ἔξεδρος. οὐ μακρὰν ἀλλ' ἐγγύς. καὶ ἐντόπου. Οὐ μολπὰν σύριγγος ἔχων. οὐ βοᾷ τερπόμενος σύριγγι ὡς ποιμήν. Ἀλλ' ἤ που πταίων. ἀλλὰ τάχα προσκόπτων ὑπὸ τῶν βασάνων βοᾷ. ἢ δύσορμον τὸν λιμένα ὁρῶν, προβοᾷ ἡμῖν μὴ πελάζειν εἰς αὐτόν. ὅμηρος, Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν. τὴν ἀπροσόρμιστον.

τῆς ὠμόφρονος Χρύσης ἐπέβη.
καὶ νῦν ἃ πονεῖ δίχα κηδεμόνων,
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ θεῶν του μελέτῃ.
τοῦ μὴ πρότερον τόνδ' ἐπὶ Τροίᾳ
τεῖναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη,
πρὶν ὅδ' ἐξήκοι χρόνος. ᾧ λέγεται
χρῆναί σφ' ὑπὸ τῶνδε δαμῆναι.
χο. εὔστομ' ἔχε παῖ.
νεο. τί τόδε;
φιλ. προὐφάνη κτύπος
φωτὸς σύντροφος ὡς τειρομένου.
νεο. ἤ που τῇδ', ἢ τῇδε τόπων;
χο. βάλλει βάλλει μ' ἐτοίμα φθογγά
του στίβου κατ' ἀνάγκαν
ἕρποντος. οὐδέ με λήθει
βαρεῖα τηλόθεν αὐδὰ
τρυσάνωρ. διάσημα γὰρ θροεῖ.
ἀλλ' ἔχε τέκνον.
νεο. λέγ' ὅτι.
χο. φροντίδας νέας.
ὡς οὐκ ἔξεδρος, ἀλλ' ἔντοπος ἀνήρ.
οὐ μολπὰν σύριγγος ἔχων
ὡς ποιμὴν ἀγροβότας, ἀλλ' ἤ
που πταίων ὑπ' ἀνάγκας.
βοᾷ τηλωπὰν ἰωάν,
ἢ ναὸς ἄξενον αὐγά-
ζων ὅρμον. προβοᾷ γάρ τι δεινόν.
φιλ. ἰὼ ξένοι,
τίνες ποτ' ἐς γῆν τήνδε ναυτίλῳ πλάτῃ
κατέσχετ' οὔτ' εὔορμον, οὔτ' οἰκουμένην.

ποίας πάτρας ὑμᾶς ἂν ἢ γένους ποτὲ
τύχοιμ' ἂν εἰπών; σχῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδος
στολῆς ὑπάρχει προσφιλεστάτης ἐμοί.
φωνῆς δ' ἀκοῦσαι βούλομαι. καὶ μή μ' ὄκνῳ
δείσαντες, ἐκπλαγῆτ' ἀπηγριωμένον.
ἀλλ' οἰκτίσαντες ἄνδρα δύστηνον μόνον
ἐρῆμον ὧδε κἄφιλον καλούμενον,
φωνήσατ', εἴπερ ὡς φίλοι προσήκετε.
ἀλλ' ἀνταμείψασθ'. οὐ γὰρ εἰκὸς οὔτ' ἐμὲ
ὑμῶν ἁμαρτεῖν τοῦτό γ', οὔθ' ὑμᾶς ἐμοῦ.
νεο ἀλλ' ὦ ξέν', ἴσθι τοῦτο πρῶτον, οὕνεκα
Ἕλληνές ἐσμεν. τοῦτο γὰρ βούλει μαθεῖν.
φιλ ὦ φίλτατον φώνημα, φεῦ τὸ καὶ λαβεῖν
πρόσφθεγμα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἐν χρόνῳ μακρῷ.
τίς σ' ὦ τέκνον προσέσχε; τίς προσήγαγε
χρεία; τίς ὁρμή; τίς ἀνέμων ὁ φίλτατος;
γέγωνέ μοι πᾶν τοῦθ' ὅπως, εἰδῶ τίς εἶ.
νεο ἐγὼ γένος μέν εἰμι τῆς περιρρύτου
Σκύρου. πλέω δ' ἐς οἶκον. αὐδῶμαι δὲ παῖς
Ἀχιλλέως Νεοπτόλεμος. οἶσθ' ἤδη τὸ πᾶν.
φιλ ὦ φιλτάτου παῖ πατρός, ὦ φίλης χθονός,
ὦ τοῦ γέροντος θρέμμα Λυκομήδους, τίνι
στόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν; πόθεν πλέων,
νεο ἐξ Ἰλίου τοι δὴ τανῦν γε ναυστολῶ.
φιλ πῶς εἶπας; οὐ γὰρ δὴ σύ γ' ἦσθα ναυβάτης
ἡμῖν κατ' ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ἴλιον στόλου.
νεο ἦ γὰρ μετέσχες καὶ σὺ τοῦδε τοῦ πόνου;
φιλ ὦ τέκνον, οὐ γὰρ οἶσθά μ' ὅντιν' εἰσορᾷς;
νεο πῶς γὰρ κάτοιδ', ὅν γ' εἶδον οὐδεπώποτε;
φιλ οὐδ' ὄνομ', οὐδὲ τῶν ἐμῶν κακῶν κλέος
ᾔσθου πότ' οὐδέν, οἷς ἐγὼ διωλλύμην;
νεο ὡς μηδὲν εἰδότ' ἴσθι μ' ὧν ἀνιστορεῖς.
φιλ ὦ πόλλ' ἐγὼ μοχθηρός, ὦ πικρὸς θεοῖς,
οὗ μηδὲ κληδὼν ὧδ' ἔχοντος οἴκαδε,
μηδ' Ἑλλάδος γῆς μηδαμοῦ διῆλθέ που.
ἀλλ' οἱ μὲν ἐκβαλόντες ἀνοσίως ἐμὲ,
γελῶσι σῖγ' ἔχοντες, ἡ δ' ἐμὴ νόσος
ἀεὶ τέθηλε, κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται.
ὦ τέκνον, ὦ παῖ πατρὸς ἐξ Ἀχιλλέως,
ὅδ' εἴμ' ἐγώ σοι κεῖνος, ὃν κλύεις ἴσως

Ἀπηγριωμένον. δεῖ γὰρ αὐτὸν ἀπηγριωμένον ἐμφέρειν τῇ ὄψει, καὶ τῷ σχήματι.

Φεῦ, καὶ τὸ λαβεῖν. θαυμαστικὸν μετ' ἐκπλήξεως τὸ φεῦ ἐνταῦθα. λείπει δὲ τὸ στερηθῆναι.

Προσέσχε. προσορμίσαι ἐποίησεν.

Γέγωνέ μοι εἰπέ μοι.

Ὅπως εἰδῶ. ἵνα μάθω.

Αὐδῶμαι. λέγομαι.

Πῶς εἶπας; θαυμάζων φησίν. ἐπεὶ μὴ εἶδεν αὐτὸν ἐξ ἀρχῆς στρατευσάμενον.

Πικρὸς θεοῖς ἐχθρός.

Ἀλλ' οἱ μέν. οἱ Ἀτρεῖδαι.

Χὠ κεφαλλήνων ἄναξ. ὁ Ὀδυσσεύς.

Ἀγρίῳ χαράγματι. δήγματι. τὸ γὰρ δῆγμα τοῦ ὄφεως μόνον χαράσσει. λέγεται γὰρ ὡς ἐν λήμνῳ βουλόμενος ἀναστῆσαι βωμὸν ἡρακλεῖ παρὰ τὸν αἰγιαλὸν, ὑπὸ ὄφεως ἐπλήγη.

Ἐκ τῆς ποντίας. τῆς παραθαλασσίας. ὅτι ἀπὸ χρύσης ἦλθεν εἰς λῆμνον.

Ἐκ πολλοῦ σάλου. κινήματος. πόνου.

Οἷ' αὐτοῖς τύχοι. καταρᾶται.

Ἀνάστασιν. ἀνάστασιν λέγει νῦν, τὴν ἐξ ὕπνου ἔγερσιν.

Τούτου δέ. τοῦ ἀνιᾶσθαι, ἄδειαν καὶ εὐκαιρίαν εὕρισκον πολλήν. Κἄδει. καὶ ἔδει με, ἐμαυτῷ ὑπηρετεῖσθαι.

Σύμφορα. ἀναγκαῖα.

Νευροσπαδής. ὁ ἐπισπώμενος τὴν νευράν. δὴ γὰρ τῶν γλυφίδων ἔρχεται. Εἰλυόμην. ἐπορευόμην. εἴλυσις γὰρ ἡ πορεία.

Ἄφαντον φῶς. ἀπροσδόκητον. καλῶς εἶπεν ἄφαντον. οὐ φαίνεται γὰρ, ἀλλὰ δυνάμει αὐτὸ ἔχει.

Οἰκουμένη γὰρ οὖν στέγη. ἀντὶ τοῦ, ἡ οἰκία ἡ μετὰ πυρὸς οὖσα, καλῶς διοικεῖται.

τῶν Ἡρακλείων ὄντα δεσπότην ὅπλων.
ὁ τοῦ Ποίαντος παῖς Φιλοκτήτης, ὃν οἱ
δισσοὶ στρατηγοὶ, χὠ Κεφαλλήνων ἄναξ,
ἔρριψαν αἰσχρῶς ὧδ' ἔρημον, ἀγρίᾳ
νόσῳ καταφθίνοντα, τῆς δ' ἀνδροφθόρου
πληγέντ' Ἐχίδνης ἀγρίῳ χαράγματι.
ξὺν ᾗ μ' ἐκεῖνοι παῖ προθέντες ἐνθάδε,
ᾤχοντ' ἔρημον. ἡνίκ' ἐκ τῆς ποντίας
Χρύσης κατέσχον δεῦρο ναυβάτῃ στόλῳ,
τότ' ἄσμενοί μ' ὡς εἶδον ἐκ πολλοῦ σάλου
εὕδοντ' ἐπ' ἀκτῆς ἐν κατηρεφεῖ πέτρῳ,
λιπόντες ᾤχονθ', οἷα φωτὶ δυσμόρῳ
ῥάκη προθέντες βαιά. καί τι καὶ βορᾶς
ἐπωφέλημα σμικρὸν, οἷ' αὐτοῖς τύχοι.
σὺ δὴ τέκνον, ποίαν μ' ἀνάστασιν δοκεῖς
αὐτῶν βεβώτων ἐξ ὕπνου στῆναι τότε;
ποῖ' ἐκδακρῦσαι, ποῖ' ἀποιμῶξαι κακά;
ὁρῶντα μὲν ναῦς ἃς ἔχων ἐναυστόλουν
πάσας βεβώσας, ἄνδρα δ' οὐδέν' ἔντοπον.
οὐχ ὅστις ἀρκέσειεν, οὐδ' ὅστις νόσου
κάμνοντι συλλάβοιτο. πάντα δὲ σκοπῶν,
εὕρισκον οὐδὲν, πλὴν ἀνιᾶσθαι παρόν.
τούτου δὲ πολλὴν εὐμάρειαν ὦ τέκνον.
ὁ μὲν χρόνος δὴ διὰ χρόνου προὔβαινέ μοι,
κἄδει τι βαιᾷ τῇδ' ὑπὸ στέγῃ μόνον
διακονεῖσθαι. γαστρὶ μὲν τὰ σύμφορα
τόξον τόδ' ἐξεύρισκε, τὰς ὑποπτέρους
βάλλον πελείας πρὸς τοῦθ', ὅ μοι βάλοι
νευροσπαδὴς ἄτρακτος, αὐτὸς ἂν τάλας,
εἰλυόμην δύστηνος ἐξέλκων πόδα
πρὸς τοῦτ' ἄν. εἴτ' ἔδει τι καὶ ποτὸν λαβεῖν,
καί που πάγου χυθέντος οἷα χείματι
ξύλον τι θραῦσαι, ταῦτ' ἂν ἐξέρπων τά-
ἐμηχανώμην. εἶτα πῦρ ἂν οὐ παρῆν, (λας
ἀλλ' ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων μόλις
ἔφην' ἄφαντον φῶς, ὃ καὶ σώζει μ' ἀεί.
οἰκουμένη γὰρ οὖν στέγη πυρὸς μέτα,
πάντ' ἐκπορίζει, πλὴν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμέ.
φέρ' ὦ τέκνον νῦν καὶ τὰ τῆς νήσου μάθῃς.
ταύτῃ πελάζει ναυβάτης οὐδεὶς ἑκών.
οὐ γάρ τις

οὐ γάρ τις ὅρμος ἐστιν. οὐδ᾽ ὅποι πλέων,
ἐξεμπολήσει κέρδος, ἢ ξενώσεται.
οὐκ ἐνθάδ᾽ οἱ πλοῖ τοῖσι σώφροσι βροτῶν.
τάχ᾽ οὖν τις ἄκων ἔσχε. πολλὰ γάρ τάδε
ἐν τῷ μακρῷ γένοιτ᾽ ἂν ἀνθρώπων χρόνῳ
οὗτοί μ᾽ ὅταν μόλωσιν ὦ τέκνον, λόγοις
ἐλεοῦσι μὲν, καί πού τι καὶ βορᾶς μέρος
προσέδοσαν, οἰκτείραντες, ἤ τινα στολήν.
ἐκεῖνο δ᾽ οὐδεὶς ἡνίκ᾽ ἂν μνησθῶ θέλει
σῶσαί μ᾽ ἐς οἴκους. ἀλλ᾽ ἀπόλλυμαι τάλας
ἔτος τόδ᾽ ἤδη δέκατον, ἐν λιμῷ τε καὶ
κακοῖσι βόσκων τὴν ἀδηφάγον νόσον.
τοιαῦτ᾽ Ἀτρεῖδαί μ᾽, ἥ τ᾽ Ὀδυσσέως βία
ὦ παῖ δεδράκασ᾽. οἷς Ὀλύμπιοι θεοὶ,
δοῖέν ποτ᾽ αὐτοῖς ἀντίποιν᾽ ἐμοῦ παθεῖν.

ΧΟ. ἔοικα κἀγὼ τοῖς ἀφιγμένοις ἴσα
ξένοις, ἐποικτείρειν σε Ποίαντος τέκνον.

ΝΕΟ. ἐγὼ δὲ καὐτὸς τοῖσδε μάρτυς ἐν λόγοις,
ὡς εἴσ᾽ ἀληθεῖς, οἶδα συντυχὼν κακῶν
ἀνδρῶν Ἀτρειδῶν, τῆς τ᾽ Ὀδυσσέως βίας.

ΦΙΛ. ἦ γάρ τι καὶ σὺ τοῖς πανωλέθροις ἔχεις
ἔγκλημ᾽ Ἀτρείδαις ὥστε θυμοῦσθαι παθών;

ΝΕΟ. θυμῷ γένοιτο χεῖρα πληρῶσαί ποτε,
ἵν᾽ αἱ Μυκῆναι γνοῖεν, ἡ Σπάρτη θ᾽ ὅτι
χ᾽ ἡ Σκῦρος, ἀνδρῶν ἀλκίμων μήτηρ ἔφυ.

ΦΙΛ. εὖ γ᾽ ὦ τέκνον, τίνος γὰρ ὧδε τὸν μέγαν
χόλον κατ᾽ αὐτῶν ἐγκαλῶν ἐλήλυθας;

ΝΕΟ. ὦ παῖ Ποίαντος, ἐξερῶ. μόλις δ᾽ ἐρῶ
ἅ γωγ᾽ ὑπ᾽ αὐτῶν ἐξελωβήθην μολών.
ἐπεὶ γὰρ ἔσχε μοῖρ᾽ Ἀχιλλέα θανεῖν,

ΦΙΛ. οἴμοι. φράσῃς μοι μὴ πέρα, πρὶν ἂν μάθω
πρῶτον τόδ᾽ εἰ τέθνηχ᾽ ὁ Πηλέως γόνος.

ΝΕΟ. τέθνηκεν, ἀνδρὸς οὐδενὸς, θεοῦ δ᾽ ὕπο,
τοξευτὸς ὡς λέγουσιν ἐκ Φοίβου δαμείς.

ΦΙΛ. ἀλλ᾽ εὐγενὴς μὲν ὁ κτανών τε χ᾽ ὡ θανών.
ἀμηχανῶ δὲ πότερον ὦ τέκνον τὸ σὸν
πάθημ᾽ ἐλέγχω πρῶτον, ἢ κεῖνον στένω.

ΝΕΟ. οἶμαι μὲν ἀρκεῖν σοί γε καὶ τὰ σ᾽ ὦ τάλας
ἀλγήμαθ᾽, ὥστε μὴ τὰ τῶν πέλας στένειν.

ΦΙΛ. ὀρθῶς ἔλεξας. τοιγαροῦν τὸ σὸν φράσον

Soph.

Ἐξεμπολήσει. πωλήσῃ. πραγματεύσεται. ἐμπορεύσεται. Ἢ ξενώσεται. καταχθήσεται ὡς ξένος.

Σῶσαι μ᾽ ἐς οἴκους. ἀποφέρειν με εἰς τὴν πατρίδα.

Ἀντίποινα. ἀμοιβαῖα.
Ἔοικα κἀγώ. οἷον. κἀγὼ ἐξίσου ἐλεῶ σε τοῖς ἀφιγμένοις ἐνταῦθα. ὥσπερ οἱ ἄλλοι ξένοι φησί, περὶ ὧν ἐλεγεν. Ἐγὼ δὲ καὐτός. κἀγὼ νῦν μάρτυς εἰμὶ, τοῖς ὑπὸ σοῦ λεγομένοις.
Ὡς εἴσ᾽ ἀληθεῖς. οἱ σοὶ λόγοι δηλονότι. Ἀνδρῶν Ἀτρειδῶν περὶ τῶν Ἀτρειδῶν, καὶ τοῦ Ὀδυσσέως.
Θυμῷ γένοιτο. εἴθε γένοιτό μοι ὀργισμένῳ ὅρμησις κατ᾽ αὐτῶν, καὶ τὴν δύναμιν ἐνδείξασθαι. Μόλις δ᾽ ἐρῶ. ὑπὸ τῆς ὀργῆς.

Ἀλλ᾽ εὐγενής. ἀντὶ τοῦ ἀνδρεῖος. ἐπεὶ καὶ γυναῖκος ὁ εὐγενής.
Ἐλέγχω. κρίνω. ἐρωτῶ.
Οἶμαι μέν. οἶμαι μέν σε ἱκανὸν ἔχειν καὶ ἣν τὴν νόσον.

z

Αὖθις πάλιν μοι. τὸ χ(ι), ὅτι δὶς τὸ αὐτὸ εἶπεν. αὖθις, καὶ πάλιν.

Ἄθαπτον. ζῶντα.

Πικρὸν σίγειον. ἤτοι διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀχιλλέως, ἢ διὰ τὸ δυσχείμερον τοῦ τόπου.

Οὐρίῳ πλάτῃ. τῷ εὐδίῳ πλῷ.

Οἱ δ' εἶπον, οἴμοι. διὰ μέσου. τὸ οἴμοι, ἀποδυρόμενος φησιν.

Ω σχέτλιε. πρὸς τὸν ἀγαμέμνονα. Πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ. ἀντὶ τοῦ, πρὶν ἐμοῦ πυθέσθαι.

Ηρασσον. ἔβαλλον. κατηρώμην. ὕβριζον.

Οὐδὲν ἐνδεές. οὐδὲν ὕβρεως παραλιμπάνων.

Οὐκ ἦσθ' ἵν' ἡμεῖς. τότε φησὶν ἡνίκα τοῦ ἀχιλλέως προεκινδυνεύομεν, οὐ παρῆς ἔνθα ἔδει σε παρεῖναι. ἀλλ' ἀπῆς, ὅπου οὐκ ὤφειλες.

αὖθις πάλιν μοι πρᾶγμ', ὅπως ἐνύβρισαν.
ἦλθόν με νηῒ ποικιλοστόλῳ μέτα
δῖός τ' Ὀδυσσεὺς, χὠ τροφεὺς τοὐμοῦ πατρὸς,
λέγοντες, εἴτ' ἀληθὲς, εἴτ' ἄρ' οὖν μάτην,
ὡς οὐ θέμις γίνοιτ' ἐπεὶ κατέφθιτο
πατὴρ ἐμὸς, τὰ πέργαμ' ἄλλον, ἤ μ' ἑλεῖν.
ταῦτ' ὦ ξέν' οὕτως ἐννέποντες, οὐ πολὺν
χρόνον μ' ἐπέσχον μή με ναυστολεῖν ταχύ.
μάλιστα μὲν δὴ τοῦ θανόντος ἱμέρῳ,
ὅπως ἴδοιμ'. ἄθαπτον οὐ γὰρ εἰδόμην.
ἔπειτα μέντοι χὠ λόγος καλὸς προσῆν,
εἰ τἀπὶ Τροίᾳ πέργαμ' αἱρήσοιμ' ἰών.
ἦν δ' ἦμαρ ἤδη δεύτερον πλέοντί μοι.
κἀγὼ πικρὸν Σίγειον οὐρίῳ πλάτῃ
κατηγόμην. καί μ' εὐθὺς ἐν κύκλῳ στρατὸς
ἐκβάντα, πᾶς ἠσπάζετ', ὀμνύντες βλέπειν,
τὸν οὐκέτ' ὄντα, ζῶντ' Ἀχιλλέα πάλιν.
κεῖνος μὲν οὖν ἔκειτ'. ἐγὼ δ' ὁ δύσμορος
ἐπεὶ 'δάκρυσα κεῖνον οὐ μακρῷ χρόνῳ,
ἐλθὼν Ἀτρείδας πρὸς φίλους ὡς εἰκὸς ἦν,
τά θ' ὅπλ' ἀπῄτουν τοῦ πατρὸς, τά τ' ἄλλ' ὅσ' ἦν.
οἱ δ' εἶπον οἴμοι τλημονέστατον λόγον.
ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, τἄλλα μὲν πάρεστί σοι
πατρῷ' ἑλέσθαι. τῶν δ' ὅπλων κείνων, ἀνὴρ
ἄλλος κρατύνει νῦν ὁ Λαέρτου γόνος.
κἀγὼ δακρύσας, εὐθὺς ἐξανίσταμαι.
ὀργῇ βαρείᾳ. καὶ καταλγήσας, λέγω,
ὦ σχέτλι' ἦ, 'τολμήσατ' ἀντ' ἐμοῦ τινι
δοῦναι τὰ τεύχη τἀμὰ πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ;
ὁ δ' εἶπ' Ὀδυσσεὺς, πλησίον γὰρ ὢν κύρει,
ναὶ παῖ δεδώκασ' ἐνδίκως οὗτοι τάδε.
ἐγὼ γὰρ αὔτ' ἔσωσα, κἀκεῖνον παρών.
κἀγὼ χολωθεὶς εὐθὺς, ἤρασσον κακοῖς
τοῖς πᾶσιν, οὐδὲν ἐνδεὲς ποιούμενος,
εἰ τἀμὰ κεῖνος ὅπλ' ἀφαιρήσοιτό με.
ὁ δ' ἐνθάδ' ἥκων, καίπερ οὐ δύσοργος ὤν,
δηχθεὶς πρὸς ἃ 'ξήκουσεν, ὧδ' ἠμείψατο.
οὐκ ἦσθ' ἵν' ἡμεῖς, ἀλλ' ἀπῆσθ' ἵν' οὔ σ' ἔδει.
καὶ ταῦτ' ἐπειδὴ καὶ λέγεις θρασυστομῶν,

οὐ μή ποτ᾽ ἐς τὴν Σκῦρον ἐκπλεύσῃς ἔχων.
τοιαῦτ᾽ ἀκούσας, κἀξονειδισθεὶς κακὰ,
πλέω πρὸς οἴκους τῶν ἐμῶν τητώμενος,
πρὸς τοῦ κακίστου κἀκ κακῶν Ὀδυσσέως.
Κοὐκ αἰτιῶμαι κεῖνον ὡς τοὺς ἐν τέλει.
πόλις γάρ ἐστι πᾶσα τῶν ἡγουμένων,
στρατός τε σύμπας. οἱ δ᾽ ἀκοσμοῦντες βροτῶν,
διδασκάλων λόγοισι γίγνονται κακοί.
λόγος λέλεκται πᾶς. ὁ δ᾽ Ἀτρείδας στυγῶν,
ἐμοί θ᾽ ὁμοίως, καὶ θεοῖς εἴη φίλος.

χο ὀρεστέρα παμβῶτι γᾶ
μᾶτερ αὐτοῦ Διὸς,
ἃ τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὔχρυσον νέμεις,
σὲ κἀκεῖ μᾶτερ
πότνι᾽ ἐπηυδώμαν,
ὅτ᾽ ἐς τὸν δ᾽ Ἀτρειδᾶν
ὕβρις πᾶσ᾽ ἐχώρει,
ὅτε τὰ πάτρια τεύ
χεα παρεδίδοσαν.
ἰὼ μάκαιρα ταυρο-
κτόνων λεόντων ἔφε
δρε, τῷ Λαερτίου
σέβας ὑπέρτατον.

φιλ ἔχοντες, ὡς ἔοικε, σύμβολον σαφὲς
λύπης, πρὸς ἡμᾶς ὦ ξένοι πεπλεύκατε.
καί μοι προσᾴδεθ᾽ ὥστε γινώσκειν, ὅτι
ταῦτ᾽ ἐξ Ἀτρειδῶν ἔργα, κἀξ Ὀδυσσέως.
ἔξοιδα γάρ νιν παντὸς ἂν λόγου κακοῦ
γλώσσῃ θιγόντα, καὶ πανουργίας. ἀφ᾽ ἧς
μηδὲν δίκαιον ἐς τέλος μέλλει ποιεῖν.
ἀλλ᾽ οὔ τι τοῦτο θαῦμ᾽ ἔμοιγ᾽. ἀλλ᾽ εἰ παρὼν
Αἴας ὁ μείζων, ταῦθ᾽ ὁρῶν ἠνείχετο.

νεο οὐκ ἦν ἔτι ζῶν ὦ ξέν᾽. οὐ γὰρ ἄν ποτε
ζῶντός γ᾽ ἐκείνου, ταῦτ᾽ ἐσυλήθην ἐγώ.

φιλ πῶς εἶπας; ἀλλ᾽ ἦ χοὖτος οἴχεται θανών;

νεο ὡς μηκέτ᾽ ὄντα κεῖνον ἐν φάει νόει.

Ἐκ πλεύσῃς ἔχων. λείπει ὅπλα. Κοὐκ αἰτιῶμ᾽ ἐκεῖνον. καὶ οὐ μέμφομαι τοσοῦτον τῷ Ὀδυσσεῖ, ὅσον τοῖς περὶ Ἀγαμέμνονα. αὐτοὶ γὰρ πάντων κρατοῦσι. καὶ ἐν αὐτοῖς ἦν τὸ ἐμὲ λαβεῖν.

Ἀκοσμοῦντες. ἄτακτα ἐργαζόμενοι. κακῶς φρονοῦντες, ὥσπερ ὁ Ὀδυσσεὺς κακῶς φρονεῖ. ἐπεὶ γὰρ οἱ βασιλεῖς κακῶς φρονοῦσι, κακῶς δηλονότι καὶ οἱ ὑπήκοοι. Ὀρεστέρα ὀρεία. ἡ αὐτὴ δέ ἐστι τῇ γῇ. ἐν γὰρ τοῖς ὄρεσι, τὰ μυστήρια αὐτῆς γίγνεται. Παμβῶτι γᾶ πολύτροφε. πάντας τρέφουσα. παρὰ τὸ ὁμηρικόν. Ζείδωρος ἄρουρα. διὰ δὲ τὸ ταύτην τὴν θεὸν τιμᾶσθαι παρὰ Φρυξὶ, πρὸς αὐτὴν τὸν λόγον ποιεῖται.

Μᾶτερ αὐτοῦ Διός. ὅτι αὕτη ἐστὶ ῥέα, καὶ γῆ. Ἃ τὸν μέγαν πακτωλόν. πακτωλὸς, ποταμὸς Λυδίας. ἔνθα ἡ ῥέα τιμᾶται. χρυσᾶ δὲ ψήγματα ἀπὸ τοῦ Τμώλου τοῦ ὄρους, διὰ τοῦ πακτωλοῦ καταφέρεται.

Σὲ κἀκεῖ μᾶτερ. καὶ τότε σε ἐπεκαλούμην, ἢ ἐπεκαλεσάμην. τιμωρήσασθαι τοὺς περὶ Ἀγαμέμνονα, ὅτε προεδίδοσαν τὰ ὅπλα τοῦ Ἀχιλλέως. καὶ νῦν δὲ καλῶ, ἵνα τούτους τιμωρήσῃ. Ὅτε τὰ πάτρια. τὸ ἑξῆς, ὅτε τὰ πάτρια ὅπλα παρεδίδοσαν τῷ Λαερτίου υἱῷ δηλονότι. Μάκαιρα ταυροκτόνων λεόντων. ὑπὸ ἅρματος λεόντων ἔχεται ἡ ῥέα. Σέβας ὑπέρτατον. ὦ ῥέα ἢ νοητέον ἐστὶν, ὑπὲρ τῶν ὅπλων. Προσᾴδετε. συμφωνεῖτε.

Ὁ Τυδέως γόνος. σὺν Ὀδυσσεῖ γὰρ αὐτὸν ἐξέβαλε Διομήδης. Σισύφου Λαερτίου, ἐκ Σισύφου γὰρ κύουσα ἡ Ἀντίκλεια ἐγαμήθη Λαέρτῃ. καὶ διὰ τοῦτο φησὶν αὐτὸν ὥσπερ πεπρᾶσθαι ἐπειδὴ Λαέρτης πολλὰ δοὺς χρήματα, ἠγάγετο τὴν Ἀντίκλειαν. τὸ χ δέ, ὅτι πάλιν Λαερτίου κτητικόν, ἀντὶ πρωτοτύπου Λαέρτου. Κείνων κάκ' ἐξήρυκε. γράφεται, κἀξεκήρυξεν. Ὅσπερ ἦν μόνος. οἱ μὲν γράφοντες μόνος, παρ' ἱστορίαν φασίν. εἶχε γὰρ καὶ ἄλλους. οἱ δὲ γόνος, τῷ ποιητῇ ἀκολουθοῦντες λέγουσιν. Δύ' αὕτως δεῖν' ἔλεξας. γράφεται δύ' αὐτὼ δ' ἐξέδειξας δυϊκῶς. Τεθνᾶσ'. Ὀδυσσεὺς δ' ἔστιν αὖ κἀνταῦθ'. ἐν τοῖς ζῶσι. Σοφὸς παλαιστής. σοφὸς μέν ἐστιν, ἀλλ' οὐ διόλου ἔσται. αἱ γάρ τοι αὐτοῦ γνῶμαι, καταβάλλονται πολλάκις. Ὃς οὐκ ἂν εἵλετο. ἀντὶ τοῦ, ἃ οὐκ ἤθελέ τις ἅπαξ ἀκοῦσαι, ταῦτα πολλάκις ἔλεγε. Μηδεὶς ἐῶν. γράφεται ἐῴη. Ἠσθόμην δ' ἔτ' ὄντα νιν. τοῦτο παρ' ἱστορίαν. λέγεται γὰρ ὑπὸ Ἀχιλλέως ἀνῃρῆσθαι, καθ' ὃν χρόνον καὶ τὴν Πενθεσίλειαν ἀνεῖλε. φονευθείσης γὰρ ὑπὸ Ἀχιλλέως τῆς Πενθεσιλείας, ὁ Θερσίτης δόρατι ἔπληξε τὸν ὀφθαλμὸν αὐτῆς. διὸ ὀργισθεὶς ὁ Ἀχιλλεύς, κονδύλοις αὐτὸν ἀνεῖλε. λέγεται καὶ μετὰ θάνατον ἐρασθῆναι αὐτῆς. Ἐπεὶ οὐ συνίζησις. Καὶ παλιντριβῆ. τετριμμένα τοῖς κακοῖς. Ταῦτα. τὰ γινόμενα. Ἀναστρέφοντες ἐξ ᾅδου. σώζουσιν ἐξ ᾅδου, τοὺς ἐπιτρίπτους καὶ δολερούς.

φιλ. οἴμοι τάλας. ἀλλ' οὐχ ὁ Τυδέως γόνος
οὐδ' οὑμπολητὸς Σισύφου Λαερτίου,
οὐ μὴ θάνωσι. τούσδε γὰρ μὴ ζῆν ἔδει.
νεο. οὐ δῆτ' ἐπίστω τοῦτόγ'. ἀλλὰ καὶ μέγα
θάλλοντές εἰσι νῦν ἐν Ἀργείων στρατῷ.
φιλ. τί δ' ὃς παλαιὸς κἀγαθὸς φίλος τ' ἐμὸς
Νέστωρ ὁ Πύλιος ἔστιν; οὗτος γὰρ τά γε
κείνων κάκ' ἐξήρυκε βουλεύων σοφῶς
νεο. κεῖνός γε πράσσει νῦν κακῶς. ἐπεὶ θανὼν
Ἀντίλοχος αὐτῷ φροῦδος; ὅσπερ ἦν γόνος.
φιλ. οἴμοι. δύ' αὕτως δεῖν' ἔλεξας. οἷον ἐγὼ
ἥκιστ' ἂν ἠθέλησ' ὀλωλότοιν κλύειν.
φεῦ. φεῦ. τί δῆτα δεῖ σκοπεῖν, ὅθ' οἵδε μὲν
τεθνᾶσ', Ὀδυσσεὺς δ' ἔστιν αὖ κἀνταῦθ' ἵνα.
χρῆν ἀντὶ τούτων αὐτὸν αὐδᾶσθαι νεκρόν.
νεο. σοφὸς παλαιστὴς κεῖνος. ἀλλά χ' αἱ σοφαὶ
» γνῶμαι Φιλοκτῆτ', ἐμποδίζονται θαμά.
φιλ. φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν ποῦ γὰρ ἦν ἐνταῦθά σοι
Πάτροκλος, ὅς σοι πατρὸς ἦν τὰ φίλτατα,
νεο. χ' οὗτος τεθνηκὼς ἦν. λόγῳ δέ σε βραχεῖ
τοῦτ' ἐκδιδάξω. πόλεμος οὐδέν' ἄνδρ' ἑκὼν
αἱρεῖ πονηρὸν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς ἀεί.
φιλ. ξυμμαρτυρῶ σοι. καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτό γε,
ἀναξίου μὲν φωτὸς ἐξερήσομαι.
γλώσσῃ δὲ δεινοῦ καὶ σοφοῦ, τί νῦν κυρεῖ;
νεο. ποίου τε τούτου, πλήν γ' Ὀδυσσέως ἐρεῖς;
φιλ. οὐ τοῦτον εἶπον ἀλλὰ Θερσίτης τις ἦν
ὃς οὐκ ἂν εἵλετ' εἰσάπαξ εἰπεῖν ὅπου
μηδεὶς ἐῴη, τοῦτον οἶσθ' εἰ ζῶν κυρεῖ
νεο. οὐκ εἶδον αὐτόν. ᾐσθόμην δ' ἔτ' ὄντα νιν.
φιλ. ἔμελλ'. ἐπεὶ οὐδέ πω κακόν γ' ἀπώλετο,
ἀλλ' εὖ περιστέλλουσιν αὐτὰ δαίμονες.
καί πως τὰ μὲν πανοῦργα καὶ πάλιν τριβῆ,
χαίρουσ' ἀναστρέφοντες ἐξ ᾅδου τὰ δὲ
δίκαια, καὶ τὰ χρήστ', ἀποστέλλουσ' ἀεί.
ποῦ χρὴ τίθεσθαι ταῦτα; ποῦ δ' αἰνεῖν ὅταν

τὰ θεῖ' ἐπαινῶν, τοὺς θεοὺς εὕρω κακούς;
νεο ἐγὼ μὲν ὦ γενέθλιον οἰταίου πατρὸς,
τὸ λοιπὸν ἤδη τηλόθεν τό, τ' Ἴλιον
καὶ τοὺς ἀτρείδας εἰσορῶν, φυλάξομαι.
» Ὅπου θ' ὁ χείρων τἀγαθοῦ μεῖζον σθένει,
» κἀποφθίνει τὰ χρηστὰ, χ' ὡ δεινὸς κρατεῖ;
» τούτους ἐγὼ τοὺς ἄνδρας οὐ στέρξω ποτέ.
ἀλλ' ἡ πετραία Σκῦρος ἐξαρκοῦσά μοι
ἔσται τὸ λοιπὸν, ὥστε τέρπεσθαι δόμῳ.
νῦν δ' εἶμι πρὸς ναῦν. καὶ σὺ Ποίαντος τέκνον
χαῖρ' ὡς μέγιστα χαῖρε. καί σε δαίμονες
νόσου μεταστήσειαν, ὡς αὐτὸς θέλεις.
ἡμεῖς δ' ἴωμεν. ὡς ὁπηνίκ' ἂν θεὸς
πλοῦν ἡμῖν εἴκῃ, τηνικαῦθ' ὁρμώμεθα.
φιλ ἤδη τέκνον στέλλεσθε;
νεο καιρὸς γὰρ καλεῖ (πεῖν.
πλοῦν μὴ 'ξ ἀπόπτου μᾶλλον, ἢ 'γγύθεν σκο-
φιλ πρὸς νῦν σε πατρὸς, πρός τε μητρὸς ὦ τέκνον
πρός τ' εἴ τι σοι κατ' οἶκόν ἐστι προσφιλὲς,
ἱκέτης ἱκνοῦμαι, μὴ λίπῃς μ' οὕτω μόνον
ἔρημον ἐν κακοῖσι τοῖσδ', οἵοις ὁρᾷς,
ὅσοισί τ' ἐξήκουσας ἐνναίοντά με.
ἀλλ' ἐν παρέργῳ θοῦ με. δυσχέρεια μὲν
ἔξοιδα πολλὴ τοῦδε τοῦ φορήματος.
ὅμως δὲ τλῆθι. τοῖσι γενναίοισί τοι,
τό, τ' αἰσχρὸν ἐχθρὸν, καὶ τὸ χρηστὸν εὐκλεές.
σοὶ δ' ἐκλιπόν τι, τοῦτ' ὄνειδος οὐ καλόν.
δράσαντι δ' ὦ παῖ, πλεῖστον εὐκλείας γέρας
ἐὰν μόλω 'γὼ ζῶν πρὸς Οἰταίαν χθόνα.
ἴθ'. ἡμέρας τοι μόχθος οὐχ ὅλης μιᾶς.
τόλμησον, ἐμβαλοῦ μ' ὅπῃ θέλεις ἄγων.
ἐς ἀντλίαν. ἐς πρῷραν. πρύμναν. ὅποι
ἥκιστα μέλλω τοὺς ξυνόντας ἀλγυνεῖν.
νεῦσον πρὸς αὐτοῦ Ζηνὸς ἱκεσίου τέκνον.
πείσθητι. προσπίτνω σε γόνασι, καίπερ ὢν
ἀκράτωρ ὁ τλήμων, χωλός. ἀλλὰ μή μ' ἀ-
ἔρημον οὕτω, χωρὶς ἀνθρώπων στίβου. (φῇς
ἀλλ' ἢ πρὸς οἶκον τὸν σὸν ἔκσωσόν μ' ἄγων,
ἢ πρὸς τὰ χαλκώδοντος Εὐβοίας σταθμά.
κἀκεῖθεν, οὔ μοι μακρὸς εἰς Οἴτην στόλος,

Τὰ θεῖα. ἔργα δηλονότι. νοσῶν δὲ δυσφημεῖ.
Οἰταίου πατρός. ὄρος τῆς τραχῖνος ἡ οἴτη. τραχίνιος δὲ ἦν, καὶ μηλιεύς. Ὅπου θ' ὁ χείρων. ὅπου ὁ κακὸς πλέον ἰσχύει.
Χ' ὡ δεινὸς κρατεῖ. καὶ ὁ κακὸς νικᾷ τὸν ἀγαθόν. ἡσίοδος.
Βλάπτει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα, καὶ ὅμηρος, Ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
Μεταστήσειαν. ἀπαλλάξειαν.
« Πλοῦν ἡμῖν εἴκῃ. διδῷ. συγχω-
« ρήσῃ.
«
«
Μᾶλλον ἢ 'γγύθεν. μᾶλλον ἐκ τοῦ σύνεγγυς. μὴ ἐξ ἐπόπτου τὸν πλοῦν περιμένειν.

Ὅσοισί τ' ἐξήκουσας. κακοῖς δηλονότι.
Ἀλλ' ἐν παρέργῳ. οἷον, οὐκ ἐν τετιμημένῳ μέρει τῆς νεὼς, ἀλλ' ὅπῃ βούλει. δηλοῖ δὲ ταῦτα ἐν τοῖς ἑξῆς.
Ὁμῶς δὲ τλῆθι. ὅμως δὲ σῶσόν με. γινώσκων ὅτι τοῖς εὐγενέσι τὸ αἰσχρὸν ἐχθρόν ἐστι. καὶ τὸ καλὸν ἔνδοξον.
Εἰς ἀντλίαν, εἰς πρῷραν. τὸ ἐν παρέργῳ, νῦν ἐνεφάνισεν.

Ἀκράτωρ. ἀσθενής. κρατεῖν ἐμαυτοῦ μὴ δυνάμενος.
Χαλκώδοντες. καὶ ὅμηρος. Χαλκωδοντιάδης μεγαθύμων ἀρχὸς ἀβάντων.

Ὃν δὴ παλαί' ἄν. δι' ὃν δὴ πρὸ πολλοῦ χρόνου ηὐλαβήθην.
Τοῖς ἱκμένοις. ἀντὶ τοῦ, διὰ τῶν ἱκμένων, καὶ τῶν πορευομένων.

Σὺ σῶσον. σῶσόν με, γινώσκων τὰ ἀνθρώπινα πράγματα μεταβαλλόμενα.

Δυσοίστων. ἀφορήτων. δυσυπομονήτων.

Ἐγὼ μὲν τὸ κείνων κακόν. τὸ ἐκείνους λυποῦν. τούτῳ κέρδος καὶ ὠφέλειαν μεταποιῶν. ἢ τὸ κακὸν τὸ ἀπὸ τῶν ἀτρειδῶν μετατιθέμενος τῷ φιλοκτήτῃ. οἷον, εἰς ἀγαθὸν μεταποιῶν, καὶ μεταβάλλων, καὶ ἐπανορθῶν. λέγει γὰρ ὅτι, βοηθήσω αὐτῷ ἵνα ἐκείνους λυπήσω, ἐπανορθῶν αὐτοῦ συμφορὰν τὴν ὑπὸ τῶν ἀτρειδῶν γεγονυῖαν.

Ἀλλ' αἰσχρὰ μέν τοι. ἀλλ' αἰσχρόν ἐστιν ἐνδεέστερόν σου εἶναί με ἐν τῷ βοηθεῖν τοῖς φίλοις. ἢ οὕτως. αἰσχρόν ἐστιν, εἰ ἐνδεέστερόν σου διατεθήσομαι, περὶ τὴν εἰς τοὺς ξένους εὐεργεσίαν. οὐ παραιτήσομαι οὖν.

Τραχινίαν τε δειράδα, καὶ τὸν εὔροον
Σπερχειὸν ἔσται, πατρί μ' ὡς δείξῃς φίλῳ.
ὃν δὴ παλαί' ἂν ἐξότου δέδοικ' ἐγὼ
μή μοι βεβήκοι. πολλὰ γὰρ τοῖς ἱκμένοις
ἔστελλον, αὐτὸν ἱκεσίους πέμπων λιτὰς
αὐτόστολον πλεύσαντά μ' ἐκσῶσαι δόμοις.
ἀλλ' ἢ τέθνηκεν, ἢ τὰ τῶν διακόνων
ὡς εἰκὸς οἶμαι τοὐμὸν ἐν σμικρῷ μέρος
ποιούμενοι, τὸν οἴκαδ' ἤπειγον στόλον.
νῦν δ' ἐς σὲ τὸν πομπόν τε, καὐτὸν ἄγγελον
ἥκω, σὺ σῶσον. σύ μ' ἐλέησον εἰσορῶν.
» ὡς πάντα δεινὰ κἀπικινδύνως βροτοῖς
» κεῖται. παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θάτερα.
» χρὴ δ' ἐκτὸς ὄντα πημάτων, τὰ δείν' ὁρᾶν.
» χὤταν τις εὖ ζῇ, τηνικαῦτα τὸν βίον
» σκοπεῖν μάλιστα, μὴ διαφθαρεὶς λάθῃ.
ΧΟ οἴκτειρ' ἄναξ. πολλῶν ἔλε-
ξε δυσοίστων πόνων
ἆθλ', ὅσα μηδεὶς τῶν ἐμῶν τύχοι φίλον.
εἰ δὲ πικροὺς ἄναξ
ἔχθεις Ἀτρείδας,
ἐγὼ μὲν τὸ κείνων
κακὸν, τῷδε κέρδος
μέγα τιθέμενος ἔν-
θαπερ ἐπεὶ μέμονεν
ἐπ' εὐστόλου ταχείας
νεὼς, πορεύσαιμ' ἂν ἐς
δόμους, τὰν ἐκ θεῶν
νέμεσιν ἐκφυγών.
ΝΕΟ ὅρα σὺ, μὴ νῦν μέν τις εὐχερὴς παρῇς.
ὅταν δὲ πλησθῇς τῆς νόσου ξυνουσίᾳ,
τότ' οὐκέθ' αὑτὸς τοῖς λόγοις τούτοις φανῇς.
ΧΟ ἥκιστα. τοῦτ' οὐκ ἔσθ' ὅπως ποτ' εἰς ἐμὲ
τοὔνειδος ἕξεις ἐνδίκως ὀνειδίσαι.
ΝΕΟ ἀλλ' αἰσχρὰ μέν τοι σοῦ γέ μ' ἐνδεέστερον
ξένῳ φανῆναι πρὸς τὸ καίριον πονεῖν.
ἀλλ' εἰ δοκεῖ πλέωμεν, ὁρμάσθω ταχὺς
χἠ ναῦς γὰρ ἄξει κοὐκ ἀπαρνηθήσεται.
μόνον θεοὶ σώζοιεν ἔκ γε τῆσδε γῆς
ἡμᾶς, ὅποι τ' ἐνθένδε βουλοίμεσθα πλεῖν.

φιλ ὦ φίλτατον μὲν ἦμαρ, ἥδιστος δ' ἀνήρ,
φίλοι δὲ ναῦται, πῶς ἂν ὑμῖν ἐμφανὴς
ἔργῳ γενοίμην ὥς μ' ἔθεσθε προσφιλῆ;
ἴωμεν ὦ παῖ προσκύσαντε τὴν ἔσω
ἄοικον εἰσοίκησιν, ὥς με καὶ μάθῃς
ἀφ' ὧν διέζων, ὥστ' ἔφυν εὐκάρδιος.
οἶμαι γὰρ οὐδ' ἂν ὄμμασιν μόνην θέαν
ἄλλον λαβόντα πλὴν ἐμοῦ, τλῆναι τάδε.
ἐγὼ δ' ἀνάγκῃ προὔμαθον στέργειν τάδε.
χο ἐπίσχετον. μάθωμεν. ἄνδρε γὰρ δύω,
ὁ μὲν, νεὼς σῆς ναυβάτης, ὁ δ' ἀλλόθρους
χωρεῖτον. ὧν μαθόντες, αὖθις εἴσιτον.
ἐμ Ἀχιλλέως παῖ, τόνδε τὸν ξυνέμπορον,
ὃς ἦν νεὼς σῆς σὺν δυοῖν ἄλλοιν φύλαξ,
ἐκέλευσ' ἐμοί σε ποῦ κυρῶν εἴης φράσαι,
ἐπεί περ ἀντέκυρσα, δοξάζων μὲν οὔ,
τύχῃ δέ πως πρὸς ταυτὸν ὁρμισθεὶς πέδον.
πλέων γὰρ ὡς ναύκληρος οὐ πολλῷ στόλῳ
ἐξ Ἰλίου πρὸς οἶκον, ἐς τὴν εὔβοτρυν
Πεπάρηθον, ὡς ἤκουσα τοὺς ναύτας ὅτι
σοὶ πάντες εἶεν οἱ νεναυστοληκότες,
ἔδοξέ μοι, μὴ σῖγα, πρὶν φράσαιμί σοι
τὸν πλοῦν ποιεῖσθαι, προστυχόντι τῶν ἴσων.
οὐδὲν σύ που κάτοισθα τῶν σαυτοῦ πέρι,
ἃ τοῖσιν Ἀργείοισιν ἀμφὶ σοῦ νέα
βουλεύματ' ἐστί. κοὐ μόνον βουλεύματα,
ἀλλ' ἔργα δρώμεν' οὐκέτ' ἐξαργούμενα.
νεο ἀλλ' ἡ χάρις μὲν τῆς προμηθείας ξένε
εἰ μὴ κακὸς πέφυκα, προσφιλὴς μενεῖ.
φράσον δ' ἅπερ γ' ἔλεξας, ὡς μάθω τί μοι
νεώτερον βούλευμ' ἀπ' Ἀργείων ἔχεις.
ἐμ φροῦδοι διώκοντές σε ναυτικῷ στόλῳ,
Φοῖνιξ θ' ὁ πρέσβυς, οἵ τε Θησέως κόροι.
νεο ὡς ἐκ βίας μ' ἄξοντες, ἢ λόγοις πάλιν;
ἐμ οὐκ οἶδ'. ἀκούσας δ', ἄγγελος πάρειμί σοι.
νεο ἦ ταῦτα δὴ Φοῖνιξ τε χοἰ ξυνναυβάται,
οὕτω καθ' ὁρμὴν δρῶσιν Ἀτρειδῶν χάριν;
ἐμ ὡς ταῦτ' ἐπίστω δρώμεν', οὐ μέλλοντ' ἔτι.

Πῶς ἂν ὑμῖν. πῶς ἂν ἀποδοίην τὰς εὐεργεσίας ὑμῖν ὡς ἐφιλήσατέ με· ἢ πῶς ἂν τῷ ἔργῳ δὴ πράξαιμι καὶ τῷ λόγῳ ὑμῖν. Προσκύσαντες τὴν ἔσω. ἀσπασάμενοι τὴν ἑστίαν.
Ἄοικον. δύσοικον. ὥσπερ ἀτυχής, ὁ δυστυχής. Εὐκάρδιος. καρτερικός. Οἶμαι γάρ. ἐγὼ γὰρ ὑπολαμβάνω, μηδένα ἄλλον τὴν θέαν τῶν ἐνθάδε ἐνεγκεῖν· πόσῳ μᾶλλον εἰς οἴκησιν.
Στέργειν τάδε. γράφεται, στέργειν κακά. Ἀχιλλέως παῖ, τόνδε τὸν ξυνέμπορον. οὗτος ὁ ἔμπορος διαπέπλασται ὑπὸ Ὀδυσσέως. ναύκληρος. πραγματευτής· εἰωθὼς τοῖς Ἕλλησι τὰ ἐπιτήδεια ἐπάγειν. ἐοικὼς δὲ, καὶ ὡς οἴνου διατυπούμενος πραγματευτήν.
Δοξάζων μὲν οὔ. τύχῃ δέ πως. ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐπίτηδες ἐλθὼν ἐνταῦθα, ἀλλὰ πλέων ἐπὶ τὴν πατρίδα, ἰδὼν ὥρμισα, οὐκ οἰόμενός φησι σοὶ ἐντεύξεσθαι. κατὰ τύχην δέ. Εὔβοτρυν Πεπάρηθον. Πεπάρηθος. δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἢ μία τῶν Κυκλάδων νήσων. Προστυχόντι τῶν ἴσων. ἀντὶ τοῦ, εὑρόντι σε τοὺς ναύτας τοὺς ἐμοὶ ἴσους. τοὺς τὴν αὐτήν μοι τέχνην μετερχομένους. ἢ τῶν ἴσων, ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν ἴσων. παραλέλειπται τὸ ἐξ. Ἐξαργούμενα. ἀναβολὴν ἔχοντα. Ἀλλ' ἡ χάρις μέν. ἔσται σοι χάρις τῆς προμηθείας ὕστερον. Φροῦδοι. ἀφανεῖς. Οἵ τε Θησέως κόροι. Ἀκάμας, καὶ Δημοφῶν. ὧν οὐ μέμνηται Ὅμηρος ἐν τῷ καταλόγῳ.

νεο. πῶς οὖν Ὀδυσσεὺς πρὸς τάδ' οὐκ αὐτάγγελος
πλεῖν ἦν ἕτοιμος; ἢ φόβος τις εἶργέ νιν;

ἐμ. κεῖνός γ' ἐπ' ἄλλον ἁνὴρ, ὁ Τυδέως τε παῖς
ἔστελλον ἡνίκ' ἐξανηγόμην ἔσω.

νεο. πρὸς ποῖον αὖ τόνδ' αὐτὸς Οὐδυσσεὺς ἔπλει;

ἐμ. ἦν δή τις. ἀλλὰ τόνδε μοι πρῶτον φράσον,
τίς ἐστιν. ἂν λέγῃς δὲ, μὴ φώνει μέγα.

νεο. ὅδ' ἐσθ' ὁ κλεινός σοι φιλοκτήτης ξένε.

ἐμ. μή νυν μ' ἔρῃ τὰ πλείον', ἀλλ' ὅσον τάχος
ἔκπλει, σεαυτὸν ξυλλαβὼν ἐκ τῆσδε γῆς.

φιλ. τί φησιν ὦ παῖ; τί με κατὰ σκότον ποτὲ
διεμπολᾷ λόγοισι πρός σ' ὁ ναυβάτης;

νεο. οὐκ οἶδά πω τί φησι. δεῖ δ' αὐτὸν λέγειν
εἰς φῶς ὃ λέξει πρὸς σὲ κἀμὲ, τούσδε τε.

ἐμ. ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, μή με διαβάλῃς στρατῷ
λέγονθ' ἃ μὴ δεῖ. πόλλ' ἐγὼ κείνων ὕπο
δρῶν ἀντιπάσχω χρηστά γ', οἷ' ἀνὴρ πένης.

νεο. ἐγώ εἰμ' Ἀτρείδαις δυσμενής. οὗτος δέ μοι
φίλος μέγιστος, οὕνεκ' Ἀτρείδας στυγεῖ.
δεῖ δή σ' ἔμοιγ' ἐλθόντα, προσφιλῆ λόγων
κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μηδὲν ὧν ἀκήκοας.

ἐμ. ὅρα τί ποιεῖς παῖ.

νεο. σκοπῶ κἀγὼ πάλαι.

ἐμ. σὲ θήσομαι τῶνδ' αἴτιον.

νεο. ποιοῦ λέγων.

ἐμ. λέγω 'πὶ τοῦτον ἄνδρε τώδ' ὥσπερ κλύεις,
ὁ Τυδέως παῖς, ἥ τ' Ὀδυσσέως βία
διώμοτοι πλέουσιν. ἦ μὴν ἢ λόγῳ
πείσαντες ἄξειν, ἢ πρὸς ἰσχύος κράτος.
καὶ ταῦτ' Ἀχαιοὶ πάντες ἤκουον σαφῶς
Ὀδυσσέως λέγοντος. οὗτος γὰρ πλέον
τὸ θάρσος εἶχε θατέρου δράσειν τάδε.

νεο. τίνος δ' Ἀτρεῖδαι τοῦδ' ἄγαν οὕτω χρόνῳ
τοσῷδ' ἐπεστρέφοντο πράγματος χάριν,
ὅν τ' εἶχον ἤδη χρόνιον ἐκβεβληκότες;
τίς ὁ πόθος αὐτοὺς ἵκετ', ἢ θεῶν βία,
καὶ νέμεσις, οἵπερ ἔργ' ἀμύνουσιν κακά;

ἐμ. ἐγώ σε τοῦτ', ἴσως γὰρ οὐκ ἀκήκοας,
πᾶν ἐκδιδάξω. μάντις ἦν τις εὐγενὴς,
Πριάμου μὲν υἱὸς, ὄνομα δ' ὠνομάζετο

Διεμπολᾷ. λάθρα ἀπατᾷ.

Μή με διαβάλῃς. μὴ διαβάλῃς με φησὶ τῷ τῶν ἑλλήνων στρατῷ, εὐεργετήθην γὰρ ὑπ' αὐτῶν πολλά.

Πόλλ' ἐγὼ κείνων ὕπο. ὑπ' ἐκείνων εὐεργετούμενος, ἀντευεργετῶ αὐτοὺς ὡς δύναται πένης εὐεργετεῖν δῆλον ὅτι, ὑπηρετῶ.

Ὅρα τί ποιεῖς παῖ. ταῦτα πλαγίως νοητέον.

Σὲ θήσομαι τῶνδ' αἴτιον. αἴτιόν σε ποιήσω τῶν πραττομένων.

Ποιοῦ λέγων. ποιοῦ με αἴτιον, ὧν μέλλεις λέγειν.

Ἄνδρε τώδε. οὗτοι οἱ ἄνδρες οὕς τινας ἀκούεις.

Ἦ μὴν. ὄντως μήν.

Τὸ θάρσος εἶχε θατέρου. τοῦ διομήδους. εὐτολμότερος ἦν εἰς τὸ δρᾶσαι.

Τίνος δ' ἀτρεῖδαι. τίνος πράγματος χάριν, διὰ τοσούτου χρόνου ἐπεστράφησαν, καὶ φροντίδα ἐποιήσαντο τοῦ φιλοκτήτου οἱ ἀτρεῖδαι, τοῦ πάλαι ὑπ' αὐτῶν ἀποβληθέντος.

Ἕλενος. ὃν οὗτος νυκτὸς ἐξελθὼν μόνος
ὁ πάντ' ἀκούων αἰσχρὰ καὶ λωβήτ' ἔπη
δόλιος Ὀδυσσεὺς, εἷλε. δέσμιόν δ' ἄγων,
ἔδειξ' Ἀχαιοῖς ἐς μέσον θήραν καλήν.
ὃς δὴ τάτ' ἄλλ' αὐτοῖσι πάντ' ἐθέσπισε.
καὶ τἀπὶ Τροίᾳ πέργαμ', ὡς οὐ μή ποτε
πέρσοιεν, εἰ μὴ τόνδε πείσαντες λόγῳ
ἄγοιντο νήσου τῆσδ' ἐφ' ἧς ναίει τανῦν.
καὶ ταῦθ' ὅπως ἤκουσεν ὁ Λαέρτου τόκος
τὸν μάντιν εἰπόντ', εὐθέως ὑπέσχετο
τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς τόνδε δηλώσειν ἄγων.
οἴοιτο μὲν, μάλισθ' ἑκούσιον λαβών.
εἰ μὴ θέλοι δ', ἄκοντα. καὶ τούτων, κάρα
τέμνειν ἐφεῖτο τῷ θέλοντι, μὴ τυχών.
ἤκουσας ὦ παῖ πάντα. τὸ σπεύδειν δέ σοι
καὐτῷ παραινῶ, κεἴ τινος κήδει πέρι.

φιλ. οἴμοι τάλας. ἦ κεῖνος ἡ πᾶσα βλάβη,
ἔμ' εἰς Ἀχαιοὺς ὤμοσεν πείσας στελεῖν;
πεισθήσομαι γὰρ ὧδε κἀξ ἅδου θανὼν
πρὸς φῶς ἀνελθεῖν, ὥσπερ οὑ κείνου πατήρ.

ἐμ. οὐκ οἶδ' ἐγὼ ταῦτ'. ἀλλ' ἐγὼ μὲν εἶμ' ἐπὶ
ναῦν. σφῷν δ' ὅπως ἄριστα συμφέροι θεός.

φιλ. οὔκουν τάδ' ὦ παῖ δεινὰ, τὸν Λαερτίου
ἔμ' ἐλπίσαι ποτ' ἂν λόγοισι μαλθακοῖς
δεῖξαι νεὼς ἄγοντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις;
οὔ. θᾶσσον ἂν τῆς πλεῖστον ἐχθίστης ἐμοὶ
κλύοιμ' ἐχίδνης, ἥ μ' ἔθηκεν ὧδ' ἄπουν.
ἀλλ' ἔστ' ἐκείνῳ πάντα λεκτὰ, πάντα δὲ
τολμητά. καὶ νῦν οἶδ' ὅθ' οὕνεχ' ἵξεται.
ἀλλ' ὦ τέκνον, χωρῶμεν, ὡς ἡμᾶς πολὺ
πέλαγος ὁρίζει τῆς Ὀδυσσέως νεώς.
» ἴωμεν. ἥ τοι καίριος σπουδὴ, πόνου
» λήξαντος, ὕπνον κἀνάπαυλαν ἤγαγεν.

νεο. οὐκοῦν ἐπειδὰν πνεῦμα τοὐκ πρώρας ἀγῇ,
τότε στελοῦμεν. νῦν γὰρ ἀντιοστατεῖ.

φιλ. ἀεὶ καλὸς πλοῦς ἔσθ' ὅταν φεύγῃς κακά.

νεο. οὔκ. ἀλλὰ κἀκείνοισι ταῦτ' ἐναντία.

φιλ. οὐκ ἔστι λῃσταῖς πνεῦμ' ἐναντιούμενον,
ὅταν παρῇ κλέψαι τε χ' ἁρπάσαι βίᾳ.

νεο. ἀλλ' εἰ δοκεῖ, χωρῶμεν, ἔνδοθεν λαβὼν

Ὁ πάντ' ἀκούων αἰσχρά. ὁ ὑπὸ πάντων ὑβριζόμενος. Θήραν καλήν. οὐχ ἁπλῶς εἶπε τὴν θήραν καλὴν, ἀλλὰ διὰ τὴν πόρθησιν τῆς Ἰλίου, αὐτὸς τὸν ἑρμηνεύει τὸν τρόπον τῆς πορθήσεως. Δηλώσειν. δείξειν. Τέμνειν ἀφεῖτο. ὑπέσχετο. ἐπηγγείλατο. Στελεῖν. πέμψειν. Ὥσπερ οὑκείνου πατήρ. ὁ Σίσυφος. μέλλων γὰρ τελευτᾶν παρήγγειλε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, ἄταφον καταλιπεῖν. καὶ κατελθὼν εἰς ἅδου τῶν νενομισμένων μὴ τυχὼν, κατηγόρησε τῆς γυναικὸς παρὰ τῷ ἀϊδωνεῖ. ἠξίου τε ἀνελθεῖν, καὶ τὴν γυναῖκα τιμωρήσασθαι. ἀνελθὼν δὲ, οὐκέτι ὑπέστρεψεν, ἕως μετὰ ἀνάγκης κατῆλθεν. ἐκ πατρὸς οὖν πανοῦργος ὁ Ὀδυσσεύς. Οὔκουν τάδε. ἀποφατικῶς ἢ ἐρωτηματικῶς.
Οὐ θᾶσσον. τάχιον ἂν πεισθείην τῇ ἐχίδνῃ, ἢ τῷ Ὀδυσσεῖ. Ὁρίζει. διΐστησιν. Ἥτοι καίριος σπουδή. τὸ ἐγκαίρως σπουδάζειν, ἀνάπαυλαν ἄγει ὕστερον. Τοὐκ πρώρας ἀγῇ. ἤγουν ἐπὰν παύσηται ὁ ἄνεμος ἐναντιούμενος. Ἀντιοστατεῖ. ἐναντίον πνέει. Οὐκ, ἀλλὰ κἀκείνοις. μὴ εὐλαβηθῇς φησι. κἀκείνοις γὰρ τὰ πνεύματα ταῦτα ἐναντία. ἀντὶ τοῦ, τὰ ἡμᾶς ὑπέχοντα, κἀκείνους ἐπέχει. Οὐκ ἔστι λῃσταῖς. τοῖς γὰρ κακούργοις, οὐκ ἔστιν ἐναντίος ἄνεμος. ἐν τῇ συγχύσει γὰρ μᾶλλον ἰσχύουσι.

Εν ἴσοις. ἐν δικαίοις. Τόδε θαῦμ' ἔχει με. θαυμάζω πῶς ὑπέμεινεν, ἀεὶ κλυζομένοις κύμασιν ἔχων καταγωγὴν, καὶ ἔρημον παντάπασιν. Ἀμφιπλήκτων. ἑκατέρωθεν πληκτόντων. τὰ γὰρ κύματα κλύζονται, κατὰ ἀμφοτέραν ὄχθην θαλάσσης. Ιν' αὐτὸς. ὅπου αὐτὸς μόνος ὑπὸ ἀνέμων βαλλόμενος, πρὸς ἄνεμον τετραμμένος ἦν. Βάσιν. πόδα. Οὐδέ τιν' ἐγχώρων. λείπει, ἔχων. Κακογείτονα. οὐ μόνον ὅπου καλὸν οὐκ εἶχε γείτονα, ἀλλὰ οὐδὲ κακόν. παρ' οὗ ἀμοιβαῖον λόγον στενάζων ἀκούσεται. τὸ δὲ ἑξῆς, οὕτω δεῖ λαβεῖν οὐδέ τινα ἐγχώρων ἔχειν. παρ' ᾧ δὴ τὸν κακὸν γείτονα, τὸν αἱματηρὸν στόνον ἀποκλαύσειε. τὸ, κακογείτονα γὰρ, οὐ πρὸς τοὺς ἐνοικοῦντας, ἀλλ' εἴπερ τις ἐτύγχανεν αὐτῷ συνοικῶν. ὁ τούτου στόνος κακογείτων ἂν ἦν ἐκείνῳ. Ἀντίτυπον. ἀμοιβαῖον. Οὐδ' ὃς τὰν θερμοτάταν. οὐδ' ὅστις τὴν θερμοτάτην καὶ ἀχρείαν αἱμάδα τὴν τοῦ αἵματος ῥύσιν ἀναδιδομένην ἐκ τῶν ἑλκῶν τοῦ θηροδήκτου ποδὸς, ἠπίοις φύλλοις κατευνάσειεν, εἴ τις ἐμπέσοι. Αἱμάδα κηκιομένων ἑλκέων. » παρὰ τὸ, Μέλαν δ' ἀνεκήκιεν αἷμα. Φύλλοις κατευνάσειεν. ἀντὶ τοῦ, ὅλως οὐκ ἔχων οὐδὲ ὅστις ἕλοι φύλλον αὐτῷ ἐκ τῆς γῆς, ἢ ὄρνιν τοξευθέντα ὑπὸ Φιλοκτήτου, καὶ πεσόντα εἰς τὴν γῆν.

ἀλλ' ἴσος ἐν ἴσοις ἀνήρ,
ὤλλυθ' ὧδ' ἀναξίως.
τόδε θαῦμ' ἔχει με
πῶς ποτε πῶς ποτ' ἀμφιπλήκτων
ῥοθίων μόνος κλύζων, πῶς
ἄρα πανδάκρυτον οὕτω
βιοτὰν κατέσχεν,
ἵν' αὐτὸς ἦν πρόσουρος, οὐκ ἔχων βάσιν,
οὐδέ τιν' ἐγχώρων,
κακογείτονα παρ' ᾧ στόνον ἀντίτυπον
βαρυβρῶτ' ἀποκλαύ-
σειεν αἱματηρόν. οὐδ' ὃς
τὰν θερμοτάταν
αἱμάδα κηκιομέναν ἑλκέων
ἐνθήρου ποδὸς ἠπίοισι φύλλοις
κατευνάσειεν, εἴ τις ἐμπέσοι,
φορβάδος ἔκ τε γᾶς ἑλεῖν.
ἕρπει γὰρ ἄλλοτ' ἄλλᾳ
τότ' ἂν εἰλυόμενος
παῖς ἄτερ ὡς φίλας τιθήνας,
ὅθεν εὐμάρει' ὑπάρχει
πόρων, ἁνίκ' ἐξανίησι

Εἰλυόμενος. κυλιόμενος. χερσὶν ἐπερειδόμενος, καὶ ἕλκων τὰ σκέλη ὡς νήπιος παῖς ἄνευ τιθήνης τετραποδηδὸν βαδίζων. ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς ἀνωτέρω.
» πρὸς δὲ τοῦθ' ὅ, μοι βάλοι. Νευροσπαδὴς ἄτρακτος. αὐτὸς ἂν πάλαι, Εἰλυόμην
» δύστηνος ἐξέλκων πόδα. τὸ δὲ ἑξῆς, τότε γὰρ ἡνίκα ἐξανίησι δακέθυμος ἄτα, ἕρποι πόρον ἄλλοτ' ἄλλον εἰλυόμενος, ὥσπερ παῖς ἄνευ φίλης τιθήνης ὑπάρχων. οὐ φορβὰν ἱερᾶς γᾶς σπόρον αἴρων. οὐκ ἄλλον ὅσ' νεμόμεσθα ἀνέρες ἀλφησταί. τουτέστιν. οὐ δημητριακὸν καρπόν. οὐδέ τι τῆς συνήθους ἀνθρώπων διαίτης. ἀλλὰ διὰ τῶν πτηνῶν οἰστῶν, τὴν διὰ τῶν ὀρνέων τροφήν. Οθεν εὐμάρεια, ὅπου εὐμαρές ἐστιν αὐτῷ ἀπιέναι. Εξανίησιν. ἐνδίδωσι.

Δακέθυμος ἄτα. ἡ νόσος. Γᾶς ἄσπορον. σῖτον. Τῶν νεμόμεσθα. τουτέστιν, ἀφ᾽ ὧν τρεφόμεθα. Πλὴν ἐξ ὠκυβόλων. πτερωτῶν τόξων. ἤτοι, πλὴν εἴπου τοῖς πτηνοῖς βέλεσιν, ἐξ ὠκυβόλων τόξων ἀνύσῃ φορβήν. Πτηνῶν. τουτέστιν ὀρνέων. λείπει δὲ ἡ ἀπό. ἵν᾽ ᾖ, ἀπὸ τῶν πτηνῶν. Οἰνοχύτου πώματος ἥσθη. τουτέστιν, οἴνου. περιφραστικῶς. ἐνεπλήσθη. ἢ οὐδὲ οἴνου μετείληφε. Στατὸν εἰς ὕδωρ. τὸ ἐξ ὄμβρου συνεστηκὸς ὕδωρ. ἢ πηγαῖον. ἢ λιμναῖον. παρὰ τὸ ἠρεμεῖν, καὶ μὴ ὑπὸ ἀνέμων κινεῖσθαι. Προσενώμα. ἑαυτὸν ἐκίνει. ἦγεν, ἐπορεύετο. Παιδὸς ὑπαντήσας. τυχὼν νεοπτολέμου. Εὐδαίμων ἀνύσει. εὐδαιμονήσει. τὸ ἑξῆς, εὐδαίμων καὶ μέγας ἀνύσει. Εκείνων. λείπει, ἔσται. τῶν κακῶν δηλονότι. Πατρῴαν ἄγει πρὸς αὐλάν. εἰς τὴν πατρίδα. Μηλιάδων νυμφᾶν. περὶ τὴν τραχῖνα γὰρ οἱ μηλιεῖς. Ιν᾽ ὁ χαλκάσπις. ὅπου ὁ ἐκθεωθεὶς ἀνὴρ, πελάζεται πᾶσι. λέγει δὲ τὸν ἡρακλέα. Πλάθει πᾶσιν. ἐμφαίνεται λαμπρὸς ὢν ὡς πῦρ. Ερπ᾽ εἰ θέλεις. τί δὴ ποθ᾽ ὧδε. ταῦτά φησιν, ὁρῶν τῇ νόσῳ πληττόμενον, καὶ σιωπῶντα. Α, ἆ, ἆ. ἐνοχλεῖ τῷ φιλοκτήτῃ ἡ συνήθης νόσος. θέλει δὲ κρατῆσαι ἑαυτοῦ. διὸ προσποιεῖται ὅταν λέγῃ, ἀλλ᾽ ἄρτι κουφίζειν δοκῶ. Ιὼ θεοί. ὁ φιλοκτήτης δὴ τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδὴν ἀπαγορεύει τὰς γινομένας ὀδύνας. καὶ λέγει, ἰὼ θεοὶ ὡς χαίρων δὴ τὸν νεοπτόλεμον. οὐ δύναται δὲ ἀληθῶς. Α, ἆ, ἆ. ἀναστενάζει λοιπὸν τῆς νόσου πλεοναζούσης.

δακέθυμος ἄτα.
οὐ φορβὰν ἱερᾶς
γᾶς, σπόρον οὐκ ἄλλων
αἴρων τῶν νεμόμε-
σθ᾽ ἀνέρες ἀλφησταί.
πλὴν ἐξ ὠκυβόλων εἴποτε τόξων
πτανῶν, πτανοῖς ἀνύσειε γαστρὶ φορβάν.
ὦ μελέα ψυχά.
ὃς μηδ᾽ οἰνοχύτου πώματος ἥ-
σθη δεκέτη χρόνον.
λεύσσων δ᾽ ὅπου γνοίη στατὸν εἰς ὕδωρ
ἀεὶ προσενώμα.
νῦν δ᾽ ἀνδρῶν ἀγαθῶν
παιδὸς ὑπαντήσας,
εὐδαίμων ἀνύσει.
καὶ μέγας ἐκείνων,
ὅς νιν ποντοπόρῳ δούρατι, πλήθει
πολλῶν μηνῶν πατρῴαν ἄγει πρὸς αὐλὰν
μηλιάδων νυμφᾶν,
Σπερχειοῦ τε παρ᾽ ὄχθαις, ἵν᾽ ὁ χάλ-
κασπις ἀνὴρ θεοῖς
πλάθει πᾶσι θείῳ πυρὶ παμφαὴς
Οἴτας ὑπὲρ ὄχθων.
νεο ἕρπ᾽ εἰ θέλεις. τί δή ποθ᾽ ὧδ᾽ ἐξ οὐδενὸς
λόγου σιωπᾷς, κἀπόπληκτος ὧδ᾽ ἔχῃ;
φιλ ἆ, ἆ, ἆ.
νεο τί ἔστιν;
φιλ οὐδὲν δεινόν. ἀλλ᾽ ἴθ᾽ ὦ τέκνον.
νεο μῶν ἄλγος ἴσχεις τῆς παρεστώσης νόσου;
φιλ οὐ δῆτ᾽ ἔγωγ᾽. ἀλλ᾽ ἄρτι κουφίζειν δοκῶ
ἰὼ θεοί.
νεο τί τοὺς θεοὺς οὕτως ἀναστένων καλεῖς;
φιλ σωτῆρας αὐτοὺς ἠπίους θ᾽ ἡμῖν μολεῖν.
ἆ, ἆ, ἆ.
νεο τί ποτε πέπονθας οὐκ ἐρεῖς, ἀλλ᾽ ὧδ᾽ ἔσῃ

σιγηλὸς; ἐν κακῷ δέ τῳ φαίνῃ κυρῶν.
φιλ ἀπόλωλα τέκνον, κοὐ δυνήσομαι κακὸν
κρύψαι παρ᾽ ὑμῖν. ἀτταταῖ. διέρχεται,
διέρχεται δύστηνος. ὦ τάλας ἐγώ. (παῖ.
ἀπόλωλα τέκνον. βρύχομαι τέκνον. πα-
ἀπαπαπαπαῖ. παπαῖ. πάπα. πάπα. παπαῖ
πρὸς θεῶν πρόχειρον εἴ τι σοι τέκνον πάρα
ξίφος χεροῖν, πάταξον εἰς ἄκρον πόδα.
ἀπάμησον ὡς τάχιστα. μὴ φείσῃ βίου.
ἴθ᾽ ὦ παῖ.
νεο τί δ᾽ ἐστὶν οὕτω νεοχμὸν ἐξαίφνης, ὅτου
τοσήνδ᾽ ἰυγὴν καὶ στόνον σαυτοῦ ποιεῖς;
φι οἶσθ᾽ ὦ τέκνον.
νεο τί ἐστιν;
φι οἶσθ᾽ ὦ παῖ,
νεο τί σοι;
φι οὐκ οἶδα.
νεο πῶς οὐκ οἶσθα;
φι παππαπαῖ. παπαπαῖ. παῖ.
νεο δεινόν γε τοὐπίσαγμα τοῦ νοσήματος.
φι ἄφατον γὰρ, οὐδὲ ῥητόν. ἀλλ᾽ οἴκτειρέ με.
νεο τί δῆτα δράσω;
φι μή με ταρβήσας προδῷς.
ἥκει γὰρ αὕτη διὰ χρόνου πλάνοις ἴσως
ὡς ἐξεπλήσθη.
νεο ἰὼ. ἰὼ δύστηνε σύ.
ἰὼ δύστηνε δῆτα διὰ πόνων πάντων φανείς.
βούλει λάβωμαι δῆτα καὶ θίγω τί σου;
φι μὴ δῆτα τοῦτό γ᾽. ἀλλά μοι τὰ τόξ᾽ ἑλὼν
τάδ᾽ ὥσπερ ᾔτου μ᾽ ἀρτίως, ἕως ἀνῇ
τὸ πῆμα τοῦτο τῆς νόσου τὸ νῦν παρὸν,
σῷζ᾽ αὐτὰ, καὶ φύλασσε. λαμβάνει γὰρ οὖν
ὕπνος μ᾽. ὅταν περ τὸ κακὸν ἐξίῃ τόδε.
κοὐκ ἔστι λῆξαι πρότερον, ἀλλ᾽ ἐᾶν χρεὼν
ἕκηλον εὕδειν. ἢν δὲ τῷδε τῷ χρόνῳ
μόλωσ᾽ ἐκεῖνοι, πρὸς θεῶν ἐφίεμαι
ἑκόντα μήτ᾽ ἄκοντα, μή δέ τῳ τέχνῃ
κείνοις μεθεῖναι ταῦτα. μὴ σαυτόν θ᾽ ἅμα,
κἄμ᾽ ὄντα σαυτοῦ πρόστροπον, κτείνας γένῃ.
νεο θάρσει. προνοίας οὕνεκ᾽ οὐ δοθήσεται

Ἐν κακῷ δέ τῳ φαίνῃ κυρῶν. ἀντὶ τοῦ ἔοικάς μοι ὀδυνᾶσθαι.

Βρύχομαι. ἐσθίομαι. καταναλίσκομαι.

Ἀπάμησον. θέρισον. κόψον.

Ἰυγήν. ὀξεῖαν βοήν.
Οἶσθ᾽ ὦ τέκνον. βούλεται εἰπεῖν τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδήν. ἐν νῷ λαμβάνων μή πως καταλείψει αὐτὸν ὁ νεοπτόλεμος. οὐ λέγει δὲ διὰ τὸ πάθος.

Τοὐπίσαγμα. ἡ ἐπείσοδος. ἡ προσθήκη. Ἥκει γὰρ αὕτη διὰ χρόνου πλάνοις. ὁδοιπορείας. ἥκει ἡ νόσος ἴσως, ὅτε ἐκορέσθη πλανωμένη. ὡς περὶ θηρὸς δὲ ποιεῖται τὸν λόγον.

Ἢ τοῦ μ᾽ ἀρτίως. ἠξίωσας, ᾔτεις. Ἕως ἀνῇ. ἐνδῷ. Σῷζ᾽ αὐτά. καὶ φύλασσε. φύλασσέ φησιν αὐτὰ τὰ τόξα. ἅμα γὰρ τῷ πάθει τούτῳ, ὕπνος μοι ἐπέρχεται, καὶ οὕτω παύομαι τῆς νόσου. Οὐκ ἔστι λῆξαι. οὐκ ἔστι τῆς ὀδύνης παύσασθαι πρότερον, πρὶν κοιμηθῆναι.
Μόλωσ᾽ ἐκεῖνοι. οἱ περὶ ὀδυσσέα.
Πρόστροπον. ἱκέτην.

πλὴν σοί τε κἀμοί. ξὺν τύχῃ δὲ πρόσφερε.
ΦΙΛ. ἰδοὺ δέχου παῖ. τὸν φθόνον δὲ πρόσκυσον,
μή σοι γένηται πολύπονʼ αὐτὰ, μηδʼ ὅπως
ἐμοί τε καὶ τῷ πρόσθʼ ἐμοῦ κεκτημένῳ.
ΝΕΟ. ὦ θεοὶ, γένοιτο ταῦτα νῷν. γίνοιτο δὲ
πλοῦς οὔριός τε καὶ εὐσταλὴς ὅποι ποτὲ
θεὸς δικαιοῖ, χὠ στόλος πορσύνεται.
ΦΙΛ. ἀλλὰ δέδοικʼ ὦ παῖ, μή μʼ ἀτελὴς εὐχή.
στάζει γὰρ αὖ μοι φοίνιον τόδʼ ἐκ βυθοῦ
κηκῖον αἷμα. καί τι προσδοκῶ νέον.
παπαῖ. φεῦ.
παπαῖ μάλʼ ὦ ποὺς, οἷά μʼ ἐργάσῃ κακά;
προσέρπει,
προσέρχεται τόδʼ ἐγγύς. οἴμοι μοι τάλας.
ἔχετε τὸ πρᾶγμα; μὴ φύγητε μηδαμῇ.
ἀτταταῖ.
ὦ ξένε Κεφαλλὴν, εἴθε σου διαμπερὲς
στέρνων ἔχοιτʼ ἄλγησις ἥδε. φεῦ. παπαῖ.
παπαῖ. μάλʼ αὖθις. ὦ διπλοῖ στρατηλάται
Ἀγάμεμνον, ὦ Μενέλαε, πῶς ἂν ἀντʼ ἐμοῦ
τὸν ἴσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε τὴν νόσον;
ὤμοι μοι.
ὦ θάνατε, θάνατε, πῶς ἀεὶ καλούμενος
οὕτω κατʼ ἦμαρ, οὐ δύνῃ μολεῖν ποτε;
ὦ τέκνον, ὦ γενναῖον, ἀλλὰ συλλαβὼν
τῷ Λημνίῳ τῷδʼ ἀνακαλουμένῳ πυρὶ,
ἔμπρησον ὦ γενναῖε. κἀγώ τοι ποτὲ
τὸν τοῦ Διὸς παῖδʼ ἀντὶ τῶνδε τῶν ὅπλων,
ἃ νῦν σὺ σώζεις, τοῦτʼ ἐπηξίωσα δρᾶν.
τί φῂς παῖ;
τί φῄς; τί σιγᾷς; ποῦ ποτʼ ὢν τέκνον κυρεῖς;
ἀλγῶ πάλαι δὴ τἀπὶ σοὶ στένων κακά.
ΦΙΛ. ἀλλʼ ὦ τέκνον, καὶ θάρσος ἴσχʼ, ὡς ἥδε μοι
ὀξεῖα φοιτᾷ, καὶ ταχεῖʼ ἀπέρχεται.
ἀλλʼ ἀντιάζω μή με καταλίπῃς μόνον.
ΝΕΟ. θάρσει. μενοῦμεν.
ΦΙΛ. ἦ μενεῖς;
ΝΕΟ. σαφῶς φρόνει.
ΦΙΛ. οὐ μήν σʼ ἔνορκόν γʼ ἀξιῶ θέσθαι τέκνον

Τὸν φθόνον δὲ πρόσκυσον. ἱλάσκου τὸν φθόνον, ὥστε αὐτὰ μὴ γενέσθαι σοι πολύπονα. πικρὰ καὶ αἴτια κακῶν.

Μηδʼ ὅπως. μηδʼ ὁμοίως.

Τῷ πρόσθεν ἐμοῦ κεκτημένῳ. τῷ Ἡρακλεῖ δηλονότι.

Κηκῖον αἷμα ἀναῤῥέον. ἀναδιδόμενον ὅμηρος.

Πολὺς δʼ ἀνεκήκιεν ἱδρώς.

Ὦ ξένε Κεφαλλήν. ὦ Ὀδυσσεῦ.

Τρέφοιτε. λάβοιτε ἀντὶ ἐμοῦ.

Τῷ Λημνίῳ τῷδε ἀνακαλουμένῳ πυρί. παρακαλοῦντι. ἐν γὰρ Λήμνῳ, ἐργαστήριον τοῦ Ἡφαίστου. ἔνθα καὶ κρατῆρες πυρός.

Κἀγώ τοι ποτέ. ὅτε τὴν πυρὰν τοῦ Ἡρακλέους ἀνῆψα.

Τοῦτʼ ἐπηξίωσα δρᾶν τὸ κατακοῦσαι.

Τί σιγᾷς. λαβὼν γὰρ τὰ τόξα ὁ Πύῤῥος ἐσιώπησεν, ἀπορῶν τί ἄρα ποιήσειεν.

νεο ὡς οὐ θέμις γ' ἐμοί 'στι σοῦ μολεῖν ἄτερ.
φιλ ἔμβαλε χειρὸς πίστιν.
νεο ἐμβάλλω μενεῖν.
φιλ ἐκεῖσε νῦν μ' ἐκεῖσε.
νεο ποῖ λέγεις;
φιλ ἄνω.
νεο τί παραφρονεῖς αὖ; τί τὸν ἄνω λεύσσεις κύ-(κλον;
φιλ μέθες μέθες με.
νεο ποῖ μεθῶ;
φιλ μέθες ποτέ.
νεο οὔ φημ' ἐάσειν.
φιλ ἀπό μ' ὀλεῖς, ἢν προθίγῃς.
νεο καὶ δὴ μεθίημι. τί δὲ δὴ πλέον φρονεῖς;
φιλ ὦ γαῖα, δέξαι θανάσιμόν μ' ὅπως ἔχω.
τὸ γὰρ κακὸν τόδ' οὐκέτ' ὀρθοῦσθαί μ' ἐᾷ.
νεο τὸν ἄνδρ' ἔοικεν ὕπνος οὐ μακροῦ χρόνου
ἕξειν. κάρα γὰρ ὑπτιάζεται τόδε.
ἱδρώς γέ τοί νιν πᾶν καταστάζει δέμας
μέλαινά τ' ἄκρου τις παρέρρωγεν ποδὸς
αἱμορραγὴς φλέψ. ἀλλ' ἐάσωμεν φίλοι
ἕκηλον αὐτὸν, ὡς ἂν εἰς ὕπνον πέσῃ.
χο ὕπν' ὀδύνας ἀδαὴς, ὕπνε δ' ἀλγέων, εὐαὴς
ἡμῖν ἔλθοις.
εὐαίων ὦ 'ναξ,
ὄμμασιν δ' ἀντέχοις
τάνδ' αἴγλαν, ἃ τέταται τανῦν.
ἴθι ἴθι μοι παιών.
ὦ τέκνον, ὅρα ποῦ στάσῃ,
ποῖ δὲ βάσῃ, πῶς δέ μοι
τἀντεῦθεν φροντίδες ὁρᾷς.
ἤδη πρὸς τί μενοῦμεν
πράσσειν. καιρός τοι πάντων
γνώμαν ἴσχων.
πολὺ παρὰ πόδα κράτος ἄρνυται. (ραν
νεο ἀλλ' ὅδε μὲν κλύει οὐδέν. ἐγὼ δ' ὁρῶ οὕνεκα θή-

Σοῦ μολεῖν. πρὸς τὴν ὑπόθεσιν καὶ τοῦτό φησι. δεῖ τὸν χρησμὸν εἶναι μηδέτερον αὐτὸν μόνον πορθῆσαι τὸ Ἴλιον. Ἐκεῖσε νῦν μ' ἐκεῖσε. δῆλον νῦν ἔοικεν ὁ φιλοκτήτης παραφρονεῖν ὑπὸ τῆς νόσου. Τί παραφρονεῖς. τί ἐκτὸς φρενῶν γέγονας. Τί δὴ πλέον φρονεῖς. αὐτὶ τοῦ ὠφελιμώτερον ἐμοῦ. Τὸ γὰρ κακὸν τόδε. ἐπὶ ὧν τάδε, ἐκοιμήθη. Τὸν ἄνδρ' ἔοικεν. ἔοικεν ὁ ὕπνος τὸν ἄνδρα, ἐκ εἰς μακρὰν καταλήψεσθαι. Ὑπτιάζεται. κλίνεται, ἢ ὀπίσω ἐκπίπτει. Μέλαινά τ' ἄκρου. νεῦρον ῥαγὲν ἀπὸ τοῦ ἄκρου ποδὸς, αἷμα ἀφίησιν. Ὕπν' ὀδύνας ἀδαὴς. ὕπνε ἀλγέων. ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ἀδαὴς. ἤγουν ἄπειρε. Εὐαὴς ἡμῖν ἔλθοις. εὔπνους. Εὐαίων ὦ 'ναξ. εὐμενὴς. καλῶς ἄγων ἡμῖν τὸν αἰῶνα. Ὄμμασι δ' ἀντέχοις. ἐὰν πωθεὶς τοῖς ὄμμασι τοῦ φιλοκτήτου, καὶ μὴ ἐάσῃς αὐτὸν βλέψαι νῦν, ἢ κάτεχε τὸ ὁρατικὸν, ὅπερ νῦν ἥπλωται διὰ καὶ χεῖται τῇ τοῦ ὕπνου ἀχλύϊ. τοιαύτην δὲ αἴγλην ἥτις νῦν τέταται, ἀντέχοις τοῖς ὄμμασι λέγει τὸν ὕπνον, τὸ γινόμενον αὐτοῦ παραχρῆμα, ὡς ὅτι αὐτοῦ, αἴγλη καὶ φῶς. Ὅρα ποῦ στάσῃ. ποῦ στήσῃ τῆς γνώμης. ποίας γνώμης κρατήσεις. Τἀντεῦθεν φροντίδες τὰ μετὰ ταῦτα πῶς ὁρᾷς φροντίδος. αὐτὶ τοῦ, ἐννοεῖς. Καιρός τοι πάντων. ἡ μετὰ εὐκαιρίας ζήτησι, πολλῶν ἐπικρατεῖ. ἂν εἰ ἑτοίμως καρποῦται, ὁ δὲ νοῦς, ὁ καιρὸς ἐκεῖνος ὁ εὐκαίρως ἐπιπλοιόμενος, πολλοῖς εὐδοξίαν ζήτησι παρέχει. Παρὰ πόδα. πλησίον. Ἄρνυται. ἀποφέρεται.

τὴν δ' ἁλίως ἔχομεν. τὴν θήραν τῶν τόξων, μάτην ἔχομεν χωρὶς τοῦ. φιλοκτήτου πλέοντες. Κομπεῖν δ' ἐς ἀτελῆ σὺν ψεύδεσιν. ἐνοεῖν δὲ καὶ ἐπαγγέλλεσθαι ἀτέλεστα τὸ ψευδόμενον, αἰσχρὸν ὄνειδος. Βαιάν μοι βαιάν, μικρὰ καὶ ἥμερά μοι φησὶ διαλέγου, μή ποτε ἀνεγείρῃ κοιμώμενος. Ὡς πάντων ἐν νόσῳ. αὐτὶ τοῦ, ἐλαφρὸς πρὸς τὸ ταχὺ ἀναβλέψαι, καὶ ἐγερθῆναι. αἴτι τοῦ, ὁ ὕπνος ἐν τῇ νόσῳ ταχέως βλέπει, ἢ ὁ νοσῶν, ταχέως ἀνίσταται. λείπει δὲ τὸ ὡς. βούλεται γὰρ λέγειν, ὥστε λεύσσειν ὁ ὕπνος. ὡς μὴ ἡγεῖσθαι τὸ τὸν ὕπνον ὑπάρχειν.

τήνδ' ἁλίως ἔχομεν, τόξων δίχα τοῦδε πλέοντες
τοῦδε γὰρ ὁ στέφανος τοῦτον θεὸς εἶπε κομίζειν
κομπεῖν δ' ἔς ἀτελῆ σὺν ψεύδεσιν αἰσχρὸν ὄνειδος.
Χο. ἀλλὰ τέκνον, τάδε μὲν θεὸς ὄψεται. ὧν δ' ἂν ἀ-(μείβῃ
μ' αὖθις, βαιάν μοι
βαιὰν ὦ τέκνον
πέμπε λόγων φήμαν.
ὡς πάντων ἐν νόσῳ εὐδρακὴς
ὕπνος ἄϋπνος λεύσσειν.
ἀλλ' ὅτι δύναιο μάκιστον,
κεῖνό μοι κεῖνο λάθρᾳ
ἐξιδοῦ ὅπῃ πράξεις.
οἶσθα γὰρ ὃν αὐδῶμαι.
εἰ ταὐτὰν τούτῳ γνώμαν
ἴσχεις μάλα τοι
ἄπορα πυκνοῖσιν ἐνιδεῖν πάθη.
οὖρός τι τέκνον οὖρος ἀνὴρ
δ' ἀνόμματος οὐδ' ἔχων ἀρωγὰν
ἐκτέταται νύχιος.
ἀλεὴς ὕπνος ἐσθλός.
οὐ χερός, οὐ ποδός, οὔ τινος ἄρχων.
ἀλλ' ὥστις ἀΐδᾳ παρακείμενος,
ὅρα βλέπει. καίρια φθέγγει.
τὸ δ' ἁλώσιμον ἐμᾷ φροντίδι παῖ,

Μάκιστον. μέγιστον. εὐσύμβουλον. σύμφορον. Ἐξιδοῦ ὅτι πράξεις. θεώρησον. βλέψον. „ πλεονάζει γὰρ ἡ ἐξ, καθάπερ καὶ ἐπὶ τούτων, ἀντεπίστασο, ἀντὶ τοῦ ἐπίστασο. καὶ ἐνδίδαξον, αὐτὶ τοῦ δίδαξον. Οἶσθα γὰρ ὃν αὐδῶμαι. δι' ὃν λέγω. οἷον τὸν φιλοκτήτην. διὰ μέσου τοῦτο εἴρηκε. Εἰ ταὐτὸν τούτῳ γνώμαν. εἰ τὴν αὐτὴν τῷ οδυσσεῖ γνώμην ἔχεις, ὥστε αἴρειν τὸν φιλοκτήτην ἐντεῦθεν. Ἄπορα πυκνοῖσιν. ἄπορόν ἐστι καὶ τοῖς συνετοῖς ἰδεῖν τὸ πρακτέον. λείπει δὲ ὁ καὶ γράφεται, πυκνοῖσιν, ἵν' ᾖ ἐν πράγμασι πυκνοῖς. συνιδεῖν τὸ πρακτέον, ἄπορον. Οὖρός τοι. ἐπιτήδειος καιρός. Ἀνόμματος. ἐστέρηται τοῦ φωτός. Ἐκτέταται νύχιος. ἐπεὶ κατὰ νύκτα καθεύδουσι, παρὰ τοῦτο εἶπε τὴν ἡμέραν νύκτα ἄγων. αὐτὶ τοῦ κοιμώμενος. τὸ δὲ ἑξῆς, ἐκτέταμαι νύχιος, οὐ χερός, οὐ ποδὸς ἄρχων. αὐτὶ τοῦ, οὐδὲν τῶν μελῶν δυνάμενος κινεῖν, οὐδὲ βλέπειν. Ἀλεὴς ὕπνος ἐσθλός, ὁ ὕπνος ὁ ὑπὸ τὴν ἀλέαν τοῦ ἡλίου ἀλεής.
» θερμός. παρὰ τὴν ἀλέαν. ὅμηρος, Ἀλέη τε γένηται. τοῦτο δέ, καθ' ἑαυτόν φησιν. ὕπνος σύμφορος ἡμῖν ἐστι, καὶ τοῖς πράγμασιν ἀγαθός. Τὸ δ' ἁλώσιμον. τὸ δὲ ἀγρεύσιμον. ὃ ἐστι πέρας ἀνάκειται τῇ ἐμῇ φροντίδι.

πόνος ὁ μὴ φοβῶν, κράτιστος.
νεο σιγᾶν κελεύω, μηδ' ἀφεστάναι φρενῶν.
κινεῖ γὰρ ἁνὴρ ὄμμα, κἀνάγει κάρα.
φιλ ὦ φέγγος, ὕπνου διάδοχον. τό, τ' ἐλπίδων
ἄπιστον οἰκούρημα τῶνδε τῶν ξένων.
οὐ γάρ ποτ' ὦ παῖ τοῦτ' ἂν ἐξηύχησ' ἐγώ
τλῆναί σ' ἐλεεινῶς ὧδε τὰ μὰ πήματα
μεῖναι παρόντα καὶ ξυνωφελοῦντά μοι.
οὔκουν Ἀτρεῖδαι τοῦτ' ἔτλησαν εὐπόρως
οὕτως ἐνεγκεῖν οἱ 'γαθοὶ στρατηλάται.
ἀλλ' εὐγενὴς γὰρ ἡ φύσις. κἀξ εὐγενῶν
ὦ τέκνον ἡ σή. πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ
ἔθου, βοῆς τε καὶ δυσοσμίας γέμων.
καὶ νῦν ἐπειδὴ τοῦδε τοῦ κακοῦ δοκεῖ
λήθη τις, εἶναι κἀνάπαυλα δὴ τέκνον,
σύ μ' αὐτὸς ἆρον, σύ με κατάστησον τέκνον.
ἵν' ἡνίκ' ἂν κόπος μ' ἀπαλλάξῃ ποτὲ,
ὁρμώμεθ' ἐς ναῦν, μηδ' ἐπίσχωμεν τὸ πλεῖν.
νεο ἀλλ' ἥδομαι μέν σ' εἰσιδὼν παρ' ἐλπίδα
ἀνώδυνον βλέποντα, κἀμπνέοντ' ἔτι.
ὡς οὐκέτ' ὄντος γὰρ, τὰ συμβόλαιά σου
πρὸς τὰς παρούσας ξυμφορὰς ἐφαίνετο.
νῦν δ' αἶρε σαυτόν. εἰ δέ σοι μᾶλλον φίλον,
οἴσουσί σ' οἵδε. τοῦ πόνου γὰρ οὐκ ὄκνος,
ἐπείπερ οὕτω σοί τ' ἔδοξ' ἐμοί τε δρᾶν.
φιλ αἰνῶ τάδ' ὦ παῖ. καί μ' ἔπαιρ' ὥσπερ νοεῖς.
τούτους δ' ἔασον, μὴ βαρυνθῶσιν κακῇ
ὀσμῇ πρὸ τοῦ δέοντος. οὑπὶ νηῒ γὰρ
ἅλις πόνος τούτοισι συνναίειν ἐμοί.
νεο ἔσται τάδ'. ἀλλ' ἵστω τε, κἀυτὸς ἀντέχου.
φιλ θάρσει. τό τοι σύνηθες ὀρθώσει μ' ἔθος.
νεο παπαῖ. τί δῆτα δρῶμ' ἐγὼ τοὐνθένδε γε;
φιλ τί δ' ἔστιν ὦ παῖ; ποῖ ποτ' ἐξέβης λόγῳ;
νεο οὐκ οἶδ' ὅποι χρὴ τἄπορον τρέπειν ἔπος.
φιλ ἀπορεῖς δὲ τοῦ σύ; μὴ λέγ' ὦ τέκνον τάδε.
νεο ἀλλ' ἐνθάδ' ἤδη τοῦδε τοῦ πάθους κυρῶ.
φιλ οὐ δή σε δυσχέρεια τοῦ νοσήματος
ἔπεισεν, ὥστε μή μ' ἄγειν ναύτην ἔτι;
νεο ἅπαντα δυσχέρεια, τὴν αὑτοῦ φύσιν
ὅταν λιπών τις, δρᾷ τὰ μὴ προσεικότα

Πόνος ὁ μὴ φοβῶν. ὁ πόνος ὁ μὴ φόβον ἔχων, κράτιστός ἐστιν. ὁ μὴ πρὸς κίνδυνον ἐρῶν. αὐτὶ τοῦ, μὴ φοβηθῶμεν. πάντα γὰρ ἀνύομεν.

Οἰκούρημα. φυλακή. παρουσία.

Ἐξηύχησ' ἐγώ. ἐνόμισα.

Ἐν εὐχερεῖ. ἐν ἐλαχίστῳ.

Καὶ δυσοσμίας γέμων. πεπληρωμένος σὺ, τῆς ἐμῆς δυσοσμίας.

Ἐπειδὴ τοῦδε τοῦ κακοῦ. ὅταν με ὁ καύματος ἀφῇ.

Κόπος μ' ἀπαλλάξῃ. γράφεται κόπου ἀπαλλαχθῶμεν.

Οὑπὶ νηῒ γάρ. ἱκανὸς αὐτοῖς γενήσεται ὁ πόνος, ἐπὶ τῇ νηῒ συνεῖναί μοι, καὶ συναίειν ἐμοί.

Ἀλλ' ἵστω τε κἀυτός. ἵστασο καὶ ἀντιλαμβάνου.

Παπαῖ. τί δῆτα. ἀδημονεῖ. ἐννοῶν ὅτι μέλλει ἐξαπατᾶν τὸν Φιλοκτήτην, καὶ ἐπάγειν εἰς τὴν Ἴλιον. οὐκέτι εἰς τὴν πατρίδα καθάπερ ἐπηγγείλατο.

Πάθους κυρῶ. πάθους λέγει, τῆς ἀπορίας, ἀντὶ τοῦ ἀπορῶν τυγχάνω.

Μή μ' ἄγειν ναύτην ἔτι; ἐρωτηματικῶς. Τὴν αὑτοῦ φύσιν. λείπει ἡ εἰς. ἵν' ᾖ εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν. ἐκείνην φησὶ λέγω δυσχέρειαν προσεῖναι τῷ ἀνδρὶ τῷ ξένον τι τῆς ἑαυτοῦ διανοίας διαπραττομένῳ.

Τοῦ φυτεύσαντος. τοῦ Ἀχιλλέως.

Ἐν οἷς τε δρᾷς ἐν οἷς πράττεις, οὐκ ἔσῃ αἰσχρός.

Κρύπτων θ' ἃ μὴ δεῖ. τὰ ἀληθῆ.

Καὶ λέγων αἴσχιστ' ἐπῶν. ἀπάτην.

Εἰ μὴ κἀγὼ κακός. εἰ μὴ κακὸς καὶ ἀνόητος βούλομαι.

Λιπὼν μὲν οὐκ ἔγωγε, οὐχ ὅτι καταλείψω σε ἄχθομαι, ἀλλ' ὅτι λυπηρῶς, καὶ οὐ κατὰ τὴν σὴν γνώμην μέλλω σε ἄγειν. εἰς Τροίαν δέ φησι.

Πολλὴ κρατεῖ. πολλὴ γάρ ἐστιν ἀνάγκη, ταῦτα διαπράξασθαι.

Τῶν γὰρ ἐν τέλει, τῶν κρατούντων γὰρ φροντίζω μᾶλλον ἢ σοῦ. διὸ οὐ δώσω σοι ταῦτα.

Ὦ πῦρ σύ. παρὰ τὸ ὄνομα· καλεῖται γὰρ πύρρος.

Ἀλλ' ὡς μεθήσων. οὕτω μοι πάλιν προσέχει ἀναιδῶς, ὡς μὴ ἐάσων καὶ δώσων τὰ βέλη.

Ὑμῖν τάδ' οὐ γὰρ ἄλλον. ὑμῖν ταῦτα λέγω. οὐ γὰρ οἶδα τοὺς ἄλλους. ὧν τινα ἀποδύρομαι.

φιλ ἀλλ' οὐδὲν ἔξω τοῦ φυτεύσαντος σύ γε
δρᾷς, οὐδὲ φωνεῖς, ἐσθλὸν ἄνδρ' ἐπωφελῶν.
νεο αἰσχρὸς φανοῦμαι. τοῦτ' ἀνιῶμαι πάλαι.
φιλ οὔκουν ἐν οἷς γε δρᾷς, ἐν οἷς δ' αὐδᾷς, ὀκνῶ.
νεο ὦ Ζεῦ, τί δράσω; δεύτερον ληφθῶ κακὸς
κρύπτων θ' ἃ μὴ δεῖ, καὶ λέγων αἴσχιστ' ἐπῶν;
φιλ ἀνὴρ ὅδ', εἰ μὴ 'γὼ κακὸς γνώμην ἔφυν,
προδούς μ' ἔοικε, κἀκλιπὼν τὸν πλοῦν στελεῖν.
νεο λιπὼν μὲν οὐκ ἔγωγε, λυπηρῶς δὲ μὴ
πέμπω σε μᾶλλον, τοῦτ' ἀνιῶμαι πάλαι.
φιλ τί ποτε λέγεις ὦ τέκνον; ὡς οὐ μανθάνω.
νεο οὐδέν σε κρύψω. δεῖ γὰρ ἐς Τροίαν σε πλεῖν
πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς, καὶ τὸν Ἀτρειδῶν στόλον.
φιλ οἴμοι. τί εἶπας;
νεο μὴ στέναζε πρὶν μάθῃς.
φιλ ποῖον μάθημα; τί με νοεῖς δρᾶσαί ποτε;
νεο σῶσαι κακοῦ μὲν πρῶτα τοῦδ', ἔπειτα δὲ
ξὺν σοὶ τὰ Τροίας πεδία πορθῆσαι μολών.
φιλ καὶ ταῦτ' ἀληθῆ δρᾶν νοεῖς;
νεο πολλὴ κρατεῖ
τούτων ἀνάγκη. καὶ σὺ μὴ θυμοῦ κλύων.
φιλ ἀπόλωλα τλήμων, προδέδομαι. τί μ' ὦ ξένε
δέδρακας; ἀπόδος ὡς τάχος τὰ τόξα μοι.
νεο ἀλλ' οὐχ οἷόν τε. τῶν γὰρ ἐν τέλει κλύειν
τό τ' ἔνδικόν με καὶ τὸ συμφέρον ποιεῖ.
φιλ ὦ πῦρ σὺ, καὶ πᾶν δεῖμα, καὶ πανουργίας
δεινῆς τέχνημ' ἔχθιστον, οἷά μ' εἰργάσω,
οἷ' ἠπάτηκας; οὐδ' ἐπαισχύνῃ μ' ὁρῶν
τὸν προστρόπαιον, τὸν ἱκέτην ὦ σχέτλιε;
ἀπεστέρηκας τὸν βίον, τὰ τόξ' ἑλών.
ἀπόδος ἱκνοῦμ', ἀπόδος ἱκετεύω τέκνον.
πρὸς θεῶν πατρῴων, τὸν βίον μή μου 'φέλῃς.
ὤμοι τάλας· ἀλλ' οὐδὲ προσφωνεῖς μ' ἔτι,
ἀλλ' ὡς μεθήσων μήποθ' ὧδ' ὁρᾷ πάλιν.
ὦ λιμένες, ὦ προβλῆτες, ὦ ξυνουσίαι
θηρῶν ὀρείων, ὦ καταρρῶγες πέτραι,
ὑμῖν τάδ', οὐ γὰρ ἄλλον οἶδ' ὅτῳ λέγω,
ἀνακλαίομαι παροῦσι τοῖς εἰωθόσιν,
οἷ' ἔργ' ὁ παῖς μ' ἔδρασεν οὑξ Ἀχιλλέως.
ὀμόσας ἀπάξειν οἴκαδ', ἐς Τροίαν μ' ἄγει,

προθείς τε χεῖρα δεξιὰν, τὰ τόξα μου
ἱερὰ λαβὼν τοῦ Ζηνὸς Ἡρακλέους ἔχει.
καὶ τοῖσιν Ἀργείοισι φήνασθαι θέλει
ὡς ἄνδρ' ἑλὼν μ' ἰσχυρὸν, ἐκ βίας ἄγει.
κοὐκ οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν, ἢ καπνοῦ σκιὰν
εἴδωλον ἄλλως. οὐ γὰρ ἂν σθένοντά γε
εἷλεν μ', ἐπεὶ οὐδ' ἂν ὧδ' ἔχοντ', εἰ μὴ δόλῳ.
νῦν δ' ἠπάτημαι δύσμορος. τί χρὴ ποιεῖν;
ἀπόδος. ἀλλὰ νῦν ἔτ' ἐν σαυτῷ γενοῦ.
τί φής; σιωπᾷς; οὐδέν εἰμ' ὁ δύσμορος.
ὦ σχῆμα πέτρας δίπυλον, αὖθις αὖ πάλιν
εἴσειμι πρὸς σὲ ψιλὸς, οὐκ ἔχων τροφήν.
ἀλλ' αὖ θανοῦμαι τῷδ' ἐν αὐλίῳ μόνος.
οὐ πτηνὸν ὄρνιν, οὐδὲ θῆρ' ὀρειβάτην
τόξοις ἐναίρων τοῖσιδ', ἀλλ' αὐτὸς τάλας
θανὼν, παρέξω δαῖθ', ὑφ' ὧν ἐφερβόμην.
καί μ' οὓς ἐθήρων πρόσθε, θηράσουσι νῦν·
φόνον φόνου δὲ ῥύσιον τίσω τάλας.
πρὸς τοῦ δοκοῦντος οὐδὲν εἰδέναι κακόν.
ὄλοιο μήπω, πρὶν μάθοιμ' εἰ καὶ πάλιν
γνώμην μετοίσεις. εἰ δὲ μὴ, θάνοις κακῶς.
χο τί δρῶμεν ἐν σοί; καὶ τὸ πλεῖν ἡμᾶς ἄναξ
ἤδη 'στι, καὶ τοῖς τοῦδε προσχωρεῖν λόγοις.
νεο ἐμοὶ μὲν οἶκτος δεινὸς ἐμπέπτωκέ τις
τοῦδ' ἀνδρὸς, οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ καὶ πάλαι.
φιλ ἐλέησον ὦ παῖ πρὸς θεῶν. καὶ μὴ παρῇς
σαυτοῦ βροτοῖς ὄνειδος ἐκκλέψας ἐμέ.
νεο οἴμοι. τί δράσω; μή ποτ' ὤφελον λιπεῖν
τὴν Σκῦρον. οὕτω τοῖς παροῦσιν ἄχθομαι.
φιλ οὐκ εἶ κακὸς σύ. πρὸς κακῶν δ' ἀνδρῶν μαθὼν
ἔοικας ἥκειν, αἰσχρά. νῦν δ' ἄλλοισι δοὺς
οἷς εἰκὸς, ἔκπλει, τἀμά μοι μεθεὶς ὅπλα.
νεο τί δρῶμεν ἄνδρες;
οδυ ὦ κάκιστ' ἀνδρῶν, τί δρᾷς;
οὐκ εἶ, μεθεὶς τὰ τόξα ταῦτ' ἐμοὶ πάλιν;
φιλ οἴμοι. τίς ἁνήρ; ἆρ' Ὀδυσσέως κλύω;
οδυ Ὀδυσσέως σάφ' ἴσθ' ἐμοῦ γ' ὃν εἰσορᾷς.
φιλ οἴμοι. πέπραμαι, κἀπόλωλ'. ὅδ' ἦν ἄρα
ὁ ξυλλαβών με, κἀπονοσφίσας ὅπλων.
οδυ ἐγὼ σάφ' ἴσθ', οὐκ ἄλλος. ὁμολογῶ τάδε.

Ἐναίρων νεκρόν. σφάττων νεκρὸν κατὰ τὴν παροιμίαν.

Πρὸς σὲ ψιλός. τόξων γυμνός. τὴν δὲ ἐκ τῶν τόξων μοι γινομένην οὐκ ἔχων τροφήν. αὐτὸ γὰρ φησὶ σῶον, ἀντὶ τοῦ αὐτὸ τόξων.

Ἀλλ' αὖ θανοῦμαι. γράφεται, ἀλλ' αὐανοῦμαι. οἷον, ξηρανθήσομαι.

Τόξοις ἐναίρων. ἐγὼ εἰωθὼς ἐσθίειν τὰ θηρία, βρωθήσομαι νῦν ὑπ' αὐτῶν.

Φόνου δὲ ῥύσιον. ἐνέχυρον. ἀμοιβὴν ἐκτίσω. ὅμηρος. ῥύσι' ἐλαυνόμενος.

Μετοίσεις. μετανοήσεις.

Προσχωρεῖν. ὑποχωρεῖν. πεισθῆναι.

Νῦν δ' ἄλλοισι δούς. νῦν δὲ ἄλλοις δοὺς τὰ κακὰ οἷς εἰκὸς, ἔκπλει. τὰ ἐμὰ ἐμοὶ δούς.

Πέπραμαι. πεπραγμάτευμαι.

φιλ ἀπόδος, ἄφες μοι παῖ τὰ τόξα.
ὀδυ τοῦτο μὲν
οὐδ᾽ ἢν θέλῃ δράσει ποτ᾽. ἀλλὰ καὶ σὲ δεῖ
στείχειν ἅμ᾽ αὐτοῖς, ἢ βίᾳ στελοῦσί σε.
φιλ ἔμ᾽ ὦ κακῶν κάκιστε καὶ τολμίστατε,
οἵδ᾽ ἐκ βίας ἄξουσιν;
ὀδυ ἢν μὴ ἕρπῃς ἑκών.
φιλ ὦ λημνία χθὼν, καὶ τὸ παγκρατὲς σέλας
ἡφαιστότευκτον. ταῦτα δῆτ᾽ ἀνασχετὰ
εἴ μ᾽ οὗτος ἐκ τῶν σῶν ἀπάξεται βίᾳ;
ὀδυ Ζεύς ἐσθ᾽ ἵν᾽ εἰδῇς, Ζεὺς ὁ τῆσδε γῆς κρατῶν.
Ζεὺς, ᾧ δέδοκται ταῦθ᾽. ὑπηρετῶ δ᾽ ἐγώ.
φιλ ὦ μῖσος, οἷα κἀξανευρίσκεις λέγειν,
θεοὺς προτείνων τοὺς ψευδεῖς τιθεῖς.
ὀδυ οὐκ. ἀλλ᾽ ἀληθεῖς. ἡ δ᾽ ὁδὸς, πορευτέα.
φιλ οὔ φημ᾽ ἔγωγε.
ὀδυ φημί. πειστέον τάδε.
φιλ οἴμοι τάλας, ἡμᾶς μὲν ὡς δούλους σαφῶς
πατὴρ ἄρ᾽ ἐξέφυσεν, οὐδ᾽ ἐλευθέρους;
ὀδυ οὐκ. ἀλλ᾽ ὁμοίους τοῖς ἀρίστοισιν μεθ᾽ ὧν
Τροίαν σ᾽ ἑλεῖν δεῖ, καὶ κατασκάψαι βίᾳ.
φιλ οὐδέ ποτέ γ᾽. οὐδ᾽ ἢν χρῇ με πᾶν παθεῖν κακόν.
ἕως ἂν ᾖ μοι γῆς τόδ᾽ αἰπεινὸν βάθρον.
ὀδυ τί δ᾽ ἐργασείεις;
φιλ κρᾶτ᾽ ἐμὸν τόδ᾽ αὐτίκα
πέτρα πέτρας ἄνωθεν αἱμάξω πεσών.
ὀδυ ξυλλάβετέ γ᾽ αὐτὸν, μὴ ᾽πὶ τῷδ᾽ ἔστω τάδε.
φιλ ὦ χεῖρες, οἷα πάσχετ᾽ ἐν χρείᾳ φίλης
νευρᾶς ὑπ᾽ ἀνδρὸς τοῦδε συνθηρώμεναι.
ὦ μηδὲν ὑγιὲς, μηδ᾽ ἐλεύθερον φρονῶν,
οἷ᾽ αὖ μ᾽ ὑπῆλθες; ὥς μ᾽ ἐθηράσω, λαβὼν
πρόβλημα σαυτοῦ παῖδα τόνδ᾽ ἀγνῶτ᾽ ἐμοὶ,
ἀνάξιον μὲν σοῦ, κατάξιον δ᾽ ἐμοῦ.
ὃς οὐδὲν ᾔδει, πλὴν τὸ προσταχθὲν ποιεῖν.
δῆλος δὲ καὶ νῦν ἐστιν ἀλγεινῶς φέρων.
οἷς τ᾽ αὐτὸς ἐξήμαρτεν, οἷς τ᾽ ἐγὼ ᾽παθον.
ἀλλ᾽ ἡ κακὴ σὴ διὰ μυχῶν βλέπουσ᾽ ἀεὶ
ψυχή νιν ἀφυῆ τ᾽ ὄντα, κοὐ θέλονθ᾽, ὅμως
εὖ προὐδίδαξεν ἐν κακοῖς εἶναι σοφόν.
καὶ νῦν ἔμ᾽ ὦ δύστηνε συνδήσας, νοεῖς

Τὸ παγκρατὲς σέλας. τὸ ἡφαίστειον πῦρ. ἐν γὰρ τῇ λήμνῳ τὰ τοῦ ἡφαίστου ἐργαστήρια. ἔνθα καὶ κρατῆρές εἰσι πυρός.

Ἐκ τῶν σῶν. λείπει κόλπων.

Οὔκ. ἀλλ᾽ ὁμοίους. ἀντὶ τοῦ οὐ δοῦλον, ἀλλ᾽ ἄριστον. καὶ μετὰ ἀρίστων τὴν τροίαν δεῖ σε πορθῆσαι. τοῦτο δὲ προτρεπτικόν.

Πέτρα πέτρας. πρὸς τῇ πέτρᾳ ἐναιμάξω τὴν κεφαλήν μου, ἄνωθεν πεσὼν ἀπὸ πέτρας.

Μὴ ᾽πὶ τῷδ᾽ ἔστω. μὴ ἔστω ἐπὶ τῷ φιλοκτήτῃ ἡ ἐξουσία τοῦ κατακρημνίζεσθαι.

Ὦ χεῖρες. δεδεμένος ταῦτά φησιν.

Ὦ μηδὲν ὑγιές. ὦ δόλιε ὀδυσσεῦ.

Συνθηρώμεναι. ἁλοῦσαι, καὶ συλλαμβανόμεναι.

Ἀφυῆ τ᾽ ὄντα. ἄκακον ἀπὸ φύσεως.

ἄγειν ἀπ' ἀκτῆς τῆσδ', ἐν ᾗ με προὐβάλου,
ἄφιλον, ἐρῆμον, ἄπολιν, ἐν ζῶσιν νεκρόν.
φεῦ. ὄλοιο. καί σοι πολλάκις τόδ' εὐξάμην.
ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲν θεοὶ νέμουσιν ἡδύ μοι.
σὺ μὲν γέγηθας ζῶν, ἐγὼ δ' ἀλγύνομαι
τοῦτ' αὔθ' ὅτι ζῶ σὺν κακοῖς πολλοῖς τάλας,
γελώμενος πρὸς σοῦ τε καὶ τῶν Ἀτρέως
δισσῶν στρατηγῶν, οἷς σὺ ταῦθ' ὑπηρετεῖς.
καίτοι σὺ μὲν κλοπῇ τε κἀνάγκῃ ζυγεὶς,
ἔπλεις ἅμ' αὐτοῖς. ἐμὲ δὲ τὸν πανάθλιον
ἑκόντα πλεύσανθ' ἑπτὰ ναυσὶ ναυβάτην,
ἄτιμον ἔβαλον ὡς σὺ φῄς. κεῖνοι δὲ σέ.
καὶ νῦν τί μ' ἄγετε; τί μ' ἀπάγεσθε; τοῦ χάριν;
ὃς οὐδέν εἰμι, καὶ τέθνηχ' ὑμῖν πάλαι.
πῶς ὦ θεοῖς ἔχθιστε νῦν οὐκ εἰμί σοι
χωλός. δυσώδης. πῶς θεοῖς εὔξεσθ', ἐμοῦ
πλεύσαντος, αἴθειν ἱερά; πῶς σπένδειν ἔτι;
αὕτη γὰρ ἦν σοι πρόφασις ἐκβαλεῖν ἐμέ.
κακῶς ὄλοισθ'· ὀλεῖσθε δ' ἠδικηκότες
τὸν ἄνδρα τόνδε, θεοῖσιν εἰ δίκης μέλει.
ἔξοιδα δ' ὡς μέλει γ'. ἐπεὶ οὔποτ' ἂν στόλον
ἐπλεύσατ' αὖ τόνδ' οὕνεκ' ἀνδρὸς ἀθλίου,
εἰ μή τι κέντρον θεῖον ἦγ' ὑμᾶς ἐμοῦ.
ἀλλ' ὦ πατρῴα γῆ, θεοί τ' ἐπόψιοι.
τίσασθε τίσασθ' ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ
ξύμπαντας αὐτούς, εἴ τι κἄμ' οἰκτείρετε.
ὡς ζῶ μὲν οἰκτρῶς. εἰ δ' ἴδοιμ' ὀλωλότας
τούτους, δοκοῖμ' ἂν τῆς νόσου πεφευγέναι.

ΧΟ. βαρύς τε καὶ βαρεῖαν ὁ ξένος φάτιν
τήνδ' εἶπ' Ὀδυσσεῦ, κοὐχ ὑπείκουσαν κακοῖς.

ΟΔΥ. πόλλ' ἂν λέγειν ἔχοιμι πρὸς τὰ τοῦδ' ἔπη,
εἴ μοι παρείκοι. νῦν δ' ἑνὸς κρατῶ λόγου.
οὗ γὰρ τοιούτων δεῖ, τοιοῦτός εἰμ' ἐγώ.
χὤπου δικαίων κἀγαθῶν ἀνδρῶν κρίσις,
οὐκ ἂν λάβοις μου μᾶλλον οὐδέν' εὐσεβῆ.
νικᾶν γε μέντοι πανταχοῦ χρῄζων ἔφυν
πλὴν ἐς σέ. νῦν δὲ σοί γ' ἑκὼν ἐκστήσομαι.
ἄφετε γὰρ αὐτὸν, μηδὲ προσψαύσητ' ἔτι.
ἐᾶτε μίμνειν. οὐδὲ σοῦ προσχρῄζομεν,
τά γ' ὅπλ' ἔχοντες ταῦτ'. ἐπεὶ πάρεστι μὲν

Ἐν ζῶσι νεκρόν. ἤτοι ὅτι κοιμώμενον αὐτὸν εἴασαν, ἢ διὰ τὸ πάθος.

Κλοπῇ τε κἀνάγκῃ. καὶ Ὅμηρος, Κλέπτε νόῳ.
Ζυγείς. ὑποταγείς. ὁ δὲ νοῦς. καίτοι σὺ μὲν ἀναγκασθεὶς, στρατεύῃ. προσποιούμενον γὰρ αὐτὸν μαίνεσθαι, Παλαμήδης ἤλεγξεν.
Ὡς σὺ φῄς. οἱ Ἀτρεῖδαί με ἐξέβαλον, ὡς σὺ λέγεις.
Κεῖνοι δὲ σέ. οἱ δὲ σέ φασιν. σὺ μὲν φησὶν ἐκείνους αἰτιᾷ, ἐκεῖνοι δὲ σέ. Πλεύσαντος αἴθειν ἱερά. τοῦτο γὰρ προφασιζομένου Ὀδυσσέως, ὅτι οὐκ ἔστι θῦσαι τούτου ἐπιστενάζοντος, ἐξέθηκαν αὐτόν. Εἰ δίκης μέλει. εἰ φροντίς ἐστι τῆς δίκης τοῖς θεοῖς. Θεοί τ' ἐπόψιοι. οἱ ἐφορῶντές με δυστυχοῦντα.

Οὐχ ὑπείκουσαν. οὐκ ἀναδυομένην ἐν τοῖς κακοῖς.
Εἴ μοι παρείκοι. εἰ καιρὸς ἐπιτρέψει μοι.
Κρίσις, δοκιμασία. ἐξέτασις.

Χρῄζων ἔφυν. γράφεται, κρείσσων.

Τεῦκρος πάρ' ἡμῖν τήνδ' ἐπιστήμην ἔχων,
ἐγώ θ' ὃς οἶμαι σοῦ κάκιον οὐδὲν ἂν
τούτων κρατύνειν, μηδ' ἐπιθύνειν χερί.
τί δῆτα σοῦ δεῖ; χαῖρε Λῆμνον πατῶν
ἡμεῖς δ' ἴωμεν. καὶ τάχ' ἂν τὸ σὸν γέρας,
τιμὴν ἐμοὶ νείμειεν, ἥν σ' ἐχρῆν ἔχειν.

φιλ. οἴμοι. τί δράσω δύσμορος; σὺ τοῖς ἐμοῖς
ὅπλοισι κοσμηθεὶς ἐν Ἀργείοις φανῇ;

ὀδυ. μή μ' ἀντιφώνει μηδὲν, ὡς στείχοντα δή.

φιλ. ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, οὐδὲ σοῦ φωνῆς ἔτι
γενήσομαι προσφθεγκτὸς, ἀλλ' οὕτως ἄπει;

ὀδυ. χώρει σύ. μὴ πρόσλευσσε γενναῖός περ ὢν
ἡμῶν, ὅπως μὴ τὴν τύχην διαφθερεῖς.

φιλ. ἦ καὶ πρὸς ὑμῶν ὧδ' ἔρημος ὦ ξένοι
λειφθήσομ' ἤδη, κοὐκ ἐποικτερεῖτέ με;

χο. ὅδ' ἐστὶν ἡμῶν ναυκράτωρ ὁ παῖς. ὅσ' ἂν
οὗτος λέγῃ σοι, ταῦτά σοι χ' ἡμεῖς φαμέν.

νεο. ἀκούσομαι μὲν ὡς ἔφυν οἴκτου πλέως
πρὸς τοῦδ'· ὅμως δὲ μείνατ', εἰ τούτῳ δοκεῖ,
χρόνον τοσοῦτον, εἰς ὅσον τά τ' ἐκ νεὼς
στείλωσι ναῦται, καὶ θεοῖς εὐξώμεθα.
χ' οὗτος τάχ' ἂν φρόνησιν ἐν τούτῳ λάβοι
λῴω τιν' ἡμῖν. νὼ μὲν οὖν ὁρμώμεθον.
ὑμεῖς δ' ὅταν καλῶμεν, ὁρμᾶσθαι ταχεῖς.

φιλ. ὦ κοίλας πέτρας γύαλον
θερμόν τε καὶ παγετῶδες, ὥς
σ' οὐκ ἔμελλον ἄρ' ὦ τάλας
λείψειν οὐδέποτε, ἀλλά μοι
καὶ θνήσκοντι ξυνοίσῃ.
οἴμοι μοι μοι.
ὦ πληρέστατον αὔλιον
λύπας τᾶς ἀπ' ἐμοῦ τάλαν,
τί ποτ' αὖ μοι τὸ κατ' ἆμαρ
ἔσται; τοῦ, ποτε τεύξομαι
σιτονόμου μέλεος; πόθεν ἐλπίδος;

Ἐγώ θ' ὃς οἶμαι. οὐ μόνον Τεῦκρός ἐστι τοξότης, ἀλλὰ κἀγὼ ὑπολαμβάνω ἐμαυτὸν, τούτων ἔμπειρον εἶναι, οὐχ ἧττον σοῦ. ὅμηρος. Εὖ μὲν τόξον οἶδα ἐΰξοον ἀμφαφάασθαι. Τούτων κρατύνειν. τῶν τόξων. Τί δῆτα σοῦ δεῖ. ἀντὶ τοῦ, τίς σου χρεία. Χαῖρε τὴν Λῆμνον πατῶν. ἤγουν. τῇ διατριβῇ τῆς Λήμνου. Προσφθεγκτός. προσφωνῆναι ἄξιος. Ἦ καὶ πρὸς ὑμῶν. ἆρα καὶ ὑμεῖς μιμεῖσθαι τούτους, καὶ ἀνηλεεῖς γενήσεσθε εἰς ἐμέ. Ἀκούσομαι μέν. τὸ ἑξῆς, ἀκούσομαι πρὸς τοῦδε, ὡς εἰμὶ οἴκτου μεστός. οἷον, καταγνωσθήσομαι ὡς ἥττων οἴκτου. Τά τ' ἐκ νεώς. τὰ ἀπὸ τῆς νεώς. Στείλωσι. κοσμήσωσιν. Ἐν τούτῳ. ἐν τοσούτῳ. Ταχεῖς. γίνεσθε δηλονότι. Ὦ κοίλας πέτρας γύαλον. ὦ σπήλαιον θερμὸν διὰ τὸν ἥλιον, ἢ διὰ τὸ ψῦχος παγετῶδες ἢ οὕτως. ἐν θέρει ψυχρὸν, ἐν δὲ χειμῶνι θερμόν. ἀντὶ τοῦ, ἐπιτήδειον εἰς χειμῶνα καὶ θέρος. γύαλον δὲ, ἀντὶ τοῦ κύθος. κυρίως δὲ γύαλα, τὰ κοῖλα λέγεται. ἀλλ' ἐὰν οὕτω μεταφράσῃς, ἀπίθανον τὸ κοῖλον, κοίλωμα. διὸ δὲ τὸ κύθος ἡμεῖς, ἀντὶ τοῦ ἄλσος μεταφράζομεν. Ἀλλά μοι καὶ θνήσκοντι ξυνοίσῃ. ἀντὶ τοῦ καὶ ἀπολλυμένῳ μοι σύμφορον ἔσῃ καὶ ὠφέλιμον, καὶ δέξῃ με ἀποθανόντα. ἢ οὕτω. ξὺν ἐμοὶ ἔσῃ καὶ θάψεις με ἀποθανόντα. καὶ οὐ καταλείψεις με. Σιτονόμου. σῖτον νέμοντος. τροφέως. Τοῦ ποτε τεύξομαι. ἀπὸ ποίας ἐλπίδος.

Εἴθ᾽ αἰθέρος ἄνω. τὸ ἑξῆς, εἴθε αἰθέρος ἄνω ἐλῶσί με ὀξύτονοι δρομάδες διὰ πνεύματος. τινὲς δὲ οὕτω. μετ᾽ ὀξυτόνου πνεύματος. ἐλῶσί με. ὀξύτονον δὲ λέγει πνεῦμα, ἀπὸ τοῦ ὀξυτόνως βοᾶν. γράφεται δρομάδες, αἱ καταιγίδες. τινὲς δὲ πτωχάδες. ἵνα τὰς ἁρπυίας σημαίνωσι, διὰ τὸ ἀεὶ πεινῆν. Τί ποτ᾽ αὖ μοι τὸ κατ᾽ ἦμαρ. τί ἄρα τρόφιμόν μοι καθ᾽ ἡμέραν ἔσται. οὐ γὰρ ἐπικρατῶ ἐμαυτόν. ἢ οὐ γὰρ ἔτι ἔχω ἐλπίδα. Πτωκάδες. γράφεται, πτωκάδες. πρωτάδες. πτωχάδες. δροδες. αἱ ἅρπυιαι ἐπιθετικῶς, διὰ τὸ ἐπεμπίπτειν. ἢ διὰ τὴν φωνήν. εἰ δὲ γράφεται πτωχάδες, αἱ ἀεὶ πεινῶσαι. τοῦτο γὰρ πάσχουσιν οἱ πτωχοί. Σύ τοι σύ τοι κατηξίωσας. σὺ σεαυτῷ, περιποιήσας τὴν νόσον σὺ σεαυτῷ τούτων πρόξενος γέγονας ὦ δυστυχέστατε. σὺ σεαυτῷ κατηξίωσας, καὶ οὐκ ἀπό τινος ταύτῃ τῇ τύχῃ ἐνέχῃ, ἢ συνέχῃ ἀπὸ μείζονος σοῦ. διὸ μηδένα ἄλλον αἰτιῶ, ἀλλὰ σεαυτόν. ἐξῆν γάρ σοι ἀκολουθήσαντι καλῶς, διαφυγεῖν. Εὖ τέ γε παρὸν φρονῆσαι. ὅτε γε παρόντος σοι σωφρονεῖν, τὸ λυσιτελὲς ἀπὸ λώονος δαίμονος, τὸ κάκιον εἵλου. τὸ μὴ ἐλθεῖν. λώονος δὲ δαίμονος λέγει, τοῦ λυσιτελεστέρου καὶ συμφόρου. Λωβατός. ἐπίπονος. Ος ἤδη μετ᾽ οὐδενός. τὸ ἑξῆς. ὃς ἤδη ἐνθάδε ὀλοῦμαι μετ᾽ οὐδενὸς ὕστερον ἀνδρὸς, εἰσοπίσω τάλας ναίων. ὁ δὲ νοῦς, ἄρα ἐγὼ δύστηνος ἐνταῦθα ἀπολοῦμαι ἀνθρώπων κεχωρισμένος. Οὐ φορβὰν ἔτι προσφέρων. ἀντὶ τοῦ, προσφερόμενος. ἐνίοτε δὲ ἔμπαλιν φησι. διακονούμενος, ἀντὶ τοῦ διακονῶν. καὶ σιβαδοποιούμενος, ἀντὶ τοῦ σιβαδοποιῶν. Ἀλλά μοι ἄσκοπα. ἀπροσδόκητα. δόλια. ἃ οὐκ ἔστι προσκέψασθαι. γράφεται δὲ καὶ ἄψοφα, ἀπὸ τοῦ μὴ ψοφεῖν. ἀντὶ τοῦ λαθραῖα. κρυπτὰ δὲ ἔπη φησὶ, τὰ τοῦ Ὀδυσσέως. Εἰς τὸ αὐτό. ἀλλά μοι τὰ ἀφανῆ καὶ κρυπτὰ δολίας φρενὸς ὑπέδυμε. τὸ δὲ ἑξῆς, ἀλλά μοι ὑπέδυ ἄσκοπα, κρυπτά τε ἔπη, δολερᾶς φρενός.

εἴθ᾽ αἰθέρος ἄνω
πτωκάδες ὀξυτόνου διὰ πνεύματος
ἐλῶσί μ᾽. οὐ γὰρ ἔτ᾽ ἰσχύω.

ΧΟ. σύ τοι σύ τοι κατηξίωσας ὦ βαρύποτμε.
οὐκ ἄλλοθεν ἔχῃ τύχᾳ
τᾷδ᾽ ἀπὸ μείζονος.
εὖτέ γε παρὸν φρονῆσαι
τοῦ λώονος δαίμονος, εἵλου τὸ κάκιον ἑλεῖν.

ΦΙΛ. ὦ τλάμων τλάμων ἄρ᾽ ἐγὼ
καὶ μόχθῳ λωβατὸς, ὃς ἤδη μετ᾽ οὐδενὸς ὕστερον
ἀνδρῶν εἰσοπίσω τάλας
ναίων ἐνθάδ᾽ ὀλοῦμαι
αἶ. αἶ. αἶ. αἶ.
οὐ φορβὰν ἔτι προσφέρων,
οὐ πτανῶν ἀπ᾽ ἐμῶν ὅπλων
κραταιαῖς μετὰ χερσὶν
ἴσχων, ἀλλά μοι ἄσκοπα
κρυπτά τ᾽ ἔπη δολερᾶς ὑπέδυ φρενός.

Ἰδοίμαν δέ νιν. ὡς καταευχόμενος. γένοιτο δή μοι τὸν παραίτιον τούτων, ἴσον χρόνον δυστυχῆσαι, τῆς ἐμῆς λαχόντα ἀνίας. δεῖ δὲ καὶ κατὰ πληθυντικὸν ἀκούεσθαι. ἐμὰς λαχόντ' ἀνίας. ἀλλὰ τῆς ποιητικωτέρας ἡ τοιαύτη φράσις. Πότμος σε δαιμόνων. λείπει ἡ ἐξ. ἐκ θεῶν γὰρ τύχη τις τοῦτο κεκλήρωκε, καὶ οὐχ ὑπ' ἐμοῦ δὲ δόλωσαι κατὰ κοινοῦ τὸ ἔχε. τὸ δὲ ἑξῆς, πότμος σε δαιμόνων τάδ' ἔσχεν. οὐδὲ σε δόλος ἔσχεν ὑπὸ χειρὸς ἐμᾶς. ὁ δὲ νοῦς, παῦσαι τὴν κατάραν τούτων ὦ Φιλοκτῆτα. μὴ δὴ τούτων κτίσῃ ἡμᾶς ἐχθροῖς. θεὸς γὰρ τῆς δυστυχίας ταύτης παραίτιος, οὐχ ἡμεῖς γεγόναμεν, οὔτε δόλῳ ὑπεισελθόντες, οὔτε ἄλλῳ τινὶ πράγματι. Ἀρὰν ἀρὰν ἐπ' ἄλλοις. δεῖ ἀκούεσθαι περὶ τὴν μάτην καταρωμένων. σαυτῷ γὰρ ἐγένου αἴτιος. δεῖ δὲ καὶ οὕτω. καταρῶ τοῖς ἄλλοις καὶ μὴ ἡμῖν. Καὶ γὰρ ἐμοὶ τοῦτο μέλει. μέλει μοι τὸ παραινέσαι σοι, ἵνα μὴ ἀπώσῃ τὴν φιλίαν οἷον, οὐ θέλω σε ἐχθρὸν ὑμῖν καταστῆσαι. ἢ ὡς παραινοῦντές φησι, μὴ ἀπώσῃ τὴν φιλίαν ἡμῶν. Ἔχεις τὸν ἡράκλειον ἄθλον. ἀντὶ τοῦ, ἐμὲ τὸν τοῦ Ἡρακλέους διάδοχον. ἢ ἐμὲ τὸν τῷ Ἡρακλεῖ ἆθλον ποιήσαντα τὴν πυρὰν, καὶ ὑφάψαντα αὐτήν. Ἀνδρός τοι τὸ μὲν εὖ. ἀγαθοῦ ἀνδρός ἐστι, τὸ ἀληθὲς ἐν καιρῷ λέγειν. δίκαιον γὰρ νῦν φησι τὸ ἀληθές. εὖ δὲ, τὸ ἐν καιρῷ. ὀφείλει δὲ καὶ ὁ ἀκούων μὴ ἐκφαυλίζειν τὰ λεγόμενα. τοῦτο δέ φησιν ὅτι ὁ μὲν Νεοπτόλεμος τὸ ἀληθὲς εἶπεν, ὁ δὲ Φιλοκτήτης ἐξουτέλισεν. Εἰς τὸ αὐτό. ἀγαθοῦ μὲν ἀνδρός ἐστι τὸ δίκαιον εἰπεῖν. εἰπόντα δὲ μὴ φθονεῖσθαι. ὅτι οὐκ ἔδει σε τῷ Νεοπτολέμῳ φθονεῖν, εἰπόντι

ἰδοίμαν δέ νιν
τὸν τάδε μησάμενον, τὸν ἴσον χρόνον
ἐμὰς λαχόντ' ἀνίας.
χο πότμος σε δαιμόνων τάδ' οὐ
δέ σέ γε δόλος ἔσχ' ὑπὸ
χειρὸς ἐμᾶς. στυγερὰν
ἔχε δύσποτμον
ἀρὰν ἀρὰν ἐπ' ἄλλοις.
καὶ γὰρ ἐμοὶ τοῦτο μέλει
μὴ φιλότητ' ἀπώσῃ.
φιλ οἴμοι μοι. καί που πολιᾶς
πόντου θινὸς ἐφήμενος
γελᾷ μου χειρὶ πάλλων
τὰν ἐμὰν μελέου τροφὰν,
τὰν, οὐδείς ποτ' ἐβάστασεν.
ὦ τόξον φίλων, ὦ φίλων
χειρῶν ἐκβεβιασμένον,
ἦ που ἐλεεινὸν ὁρᾷς, φρένας εἴ τινας
ἔχεις τὸν Ἡράκλειον
ἄθλιον ὧδέ σοι
οὐκέτι χρησόμενον το μεθύστερον
ἀλλ' ἐν μεταλλαγῇ
πολυμηχάνου ἀνδρὸς ἐρέσσῃ.
ὁρῶν μὲν αἰσχρὰς ἀπάτας,
στυγνόν τε φῶτ' ἐχθοδοπὸν
μυρί' ἀπ' αἰσχρῶν ἀνατέλλοντα ὅσ' ἐφ'
ἡμῖν κάκ' ἐμήσατ' Ὀδυσσεύς.
χο Ἀνδρός τοι μὲν εὖ, δίκαιον εἰπεῖν
» εἰπόντος δὲ, μὴ φθονερὰν
» ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύναν
κεῖνος δ' εἷς ἀπὸ πολλῶν

τὰ δίκαια κατὰ κοινοῦ δὲ, τὸ δίκαιον. ἀγαθοῦ ἀνδρός ἐστι, τὸ λέγειν τὸ δίκαιον. δίκαιον δὲ καὶ σὲ ὁμολογεῖν, ὅτι σὺ πέπρακται. ἀκούοντα δὲ τούτων, μὴ φθονερόν τι, καὶ ὀδυνηρὸν ἐπιφθέγξασθαι. Εἷς ἀπὸ πολλῶν. εἷς ἀπὸ πολλῶν συμμάχων. Τοῦ δ' ἐφημοσύνα. τὸ ἑξῆς, τοῦ δ' ἐφημοσύνα ἤνυσε κοινὰν ἐς φίλους ἀρωγάν. Ω πτηναὶ θῆραι. ἀντὶ τοῦ, ὦ πτηνῶν ἄγραι. ἀγρεύει γὰρ καὶ πτηνά. Φυγᾷ μ' οὐκέτ' ἀπ' αὐλίων. ἀντὶ τοῦ, οὐκέτι φεύξεσθέ με. οὐκέτι μετὰ φυγῆς καὶ φόβου προσαπελάζετέ μοι. Αλλ' ἀνέδην ὅδε χῶρος. ἀνειμένος. καὶ ἡπλωμένος. ἢ ἐπ' ἐξουσίας ὁ τόπος ὑμῖν οὗτος ἀνεῖται. ἀντὶ τοῦ ἀδείας ὑπὸ τῶν θηρῶν, ὁ τόπος καταχεθήσεται. Φοβητός. φόβον ἐμποιῶν. Σαρκὸς αἰόλας. ποικίλης δὲ τὰ τραύματα. Τὶς ὧδ' ἐν αὔραις. τίς θρέψεται ὑπὸ ἀνέμων, μηδενὸς τῶν ἐκ γῆς τροφίμων εὐπορῶν. Κρατύνων. ἐγκρατὴς ὤν. εὐπορῶν. Εἴ τι σέβῃ. ξένον. ἑαυτὸν δέ φησιν ὁ χορός. ὅτι ἐμοὶ τῷ ξένῳ μετ' εὐνοίας πρόσελθε. ἀντὶ τοῦ, φίλος ἡμῖν γενοῦ. Αλλὰ γνῶθ'. εὖ γνῶθι. οὕτω τινὲς στίζουσιν. ἀλλὰ γνῶθ'. εὖ γνῶθι. οἷον, τὰ ὄντα σοι μάνθανε τὰ περὶ τῆς νόσου. ὁ δὲ ἀλλὰ, ἀντὶ τοῦ δέ. γνῶθι δέ. ἵν' ᾖ οὕτω. πρὸς θεῶν, εἴ τι σέβῃ ξένον πελάταν, πέλασον πάσῃ εὐνοίᾳ. γνῶθι ὅτι κῆρα τήνδ' ἀποφυγεῖν σοι πάρεστιν εἰ πεισθείης ἡμῖν. ὅ ἐστι, τὴν νόσον. οὗτος δὲ ταῦτα λεγόντων, συνίησιν ὅτι παραινοῦσιν αὐτῷ εἰς Ἴλιον ἐλθεῖν. πρὸς ὃ ἀνακράζει τὸ, Πάλιν πάλιν. πάλιν τὴν τῆς Ἰλίου μετὰ τῶν ἀνέμνησας. ἢ τῶν οἰκείων κακῶν. ὑγιῶς δὲ ἔχει περιττῆς οὔσης τῆς ἐν προθέσεως. Ω λῷστε τῶν πρὶν ἐντόπων. ὦ βέλτιστε τῶν πλησιασάντων μοι πρίν. ἢ τῶν τοῦ τόπου ἰδιωτεία.

ταχθεὶς, τοῦ δ' ἐφημοσύνα
κοινὰν ἤνυσεν ἐς φίλους ἀρωγάν.
φιλ ὦ πταναὶ θῆραι, χαροπῶν
τ' ἔθνη θηρῶν, οὓς ὅδ' ἔχει
χῶρος οὐρεσιβώτας,
φυγᾷ μ' οὐκέτ' ἀπ' αὐλίων
πελᾶτ'. οὐ γὰρ ἔχω χεροῖν
τὰν πρόσθε βελέων ἀλκάν.
ὢ δύστανος ἐγὼ τανῦν.
ἀλλ' ἀνέδην· ὅδε χῶρος ἐρύκεται,
οὐκέτι φοβητὸς ὑμῖν.
ἕρπετε νῦν καλὸν
ἀντίφονον κορέσαι στόμα πρὸς χάριν
ἐμᾶς σαρκὸς αἰόλας.
ἀπὸ γὰρ βίον αὐτίκα λείψω.
πόθεν γὰρ ἔσται βιοτά.
τίς ὧδ' ἐν αὔραις τρέφεται,
μηκέτι μηδενὸς κρατύνων ὅσα πέμ-
πει βιόδωρος αἶα;
χο πρὸς θεῶν εἴ τι σέβῃ ξένον πέλασσον
εὐνοίᾳ πάσᾳ πελάταν.
ἀλλὰ γνῶθ' εὖ γνῶθ' ὅτι σοὶ
κῆρα τάνδ' ἀποφεύγειν.
οἰκτρὰ τὸ βόσκειν. ἀδαὴς
δ' ἔχειν μυρίον ἄχθος, ᾧ ξυνοικεῖ.
φιλ πάλιν πάλιν παλαιὸν ἄλγημ' ὑπέ-

μνασαιο ὦ λῷστε τῶν πρὶν ἐνὶ τόπων.
τί μ' ὤλεσας; τί μ' εἰργάσω;
χο. τί τοῦτ' ἔλεξας;
φιλ. εἰ σὺ τὰν ἐμοὶ στυγερὰν
Τρῳάδα γαῖάν μ' ἤλπισας ἄξειν.
χο. τόδε γὰρ νοῶ κράτιστον
φιλ. ἀπό νῦν με λείπετ' ἤδη.
χο. φίλα μοι φίλα ταῦτα παρήγγει
λας ἑκόντι τε πράσσειν.
ἴωμεν, ἴωμεν
ναὸς ἵν' ἡμῖν τέτακται.
φιλ. μὴ, πρὸς ἀραίου
Διὸς ἔλθῃς ἱκετεύω
χο. μετρίαζε.
φιλ. ὦ ξένοι,
μείνατε πρὸς θεῶν.
χο. τί θροεῖς;
φιλ. αἶ, αἶ, αἶ, αἶ.
δαίμων, δαίμων,
ἀπόλωλ' ὦ τάλας.
ὦ πούς, πούς, τί σ' ἔτ' ἐν βίῳ
τεύξω τῷ μετόπιν τάλας.
ὦ ξένοι, ἔλθετ' ἐπήλυδες αὖθις
χο. τί ῥέξοντες ἀλλοκότῳ γνώμᾳ,
τῶν πάρος, ὧν προὔφαινες;
φιλ. οὔτοι νεμεσητὸν
ἀλύοντα χειμερίῳ λύπᾳ,
καὶ παρὰ νοῦν θροεῖν,
χο. βᾶθι νῦν ὦ τάλαν, ὥς σε κελεύομεν.
οὐδέποτ' οὐδέποτ' ἴσθι τόδ' ἔμπεδον.
φιλ. οὐδ' εἰ πυρφόρος ἀστεροπητὴς
βρονταῖς αὐταῖς μ' εἶσι φλογίζων.
ἐῤῥέτω Ἴλιον, οἵ θ' ὑπ' ἐκείνῳ,
πάντες, ὅσοι τόδ' ἔτλασαν ἐμοῦ ποδὸς
ἄρθρον ἀπῶσαι. ἀλ
λ' ὦ ξένοι, ἕν γ' ἐμοὶ
εὖχος ὀρέξατε.
χο. ποῖον ἐρεῖς τόδ' ἔπος;
φιλ. ξίφος εἴποθεν

Εἰ σὺ τὰν ἐμοί. λείπει ἡ εἰς. ἵν' ᾖ, εἰς τὴν μισουμένην μοι.
Φίλα μοι φίλα. φίλα μοι βουλομένῳ. ἡδέως ἀποπλεῦσαι κελεύεις. Ἴωμεν ναὸς ἵν' ἡμῖν. ὅπου ἡμῖν ἀφῖκται ἡ ναῦς. τὸ τῆς ναός, ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν ναῦν.
Μὴ πρὸς ἀραίου. ἀρά, ἡ εὐχή. ἀραῖος οὖν, ᾧ πάντες προσευχόμεθα. ἢ ὃν ἐπικαλούμεθα ἀρώμενοι. ὥσπερ ἱκεσίου λέγουσι τοῦ τοὺς ἱκέτας ἐποπτεύοντος, οὕτως ἀραίου, τοῦ τοὺς ἀρωμένους ἐπισκοποῦντος.
Ἔλθῃς. ἀντὶ τοῦ ἀπέλθῃς.
Τὸ μετόπιν. μετὰ ταῦτα. μεν τόπισθεν. Ἐπήλυδες. αὐτόματοι. Τί ῥέξοντες. τί πράξοντες. ἐναντία γνώμῃ. ἕτερον παρὰ τὸ πρότερον.
Χειμερίῳ λύπᾳ. ταραχώδει πάθει. μεταφορικῶς. οὐκ ἔστι φησὶ μεμπτὸν τῷ δυστυχοῦντι, καὶ παραφθέγγεσθαι.
Ἴσθι τόδ' ἔμπεδον. ἀπογίγνωσκε ὅτι οὐκ ἔρχομαι, οὐδ' ἐὰν ὁ Ζεὺς μετέλθοι με ταῖς βρονταῖς. τουτέστιν, οὐδ' εἰ κεραυνοῖ με ὁ Ζεὺς αὖ μὴ ἔλθω. γράφεται καὶ αὐγαῖς. ταῖς βροντῶν αὐγαῖς ταῖς κεραυνίαις. ἔστι μὲν λαβεῖν καὶ βροντᾶς, ἀντὶ τοῦ βροντήσας. καθάπερ καὶ ἐν ὑδροφόροις τὸν Διόνυσον εἶπε βακχᾶν, ἀντὶ τοῦ βακχευτάν.

ἢ γένυν, ἢ βελέων τι προπέμψατε.

χο ὡς τίνα ῥέξῃς
παλάμαν ποτέ;

φιλ κρᾶτ' ἀπὸ πάντα καὶ ἄρθρα τέμω χερί.
φονᾷ φονᾷ νόος ἤδη.

χο τί ποτε;

φιλ πατέρα ματεύων.

χο ποῖ γᾶς;

φιλ ἐς ἅδου. οὐ γὰρ
ἐς φάει γ' ἔτι.
ὦ πόλις, ὦ πόλις πατρία,
πῶς ἂν εἰσίδοιμί σ' ἄθλιός γ' ἀνήρ, ὅς γε σὰν
λιπὼν ἱερὰν λιβάδ', ἐχθροῖς ἔβαν
Δαναοῖς ἀρωγός. ἔτ' οὐδέν εἰμι.

χο ἐγὼ μὲν ἤδη καὶ πάλαι νεὼς ὁμοῦ
στείχων ἂν ἦν σοι τῆς ἐμῆς, εἰ μὴ πέλας
Ὀδυσσέα στείχοντα, τόν τ' Ἀχιλλέως
γόνον πρὸς ἡμᾶς δεῦρ' ἰόντ' ἐλεύσσομεν.

οδυ οὐκ ἂν φράσειας ἥντιν' αὖ παλίντροπος
κέλευθον ἕρπεις ὧδε σὺν σπουδῇ ταχύς;

νεο λύσων ὅσ' ἐξήμαρτον ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ.

οδυ δεινόν γε φωνεῖς. ἡ δ' ἁμαρτία τίς ἦν;

νεο ἣν σοὶ πειθόμενος τῷ τε σύμπαντι στρατῷ.

οδυ ἔπραξας ἔργον ποῖον, ὧν οὔ σοι πρέπον;

νεο ἀπάταισιν αἰσχραῖς ἄνδρα καὶ δόλοις ἑλών.

οδυ τὸν ποῖον, ὤμοι. μῶν τι βουλεύῃ νέον;

νεο νέον μὲν οὐδέν, τῷ δὲ Ποίαντος τόκῳ.

οδυ τί χρῆμα δράσεις, ὥς μ' ὑπῆλθέ τις φόβος;

νεο παρ' οὗπερ ἔλαβον τάδε τὰ τόξ' αὖθις πάλιν.

οδυ ὦ Ζεῦ, τί λέξεις; οὔ τί που δοῦναι νοεῖς;

νεο αἰσχρῶς γὰρ αὐτὰ κοὐ δίκῃ λαβὼν ἔχω.

οδυ πρὸς θεῶν, πότερα δὴ κερτομῶν λέγεις τάδε;

νεο εἰ κερτόμησίς ἐστι τἀληθῆ λέγειν.

οδυ τί φής, Ἀχιλλέως παῖ; τίν' εἴρηκας λόγον;

νεο δὶς ταὐτὰ βούλει καὶ τρὶς ἀναπολεῖν μ' ἔπη;

οδυ ἀρχὴν κλύειν ἂν οὐδ' ἅπαξ ἐβουλόμην.

νεο εὖ νυν ἐπίστω πάντ' ἀκηκοὼς λόγον.

οδυ ἔστιν τις ἔστιν, ὅς σε κωλύσει τὸ δρᾶν.

Ἢ γένυν, ἢ βελέων τι. ἀντὶ τοῦ πέλεκυν, ἢ γλυφίδα, ἢ ἀξίνην. Παλάμαν. πρᾶξιν. ὅθεν καὶ παλαμᾶσθαι. ἢ τέχνην. Φονᾷ φονᾷ. θανατοιᾷ. θανάτου ἐπιθυμεῖ.

Ὅς γε σὰν λιπών. ὅστις ποτὲ καταλιπών σε ἦλθε τὸ βοηθεῖν τοῖς Ἕλλησιν, οὐκ ἔτι οὐδέν εἰμι. Ἱερὰν λιβάδα. τὴν τοῦ ἐπιχωρίου ποταμοῦ.
Ἐγὼ μὲν ἤδη. ἐντεῦθεν διπλοῦν ἐστι τὸ ἐπεισόδιον.
Στείχων ἂν ἦν σοι. ἐπορευόμην ἄν. τὸ δὲ σοι παρέλκει.
Ἥντιν' αὖ. ἀντὶ τοῦ εἰς ποῖον τόπον ἀπέρχῃ.
Παλίντροπος. ἐξ ἐπιστροφῆς. ὅτι δὲ ὁ Νεοπτόλεμος ἀποδοῦναι βουλόμενος τὰ τόξα τῷ Φιλοκτήτῃ, ἐπιπλήσσεται ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως.

Ἀναπολεῖν μ' ἔπη. τὰ αὐτὰ λέγειν. ἀπὸ τῶν δεύτερον ἀναπολούντων τὴν ἠροτριασμένην γῆν.

νεο τί φής; τίς ἔσται μ' οὐπικωλύσων τάδε;
ὀδυ ξύμπας Ἀχαιῶν λαός. ἐν δὲ τοῖσδ' ἐγώ.
νεο σοφὸς πεφυκὼς, οὐδὲν ἐξαυδᾷς σοφόν.
ὀδυ σὺ δ' οὔτε φανεῖς, οὔτι δρασείεις σοφόν.
νεο ἀλλ' εἰ δίκαια, τῶν σοφῶν κρείσσω τάδε.
ὀδυ καὶ πῶς δίκαιον ἅ γ' ἔλαβες βουλαῖς ἐμαῖς,
πάλιν μεθεῖναι ταῦτα;
νεο τὴν ἁμαρτίαν
αἰσχρὰν ἁμαρτὼν, ἀναλαβεῖν πειράσομαι.
ὀδυ στρατὸν δ' Ἀχαιῶν οὐ φοβῇ πράσσων τάδε;
νεο ξὺν τῷ δικαίῳ, τὸν σὸν οὐ ταρβῶ φόβον.
ἀλλ' οὐδέ τοι σῇ χειρὶ πείθομαι τὸ δρᾶν.
ὀδυ οὔτ' ἄρα Τρωσὶν, ἀλλὰ σοὶ μαχούμεθα.
νεο ἔστω τὸ μέλλον. χεῖρα δεξιὰν ὁρᾷς
κώπης ἐπιψαύουσαν.
ὀδυ ἀλλὰ κἀμέ τοι
ταὐτὸν τόδ' ὄψει δρῶντα, κοὐ μέλλοντ' ἔτι.
καί τοι σ' ἐάσω. τῷ δὲ σύμπαντι στρατῷ
λέξω τάδ' ἐλθὼν, ὅς σε τιμωρήσεται.
νεο ἐσωφρόνησας. κἂν τὰ λοίφ' οὕτω φρονῇς,
ἴσως ἂν ἐκτὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα.
σὺ δ' ὦ Ποίαντος παῖ, φιλοκτήτην λέγω,
ἔξελθ' ἀμείψας τάσδε πετρήρεις στέγας.

Ἀμείψας. καταλιπών.

φιλ τίς αὖ παρ' ἄντροις θόρυβος ἵσταται βοῆς;
τί μ' ἐκκαλεῖσθε; τοῦ κεχρημένοι ξένοι;
ὤμοι. κακὸν τὸ χρῆμα. μῶν τί μοι μέγα
πάρεστε πρὸς κακοῖσι πέμποντες κακόν;
νεο θάρσει. λόγους δ' ἄκουσον, οὓς ἥκω φέρων.
φιλ δέδοικ' ἔγωγε. καὶ τὰ πρὶν γὰρ ἐκ λόγων
καλῶν, κακῶς ἔπραξα, σοῖς πεισθεὶς λόγοις.
νεο οὔκουν ἔνεστι καὶ μεταγνῶναι πάλιν;
φιλ τοιοῦτος ἦσθα τοῖς λόγοισι. χὤτε μου
τὰ τόξ' ἔκλεπτες πιστὸς, ἀτηρὸς λάθρα.
νεο ἀλλ' οὔτι μὴν νῦν. βούλομαι δέ σου κλύειν,
πότερα δέδοκταί σοι μένοντι καρτερεῖν,
ἢ πλεῖν μεθ' ἡμῶν;
φιλ παῦσαι. μὴ λέξῃς πέρα.
μάτην γὰρ ἂν εἴπῃς γε, πάντ' εἰρήσεται.
νεο οὕτω δέδοκται;
φιλ καὶ πέρα γ' ἴσθ' ἢ λέγω.

Ἀλλ' οὔτι μὴν νῦν. δόλιος φανοῦμαι δηλονότι.

Μὴ λέξῃς πέρα. μὴ περαιτέρω εἴπῃς. ὅσα γὰρ ἂν εἴπῃς, μάταια λέξεις.

νεο ἀλλ' ἤθελον μὲν ἄν σε πεισθῆναι λόγοις
ἐμοῖσιν. εἰ δὲ μή τι πρὸς καιρὸν λέγων
κυρῶ, πέπαυμαι.
φιλ πάντα γὰρ φράσεις μάτην.
οὐ γάρ ποτ' εὔνουν τὴν ἐμὴν κτήσῃ φρένα,
ὅστις γ' ἐμοῦ δόλοισι τὸν βίον λαβὼν,
ἀπεστέρηκας, κᾆτα νουθετεῖς ἐμὲ
ἐλθὼν, ἀρίστου πατρὸς ἔχθιστος γεγώς;
ὄλοισθ' Ἀτρεῖδαι μὲν μάλιστ'. ἔπειτα δὲ,
ὁ Λαρτίου παῖς, καὶ σύ.
νεο μὴ ἐπεύξῃ πέρα.
δέχου δὲ χειρὸς ἐξ ἐμῆς βέλη τάδε.
φιλ πῶς εἶπας; οὐκ ἄρα δεύτερον δολούμεθα;
νεο ἀπώμοσ' ἁγνοῦ Ζηνὸς ὑψίστου σέβας.
φιλ ὦ φίλτατ' εἰπὼν, εἰ λέγεις ἐτήτυμα.
νεο τοὔργον παρέσται φανερόν. ἀλλὰ δεξιὰν
πρότεινε χεῖρα, καὶ κράτει τῶν σῶν ὅπλων.
ὀδυ ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ γ' ὡς θεοὶ ξυνίστορες
ὑπὲρ Ἀτρειδῶν, τοῦ τε σύμπαντος στρατοῦ.
φιλ τέκνον, τίνος φώνημα; μῶν Ὀδυσσέως
ἐπῃσθόμην;
ὀδυ σάφ' ἴσθι. καὶ πέλας γ' ὁρᾷς
ὅς σ' ἐς τὰ Τροίας πεδί' ἀποστελῶ βίᾳ.
ἐάν τ' Ἀχιλλέως παῖς, ἐάν τε μὴ θέλῃ.
φιλ ἀλλ' οὔτι χαίρων, ἢν τόδ' ὀρθωθῇ βέλος.
νεο ἆ ἆ μηδαμῶς μὴ πρὸς θεῶν μεθῇς βέλος.
φιλ μέθες με πρὸς θεῶν χεῖρα φίλτατον τέκνον.
νεο οὐκ ἂν μεθείην.
φιλ φεῦ. τί μ' ἄνδρα πολέμιον,
ἐχθρόν τ' ἀφείλου μὴ κτανεῖν τόξοις ἐμοῖς;
νεο ἀλλ' οὔτ' ἐμοὶ καλὸν τοῦτ' ἐστὶν, οὔτε σοί.
φιλ ἀλλ' οὖν τοσοῦτόν γ' ἴσθι, τοὺς πρώτους στρατοῦ,
τοὺς τῶν Ἀχαιῶν ψευδοκήρυκας, κακοὺς
ὄντας πρὸς αἰχμὴν, ἐν δὲ τοῖς λόγοις θρασεῖς.
νεο εἶεν. τὰ μὲν δὴ τόξ' ἔχεις, κοὐκ ἔσθ' ὅπου
ὀργὴν ἔχοις ἂν, οὐδὲ μέμψιν εἰς ἐμέ.
φιλ ξύμφημι. τὴν φύσιν δ' ἔδειξας ὦ τέκνον,
ἐξ ἧς ἔβλαστες. οὐχὶ Σισύφου πατρὸς,
ἀλλ' ἐξ Ἀχιλλέως, ὃς μετὰ ζώντων θ' ὅτ' ἦν,
ἤκου' ἄριστα, νῦν δὲ τῶν τεθνηκότων.

Δολούμεθα. ἀπατώμεθα.

Ὡς θεοὶ ξυνίστορες. μαρτύρομαι τοὺς θεούς. ὅτι ὃ ποιῶ, εἰς χάριν καὶ σωτηρίαν ποιῶ τῶν Ἀτρειδῶν.

Ἀχιλλέως παῖς, ἐάν τε μὴ θέλῃ. οὐκ εἶπε τὸ θέλω, ἵνα μὴ δόξῃ συμψηφίζεσθαι αὐτοῦ τῷ βουλήματι.

Ἀλλ' οὖν τοσοῦτος. ἀλλ' οὐ γυναῖον ἄνδρα φονεύσω. πάντες δὲ γὰρ οἱ κήρυκες τῶν Ἑλλήνων, ἀσθενεῖς εἰσι. καὶ ἡ ἀνδρεία αὐτῶν, ἄχρι τοῦ λέγειν.

νεο. ἤθελω πατέρα τε τὸν ἐμὸν εὐλογοῦντά σε,
αὐτόν τ' ἔμ', ὧν δέ σου τυχεῖν ἐφίεμαι,
» ἄκουσον. Ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν
» τύχας δοθείσας, ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν.
» ὅσοι δ' ἑκουσίοισιν ἔγκειν ται βλάβαις
» ὥσπερ σύ, τούτοις οὔτε συγγνώμην ἔχειν
» δίκαιόν ἐστιν, οὔτ' ἐποικτείρειν τινά.
σὺ δ' ἠγρίωσαι. κοὔτε σύμβουλον δέχῃ.
ἐάν τε νουθετῇ τις εὔνοια λέγων,
στυγεῖς, πολέμιον δυσμενῆ θ' ἡγούμενος.
ὅμως δὲ λέξω. Ζῆνα δ' ὅρκιον καλῶ.
καὶ ταῦτ' ἐπίσω. καὶ γράφου φρενῶν ἔσω.
σὺ γὰρ νοσεῖς τόδ' ἄλγος ἐκ θείας τύχης,
Χρύσης πελασθεὶς φύλακος. ὅς τ' ἀκαλυφῆ
σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν ὄφις.
καὶ παῦλαν ἴσθι τῆσδε μή ποτ' ἐντυχεῖν
νόσου βαρείας, ὡς ἂν αὑτὸς ἥλιος
ταύτῃ μὲν αἴρῃ, τῇδε δ' αὖ δύνῃ πάλιν,
πρὶν ἂν τὰ Τροίας πεδί' ἑκὼν αὐτὸς μόλῃς.
καὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἐντυχὼν Ἀσκληπιδῶν,
νόσου μαλαχθῇς τῆσδε. καὶ τὰ πέργαμα
ξὺν τοῖσδε τόξοις, ξύν τ' ἐμοὶ πέρσας φανῇς.
ὡς δ' οἶδα ταῦτα τῇδ' ἔχοντ', ἐγὼ φράσω.
ἀνὴρ γὰρ ἡμῖν ἐστιν ἐκ Τροίας ἁλοὺς,
Ἕλενος ἀριστόμαντις. ὃς λέγει σαφῶς
ὡς δεῖ γενέσθαι ταῦτα. καὶ πρὸς τοῖσδ' ἔτι,
ὡς ἔστ' ἀνάγκη τοῦ παρεστῶτος θέρους,
Τροίαν ἁλῶναι πᾶσαν. ἢ δίδωσ' ἑκὼν
κτείνειν ἑαυτόν, ἢν τάδε ψευσθῇ λέγων.
Ταῦτ' οὖν ἐπεὶ κάτοισθα, συγχώρει θέλων.
καλὴ γὰρ ἡ 'πίκτησις, Ἑλλήνων ἕνα
κριθέντ' ἄριστον, τοῦτο μὲν παιωνίας
ἐς χεῖρας ἐλθεῖν, εἶτα τὴν πολύστονον
Τροίαν ἑλόντα, κλέος ὑπέρτατον λαβεῖν.
φιλ. ὦ στυγνὸς αἰών, τί με τί δῆτ' ἔχεις ἄνω
βλέποντα, κοὐκ ἀφῆκας εἰς ᾅδου μολεῖν;
οἴμοι. τί δράσω; πῶς ἀπιστήσω λόγοις
τοῖς τοῦδ', ὃς εὔνους ὢν ἐμοὶ παρῄνεσεν;
ἀλλ' εἰκάθω δῆτ'. εἶτα πῶς ὁ δύσμορος
εἰς φῶς τάδ' ἔρξας εἶμι; τῷ προσήγορος;

Ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν] πᾶς ἄνθρωπος ἐκ θεοῦ πάσχων ἀνέγκλητός ἐστιν. ὅσοι δὲ διὰ τὴν ἰδίαν προαίρεσιν νοσοῦσιν ὥσπερ σύ, οὐδὲ ἐλέους ἄξιοι τυγχάνουσι.

Σὺ γὰρ νοσεῖς. σὺ γὰρ φιλοκτήτη νοσεῖς ἐκ θείας προνοίας, πλησίον ἀπελθὼν τοῦ ὄφεως, τοῦ φυλάττοντος τὸ ἱερὸν τῆς ἀθηνᾶς. καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις εἰ μὴ ὑπὸ τῶν ἀσκληπιαδῶν.

Ταύτῃ μὲν αἴρῃ. ταύτῃ μὲν ἀνατέλλῃ ταύτῃ δὲ δύνῃ. ὅ ἐστι διαπαντός.

Καλὴ γὰρ ἡ 'πίκτησις. ἐπίκτησις τῆς δόξης. καλὸν κτῆμα ὠφεληθῆναί σε κλέος κτώμενον ἐκ τῆς πορθήσεως τῆς ἰλίου καὶ θεραπευόμενον.

πῶς ὦ τὰ πάντ' ἰδόντες ἀμφ' ἐμοῦ κύκλοι,
ταῦτ' ἐξανασχήσεσθε, τοῖσιν Ἀτρέως
ἐμὲ ξυνόντα παισὶν, οἵ μ' ἀπώλεσαν;
πῶς τῷ πανώλει παιδὶ τῷ Λαερτίου,
οὐ γάρ με τἄλγος τῶν παρελθόντων δάκνει.
ἀλλ' οἷα χρὴ παθεῖν με πρὸς τούτων ἔτι,
δοκῶ προλεύσσειν. οἷς γὰρ ἡ γνώμη κακῶν
μήτηρ γένηται, τἄλλα παιδεύει κακά.
καὶ σοῦ δ' ἔγωγε θαυμάσας ἔχω τόδε,
χρῆν γάρ σε μήτ' αὐτόν ποτ' ἐς Τροίαν μολεῖν,
ἡμᾶς τ' ἀπείργειν, οἵτε σου καθύβρισαν
πατρὸς γέρας συλῶντες, οἳ τὸν ἄθλιον
Αἴανθ' ὅπλων σοῦ πατρὸς ὕστερον δίκῃ
Ὀδυσσέως ἔκριναν. εἶτα τοῖσδε σὺ
εἶ ξυμμαχήσων, κἄμ' ἀναγκάζεις τάδε;
μὴ δῆτα τέκνον. ἀλλ' ἅ μοι ξυνώμοσας,
πέμψον πρὸς οἴκους καὐτὸς ἐν Σκύρῳ μένων
ἔα κακῶς αὐτοὺς ἀπόλλυσθαι κακούς.
χ' οὕτω διπλῆν μὲν ἐξ ἐμοῦ κτήσῃ χάριν,
διπλῆν δὲ πατρός. κοὐ κακοὺς ἐπωφελῶν,
δόξεις ὅμοιος τοῖς κακοῖς πεφυκέναι,
νεο λέγεις μὲν εἰκότ'. ἀλλ' ὅμως σε βούλομαι
θεοῖς τε πιστεύσαντα, τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις
φίλου μετ' ἀνδρὸς τοῦδε, τῆσδ' ἐκπλεῖν χθονός.
φιλ ἢ πρὸς τὰ Τροίας πεδία καὶ τὸν Ἀτρέως
ἔχθιστον υἱὸν, τῷδε δυστήνῳ ποδί;
νεο πρὸς τοὺς μὲν οὖν σε τήνδε τ' ἔμπυον βάσιν,
παύσοντας ἄλγους, κἀποσῴζοντας νόσου.
φιλ ὦ δεινὸν αἶνον αἰνέσας, τί φὴς ποτε;
νεο ἃ σοί τε κἀμοὶ κάλλ' ὁρῶ τελούμενα.
φιλ καὶ ταῦτα λέξας, οὐ καταισχύνειν θεούς;
νεο πῶς γάρ τις αἰσχύνοιτ' ἂν ὠφελούμενος;
φιλ λέγεις δ' Ἀτρείδαις ὄφελος, ἢ 'π' ἐμοὶ τάδε;
νεο σοί που φίλος γ' ὤν, χ' ὡ λόγος τοιόσδε μου.
φιλ πῶς, ὅς γε τοῖς ἐχθροῖσιν ἐκδοῦναι θέλεις;
νεο ὦ τᾶν. διδάσκου μὴ θρασύνεσθαι κακοῖς.
φιλ ὀλεῖς με γινώσκω σε τοῖσδε τοῖς λόγοις.
νεο οὔκουν ἔγωγε φημὶ δ' οὔ σε μανθάνειν.
φιλ ἐγὼ γ' Ἀτρείδας ἐκβαλόντας οἶδά με.
νεο ἀλλ' ἐκβαλόντες, εἰ πάλιν σώσουσ' ὅρα.

Πῶς ὦ τὰ πάντα ἰδόντες. τὰ περὶ ἐμὲ πάθη εἰδότες ἐνιαυτοὶ τοῦ αἰῶνος χρόνοι.

Οὐ γάρ μ' ἔτ' ἄλγος. οὐ λυπεῖ με τὰ φθάσαντα, ἀλλὰ διὰ τὰ μέλλοντα δυσφορῶ. οἱ γὰρ ἔχοντες φαύλην τὴν γνώμην, ἀκόλουθα τῷ λογισμῷ διαπράττονται.
Θαυμάσας ἔχω. θαυμάζω σου καὶ καταγινώσκω σου.

Θεοῖς τε πιστεύσαντα. διὰ τὴν Ἑλένου μαντείαν.

Ἔμπυον. δύσγερον. διὰ τὸ ἕλκος πύου πεπληρωμένην. ὅ ἐστι σήψεως. ὁ νοῦς, ἀλλ' οὐδὲ πρὸς ἐκείνους ἄπει, ἀλλὰ καὶ τοὺς θεραπεύσοντάς σε.

Ὦ τᾶν διδάσκου. μάνθανε φησὶ μὴ ἐν τοῖς κακοῖς ἐπαίρεσθαι.

φιλ. οὐδέ ποθ' ἑκόντα γ' ὥστε τὴν Τροίαν ἰδεῖν.
νεο. τί δῆτ' ἂν ἡμεῖς δρῷμεν, εἰ σέ γ' ἐν λόγοις
πείσειν δυνησόμεσθα μηδὲν ὧν λέγω;
ὡς ῥᾷστ' ἐμοὶ μὲν τῶν λόγων λῆξαι, σὲ δὲ
ζῆν ὥσπερ ἤδη ζῇς ἄνευ σωτηρίας.
φιλ. ἔα με πάσχειν ταῦθ', ἅπερ παθεῖν με δεῖ.
ἃ δ' ᾔνεσάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς θιγών,
πέμπειν πρὸς οἴκους, ταῦτά μοι πρᾶξον τέκνον,
καὶ μὴ βράδυνε, μηδ' ἐπιμνησθῇς ἔτι
Τροίας. ἅλις γάρ μοι τεθρήνηται γόοις.
νεο. εἰ δοκεῖ, στείχωμεν.
φιλ. ὦ γενναῖον εἰρηκὼς ἔπος.
νεο. ἀντέρειδε νῦν βάσιν σήν.
φιλ. εἰς ὅσον γ' ἐγὼ σθένω.
νεο. αἰτίαν δὲ πῶς Ἀχαιῶν φεύξομαι;
φιλ. μὴ φροντίσῃς.
νεο. τί γὰρ ἐὰν πορθῶσι χώραν τὴν ἐμήν;
φιλ. ἐγὼ παρὼν,
νεο. τίνα προσωφέλησιν ἔρξεις;
φιλ. βέλεσι τοῖς ἡρακλέοις,
νεο. πῶς λέγεις;
φιλ. εἴρξω πελάζειν σῆς πάτρας.
νεο. ἀλλ' εἰ δρᾷς ταῦθ' ὥσπερ αὐδᾷς,
στεῖχε προσκύσας χθόνα.
ἡρα. μή πω γε πρὶν ἂν τῶν ἡμετέρων
ἀΐῃς μύθων παῖ Ποίαντος.
φάσκειν δ' αὐδὴν τὴν Ἡρακλέους,
ἀκοῇ τε κλύειν, λεύσσειν τ' ὄψιν.
τὴν σὴν δ' ἥκω χάριν, οὐρανίας
ἕδρας προλιπών,
τὰ Διὸς φράσων βουλεύματά σοι,
κατερητύσων θ' ὁδὸν, ἣν στέλλῃ·
σὺ δ' ἐμῶν μύθων ἐπάκουσον.
καὶ πρῶτα μέν σοι τὰς ἐμὰς λέξω τύχας.
ὅσους πονήσας καὶ διεξελθὼν πόνους,
ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον ὡς πάρεσθ' ὁρᾶν.
καὶ σοὶ σάφ' ἴσθι τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν
ἐκ τῶν πόνων τῶνδ' εὐκλεᾶ θέσθαι βίον
ἐλθὼν δὲ σὺν τῷδ' ἀνδρὶ πρὸς τὸ Τρωϊκὸν
πόλισμα, πρῶτον μὲν νόσου παύσῃ λυγρᾶς

Ἅλις γάρ μοι τεθρήνηται λόγοις. γράφεται γόοις. πολλὰ διὰ τροίαν πέπονθά φησιν.

Εἰ δοκεῖ στείχωμεν. ἐπὶ τὴν πατρίδα. ἀπατᾷ γὰρ καὶ θέλει ἄξαι εἰς τὴν τροίαν.

Αἰτίαν δὲ πῶς. πῶς φησιν ἀναίτιος γένωμαι τοῖς ἕλλησι.

Χώραν τὴν ἐμήν. τὴν σκῦρον.

Λεύσσειν τε ὄψιν, ἀπολάμβανε ὁρᾶν τὸν ἡρακλέα.

ἀρετῇ τε πρῶτος ἐκκριθεὶς στρατεύματος,
Πάριν μὲν, ὃς τῶνδ' αἴτιος κακῶν ἔφυ,
τόξοισι τοῖς ἐμοῖσι νοσφιεῖς βίου
πέρσεις τε Τροίαν, σκῦλά τ' ἐς μέλαθρα σὰ
πέμψεις ἀριστεῖ' ἐκβαλὼν στρατεύματος
Ποίαντι πατρὶ πρὸς πάτρας Οἴτης πλάκα.
ἃ δ' ἂν λάβῃς σὺ σκῦλα τοῦδε τοῦ στρατοῦ
τόξων ἐμῶν μνημεῖα, πρὸς πυρὰν ἐμὴν
κόμιζε. καὶ σοὶ ταῦτ' Ἀχιλλέως τέκνον,
παρῄνεσ'. οὔτε γὰρ σὺ τοῦδ' ἄτερ σθένεις
ἑλεῖν τὸ Τροίας πεδίον, οὔθ' οὗτος σέθεν.
ἀλλ' ὡς λέοντε συννόμω φυλάσσετον
οὗτος σὲ, καὶ σὺ τόνδ'. ἐγὼ δ' Ἀσκληπιὸν
παυστῆρα πέμψω σῆς νόσου πρὸς Ἴλιον.
τὸ δεύτερον γὰρ τοῖς ἐμοῖς αὐτὴν χρεὼν
τόξοις ἁλῶναι. τοῦτο δ' ἐννοεῖθ', ὅταν
πορθῆτε γαῖαν, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεούς.
ὡς τἄλλα πάντα δεύτερ' ἡγεῖται πατὴρ
,, Ζεύς. ἡ γὰρ εὐσέβεια συνθνήσκει βροτοῖς.
,, κἂν ζῶσι, κἂν θάνωσιν, οὐκ ἀπόλλυται.

φιλ. ὦ φθέγμα ποθεινὸν ἐμοὶ πέμψας,
χρόνιός τε φανεὶς,
οὐκ ἀπιθήσω τοῖς σοῖς μύθοις.

νεο. κἀγὼ γνώμῃ ταύτῃ τίθεμαι.

ἡρα. μὴ νῦν χρόνιοι μέλλετε πράσσειν,
καιρὸς καὶ πλοῦς
ὅδ' ἐπείγει γὰρ κατὰ πρύμναν.

φιλ. φέρε νῦν στείχων, χώραν καλέσω.
χαῖρ' ὦ μέλαθρον ξύμφρουρον ἐμοὶ
νύμφαι τ' ἔνυδροι λειμωνιάδες,
καὶ κτύπος ἄρσην πόντου προβολῆς,
οὗ πολλάκι δὴ τοὐμὸν ἐτέγχθη
κρᾶτ' ἐνδόμυχον πληγῇσι νότου.
πολλὰ δὲ φωνῆς τῆς ἡμετέρας
Ἑρμαῖον ὄρος παρέπεμψεν ἐμοὶ
στόνον ἀντίτυπον χειμαζομένῳ.
νῦν δ' ὦ κρῆναι γλύκιόν τε ποτόν.
λείπομεν ὑμᾶς λείπομεν ἤδη,
δόξης οὔποτε τῆσδ' ἐπιβάντες,
χαῖρ' ὦ Λήμνου πέδον ἀμφίαλον,

Τόξων ἐμῶν μνημεῖα. αὐτὴ του ἐκ τῶν ἀριστείων κἀμὲ τίμησον.
Πρὸς πυρὰν ἐμήν. τὴν ὑπὸ τῇ οἴτῃ.

Εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεούς. αἰνίττεται τοῦτο εἰς νεοπτόλεμον. ἐν γὰρ τῇ τοῦ ἰλίου ἁλώσει, ἀπέκτεινε τὸν πρίαμον, προσφυγόντα τῷ βωμῷ τοῦ ἑρκίου διός. Τίθεμαι συγκατατίθεμαι, Φέρε νῦν στείχων χώραν καλέσω. ἀσπάσομαι, ἀναχωρῶν. Ξύμφρουρον ἐμοί. τὸ φρουρῆσάν με καὶ φυλάξαν. Κτύπος ἄρσην. ἰσχυρός. εὔτονος. Ἕρμαιον ὄρος. δύναται πάντα τὰ ὄρη ἕρμαια καλεῖσθαι ὅτι νόμιος ὁ θεός καὶ ὄρειος ὁ ἑρμῆς. ἔστι δὲ καὶ ἕρμαιον, οὕτως ἐν λήμνῳ καλούμενον. ἐμοὶ δέ φησι πολλὰ βοῶντι, καὶ τὸ ἕρμαιον ὄρος ἀντεφθέγξατο. Νῦν δ' ὦ κρῆναι γλυκιόν τε ποτόν. ἢ λύκιον. ἡ οὕτω καλουμένη κρήνη ἐν λήμνῳ, λυκίου ἀπόλλωνος. ἢ οἷον ἐν ἐρημίᾳ, ὑπὸ λύκων πινόμενον.

ἀντίτυπον. ἀμοιβαῖον. αὐτήμμον. Δόξης οὔποτε. τῆς οἰκήσεως. αἴτι τοι οὐδέ ποτε τοῦτο οἰκηθέντες, οὐδὲ ἐλπίσαντες τεύξεσθαι, ὥστε ἀπελθεῖν ἀγυίαν. Γνώμη τε φίλων. τῶν ἡρακλέους. ἢ τοῦ νεοπτολέμου. Δαίμων ὅς. τινες τὸν ἡρακλέα. ἔνιοι τὴν τύχην.

καί μ' εὐπλοίᾳ πέμψον ἀμέμπτως,
ἔνθ' ἡ μεγάλη μοῖρα κομίζει.
γνώμη τε φίλων, χ' ὠ πανδαμάτωρ
δαίμων, ὃς ταῦτ' ἐπέκρανεν.
ΧΟ. χωρῶμεν ἰδοὺ πάντες ἀολλεῖς,
νύμφαις ἁλίαισιν ἐπευξάμενοι
νόστου σωτῆρας ἱκέσθαι.

ΤΕΛΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.

Omnes sunt quaterni præter * qui est duernio & &, qui est quinternio.

FLORENTIAE APVD IVNCTAM.
M. D. XLVII.

